

Giới thiệu Công Ước Lương Sơn Convert

Nhân sinh từ tranh sinh mệnh quyền bắt đầu chính là tao ngộ chiến.

Cuồng nhân Triệu Nhạc nghịch nhập Bắc Tống mạt, có yêu Đại Tống hạnh phúc tiến tới gia, đối mặt nhưng là kịch liệt chuyển biến lịch sử quỹ tích, mục nát thông trị, rác rưởi quân đội, mất cảm giác phù hoa dân chúng, đập tắt huyết tính dũng khí, hung mãnh áp sát thiên khuyên tàn sát.

Chơi khoa học kỹ thuật tinh diệu hai tay không thể không nâng đao. Trần ngập khoa học kỹ thuật sáng ý đầu óc, không thể không thông trị thế giới.

Nhìn xuống muôn dân lãnh khốc ánh mắt, cười gần khoe miệng, sắt thép ý chí, như đao ác miệng, thần kỳ đầu óc, vô tình thủ đoạn, vô địch cứng rắn bóng lưng. Hắn là cứu thế phổ tế thần thánh, vẫn là bại hoại nhân gian trật tự quy tắc thương lương ác ma?

Hắn thần kỳ biến mất rồi, lưu lại chính là thần kỳ khó lường thân thể, mỗi người nói một kiểu truyền lưu thiên cổ truyền thuyết, ý chí bao phủ xuống bay qua thế giới, khen chê bắt nhất thánh tên bên danh.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 1: Dương đích mộng yêm

Thứ bảy, Trung Hoa, trong nhà, đêm khuya.

Khoa học kỹ thuật cuồng nhân Triệu Nhạc, còn trước mấy vì tính hết sức chăm chú câu tứ suy diễn hợp thành tài liệu mới thí nghiệm phương án.

Hắn là Trường Xuân đằng bên trong đỉnh cấp danh giáo ưu tú nhất học sinh tốt nghiệp, máy móc cùng vật liệu chuyên nghiệp hai lần bác sĩ, tại tương quan thế giới siêu xí rèn luyện nhiều năm, bị đồng hành khen ngợi vì là sức tưởng tượng sức sáng tạo kinh người, công tác cuồng nhiệt hiệu suất cao trác việt siêu nhân triệu, đương đại tại khoa học ứng dụng lĩnh vực kiệt xuất nhất tối có tiền cảnh thanh niên khoa học kỹ thuật chuyên gia một trong, sau cảm tử quốc triệu hoán, kiên quyết từ lương cao, biệt thự, hào xe du thuyền vân vân giữ lại cùng dị quốc ái tình, dứt khoát về nước hiệu lực, bây giờ mới vừa ba mươi lăm tuổi, chính là khoa học kỹ thuật công tác giả thời kỳ vàng son. . .

Triệu Nhạc tài năng xuất chúng, làm liền nói chuyện yêu đương cùng dưỡng hài tử đều cảm giác rằng là lãng phí thời gian khoa học kỹ thuật cuồng nhân, lúc trước du học cũng đi dân công tác là bởi vì nơi đó có tân tiến hơn khoa học kỹ thuật, phòng thí nghiệm cùng sinh sản nhà xưởng, về nước nguyên nhân chủ yếu là hắn biểu hiện ra trác việt cùng tiềm lực, đề hắn lên danh sách đen, thành FBI trọng điểm chăm sóc Hoa kiều đối tượng một trong, chủ yếu giám thị giả chính là hắn quen biết lẫn nhau nhiều năm tóc vàng mắt xanh bạn gái, mà đang làm việc trên, hắn không có vô cùng nhiệt tình, sức tưởng tượng, sức sáng tạo, có càng cao hơn nghiên cứu theo đuổi, hiện thực nhưng chỉ có thể làm cơ sở nghiên cứu, vì là bạch duệ, bọn đầu gấu duệ, thậm chí là người da đen Châu Phi nghiên cứu phục vụ, hắn thiên tài thiết kế phương án chỉ có thể cho người khác làm gọi ý lực đá kê chân, còn muốn bị bạch nhân chỉ thượng chủ nghĩa đồng sự châm biếm vì là khi da vàng. Đơn thuần khoa học kỹ thuật cuồng nhân nổi giận, phiền, mà quốc nội khoa học kỹ thuật phát triển mãnh liệt, tuy rằng vẫn cứ có không đào ngũ cự, nhưng chỉ cần có chống đỡ, hắn hoàn toàn có thể dựa vào bản thân tài cán ở quốc nội sáng lập tiên tiến phòng thí nghiệm, buông tay đại làm, cũng không tiếp tục được chủng tộc điều bức bối. Sau đó tại dùng Thái cực quyền thắng thần dứt khoát đem ngu như thế cuồng trắng người khiêu khích —— chủ nghĩa chủng tộc đồng sự ngã đến bán sống bán chết, chuyển hướng trốn về nước.

Không có bạch không có ruộng lậu công tác, đến lúc này vừa mệt vừa đối lại khốn. . .

Đối phó mấy cái mị, nghe âm nhạc, uống cà phê, quen thuộc cảm lấy cái kia bản cũ kỹ Thủy hử muốn đổi đầu óc đề thần, cũng quá mệt mỏi, bắt tri bắt giác ngủ say.

Cảm giác làm cái giấc mơ kỳ quái: Trong mộng chính mình càng thành một con thảo nguyên độc dê, vẫn là so góc vuông sơn dương càng dụ ngoạn, càng khuyết thiếu sức chiến đấu bảo mệnh năng lực cừu nhỏ. Khôi hài chính là, thân hai bên lại vẫn mọc đối nhau trang sức phẩm như thể cánh chim, đừng nói bay lượn trời cao, liền bay sát đất cũng không thể.

"Ta thành thiên sứ Dương, Dương thiên sứ? Anime sao?"

Lẻ loi đứng ở phong thanh thê thâm lạnh giá, mệnh mông vô bờ, hoàn toàn xa lạ trên đại thảo nguyên, nhìn quanh khắp nơi, không có thông minh khôi hài âm dê dê mừng dê dê, hắn mờ mịt hoàn toàn không biết làm sao.

Do người biến dê, sinh mệnh có trí tuệ biến súc sinh đã khó có thể tiếp thu.

Bết bát hơn chính là, nhân vật pháp tắc sinh tồn tất nhiên, hắn bị mạnh mẽ hung tàn bày sới nhìn chăm chăm, bị đuổi giết không ngớt.

Cô độc, nhỏ yếu, kinh hãi, mê man, năng lực phản kháng gần như linh, làm trí tuệ không cách nào chiến thắng mạnh mẽ hung tàn tuyệt đối bạo lực, tự nhiên mất đi ngày xưa làm nhân loại tinh anh có tự tin cùng dũng khí.

Lá gan cũng dần biến nhỏ lại triệu cừu, sợ hãi nhìn thấy mấy con sói đối đang nhìn chòng chọc hẳn từ bốn phương tám hướng điên cuồng áp sát. Phóng tầm mắt nhìn tới, còn có càng ngày càng nhiều khủng bố rằng nanh hung tình tại tới tằm trên thảo nguyên lay động lấp loé. Mà dài lâu làm người ta sợ hãi gào thét liên tiếp, không ngừng truyền về càng xa hơn thảo nguyên nơi sâu xa, nhất định đưa tới càng nhiều sói hoang.

Bầy sói loại động vật này giới có tổ chức nhất kỷ luật hiệu suất cao nhất phạm tội tập đoàn một trong, đồng nghìn nghịt bức tới, sợ đến Triệu Nhạc trong lòng mạo gió mát, đầu óc trống rỗng, thông minh quy linh, liền nhỏ nước bọt quốc mắng phản ứng đều không có, cùng phổ thông dê như thế, đầu tiên bản năng dạt ra bốn chân từ kính thoát thân. Cũng may hẳn bốn cái tiểu chân ngắn còn rất có kính, bạo phát lực mạnh, nỗ lực tốc độ rất cao, thêm vào khôi hài bản tiểu cánh trợ khiêu nhưng là mạnh mẽ, cuối cùng cũng coi như lần lượt hiểm chi lại hiểm địa bỏ qua từng cái từng cái cản loạn đến tanh hôi miệng máu.

Hết sức không cam lòng, mãnh liệt cầu sinh khát vọng bên dưới, sự chịu đựng cũng kinh ngạc đến siêu cường, đồng trốn tây thoán, hẳn cuối cùng may mắn đột phá bầy sói vây đuổi chặn đường.

Đáng trách chính là, toàn bộ thảo nguyên bầy sói tựa hồ liền quyết định hẳn thịt tới hương, không chỉ khản nhìn chăm chú không tha, khế mà không muốn, gia nhập quân đầy đủ sức lực còn càng ngày càng nhiều, cuộn cuộn dòng lũ một đường truy sát. . .

Chạy, chạy, chạy. . .

Ngày đêm liên tục. Triệu Nhạc vù vù thở gấp gấp, cảm giác phổi muốn nổ, cổ họng khô nứt, mắt không rõ, bốn cái tiểu chân ngắn càng ngày càng mềm, cánh tha, nhưng chốc lát không dám thư giãn dừng lại.

Hết sức kinh hãi sau uể oải không chịu nổi một chút suy yếu sợ hãi, Triệu Nhạc dần dần khôi phục lý trí, muốn từ ác mộng bên trong tỉnh lại nhưng không làm được, yếu đuối sinh mệnh ngắn cân treo sợi tóc cảm lại là như vậy chân thực.

Vì sao như vậy cô độc bất lực?

Hắn Vô Tâm truy cứu là mộng vẫn là vì sao đã biến thành dê, một bên ra sức chạy trốn vừa nghĩ: Không chịu được nữa, muốn chết rồi! Con mẹ nó! Đừng nói người, gặp phải con dê, thậm chí là cái khác mãnh thú vật còn sống cũng tốt!

Nghe phía sau càng ngày càng không lồ hỗn độn nổ vang truy kích thanh, "Con mẹ nó! Cái này thảo nguyên sói chuyện ra sao? Vì là sao đều chỉ nhìn chăm chăm ta một cái? Coi như ăn được ta, có thể thỏa mãn nhiều như vậy há mồm? Đường Tăng thịt sao đến! Triêm một điểm liền từ đây trường sinh cũng không cần ăn uống?"

Như thế vẫn trốn xuống, coi như không cần ăn uống, luy bắt từ, cũng không phải biện pháp. Tỉnh không đến, đến ý nghĩ rồi đi thảo nguyên mới có thể thoát khỏi cảnh khốn khó. Chỉ là không biết thân ở phương nào.

Á bắc? Bắc Mỹ tây? Vẫn là âu đảo. . .

Một đường gấp thoán, hẳn là chạy ra cực xa, Triệu Nhạc cảm giác rằng ba ngàn dặm không ngừng, có thể nhìn thấy trừ ra bán hoàng bán lục hoang vu thảo nguyên vẫn là hoang vu thảo nguyên. Nơi này không có đặc thù địa lý nơi, không có thấy hẳn biết bất kỳ danh sơn, không có bất kỳ đánh dấu nhắc nhở, cũng không một cái vật còn sống có thể hỏi.

Lạnh giá thảo nguyên, hẳn là tại phương bắc. Hẳn là hướng nam chạy.

Triệu Nhạc căn cứ địa cầu thường thức làm ra phán đoán cùng quyết định. Nếu như này không phải là mộng, mà là đang ở cùng Trái Đất không giống dị vực, vậy hẳn. . . Ha ha.

May mắn chính là, Triệu Nhạc thật chạy ra thảo nguyên. Cứ việc bầy sói vẫn cứ theo sát không nghỉ, hẳn nhưng mừng rỡ như điên nhìn thấy thành trì.

Người mới có thể kiến tạo thành trì.

Đừng động thân ở hoang rất vẫn là hiện đại, có người là tốt rồi. Lúc này không lo được người đối với dê cùng sói đối với dê bản chất kỳ thực là như thế. Coi như bị người ăn, cũng so điên trong bụng sói tốt.

Chạy tới gần, Triệu Nhạc kêu to cứu mạng, nhưng kinh ngạc lại thất vọng phát hiện đầu tường trạm không phải là người, cùng cửa thành lui tới đông đảo sinh mệnh như thế, bọn họ rõ ràng đều là giống như hẳn cừu.

Trong mộng đồng thoại?

Dị vực Senkai (Tiên Giới)?

Thành trên cừu nghe được kêu cứu, cũng nghe được nhìn thấy mãnh liệt mà đến bầy sói.

Một con ngư như thế uy phong cừu hiển nhiên là đầu. Chỉ thấy nó vừa mới cao ngang đầu lập tức buông xuống, to lớn mà gần như góc vuông sắc bén thô bạo song giác càng trong nháy mắt uốn lượn rũ xuống, cường tráng thân thể đánh bệnh sốt rét, tượng phải tùy thời ngã quấp, đẩy đặn miệng đánh phong giống như run rẩy. Nó không chỉ không có để ý tới Triệu Nhạc cầu cứu, hơn nữa không để ý phát hiện địch tình muốn vào thành tị nạn ngoài thành cùng tộc, hoảng sợ âm thanh liên tục hạ lệnh đóng cửa thành. Trọng điểm là, nó nói chính là nhân ngôn Hán ngữ.

Triệu công nhạc kinh nộ nhìn thấy, canh gác nơi cửa thành hung hoành lườm nhác dê bình lại cùng dê đầu đàn như thế, tuy là dê nhưng miệng đầy mọc ra ăn thịt răng nanh. Chúng nó nghe lệnh, sừng cong : khúc ngoặt dĩ nhiên trong nháy mắt biến thẳng thắn, so sói càng hung ác mạnh mẽ mà đem ngăn chặn cửa thành dê dân chọn từ cần bị thương xua đuổi, ầm ầm đóng cửa cửa thành, mặc cho ngoài thành khóc khiến cầu xin một mảnh. Hồn phần nộ mắng thanh con mẹ nó, bắt đắ dĩ khẩn đột nhiên thay đổi trốn hướng về thành chếch.

Để hồn vui mừng thờ một hơi chính là, bấy sói cuối cùng cũng coi như dời đi mục tiêu, không tiếp tục tử truy hấn.

Hận chính là, bấy sói hung ác đánh về phía dưới thành đông đảo mục tiêu.

Xấu hổ chính là, thủ thành mấy vạn cừu tướng sĩ cũng không thấy. Ngoài thành lên tới hàng ngàn, hàng vạn cừu, bao quát mới vừa rồi còn kéo bè kéo cánh dọa dẫm bắt nạt cái khác đồng loại tương đương mạnh mẽ mạnh mẽ những du côn ác bá dê, tại bước ngoặt sinh tử, đôi mắt chạy ở mặt trước thăm dò áp sát ba, năm chỉ nhược sói, lại không có có một con dám phản kháng, chớ nói chi là đón đầu thống kích, đều con ruồi không đầu giống như một loạn trốn.

Bên trong, thanh niên trai tráng Công Dương vứt bỏ lão dê, mẫu dê cùng tiểu dê, chạy trốn nhanh. Du côn ác bá dê chạy trốn đặc biệt là nhanh.

Kết quả, sói càng hung hăng ngang ngược. Lúc đầu vài con đảo mắt thấy máu, tại dê quần bên trong tùy ý tàn sát. Mặt sau đại bộ đội lục tục chạy tới, tung hoành ngang dọc, không phân già trẻ, từng mảng từng mảng giết chết.

Lúc này Triệu Nhạc mới kinh ngạc phát hiện, mười triệu dặm truy kích hấn sói không chỉ không có nhân luy đối bụng biến nhỏ gầy, trái lại trở nên càng tốt đẹp hơn cường tráng, hơn nữa chủ quần dĩ nhiên đã biến sắc, do màu lông hỗn độn cũng không sáng rõ hôi lang đã biến thành hiện tại kim mao sói. Lấy cầm đầu vài con cự lang màu lông càng vàng óng ánh xán lạn uy phong.

Cấu giận những này nhu nhược dê, nhưng cũng biết dê chính là dê. Không đành lòng cùng tộc tao ngộ, đi tới cứu trợ chỉ là chịu chết, chỉ được bắt chuyện không đầu không đuôi chung quanh tán loạn may mắn còn sống sót cừu với hấn chạy.

Con mẹ nó!

Lúc này, chỉ nghe một con kim mao cự lang ngao mạn trùng thành trên lệ gào khóc một tiếng.

Một lát sau, cái kia ăn thịt dê đầu đàn lại đang thành trên thò đầu ra. Triệu Nhạc nhìn thấy nó dụ ngoạn cúi đầu, to lớn song giác thần kỳ đi vào đầu, sau đó đưa xuống rất nhiều trong thành dê dân để sói hưởng dụng.

Con mẹ nó!

Sói ăn sau trở nên càng to lớn cường tráng, khẩu vị cũng lớn hơn, không vừa lòng điểm ấy thu hoạch, lại trùng đầu tường lệ gào khóc liên tục.

Chân chừ một lát sau, dê đầu đàn rút cục mở ra cửa thành, dẫn bộ hạ đi tới kim mao sói trước, cung kính ngã xuống, để kim mao Lang kỳ chúng nó vào thành, cũng chủ động xua đuổi trong thành dê cùng sói cùng chung.

Con mẹ nó!

Triệu Nhạc oán hận mạng may mắn còn sống sót cừu kể tục xuôi nam, nhưng sợ hãi nhìn thấy từ nam cửa thành tuôn ra rất nhiều sói. Trong thành bấy sói không bình yên hưởng thụ, dĩ nhiên phân ra một nhánh kể tục truy kích hấn.

Con mẹ nó!

Chạy, chạy, chạy. . .

Vì sinh tồn, vì đã kích sói hung hăng kêu ngao, vì trả thù tiết nộ, dọc theo đường đi, Triệu Nhạc mở động não, chỉ huy ven đường gia nhập cừu không ngừng lấy núi trùng mai phục đẩy thạch mộc đánh lên, thiết trí cạm bẫy các ngăn chặn. Trí tuệ bắt đầu lấp lánh ánh sáng cùng uy lực. Sói từ thương không nhẹ, xem ra tuy mạnh mẽ nhưng cũng không phải không thể chiến thắng.

Sói lần nữa chịu đến giáo huấn, hung hăng kêu ngao cắt giảm, truy kích Triệu Nhạc này chỉ cừu đội ngũ khí thế dần nhược.

Đáng trách chính là, ven đường thành trì, thủ thành cừu thấy Triệu Nhạc trường cánh, tốt một chút hung hăng không cho bọn họ vào thành nghỉ ngơi tránh né, phiền lòng càng trách cứ Triệu Nhạc là mưu toan oán vị cướp ngôi yêu nghiệt, vì là hướng về dê vương hiến công biểu trung tâm, tốt thẳng quan phát tài, đồ mất công kích Triệu Nhạc một nhóm "Nghịch tặc" tương đương dũng cảm cường hấn, cái kia tình cảnh chỉ có thể dùng cuồng nhiệt hình dung, nhưng chân chính kẻ địch bấy sói vừa đến, nhưng lập tức táng đảm, không phải chạy mất dép, chính là dụ ngoạn đầu hàng, nắm đồng loại làm đồ ăn kinh can ăn cần cung phụng sói.

Đã như thế, truy kích Triệu Nhạc sói lại khí thế hùng hổ, cũng càng mạnh mẽ hơn. Mà người theo đuổi nhưng dồn dập khí Triệu Nhạc cái này "Yêu nghiệt khác loại" cứu tình mà đi.

Buồn cười chính là, cuối cùng cũng có tận trách dê quan muốn suất quân dân liều mạng chống lại, có thể dê bình hầu như đều chạy, chỉ được cở động dê dân.

"Vì bảo vệ nhà của chúng ta viên, vì giữ gìn chúng ta dê tộc quyền lực tôn nghiêm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 2: Vô ngữ vọng trời xanh

Dê quan chiến trước động viên đang gào đến đỏ mặt tía tai, khá là hùng hồn bí tráng.

Đột nhiên, một vị địa phương danh vọng hương lão râu bạc trắng phiêu phiêu hồ hững mà ra, cười gằn làm mất mặt nói: "Này, ta nói đều lúc này, ngươi cũng đừng chém gió. Cái gì quê hương? Quốc là các ngươi quan gia quốc, của cải là các ngươi quan gia của cải. Còn quyền lực tôn nghiêm? Chúng ta những này thảo dân điều dân có này đồ chơi sao?"

"Bình thường các ngươi những người này làm quan không luôn nói muốn tuân theo thánh tổ huấn, đối địch muốn nhần, muốn đường cong bảo đảm quốc? Không phải nói đánh trận lao dân tổn tài thương hòa khí?"

"Hừ! Bình thường nghĩ trăm phương ngàn kế lừa lườm gạt chúng ta, đánh dìm tới bọn ta huyết, rút ánh sáng chúng ta mao, cắt ánh sáng chúng ta thịt, cung các ngươi hưởng thụ, đi lấy lòng các loại sói, thậm chí lấy lòng đoàn kết những cỏ đầu tường hắc thỏ. Nhậm sói lần lượt đến họa hại chúng ta. Lại lưỡi lại thêm lại sắc nhiệt đối hắc thỏ cũng có thể tại địa bàn của chúng ta làm đại gia. Khi chúng ta chịu khổ phải chết đói, các ngươi lại nói cái gì quốc tài một mối vô lực, muốn chúng ta nhiều thông cảm quốc gia khó xử, sói tới, ngươi nói cho ta, các ngươi tự xưng là cao minh quốc sách hết thấy có cái gì điều dùng?"

"Hừ! Nay không ngại nói cho ngươi, cảm tạ các ngươi mấy ngàn năm kiên trì không ngừng cho chúng ta tẩy não, bây giờ chúng ta làm con rùa đen rút đầu làm nô tài uất ức quen thuộc. Hiện tại là chúng ta muốn cùng bình, không muốn chiến tranh. Muốn đánh? Các ngươi làm quan đi, đừng tiếp tục mơ hồ toa khiến cho chúng ta cho ngươi làm con cò thí. Lúc này, mạng của ngươi cũng không so với chúng ta cao quý."

Dê quan ngạc nhiên, lập tức vừa vội vừa tức nói: "Ta, ta. Các ngươi biết ta là thanh quan quan tốt cái kia. Kháng chiến, ta là vì đại gia nha! Thân môn, chó ngu, sói này tới là muốn tiêu diệt dê tộc. Chúng ta chỉ có đoàn kết từ chiến mới có thể "

"Mới có thể cái gì? Mới có thể mẹ ngươi! Diệt tộc? Thả ngươi nương chó má."

Một cường tráng dê dân tại dê quần bên trong đồng cứng đánh gãy dê quan, lạnh gào: "Sói tới làm người thống trị liền không cần chúng ta cung dưỡng? Cung dưỡng sói cùng cung dưỡng các ngươi có khác nhau? Ngươi đây sao hằng say cổ động, không không phải muốn chúng ta đi tử, tốt bảo đảm ngươi mệnh, đòi ngươi danh dương quan thăng?"

Khác một dê dân tùy theo quát: "Không sai, ngươi tính toán cái năng thần thanh quan, nhưng chúng ta tháng ngày dễ chịu sao? Mỗi khi chúng ta nhiều thu rồi ba, năm đầu cò khô, đang mừng rỡ năm nay có thể qua cái tốt mùa đông. Ngươi sẽ tỏ rõ về lo nước thương dân nói 'Cái nào cái nào gặp tai họa. Toàn quốc một thể, phải có cái nhìn đại cục, phải có lòng từ bi lòng công đức, không thể thấy chết mà không cứu'. Lấy các loại thủ đoạn đem chúng ta cò khô lấy đi. Ngươi thành trung thần tướng tài, quan tước thăng, yên tâm thoải mái ăn ngon mặc đẹp. Chúng ta nhưng không được không hàng năm thê lương, chờ đợi đông chết chết đói. Ngươi nói một chút ngươi cùng những khốn kiếp quan bản chất có khác biệt gì?"

"Đứng, ngược lại ai làm quan đều là uống chúng ta huyết ăn thịt chúng ta, nô dịch đập lên chúng ta. Sói tới, là các ngươi sợ sệt mất đi tất cả. Chúng ta tại sao muốn cùng sói đối nghịch?"

Nhất thời, dê dân nghị luận chửi bới đáp lời thanh một mảnh.

Cái kia dê quan phần nộ chỉ vào dê dân khàn cả giọng quát lớn: "Làm càn! Ngu xuẩn!"

Đáng tiếc không có binh, bằng không nhất định phải bắt này không làm điều dân chặt đầu thị chúng. Đối đầu kẻ địch mạnh, có thể không cho phép nửa điểm tâm từ. Hân chuyện đương nhiên nghĩ như thế.

Nhưng dê dân cùng nhau thiết một tiếng: Đi ngươi mã. Xem thường mà tán.

Dê quan nhìn trống rỗng bốn phía, lẻ loi hướng về dê đều quý xuống, ngửa mặt lên trời đấm máu và nước mắt bị gào khóc: "Bệ hạ, thứ thần vô năng, vô lực bảo vệ quốc gia..."

Tự sát rồi!

Con mẹ nó! Muốn chết, ngươi sẽ không đi xung kích bày sói binh một cái tính toán một cái, lấy thân thể nuôi sói lấy có thể thoát chậm lại sói tốc độ tiến lên, tượng cái đàn bà như thế thất cổ tính toán chuyện gì xảy ra!

Triệu Nhạc hận hận chửi bới dê quan, một đường nam trốn. Thành trì một đường trông chừng luân hãm.

Càng làm người tức giận chính là, số rất ít dám chống lại cũng có sức hiệu triệu anh hùng dê đầu cũng coi Triệu Nhạc là khác loại nghịch tặc, tại đây sói vây quanh bạo coi như dưới, đầu tiên làm không phải phòng sói giết sói, mà là mưu sát Triệu Nhạc. Tại đây loại dê tuyên truyền cổ động đả động hạ, trong thành dê dân coi Triệu Nhạc là thành yêu nghiệt công kích, liền ngay cả một đường bị Triệu Nhạc cứu dê cũng mù quáng hoặc là tê liệt rời xa thậm chí căm thù Triệu Nhạc.

Trốn, chỉ có thể kể tục cô độc trốn.

Lúc này sói giết dê đã không phải vì điền cái bụng. Chúng nó từ lâu ăn no.

Cũng không phải vì dự trữ đồ ăn, đơn thuần chính là dã man tàn sát tùy ý phá hoại.

Triệu Nhạc nhìn thấy son đã khe bày ra to to nhỏ nhỏ vô số bị chết thê thảm cực kỳ dê thi, mắt thấy mọi chỗ máu tươi hội tụ thành hồ nước dòng sông, nghe được một phương phương hưởng suy yếu bất lực thê thảm khóc khiến kêu rên, cũng nhìn thấy có dê dân tổ chức ra anh dũng phản kháng. Hắn mừng rỡ gia nhập, bày mưu tính kế anh dũng trước tiên tác chiến, sau đó, thảm bại lại trốn.

Trong lúc, hắn nghe được phần nộ khiển trách sói âm thanh.

Người kia thanh phảng phát đến từ tự nhiên, là thần phát sinh?

Cuối cùng, Triệu Nhạc chạy trốn tới một cái to lớn mà kiên cố cực kỳ thành trì nơi, nhìn thấy thành trên thủ vệ dê binh có hơn triệu, là sói mấy chục lần.

Chúng nó lại khoác đẹp để thiết giáp, giáp xuyên sáng như tuyết đao nhọn, ăn mặc thiết hài, chính là bảo giáp rung trời mạc, lưỡi đao điệu nhật ánh sáng, nhìn đến là cái kia chấn động mạnh mẽ.

Những dê đó quan môn mỗi người thể như trâu hoang, nhưng là mọc ra góc vuông răng nanh quỷ dị đầu chó, giáp vàng có thể lượng mù ánh mắt người, dường như truyền thuyết thánh thú Kỳ Lân, chỉ huy lên mỗi người oai phong凛冽, nói về thoại đến cái kia đồng dục đại nghĩa凛然, dường như chính nghĩa thiên thần lâm phạm.

Còn có cái dê nữ lấy êm tai mà sục sôi âm thanh tại tuyên giảng: "Hiện tại mọi người thấy thủ thành bộ đội là xx. Đây là một nhánh uy vũ chi sư, kế thừa đồng phát dương tiên bối quang vinh chiến đấu truyền thống, sức chiến đấu cường hãn. Bọn họ trung cho chúng ta vĩ đại thánh quân, ái quốc gia, yêu dê dân, vô tư kính dâng, dũng cảm hy sinh... Là không thể chiến thắng sắt thép..."

Nói chung, đối phó sói không thành vấn đề.

Từ nghe quen tai, có tìm tới tổ chức, có chỗ dựa cảm giác. Mừng như điên, Triệu Nhạc che giấu cánh trà trộn vào thành về phía sau, nguyên hy vọng liền như vậy có thể nghỉ ngơi mạng sống.

Ai biết bây sói vừa đến, tại hung tàn tàn sát một nhóm dê chiến sĩ tù binh, kinh sợ đe dọa sau, vền vẹn một con phổ thông kim mao sói ung dung thông thả đi tới thành vọt tới trước thành một tiếng gào thét, những có vẻ như trí tuệ vững vàng, thà chết chứ không chịu khuất phục, cũng không thể chiến thắng thần thủ dê quan môn từng con từng con sợ đến xụi lơ trên đất, cắt đứt Tề lưu, làm trò hề.

Cái kia trăm vạn uy vũ chi sư hùng tráng chi sư, hống, lúc này tán loạn, đồng thời vì số người khác thoát được càng nhanh, hơn quả nhiên thần dũng cực kỳ sức chiến đấu cường hãn, mỗi người hung mãnh đao khuôn vác đập đồng loại, mạnh mẽ giết ra từng cái từng cái đường máu.

Dê các đầu lĩnh rất nhanh Kaesong, chinh giáp cầm đao, bày ra trang nghiêm nghi thức, liệt đội ngũ chỉnh tề, tại to nhỏ hai con tượng kích cỡ tương đương, mọc ra đầu rồng cả người vàng rực rỡ Công Dương dẫn dắt đi ra khỏi thành.

Chúng nó đây là muốn thể sống chết hãn vệ... , huyết chiến đến cùng?

Người muốn như thế nghĩ, nhất định là cái không làm "Điều" dân.

Trên thực tế là dê quan môn hướng về dê vương nói rồi, hướng về cường giả chịu thua không mất mặt, chúng ta hướng về sói giao đủ cống phẩm, sói đi rồi, chúng ta vẫn là chủ nhân gia. Vì lẽ đó, đầu hàng.

Luy thăm, cũng thư giãn, tuy rằng đối bụng nhưng còn đang phở lớn một bên trong gió rét ngủ say sưa Triệu Nhạc lần này không có thoát được, bị bày sói chặn ở trong thành bất giữ.

Con mẹ nó! Đối nội tham lam hung tàn hung hăng cực kỳ, đối ngoại hào phóng mềm yếu thấp hèn cực kỳ, đây là thế nào không biết xấu hổ rác rưởi giai tầng thống trị!

Triệu Nhạc hai mắt phun lửa, vô cùng phần nộ.

Cũng may hắn cũng không phải Đường Tăng dê. Cái kia tới to lớn uy phong kim mao Lang Vương trừng hắn cuồng cười một tiếng, nói rồi chút nhục nhã cừu, càng không ăn hắn, đem hắn phái đi hầu hạ cái kia con miên dương vương.

Sói áp mệnh mông cuộn cuộn tù binh đội ngũ, một đường do nam hướng bắc kể tục tận tình tàn sát đánh cướp hương dã cừu, trở về thảo nguyên.

Cái kia đã từng cao quý uy phong đến ngông cuồng tự đại cừu Vương Thành tù binh, cũng thốn đầu rỗng kim mao lưu lạc thành ăn mày dê, áp giải trên đường đôi đầu cấp thấp nhất nhỏ yếu lông tạp sói tôi vô lễ đánh đập nhục nhã, nó cũng cung thuận thành thật nô tiện cực kỳ. Có thể xoay mặt đôi đầu Triệu Nhạc lại thành vương, trở nên cao cao tại thượng hung hăng vô cùng, quơ tay múa chân sắp xếp sự tình dùng sức dẫn vật Triệu Nhạc không tính, còn tùy ý nhục nhã đánh chửi lấy tiết hòa, quát mắng Triệu Nhạc "Ngươi đây vọng muốn tạo phản đoạt vị đáng chết tiện tỳ nghịch tặc..."

Ngươi nó. Nương đâu thành đội làm thịt tù binh, còn có tâm ghi nhớ cái này? Triệu Nhạc phẫn nộ đến tâm muốn nổ: Con mẹ nó! Lão tử giết ngươi đây ích kỷ vô năng không biết xấu hổ đến cực điểm kẻ vô dụng.

Nhưng hấn quá nhỏ yếu.

Đôi mắt voi lớn giống như cừu vương, bất luận hấn thế nào ý nghĩ sửa trị trả thù ám sát, đều bị bì dày mo lực lớn cừu vương phản sửa trị đến thâm mà kết thúc.

Tại đấu tranh bên trong đến thảo nguyên nơi sâu xa tổ sói.

Triệu Nhạc cùng cừu vương lần thứ hai nhận hết sói làm hết sức nhục nhã sau, bị đồng thời tập trung vào một cái cái giếng sâu bên trong ăn chút cỏ khô, chịu đựng Bắc địa nghiêm khắc phong tuyết tàn phá.

Cừu vương mặc dù đối với Triệu Nhạc nhưng hung hăng bá đạo, nhưng cũng hành hạ đến không còn tinh thần, trở nên dơ bẩn tanh hôi mà xui lờ tại đáy giếng, mỗi ngày bệnh thân kinh quay về miệng giếng đại bầu trời tự nói.

Hoặc hồi ức như thần tiên giống như mỹ thật là xa xỉ để vương sinh hoạt, hoặc chửi bới bộ hạ đầu chó dê hồng rồi hấn phong hanh dự đại vĩ nghiệp, cũng biến bản thêm lợi mà đem hận này chuyển đến Triệu Nhạc trên đầu, tức giận mắng ngươi đây vô năng bất trung cầu nô tài...

Triệu Nhạc sắp điên rồi, hận chính mình quá vô năng, vừa không cách nào thoát đi nơi đây, cũng không cách nào giết chết khinh bỉ tận xương hận thấu xương đối trá không biết xấu hổ vương.

Xui lờ cừu vương vẫn cứ là ngu cấp. Hấn Triệu Nhạc nhân còn nhỏ lại ăn không nổi bao nhiêu đồ vật, trở nên càng ngày càng gầy yếu vô lực, liền đôi kia kỳ quái cánh cũng dần dần biến mất, giết cừu vương càng ngày càng không có hy vọng, chớ nói chi là chạy thoát trả thù bây sói.

Thiên quá bất công, tại thế giới này chỗ này Địa ngục, không biết xấu hổ vương còn có huy hoàng hồi ức có thể giải trí sinh trưởng. Ta có cái gì? Hồi ức thoát thân vạn dặm, ừ ừ khuất nhục cùng vô tận thất vọng sao?

Con mẹ nó!

Biệt khẩu khí, tại tuyệt vọng bên trong khổ nhai, giết không được sói báo thù, chỉ mong có thể trưởng thành, giác càng cứng hơn càng lợi, tốt có cơ hội xuyên tử bên người tạng xú không biết xấu hổ vương, cũng coi như chết cũng không tiếc.

Triệu Nhạc đã không tiếp tục đem tao ngộ xem là ác mộng. Bởi vì chịu đựng tất cả thống khổ, cảm giác Thái Chân thực, quan trọng nhất chính là hấn không cách nào lấy ý niệm giải thoát.

Không thể từ ác mộng bên trong tỉnh lại, vậy thì không phải là mộng.

Con mẹ nó!

Trong lòng căm giận, hấn chỉ có thể nằm nhòai trong giếng bùn nhão trung tâm bên trong chửi bới.

Ngày này hấn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề: Đúng rồi, vì là sao ta đều là mắng "Con mẹ nó" đây?

Quốc mắng trò gian hơn nhiều, Triệu Nhạc biết đến không ít, có thể loại này mắng pháp tựa hồ trước đây chưa có tiếp xúc qua. Thế kỷ XXI Trái Đất có sao? Tại sao ta sẽ há mồm liền đến đây?

Con mẹ nó!

Ế? ! Câu này không phải ta mắng, bất luận ngoài miệng vẫn là trong lòng, đều không phải. Bên người không biết xấu hổ vương đang ngủ say, cũng không phải nó. Mà sói là không như vậy mắng.

Có thể Triệu Nhạc chính là rõ ràng nghe được câu này mắng.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 3: Bình tĩnh không được

Con mẹ nó câu nói này, tại Triệu Nhạc lưu tâm dưới tình huống, qua không mấy ngày sẽ nghe được một hai thanh, theo thời gian chuyển dời, hẳn nghe được càng ngày càng rõ ràng, đồng thời còn có thể nghe được nhiều loại âm thanh càng nói nhiều hơn, chỉ là đều mơ hồ không rõ, phảng phất có người ở phía xa hoặc là chính là ở trên trời nói nhỏ giao lưu.

Chẳng lẽ nói cái này không người thế giới thật có thần linh tồn tại?

Không làm rõ ràng được, ôm điểm hy vọng, nhiều lần thành kính cầu khẩn thần linh thân lấy tay, nhưng đáng tiếc kết quả đều là thất vọng.

Thần linh không được, vậy chỉ có thể dựa vào chính mình.

Ta có sở trường gì có thể dùng để xoay chuyển thế giới?

Khoa học kỹ thuật? Không có đất dụng võ nha!

Nhưng không cách nào có thể dùng, vô sự có thể làm, liền một chút hồi ức chính mình thích nhất am hiểu nhất chuyên nghiệp.

Giải buồn cũng tốt.

Có thể thâm nhập như thế phiến muộn nhưng còn cuộc sống yên tĩnh cũng không thể kể tục.

Thảo nguyên xuân về hoa nở đến.

Triệu Nhạc đột nhiên bị thả ra cái giếng sâu, áp đi lại hầu hạ tại bảy sói đến vội vàng nhận không biết xấu hổ Vương vương vị dê vương.

Cái này dê vương cùng hân lão tử như thế ích kỷ không biết xấu hổ cực độ, còn so lão không biết xấu hổ càng vô năng nhu nhược.

Liên như thế cái đồ vật, cùng rất nhiều bị tóm dê quan nhân biểu hiện tốt bị Lang Vương che quan, khoác lên thân da sói, tuy vẫn là dê đầu, nhưng lập tức rậm rạp phục sinh, không ăn cỏ, lại trải qua ăn đồng loại sinh hoạt, tuy xa không sánh được trước đây cái kia xa xỉ uy phong, nhưng có lòng tạp sói chăm sóc hỗ trợ, bắt nạt dần vật Triệu Nhạc nhưng là dễ như ăn cháo.

"Dê vương cùng những dê đó quan so dê dân thật nhiều màu mỡ, các ngươi tại sao không ăn chúng nó?" Triệu Nhạc tê nhát hiếu kỳ, một ngày uể oải hỏi trông coi sói.

Cái kia lòng tạp độc nhân què chân sói phá thiên hoang địa lòng tốt trả lời.

"Thiết, này cũng không hiểu? Bắt được quá nhiều dê, chúng ta sẽ không dưỡng, sẽ không quản lý, cần đầu hàng dê quan môn trung tâm ra sức."

"Chủ yếu hơn chính là, "

Sói vệ dương dương đặc ý nói: "Các ngươi vương cùng quan, thêm vào những hủ nhỏ dê, thật là dưỡng đến hương phi, ngũ tạng lục phủ, huyết nhìn tươi rói, có thể đều có cự độc, đầu càng có kỳ độc, dính lên một điểm sẽ biến xuân nhược ích kỷ không biết xấu hổ, trở nên chỉ biết ăn đồng loại mà không biết ăn kẻ địch. Cừu nhỏ, độc kế của ngươi có thể lừa gạt không được nhà ta anh minh thần võ đại vương, liền ngay cả chỉ là ta đều có thể nhìn thấu. Khả khả "

"..."

Triệu Nhạc không nói gì vọng trời xanh.

Sói vệ thấy này càng thêm đặc ý, không nhịn được lại khoe khoang: "Tiểu tử, biết tại sao không ăn ngươi sao?"

"Vì là sao?"

Triệu Nhạc cũng hiểu kì điểm này.

Đừng quên, mới bắt đầu, sói môn đối với hắn là thể nào khát vọng ăn đi.

"Khả khả, nhà ta lang chủ nói rồi ngươi là thiên sứ, là thần, chúng ta không đuổi kịp ngươi, càng không giết được ngươi. Có thể ngươi cùng tộc có thể giúp chúng ta. Chỉ là ta vương muốn hôn miệng cắn chết ngươi ăn mới mẻ nhất ngươi, mới vẫn không cho dê nô giết ngươi.

Không sợ nói cho ngươi, chỉ cần đem ngươi cùng cái khác dê thả đồng thời, kinh cùng tộc ích kỷ ngu xuẩn nhu nhược không biết xấu hổ mất cảm giác

vân vân, liên lụy ăn mòn xấu đi người thần kỳ mạnh mẽ đầu óc, hóa đi người bay lên cánh, người liền thành tối ngon miệng tiểu thịt tươi. Ta vương muốn lúc nào ăn liền lúc nào ăn, muốn làm sao ăn liền làm sao ăn. Hiện tại muốn đem người trước tiên đường phi, khả khả khả khả "

Tôi tắm không mặt trời sinh hoạt lúc nào cũng có thể sẽ bị chung kết, rồi lại khi nào là cái đầu?

Phản kháng không, lại không cam lòng tự sát Triệu Nhạc tại lên con giận dữ Trung Nhật dạ cảm thán.

Đột nhiên, hắn cảm giác mình bị một đôi tay ấm áp bắt được cũng thử kéo động.

Tựa hồ có người đang muốn đem hắn từ này bị phần bắt đắc dĩ trong địa ngục giải cứu ra đi.

Là ai?

Thế giới này Thượng Đế?

Hắn hoặc nàng nghe được lời cầu nguyện của ta, rốt cục từ bị một thoáng, chịu đưa tay?

Tôi tắm tại thời lui. Có thể quá chậm

Triệu công nhạc vừa phối hợp gãy dựa, vừa trong lòng sốt ruột bốc hỏa.

Từ bị thân a, ta ở đây một phần vạn giây cũng không tiếp tục chờ được nữa, người đứng là nhanh lên một chút a! Vạn năng người làm sao liền cứu cá nhân đơn giản như vậy việc nhỏ còn cần thí tới thử đi?

Có thể thần linh phát giác Triệu Nhạc trong lòng bất mãn cùng nghi vấn, rốt cục phát ra thần uy.

Sáng mắt lên, Triệu Nhạc liền cảm giác mình nhanh chóng thoát ly tới tắm tàn khốc thế giới, đi tới nóng bức một thế giới khác.

Thần thật dài hô khẩu mùi thơm, tựa hồ vạn năng nàng từ Địa ngục cứu cá nhân cũng không phải chuyện dễ dàng.

Triệu Nhạc cái này cảm kích a. Có thể người tốt chuyện làm xong không đi, xách ngược ta hai chân để ta đầu to lao xuống huyết quan đỉnh môn, chính cho ta hoa mắt chóng mặt nôn mửa liên tục tính toán làm sao cái sự tình?

Chẳng lẽ nắm giữ tất cả người còn muốn hướng về ta cái không còn gì cả phạm phạm sinh mệnh tác muốn cái gì thù lao chỗ tốt hay sao?

Hai mắt bị cái gì hồ trụ, trong lúc nhất thời cũng vô lực mở, Triệu Nhạc không nhìn thấy mới hoàn cảnh, phun ra ngụm nước đầu óc choáng váng không quên suy nghĩ lung tung, liền cảm giác cái mộng bị giật một cái tát.

A! Đau quá.

Triệu Nhạc vừa lớn tiếng kêu đau vừa thầm mắng: Con mẹ nó! Đã quên thần linh cũng là quan, xem ra cùng nhân gian tham quan ô lại như thế hỗ trợ là phải có báo lại. Không trở về, hắn liền trừng trị ta.

Phạm nhân sao có thể cùng thần phân cao thấp? Huống hồ này thần là ân nhân.

Vong ân phụ nghĩa không phải ta Triệu Nhạc phong cách. Mau mau xả cổ họng hô to: "Thần vạn năng, ta sẽ dốc toàn lực báo lại người."

Nữ thần nghe được, hắn là thoải mái, cũng không hỏi làm sao báo lại, lập tức giải trừ hắn treo ngược thống khổ.

Triệu Nhạc đầu óc không sung huyết, cảm quan dần dần rõ ràng, trước tiên phán đoán chính mình có tay, hắn là vẫn là người không phải dê, lo lắng đồn đi hơn nữa, tâm tình trong nháy mắt sáng. Lại cảm giác mình bị bạn tri kỷ cho một cái khác tay càng tron nhẵn nhụi nữ thần, lập tức bị bỏ vào một cái ấm áp trong nước tẩy sát.

Thần còn quản cái này?

Sách, đến cùng là thần, tố chất cao, này phục vụ thực sự là hoàn thiện sẵn sóc, muốn bao nhiêu lần báo đều trị. Ta nhận, sau đó khẳng định không quyết nợ.

Cảm thấy lẫn lộn công chính thoải mái, liền nghe đến có giọng nữ hớn hờ hờ: "Chúc mừng Triệu lão gia, chúc mừng Triệu lão gia. Mẹ con bình an, Triệu gia lại thêm cái Hồ Từ.

Ai nha nha, tiểu quan nhân không chỉ thông minh đẹp đẽ, còn rất có gân cốt, nhưng là hiếm thấy rắn chắc, lớn hơn nhất định là cái văn võ song toàn kỳ tài.

Triệu gia tổ tông có linh, lão gia lão phu nhân có phúc, muốn không phát đạt cũng khó khăn a..."

"Mịa nó! Thần càng như vậy nịnh nọt? Nương, lão tử chạy mấy vạn dặm có thể không rắn chắc? ... Không đúng, con mẹ nó, chẳng lẽ nói... Ta "

Không chờ hắn nhiều suy nghĩ lung tung, liền nghe đến một giọng nam phóng khoáng cười to luôn miệng khen hay. Một cái có chút già nua giọng nữ cao

hứng dẫn dò: "Thường, trọng thường. Quân gia, lấy mười lạng hoa tuyết ngân..."

Có người mừng khắp khỏi đáp lời.

Theo cảm tạ thanh, tiếng cửa mở, thăm hỏi sản phụ thanh, mấy tiếng bước chân dồn dập tới gần.

Triệu Nhạc cảm thấy có người đang quan sát chính mình, liền nghe đến mấy cái già nua giọng nữ ghi nhớ phạt, trong miệng vui mừng nói thầm nói đầu đầu cái gì.

Mà cái kia hào phóng giọng nam nói thầm: "Con mẹ nó! Ông trời cuối cùng cũng coi như có mắt. Tại đây tặc thế đạo, ta Thương Châu Triệu gia lần này hẳn là không có gì lo lắng người đơn độc truyền thừa..."

Con mẹ nó?

Thật quen thuộc từ ngữ và thanh âm.

Mê hoặc thấp thỏm Triệu Nhạc như bị điện giật, cả người run lên.

Mặt sau nam tử cùng bà lão môn hôn hờ đối thoại, an ủi sản phụ sản sóc giao lưu, hẳn đã không tâm tư quan tâm.

Bởi vì mặt của hắn bị bóng loáng tay tỉ mỉ rửa sạch, con mắt rất cực mở.

Vào mắt là cái màu trắng đen tỏ rõ vẻ hỷ khí nụ cười nữ nhân trẻ tuổi.

Không tâm tư đáp lại nữ nhân mỉm cười đùa, lập tức quay đầu, liền nhìn thấy cách cổ gian phòng, cách cổ gia đều cùng cách cổ trang phục người.

Triệu Nhạc đang kinh ngạc bên trong nhìn thấy, chính mình tại tối tăm thế giới cho rằng là nói thần ngữ con mẹ nó nam thần, hóa ra là cái cổ trang mặt đen râu mép hán.

Trên đầu hắn là trát cân tóc dài, mày kiếm, mặt tròn, mục chước, vóc người hẳn là gần một mét tám, sức dài vai rộng, thô cánh tay bàn tay lớn, nhìn liền tương đương cường tráng mạnh mẽ dũng hán.

Bảy, tám vị đây mặt nụ cười lão bà bên trong, còn trẻ nhất cũng có năm mươi tuổi khoảng chừng vị kia lại bị ủng ở chính giữa, khăn ai hán tử, có vẻ tối có địa vị.

Lúc này, một cái có vẻ như mười lăm, mười sáu cô gái tỏ rõ vẻ vui sướng lại đây, phối hợp rửa ráy nữ nhân đem Triệu Nhạc toàn thân lau khô, gói lên, sau đó đưa đến cổ trên giường, sản phụ bên người.

Sản phụ khoảng ba mươi tuổi, da dẻ rất trắng, tràn ngập uể oải nhưng quyến rũ đẹp đẽ trên mặt mang theo điểm ác liệt, nhưng nhìn chăm chăm Triệu Nhạc hai con mắt gờ khắc này tràn đầy tất cả đều là từ ái cùng vui sướng.

Triệt để mộng đầu mộng nào Triệu Nhạc bị động cảm thụ xa lạ lão thái cùng sản phụ thân mật ôn nhu. Liền nghe cái kia hắc hán tử đang tiếng cười bên trong phản phó nói: "Công liêm, minh nguyệt, tiến vào tới xem một chút đệ đệ đi."

Chốc lát, theo hỗn độn tiếng chạy bộ, một cái giòn nộn mà lạnh lẽ giọng nữ tiếng hô bà nội môn được, liền khiến: "Ta trước tiên xem"

Lập tức một cái đẹp đẽ cổ điển tiểu loli hi hi nụ cười xuất hiện ở trước mắt.

"Nha, nhỏ như vậy! ... Xấu quá. Hi hi..."

"Xú nha đầu, biết cái gì? Vừa ra đời em bé đều khó coi. Nói cho người, đệ đệ người đã là đẹp mắt nhất."

Râu mép hán cười ha hả khiển trách thôi hừ.

"Tốt hơn ta xem?" Cổ điển loli rõ ràng không cao hứng.

"Híc, cha chính là cái kia sao nói chuyện. Gần như. Chúng ta em bé cũng đẹp."

Mặt đen râu mép hán xem tới vẫn là cái con gái ruột cha.

Hán tử bên cạnh lãnh tụ bà nội nhưng hơi cau mày, nhưng đại hỷ thán ngày cũng không nói gì, chỉ trừng hán tử một chút, tựa hồ quái hán tử quá dung túng khuê nữ.

"Hi hi."

Cổ điển loli cũng không vì bản thân gì, cười đưa tay đi mò Triệu Nhạc tiểu tước tước, lại bị sản phụ cười sần: "Nha đầu này tốt không có tu không có tao."

Đưa tay mở ra.

Cổ điển loli cười vui vẻ cười thu tay lại, nhưng quay tí mình mắt sáng nhưng len lén liếc cái liên tục. Điều này làm cho phiên muộn mê man đến cực điểm Triệu Nhạc ý thức được chính mình sớm muộn đến bị cái này seirei quái lạ cổ điển loli thu cái ngưi ăn.

Lúc này, một cái non nót nhưng thận trọng thanh âm vang lên: "Tiểu muội, giờ đến phiên vi huynh nhìn tiểu đệ chứ?"

Loli tựa hồ không quá đồng ý, nhưng lãnh tụ bà lão hừ một tiếng, nàng lập tức rục cổ lại thành thật nhường ra bên giường.

Sau đó, một tấm vi hắc nhưng mang theo rõ ràng văn nhã khí chất thiếu niên mặt xuất hiện.

Con trai quan sát tỉ mỉ Triệu Nhạc, tuy không hề nói gì, trong mắt thần thái lại làm cho cũng không phải là chân chính trẻ nhỏ Triệu Nhạc có thể cảm giác được trong đó nồng đậm hữu ái cùng vui sướng.

Chân thực nhục cảm, nóng bức ánh mặt trời, cùng cái kia tối tăm thế giới cảm thụ rõ ràng không giống, nói rõ hết thấy trước mắt hẳn là không còn là mộng, hẳn là trở lại qua đi...

Theo hẳn thâm hậu vật lý tri thức, sinh mệnh có thể xuyên qua đến tương lai nhưng không thể trở lại quá khứ, nghi hoặc: Ta đây là không khoa học nghịch chuyển sống lại, vẫn là đi tới bình hành dị thể?

Lẽ nào này chứng minh: Tinh thần, hoặc có thể nói linh hồn là hoàn toàn có thể độc lập tồn tại? Hoặc là thật sự có luân hồi, thậm chí có không gì không làm được sống mãi thân...

Cái này cần cố gắng nghiên cứu một chút...

Triệu Nhạc khoa học kỹ thuật cuồng nhân bản chất hơi một phát làm, lại lập tức bị hiện thực quấy nhiễu.

Người bình thường, bất kể là trở lại quá khứ vẫn là bay qua tương lai đều sẽ sợ hãi, chỉ ít là sợ hãi.

Một là tất cả quá xa lạ, quá khó mà tin nổi, trong lòng không chắc chắn.

Hai nhưng là không có đồng loại.

Cô độc có lúc so từ đáng sợ hơn.

Thích ứng một cái hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ đã không dễ dàng.

Làm tân thế giới khác loại, thảng hoặc cùng tiền cảnh trước tiên không muốn lạc quan.

Bởi vì thân là khác loại, tại lạc hậu thế giới, cô độc khác loại người là thể nhân không rõ, đồ kỵ, bài xích, thậm chí muốn xóa bỏ yêu nghiệt đối tượng. Trước tiến vào hậu thế, vô tri, theo không kịp thời đại người, là thể trong mắt người như rác rưởi cùng vứt bỏ thấp kém sinh vật.

Nói chung, muốn ở thế giới khác sinh tồn, người trước hết có cái mạnh mẽ tráng kiện thân kinh.

Triệu Nhạc chỉ là cái khoa học kỹ thuật tinh anh, không phải siêu nhân, đối mặt kỳ dị đột biến, cho dù khoa học thần kinh tráng kiện cũng bình tĩnh không được, tự nhiên tại ban đầu nghi hoặc phiên muộn sau rơi vào sâu sắc sợ hãi.

Chư vị xem quan, chúc tết đoàn ngộ phong phú

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 4: Tối sử thời đại

Nho nhỏ vui mừng chính là, cái này gia cũng không xa hoa, hẳn là cũng không phải là đại phú đại quý, nhưng hiển nhiên không phải bản cùng nhà, đồng thời phụ mẫu từ ái, tình thân ấm dung dung. Nhìn đáng đáp, trong thời gian ngắn sinh tồn không phải vấn đề lớn.

Chỉ là muốn đến thế giới kia vì hẳn yên lặng trả giá tất cả phụ mẫu, bất đắc dĩ cùng chưa xốt nhất thời tràn ngập toàn bộ trong lòng.

Đột nhiên không có dẫn lấy tự hào nhĩ tử, đã tuổi già đầu bạch lão hai cái có thể chịu đựng trụ như vậy trăm đã kích nạng? Xưa nay đều là lấy nhĩ tử vì là tinh thần chống đỡ phụ mẫu làm sao kế tục sinh hoạt?

Hợp đồng kỳ không, đơn vị phân tiền cử nhân tài phòng, tại chính mình chết rồi, am hiểu tổ chức phối hợp diễn thuyết những người lãnh đạo nên cảm xúc dạt dào niệm một trận Triệu Nhạc tán ca, sau đó lặng lẽ đem nhà thu hồi. . . Cũng may, lúc trước ở nước ngoài kiếm được không ít, không có tiêu lung tung, trả hết nợ du học ghi nợ nợ nần còn có gần nghìn vạn đô la mỹ còn lại, đều cho phụ mẫu. Ở quốc nội nhiều hạng phát minh đổi mới tiền thưởng, tuy rằng theo mình quy tắc, vì là cùng lão tư cách tranh hạng mục nghiên cứu khoa học quý; vì là dễ dàng cho sinh sản kiểm nghiệm mới thí nghiệm thành quả; vì là sợ bị dò mắt xa lánh cô lập, phân cho lãnh đạo, phân xướng lãnh đạo, đồng sự, thêm mời khách các loại, tổng còn có còn lại, lại thêm bình thường gửi cho phụ mẫu cao tiền lương. Lão hai cái chỉ cần vượt qua thất quan, đường lão chữa bệnh không lo. Điều này làm cho Triệu Nhạc dễ chịu chút.

Còn nhỏ thân thể không chịu nổi quá nhiều suy nghĩ cùng mãnh liệt tâm tình chấp chôn, Triệu Nhạc mí mắt phát trầm, bắt đầu mơ hồ.

"Ha ha. . . Công Liêm, ghi nhớ đệ đệ ngươi ngày sinh tháng đẻ. . . Kiến Trung Tỉnh Quốc năm đầu. . ."

"Liêm Nhi, tương lai ngươi Đông Hoa Môn xưng tên, làm Lưu danh tướng (Lưu Chí, Thương Châu xuất thân Bắc Tống danh thần) như vậy văn thần, đệ đệ ngươi nhìn dáng dấp càng rắn chắc, lớn lên từ vũ, vì phụ phán huynh đệ ngươi dặt tay đồng lòng, nhất định phải đem những đó không thời cơ đến chúng ta này cướp đoạt giết hiếp Liêu cầu chém tận giết tuyệt. Con mẹ nó! Nhất định phải bọn họ đem phạm vào ngập trời tội lớn từng cái trả bằng máu. . ."

Buồn ngủ Triệu Nhạc trong cơn mộng lung bồng nhiên nghe được Kiến Trung Tỉnh Quốc, Liêu cầu sáu cái phát âm, trong đầu nổ đến một tiếng, đột nhiên trợn to hai mắt, thân thể nho nhỏ run lên, "Cái gì? . . . Không phải chứ?"

"Lão gia, nhìn ngươi cái kia giọng nói lớn, đem con đều kinh. . ."

Toàn bộ sự chú ý đều rơi vào Triệu Nhạc trên người mẫu thân Trương thị rõ ràng cảm nhận được tiểu nhĩ tử sợ hãi, lập tức hờn dỗi cản người.

Bên ngoài hẳn là đến không ít khách nhân, chúc mừng thanh không ngừng.

Trong phòng cuối cùng cũng coi như yên tĩnh lại. Ngày nắng to, Triệu Nhạc nhưng kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, tuy thân luy thần quỵ, nhưng lại không nửa điểm buồn ngủ.

"Kiến Trung Tỉnh Quốc, công nguyên 1101 năm chứ? Không phải là quốc sử trên tối mắt mặt đáng thẹn hoa điều hoàng đế Đạo Quân Triệu Cát bắt đầu thời đại?"

Tuy không phải học sinh khối văn, đối với quốc sử chỉ có thô thô hiểu rõ, nhưng xú danh chiêu "Tĩnh Khang sĩ" cùng thiên cổ chuyện ăn năn "Nhạc Phi oan", Triệu Nhạc làm sao sẽ không biết.

Trong nhà cái kia vốn là nghỉ ngơi đôi đầu óc tiêu khiển lão sách báo Thủy hử là Triệu Nhạc từ tiểu học lên học tập, sau đó trung học, Đại học, du học, công tác, quốc nội nước ngoài duy nhất vẫn mang theo bên người đệ thần cũng quý trọng đồ vật. Hẳn giờ từ trong sách đọc hiểu người muốn có bản lĩnh mới sẽ không bị bắt nạt, vì lẽ đó nỗ lực rèn luyện thân thể, hơi lớn đọc hiểu có văn hóa mới đúng có bản lĩnh, vì lẽ đó nỗ lực đọc sách, to lớn hơn nữa lĩnh ngộ tinh khoa học kỹ thuật mới đúng thông hành ngành bản lĩnh, vì lẽ đó nỗ lực ngành học kỹ. . .

Trần nhỏ trên không có bao nhiêu kiến thức năng lực phụ mẫu sẽ không dạy dục hài tử dụng đứng lý tưởng quan, vô lực cung cấp cường lực ủng hộ và bảo vệ, cái kia bản lão thư từ một loại ý nghĩa nào đó có thể nói là bù đắp loại này khuyết điểm. Nói chung cái kia bản cô điển thư cho Triệu Nhạc quá nhiều dẫn dắt trợ giúp.

Cũng bởi vậy Triệu Nhạc yêu quý sách này, tuy rằng mấy chục năm, lại bị hấn bảo tồn rất khá, tại tế nhạt nhân tìm tòi nghiên cứu Thủy hử tương quan sự tình mà chỉ có đối với Bắc Tống mặt niên phân lông lịch sử có thêm điểm hiểu rõ.

Tổng, bị hậu thế thời phong hát vang vì là phần tử trí thức (sĩ phu đặc quyền) Thiên đường thời kỳ, văn hóa thời đại hoàng kim. Đáng tiếc Nhân Tông Thần Tông hai đời dâng trào tinh anh cự kinh môn lễ ra chấn hưng Trung Hoa, nhưng đem nội đấu sớ trường phát dương quang đại, người tới ta đi, lẫn nhau phá đến náo nhiệt, quyết không đồng tâm hiệp lực thay đổi nhược Tống. Có lẽ là trước hai đế ông trời cho cơ hội, Triệu Tông không quý trọng, vì lẽ đó phạt nặng. Vừa mới chết Triết Tông có vì nhưng đoán mệnh. Hoa điều hoàng đế thượng vị. Mà vừa vặn người Nữ Chân tinh anh dâng trào thời đại đến rồi. Trừ ra huyết tính dũng khí tựa hồ cái gì cũng không thiếu Bắc Tống thiên khuyên tàn sát.

Chuyện xấu không tới trên người mình, có thể lật lên hai mảnh miệng, thả nhẹ thí. Không sâu lắm kỳ cảnh, việc không liên quan tới mình, nói nói mát, bãi khoan dung, ai không biết.

Ở cái này liên giai cấp thống trị thành viên - bảo vệ quốc gia võ tướng đều là cắt chó thời đại, làm khoa học kỹ thuật bậc này kỳ dâm kỳ xảo người có thể có địa vị gì?

Ca Tống?

Khỏi nói thơ từ thư họa các những này cùng dân sinh cái rắc rối không có đồ chơi, cái khác văn minh phát triển có thể cùng Tống Đình lớn bao nhiêu quan hệ? Lấy hủ nho tư muốn lừa người tùy kỳ đầu to cân đại biểu phần tử trí thức, xin đừng ô nhục trí thức cái từ này. Thiên không có mắt, làm sao không đem những thói Tống Công biết vứt này? Làm man từ giết gà làm thịt chó giống như tùy ý khám giết bọn họ, nói vậy bọn họ lại chuyển thành đối với nhược Tống vô tận thống hận. Trên vùng đất này quá dài dằng dặc lịch sử lẫn nửa chứng minh, ta loại người vô cùng dẻo miệng, am hiểu đổi trắng

thay đen, dư luận công kích cùng hướng phát triển, am hiểu hơn thâm đoạt thể thức cơ bản, nếu sinh ở thời đại này, nhất định nước bọt tung toé lập quy củ tuyên giảng trung nghĩa khí tiết, huấn ngu bách tính chính khí trừng thiên quang minh lẫm liệt, ngộ nay nhưng cùng giải quyết trong mộng dề quan như thế, tranh tương đồng đưa vĩ nịnh nọt, tranh thủ phù thêm đa sói. . .

Yêu quý nhất vùng đất này chính là coi đây là lại lấy sinh tồn hòn đá tảng dân chúng. Mọi người yêu quý quốc gia, thổ huyết cung dưỡng giai cấp thống trị là cho rằng ở bên ngoài địch đến, quốc gia có thể cung cấp bảo vệ. Tổng tiếc nuối chính là, mọi người cái gì đều cho, cái gì đều dâng ra, người thống trị cái gì đều quất, cái gì đều đoạt, chính là không bảo vệ.

"Ta là cái tân sinh a, ông trời có muốn hay không tàn nhẫn như vậy! Tại đây lạc hậu địa phương quý quá, ta kỳ diệu khoa học kỹ thuật cấu tứ, khoa học kỹ thuật giấc mơ đều xong."

Triệu Nhạc phần hận chông chất: Thánh Tổ từng nói, quyết định chiến tranh thắng bại chính là người, không phải vũ khí. Con mẹ nó! Bắc Tống tằm chân mềm coi như trang bị súng máy đại pháo, làm kim qua thiết mã bao bọc ngập trời sắt khí xâm đến, như thường trông chừng liền tan nát. Ta không phải xuất khẩu thành chương, tài hoa huy hoàng văn nhà thơ, không quan tâm chính trị, không am hiểu câu tâm đầu giác ngộ quyền thúc ngựa, nhất định làm không được trọng thần đầu hàng bảo mệnh kể tục làm mưa làm gió, đã nhân đến tất là bị tàn sát rầm dân một viên. Lão tử có được muộn, không có đuổi tới kháng chiến, lão thiên khôn kiếp xem ta không vừa mắt, liền đem ta vứt này cảm thụ chiến tranh tàn khốc? Giời ạ, kháng chiến mới tám năm, lão tử tại đây có thể muốn kháng gần ba mươi năm, muốn tiếp tục nghiên cứu khoa học, một đời cũng kháng không xong. . .

Trong cuộc sống sau này, cùng những khác trẻ nhỏ như thế ăn ngủ đái dầm.

Tại chủ đề đang tiến hành, thấp thỏm Triệu Nhạc dứt quãng từ đại nhân chuyện phiếm bên trong hiểu được đến càng nhiều thời sự, nghe tới Thái Kinh, Đồng Quán, Lương Sư Thành các tên. Tô Thức thắng bảy đợt ngọt chết ở Thường Châu. Đông Kinh lưu manh Cao Cầu nhân cầu bị đá được, đến hoa điều hoàng đế thưởng thức một bước đạp thiên nhập chức hoàng cung cấm vệ Đô Chỉ huy, rốt cục xác định đây chính là cái kia tối si thời đại.

Sử tài Triệu Cát tại vị bừa bãi hưởng thụ hơn hai mươi năm, lúc này mới vừa đăng cơ không lâu, mà ta cũng vừa ra đời, nói cách khác, chờ ta lớn lên đang muốn hưởng thụ sinh hoạt, quần Kim liền đến.

"Triệu Tống kiến quốc thời điểm người chết là các đời các đời ít nhất, hoa điều vương bát đế nhưng hại chết rất nhiều người, lẽ nào là muốn viên trên tổ tiên lúc trước ghi nợ máu tanh? Con mẹ nó! Ông trời trêu người. Khả năng này không có Lương Sơn hảo hán, nhưng nhất định có quân Kim nam xâm đại tàn sát. Những dã nhân cùng nhật khẩu như thế tàn nhẫn, nhiều năm liên tục chiến tranh nhưng là đem người khẩu vẫn cứ phá hủy một nửa. Hủy diệt 50 triệu a! Cái này cần nhiều hung tàn. Mà nơi này chính là khẩn lâm nước Liêu Thương Châu, quân Kim tàn sát tuyển đầu tiên. . ."

Triệu Nhạc vừa nghĩ tới đó, sẽ liên lạc lại cái kia nhớ rõ ác mộng, liền không khỏi sợ hãi không ngớt, hăm sâu lo lắng phiền muộn.

Được rồi, nước đã đến chân cần bạo gan.

Thời loạn lạc đầu tiên phải có cái tốt thân thể. Bằng không đến lúc đó chạy đều không chạy nổi.

Ngươi nói cười ngựa tọa xe tốc hành?

Nói giỡn đây.

Quốc gia gặp nạn đều là lãnh đạo đi trước. Đại Tống hết sức thiếu ngựa. Đến lúc đó mã không đủ lớn khăn đội đầu, các tướng quân chạy trốn dưng, cái nào đến phiên dân đen.

Vì lớn nhanh, có cái tốt thân thể, mềm đến liền vuron mình cũng không thể trẻ nhỏ Triệu Nhạc làm không là cái gì, chỉ có không ngừng liều mạng bù sửa.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 5: Cựộc mệnh

Đào mắt hơn một tháng qua đi.

Nhi tử có thể ăn khỏe mạnh. Nay đáng mừng hồng rồi mẫu thân Trương thị.

Lão Triệu già với thời loạn lạc tại đây Thương Châu chọn cạnh biển hoang vắng cảm rẽ, trải qua đại liều mạng, cho tới bây giờ xem như là hơi có gia nghiệp, chính là nhân số không vượng. Bắc Tống nấy đời càng hiểm hiểm địa đơn truyền. Đến Triệu Đại Hữu Triệu trang chủ Triệu Lão Tài này một đời,

Trương thị kết hôn đầu mấy năm bản liên tiếp sinh hai con trai một nữ, tựa hồ thay đổi Triệu gia số mệnh. Đáng tiếc con thứ tã lót bên trong chết trẻ, sau đó gần mười năm cái bụng lại chưa có động tĩnh. Phu thê ân ái, lão bà hung hăng, thêm vào Triệu Lão Tài cảm giác rằng là số mệnh, không chịu cưới vợ bé cầu, vốn tưởng rằng liền như vậy. Ai biết không ngờ sinh cái đàn ông. Cái này gọi là hai người làm sao có thể không mừng như điên coi trọng.

Triệu gia gia phả là: . . . Càn Khôn chính đại công bằng ơn trạch thể trường . . .

Đời này, trưởng tử Triệu Liêm, tự Công Liêm, người như tên ý, quả nhiên là đọc sách chức vị vật liệu tốt, mười một tuổi huyện thí tức bên trong học trò nhỏ, cùng cùng châu Sài phủ công tử tiến vào là cùng trường bạn tốt, theo dính ánh sáng, sư tử danh sư, học nghiệp tiến nhanh, thêm vào được địa phương hoàn cảnh cùng dừng mảnh dân phong ảnh hưởng, từ nhỏ tập võ luyện đao bắn tên, có thể xưng tụng văn võ song toàn, năm nay mới mười ba đã hùng tâm bừng bừng chuẩn bị phủ thí. Khuê nữ khiến Triệu Minh nguyệt, quả nhiên đẹp dễ thông tuệ. Lúc này hai người phần ấu tử khỏe mạnh lớn lên, liền định danh nhạc, tự công nhạc, chỉ mong ấu tử có thể uy như sơn nhạc sừng sừng trường tồn. Triệu Nhạc cũng là thành tựu công nhạc.

Hy vọng tràn đầy, nhiên suy nghĩ cùng con thứ giáo huấn, Trương thị không dám khinh thường, lần này quên đi tất cả, chuyên tâm dưỡng dục ấu tử, lúc nào cũng lưu tâm.

"Lão gia, con trai của ta cường tráng có thể ăn, thật đáng mừng. Chỉ là ta làm sao luôn cảm thấy hắc tựa hồ có thể nghe hiểu đại nhân, tổng nơi đang lo lắng bất an bên trong."

Đặc biệt tỉ mỉ Trương thị dần dần phát hiện Triệu Nhạc cùng tâm thường trẻ nhỏ nơi khác thường, trong lòng kinh ngạc không rõ.

Triệu Lão Tài không để ý lắm, cười trừ ghẹo: "Chẳng lẽ nương tử không chỉ vì ta Triệu gia thay đổi số mệnh, còn sinh cái thần đồng?"

Trương thị liếc trượng phu một chút, "Nói cho người đoan trang cái kia. Ta thật có thể cảm giác được nhi tử hiểu chúng ta. Có lúc nghe được cái gì, phản ứng đặc biệt là kịch liệt."

Triệu Lão Tài gãi gãi đầu, hơi lúng túng nói: "Hắn là lúc vừa ra đời bị ta giọng nói lớn kinh?"

Trương thị lắc đầu: "Cho dù lão gia không ở. Chỉ nghe ta cùng Lưu Thông nương nói chuyện phiếm chút quan gia nghe đồn quan phủ bên trong sự tình, nhạc sẽ hiện ra lưu ý lắng nghe. Ta nhiều lần xác nhận qua. Lão gia không cần hoài nghi."

Lưu Thông là quản gia lão Lưu, tên liền khiến lưu quản bốn, cũng là tại lưu Hà thị sinh sinh đôi lưu văn Lưu Vũ, lại sinh ba con trai lưu đạt sau, lại hơn mười năm mới đột nhiên sinh, chỉ so với Triệu Nhạc muộn giáng thế mấy ngày, hiện tại là cái tiêu chuẩn chỉ biết ăn ngủ chẳng nhọc.

Lưu gia tử Triệu gia tại Thương Châu phát đạt lên liền bị thu nhận giúp đỡ cũng đảm Nhâm quản gia, từng đời một cùng thương triệu vui buồn có nhau, các đời trung thành tuyệt đối. Hai nhà danh nghĩa là chủ tớ thực làm huynh đệ. Nay một đời Lưu quản gia so Triệu Lão Tài lại lớn tuổi năm, sáu tuổi, cần phác có khả năng, chứ đắc lực, vưu đến Triệu gia tôn trọng. Cho nên khi Trương thị sửa không đủ, mà Lưu Thông ăn không hết, Hà thị liền một cách tự nhiên thành tối tin cậy vú em.

Trương thị xuất thân cùng huyện địa chủ gia đình, tuy không phải thư hương môn đệ, cũng không phải nông thôn bảo sao hay vậy ngu phụ, đọc sách, có kiến thức, then chốt là không nho hủ, khôn khéo, có thủ đoạn có chủ kiến.

Nàng hay là không biết nữ tính cường giả điển phạm - Vũ Tắc Thiên lối làm việc, nhưng đi nhưng là thì lại thiên đại để loại kia lấy yêu, tỉ mỉ chu đáo quan tâm cùng thông minh tháo vát, thỏa mãn trượng phu đối với gia ấm áp cùng sự nghiệp chống đỡ, hoặc là nói cảm giác thỏa mãn tình cùng lợi ích hai phương diện cần con đường, bình thường quản món nợ quản lý tài vụ xử sự, đem triệu bên trong trang vụ xử lý đến ngay ngắn rõ ràng, cũng có thể tại đối ngoại sự vụ trên thường có hiểu biết chính xác, có thể bày mưu tính kế định chủ ý.

Sự thực chứng minh chỉ có nữ nhân như vậy mới có thể quản gia kinh doanh đến vững chắc. Bình hoa nữ dù cho điểm lệ chói mắt nhất thời, chung không khỏi bị thời gian ăn mòn thất sắc kết cục bị đập nát mệnh.

Trương thị rất được trượng phu tôn trọng, lúc này lại lần nữa nói rõ. Triệu Lão Tài rốt cục trở nên coi trọng, nhưng nhưng không tin.

Hắn nghiệm chứng phương pháp đơn giản thô bạo.

"Con của ta, người có thể nghe hiểu cha mẹ nói?"

Triệu Lão Tài tỏ rõ vẻ nhu hòa nụ cười, trong lòng nửa tin nửa ngờ, trên mặt nửa thật nửa giả hỏi. Nhân sợ làm sợ tiểu nhi tử, luôn luôn hào phóng hẳn hiếm thấy tỉ mỉ lên, âm thanh còn hết sức ép tới cực thấp.

Một bên Trương thị không khỏi lờm một cái: Nho nhỏ trẻ nhỏ miệng không thể nói, như người vậy hỏi không phải phí lời?

Nhưng mà, giương tiểu tước tước, ngửa mặt hướng lên trời nằm thẳng nhóc nhưng mình hiển lộ ra do dự về suy tư, một lát sau đột nhiên nháy mắt mấy cái, làm như khẳng định.

Rõ ràng nhìn thấy tất cả những thứ này, Triệu Lão Tài sững sờ, suy nghĩ một chút lại lắc đầu bật cười: Làm sao có thể chứ?

Trẻ nhỏ tuy nhỏ nhưng có thể lĩnh hội đại nhân sắc mặt, đối với ngôn ngữ cũng có phản ứng. Vì lẽ đó, Triệu Lão Tài nhưng cho là tiểu hài tử theo bản năng phản ứng, nhưng xem nương tử kiên trì, không thể làm gì khác hơn là lại nài tâm tùy ý cười hỏi: "Ta là hỏi người lẽ nào thật sự có thể sinh mà có thể biết, là thần linh chuyển thế, tiền đồng hàng phạm?"

Đề hai người khiếp sợ một màn xuất hiện. Chỉ thấy thẳng nhóc mũi hừ hừ có tiếng, lão đại không nhận được trùng cha phiên cái lườm nguýt.

"Lão gia, thấy không, nhạc tại kinh bị nguoi." Trương thị vừa kinh vừa vui bật thốt lên.

". . . Vì phu nhìn thấy."

Khiếp sợ Triệu Lão Tài phiên muộn đáp một tiếng, ngẫm lại không thể tin được, ở trong phòng xoay chuyển vài vòng, đột nhiên vỗ tay một cái, đi viết hai chữ lớn.

Giờ một tờ giấy, chỉ vào mặt trên to bằng cái bát cha tự, lại chỉ chỉ chính mình và vợ, "Con trai bảo bối, nhìn này, cái chữ này chỉ ai?"

Triệu Nhạc là làm nghiên cứu khoa học, không lớn nhận thức chữ cổ, nhưng Hán ngữ là tượng hình tự, cổ mô cũng có thể nhận không ít. Cha tự là điều chắc chắn. Chỉ là vấn đề ở chỗ có muốn hay không lộ ra bản thân phi phạm.

Hiện tại lộ chút để có tốt có xấu nơi.

Chỗ tốt tự nhiên là có thể được phụ mẫu càng trọng thị, tương lai không xa, có thể nói chuyện bước đi, lập tức bắt đầu bắt tay một ít bố trí cũng dễ dàng được phụ mẫu鼎力 chống đỡ.

Chỗ hỏng? Ở cái này ngu muội lạc hậu mê tín thời đại, nếu như bị coi là yêu nghiệt, một cái điểm thành bó đuốc. . .

Ai, ở cái này xui xẻo thời đại, chút chuyện này cũng thật là khó quyết định.

Triệu Lão Tài nâng đắc thủ cay cay, không có được nửa điểm đáp lại, rồi mới hướng Trương thị nói: "Nhìn thấy? . . . Nhạc khả năng chính là nhảy bén chút, không có thần kỳ nơi. Nguoi nha, sau đó đừng "

Không có đừng xong, Triệu Nhạc lúc này vừa hạ quyết tâm quyết định đánh cuộc, còn không quá nghe sai khiến tay nhỏ chỉ tay Triệu Lão Tài, nha nha kêu, trong lòng thì lại tràn ngập bi tráng.

Ở cái này rùa đen nát thời đại, nếu như cha mẹ đều không dựa dẫm được, muốn thay đổi vận mệnh thuần là vọng tưởng, dứt khoát chết sớm sớm giải thoát cái cầu, đỡ phải đến lúc đó gặp càng nhiều khuất nhục đau xót.

Ach. . .

Triệu Lão Tài hai mắt nhất thời trợn lên nguoi lớn, chỉ chỉ chính mình, lại hầu như là gió xoáy giống như đem nương tự phóng tới nhi tử trước mặt, run giọng hỏi: "Hào nhi tử, bảo bối tốt, nói nhanh lên, đây là nguoi nào?"

"Bảo bối tốt? Ta còn nay cô bồng đây."

Triệu Nhạc đối với này thế phụ mẫu thiếu hụt tán đồng cảm, trong lòng oán thầm, vừa thương xót tráng chỉ tay thế giới này mẫu thân.

Trương thị tuy kinh, so với trượng phu trấn định hơn nhiều. Dù sao cũng là có chút chuẩn bị tư tưởng.

Nàng nặng nề bực bội, đề xuống kinh hoàng tâm, trước tiên cấp tốc quan trọng môn, dặn dò ai cũng không được đến gần, lại tìm chi viết mất, mũi, lỗ tai con trai của các hiện trường tốt chỉ nhận tự, từng cái liệt với Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc đương nhiên là không phụ sự mong đợi của mọi người.

Hắn nhìn thấy phụ mẫu mừng như điên, cũng không có kêu to yêu nghiệt mà đại nghĩa diệt thân, nhất thời khê thở phào, bi tráng tâm tình giảm nhẹ đi nhiều, quá non nớt tiêu thân thể kinh không được dẫn vật, bị phụ mẫu không ngừng phiên đầu óc liệt ra tự làm phiền, không hầu hạ loại này tê nhạt du hí, một quyết cái mộng nhỏ ngủ đầu to cảm thấy.

"Lão gia, "

Trương thị vừa cho nhi tử đắp kín tiểu chần, Thương Châu đã là đầu thu, vừa tâm tình phức tạp trầm giọng nói: "Nguoi xem con trai của ta quả thật là thần đồng chứ?"

Đều nói mẹ con đồng lòng, hưởng hồ là khôn khéo hơn nguoi, lại cơ hồ đem toàn bộ tinh lực đều tập trung tại ấu tử trên nguoi Trương thị.

Vừa nãy, nàng bén nhảy cảm thấy được tiểu nhi tử trong mắt cái kia cổ mảnh liệt bi tráng kiên quyết tâm tình, dẫn tới nàng một trận khiếp đảm đau lòng. Trong lòng ẩn giấu trải qua mấy ngày nay không rõ bất an cùng không dám quá nghĩ tới từng tia một mỹ hảo chờ mong, nhất thời bị mảnh liệt bay lên thương tiếc cùng sầu lo thay thế: Nhỏ như vậy trẻ nhỏ, hẳn biết cái gì? Lo lắng cái gì đây?

"Ha ha."

Triệu Lão Tài vui vẻ một tiếng.

Hắn tâm sự ý lớn, không có chú ý tới ấu tử tâm tình, cũng không có nghĩ nhiều như thế, lúc này hoàn toàn nằm ở hưng phấn.

Đến cùng là hàng năm suất trang dân chống lại nhập cảnh cướp đoạt Liêu binh một phương ngang ngược hảo hán, quyết đoán mãnh liệt, lại trải qua rất nhiều tang thương khôn khổ sự tình, hắn rất nhanh tỉnh táo lại, nghĩ lại đã nghĩ đến thương triệu đơn truyền số mệnh, lại không khỏi rầu rĩ nói: "Tiên đồng, đương nhiên là Triệu gia mộ tổ bốc khói xanh, sợ là sợ đường không được."

Nghĩ lại rốt cục lại nghĩ đến một cái khác đáng sợ hơn vấn đề: "Có thể như quả là, khắc, cái kia yêu, khắc."

Theo lúc này quan niệm, mọi người tin chắc số mệnh là thiên đạo, cũng chính là thần linh định ra. Cái số mệnh chỉ có thể là thần, có thể phá số mệnh nhất định là yêu nghiệt.

Ai nói đến chuẩn Triệu Nhạc là cái là phá là thần là yêu.

Yêu tự cần đến nhẹ vô cùng, hầu như nhỏ đến mức không thể nghe thấy, nghiệt tự càng chưa mở miệng, Trương thị cũng hiểu được cực kỳ.

Thời đại sự hạn chế, nàng cũng lo lắng, nhưng thương tiếc ấu tử cùng "Tuy là yêu nghiệt, cũng đến ta như vậy mẫu thân mới có thể sinh ra đến" vì điều kiều ngạo tâm lý lóe lên sau, tình mẹ cấp tốc chiếm thượng phong. Trương thị lúc này mạnh mẽ nhìn chăm chăm trương phu trầm giọng nói: "Phu quân, lời ấy sau đó không cần nhắc lại. Bằng không, nhạc tính mạng khó bảo toàn. Thiếp thân người mẹ này cho dù vô tội đến sinh, cũng sẽ cùng người đây què mùa ân đoạn nghĩa tuyệt."

Triệu Lão Tài rất tôn trọng lão bà, dù cho lúc này hoàn toàn là nam quyền chí tôn, nhưng cảm tạ trời xanh ban ân như thế người vợ tốt trợ giúp hắn giải quyết không ít nan đề. Hắn há há mồm, vừa định cho thấy thái độ an ủi nương tử, liền thấy vốn đã ngủ tiểu nhi đột nhiên vuron mình mở mắt, một mặt vui sướng hướng về Trương thị nha nha kêu mở ra hai tay, nhìn về phía hắn lão Triệu trong ánh mắt nhưng rõ ràng viết khinh bỉ hoặc ngó ngán hai chữ lớn.

"Già bộ ngủ nghe trộm? Hơn một tháng hài tử thì có tâm cơ?"

Hai người kinh sau sững sờ một lát, lại không khỏi nhìn nhau cười khỏ: Ai! Nói người không phải yêu nghiệt, chỉ sợ khó kẻ dưới phục tùng a!

Nơi này yêu nghiệt hai chữ đại khái là thiên tài thần đồng bao ý. Tuy rằng thấp thỏm trong lòng, nhưng đánh vỡ đơn truyền số mệnh mãnh liệt nguyện vọng để hai vợ chồng có quyết đoán cũng đạt thành thỏa thuận, giờ khắc này tự nhiên nỗ lực hướng về chỗ tốt nghĩ.

Trên người mình rút xuống thịt, chính mình đường, chính mình nắm chắc. Trương thị có thể không sợ nhi tử yêu nghiệt.

Nàng ánh mắt vui mừng, vẻ mặt tươi cười ôm lấy không muốn xa rời chính mình thần kỳ nhi tử, vỗ nhẹ hống Triệu Nhạc ngủ.

Lão Triệu lừa kéo ma giống như xoay chuyển đã lâu, hiển nhiên trải qua kịch liệt đấu tranh tư tưởng, cũng không biết nghĩ đến chút gì, cuối cùng vẫn là xoa xoa tay, nói khẽ với ngất ngất buồn ngủ tiểu nhi tử nói: "Vừa sinh nhà ta, chính là ta. Yên tâm đi, bảo bối. Cha làm sao sẽ hại người. Chỉ mong người khỏe mạnh trường sinh viên năm nhất bình an không lo."

Nói xong muốn đi rồi lại xoay chuyển trở về, lại thấp giọng nói: "Người chịu hạ mình hàng phạm, nói vậy trên người chịu một loại nào đó đại sứ mệnh. Chỉ cần không phải họa dân ương gia, cha có thể đưa tay, nhất định giúp người. Ta bảo đảm."

"Thí sứ mệnh, bảo mệnh mới đúng."

Triệu Nhạc mở mắt nhìn về mặt trang trọng nghiêm túc biểu hiện đời này phụ thân, bất đắc dĩ nhướng mắt, quay đầu ngủ.

Sát ngôn coi hành, đời này cha mẹ hắn là miệng kín như bưng, tiểu nhi thần dị sự tình liền trong nhà duy nhất lãnh tụ tôn trưởng, Triệu Nhạc thân bà nội, cùng với từ nữ đều không có tiết lộ, chớ nói chi là người ngoài, chỉ là chăm sóc càng thêm tỉ mỉ, để có thể tiến một bước sâu sắc thêm lẫn nhau trong lúc đó tình thân ấm áp, hay là cũng rất nhiều cường quan sát ý giám sát. Dù như thế nào, điều này làm cho Triệu Nhạc nổi lòng lo lắng chậm rãi thả xuống.

Qua đời mạng một cửa, sinh hoạt an ổn xuống. Triệu Nhạc có thể tĩnh tâm đại thể hồi ức suy tính một chút cái thời đại này sự tình, tìm hiểu một chút hoàn cảnh bây giờ cùng gia.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1: Thương Châu. Chương 6: Ưu hỉ lưỡng trọng thiên

(thượng)

Đạo Quân Triệu Cát làm vương hẳn là thì có loại niềm tin: Ta sinh ở đế vương gia, chính là hưởng phúc tiêu dao đến.

Hoàng đế huynh trưởng chết sớm, trẻ măng bắt ngờ thành hoàng đế, có thể muốn làm gì thì làm. Triệu Cát thì càng thờ phụng chính mình là Shinto chuyển thể đại phúc quý mệnh, không cố gắng hưởng thụ đời này, làm trái thiên ý.

Cái tên này làm nón xanh vương bát đế là nhất định. Khỏi hy vọng.

Ai! Ở cái này mục nát đến nhất định tan vỡ thế giới, đầu thai làm người, căn cứ nhân tính nguyên tắc, tình thân khó phụ, không chỉ cần bảo đảm chính mình, còn muốn bảo đảm thế giới này người nhà, còn có theo Triệu gia. . .

Dựa vào cái gì bảo đảm đây?

Võ tướng huân quý thế gia?

Đầu tiên nghĩ đến như sấm bên tai, thế giới này cũng đồng dạng đã từng đại danh đỉnh đỉnh Dương gia tướng.

Chỉ là, hắc! Lục Lang Dương Diên Chiêu chết sớm. Cùng hẳn nổi danh, bị người Tống cũng xưng "Hai dương" mỹ danh danh tướng —— Hà Gian Dương Tự Dã chết sớm. Dương gia cái cuối cùng nhược danh tướng Dương Văn Quảng cũng chết, trong lịch sử không nghe nói lại có thêm cái gì đặc sắc nhân vật. Thủy hử bên trong có cái kẻ xui xẻo Dương Chí cũng không làm nổi danh đường.

Tào gia, Thạch gia, Cao gia, Vương gia, Phan gia?

Những bị các đời Tống Hoàng ra sức làm lợn dưỡng danh tướng con cháu sớm đều mục nát biến chất sa sút không chịu nổi. Chỉ nhìn bọn họ?

Phi! Những này lợn ngay cả mình đều bảo đảm không được.

'Kim Dao Lệnh Công' Dương Nghiệp thế tử tương ứng Tây Quân quyền quý Chiết gia còn hưng thịnh, nhưng bây giờ cũng không có người tài rồi, cũng không dựa dẫm được. Trong lịch sử con cháu đích tôn tựa hồ có còn đâu hàng nước Kim, làm đáng thẹn kẻ phản bội.

Sĩ phu môn? Những chút khăn lớn?

Phi!

Đều xem thường nói thêm một câu.

Thất vọng bên trong lại về cổ Bắc Tống mặt sự tình, Triệu Nhạc càng là nổi trận lôi đình.

Nói đến đánh trận, Bắc Tống trừ ra chiến mã, cái khác tượng vũ khí trang bị, hậu cần cung cấp, quân nhân số lượng cái kia như thế đều không giống như quân Kim kẽm, tổng hợp quốc lực càng là mạnh hơn quá nhiều. Có thể chính là điều kiện như vậy, nhưng là quân Kim vừa đến, "10 vạn thiết giáp đều thúc thủ, càng không một cái là nam nhi".

Kỳ thực không phải 10 vạn, trăm vạn thiết giáp đều thúc thủ còn chưa hết. Mà đầu lĩnh chạy trốn thậm chí đầu hàng, chính là những hấp dân huyết, hưởng hết quyền thế uy nghiêm và vinh hoa phú quý sĩ phu cùng võ tướng.

Đem mình an toàn ký thác tại đã triệt để nát thối giai cấp thống trị?

Cái kia. . .

Ha ha, chỉ do tìm ngược tìm đường chết.

Muốn dựa vào bản thân vượt qua thời đại kiến thức xoay chuyển Đại Tống mục nát, vẫn sống to với vừa cũng?

Cái kia càng là nảo tảo.

Ngắm lại ác mộng bên trong những anh hùng dè quan đối với mình này con cánh dài dè thái độ căm thù đi.

Khác loại xuất hiện, bị giai cấp thống trị biết, chỉ sợ không có thay đổi một hương nơi, bách tám mươi người tư tưởng, trên gáy đầu người liền khó giữ được. Chỉ sợ đến lúc đó giết chính mình tội tích cực chính là sử truyền những tốt đó quan.

Phương bắc không thể lưu.

Dời đến phía nam?

Trước tiên không đề cập tới cha mẹ có thể hiểu hay không, có đồng ý hay không, cái kia Giang Chiết còn có cái tà giáo tồn tại đây, sớm muộn cũng sẽ giết đến đầu người cuộn cuộn. Ai biết cụ thể phản loạn đến cùng có thể lan đến gần nơi đó. . .

Cái kia, này thế Thương Châu là ra sao?

Hoang vắng, thảm thực vật sum xuê.

Tuy rằng địa thế bằng phẳng, trừ ra Diêm Sơn, không có ra gì dãy núi, nhưng rừng rậm đầm lầy cỏ dại bãi vắng vẻ quá nhiều, Lâm Hải khu vực hầu như đều là lấy cây thông làm chủ tập mọc lâm cùng bãi vắng vẻ nham thạch cỏ dại. Các loại dã thú qua lại trong đó, mãnh thú đa số lượn rùng rợn hoang hồ ly các loại, con báo không hiếm thấy, cũng không thiếu mãnh hổ cầu hùng. Ở thời đại này, từ vùng băng giá phương bắc đến nóng bức nam á, trừ ra Giang Chiết các cảng phồn hoa, cạnh biển hầu như đều là như vậy. Khuếch đại, gấu bắc cực nếu như muốn xuôi nam, hầu như có thể vùng duyên hải một bên rừng rậm đất hoang thẳng thắn lên đến châu Á vùng cực nam biển rộng.

Bên trong khu vực hệ "nước" phong phú, có Hải Hà nhánh sông mới nha hà, chương vệ mới hà, hồ đà hà nhánh sông nam bài hà, có Hoàng Hà đường xưa, có Kinh Hằng Đại Vận Hà các 60 dư con sông. Nói chung nước vận điều kiện phát đạt.

Hành chính về mặt quân sự, Thương Châu thuộc Hà Bắc Đông Lộ, lĩnh Thanh Trì, Vô Lệ, Diêm Sơn, Nhạc Lăng, Nam Bì năm huyện, châu trị là một toà không dưới mười vạn người thành thị. Bốn phía, đông là biển rộng, tây tiếp Bắc Tống lấy trọng binh khống chế Doanh Châu tức sau đó Hà Gian phủ, cùng Liêu không Mạc Châu, phương bắc chính là nước Yên chư hầu. Trong đó Kế Châu khu vực ép chặt Thương Châu. Đại Tổng tại thương bắc thiết có lĩnh biên phòng châu, người Tổng ở bên trong nhưng quen thuộc xưng là Kế Châu phủ, bất quá thực tế không chế chỉ chiếm Kế Châu phần nhỏ khu vực, diện tích xa kém xa Liêu không. Nước Liêu hùng hăng còn biểu hiện tại, trọng binh khống chế Mạc Châu cùng hai nước tranh cướp Doanh Châu, tượng phần đệm như thế xen vào Tống cảnh, ép thẳng tới Thương Châu cùng Bắc Kinh phủ Đại Danh, nhìn thềm thường vùng đất bằng phẳng sau Đông Kinh biện lương.

Trên thực tế, Tổng tại thương phương Bắc cảnh tuy thiết Quân Châu, vài trọng tướng thống mấy vạn Cẩm quân đóng quân phòng thủ, nhưng nhân địa thế mấy không hiểm có thể thủ, biên phòng dường như trăm ngàn chỗ hở đại cái sàng, hơn nữa theo Tây Hạ suy sụp, nước Liêu dục vọng, bây giờ Tống Đình biên phòng áp lực chưa từng có hạ thấp, vũ nhân địa vị càng ngày càng không chịu nổi, quân sự cũng càng ngày càng dục vọng vô năng, phương Bắc cảnh Tống tướng đặc biệt là dục vọng sợ phiền phức, bộ hạ càng là sợ chết đến tàn nhẫn, hầu như không dám xuất chiến, này dẫn đến Liêu quân thậm chí là Liêu dân hàng năm nhập thu xâm phạm biên cương cướp đốt giết hiếp, là muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Khác nhau chỉ là nhân số nhiều ít, cùng đối với Tống phương Bắc hoàn cảnh khu phá hoại trình độ không giống mà thôi.

Ai! Đau đầu, phiền nộ. . . Không thể suy nghĩ nhiều.

Cái kia, cái này gia đây?

Đầu tiên không thể nghi ngờ là cái biên cảnh nông thôn địa chủ gia đình.

Có hơn hai ngàn mẫu, tất cả đều là cái này gia chính mình. Nghe không già trẻ, tựa hồ sinh hoạt phải rất khá. Có thể người mã lại muốn nuôi sống Triệu trang hơn ba ngàn hộ, nam nữ già trẻ hơn một vạn lỗ hồng.

Này khái niệm gì?

Nhân khẩu so Diêm Sơn huyện thành bên trong còn nhiều, có thể người đều thổ địa đây?

Tại không phân hóa học, không cao sản loại tốt, không cơ giới hóa vân vân hạn chế dưới, lương thực mẫu sản lượng thấp đến mức đáng sợ, không còn sung túc nãi phẩm ăn thịt phẩm các bổ sung, hai mẫu tốt có thể dưỡng tốt một người trưởng thành là tốt lắm rồi. Không trách vui mừng khôn xiết bên dưới tướng thường bà mẹ cũng chỉ là mười lượng bạc. Mà thân là địa chủ bà mẫu thân còn tổng xuyên vài bộ, liền vài món ra đáng tự lựa quần áo đều không có. Chớ nói chi là giới so hoàng kim gấm Tứ Xuyên. Táp, lương thực sai biệt quá lớn, cũng không biết Triệu trang nhiều người như vậy là làm thế nào sống sót.

Thật tò mò , nhưng đáng tiếc còn không biết nói chuyện, không có cách nào làm thanh.

Người thân?

Nghe qua mẫu thân các vô số người thứ nghị luận đơn truyền, gia gia không ở. Cha không thể nghi ngờ là Thương Triệu tộc trưởng, Triệu trang trang chủ, không cần tranh, muốn không làm cũng không được, tại Đại Tổng chính trị địa vị, hẳn là cùng Thủy hử bên trong Tiều Bảo Chính tương tự.

Đang chú ý gia tộc cảnh lá xum xuê thời đại, toàn bộ Thương Triệu hệ nhân số đơn bạc đến đáng thương, trừ ra cha mẹ, 13 tuổi Đại ca Triệu Liêm cùng 11 tuổi tỷ tỷ Triệu Minh Nguyệt ở ngoài, chính là thân bà nội Ninh thị, cùng tám cái cang tuổi già bà cô. Tính cả hai bà cô sinh, xuất giá nhưng tại Triệu trang hai cô cô, cùng cô cô sinh hai nam một nữ ba hài tử cũng không quá nhiều năm thanh người.

Hai dưỡng, đại gọi Lý Tín, tiểu nhân gọi Đồng Việt, nguyên là phá sản độc nhất lưu dân, lang thang đến Triệu trang bị cứu, có người nói võ nghệ tuyệt vời, vì là người càng tốt hơn, bị gia gia chiêu vì là tới cửa con rể , nhưng đáng tiếc tại hàng năm anh dũng trước tiên chống lại Liêu khấu bên trong trước sau chết vào cười ngửa bắn cung cùng tên bắn lên.

Lưu lại ba hài tử bên trong, nữ hài Lý Ny to lớn nhất, hiện tại hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, chẳng biết vì sao chính là không chịu xuất giá, vẫn giúp Trương thị quản lý nội vụ. Lúc đó cho vừa ra đời Triệu Nhạc rửa ráy chính là nàng. Hai nam hài cùng tuổi, gia gia trước khi chết tự mình đổi tên là Lý Triệu Tín, Đồng Triệu Việt, hiển nhiên đã hoài niệm trung dũng hai dưỡng, cũng có truyền thừa hai nhà tâm ý, bây giờ đều là hai mươi tuổi bông tiểu hóa, yêu thích đùa thương dùng bông hung hăng, cũng không lập gia đình. Triệu trang người quen thuộc trên đem hai người họ tên sau hai chữ làm tên là, tên gọi tất Triệu Tín, Triệu Việt.

Liên quan với bà nội này bối, Triệu Nhạc nghe mẫu thân và người nghị luận qua.

Đại Tổng chú ý hiếu tiết. Hiếu kính phụ mẫu trưởng bối là hiếu, vì gia tộc nổi đời tông đường cũng là hiếu.

Tại hiếu đại kỳ dưới, tại Triệu gia, tôi có quyền thực tế là thân bà nội Ninh thị lão thái thái, nàng này một đời bình thường lại không tầm thường.

Lão Triệu cha, bà ngoại triệu là dòng độc đinh, đừng xem là cái hương đã kẻ giàu xổi, một đời nhưng dù sao tổng cộng cưới mười hai cái lão bà. Không phải cho thỏa đáng sắc, chỉ vì sinh con trai kế thừa gia nghiệp.

Mười mấy tuổi vẫn là đứa nhóc choai choai liền kết hôn cưới cái thứ nhất lão bà, thiếu niên phu thê tình đầu ý hợp, vô cùng ân ái, nhưng đáng tiếc một năm không tới ốm chết, không thể lưu một bán nữ. Triệu lão gia từ thương tâm khổ sở, ba năm nhưng không thể từ lúc bán trứng khôi phục, nhưng bắt hiếu có ba, không có hậu đại, dòng độc đinh tại truyền thừa dòng dõi trên trách nhiệm càng lớn, hơn tuyệt đối không thể tùy hứng.

Lại cưới lão nhị Quách thị, kết quả mấy năm cái bụng không có động tĩnh. Đây là một hiền lành, cũng là Triệu Nhạc có thể nhìn thấy còn sống sót bà cô một trong, chủ động yêu cầu bà ngoại triệu cưới người thứ ba, kết quả có, nhưng khó sinh, một thì hai mệnh, ừ rồi khổ sở.

Đệ tứ, thứ năm lại kỳ quái không "Đẻ trứng", này liền ba mươi tuổi, cuống lên, lần này không để ý tới ừ rồi, địa chủ mà, cưới thiếp không khó, đặc biệt là tại hiểm ác Thương Châu, lúc này một lần cưới bốn cái.

Ân, cuối cùng cũng coi như có động tĩnh, có hai cái con gái, tuy rằng chết trẻ một cái, nhưng được, bởi vì trước mấy đời chỉ có độc nhất con trai độc nhất, căn bản không gặp nữ em bé, điềm tốt, có hy vọng, kết quả. . . Không thể làm gì khác hơn là tái giá hai, lại có cái con gái, sau đó, không có sau đó, nhiều như vậy lão bà, nhậm bà ngoại triệu cố gắng thế nào chính là không sinh nhi tử, liền khuê nữ cũng không còn một cái.

Ninh thị bà lão tại hai mươi hai tuổi mới gả vào Triệu gia trở thành mười hai vợ lẽ, theo Đại Tổng tiêu chuẩn, nàng thuộc về tuyệt đối còn lại nữ gái lỡ thì, người đứng đắn gia không muốn, mà lão Triệu đã là hơn bốn mươi.

Ninh thị không phải Thương Châu người, mà là Doanh Châu người, thân thể khỏe mạnh, dáng dấp tuy không tính rất đẹp, vóc người rất xuất chúng, thông minh có khả năng, tuyệt đối không phải vẫn không ai muốn, năm đó xuất giá muộn nhưng là nuôi sống hầu hạ bệnh nặng quả phụ duyên có.

Không phải nàng không có huynh đệ, mặt trên có thể có tám cái thân ca ca, nàng nhỏ nhất, lại là trong nhà duy nhất nữ hài, thông thường phải là một được sủng ái yêu bảo. Thực tế nhưng là, có chút đất ruộng bình dân nhà, tại phụ qua đời sau, những ca ca đó lập tức phân gia sản sống một mình, lão đại lão tứ nhu nhược, có bất hiếu hung hãn lão bà, Lão Thất là chỉ lo lão bà hài tử tốt vì tư lợi hàng, còn lại tất cả đều là chỉ lo chính mình đưa đến khoái hoạt quang còn còn đồ tên du thủ du thực.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 7: Ưu hỉ lưỡng trọng thiên (trung)

Tại đường lão trên người đầy ta đầy, thực tế ai cũng mặc kệ, làm cho lão nhân khổ cực nuôi nấng đại một đám nhi nữ, cuối cùng nhưng tươi sống tức chết chết đói, ở trên vùng đất này từ cổ chí kim không ngạc nhiên. Ninh thị mười một tuổi liền bắt đầu đình môn sinh hoạt, nuôi gia đình thị mẫu, giữ chặt môn hộ, kiên cường kiên định, hiếu tên lan xa, cảm động roi lệ, liền cao cao tại thượng Doanh Châu quan gia đều hạ mình hỏi đến tương thưởng.

Bà ngoại nghe nói sau lập tức đi cầu hôn. Như vậy nữ nhân tốt đáng giá lấy về nhà bảo vệ. Quan trọng hơn chính là, như vậy hiền đức người nên có trời xanh quan tâm, lẽ ra có thể sinh nhi tử đi.

Tháng ngày trải qua cực kỳ khổ, thêm vào cái thuốc lỗ thủng liên lụy, có địa chủ đề van cầu thân, lại đồng ý phụng dưỡng trị liệu lão nhân, hương lân đều cho rằng Ninh thị sẽ cao hứng đáp ứng, nhưng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Có thể đem người chết nói hoạt xảo miệng bà mỗi phí hết tâm tư cũng nói không thông, bà ngoại triệu tự mình tới cửa biểu thị chính mình cũng không phải là đồ háo sắc, lão bà nhiều tất cả đều là bởi vì dòng dõi nào động đến, không có sinh con lão bà, hẳn cũng không có hà trách, đồng thời bảo đảm đây là một lần cuối cùng đón dâu, số tuổi lớn hơn, cũng dần vật được rồi, nếu như còn không sinh được nhi tử, cũng nhận mệnh, ngược lại còn có hai khuê nữ, còn chưa xong toàn tuyệt hậu.

Ninh thị không chịu nổi bà ngoại triệu tâm thành, lại làm ra thể nhân kinh ngạc cử chỉ, tự mình trên Triệu trang khảo sát xác nhận là thật sau mới đáp ứng.

Bởi vậy người có thể nhìn ra Ninh thị rõ ràng tính cách.

Có thể thực sự là hiểu người cảm thiên địa. Sang năm lão Triệu liền xuất thế, thành Ninh thị tại địa vị của Triệu gia bảo đảm, kiều ngạo cùng một đời kỳ thác tính thần. Có này trải qua, người có thể suy ra Triệu Đại Hữu cùng tôn tử tại Ninh thị trong lòng địa vị nặng. Triệu Nhạc sinh ra cũng đặc biệt khỏe mạnh, lần thứ hai đánh vỡ Triệu gia đơn truyền, tại Ninh thị trong mắt tuyệt đối là cái ăn ngon, bắt quá trước tiên không vui vẻ hơn quá sớm.

Thân cận tin cậy, xuống chút nữa chính là quân gia lão Lưu.

Nếu hỏi quân gia một mạch đối với Thương Triệu trung tâm trình độ, chỉ xem một điểm liền có thể hiểu rõ cái đại khái. Lưu gia đời đời bà nương đều có ba cái đặc điểm: Không biết chữ, thành thật, khỏe mạnh.

Tại sao như vậy?

Không thành thật nguy hại liền không đề cập tới. Cái khác hai điểm, nắm Lưu gia tổ huấn nói: "Chúng ta cưới cái thành thật khỏe mạnh có khả năng có thể sinh dưỡng bà nương liền được rồi. Thông minh lanh lợi thức văn hội toán nữ nhân sẽ không cam lòng người dưới, dễ dàng sinh ra tâm bất chính, có một cái bà nương sinh tâm bất chính, khô rồi chuyện xấu, liền hỏng rồi Lưu gia cùng chủ nhà tích lũy lên thâm hậu tình nghĩa, vạn vạn không dám tùy hứng."

Hà thị chính là ba cái đặc điểm điển hình.

Nàng vóc người có hơn một thước bảy, theo Triệu Nhạc ánh mắt xem, dáng dấp ít nhất tại trung thượng, vóc người tượng Âu Mỹ nữ nhân giống như to lớn gọi cảm, nhưng theo Đại Tổng tiêu chuẩn, quá cao nhưng là không đẹp khó gả. Hà thị tiếng nói nhu hòa, sang sáng yêu cười, phản ứng ra nàng ôn hậu ánh mặt trời tính cách, làm cô nương liền lấy cần lao có thể làm được tên, là Triệu trang phụ nữ công nhân gương mẫu, vì lẽ đó lão Lưu không chút do dự mà cưới.

Nhân Triệu Nhạc quá có thể ăn, Hà thị thành nửa cái vú em.

Nếu như đụng với Lưu Thông cùng Triệu Nhạc đều đối bụng. Nàng mặc kệ người trước người sau tổng hội bị đối con trai của chính mình, trước tiên cho Triệu Nhạc này nãi, dù cho Lưu Thông đối bụng đến phải khóc gọi, mà Triệu Nhạc cũng không quá đối. Nàng không ngốc, ngược lại, cứ việc không biết chữ không khôn khéo nhưng tự có thông tuệ nơi, nhìn mang đại ba cái có thể con nuôi, liền biết nàng tuyệt không là ngốc đại người ngu.

Nàng như thế làm chỉ có một cái lý do: Tuân theo Lưu gia trung nghĩa.

Liền như xã hội phân giai cấp liền tổng thiếu không được du côn lưu manh như thế, trên vùng đất này xưa nay không thiếu khôn vặt giả, người xem một chút hoành hành giả mạo nguy liệt hàng liền rõ ràng, cũng xưa nay không thiếu ý mạnh hiếp yếu vong ân phụ nghĩa phản bội đồ. Người hiện đại không cách nào tưởng tượng lúc này người trung hậu tình cảm, vì lẽ đó không thể nào hiểu được Chiến Thần Nhạc Phi phụ tử tại sao lại cam nguyện bị vài đạo bài bài đi chịu chết.

Yêu chính mình, yêu mỹ cha, yêu mỹ kim, thích mỹ nữ, yên tâm thoải mái lẫn lộn phải trái, chụp mũ, giả công tể tử, chơi chính sách pháp quy khái niệm cùng công vụ trình tự bấy người người hiện đại, cũng không thể nào hiểu được cái gì gọi là cao thượng niềm tin, cái gì gọi là cách mạng ý chí, cái gì gọi là anh dũng hy sinh, tràn đầy tự tin lấy "Thân thể khoa học" phủ định Hoàng Kế Quang, lấy "Khách quan lịch sử thái độ" trào phúng Lưu Hồ Lan, liền rất bình thường.

Sinh ở địa chủ gia, lần thứ nhất đem tư duy từ khoa học trên rút ra, phần nộ xem kỹ nghĩ lại hậu thế xã hội Triệu Nhạc khuyết không phải sửa, mà là loại này đầy đủ quý giá tình nghĩa. Là hảo ý liền muốn thu, cũng giữ gìn bảo lại. Lưu gia loại này dân độn trung nghĩa thành thật, đối với Triệu Nhạc là quý giá như thế, điều này làm cho hắn lần thứ nhất phát hiện cái thời đại này lượng điểm.

Hắn âm thầm thề, bất luận Lưu Thông tương lai đối xử ta như thế nào khốn nạn, ta đều sẽ tha thứ hắn, cũng làm hết sức giữ gìn hắn khoái hoạt qua một đời.

Từ khi trải qua mấy lần đối bụng Lưu Thông này chuyện của chính mình sau, Triệu Nhạc xác nhận một chút sự tình, yêu thích Hà thị ôm, cũng rất cuộc không chịu uống Hà thị sữa, cũng không thích nữ nhân khác sữa.

Mẫu thân Trương thị bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là thử nghiệm dùng sữa dê, sữa bò thay thế. Triệu Nhạc làm bộ rất yêu thích công nghệ trình độ không tới nỗi phẩm, trước đây lại là cái tốt miệng kẻ tham ăn, thông người đời sau người biết đến một ít dinh dưỡng thường thức, cố ý biểu hiện đối với mẫu thân ăn trứng, hoa quả các hứng thú cao. Trương thị tâm linh, tự nhiên làm ra trẻ nhỏ có thể ăn trứng gà cao, nước trái cây chủng loại, lại để cho lão Triệu từ trong rừng làm ra mật ong thêm vào. Xem hiệu quả không sai, lại nói cho Hà thị. Lưu Thông cũng hỗn lên này đãi ngộ, kiện toàn dinh dưỡng.

Lưu quân song sinh có chút ý nghĩa.

Nguyên bản trước tiên sinh ra gọi Lưu Vũ, sau sinh ra gọi Lưu Văn. Tại trọng văn khinh võ cổ chấp Đại Tổng, Lưu gia đặt tên vũ tại văn trước, là bởi vì nơi này là biên cảnh hiểm địa, tạm thời dân phong cường hãn khó quản, trong thôn lúc đó có tranh đấu, đối với chủ nhà tới nói, thân tín vũ lực so văn quan trọng hơn. Có thể sau đó phát hiện sau sinh ra tên tiểu tử này hoạt bát hiếu động, càng cường kiện hơn càng ham mê vũ lực, liền càng làm tên đối.

Văn vũ hai tiểu tử bây giờ 18 tuổi. Lưu Văn, được cho văn võ song toàn, lại bị phụ thân hắn xích vì là văn không được vũ không phải, khác biệt tất cả đều là bán đi, cũng may có một chút là kính cần cần cụ ti mi trầm ổn, phải đi theo thị bảo vệ ở bên ngoài đi học Triệu Công Liêm. Trưởng tử Triệu Liêm chuyện đương nhiên là Triệu gia đời kế tiếp gia chủ. Vì lẽ đó, kỳ thực, triệu lưu hai nhà là đem Lưu Văn coi là đời tiếp theo quân gia bồi dưỡng.

Lưu Vũ tính tình hung dã, có người nói tượng gia gia hắn, vũ lực tuyệt vời, thuộc về ngôi không yên, cùng đồng dạng loại hình Triệu Tín, Triệu Việt hồn cùng nhau, tựa hồ rất bận, Triệu Nhạc rất hiếm thấy đến, không biết bị cha sắp xếp phụ trách cái gì.

Ba con trai Lưu Đạt 16 tuổi, Triệu Nhạc chỉ gặp một lần, có người nói thông minh có khả năng, tới đến lão Lưu hai người yêu thích, hiện tại cùng Triệu gia trang hai trang chủ mã đại tài làm ăn.

Đúng, Triệu trang có hai trang chủ, hơn nữa không họ Triệu.

Mã nhị trang chủ vốn là địa chủ kiêm tiểu thương nhân. Hắn cũng là sinh trưởng ở địa phương Thương Châu người, có gia truyền thổ địa, so với Triệu gia không nhiều, chỉ có không tới 500 mẫu, nhưng trong nhà nhân khẩu đơn giản, lại không giống Triệu gia như vậy xưa nay phụ trách nuôi sống đất cho thuê tá điền, nông thương song, sinh hoạt rất khá, cùng Triệu gia nguyên bản cũng không có bất cứ quan hệ gì. Hai nhà gia tổ tông chỉ là bởi vì nơi ở cùng thổ địa khoảng cách gần, mới biết nhau. Sở dĩ trở thành Triệu trang một phần tử, nguyên nhân tại đâu 500 mẫu trên đất. Bởi vì tại toàn bộ Thương Châu, có cái mạnh mẽ nhất mạnh mẽ đại địa chủ, xác thực nói là cực lớn địa chủ Thôi gia.

Thương Thôi, có người nói là Tùy Đường liền vênh vào trùng thiên năm tính bảy vọng vượng tộc một trong lưu truyền tới nay, truyền thừa mấy ngàn năm, gốc gác thâm hậu, lúc trước cũng không biết từ nơi nào đưa đến, cảm rõ Thương Châu, từ Thanh Trì huyện bắt đầu, lấy chiếm đoạt gặp nạn giả gia thổ địa cấp tốc tráng lớn lên, ánh sáng tại Thương Châu phủ trụ sở Thanh Trì liền chiếm ba, bốn phần mười thổ địa, Thương Châu đương huyện có người nói liền càng nhiều thêm.

Mã gia đối đầu Thôi gia liền chẳng là cái thứ gì. Mà nhà hắn thổ địa vừa vặn bị Thôi gia không ngừng thôn tính thổ địa bao vây vào giữa. Mạnh mẽ Thôi gia cái nào có thể khoan nhượng người khác kẹp ở chính mình ở trong, cùng mình tranh nước tranh lộ tranh, đương nhiên phải không chừa thủ đoạn nào nghĩ cách chiếm đoạt.

Khi đó, gia gia cùng lão quản gia vẫn còn, Triệu trang còn chỉ có 700 đến hộ, đều là tại Liêu khẩu không ngừng uy hiếp phá hại dưới, nghe nói Triệu gia che chở tá điền có thể đánh thiện có thể đại danh, tại trong mấy chục năm chậm rãi hội tụ đến ôm đoàn cầu sinh, vì lẽ đó Triệu trang người xưa nay tám Tề đoàn kết cực kỳ.

Cái này cũng là Thương Triệu tổ tiên vì là ở mảnh này chiến loạn nơi cảm rõ định ra dưới sinh tồn chỉ đạo.

Mà cha cùng lưu quản chính là trẻ tuổi nóng tính dám làm dám chịu tuổi, tập võ thành công, lấy cường dũng nổi danh, đầu Liêu khẩu đều không sợ, trẻ măng đã kháng Liêu luy kế giết địch mười mấy cấp, rất được trang bên trong người ủng hộ. Hai người bọn họ sớm xem Thôi gia cường bá cùng hùng hổ dọa người không phần.

Cha lại mới vừa cưới cái Thương Châu xinh đẹp nhất hiền năng lão bà, chính là đặc ý vô cùng hăng hái thời gian, lần kia gặp phải Thôi gia một ông sự tình dẫn người tìm việc bắt nạt chiếm Mã gia thổ địa, liền cố ý nhúng tay nói rồi vài câu công đạo thoại, một cách tự nhiên bị hung hăng quen rồi Thôi gia quản sự liên quan bắt nạt tới. Hữu tâm tìm việc cha ở đâu là ăn tức giận, lập tức phản kích.

Việc này, không phản kích cũng không được.

Đối với cường bá giả, người càng sợ sệt thoái nhượng, hắn càng hung hăng ức hiếp người. Chân trần không sợ xô giày. Dám liều cho cá chết lưới rách mới đúng nhục thể giả vĩnh hằng sinh tồn chỉ đạo.

Trọng yếu chính là, cha hiển nhiên cảm giác rằng nếu không quản, lần này là Mã gia xong, cái kế tiếp chính là lân cận Triệu gia, hiện tại giúp Mã gia chính là giúp mình.

Lưu gia từ trước đến giờ là duy chủ nhà là từ. Nếu là trước đó, hay là phải nhắc nhở chủ nhà cẩn thận. Sự tình phủ đầu, chủ nhà động thủ, lưu quản sẽ không do dự, nếu có tai họa, quá mức làm chủ gia gánh tội thay, chết còn không sợ, còn sợ bởi chủ nhà đồng thời chết trận.

Song phương ác đấu. Thôi gia quản sự cùng mười mấy cái ác nô tay chân ngược lại bị cha cùng lưu quản hai người hành hung đến chật vật đào tẩu, trở lại khóc báo chủ nhà, lại mang hơn 100 tay chân đến báo thù. Kết quả trêu đến Triệu trang người giận dữ, đồng loạt điều động, đánh được đối phương thương tàn một mảnh bại trốn.

Vũ lực không ăn thua, Thôi gia rất giật mình, nhưng cũng không để vào mắt. Bọn họ giàu nứt đổ đổ vách, lại có quan phủ bồi cảnh, tiếp theo tự nhiên là xin mời cầu kết quan phủ ra tay, được trọng thưởng hứa hẹn bộ khoái khí thế hùng hổ tới bắt người, nhưng ăn bẽ môn canh. Triệu trang khi bọn họ là nhập cảnh đánh cướp Liêu khẩu đối xử, quan cửa trang, lấy đao đục vọng cung nghênh chiến.

Mang đội Đồ đầu mới vừa uy hiếp vài câu. Đã không quá quản sự lão gia tử giận dữ, hắn cả đời này trừ ra sợ con trai của không có nỗi dỗi tông đường, không có khác dễ ở trong lòng, ngày đó tại đầu tường gào thét: "Thị phi đúng sai, các người quan phủ trong lòng nắm chắc. Bắt nạt ta Triệu gia, lão tử có thể chịu. Nhưng, lão tử chỉ có này một cái dòng độc đinh, ai muốn bắt con trai của ta định tội, ta giết cả nhà của hắn."

Triệu trang người thì lại tức giận đan xen: Mã lạc cái b, quan phủ chống lại Liêu khẩu là kẻ vô dụng, đối với bọn ta nộp thuế giao lương nuôi sống các người nhưng hung hoành, món đồ gì.

Gào thét: "Ai đoạn bọn ta đường sống, bọn ta diệt hẳn toàn tộc."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 8: Ưu hỉ lưỡng trọng thiên (hạ)

Ác chiến động một cái liền bùng nổ.

Triệu trang cử động, tại quan phủ xem ra, đây là tạo phản khúc nhạc dạo. Nhưng cũng dễ sử dụng.

Lúc này người, dân tộc quan niệm cực kỳ đậm bạc. Dân chúng yêu cầu thấp, không đáng kể bị ai thống trị. Trên thực tế, chỉ cần có thể bình an mà áo cơm không lo, chính là cùng Oni tộc hỗn thì thế nào.

Nơi này lại là biên cảnh, phương Bắc dù thuộc nước Liêu, nhưng là lấy người Hán làm chủ U Yên nơi. Bao năm qua đến, một bên dân nhân quan phủ hoặc cường hào liệt thân cầu kết quan phủ bức bách, trốn hướng về U Yên cầu sinh, ngược lại so người Liêu hung tàn hơn nhập cảnh cướp đốt giết hiếp cùng giết quan chuyện bảo thủ lệ cũng không ít. Đại Tổng vũ lực không xương, đối với nước Liêu chỉ có thể mềm yếu thoái nhượng, làm mất mặt ném đến nước ngoài, bị nước Liêu trào phúng không nói, còn tổn người vật bị mất, bên trong mặt mũi đều mất rồi, thêm vào thực tế an toàn cần, tại phương Bắc cảnh thống trị trên không thể không nghiêm ngặt lại khoan dung. Đối với gây sự tán dân nghiêm khắc, đối với có ảnh hưởng lực thế lực địa chủ ngang ngược khoan dung, đối với quan chức tổ chức yêu cầu đối lập cao, tổng tận lực sắp xếp thành có thể thần tử thống lĩnh vùng biên cương, tượng bao đang liên từng đề quản qua Thương Châu, đối với dân chúng đoàn thể một ít kịch liệt phản ứng chỉ cần không có thực tế trọng đại tổn hại thì lại đối lập khoan dung.

Bởi vậy, Triệu gia đánh bại đánh bại, này một cứng rắn đối kháng làm âm ỉ, trái lại có lối thoát. Nếu là Triệu gia lúc đó nói muốn tìm quan phủ cáo trạng, cái kia bọn bộ khoái liền muốn nhạc thí thí.

Nhân dân đương gia làm chủ quan cũng không sợ người cáo, khuyết thiếu nhân tính tàn bạo phong kiến chuyên chính giai cấp thống trị sẽ sợ? Coi như bầm báo kinh thành, bọn họ cũng không sợ. Quan gia môn có bao nhiêu quốc gia đại sự phải xử lý, còn phải vì là bảo đảm trọng thân thể để càng tốt hơn ra sức vì nước mà đánh thời gian nhận hối lộ hải lòng giải trí tiêu khiển, làm sao có thời giờ để ý tới dân đen việc nhỏ, không coi người là nhiều loạn quốc gia công vụ cùng trật tự xã hội điều dân thu thập, người đã gặp may mắn. Tổ cáo một vòng, coi như thụ lý, cuối cùng người còn không là đến lạc tại chỗ, cũng chính là đang bị cáo quan chức phạm vi thế lực bên trong thành thật được thăm.

Mười mấy bọn bộ khoái đối mặt đỏ mặt lúc nào cũng có thể sẽ kích động nhào lên múa đao giết người hơn một nghìn hung ác Triệu trang hán tử, đánh bạo gan da đầu tại ngoài miệng bù vài câu mặt mũi, liền sáng hoàng rút đi.

So ra, khi đó Thần Tông hoàng đế chẳng phải khôn nạn, có ảo tưởng công Vương An Thạch các danh thần ảnh hưởng, phương Bắc quan chức còn không dám không kiêng kị mà đồ độc dân chúng.

Xuất hiện Triệu trang đối kháng quan phủ loại này dự vọng, Thương Châu phủ quan chức từ trên xuống dưới lần thứ nhất biết được tại Diêm Sơn xa xôi nơi còn có đây sao đoàn kết lại mạnh mẽ dân gian thế lực, vì lẽ đó cứ việc một lòng thiên vị Thôi gia, nhưng cũng kiêng kỵ có thể chống lại Liêu khẩu Triệu trang. Thật động ngạnh, khó có thể một lưới bắt hết, bức phản Triệu trang giết quan chiếm Diêm Sơn làm cường đạo, hoặc đi thuyền đào tẩu U Yên lại hàng năm trở về trả thù, tùy tiện như thế Thương Châu sau đó đều có được. Then chốt ở chỗ, người trong nhà ra ngoài, đầu đều phải tùy thời cẩn thận. Hơn nữa sự tình làm lớn, đã kinh động chủ quản Cao Dương quan lộ An phủ sứ thậm chí triều đình, lạc cái thống trị bất lực vô năng tội danh, đứt đoạn mất tiền đồ liền đại đại không có lợi.

Vì lẽ đó, Thương Châu phủ đứng ra, điều binh uy hiếp nhưng chỉ lên tác dụng ngược lại, kích đến Triệu trang người càng phần nộ hung ác, tình thế phát triển không đúng lắm bước nhỏ mềm nhũn.

Mạnh mẽ Thôi gia chỉ có thể cố nén hung khí, tính toán tại sau đó bù mặt mũi lợi ích, cùng quan phủ tăng mạnh cấu kết, lấy các loại thủ đoạn chậm rãi sửa lý Triệu trang. Thôi triệu bởi vậy trở thành kẻ thù truyền kiếp.

Lần này tranh đấu thắng lợi, cha ý thức được Triệu trang sức mạnh căn nguyên, bắt đầu chiêu thu phá sản lưu dân lớn mạnh Triệu trang vũ lực thực lực, đồng thời vừa kiên quyết sửa chữa đến tìm việc làm khó dễ quan phủ nhà dịch, vừa kế tục giữ gìn Mã gia, đã kích Thôi gia. Buồn cười Thương Châu quan phủ đối với Triệu trang loại này hung hăng lương dân đoàn thể chính là không có cách nào lấy tàn nhẫn tay hữu hiệu thu thập.

Này kỳ thực bại lộ Đại Tổng nguy hiểm lại lúng túng quân sự tình cảnh, báo trước Đại Tổng dập tắt.

Mã gia chuyển qua hiểm quan, bởi vậy cùng Triệu gia đến gần. Mã đại tài cùng cha thành bạn tốt. Sau đó Liêu khẩu xâm phạm biên cương đánh mạnh Mã gia trang, cha dẫn người liều chết giết lù Liêu khẩu, đem Mã gia trang người nhận được thành cao quan lao binh lực cường thịnh Triệu trang, cũng địch lại càng nhiều Liêu khẩu trả thù tiến công. Từ đó trở đi, Mã gia ý thức được một mình khó tồn, dứt khoát chuyển nhập Triệu trang, cùng Triệu trang cùng cùng nhau.

Thương Triệu đối với thương mã có hộ gia ân cứu mạng. Mã đại tài tầm mắt khoan, tuy là thương nhân, nhưng cũng là phóng khoáng nghĩa khí Thương

Châu hán tử, dứt khoát nhận lão Triệu vì nghĩa huynh, cũng tại Triệu trang khan hiếm tiền lương lần trước báo. Theo tại hiểm ác trong hoàn cảnh đồng thời chống cự nguy nan, triệu mã cảm tình cấp tốc sâu sắc thêm, bắt đầu vinh nhục cùng hưởng, thêm vào Lư gia, rất có Tam Quốc Lư Quan Trương kết hòa ý tứ. Liều khẩu bừa bãi tàn phá, quan phủ ngày càng dục vọng tàn bạo, Thương Châu phá sản gặp nạn người càng ngày càng nhiều, Triệu trang nhân khẩu cũng càng ngày càng nhiều, Mã gia trả giá cũng càng ngày càng nhiều, cho tới bây giờ thổ địa cùng kinh thương kỳ thực cùng Triệu gia từ lâu tuy hai mà một, đồng thời cầu lợi, lại đại thể đồng thời tập trung vào tại thôn trang hàng vạn tấm miệng. Nhiều năm như vậy lại đây, kinh tế căng thẳng nhưng trải qua chân thật. Mà này một đời cùng năm sinh ra Triệu Công Liêm cùng Mã gia con trai độc nhất Mã Công Lượng từ nhỏ đồng thời đi tiểu cùng bùn chơi đùa, cùng nhau đi học, đồng thời trưởng thành, hầu như cái gì đều đồng thời, quan hệ càng chặt chẽ hơn.

Triệu mã hai nhà cũng có kết thân tâm ý, muốn chờ bọn nhỏ lớn chút nữa, nhìn có thể hay không đem Mã Công Lượng cùng Triệu Minh Nguyệt tập hợp thành đôi.

Tại phụ mẫu ép duyên thời đại, sở dĩ muốn nhìn một chút bọn nhỏ ý tứ. Một là Triệu Minh Nguyệt điều ngoa phản bội. Mà Mã Công Lượng là bảo bối con độc nhất, Mã gia không khuất phục hải tử. Dưa hái xanh không ngọt, tuyệt không có thể nhân nhi nữ hôn nhân hồng rồi hai nhà tình nghĩa, để chuyện tốt biến tai nạn. Hai nhưng là luôn luôn có chủ kiến Trương thị đốc hết sức chủ trương.

Thương Triệu gia đơn truyền sợ, trong nhà bà lão môn tại con cháu một chuyện trên hoàn toàn là bệnh trạng, là nghiêm trọng hơn trọng nam khinh nữ, sinh nhi tử Ninh thị như vậy, không có sinh nhi tử càng không cần phải nói, đều ở trên mặt đối với nam hài nữ hài như thế, kỳ thực căn bản không đem tôn nữ coi là chuyện to tát.

Triệu Lão Tài tính tình hào phóng, sự tình lại nhiều, muốn vội vàng cho hàng vạn tấm miệng tìm thực, muốn kháng ngang ngược tham quan ô lại cùng Liều khẩu, ứng đối các loại nguy nan, cả ngày bận bịu bận bịu, hiếm thấy quan tâm bọn nhỏ, đối với nhi nữ dường như hoàn toàn là chần chừ thức, giáo dục hầu như không có ngôn truyền, chỉ là tại hằng ngày bên trong tự thể nghiệm hình thành vô tình hay cố ý thân giáo. Khuê nữ đẹp để thống tuệ đáng yêu. Hần cơ bản đối với nhi nữ đối xử bình đẳng, thực tế nhưng mang ý nghĩa đối với hải tử đều không quan tâm.

Này liền làm cho Trương thị e sợ nhi tử có sai lầm, không thể không càng nhiều quan tâm nhi tử. Đồng thời nàng đồng dạng bận bịu. Có chăm sóc lão nhân, quản lý việc nhà trang vụ, giải quyết trang dân tranh cãi vân vân rườm rà làm không xong sự vụ. Xã hội phong kiến rất nhiều địa chủ bà tại ngày mùa cũng là muốn làm việc nhà nông, có thể không giống quan thái thái môn cái kia thoải mái thanh nhàn. Triệu trang ít người nhiều, cũng không dùng tới Trương thị dưới, nhưng cũng phải Tùng sự dặt các làm lụng. Cho dù hiện tại tỉ mỉ chăm sóc tiểu nhi tử, một không hạ xuống cũng không có nhân rồi. Đáng thương Triệu Minh Nguyệt hiểu chuyện sau chỉ có thể nghĩ trăm phương ngàn kế từ mẫu thân nơi này được điểm an ủi quan tâm. Trương thị luôn cảm thấy hồ thẹn nợ rất giống con gái của chính mình, lúc trước lại là chính mình hung hăng tự chủ từ đồng đảo cầu thân giả bên trong tuyển chọn trọng phu, đến khuê nữ, đã nghĩ ở phương diện này bù đắp.

Bất luận thế nào, nói chung, triệu mã hai nhà quan hệ đang hướng về càng chặt chẽ hơn đoàn kết phát triển.

Cùng Triệu Nhạc hiện nay sinh hoạt cùng một nhịp thở, đều ở trước mắt hần hoảng người, còn có hai cô bé.

Tuy rằng kinh tế khó khăn, nhưng thân là địa chủ bà, Trương thị có hai cái nha hoàn hầu cận, một cái là sen, là Triệu Lão Tài tại người Liều xâm phạm biên cương cứu cô nhi. Lúc đó, mẫu thân nàng chết ở cầu bên trong. Cha nàng từ nắm mang huyết cái cuộc trọn tròn đôi mắt, sẽ chết tại mẫu thân nàng cách đó không xa, chỉ một tuổi tiểu nhân may mắn đến sinh, tại chỉ từ nhưng chăm chú ôm che chở mẹ của nàng trong lồng ngực oa oa gào khóc, bây giờ mười bốn tuổi, đã hứa cho quân gia ba con trai lưu đạt, thanh mai trúc mã. Như vậy cô nhi, Triệu trang tích lũy thu dưỡng chỉ ít hơn trăm cái.

Một người khác tên là đậu đỏ nha, mới tám tuổi, nhưng là Giang Nam chạy nạn người tới khuê nữ, bị bọn buôn người quai đến Thương Châu thành bán ra, lúc đó hai tuổi, không biết tính. Ra ngoài Trương thị gặp phải, thấy đứa nhỏ này như vậy tiểu lại hiểu sự tình đến làm người thấy chua xót, liền mua lại cái này gây yếu đến như bất cứ lúc nào có thể chết héo mầm hạt đậu như vậy tiểu oa nhi, cũng lấy đó làm tên lấy đó kỷ niệm.

Cùng cái thời đại này tuyệt đại đa số người như thế, Trương thị chưa bao giờ từng ra bán châu, không biết nơi khác tình huống.

Nàng không hiểu quan chức đặc ý tuyên dương giàu có Đại Tổng vì sao còn có thể có nhiều người như vậy thực không khoa phúc điền phổi lưu ly, đặc biệt là tại Giang Nam loại này vùng đất phì nhiêu. Đối với hai cái cô nhi, nói là nha hoàn, thực tế là thương hại hai hải tử, liền vẫn thả bên người làm nửa cái khuê nữ, kê cả thân nhi nữ một tay giáo dục nuôi lớn. Hai nha đầu cũng cần phác hiểu chuyện đến làm cho đau lòng người, đối với Triệu gia kháng kháng một mực.

Từ những chuyện này trên, Triệu Nhạc ngạc nhiên nhìn thấy một cái từ bi phong kiến địa chủ gia đình, cùng đần độn nhưng cực kỳ ám người trung nghĩa. Điều này làm cho hần cảm thấy ấm áp, nhìn thấy hy vọng, tối tâm tâm sáng sủa không ít, đương nhiên cũng vèn vèn như vậy.

Triệu gia tất cả ưu điểm ưu thế xa còn lâu mới có thể bảo đảm cái gì. Lại không nói quá yếu đuối tình trạng kinh tế tại thiên tai trước mặt là làm sao không đỡ nổi một đòn, không đề cập tới nhân số càng ngày càng phồn thịnh, quan phủ bối cảnh càng ngày càng cứng rắn Thôi gia là làm sao càng ngày càng biến bản thêm lợi cầm thù gây hấn uy hiếp, chỉ nói riêng đến lúc đó quân Kim vừa đến, Triệu trang lại đoàn kết nhất trí, lại anh dũng ngoan cường địch kháng cũng đến biến thành tro bụi.

Một nhà có thể nào địch một quốc gia.

Coi như làm ra thương pháo, tại Đại Tổng loại này chỉ sợ tạo phản cảnh giác trong hoàn cảnh có thể được bao nhiêu tài nguyên, có thể làm ra bao nhiêu thương đạn pháo thuốc. Không có đạn dược, thương pháo còn không bằng vũ khí lạnh dùng tốt.

Trong mộng thần không dựa dẫm được, hiện thời chính phủ không dựa dẫm được, trước tiên dựa vào chính mình đi. Con mẹ nó!

Vì sinh tồn, Triệu Nhạc bắt đầu yên lặng lập ra đại thể kế hoạch.

Ác mộng bên trong sỏi không phải nói sao, ta mạnh mẽ nhất thần kỳ chính là đầu óc, duy vật nói chuẩn xác hẳn là đầu óc trang hiện đại tri thức. Mà trong đó, khoa học kỹ thuật là then chốt. Nó mới đúng, chính là ủng hộ ta ở thời đại này bay vút cánh. Triệu trang có thể hay không biến giàu có mạnh mẽ, đến lúc đó có thể hay không bảo toàn một đại làng xóm người mạng nhỏ, đầu tiên tất cả phải nhờ nó rồi, vạn vạn không dám quên.

Sợ thời gian lâu dài, nắm giữ tri thức đã quên, Triệu Nhạc chỉ cần tỉnh táo, bất luận bú sữa vẫn là làm nằm, lúc nào cũng nỗ lực hồi ức ôn tập.

Đáng thương, thấp phổi chế đầu óc không chịu nổi cường độ cao vận chuyển, thường thường chơi đùa choáng váng buồn nôn muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 9: Thân bà nội độ thủ

"Lão gia, cuối thu sớm qua, ngày đông giá rét tuyết hàng, năm nay Liêu khẩu sẽ không tới chứ?"

Ngày đó, Triệu Nhạc đang ngủ say, mẫu thân Trương thị ở bên ngoài cho yên tâm sự tình một thân ung dung Triệu Lão Tài rót chén trà, cười hỏi.

"Ừm. Hẳn là sẽ không."

Triệu Lão Tài uống một ngụm trà thả xuống thở dài, ". . . Những giết mới làm việc, ai còn nói đến chuẩn? Vẫn phải là cẩn thận đề phòng. Có chủ kiến liên có thể có thể là trang hủy người vong. Những lão gia bình có thể không dựa dẫm được."

Loáng một cái lại là một tháng qua đi. Phong cảnh liệt, hoa tuyết càng nhiều lần. Thương Châu vào đông rét đậm sắp tới, Liêu Đông cùng thảo nguyên đã nước đóng thành băng, đại địa một mảnh mênh mông. Năm quan sắp tới.

"Chủ nhà, người nói năm nay Liêu tặc vì sao không có tới?"

"Sao kéo? Giết mới không đến, người không hài lòng, còn ghi nhớ lên?" Triệu Lão Tài tính toán đón Tết việc khó, thuận miệng ứng phó lão bà.

Trương thị thích thích cười lên, đưa tay vỗ Triệu Lão Tài một thoáng, trầm giọng nói: "Mấy tháng này ta vẫn đang suy nghĩ a, này Liêu khẩu hàng năm phạm một bên, nhân số bao nhiêu mà thôi. Chúng ta năm đó năm thụ hại. Có thể chỉ có năm nay thái bình, thu hoạch lại tốt. Mắt nhìn toàn bộ Thương Châu phủ đồ khoái hoạt lên. Ngày tết bầu không khí chưa từng như thế đủ qua. Người nói có thể hay không là chúng ta nhạc trong bóng tối bảo hộ?"

". . ."

Triệu Lão Tài sừng sốt một lúc, lắc đầu nói: "Đoán mò cái gì cái kia? Bảo vệ quốc gia vẫn phải là dựa vào đàn ông huyết dũng, đao trong tay thương. Nương tử ghi nhớ kỹ, sau đó vạn không thể kéo tới con của ta trên đầu."

Một cái cút đất không thể tự gánh vác bú sữa em bé có thể có cái gì hộ vệ một phương năng lực?

Coi như thực sự là tiểu nhi tử thần uy nhiếp, cái kia càng không thể lộ liễu. Một chút như vậy liên lợi hại như vậy, lớn lên còn không đến phiên thiên?

Lão bà cách nói này một khi tiết lộ, lưu truyền đi, chỉ sợ Thương Triệu không phải một bước lên trời, đứng hàng Yukari quý, mà là lập tức như phổ phương bình thư nói như vậy, cả nhà đồng thị phần kết cục.

Trương thị tâm linh thần hội nở nụ cười: "Người làm thiếp thân là kẻ ngu si hay sao? Đúng là lão gia người thường thường sinh huyết dũng, sung anh hùng, làm cái gì Thương Châu đệ nhất hảo hán, tông đề thiếp thân lo lắng không thôi."

Nói gọn vài câu, Trương thị đi xem xem tiểu nhi tử, tiếp tục cùng hai nha hoàn là sen, đậu đỏ nha bận bịu chẳng dặt. Triệu Lão Tài cũng đi xem xem ngủ say ấu tử, nhưng nhìn chăm chăm trắng mịn bụ bẫm đẹp đẽ trẻ nhỏ, lông mày nhưng dần dần nhăn lại đến. Trương thị lấy lời vui đùa biểu thị ra đến đối với ấu tử sùng ái cùng tự hào lại làm dấy lên hấn ần ưu.

Tiểu nhi tử tã lót bên trong liền nhận thức chữ liền không nói. Thần đồng thiên tài mà, có thể lý giải tiếp thu. Có thể con cái nhà ai ba tháng liền có thể bò đến nhanh chóng, cũng nỗ lực đứng lên đến đi?

Cổ chi thánh nhân có thể không nghe nói bọn họ tại thân thể phương diện hữu thần dị nơi.

Chưa từng nghe thấy. Người này không phải người tai!

Nhỏ như vậy hài tử, hẳn sợ cái gì? Hận cái gì? Nóng lòng đứng lên tới làm gì? Đứa nhỏ này tuy nói tã lót bên trong biết chữ, cư quan sát, lại tựa hồ như đối với học vấn nửa điểm không có hứng thú. . .

Suy nghĩ thêm năm nay Liêu cầu dĩ nhiên phá thiên hoang địa không có tới đánh cướp.

Phải biết, nước Liêu nam "Đả Thảo Cốc", bắc "Đánh Nữ Chân" là quốc sách. Hàng năm cướp đoạt tàn sát phá hoại, trừ ra tiền lời, còn có thể luyện binh khoe khoang vũ lực, trinh sát thăm dò đối thủ, cắt giảm đối thủ thực lực. Đây là trọng yếu mà ngắn gọn hữu hiệu thủ đoạn. Cái gọi là Thiên Uyên Chi Minh sau Tống Liêu không chiến sự, chỉ là Liêu phụng hướng đường cong làm "Quân tình nguyện" thành tựu, không có cớ xỉ rõ ràng đánh tới, cũng không có công thành đoạt đất, thực tế nửa điểm không ít xâm lược. Tống Đình một mực nhường nhịn, Tống phụng Bắc quân cũng không dám khiêu chiến thậm chí nghênh chiến, để tránh khỏi mang theo bất cần nhậm sự tình, tự tiện gây nên xung đột biên giới họa quốc ương dân tội danh. Song phụng lúc này mới không có đại nã sát. Theo Tống bắc quân càng ngày càng vô năng khiếp đảm, chỉ để người Liêu càng ngày càng xem thường, đánh cướp càng ngày càng trắng trợn không kiêng dè. Thương Châu bắc này vùng biên cương dân chúng đều là hàng năm xui xẻo.

Then chốt ở chỗ, tại sao là tiểu nhi tử sinh ra năm đó không cướp? Tại sao chỉ có Hà Bắc Đông Lộ, đặc biệt là Thương Châu một vùng không có Liêu khấu? Chẳng lẽ nói thực sự là bởi vì việc này hài tử tồn tại?

Đứa bé này đến cùng là thần là yêu, hẳn giáng sinh đối với Triệu gia đến cùng là tốt hay xấu. . .

Lão Triệu không hiểu là bởi vì mới đẻ mới vừa đăng cơ, phụng Bắc quan quan sẽ không được không biểu hiện một chút trung thành cùng năng lực, cường bức tướng sĩ đem biên quan thể nghiệm, không biết nước Yên Liêu quân chủ quan cùng một ít chủ yếu tướng lĩnh có biến động, không khỏi gây nên rung chuyển, nhất thời có không khấu lược.

Người tự hỏi một chút, Thượng Đế liền cười.

Thần là tự nhiên một phần, ở vào cực bên trong, nhỏ bé cực kỳ, cái gọi là rõ ràng, bắt quá là chủ quan suy đoán ý đoạn, có thể nhìn thấu cái gì. Cái này không đề cập tới.

Trọng điểm là, nhân loại có quá nhiều suy nghĩ thuộc về lãng phí cùng bên trong hao. Dã thú ăn no, nghỉ ngơi. Người thì lại cũng không có việc gì mà cân nhắc. Cân nhắc cái này, cân nhắc cái kia, cân nhắc người, cân nhắc hẳn, bởi vậy bằng thêm vô số buồn phiền phức, có thêm vô số ân oán tình cừ. Khôn đốn giới hạn ở đó, không cách nào thay đổi.

Triệu Lão Tài phai nhạt tiểu nhi tử đánh vỡ đơn truyền vui sướng, lại nhàn rồi, tâm tư một nhiều liền theo không được nghỉ hoặc sầu lo, do dự một lúc, rốt cục quyết định hướng đi thần mẫu thân nói một chút việc này, nhìn lão nhân gia đối với chuyện này là thấy thế nào, trong lòng mình cũng có chút an ủi nhắc nhở gì đó.

Còn nữa, chuyện như vậy bất luận tốt xấu, lão gạt trong nhà lão nhân cũng không đúng. Đây là đối với chí thân tôn trưởng bất kính bất hiếu.

Đi mẫu thân cái kia hướng về lão thái thái mời an, châm chúc lựa nói chuyện.

Không nghĩ, tin Phật mà một mặt từ mi thiện mục lão thái thái nhất thời ngừng dẹt, liếm nụ cười hiền lành, lông mày dựng thẳng lên, ánh mắt nghiêm nghị.

"Con của ta lời ấy thật chứ?" Lão thái thái ngữ khí có chút nghiêm khắc.

Lão Triệu sững sốt một chút, bắt đầu lo lắng: Không đúng rồi, mẫu thân làm sao phản ứng này? Có cái thần đồng tôn tử trái lại không tốt? Vẫn là đứa nhỏ này thật có vấn đề, lão nhân gia trải qua phong phú kiến thức nhiều, một thoáng nhận ra không ổn. . .

Suy nghĩ lung tung do dự, cuối cùng vẫn gật đầu nói: "Nhạc thần kỳ, là cũng có chút quái dị. Nhi tử trong lòng thực sự không hiểu rõ, cho nên muốn nghe một chút mẫu thân cái nhìn."

Được xác nhận, luôn luôn thông dong chạy chậm chậm lão thái thái dĩ nhiên lập tức lưu loát đứng dậy, thân chỉ điểm điểm nhi tử, hận hận nói tiếng: "Hồ đồ." Liền không nữa lý nhi tử, trực tiếp sai bước về phía Triệu Nhạc vị trí gian nhà chạy đi, sắc mặt khó coi.

Lão Triệu vừa thấy nhất thời trong lòng một cách lắng, tâm nói: Hồng rồi. Trước tiên không nói tiểu nhi tử là yêu là thần, đối với Triệu gia là tốt hay xấu. Như thế hung hăng lão bà cùng lão nương xung đột, chỉ sợ muốn ồn ào phiến thiên.

Tiểu nhi tử ngủ đến đang trầm. Trương thị lấy sạch đang cùng là sen một cái thả tuyến một cái dẹt, Triệu Minh Nguyệt cùng đậu đồ nha ở một bên nhỏ giọng cười vui vẻ chơi game.

Đột nhiên phát hiện cho dù có bảo bối tiểu tôn tử, cũng cực nhỏ tới đây lão thái thái bỗng nhiên đến, Trương thị vội vàng ngừng tay bên trong hoạt, đứng dậy hướng về lão thái thái thỉnh an. Không ngờ lão thái thái mặt trầm như nước, hung tợn trừng trừng một chút, không tiếp tục phản ứng, thẳng đến bên giường ngồi xuống, đưa tay liền đánh Triệu Nhạc một thoáng.

Triệu Nhạc ngủ đến một cơn hẳn, đại lãnh thiên bên trong không phải nhiệt, mà là lại lâm vào ác mộng kinh gập. Hẳn mơ tới đầu kia to lớn kim mao Lang Vương rốt cục muốn ăn chính mình, máu tanh miệng lớn mạnh mẽ một thoáng cắn về phía hẳn bắp đùi. Hẳn liễu mạng né tránh nhưng nhưng bị cắn vững vàng.

A, đau quá!

Lang Vương ăn một miếng, có thể cảm giác rằng mùi vị đặc biệt mỹ vị, tiếp theo lại là càng ác hơn một cái.

A——

Triệu Nhạc quát to một tiếng, bỗng nhiên thức tỉnh, mơ mơ màng màng liền cảm giác bắp đùi thật đến mức rất thống.

Lẽ nào vừa nãy không phải là mộng?

Triệu Nhạc mộng lung nghi, không ngờ bắp đùi lại là đau xót. Lần này càng đau. Trong nháy mắt đánh đuổi hẳn hết thấy buồn ngủ.

Chỉ nghe một cái lạnh lùng nghiêm nghị giọng nữ tại hung tợn nói: "Còn trang?"

Mở mắt một nhìn, một tấm luân luân hiện lãnh gờ khác này nhưng âm lãnh thậm chí dữ tợn mặt đập vào mắt kiểm. Đó là thân bà nội Ninh thị. Cha liền đứng ở một bên, đang tỏ rõ vẻ lúng túng.

Lão thái bà này điên rồi phải không? Làm gì xuống tay nặng như vậy đánh chính mình tôn từ?

Triệu Nhạc đau đến đỏ mồ hôi, nước mắt không bị khống chế doanh đầy mắt khuôn, đánh bực bội, không hiểu nhìn chăm chăm Ninh thị.

Ninh thị thấy Triệu Nhạc cũng không giống cái khác trẻ nhỏ như vậy kêu khóc, chỉ là khẩn nhìn chăm chú chính mình, không nói tiếng nào, tâm nói quả nhiên đại có gì đó quái lạ, nhất thời nộ quát một tiếng: "Đừng giả bộ. Ngươi đây nghiệp chương, nói, ngươi đến nhà ta đến cùng muốn làm gì? Mang theo cái gì hắc tâm tư? Có phải là muốn hại con của ta cùng đại tôn từ?"

Triệu Nhạc có chút rõ ràng, đầu óc nhất thời vì một thoáng: Lo lắng sự tình rốt cục vẫn là đến rồi.

Ninh thị không có được đáp lại, càng ngày càng lo lắng cùng tức giận, lại giơ tay càng nặng đánh tới, quát lên: "Ngươi dám không thành thật bàn giao, lão thân liền đánh chết ngươi."

Lá sen, Triệu Minh Nguyệt cùng đậu đỏ nha đều kinh ngạc sửng sờ.

Một bên ngây người Trương thị lúc này cuối cùng cũng coi như phản ứng lại, mắt thấy lão thái thái lại hạ độc thủ, bản bực tức tiến lên một cú người, miễn cưỡng dùng lưng của mình chặn lại rồi lão thái thái hung ác một đòn, đau đến mặt cười vừa kéo, nhưng cố nén ôn nhu nói: "Nương, ngươi làm cái gì vậy? Có thể tuyệt đối đừng bực bội hồng rồi thân thể. Còn nữa, nhạc chỉ là cái bú sữa em bé. Đánh hồng rồi sao (có được) "

Bất đồng Trương thị nói xong, Ninh thị đã bạo thanh quát lớn: "Ngươi đây tiện tỳ, bình thường bắt nạt đầu độc con của ta cũng là thời, sao dám ở đây sự tình trên xúi giục con của ta giấu ta? Trong mắt ngươi còn có trường bối còn có hiếu đạo?"

Giương tay chính là tăng tăng một cái tát.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 10: Nhảy ra thời đại mẫu thân

Bà lão cho Triệu gia đời trước sinh duy nhất nói đôi tông đường nhi tử, rất được trọng phụ tôn kính sùng ái, tại Triệu gia địa vị cao cả, cũng vì vậy mà cố chấp, coi nhi tử mà sống mệnh toàn bộ, dĩ vãng trong mắt chỉ có nhi tử cùng đại tôn từ. Chỉ là nàng cũng không phải ác độc phụ nhân, lại cảm thấy là chính mình thiện lương tích đức, mới được trời xanh chăm sóc sinh nhi tử, thường ngày đối với gia tộc thành viên khác một điểm không hà khắc khác, hơn nữa đều là về mặt tươi cười ngôn từ ôn hòa, để trong nhà tràn ngập hoà thuận ấm áp. Trên mặt đối với tôn nữ Triệu Minh Nguyệt tự nhiên cũng không sai. Nhưng, cho dù tại có chút yêu thích ăn ngon chút chuyện nhỏ này trên, cũng đối với tôn nữ cất giấu, tốt để cho bảo bối đại tôn từ khi trở về hương dụng. Đã hiểu chuyện Triệu Minh Nguyệt cũng biết những này, trong lòng phi thường không thích cái này bà nội, chỉ là không dám biểu lộ.

Cho tới Trương thị, tuy rằng hiểu thuận có khả năng đẹp đẽ thông minh, chẳng những có thể sinh nhi tử, còn có thể đem nếu đại Triệu trang bên trong sự vụ xử lý đến ngay ngắn rõ ràng, làm con dâu tựa hồ mười phần vẹn mười. Lão thái thái nhưng không đúng yêu thích. Bởi vì cảm giác rằng Trương thị quá hung hăng, áp chế con trai của nàng, cũng quá mức quan tâm nhà mẹ đẻ cái kia vô liêm sỉ đệ đệ, để Triệu gia tổng chịu thiệt, không những ở tiền tài trên cấp lại, còn thêm rất nhiều phiền phức hung hiểm.

Nàng trải qua quá nhiều khổ cùng ngăn trở, cũng bởi vậy được khẳng định cùng ca ngợi, có phở ngồng nghênh, đối với mình yêu cầu rất cao, vốn cũng không là lắm miệng nhiều chuyện phụ nhân, cho dù đối với Trương thị bất mãn, dĩ vãng, cũng nhiều nhất tình cờ ở sau lưng phê bình vài câu nhĩ tử sợ lão bà không có tiền đồ. Nhưng mà Triệu Nhạc sự tình để lão thái thái cảm giác nguy hiểm cho đến con trai của nàng cùng bảo bối đại tôn tử, chạm được nàng điểm mấu chốt, dưới con thịnh nộ, ngày xưa tích lũy oán niệm cũng là bạo phát.

Trương thị bị đánh cho sưng sò, vừa mặt trong nháy mắt qua thanh, một bên khác mặt nhưng trong nháy mắt trắng xám. Nàng theo bản năng quay đầu nhìn phía trượng phu.

Triệu Đại Hữu mặt tự sung huyết Quan Công, lúng túng nhìn người vợ, tại đây cửa ải chỉ biết xoa tay. Điều này làm cho Trương thị lần đầu nhìn thấy trượng phu mặt khác, trong đầu một lần lạnh lẽo đau xót.

Ninh thị nhưng lập tức đem mục tiêu đóng ở Triệu Nhạc trên người, càng ngày càng âm lãnh gấp gấp quát lên: "Người đến cùng có nói hay không? Không nói, lão thân để trang đình thiếu chết người, xem người còn làm sao giấu diếm dã tâm."

Người mã, này cái gì phá thời đại nát địa phương!

Triệu Nhạc cái này bị phần bắt đắc dĩ a.

Hắn không hận khốn với hiện thực đầy dầu phong kiến cổ chấp tư tưởng lão thái thái, chỉ là oán hận trời xanh đại địa cùng không biết đến cùng có tồn tại hay không Thượng Đế: Tại sao là ta tới đây? Tại sao? Lễ nào liên bởi vì ta người quá ngu, tâm quá ngạnh, chí quá kiên, ý quá chuyên, phải gặp dần vật?

Tại kiên trì không ngừng địa cậu tập dưới, hắn tuy rằng chỉ hơn ba tháng lớn, cũng đã có thể rõ ràng nói chính xác. Chỉ là non nớt dây thanh vẫn chưa thể gánh chịu nhanh chóng như vậy chuẩn xác biểu đạt. Đặc biệt là tại tâm tình cực kỳ kích động dưới tình huống.

Trong phòng người nghe không rõ lắm Triệu Nhạc nói cái gì, lại nghe ra trong đó vô hạn phần nộ bất lực cùng bi thương.

Lão Triệu cho dù hào phóng, cũng không khỏi tâm run lên.

Mà Ninh thị lão thái thái nhưng chút nào không nhẹ dạ.

Nhỏ như vậy liền có thể nói chuyện? Quả nhiên là yêu nghiệt. Nếu mơ mơ hồ hồ nhậm lớn lên, Triệu gia còn có cái tốt? Nàng đang khiếp sợ bên trong không dám suy nghĩ nhiều, trong lòng hòa càng tốt đẹp hơn gấp, phát tay đang phải tiếp tục tra hỏi.

Lớn như vậy, chưa bao giờ được này khuất nhục, Trương thị trong lòng oan ức cực điểm, sẽ không tượng đương thời phụ nhân như vậy gặp phải chuyện như vậy chỉ có thể hoặc quỳ xuống bởi tội khóc cầu, hoặc khóc lóc ôm sòm kêu khóc nháo thất cô.

Nàng chỉ ngậm lấy nước mắt, cấp tốc đem mình một châm một đường tỉ mỉ làm hồ dầu mũi cho Triệu Nhạc đái được, tiểu chân gói lên ấu tử, ôm vào trong ngực, tại Ninh thị lão thái thái tức giận phun lửa trong ánh mắt ngang nhiên đứng dậy, một lau nước mắt, nhất thời mắt phượng tia chớp, ánh mắt trở nên sắc bén.

Nhìn quét Ninh thị cùng trượng phu, Trương thị ngữ khí ôn hòa nhưng kiên định nói: "Các người đã đem nhạc coi là nguy hại Triệu gia yêu nghiệt, vậy ta dẫn hắn rời đi."

Mắt chăm chú nhìn lão Triệu, "Triệu trang chủ, hôm nay ta muốn về nhà mẹ đẻ đàn xếp, không có thời gian. Ngày mai xin mời làm hiệp cách. Từ đây hai mẹ con chúng ta cùng Triệu gia không quan hệ, họa phúc tự được. Người cưới nhiều mấy cái thể thiếp, chúc nhiều nhiều tôn."

Nói xong cũng bất đồng lão Triệu biểu thị cái gì, cũng mặc kệ lão thái thái âm u biến ảo sắc mặt, cúi đầu nhìn trong lòng ngực đình chỉ nức nở ngạc nhiên nhìn kỹ nàng tiểu nhĩ tử, miễn cưỡng nở nụ cười an ủi: "Nhạc, nương lại khổ vậy bảo đảm đem người rất nuôi lớn. Chỉ cần có nương một hơi tại, ai cũng đừng hòng hại người."

Tại Ninh thị lão thái thái hừ lạnh bên trong, Trương thị lại xoay người lại nhìn kinh ngạc sưng sò ba cái tiểu nha đầu, trước tiên đối với trọng đại Hà Diệp ôn nhu nói: "Tiểu Diệp Tử, người đã hứa cho Lưu Đạt, có quy tộ. Ta đi rồi, người liền ở lại Lưu gia đi. Lưu gia một nhà lương thiện, sẽ cố gắng đợi người."

Đối với Hà Diệp cùng Tiểu Đậu Nha tới nói, Trương thị chính là mẹ ruột cùng sống sót chỗ dựa, nơi nào chịu chia lìa.

Hà Diệp cuống lên, không lo được cái gì, há mồm mới vừa muốn nói chuyện, lại bị Trương thị lập tức đánh gãy: "Không rất nhiều miệng tùy hứng. Nghe lời."

Xem Hà Diệp thành thật, rồi hướng kinh hoàng bất lực Tiểu Đậu Nha trực tiếp ra lệnh: "Tiểu Đậu Nha, người còn quá nhỏ, không thể không ai chăm sóc, hãy cùng ta đi."

Đây là dùng không cho nghi vấn cùng duy nhất lựa chọn, tránh khỏi vừa không bảo đảm lại không có đoạn sự tình năng lực tám tuổi tiểu cô nương kẹp ở giữa khó làm người.

Tiểu Đậu Nha nghe được mệnh lệnh, mặc kệ Triệu trang có quyền thế nhất lão thái thái Ninh thị mặt âm trầm, lập tức chạy tới khấn lời Trương thị góc áo, tự hồ sợ không để ý, Trương thị sẽ biến mất không còn tăm hơi không cần nàng nữa.

Trương thị cuối cùng nhìn kinh hoàng lại tha thiết mong chờ khuê nữ, thờ dài nói: "Cái này cũng là cái không bị tiếp đãi."

Sờ sờ khuê nữ đầu: "Nguyệt, người lớn hơn, đã hiểu chút sự tình, cùng không chỗ nương tựa lại tuổi nhỏ Tiểu Đậu Nha không giống. Nương không thể ép buộc người. Ta cùng cha người muốn tách ra. Hiện tại ngay ở trước mặt nãi nãi của người cha người trước mặt, chính người quyết định với ai."

Triệu Minh Nguyệt tính sao cũng là Triệu gia Đại tiểu thư, thân phận tại đâu, tại Triệu trang, trừ ra trường bối, cũng không ai dám oan ức nàng, mặt khác, mặc kệ là Tiên Thiên, vẫn là ngày kia học, nàng đều trọng nàng nương, đại sự trước mặt không phải là sợ đầu sợ đuôi hai cô nhi nha hoàn, chăm lo rất có người tâm phúc. Nếu nhất định phải tại cha mẹ trưng tuyến một phương, tự nhiên tuyến quan tâm hơn bảo vệ nàng nương.

Tiểu nha đầu này tuổi tuy nhỏ, lá gan nhưng trọng lão Triệu, đảm quá lớn, ở nhà không bị tiếp đãi nhưng dám đùa điều ngoa, đầu óc cũng hoạt, đang dần dần ép đi nhân chưa bao giờ trải qua gia đình biến đổi lớn mà tạo thành thất kinh sau, nghe lão nương nói chuyện, nhất thời con mắt hơi chuyển động, lại muốn: Lại nói có vẻ như nương bản lĩnh không giống như cha kém, sinh hoạt hành, sau đó thu thập cha khẳng định cũng được. Đắc tội rồi cha, còn có nương che chở chuyển hoàn, đắc tội rồi lão nương, tất cả chơi xong. Đứng, lúc này vạn vạn không dám đứng sai đội.

Nàng nhìn lão Triệu: Cái này cha kỳ thực đối với ta cũng khá, chính là bận quá tâm quá thô. Có lúc rất oán hận hận là ta. Thật muốn rời khỏi, thật không nỡ. Muốn không nên rời đi cha đây?

Nhất thời không quyết định chắc chắn được, nhìn lại một chút bà nội.

Bà nội giờ khắc này mắt cũng không mờ, ánh mắt sáng quắc, không biết là có ý gì. Triệu Minh Nguyệt nhưng lập tức có quyết đoán: Kiên quyết cùng đáng ạch, sai rồi, là kiên quyết cùng nương đi. Lưu ở trong nhà này, không còn nương, cha mặc kệ, sớm muộn còn không đến bị trong mắt chỉ có đại tôn tử bà nội lo là chết.

Tại đại gia nhìn kỹ bên dưới, Triệu Minh Nguyệt hướng về lão Triệu chạy tới, hôn nhẹ lão Triệu theo bản năng thân tới được bàn tay lớn, lại đang bà nội chuyển nhu hòa ánh mắt cùng mẫu thân quý dị trong ánh mắt hướng về Ninh thị đập đầu, sau đó lắc lắc khuôn mặt nhỏ, nước mắt rung rung, chạy đến bên cạnh mẫu thân, tiểu đuôi tay một cái, chăm chú ôm Trương thị bấp đuôi lại không chia cách, trong lòng thì lại nói thầm: "Không muốn cùng đáng thương tương muốn trang đủ, cầu được quê mùa cha cùng bất công con bà nó đồng tình, sau đó tốt có lời, giờ khắc này then chốt là bấp đuôi nhất định phải ôm đối với ôm chặt."

Đây là tiểu nha đầu những năm này tại giữ gìn tranh thủ chính mình quyền lợi địa vị không ngừng đấu tranh bên trong, tự cái từ từ suy nghĩ tổng kết ra một chút kinh nghiệm giáo huấn. Vào lúc này, nàng bản năng lại không dám thay đổi.

Lão Triệu há to miệng đồ ra, ánh mắt tự do, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Ninh thị lão thái thái thì lại ánh mắt chuyển lạnh, cũng càng ngày càng âm u, tầng tầng hừ một tiếng. Sợ đến Triệu Minh Nguyệt run run một cái.

Mà Trương thị thì lại cấp tốc thu lại quý dị ánh mắt, ôn nhu căn dặn khuê nữ: "Nguyệt, nhớ kỹ, rời đi Triệu trang, nhưng tình thân huyết thống vĩnh tại, thân bà nội vĩnh viễn là bà nội, cha đẻ vĩnh viễn là cha. Sau đó nếu là còn để vào cửa, người muốn thường xuyên về đến thăm thỉnh an."

Triệu Minh Nguyệt đi dạo con người, tự giác lĩnh hội "Bấp đuôi" ý đồ, lại mau mau lắc lắc khuôn mặt nhỏ, nước mắt dùng kém nức nở đáp một tiếng.

Trình tự phải đi đi xong, Trương thị không hề dừng lại, lập tức trầm giọng dặn dò: "Tiểu Diệp Tử đi Lưu gia đi. Minh nguyệt, Tiểu Đậu Nha, các người đi đơn giản thu thập một thoáng đồ vật của chính mình gói kỹ."

Ba hài tử đi rồi, bản thân nàng trực tiếp mở ra đầu giường cái rương, đây là lúc trước của hồi môn đồ vật, một tay ôm nhi tử, một tay đem bên trong làm đương gia chủ mẫu quản lý tiền tài lấy ra, lấy Triệu trang quần bách tình trạng kinh tế, cũng không bao nhiêu bạc, toàn xem thường ném ở trên giường, sau đó đối với Ninh thị nhân nhạo nói: "Lão phu nhân, bên trong còn lại là của ta gà y cùng gà tới Triệu gia những năm này đặt mua một ít quần áo, ta muốn dẫn đi. Ta nghĩ, không nói công lao khổ lao, riêng là ta vì là Triệu gia sinh nhi tử, cũng giáo dục hấn lớn lên, còn đáng giá trên này mấy bộ quần áo chứ? Đương nhiên, nếu là cảm giác rằng Công Liêm cũng không được, ta cũng mang đi. Đồ vật, trừ ra cái này của hồi môn cái rương cùng gà y, ta cái gì cũng không muốn."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 11: Mỗi người đều có cơ hội biểu hiện (Thượng)

Yêu nghiệt cái đình trong mắt, nhân gia mang đi, nguy hiểm nhân gia chịu trách nhiệm. Nhân gia không tiếp tục khi người con dâu, ân đoạn nghĩa tuyệt, còn có cái gì lập trường tư cách đi giáo huấn.

Cho tới con người bảo bối đại tôn tử, tại Ninh thị trong lòng so với nàng tự cái mệnh đều trọng yếu, ả này khẩu, cái kia càng không thể đề. Vạn nhất bị Trương thị thuận thế đầu độc đi. . .

Ai nha, không dám nghĩ.

Liên như vậy, đến lúc đó đại tôn tử về nhà hỏi hán nương làm sao không gặp, còn không biết hán là thế nào hướng về đại tôn tử giải thích đây.

Ninh thị lão thái thái cố chấp, nhưng không phải giới phụ, cũng không quen mắng người. Sắc mặt nàng càng ngày càng khó coi, trong lòng ngực lên cơn giận dữ, ngọn lửa tại cuồng hống thăng thần thoán, muốn phát hỏa cũng không biết nên nói như thế nào.

Triệu Đại Hữu mắt nhìn chăm chăm trong rương lộ ra những vải bố lụa quần áo cũ, vành mắt không khỏi chút đỏ: Kết hôn ít năm như vậy, lão bà không chỉ không có đặt mua ra đáng quần áo, liền của hồi môn đồ vật đều dán lên đi tới. Cứ việc lúc trước bị khanh tỷ cùng anh rể em vợ ngăn cản trộm đi, Trương thị có thể mang tới đồ cưới không đáng bao nhiêu tiền, nhưng Triệu gia cũng thật oan ức nàng.

Nhìn lại một chút lão bà trên đầu trăm cái, đó là Trương thị duy nhất một cái nay đồ trang sức, còn không là vàng ròng, lại càng không là Triệu gia đặt mua, cũng là Trương thị của hồi môn, lúc trước lão bà tác thành đệ đệ làm oan chính mình, đem thương yêu cha mẹ của nàng đặt mua nguyên bộ nay đồ trang sức đều không có muốn, còn đùa giỡn nói: Triệu gia nếu ghét bỏ Trương gia đồ cưới ít, khác cưới không muộn. Liên mang cái này sung bề ngoài mạ vàng hàng xuất giá.

Rầm một tiếng, lão Triệu quỳ gối lão nương trước mặt, trầm thấp tiếng kêu: "Nương."

Ninh thị tự nhiên biết nhi tử ý tứ, đang đang tức giận, ức đến hoảng, tức giận đến nhấc tay liền đánh, nhưng lòng bàn tay nhanh lẹ lão Triệu trên người lại dừng lại. Nhi tử cùng đại tôn tử là mạng của nàng. Nàng thà rằng chính mình chịu đòn cũng không nỡ Động Nhi một đầu ngón tay, mọi thứ là người mũi nhọn bảo bối đại tôn tử càng là như vậy. Chỉ là tức giận không chỗ phát tiết, chỉ được tàn nhẫn mà tiếng mắng: "Kẻ hồ đồ."

Cái này chỉ biết đánh đánh giết giết dài ngày dầm mưa kháng hàng, người không nhìn ra Trương thị là đang buộc người chịu thua nhẹ dạ? Nàng đây là tại mù quáng hộ cái kia yêu nghiệt, đem hai mẹ con chúng ta quân.

Yêu nghiệt quyết không thể lưu. Có chút nhuyển quyết không thể phục. Người sau là Ninh thị tại nhà mẹ đẻ thì có tâm đắc.

Vạn nhất nhẹ dạ, họa lên, Triệu gia tuyệt hậu, sau khi ta chết làm sao đi gặp cha người, chớ nói chi là Triệu gia liệt tổ liệt tông. Trương thị phải đi, vậy hãy để cho nàng đi được rồi. Người giữa lúc tráng niên, không còn Trương thị cái này bá đạo đồ phụ, tái giá mấy người phụ nhân, nói không chắc Triệu gia có thể từ này một đời cảnh lá xum xuê. Nếu là như vậy, ta chết cũng có thể nhẹ nhàng. . .

Lão thái thái không biết Trương thị kiêu ngạo cùng trong xương cá tính.

Lão Triệu này một quý, để Trương thị càng ngày càng lạnh tâm có điểm nóng hổi bức bối. Lão Triệu gặp ở trong đó khó xử, Trương thị cũng có thể hiểu được.

Nhưng ngày hôm nay nếu là lão Triệu xử ở nơi đó vẫn làm hiếu tử, không giữ gìn ta mẹ con, hoặc là chỉ vì ta cũng được, như vậy trượng phu không muốn cũng được, đại gia chia tay càng tốt hơn.

Ở nhà làm cô nương, Trương thị liền giúp phụ mẫu đương gia quản lý tài vụ, thậm chí là chủ lực, lại đang Triệu gia rèn luyện ít năm như vậy, còn liền không tin, cách Triệu gia, bằng đầu óc của ta, năng lực, sẽ sống không nổi, có như thế cái thần kỳ tiểu nhi tử, sẽ không có cười mây đạp gió trên cửu tiêu, hành diện thời điểm? Hừ, có các người cao cao ngước nhìn một ngày, hay là căn bản không bao lâu nữa. . .

Đều không có ý kiến, Trương thị che lên cái rương, ôm Triệu Nhạc đi ra phía ngoài.

Lão Triệu tức giận, đứng dậy ngăn cản Trương thị nói: "Nương tử, người một nhà có việc dễ thương lượng. Chúng ta"

Còn dễ thương lượng?

Mạng người là có thể thương lượng? Đặc biệt là con trai của chính mình mệnh.

Ta ngày hôm nay một do dự, mạng của con trai liền không còn. Ta cái này người vợ không bị mắng từ chủ tử phi nghị từ treo cổ, từ đây cũng không nhắc nổi đầu lên, còn lại năm tháng chỉ có thể sống tại hồ thẹn bên trong không còn muốn sống.

Trương thị đánh giá lão Triệu, nghĩ thầm: Ta lão cho rằng là hán tâm thô, nguyên lai đây thực sự là cái kẻ hồ đồ. Trước đây làm sao liền không có phát hiện đây?

Khoát tay chặn lại ngăn cản nói tiếp, không đề ý tới lão Triệu, quẹo đi tránh khỏi, ra ngoài, mang theo khuê nữ cùng Tiểu Đậu Nha trực tiếp về phía trước viện mà đi.

Triệu gia tuy rằng nhân số đơn bạc, nhưng gia viện thực tại không nhỏ, dù sao lúc trước nơi này là hoang dã hẻo lánh nơi, hầu như không có bóng người, lại là chiến loạn niên đại, không ai lo lắng quản những chỗ này, đất hoang tự nhiên là tùy tiện chiếm. Có thể chiếm nhiều đại địa bàn, liền xem nhà người có

bao nhiêu nhân khẩu bao lớn thực lực. Cái kia 2,000 mẫu cũng nhiều là như thế đến.

Gia lớn, nhà cũng nhiều, lúc trước người nhà họ Triệu khẩu không ít, càng tử tôn sum xuê tích cực chuẩn bị.

Đại Tổng thống thường gia tộc lớn ba tiến vào sân, hậu viện tự nhiên vì là bên trong. Bên trong viện là phòng tiếp khách, phòng khách các loại. Triệu trang thu dưỡng phần lớn cô nhi, quần gia lão Lưu cùng đến nhân vật trọng yếu, như Trương thị đệ đệ, cũng ở nơi này.

Cũng không biết bắt đầu từ khi nào, hàng năm trên thu, Liêu khẩu xâm phạm biên cương thời điểm, Trương thị đệ đệ Trương Ý Xuân một nhà ba người sẽ đến Triệu trang tránh họa.

Này không có gì.

Dù sao, hay là tại toàn bộ Thương Châu phủ, Triệu gia trang kháng Liêu khẩu năng lực cũng là tài năng xuất chúng. Thương Châu quá nhiều người rõ ràng, Liêu khẩu khi đến, tại Triệu trang so tại huyện thành đều an toàn nhiều lắm. Huyện tôn Đại lão gia bức cuống lên, không hẳn sẽ không vơ vét bách tính tiền tài, nắm thảo dân đẹp đẽ khuê nữ, thậm chí thảo dân đầu, cùng nhau làm lễ vật đưa cho Liêu khẩu đổi lấy lui binh. Triệu gia trang toàn thể thành viên cũng chỉ có thể sống chết chống lại, tuyệt không thỏa hiệp. Trương gia trang tuy cùng xung quanh thôn xóm thực hành liên phòng liên bảo đảm, nhưng nhân khẩu cùng vũ lực không đủ, vì an toàn hơn, Trương Ý Xuân một nhà chạy tỵ anh rể trong nhà tị nạn, rất bình thường.

Này kỳ thực cũng là Trương thị lúc trước chủ trương. Nguyên nhân cũng là sợ có cái vạn nhất, Trương gia tuyệt hậu.

Vấn đề là, lấy Trương Ý Xuân cái kia độc tính tình, Triệu gia có khó khăn, không có quan hệ gì với hắn, đến Triệu trang do anh rể bảo vệ, một phần không đào, ăn không ở không, còn oán giận hơn ăn không được, chiêu đãi không chu đáo. Huống hồ còn không chỉ có những chuyện này. Vì lẽ đó chẳng trách Ninh thị lão thái thái bất mãn Trương thị.

Lúc này, Trương thị tới đây chính là bắt chuyện đệ đệ cùng lão quần gia đóng xe về nhà.

"Ý Xuân, ta và chị người phụ muốn hiệp cách, không thể ở này. Chúng ta về nhà."

Đến lúc này, Trương thị vẻ mặt mới hiện ra một tia hoảng hốt cùng yếu đuối, trong đôi mắt lệ quang lập lờ. Giờ khắc này, nàng rất cần thân đệ đệ ủng hộ và an ủi.

Vì đề tránh cho rơi lệ, nàng vừa nói với Trương Ý Xuân, vừa ngửa đầu nhìn tới tấm lành lạnh thiên, "Lạnh quá a!" Đưa tay dịch khăn bao tiểu nhi từ tiểu chân.

"Hiệp cách?"

Trương Ý Xuân kinh ngạc nhìn tỷ tỷ, "Không cố gắng sao? Như thế đột nhiên, tại sao vậy? Ta nói tỷ nha, người nếu không là lão hung hăng như vậy bá đạo, anh rể lại "

"Lại cái gì?"

Trương thị nhú nhú mày, quay đầu nhìn đệ đệ, nạt tính tình giải thích: "Lão thái thái cùng Triệu Đại Hữu đem nhạc làm yêu nghiệt. Lưu lại nơi này, thậm chí đi chậm, hai mẹ con chúng ta tính mạng khó bảo toàn."

"Yêu, yêu nghiệt?"

Trương Ý Xuân giật mình, nhìn tỷ tỷ trong lồng ngực bú sữa dài dầm tiểu bất điểm, biểu hiện lại thả lỏng, con người chuyển động, trong chớp mắt không biết nghĩ đến chút gì, lại không vội không từ nói: "Tỷ nha, này có câu nói, phu thê đánh nhau, đầu giường đánh, cuối giường cùng. Hai người nào có qua đêm cừu. . ."

Nói nói, đầu ngẩng lên, cằm nâng lên, lười biếng về mặt đều đi ra.

"Hà?"

Trương thị cùng Triệu Nhạc, nương hai đều không hẹn mà cùng quay đầu nhìn chăm chăm Trương Ý Xuân: Tính mạng du quan thời khắc, người nói cái này? Người là thật không rõ nguy cơ, lòng tốt muốn khuyên giải? Vẫn là có khác rắp tâm. . .

Dù sao cũng là duy nhất nhà mẹ đẻ người thân, Trương thị không dám hướng về chỗ hổng hết sức suy đoán.

Trong ấn tượng, cái này đệ đệ cứ việc ích kỷ, rác rưởi, nhưng bản chất không xấu, chỉ ít tâm không có cái kia hắc cái kia độc ác, sẽ không tại đây làm khẩu lại tính toán mượn đao giết người, đem chị gái cùng cháu ngoại trai diệt trừ.

Triệu Nhạc biết một chút cái này cậu không được điều.

Hắn chẳng qua là cảm thấy mẫu thân chỉ thân người nhà mẹ đẻ, vào lúc này phải làm chính là lập trường rõ ràng đứng ở mẫu thân một phương, cho mẫu thân chống đỡ an ủi cùng sức mạnh, để mẫu thân cảm giác ấm áp có dựa vào tâm tình thả lỏng lý trí lên, mà không phải là cùng bùn loãng. Coi như muốn khuyên giải, cũng không phải lúc này.

Lại nói, thân là dựa vào tỷ tỷ anh rể đệ đệ cùng em vợ, người có tư cách đó đảm nhiệm cùng sự tình lão sao? Thông minh tháo vát mẫu thân cần người tên rác rưởi khi cùng sự tình lão?

Triệu Nhạc xem kỹ cái này cậu, muốn nhìn một chút hấn đến cùng có ý gì.

Hấn phát hiện tại mẫu thân nhìn chăm chú dưới, cậu trong mắt lộ ra một tia kinh hoàng cùng âm lãnh, không khỏi bắt đầu lo lắng: Cái này xem ra là một nhân tài cậu, hay là cũng không phải là chỉ là lương thiện bình hoa công tử bột. Cũng hay là sai lầm của ta cảm thấy. Dù sao chuyển sinh cái này rửa đen thế giới, tâm thái thay đổi, tâm tính ác liệt, lấy một loại khác ánh mắt xem tất cả, khó tránh khỏi từ hiểm ác góc độ phân tích sai lòng người. . .

Triệu Minh Nguyệt cũng nhìn chăm chăm cậu.

Nàng dù sao còn tuổi nhỏ, không nhìn ra không nghĩ tới cái gì. Chỉ là bởi vì luôn luôn căm ghét cái này bấy người cậu, mới bản năng không thích Trương Ý Xuân tất cả, bao quát Trương Ý Xuân nói.

Tiểu hài tử yêu ghét chính là đơn giản như vậy.

Cho tới càng nhỏ bé hơn Tiểu Đậu Nha chỉ biết chăm chú theo Trương thị, trên khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn là thất kinh cùng mờ mịt.

Ninh thị lão thái thái lúc nào cũng có thể sẽ thay đổi chủ ý đuổi tới, kiên quyết diệt trừ Triệu Nhạc, đầu xuôi đuôi lọt. Trương thị không để ý tới nhiều tìm tòi nghiên cứu đệ đệ tâm tư, thấy Trương Ý Xuân một bộ thờ ơ không động lòng dù bạn vẫn ung dung tự tại, cau mày đối với hậu ở một bên lão quân gia phân phó nói: "Tiền bá, mau mau chuẩn bị xe, lập tức rời khỏi."

"Vâng, Đại tiểu thư."

Lão quân gia cung kính đáp ứng, bắt chuyện theo tới Triệu trang nghe dùng hai cái đắc lực gia đình Chu Đại, Chu Nhị huynh đệ: "Chu Đại, nắm chặt đao của người, ở đây bảo vệ Đại tiểu thư cùng tiểu thiếu gia. Ai nếu dám vọng động, người chính là chết cũng không thể để cho Đại tiểu thư cùng tiểu thiếu gia tổn căn lòng to."

"Vâng."

Chu Đại vang dội đáp lời.

"Chu Nhị, người đi đem Đại tiểu thư đồ cưới cái rương đưa đến. Ta đi đóng xe. Phải nhanh."

Ba người lập tức hành chuyển động. Lại nghe Trương Ý Xuân bỗng nhiên quát to một tiếng: "Đứng lại."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 12: Mỗi người đều có cơ hội biểu hiện (Hạ)

Lão quân gia cùng Chu Nhị nghe tiếng dừng thân.

Trương gia ba cái hạ nhân đều mặt âm trầm nhìn chăm chăm chính mình vị trang chủ này, nhìn hấn muốn nói cái gì. Trương thị cùng Triệu Nhạc càng là.

Cái này tỷ tỷ không ở Trương gia đều đem ta thế vô cùng, nếu trở về Trương gia, ta còn có thể là trang chủ? Còn có ta tự tại thoải mái tháng ngày qua. . .

"Ha ha "

Trương Ý Xuân cười gượng vài tiếng, đón tỷ tỷ tìm tòi nghiên cứu ánh mắt cười nói: "Tỷ tỷ, đừng làm cho cái kia nhất kinh nhất tặc có được hay không? Anh rể đối với người tốt như vậy, làm sao sẽ hại người. Người nói đùa a."

Trương thị nhưng không thể xác định cái gì, chỉ có thể hướng về lão quân gia phát tay, "Nhanh."

Lão quân gia cùng Chu Nhị vừa muốn đi, liền nghe Trương Ý Xuân phẫn nộ quát: "Đều hấn mã đứng lại cho ta."

Lạnh lùng nhìn chằm chằm lão quản gia, Trương Ý Xuân tàn nhẫn tiếng nói: "Làm rõ, ta mới đứng Trương trang trang chủ."

Trong lòng thì lại chán ngấy thấu: "Lão già này, lão già lúc còn sống, chỉ nghe lão già. Lão già không ở, chỉ nghe ta tỷ. Mã cách, gả đi cô nương, giới ra nước, người cái lão già không hiểu? Nghe ta mới mới có lợi, người cũng không hiểu? Lão đồ ngốc. Còn có đây Chu Đại Chu Nhị, ta tỷ sắp xếp các người nhìn chăm chăm ta, không cho ta uống hoa tửu, không cho ta đánh cuộc hai cái, không cho ta. . . Nhập mẹ người, ta mới đứng người chủ nhân, hai người tên cầu nô tài dám cầm gà mao đương lệnh tiền, quần lên người chủ nhân gia đến rồi. Hiện tại Trương Ý Tuệ không có Triệu gia chỗ dựa, lại tha một lúc, nói không chắc rồi cùng nàng bảo bối kia tiểu nhi tử xong đời, các người những người này cầu nô tài lại còn bất tỉnh đầu óc mau mau chuyển hướng phục tùng ta, thực sự là ngu xuẩn cực độ, ngu ngốc, quả nhiên đáng đời là tiện tỳ tiện mệnh."

Ác niệm đồng thời lại không khỏi nghĩ đến ở lại Trương trang quản sự hai cậu ruột, "Cái kia hai cái lão già cũng là không biết thời vụ. Thân là mẹ ta huynh đệ, lão nương lúc còn sống lại không nghe lời của nàng, nghe gả đi đi Trương Ý Tuệ. Cùng đáng chết này quản gia đồng thời đem trụ tiền tài, không cho đại gia ta khoái hoạt. Đầu hân mã đáng chết. Lần này Trương Ý Tuệ xui xẻo rồi, các người mỗi một người đều cho bản đại gia chờ. Xem ta người chủ nhân này làm sao thu thập. . ."

Nhìn Trương Ý Xuân vịn vẹo gương mặt tuần tú, cùng nhìn chằm chằm hạ nhân hung ác ánh mắt, liền Triệu Minh Nguyệt cùng Tiểu Đậu Nha cũng nhìn ra Trương Ý Xuân tâm e sợ không quen. Trương thị cùng Triệu Nhạc nương hai cuối cùng cũng coi như cơ bản xác định sự thực đáng sợ. Trương thị bản đã mệt mỏi yếu đuối tâm lại bị thương nặng, trước mắt biến thành màu đen, thân thể không khỏi loáng một cái, thiếu một chút đem Triệu Nhạc vút trên đất. Sợ đến lão quản gia cùng Chu Đại Chu Nhị một tiếng kêu sợ hãi.

Cũng may Trương thị lập tức nghĩ đến chính mình còn ôm tiểu nhi tử, mau mau lên tinh thần, ôm chặt Triệu Nhạc đứng vững.

Cố nén bi thống, Trương thị nhẹ giọng nói: "Đừng ở này mất mặt xấu hổ, Tiền bá, mau mau đi."

Lão quản gia cùng Chu Nhị gật đầu, lập tức lần thứ hai rời đi. Chu Đại thì lại âm trầm nhìn chằm chằm Trương Ý Xuân cái cổ, nắm chặt chuỗi đao.

"Đứng lại. Lão Tiền, còn có các người, các người dám không nghe ta? Chẳng lẽ các người muốn đuổi ra Trương gia trang, làm ăn mày người lang thang?" Trương Ý Xuân gầm lên, còn không quên che giấu lừa: "Lão Tiền, người chẳng lẽ thật lão bị hồ đồ rồi? Không nhìn ra ta tỷ đây là đang giận? Ngày hôm nay ta tỷ nếu thật sự rời đi Triệu gia, làm cái gì hợp lý, trở mặt rồi, nàng liền thật về không được Triệu gia, một đời hạnh phúc liền không còn."

Đáng tiếc, lão quản gia không thềm để ý hân, vừa gấp đi, vừa chán ghét nghĩ: Ta cũng là xui xẻo, làm sao liền trên quầy như thế cái trang chủ, dài đến ra đáng lắm, người gặp người thích, trong xương nhưng thật là một người ngu ngốc cầm thú. Rõ ràng là cái vô tri không thức ngu ngốc, còn tự giác ghé góm, đại sự làm không được, việc nhỏ không muốn làm, bình sinh duy rượu ngon hảo sắc tốt đánh cuộc, một trận không uống thêm ăn hoang, một ngày bất sắc ngứa ngứa khó chịu, một ngày không cá cược khó chịu đến hoảng, đoan trang không kiếm được tiền, làm lưu manh du côn tên lừa đảo làm tiền lại không có lá gan đó. Chỉ có một bộ tốt túi da rác rưởi. Không, không chỉ là tên rác rưởi.

Nhớ lúc đầu, Đại tiểu thư xuất giá. Lão thái công niệm khuê nữ đối với trong nhà cống hiến lớn, đồ cưới chuẩn bị đến không ít, so sánh Đại tiểu thư cống hiến kỳ thực cũng không coi là nhiều phong phú. Có thể cái này Thiếu trang chủ cảm giác rằng Trương gia hết thấy đều hân là thuộc về hân kế thừa, đầu tiên là lên lút cản trở, để nghiêm trọng bất công lão phu nhân giảm đi một nửa đồ cưới, liền này, hân còn không hài lòng, dĩ nhiên lên lên lút lút tự mình đem Đại tiểu thư đồ cưới bên trong ép đầy hòm mười lượng vàng, hai thỏi năm mươi lượng bạc cùng cái kia thốt gấm Tứ Xuyên toàn bộ lấy đi. Đại tiểu thư lòng dạ trống trải, thương yêu đệ đệ, phát hiện sau, không chỉ không hề nói gì, liền lão thái công có ý chuẩn bị đồ trang sức cũng không muốn, nói là để cho đệ đệ sau đó làm mai dùng. . .

Nếu nói là Thiếu trang chủ khi đó còn nhỏ, không hiểu chuyện, cái kia, lớn hơn đây?

Chính sự không làm, đã lộ ra phá gia chi tử tiềm chất.

Đại tiểu thư là một ngàn chọn một mỹ nhân. Thiếu trang chủ lớn đến vậy, dùng người đọc sách nói thế nào tới, là cái kia cái gì ngọc thụ lâm phong. Tiểu tử này dài đến nghênh người, còn sinh một bộ xảo miệng, hống đến lão thái công lão phu nhân mù hải lòng, lão hai cái xem đứa con trai này cái gì đều vừa mắt cái gì đều là tới phát triển. Càng có thể câu dẫn đến đại cô nương cô dâu nhỏ, để tiểu tử này dương dương tự đắc, lòng dạ cực cao, cảm giác rằng ai cũng không sánh được hân, không biết đùa bao nhiêu hai hồ, làm bao nhiêu chuyện ngu xuẩn nát sự tình. Hân nếu không là Trương trang thiếu chủ, Triệu trang em vợ, sớm không biết bị những hồng rồi bà nương khuê nữ thuần khiết hân tử đánh chết bao nhiêu lần. Liền này, bất công lão phu nhân còn cảm giác rằng đây là con trai bảo bối có bản lĩnh, để tiểu tử này càng ngày càng không biết trời cao đất rộng làm việc tùy hứng.

Những này vẫn không tỉnh là cái gì.

Lão thái công thân thể không tốt, bắt đầu ủy quyền, để tiểu tử này thử lo liệu việc nhà. Kết quả tiểu tử này cảm giác cuối cùng cũng coi như thành chân chính chủ nhân, trong nhà tiền tài có thể tùy tiện chi tiêu, dùng khí càng trắng, vền vền mấy ngày sau liền bị người tại huyện thành đặt bẫy hãm hại. Đám người kia đầu tiên là dùng rượu sắc giả cây non tâng bốc hồng cho hân tìm không được bắc, sau lại nổi lên hồng trào phúng, kích cho hân hai khí thế phát tác đánh mất lý trí, kết quả tại trên chiếu bạc tiểu thắng thua lớn, một đêm thua trận hơn sáu vạn lượng bạc, vẫn là lợi lẫn lợi lẫn suất cao. Đem Trương gia liền mọi người bán cũng không trả nổi.

Tiểu tử này bị uy hiếp, sợ chết đến đời mạng, nghĩ trước tiên tận lực còn một điểm kéo, về nhà chi tiền, con số quá lớn, ta kiên quyết ngăn lại, báo cáo Thái công. Tiểu tử này liền hướng cha mẹ nói có cái rất ý muốn cùng có quan phủ đại bối cảnh bạn tốt kết phùng làm một bút, cơ hội hiếm có, bỏ qua đã không còn. Hồng đến cha mẹ tin là thật, cảm giác rằng chính mình nhi tử quả thật là có đại bản lĩnh, bất động thì thôi, hơi động liền mò cái tàn nhẫn, chính là so khuê nữ cường gấp trăm lần, đồng ý năm tiền, bị ta ngăn lại nói lớn như vậy bút tiền, cần thận cho thỏa đáng, trước tiên tra một chút người kia nội tình. Kết quả, tiểu tử này ngày quy định không trả nổi tiền, muốn tuyệt nợ, nhân gia đánh tới môn ép trả nợ, tại chỗ tức chết rồi lão thái công. Hoang mang lo sợ lão thái thái lúc này nhớ tới khuê nữ.

May mà Đại tiểu thư lợi hại, liếc mắt nhìn ra, cùng cô gia dẫn người phân công nhau tập kích, đem những người kia liền cha mẹ lão tử mang nhĩ nữ đều nắm lên đến nghiêm hình tra hỏi. Thế mới biết là Thôi gia giờ trở, mục đích là cướp đi Trương gia, đồng thời trả thù nhục nhã Triệu gia. Chủ trì đánh cuộc đại địa côn đồ giấu ở Thôi gia. Giấy nợ cũng tại Thôi gia trong tay.

Cô gia giận dữ, đem cha mẹ vợ cùng em vợ bảo vệ tại Triệu gia, phái người nói cho Thôi gia, tiền có chính là, người có gan tới bắt. Lại là ác đấu lại là kinh quan, càng nháo càng lớn, Đại tiểu thư sắp xếp người lợi dụng lúc chiếm thượng phong Thôi gia đắc ý sơ sẩy, bắt được nhìn không được, trộm đạo ra ngoài lều lồng đại địa côn đồ cùng thiết kế đánh cuộc mấy vị kia người nhà họ Thôi, sau đó không tiếp tục để ý thái Thôi gia, các quan phủ tới cửa đùa hoành, lượng ra chứng cứ cùng đại địa côn đồ. Minh nói cho quan phủ: Nếu ngành muốn điên đảo thị phi, hãm hại Trương gia, vậy thì là quan bức dân phản. Triệu trương hai nhà không còn đường sống, người liên quan có mệnh diện tích năm tiền, nhưng đừng hòng có mệnh hưởng thụ.

Ôm cá chết lưới rách quyết tâm, đẩy trời sắp áp lực, phí đi vô số trắc trở, tiêu tốn vô số người lực vật lực, may mà ngay lúc đó Cao Dương lộ An phủ sứ xem như là cái quan tốt, sợ nháo lên dân biến, cuối cùng mới bãi bình trận này đại họa, bảo vệ Trương gia tài sản.

Những năm này, vì cái này đệ đệ, Đại tiểu thư thao bao nhiêu tâm. Vì bảo vệ Trương gia tổ nghiệp, Đại tiểu thư hướng về hai cậu ruột quý xuống khăn cầu giúp đỡ, vì là đại đệ đệ bồi tội, Đại tiểu thư hướng về ta người lão nô này quý xuống; sợ đệ đệ có cái sơ xuất, đẩy Triệu gia lo liệu việc nhà lão thái thái khinh thường, đem đệ đệ hàng năm trên thu bảo hộ ở Triệu gia. . .

Đại tiểu thư trả giá nhiều như vậy, kết quả, liền đổi lấy nay Thiên đệ đệ thừa dịp cháy nhà hôi của sát tâm. Cái này bề ngoài sáng rõ rác rưởi đồ ngu súc sinh!

Nếu không còn Đại tiểu thư, Trương gia cũng dám muốn tiếp tục tồn tại? Chỉ bằng cái này chủ nhà xác không đồ ngu? Khả khả, chỉ sợ ta lão Tiền vì là Trương gia trung thành tuyệt đối ra sức cả đời, đến lúc đó cả nhà già trẻ liền ăn mày đều không làm được. . .

Mang theo loại này phần hận oán niệm, lão quản gia tự nhiên nghe Trương thị, nên làm gì làm gì.

Chu Nhị nhưng bị dao động, bước chân dừng lại, nhưng xem lão quản gia liên tục, Đại tiểu thư cũng không hai lời, lại mau mau chạy về phía hậu viện.

Triệu Nhạc vì nghiêng đầu nhỏ, lẳng lặng đánh giá sầm mặt lại lại chuyển hướng mẩu thân lõi chót lưỡi đầu môi cực lực che giấu ác niệm cậu, khoe miệng lộ ra một tia khinh bỉ cùng xem thường: Liền người cái loại này, còn muốn cùng hai mẹ con chúng ta đấu. . .

Phong kiến mê tín hại chết người. Tuy nói chuyện đột nhiên xảy ra, hung hiểm vạn phần, nhưng cơ hội quá hiếm có. Trong nhà này mỗi một cái lợi hại du quan người, đều có công bằng cơ hội biểu hiện.

Tại đây rùa đen thế giới, lão tử muốn bảo mệnh, muốn tiếp tục nghiên cứu khoa học sự nghiệp, nhất định đi tạo phản con đường, không thừa dịp tuổi nhỏ bị lo là, liền như vậy cố gắng quan sát một chút, ta làm sao biết người nào là tin cậy có thể sử dụng, cái nào lại là khoác da người súc sinh, giấu diếm bên người mầm tai họa đây. Không có học được thương mại, nhưng ít nhất nguy hiểm không chế, lão tử vẫn là biết đến. . .

Thân ái cậu, người không cần phải gấp gáp, chậm rãi diễn, có thể ngàn vạn diễn tốt la.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 13: Dồn dập lên sàn (Thượng)

Trương Ý Xuân như có như không nghiêng che ở tỷ tỷ phía trước, đang cố gắng lái nhái khuyên bảo, tận lực kéo dài thời gian chờ đợi khả năng chuyển biến tốt xuất hiện.

Ngày hôm nay quyết không thể để tỷ tỷ về nhà. Việc này đóng cửa gia quyền to cùng sau đó có thể không tùy ý sinh hoạt.

Nếu không phải không có bản lĩnh cũng không có lá gan đó giết người, hấn cảm giác đến lấy chính mình hiện tại bức thiết tâm tình, cực có thể sẽ nhào tới đoạt lấy Triệu Nhạc tự tay bóp chết, sau đó nhìn tỷ tỷ tan vỡ. Còn lại chính là Triệu gia sự tình. Hấn có thể du tẩu du tẩu về Trương trang làm một người chân chính trang chủ. Đáng tiếc, không chế không kết thúc thế, không đấu lại tỷ tỷ, chỉ được che giấu lòng tốt tư.

Trương thị nhìn cái này chính mình luôn luôn đem hết toàn lực giữ gìn quán đệ đệ, cứ việc không cách nào vô cùng khẳng định cái gì, chỉ loại cảm giác đó, đã làm cho nàng đau lòng như đao giã.

Cối đời này nhất làm cho người thất vọng sợ hãi không phải độc ác kẻ địch mạnh mẽ, mà là người thân, đặc biệt là thân nhất người đáng tin tưởng nhất không biết xấu hổ phản bội đạp lên.

Triệu Nhạc làm người hai đời, biết rõ đạo lý này.

Hắn cảm giác lúc này mẫu thân liền như thị phi châu trên thảo nguyên bị sư quần vút bỏ mạng tử sư tử cái, tuy rằng tự thân mạnh mẽ, tâm tình nhưng thể lương bất lực cô độc thống khổ. Mà hắn chính là cái kia chỉ nhất định phải dựa vào mẫu thân mới có thể sinh tồn sư tử con. Tại sư tử con lớn lên trong quá trình, bất cứ kẻ địch nào, tỷ như voi lớn, hoa báo, báo săn, trâu hoang, chó hoang, rắn độc, thậm chí là mèo hoang, lợn rừng đều có thể dễ dàng đến hắn vào chỗ chết. Càng không cần phải nói những cang hùng mãnh cái khác sư tử. Chỉ có mẫu thân tại đồng thời mạnh mẽ, hắn mới có thể có cơ hội lớn lên. Các lớn rồi, hừ hừ. . .

Kỳ thực không cần trường quá lớn, các có thể đi rồi, chỉ cần hơi có cái bình đài, hắn liền có thể chậm rãi đem thế giới này toàn bộ hiến cái lợn chông vó lên trời, đem thông hận tất cả điền vào vực sâu.

Lo lắng mẫu thân không chịu nổi liên tiếp dả kích hồng mắt, hiện tại nhất định phải làm chút gì, cho mẫu thân đánh tiếp sức, để mẫu thân nhìn thấy quang minh.

Giật giật thân thể nhỏ bé, gây nên mẫu thân chú ý, Triệu Nhạc nỗ lực đánh bó chặt tại tiểu trong chân hai cái tay.

Trương thị cho rằng đem tiểu nhi tử khóa quá khẩn không thoải mái, liền ngã dưới tê đại cánh tay, lỏng ra chân. Triệu Nhạc rút ra tay nhỏ, một tay ôm sát mẫu thân cái cổ, để mẫu thân ôm đến ung dung chút. Lại nói hắn tuy rằng sinh ra vẫn chưa tới 100 ngày, cũng đã không nhẹ. Mẫu thân ôm một hồi này, đã mệt mỏi một con hắn. Một con khác tay nhỏ cẩn thận từng ly từng tý một sờ sờ mẫu thân bị đánh cho bầm tím mặt.

Thùng đến lợi hại như vậy, có thể tưởng tượng được, lão thái thái lúc đó ra tay có bao nhiêu hung ác, ý chí mãnh liệt đến đâu, sát tâm nặng bao nhiêu.

Ôm một loại nào đó niềm tin mà cố chấp người là đáng sợ.

Ngắm lại những cuồng nhiệt tôn giáo phần tử đem mình làm thành thân thể bom. . .

Mẫu thân nếu như không lúc này quyết đoán, này sẽ ta chỉ sợ đã. . .

Cười nhẹ nhàng hôn dưới mẫu thân hoàn hảo mặt, khuôn mặt nhỏ thiếp ở phía trên, tại mẫu thân bên tai nhỏ giọng nói: "Nương, người thật vĩ đại. Đời này có nương, còn có cái gì có thể ngăn trở ta thay đổi thế giới?"

Trương thị hơi ngạc nhiên, lập tức, cay đắng bị thương tâm liền bị một luồng mãnh liệt nhiệt lưu tràn ngập, tràn đầy tâm tình tiêu cực tượng tuyết đọng như thể tựa hồ trong nháy mắt liền bị ánh mặt trời quét tạnh. Hai hàng nhiệt lệ nhưng cuộn cuộn mà xuống. Trời xanh có mắt, có con trai như thế, còn cầu mong gì?

Đang vắt hết óc một thoại hoa thoại Trương Ý Xuân lại bị lôi đến không nhẹ.

Ta nghe được cái gì, nhìn thấy gì?

Ta nghe được tháng ba em bé nói chuyện? Không không không, không chỉ có như vậy. Còn nói, nói tới mẹ kiếp so với ta đều lưu đều tốt! Ta thấy tháng ba em bé đang an ủi hắn nương, còn an ủi đến như vậy chuẩn xác như vậy cảm động như vậy thô bạo như vậy. . . Này, này, đây đúng là cái yêu nghiệt. Cái kia hồ đồ lão thái bà không có nhận sai, tuyệt đối không có nhận sai. . .

Một bên trung tâm thủ vệ Chu Đại thì lại đem râu mép kéo xoa miệng rộng trương thành đại đại o hình, hoàn toàn sững sờ.

Triệu Minh Nguyệt cùng Tiểu Đậu Nha cái nào hiểu được đứa nhỏ hắn là mấy tháng sẽ nói chuyện như vậy. Các nàng chẳng qua là cảm thấy ngạc nhiên thú vị, đều hiếu kỳ nhìn chăm chăm Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc trùng tỷ tỷ cùng Tiểu Đậu Nha cười cười, lại nữ khuôn mặt nhỏ khinh thường nhìn một chút tiện nghi cậu, một lần cánh tay nhỏ, bị bỏ la lớn: "Ta có nương, ta tự hào."

Này một tiếng đem Trương Ý Xuân triệt để lôi đến kinh ngạc, hai chân mềm nhũn thiếu một chút đánh tới bệnh sốt rét.

Trương thị nhưng thích nở nụ cười, nước mắt nhưng chảy đến cang hùng.

Có con trai như thế, trả giá cái gì đều là đáng giá, không phải sao?

Cảm giác cả người tràn ngập sức mạnh, nàng xoa một chút con mắt, khinh miết đệ đệ một chút, hỏi hột nói: "Trương Ý Xuân, người không muốn đi, liền lưu lại đi."

Nói xong nhanh chân về phía trước viện đi đến. Chu Đại trở về hồn, đuổi theo sát.

Nhìn thấy Trương Ý Xuân cũng tới rồi, tựa hồ muốn kéo Đại tiểu thư, hoặc là làm chút gì, Chu Đại lập tức theo đao bó hoành ở chính giữa, nhậm Trương Ý Xuân thể nào quất lớn đi vòng, đều vững vàng cách.

... . .

Một trận gấp gấp tiếng chạy bộ truyền đến, trong nháy mắt lưu quân bóng người xuất hiện.

Hắn đỏ cả mặt, một con mồ hôi, vừa chạy, vừa vù vù thẳng thăn thở, hiển nhiên là mới vừa từ bên ngoài một đường gấp chạy về.

Mặt sau, tương tự một con mồ hôi tiểu Hà Diệp xa xa mà đuổi theo. Tốc độ của nàng còn không bằng người thường đi được nhanh, hiển nhiên là một đến không chạy nổi.

"Chủ mẫu, chủ mẫu, " không có chạy đến Trương thị trước mắt, lưu quân liền gấp gọi: "Người phải nghỉ lại a."

Đào mắt đến phụ cận, lưu quân không lo được lau mồ hôi, thở hào hển liền hướng Trương thị khom người thi lễ, kể tục dùng kính xưng, "Chủ mẫu, Triệu trang không thể không có người nha. Xin người nhất định cân nhắc, vạn không thể xem thường rồi đi."

Con mẹ nó, người khác không biết, ta lão Lưu còn có thể không biết, Triệu trang nếu không có khôn khéo quả cảm Trương thị ở phía sau mười mấy năm quản lý nội vụ, tra lậu bỏ khuyết, nghĩ kế, định quyết tâm, chỉ ba người chúng ta các lão gia dẫn buôn bán, nguy nan tầng tầng dưới, cổ đầu không dễ ý định, này hơn vạn lỗ hồng người chỉ sợ loạn thành hỗn loạn, cái nào còn có đoàn kết an bình có thứ tự mạnh mẽ Triệu trang có thể nói.

Đây là một người tốt, một bầu máu nóng hảo hán tử, trung tâm nhất quán tốt giúp đỡ.

Trương thị nhìn lưu quân, khe khẽ thở dài: Đáng tiếc, hắn chỉ ra sức Triệu gia. Ta cùng Triệu gia xung đột, bất luận trong lòng hắn nhiều không muốn, cuối cùng vẫn là sẽ đứng ở Triệu gia một bên. Nếu Triệu Đại Hữu không chịu nổi mẹ kiếp áp lực đến giết nhạc. Lão Lưu cuối cùng rồi sẽ gior lên đồ đao. Vì lẽ đó hiện tại hắn lòng tốt nhưng trở ngại chúng ta rồi đi, chỉ sợ sẽ hại mẹ ta hai.

Đang không biết thế nào đối phó lão Lưu, phía sau lúc này lại là một loạt tiếng bước chân.

Lấy Quách thị cầm đầu tám cái lão thái thái, tại nha hoàn nâng đỡ vội vã đi tới. Hai cái đại cô tỷ cũng ở trong đó từng người nâng chính mình mẹ ruột.

Lưu Thông hẳn nương Hà thị cái kia cao cao tại vóc dáng theo ở phía sau, là cái kia dễ thấy. Nàng ôm tiểu Lưu Thông, mắt nhìn Trương thị, một mặt cấp thiết cùng không muốn.

Mười mấy năm cùng nhau đồng cam cộng khổ, tuy danh nghĩa là chủ tớ, nhưng là so chị em ruột còn thâm cảm tình a.

Lúc đó, tiểu Hà Diệp đến gia sau cầu viện, có thể lão Lưu không ở. Hà thị bình thường liền không có cái đại chủ ý, lần đầu đụng tới chủ nhà vợ chồng nội chiến, càng không có chủ ý, bình Lưu gia tổ huấn, lại không dám một mình làm chủ đứng thành hàng, hoảng loạn dưới nhắc tới: Không thể, sẽ không, tiểu thiếu gia chắc chắn sẽ không là yêu nghiệt."

Cùng Trương thị đồng thời khổ cực chăm sóc nuôi nấng em bé làm sao có khả năng là yêu nghiệt. Nếu thật sự là yêu nghiệt, còn dùng bú sữa? Còn biết kéo niếu ở trên giường? Yêu nghiệt chính là yêu nghiệt, lại tiểu hấn cũng không phải phạm nhân. Yêu nghiệt không phải nên ăn thịt người uống máu người nuốt chửng người hồn sao? Ăn cái gì nãi a. . .

Thật vất vả hoàn hồn, vừa nghĩ việc này đến trọng phụ đến, Triệu gia tiểu thiếu gia là yêu nghiệt chuyện như vậy lại không thể tùy tiện để gia đình biết, mau mau phái tiểu Hà Diệp đi tìm lão Lưu nói rõ cũng cầu viện. Chính mình thì lại chạy đi hướng về đã cố lão thái công chính thế —— Triệu gia trên danh nghĩa lo liệu việc nhà chủ mẫu Quách thị cầu viện.

Quách thị là cái hiền lành, hơn bảy mươi, tư tưởng càng ngày càng hiểu rõ, thân thể nhưng cường tráng, đầu óc cũng tinh táo.

Nàng rất yêu thích Trương thị người con dâu này, không tin từ bi lương thiện Triệu gia sẽ xảy ra cái yêu nghiệt đời sau, lại biết lấy Ninh thị cái kia tính tình khí, một khi quyết định quyết định sự tình, không ai có thể thay đổi, đặc biệt là tại con cháu trên, nàng rất rõ ràng, tại Triệu gia, chính mình chính là cái bằng hiệu, bình thường nói vài câu còn có người nghe, nếu cùng Ninh thị đối lập lên, vậy cũng chỉ có thể còn lại thở dài.

Dù sao lão thái công không ở. Triệu gia hiện tại chủ nhà là Ninh thị nhi tử. Nàng chỉ là cái dựa vào Triệu gia nuôi sống cô quả lão phụ. Việc này chính mình một người không thể thay đổi cái gì, chỉ được thông báo mọi người của hấn cùng nơi tới thử hóa giải một chút tình thế. Bài này trước tiên phải đem kinh hoàng quyết đoán Trương thị lưu lại. Bằng không, Trương thị trở về nhà mẹ đẻ, cho dù sau đó có thể trở về, cái kia phụ thê trong lúc đó ngăn cách cũng gieo xuống. Lại cũng khó có thể trở lại quá khứ tình đầu ý hợp cùng hiểu ngầm. Cái kia Triệu trang sau đó. . .

Những này các lão thái thái ba ba đến chống đỡ giữ lại, Trương thị cảm giác trong lòng âm áp, nhưng không có thở một hơi. Nàng tự nhiên cũng rõ ràng những này lão thái thái tại Triệu gia thực tế địa vị và năng lực, rõ ràng hơn Ninh thị đối với nàng những ca ca đó cùng lão nương qua lại sự tích cùng cá tính. Các lão thái thái không ngăn được Ninh thị quyết định. Giờ khắc này ngăn cản khuyên bảo chỉ có thể để nương hai thoát đi nguy hiểm tình thế lại càng không lợi, thậm chí là đem mẹ con rơi vào nguy hiểm hơn cảnh.

Người tốt lòng tốt làm chuyện xấu.

Trương thị trong lòng sốt ruột, bay lên một bụng vô danh nghiệp hỏa, sẽ không có thể hướng về ai phát.

Mà Triệu Nhạc đem đầu nhỏ nằm nhòai nẫu thân bà vai, một đôi đen nhánh ánh mắt sáng ngời lên lút quan sát các lão thái thái. Đối với Lý Triệu Tín, nẫu thân của Đồng Triệu Việt quan sát đến đặc biệt là cẩn thận.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, hai cái biểu ca sau đó là phải lớn hơn dùng. Sao có thể không cẩn thận. Làm hai biểu ca duy nhất chí thân quả phụ, hai cô cô thiện ác cùng bản tính cũng là rất trọng yếu.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 14: Dồn dập lên sàn (Hạ)

Triệu trang nổi danh ba hung hàng: Lưu Vũ, Lý Triệu Tín, Đồng Triệu Việt đột nhiên xông ra.

Trong tay bọn họ đều mang theo cái thời đại này dân gian bán cho phép nắm giữ vũ khí —— phác đao, quần áo đơn bạc, kéo tay áo, trên mặt là hân, hân là đang luyện võ bên trong chạy tới.

Cùng hân lão tử như thế, không đợi được phụ cận, Lưu Vũ liền hô: "Chủ mẫu, là ai ăn gan hùm mật báo, dám trêu lão nhân gia người động bực bội. Nói cho bọn ta, bọn ta hoạt xé ra hân."

La lên, ba hung hàng đều nhìn chăm chăm Trương Ý Xuân, ánh mắt hung ác, tự muốn ăn thịt người.

Bởi vì có tiếng gió quấy rầy, ở bên viện luyện võ, bọn họ chỉ lúc ẩn lúc hiện tựa hồ nghe đến Trương Ý Xuân đang gọi hô, tuy không thích vị này Triệu trang cửu gia, nhưng không phải bọn họ có tư cách quản, cũng là không có coi là chuyện to tát. Sau đó nghe được lão Lưu kêu to, lưu tâm dưới lại nghe được rất nhiều âm thanh lẫn lộn, tựa hồ Triệu gia các lão thái thái đều phát động rồi, lúc này mới cảm giác có đại sự xảy ra, mau mau lại đây. . .

Vẫn khom lưng khổ sở khẩn cầu Trương thị lão Lưu bỗng nhiên nghe được con trai thứ hai, này hòa cũng không biết làm sao liền điên cuồng vọt lên, tức đến nổ phổi nhắm phía nhi tử, vừa đánh vừa tức giận quát lớn: "Hồn hàng, người nói linh tinh cái gì? Này có phần của người nói chuyện sao? Cho ta cút sang một bên. Còn dám đùa hai hồ, ta dọn dẹp bắt từ người cái hồn hàng. . ."

"Cha —— "

Lưu Vũ không hiểu ra sao đã trúng thông đánh no đòn, tuy nói tuổi trẻ lực tráng, thân thể rắn chắc, da dày thịt béo, bình thường cũng ai quen rồi, không làm cái sự tình, nhưng trong lòng cái này oan ức a: "Ta giúp chủ mẫu, này sao cũng không đúng? Cha còn có nói đạo lý hay không? Người cũng chính là ta cha, đánh ta là hân là, biến thành người khác như thế đối với ta, ta lột da hân. . ."

Lão Lưu khí hừ hừ nhìn chăm chăm lui qua một bên con trai thứ hai, tâm nói: "Đồ hồn trưởng, người xé ai nha? Trang chủ cùng lão phu nhân? Làm rõ tình hình lại làm có được hay không? Thực sự là lỗ mãng không có đầu óc. Làm sao giáo cũng không được, tức chết lão phu."

Phía sau Lý Triệu Tín, Đồng Triệu Việt một cái đầu lười, nhìn thấy Trương thị bầm tím biến hình mặt, ai dám tại Triệu trang đánh Triệu trang chủ mẫu? Nhìn khí thế hùng hổ lão Lưu, rõ ràng sự tình không phải đơn giản như vậy, nào dám đùa hai hồ, thành thật đến bên cạnh mẫu thân giúp đỡ nâng thân bả nội, nhỏ giọng hỏi thanh ngọn nguồn.

Triệu Nhạc sẽ nói sau hỏi mẫu thân mới biết: Ngư nghiệp là Triệu trang chủ yếu kinh tế trụ cột một trong. Trên biển, nước ngọt đều tiến hành. Cá tôm giải, cùng với các loại hải tảo thực vật, phẩm là có thể ăn đều làm ra bán lấy tiền đổi lương thực, hoặc sái chế tốt điền cái bụng. Có thể nói, không có ngư nghiệp, Triệu trang người đến chết đói chỉ ít một nửa, hoặc là căn bản không thể hội tụ lên nhiều người như vậy an cư ở đây. Bởi vậy, Triệu trang ngư nghiệp đội ngũ bị không ngừng lớn mạnh, quy mô không nhỏ. Từng sự bài tập trừ ra tay già đời, tất cả đều là thôn trang tinh tráng nhất có khả năng biết đánh nhau bóng tiêu hóa. Đội ngũ này bây giờ là Thương Châu phụ cận trên biển một bá.

Lưu Vũ ba người bọn hân lớn rồi, vũ dũng giáng nghĩa khí, tại người trẻ tuổi bên trong có uy vọng, bị gửi gắm cho trọng trách, sắp xếp phụ trách dẫn dắt ngư dân.

Thương Châu hà nhiều, cá nước ngọt không đáng giá. Thời đại này hải sản phẩm, nhân gia vị cùng nấu nướng điều kiện hạn chế, khẩu vị không được, mọi người cũng không hiểu được dinh dưỡng giá trị, cũng không bị người coi trọng, cũng bán không lên giá tiền, đổi không được bao nhiêu lương thực, vì một trang người sinh tồn, cho dù tại mùa đông, chỉ cần hải không kết băng, Triệu trang ngư dân cũng phải tiếp tục ra biển làm lụng. Cũng chỉ có tại Liêu khẩu xâm lấn thời tiết mới chờ thôn trang phòng ngư. Năm nay Liêu khẩu vẫn không có tới, tuyết lớn không phong lộ, bất cứ lúc nào cũng có thể đánh tới, vì lẽ đó Lưu Vũ ba người bọn hân lúc này mới có thể ở nhà nhàn nhã luyện võ.

Giờ khắc này, Triệu Nhạc đánh giá Triệu trang ba cái cái gọi là không có đầu óc hung hàng, con mắt dần dần sáng lên đến: Ngư nghiệp, ngư dân, Thủy quân? Đứng rồi, ta làm sao liền không nghĩ tới đây. . .

Luôn luôn mặt ủ mày chau khuôn mặt nhỏ rớt cục triển khai, lộ ra lâu không gặp xán lạn nụ cười.

Lại là một trận tiếng bước chân dồn dập.

Trương trang lão quản gia lão Tiền chạy trở về. Hắn thấy nhiều người như vậy vây quanh ở này, sững sờ, lập tức vội vã làm cái cái rầy áp, đối với Trương thị nói: "Đại tiểu thư, xe bộ được rồi. Có phải là hiện tại liên "

Trương thị không chậm trễ chút nào, một đầu, đang muốn mở miệng chào từ biệt.

Lão Lưu tức giận, rầm rầm lay tại lạnh lẽo trên đất, lấy đầu để địa, khổ tiếng nói: "Chủ mẫu, xin mời cân nhắc a. "

Trương thị mau mau đưa tay lẫn nhau tương trợ, "Nhanh mau đứng lên."

Lão Lưu nơi nào chịu lên, chỉ hung hăng cầu xin cầu xin.

Trương thị sốt ruột vừa bắt đầu đi, chỉ nhìn cho kỹ đeo túi xách đứng ở Trương Ý Xuân bên người đệ muội Lý thị cùng bảy tuổi cháu gái, đưa tay sờ sờ khuê nữ cùng Tiểu Đậu Nha đầu, phân phó nói: "Minh nguyệt, Tiểu Đậu Nha, hai người với các người mợ tới trước trên xe. Nương lập tức đến."

Lý thị là cái hồ đồ lại rõ ràng người, tính cách hoạt bát rộng rãi.

Hồ đồ là nàng si mê Trương Ý Xuân, tuy biết rõ trượng phu là cái ăn uống chơi gái đánh cuộc người ngu ngốc gỏi thêu hoa, đối với nàng cũng là chuyện như vậy, nhưng yêu say đắm không thay đổi, cùng hậu thế cuồng nhiệt fans tiểu thụ có tương tự nơi. Đương nhiên, này cùng thời đại này chú ý giả cho giả thì theo giả, giả cho chó thì theo chó quan niệm cũng có quan hệ. Nếu thành Trương gia người vợ, nàng phải tiếp thu trượng phu khuyết điểm.

Nói nàng rõ ràng là nàng rất rõ ràng trương gia sự đến cùng ai định đoạt.

Đừng xem Trương Ý Xuân là Trương gia duy nhất nam căn, là nắm giữ Trương trang chủ, lại tọa trấn Trương gia, mà Trương Ý Tuệ giả ở bên ngoài. Trên thực tế Trương Ý Xuân muốn làm chủ mà có thể làm chủ sự tình cực nhỏ. Trương trang người, trừ ra theo Trương Ý Xuân kiểm com ăn mấy tên côn đồ, không có mấy cái nghe trang chủ.

Này sẽ nàng cũng rõ ràng nên nghe ai. Vì lẽ đó cũng mặc kệ trượng phu âm u sắc mặt, lôi kéo khuê nữ, cười hướng về Triệu Minh Nguyệt vẫy tay: "Tiểu hài tử không dính líu chuyện của người lớn. Đến, chúng ta đi."

Cho tới qua đi trượng phu sẽ tìm nàng tính sổ, nàng sợ, nhưng cũng không phải rất quan tâm.

Nàng rất rõ ràng: Liên Trương Ý Xuân cái kia mấy lần, mười cái trói cùng nơi cũng không phải là đối thủ của đại tỷ. Chỉ cần đại tỷ tại, trượng phu liền không thể đem nàng thật tính sao. Hay là cũng chính bởi vì đại tỷ, nàng mới có thể không bị trượng phu bỏ rơi. Lùi một bước nói, nếu đại tỷ thật xảy ra vấn đề rồi, cái kia nàng tại Trương gia tháng ngày cũng đến cùng. Cũng tương tự liên không đáng kể trượng phu bất mãn.

Đi tới đại tỷ bên người, Trương thị sờ sờ tiểu chất nữ đầu nhỏ, khẽ thở dài một cái: "Cái này cũng là cái không thảo cha mừng không bị cha tiếp đãi."

Lý thị nhân cơ hội tò mò gần đây đánh giá gây nên trận này sóng gió lớn thủ phạm Triệu Nhạc: "Đây chính là yêu nghiệt? Như thế một cái đức từ ngọc giống như đẹp dễ dàng yêu em bé sẽ là yêu nghiệt? Thực sự là khô hài. Còn có so cái này càng khô hài sao. . .

Yêu cười Lý thị không nhịn được cười lên, lại đột nhiên phát hiện Triệu Nhạc cũng nở nụ cười, hướng về phía nàng cười đến. . . Cực hài lòng. . . Tựa hồ biểu lộ thân thiện cùng từng tia một thương thức.

Mù nghĩ gì thế? Nhỏ như vậy hài tử sẽ hiểu được thương thức?

Trước Lý thị ở trong phòng, không biết Triệu Nhạc thần kỳ đáng sợ, vì lẽ đó tự giễu một thoáng, cười hướng về Triệu Nhạc vung vung tay, theo Tiền quản gia, mang theo ba đứa hài tử đi rồi.

Triệu Nhạc quay đầu nhìn kỹ Lý thị thân ảnh dần dần đi xa, tâm nói: "Là ai nói qua yêu cười người có phúc? Ân, ta sẽ chứng minh điểm này."

Cho tới bây giờ, trừ ra mã hai trang chủ một nhà ở ngoài, Triệu trang thành viên chủ yếu đều đứng ra.

Triệu Nhạc đang tiếu nố Triệu trang hai bá chủ một trong bán đạo ở bên ngoài, hôm nay không cách nào nhìn thấy biểu hiện, mã đại tài cùng thê tử Kiều thị liên song song xuất hiện.

Mã gia đưa đến Triệu trang sau, trụ chính là Triệu gia nhà, chỉ ở chính giữa thế đạo tường, cách cái đơn độc sân, khác mở ra cửa lớn ra vào. Nhưng trên tường cầm lái cửa nhỏ tốt lui tới thuận tiện.

Nhìn lão Mã phong trần mệt mỏi đáng vẻ, hẳn là vừa tới gia, cực khả năng liên gia tộc đều không có tiến vào, liền bị Kiều thị kéo tới.

Chỉ cách nhau một bức tường, bên này nháo rầm rầm, Kiều thị tự nhiên có thể cơ bản hiểu rõ phát sinh cái gì.

Triệu Nhạc nhìn chằm chằm nhanh chóng đi tới Mã gia vợ chồng, rõ ràng: Thời đại này chú ý nhiều. Triệu mã hai nhà ở một mức độ nào đó tuy nói có thể nói là đồng sinh cộng tử. Nhưng, Kiều thị nghe được, trượng phu không ở nhà, thì sẽ không tùy tiện lại đây dính líu triệu gia sự. Có thể không giống kiếp trước, có não nhiệt, nhất định vậy xem, mặc kệ quan hệ xa gần, quản người người trong cuộc có thích hay không, đều muốn tích cực tham dự phát biểu chính mình "Cao minh" kiến giải, mượn cơ hội bày ra một thoáng chính mình, tùy hứng phát tiết một thoáng tâm tình, thậm chí mưu đồ chút gì.

Vị này Mã trang chủ sẽ làm thế nào đây?

Triệu Nhạc nheo mắt lại, nhưng đỡ lấy lỗ tai.

—— muốn còn có một canh, xin mời cô vũ một thoáng

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 15: Không phải là mê tín sao

Kiều thị trước tiên chạy tới, nhìn thấy Trương thị tại đại lãnh thiên một đầu đầy mồ hôi, không biết là gấp vẫn là ôm nhi tử một nhọc, cười tủm tỉm trực tiếp đưa tay muốn thay thế ôm một thoáng, lại bị Trương thị cười khổ nhưng kiên quyết từ chối. Vào lúc này, Triệu trang bất luận người nào, Trương thị đều sẽ không tin lại. Mặt khác, nàng cũng là không muốn cho Mã gia thêm phiền phức.

Tiểu nhi tử giờ khắc này chính là cái bom. Ai triêm ai liền có thể có thể lột da.

Mã Đại Tài đến ở gần, trước tiên gây gây tro bụi, thu dọn quần áo một chút, đang đang quan, lại đi đến Trương thị trước mặt cúi chào, chú ý, là lấy hai nhà quan hệ, bình thường căn bản sẽ không dùng đại lễ. Chỉ điểm này liền để lộ ra rất nhiều tin tức.

Trước hân hành vi, cũng không phải nói Mã Đại Tài cùng chú ý, hoặc ngạo mạn sĩ diện, vừa vặn ngược lại, chính là biểu thị hân đối với Trương thị tôn trọng.

Tại tôn trưởng trước mặt y quan không chỉnh, là vì là vô lễ, không ra thể thống gì.

Mã Đại Tài vào nam ra bắc, kiến thức rộng rãi, tuy rằng lấy Triệu trang tình huống, không bao nhiêu tư bản cũng không có cái gì ra dáng thương phẩm, làm chỉ là không lớn buồn bán, cùng những cự phú so với, chỉ tính cái tiểu thương nhân, cũng không phải Lưu Vũ như vậy dân gian.

Ở thời đại này đợi hơn ba tháng, Triệu Nhạc bao nhiêu cũng hiểu chút phương diện này thường thức. Hân len lén kế tục nhìn kỹ quan sát.

"Tiểu đệ gặp bà chị."

Mã Đại Tài cười ha ha thăm hỏi một tiếng, lại nhìn một chút kẻ cầm đầu tiểu Triệu Nhạc.

Trương thị lúc này thật gấp đến độ không nói gì.

Một rút ngăn cản không có đối phó rồi, này lại tới một người càng mạnh mẽ hơn.

Mã Đại Tài là tại Triệu trang địa vị đặc thù, nói chuyện dễ sử dụng, tuy nhiên thay đổi không được Trữ lão thái thái chủ ý, càng ngăn cản không được Ninh thị quyết đoán. Triệu trang chính là Triệu trang, không phải mã trang. Triệu trang người nghe mã hai trang chủ, là bởi vì Mã Đại Tài cùng Triệu gia là một nhóm. Nếu là ngược lại. . .

"Đại tài không cần nhiều lễ."

Trương thị miễn cưỡng lên tinh thần ứng phó một thoáng, phía dưới liền không biết nên nói như thế nào.

Chẳng lẽ muốn trở mặt nói: "Mã Đại Tài, hai người các người lỗ hổng phân lượng không đáng chú ý, cứ không được hai mẹ con chúng ta, không nên ở chỗ này vương bận, cái nào mất mẽ thoải mái cái nào đợi đi.

"Trường ấu có thứ tự. Bà chị hiền đạt. Hân là." Mã Đại Tài nụ cười không giảm, hai mắt nhưng nhìn chăm chăm Triệu Nhạc.

Hân chỉ ở Triệu Nhạc lúc sinh ra đời gặp qua một lần, liền ra ngoài bán đạo. Lần này trở về cũng là bởi vì Triệu Nhạc 100 ngày ngày tốt muốn đến. Thương Triệu bộ tộc dòng dõi đơn bạc, cực kỳ coi trọng con cháu sự tình, lấy triệu mã quan hệ, Mã Đại Tài tại lễ nghi trên đương nhiên sẽ không khuyết.

Đứa nhỏ này dài đến thật tốt!

Trong lòng cảm thán một tiếng, không biết thế nào hình dung.

Thương Triệu gia sẽ dường hải tử, bao quát chết trẻ cái kia, ba con trai tướng mạo đều là phần lớn tượng Trương thị, còn lại bộ phận cũng là theo Triệu

Đại Hữu ưu điểm trường, một cái từ hình dung: Đẹp đẽ.

Triệu trang hy vọng —— Triệu Công Liêm, tuy tuổi không lớn lắm, nhưng dù là ai thấy cũng sẽ khuếch đại thành tiểu quan nhân anh tuấn nho nhã, phong độ phiến phiến. Tuyệt đối nhân tài a.

Trước mắt tên tiểu tử này còn quá nhỏ, nhưng thể phách, màu da, ngũ quan, khí chất đã có thể nói rõ vấn đề. Chỉ sợ lớn rồi, cho dù không sánh được lão đại đẹp đẽ, cũng chỉ ít so lão đại càng nhiều thêm phân oai hùng.

Tiểu tinh linh Triệu Minh Nguyệt càng không cần phải nói.

Mã Đại Tài quan sát tay nhỏ ôm mấu thân cái cổ tự có ngủ hay không tiểu Triệu Nhạc, trong lòng không khỏi có chút bán là đồ kỵ bán là vui sướng nói thầm: "Tích thiện hơn trăm năm, Triệu gia mộ tổ bốc khói xanh, có thông tuệ hơn người trời sinh là quan vật liệu từ tôn, lại có cái này chỉ sợ lợi hại hơn tiểu tử.

Còn yêu nghiệt? Thiết.

Thực sự là yêu nghiệt muốn hại Triệu gia, chuyển sinh kẻ thù truyền kiếp Thôi gia, giúp Thôi gia đem Triệu gia diệt sạch sành sanh không đơn giản hơn càng tốt hơn.

Ngươi làm yêu nghiệt là gì? Trượng một cái nào đó gổi thêu hoa như vậy đồ ngu sao?

Vẫn cảm thấy, yêu nghiệt làm ác, không hiểu được mượn lực, hoặc yêu thích khó khăn, yêu thích làm có khó khăn sự tình, càng có khó khăn càng tốt. Ngươi làm yêu nghiệt cùng một ít người như thế ăn no rừng mờ, không có chuyện gì ý nghĩ tự cái dẫn vật tự cái. . . Tốt như vậy hài tử không quý trọng. Lão thái thái đây là làm cái gì? Chẳng lẽ là ít phúc, không gánh nổi?"

Hắn thần du, không biết Triệu Nhạc đang quan sát hắn.

Rầm, rầm . .

Chu Nhị kháng cái rương vội vội vàng vàng chạy tới, nhìn thấy Trương thị thật xa liền hô: "Đại tiểu thư đi mau. Lão thái thái đang cường bức cô gia tới bắt tiểu thiếu gia thiếu chết. Cô gia không chịu, đang chịu đòn đây, có thể nhìn đáng đập không chịu nổi. Chạy mau oa."

A?

Mọi người cùng nhau một tiếng. Có ngạc nhiên; có thất kinh; có cau mày; có làm khó dễ; có thờ dãi. . . Đương nhiên còn có cái thầm mừng, thậm chí là thiếu một chút không nhận được mừng như điên.

Trương thị kinh hãi, quả nhiên không ngoài dự đoán, lúc này không nữa có cái gì, tiếng quát: "Chu Đại, đi." Lập tức cướp bộ chạy về phía tiền viện.

Mã Đại Tài nhìn Chu Nhị kháng cái rương lớn nhưng có thể chạy trốn nhanh chóng, tựa hồ tia không tổn sức chút nào đáng vẽ, biết trong rương không có cái gì, chỉ ít là không có vàng ngọc loại hình vật đáng tiền, rõ ràng là chuyện gì xảy ra, không khỏi thán một tiếng: "Như vậy hiền đức người sao lại sinh yêu nghiệt!"

"Bà chị, bà chị, tạm thời xin đi thông thả, khí trời lạnh giá, đừng đông hài tử, tạm thời xin mời tại phòng gác công ngồi nghỉ ngơi. Chờ ta lão Mã đi cùng lão phu nhân giải thích việc này. Nếu là không được, ta lão Mã ở đây lấy tổ tông danh nghĩa xin thề, đến lúc đó sẽ rút đao tự mình ở mặt trước cho bà chị mở đường. Ai muốn thương tổn tiểu thiếu gia, trước tiên giẫm ta thì thề."

Hà thị không nhận được, khóc lớn: "Phu nhân, ngươi đừng đi a." Ôm hài tử, bỏ qua chân dài to ra sức tới rồi.

Tiểu Hà Diệp khóc đến càng hung, cũng ở phía sau lão đào vội vàng.

Thấy cảnh này, Kiều thị, Triệu Nhạc hai cô cô, nâng lão thái thái bọn nha hoàn cũng không khỏi thay đổi sắc mặt rơi lệ. Triệu trang không còn Trương thị cái này hiền đức chủ mẫu, sau đó không thông báo thành hình dáng gì.

Quách thị hận hận không ngừng gậy, run giọng bắt chuyện: "Con dâu nha, ý tuệ, ngươi chậm một chút." Cũng na bước chân về phía trước chạy đi. Cái khác lão thái thái có rung rung, có theo đại lưu, quạ mệnh mỏng cũng theo truy.

Trương thị nhưng mắt điếc tại ngơ, không ngừng chút nào, nghe được mọi người tới rồi, trong lòng sốt sắng, dưới chân càng ngày càng tăng sức mạnh, càng ngày càng chạy trốn sắp rồi.

Lưu Quân hắc một tiếng, hai tay ôm đầu, tồn trên đất vẽ quyết tâm thu tóc của chính mình.

Lưu Vũ có lực không chỗ dùng, buồn bực chuyển vòng tròn, đột nhiên mạnh mẽ một đao chặt trên đất, lầm bầm: "Ngươi đây nương đến cùng là làm cái gì nha? Còn qua không sinh hoạt?"

Lý Triệu Tín, Đồng Triệu Việt người nhìn một cái ta, ta xem một chút người, đều vẽ mặt đau khổ nhìn Lưu Quân, "Lưu thúc, chúng ta, chúng ta, ai nha, chúng ta có phải là đi gặp thấy lão phu nhân cùng cữu phụ ta, làm chút gì?"

Triệu Nhạc cậu ruột Trương Ý Xuân thì lại sắc mặt âm u, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, cắn môi, nắm chặt nắm tay, không biết đang suy nghĩ cái gì. Hắn khóe mắt tựa hồ cũng có óng ánh đỏ vật đang lóe lên.

Ở đây mỗi người biểu hiện đều rơi vào Triệu Nhạc trong mắt.

Mắt thấy mẫu thân chạy đến tiền viện, sắp vọt tới cửa lớn, Triệu Nhạc tại mẫu thân bên tai nhẹ giọng nói: "Nương, không cần chạy."

Trương thị sững sờ, nhưng giờ khắc này tiểu lòi của con dễ sử dụng. Nàng cũng mệt mỏi quá chừng, liền đại thở hỗn hển chậm rãi ngừng lại, lại nỗ lực ôm Cao nhi, nhìn tiểu nhi từ mắt.

Triệu Nhạc thân tay nhỏ, dùng tay áo cho mẫu thân xoa một chút hân, sau đó đón mẫu thân tìm tòi nghiên cứu con mắt, nhẹ giọng nói: "Ta có vĩ đại nương, cũng phải có cha. Cha mẹ như thế hoàn mỹ một đôi, hẳn là cả đời hòa hòa mỹ mỹ cùng nhau."

Trương thị thân thể chấn động, liền nghe Triệu Nhạc còn nói: "Có này ra trò khôi hài, muốn nhìn đến, hài nhi đều nhìn thấy. Có thể kết thúc."

Đối với tiểu nhi từ thần kỳ cùng tâm cơ, Trương thị không cảm thấy kinh ngạc, đặc biệt là hiện tại đều hơi choáng. Chỉ là nhắc nhở: "Nhạc, người không biết nãi nãi của người có chấp lên kiên quyết tàn nhẫn. Lúc trước, nàng đối với nàng những huynh đệ kia thậm chí mẫu thân, ai, ngược lại nàng thật sẽ giết người, thậm chí nương cũng khó thoát khỏi cái chết."

Triệu Nhạc hôn nhẹ mẫu thân lo sợ mặt, tự tin nói Trương thị nghe không hiểu nhưng yêu thích: "Tin tưởng ta, nương. Không phải là phong kiến mê tín sao? Có cái gì khó đối phó. Làm xong cái này, vừa vận Thanh Thanh tịnh tịnh bắt đầu làm chính sự. Ta muốn cho nương trải qua hoàng hậu cũng không có khoái hoạt tháng ngày."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 16: Lòng người khó lường

Đế quốc chí cao vô thượng tồn tại, hoàng đế hoàng hậu sinh hoạt là thế nào?

Tại hương cô đại dân thiếu thốn tưởng tượng bên trong đại khái chính là: Không cần trong gió đến trong tuyết đi khổ cực mưu sinh; ở đẹp dễ rộng rãi thoải mái nhà; một ngày chỉ ít ăn ba, bốn đốn; gà vịt hiệp đáp bạch diện mô tùy tiện ăn; tình cờ muốn làm điểm sống, hoàng đế dùng nay cái cuộc trồng trọt, hoàng hậu dùng nay kéo thu bông lúa... .

Quy nạp lên nói một cách đơn giản chính là: Áo cơm không lo, thư thư phục phục chờ chết.

Mà đây là cái thời đại này, cùng với sau đó hơn một ngàn năm dân chúng một đời khát vọng mà không thể được giấc mơ.

Làm vậy ở hương dã địa chủ bà, Trương thị cho dù lại thông minh, đối với hoàng đế hoàng hậu sinh hoạt kiến thức không đến nỗi cái kia thấp, cái kia khôi hài, nhưng cũng cao minh không tới cái kia đi.

Trong lòng ngực thần đồng tiểu bất điểm nói muốn cho mẫu thân trải qua hoàng hậu cũng không có sinh hoạt. Điều này làm cho Trương thị cho dù tại nguy cơ thoát thân bên trong cũng không khỏi trở nên hoảng hốt, không tìm lòng được có chút ước mơ.

Đương nhiên, cũng vẹn vẹn chính là cái kia sao trong nháy mắt.

Nàng phát hiện, tiểu nhi từ đang nói câu nói này thời điểm, mặt không tiếp tục quay về nàng, mà là nhìn tới tấm bầu trời, hai mắt lập lòe lãnh khốc cực điểm ánh sáng.

Một khắc đó, ánh mắt kia đặc biệt tượng... Sói, phần nộ quyết tuyệt sói hung tình.

Cho dù Trương thị tin chắc trong lòng ngực toả ra mùi sữa thơm ôn nhuận tiểu tử tuyệt không là yêu nghiệt, bỗng nhiên ở một cái không tới 100 ngày em bé trong mắt nhìn thấy loại này dữ tợn ánh mắt, niềm tin trong nháy mắt cũng không khỏi có chút dao động.

Triệu Nhạc cảm giác được mẫu thân thân thể một giật mình, cho rằng là mẫu thân một thân mồ hôi nóng lưng, này có thể bắt cần không, ở cái này lạc hậu thời đại, cho dù cảm mạo cảm mạo cũng có thể đòi mạng, mau mau giục mẫu thân: "Nương, sắp tới phòng gác công xoa một chút hân nghỉ ngơi. Các Mã thúc khuyên bảo kết quả đi ra, sẽ hành động lại không muộn."

Hành động? Cái gì hành động?

Chẳng lẽ lão thái thái chính là không nương tay, nhạc sẽ triển khai thần pháp, hoặc là... . Lộ ra hung ác bản tướng, quá độ yêu uy?

Hình ảnh quá "Mỹ", không dám nghĩ.

Trương thị có chút sợ hãi, thân thể có chút như nhũn ra.

Triệu Nhạc phát hiện mẫu thân trong mắt một tia nghi ngờ lo lắng, đương nhiên có thể đoán được là nguyên nhân gì.

Cái này ngu muội chết tiệt thời đại!

Trong lòng mạnh mẽ nguyên rửa một thoáng, hần khe khẽ thở dài, thân tay nhỏ cho mẫu thân sát hần, có chút tâm tình hạ nói: "Quạ tước vẫn còn biết phụng dưỡng. So phạm nhân càng thông minh mạnh mẽ, cao cấp hơn yêu sao lại hại mẹ của chính mình người thân, liền cảm thú cũng không bằng? Huống hồ thể gian không có thần yêu. Cái gọi là tu tiên cùng phép thuật cũng đều là gạt ta lừa người, đều là hư huyền giả tạo, không thể thực hiện, không thể tồn tại."

Trương thị ngày đó bị kích thích quá độ, cho dù bao che cho con tâm kiên định, đầu óc đặc biệt tỉnh táo, lúc này cũng không khỏi có chút thần kinh hề hề, bất lực bên trong chỉ còn dư lại đối với thân kỳ ấu tử mù quáng tín nhiệm.

Nàng thở một hơi, cảm giác mặt bị sốt, vì chính mình trong nháy mắt dao động có chút xấu hổ tự trách: Chẳng lẽ ta Trương Ý Tuệ cũng biến thành ngu dốt?

Nghĩ lại lại nghĩ đến thần yêu tu tiên những vấn đề kia, thế giới này nếu có người hiểu cái này, không phải thần kỳ tiểu nhi tử không còn gì khác, trong lòng thực sự hiếu kỳ, không khỏi ánh mắt sáng quắc muốn để hỏi cho rõ.

Triệu Nhạc nhưng lay động đầu, hai tay ôm mẫu thân cái cổ, khuôn mặt nhỏ thân mật chà xát mẫu thân mặt, đánh gãy mẫu thân cuồng nhiệt hơn ý nghĩ, "Nương, người là hài nhi sống tiếp duy nhất dựa vào. Có một ngày, người sẽ hạnh phúc tự hào nhìn thấy, người bảo vệ chính mình hài nhi, cũng chính là bảo vệ thế giới này."

"Trời lạnh, nương sắp tới trong phòng, tuyệt đối đừng cảm lạnh. Chúng ta cùng bà nội còn có trăng gian khổ chiến đấu muốn đánh đây. Cũng không thể vào lúc này ngủ."

Trương thị nở nụ cười, tâm có chờ mong, khẽ gạt đầu, xoay người nhìn đuổi theo mọi người, một ngẩng đầu quai vào cửa phòng.

Phòng gác cổng ông lão vẫn là lần đầu tại chính mình trận địa tiếp đón chủ nhà.

Hần không biết phát sinh cái gì, thấy lo liệu việc nhà chủ mẫu lại ôm tiểu thiếu gia quang lâm, nhất thời vui mừng tay chân luống cuống, tại Trương thị trong nụ cười luống cuống tay chân sát căn bản không có tro bụi cái ghế... .

Triệu Nhạc nhìn chạy đến phụ cận muốn tới đây cũng không biết có nên hay không lại đây khuyên bảo Hà thị, nhìn nhìn trừng mắt một đôi vô tri con mắt a a a, thần ngữ nói tới vui vẻ nãi huynh đệ Lưu Thông, cười hướng về Hà thị chiều nào chiều nấy tay nhỏ, "Thăm thăm mau vào, có thể đừng đồng ta nãi huynh đệ."

Ồi!

Hà thị cả kinh cái gì tựa như, theo bản năng lui vài bộ.

Cũng khó trách nàng sợ sệt.

Chính mình hài nhi cùng tiểu thiếu gia gần như cùng lúc đó sinh ra, bây giờ chỉ là cái chỉ biết bú sữa em bé, tiểu thiếu gia nhưng... . Không so sánh cũng còn tốt, này so sánh chiếu, chênh lệch cũng quá lớn. Chẳng lẽ chính mình nuôi nấng qua tiểu thiếu gia thật là một yêu nghiệt?

Nhìn phòng gác cổng khôi hài bận việc, Trương thị đã khôi phục trấn định.

Nàng không cảm thấy kinh ngạc cười nói: "Hà thị, nhạc là người ta đồng thời mang, người khác sợ, người sợ cái gì? Mau vào."

Hà thị vừa nghe: Đứng rồi. Ta là tiểu thiếu gia vú em, không cần sợ. Đúng, không nên sợ.

Đáng thương, nàng dùng phạm nhân ân nghĩa nhân quả báo ứng đến suy đoán yêu ma, thành công thuyết phục chính mình, lấy dũng khí đi vào, lại đang Trương thị cái kia quen thuộc khuôn mặt tươi cười bên trong theo thói quen chậm rãi ngồi vào Trương thị bên người.

Triệu Nhạc thân tay nhỏ đầu đầu tiểu Lưu Thông, tại tiểu Lưu Thông a a a bi bô trong tiếng cười, cười hi hi chậm rãi nói: "Đây là của ta nãi huynh đệ, không phải anh em ruột hơn hần anh em ruột một đời huynh đệ. Hần có cái tốt nương, ta muốn cho hần một đời cũng vui vẻ không lo."

Doạ.

Hà thị thân thể run run một cái, nhưng lúc này nhưng là vừa kinh vừa vui, đối mặt khả năng ăn thịt người yêu nghiệt, cũng không biết tính sao, này trong

lòng chính là ám áp tràn ngập vui sướng cùng hy vọng.

Trương thị thì lại hoàn toàn khôi phục ngày xưa bình thường khôn khéo, trấn định tự nhiên cười nhìn trước mắt tất cả.

Phòng gác cổng ông lão lúc này mới phát hiện nơi nào có gì đó không đúng lắm.

Có thể không chờ hấn can nhắc, quý phủ các lão thái thái liền mệnh mông cuộn cuộn tràn vào. Lão già cuồng quyết đánh cung làm áp thăm hỏi, lại là một trận luống cuống tay chân, này một trận rối ren, mới vừa bay lên nghi vấn cũng là quãng đến lên chín tầng mây đi tới.

Tồn trên đất thu tóc Lưu quân gia phát hiện kiên quyết Trương thị đột nhiên không đi rồi, sừng sốt một chút, lập tức liền cao hứng đứng lên đến. Bởi vì lên quá mạnh, đầu có chút choáng, lại suýt chút nữa té ngã. Một bên Lưu Vũ giật mình, mau mau đưa tay đỡ lấy.

"Đi, đi mau, đến bên kia đi." Lão Lưu thân thân tề đại chân, chỉ vào phòng gác cổng gấp gấp dặn dò nhi từ.

Lưu Vũ sẽ không động.

Lão Lưu quay đầu trừng mắt con trai thứ hai, "Thứ hỗn trưởng, lỗ tai điếc sao thế?"

"Ta nói nhiều nha, chúng ta qua đi làm gì?"

Lưu Vũ một mặt khó chịu.

Qua đi đối phó chủ mẫu cùng tiểu thiếu gia? Cái kia cùng đối phó chính mình nương cùng huynh đệ khác nhau ở chỗ nào? Đánh chết ta cũng không đi. Đi tới cũng đến bị nương đánh chết. Không có thấy lão nương vừa này tượng điên rồi như thế can chủ mẫu?

Đối với này nổi gió ba càng không phản đối.

Còn yêu nghiệt? Triệu trang người có cái kia phúc phận nhìn thấy sao? Nó dám tồn tại sao? Quả thực không hiểu ra sao. Tốt như vậy chủ mẫu, qua đi hộ tống, cái kia còn tạm được là đàn ông nên làm ra sự tình.

Đến cùng là tự cái một tay giáo dục (đánh) con trai của ra đến, lão Lưu rõ ràng Lưu Vũ ý nghĩ.

"Kháng hàng, kháng hàng, chết sống đầu óc chậm chạp kháng hàng!" Lão Lưu có chút giọng chân, "Không có thấy lão phu nhân môn cùng phu nhân vào cửa phòng? Nơi đó ghé đủ tọa sao?"

"Ồ."

Lưu Vũ bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Cha, người nói thẳng chuyện cái ghế không phải. Hại ta hiểu lầm."

"Hiểu lầm cái đầu người."

Lão Lưu lần này thật giọng chân, hận không tranh địa điểm con trai thứ hai trán giáo huấn: "Cũng chỉ là khuyết cái ghế sao? Này nhiệt gừng trà rồi, lau mồ hôi khăn mặt rồi... . Nói chung đại lãnh thiên, cũng không dám để phu nhân nóng lên lạnh lẽo sinh bệnh."

Xem Lưu Vũ nhưng bất động, "Ta nói ta đi đứng ma, động không được, người lo lắng làm gì chơi? Chẳng lẽ tìm đánh?"

"Hắc."

Lưu Vũ nhanh nhẹn tránh thoát hấn lão tử vung lên xe buýt chưởng, cười hi hi nói: "Hài nhi đây không phải là nghe người không có rồi rồi rồi xong, sợ lọt cái gì sao? Này liền đi, này liền đi."

Nói khà khà cười phi cũng tự chạy.

"Kháng hàng, kháng hàng, chết sống đầu óc chậm chạp kháng hàng! Thật tức chết lão phu la." Lão Lưu ngoài miệng nói tới oán hận, trên mặt nhưng hiện ra nụ cười.

Tuy nói trong nhà mấy đứa trẻ có bản có lỗ mắng, có thể đều là ân huệ lang a.

Chủ nhà có cái phát triển Đại thiếu gia. Có thông minh đáng yêu nhỏ nhố, hiện tại lại có cái có thể lợi hại hơn tiểu thiếu gia. Mã gia thiếu gia cũng không kém. Ba gia vừa kết hợp, khà khà, Triệu trang muốn không phát đạt đều không có thiên lý. Cũng không biết lão thái thái là nghĩ như thế nào.

Tiểu thiếu gia, chính mình bà nương chăm sóc qua, hiểu rõ. Lão Lưu hiển nhiên cũng không tin yêu nghiệt nói chuyện, nếu không phải đối với chủ nhà tâm quá thành, hấn hầu như muốn không nhận được phê bình lo liệu việc nhà lão thái thái tại làm loạn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 17: Mây đen khó tán (Thượng)

Không lớn phòng gác cổng đầy áp người. Trương thị mẹ con, Hà thị mẹ con, Kiều thị, tám cái lão thái thái... Người người ngồi xuống một phòng.

Phòng gác cổng ông lão sớm mất luôn luôn thủ vững trận địa, đầu óc choáng váng bên ngoài chờ đợi.

Lưu Vũ tỏ rõ vẻ cười khúc khích tại cửa nhắc theo đại ẩm trà.

Triệu Tín, Triệu Việt tỏ rõ vẻ cười khúc khích vừa một cái canh giữ ở cửa chờ đợi bắt chuyện, theo quản gia lão Lưu giấu diếm chỉ thị, nói một cách chính xác là chờ đợi Trương thị bắt chuyện.

Mà cười là tất yếu, hơn nữa còn muốn đầy đủ cho thấy chân thành xích thành trung thành nhiệt thành... n nhiều bày ra đang năng lượng yêu cầu, nói chung tuyệt không thể để cho Trương thị cảm giác được mây mây không an toàn.

Đây là lão Lưu đặc biệt yêu cầu, nhiều lần cường điệu.

Không đọc sách nhiều Lưu quản gia ngày hôm nay động não mở ra, này tốt từ ngữ, chính diện từ ngữ đặc biệt nhiều, vừa nhắc tới đến như Trường Giang chi nước thao thao bất tuyệt, có quan hệ không được hồng thủy xu thế.

Ba đã tiểu tử hiếm thấy như thế kiên trì, thành thật, nghe lời, đều nỗ lực nghe theo.

Có thể gia gia người gia gia gia gia, này vẫn đang năng lượng cười so kháng Liêu khẩu đánh trận giết người luy hơn nhiều. Các huynh đệ chân tâm không kiên trì được oa.

Vì lẽ đó cười cười liền thành so với khóc còn khó coi hơn cứng ngắc cười khúc khích.

Lão Lưu chính mình đang một chuyến một chuyến tự mình đi vào trong đưa nước trà. Đối đầu Trương thị liền một mặt cười, dùng sức cười, hận không thể đem mặt cười rạn nứt, lấy đó chính mình đối với Trương thị là trung thành, yêu quý, kiên quyết ủng hộ, trong bóng tối chống đỡ, chỉ lo Trương thị một cái nản lòng thoái chí không cao hứng, đảo mắt lại ôm tiểu thiếu gia kiên quyết rời đi. Lần này cần rời đi, chỉ sợ không nữa sẽ quay đầu lại. Triệu trang một cái trên đài liền không còn. Triệu trang vô số rườm rà phiền phức liền đến phiên bọn họ ba các lão gia vô đầu.

Ai, lão Mã Kiều thị là cái giúp chồng dạy con bán phận người, có tri thức hiểu lễ nghĩa, không thiếu thông minh, có thể đảm đương không nổi tác dụng lớn. Tự cái nhà bên trong Hà thị là cái chịu khó có thể làm ra đỉnh nữ nhân tốt, tuy nhiên văn văn như vậy. Bình thường không cảm thấy tính sao, nay sự tình vừa phát sinh, này một chút so sánh, mới biết chủ mẫu là lợi hại như vậy, trọng yếu như vậy. Làm sao lo liệu việc nhà lão phu nhân liền không như thế muốn đây... .

Trong phòng bầu không khí quý dị.

Trừ ra tiểu Lưu Thông vô tri không sợ kẻ tục khoe khoang đại La thần tiên cũng nghe không hiểu thần ngữ, mọi người hoặc nhẹ hoặc nặng tiếng hít thở, cùng tình cờ tiếng uống trà, lại không một tia động tĩnh.

Trương thị yên tĩnh ôm nhi tử.

Hà thị cứng đờ ôm nhi tử, không dám thở mạnh.

Quách thị bà lão cùng Kiều thị cười nhìn nằm nhòai mẩu thân trong lòng ngực đánh khải ngữ tiểu Triệu Nhạc, chỉ là khẽ nhủ này, tiết lộ các nàng đồng tình, lo âu và bất đắc dĩ.

Cái khác các lão thái thái, thêm vào Triệu Nhạc hai cô cô hoặc khẽ cúi đầu, hoặc mặt không hề cảm xúc nhìn ốc ba, một cái hai cái đều mắt không tiêu cự, ánh mắt mờ mờ, không biết đang suy nghĩ gì.

Triệu Nhạc từ hơi mắt phùng bên trong quan sát mọi người, trong lòng đột nhiên có xúc động.

Cảnh tượng trước mắt cùng trong ký ức quân Kim giết tới Tống Đình phản ứng có phải là quá tương tự?

Tốt có so sánh: Các lão thái thái chính là cái kia chút quan văn chút khăn lớn, không quan tâm là trung là gian, có tài không có mới, bình thường thoái đều rất nhiều, chủ ý không ít, chủ kiến rất đang, có thể vừa nghe nói quân Kim lấy bài sơn đảo hải tư thế đánh tới, cũng chỉ biết, chỉ có thể giậm chân nói "Tại sao lại như vậy? Phải làm sao mới ổn đây oa?"

Quân gia lão Lưu chính là lưỡng lự trong triều hoặc các nơi quân phiệt thủ lĩnh, hoặc bị trói lại tay chân Lão Chung tướng công như vậy ái quốc tướng lĩnh. Nói chung không đạt được gì, hoặc khó có thành tựu.

Lưu Vũ, Triệu Tín, triệu vượt bọn họ chính là một bầu máu nóng, hữu tâm có chí, nhưng không làm chủ được trong quân cấp thấp tướng lĩnh. Đối mặt sự tình phát, lãnh đạo không làm, chỉ có thể giương mắt nhìn sinh hồn dỗi, làm oa.

... ..

Bên trong,

Chúng ta đem màn ảnh kéo đến lúc chuyện xảy ra.

Lúc đó, Trương thị ôm nhi tử đi rồi. Triệu Lão Tài gấp đến độ đang muốn truy đuổi khuyên bảo, lại bị lão thái thái một tiếng quát lớn ngăn cản.

"Kê hồ đồ!"

Lão thái thái hận hận đốt nhi tử đầu, "Quy xuống."

Sợ bức bội hồng rồi mẫu thân, Triệu Lão Tài chỉ có thể thành thật quỳ ở trước mặt mẫu thân, trong lòng nghĩ lão bà cùng nhi tử tạm thời rời đi, tránh tránh lão nhân ngọn lửa cũng tốt... .

Nào có biết, một lát sau, Chu Nhị lại đây chuyển cái rương, lão thái thái từ Trương thị quả quyết đánh trả nhiều loạn bên trong phục hồi tinh thần lại, đột nhiên đại não mở rộng, nghĩ đến: Tên yêu nghiệt này nếu trăm phương ngàn kế giáng sinh nhà ta, hữu tâm ám hại Triệu gia, cái kia trốn ở Trương gia, liền không thể trở về đến hành hung?

Ai nha, không được, nhất định phải diệt trừ tha phương có thể bảo đảm Triệu gia an bình vô sự.

Có ý niệm này, nhất thời tức giận, cái kia yêu nghiệt trốn vào Trương gia, lại nghĩ diệt trừ liền khó khăn, gấp dặn dò nhi tử: "Rất nhiều, người nếu không hồ đồ, nghe lời của mẹ, mau mau chạy đi bắt cái kia yêu nghiệt, trói chặt, giá hỏa đốt thành tro xa xa tạt đến các nơi. Ai nha, nương cũng là lão bị hồ đồ rồi, không nên như thế lỗ mãng."

"Cái gì chơi? Thiêu chết nhac?"

Triệu Đại Hữu giật mình, tiếp tục nghe phần sau tiết, "Ồ? Nương đây là tình ngộ? Biết mình giết tôn tử là lỗ mãng sai lầm?"

Lại nghe lão thái thái lại nói thầm: "Không có linh phù phong trần, cũng không biết phạm hỏa có thể hay không thiêu chết cái kia yêu nghiệt? Hồ đồ a! Trước đó hẳn là xin mời đánh bại yêu phục ma cao nhân trợ giúp mới không có sơ hở nào. Rộng rãi tể tự thiện đức đại sư, nghe nói phật pháp cao thâm, thiện... ."

Giương mắt nhìn thấy nhi tử còn ngốc quỳ gối trước mặt, nổi nóng lên trùng, phần nộ quát: "Còn quỳ làm gì? Chẳng lẽ nương đau cả đời nhi tử muốn người vợ không muốn nương, không nghe nương?"

"Hóa ra là như thế cái lỗ mãng."

Bị chụp mũ trói lại Triệu Lão Tài trong lòng cái này cay đắng làm khó dễ a, thẳng thắn hận chính mình ngày hôm nay lắm miệng nhiều chuyện, bằng không bây giờ cùng mẫu hiền đệ, lão Lưu nói chuyện trời đất, thuận tiện an bài xong nhac 100 ngày yến, đang uống đến sáng khoái đây... .

Trên đời không có thuốc hối hận.

Lúc này cũng không thể ngánh đình lão thái thái mệnh lệnh.

Đây chính là mẹ ruột. Cũng không thể bức bội hồng rồi lão nhân gia.

Cuống lên bên dưới, Triệu Lão Tài thật đến đại não mở rộng, có chủ ý. Tốt xấu bất luận, có thể tha một lúc là một lúc, tốt nhất có thể tha đến lão bà chạy.

"Nương, người là hiểu rõ nhất hài nhi mẹ ruột. Hài nhi sao không nghe lão nhân gia người."

Lão thái thái vừa nghe lời này, bức bội thuận chút, nhưng nhưng trùng mắt nhi tử, đang muốn giục.

"Nương, người đừng vội. Bằng hài nhi bản lĩnh, trừ cá biệt yêu xem nhẹ. Hài nhi chỉ là không nghĩ ra một chuyện, muốn mời nương nói một chút."

"Giăng."

Lão thái thái mười một tuổi liền đình người đàn ông nuôi gia đình lập hộ, những mưa gió, sớm luyện ra, một khi có việc sẽ khí thế như cầu vồng.

Giờ khắc này tư thế chính là Kim Loan điện trên hoàng đế thấy cũng phải mặc cảm không bằng.

"Nương, hài nhi là muốn hỏi một câu, nhạc "

"Hả?"

Lão thái thái một tiếng nghi vấn tức giận hừ, đem Triệu Lão Tài đến miệng một bên "" tự mạnh mẽ nín trở lại.

"Khà khà. . . ."

Triệu Lão Tài cười gượng vài tiếng, nghĩ trăm phương ngàn kế nói nhảm nhiều: "Nương, ngươi đừng nóng giận, hài nhi này không phải nói trôi chảy sao. Ngươi xin bớt giận, tiêu tiêu... Cũng không dám tổn thương thân thể. Nếu nói như thế, hài nhi nhưng là vạn tử mạc thực... "

Lão thái thái khoát tay quyết đoán đánh gãy nhi tử dài dòng, dựng thẳng lên lông mày quát lên: "Ít nói nhảm. Ngươi làm nương thật lão bị hồ đồ rồi, không nhìn ra ngươi tại kéo dài thời gian?"

"Ach —— "

"Khà khà... Đó là đó là. Nương tự nhiên là lợi hại nhất. Bằng không làm sao chỉ có lão nhân gia ngươi sinh nhi tử đây. Khà khà, khà khà."

Lời này có nghĩa khác.

Nhưng vì là Triệu gia sinh nhi tử là lão thái thái một đời đắc ý đại sự một trong, vì lẽ đó làm sao nghe đều không phiền chán.

Vừa nãy bay lên hỏa khí lại hàng rồi chút, hơi lý trí chút, lại nhìn nhìn luôn luôn anh hùng phóng khoáng nhi tử giờ khắc này cố gắng một mặt nịnh nọt, lão thái thái đau lòng thở dài, ngược lại càng hận Triệu Nhạc, "Đều là cái kia chết tiệt yêu nghiệt đưa tới."

"Đừng khà khà. Nương biết, nay cái không cho ngươi hỏi rõ ràng nghĩ rõ ràng, ngươi là sẽ không đi làm khó dễ ngươi người vợ."

Triệu Lão Tài bại trận, cúi đầu.

"Không phải là muốn hỏi vì nương cái gì liên kết luận con vật nhỏ kia là yêu nghiệt?"

"Ừm."

"Nương sẽ nói cho ngươi biết."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 18: Mây đen khó tán (Hạ)

"Khi đó nhi, con vật nhỏ kia sinh ra, nương giống như ngươi có thể sượng đến phát rồ rồi."

Lão thái thái hồi tưởng ngày đó vui mừng tình cảnh, khoe miệng không tự chủ được lộ ra một tia cười vắn, nhưng lập tức lại hóa thành lo âu và tức giận.

"Nương nhìn trắng trẻo mồm mỉm cười tiểu nhân, là trong lòng vui vẻ, làm sao cũng xem không đủ. Nhưng là nhìn nhìn, nương liền phát hiện không đúng."

"Làm sao cái không đúng?" Triệu Đại Hữu tỏ rõ vẻ nghi hoặc hiếu kỳ.

Nương hai một cái nói một cái ứng.

Ninh thị không cho nhi tử phí lời, không có phát hiện mình bắt đầu phí lời.

Lão nhân gia sao, tư duy không giống người trẻ tuổi cái kia sinh động, không thể thiên mã hành không, không thể nhảy lên phát tán, muốn nói rõ cái sự tình, phải một chút theo trình tự đến, bằng không bản thân nàng đều lý không thuận, không nghĩ ra.

"Nương liền phát hiện a, thẳng nhóc này tựa hồ có chỗ nào cùng em bé khác không giống nhau."

"Làm sao cái không giống nhau?"

Lúc này, Triệu Lão Tài ngược lại sốt ruột. Lại nói ta lúc đó đến thăm cao hứng, vẫn đúng là không có chú ý cái gì. Ta mẹ ruột ai, người đừng như thể chậm rì rì treo có được hay không.

Lão thái thái lúc này cũng khả năng phát hiện mình tại làm lỡ công phu, tốc độ nói nhanh hơn không ít.

"Nương phát hiện hần cùng em bé khác như thế, lúc bắt đầu hậu là mơ hồ. Có thể rất nhanh sẽ không giống nhau. Nương phát hiện hần đang quan sát, nương là nói hần ánh mắt kia tượng đại nhân như thế đang quan sát, quan sát người, quan sát gian nhà, ánh mắt trong trẻo lượng, giống hiểu chuyện có thể thấy rõ cái gì. Cũng đừng nói vừa ra đời em bé, chính là ba, bốn tháng đại em bé lại biết cái gì. Nương lúc đó cái kia cao hứng nha."

"Tại sao lại cao hứng? Không phải nên sợ hãi sao? Nương, người cổ hủ."

"Người mới cổ hủ."

Lão thái thái bị cắt đứt dòng suy nghĩ, rất không cao hứng, lại hận hận đốt nỉ từ đầu, chỉ tiếc mài sắt không nên kim, "Người đây sợ ý sợ lão bà kẻ hồ đồ, làm làm cha, làm sao liền không biết ngắm nghĩa cẩn thận chính mình loại? Người nha, liền cha người ở cái này mặt trên một góc cũng đỉnh không lên. Nhớ lúc đầu, cha người cưới mười hai cá bà nương, còn hướng về trong nhà lại lấy mấy trăm mẫu. Người đây, chỉ một cái, còn làm cho trong nhà cơm đều ăn không ngon. . . ."

"Nương, người lại cổ hủ."

Triệu Lão Tài có chút không phục, khi đó Triệu trang bao nhiêu người, bao lớn thực lực, hiện tại bao nhiêu người, bao lớn thực lực. Điều kiện có hạn, không có khả năng so sánh a mẹ ruột. Có thể lại không thể phản bác nương, phù định cha.

"Ai nha. Nương, người đừng lão điểm ta nha. Thật cổ hủ. Nói chính sự đây, người lão đất ta cùng cha ta trên người làm gì?"

". . . Nương thực sự là bị người tức đến đập mạch rồi. Không hăng hái kẻ hồ đồ, còn dám nói nương cổ hủ, xem nương không đánh cho người méo mó."

"Khà khà, hài nhi không dám."

"Lượng người cũng không có lá gan đó. Ân, nói đến cái nào?"

"Híc, nương là muốn hỏi cổ hủ, vẫn là không cổ hủ?"

Vừa nghe lời này, lão thái thái nhân phân tâm đã bình lên lông mày lại dựng đứng lên, "Hỗn tiểu tử, người là có ý muốn tức chết mẹ người đúng hay không?"

Triệu Đại Hữu sợ hết hồn, mau mau một cái đầu đập đầu trên đất, "Nương, người liền hài nhi đều không tin?"

"Hừ, tin người? Tin người làm gì?"

Mất thấy lão thái thái hỏa khí càng lúc càng lớn, đồng thời muốn tập trung phun đến trên đầu mình, do yêu nghiệt sự kiện diễn biến thành mẹ con đại PK, Triệu Lão Tài thừa không được hoàn toàn bị động chịu đòn, cùng mặt bị ngum nước phun thành cái sàng hậu quả, mau mau nhận tội lại nhỏ giọng nhắc nhở: "Nương, không phải hài nhi bức bối người, người lại cổ hủ."

"Ân ——"

Lão thái thái trường ô một hơi, ép ép hỏa, "Nói cái nào?"

"Híc, nói đến người cái kia cao hứng."

"Cao hứng? Thiếu một chút bị người đây con bắt hiểu cùng bà nương tức chết, vẫn vui vẻ?"

Lão thái thái bức bối vô cùng khiêu nại, lập tức lại nghĩ tới câu chuyện, phát tay đánh gãy nỉ từ trong miệng lại muốn bốc lên "Cổ hủ" kháng nghị, quẹo thật nhanh loan, "Là cao hứng. Tiểu tôn tử vừa ra đời liền hiểu chuyện, nhất định là cái thần đồng, làm con bà nó có thể không cao hứng?"

Triệu Đại Hữu bị lão nương thần chuyển ngoạn hiểm đến không nhẹ, thiếu một chút phun ra một cái lão huyết, chỉ có thể cố nén cười khổ không, cúi đầu đáp lời: "Nương tối anh minh. Là không thể."

Lão thái thái hừ một tiếng, "Nhưng là tiếp đó, nương phát hiện hần trong suốt ánh mắt nghi hoặc đột nhiên liền trở nên hung ác lên, xem chúng ta ánh mắt tràn ngập phần nộ cùng cừu hận."

"A?"

Triệu Lão Tài không kim lòng được ngẩng đầu nhìn mẫu thân, lúc này Vô Tâm bận bịu bên trong thấu nhân dùng không nhiều học thức trong bóng tối tự hỏi, hình dung ánh mắt "Trong suốt nghi hoặc", này hai từ dùng cùng nhau có phải là có chút mâu thuẫn không thích hợp.

Mẫu thân là tuyệt sẽ không nói khoác, đặc biệt là đối với Tôn nhi sự tình.

Hắn tỏ rõ vẻ nghi ngờ không thôi, trong lòng cũng nổi lên nói thầm: "Chẳng lẽ đứa nhỏ này coi là thật có vấn đề? Coi là thật không thể lưu?"

"Nương, ngươi có phải là nhìn lầm?"

Lão nhân gia sao, tuổi tác lớn hơn, ánh mắt không ăn thua, thậm chí mắt mờ chân chậm, có lúc xem đồ vật khó tránh khỏi sẽ sai lầm.

"Hanh."

"Nương lão La, có thể thân thể còn cường tráng, tượng làm cô nương bồi mấy chục cân lúa mạch đi mười dặm cũng xem nhẹ. Đầu óc còn không hồ đồ, ánh mắt cũng trong trẻo, lại cách đến cái kia gần, sao lại nhìn lầm?"

Xem nhi tử cau mày cuối cùng cũng coi như chăm chú nghe vào, cũng có thể sẽ nghe lời của mình, lão thái thái trong lòng lại khổ sở lên: Tôn nhi nha, nhớ ta Ninh thị một đời đức hạnh không thiệt thòi, không thẹn với bất luận người nào, Triệu gia lại là như thế lương thiện nhân gia, làm sao liền không thể con cháu cả sánh đương? Đây thật vất vả lại có một cái, không phải việc vui, trái lại xong rồi. . . . Ai!

Miễn cưỡng lên tinh thần, "A, nương lúc đó cũng muốn có phải là nhìn lầm. Có thể như thế nào đi nữa xem, nhìn thấy cũng chỉ là trong mắt hấn bị thống cừu hận phần nợ. Cái kia không phải như vậy hận cùng hung ác.

Năm đó, nương ở một cái thị chúng sắp chết người mang tội giết người trong mắt từng thấy đồng dạng hung ác cùng không cam lòng, cho dù nương là gan không nhỏ, cũng bị dọa cho phát sợ, liền làm chừng mấy ngày ác mộng, đến nay nhớ tới đến vẫn cảm giác đến tê cả da đầu, trong lòng thấm đến hoảng.

Con vật nhỏ kia giáng sinh ở cái này gia nhưng cầm thù cái này gia, không nhìn cha mẹ tình. Nương lớn tuổi như vậy, chút chuyện này vẫn có thể thấy rõ, lúc đó trong lòng liền tích trữ cái mụn nhọt, chẳng qua là cảm thấy ta Triệu gia lương thiện, nương lễ Phật tâm thành, tự có thần Phật phù hộ, hết thầy đều sẽ tốt, kỳ thực là không dám, cũng không muốn suy nghĩ nhiều."

Lão thái thái sát lau nước mắt, thở dài, đưa tay vuốt nhi tử râu mép mặt, nói: "Rất nhiều oa, nương không phải nhẫn tâm, có thể ngươi hôm nay tới nói chuyện con vật nhỏ kia thần kỳ, nương liền cũng không bao giờ có thể tiếp tục lừa gạt mình. Thế này sao lại là cái gì thần đồng. Đây là yêu nghiệt nha! Những thiên sát chỉ có năm nay không đến ta Thương Châu phủ hành hung làm ác. Không phải vật nhỏ tại phủ hộ Thương Châu, bất quá là bảo đảm chính hấn không bị binh tai thuận lợi hơn lớn lên thôi."

Triệu Đại Hữu sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

"A, ngươi suy nghĩ một chút, ngươi là con vật nhỏ kia cha đẻ, con vật nhỏ kia cùng ngươi thân cận sao?"

Triệu Đại Hữu suy nghĩ một chút, chậm rãi lắc đầu. Tiểu nhi tử chỉ cùng hấn mẫu thân gần, đối với những khác người tựa hồ cũng có cảnh giác.

"Đây liền đúng rồi. Nhi nữ cho dù lại tiểu lại không hiểu chuyện, cũng trời sinh cùng cha mẹ của mình gần. Đây huyết thống tình thân không phải là tùy tiện nói một chút. Con vật nhỏ kia không, liền chứng minh hấn không bình thường."

"Còn có oa, hấn chỉ cùng hấn mẫu thân gần chứ?"

Triệu Đại Hữu gật gù, suy nghĩ một chút lại bổ sung: "Hừm, hấn cũng yêu thích lão Lưu gia ôm. Người khác, ân, cũng không được."

"Đây chính là. Con vật nhỏ kia vừa ra đời, cánh còn không có nganh. Ngươi bà nương cùng Hà thị nuôi nấng hấn, bảo vệ hấn. Hấn cần phải cái này, cũng cần thời gian lớn lên, cho nên mới phải đối với các nàng tốt. Chờ hấn cánh cứng rồi, chỉ sợ liền hoàn toàn là một loại khác đáng sợ."

Đáng trách đáng thương ngươi bà nương bao che cho con sói ruột, hoàn toàn chẳng hay biết gì, đem nương xem là không phân thị phi hồ đồ ác độc lão thái bà, ngỗ nghịch bất hiếu, một mực che chở con vật nhỏ kia. Ngươi cũng theo hồ đồ, một mực chơi xấu cùng nương đối nghịch."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 19: Trong tã lót phần đầu (1)

Người tin thủ cái gì, một khi đến cổ chấp trình độ, gặp lại xúc động niềm tin kích thích cũng rất dễ dàng trở nên điên cuồng.

Lúc này, bất luận kẻ nào nói ra cùng hấn ý nghĩ không giống, hấn đều không nghe lọt, nhiều nhất chỉ có thể nhắc nhở hấn liên nghĩ đến cái gì, trở nên điên cuồng hơn càng chặt chẽ.

Ngược lại, hấn ý nghĩ của chính mình, hấn sẽ làm sao phân tích thế nào cảm giác có lý, nói thế nào làm sao hợp lý, hết thấy đều là cái kia hợp ăn khớp. Đối với hành vi của chính mình cũng là một cách tự nhiên cảm giác rằng là cái kia chính xác, cho dù giết người cũng làm được cái kia có lý chẳng sợ.

Người chỉ cần ngấm lại bị tẩy não truyền. Tiêu phần tử, loại này chỉ tính cấp thấp cố chấp giả, là có thể rất dễ dàng nhìn thấu người như thế vận vẹo tâm thái.

Có si mê có thù có chấp niềm tin, người cũng là thường thường trở nên không đáng kẻ thiện ác.

Tượng bánh xe khủng bố tà giáo phần tử điên cuồng đến "Liên chết còn không sợ", thậm chí chủ động đi chết, giết người khác càng căn bản không tính sự tình, thứ ba quan đã vượt qua xã hội loài người luân lý đạo đức, không phải người bình thường có thể hiểu được, càng không thể dùng đơn giản thiện ác đến cân nhắc.

Càng thông thường mà đơn giản tốt lý giải ví dụ là: Nằm ở lên con giận dữ các kích động tâm tình bên trong người, nghe không tiến vào khuyên, hành vi mất đi người bình thường trong mắt lý trí.

Triệu Nhạc tại mẫu thân trong lồng ngực yên lặng nghĩ, yên lặng chuẩn bị một lúc thế nào cùng cố chấp thân bà nội giao phong.

Mã Đại Tài đi cùng lão thái thái giải thích, ở ngoài cửa vừa vận nghe được lão thái thái cùng Triệu Đại Hữu cuối cùng giao lưu. Hấn nguyên vốn là muốn trước nghe một chút lão nhân gia ý nghĩ, lại lấy tương ứng biện pháp, không ngờ nhưng nghe đến mấy cái này.

Trong lúc nhất thời, trái tim của hấn cũng không khỏi khiếp sợ lên, đối với đó trước đối với tiểu Triệu Nhạc phán đoán cùng những ý nghĩ, không khỏi có chút dao động.

Trong phòng, dao động Triệu Đại Hữu căn cứ một tia hy vọng cùng lý trí, còn có đối với lão bà yêu cùng tín nhiệm, tại mẫu thân giục giã, làm cuối cùng gian nan chống cự.

Mã Đại Tài biết, lấy nghĩa huynh đệ hiếu đạo, chỉ sợ kiên trì không được bao lâu. Nói cách khác, chính mình lưu lại Trương thị mẹ con, nhưng thực sự là hại nhân gia.

Đưa bé Triệu Nhạc đến cùng có phải là yêu nghiệt còn chưa biết, chính mình lời thề nhưng là phải giữ lời. Đây là làm người bản phận.

Mã Đại Tài lúc này từ bỏ vào nhà khuyên bảo ý nghĩ, lặng lẽ xoay người rồi đi bên trong, thẳng đến hướng về phòng gác công, thông báo Trương thị mẹ con mau chóng rời đi.

"Bà chị, Mã mỗ vô năng. Tình huống khẩn cấp. Cái gì cũng không muốn nói rồi. Mời theo ta mau chóng rời đi."

Rất xấu hổ. Mã Đại Tài khom người xin lỗi, xin mời Trương thị đứng dậy.

Những người khác trong nháy mắt đều đổi sắc mặt. Trương thị mặt cũng biến thành trắng xám, trong lòng đối với trượng phu tràn ngập sâu sắc thất vọng.

Lưu quán gia cùng lão thái thái các không nhận được kinh hãi: "Tại sao lại như vậy? Đây như thế nào cho phải oa?"

Trước bọn họ biết Ninh thị khó sửa đổi, nhưng đối với trang chủ vẫn ôm rất lớn tự tin.

Nghe được hai câu này, Triệu Nhạc phù phù một tiếng cười lắc lắc đầu.

Tại Mã Đại Tài kinh dị nhìn kỹ, hấn tay nhỏ ôm mẫu thân cái cổ, nghiêng người nhìn quét mọi người, từ tốn nói: "Nương, nên chúng ta đi đổi mặt."

Trương Ý Tuệ bình tĩnh thần, nỗ lực thu lại vô cùng gay go tâm tư, khẽ ừ một tiếng, ôm nhi tử đi ra cửa phòng, hướng đi trong nhà, cũng càng chạy càng nhanh, càng chạy càng kiên định.

Mọi người khiếp sợ hai mặt nhìn nhau chốc lát, lập tức đều im lìm không một tiếng khăn đuôi sát theo. Giờ khắc này, bất luận ôm mục đích gì, đại gia đều mở to hai mắt, yên lặng chờ đợi một lúc sau kỳ lạ giao phong.

Tháng ba em bé đại chiến thân bà nội, cái này chẳng lẽ còn chưa đủ ngạc nhiên?

Bình thường tổng nghe yêu nghiệt thần quái quỷ dị quái đản truyền thuyết, không nghĩ tới liền tại cái này thiên, liền tại này Triệu trang, liền có thể tận mắt nhìn.

Đến cùng đều là phạm phu tục tử, cho dù lại trong lòng nóng như lửa đốt, gặp phải chuyện như vậy, lại có thể nào không giống hít thuốc lắc như thế nằm ở một loại bệnh trạng phần khởi?

Quán gia lão Lưu thực sự là trung kính. Đây làm khẩu nhưng không quên chức trách của chính mình.

Hắn một đôi mắt hung tợn nhìn quét chung quanh nghe tiếng mà ra, đang trừng mắt ngó dáo dác gia đình vú già, tức giận quát lên: "Đều nhàn đến không sao rồi sao? Nên làm gì đi làm gì. Chuyện hôm nay, các người tối tối cái gì cũng không nghe, cái gì cũng chưa thấy, không cần thận nghe được nhìn thấy, đều rất sao cho ta nát tại trong bụng, không cho phép lên lút nghị luận. Ai dám nói mò, ai dám tiết lộ nửa điểm lời đàm tiếu ra ngoài phủ, cắt cả nhà của hắn đầu lưỡi, đánh gãy cả nhà của hắn tay chân, ném trong rừng nuôi sói."

Xoạt ——

Những đầu trong nháy mắt đều biến mất.

Có thể tại quý phủ làm việc đều là thân tín, đến lợi cho Triệu gia, cũng biết quý phủ quy củ. Triệu gia từ bi không giả, nhưng không phải đơn thuần lương thiện. Quan gia không phải là chỉ nói nói. Qua lại thì có chứng minh.

Trương thị đi không xa, lại đột nhiên ngừng lại, lập tức lại đi trở về đến cửa lớn dừng lại.

Tại mọi người đủ loại trên nét mặt, Triệu Nhạc hướng về giữ chặt ngoài cửa xe ngựa Trương phủ quan gia lão Tiền bi bô bắt chuyện: "Tiền gia gia, gọi ta tỷ cùng Tiêu Đậu Nha về ta tỷ ốc đi chơi đi. Xin mời mọi trước tiên ở phòng gác cổng tọa biệt. Trong xe nói vậy không ầm ập, có thể đừng đông biểu tỷ."

Lão quan gia sững sờ, này làm khẩu cũng không tâm tư tính toán tháng ba em bé làm sao có thể nói chuyện như vậy, con mắt nhìn Đại tiểu thư.

Trương thị gạt đầu.

Lão quan gia tuy nghi hoặc sẽ không hỏi cái gì, nghe theo.

Trương thị không nói một tiếng, lại hướng vào phía trong trạch đi đến.

Đến bên trong viện, Triệu Nhạc thấy tiện nghi cậu theo sát không tha, lại bắt chuyện Triệu Tín, Triệu Việt: "Tín ca ca, Việt ca ca."

Triệu Tín Triệu Việt bỗng nhiên nghe thấy danh xưng này, đều có loại thụ sủng nhược kinh cảm, không tự chủ được thẳng tắp thân thể, biểu hiện nghiêm túc.

Tại mọi người không rõ trong ánh mắt, Triệu Nhạc cười cợt, tay nhỏ chỉ tay tiện nghi cậu, "Hai vị ca ca, phiền phức các người đưa ta cậu đi hắn trong phòng rất nghỉ ngơi."

Về mặt có chút hoảng hốt, đang không biết bàn tính là gì Trương Ý Xuân cả kinh, lập tức lại phần nộ rồi, trong lồng ngực vô danh hỏa hừng hực.

Tín càng hai người sững sờ.

Lưu quan gia nhưng hiểu được ý, vỗ một cái hai tiểu tử, "Đúng đúng, Triệu phủ sự tình không dám lao Trương trang chủ nhọc lòng."

Triệu Tín Triệu Việt lập tức tỉnh ngộ.

Cái gọi là giúp muội muội em rể đại cữu ca, khanh tỷ tỷ anh rể nuông chiều em vợ. Đây là hiếm có.

Trước mắt vị này cữu gia chính là điển hình. Cậu Triệu Đại Hữu nhưng là điển hình phản lệ.

Hai người coi coi bọn họ là nhi tử dưỡng khi con trai tín nhiệm trọng dụng dựa vào Triệu Đại Hữu như cha, sớm xem lần nữa bấy người Trương Ý Xuân không vừa mắt, chỉ là trước đây không có tư cách quản, cũng không dám quản, nay cái mượn mợ Vô Tâm phản ứng cơ hội, vừa vặn cho Trương Ý Xuân điểm màu sắc nhìn một cái.

Cho tới tiểu biểu đệ cùng lo liệu việc nhà lão thái thái giao phong thắng bại, bọn họ so Triệu Nhạc bản thân càng có lòng tin.

Tự tin cũng không phải là không hiểu ra sao.

Thần đồng sẽ không đầu lại một cái lão thái thái?

Đây không phải chém gió sao.

Tại nhóm người này bên trong, có thể hiện tại chỉ có Lưu Vũ cùng hai người bọn họ kiên quyết không tin Triệu Nhạc là yêu nghiệt.

Triệu trang tuy không phải đầm rồng hang hổ [, nhưng cũng là dương khí sát khí ngút trời vị trí, ra sao yêu nghiệt dám ở này lộ diện ngang ngược.

Hai đứa liếc mắt nhìn nhau, ăn ý nắm nắm đầm cùng lên một loạt trước.

Triệu Tín ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Cữu gia, người nghe? Có muốn hay không ta huynh đệ rình rập lão nhân gia người?"

Trong mắt thì lại biểu lộ hưng phấn cùng chờ mong: Trương trang chủ, người không phải gan lớn dám đùa hai hồ sao? Người đùa nha, kiên cường nha, có thể tuyệt đối đừng nể nhũn. Ngần vặn cho chúng ta một cơ hội.

"Các ngươi mới lão nhân gia đây. Cả nhà các ngươi đều là chết nhanh lão nhân gia."

Trương Ý Xuân trong lòng oán hận nguyên rủa, đối mặt tin càng hai người khiêu khích cùng mong ngóng ánh mắt, cũng không dám thật chống cự. Chỉ được vẫy tay áo quyền làm tìm mặt mũi, bị tin càng hai người hai bên trái phải áp về ở tạm gian nhà.

Lưu Vũ nóng lòng muốn thử, lại bị cha đập một cước, trầm thấp thanh quát lớn: "Kháng hàng, ngươi là thân phận gì? Cũng không suy nghĩ một chút thiếu gia vì sao không kêu ngươi. Thực sự là kháng hàng, liền cái bú sữa em bé cũng không bằng."

Lưu Vũ lại không phải thật khờ, đương nhiên rõ ràng tin càng cũng coi như là người nhà họ Triệu, lúc này có tư cách đi đưa tay. Hắn chỉ là trông mà thêm hai huynh đệ tốt có thể thoát khỏi miệng ác khí.

Triệu Nhạc xem hai biểu ca an bài xong gia đình bảo vệ lấy cái kia gian phòng, trùng biểu ca môn cười cười, trong lòng nói: "Tiện nghi cậu, loại người như ngươi sống sót thuần là ô nhiễm lòng người, chà đạp lương thực, đã kích mẹ ta, có thể đi chết rồi."

Nếu không là trước ngươi thấy tỷ tỷ của chính mình bị bắt nạt thoát thân, bất kể là vì ta nương, vẫn là xúc cảnh sinh tình cảm động lây, cuối cùng có chút nước mắt, ta chắc chắn sẽ không để ngươi sống quá mùa đông này.

Ngay cả như vậy, loại người như ngươi thành sự không đủ, bại sự có thừa, ích kỷ vô tình, giữ ở bên người thực sự là quá nguy hiểm. Ta muốn bí mật làm việc, nhất định phải đuổi ngươi cút đi."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 20: Trong tã lót phần đầu (2)

Bên trong

Triệu Lão Tài không chịu nổi áp lực, rốt cục tại mẫu thân do thất vọng hướng về tuyệt vọng chuyển biến trong ánh mắt đứng dậy.

"Nương, hài nhi nghĩ thông suốt. Bất luận. . . Đứa bé kia có phải là yêu nghiệt, chỉ cần hắn khả năng nguy hại Triệu gia, ta nghe nương, liền trừ ra hắn."

Trong lòng nghĩ: Chu Nhị đi có đoạn thời gian. Ý tuệ chính là lại chậm, cũng có thể đi rồi. Ta không bắt được, chỉ ít có thể làm cho mẫu thân nhìn thấy ta Takashi tâm, trong lòng thoải mái điểm. Chuyện sau này, ah! Sau này hãy nói.

Ninh thị không nói lời nào, chỉ là sắc mặt trắng bệch yên lặng nhìn nhi tử, nhìn ra Triệu Lão Tài trong lòng phát thối, không còn dám kéo dài nửa điểm.

Lão thái thái thật mạnh cả đời, tâm linh tinh, không phải là dễ gạt gẫm.

Xoay người nhanh chân đi hướng về cửa, không ngờ môn đột nhiên mở ra. Vốn nên đào tẩu lão bà ôm tiểu nhi tử mặt không hề cảm xúc đi vào.

Phía sau nàng quạ mệnh mông theo vào một đám người, có vẻ như vây quanh nàng. Triệu gia trang thành viên chủ yếu đều ở.

Triệu Đại Hữu nhìn lão bà sững sờ.

Ninh thị lòng này nhưng dựng lên: "Trương Ý Tuệ muốn làm gì? Đây là muốn bức cung sao?"

Nàng ánh mắt rơi vào Triệu Nhạc trên người, "Chẳng lẽ con vật nhỏ này khiến cho yêu pháp, mê hoặc lòng người, đầu độc mọi người tới đối kháng?"

Triệu Nhạc tại mẫu thân trong lòng ngực chéch nghiêng người, đối diện Ninh thị, đón lão thái thái xem kỹ cảnh giác, thậm chí là hung ác ánh mắt, cười dung dung nói: "Bà nội khỏe."

Nghe bị bỏ trần ngập ôn nhu thăm hỏi, Ninh thị sững sờ, này trong lòng không tự chủ được liền sản sinh một luồng ấm áp dòng nước ấm.

Đây là tình thân sức mạnh, nhân tính bản năng.

Đối với đem con cháu mệnh nhìn ra so với mình trùng gấp một vạn lần Ninh thị tới nói, cảm tình làm đến vụ sự mãnh liệt.

"Con vật nhỏ này lớn đến thật tốt. Hắn muốn thật là của ta tiểu tôn tử, thật là tốt bao nhiêu!"

Lão thái thái trong nháy mắt nổi lòng có chút phức tạp, nhưng lập tức liền lạnh rên một tiếng.

Muốn đầu độc ta? Đừng hòng.

Thân thể ngồi thẳng, một tay theo bàn, càng làm âm trầm ánh mắt chăm chú vào Quách thị trên người: Chẳng lẽ ngươi muốn lấy chính thể thân phận đến ép ta? Việc quan hệ Triệu gia hưng suy, tổ tông huyết thống truyền thừa, nửa điểm không thể để cho, ngày hôm nay ai tới cũng không dễ xài.

Quách thị nhưng hướng về phía Ninh thị ôn hòa cười cợt, khe lắc đầu, sau đó chống gậy chậm rãi hướng đi trước.

Không phải đồng lõa, liền vẫn là đại tỷ. Ninh thị là cực chú ý cũng cực thủ lễ tiết, trong nháy mắt cũng lộ ra điểm nụ cười, mau mau đứng dậy nghênh tiếp.

"Đại tỷ, này gia môn bất hạnh, con cháu bất hiếu, tiểu muội vô năng, còn muốn lao động ngươi đứng ra." Lại bắt chuyện cái khác lão thái thái, "Các vị tỷ, đại lãnh thiên, mau mau vào nhà ấm và ấm áp."

Nơi này là Triệu Lão Tài vợ chồng phòng ngủ, nhưng diện tích rất rộng rãi, mười mấy người tại cũng nửa điểm không chen chúc. Nhưng cái ghế chỉ hai cái.

Ninh thị đỡ Quách thị ngồi xuống một cái, chính mình chuyện đương nhiên ngồi xuống khác một cái. Cái khác lão thái thái chỉ có đứng phần, trong lòng cũng không có ý kiến. Địa vị thấp, muốn trách thì trách chính mình không sinh nhi tử.

Sau đó, đại gia các loại ánh mắt lập tức rơi vào Triệu Nhạc trên người.

Đây mới là chính sự. Nếu có tai hoạ, đều là con vật nhỏ này tạo thành.

Trương Ý Tuệ nhìn tiểu nhi tử, mắt lộ ra hời dò.

Mạo hiểm trở về, nói là đánh cuộc mệnh cũng không quá đáng. Nàng mặt ngoài bình tĩnh, trong lòng thấp thòm. Mới vừa vào cửa, tiểu nhi tử liền lớn tiếng dọa người, trước tiên giảm bớt tình thế, bắt đầu không sai. Hiện tại nàng cùng mọi người như thế rất kỳ quái chờ mong tiểu nhi tử phía dưới phải làm gì.

Triệu Nhạc nhưng hướng về mẫu thân cười cợt, lập tức ngửa đầu nhìn nóc nhà, tập trung tinh thần.

Tất cả mọi người không hện mà cùng vô thanh vô tức theo sát ngẩng đầu lên, nghi hoặc: "Nóc nhà có gì đáng xem? Chẳng lẽ có yêu quái được mời tới trợ trận, muốn ngồi vỗ mà vào?"

Triệu Nhạc cũng không biết đại gia sợ hãi lại mang điểm chờ mong mâu thuẫn tâm tình.

Hắn nhìn mái ngói, oán thầm "Lão thái thái còn nói đi vào ấm và ấm áp. Liền này ánh sáng đỉnh lộ ngói gian nhà? Ngày đông giá rét không bị đông cứng từ chính là mệnh tặc ngạnh. Cổ nhân này đầu óc cũng không biết là làm sao trường. . ."

Nên làm chính sự, lại cúi đầu. Mọi người cũng mau mau theo cúi đầu.

Tình cảnh này tình cảnh rất quý dị. Trong phòng tĩnh đến châm có thể lạc nghe.

Triệu Nhạc một mặt dễ dàng nhìn thân bà nội.

Ninh thị ngồi ngay gần cái ghế, thân thể căng ra đến mức thẳng tắp, hai mắt nhìn chòng chọc Triệu Nhạc nhất cử nhất động, hai tay thành ung trào hình, rất nhiều một khi Triệu Nhạc lộ ra yêu tương, liền phản đầu quên mình nhào lên tự tay bóp chết tư thế. Ngược lại nhìn dáng dấp nhi tử là không trông cậy nổi, vậy thì ta lão thái bà đến. Người khác sợ yêu nghiệt, lão thân không sợ. Ta bất thối chính, ta liền không tin đối phó không được ngươi. Quá mức cùng ngươi đồng quy vu tận.

Xem lão thái thái khí thế kia, Triệu Nhạc trong lòng oán khí bất tri bất giác biến mất rồi.

Đây là một vì con cháu có thể không thêm đến xia tất cả cổ chấp lão nhân. Đáng trách, đáng thương, vừa đáng yêu khả kính.

Hướng về bà nội cười điểm điểm đầu nhỏ, cũng mặc kệ lão thái thái có nhận biết hay không, ngọt xì xì kêu: "Bà nội, ngươi là cõi đời này tới xứng chức bà nội. Cái này trong nhà, mỗi người đều hết chức trách, đều tốt như vậy. Yên tâm, Tôn nhi sẽ không hại bất luận người nào."

Tại mọi người thần sắc biến ảo bên trong, lại chuyển hướng về phía sau quần gia lão Lưu.

"Nay muốn nói sự tình tương đối nhiều. Lưu bá bá, ta có phải là nhiều chuyện chút cái ghế đến, xin mời tôn trưởng môn tất cả ngồi xuống đến uống trà, thư thư phục phục, an an ổn ổn nghe một chút?"

Lời này lẽ ra nên đối với đời này cha nói. Lão Triệu mới đứng chủ sự. Có thể Triệu Nhạc rõ ràng, cha này sẽ là tuyệt không dám tùy tiện tỏ thái độ. Cái cặp bản bên trong đáng thương, cũng sẽ không làm khó hắn.

Lão Lưu giờ khắc này đều chấn động đến mức choáng: "Trời ạ, đây là 100 ngày không tới em bé nói? Ta lão Lưu sống hơn ba mươi năm cũng nói không

như thế, như thế. . . Cái kia cái gì."

Đầu óc choáng váng bên trong quen thuộc nhìn chủ nhân, xin chỉ thị một thoáng.

Triệu Đại Hữu nhìn nhìn cười hi hi tiểu nhi tử, áy náy lại lo lắng nhìn lão bà, nhìn lại một chút lão nương, lão nương trầm mặt, khẩn nhìn chăm chú Triệu Nhạc, nhưng có vẻ như tạm thời không muốn làm cái gì, lúc này mới khẽ gật đầu.

Lão Lưu nhất thời sống lại, một chuyển thoán đi ra cửa, mang theo Lưu Vũ, Triệu Tín, Triệu Việt chạy. Bọn nha hoàn trước đây đều đánh đuổi. Công việc này chỉ có thể bọn họ ba làm.

.

Các lão thái thái tại Quách thị cùng Ninh thị bên người ngồi xuống nửa vòng. Triệu Đại Hữu cùng hai tỷ tỷ đứng ở từng người mẫu thân phía sau.

Ngày hôm nay là việc nhà, không phải làng xóm sự tình. Thời đại này quy củ, Triệu Lão Tài cho dù là trang chủ, tại tôn trưởng trước mặt cũng chỉ có phật đứng phần.

Mã Đại Tài thuộc về bán chủ bán khách, thân phận đặc thù, ngồi ở một bên. Hắc phu nhân Kiều thị đứng yên sau lưng hắc chéch.

Triệu Nhạc nhìn nhìn lão Mã bên cạnh không cái ghé, hướng về Kiều thị nở nụ cười, ánh mắt tràn ngập tán thưởng.

Đây quả nhiên là cái giữ nghiêm bản phận nữ nhân tốt.

Còn lại càng không có tư cách ngồi xuống.

Triệu Tín, Triệu Việt một cái đề ấm trà, một cái dâng trà, xong việc thẳng tắp đứng ở môn hai bên, như hai tiểu quỷ đem môn.

Lưu Vũ nói ra một đại ấm nước nóng vừa muốn đi vào, lại bị lão Lưu đoạt lấy, quát lớn nói: "Phiền phiền nhiều nhiều không đóng cửa, tiểu tử thú, ngươi muốn đông lão phu nhân sao nhỏ?"

"Ai làm phiền? Ta đưa nước cũng không đúng? Lão già này bắt lấy ta là con trai của hắc mãnh bắt nạt. . ." Lưu Vũ cái này oan ức a, còn không có nơi nói lý đi.

Lão Lưu xưng hi hi tiểu nhi tử nhảy mất mấy cái, vừa đóng cửa, vừa thân đầu nhỏ giọng cửa đối diện ở ngoài nhi tử căn dặn: "Kháng hàng, nhiều xuyên chút giữ ở ngoài cửa. Ai dám lại đây nghe trộm, liền đánh gãy chân hắc." "

Lưu Vũ ánh mắt lập tức sáng ngời, oan ức không còn, hướng về hắc lão tử nhảy mất mấy cái tỏ ra hiểu rõ, đưa tay đem môn ánh sáng làm một tiếng quan trọng, thiếu một chút không có mang theo hắc lão tử đưa đầu.

"Cái này kháng hàng, muốn hại chết cha ngươi sao nhỏ." Lão Lưu dở khóc dở cười sờ sờ cái cổ.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 21: Trong tã lót phần đầu (3)

Không thể không nói, bất luận cái gì xã hội, người xuất thân đều quá trọng yếu, đây không phải chỉ ảnh hưởng đến địa vị xã hội trời sinh sai biệt, giáo dục sinh hoạt trình độ cũng chống đỡ lực quyền lên tiếng không giống, cũng sâu sắc ảnh hưởng đến đối xử sự vật miễn cảm tính, phân tích sự vật tầm mắt, góc độ cùng độ cao.

Đối với sắp xếp chuyển cái ghế đại gia tọa loại này tầm thường việc nhỏ, xem ra rất tự nhiên, thuận lý thành chương, không có đặc biệt gì. Rơi vào Trương Ý Tuệ trong mắt cũng đừng có ý định vị.

Tiểu nhi tử đề có vẻ như một cách tự nhiên hoàn toàn hợp lý tiểu yêu cầu, nhưng là giấu diếm xảo diệu, tại người trong lúc vô tình, hời hợt lần thứ hai dễ dàng hóa phai nhạt thế cuộc căng thẳng, trong vô hình đoạt lại Triệu gia tiểu chủ nhân thân phận, lôi kéo lòng người, suy yếu con bà nó quyền uy, chí ít là tạm thời yếu bớt sức ảnh hưởng, tiến thêm một bước đã không chế thế cục.

Diệu liên diệu sắp tới dùng bà bà Ninh lão thái thái phát hiện, cũng không cứng quá phản đối.

Nếu Triệu trang thành viên chủ yếu đều đến rồi, có thể không cho yêu nghiệt tôn tử "Đầu độc lòng người", có thể cũng không thể không để cho người khác nghị một nghị nói chuyện đi. Chỉ ít không thể để cho Mã Đại Tài như vậy nhân vật đặc biệt đứng nói đi. Vậy thì không thể không để chuyển cái ghế, càng không thể không cho đại gia tọa. Người nếu như chính là ngành đây, cái kia đặc tội người nhưng là hơn nhiều. Chỉ ít những không có đó sinh nhi tử lão thái thái sẽ xảy ra hận. Triệu Nhạc hai cô cô sẽ bắt mắt: Ta mẹ ruột so người còn số tuổi lớn, thân thể cũng không bằng người khoẻ mạnh, người ngồi, ngành để ta nương đứng? Đây cũng quá bất nạt người. Cái kia phản ứng đây chuyện...

Ninh thị liền như bất cứ lúc nào tấn công mãnh hổ như thế, đem sự chú ý đều thả yêu nghiệt trên người, căn bản không tâm tư cân nhắc những khác, sợ là chỗ ngồi vấn đề, liền như vậy vô ảnh vô hình trước tiên thua một ván.

Sinh ra trên đất chủ nhà, từ nhỏ đã đứng ở lãnh đạo địa vị, lại lãnh đạo Trương gia Triệu gia nhiều năm như vậy, đối mặt hoặc sáng hoặc tối phức tạp quyền lực phân tranh, Trương Ý Tuệ chỉ ít tại quyền lực vi diệu biến hóa trên rất miễn cảm. Nàng ôm nhi tử đứng ở được thẩm vị trí, nhưng trạm đến càng ngày càng tự tin thẳng tắp.

Đem nhi tử làm chuyển thế tiên thân, ở vào mù quáng bên trong nương nào có biết, Triệu Nhạc kỳ thực vẫn đứng là chính là một cách tự nhiên đưa ra yêu cầu. Hẳn căn bản sẽ không có tuyệt diệu quyền lực thủ đoạn.

Kiếp trước sinh ra tại hương trấn người bình thường gia, sau khi lớn lên bị người lãnh đạo, cho dù là lãnh đạo, vậy cũng là cùng khoa học kỹ thuật nhân viên giao thiệp với, bất quá là tại hân đoàn đội bên trong lấy hân làm trụ cột bình đẳng giao lưu, nhà khoa học đồng sự cũng không phải chính khách, hẳn trên đi đầu lĩnh hội diễn luyện cao minh quyền lực thủ đoạn? Đời này đến là trời sinh lãnh đạo, có thể đây không phải là còn quá nhỏ, còn chưa kịp cảm nhận thao luyện sao.

"Nương, "

Triệu Nhạc tay nhỏ vỗ vỗ có chút xuất thần mẩu thân, chỉ chỉ nguyên bản thuộc về hân mẹ con địa bàn —— giường, "Hài nhi rất nặng, nương ôm e sợ không kiên trì được, vẫn là ngồi xuống đi."

Lần này liền thực sự là cố ý suy yếu con bà nó quyền uy.

Nhìn thấy mẩu thân nhìn bà nội do dự, Triệu Nhạc thờ dài, cất cao giọng nhưng vẫn là bí bô, "Nương giường, nếu là không cho nương tọa, tình thân không còn sót lại chút gì, cái kia, chúng ta liền rời đi đi."

Quách thị lão thái thái mỉm cười hướng về Trương Ý Tuệ vẫy tay, "Con dâu, bất luận thế nào, ngồi trước đi."

Trương Ý Tuệ hướng về Quách thị đáp lại cái khuôn mặt tươi cười, nhìn lại một chút Ninh thị, Ninh thị thấy người vợ không giống khởi đầu cái kia càn rỡ, sắc mặt hơi hoãn, không có phản đối, tự nhiên cũng sẽ không gật đầu. Trương Ý Tuệ hướng về thân bà bà cũng cười cười, lúc này mới đi tới chậm rãi ngồi xuống. Đây ngồi xuống đến quen thuộc trên giường, trong lòng gánh nặng lại nhẹ đi, trong lòng càng chân thật không ít.

Triệu Nhạc chỉ chỉ Mã Đại Tài bên người cái ghế, "Kiều thăm thăm cũng mời ngồi."

Mã Đại Tài xoay người nhìn lão bà, cười vỗ vỗ cái ghế.

Kiều thị nhìn đằng hoàng trịnh trọng tiểu Triệu Nhạc, hướng về Trương Ý Tuệ cười cợt, chậm rãi ngồi xong.

Triệu Nhạc không bớt việc, lại Hướng Lão thực đứng ở quần gia lão Lưu bên người ôm tiểu Lưu Thông Hà thị chiều nào chiều nấy tay nhỏ, "Thăm thăm ôm ta nãi huynh đệ, quái luy, có phải là cũng lại đây ngồi?"

Hà thị nhất thời an vị lỗi, mặt đỏ bừng lên, không biết làm sao.

Tạm thời mặc kệ tọa tư cách vấn đề, vào lúc này cùng chủ mẫu tọa đồng thời, đây không phải là tỏ rõ cùng lo liệu việc nhà lão thái thái đối nghịch sao? Cũng mang ý nghĩa đối với Triệu gia phản bội a. Hà thị lại không ngốc, cho dù trong lòng 10,000 cái đồng ý, cũng không dám đáp ứng. Không đáp ứng tựa hồ lại là không ủng hộ tình như tỷ muội chủ mẫu, cái này cũng là phản bội a. Tiểu thiếu gia, ta nhưng là người vú em, người sao làm khó dễ ta nắm?

Đến không phải Triệu Nhạc cố ý làm khó dễ quần gia cùng Hà thị.

Hắn là người đời sau, đối với thời đại này nghiêm ngặt quần thân chủ tôn ti xem thường.

Then chốt là, thế giới này, tới hôm nay đối với hắn mà nói nhưng cảm giác là tàn khốc, nguy hiểm, hư huyền. Vì lẽ đó niềm tin cũng biến thành: Đại cục a, chính nghĩa công lý thần mã đều là chém gió. Tốt với ta, ta liền đối xử tốt với hắn; đối với ta ác, cho dù là hoàng đế, cũng phải kiên quyết bình định hắn.

Nhìn thấy lão Lưu cũng quần đỏ mặt, căng thẳng lúng túng chỉ có thể giường hai đại tay loạn bãi. Triệu Nhạc quay đầu nhìn đời này cha, cha để nhìn tiểu nhi tử ánh mắt xem kỹ, biểu hiện phức tạp khó hiểu.

Nhìn lại một chút thân bà nội, "Bà nội, ngày hôm nay, Tôn nhi muốn nói sự tình, không chỉ việc quan hệ ta Triệu gia tiền đồ vận mệnh, càng việc quan hệ Triệu trang trên dưới tất cả mọi người sau đó hạnh phúc vinh nhục, còn có sinh tử. Muốn nói không ít. Thời gian ngắn không được. Tạm thời, quần gia cùng hà thăm thăm cùng người nhà có gì khác biệt? Có gì không thể ngồi?"

Nói hướng về Hà thị cười cười nói: "Ta nhỏ như vậy, cũng biết Lưu gia đối với Triệu gia trung nghĩa. Thăm thăm tọa bên cạnh ta, vạn vừa phát hiện ta là

yêu nghiệt muốn hành hung, cũng thuận tiện thăm thăm nhanh chóng giết chết ta không phải?"

Người nhà họ Lưu tuyệt đối tin cậy, cũng không thể lạnh lẽo trái tim của bọn họ.

Ninh thị lão thái thái rốt cục hơi đổi đầu, hướng về Hà thị ra hiệu một thoáng, trong lòng nghĩ: Vật nhỏ, mặc ngươi nhiều hơn nữa kỷ hai, cánh không có ngành, thì phải làm thế nào đây?

Tại trường phu sau khi gạt đầu, Hà thị thành thật lại đây, cẩn thận từng ly từng tý một ngồi xuống, áy náy nhìn Trương Ý Tuệ, nhưng một mặt thấp thòm lúng túng, cao cao thân thể tọa đến thẳng tắp, dường như gia hình trăng.

Triệu Nhạc cười ngoác ngoác mơ hồ ngủ tiểu Lưu Thông ngón tay, dẫn tới không ít người mặt lộ vẻ nụ cười, sau đó chậm rãi thu lại nụ cười, tại mẫu thân trên đùi ngồi thẳng, đen nhánh óng ánh con mắt nhìn quét mọi người, tại đại gia sốt sắng mà gần như nín thở ngưng thần bên trong, chậm rãi duỗi ra tay nhỏ, cong lên ngón tay cái, lại đang đại gia hoài nghi hẳn có phải là muốn thi yêu pháp sợ hãi đề phòng chờ mong bên trong, mới chậm rãi mở miệng.

"Trước tiên nói một chút về Thần Ma quỷ quái bậc này trong thiên địa bí mật."

Lịch sử chứng minh, bất kỳ mưu toan thay đổi cố chấp niềm tin, đặc biệt là tôn giáo niềm tin nỗ lực đều là đồ lao. Các ngươi không phải mê tín sao? Không phải cho rằng ta là yêu nghiệt sao? Vậy thì theo nói.

Liên nói các ngươi thích nghe, nói các ngươi đồng ý tiếp thu đồng ý tán thành, nói các ngươi cho dù không đồng ý, nhưng muốn phản bác lại căn bản là không có cách tìm tới mạnh mẽ chứng cứ, không cách nào phản bác, vô lực phản bác.

Hanh. Nói khoa học, ta có thể nói tới các ngươi thổ huyết cứng bái. Nói một mớ, không thể kiểm chứng, thuần là chủ quan ý tưởng, mù truyền ra, lấy ta đây tới tự mạng lưới tin tức nổ tung thời đại, có thêm gần ngàn năm kiến thức, muốn dao động trụ các ngươi, cũng chính là lãng phí nước bọt sự tình, cũng không cần hao tổn não tế bào.

Đương nhiên, ta không phải đơn thuần vì dao động mà dao động. Là có lâu dài mục tiêu, lâu dài quy hoạch.

Không phải tinh thần trống vắng, không chỗ nào ký thác sao?

Không phải đồng ý tin cái gì, đồng ý đem lượng lớn tài lực, thời gian, tinh thần, nhiệt huyết, thành kính... Vùi đầu vào hư vô mờ ảo, có thể vĩnh viễn cũng không thể luận chứng ra kết quả đồ vật mặt trên sao?

Ta liền thành lập một loại tín ngưỡng, siêu ép thống nhất hỗn loạn tín ngưỡng tín ngưỡng, bắt luận ngươi tin cái gì, đều có thể ở đây tìm tới cuối cùng căn cứ quy nhất tín ngưỡng.

Nếu có thể sống đến một thời điểm nào đó, ta đem giờ lên cao lợi kiếm cùng tín ngưỡng chinh phục thế giới, để thế giới này cũng không còn thế giới kia máu tanh hỗn loạn tôn giáo tín ngưỡng xung đột cùng tội ác, cũng không có ai loại kỳ thị đập lên.

Mã cái b, đều tốt qua cuộc sống của chính mình không được sao? Làm gì vì chút hư vô hư vinh sự tình, không có chuyện gì tìm việc, ngươi giẫm ta, ta giết ngươi, đầu cái không dễ yên không còn? Chẳng lẽ nói nó thực sự là "Thượng Đế", thần linh khiến nhân loại thiết trí trí chương quá nhiều phiền phức?

Cái này nhất định phải phá giải đi. Nhân loại hẳn là toàn lực ứng phó làm rõ mình rốt cuộc là gì. Đến cùng là gì đang khống chế vũ trụ tất cả.

Thống nhất tín ngưỡng, đã khống chế Trái Đất, cho dù ta không ở, hậu nhân cũng có thể đem tất cả mọi người loại, khu vực, quốc gia người thông minh nhất đều tự nguyện, hoặc không thể không tự nguyện tự hợp lại một nơi, vì là vì đại nghiên cứu khoa học sự nghiệp, là nhân loại sớm ngày đi ra Trái Đất tìm tới mới sinh tồn, vì là sớm ngày làm thành người khởi nguồn, linh trí khởi nguồn, trí tuệ khởi nguồn, vũ trụ bản chất... Mà phần đầu cả đời.

Cái này mới đúng nhất làm cho Triệu Nhạc cái này khoa học cuồng nhân hưng phấn nhất, muốn làm nhất sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 22: Trong tã lót phần đầu (4)

Kiếp trước Triệu Nhạc không có tín ngưỡng, nếu miễn cưỡng muốn tìm một cái, vậy cũng là tin nghiên cứu khoa học. Hẳn không thể làm gì khác hơn là cái này.

Tại thế giới này, hán cũng không muốn dựng đứng tôn giáo tín ngưỡng. Chỉ là bị tình thế cùng giấc mơ bức bách.

Có một cái mạnh mẽ một cái khác lý do chống đỡ hán làm chính là, có tôn giáo tín ngưỡng ràng buộc, tổng so cái gì đều không tin, cái gì đều không kính nể, hoặc chỉ tin quyền lực tiền tài, tùy ý làm bậy cường chứ?

Sau này thế mà đến, tự nhiên rõ ràng thế giới kia người tùy tiện một cái cũng có thể lệ nâng ra rất nhiều chuyện buồn nôn kiện đến.

Nhìn nhìn đại gia. Kéo một cái quỹ thần, quả nhiên, cho dù là đối với hán mắt nhìn chăm chăm bà nội cũng không khỏi phân tâm, mắt lộ ra hiếu kỳ về hỏi thăm.

Ân, có thể nói bậy tám (nói), ạch, thoả thích phát huy. Triệu Nhạc nghiêm túc tăng hăng một cái.

Thanh âm non nớt vang ở yên tĩnh phòng ngủ, nhưng tượng sét đánh như thế, để mọi người chấn động đều theo bản năng đang chính bản thân.

Hài lòng điểm điểm đầu nhỏ, chậm rãi đơn độc cúi xuống ngón út, động tác này đối với tháng ba em bé tới nói có chút khó.

"Số một, cõi đời này mỗi người kỳ thực đều là thần. Nói chuẩn xác là, phạm nhân đều là thần chuyển sinh. Cho dù hán hoặc nàng trời sinh là cái kẻ ngu si."

Lời kia vừa thốt ra, nhất thời dẫn tới mọi người một mảnh ngạc nhiên, lập tức về mặt khác nhau, rất nhiều nghị luận, phủ định, bác bỏ, hoặc hỏi dò chất vấn Triệu Nhạc điên cuồng xu thế. Liền ngay cả Trương thị cũng không ngoại lệ.

Ninh thị há há mồm, xem miệng hình tựa hồ là muốn khiển trách Triệu Nhạc hoang đường nói bậy. Cứ việc Triệu Nhạc chính là tại nói bậy. Nhưng cuối cùng lão thái thái không hề nói gì mở miệng, chỉ là càng sâu nhìn chăm chăm Triệu Nhạc.

Nói tiểu tôn tử là yêu nghiệt. Cái kia yêu nghiệt đối với quý thần nhận thức cùng luận thuật dù sao cũng hơn phạm nhân đáng tin đi. Dù sao từ một cái nào đó góc độ nói, yêu nghiệt cùng thần tiên là một loại.

Theo thời đại này người quan niệm, Triệu Nhạc lời giải thích vẫn đúng là không tốt phản bác. Phủ định thuyết pháp này, đây có phải hay không định hán là yêu nghiệt? Vẫn là nói người có thể so sánh yêu nghiệt hiểu rõ hơn quý thần? Người phủ nhận phạm nhân cũng là thần, vậy người cái phạm nhân làm sao có khả năng so yêu nghiệt cũng biết quý thần là chuyện gì xảy ra? Cái kia chẳng phải là càng hoang đường.

Ninh thị lão thái thái ý chí không phải là như vậy kiên định, đặt khác một thế giới một cái nào đó thời kỳ tuyệt đối là anh liệt hoặc ân tại anh liệt điển phạm.

Giờ khắc này, nàng nhận định Triệu Nhạc là tại đầu độc lòng người. Con vật nhỏ này bất quá là mưu toan lấy người người đều là thần đến lẫn lộn biến mất hán đáng sợ khác loại thân phận, tốt lừa dối qua ai đem chờ lớn lên. Lượng người quá nhỏ, hiện tại không có gì lớn bản lĩnh, không lật được trời, tạm thời cho phép người nói tiếp, xem người có thể nói ra cái hoa đến.

Triệu Nhạc không để ý tới mọi người ý đồ, lại từ từ cúi xuống ngón áp út. Tiếng bàn luận nhất thời biến mất rồi.

"Thứ hai, thần không nhất định là hình người."

Cái này, đại gia đều tán thành gật đầu.

Trong truyền thuyết Tam Hoàng không phải là nhân thú cùng thể dị hình.

"Thế gian nói tới yêu ma quỷ quái ở tại thần giới đều là thần. Thần giới cùng thế gian như thế cũng có lợi ích chi tranh, càng có tàn khốc chiến tranh, chỉ là đánh cho so thế gian kịch liệt hơn đáng sợ hơn. Thần thực tế không đáng kể chính tà, lập trường và lợi ích không giống mà thôi, đối địch phương hướng chính là tà ác Ma thần yêu thần."

Cái này?

Có đạo lý. Đại gia cũng có thể hiểu được tiếp thu.

Nhân gian như vậy, chúa tể nhân gian thần cũng có thể là như vậy. Thần bản lĩnh lớn, có thể dời sông lấp biển, điền đảo nhật nguyệt, đương nhiên hán là đánh cho càng kinh thế hãi tục lợi hại hơn.

"Chính là bởi vì thần giới có chiến tranh, nhân gian mới có người." Triệu Nhạc dài dòng nhiều như vậy, bắt đầu nêu ý chính, viên trên cái thứ nhất quan điểm.

Tại mọi người không rõ trong ánh mắt, hán chỉ chỉ chính mình đầu nhỏ, "Thần chiến tôn, có trực tiếp tiêu vong, có nơi này bị hao tổn, mất đi thần năng, không tự chủ được chuyển sinh thế gian vì là người, tu dưỡng. Mỗi người một đời đều là tại tu hành. Có có thể tại chết rồi trở lại thần giới. Cho nên nói người chính là thần."

Nói đến đây, Triệu Nhạc dừng lại một chút, nhìn quét mọi người, các đại gia đều tiêu hóa chút muốn nghi vấn hỏi dò, liền nhàn nhạt hỏi: "Bằng không người nói người linh trí từ đâu mà đến? Vì sao đồng dạng là sinh mệnh, cũng chỉ có người có trí khôn, dã thú cũng chỉ biết bản năng sinh tồn?"

Vấn đề này chính là ta đến thế giới kia cũng không cách nào trả lời, hướng hồ các người những người này người bản địa. Không phải coi thường thời đại

này người, liền coi như các người suy nghĩ nát óc, cũng trả lời không được.

Mọi người hai mặt nhìn nhau. Triệu Nhạc cũng không hy vọng trả lời. Hắn nhìn thấy bà nội tuy rằng vẫn là một mặt đề phòng, biểu hiện nhưng nhân suy nghĩ mà thả lỏng không ít.

Âm thầm nở nụ cười: Thân ái bà nội, cố gắng đối đãi ta đi. Cố gắng sống sót. Có người tiểu Tôn nhi tại, ngày thật tốt còn ở phía sau đây. Ân, phía dưới ứng nói điểm chính.

"Thế gian không có có thần tiên yêu ma quỷ quái, lòng đất cũng không có Diêm vương Địa ngục quỷ hồn, lại càng không có tiên pháp phép thuật. Người thấy cũng đều là hiểu lầm. Về phần tại sao, mặt sau nói tiếp."

"Phàm nhân không biết quỷ thần sự tình, đó là nơi này bị hao tổn, lại bị phạm tục hồng trần ô, mất đi thần tính, đã quên trước kia chuyện cũ. Người có thông minh, có bản ngu, cùng vì là thần mạnh yếu có quan hệ, cùng phụ mẫu tổ chất cùng sinh hoạt hoàn cảnh điều kiện có quan hệ, càng là nơi này bị hao tổn trình độ không giống. Ta còn nhớ thần giới một chút việc, là chân linh bị hao tổn so sánh khinh. Trời sinh kẻ ngu si, đó là bởi vì bọn họ tại trong bụng mẹ liền chịu đến thể tục ô nhiễm tổn hại, hoặc thần thời chiến nơi này bị hao tổn quá nghiêm trọng."

Triệu Nhạc chỉ mình đầu nhỏ tay lúc này mới thả xuống, "Kẻ ngu si lúc trước ở tại thần giới vì là đại gia lợi ích mà chiến, khả năng là anh dũng nhất tướng sĩ, may mắn còn sống chuyển sinh thể gian, ngờ ngợ ngắc ngắc sống sót, cuối cùng ngờ ngợ ngắc ngắc chết đi. Ta là nói bọn họ triệt để tiêu vong, không phải thành quỷ gì gì đó, lại có cơ hội vì là người. Bọn họ không nên bị tùy ý ô nhục đập lên."

Mã cái b, người sờ đi là người, không giống với dã thú, vậy thì là người có tính người từ bi. Kẻ ngu si đã đủ xui xẻo, đủ đáng thương, liền không muốn lại tại trên người bọn họ đập một cước. Tại ta trong mắt, kẻ ngu si cũng hữu dụng. Bọn họ cũng có thể vì là thể giới này làm chút chuyện. Không tin sau đó người nhìn ta.

Triệu Nhạc nói thầm trong lòng, quân chi ở bên ngoài tuyên dương, cũng không có trông chờ vừa nói như thế liền có thể xoay chuyển kẻ ngu si sinh tồn tình hình, có thể có một chút là một điểm đi. Hắn cũng không phải quá quan tâm cái này.

Nếu có thể bởi vậy kéo dài gọi ra người bề trên đối với nhược thế dân chúng tôn trọng, chí ít không tiếp tục cái kia tùy ý miệt thị đập lên, điều động lên tất cả mọi người tính tích cực năng động tính, hăng hái thay đổi thể giới, liền tốt hơn rồi.

Người sống sót là vì hạnh phúc vui sướng. Không phải vì thống khổ bị tội đến.

So với kẻ ngu si, người bình thường có thể càng đáng thương. Cùng dưỡng người bề trên, còn muốn chịu đựng tất cả để tiện bị ai, một đời như cỏ mộc, như vậy sống sót có ý gì? Còn chưa đủ bị thảm? Kẻ ngu si qua nhất thời là nhất thời, không biết gian lao vinh nhục ngăn trở đã kích, không có sầu lo buồn phiền áp lực, chỉ từ tính thần trên nói, cũng so với người bình thường ung dung hơn nhiều.

Mọi người đang xì xào bàn tán.

Ninh thị lão thái thái vẫn là đề phòng, có thể trong ánh mắt cảnh giác cùng hung ác đã đại thể bị nghi hoặc thay thế được. Đến lúc này, bản thân nàng đối với tiểu tôn tử là hại người yêu nghiệt nói chuyện cũng có chút dao động, trong lòng cũng có rất nhiều nghi vấn cũng muốn hỏi một chút Triệu Nhạc, chỉ là bởi vì cô chấp niệm tin, thần thánh chức trách, quá mức muốn bảo vệ nhi tử cùng đại tôn tử, mới chút nào không dám khinh thường.

Trương Ý Tuệ cũng một bụng cái kia, không phải nghi vấn, là vấn đề, nàng hiện tại hoàn toàn mù quáng mà tín nhiệm tiểu nhi tử, sẽ không đối với tiểu nhi tử nói tới sự tình có bất kỳ hoài nghi.

Đừng nói là nàng, việc này đặt thể kỷ XXI, nhà người hài tử tháng ba liền thần kỳ như thế, theo như lời nói, người cũng đến tốt thật là coi trọng suy nghĩ, không dám dễ dàng phủ định. Dù sao khoa học kỹ thuật lại phát đạt, chỉ cần không tới vạch trần thể giới bản chất ngày ấy, liền không phải không thừa nhận, trong cõi u minh chính là có loại sức mạnh đang khống chế tất cả.

Giờ khắc này, Trương Ý Tuệ liền rất muốn hỏi nhi tử. Tỷ như: Tại sao thần tiên yêu ma quỷ quái liền không thể tại thể gian xuất hiện? Tỷ như: Nhân tài nào có thể lần thứ hai do người biến thành thần linh? Ăn chay niệm phật làm việc thiện tích đức? Thanh tâm quả dục tu tiên? Thông minh? Có quyền có tiền người thành công. . .

Sau một cái tỷ như vấn đề kỷ thực mới đúng muốn biết nhất. Tại phòng này bên trong người đều muốn biết, đặc biệt là sinh mệnh đã hướng đi chung kết các lão thái thái.

Trường sinh bất lão, tiêu dao thiên địa, tại thể giới cực lạc hưởng phúc là người tổng cộng có giấc mơ cùng khát vọng. Dù cho lại quá mười ngàn năm, thậm chí càng lâu, cái này theo đuổi cũng sẽ không thay đổi.

Triệu Nhạc nham hiểm liền ở ngay đây.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 23: Trong tã lót phần đầu (5)

Mọi người ở đây chờ đợi tiểu Triệu Nhạc tay nhỏ lại cúi xuống chỉ tay nói tiếp bọn họ muốn nghe, tốt nhất là mong đợi nhất nội dung, cái kia bán nâng tay nhỏ lại đột nhiên thu hồi.

"Nurong, niệu niệu."

"?"

Tại mọi người kinh ngạc bên trong, Triệu Nhạc đỏ lên khuôn mặt nhỏ, gấp gấp hô, tay nhỏ trực tiếp hơn đi nỗ lực hiện che kín tiểu chần.

Đang muốn sự tình nghĩ tới xuất thân Trương Ý Tuệ vì sưng sờ, lập tức thần hồn trở về vị trí cũ, theo thói quen một cái thu mở tiểu chần, thuận thực đem mở tiểu nhi từ hai cái bắp đùi.

Đáng tiếc vẫn là chậm. Quần yếm bên trong lộ ra tiểu tước tước phun ra một luồng mưa móc, nhưng cái mông xung quanh tiểu quần bông thấp tích cũng tại lớn lên.

Triệu Nhạc tuy rằng đầu óc chứa thành nhân tư tưởng, có thể quá nhỏ thân thể còn không chế không được rất nhiều linh kiện, liền tại này trang thân còn tiên tri thời khắc mấu chốt, liền tại này dưới con mắt mọi người, hần tè ra quần.

"Ha ha ha..."

Quách thị nhìn quần bách tiểu Triệu Nhạc, đột nhiên cất tiếng cười to, cười đến thật là vui vẻ. Trong tiếng cười, ánh mắt vi miết Ninh thị: "Đây chính là người chắc chắn cũng cố chấp cho rằng yêu nghiệt?"

Những người khác hiểu ra cũng không chậm, trước chỉ là cố nén cười, có thể có Quách thị đầu lĩnh, không ít nhìn không được, theo cũng cười ha ha lên.

Triệu Nhạc lại đột nhiên khóc. Đầu tiên là không tiếng động mà chảy đại viên nước mắt châu, rất nhanh sẽ trở nên ô ô nước mắt rơi như mưa, đồng thời càng khóc càng thương tâm.

Trương thị đầu tiên là cười dụ dỗ cho Triệu Nhạc chùi dít, đổi tiểu quần bông, đổi lại đổi lại đột nhiên cũng theo ghen ngào lên.

Lúc này nàng mới nhớ tới đến, trước bận bịu thoát thân, dĩ nhiên đã quên đem nhi tử tiểu y phục mang đi. Này muốn đến nhà mẹ đẻ, đại mùa đông, ấu tử niệu, phải thân thể trần truồng...

Hiện tại chỉ có nàng mới lý giải ấu tử tại sao thương tâm như vậy.

Thân là người thân, các người không nhớ tình thân muốn giết ta, ta nhưng còn muốn nhớ tình thân giúp các người, thậm chí muốn nghĩ trăm phương ngàn kế cứu các người. Chuyện như vậy, đặt ai trên đầu, ai trong lòng cũng sẽ không thống sấp rồi. Huống hồ là cái tiểu trẻ nít nhỏ.

Ta tiểu nhạc cái gì đều hiểu, đối với tàn khốc như vậy sự tình, có thể nào không thương cảm khổ sở?

Nàng không biết chính là, Triệu Nhạc thương tâm còn có mất mặt lúng túng nguyên nhân.

Linh hồn là người trưởng thành, ngay ở trước mặt nhiều người như vậy, vẫn là thân nhất quan trọng nhất, tối muốn dựa vào hoặc sử dụng người tè ra quần, đặc biệt là vào lúc này, này mất mặt ném đến cũng quá thảm điếm. Triệu Nhạc sống hai đời cũng chưa từng như thế thật mất mặt qua. Này!

Nurong hai tái bạn thương tâm.

Bên cạnh ngủ tiểu Lưu Thông trong giấc mộng cảm nhận được nãi huynh đệ triệu hoán, có thể cảm giác rằng cái này cần chống đỡ, cũng mở mông lưng con mắt theo oa oa khóc.

Cùng Triệu Nhạc kìm nén tiếng khóc không giống. Hần là xả cổ họng gào khóc. Đồng âm nhiều lương quan đình.

Hà thị lúc ẩn lúc hiện cảm nhận được Trương thị bị thương nguyên nhân. Thiện tâm nhẹ dạ nàng vì là chị em tốt tao ngộ khổ sở, vì là chị em tốt mười mấy năm trả giá cảm thấy không đáng, cũng không nhìn được rơi lệ.

Trong phòng những người khác tượng đột nhiên bị bóp lấy cái cổ, thu rồi tiếng cười, từng cái từng cái biểu hiện nghiêm túc trở nên nặng nề, không hẹn mà cùng đưa ánh mắt chuyển hướng Ninh thị.

Bị Triệu trang tối thành viên trọng yếu tập thể nghi vấn, xem kỹ thậm chí là lấy ánh mắt phê bình oán giận, lòng tự ái cực cường, cực sĩ diện Ninh lão thái thái, mặt có chút không nhìn được, cũng không khỏi có chút hối hận.

Nhưng ý chí mạnh mẽ nàng rất nhanh sẽ không để ý tới ánh mắt của mọi người, lần thứ hai kiên định đưa ánh mắt chăm chú vào Triệu Nhạc trên người, ánh mắt xem kỹ, biểu hiện đề phòng.

Triệu trang thành viên chủ yếu lần thứ hai lĩnh giáo lão thái thái ngoan cường tinh thần, trong lòng cũng không biết là hẳn là trào phúng, cần phải kính nể.

Liên tưởng đến lão thái thái thương yêu nhất đại tôn tử Triệu Công Liêm. Trong nháy mắt, mọi người tiến một bước rõ ràng lão thái thái vì sao lại đối với đại tôn tử cái kia thiên vị yêu thích.

Này hai ông cháu tại tính cách phương diện thực sự là quá giống.

Cái kia ảo kính, chỉ sợ chính là Đại la kim tiên cũng không chịu nổi.

Đổi thật nhỏ quần, Trương thị ôm lấy khóc bù lu bù loa ấu tử, nước nở nói: "Nhạc, mặc kệ người khác thế nào xem ngươi, nương đều tin ngươi. Ta đi thôi. Về Trương trang, ngươi muốn làm cái gì, nương đều sẽ vô điều kiện giúp ngươi. Dù cho muốn nương trả giá mệnh, nương cũng đồng ý."

Vào đúng lúc này, cái này gia, nàng là thật sự không muốn đợi.

Miệng cộp gan thỏ làng xóm, so bản dân không mạnh hơn bao nhiêu sinh hoạt, vô tình người thân, nơi này có cái gì có thể lưu luyến đây? Về Trương trang, chỉ ít ta vẫn là nhất ngôn cửu đỉnh Đại tiểu thư.

Triệu Đại Hữu mặt đỏ bừng lên, cũng không biết là tức giận đến, vẫn là quần tao.

Khóc rờn rờn Triệu Nhạc cảm nhận được mẫu thân thống khổ quyết tuyệt tâm tình, một kích lẫm: Những khác nha, muốn cha mẹ ly hôn, ta còn phí này kính làm gì?

"Nương, "

Triệu Nhạc tay nhỏ lau nước mắt, lên dây cót tinh thần nói: "Không thể đi a. Nếu như không từ hiện tại liền bắt đầu nỗ lực chuẩn bị, các mười mấy năm sau phương bắc đã nhân che ngợp bầu trời đánh tới. Bà nội, cha, cô cô, Mã thúc thúc, quần gia, tỷ tỷ ta, nãi huynh đệ, toàn Trang Lão thiếu... Đến lúc đó một cái cũng không sống nổi. Triệu trang trở thành một vùng đất trống. Mục thủ một phương ca ca cùng Công Lượng ca ca, nhất định sẽ từ thủ thành trị, một cái chỉ huy quân dân chống lại, một người thống lĩnh hậu cần trợ giúp, thủ vững mấy tháng, cuối cùng bên trong không có lương thực thảo ở ngoài không cứu binh, toàn sẽ thành phá người vong. Khắp thành đầu sẽ tượng to to nhỏ nhỏ lăn huyết hồ lô...

Đến lúc đó chỉ còn dư lại cẩu thả Thực trung chúng ta, sống sót có thể không hồ thẹn? Cuộc sống sau này muốn tại đã nhân lúc nào cũng có thể sẽ bỏ tới đồ đao từng hạ xuống, lại có ý gì?"

"A?"

Tại tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, mọi người kinh hãi đến biến sắc.

Cứ việc trước Triệu Nhạc đã nói việc quan hệ toàn trang sinh mệnh, nhưng khi đó trừ ra tin chắc nhĩ tử Trương Ý Tuệ, ai cũng không có làm một người sự tình. Ninh thị càng cho rằng đây là yêu nghiệt tại chuyện giạt gân. Vào lúc này tiếp tục nghe thấy, chỉ muốn muốn kinh khủng kia tình cảnh, liền khó có thể trấn định tự nhiên.

Dù sao nơi này là hiểm ác biên cảnh. Nơi này đại nhân hàng năm huyết chiến, đều từng trải qua người Liễu phạm một bên hành hung hung tàn, quy mô nhỏ chiến đấu còn như vậy, không khó tưởng tượng toàn diện đại chiến đáng sợ.

Yên tĩnh đứng ở mẫu thân phía sau Triệu Đại Hữu hô hấp đột nhiên gấp gáp, con mắt chậm rãi sáng lên đến.

Hắn cũng không ngu ngốc, tình thương cũng không thấp, chỉ là vẫn nơi ở một cái hoà thuận trong gia tộc, quá thiếu hụt xử lý trong nhà phân tranh kinh nghiệm, đột nhiên kẹt ở lão nương lão bà kịch liệt tranh đấu bên trong, lại có mê tín tư tưởng quỷ rầy, nhất thời không cách nào phán định cái gì, không biết nên tin ai chống đỡ ai, không biết làm thế nào mà thôi.

Đến này biết, hẳn mơ hồ rõ ràng vừa ra đời tiểu nhĩ tử tại sao lại trong mắt có phần nộ cừ hận ánh sáng.

Vậy hẳn là không phải cừ hận người nhà, hẳn là cái kia cái gì, thần tính chưa mẫn, tiên tri nguy nan, không thích thế giới này, thống hận kẻ địch, có thể không biết nói chuyện, khó có thể nói cho người nhà. Không ngờ bị lão thái thái phát hiện cũng hiểu lắm.

Trong xương anh hùng huyết tính phun trào, thân là chủ nhân một gia đình một trang chỉ chủ trách nhiệm thúc đẩy, Triệu Đại Hữu không tiếp tục trầm mặc.

Hắn không tiếp tục xem mẫu thân sắc mặt, trực tiếp đi tới bên giường, đón lão bà cảnh giác đau lòng ánh mắt, xin lỗi không nói ra được, liền áy náy gật gật đầu nói: "Nhạc không chỉ có mẫu thân. Hắn cũng là con trai của ta. Nếu có nguy nan, hẳn là ta cái này làm cha trước tiên trên đỉnh."

Nói đưa tay từ chân chũr bắt định lão bà trong lồng ngực nhẹ nhàng ôm lấy Triệu Nhạc, cúi đầu tại Triệu Nhạc bên tai nhỏ giọng nói: "Nhĩ tử, cha sai rồi, vì phạm lúc trước đối với ngươi lời thề. Sau đó không nữa sẽ. Cha cùng mẹ ngươi như thế tin ngươi. Ta sau đó bảo đảm làm một người tốt cha."

Triệu Nhạc không lên tiếng.

Kiếp trước cha là cây cỏ một viên, trầm mặc ít lời, nhưng ngôn ra tất tiền, có đảm đương.

Tuyệt đối đáng tin nhiệm.

Ở đây, không nhìn hào ngôn, thấy được động. Làm nhà khoa học, lại càng không tin nói suông, thành thật nghiệm thực tiễn. Nói cái gì không trọng yếu, làm cái gì mới đúng then chốt. Ta không tin người, cho dù người là ta đời này cha đẻ.

Triệu Đại Hữu không biết ấu tử muốn cái gì.

Hắn là hào phóng tính tình, trực tiếp hỏi quan tâm nhất muốn biết nhất: "Nhạc, người là nói Liêu cầu tại mười mấy năm sau sẽ lần thứ hai quy mô lớn hung tàn xâm chiếm Đại Tống?"

"Không phải người Khiết Đan."

Triệu Nhạc lung lay đầu nhỏ, "Là Nữ Chân. Bị Liêu quân tùy ý bóc lột tàn sát Nữ Chân."

"?"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cũng không tin.

Liên những cùng đến leng keng vang, cả ngày xuyên rừng hoang miễn cưỡng sống sót Nữ Chân? Bọn họ muốn vũ khí không có vũ khí, phải thức không có tri thức, hầu như không còn gì cả, nhân khẩu lại cái kia ít, có thể sao?

Thân ở biên cảnh, tiếp xúc nước Liêu, mọi người đối với xa xôi những hầu như có thể quên phương bắc dân tộc thiểu số vẫn có chút hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 24: Trong tã lót phần đầu (6)

Liên những cùng đến leng keng vang, cả ngày xuyên rừng hoang miễn cưỡng sống sót Nữ Chân? Bọn họ muốn vũ khí không có vũ khí, phải thức không có tri thức, hầu như không còn gì cả, nhân khẩu lại cái kia ít, có thể sao?

"Ta nghe nói những Nữ Chân đó dã nhân, nhà có cửa lạnh nổi tốt chính là phú hộ."

"Đúng nha, nổi đều thành truyền gia bảo, như vậy cùng đến để đi tiểu tộc cũng có thể gây sóng gió?"

...

Lúc nào cũng có thể sẽ tuyệt diệt ngu xuẩn Nữ Chân tộc có thể nghịch thiên mà lên, cường đại đến nhấc lên ngập trời sát nghiệt, thậm chí quét ngang tất cả? Bọn họ có năng lực này? Thậm chí có gan này sao?

Này quá làm người khó có thể tiếp thu.

Đối với đại gia nghi vấn, Triệu Nhạc lười giải thích.

Mọi người không muốn tin tưởng sự tình, người hao hết miệng lưỡi cũng chưa hẳn hữu dụng. Loại này "Không thể xuất hiện" sự tình không đảm bảo xuất hiện, tùy người định phá đại thiên đi, cũng không ai tiếp thu. Người giải thích được càng nhiều, khả năng càng lên tác dụng ngược lại. Dù sao người đều là quen thuộc kiên trì lý do của chính mình, cũng từ sự công kích của đối phương bù hoàn thiện. Người không giải thích, nhân gia có lẽ sẽ nhiều suy nghĩ suy nghĩ, hay là đại não mở rộng liên tiếp nhận rồi cũng tự giác tự nguyện tiến hành nào bỏ. . .

Vì lẽ đó, Triệu Nhạc chỉ niệm cái câu: Sinh ở ưu hoạn, chết vào yên vui.

"Tổng Liêu đều quá yên vui."

Hắn xem trước mắt râu mép cha.

Râu mép cha hiển nhiên cũng là không tin, chỉ là đưa con trai này hẳn là bán thân, nói tới sự tình nghe lại vô căn cứ, cũng đến coi trọng.

Mới vừa rồi còn lời thề son sắt nói tin ta, này đảo mắt liền phiến.

Triệu Nhạc khinh bỉ nhìn râu mép cha, bất đắc dĩ nói: "Kỳ tích đều là tại mọi người đoạn không thể bên trong xuất hiện, nếu không, cõi đời này cái nào có ngoại ý muốn cái từ này. Có thể làm việc người khác không thể, mới đúng một số cường giả chấn động cổ kim, bất luận địch ta nhắc tới đều không thể không than thở nguyên nhân. Theo ăn khớp, nữ hoàng Vũ Tắc Thiên, một người phụ nữ, cũng tuyệt đối không thể làm hoàng đế, đặc biệt là tại thịnh thế Đại Đường thiên thiên."

Ăn khớp là cái gì, Triệu Đại Hữu không hiểu, nhưng tiểu nhi từ ý tứ rất dễ hiểu dễ hiểu.

Râu mép cha đang trầm tư.

Triệu Nhạc nhìn quét mọi người, cảm giác rất mệt, muốn ngủ, nhưng không thể không lên tinh thần, nhàn nhạt nói: "Từ xưa nói, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm. Phú quý người sử dụng càng phú quý cũng sẽ mạo hiểm. Đại Tổng thiên hạ chính là như thế đến. Khốn cùng chán nản già khổ, bị bức ép đến sống không nổi, thì như thế nào?"

Lời này tại Triệu trang lập tức có đáp án: Còn có thể thế nào, đương nhiên là sao dao cướp la.

Làm một gia lão tiểu mạng sống, bí quá hóa liều, yét cái tạo phản cũng không phải là không thể làm.

Triệu gia trang người có tạo phản tiềm chất, nhưng cũng không là có tạo phản tư tưởng.

Đại Tổng rất giàu có, so Liêu, Tây Hạ giàu có nhiều lắm, đến trước mắt, vương pháp kỷ cương còn không có quá tan vỡ, quan không phải quá xấu. Đại gia trải qua không tốt lắm, nhưng có thể đổi lập an cư lạc nghiệp. Nói một cách đơn giản chính là Đại Tổng là chỗ tốt tốt quốc gia. Cứ việc có như vậy như vậy không hài lòng, đại gia nhưng từ nội tâm yêu Đại Tổng, ủng hộ triều đình.

Nháo gây sự phản kháng một thoáng bất công, sẽ, đỡ phải bị những tên khốn kiếp kia càng bắt nạt.

Thật muốn tạo phản, không có cái kia ý đồ, nhiều nhất là vì cần ngoài miệng ám chỉ một thoáng, dọa dọa nhát gan hoặc không ngờ nhiều chuyện làm quan.

Triệu trang hy vọng Triệu Công Liêm nhưng là tại toàn trang chờ mong bên trong một lòng làm Đại Tổng năng thần, vang danh thiên cổ, chiếu rọi sử sách danh thần. Muốn tạo phản, cũng sẽ không có này chờ mong.

Đến tháng ba, Triệu Nhạc xem phải hiểu, không phải muốn gây xích mích tạo phản, chỉ là mượn cơ hội này thuận lợi bày xuống cái tạo phản ý thức Mars.

Không phải nói ánh sao có thể liệu nguyên sao?

Thử xem lại không uổng cái gì.

Nói đến đây, mọi người cũng rõ ràng, chính là bởi vì người Nữ Chân nghèo quá quá khổ, lâu dài tích bên dưới, oán khí trùng thiên, mới sẽ hung tính quá độ, cuối cùng không thể không không màng sống chết đi bác lấy. . .

Những người kia vốn là tượng dã thú.

Dã thú cùng?

Có vẻ như Triệu Nhạc nói cũng không phải tuyệt đối không thể phát sinh.

Triệu Nhạc nhìn lại một chút râu mép cha, "Nữ Chân cái kia anh hùng đã tồn tại, cùng cha tuổi hẳn là gần như, khiến A Cốt Đà gì gì đó, sau đó sẽ thêm Hoàn Nhan tính, khiến vương bên trong vương A Cốt Đà."

Vẫn không có tư cách nói chuyện, thành thật sung môn thần Triệu Tín Triệu Việt nghe xong lời này, nhất thời ánh mắt sáng lên, "Biết cái này, chúng ta sờ qua đi, trước thời gian làm thật cái tai họa này không phải vạn sự đại cát?"

Mọi người nhất thời hưởng ứng giả không ít, liền ngay cả râu mép cha cũng không khỏi gật đầu, nắm đấm sờ một cái, rất nhiều nóng lòng muốn thử tâm ý.

Trung Quốc nếu không có khai quốc Mao Trạch Đông thì như thế nào?

Cái vấn đề này, hậu thế trên internet sớm nghị luận cái đề đi. Này tạm thời không đề cập tới.

Triệu Nhạc làm người hai đời, cũng không thể không cảm thán: Có mấy người tựa hồ thực sự là gánh vác sứ mệnh mà tồn tại. Đừng nói Thái Tổ, chính là cái kia chút tiền phó hậu kế họa quốc ương dân đại gian đại ác đồ, cái kia mệnh chính là so với thường nhân ngạnh. Không biết có bao nhiêu người đối với hắn hận thấu xương, bao nhiêu người trăm phương ngàn kế nghĩ trăm phương ngàn kế diệt trừ hắn, nhưng hắn chính là bất tử, đồng thời rất nhiều việc đến so tuyệt đại đa số người trường thọ đặc ý.

Phát hiện mọi người đều ở nhìn mình, Triệu Nhạc chỉ được nói: "Tại bạch sơn hắc thủy rộng lớn, phức tạp, hiểm ác trên đất tìm tới một cái mục tiêu đã nhân, tại nhân gia phạm vi thể lực nhân gia quen thuộc địa bàn, giết chết dã thú như thể cơ cảnh hung mãnh thêm vào giáo hoạt hấn, có thể dễ dàng? Huống hồ, có mấy người liền như đánh không chết Tiểu Cường, "

"Tiểu Cường?"

Đại gia đều cũng sờ.

Triệu Việt trực tiếp liền hỏi: "Tiểu Cường là gì? Bắt từ Thần Ma?"

Hậu thế rất nhiều lưu hành ngữ không có cách nào cùng trước mắt để nhũn giải thích. Dùng "Người tốt không dài thọ, ác độc vọng ngàn năm" giải thích cũng rất đã kích người. Chỉ ít đang ngồi lương thiện lão nhân không thích nghe.

Triệu Nhạc mặt đến hoảng, không ngờ lãng phí miệng lưỡi, tăng hắng một cái, quên nghi vấn, "Người Khiết Đan từ A Cốt Đà hấn cha khắc bên trong bát bắt đầu liền tiểu sát, đến bây giờ người ta không phải nhưng nhảy nhót tung bùng sống sót?"

Một lần mạnh mẽ nước Liêu đều không làm được sự tình, người dựa vào cái gì có thể làm được?

Người so một cái cường quốc đều lợi hại, còn dùng tại đây làm thảo dân chịu tội?

Triệu Nhạc không nói như vậy, không thể đánh kích biểu ca một bầu máu nóng, đại gia nhưng rất tự nhiên suy nghĩ.

Tin Việt ca hai mặt đỏ lên.

Triệu Nhạc mau mau uyển chuyển giải vây, "Có câu nói rằng ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, phong thủy thay phiên chuyển. Coi như có thể giết Hoàn Nhan A Cốt Đà, cũng sẽ có cái gì khác sói A Cốt Đà, hổ A Cốt Đà xuất hiện. Một chủng tộc quật khởi không phải chỉ dựa vào ta một người có thể làm được."

Nói tới cái này, Triệu Nhạc đột nhiên tâm tư hơi động, âm thanh hơi lớn, "Nữ Chân sẽ có một nhóm cùng ta ca ca xuất sắc, không có ca ca ta tài học, so với ca ca ta càng hùng tráng hơn cường hấn, càng giáo hoạt, càng dũng liệt, am hiểu hơn chiến đấu người xuất hiện. Hung tàn liền không cần so. Trong đó mấy người tuổi hấn là cùng ca ca ta gần như, hấn là đã hiện ra phi phạm một mặt.

Nói cách khác, trừ khi, chúng ta có thực lực hiện tại liền đem Nữ Chân các dã nhân tộc toàn bộ thanh trừ hết, có năng lực để phương bắc không xuất hiện nữa đã nhân chủng tộc."

Chủng tộc cuộc chiến cũng được, quốc chiến cũng được, binh chính là thực lực, khoẻ mạnh lực. Nhuyễn thực lực đều không nổi tác dụng lớn, cũng đừng ý nghĩ kỳ lạ cho rằng làm làm ám sát chơi thủ đoạn chơi liền có thể điên đảo Càn Khôn.

Vậy thì là nói chỉ có thể chờ đợi dã nhân trở nên mạnh mẽ, che ngợp bầu trời giết tới?

Một phòng toàn người đều rơi vào ủ rũ, mỗi người cau mày suy nghĩ sâu sắc. Liền ngay cả Ninh lão thái thái này sẽ cũng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 25: Trong tã lót phần đấu (7)

Từ khi nghe được yêu nhất đại tôn từ cùng thành tổng cộng vong kết cục, Ninh lão thái thái liền kinh, không chịu nhận tốt như vậy đại tôn từ sẽ chết thảm, có thể vừa nghĩ đại tôn từ tính cách, không phải vô cùng có khả năng, mà là đến lúc đó nhất định sẽ liều mình báo quốc, suy nghĩ thêm cái kia khốc liệt một màn, lão thái thái không khỏi nước mắt hiện lên, mạnh mẽ ý chí thiếu một chút tan vỡ la, sự chú ý tiêu điểm cũng không tự chủ được dời đi.

Này sẽ được nghe lại Triệu Nhạc nhắc tới Triệu Công Liêm, lão thái thái không rét mà run, đánh cái mạnh mẽ kích lạng: Đại tôn từ tuy nói cũng luyện võ, nhưng là đến cùng cái tuần tú văn nhân, hấn làm sao có khả năng bính được những cả ngày cùng mãnh hổ dã thú tranh đấu hung tàn dã nhân? Huống hồ nhân gia không phải một cái, mà là một đám. Coi như đại tôn từ có thể chặn lại một cái hai hai, cái kia cái khác mạnh mẽ dã nhân ai đối phó? Đại Tổng những quan văn võ tướng?

Lão thái thái theo bản năng bữu môi, phi thanh.

Trong lòng nàng, ai cũng không sánh được nàng đại tôn tử thông minh có khả năng. Đại tôn tử không được, người khác càng không được.

Ai nha! Đây có thể sao làm?

Lão thái thái lại cũng không kịp nhớ phủ định tiểu tôn tử quý thần luận. Tâm tư của nàng toàn tập bên trong tại thế nào cứu lại đại tôn tử vận mệnh trên.

Khấp phòng người hiền nhiên cũng càng ngày càng tin tưởng Triệu Nhạc tiên đoán, có hết đường xoay xở, có tê liệt mặc cho số phận, có tuyên bố quá mức đến lúc đó đánh nhau chết sống, tôi không ăn thua cũng kéo cái chịu tội thay.

Ta còn chưa nói "Nữ Chân bất mãn vạn, vạn vạn không thể chống đỡ", các người liền như vậy?

Triệu Nhạc có chút được đá kích, không nhịn được quát lên: "Ta đây tới. Có ta ở đây. Hoàng cái gì?"

Chờ đều nhìn sang, lại đốt trạm đầu đề khí nói: "Người khác hết cách rồi, ta có. Hoàng triệu không được, bọn ta Thương Triệu có thể."

Đáng tiếc, cho dù hấn đã tận lực nói tới sức lực mười phần, có thể bị bỏ âm thanh, không khỏi giảm mạnh khí thế.

Triệu Nhạc nhìn thấy trong mắt mọi người bản năng toát ra không tin, nhất thời tâm tình ác liệt.

"Nhạc, nhạc, nương tin tưởng người có biện pháp."

Ải này khẩu vẫn là Trương Ý Tuệ cái này nương tới tri kỷ, đối với tiểu nhi tử cũng tới có lòng tin.

Làm nương, môi hồ rãnh lạnh, con lớn nhất vận mệnh kết cục thế thảm, Trương Ý Xuân cùng Ninh lão thái thái như thế sợ hãi sốt ruột. Huống hồ này còn bao gồm sinh tử của tất cả mọi người đại sự.

Triệu Nhạc xoay người muốn nương ôm.

Trương thị mau mau nhận lấy.

Triệu Đại Hữu lúc này diện hiện xấu hổ.

Phía dưới ta muốn nói muốn nói nhất nhà giàu cường trang sự tình, muốn cho yêu ta nhất tin nhất mẹ của ta vinh quang. Bán tín bán nghi cha không thể làm gì khác hơn là trước tiên đứng ở bên.

Triệu Nhạc tâm có tính toán, nhưng cũng không thể thật lờ là một lần nữa tiếp thu cha của hấn cảm thụ, liền miễn cưỡng giải thích an ủi một câu: "Cha, người cánh tay quá ngành, sẽ không ôm. Các cho ta hoàng."

Thời đại này chú ý ôm tôn không ôm. Triệu Đại Hữu vẫn đứng là không có làm sao ôm lấy hài tử.

Mã Đại Tài hai người nhìn một cái Triệu Đại Hữu cái kia trắng kiện cánh tay, ngấm lại cái kia ôm đạn pháo như thế ngọc ôm hài tử tư thế, đều ha ha cười lên. Những người khác cũng tâm linh thần hội lộ ra nụ cười.

Triệu Lão Tài lúc này mới tìm chút mặt mũi, khả khả hai tiếng, lại lui về lão nương phía sau. Đại gia lại lập tức trở về đến trước sầu lo, nhìn Triệu Nhạc, chờ nghe một chút đứa bé này có cái gì thượng sách.

Triệu Nhạc nhưng ngửa đầu lần thứ hai nhìn nóc nhà.

Cho dù đây là Triệu Nhạc lần thứ hai xem nóc nhà, đại gia nhưng không nhịn được theo xem.

Ninh lão thái thái nhìn cột nhà trên dờyton trừ tà dơi vãn, huyền diệu cát tường vãn, có chút xuất thần: "Rất dễ nhìn a! Cứ việc vẫn là rất nhiều kết hôn năm ấy một lần nữa trên thái, loáng một cái mười mấy năm, có thể nhìn vẫn là cái kia sáng rõ... Không đúng rồi, tiểu tôn tử, ân, con vật nhỏ kia lão nhìn chăm chăm nóc nhà là chuyện ra sao? Hấn là kiêng kỵ trừ tà thú..."

Có cổ chấp phiền diện, lão thái thái không khỏi lại bắt đầu Hường Lão dòng suy nghĩ chuyển, lại nghe tiểu tôn tử chỉ vào nóc nhà hỏi: "Các người chẳng lẽ không cảm thấy được phía trên này thiếu chút gì?"

"Thiếu cái gì?"

Mọi người đều cẩn thận hơn nhìn nhìn, "Bóng loáng kiên cố cột nhà, chính tề chặt chẽ rắn chắc mái ngói, đẹp đẽ đồ án... Đều rất tốt, cái gì cũng không có ăn bớt nguyên vật liệu, không ít cái gì a."

Triệu Nhạc nhìn quét mọi người loại này tự chó xem ánh sao ánh mắt, không khỏi rất là ủ rũ, "Chỉ bằng người như vậy, như vậy đầu óc, như vậy sức quan sát, ta còn muốn tại thế giới này kế tục làm nghiên cứu khoa học? Ý nghĩ kỳ lạ ta."

Bất đắc dĩ đập vỗ trán, chỉ chỉ chính mình đông đảo non nớt cái mũi nhỏ đầu, lại chỉ chỉ mọi người ăn mặc áo bông, phiền muộn hỏi: "Lẽ nào các người không cảm thấy lạnh? Không cảm thấy này trong phòng nhiệt độ cùng bên ngoài không kém nhiều? Không cảm thấy này nóc nhà gió lùa thấu đến lợi hại? Các người vì sao ở trong phòng cũng mặc nhiều như vậy?"

"Há, nói chính là cái này a."

Mọi người một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ, lại không phản đối, hoặc thờ ơ không động lòng đáng về.

Cho dù là địa chủ gia, phòng này cũng đã đủ tốt. Có thể ở trên như vậy thanh gạch đại nhà ngói, không biết là bao nhiêu người khát vọng nhưng không thể được giấc mơ. Chẳng lẽ còn muốn cùng hoàng cung như thế? Ta là thân phận gì? Cho dù có cái kia tiền, cũng không lấy được cái kia tài liệu quý giá, không tìm được cao minh như vậy thợ thủ công đến làm ra, lại không dám càn chế. Người cái mao hài tử, mới từ thân giới chuyển sinh đến, tầm mắt cao, không biết thế tục, không biết đủ...

Có ý niệm như vậy, mọi người thậm chí đều lười hỏi, nói chính xác là lười giải thích. Thời gian dài, người dĩ nhiên là rõ ràng.

"Ồ cái len sợi."

Triệu Nhạc tại nói thầm trong lòng: "Đại được mùa đông khắc nghiệt đến, phía dưới là nóng bỏng giường sưởi, mặt trên là dưới quan gió lạnh, liền ta này điều hòa khí ẩm quen rồi quen thuộc cùng hiện tại non nớt thân thể nhỏ bé, có thể không thích vượt qua mùa đông này, vậy thì thật là mạng cứng."

Giường sưởi được cho là Trung Hoa người phương bắc dân một đại phát minh, có người nói có mấy ngàn niên lịch sử, là nhân loại sinh tồn phát triển làm ra không thể xóa nhòa cống hiến. Cứ việc luôn luôn bị lờ là thậm chí miệt thị.

Cho dù tại Triệu Nhạc đến thời đại kia, hân quê nhà vẫn cứ có giường sưởi. Cho dù ở trong ngoài nước tối thành lớn phồn hoa thị sinh hoạt nhiều năm, Triệu Nhạc vẫn cứ yêu thích quê nhà giường sưởi. Dùng kiếp trước cha mà nói: Đại mùa đông tại ấm hò hét giường sưởi trên ngủ một đêm, cường gân hoạt huyết giải lao, ngày thứ hai toàn thân gân cốt đều lộ ra thoải mái. Khỏi nói thật đẹp.

Nơi này cũng có. Giường ốc liền tại giường ốc sát vách.

Mấy ngày trước Triệu Nhạc hỏi qua mẫu thân, mùa đông, vì sao không đi ngủ giường sưởi.

Trương thị trả lời rất, cái kia cái gì, phù hợp dân tục, "Đầu mùa đông muốn trước tiên đông một đông, không phải vậy mùa đông không chịu rét."

Ta hôn nhẹ nương ai, coi như nại đông, liền này nóc nhà vèo vèo hồ điều kiện, ta mạng nhỏ phỏng chừng cũng khó bảo toàn. Vì là mạng nhỏ suy nghĩ, trước hết giải quyết giữ ấm vấn đề, trước tiên từ nóc nhà vào tay. Bằng không hết thấy đều là nói suông đoán mò.

Xem tiểu nhi tử tiểu lông mày càng nhíu càng chặt, Trương Ý Tuệ trước tiên trở nên coi trọng. Lúc trước hai tiểu tử chính là cảm mạo chết yếu ở mùa đông. Nàng rất sợ cái này thân kỷ ấu tử vậy.

Ai nha! Không dám nghĩ.

"Nhạc, người muốn nói cái gì mau mau nói cho nương. Lợi dụng lúc hiện tại còn không là quá lạnh, tới kịp bù đắp."

Ai! Vẫn là nương đau ta.

Triệu Nhạc đối với mẫu thân cười cười, nói: "Chúng ta hai bên không phải đều có hà sao?"

Sao lại kéo tới trên sông?

Trương Ý Tuệ sững sốt một chút, vẫn là gật đầu, "Người yêu thích tắm nắng, ngắm phong cảnh, nương thường ôm người đi ra ngoài cuống, từng thấy. Vật nhỏ, người đến cùng muốn nói cái gì?"

Ta là yêu thích tắm nắng ngắm phong cảnh người sao?

Tắm nắng là vì tăng mạnh cái hấp thu, ta thật dài đến càng rắn chắc...

Quên đi, nói với các người không hiểu. Thật muốn giải thích rõ ràng, chỉ sợ nói đến sang năm, không hiểu, vẫn là không hiểu.

Ta mẹ ruột ai, thế giới này đối với những khác xuyên qua khách khả năng là Thiên đường, đối với ta là ác mộng a!

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 26: Trong tã lót phần đầu (8)

"Cái kia, có cò lau, ta là nói có hay không loại này cò lau, nó liên miên sinh trưởng ở bùn nhão trong nước, cái bóng loáng chắc chắn, dài nhỏ, co dãn được, tính dai mạnh, có như thế "

Duỗi ra ngón út muốn so sánh với lượng độ lớn, có thể phát hiện mình bị nướng nuôi nấng quá được, tay nhỏ quá béo tốt, ngón tay có chút thô, còn nói: "Cùng chiếc đũa tế đầu gần như thô."

Loại này cò lau tại Triệu Nhạc kiếp trước quê nhà thổ tên là ba thảo, Triệu Nhạc không biết thế giới này, tại đây Thương Châu nó tên gì, chỉ được miêu tả một phen.

"Ồ —— "

Quần gia lão Lưu trước tiên đáp lại, "Tiểu thiếu gia, người nói cái kia, ta này có thật nhiều, không thể biên chiếu mũ, mà không ăn, trâu không gặm, không có tác dụng lớn, thổi lửa nấu cơm đến là tốt. Nhiều nhất người nông dân gia không có tiền đặt mua chúng ta như vậy rèm cửa, liền dùng nó biên, mùa hè quải cửa trên cửa sổ chặn con ruồi muỗi. Nha, phơi nắng cây cái củ làm, cũng dùng nó bện."

Nghe đến nơi này, Triệu Nhạc cơ bản xác định là nó, nhưng nhưng muốn xem thử xem

Lão Lưu là hầu hạ người đầu lĩnh, cái kia nhân lực giới sao lại là giống như vậy, lập tức nhìn ra rồi, mau mau bắt chuyện bên ngoài đem môn nhi tử mau mau chiết một cái đến, để tiểu thiếu gia nhìn chân thật đồ dệt.

...

Triệu Nhạc nắm dài nửa thước một cái, "Liên nó rồi. Vật này, người đừng coi khinh. Nó nạy nước nạy ăn mòn, cũng chính là nạy nát, sợi được, ạch, ngược lại là tạo chỉ tài liệu tốt, dùng nó biên thành hậu mặt màn phở đình, lại xoa ba, năm centimet hậu bùn vàng, ạch, "

Nhìn nhìn mọi người đối với centimet hai chữ cũng có chỗ xem ánh sao thái độ, không khỏi thất vọng chà chà miệng.

Thế giới này liên tinh mật độ lượng hành đều không có, phát triển khoa học kỹ thuật? Ai! Không biết có bao nhiêu khó khăn tại tiền phương hướng lạng lẽ chờ ta.

"Có khổ hay không ngắm lại trường chinh 20 ngàn năm, có mệt hay không, ngắm lại Hoàng Kế Quang, Đồng Tồn Thụy."

Triệu Nhạc không để ý mọi người quái dị, tùy ý hô một trận, cho mình đề đề khí, sau đó đưa tay dùng ngón tay cái cùng ngón trỏ ước lượng dưới, "Khoảng chừng chính là như thế hậu. Ai nha, ngược lại gần như phong kín rắn chắc là được, lại có điều kiện trải lên mái ngói, không có điều kiện trên mạch kiệt, noch nhà mưa gió không lọt, cách nhiệt phòng lạnh, đây không phải liền mùa đông ấm? Mùa hè cũng không còn lại trong phòng cũng nướng đến hoảng."

Tất cả mọi người sắc mặt có chút thẹn, ánh mắt lại sáng lên đến: "Đúng rồi, bọn ta làm sao liền không nghĩ tới đây? Này nhiều đơn giản nhiều tiện nghi sự tình. . . ."

Lại vừa nghĩ, lại tự mình an ủi: "Nhân gia là thần tính chưa hẳn thần đồng, tự nhiên biết bọn ta không biết, không nghĩ tới sự tình. Rất bình thường. Cho nên nói không phải bọn ta đần độn."

Đến đây, chỉ vì chút chuyện nhỏ này, này trong phòng thêm vào ngoài phòng đem môn nghe trộm Lưu Vũ, trên thực tế ở bên trong tâm đã tán thành tiếp nhận rồi Triệu Nhạc quỷ thần luận, tự nhiên cũng bao quát tiếp nhận rồi Triệu Nhạc là thần không phải yêu. Chỉ ít đại gia cảm giác rằng Triệu Nhạc không phải khác loại.

Triệu Nhạc nhạy cảm phát hiện loại này chuyển biến, nhìn thả lỏng thân thể nhắm hai mắt không biết đang suy nghĩ gì bà nội, không khỏi âm thầm thở phào: "Cũng còn tốt, này nguy hiểm nhất một cửa cuối cùng cũng coi như qua, chỉ cần tha cho ta trưởng thành, sau đó lại khó khăn mạo hiểm cũng không sợ. Trước mắt trước tiên cần phải củng cố chiến công, phải đem bà nội nâng được, cũng làm cho tại cần nhất thời khắc chống đỡ nướng bà cô môn cũng có thu hoạch. Tối thiểu phải để lão nhân gia môn đối với ta có cái ấn tượng tốt."

Ánh mắt chuyển hướng râu mép cha.

"Cha, người xem có phải là lợi dụng lúc còn không thường thường tuyệt rồi, mặt trời còn lão đại, giường ngủ không phải quá lạnh, tăng cường trước tiên đem bà nội môn nhà phong kín đồ dệt?"

Trương thị con mắt hơi chuyển động, nhìn nhìn ấu tử lập lòe con mắt, tâm linh thần hội cười gật đầu nói bổ sung: "Nhạc nói đúng lắm. Nương lớn tuổi, không giống chúng ta tuổi trẻ chịu rét, là đến mau mau đem vật kia trải lên đi."

Các lão thái thái nghe xong cái này, trên mặt nhất thời thì có nụ cười.

Quách thị cười gật đầu bỏ đao, ạch, ta sai rồi, hẳn là thêm gấm thêm hoa bỏ ấm áp, "Gian nhà càng ấm áp, chúng ta những này tay chân lấm cộm có phúc đồ dệt, sau đó đều có thể thoải mái thần qua mùa đông đồ dệt."

Lập tức thì có lão thái thái vai diễn phụ, "Không phải là sao. Hàng năm mùa đông, này dưới thân giường sưởi nóng bỏng, có thể mặt trên một cỗ hàn khí, không cần thận liên cảm mạo, có thể được đủ tội. Lần này được rồi. Tiểu nhạc chính là linh tinh hiểu thuận."

Tiếp theo chính là một đám vai diễn phụ. Các lão thái thái mồm năm miệng mười cao hứng nghị luận.

Ninh lão thái thái không thích nghe người khác khuếch đại ai so với nàng đại tôn tử được, nhưng trên mặt rốt cục khôi phục chút ngày xưa hiền lành đáng đáp, mở mắt nhìn Triệu Nhạc, trong ánh mắt cũng biểu lộ một ít âm áp cùng tán thưởng.

Triệu Đại Hữu tăng tăng nói ra bức bối, khôi phục một trang chi chủ tự tin.

Hắn hướng về nhìn chính mình quản gia vung vung tay, "Chớ gấp, đây thùng các loại tài liệu đều sẵn có, làm lên không kém thời gian. Ta nhìn nhạc đối với việc này còn có lời muốn nói, tạm thời nghe hắn nói xong."

Triệu Nhạc ừm một tiếng, "Biên cái kia, khiến trần nhà đi. Muốn hậu chút, làm sao cũng đến năm, sáu cây trát một luồng. Có cái biện pháp, không cần vì từng đạo từng đạo lặt khăn, nhiều phần thẳng cần nhiều người đồng loạt biên một cái trục nói cộng đồng lặt. Tìm căn trường mộ, hai con chi lên, dây thừng triền trùng một ít mộc trụ trên, hai cái một đôi, dây thừng đan xen thêm trên cỏ lau, hoa tai đan xen lưu đáp then trên, "

Không cần phải nói xong, lão với việc mọi người liên rõ ràng. Mặc dù bọn hắn không hiểu trọng lực tại đây tác dụng.

Lưu quản gia cười ha hả nói: "Là tốt biện pháp. Cứ như vậy liền dùng ít sức, chính là đưa bé một người cũng có khả năng."

Triệu Tín Triệu Việt lập tức chạy trốn ra ngoài sắp xếp.

Vẫn không lên tiếng Mã Đại Tài niệp râu mép cười híp mắt đột nhiên hỏi: "Tiểu chất, trước ngươi nhắc tới cái gì tiêm cái kia cái gì, nói có thể tạo chi?"

Triệu Nhạc gật đầu, nhưng tiếp theo liền nói: "Tạo chi không khó. Nhưng ô nhiễm hoàn cảnh, càng tốn thời gian. Trước tiên làm cần gấp."

Nói cũng mặc kệ mọi người ý kiến gì, ngón tay út chỉ chính mình xuyên tiểu áo bông.

Vải vóc là vải bông, nhưng cũng là dùng đại nhân quần áo cũ cái. Có địa phương còn có lỗ nhỏ.

Gia gia ngươi, đây là đánh vỡ đơn truyền số mệnh địa chủ gia tiểu thiếu gia nên có đãi ngộ?

Tại mọi người không rõ trong ánh mắt, lại giật nhẹ trên người mẫu thân áo vải.

Này đồ chơi thiếp thân xuyên kéo đến hoảng. Cũng không hấp hân.

Mùa hè, mẫu thân xuyên tơ lụa vải bông y, có thể khí trời lạnh lẽo, liền hầu như tất cả đều là tiện nghi lại nại ma vải thô áo tang, chỉ vì không có tiền tình tiền.

Gia gia ngươi gia gia, đây là đại địa chủ bà, cho Thương Triệu lại sinh con cháu, đối với ta tốt nhất nương, nên có đãi ngộ sao?

Gia chỉ có mấy chục mẫu tiểu địa chủ bà cũng không đến nỗi như vậy keo kiệt chứ?

Lão Triệu oa lão Triệu, tượng nương xinh đẹp như vậy trí tuệ cùng phẩm hạnh đều chiếm được kiệt xuất nữ tính, ưu tú nữ tính, vĩ đại nữ tính, đặt ở ta kiếp trước, chắc chắn sẽ không gả cho ngươi, coi như nhất thời bị lừa gả cho ngươi đây cái mệnh cộp gan thỏ cao soái phú, ta bảo đảm không cần ba ngày nhất định cùng ngươi ly hôn.

Lại nhìn nhìn bà nội môn,

Ân, không phải ma, có tia trù, có vải bông, có thể đều là cự;

Mã gia Kiều thị đây, tơ lụa, nhìn đáng đáp còn rất mới, xem ra Mã Đại Tài biết đau tự cái lão bà;

Nhìn lại một chút bên người Hà thị cùng nữ huynh đệ tiểu Lưu Thông, toàn ma, cự, sống đến mức còn không bằng ta nương hai.

Đáng thương, đặt kiếp trước có siêu bản gốc tiền Hà thị tại thế giới này chỉ có thể mù mắt theo lão Lưu chịu tội.

Ai!

Tằng tăng thờ dài bức bối, "Ta Triệu trang có phải là cũng nghèo quá?"

Triệu trang nòng cốt lão gia môn môn nhất thời toàn quần đỏ mặt.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 27: Trong tã lót phần đầu (9)

Nói móc một thoáng Triệu trang đàn ông, đặc biệt là đời này cha, đại mẫu thân, Hà thị, mình và nãi huynh đệ nhỏ nhỏ mở miệng oán khí.

Triệu Nhạc lại thở dài, để các lão gia mặt càng đỏ, lúc này mới tại mẫu thân và Kiều thị cường yếm ý cười bên trong, nghiêm túc nói: "Muốn tại thời loạn lạc người trung gian mệnh chỉ có người không nên việc, đến có mệnh mẽ quân sự trang bị, sung túc lương bổng, nói cho cùng liền một chữ —— tiền.

Đến có tiền a. Không có tiền, hơi gặp cái thiên tai dục vọng, Triệu trang không chơi xong cũng đắc nhân tâm ly tán mà tan vỡ. Không có tiền, trước mắt mùa đông đều qua không được, còn nói gì cái khác?"

Mãnh liệt ý thức được trò đùa đến rồi, thân đồng lượng bản lãnh thật sự thời điểm đến, một phòng toàn người không tâm tư tính toán Triệu Nhạc trong lời nói giấu diếm trào phúng, không quan tâm cao thấp quý tiện già trẻ, đều không lên tiếng, đều yên lặng nhìn chăm chăm trước mắt đứa bé.

Phía dưới nói đến sự tình muốn dùng đến chính mình tinh xảo kiến thức khoa học kỹ thuật cùng kỹ năng, Triệu Nhạc cũng tinh thần tỉnh táo, "Phía dưới nói một chút tại mùa đông này, ta Triệu trang làm sao làm giàu trị phú."

Thân tay nhỏ điểm điểm chén trà trên bàn. Mọi người nhìn nhìn cái chén, suy đoán dồn dập, đều mờ mịt không rõ.

Triệu Nhạc không hài lòng, "Không phải chứ? Tri thức vô giá. Ta giáo phát tài, giàu to sự tình, liền ngậm nước cũng không cho uống sao nhỏ. Ta ngâm vào niêu sau liền đói bụng, này tiểu nộn cổ họng đều bốc khói."

Bởi vì thống hận cái này phá hủy giấc mơ thế giới, khoa học kỹ thuật cuồng nhân Triệu Nhạc phủ định Đại Tổng tất cả lịch sử công lao, lại bị gần nhất người thân mạnh mẽ dẫn vật lần này, đối với thế giới này ngu muội vô tri người càng không thích, ác miệng khuynh hướng càng ngày càng rõ ràng.

Đến cùng là mấy tháng qua độ cao quan tâm ấu tử mẹ ruột, Trương Ý Tuệ phản ứng lại, ôn nhu hỏi: "Nhạc, người khát?"

Mất nhưng nhìn Triệu Đại Hữu.

Triệu Đại Hữu a một tiếng, tại lão bà ánh mắt bất nạt bên trong mau mau tìm cái cái chén không đổ nước, cẩn thận từng ly từng tý một cho ấu tử đoạn lại đây.

Nhìn ra Ninh lão thái thái cực không cao hứng, nhưng không tiện nói gì.

Thâm khen một tiếng nương thủ đoạn cao cường, Triệu Nhạc nhấp ngụm trà, nhưng thiếu một chút phun ra.

Này mùi gì?

Này cũng gọi là trà?

Chính sự quan trọng, chấp nhận đi, cổ nén thắm giọng một cái, lắc đầu không uống, gương mặt hỏi đang bị lão bà nhìn đến một mặt lúng túng râu mép cha.

"Cha, ta thôn trang có hạt đậu sao?"

Triệu Đại Hữu nhân cơ hội thoát khỏi quần cảnh, ôn hòa mà nhìn Triệu Nhạc nói: "Có a, đậu đỏ, đậu xanh, đậu nành. . ."

Hạt đậu tiện nghi, là Triệu trang trọng yếu bổ sung thực phẩm, vì lẽ đó hàng năm đều chứa đựng không ít lấy kháng đói bụng mùa đông.

"Stop "

Triệu Nhạc đánh cái đình thủ thế, đánh gãy râu mép cha dài dòng, "Cái kia đậu nành là ra sao?"

Không xác định thế giới này đến cùng là nghịch thời không, vẫn là không gian song song, sợ cái này đậu nành không phải loại kia đậu nành, vì lẽ đó muốn xác nhận một thoáng, miễn cho nháo hiểu lầm làm lỡ thời gian.

Quần gia lão Lưu không biết Triệu Nhạc muốn làm gì, sẽ không làm lỡ hần hành động, bất đồng dặn dò liền đột nhiên kéo một tiếng mở cửa, đem đang hé cửa nghe trộm Lưu Vũ thiếu một chút lách vào đến.

Trùng chính mình hai tiểu tử một chút, eo ưỡn một cái dặn dò: "Đồ ngốc, nghe thấy tiểu thiếu gia, còn không cút nhanh lên đi tìm chút hạt đậu đến để tiểu

thiếu gia nhận nhận?"

Lưu Vũ phản ứng thật nhanh, không chờ hấn lão từ phun xong ngụm nước, liền vèo vèo mấy chuyển chạy xa.

...

Triệu Nhạc nắm bắt một hạt đậu nành, gio tay lên, "Ta liền chế tác dầu nành, tranh thủ mùa đông này liền bỏ rơi nghèo khó mũi."

"Đậu, dầu nành?"

Mọi người đều nثر hai mặt nhìn nhau: "Vật này có thể làm đậu phụ ăn, có thể sả lửa mạch diện ăn, có thể luộc ăn xào ăn, ăn được thẳng thần thối lảm. Có thể không nghe nói nó còn có thể làm dầu?"

Triệu Nhạc muốn từ dầu nành tới tay, cũng là xem mẫu thân ẩm thực mới chú ý.

Mẫu thân cơm canh nội dung cũng không kém, có đủ loại hũn hồ hải sản, có vịt thịt dê, thậm chí có Đại Tổng nghiêm cấm giết thịt bò. Nhưng Triệu Nhạc phát hiện bất kể là món gì, cơ bản đều là luộc.

Được rồi, canh cá tiên, dê thang đẹp, cá muối sáng khoái đến méo mó miệng. Ngày này thiên bú sữa mẹ, miệng không có tư vị, ta cũng thêm ăn hoảng.

Mẫu thân thấy ấu tử tha thiết mong chờ, liền này một cái thang.

Àn, thuần thiên nhiên, không ô nhiễm, cái này tốt uống, cái kia cũng tốt uống

Á chà chà, cái này món ăn thang không tốt uống, trừ ra muối vị, còn. . . Là muối vị.

Giời ạ chết mập đầu bếp, người rất thiếu đạo đức, không có vị tinh, không phải lỗi của người, có thể người đến là thả điểm dầu oa.

Dầu đây? Dầu đây?

Sao thể chủ bà ăn món ăn liền cái váng dầu hiếm thấy?

Không phải ta nướng không thích đây mỡ, nhất định là người đây cái mập con chuột đem dầu đều thâu tự cái trong bụng đi tới.

Không phải nói Đại Tổng mở ra xào rau thịnh yến, cuối cùng dẫn thân ra hiện đại tám món chính hệ, bị người hiện đại tán thưởng là Đại Tổng văn hóa cống hiến một trong sao?

Cái kia, ta yêu thích xào rau đây? Ta oa bạo nhục đây? Ta hành bạo hải sâm đây? Ta. . . Làm sao cái này luộc, cái kia luộc, giới ạ, không có có đồ vật không phải luộc.

Cái kia tên béo đáng chết muốn làm gì? Đầu óc luộc sao?

Chờ có thể nói chuyện, vừa hỏi mẫu thân mới biết, nguyên lai Đại Tổng, dầu có thể không phải người bình thường có thể mỗi ngày ăn được lên. Lúc này không có dầu phộng các dầu thực vật, chỉ có dầu vừng dầu cải cùng lợn mỡ lợn. Dầu vừng quá đắt. Cây cải dầu không phải khắp nơi đều có thể loại. Lợn mỡ lợn, người đến ăn được lên thịt, dường nổi lợn mới được. Lợn là đi lính, Triệu trang khuyết chính là lương, vì lẽ đó không dường lợn.

Đừng nói lợn, gà cũng chỉ là số ít vài con. Triệu Nhạc cái này thiếu gia mới có trứng gà ăn.

Dê cùng con vịt đến là rất nhiều, là Triệu trang trọng yếu tài nguyên. Trâu cũng không ít, là trọng yếu lao lực.

Nông thôn có cỏ, dường dê bò liền không cần phải nói.

Con vịt nhiều là bởi vì Triệu trang tại hai cái hà trong lúc đó cao điểm trên, thuận tiện dường ăn cá không đi lính thực con vịt. Liền như vậy, con vịt đến mùa đông cũng là ai giết mổ hàng. Bã không lấy cái gì dường?

Triệu Nhạc nhìn một mặt chờ mong quân gia, hỏi: "Ta thôn trang có cao thủ thợ rèn sao? Rất tin cậy loại kia."

Lão Lưu lập tức gật đầu trả lời: "Đương nhiên là có. Thôn trang tinh xảo đao thương chính là cao thủ chế tạo. Trong đó đặc biệt trâu đại hàm phụ từ tay nghề là nhất."

Triệu Đại Hữu nói tiếp: "Nhi tử, ta thôn trang hàng rào quần lại chuồng. Mọi người tin cậy."

Nói tới một mặt tự tin.

Lấy Triệu Nhạc xem ra, Triệu gia trang vào lúc này đại tuyệt đối là cái kỳ hoa tồn tại.

Nó tương tự hậu thế cái cách mở ra trước xã hội chủ. Nghĩa nông thôn.

Chính là Triệu gia (quốc gia), bên trong tất cả cũng là Triệu gia. Mấy ngàn hộ tá điền phân làm ruộng, bình thường phụ trách quản lý, gặt gắp gieo trồng gắp, toàn trang cùng lên một loạt trận, theo tiểu đội vì là tổ đồng loạt làm, không phân nơi đây là nhà người nhà ta phụ trách, nhưng sản lượng do các quân sự phân biệt ký món nợ, nộp lên quân gia, lương thực toàn bộ nhập Triệu gia nhà kho, các cuối cùng phán quyết giả Triệu Nhạc hấn nương, dựa vào công lao thứ bậc thống nhất phân phối khẩu phần lương thực.

Nuôi trồng, ngư nghiệp phân đội bài tập, cũng là như thế.

Chỉ có điều ngư nghiệp là mỗi ngày tiến hành, do Triệu Tín Triệu Việt Luru Vũ ba cái phụ trách. Như vậy có theo lao lấy thù, làm nhiều có nhiều ý vị, ruộng có lương thứ, sản lượng tiêu chuẩn cũng không giống, nói chung rất công bằng.

Triệu trang chính là một cái một bên dân ôn đoàn cầu sinh tồn tập hợp, sinh sản chất lượng quan hệ đến mỗi người thiết thân lợi ích, tập thể lao động cũng không dám qua loa, tại Triệu trang loại này quan hệ sản xuất hình thức dưới ít có mâu thuẫn giằng co.

Thì chốt là, tá điền thu vào khác biệt không lớn, nói trắng ra là đều hần mã như thế cùng, vì lẽ đó lòng người bình, lại cần cộng đồng kháng địch bảo mệnh, vì lẽ đó lực liên kết xác thực cao.

Mà Triệu gia trong nhà không nhiều nô bộc, không tính Luru gia, đều là thu dưỡng cô nhi. Những người này lớn lên lập gia đình sau muốn rời đi thả ra, không muốn rời đi Triệu gia lại đồng ý lưu liên triệt để thành nô bộc.

Bọn họ đến Triệu gia mạng sống, sinh trưởng ở Triệu gia, tác thành tại Triệu gia, coi Triệu gia vì là nhà của chính mình, chỉ ít là chính mình dựa vào, trung thành độ xác thực cực cao.

Đây là Triệu Đại Hữu hết sức tự tin khởi nguồn cùng lý do.

Nhưng Triệu Nhạc không cho là như vậy.

Triệu trang loại này đoàn kết cảm rết với đều cùng đều muốn bảo mệnh. Nếu như một người trong đó điều kiện thay đổi, loại này đoàn kết cục diện sẽ tan vỡ.

Hiện tại chuyện cần làm chính là để Triệu trang nhanh chóng giàu có lên. Kết quả tất nhiên là người có tài trước tiên phú, tất nhiên giàu nghèo chênh lệch gia tăng, tất nhiên xuất hiện lòng người bất bình, tất nhiên xuất hiện bất mãn cùng phản bội.

Không muốn hy vọng này quân tá điền cao bao nhiêu lòng dạ, cao bao nhiêu lý tưởng, cao bao nhiêu nghĩa tiết.

Bọn họ duy nhất sinh tồn mục tiêu chính là trải qua ngày thật tốt, thư thư phục phục, tốt nhất là một đêm phát nhanh từ đây lên làm đại gia. Một khi có thể thừa dịp, khả khả.

Hậu thế cải cách gió xuân dưới diên cuồng xã hội tình hình cực kỳ rõ ràng nhắc nhở Triệu Nhạc.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 28: Trong tã lót phần đầu (10)

Quân gia cùng Triệu Tín Triệu Việt chạy ra ngoài, hào hứng đi bắt thợ rèn Ngưu Lão Hàm phụ tử cùng thợ mộc Lý Lão Trụ phụ tử.

Nhân lúc rảnh rỗi, Triệu Nhạc vì chính mình cùng đói bụng tinh rồi chuẩn bị kêu khóc kháng nghị nãi huynh đệ muốn sửa bò sửa dê điền cái bụng.

Hà thị đem nhi tử thả trên giường, vội vàng tự mình đi chuẩn bị. Đến lúc này, cái này thuần lương cần lao nữ nhân mới đại đại thở một hơi, đi lên lộ đến chỉ cảm thấy người nhẹ như yến. . .

Triệu Nhạc nằm trên giường, cười vừa đậu nãi huynh đệ, vừa xin mời mẫu thân tả phân hợp đồng.

Trương thị nghe không hiểu, lại thật không tiện hỏi ấu tử.

Triệu Nhạc cũng không có chú ý.

Mã Đại Tài suy nghĩ một chút, cười nói: "Tiểu nhạc đại khái là muốn phân khế ước chứ?"

Triệu Đại Hữu nhú nhú mày, lại đây ngồi ở bên giường, nhìn tiểu nhi tử hỏi: "Nhạc, ngươi là muốn cùng Lão Hàm Đại Trụ bọn họ thêm khế ước?"

Giọng nói có chút bất mãn.

Ta đều nói rồi chúng ta hàng rào quán lại lao, ngươi vẫn như thế làm? Đây không phải là trước mặt mọi người đánh ngươi lão tử mặt của ta, tổn thương ngươi lão tử ta uy tín sao? Thân đồng nhi tử cũng không thể như thế làm a.

Thời đại này người liền này kiến thức.

Triệu Nhạc không khinh bỉ râu mép cha, càng sẽ không xuẩn lại tổn râu mép cha bì, cất giảm uy tín.

"Cha, cũng không hài nhi không tin cha năng lực. Có thể, không phải có câu nói rằng lòng hại người không thể có, nhưng nên có tâm phòng bị người sao? Cần thận không sai lắm lớn."

Bao quát Ninh thị ở bên trong, các lão thái thái đều gật gù.

Côi đòi này xảo trá nhiều hơn nhiều. Thoại cũng không nên nói quá mất.

Râu mép cha chậm rãi ừ một tiếng, hiển nhiên phản ứng lại, gây nên coi trọng, nếp râu mép suy tư điều gì.

Triệu Nhạc lại nhìn cười híp mắt suy tư Mã Đại Tài: Người này kinh thương, kiến thức rộng rãi, là cái rõ ràng, trong lòng nắm chắc.

Hướng về Mã Đại Tài cười nói: "Người không bền lòng sản, có thể nào có bền lòng? Người này a, không hoạn quả, mà hoạn không đều. Lòng người bách thái không phải là nói một chút."

"Triệu trang sẽ nhanh chóng phủ lên, sau đó trở thành toàn Đại Tổng tối phủ cường làng xóm cũng không là việc khó gì. Mọi việc không dự thì lại phế. Có một số việc không thể bằng cảm giác đến, trước tiên lập quy củ, trao quản lý, trừ mầm họa, tận lực nắm giữ chủ động đều là tốt đẹp. Chúng ta ở ngoài có cường địch, người đang ở hiểm cảnh. Làm cẩn thận làm đầu."

Mã Đại Tài mắt nhắm lại, lập tức liền nhẹ giọng cười lên.

Thật là vui vẻ đáng về.

Đến lúc này, Trương Ý Tuệ trăm phần trăm tin nhi tử, cũng mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, tiểu nhi tử nếu nói rồi, nàng liền lập tức động thủ.

Này chỉ trong chốc lát đã chuẩn bị kỹ càng giấy và bút mực.

"Nhạc, này khế ước viết như thế nào?"

Triệu Nhạc sớm có thành án, nhưng cười nói: "Việc này Mã thúc thúc sở trường nhất. Ta chỉ cường điệu một điểm, nếu kỹ thuật để lộ bí mật, người trong cuộc gia nhận phạt hoàng kim vạn lạng, cũng tự nguyện đem mệnh tùy ý Triệu gia xử trí."

Ư ——

Tất cả mọi người hút vào khẩu hơi lạnh.

Vạn lạng vàng? Còn muốn mệnh?

Tên tiểu tử này thật ác độc a.

Mã Đại Tài suy nghĩ một chút nhưng cười lên, tán thành: "Diệu."

"Tuy nói Ngưu Lý hai nhà là Triệu trang lão hộ, không có khả năng lắm bán đi chủ nhà, nhưng tiền tài động lòng người, nếu này dầu nành thật có thể thành, cái kia riêng là này một hạng chính là bút to lớn của cái, vì lẽ đó nhưng cũng sợ vạn nhất. Định này khế ước, ta nghĩ chính là cái kia Thôi gia các ra số tiền lớn thu mua, cũng chắc chắn sẽ không ra vạn nay, đồng ý, Ngưu Lý động tâm cũng không dám thật làm. Bằng không, chúng ta cáo trạng quan phủ đuổi bắt, phái người truy sát, có lý có chứng cứ, danh chính ngôn thuận. Bọn họ chưa đóng nộp phạt tiền thường không nộp mệnh, muốn quyền tiền đào tẩu ẩn nấp tiêu dao? Khả khả. Lùi một bước giảng, Thôi gia biết có này khế ước tại, càng sẽ ở được chuyện sau giết người diệt khẩu."

... ..

Ngưu Lý hai nhà hiện đang làm hoạt. Đột nhiên quản gia mang tay chân đích thân tới, không nói lời gì đem bọn họ miễn cưỡng duệ đi. Sợ đến hai nhà không biết làm sao, một đường khổ hỏi, lão Lưu nhưng chỉ thúc đi mau.

Một thân là hân, mê đầu gặp não tiến vào Triệu phủ, mãi đến tận bên trong, vừa vào cửa liền nhìn thấy Triệu trang thành viên trọng yếu lại đều ở, nhìn ánh mắt của bọn họ nghiêm nghị.

Hai đôi phụ tử nhất thời cả kinh không nhẹ.

Xem tư thế, chủ nhà không quen.

Đây là sao thế? Bọn ta không có phạm chuyện gì a?

Triệu Tín Triệu Việt bọn người buông lỏng tay. Hai đôi phụ tử liền rầm quỳ xuống, "Chủ nhà, bọn ta là trung thành tuyệt đối a. Bọn ta là Triệu trang lão nhân a, bọn ta là lương dân, không làm . . "

Dập đầu không cần tiền, mãnh đến.

Này đều cái gì cùng cái gì nha, tịnh mù làm lỡ công phu.

Triệu Nhạc nhú nhú tiểu lông mày, tiếng quát: "Đều lên."

Ngưu Lý đang cầu xin đến hoan, đột nhiên nghe được một cái bi bô mệnh lệnh, đều cùng nhau sững sốt một chút, lập tức chần chừ ngẩng đầu một nhìn.

Trong phòng có hai em bé tại, đều biết.

Một cái là quân gia ấu tử, vào lúc này hiện đang Hà thị trong lồng ngực vui sướng bú sữa mẹ, còn không quên thỉnh thoảng phát tay một cái nói thần ngữ phát biểu một thoáng ý kiến tâm tình. Một cái,

Ai má ơi, tiểu thiếu gia đang nhìn ta, có vẻ như đang một mặt không hài lòng.

Ư ——

Ai má ơi! Lẽ nào vừa nãy là tiểu thiếu gia nói chuyện?

Ai má ơi, hần, hần không phải mới, mới ba tháng, ngược lại không tới 100 ngày đại sao? Chuyện này làm sao liền sẽ nói như vậy đồ dẹt. . .

Trong lúc nhất thời càng lừa được không được không được, cái nào còn muốn nổi đến mệnh lệnh.

Này bốn cái gia hỏa đây là làm cái gì?

Triệu Đại Hữu cũng nhú mày lại, "Không nghe thấy con của ta nói cái gì không? Còn chưa cút lên?"

Lăn có thể lên mới là lạ.

Cái kia không khoa học.

Triệu Nhạc vừa xuất thần, Ngưu Lý hai đôi phụ tử nom nớp lo sợ đứng lên đến, nhưng cong người, cúi đầu, xem tư thế kia hiển nhiên là chuẩn bị bất cứ lúc nào lại ngã xuống.

"Không phải sợ. Thăng thần lên eo, ngẩng đầu lên."

Không có nhiều như vậy cường hào thời gian lãng phí.

Triệu Nhạc muốn mau sớm trấn an được bốn người, lần này đem ngữ khí dùng sức thả ôn hòa.

Ai má ơi, bi bô lại vang lên, thực sự là tiểu thiếu gia đang nói chuyện. Này Thương Triệu gia ra tiên thần, vẫn là sản yêu nghiệt?

Bốn người cả kinh đầu mang tới, eo thẳng thần chút, nhưng cương thân thể.

Ngưu muội vô tri, hiếm thấy nhiều quái, tịnh lãng phí ta thời gian.

Không biết lãng phí người khác thời gian là rất lớn phạm tội sao?

Triệu Nhạc thân thể nhỏ bé pháp lực đến cực điểm, bất quá là cường chống tận lực bố trí, tốt nhất để trấn an được mọi người, đặc biệt là bà nội, giờ khắc này lần nữa bị quấy, trong đầu chuẩn bị phía dưới thế nào giảng dạy người bản địa trật tự bị quấy rầy, nhất thời hỏa khí xông lên, trừng mắt nhìn bốn người, không nhịn được quát lên: "Suy nghĩ vỡ vụn cái gì? Các người phải đứng thẳng, tỉnh tỉnh thần thần, không nghe thấy sao?"

Bốn người nhưng càng cả kinh cứng ngắc, tựa hồ thất thần chí, hồn không biết thân ở nơi nào.

Giời ạ, Triệu Nhạc thiếu một chút bức bối khóc.

Này cái gì phá thời đại! Từng cái từng cái xuẩn muội đến không được.

Trương thị cảm giác được tiểu nhi tử thân thể đang phát run, bần bệ vô nhẹ nhẹ, "Nhạc đừng nóng vội. Nương tới nói."

"Lão Hàm a, lão trụ a, các người không phải sợ. Con trai ta là thần đồng, ngày hôm nay tìm các người tới là muốn dạy các người làm chút thứ tốt. Không phải muốn phạt các người."

Ưu nhã ôn hòa, mang theo cười âm nữ chính thanh quả nhiên dễ sử dụng.

Bốn người nhất thời trở về hồn, từng cái từng cái thân thể thẳng thắn chút, đều cùng nhau nhìn về phía lo liệu việc nhà chủ mẫu.

Trương Ý Tuệ cười híp mắt, "Muốn làm gì đó ni cực quý giá, việc quan hệ Triệu trang ngày tháng sau đó tốt xấu, nói là bảo bối cũng không quá đáng. Các người đều là Triệu trang nòng cốt người có nghề. Triệu gia tin mặc các người, lúc này mới để cho các người tham dự đại sự."

Bốn người nhất thời yên tâm không ít, tinh thần đều phấn chấn lên.

Trương Ý Tuệ cười ha hả nhìn quét bốn người, "Ta Triệu trang ngo cả ngàn đồng, làm sao? Các người không cao hứng?"

Ai nha! Chuyện này làm sao có thể không cao hứng?

"Cao hứng, cao hứng. Chủ nhà, bọn ta cao hứng đều lừa được tìm không được bác."

Mau mau cười khúc khích.

"Ha ha, vậy thì tốt. Cái kia, phía dưới liền cẩn thận nghe ta. Không cần sốt sắng. Lấy ra bản lĩnh để chứng minh chính mình, không hiểu không quan trọng lắm, cẩn thận hỏi rõ ràng là tốt rồi. Ta không vội vã."

"Ai, ai. Bọn ta không dám gọi chủ nhà thất vọng."

Bốn người eo bắt tri bắt giác thẳng tắp. Đầu cũng vì ngang.

Khoa học kỹ thuật nhân viên liền này đức hạnh, vừa nhắc tới chính mình sở trường, nhất thời thì có linh hồn dũng cảm, đầu óc cũng sống, thông minh tình thương tự tin toàn tới.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 29: Trong tã lót phần đầu (Hoàn)

Triệu Nhạc từ bốn người trên mặt nhìn thấy kiếp trước quen thuộc cũng quen rồi biểu hiện, tâm tình thật tốt: Ân, khoa học kỹ thuật nhân viên nên là bộ dáng này, chính là không biết trình độ đến cùng thế nào. Có thể hay là 5 cận bả.

"Ngày hôm nay muốn dạy các người làm chính là máy tra dầu cùng nhiều chức năng máy dệt."

Xem bốn người trên mặt lóe lên nghi hoặc lập tức con mắt trừng lớn, tinh thần cấp tốc chăm chú lên, Triệu Nhạc hài lòng điểm điểm đầu nhỏ.

"Nói cái này trước đây, ta trước tiên định độ lượng."

"Định độ lượng?"

Bốn người kinh ngạc: Làm sao cái định pháp? Được sao? Dễ sử dụng sao?

Tư duy theo quán tính dưới, bọn họ nhất thời đã quên giảng dạy bọn họ chính là thần đồng việc này.

"Không sai. Nhỏ bé trọng loại này độ lượng không đủ tinh chuẩn, cũng bất tiện. Muốn làm gì đó lại nhất định phải phi thường chính xác, vì lẽ đó tất yếu."

Triệu Nhạc cũng không trách bốn người nghi vấn, kiếp trước quen thuộc, chỉ tự mình bút lên chi chuẩn bị trước một cái tuyến.

"Mới độ lượng đơn vị là lấy mét làm cơ sở chuẩn. Phía dưới là đềximét, centimet, milimét, lấy mười vì là tiến vào chế, phía dưới còn có càng nhỏ bé phân chia, hiện nay kỹ thuật chưa dùng tới, liền không nói."

Lý Lão Trụ không có chú ý tuyến, đánh bạo hỏi: "Tiểu thiếu gia, dám hỏi cái này mét là cái gì mét?"

Gạo? Gạo kê? Nam Phuong mét, vẫn là phuong bác mét?

Lấy mét nhỏ như vậy đồ vật vì là đo cơ sở lại phân chia ba lần, cái kia muốn làm gì đó đến tính vì tới trình độ nào? Ta sợ không làm được a.

Đương nhiên kéo, không phải ta tay nghề kỹ xảo không được, không tự tin, là người yêu cầu quá cao đồ dẹt.

"Không sai, không hiểu liền hỏi. Sẽ là tốt rồi. Ta muốn chính là kết quả."

Triệu Nhạc biểu dương một thoáng, cho bốn người đề đề khí, cười nói: "Chính là com tẻ gạo, cũng không phải lấy gạo vì là độ lượng tiêu chuẩn. Sợi dây này độ dài chính là 1 mét. Ký phải trở về dùng làm bằng sắt một cái mét thước đo. Thiết lạnh trường hệ số tiêu. Ký thực dùng hoàng kim làm tốt nhất. Đáng tiếc ta khuyết cái kia."

Cử chỉ này lạc trong mắt của mọi người giống làm loạn.

Đo lường, đây là cỡ nào chuyện trọng đại, người tùy tiện xả căn tuyến, thuận miệng vừa nói như thế liền định?

Triệu Nhạc thật là có này tự tin.

Hắn kiếp trước còn có cái đề khoa học kỹ thuật đồng hành bội phục thần kỳ bản lĩnh chính là ánh mắt kỳ chuẩn, chỉ cần không phải quá hình thù kỳ quái ảnh hưởng thị giác phán đoán đồ vật, hắn đánh mắt liền có thể đánh giá ra độ lượng trị, khác biệt cực nhỏ sẽ vượt quá milimét.

Vì lẽ đó sợi dây này thật sự không phải hắn tùy ý định.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không tại đây lãng phí thời gian cùng ngậm nước cho người bản địa giảng giải độ dài Kazumitsu tốc quan hệ.

Xem bốn người trên mặt gât đầu, biểu hiện nhưng không phản đối, Triệu Nhạc vỗ một cái mẹ kiếp chân, lạnh giọng quát hỏi: "Nghĩ vấn cái gì? Các người là thần đồng, vẫn là ta là?"

"A?"

Bốn người đã quên này tra, lại "À" lên một tiếng, mau mau cúi đầu đảng hoàng nói: "Tiểu thiếu gia thứ tội. Tiểu thiếu gia nói cái gì chính là cái gì. Bọn ta nghe tiểu thiếu gia."

Phí lời.

Triệu Nhạc trong lòng mắng thanh, lười cùng để nhũ tính toán, lại lạnh lùng hỏi: "Đem mét theo thuật toán đều đều chia làm dềximét, centimet, milimét, cái này có thể làm được chứ?"

Này có cái gì khó, đem tuyến chiết khấu chiết khấu, lại... , tổng có biện pháp.

Bốn người mau mau gât đầu.

Lúc này, Ninh lão thái thái đột nhiên đứng lên, đối với nhi tử nói: "Rất nhiều a, hiện tại là làng xóm trên sự tình, người là một trang chủ chủ, đến tọa này. Ta nơi khác tọa biết."

Bên cạnh Triệu Tín hắn mỗ mỗ mau mau đứng lên đến cười nói: "Mười hai muội, đến tọa này."

Ninh lão thái thái cười cười, cũng không khách khí.

Cái khác lão thái thái lập tức lần lượt đề tọa.

Triệu Đại Hữu ngẫm lại cũng là, mới vừa muốn qua đi tọa, lại bị Ninh lão thái thái mạnh mẽ nhìn chăm chú một chút. Lão Triệu sững sờ chính, lập tức hiểu được, xoay người đối với lão bà cười nói: "Cái kia, cái gì, chính sự quan trọng. Phu nhân, người chữ viết đến được, đến, tọa này dựa vào bàn đem nhạc nói đều nhớ kỹ. Tình đến bốn người bọn họ nghe xong đã quên, còn phải luy nhạc."

Trương Ý Tuệ trên mặt không chút biến sắc, này trong lòng hồi hộp: Hừ, dám nói con trai của ta là yêu nghiệt. Lần này phục rồi chứ?

Hướng về Ninh lão thái thái xin chỉ thị cái ánh mắt, tự nhiên được cho phép, sau đó trên mặt trầm ổn, thực tế là vênh vào tự đắc qua đi vững vàng ngồi xuống, một tay ôm nhi tử, một tay xoay xoay vận bút như phi.

"Nương viết chữ thật tốt, xinh đẹp bên trong mang theo một luồng khí sát phạt nha. Thực sự là mảy liễu không nhường mảy râu."

Triệu Nhạc tài hoa thiếu thốn, chỉ đơn giản cảm khái một chút, càng làm tuyến gấp lại thành hình tam giác.

"Có độ lượng, sẽ giải quyết một thoáng công cụ. Cái này tam giác càng thêm cái thụ trụ, này hai bên có thể như thường mở bé, liền thành compa. Lấy vừa vì là trụ tâm, một bên khác nhiều chuyển, hình tròn liền vẽ ra đến rồi."

Cái này đơn giản, không nói bốn cái thợ thủ công, chính là những người khác cũng vừa nghĩ như liền đã hiểu.

Ai nha, diệu a!

Tại bốn người kích động xoa tay bên trong, Triệu Nhạc lại nói thước cặp, thước đo góc các mườì mấy dạng công cụ.

Nghỉ ngơi tức dưới, Triệu Nhạc xin mời quân gia lại chuyển chút cái ghế, để đứng người đều tọa.

Thời gian vẫn dài ra a. Triệu Nhạc không có trông chờ có thể trong khoảng thời gian ngắn dạy dỗ bốn cái đệ nhũ.

Hướng về bốn cái thợ thủ công ngoắc ngoắc tay, "Các người phụ cận đến tọa. Phía dưới muốn dạy các người, ánh sáng miệng nói, khó nói rõ bạch. Muốn về."

Bốn người lại đây, sẽ không mang toà.

"Chủ nhà trước mặt nào có bọn ta tọa phần. Bọn ta đứng nghe là được."

Bắt người làm người, người càng muốn hướng về lửa lều trát.

Triệu Nhạc cái này phiền a, trợn mắt, "Trạm cao như vậy, các người là muốn ép bốn thiếu gia một con sao thế?"

Bốn người giật mình, vội vàng đem cái ghế đưa đến, xa xa mà, cẩn thận từng ly từng tý một tọa nửa cái mông.

Triệu Nhạc thực sự không có tinh thần nói bọn họ, kể tục giáo dục.

Trương Ý Tuệ nghe nhi tử muốn vẽ, liền đem bút đưa cho nhi tử. Mọi người cũng đều mở to hai mắt muốn nhìn một chút thần đồng là làm sao đề bút biểu diễn.

Thật đem ta làm thần tiên rồi. Ta mới tháng ba lớn, thân thể này rất nhiều linh kiện đều không nghe sai khiến, hữu tâm vô lực nha.

Triệu Nhạc đem tiểu bàn tay hướng về mẫu thân quơ quơ, cùng mẫu thân đứng rồi cái ánh mắt, ý kia là mẹ ruột ai, người xem con trai của người này tay nhỏ như là có thể cầm bút múa bút sao? Vấy mực vẽ xấu còn tạm được.

Trương Ý Tuệ lĩnh hội, mặt cười không khỏi chút đỏ, mau mau không chút biến sắc thu rồi bút, tâm nói cái này cần sắt lớn hơn, càng đã quên nhi tử còn ở vào tè ra quần trình độ, sao có thể dùng bút lông nha.

Có thể không cần bút, người làm sao vẽ?

Triệu Nhạc cười cười, ngón trỏ dính nước tại trên bàn đơn giản vẽ cái bánh răng. Có thể nước tích lập tức co rút lại biến hình thậm chí đoạn khuyết.

Triệu Nhạc thất bại, nhưng không đồ mặt, còn thuận thế giải thích nói: "Nhìn hiểu chưa? Đây nước là có sức dẫn, cũng có co rút lại tính. Cái này sao, cái này cái nguyên lý này cũng là có tác dụng lớn. Thuyền có thể hành trên nước, chính là cái nguyên lý này. Đúng, sức dẫn mà sức nổi. Khắc, cái này, sau đó giảng sức nổi định luật, sự dẫn nước bằng xi-phông cái gì."

Trương Ý Tuệ xem phải hiểu, miệng một nhếch, thiếu một chút nhịn không được mà bật cười: Con trai bảo bối tượng ta nha. . .

Triệu Nhạc trừng mẫu thân khả khả cười cười, khiến mẫu thân đỏ ra giấy trắng, lại dính nước tại trên tờ giấy trắng họa.

Được rồi, nhìn thanh không có?

Cái này gọi là bánh răng, đại bánh răng kéo tiểu bánh răng. . . Làm cái này nhất định phải xỉ dục vọng tiểu thống nhất tính vì, bằng không bánh răng tương cần không phù hợp, không có cách nào vận chuyển bình thường liền phế bỏ. Vì lẽ đó từ khuôn đúc nhất định phải tinh dịch cầu tính.

Cái này khiến biến hướng lực trục xoay. . .

Không có điện khí động lực, chỉ có thể dùng sức vật lực thay thế, đối với Triệu Nhạc tới nói đơn giản mấy tra dầu không thể không phức tạp hóa.

Thật vất vả đem bốn cái nhập thần đệ nhũ khiến cho cơ bản rõ ràng, Triệu Nhạc mệt đến khuôn mặt nhỏ trắng bệch. Thấp phổi chế đầu nhỏ ong ong, đem Trương thị dọa cho phát sợ.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 30: Lịch sử vượt qua giả lợi hại (Thượng)

"Loại này nhiều chức năng máy dệt tuy rằng thể tích lớn không ít, tạm thời muốn thêm cái người phân công hợp tác thao tác, nhưng hiệu suất muốn cao mấy lần, chức đến vài có thể khoan mấy mét, cũng có thể hẹp đến tẻ chỉ, có thể tỉ mỉ rắn chắc, cũng có thể lơ là trong suốt, đồng thời tia ma bông vật liệu không hạn, có thể dệt pha, càng có thể chức nhiều tuyến vải, có thể chức ra thâm hậu dùng bền trâu tử vải, vải bạt. . . Có thể chế tác xa hoa ba lô, cực rất cực nài mặc quần áo, thậm chí có thể thể thân giáp da, công dụng rộng khắp.

Có canh cửi, ta có biện pháp có thể in nhuộm thành vô số loại tinh xảo đẹp đẽ vài vóc, tiếp theo có thể làm trang phục, bít tất, khăn mặt. Đem thiết kế vô số đẹp đẽ thời thượng trang phục hàng mẫu đầy hướng về thị trường, hiệu quả tốt, giá cao tiếp thu đơn đặt hàng. Bà nội môn, nương, kiều thăm thăm, hà thăm thăm, chúng ta phạm là yêu thích quần áo xinh đẹp nữ nhân, cũng có thể đem mình mỹ hảo nhất tưởng tượng thiết kế ra được bán lấy tiền, thu thiết kế phí, mặc vào chính mình yêu thích độc nhất vô nhị thời trang. . . "

Cứ việc mẫu thân và tất cả mọi người lo lắng Triệu Nhạc thân thể không chịu nổi, Triệu Nhạc vẫn kiên trì đem ngày hôm nay lúc trước nhiệm vụ hoàn thành.

Nhìn quét từng cái từng cái tuy bị hiện đại danh từ làm gập nhưng càng ngày càng hưng phấn mặt, Triệu Nhạc trầm giọng nói lại tiếp tục thêm món ăn: "Sau đó, loại này gia đình thức sinh sản muốn toàn bộ đổi thành nhà xưởng chuẩn hoá bài tập. Ần, chính là thành lập nhà xưởng lớn, tập trung nhân viên sinh sản, thống trong lúc nhất thời đi làm, dây chuyền sản xuất bài tập, theo kiện ký thù, người có tài người siêng năng đạt được nhiều, đến muộn về sớm xằng bậy giả trừ tiền, cuối tháng thống nhất kết toán. Lúc đầu điều kiện có hạn, công nhân tự mang cơm canh, cung cấp nước nóng, các thời cơ thành thực, nhà xưởng trong ống com, cung cấp thống nhất đồng phục làm việc. . .

Ai có thể tiên tiến nhà xưởng phát tài?

Ta ý kiến là, những tác chiến dũng mãnh, lao động chăm chỉ, đối với Triệu trang trung thành nhất giả gia thuộc.

Ai có thể thắng nhiệm người quản lý?

Đương nhiên vẫn là như vậy người.

Nói chung, trung thành tuyệt đối kiên quyết không rời theo Triệu gia đi, cuối cùng rồi sẽ lão có đường, ấu có dựa vào. . ."

Nói đến trang phục, Triệu Nhạc lại nghĩ tới một chuyện đến.

Nhân có, có nuôi trồng vớt nghiệp, Triệu trang người ăn không đủ, nội dung sẽ không quá kém, chỉ ít hải sản thủy sản hầu như không ngừng có, nhưng phương diện khác liền lộ ra người nghèo bản tướng.

Chỉ nói riêng phòng lạnh.

Thời đại này, Đại Tổng tuy rằng cây bông trồng không hề ít, nhưng không phải lương thực, có hạn chế, mầu sắc lượng cũng không ăn thua, thoát từ kỹ thuật cũng không được, trải qua thủ công máy móc thoát bông từ sau, cây bông bên trong vẫn cứ mang theo từ, cần tiêu hao rất lớn nhân lực cùng thời gian thanh trừ. Như vậy thành phẩm liền xuống không được, cây bông vải bông giá cả liền cao không xuống, không phải người nghèo có thể thoải thích hưởng dụng.

Quần bách Triệu trang tá điền môn không chi thiếu hụt áo bông, liền ngay cả trên giường phở, thậm chí là rất hay chi có thể dùng vải bố bọc cò đến đảm nhiệm, lấy này chống đỡ trời đông giá rét nghiêm khắc.

Cái này cũng là cái gọi là giàu có Đại Tổng cơ sở dân chúng khắc hoa.

Triệu Nhạc bị mẫu thân mang theo ở trong trang trang ở ngoài loanh quanh, biết rồi việc này, lúc đó thì có cái ý nghĩ, hiện tại chính là thời cơ nói ra.

"Ta Triệu trang nuôi rất nhiều dê cùng con vịt, hàng năm đến lúc này liền còn nhiều hơn giết, dùng cho đổi tiền lương hoặc dùng ăn. Từ hôm nay năm lên, thịt dê con vịt thịt có thể bán một ít. Còn lại cho các hộ nông dân cải thiện sinh hoạt, tăng cao tố chất thân thể, tốt càng mạnh mẽ hơn bực bội lao động chiến đấu. Da dê liền không nên bán."

"Lông dê cắt xuống sợi lông, hoặc là trực tiếp dùng cho làm áo bông các loại. Da nhưng là sống một năm tiểu da dê, mặc trên người mềm mại thoải mái, theo phương pháp của ta xử lý sạch sẽ sau, nhuộm thành hắc đỏ các loại màu sắc, ngược lại loại nào sắc tối được người có tiền hoan nghênh liền nhuộm loại kia, sau đó cắt chế thành đẹp để ẩm áp, cao đoan đại khí trên đẳng cấp áo da. Còn lại đầu thừa đuôi thẹo cũng có thể làm thành tinh xảo đẹp để mũ giày bị gãy tay.

Thế nhân chưa từng gặp loại này áo da, Đại Tổng quyền quý người có tiền đạt được nhiều là, nhất định có thể kiếm phiên.

Con vịt toàn thân đều là báu vật. Thịt dinh dưỡng giá trị rất cao, với thân thể người khỏe mạnh rất tốt. Giết, mao không muốn dùng nước nóng thối, mùa đông không có chuyện gì có thể làm, đem nó thu hạ xuống, làm sạch sẽ, phùng tại trong quần áo, chế thành áo lông vũ, vừa nhẹ nhàng lại giữ ấm. Làm đẹp dễ, ta bảo đảm đại nhân đưa nhỏ đều yêu thích.

Biến phế thành bảo, chỉ ít giúp đỡ hộ nông dân gia hài tử vượt qua ngày đông giá rét, có sao mà không làm?

Phối hợp trâu từ vài bên trong, thêm vào tơ lụa ngoại hạng bộ, chế thành có thể đỡ xuống tẩy áo khoác áo khoác, đẩy hướng về thị trường, cũng có thể có thể đại kiếm. Vì lẽ đó, sang năm phải nuôi càng nhiều. . ."

"Làm sao? Các ngươi không tin?"

"Con vịt mao là không thấm nước, này đều biết. Nó không ra nước chẳng lẽ không có thể chắn gió? Con vịt không sợ trời đông giá rét nước đá, chẳng lẽ không là mao công lao? Đạo lý này rất tiềm hiện ra. Không khó lý giải chứ?"

Tất cả mọi người bị nói gặp.

Một cái hai cái đều ở ngất ngất ngây ngây cười.

Quách lão thái thái đột nhiên vui sướng bắt đầu cười ha hả. Ngay sau đó là một mảnh tiếng cười vui.

Đoan trang Ninh lão thái thái nụ cười trên mặt cũng rốt cục tỏa ra chiếm được nhiên vui vẻ rất nhiều.

Đem giữ ở ngoài cửa nghe không chân thực Lưu Vũ nghe được tiếng cười, gấp đến độ tượng Tôn hầu tử, thẳng thắn vỗ đầu bứt tai giật chân.

Lợi dụng lúc mọi người phong cười thời gian, mau mau nghỉ ngơi một chút.

Đại gia rốt cục cười được rồi.

Triệu Nhạc nhìn nhìn say rồi như thế bốn cái thợ thủ công, cười nói: "Hãy làm cho thật tốt nhé, trước tiên đem máy tra dầu, dẹt in thử phẩm dành thời gian làm ra đến, sau đó tiến hành tinh chuẩn rất nhiều lượng chế tạo. Trước tiên đem xương ép dầu thành lập kiểm độ nhất dừng kim, cái khác tự nhiên có năng lực tiến hành.

Các ngươi không muốn lo lắng hết bận không có hoạt làm"

Chỉ chỉ chính mình đầu nhỏ, "Nơi này thứ tốt nhiều được các ngươi cả đời cũng học bất tận làm không xong, lần tới, ta liền làm máy may. Có vật kia, mặc kệ là thêu hoa, vẫn là phùng may và bỏ đều sắp tiếp ung dung vô số lần. Đồng phục của chúng ta xương phải nhờ vào nó đại hiển thần uy.

Cho tới cây bông thoát tử ky, lúa mạch hạt thóc các tuốt hạt ky vân vân, sang năm lại nói. Có tiền, sang năm, cây bông nguyên liệu muốn lạng lẽ lượng lớn chọn mua. . ."

Một phòng toàn người lúc này không có một cái ngốc, đều tâm linh thần hội ân a cười.

Này liền cao hứng?

Triệu Nhạc khả khả vài tiếng, vỗ trán một cái nói: "Đã quên nói rồi. Cái kia máy tra dầu cùng máy may nhằm vào vật liệu thép yêu cầu cao. Chế tác thép cacbon phương pháp, ta nói, các ngươi nghe rõ, kết hợp thực tế, suy nghĩ ra thích hợp hiện có điều kiện chế cương phương pháp. . ."

Chờ bọn hán xác nhận nhớ rồi, Triệu Nhạc đem hợp đồng đẩy lên phía trước, thu rồi nụ cười, tay nhỏ điểm điểm hoàng kim vạn lạng cùng đòi mạng nơi, nghiêm túc nói: "Đây là khế ước. Đem nó thấy rõ, ký rồi. Đương nhiên, Ngươi cũng có thể không khâu."

Bốn người nhìn lên cái kia khoản chính là một kích lạng, nhưng lập tức liền một con đập đầu trên đất, ủy khuất nói: "Chủ nhà nếu không tin được, bọn ta đầu này liền giao cho chủ nhà."

Đều là tin tưởng được phải dùng lão nhân, Triệu Đại Hữu không đành lòng, vừa muốn há mồm nói chút gì, lại bị lão nương mạnh mẽ nhéo một cái, nhất thời thành thật ngậm miệng lại.

Hậu thế người trong nước tàn mạn, khuyết thiếu bảo mật quan niệm, miệng rộng yêu thối yêu huỷ yêu khản không có đem môn, yêu tranh chấp, đặc biệt tại trong rượu say rượu, đối nội hư tàn nhẫn, đối ngoại nhưng giăng buồn cười phong độ thành tín nghĩa khí, đây không phải là thời gian ngắn kỳ hình thành, mà là có lịch sử truyền thống, là dùng mấy ngàn năm nho giáo hình thành cũng vững chắc xuống di truyền gen như thế rất chất.

Ninh cùng nước ngoài, không cùng gia nô, cũng không phải Từ Hi thủ sang, lại càng không là giai cấp thống trị độc nhất quan niệm, những chuyên khanh người quen người thân người trong nước, vì là điểm tài sản cùng chí thân trở mặt động dao, nhưng đối với người ngoài nước ngoài người cực kỳ hào phóng hào khí càng hiếm thấy sao?

Này bốn cái thợ thủ công cho dù sẽ không phản bội, có thể vượt qua lịch sử giả —— Triệu Nhạc trong lòng gương sáng tựa như, vào thời khắc này quyết sẽ không có chút dao động.

Cười nhạt nói: "Bốn vị tượng sư mau mời lên."

Bốn người quý cái kia không nổi, có chút chơi xấu ý tứ.

Triệu Nhạc hừ một tiếng, lạnh lùng nói: "Làm sao? Các ngươi đây là muốn cùng bốn thiếu gia phân cao thấp? Vẫn là muốn tức chết bốn thiếu gia?"

Lời này không gánh nổi.

Bốn cái thợ thủ công mau mau lên, khom người thành thật đứng thẳng.

Triệu Nhạc chỉ tay cái ghế, "Ngồi xuống nói chuyện."

Bốn người không dám thất lễ, lại mau mau ngồi xuống, lần này càng là non nửa kéo cái mông ai cái ghế.

Triệu Nhạc lúc này mới tri hoãn ngữ khí, chậm rãi nói: "Sau khi vào cửa, mẹ ta liền nói, tin được các ngươi, muốn tương thưởng trọng dụng các ngươi mới để cho các ngươi biết trước bí mật. Lẽ nào các ngươi cảm giác mình là không thể thay thế? Ta cái này thần đồng sẽ không tìm được không dạy nổi người khác làm chút chuyện này?"

Khà khà, Đại Tổng không còn Vương An Thạch, Tô Đông Pha quản lý quốc gia, chính vụ liền không vận chuyển? Nói đến làm việc, cõi đời này không người là không thể thiếu, cho dù hắn là hoàng đế."

Bốn người một mặt sợ hãi, theo Triệu Nhạc lại là lắc đầu lại là gật đầu.

Triệu Nhạc cười thầm, "Hiện tại các ngươi phải ký kết hợp đồng, đây là bình thường quản lý thủ đoạn, trước tiên tiểu nhân sau quân tử, đem từ thô tục liệt phía trước, có cái hạn chế cảnh giác, đối với song phương đều càng tốt hơn. Sau đó phạm người tham dự đều muốn như vậy. Dù cho hắn là ta cậu ruột."

"Làm sao? Còn không nghĩ ra?"

"Không Thánh Nhân cũng có hồ đồ phạm sai lầm, lẽ nào các ngươi so thánh nhân lợi hại hơn, chắc chắn sẽ không phạm sai lầm?"

Gọng nói vừa chuyển, trở nên lãnh khốc âm u, "Vẫn là trong lòng các ngươi không tịnh?"

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 31: Lịch sử vượt qua giả lợi hại (Trung)

Bốn cái thợ thủ công gia hạn khế ước, trong lòng mang theo đối với tiểu thiếu gia vô hạn sợ hãi, rất vui mừng đi rồi.

Tiểu thiếu gia nói rồi, hai nhà tốt nhất có thể gần đây công tác, thuận tiện có không hiểu địa phương bất cứ lúc nào tới hỏi, cũng thuận tiện hẳn đúng lúc theo vào chỉ đạo.

Trang chủ khai ân.

Hai nhà trở lại dọn nhà, chuyển tới Triệu phủ đến, từ đây trở thành Triệu trang nhân vật trọng yếu, trụ trên tha thiết ước mơ thanh gạch đại nhà ngói.

Không chuyển cũng không được.

Liền bọn họ cái kia tiểu phá cửa hàng, muốn làm đại kiện, cùng cái khác thợ thủ công đồng thời quy mô lớn sinh sản sinh sản thiết bị, căn bản không được. Muốn mở rộng lại không có địa bàn.

Ngươi muốn a, hơn ba ngàn hộ, hơn vạn nhân khẩu đều ở này thôn trong thành, cho dù Triệu gia trang pháo đài phạm vi xác thực không nhỏ, ở trong đó cũng rộng rãi không được. Trong trang duy nhất địa bàn giàu có chính là trang chủ gia.

Cái kia không phải như vậy giàu có. Không nói đất trồng hoa viên các loại, ánh sáng phòng trống liền chỉ ít hơn trăm. Triệu gia tổ tông nghĩ nhân số thịnh vượng, có thể kết quả là luận tộc tính toán, nhân khẩu cũng quá thiếu.

Quản gia lão Lưu trung thành tuyệt đối hết chức trách không nói, quản gia kia năng lực cũng bất phàm, hoàn mỹ kế thừa Lưu gia làm quản gia kinh nghiệm, cũng phát dương quang đại. Chủ nhân không nghĩ tới, hẳn nghĩ tới rồi. Chủ nhân bất tiện làm ra, hẳn khô rồi. Chủ nhân oan ức, hẳn công. Chủ nhân nhất định phải là cao to trên, hẳn chính là ác tàn nhẫn hắc. . .

Lưu gia có câu hạt nhân danh ngôn: Không thể chủ động làm chủ gia phân ưu giải hoạn quản gia, không phải quản gia tốt.

Vì lẽ đó, lão Lưu tự mình dẫn người đi giúp dọn nhà, thu xếp tất cả, cũng chọn quý phủ mấy cái cơ linh khá lắm đi làm học đồ.

Tự nhiên, không phải người ngu đều hiểu, cái này cũng là gần người giám thị quản chế. Sẽ không chọc người phản cảm. Trừ khi người thật sự có ý nghĩ xấu.

Bên trong.

Triệu Nhạc hỏi mẫu thân: "Nương, ta trang vì sao không nuôi lợn gà?"

Còn vì sao?

Trong trang tình huống, ta nương hai nói chuyện phiếm đều nói cho người, hỏi lại, đây chính là cái khanh. Không phải hổ to, cũng là hổ nhỏ. Vật nhỏ, bấy người khanh nghiệm? Lại đối với nương người cũng dám đào hầm. Đáng tiếc nương hiểu rất rõ người, không sẽ vào bẫy của người.

Làm bộ ký đồ vật không nghe thấy.

Lão bà mặc kệ. Lão Triệu thân phận này liền không thể không đáp lại.

Hắn cũng cảm giác đứa con trai này tựa hồ ác miệng, dùng từ giản dị, có thể cái kia lực sát thương quá to lớn, tổn người tổn đến lợi hại, người cảm tức lại không lý do trùng hắn phát.

Cái này đơn giản vấn đề làm không cẩn thận chính là cái khanh. Vì lẽ đó mặt đỏ, âm thanh trầm giọng nói: "Vì sao? Thiếu lương chứ."

Mắt nhìn chằm chằm tiểu nhi tử, ắn có uy hiếp: Tiểu tử người nếu dám khanh cha người, cẩn thận ta trừng trị người. Lão tử giáo huấn nhi tử thiên kinh địa nghĩa. Không liên quan người thân đồng không thân đồng.

Triệu Nhạc hướng về mẫu thân ha ha cười cợt, mạnh mẽ hôn một cái, sau đó hỏi đại gia: "Cái kia, cạnh biển trong rừng lợn rừng gà rừng ăn cái gì?"

Quả nhiên là cái khanh, bắt quá là khanh đại gia.

Người khác không đình lời, lão Triệu cái này cha trang chủ chỉ có thể ngạnh da đầu trên, "Ăn cỏ ăn cỏ hạt giống chứ. Không đi lĩnh thực, vì lẽ đó lớn chậm, thịt sài."

Sài tự vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người đầu tiên là hiểu ra cái gì, lập tức đều cười lên: Tên tiểu tử này thực sự là thông minh, tuy nhiên rất tổn điểm.

Triệu Nhạc cũng cười nói: "Đúng rồi, lợn rừng gà rừng lại sài, nó cũng là thịt không phải? Mùi vị còn ngon. Cho nên, lợn gà không phải là không thể dưỡng, không phải phải hao lương thực. Lớn chậm, ta nghĩ cách nha."

Lại mau mau quay đầu nhìn sắc mặt như Quan Công ánh mắt "Hung ác" cha, cười híp mắt giải thích: "Cha, không phải hài nhi vua hổ, hài nhi chỉ là muốn nói rõ cái vấn đề."

Chỉ chỉ đầu nhỏ, "Người và động vật có cái gì bản chất không giống? Người và người to lớn nhất sai biệt là gì? Không phải hình dạng tướng mạo, là nơi này."

"Nhân thân là sinh mệnh có trí tuệ. Chúng ta có đầu óc, sẽ suy nghĩ, hẳn là có sức tưởng tượng, sức sáng tạo, không thể bị một ít tập tư duy theo quán tính, nhận thức hình thức cùng cái gọi là thường thức cố định lại. Bằng không sinh hoạt năng lực cùng chất lượng làm sao tăng lên?"

Râu mép cha lúc này mới xuống đài, sắc mặt trời quang mây tạnh, cùng mọi người như thế đều suy tư gật đầu.

"Lợn gà nếu ăn cỏ liền có thể dài. Cái kia ta liền loại thảo. Chúng nó thích ăn cái gì, liền loại cái gì. Lương thực có thể loại, thảo còn không đơn giản? Tại hoang dã nơi thực trên để chính nó tùy tiện trường là được.

Có bãi cỏ, thì có trên đất bên trong sâu. Còn sấu gà không có đến ăn? Ngược lại đến mùa đông liền giết. Không lo trời giá rét thảo khô. Một năm thịt lợn còn tươi mới ngon miệng. Nhiều tiện nghi sự tình."

"Muốn đem gà đường đón Tết, chúng ta dưỡng giun a, chính là cái kia địa long. Ta có biện pháp. Ngược lại không cần lương thực."

Tĩnh thông hoá học vật lý, kiến nhà ẩm làm hủ thực chất dưỡng giun, vậy còn không chơi như thế đơn giản.

Đúng rồi, cái kia nắm cũng thuận tiện làm một làm.

Lều lớn món ăn càng đến làm, bằng không mùa đông cái trắng cây cái củ, cây cái củ cái trắng không phải đem ta ăn ngã không thể. Đến thế giới này đủ xui xẻo rồi, lại ăn không ngon. . .

"Đúng rồi, Mã thúc thúc, người vào nam ra bắc, kiến thức nhiều, cũng biết Đại Tổng có hay không cò linh lăng loại cò này?"

"Tiểu chất, người sẽ không là lại muốn khanh ta chứ?"

Mã Đại Tài cười ha hả mở ra cái chuyện cười, nếp râu mép suy nghĩ một chút nói: "Nghe nói qua. Đó là đường mã tốt liêu. Ân, tựa hồ đang Tây Kinh, vẫn là cái nào gặp. Vật kia có người nói căn quán lại cực sâu, rất ăn, tràn ra rộng rãi, không bị tiếp đãi. Ta nghĩ ta có thể làm đến."

"Tốt nhất có thể làm đến."

Triệu Nhạc chậm rãi xoay người, phần chân dưới tinh thần, "Ta trang ở vào Lưỡng Hà trong lúc đó. Lưỡng Hà quảng đại đất hoang, còn không là chúng ta định đoạt?"

Đem đất hoang bờ sông đều gieo vào cò linh lăng, không sợ nó tràn ra, phóng ngựa, trâu, dê, lợn, để súc vật tùy ý kiếm thức ăn. Có Lưỡng Hà cách, còn sợ nó chạy đồ dột?

Nhiều nhất sắp xếp người cưỡi ngựa mang chó dò xét, phòng ngừa có người trộm lấy. Còn có thể luyện một chút thuật cưỡi ngựa, chạy phi ngựa. Sang năm muốn nhiều cướp đoạt Liêu khấu ngựa. Chiến mã là nhất định phải đường."

Triệu trang khó hơn nữa cũng nuôi ba mươi mấy thốt ngựa, nhiều là đánh Liêu khấu tích lũy sinh sôi hạ xuống.

"Gà đây, tìm mảnh có thụ đất hoang, dùng hàng rào, cành cây, vớng quyền cái đại quyền, nuôi thả. Bên cạnh che lên mấy gian nhà cỏ, sắp xếp chút làm bất động sản tươi com các người chết nuôi chó nhìn, phòng người phòng dã thú. Nhất cử lưỡng tiện."

Tại Triệu Nhạc trong mắt, này hẻo lánh nơi Triệu trang muốn đại phát triển, hoàn cảnh địa lý là quá có lợi.

Trang bảo hiện đồ vật hướng về hình chữ nhật, đang kẹt ở đồ vật hai cái Hà Gian cao điểm trên.

Trang bắc là chấp trùng kéo dài tạp sinh cỏ dại loạn thạch cùng chút ít Triệu gia đất ruộng, có mảnh cây đào nhỏ lắm, đó là chủ mẫu Trương Ý Tuệ yêu tha thiết, là Triệu Lão Tài đối với lão bà yêu cống hiến.

Lại bắc chính là loạn thạch gò núi cùng rừng tùng mãi đến tận biển rộng.

Trang nam mấy dặm bên trong là không thích hợp trồng hoặc mở ruộng quá khó mà từ bỏ loạn thạch cỏ dại đầm lầy, sau đó là Triệu gia ruộng, lại sau là rừng thôn ruộng, đi về phía nam đến mấy chục dặm ở ngoài là đồ vật Lưỡng Hà đầu nguồn, một cái dựa vào tại rừng rậm gò núi dấu chân không quá lớn cũng tuyệt không coi là nhỏ, cực sâu đập chứa nước, hàng năm đều muốn nuốt chừng mấy cái nhân mạng.

Hai hà, nhân không hề lớn, không có cái đoạn trang tên, dân bản xứ quen thuộc xưng Đông Hà, Tây Hà.

Hai hà do khởi nguồn, thành kèn đồng đồng hình phân hướng bắc lưu, kinh Triệu trang hướng bắc, Đông Hà bắt đầu hướng đông quai, qua đất ruộng cùng loạn thạch khâu đất hoang, cuối cùng xuyên tươi tốt rừng tùng vào biển;

Tây Hà vẫn hướng bắc xuyên đất hoang đồi núi, biến mất ở liên hải rộng rãi mậu tạp mộc trong rừng.

Tây Hà bắc hành, nhân địa thế do khoan biến hẹp, trước đây dòng nước trọng đại, tại nhiều năm liên tục mưa xối xả kỳ đem hẹp nhất sông ngòi dần dần trùng thành khoan mười mấy mét thậm chí mấy chục mét, sâu nhất mười mấy mét chót vót đại câu, sau nhân Thôi gia tại thượng du mở lưu hoa tiêu tưới, dòng nước đến Triệu trang đoạn đã cực nhỏ, thực tế chỉ là cái không có đầu gối dòng suối nhỏ, nhưng Triệu trang người không thể không rất hay mấy toà cầu đá vòm thuận tiện thông hành.

Đông Hà, thì lại do hẹp đến rộng, tại Triệu trang nơi đã có ba, bốn dặm khoan, nhưng không ở mưa xối xả lũ lụt kỳ, nước nơi sâu xa nhất cũng chỉ tới thành nhân ngực, chỉ có thể hành bình để thuyền. Dựa vào trang bên này bãi sông là cò lau cùng cát đá, nước sông khá là trong suốt, hướng đông địa thế dần thấp, nước dần thâm dần hỗn, đáy sông nhiều là nước bùn.

Tại Triệu trang hướng đông bắc không xa lắm, Đông Hà vượt quai nơi có bằng phẳng cao lên rất một mảng lớn gò đất lớn, mặt trên nằm dày đặc hà liễu. Nó là Triệu Nhạc trong mắt lý tưởng nhất tạo chỉ xương vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 32: Lịch sử vượt qua giả lợi hại (Hạ)

Lường Hà còn không là chúng ta định đoạt, câu này thô bạo phân tán đang gãi đúng chỗ mọi người ngứa, trong phòng bầu không khí trong lúc nhất thời càng tăng vọt hơn.

Triệu trang trâu bò noi —— vũ lực, mặc dù là duy nhất lượng điểm, nhưng là toàn bộ Thương Châu phủ, thậm chí là Đại Tổng toàn bộ Hà Bắc Đông Lộ trang bảo dân đoàn bên trong chói mắt nhất, cũng là toàn Triệu trang người tự hào tự tin cùng với lực hướng tâm khởi nguồn.

Làm chủ đạo giả, người lãnh đạo, trang chủ Triệu Đại Hữu thật không tiện tự thôi tự đề cử.

Quản gia, Triệu Tín triệu vượt bọn họ là có thể hăng hái hả hê.

Triệu Việt: "Đó là. Ta Triệu trang đông, bắc Lâm Hải, phương Bắc liền không ai tranh. Phía nam cái kia mấy cái tiểu phá thôn xóm đến xem chúng ta ánh mắt ăn cơm, dựa vào chúng ta bảo vệ mạng sống. Có thể tồn tại đến nay, đó là trang chủ phúc hậu, không hi đến muốn bọn họ này điểm, bằng không bọn họ sớm thì vui về quê rồi."

Quản gia: "Tuy nói ta trang thổ địa tám phần mười tại Hà Đông, cách Đông Hà, lui tới chủ yếu dùng thuyền, không phải rất thuận tiện, có thể phía đông nam có núi ngăn trở, còn lại ba một bên bị hà hải một cách, hầu như là cái đóng kín, lại chỉ có tiền, ngô, Trương Tam gia nhà giàu, Trương gia vẫn là ta phu nhân nhà mẹ đẻ, Hà Đông nguy nan còn phải hy vọng chúng ta xuất binh giúp đỡ, tiền ngô hai nhà còn dám có tính khí?"

Còn lại là lo tán tán mười mấy thôn xóm, nhiều bách tám hộ, tiểu nhân chỉ ba, năm hộ, vậy cũng khiến thôn trang? Vì lẽ đó Đông Hà đến hải cũng là chúng ta định đoạt. Đông, bắc hai bên rừng hoang chính là chúng ta sản sản bản gốc, chỉ là ta hào phóng, để Đông Hà người bên kia tùy tiện đi."

Triệu Tín: "Này phía đông phương Bắc hải cũng là chúng ta ngư trường. Ai dám cùng chúng ta tranh? Chúng ta hào phóng, người trong nhà đều từ bị, tiền kia Ngô gia cùng những người đánh cá mới dám ở trên biển tìm thực."

"Đối đầu, ai dám không phục, ta liền đánh cho hắn phục. Còn dám cùng chúng ta nổ đăm? Đám phi, phản thiên hấn còn." Ngoài cửa Lưu Vũ giọng nói lớn cũng trâu bò rừng rực phun mạnh vương bát bực bội.

Râu mép cha Triệu Đại Hữu tuy sống đến mức chỉ có thể chếch ngời ở một bên, hùng tráng thân thể nhưng ưỡn lên đến mức thẳng tắp, hai mắt híp lại, đặc ý vuốt râu, rất có Quan Vân Trường đơn đao đi gặp vô địch không sợ anh hùng khí khái.

Trương Ý Tuệ bầm tím vừa mặt, nhưng một đôi đẹp để mắt phượng hết sạch mạng mạng, lập loè vênh vào tự hào, thậm chí còn có cái kia điểm hung tàn.

Mã Đại Tài ngẩng đầu ưỡn ngực, vuốt râu mỉm cười, một bộ định liệu trước, trí tuệ vững vàng Gia Cát Lượng tư thế.

Kiều thị cùng Hà thị mặt mày hồng hào, nắm bắt phần quyền, tựa hồ chuẩn bị bất cứ lúc nào lao ra, vênh vào tự đắc chỉ huy đồng đảng nhanh vuốt đánh cho mất không mở ai răng roi đầy đất.

Cho dù là phần Bò Tát tương các lão thái thái, bao quát tự tin đức hạnh cao thượng thân bà nội Ninh thị, cũng từng cái từng cái mắt sáng như đuốc, tinh thần toả sáng, xem biểu hiện, rất nhiều ai không phục liền diệt hấn nha cả nhà xu thế.

Thời khắc này, Triệu trang rốt cục lộ ra phong kiến đại địa chủ nhà hưng thịnh bá đạo một mặt, hung hăng ngang ngược kiêu ngạo trùng thiên.

Triệu Nhạc đến thế giới này tháng ba, ngày hôm nay rốt cục nhìn thấy sớm hấn là nhìn thấy bản chất sự thực.

Hấn nở nụ cười.

Kinh tế nông nghiệp cá thể. Thôn trang tự cấp tự túc, có bốn, năm ngàn thanh niên trai tráng, dưới đến hà hải, giả đến thuyền, kỵ đến trâu ngựa, xạ đến tiền, vũ đến động đao thương côn xoa, đoàn kết hỗ trợ, một hô vạn ứng, dám chiến, cho dù chỉ là bách với hoàn cảnh không thể không dám chiến, có thể mẹ ngươi, ở mảnh này trên đất, đừng nói huyện thành, chính là Thương Châu phủ ba ngàn Cẩm quân muốn làm sự tình, cũng đến cân nhắc một chút.

Xem ra ông trời chờ ta còn không là quá tàn khốc, ta này một phương ngang ngược thiếu gia còn có phủ đầu.

Chỉ là, các ngươi làm sao không đề cập tới Hà Tây đây?

Một núi không thể chứa hai hổ.

Hà Tây đất ruộng phần lớn là Thôi gia. Mã Thôi hai nhà đất ruộng chặt chẽ thậm chí là giao nhau liên kết, hàng năm chỉ là tranh nước dội, liền muốn thỉnh thoảng ác đấu.

Đây là Triệu Thôi mâu thuẫn xung đột cừu hận căn nguyên một trong, cũng là lúc nào cũng có thể sẽ bạo phát Triệu trang tối mằm họa lớn nguy cơ.

So với người nhiều, Thôi gia mấy trăm ngàn mẫu đất, đến có bao nhiêu tá điền?

So tiền tài, Thôi gia loại này mấy ngàn năm danh môn vọng tộc gốc gác có bao nhiêu dày đặc, tận có thể nghĩ. Mà Triệu trang chính là cái nghèo đến rớt mòng toi thỏ bá vương, thổ, xứng danh, hào liên hầu như không dính dáng.

So với người mới, Thôi gia từ tôn có ít nhất mấy chục người, thân bằng bạn tốt đông đảo, địa phương trên quan lại đồng lõa không ít, huống chi nghe nói ở trong triều cũng có hai vị nắm giữ nhân sự quyền tài quyền cái gì tam phẩm quan lớn.

Triệu gia đây, đừng nói quan lớn, chính là quan lại địa phương cũng không có một cái. Duy nhất hy vọng làm quan, hiện nay còn chỉ là cái mười ba tuổi đang ở vào thanh xuân thời kỳ phản kháng của trẻ thiếu niên.

Không so được a!

Nói cách khác miệng cộp gan thỏ Triệu trang lúc nào cũng có thể sẽ có diệt tai ương.

Cũng không biết Thôi gia là xuẩn, còn chưa đủ tàn nhẫn, bằng thực lực của bọn họ làm sao liền có thể làm cho Triệu trang chống lại đến nay?

Đây chính là dân đen như dê bò giun dế phong kiến dục vọng xã hội, thật sự coi quan chức không ăn thịt người? Quan thân cầu kết, làm không được một cái cùng làng xóm?

Trong này có vấn đề. Sẽ không đơn giản như vậy.

Nhất định có nguyên nhân gì, thậm chí là không thể cho ai biết bí mật tồn tại.

Triệu Nhạc đương nhiên sẽ không đại đột lúc này đề Thôi gia lợi hại, quét hưng phấn của mọi người, diệt người mình uy phong cùng tự tin. Hắn suy tư một thoáng, lập tức liền dứt bỏ rồi.

Ho khan vài tiếng, đánh gãy não nhiệt tự biên tự diễn, Triệu Nhạc nhìn quét rõ ràng không có thời đủ Triệu Tín Triệu Việt, cười ha hả nói: "Có bà nội môn tọa trấn. Cha cùng Mã thúc lãnh đạo có cách. Đại gia đồng tâm hiệp lực. Triệu trang quả thật có ưu thế. Muốn làm chính là, kế tục đem loại ưu thế này khuếch trương lớn."

Ánh mắt ngưng lại, lộ ra một sự quyết tâm, "Mở rộng đến đừng nói Thôi gia, chính là hơn vạn Liêu khẩu đến công, cũng làm cho hắn có đi mà không có về toàn quân bị diệt."

Nhắc lên Thôi gia, sắc mặt của mọi người liền khó coi, đều nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm Triệu Nhạc, đầy cõi lòng chờ mong. Triệu Nhạc không phụ sự mong đợi của mọi người, chỉ ít tại ngoài miệng là.

Đỉnh đến chính mình sở trường cường hạng, Triệu Nhạc thực tế là tự tin hơn gấp trăm lần. Héo rút tinh thần lập trường.

"Mùa đông này muốn đem khốn cùng mũ bỏ rơi. Sang năm có quá nhiều chuyện muốn làm."

"Trừ ra thảo tốt kinh tế ở ngoài, lại tỷ như muốn luyện ra đặc chủng cương, tạo uy lực mạnh mẽ lại thao tác ung dung thuận tiện phát hơn xe bắn tên, cầm trong tay nhiều liền phát nổ, đặc biệt sắc bén dùng bền không thấm nước lại chống gỉ bảo đao, kiên cố nhẹ nhàng bảo giáp, muốn dùng tảng đá xi măng trùng kiến càng tốt đẹp hơn có sức phòng ngự pháo đài, muốn san bằng các hộ nông dân cũ nát thấp bé không chịu nổi bùn cỏ phòng, toàn bộ đổi thành kiên cố thoải mái hai tầng lầu phòng, để trống đến quy hoạch kiến thiết các loại nhà xưởng..."

Ánh mắt càng ngày càng hung ác.

"Liêu khẩu không đến thì thôi, đến rồi liền đem tất cả lưu lại đi. Đao mã y giáp, bọn họ hết thấy đều là chúng ta tài vật. Coi như đầu cũng có thể bán cho Cẩm quân sung chiến công, còn có thể giao hảo quan quân kinh sợ tiết tiết. Thi thể cũng là phi bãi cỏ tài liệu tốt, để chúng ta thảo dài đến càng tươi tốt, nuôi trồng nghiệp càng thịnh vượng."

"Thôi gia? Dám xâm chúng ta, thương người của chúng ta, uy hiếp chúng ta sinh tồn? Hừ, nhất định phải nhổ tận gốc, triệt để diệt trừ. Muốn từ giờ trở đi liền tích góp đem kinh, nhất định phải tập hợp đại gia toàn lực ứng phó."

Nghe những đề đề tức giận, mọi người trong sự hưng phấn trợn mắt lên, rồi lại không khỏi rung mình một cái, "Tên tiểu tử này quả nhiên không phải người lương thiện, liền thi thể đều không buông tha, hắn đến cùng có bao nhiêu tàn nhẫn a..."

Ninh lão thái thái quả nhiên ý chí tối kiên định, trước tiên lấy lại tinh thần, nhìn chăm chú bên cạnh người nhi tử một chút, hướng về tiểu tôn tử hơi Nunu miệng, chớp mắt gạt đầu.

Triệu Đại Hữu hơi một suy nghĩ liền hiểu được, mau mau tỏ thái độ: "Nhạc, chỉ cần ngươi có tốt biện pháp. Cha cùng đại gia đều sẽ dốc toàn lực ủng hộ ngươi."

Một phòng toàn người đều gật đầu, rất là tích cực nhảy nhót.

Triệu Nhạc cười cười nói: "Vây dĩ nhiên tốt nhất. Không phải vậy, chỉ bằng liền đi cũng không thể hài nhi, lại có thêm năng lực, lại tể đến gì sự tình?"

Lại bị như có như không đâm một thoáng, mọi người cũng đều nở nụ cười, chỉ là có chút ngượng ngùng.

"Khắc, Tín ca, Việt ca, còn có ngoài cửa khổ cực Vũ ca ca, đánh năm nay lên, mùa đông liền không muốn mang đại gia ra biển chịu tội. Gió biển lạnh, nước biển lạnh, chớ vì điểm đồ ăn món tiền nhỏ tổn thương thân thể. Đầu là Triệu trang nóng cốt sức mạnh, tác dụng lớn còn ở phía sau, có thể tổn thất không nổi."

"Cái kia mùa đông này làm gì chứ? Luyện binh, làm việc."

"Sau đó chúng ta hiếm quý đất giá thương phẩm hải đi tới. Đại Tổng lại có chính là người gốc nhiều tiền không thiếu tiền. Một ống kem đánh răng ta đến bán mấy chục lượng bạc. Một khối một thước vuông vẫn tính phẩm pha lê tấm gương liền có thể bán ngàn lượng, thậm chí vạn lượng bạc, mọi việc như thế, thêm vào có chính là cao minh tiêu thụ thủ đoạn, có thể nói kim ngân tài bảo cuốn cuộn mà tới. Như vậy lãi kèch sù độc nhất buôn bán, không có quan phủ bối cảnh, không còn cường lực hộ vệ, làm thế nào đến thành?"

Không để ý tới mọi người hưng phấn muốn hỏi dò ánh mắt, kế tục tự mình nghĩ nói.

"Trước tiên chọn hai trăm cái tôi tin cậy, tôi dùng mãnh thiện chiến, không sợ nhất tử, có hy sinh tinh thần trang đình, làm nóng cốt trọng điểm bồi dưỡng, chuẩn bị tạo đội hình bảo vệ chúng ta dầu các loại làm ăn, càng phải bảo vệ tốt chủ trì Mã thúc thúc an toàn."

"Nhớ kỹ, nguy cấp, tài có thể ném, người không thể tổn. Tiền không còn có thể kiếm lại lại cướp, có người thì có tất cả. Đây là ta Triệu trang đặt chân gốc rễ. Tuyệt đối không thể ném mất."

Mã Đại Tài mục chú Triệu Nhạc, mỉm cười khen ngợi. Tất cả mọi người dồn dập gật đầu.

"Phải tăng cường bọn họ võ nghệ, cũng phải dạy bọn họ biết chữ. Tự đều không nhìn được, sau đó làm sao làm tướng quân? Coi như làm hộ vệ chủ quân, chuyện làm ăn phò lớn hơn, trời nam đất bắc chủ sự, lẽ nào Mã thúc hoặc trong trang truyền đến mật thư, còn muốn xin đừng người hỗ trợ nhìn?"

"Phổ cập giáo dục, để theo sát Triệu trang các hộ nông dân, đặc biệt là bọn nhỏ đều có tri thức, đây là ta trang tại sau đó mười năm bên trong nhất định phải hoàn thành mục tiêu."

Chúng ta muốn bồi dưỡng được chính mình nhà khoa học đoàn đội, công nghiệp kỹ thuật chuyên gia cùng kỹ thuật công nhân đoàn đội, chính trị gia đoàn đội, nhà quân sự quan quân đoàn đội, thương mại đoàn đội, tư pháp nhân tài, kinh tế tài chính nhân tài, luật sư, kiến trúc sư... . Phải có chính mình hải quân, lục quân, Mã quân, lương cư trên cạn và dưới nước chiến đội, hải báo đột kích đội, bộ đội đặc chủng, chính mình cảnh sát, tình báo của chính mình võng... ."

Triệu Nhạc nói nói, hoàn toàn tiến vào trạng thái, trong đầu lóe qua mấy tháng nay vô số thiết tưởng, đã quên chính mình hiện tại là tại phong kiến vương triều Đại Tổng, bên cạnh hắn là một đám tùy không thể nói được không màng sống chết trung thành tuyệt đối nhưng cũng ái quốc để nhủ Đại Tổng lương dân.

Mọi người nghe, đầu tiên là tán thành đại tán, tiếp theo là phản chấn, lại sau chính là khiếp sợ nghi hoặc.

Làm sao càng nghe càng cảm giác mùi vị không đúng vậy?

Đây không phải là tạo phản tiết tấu sao? Tiểu tử đến cùng muốn làm gì?

Chẳng lẽ muốn vượt qua cửa ải khó, muốn tại mười mấy năm sau đang cuộn trào mãnh liệt dã nhân triều người trung gian trụ mệnh, nhất định phải làm như thế, thậm chí phải tạo phản... .

Từng cái từng cái biểu hiện trở nên nghiêm nghị, thậm chí là trở nên nặng nề.

Cảm giác được xung quanh dị dạng yên tĩnh, Triệu Nhạc cảnh giác lại, lập tức im miệng.

"Ta có phải là nói quá nhiều quá khuếch đại?"

Mọi người không nói. Làm nương miễn cưỡng cho cái cười.

Triệu Nhạc thân tay nhỏ sờ sờ đầu nhỏ, khả khả vài tiếng, lấy đó thật không tiện, nhưng lập tức ánh mắt một âm, nhàn nhạt nói: "Lặng lặng chờ xem đi. Chúng ta vị hoàng đế này là vị tối sẽ hưởng thụ phong lưu hoa điều đế, hiện tại mới vừa lên đài, căn cơ bất ổn, trên lại có hướng về thái hậu câu, không dám, không thể hoang đường. Các hần chương không tình thế, khả khả. Chúng ta không dựa vào chính mình có thể dựa vào ai?"

Hắn bi bô âm thanh nhẹ nhàng, nghe vào trong tai mọi người nhưng dường như kinh thiên động địa sấm nổ.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 33: Ta quá nhỏ, người lớn các người nhất định phải

"Không tin coi như."

Triệu Nhạc nhất thời không còn tinh thần, lười biếng nói: "Ngược lại hiện nay muốn đối phó chính là Liêu cầu cùng Thôi gia."

Triệu Việt tốt bụng mà phân tán đại gia sự chú ý, xen vào nói: "Nhạc anh em, ta Đại Tổng nghiêm cấm quy định dân đoàn là không cho phép có nỏ, chế tạo cung tên cũng không thể có, chớ nói chi là xe bắn tên."

Triệu Nhạc biết ý nghĩa, nhưng nhìn thấy đại gia tán thành thái độ, tâm tình uể oải gay go, vì lẽ đó tuy cười nhưng trực tiếp đâm câu: "Cái kia quan quân quan phủ còn nhậm Liêu cầu tàn sát chúng ta, chống đỡ Thôi gia diệt chúng ta đây. Người làm sao còn dám chống lại?"

Nghe quan phủ, các người còn có cơ hội tại đây nghe ta thuyết pháp? Xương cũng không biết nát bao lâu.

Đao chém tới cái cổ, người còn có thể quản triều đình cái này không cho cái kia không cho phép? Có đạn hạt nhân, người cũng sẽ không chút do dự mà thả.

Triệu Việt đại quần. Mọi người thì lại thờ dài.

Triệu Nhạc lại an ủi Việt ca một cái, "Ca ca hảo ý, tiểu đệ rõ ràng. Khỏe ý không hữu dụng. Đến làm lên."

"Thời gian không đám người. Thời cơ bỏ qua, bù đắp muôn vàn khó khăn. Có chuẩn bị dù sao cũng tốt hơn đến lúc đó bó tay toàn tập, làm các bị chém giết. Thiên hạ cũng không có thuốc hồi hận."

"Ta ý kiến là, Triệu trang liền không muốn miêu mùa đông. Đầu được chuyển động. Đốn củi, chuẩn bị xây nhà vật liệu, xe bắn tên nỏ thương cung tên vật liệu, máy móc vật liệu. Đại nhân đứa nhỏ, bao quát kẻ ngu si, có thể chạy có thể khiêu đều đi kiểm tăng đá, không quan tâm nó to nhỏ hình dạng, là tăng đá đều dùng sức kiểm, tại làng xóm xung quanh theo to nhỏ chia làm năm cái thứ bậc chất lên thành đồng. Thuận tiện đem vùng đồng ruộng đất hoang tăng đá dọn dẹp sạch sẽ, biến phế vì là dùng."

"Toàn trang nỗ lực. Kẻ ngu si cũng có thể làm công hiến. Chỉ ít bọn họ có thể kiểm tăng đá. Vì là cổ vũ hấp dẫn bọn họ làm việc, phải quản sự cảm điểm tâm các ăn ngon. Cái nào kẻ ngu si làm rất khá, liền khen thưởng hân. Ta liền không tin kẻ ngu si chỉ có thể ăn không chờ chết."

"Còn có oa, luyện binh, luyện tập, chạy bộ đường dài kéo luyện, rèn luyện thân thể, mài giũa ý chí dũng khí. Muốn theo quân chính quy huấn luyện, không, nhất định phải so quân chính quy càng nghiêm ngặt. Dem tam đại kỷ luật, tám hạng chú ý truyền đạt xuống, đem quan quân quân luật kết hợp chúng ta tình huống lập ra đi ra, tại toàn trang ban bố thực thi."

"Một nhánh tàn mạn quân sự đoàn thể, có thể nào kỷ luật nghiêm minh, có thể nào đánh cho ngành trọng ác trọng? Thời khắc mấu chốt có thể nào bảo vệ phụ lão hương thân? Nhất định phải theo quân quản thống trị Triệu trang, bảo vệ của cái, bảo thủ bí mật. Dân đoàn nhất định phải làm được quân lệnh như núi, quân pháp vô tình. Nhất định phải làm được nghiêm chỉnh huấn luyện, kỷ luật nghiêm minh, tác chiến dũng mãnh, bảo đảm mạnh mẽ."

"Bảo đảm mạnh mẽ, cái vấn đề này để ta giải quyết. Cái khác, ta quá nhỏ, chỉ có thể dựa vào người lớn các người chăm chú làm được. Triệu trang nếu không coi là việc to tát, ta cùng nương về Trương trang. Đỡ phải đến lúc đó bị người ta tận diệt."

Nói đến đây, Triệu Nhạc lại nghĩ tới cái kia đáng sợ ác mộng, trong lòng nhất thời di động một luồng buồn bực cùng bi tráng khí, nhân làm trẻ nhỏ không thể không khóc khiến ăn, khóc khiến thay tả mà khóc quen rồi con mắt, không khỏi có chút ướt át. Trương Ý Tuệ cũng không khỏi vành mắt đỏ lên.

Triệu Đại Hữu mặt đỏ lên, biểu hiện trở nên kiên định cứng rắn lên.

"Nhạc chớ gấp. Cha tin người, nghe lời người."

Ánh mắt bén nhọn nhìn quét mọi người, "Triệu trang sau đó liền làm như thế. Ai có ý kiến tốt nhất hiện tại liền nói ra."

Mã Đại Tài nở nụ cười, lập tức tỏ thái độ: "Ta kiên quyết nghe trang chủ Đại ca."

Vậy liền coi là thông qua.

Triệu Đại Hữu hài lòng gật gù, lại dẫn dò: "Liên quan với con của ta thần dị việc, không thể tiết lộ ra ngoài. Khiến biết chuyện ngày hôm nay hạ nhân thợ thủ công đều đem miệng phong quán rồi. Dám nói mò, không muốn nương tay. Nhớ kỹ, sau đó hết thấy cái kia cái gì sang phát minh mới, đều là chúng ta những người này nghĩ ra được, đúng, chính là ta nói cái kia, cái kia tập thể trí tuệ thành quả. Mặt khác, đối với tại phủ thành đi học Công Liêm cùng Công Lượng cũng phải miệng kín như bưng."

Lập tức thì có người không rõ.

Ninh lão thái thái trực tiếp hơn bất mãn mà hừ một tiếng: "Này kẻ hồ đồ nhitừ, làm sao dám liên ta bảo bối đại tôn từ cũng không tin được? Quả thực lẽ nào có lý đó."

Bất quá, vì là nhitừ tôn nghiêm quyền uy, nàng cuối cùng không nói gì.

Triệu Đại Hữu nhìn thấy Mã Đại Tài sững sờ sau lại tâm lĩnh thần hội mỉm cười gật đầu, lúc này mới cười nhìn mẫu thân, giải thích nói: "Hai hài tử đều là nhân tính. Có thể dù sao còn nhỏ, chính là không tiếp tục hoàn toàn tín phục phụ mẫu phân bội tuổi, không phải cái kia nghe lời. Lại máu nóng, tranh cường hão thắng, sĩ diện yêu khoe khoang, sợ là sợ bọn họ bị kích, uống rượu, hoặc trong lúc vô tình nói lộ miệng. Hồ cũng có lúc ngủ gật thời điểm. Vẫn là đề phòng tốt. Chúng ta cũng là đánh vào lúc ấy tới được không phải? Chúng ta lúc trước không làm được, dựa vào cái gì hy vọng, ép buộc bọn nhỏ làm được?"

"Lại nói, biết những bí mật này, đối với bọn họ không hẳn là chuyện tốt, có thể chiêu đến tai họa. Dù sao tiền tài động lòng người. Chúng ta còn có kẻ thù. Một khi chúng ta khời xương đến, thậm chí một bán dầu, những hiểm ác người khả năng sẽ nhìn chăm chăm hai hài tử. Chính là biết đến càng nhiều, nguy hiểm càng lớn."

Ninh lão thái thái ừ một tiếng, vẻ mặt lại hiền lành, nhưng phân phó nói: "Rất nhiều oa, bọn nhỏ bảo vệ cũng đến tăng mạnh mới được. Băng vào Lưu Văn mấy người bọn hắn không thể được. Cũng không thể chỉ nhìn bọn họ cùng cái kia Sài phủ tiểu quan nhân cùng nhau, cũng không ai dám khinh động người nhà họ Sài, liền dựa vào Sài gia sức mạnh bảo vệ."

"Nương nói rất đúng. Hài nhi sẽ rất nhanh an bài xong."

Này công phu, Triệu Nhạc khiến mẫu thân đem tam đại kỷ luật tám hạng chú ý viết đi ra, các rốt cục lộ ra khôn khéo ngang ngược bản sắc râu mép cha nói xong, liền nằm nhòai mẫu thân trong lòng ngực, uể oải không chịu nổi vung vung tay nhỏ nói: "Quan trọng làm liền những thứ này. Tan họp đi. Bà nội môn cũng mệt muốn chết rồi."

... ..

Mọi người tản đi. Triệu Đại Hữu xem lão bà đem ấu tử ôm trên giường nằm, không có phản ứng ý của chính mình, vẫn là mặt dày chuẩn bị vỗ vỗ lão bà nịnh nọt dụ dỗ một chút.

Trương Ý Tuệ nhưng trực tiếp làm cản trở lại, không mẫn không nhạt nói: "Lão gia, nhạc mệt muốn chết rồi, muốn nghỉ ngơi. Có việc, sau này hãy nói đi."

Ta này mặt còn ma đau lắm, ngươi muốn hổng hài tử như thế hổng ta vài câu, ta liền tha thứ ngươi?

Đừng hòng.

Nằm trên giường tựa hồ ngủ Triệu Nhạc đột nhiên mở mắt ra nói: "Cha, đem ba cái ca ca gọi tới đi."

Lời này giải Triệu Đại Hữu lúng túng, có dưới bậc thang.

Cho tới ba cái ca ca là ai, cái nào còn dùng hỏi?

... ..

Triệu Tín Triệu Việt, Lưu Vũ đi tới trước giường.

Triệu Nhạc ngoắc ngoắc tay: "Phù nhĩ lại đây."

Ba trâu cao ngựa lớn hán tử thành thật cúi người cúi đầu. Râu mép cha cùng nương cũng lưu ý lắng nghe.

"Cố gắng nhìn chăm chăm thợ thủ công cùng nhà xưởng."

Nha, là cái này a. Lưu Vũ nói: "Ta cha đã, "

Triệu Nhạc phát tay ngắt lời nói: "Ngưu Lý hai nhà vấn đề rất nhỏ. Ta là nói cẩn thận chăm chú nhìn những có tư cách tùy tiện nhà trên bên trong đến, tùy tiện có thể tiếp xúc thợ thủ công, nhà xưởng cùng trong nhà ẩm thực người."

Ừ——

Mấy cái đại nhân đều hít sâu một cái.

Lưu Vũ lỗ mãng có thể nửa điểm không ngốc, nháy mắt mấy cái nhỏ giọng nói: "Tiểu thiếu gia, ngươi là chỉ ta thôn trang những Giáo đầu đó?"

"Ừm. Còn có trong nhà dưỡng cô nhi."

Đại Tổng trừ ra vẫn vũ địa vị dị dạng, còn có cái kỳ hoa điểm lệ, tuy rằng giàu có, nhưng là các đời vương triều Trung Sơn tặc giặc cướp nhiều nhất. Giáo đầu cái này kết quả cũng tương ứng mà sinh. Không quan tâm là ở bên trong, vẫn là ở biên cảnh, phạm có thực lực đều nuôi trong nhà thương bồng Giáo đầu. Triệu trang thì có mười mấy cái.

Những người này quá nửa là lão hộ, mang nhà mang người, căn ở đây, bản lĩnh gia truyền. Còn lại chính là nương nhờ vào đến du hiệp hảo hán, lưu manh một cái, đi tới không lo lắng.

Bất luận mới cũ Giáo đầu, đều là trải qua kháng Liêu tác chiến thử thách, là trang đình võ sư phó cùng đầu lĩnh, vũ lực hạt nhân, cũng là Triệu trang đặc quyền nhân vật, hàng năm từ Triệu trang căng thẳng tài chính phân đi một số tiền lớn, liền trang chủ Triệu Đại Hữu đối với những người này cũng rất khách khí, những người này ở trong trang không thể nói là hoành hành bá đạo, Triệu trang không có cái kia bầu không khí, nhưng cũng không ít là hung hăng tồn tại.

Râu mép cha yêu thích vũ sự tình, đem những này Giáo đầu dựa vào vì là cánh tay. Triệu Nhạc nhưng coi làm một cái dưới đèn đen mầm họa lớn, chỉ ít là trọng đại không ổn định nhân tố.

Trong nhà một ít cô nhi cũng vậy.

Triệu Nhạc không tin mạnh mẽ Thôi gia sẽ không có cách nào đánh vào Triệu gia bên trong. Lấy sự hùng hậu tài lực các rất nhiều ưu thế, thu mua hoặc là dùng cái khác thủ đoạn gì không chế mấy người, ở một cái nông dân làng xóm lặng lẽ an bài cái đình chuẩn bị bất cứ lúc nào phiên thiên có thể có bao nhiêu khó.

Xem bốn cái Đại lão gia đều lộ ra chán chừ vẻ, hiển nhiên không muốn hoài nghi giám thị những người kia, Triệu Nhạc khê thờ dài nói: "Ta cũng không phải nói bọn họ những người này nhất định có quý, chỉ là để ngừa vạn nhất. Dù sao ta trang muốn phát sinh biến đổi lớn, tình huống muốn khác nhiều, lòng người thiện biến, có thể nào một điểm bất biến? Chúng ta đột nhiên mãnh liệt mạnh mẽ, Thôi gia sẽ làm như không thấy, mặc chúng ta phát triển? Quan phủ cũng chưa chắc yên tâm chúng ta a!

Ta chỉ là muốn, nếu chết ở bà nội tay, đó là ta mệnh không được, nhận. Nếu không chết, ta cũng không muốn mơ mơ hồ hồ làm mất đi mạng nhỏ. Cũng không hy vọng trong nhà bất luận người nào có ngoài ý muốn.

Nếu ta là Thôi gia, tuyệt đối có thể ung dung tìm cá nhân, tùy tiện dùng chút độc dược liền có thể đem chúng ta gia giết cái thất thất bát bát. Cần gì khó khăn binh vũ lực?

Tường cao không ngăn được âm mưu, càng không ngăn được người vô cùng dục vọng. Trong mắt các người vững như thành đồng vách sắt, thực sự không đỡ nổi một đòn. Nhất định phải hiện tại liền nghĩ cách bài trừ, phòng bị tất cả mầm họa."

Mình triều mấy cái hoàng đế, các đời các đời cao quý hoàng tử đều một cái lại một cái bị người ung dung diệt trừ. Một cái trong thôn thổ làng xóm đầu lĩnh, nhân gia sẽ không có cách nào thu thập?

Cũng không biết các người từ đâu tới tự tin?

Để một cái khoa học cuồng nhân giảng giải chính trị, giảng giải âm mưu, quá phát ngán, thiếu kiên nhẫn, "Có nghe hay không tùy các người. Chết oan, về không được thần giới, triệt để tiêu vong, cũng đừng trách ta không trước đó nhắc nhở."

Năm cái đại nhân nghe xong lời này, nhất thời trừng mắt lên, độ cao trở nên coi trọng.

Nhìn ra Triệu Nhạc thẳng thắn thờ dài: Thành thần trọng yếu như vậy? Mạng người liền không phải là mình mệnh? Thực sự là hoang đường buồn cười, không hiểu ra sao.

Triệu Nhạc nhìn cha, không thể không lại nhắc nhở một chút: "Ta đồng ý muốn cho nương trải qua hoàng hậu cũng không có sinh hoạt. Các người đều là ta người thân nhất, sinh hoạt thì như thế nào tận có thể nghĩ. Triệu trang muốn phát đạt. Không muốn lại coi chính mình là nát mệnh một cái dân phu."

Muốn làm hoàng đế, người trước tiên cần phải có chính trị gia tâm cơ năng lực thủ đoạn cùng cảnh giác, cũng có hoàng đế tâm thái. Bằng không, người vẫn là làm một người chân thật bị giẫm dẫm nhũn được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 34: Vội vã rung chuyển

"Phu nhân, tiểu thiếu gia, ta thôn trang hài tử mặc vào áo lông vũ đồ dệt."

"Đúng nha, đúng nha, nương, người nhìn thấu chính là nhẹ nhàng ấm áp thoải mái."

"Phu nhân, tiểu thiếu gia, nhà xưởng bắt đầu dệt len sợi lông dê."

"Ai nha, cái kia mới guồng quay tơ làm được có thể sắp rồi. Bà nội sướng đến phát rồ rồi. Nương, nương, người mau đi xem một chút đi."

"Phu nhân, phu nhân, các hộ nông dân nói chủ nhà từ bị, muốn cho bọn họ đắp kín nhà, đồn cũi làm được có thể hăng hái."

"Phu nhân, phu nhân, các hộ nông dân ở sau lưng nói chúng ta nói xấu đây. Nói kiếm tăng đá chính là cùng dân vật người. Tăng đá kiến thành, phải dùng điều thạch, ít nhất phải là ngay ngắn chỉnh tề, tùy tiện kiếm tăng đá, tiểu nhân rất hay con kiến oa còn tạm được. Đại, chi chi đồ đồ, gà oa đều rất hay không được, có thể kiến cái rầm thành. Còn có mắng có khỏe mạnh tương thành, làm gì trùng kiến. Đại mùa đông khiến người ta tao này tội. Trang chủ nhất định bị cái nào kẻ ác lừa. Quân gia nhất định là đến phong si bị bệnh, muốn không đi đường nào vậy đều là chạy, không có cái đang hình, nhất định là bị chó điên cắn cái mông, mau mau cho hắn tìm đại phu. . ."

"Hi hi hi hi, nương, thôn trang mấy cái kẻ ngu si đều ở kiếm tăng đá dối đường ăn đây. Tiểu quân sự phòng hai trứng không cho kiếm thiếu ăn đường, cái kia tượng hùng như thế Tào Nhị kẻ ngu si muốn đánh hắn, phòng hai trứng quý tình quý tình, không biết làm sao, cái kia Tào Nhị liền không đánh hắn, chuyên chuyên tăng đá lớn dối. . ."

"Phu nhân xem dầu, đồ dệt."

Lời này gọi.

Không biết dễ dàng khiến người ta liên tưởng chút không vĩ ánh sáng đang sự tình sao?

Thật là không có đầu óc.

"Đúng nha, đúng nha, thật nhiều dầu, có thể hương rồi. Mập đầu bếp ca miệng đều nhếch đến sau gáy, nói lần này có thể có dầu, ngày hôm nay phải cố gắng lộ mấy tay. Trước đây dầu khăn, toi mù hắn một thân bản lĩnh. . ."

"Mẫu thân, Mã thúc thúc mang về thật nhiều bạc. Ta muốn ăn dầu nở viên thuốc, gà rán sí. . . Còn có đệ đệ nói hành bạo hải sâm, đúng rồi, còn có dầu nổ. . ."

Trong nhà lại khôi phục nguyên dạng.

Lá sen cùng Tiểu Đậu Nha kế tục làm chủ mẫu nha hoàn hầu cận loại này rất có tiền đồ nghề nghiệp. Tỷ tỷ Triệu Minh Nguyệt kế tục nâng điều ngoa không được coi trọng nhưng tự do có thêm Đại tiểu thư sinh nhai.

Ba người tự động tạo thành một cái nho nhỏ tình báo quan sát đoàn, tại Triệu Minh Nguyệt dưới sự lãnh đạo, không có chuyện gì liền đến nơi tán loạn. Làng xóm tình huống liên cuộn cuộn không ngừng báo cáo đến Trương Ý Tuệ nơi này.

Trương Ý Tuệ đều là cười ha hả nghe, cũng không phát biểu bất kỳ ý kiến gì.

Ba cái tiểu cô nương hiếu kì nhất Triệu Nhạc, tự từ ngày đó sau lại thành cái tầm thường nãi em bé.

Bú sữa, ngủ, quay về nóc nhà xuất thần, hự hự măn giường loạn bỏ, đối với ba nha đầu cố ý nói cho hắn nghe sự tình hồ hững, nhậm tam đôi hiếu kỳ con mắt nhiều lần nhìn quét vây xem, thờ ơ không động lòng, nên làm gì làm gì. Khiến cho ba nha đầu rất thất vọng.

Triệu Nhạc liền bị tỷ tỷ lợi dụng lúc mẫu thân không ở trước mắt trả thù mà thu tiểu tước tước mà khóc lớn, Trương Ý Tuệ giận dữ, nắm chỏi lông gà đầy sân truy sát khuê nữ. . . .

Sau đó ngày này, trong nhà một cái mười bảy tuổi nam cô nhi cùng Thôi gia một cái tiểu quân sự bị Lưu Vũ từ trang ở ngoài bí mật bắt được trở về, lập tức trong nhà lại có hai thành niên nam cô nhi cùng cái kia cô nhi, quân sự một khối biến mất rồi.

Hầu hạ Ninh lão thái thái đại nha hoàn bị trời lên.

Trang chủ tức giận, quân gia cả kinh mặt không còn nét người quỳ xuống cầu phạt, nhưng mà cuối cùng lại thả nha hoàn kia, nguyên bản muốn đuổi nàng cách trang, lại bị Ninh lão thái thái lại ở lại bên người.

Có người nói nha hoàn kia tuy rằng cùng cái kia xấu tiểu tử mền nhau chịu đến đầu độc, lương tâm chung không hỏng, tuy rằng không có vạch trần, nhưng cũng kiên quyết phá hoại xấu tiểu tử một ít chuyện xấu.

Sau đó, Đại tiểu thư Triệu Minh Nguyệt ăn mặc dày đặc tráo đầu áo lông vũ, mạng đẹp dễ bị gãy tay, cùng đồng dạng trang bị nha hoàn chạy ra làng xóm trượt tuyết, cũng tại cười vui vẻ bên trong trượt tới Hà Tây, bị Thôi gia tá điền, đúng, không phải nô tài tay chân, chính là đất cho thuê mấy cái lương dân tá điền bắt được, muốn dẫn đi lấy lòng Thôi gia, may mà bị vì là kiếm tăng đá dối đường ăn không để ý tuyết lớn Tào Nhị các đám ngu si đụng với.

Triệu Minh Nguyệt cơ linh, hô to: Tào Nhị, đánh đổ người xấu có đường ăn.

Đám ngu si xem Triệu Minh Nguyệt nhìn quen mắt, liền rất nghe lời cùng nhau tiến lên, một trận tảng đá đem cái kia mấy cái tá điền đẩy ngã. . .

Một cái lại một cái đáng sợ âm mưu.

Triệu Đại Hữu giận dữ, Triệu Thôi phân tranh nhất thời lần thứ hai dâng lên.

Quan phủ là mặc kệ, quan gia đàn chờ ăn xong bị cáo ăn nguyên cáo.

Hai nhà muốn mở làm. Triệu Đại Hữu Triệu Giáo đầu môn tại tiền thính thảo luận có đáng đánh hay không, đánh như thế nào.

Mười bảy cái Giáo đầu bên trong, sáu cái lão hộ tức giận trùng thiên, kiên quyết ủng hộ trang chủ bất kỳ quyết định gì.

Hai cái lão hộ diện có vẻ ưu lo, trầm mặc không nói.

Giỏi nhất đánh tới đến Triệu Đại Hữu thương thức lão hộ Uông Tinh Thành nhưng kiên quyết phản đối, biểu thị mỗi lần cùng Thôi gia tranh đấu, tuy rằng đều thắng hiểm qua ải, thực tế nhưng là thất bại, bị thiệt lớn. Bởi vì người ta Thôi gia chỉ là động có ý đồ cùng mạng lưới liên lạc, liền đem Triệu trang chơi đùa người ngã ngựa đổ tồn thất nặng nề, không đáng vì là khẩu khí đại động làm đặc.

Tạm thời, trang chủ là Triệu gia chi chủ, càng là một trang chi chủ, không thể là khuê nữ liền không để ý trang dân thương vong, cái kia thất lòng người.

Nghe rất là lão thành mưu quốc nói như vậy.

Lập tức có hai vị lão hộ rất tán thành, dồn dập tán thành chống đỡ.

Sáu cái du hiệp lưu manh, hai cái tán thành Uông Tinh Thành chủ trương. Cái khác bốn người trầm mặc.

Triệu Đại Hữu không chút biến sắc, có nhập xí, niệu độn về trong hậu viện trạch, Hướng Lão bà nghênh đón hỏi dò ánh mắt khoa tay cái sáu, mặt hiện lên ưu nộ.

Trương Ý Tuệ cũng kinh hãi: Chống đỡ người làm sao sẽ như vậy thiếu? Xem ra làm không cẩn thận thật sự có vấn đề lớn.

Triệu Đại Hữu cúi người hỏi nằm trên giường đang luyện phát tay nắm tay tiểu nhi tử làm sao bây giờ.

Thần đồng sao, tốt nhất cố vấn một phen, trong lòng càng nắm chắc hơn.

Ấu tử không đáp, vươn mình bắt đầu mẫn giường bò, tại phụ mẫu không rõ trong ánh mắt, cong lên gấp tả cái mông nhỏ nỗ lực muốn đứng lên đến, nhưng đứng ở một nửa liền ngừng tạt ở trên giường, sợ đến Trương Ý Tuệ biết rõ phò đến thật dày, ấu tử không có việc gì, nhưng vội vã tiến lên coi.

Triệu Đại Hữu tâm cũng là cả kinh nhảy một cái.

Triệu Nhạc hỏi hán nương: "Nếu như ngày đó nương không quyết định thật nhanh, hài nhi có thể sống đến hiện tại sao?"

Trương Ý Tuệ mặt biến sắc, quay đầu trừng trừng phụ một chút.

Ninh lão thái thái hung ác ánh mắt đến nay làm cho nàng không rét mà run. Lúc đó ta nếu bị cáo chế, ấu tử chỉ có thể trừng mắt chờ chết. Trương phụ biểu hiện cũng đến nay làm cho nàng đau lòng.

Triệu Đại Hữu mặt đỏ tới mang tai.

Ấu tử nhớ mãi không quên. Ngày khúc mắc là gieo xuống. Sau đó không trả giá trăm phần trăm nỗ lực, chỉ sợ khó để khôi phục một cách tự nhiên tình thân.

Gãi đầu một cái, tăng hăng một cái, "Nhạc, ngươi là nói đem có điểm đáng ngờ Giáo đầu đều nắm lên đến tra hỏi? Đây, không tốt sao? Oan uổng ai, liền tồn thương tình cảm. Truyền đi, đại gia sẽ thấy thế nào ta? Nhất định sẽ nói ta người trang chủ này không nghĩa khí."

Cái này cha là cái hán tử, vũ dũng hơn người hảo hán, có thể không thẹn với Thương Châu đệ nhất hảo hán xưng hô, có thể cũng chỉ là một vũ phu, còn là một không đủ tàn nhẫn, không thay đổi liền không xứng làm một quân thống soái vũ phu.

Người như vậy chính là đem hán nâng lên hoàng đế vị, hán cũng ngồi không yên.

Xem tới vẫn là đến bồi dưỡng ca ca.

Ca ca tuy ảo, dù sao còn trẻ lại thông tuệ hơn người, còn có cực cường tính dẻo. . .

Triệu Nhạc trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều.

Hắn mặt không hề cảm xúc nhìn phụ thân, âm thanh không mang theo một tia tâm tình, đột nhiên nhàn nhạt hỏi: "Cha, bản lĩnh của ngươi so Hạng Vũ làm

sao?"

"Chính là cái kia cái Tần Hán thời kỳ Tây Sở Bá vương Hạng Vũ."

"Hà?"

Triệu Đại Hữu rất không thích ứng ấu tử loại này thiên mã hành không tư duy, sững sờ sau nói: "Tại sao lại kéo tới cổ. A ân —— "

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 35: Thanh trừ

Bá vương, Chiến Thần như thế lợi hại, mấy trăm ngàn tướng sĩ khôn không giết được hắn một cái, cuối cùng còn không là diệt với một kẻ xảo trá tàn nhẫn du côn tay, vì là mặt sau dựng nên chính trị điển phạm, từ đây mở ra tre già măng mọc từng cái từng cái đối trá xấu bụng vương triều?

Cha, người so Bá vương kém chỉ ít mấy chục điều nhai đi, thời khắc máu chốt còn dám tâm từ chơi hư?

Người nhà mệnh không sánh được người ngoài cảm thụ trọng yếu?

Dưỡng nô tài tay chân chính là vì dùng, người người chủ nhân còn cần xem nô bộc sắc mặt làm việc?

Có làm hay không a?

Đây là xã hội phong kiến a, nên dục vọng phải dục vọng, nên độc ác phải độc ác a, cha.

Thà giết làm một ngàn, không thể làm cho một người lọt lưới, cũng so do dự thiếu quyết đoán lòng dạ mềm yếu mai phục mầm tai hoạ tốt.

Lại liên tưởng tới một chuyện, tỷ như đại quốc phong độ, lễ nghi chi bang, hai nước giao chiến không chém sứ giả, mọi việc như thế.

Trung Hoa ra cái ưu tú giáo dục công tác giả Không Khâu.

Nhân gia liền làm nói rồi giáo dục cùng phẩm đức sự tình. Có thể hậu nhân đây, kiên quyết nâng vì là thánh nhân, ngành buộc lên chính đàn, tập hợp đủ quốc người thông minh chỉ trí, bỏ ra mấy ngàn năm, liền nghiên cứu, vận vẹo, vô hạn cất cao người thường một canh giờ liền có thể rõ ràng chút đồ vật kia, mấy ngàn năm chính mình lừa gạt chơi chính mình, chơi đến hài lòng tự đắc, chơi đến nguy quân tử khắp nơi, cũng chơi đến vết thương đầy rẫy. Còn lòng đất Không phu tử có thích hay không ngồi trên biển thái thần đàn, có cao hứng hay không bị lợi dụng, vậy thì không ai quan tâm.

Người sống đều không để ý tới, ai còn có công phu quản tử.

Sau đó nhân gia đánh tới, ngốc b, đại quốc phong độ bị cười nhạo vì là ngốc b hành vi; lễ nghi chi bang nhân lạc hậu bị người coi là ngu muội dã man có thể lừa gạt; biết rõ sứ giả là tội ác tày trời lại có bản lĩnh cường địch mối họa lớn, sẽ không chém sứ giả, sứ giả mua được nội gian mờ thấy hư thực, dao động chúng ta ý chí chống cự, trở lại liên lĩnh binh giết cho chúng ta thì đoạn Trường Giang, huyết mạn vạn dặm.

Lần lượt hung tàn xâm lược tàn sát, không có đem hủ nhơ tư tưởng đánh tình xoá sạch, trái lại đem giai tầng thống trị người đầu óc đánh thành cang đối trá chó đầu óc. Thì có từng đòi một đối nội lời nói rằng tuếch hung tàn độc, đối ngoại cung Takashi nhân thuận thuận. Cho dù đến hiện đại, nhưng truyền nọc độc bừa bãi tàn phá, di hoạ vô cùng.

Thực sự là không biết mùi vị.

Không trách nông dân tạo phản đều là thành quả bị người khác hưởng thụ. Liền bên người nguy quân tử đều chơi bắt quá, còn muốn dẫn dắt quốc gia dân tộc đứng ngạo nghễ thế giới chi lâm?

Cải tạo nông dân lãnh tụ tư tưởng, trọng trách thì nặng mà đường thì xa a!

Triệu Nhạc tinh vi phát đạt khoa học đầu óc, giờ khắc này tại xã hội vấn đề trên lại nhiều điểm cảm ngộ.

Hắn điểm điểm đầu, kiên trì nói: "Chính trị, không có vô tội không vô tội, chỉ có có cần hay không. Lợi cùng hại quyết định tất cả."

Chính trị muốn nói lý, giảng ân tình, Nhạc Phi thì sẽ không chết oan. Địch Thanh thì sẽ không oa chết rồi. Lão Chung kinh lược thì sẽ không tức chết rồi. Tư x lâm thì sẽ không tại tổ. Liên làm đại thanh tẩy. Quốc tế cũng sẽ không có nhiều như vậy phân tranh cùng lửa đạn.

Triệu Thôi hai nhà quan hệ vền vền là người bản địa ngang ngược tranh đấu sao?

Đây là dân gian một loại khác tình thế chính trị tranh đấu, một mất một còn, không có trung gian lộ, không thể thỏa hiệp.

Ai trước tiên nhuyển, ai chết trước.

"Cha, "

Triệu Nhạc âm thanh vẫn cứ không mang theo một tia tâm tình, "Hán gian, là đáng trách có thể giết. Nhưng, cung cấp hán gian thổ nhượng, dung túng hán gian tồn tại tiêu dao chính phủ cùng người lãnh đạo càng đáng trách có thể giết. Bởi vì này tạo thành từng đời một vô số người vô tội gặp vận rủi lớn. Như vậy thiếu đạo đức lãnh đạo, người nói hán có nên hay không từ?"

Nhi tử ác miệng chứng nghiêm trọng hơn.

Xem ánh mắt của hán rõ ràng chính là đang hỏi ta có nên hay không từ nha.

Triệu Đại Hữu cười khò không có gì để nói.

Ai! Giúp đỡ giải quyết lo lắng, thúc đẩy hạ quyết tâm đi.

"Cha, đều trào đứng lên đi. Một cái cũng không buông tha, bao quát gia thuộc thân bằng. Một trào, trong lòng có quý, liền cơ bản đều lộ ra sơ sót. Dám phản kháng, không cần phải nói, nghiêm hình tra hỏi, không lo không làm rõ được giấu đi càng sâu. Bị oan uổng, bất kể là vì là giải thoát rồi hiềm nghi, vẫn là vì là đại gia lợi ích, bọn họ đều sẽ, đều hẳn là cao hứng.

Người đến sẽ chút tâm lý học, phải biết hạ vị giả từ bên bờ sinh tử đi một lần lại đạt được tín nhiệm cùng sinh mệnh mừng rỡ cùng cảm kích.

Lùi một bước giảng, minh sự tình sẽ lý giải người, bội phục người, cùng càng chặt hơn.

Không rõ sự tình, lưu chi Hà Dục?

Không bằng nhân cơ hội này dọn dẹp ra đi.

Nói cho cùng, bọn họ bất quá là chút không còn gì cả dựa vào dựa vào chúng ta sinh tồn tá điền, cũng không phải có cái gì kinh thiên động địa đại bản lĩnh không thể thiếu nhân vật, thêm cái thiếu cái, có cái gì vội vàng?"

Không mang theo cảm tình âm thanh đột nhiên lãnh khốc lên: "Thời kỳ không bình thường hành thủ đoạn phi thường. Muốn làm đại sự. Đối với những lưỡng lự, lắc lư không ngừng, không lý tưởng mờ mờ tối tối, dương thịnh âm suy thâm gian dùng mách lới, hung hăng không nghe chỉ huy, khiêu khích quyền uy, thậm chí, ăn cây táo rào cây sung phản bội, cùng với người xâm lược, hết thầy muốn linh khoan dung. Đáng chết giết, nên đánh đuổi sớm chút đánh đuổi. Nên đánh kiên quyết xoá sạch hán."

"Ta nhắc nhở qua làng xóm muốn quân quân mới có thể an ổn phát triển."

"Cha, người là trang chủ, là cao nhất quân sự quan trên. Thôn trang trừ ra Mã thúc thúc gia, hết thầy bộ hạ trả lời người vấn đề, hẳn là chỉ có bốn loại quen thuộc đáp án: Là, quan trên. Không phải, quan trên. Không biết, quan trên. Không rõ ràng, quan trên.

Quân nhân không nên có chính mình độc lập tư tưởng, không hỏi thị phi đúng sai, lấy phục tùng mệnh lệnh là thiên chức. Thị phi được mất, làm sao cần nhắc quyết sách là thù lĩnh —— chúng ta triệu gia sự, bộ hạ không có tư cách nghi vấn phủ định quyết sách mệnh lệnh. Bọn họ duy nhất muốn làm chính là phục tùng, phục tùng, kiên quyết phục tùng.

Bằng không tai nạn đến, mệnh lệnh ra đi, cái này có cái này lý do; cái kia có cái kia khó khăn; ta nghĩ như thế đánh; người muốn chờ các lại cái kia đánh; hẳn muốn chờ người khác đi lên trước bình tàn, tốt nhất bình cái lưỡng bại câu thương, trở lên đi ung dung hái quả đào; ta không tán thành người phương án, qua loa cho xong chuyện không nghe lời người; hẳn oán giận không công bằng, tha kéo dài rồi.

Mang đội quan quân đều mang theo chính mình tư tưởng cùng tính toán, có thể nào phối hợp nhất trí, thống nhất bước đi, thống nhất hành động?

Nguy cơ từ phía máu tanh chiến trường, thời cơ chiến đấu lóe lên liền qua, thắng bại sinh tử liền tại khuynh khắc thời gian, sao dung trong quân đội xuất hiện cái này cái kia ý chí?"

"Chúng ta mới là chủ nhân, nhà chúng ta ý chí chính là, nhất định phải là Triệu trang tất cả mọi người ý chí. Bằng không liền không bình thường, tất có nảm họa, sẽ đến nguy cơ, tất có sát thân họa diệt môn. Cái kia mấy cái cô nhi sự tình chính là minh chứng."

Thăm thăm nhìn từng lần nữa để cho mình thất vọng phụ thân, vọng phụ thành rỗng chỉ tâm, người có thể hiểu không?

"Cha, bất luận là thần giới, vẫn là nhân gian, xưa nay đều là: Cường tức công lý; phú chính là văn minh. Cái khác đều là việc nhỏ không đáng kể, vì đạt được mục đích, linh hoạt đa dạng thủ đoạn thôi.

Lợi ích chi tranh còn giằng thị phi phẩm hạnh?

Cần phải nòng súng đỉnh trên gáy, mới không tâm tư cái này cái kia cùng chú ý?

Các người nếu có thể xuyên thủng hậu thế, liền sẽ thấy, bất kể là Tây Phương, vẫn là Đông Phương, bất luận tin cái gì, lương tâm đều là luận cân bán.

Một cái không mạnh không giàu thảo dân, nói tiếp văn minh lễ nghi, đến cơ quan làm việc cũng sẽ bị mỉm cười phục vụ công chức giấu diếm khinh bỉ, lấy như là "Người xin biểu không phù hợp tiêu chuẩn; này không phù hợp trình tự; này không thuộc quyền quản lý của ta (người hỏi làm sao mới phù hợp? Ai quản? Ngược lại không thuộc quyền quản lý của ta, người chậm rãi chậm bích đi)" vân vân người không bắt được nhược điểm càng không có nha gặm thành thạo thủ đoạn ức đến người thổ huyết.

Đến với quốc gia phương diện, người xem Mỹ muốn giẫm ai giẫm ai.

Không thuận theo? Không phù hợp lợi ích của ta? Ta liền làm người.

Tự do dân chủ chỉ là dùng thuận lợi nội khổ mà thôi. Người có oan hay không, quốc dân từ thương nặng nề, sinh sống ở Địa ngục, những này, ai quản người? Ai dám quản người?

Đương nhiên, cá nhân phẩm hạnh vẫn phải là cường điệu, chú ý, bằng không nhân gian cùng Địa ngục khác nhau ở chỗ nào.

Quốc gia?

Cũng không thể lại xuất hiện những nho hủ, ngây thơ, hoang đường ngốc b hiện tượng. Nhất định phải đồ vật tuyệt diệu thủ đoạn kết hợp, duy theo đuổi phú cầu cường.

"Nương, đem ta nói những câu nói này đều nhớ kỹ chứ? Các ta cái kia ngu dân ca ca lại hơi lớn chút, phân tích lý giải phán đoán sự vật năng lực mạnh hơn chút, đều giao cho hần nhìn thấu xem hiểu, tốt thay đổi bị vận vẹo nho giáo ăn mòn gì đậu đầu óc, khôi phục chút thần khí."

Khoác bán thân áo khoác, lôi kéo gia tộc tiền đồ vận mệnh đại kỳ, Triệu Nhạc nói tới có lý chẳng sợ.

Mê tín ấu tử mẫu thân tuy rằng không thích ấu tử đối với thông tuệ trưởng tử miệt thị xưng hô, nhưng còn đang oán trách một câu "Đứa nhỏ này, Công Liêm là người thân ca ca, nhưng không cho vô lễ "

Sau, vui sướng nhiên nghe theo.

Vẫn yên lặng nghe suy nghĩ sâu sắc Triệu Đại Hữu xem nhi tử không nói, xoay người nhìn lão bà.

Lão bà ngênh đón ánh mắt lóe kiên định cùng một tia lạnh lẽ, khẽ gật đầu.

Hần cười cợt, qua đi đem góc tường trên giá đại đao cầm lấy đến, sau đó sải bước về phía bên trong viện phòng khách đi đến.

Trương Ý Tuệ ở sau lưng nhắc nhở: "Rất nhiều, đừng cậy mạnh mạo hiểm. Nha, còn có nhạc nói rồi, động thủ không muốn phí lời, thẳng thắn dứt khoát thu thập xong lại nói lại nhai không muộn."

Đây là hai tháng qua, lão bà lần thứ nhất chủ động nói chuyện cùng chính mình. Nàng đến cùng là quan tâm ta. Nàng vẫn là cái kia thông minh hiền lành có thể làm ra thế tử, ta Triệu Đại Hữu tốt nương tử.

Triệu Đại Hữu xoay người lại Hướng Lão bà cười gật đầu, đem nặng nề Đại Khảm Đao ung dung đưa cái hoa, hất đầu, hăng hái.

Là một người nam nhân, một cái trượng phu, hần không thể để cho lão bà lại thất vọng rồi.

Làm vì phụ thân, nhi nữ tấm gương, hần càng không thể để tại tả lót bên trong liền bận tâm người nhà vận mệnh ấu tử thất vọng.

Đúng, có một số việc, ta phải đi làm, nhất định phải làm tốt.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 36: Thủy hử tán tài đồng tử ra trận

Mười bảy cái Giáo đầu, bảy cái có vấn đề, trong đó ba cái du hiệp, bốn cái lão hộ.

Nhìn thấy mà giật mình. Vừa vận số lẻ đi trừ.

Làm Triệu Đại Hữu như lời hét lớn "Dem Giáo đầu tất cả đều nắm lên đến", sớm chuẩn bị kỹ càng Lưu Vũ mang đội vọt vào phòng khách, trước hùng hồn tràn từ Uông Tinh Thành cái thứ nhất rút kiếm nhảy lên đến vừa chất vấn, vừa phản kháng.

Lưu Vũ tuy dừng, nhưng còn non nớt, không bắt được lão lạt dừng mãnh Uông Giáo đầu.

Ba cái du hiệp bị xạ phiến bắt giữ, ba cái lão hộ bị đánh đổ trên đất, những người khác có căn bản ghé ngồi không nhúc nhích, có đứng lên đến rồi muốn phản kháng, nhưng lại nghĩ thông suốt trước sau bó tay chịu trời.

Phòng khách liền còn lại Uông Tinh Thành một người lui giữ góc tường.

Tại Triệu Đại Hữu phun lửa ánh mắt nhìn chăm chú dưới, Uông Giáo đầu đột nhiên quăng kiếm rầm quỵ xuống, khóc ròng rọc nhận tội, nói trang chủ on trọng như núi, là ta nhất thời bị ma quỷ ám ảnh...

Liền tại Triệu Đại Hữu trên chuẩn bị trước quát mắng, một con ám tiễn bỗng nhiên từ Uông Tinh Thành cánh tay bắn ra, ở giữa Triệu Đại Hữu ngực.

Lập tức hấn cười gần mãnh liệt đứng dậy đánh về phía Triệu Đại Hữu, muốn kèm hai bên con tin mà chạy. Không ngờ lại bị Triệu Đại Hữu hung mãnh một đao chém bay kiếm, gần như cùng lúc đó bụng bị một cước trùng đạp...

Uông Giáo đầu khoe miệng chảy máu, tại cái bụng dòi sông lấp biển giống như đau nhức bên trong bị trời.

"Trúng rồi ta tên độc, ta nếu không đến hoạt, Triệu Đại Hữu, ngươi cũng đừng nghĩ hoạt."

Bị Lưu Vũ mạnh mẽ giẫm cái cổ, Uông Tinh Thành nhưng muốn ngoan cố chống cự bác lấy sinh cơ, căn bản mặc kệ bên cạnh trời gô sợ đến cả người run rẩy thiếu niên nhi từ cùng bà nương.

Triệu Đại Hữu cười gần, tiện tay duệ dưới ngực tiễn vút ở một bên, tại Uông Tinh Thành kinh ngạc chuyển ánh mắt sợ hãi bên trong chậm rãi mở ra rộng lớn áo bông, lấy ra một khối cũng không hậu thiết bản, ánh sáng làm một tiếng nện ở Uông Tinh Thành trước mặt.

"Ta có tài năng xuất chúng trường tử, bây giờ còn có cái thần kỳ ấu tử, ngươi đây cái Triệu trang nòng cốt không thể không nghe nói a?"

"Hừ hừ —— "

"Chỉ là ám tiễn có thể bắn thấu đại hàm phụ từ làm ra tinh xảo tám thép? Vậy cũng là ta chỉ điểm. Có ta tại, các ngươi những người này yêu ma quỷ quái cũng muốn thương tổn ta? Hả?"

"Ta sớm biết các ngươi là mầm tai họa, sớm biết ngươi sẽ lợi dụng lúc thoại, cái kia cái kia, lợi dụng lúc nói lời nhai ám hại ta. Ta sẽ tượng các ngươi như thể xuân, sẽ không thêm phòng bị? Các ngươi đã quên ta là thể nào giết mổ Liêu cầu?"

"Ngươi thật sự coi ta nào sẽ muốn mắng ngươi nha?"

"Phi, ta chính là nghiệm chứng một thoáng, muốn nhìn ngươi một chút Uông Tinh Thành đến cùng có bao nhiêu tàn nhẫn nhiều gian."

"Nhập ngươi lão mẫu! Ta liền không hiểu, biết rõ ta Thương Triệu là thần linh bảo hộ, các ngươi còn dám mưu đồ gây rối. Xem ra ta nói thật mẹ ngươi đúng. Cối đời này cảm thấy chính mình tối khôn khéo, kỳ thực tịnh làm ngốc b sự tình người thật sự có. Ngươi, ngươi, còn có các ngươi, đều là."

"Con mẹ nó. Ta đối với các ngươi được, là niệm tình các ngươi kháng Liêu hộ trang có công, không phải các ngươi bản lãnh lớn không thể thiếu. Ngươi, ngươi, sinh từ tranh đấu, các ngươi ai có thể chặn ta mười đao? Các ngươi những người này bắt lương đồ con lợn nhưng từng cái từng cái cảm giác mình là một nhân vật, dám phản bội?"

Trải qua mấy ngày nay, Triệu Đại Hữu oa một bụng tức giận nhưng không chỗ phát tiết, chỉ có thể ngạnh giấu ở trong lòng, ngày hôm nay sự tình nổi lửa lên, rốt cục bắt lấy cơ hội thẳng thắn triệt để thả ra ngoài.

Sáng khoái!

Nhạc nói sáng khoái, đại khái chính là cảm giác này.

Thật mẹ ngươi sáng khoái.

... ..

Triệu Nhạc không có hỏi, cũng không quan tâm những kẻ phản bội gia thuộc vận mệnh kết cục.

Còn lại mười cái Giáo đầu bên trong, cái kia hai cái vậy đỡ đáp lời Uông Tinh Thành kẻ hồ đồ lão hồ, bị lột bỏ Giáo đầu thân phận, xuống làm tiểu binh đầu, mang đội cải tạo lao động đi tới.

Cái khác Giáo đầu sĩ khí rung lên, đồng tâm hiệp lực hiệp trợ trang chủ.

Triệu trang trải qua này nghiêm nghị một tỉnh, không ai lại vô cơ sinh sự, không ai dám lại ngăm xem thường trang chủ quyền uy. Từng cái từng cái pháp lệnh, nhiệm vụ, mệnh lệnh bố trí xuống đi, không người dám mâu thuẫn. Tân mạn Triệu trang rất nhanh chuyển nhập có thứ tự hiệu suất cao vận chuyển.

Kết quả này, Triệu Nhạc liền thoả mãn.

Thế giới này đối với hắn mà nói, đến nay không cách nào xác nhận là mộng hay là thật. Coi như là thật, ai có thể nghiệm chứng thế giới loài người không phải tương tự 《Ma trận》 bên trong cơ thể mẹ tồn tại?

Vì lẽ đó, đối với hắn mà nói, trừ ra mẫu thân và cả ngày ở trước mặt hắn loanh quanh mấy người kia, những người khác đều là NPC.

Hắn đối với những người kia vừa không cảm tình, cũng không chân thực nhận thức.

Nếu như không phải mẫu thân và Hà thị khổ cực chăm sóc cùng thường thường đùa, nếu như không có tỷ tỷ không có tim không có phổi thỉnh thoảng trên đùa, hắn hầu như sẽ nhận định chính mình còn đang ác mộng bên trong, chỉ có điều do đề biến trở về người.

Nhưng bất luận là mộng vẫn là hiện thực, người chỉ cần cảm giác mình còn tồn tại, phải phấn đấu. Không ngờ làm bị giam bần nhão, nên làm gì, một điểm không thể làm lơ.

Đào mất mùa xuân tới gần. Xi măng xưởng nhất định phải lập tức thành lập khởi công.

... ..

"Cái gì? Không có tiền?"

Triệu Nhạc tại mẫu thân trong lồng ngực, trọn to hai mắt nhìn phụ thân và Mã Đại Tài.

Ép dầu sản sinh bã đậu, nếu như không phải có hơn vạn nhân khẩu tiêu hao, đến bây giờ có thể xếp thành núi nhỏ. Dầu nành lại không phải giá rẻ thương phẩm, cùng dầu vừng như thế giới, bởi vì dùng cho xào rau có thể xào ra không giống mỹ vị, mà không đều là dầu vừng hương vị, càng được không thiếu tiền bữa bãi hưởng thụ giả yêu thích, tại xa hoa Đông Kinh lần lượt bị cướp mua ánh sáng, giới so dầu vừng quý. Bán nhiều như vậy, thêm vào vài vốc các loại.

Tiền đây?

Lẽ nào bị hai người dục vọng đồ dẹt?

Ngắm lại cũng cảm thấy không thể.

Lão Mã không phải ăn chơi chè chén người, bằng không sẽ không một người vợ, càng sẽ không cùng Triệu gia tụ tập.

Râu mép cha?

Lượng hắn không có lá gan đó. Nương khảo sát kỳ còn không có qua đây. Lại nói hắn cũng chưa từng ra ngoài.

Triệu mã Lường Hán mặt đỏ.

Triệu Đại Hữu lúng túng nói: "Quái cha không tốt. Cái kia phương Bắc vô dụng hoang khâu, cha cho rằng nhiều nhất hai, ba trăm lượng bạc ròng liền có thể mua lại kiến xi măng điều, mấy ngày trước, lão Lưu liền đi nói chuyện. Ai biết cái kia cầu quan Huyện lệnh càng há mồm 15,000, nói cái gì không chỉ bán. Muốn mua phải đem phương Bắc đất hoang cùng cánh rừng đều mua.

Phương Bắc đất hoang cùng cánh rừng là quốc gia.

Nói cách khác, người có thể tùy tiện đi săn thú, chặt củi.

Săn thú không ít. Chặt củi? Trừ ra Triệu trang, người khác còn hiếm quá xa, không hi phải đến.

Mẹ người, phương Bắc hoang dã là Triệu trang truyền thống phạm vi thế lực, trước đây lão tử tùy tiện dùng, cũng không ai dám thả cái rắm. Bây giờ muốn tiêu ít tiền, người không mau mau mang on đội nghĩa vui cười nhận, lại ý nghĩ kỳ lạ muốn lừa gạt vợ vét?

Triệu trang người đã quen rồi, đều tức giận không phục.

Triệu Đại Hữu cũng chuẩn bị ngành làm, nhưng tất yếu cũng rõ ràng tức giận ầu từ giải thích một chút tiền đều xài như thế nào.

Này lại không phải làm nghiên cứu khoa học, quá trình tích lũy kinh nghiệm cũng rất trọng yếu.

Triệu Nhạc chỉ cần kết quả, ngược lại tiền không còn, thiếu kiên nhẫn nghe dài dòng, trực tiếp lúc lắc tay nhỏ, cau mày nói: "Cha, Mã thúc, thành phải mở rộng, xi măng xương nhất định phải kiên. Việc này quan một loạt đến tiếp sau đại sự.

Xi măng điều không phải có thể nay kiến minh sách. Cũng không thể cùng đập phá quan phủ ngành đây làm.

Đất nhất định phải mua lại. Nhất định phải danh chính ngôn thuận làm. Không có tiền, mượn nha."

Có quyền không cần là gốc b. Hợp pháp kiểm bọn cơ hội tới. Việc này chính là không có Thời gia ở phía sau phá rồi. Tham lam cực kỳ quan gia môn cũng sẽ không bỏ qua, tuyệt đối sẽ từ nhìn chòng chọc.

Phía trên có lệnh.

Quan sai vừa hữu tâm làm khó dễ lừa bịp, tượng hậu thế thành quân như thế, đánh chấp pháp đại kỳ, có lý chẳng sợ thường thường tới quấy rối phá hoại. Người cái thảo dân mạnh mẽ đến đâu, còn có thể thật đem bọn họ đánh thành trọng thương thậm chí làm thịt? Người làm quân đội các bạo lực cơ khí thực sự là trang trí?

Quốc gia bản chất là gì?

Quyền quý thống trị áp bức bóc lột thảo dân công cụ nha.

Quân người là thảo dân cá thể, vẫn là đoàn thể, nếu thật sự xúc động giai cấp thống trị quan niệm điểm máu chốt, tất bị máu tanh trấn áp, ngược lại hai phe từ đều là dân đen.

Người làm sao bây giờ?

Không tạo phản cũng đến tạo, bằng không người sẽ chờ chết đi. Có thể, hiện tại là tạo phản thời điểm sao?

Vay tiền?

Triệu Đại Hữu là Thương Châu phủ nổi danh cường hào, nhận thức không ít địa chủ. Mã Đại Tài kết bạn không ít thương nhân, tuy rằng không có cái thật sự có tiền.

Có thể mượn, có thể 15,000 bạc?

Sách.

Trước tiên không nói chấp vá lung tung có thể hay không mượn Tề, riêng là lợi lẫn lợi lãi suất cao...

Sách.

Triệu Nhạc nhướng mày lên suy nghĩ một chút, đột nhiên ánh mắt sáng lên.

"Ca ca cùng trường bạn tốt Sài Tiến gia khẳng định không thiếu tiền."

Hoàng tộc hậu duệ Sài gia?

Àn.

Mã Đại Tài cân nhắc một thoáng nói: "Thực sự không có biện pháp khác, liền hấn, nhưng là không thể để cho bọn nhỏ nói. Bằng không vạn nhất, sẽ tổn thương bọn nhỏ trong lúc đó tình cảm."

Mất thấy tiểu nhi từ càng ngày càng nhanh mắt, chỉ sợ ác miệng lại xuất hiện, cũng sợ quá nhỏ ầu từ bức bối tổn thương thân thể, Triệu Đại Hữu vội vàng nói: "Ta đi. Này liền đi."

Mã Đại Tài mau mau ngăn cản, "Đại ca, người cũng không thể đi. Bằng không cùng bọn nhỏ nói như thế."

Quản gia lão Lưu nhìn thấy tiểu thiếu gia vù vù thở mạnh con mắt càng trừng càng viên, chặn lại nói: "Nhị gia nói đúng lắm. Trang chủ tự thân xuất mã, tất do Sài phủ tiểu quan nhân tiếp đón, vạn nhất bị cự, liền không còn cứu vãn chỗ trống. Ta đi cùng Sài phủ lão quản gia trước tiên thử xem."

Người lớn các người cuối cùng cũng coi như hiểu rõ điểm sự tình.

Triệu Nhạc gật đầu, vẩy vẩy tay nhỏ ồn ào: "Thời cơ không dám người. Mau mau đi. Hiện tại liền đi. Lập tức."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 37: Hưng phấn mẫu thân, vô giá tình nghĩa

Bên trong,

Triệu Nhạc nằm trên giường không nhúc nhích, mắt nhìn chăm chú nóc nhà, tỏ rõ vẻ buồn bực không cao hứng.

Mẫu thân đau lòng, cũng không biết làm sao an ủi.

Nhi tử tuy chỉ nửa tuổi, cái kia thông minh kính nhưng là đại nhân cũng khó so, cái gì đều hiểu, càng hiểu.

Ăn nói suông an ủi không hữu dụng.

Ngược lại vừa hận lên bị chạy về nhà đệ đệ.

Nếu không phải cái kia không hăng hái thứ hỗn trưởng tùy ý tiêu xài, ở cái này khẩn yếu thời điểm, cùng Triệu gia thân cận nhất nhà mẹ đẻ coi như không thể lấy ra 15,000, chỉ ít cũng có thể mạnh mẽ giúp một cái.

Ai! Cũng không trách bà bà bởi vậy không thích.

Thực sự là nhà mẹ đẻ vất vả ra nước, nhưng còn muốn Triệu gia che chở, mùa đông nuôi, còn chọn ba kiếm bốn sinh sự.

Triệu gia chính mình còn bớt ăn bớt mặc qua đây. Người ngoài nhưng tại yêu cầu này hưởng thụ. Đặt ai, ai trong lòng cũng sẽ không thống sắp rồi.

Ấu tử càng ngày càng buồn bực, hô hấp ồ ồ. Trương Ý Tuệ tâm cũng càng ngày càng tức giận.

Cái kia thứ hỗn trưởng là đến xuống tay ác độc thu thập, bằng không sớm muộn có thể làm được đại ác.

Liên theo nhạc nói, năm nay mùa xuân liền phái người không chế sự tự do của hắn, để Chu Đại Chu Nhị mỗi ngày áp hắn theo các hộ nông dân làm việc.

Không làm, không cố gắng làm liền bị đối.

Luy hắn gần chết, bái đi hắn nuông chiều bì, đánh đi hắn thói quen cốt, để hắn cố gắng cảm nhận sinh hoạt gian khổ, tình thân quý giá. Như vậy có thể thật có thể đem hắn thoát thai hoán cốt...

"Bảo bối, đừng quá gấp. Rồi sẽ có biện pháp."

Lời này, Trương Ý Tuệ chính mình cũng cảm giác vô lực.

Triệu Nhạc tỉnh táo lại, nhìn một cái cổ găng khuôn mặt tươi cười mẫu thân, nháy mắt mấy cái, cười khổ nói: "Nương, hài nhi không phải vì tiền sốt ruột. Là vì là chúng ta khuyết đủ loại đại tài gấp. Chúng ta không có bày mưu nghĩ kế nhân vật a!"

Mẫu thân đủ thông tuệ, đủ thông minh tháo vát, nhưng ở này nam tạm thời đại không có triển khai sân khấu, hơn nữa câu với hiện thực, cũng không có đại trí tuệ, khuyết thiếu chiến lược ánh mắt.

Có thể bồi dưỡng, Triệu Nhạc nhưng không nghĩ mẫu thân sống được quá mệt mỏi.

Hắn đối với mẫu thân là có hứa hẹn.

Mẫu thân nên khoái khoái lạc lạc dễ dàng hưởng phúc cả đời, hơn nữa muốn vinh quang vô cùng, vang danh thiên cổ, trở thành mọi người trong lòng sùng bái thần.

Cha đây?

Một cái tâm dã cũng tâm thô vũ phu. Mã thúc chính là cái khá là có năng lực thương nhân.

Quản gia, Lưu Vũ, hai biểu ca?

Không cần phải nói. Tuyệt đối tin cậy, có thể cùng cha gần như một cái loại hình.

Duy nhất một cái có vẻ như có thể chịu Đại Lương, còn chỉ là cái bên trong nhị thiếu năm.

Nghĩ đến Đại ca, Triệu Nhạc bỗng nhiên nói: "Ca ca nhất định phải làm quan lớn, làm chúng ta sĩ tử bùa hộ mệnh. Nương, chúng ta phải giúp ca ca dương danh, để hắn trở thành giới trí thức danh lưu, hoàng đế đều chú ý, ai thương hắn hại hắn liền xúc động toàn bộ giới trí thức tập đoàn điểm mầu chốt danh lưu. Nhanh nắm giấy bút nước đến."

Ai nha!

Trương Ý Tuệ hơi sững sốt một chút, lập tức cái này cao hứng a, mau mau nghe theo.

"Nương, chúng ta dùng tượng hình tự, một chữ một hình nhiều âm đa nghĩa, tự tự không giống, cần từng cái từng cái ký thức. Khai sáng giáo dục đối với hài tử tới nói quá khó. Cái gì bách gia tính, ngàn chữ văn đều không phải quá dùng tốt. Đại nhân muốn biết chữ cũng quá khó, cũng bất tiện các nơi giao lưu. Muốn phổ cập biết chữ, thống nhất âm điệu, nhất định phải có càn ngăn gọn hữu hiệu phương pháp.

Ta có biện pháp. Nương viết xuống đến. Nương như thế thông tuệ, rất dễ dàng học được. Nương liền nói là nguoi vì là thuận tiện giáo dục tỷ tỷ Tiểu Đậu Nha các năng chính mình suy nghĩ ra được, sẽ dạy cho ca ca biên định từ điển, một lần bình định ca ca tại giới trí thức bên trong cao thượng địa vị."

Ngược lại nghĩ đến in ấn truyền bá.

Còn dùng chữ in rời sắp chữ khó khăn như vậy?

Dùng giấy dầu khắc bản mặc ấn chữ nhỏ, nhiều tinh chỉ bớt việc.

Kiếp trước khi còn bé làm lớp trưởng, thường đại lão sư ấn bài thi, đối với vậy đơn giản nhanh và tiện culi cụ môn thanh, không phải là một cái khung một cái mực in trực lẫn?

Dễ dàng.

Liền nó.

Chờ tạo chỉ xương đi ra, đem từ điển ấn đến khắp thế giới, xem ai có thể ngăn cản ca ca danh vọng.

Từ điển?

Cái kia không phải là thánh điển?

Ai nha! Thánh nhân a. Nhà ta, là ta nhi tử.

Trương Ý Tuệ con mắt lộng đến đáng sợ.

Tiểu nhi tử ra phương pháp để trong nhà cấp tốc biến giàu có, cũng không có thấy năng hưng phấn như thế.

Triệu Nhạc ngón tay dính nước trên giấy viết cái a cùng bốn cái âm điệu, các mẫu thân trích dẫn hạ xuống, liền điểm điểm nói: "Cái này gọi là chữ cái, có một bộ sẽ không nhiều, phân thanh mẫu vận mẫu, xem quen thuộc, đơn giản tốt ký, thêm vào bình dương trăm bốn bốn cái âm điệu, tiêu tại mỗi cái tự trên, tiểu hài tử học nó, cho dù không biết ít con chữ, cũng có thể đọc sách. Đọc đến hơn nhiều, hình chữ tự nghĩa dĩ nhiên là nhớ rồi."

... ..

"Còn có oa, con số cái dùng 1, 2. 10, 11. 100."

"Ta đơn giản, tốt ký, then chốt là thuận tiện giải toán, đối với khoa học nghiên cứu cùng vận dụng có cực kỳ ý nghĩa trọng yếu, việc quan hệ thể giới phát triển. Nương, nguoi quản sổ sách quá phức tạp, khó hiểu khó tính toán, sau đó giáo các quân sự dùng loại này cách thức phương pháp ghi điểm món nợ sổ cái, quản gia xét duyệt tập hợp sau theo cái này cách thức làm báo biểu..."

... ..

Quản gia lão Lưu vội vội vàng vàng mang theo mười mấy cái thảo vát hộ vệ, đeo đao nắm cung, như một làn khói đi rồi.

Triệu trang tại Thương Châu phía đông nhất, cách Sài gia cũng không gần, vì lẽ đó đến cười ngửa.

Có Thôi gia mỗi thù này địch nhìn chăm chăm, vì lẽ đó nhất định phải mang bảo tiêu. Bằng không ở trên đường bị âm thầm chặn giết, liền chết vô ích. Báo danh quan phủ, quan phủ khẳng định thụ lý, nhưng chưa chắc sẽ thật quản.

Nơi này là biên cảnh.

Ai biết người xui xẻo là bị sơn tặc giật cò làm hại, vẫn bị tiềm tàng Liêu khấu trả thù.

Dù sao người Triệu trang nhiều năm liên tục kháng Liêu, không chỉ cản trở nhân gia cướp đoạt phát tài đại nghiệp, còn tích lũy ghi nợ nhân gia không ít người mệnh.

Người cái kia nhận người hận, còn không biết phòng bị, chết là đáng chết, bị chết nửa điểm không oan.

Những thứ này đều là Thôi gia có thể cung cấp cho quan phủ hữu hiệu lý do.

Cũng còn tốt, một đường thuận lợi.

Sài Tiến quản gia thịnh tình tiếp đón lão Lư.

"Lão Lư, mấy hôm không có thấy. Đến, uống chút rượu khu khu hàn khí."

Sài phủ đầu bếp toàn lực khởi động. Mỹ vị món ngon lư thủy rất nhanh mang lên bàn.

Lão Lư mặt tươi cười đáp lời, nhưng thực không xuống yết, tửu cũng uống không xuống.

Chuyến này nhiệm vụ gian khổ nha.

Mấy ngàn năm nho giáo ảnh hưởng, ta người Trung Quốc, đặc biệt là có thân phận địa vị, nói chính sự trước nhất định phải đánh trống lảng, vị chi hàn huyền.

Chính là nói chính sự cũng đến quanh co lòng vòng, chú ý nói bóng gió, nói tới càng hàm súc càng văn nhã cao thâm càng tốt, dù cho nhà cháy, dù cho đối phương là rất quen không sai thân bằng.

Đối phương đến đoán, đến có văn hóa tu dưỡng cùng sức lĩnh ngộ.

Chân tâm là trí lực du hí.

Không biết lãng phí bao nhiêu tinh lực thời gian.

Người muốn tượng Tây Phương như vậy có việc nói sự tình thẳng thắn, ngôn từ hương dã trắng ra, chính là không có giáo dục không có kiến thức, chí ít là tu dưỡng khiêm khuyết, thô bỉ, thất lễ.

Lão Lư nóng ruột như lửa, nhưng không được không tuân thủ cái này quy tắc ngầm.

Sài quản gia thấy luôn luôn gọn gàng sáng khoái, cùng giống như mình chuyên nghiệp đồng hành nói chuyện áp a áp ứng, thần không tư thuộc, liền nở nụ cười.

"Lão Lư, không đề cập tới ta hai nhà chủ nhân quan hệ, chỉ nói hai ta ai với ai nha. Có việc, người cứ việc nói thẳng. Hừ đến giả đi, ngược lại xa lạ."

"Khà khà."

Lão Lư cười gượng vài tiếng, xoa xoa bàn tay lớn, há há mồm, nhưng nhưng thật không tiện nói.

Thời đại này không phải là cho dù không quen cũng ngạnh đính sát vay tiền, hoặc là chỉ gặp qua mấy mặt liền ngạnh lấy thiệp cưới đòi tiền hậu thế.

Sài quản gia ha ha nở nụ cười, "Lão Lư, người là đến vay tiền chứ? Quý quý phủ gặp phải tức giận khó khăn?"

"A? Ngang. Khà khà."

Sài quản gia cười gật đầu, nói thẳng: "Ai không có cái khó khăn? Có cái gì thẹn thùng. Bằng ta hai nhà tiểu chủ nhân giao tình, 500 lượng, ta người lão nô này liền có thể làm chủ đưa cho người. 1,000 lượng, không cần tiền lời, này liền chỉ cho người. Các tiểu chủ nhân trở về, ta báo cáo một tiếng phải. Có thể, "

Hận nhất chuyện ngoặt.

Có thể cái gì?

Lão Lư trong lòng cảm giác nặng nề.

"Nếu là mức to lớn hơn nữa, ta liền không thể nói. Hai ta đều là làm ra người, đại chủ nhân quản gia, sẽ không có thể bằng chủ nhân tín nhiệm, liền tự cao tự đại không phải? Đến thủ quy củ."

Lão Lư cảm động lấy, rất tán thành, gật gù.

Có thể ta ngày hôm nay là đến mượn bút lớn tiền. Người nói những này đối với ta mục tiêu không lỏng dưng a.

Sài quân gia hiển nhiên nhìn thấu, cười khuyên chén rượu, nói: "Chớ gấp, ta sẽ hướng về chủ nhân bẩm báo."

Chuyển đề tài, "Nói thật, lão Lư người có thể đừng chê cười."

"Ai! Sài phủ tên tuổi không nhỏ, bề ngoài sáng rõ, kỳ thực cũng là xác không. Trong nhà tuy nói có ba ngàn mẫu, khả năng lớn bao nhiêu tiền đồ?"

Lão Lư, người là người trong nghề, tự nhiên rõ ràng. Thêm vào tiểu chủ nhân hào hiệp trượng nghĩa, tiêu tốn luôn luôn tay chân lớn. Quý phủ còn không thể không nuôi đầy đủ dưng hộ viện lấy cự Liêu tặc. Tiểu dưng đại a."

Lão Lư không chắc Sài gia là chân không, vẫn là Sài quân gia sớm là chủ nhân tìm kỹ từ chối có.

Vô Tâm ăn uống nhàn nhã, xin lỗi cáo từ, lại vội vàng vàng mà quay về, bẩm báo.

Lão Lư đi rồi, Sài quân gia lập tức viết phong thư, phái thân tín cười khoái mã chạy đi Thương Châu thành học phủ tìm cùng Triệu Công Liêm, Mã Công Lượng cùng nơi đọc sách tiểu chủ nhân.

Thủy hử bên trong 'Tiểu Toàn Phong', lúc này mới có mười bốn Sài Tiến mở ra tin, mặt trên chỉ có mười hai chữ: Triệu phủ vay tiền, rất gấp rất lớn. Xin mời chủ định đoạt.

Dùng tin vỗ tay một cái, Sài Tiến cân nhắc chốc lát đột nhiên cười lên.

Tiền tay một điểm thiệp thân già sai vật, "Người đi nói cho Công Liêm Công Lượng một tiếng, liền nói ta có chút việc muốn về nhà một chuyến, ngày hôm nay liền bắt hòa bọn họ đồng thời dưng com."

Quay đầu nhìn thị vệ đầu lĩnh cùng truyền tin gia đình, cười nói: "Còn lo lắng làm gì? Nhanh đi chuẩn bị ngựa."

Nói tại già sai vật hầu hạ dưới mặc quần áo từ tế, vừa chạy ra ngoài, vừa vuốt áo gió cười hắc hắc nói: "Vật này chính là được, ầm ầm lại tinh thần."

Hắn xuyên chính là Triệu Nhạc chỉ điểm mần mê ra đến trương tự hậu thế áo khoác gia, không phai màu, trắng tấp, mềm mại, bóng loáng, đen bóng, đẹp đẽ, thực dụng.

Nhân chuyện xảy ra bất ngờ, thuốc nhuộm vật liệu có hạn, loại này áo khoác gia hiện nay trên đời chỉ ba cái.

Mọi chuyện ưu tiên lại đang ở ngoài đi học triệu Mã đại thiếu gia tự nhiên một người một cái. Cả ngày cùng nhau Sài Tiến tự nhiên được đệ tam kiện.

Kiểu mới áo da, bì găng tay, ủng da, toàn biểu tặng, Triệu Công Liêm cười xưng phải miễn phí mặc thử, nhưng vì là mùa đông này ba người thiếu niên kiếm đủ mặt mũi.

Phủ thành người, đặc biệt là không thiếu tiền người trẻ tuổi mỗi người nhìn mê tít mắt, dòn dập hỏi thăm từ chỗ nào... .

Sài phủ.

"... . Cơ bản chính là như thế cái tình huống."

Lão quân gia gần mình nói tóm tắt tự thuật một lần, liền yên tĩnh cười nhìn tiểu chủ nhân. Ánh mắt kia liền như xem chính mình yêu nhất quý giá nhất con cháu như thể hiện lãnh thân thiết.

Nhấp một hộp trà nóng, Sài Tiến cười hỏi quân gia: "Người thấy thế nào?"

Hắn từ nhỏ phụ mẫu đều mất, là quân gia một tay đem hắn từ mồ nuôi nấng lớn, gồm Sài gia làm cho càng giàu có an lành. Phần này cảm tình không phải bình thường.

Lão quân gia tại Sài Tiến trong lòng tự nhiên phân lượng rất nặng, đại sự đều là thương lượng đi.

Lão quân gia từ trên ghế nọ hạ thấp người, cười ha hả nói: "Chuyện này, lão nô không tốt nói lung tung. Chủ nhân cảm giác rằng hắn là thế nào liền thế nào. Lão nô lắng lắng chờ đợi dần dần."

"Tốt lắm. Chúng ta liền mượn."

Sài Tiến nhẹ nhàng vỗ bàn một cái, làm như đang thuyết phục chính mình, làm như tại hướng về trung thành tuyệt đối quân gia giải thích: "Tuy nói ta rất không thích triệu cái họ này, có thể này triệu không phải đối phương triệu. Ta cũng không có ngôi vị hoàng đế lại bị họ Triệu đoạt. Nhiều nhất cũng bắt quá là tổn thất chút tiền tài. Chỉ là tiền tài, không có gì ghê gớm. Có thể sử dụng nó nhận rõ lòng người, đáng giá."

Lão quân gia nói ra khí thô, biểu hiện hơi biến, nhưng nhưng lắng lắng nghe.

"Thế nhân có thể không nói tình nghĩa, ta muốn giảng. Không nói Triệu trang chủ vợ chồng nhân phẩm cùng chờ ta tình nghĩa. Chỉ nói riêng Công Liêm, Công Lượng, tuy nói một cái là ninh mữ, một cái là gian thương mằm, nhưng đều là lòng dạ rộng lớn lòng mang hiệp nghĩa nam nhi tốt. Không phải Đông Kinh những giả nhân giả nghĩa không biết xấu hổ khôn kiếp. Ta chỉ có hai người này bằng hữu."

"Nhà bọn họ trước đây khó hơn nữa cũng chưa bao giờ cầu ta nửa điểm, đối với ta nhưng có bao nhiêu chỉ điểm trợ giúp, bây giờ nếu cầu đến Sài gia, khẳng định là vạn bất đắc dĩ, ta phải giúp."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 38: Sài Tiến

Lão quản gia cười gật đầu, vừa khỏ cười lắc đầu một cái.

Hắn sớm đoán được tiểu chủ nhân sẽ làm như vậy, đã sớm chuẩn bị.

Một tay chăm sóc nuôi lớn hài tử, mười mấy năm tâm huyết toàn bộ tiêu vào Sài Tiến trên người, cỗi đời này không ai so với hắn lại hiểu rõ tiểu chủ nhân tính khí bản tính.

Xem tiểu chủ nhân hỏi dò ánh mắt quăng tới, lão quản gia khôi phục lại bình tĩnh, cung kính mà hỏi: "Mượn. Mượn bao nhiêu?"

"Ân —— "

Sài Tiến vuốt cằm cân nhắc một lúc, nói: "Công Liêm gia bây giờ nhưng là có kiếm bọn tiền buôn bán. Bọn họ còn thiếu tiền, con số nhất định không nhỏ. Ta cân nhắc làm sao cũng đến cái ba, năm ngàn hai. Thiếu, bọn họ không đến nỗi ngoại lệ há mồm."

Nói liền cười lên,

"Nhà này người ta hiểu rất rõ. Không nói Triệu trang chủ vợ chồng, Công Lượng phụ mẫu, riêng là vị kia Lưu quản gia chính là cực sĩ diện người. Toàn bộ Triệu trang người đều là rất có cốt khí huyết tính. Liền như những chó đó quan sai dịch nói lừa từ không ngã giá cùng ngành cùng ngành. Ta tốt lắm bạn Công Liêm, Công Lượng, người cũng không biết bọn họ những quái lạ cứng rắn niềm tin, nói đến... A ha ha "

Lão quản gia cũng cười lên.

"Tiểu chủ nhân nói rất đúng. Cái kia lão Lưu vội vàng đến rồi một chuyến. Ta vì là tránh khỏi tiểu chủ nhân làm khó dễ, trước đó tìm có tốt thuận tiện đường. Cái kia lão Lưu lại cũng không nói cho cùng muốn mượn bao nhiêu tiền, lại vội vàng đi rồi."

Một già một trẻ, chủ tớ hai người vui vẻ hòa thuận ha ha vui vẻ một lúc, Sài Tiến cười nói: "Ta xem ta liền theo kếp xù nhất 5,000 mượn đi. Có thêm dù sao cũng hơn thiếu tốt."

Lão quản gia đáp một tiếng, lập tức xuống chuẩn bị.

Không bao lâu, bạc nhắc tới.

"Chủ nhân, người xem một chút được không?"

Bạc còn nhìn cái gì? Chẳng lẽ còn phân công mẫu, những này có thể khai ra đậu phộng ra tiểu nhân?

Sài Tiến tùy tiện nhìn quét một chút.

Trong rương tất cả đều là thời đại này cao cấp nhất hoa tuyết ngân.

Lão quản gia cười ha ha nói: "Ta cân nhắc, tượng người như thế tình, không làm thì thôi, làm liền muốn làm đủ. Không có thể khiến người ta thôi đi trợ giúp, còn sau lưng nói chúng ta nắm bắt bạc cho đủ số."

Thời đại này bạc, nhân đã luyện kỹ thuật cùng bạc nơi sản xuất không giống, phẩm chất sai biệt không coi là nhỏ.

Sài Tiến cười gật đầu, hiển nhiên vui vẻ tiếp nhận rồi lão quản gia giấu diếm giáo dục.

Trang ở ngoài, liền Sài Tiến tọa tổng cộng sáu chiếc xe ngựa xếp hàng ngang, năm mươi đại hán gia đình cười ngựa hộ vệ đeo đao hai bên.

Sài Tiến hướng về lão quản gia vung vung tay, vui vẻ ra mặt ồn ào một cổ họng: "Đi, chúng ta đến Công Liêm gia tổng tiền, mạnh mẽ hưởng thụ bữa ăn ngon đi vậy."

Triệu trang có Triệu Nhạc cái này cực chú ý ăn uống người đời sau tại, sinh hoạt điều kiện kịch liệt tăng vọt, nhà bếp đầu bếp kẻ tham ăn mập ba thoi đi tiêu thiếu gia phê bình chỉ điểm, trù nghệ tăng vọt, càng ngày càng tai to mặt lớn mặt mày hồng hào, Triệu gia các loại mới mẻ mỹ vị dòn dập hiện lên, mỗi ngày không mang theo giống nhau, vui vẻ kén ăn Đại tiểu thư Triệu Minh Nguyệt, vui vẻ miễn quý phù dưới.

Liền ngay cả không nói ăn mặc Ninh lão thái thái cũng như có như không tán thưởng qua: "Thực sự là người có tài không gì không làm được" .

Phủ học hưu mộc, không có việc gì Sài Tiến có lúc theo hai bạn tốt về nhà chơi, tự nhiên cũng có có lộc ăn. Sài phủ những này thường tại chủ nhân bên người đi theo hộ vệ cũng theo thom lây.

Lúc này vừa nghe chủ nhân nói như vậy, cũng không khỏi ngum nước tí tách, mỗi người tâm linh thần hội cười ồn ào hưởng ứng.

Lão quản gia nhìn một thân tính trẻ con tiểu chủ nhân, cười lắc đầu một cái, căn dặn hộ vệ đầu lĩnh cẩn thận một chút, lại bắt chuyện chủ nhân chú ý an toàn, lộ không được, chạy đi đừng quá gấp, ở trong gió rét nhìn đội ngũ cuộn cuộn chạy về phía phương xa không thấy tăm hơi, lúc này mới chậm rãi hồi phủ.

Triệu Đại Hữu cùng Mã Đại Tài đang thương lượng vài loại vay tiền phương án, đột nhiên đến báo Sài Tiến đến rồi, hơi ngẩn ra, rồi hướng cái ánh mắt. Hai người trên mặt lúng túng vẻ lo lắng nhất thời tiêu tan không ít.

"Nhưng là cùng Công Liêm Công Lượng đồng thời đến?"

Triệu Đại Hữu vừa đứng dậy đi ra phía ngoài, vừa hướng về Mã Đại Tài làm cái dừng lại thủ thế hỏi gia đình.

"Về trang chủ, hai vị thiếu gia không có về. Chỉ Sài phủ đại quan nhân mang theo đông đảo hộ vệ. Đồng hành còn có năm chiếc xe ngựa, trên xe che lại. Xem hình dạng làm như kéo hòm xiêng. Kéo xe mã đều chảy mồ hôi. So sánh hộ vệ mã không gấp hẳn, xe ngựa hẳn là phân lượng không nhẹ."

Trải qua đại lực quân quản chỉnh đốn, cùng Triệu Nhạc nhắc nhở một ít phương pháp huấn luyện, Triệu trang trang đình tổ chức thay đổi rất nhiều cùng tăng lên. Riêng là này quan sát nhân lực hoạt, cái này hơi cơ linh điểm phổ thông gia đình liền báo cáo đến có nề nếp tinh chuẩn nói tóm tắt.

Sài Tiến này đến mục đích, này liền rất rõ ràng.

Triệu Đại Hữu cùng Mã Đại Tài nhất thời vui vẻ ra mặt, quét qua lo lắng sầu dung.

Hô ——

Cuối cùng cũng coi như không cần chờ được tiểu tử kia phun ác miệng.

Hài tử quá nhỏ, cho dù đối với trưởng bối có chút bất kính, cũng đánh không được, chỉ có thể làm được. Cho dù mặc kệ thân không thân, lão tử đánh nhi tử thiên kinh địa nghĩa, đánh cho, cũng tuyệt đối không thể đánh.

Tiểu tử kia hiển nhiên lòng dạ không phải cái kia trống trải, thù rất dai. Cũng không thể vì gia trưởng một điểm tự tôn thể diện, liền tổn thương hài tử tâm tổn đời này tình cảm.

Cửa.

"A ha ha, hiền chất đến rồi? Tự cái nhà như thế, tại cửa đợi ai đồng làm gì? Mau mời tiến vào."

Sài Tiến hi hi nở nụ cười, cúi chào: "Mạo muội đến phóng, tiểu chất thất lễ, tiến vào sao dám lao thúc thúc thân nghênh."

"Được rồi, ta ở trong phòng muộn đến hoàng, đi ra hóng mát một chút, tùy tiện khách khí một thoáng, tiểu tử người trả lại kính?"

Triệu Đại Hữu cười thân bàn tay lớn mang theo Sài Tiến bột cổ áo, xách con gà con như thế duệ vào cửa.

"Thúc thúc, thiết mặc như vậy. Bọn hạ nhân ở đây, cho ta lưu chút mặt mũi có được hay không?"

Sài Tiến vừa phí công giấy dũa, vừa cười vui vẻ cò kè mặc cả.

"Nha ơ, đều hiền đến mặt mũi rồi? Mấy ngày không gặp, tiểu gà trống tiến bộ. Có thể ta chỉ biết là tượng người đây đại tiểu tử thú, một trời không bắt thập, liền dám lên phòng yết ngói."

"Khả khả, không dám, không dám, tiểu chất tại Thương Châu đệ nhất hảo hán thúc thúc trước mặt ngài sao dám làm càn."

"Không dám, còn chờ cửa để ta đây tới tiếp..."

Quản gia lão Lưu cười mau mau sắp xếp yến khách.

Cửa gia đình đều hi hi cười lên.

Sài gia bọn họ vệ cũng không cảm thấy kinh ngạc cười đánh xe dẫn ngựa vào phủ, quen cửa quen nẻo theo dẫn đường gia đình đi tìm ăn uống nghỉ ngơi.

Tiến vào phòng khách, Triệu Đại Hữu lập tức thả Sài Tiến, thu hồi nụ cười, nói: "Tiểu tử, ngươi là đến trường nghĩa giúp đỡ chứ?"

"Ừm. Trường nghĩa không dám làm, chính là đưa chút khăn cấp đồ vật. Ngược lại đặt gia cũng vô dụng, làm lông dài."

Sài Tiến cùng Mã Đại Tài chăm chú thấy lễ, liền cười cợt đặt móng tọa trên ghế, đặc ý nhấp một hớp sớm chuẩn bị kỹ càng trà nóng.

Triệu gia có chút thô bỉ, không có cao môn đại hộ những cùng chú ý, có thể hoàng tộc sau Sài Tiến chính là yêu thích nơi này tự nhiên tùy tính.

Ở đây, hân cảm giác cùng tự cái nhà bên trong như thế tự do thoải mái, còn có trong nhà khuyết thiếu náo nhiệt cùng nhân khí.

Sài Tiến nói tới tùy ý. Triệu Đại Hữu cùng Mã Đại Tài nhưng cùng nhau trở nên nghiêm túc, cùng nhau hướng về Sài Tiến trịnh trọng cúi chào. Làm cho Sài Tiến ngược lại không dễ chịu, mau mau trịnh trọng đáp lễ.

"Tiểu tử, cảm tạ xong ngươi, bây giờ nói nói dẫn theo bao nhiêu bạc, làm sao cái phép tính chứ?"

Triệu Đại Hữu bệ vệ ngồi xuống, theo lời này cười ha hả mở miệng, phòng khách bầu không khí lại khôi phục tự nhiên.

Sài Tiến hi hi nở nụ cười, tùy ý nói: "Lưu quản gia cũng không có thuyết phục mấy. Ta cỗ ma đến ba, năm ngàn, liền dẫn theo 5,000.

Lợi tức?

Muốn cái gì lợi tức nha. Thúc thúc chỉ cần dung ta nhiều đến ăn mấy lần mỹ vị, nhiều đánh mấy lần gió thu phải."

"Há, đúng rồi. Thời gian không hạn. Bồi cũng không quan trọng. Có liền còn, không có, coi như. Riêng là ta cùng Công Liêm, Công Lượng tình cảm, liền sao lại là này ít bạc có thể suy tính?"

Triệu Đại Hữu cùng Mã Đại Tài lần này thật sững sốt, cảm động.

Thật vất vả điều chỉnh tâm tình, Triệu Đại Hữu cười ha hả nói: "Hừm, tiểu tử ngươi có tình có nghĩa, dám đảm đương, có đảm đương, là cái hán tử. Ta cùng lão Mã không nhìn lầm ngươi. Công Liêm, Công Lượng không có đan xen ngươi người huynh đệ này.

Bất quá, tiểu tử thói thực sự là lớn rồi a. Nói chuyện đều hiểu đến miệng nam mô bụng một bồ dao găm. Ta lão Triệu tính khí, ngươi là môn thanh. Không cần tiền lời không cần còn? Tiểu tử ngươi là muốn ăn cái càng ác hơn đi."

Đầu tìm tòi, cười híp mắt, "chẳng lẽ tiểu tử ngươi coi trọng nhà ta khuê nữ, nghĩ đến cá nhân tài hai đến?"

Có thể đẹp đi đi, ngươi. Liền nhà ngươi mình Nguyệt đại tiểu thư điều ngoa kia kính, cũng là Công Lượng cái kia lâu linh kẻ xui xẻo có thể chịu nổi. Ta muốn kết hôn nặng, cùng Tôn hầu tử trông lên nay cô chú có cái gì khác nhau? Ngày ấy còn có cái qua?

Không hưởng thụ nổi cái kia diễm phúc a, thúc thúc.

Nếu như mình nguyệt tượng nàng nương, cái này ngược lại cũng đúng muốn tính toán kỹ cướp gia đi. Ngược lại Công Lượng tên kia hiện tại cũng không có cái kia tâm tư.

Sài Tiến trong lòng như thế nghĩ, có thể không dám nói thế với.

Cười vui vẻ nở nụ cười, "Thúc thúc nói giỡn. Ta các ba mười suy nghĩ thêm hôn nhân. Cả đời này quyết tâm coi như thúc thúc chất nhĩ."

Triệu Đại Hữu nở nụ cười, "Vậy thì là thật trường nghĩa đồ đệ? Có thể những bạc này không đủ oa."

"A?"

Sài Tiến kinh ngạc,

"5000 lạng còn chưa đủ? Thúc thúc đến cùng là muốn vợ vả làm, a a, hi hi, cái kia cái kia, còn kém bao nhiêu a? Thúc thúc, ta đã nói trước, quá nhiều, ta có thể thật không có."

Chuyện cười. Ngươi nếu như một cái miệng đến cái bách 80 vạn hai, đem ta bán đồ đệ, cũng điền không nổi cái kia lỗ thủng.

Triệu Đại Hữu đưa tay, "Còn đang bết bát số này."

"Ồ."

Sài Tiến thở một hơi, này dễ bàn.

Lần thứ hai nhận định mức, đề bút tả phong thư, dặn dò theo thị giả sai vặt: "Bắt chuyện bọn hộ vệ thiếu chò ăn uống, lập tức trở về đi báo với quản gia, lại mang chút bạc đến."

Bạc đến rồi. Yển hội cũng chuẩn bị kỹ càng.

Quản gia lão Lưu đến xin chỉ thị.

Sài Tiến khoát tay nói: "Hai vị thúc thúc, ta nói rồi không trả đều được. Còn đánh chữ gì cư a. Mùi thơm của thức ăn, cách xa như vậy, ta đều nghe thấy được. Thật không kịp đợi. Ta ngậm nước đều sắp hạ xuống. Hai vị thúc thúc cũng đừng làm phiền."

Triệu Đại Hữu thở dài: "Tiểu tử, ngươi không biết, lần này thật giúp Triệu trang đại ân. Nay ân nghĩa vô giá a."

Mã Đại Tài hướng về Sài Tiến thụ cái ngón tay cái, cười nói: "Ai nói làm việc ngốc liền nhất định hạ té ngã tổn tài thương tâm. Triệu trang xưa nay không cho trọng nghĩa thân bằng chịu thiệt. Hiền chất nói không chắc liền người thông minh làm việc ngốc được thông minh kết quả đây?"

"Đối đầu."

Triệu Đại Hữu ưỡn một cái ngực, "Ta Triệu trang lợi hại còn ở phía sau đây. Hiền chất, ngươi liền nhìn được rồi."

Duỗi bàn tay, "Xin mời."

"Ta trước tiên từ ngoài miệng gãi lên."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 39: Đấu Tri huyện (Thượng)

Huyện nha.

Triệu Đại Hữu long hành hổ bộ mà vào, hướng về án sau ngòai ngay ngắn lôi kéo Trương lão mặt bãi đủ cái giá Huyện lệnh tùy tiện vừa chấp tay, "Huyện Tôn đại nhân, lâu không gặp."

Hơn năm mươi tuổi Huyện lệnh tuy không phải người nhà họ Thôi, nhưng ở đây đã chấp chính hai năm, sớm cùng Thôi gia là có cùng ý tưởng đen tối.

Luôn luôn không biết hiếu kính điều dân đầu lĩnh rất cực có việc cầu hần, đến hiện tại còn lớn lối như thế, hần tuy rằng nhất gan miễn cưỡng muốn Triệu Đại Hữu quý lạy tham kiến, nhưng cũng sẽ không khách khí xin mời Triệu Đại Hữu ngồi xuống, hơn nữa càng bất chấp thân thiết sinh làm khó dễ nhục nhã.

Trước đó vài ngày Triệu phủ quản gia đến mua đất. Hần mượn cơ hội giờ công phu sư tử ngoạm, mạnh mẽ dọa dẫm vơ vét.

Kết quả Lưu quản gia chỉ hỏi câu coi là thật không thể bớt nữa chút, được khẳng định, lập tức liền phát tay áo đi rồi, sau đó liền không còn động tĩnh.

Phát tài đại sự, Huyện lệnh có chính mình tính toán, tuy rằng không cùng Thôi gia thông khí. Có thể trong nha môn có không ít câu kết Thôi gia sai dịch lại viên nhìn chăm chăm, Thôi gia tự nhiên lập tức biết.

"Cái kia triệu mắng phu tại chính mình phạm vi thế lực bên trong mua khối thảo cũng không quá trường hoang khâu làm gì?"

Thôi gia lão nhị kinh ngạc, híp mắt suy nghĩ.

"Hần là bằng điểm kỳ dám xảo kỹ đột nhiên phát ra chút ít tài, này lỗ mắng thổ phu không tiêu xài một thoáng liền thiêu đến hoang?"

Thôi lão Tam nhà ta ngoài miệng xem thường trào phúng, trong lòng nhưng căm ghét tức giận đến phát cuồng.

Chẳng ai nghĩ tới chỉ là trâu ngựa ăn hạt đậu lại có thể ép dầu.

Trước, từ xếp vào tại Triệu gia nội tuyển biết được việc này, nhìn thấy Triệu gia tại Đông Kinh bán nhóm đầu tiên dầu dễ dàng phát tài rồi, Thôi gia lập tức ý thức được đây là một lâu đài giàu to tốt buôn bán, gia chủ tự mình lên tiếng, lệ lệnh nội tuyển nhất định nghĩ trăm phương ngàn kế làm đến phương pháp.

Ai biết, cái kia ép dầu thiết bị đừng nói người thường, chính là trong nghề cũng chưa chắc có thể xem hiểu, mấy cái nội tuyển lấy các loại cố luân phiên đi quan sát hỏi thăm, căn bản xem không ra bất kỳ môn đạo, liền dụ dỗ nắm giữ hạt nhân bí mật trâu thợ thủ công phụ tử.

Ai biết luôn luôn hàm hậu để nói chuyện trâu thợ thủ công phụ tử dĩ nhiên vừa nghe phương diện này đề tài, lập tức liền trở mặt cán người, từ đây mở trường được bọn họ phản ứng, không có nửa điểm cơ hội.

Thôi gia đang muốn tìm việc khiêu khích, nghĩ đến cái đục nước béo cò tốt trời đi trâu gia phụ, ai biết cái kia luôn luôn mù quáng tự tin tôn đại lại lòng dạ đàn bà thô phu đưa ngốc Triệu Đại Hữu đột nhiên đến cái thần chuyển ngoặt, thần linh phụ thể giống như khôn khéo tàn nhẫn lên, trước sau đem Thôi gia những năm này nhọc lòng xếp vào thu mua nội tuyển dễ dàng liền toàn bụng sạch sành sanh, triệt để thanh trừ cái tật bên trong. Để Thôi gia tâm huyết cùng phát tài đại kế rơi vào khoảng không.

Chủ trì việc này, nhiều tuyển bố trí, luôn luôn tùy ý trêu đùa tiêu khiển Triệu gia như đồ chơi Thôi lão tam làm sao không xấu hổ.

Tuy rằng thực sự khó đoán Triệu gia mua đất hoang ý đồ, hẳn là cũng không là gì quan trọng đại sự, Thôi gia tộc trưởng vẫn là lên tiếng: "Không quan tâm hẳn muốn làm gì, nói chung hẳn muốn làm, không cho hẳn làm là được rồi. Để Triệu gia kể tục làm cũng lại không ngà bìa ngấm thay chúng ta già mục là được rồi."

Phái cái bên cạnh đệ tiểu quân sự lại đây tán thưởng Tri huyện thủ đoạn cao minh, ám chỉ làm tốt tự mới có lợi.

Có thể vị này Tri huyện năm nay liền miễn nhiệm ba năm, theo Đại Tổng quan trường thông lệ, là muốn điều động tới nó nơi.

Rốt cục không còn lại này hiểm ác lại không có mỡ địa phương quý quái làm quan, Tri huyện cao hứng đồng thời, đương nhiên phải vì chính mình tiền đồ tốt dự tính hay lắm.

Muốn tìm cái tốt phái đi, đến có tiền tặng lễ nha. Coi như không vì thăng quan cùng phái đi, hơn năm mươi, làm không mấy năm, hẳn cũng phải nhiều mò chút tiền, vì là trí sĩ sau đây đủ sinh hoạt chuẩn bị.

Vì lẽ đó, Triệu gia phát tài, có chuyện nhờ, cơ hội hiếm có, này, hẳn muốn mạnh mẽ dọa dẫm, nhưng nhất định sẽ bán.

Thôi gia?

Thiết.

Nghe bọn họ, bản quan có thể giàu to?

Ở đây chấp chính hai năm, mọi chuyện thiên giúp người Thôi gia, người cho ta bao nhiêu chỗ tốt?

Liền chỉ nhìn một cách đơn thuần việc này, các người lại chỉ phái cái tiểu quân sự vênh vào tự đắc đến tùy tiện chỉ một tiếng, biết đến là người đến thương lượng sự tình, không biết còn tưởng rằng người là đến thị uy đây, căn bản không có đem bản quan để ở trong mắt.

Người làm bản quan là gì? Người có thể cho bản quan bao nhiêu chỗ tốt?

Ta hai bằng Tiến sĩ xuất thân, một bụng học vấn, lại là đường đường huyện tôn, nơi đây quan phụ mẫu, các người những người này hương dã thô bỉ không văn hạng người đem ta làm ăn này đối xử, cho rằng bản quan là người Thôi gia chó, các người nói cái gì chính là cái đó, bản quan không dám không nghe?

Làm rõ, bản quan coi như là chó, vậy cũng là triều đình chó, sao lại là người Thôi gia có thể tùy ý đập lên sai khiến?

Trước đây vì là an ổn, bản quan không được không cùng các người những này bị phụ hư với Uy di, năm nay phải đi, bản quan tự có đường đi, còn biết xem người sắc mặt làm việc?

Phi!

Có thể Triệu phủ quân gia một đi không trở lại, lại không còn tin tức.

Tri huyện không chỉ có âm thầm lo lắng này kiếm bọn cơ hội có phải là muốn thất bại?

Hắn cũng thực sự không nghĩ ra khỏi này tuy rằng diện tích không nhỏ nhưng căn bản vô dụng hoang khâu, Triệu gia muốn mua đi làm gì?

Người không mua, trước đây còn không là tùy tiện dùng?

Mãi dao soàn soạt, giơ lên đỉnh đầu, liền hy vọng thống giết mổ xuống một thoáng ăn cái mập, có thể chờ mãi, Triệu gia chính là không được.

Tri huyện không chỉ có bắt đầu hoài nghi Triệu gia là không phải có ý lấy này đến trêu đùa hấn.

Hô ——

Ngươi rốt cục đến rồi. Thật tốt.

Xem đem bản quan lo lắng, mấy ngày nay đều gầy.

"Triệu trang chủ, ngày hôm nay cái gì phong, càng đem ngươi cho thôi tới? Tìm bản quan lại là vì sao sự tình nha? Nói rõ trước, nếu là lại vì là cùng Thôi gia gây sự, liền miễn mở tôn khẩu. Không phải bản quan mặc kệ, là quản không được."

Mắt thấy Triệu Đại Hữu không nhìn nha dịch, chính mình tìm cái băng cười toe toét làm đường ngồi xuống, sau đó liếc mắt ghé coi, không nói một lời, ánh mắt tựa hồ không quen, Tri huyện nhìn nhìn Triệu Đại Hữu cái kia so với hấn chân đều thô cánh tay, bị nhìn chăm chú đến trong lòng có chút khiếp đảm, vừa vội với phát tài, chỉ được từ bỏ thân, mở miệng trước.

Đương nhiên, muốn bắt khang nắm điều lấy đó chính mình chiếm cứ chủ động, cũng nắm Thôi gia nói sự tình âm thầm uy hiếp gỡ Triệu Đại Hữu.

Triệu Đại Hữu trên mặt trầm ổn, giấu điểm khiêu khích, trong lòng nhưng khinh thường vui sướng.

Đến trước, thần kỳ tiểu nhi tử có phản tích. Trong lòng hấn nắm chắc, này hơi thử một lần, quả nhiên linh nghiệm bước thứ nhất.

Xem ta làm sao gỡ ngươi, thuận tiện đem tiện nghi bắt.

Kế tục mắt nhìn chăm chăm, Triệu Đại Hữu lạnh giọng hỏi: "Huyện tôn, ta hôm nay tới liền hỏi một câu, cái kia mảnh hoang khâu, ngươi rốt cuộc muốn giới bao nhiêu?"

"Thăng thần, thành, ta liền mua, không được, ta Triệu trang chẳng lẽ còn khuyết đất hoang?"

Ngươi, ngươi đây là câu người thái độ?

Không biết, còn tưởng rằng là bản quan nợ ngươi tiền đây.

Tri huyện là sĩ diện văn nhân, nhất thời bị khiêu khích phát hỏa, kích động bên trong duỗi một cái một ngón tay, lạnh lùng nói: "Bản quan sớm nói, 15,000, thiếu một cái thái tử cũng không được."

Vì là triều đình a, quốc gia tài sản không thể hèn hạ chủng loại câu khách sáo đều không để ý lời.

Triệu Đại Hữu đã sớm chuẩn bị, lập tức không vội không nóng nảy cười ha ha, lập tức đứng dậy, vừa nhanh chân đi ra phía ngoài, một vừa cười nói: "Vậy ngươi liền vì là triều đình giữ đi. Ha ha... . Chính là hưng khởi lại nghĩ mua, cũng chờ ngươi rút đi lại nói. Ta không vội, có nhiều thời gian."

Ach ——

Tri huyện lúc này tọa lồi, có thể đang lên cơn giận dữ, nhất thời chuyển không loan đến.

Đứng bên cạnh phụ tá tư gia, thời đại này đặc sắc xưng hô "Bang nhàn" cuống lên, hấn giải ông chủ tâm tư, mau mau đưa lỗ tai nhắc nhở: "Đông ông, đừng ánh sáng trên hòa nha. Lại hao, tiền liền không còn."

"Không phải vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ còn muốn bản quan đuổi theo phản cầu hấn sao?"

Tâm tặc đau tiền, rồi lại ngay ở trước mặt bộ hạ nhất thời không thể mất mặt mũi, chỉ có thể thờ phỉ phò.

"Đông ông, đây không phải là có học sinh tại sao?"

Ngươi tốt, ta mới có thể tốt. Ngươi không thể truy, ta thay ngươi truy. Vừa làm phụ tá, mặt mũi tính là gì, tiền mới đúng đoạn trang. Ngươi phát ra, ta cũng có thể chia lãi không phải?

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 40: Đấu Tri huyện (Hạ)

Mắt thấy Triệu Đại Hữu không chút do dự sắp đi đến cửa, Tri huyện cũng bình tĩnh, đầu óc cũng sắp rồi.

Xem ra Triệu trang là thật muốn mua mảnh đất kia.

Nhưng quý giá, cái này lỗ mạng hung hoành trang chủ khẳng định không muốn.

Nhưng ai biết trong lòng hán giá quy định là bao nhiêu?

Muốn làm phiền thương lượng, chỉ sợ người ta không hi đến phản ứng.

cho triều đình giữ lại, ta có thể có ích lợi gì?

Thôi gia?

Có thể cho ta hai mươi, ba mươi hai là tốt lắm rồi, đình ngày cũng không hơn trăm tám. Không sánh được bán số lẻ. Chờ chút Nhâm tri huyện tới đón, ta có thể một cộng lòng cũng mò không được...

Đang tô vẽ tha thiết mong chờ hỏi dò ánh mắt nhìn kỹ, Tri huyện khề cần rằng, cuối cùng nhưng ước lượng một ngón tay, thấp giọng nói: "Ít hơn số này, chính là bán, cũng không có ý tứ gì, còn bằng bạch đặc tội Thôi gia. Mau đi đi. Liền xem bản lãnh của ngươi. Làm được rồi có trọng thưởng."

Phụ tá tâm lĩnh thần hội, mau đuổi theo cần, "Ha, ta nói Triệu trang chủ, ngài chớ vội đi oa."

Triệu Đại Hữu vừa đi, bên này chờ nghiệm chứng tiểu nhi từ dự đoán đây. Mắt thấy muốn bước ra cửa lớn, hắc, thật đến rồi.

Trong lòng cười thầm a, bước chân hơi một trận, nhưng cố ý nghiêm mặt lạnh lùng nói: "Còn có gì phân phó a?"

Phụ tá mặt dày da dầy nở nụ cười, thấp giọng nói: "Triệu trang chủ dẫn nếu đại làng xóm, là người rõ ràng. Đây công sự sao, thế nào cũng phải có thương có lượng, ngài nói đúng hay không?"

Triệu Đại Hữu ừm một tiếng, nhưng bữu môi: "Có thể ta xem huyện tôn không ngờ thương lượng a?"

Phụ tá cười hi hi, há mồm muốn giải thích viên chuyển.

Triệu Đại Hữu nhưng khoát tay chặn lại: "Ta thôn trang có thật là lắm chuyện đây. Đến cùng làm sao cái chương trình, ngươi sáng khoái nói. Ta vẫn là lời kia, thành, trắng toát bạc đưa tới. Không được, là xong. Ta còn không hi đến muốn đây."

Phụ tá che đây bắt tay tách ra dò xét nha dịch, thoáng đuổi ra năm ngón tay, thấp giọng nói: "Số này, trang chủ cảm giác rằng thế nào?"

"Năm mươi hai? Thành, sáng khoái. Đây sẽ đưa bạc (lại đây) "

Phụ tá một nhếch miệng, được rồi, ngươi thật là dám nói. Đó là triều đình, mấy trăm mẫu đây, chính là cái gì cũng không có, ánh sáng cục đất, năm mươi hai ngươi cũng đừng hòng dính dáng.

Nhưng không được không mau mau đình chỉ, cái nói rõ: 5,000.

Hàng một nửa rồi, đủ nể tình rồi. Ngài còn có thể ngại nhiều.

Triệu Đại Hữu chuyển chính thức thân thể nhìn chăm chăm phụ tá, thẳng thắn nhìn chăm chú đến cái kia gầy gò gia hỏa phát thối, mới trợn mắt nói: "Ngươi chẳng lẽ ý vào Tri huyện thế, muốn trêu chọc ta?"

Phụ tá nhìn nhìn cái kia gần ngay trước mắt không ngừng Trương Cáp bàn tay lớn, không chỉ có có chút bận tâm vị này giết Liêu khẩu giết người giết quen rồi hùng tráng trang chủ trong con tức giận, đem chính mình bóp chết tại chỗ.

Triệu Đại Hữu trong lòng cười thầm, nhưng lạnh rên một tiếng, phát tay áo bước ra cửa lớn, thẳng đến chiến mã mà đi.

Nơi đó, Triệu trang mấy chục hào hung ác đại hán đang đợi chính mình trang chủ.

Lưu Vũ đứng ở bên cạnh ngựa tay đề đại đao, hung ác ánh mắt chính phản phục nhìn quét huyện Trữ nha, thấy chủ nhà đi ra, tiến lên đưa mã, nhưng nhìn chăm chăm phụ tá cười gằn tàn nhẫn tiếng nói: "Trang chủ, ta sớm nói bọn họ là muốn tiền muốn điền rồi. Một khối nát cũng muốn đổi kim son. Chúng ta lại không kém. Trang bốn phía nhiều chính là vô dụng hoang dã. Dựa vào ta, cái kia cục đất liền giữ lại bọn họ tự cái chơi đi."

Hùng khoát bóng người rời đi trước mắt, phụ tá đại đại thở một hơi, trong lòng tự nhủ cái này mạng phu trang chủ không hổ là dám giết người Liêu anh

hùng hảo hán, trước đây xem thường, có thể nay này một gần người, mới biết thật lớn sát khí, đủ đáng sợ. Thương Châu phủ thống binh cũng chưa cho ta lớn như vậy áp lực nha!

Có tiền vạn sự tốt. Không có tiền thì không phải.

Sống sót làm không được quan, phải vì tiền binh. Nếu sinh mệnh không có nguy hiểm, tiền kia nhất định phải chiếm được.

Chỉ là xem Triệu trang thái độ của những người này, là thật không ủng hộ bọn họ trang chủ muốn mảnh đất kia.

Này nhưng là huyền. Này giới sợ là nhắc không được nhiều cao. . . .

Trong lòng hạch toán, hẳn thêm can đảm một chút, mau đuổi theo trên đang muốn lên ngựa Triệu Đại Hữu, thân bốn cái ngón tay, nói: "Trang chủ, người xem số này "

Vừa nhìn Triệu Đại Hữu tức giận quét mắt lại muốn lên mã, lại mau mau thu rồi chỉ tay, đúng lúc đổi giọng: "A, không phải, là cái này. A, không phải, là cái này."

"Ai nha, ta nói khả kính có thể bội hảo hiệp trượng nghĩa Triệu trang chủ, người đến cùng có muốn hay không mua nha?"

Triệu Đại Hữu cường nín cười, xoay người lên ngựa ngồi vững vàng hoãn hoãn tâm tình, này mới nói: "Người nói cái gì mê sảng đây? Ta là dân phu, là một trang chi chủ, muốn vội vàng vì là làng xóm bên trong hơn vạn lỗ hồng tìm cơm ăn. Người làm bọn ta cùng các người những người này quan gia thư sinh như thế, cả ngày nhàn đến không chuyện tới nơi tìm thú vui?"

Phụ tá trong lòng vừa vững, thậm chí âm thầm có chút cao hứng, cắn răng một cái, làm bộ đáng vẻ khổ sở nói: "Cái kia thành. Nếu thật muốn mua. Thấp nhất 1,000 lạng. Ít hơn nữa, coi như."

Lời nói đến mức kiên quyết.

Có thể cuối cùng, sợ Triệu Đại Hữu không biết đủ thúc ngựa đi rồi, không nhịn được lại nhiều trên một câu giải thích: "Trang chủ a, vì là mảnh đất này, nhà ta đại nhân nhưng là chịu trách nhiệm gió thật lớn hiểm áp lực. Ngài là người rõ ràng, là hiền minh địa phương thân hào, khéo léo lượng huyện tôn sự đau khổ khó xử a. Ai! Ở mảnh này làm quan, nhà ta đại nhân coi là thật là quá khó khăn."

Triệu Đại Hữu giả vờ giả vịt sờ sờ râu mép, nhìn thiên, kỳ thực đang liệu mạng cường chế ý cười.

Được, cuối cùng cũng coi như đề xuống, không có đem ta lão Triệu cái bụng biệt tổn thương.

Hắn hít sâu ngậm khí lạnh, mắng thanh "Tặc lạnh thiên".

Đột nhiên cúi đầu nhìn phụ tá nói: "Ta nói, người còn lo lắng làm gì? Không có thấy ta đông đến hoảng? Còn không mau mau đi bị công văn khế đất đưa tới."

"A?"

"Ồ nha. Người trang chủ kia xin chờ một chút. Học sinh đi một chút sẽ trở lại."

Phụ tá này sẽ đều gặp, hướng về trong nha môn gấp đi tới, còn không quên oán thầm: Người không nói thành, ta nào có biết người có ý gì. Ta lại không phải người con giun trong bụng. Thật đúng thế. Nay cũng chính là xem tiền. Bằng không lấy ta thủ đoạn, định để người... .

Đến trình độ này, hẳn cũng chỉ có thể lấy Akyuu tinh thần thắng lợi pháp giải hạ giận.

Từ 10,000 chột giảm xuống đến một ngàn, Tri huyện trong lòng chênh lệch quá lớn, trước chỉ lo Triệu Đại Hữu chết sống không muốn, trực tiếp vô mộng rồi đi, bây giờ chuẩn biết có bạc trắng muốn rơi vào hầu bao, tâm nhất định, lại nhất thời không chịu nhận hiểu rõ, lại muốn có phải là lại thân một thân thù một lần, ngược lại cái kia kẻ ngu si là thật muốn muốn cái kia mảnh đất hoang.

Phụ tá một nhìn Tri huyện vẻ mặt liền rõ ràng.

Trong lòng xem thường này Tri huyện, âm thầm khinh bỉ, trên mặt nhưng đến đoạn trang cung kính, đến giả ra toàn tâm toàn ý vì là Tri huyện cân nhắc tư thế.

"Đại nhân, người xa xa cũng nhìn thấy. Cái kia Triệu Đại Hữu liền không muốn cái kia. Triệu trang cũng xác thực không kém hoang dã. Học sinh vắt hết óc mới khuyên bảo hắn đồng ý đào bạc."

Trước tiên biểu khoe thành tích lao, cũng hạ thấp một thoáng Tri huyện mong muốn.

Lại giục cái này vô năng lại tham lam cực kỳ chủ nhà mau mau bỏ đi may mắn tâm lý, mau mau định ra việc này, đem bạc bắt được tay mới đúng thật sự.

"Đại nhân, cái kia mãng phu liền ở trên ngựa chờ đây. Học sinh trở về trước, hẳn nói rồi, làm, liền lưu loát điểm. Bách mấy bên trong không trở về. Hắn liền đi. Vội vàng kiếm bọn tiền đây, không rảnh vì là vạch trần hao đến tiêu hao."

Tri huyện muốn nói: Đó là hấn đang lừa ngươi.

Tuy nhiên không dám thật làm lỡ.

Dưới cái nhìn của hấn dùng tiền mua bản là có thể tùy tiện dùng, thực sự là không thể nói lý hành vi.

Không thể nói lý người, ngươi còn dám cùng hấn phân cao thấp?

Người như thế muốn vừa ra là vừa ra, tính tình tới nhưng là liều mạng. Bằng không cũng sẽ không cùng tài hùng thế đại Thôi gia tranh đấu muốn chết. Việc này tri hoãn, hấn hất tay đi rồi, thật sự không tính toán ngạc nhiên.

Phụ tá đối với khế ước công văn lần thực, bình thường làm hơn nhiều, vì lẽ đó đề bút hầu như không lưỡng lự, vung lên mà liền.

Đáp kín đại ấn, Tri huyện cúi đầu phất tay một cái.

Thời gian thật sự không hơn nhiều, phụ tá mau mau đi ra ngoài.

Cũng còn tốt, cái kia bị phu trang chủ đang muốn đề cương thúc ngựa đi. Cuối cùng cũng coi như đuổi tới.

"Triệu trang chủ, khế đất ở đây."

Triệu Đại Hữu nghe tiếng quay đầu lại nhìn một chút, trên mặt tựa hồ có hơi do dự, tại phụ tá sốt sắng mà há mồm muốn nói chút gì, rốt cục gật đầu nói: "Thôi. Nam tử hấn đại trượng phu một ngụm nước bọt một cái hổ. Ta giữ lời nói."

Đưa tay.

Phụ tá không tự chủ được liền đem khế đất đưa lên.

Triệu Đại Hữu xem cẩn thận, là nhi tử muốn cái kia mảnh, hơn nữa còn nhiều trên Lương Hà mang theo một đám lớn, từ đây Triệu trang nam bắc những hoang dã cơ bản đều là Triệu gia, hiển nhiên là phụ tá sợ hấn đổi ý mới cố ý mà vì là, ân, rất hài lòng.

Lúc này mới hơi hướng về phụ tá gật đầu.

Khi thấy cái kia tám mươi tám hai, ba thụ giới, Triệu Đại Hữu không khỏi nở nụ cười: Còn có chính có lẽ, làm như có thật. Tên cầu quan thực sự là gan lớn tham thiên, 1,000 lạng triều đình, nhưng liền cái chính số lẽ đều không nở cho triều đình. Có như thế chút cầu vật trị thù quốc gia, cố gắng này Đại Tổng triều thật sự sẽ xong đời. Là sớm chút chuẩn bị.

Thu cẩn thận khế đất, thúc ngựa phải đi.

Bạc đây?

Màn này liệu sẽ sốt một chút, nhất thời tức giận, liền linh một cái kéo lại dây cương.

Triệu Đại Hữu cười ha ha chốc lát, bắm thân thấp giọng nói: "Đường đường huyện nha, chẳng lẽ còn sợ ta cái dân phu giựt nợ sao?"

Ta không phải sợ, ta là thật sợ.

Ngươi là dân phu không giả, có thể ngươi là so giặc cướp son tặc, thậm chí Liêu khấu đều nguy hiểm cường hào. Khế đất trên giá cả nhưng là tám mươi tám hai, không phải 1,000 lạng. Ngươi nếu như chơi xấu, liền cho tám mươi tám, ta có thể muốn đi ngã xuống sông.

Triệu Đại Hữu muốn từ bé đã từng nói "Đại Tổng giáo dục khoa cử chế độ thành tựu một chút người đọc sách, nhưng hại càng nhiều người đọc sách. Những phí công khổ cực người đọc sách đồng không được tây không phải, chán nản chán nản, thậm chí vì là đọc sách tan cửa nát nhà, kỳ thực rất đáng thương",

Nhìn lại một chút trước mắt vị này ngăn ở mã trước gây yếu phụ tá, không khỏi tràn đầy cảm xúc, thái độ cũng biến hòa ái rất nhiều.

"Không yên lòng, sẽ theo ta đi lấy đi. Ta để Lưu Vũ cho ngươi áp chỗ về."

Phụ tá tâm buồn lòng, có thể lại một trận do dự.

Triệu trang hung danh ở bên ngoài, đối với hấn mà nói không kém hơn đầm rồng hang hổ.

Đã tê rần cái b, ta muốn đi tới, bị ngươi làm thịt, thi thể đốt hoặc ném hải lý, hủy thi diệt tích, không có chứng cứ, ta chẳng phải là chết oan?

"Ngươi đây người chuyện gì xảy ra? Đọc sách đọc sách, lẽ nào đọc sách có thể đem lá gan cũng đọc nhỏ?"

Nhân đối với đọc sách người làm quan thất vọng, Triệu Đại Hữu có chút tức giận, quát lớn xong phụ tá, vung tay lên, "Lưu Vũ, cho hấn tìm con ngựa,

cùng hắn đi lại cùng hắn trở về."

Người đọc sách tôn nghiêm bị vũ nhục, mặt này liều nhiệt huyết cấp trên, thả ra dây cương, tức giận nói: "Đừng có xem thường người đọc sách. Ngày hôm nay ta liền đi người Triệu trang nhìn một cái."

"Này là được rồi. Ta lại không phải ăn thịt người con hổ. Người sợ cái gì điều?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 41: Triệu trang kỳ tích (Thượng)

Phụ tá cuối cùng cũng coi như trở về. Bạc một phần không thiếu.

Tri huyện nổi lòng lo lắng lạc đồ, vuốt bạc trắng, cao hứng đồng thời lại sâu sắc cảm giác không vừa lòng.

15,000 a! Lớn như vậy một đồng bạc, liền như thế không còn.

Cái này bang nhân bản lĩnh, sách!

Đem chín trăm hai thu cẩn thận, tám mươi tám hai, ba quy công. Còn lại số lẻ thưởng cho phụ tá, nói tới đẹp đẻ, người cực khổ rồi. Thường là ít một chút. Có thể người biết bản quan đang hoạt động quan hệ, số tiền kia có cần dùng gấp. Các bản quan mưu đến tốt phải đi. Người theo bản quan nước lên thì thuyền lên, còn có thể. . . .

Phụ tá cười cảm tạ ông chủ ân thưởng, thu rồi bạc, trong bóng tối nhưng bĩu môi.

Cái này vô năng lại keo kiệt ba kéo đồ vật, cũng chính là mệnh được, thi đậu Tiến sĩ làm quan, bằng không ai hi đến xem người một chút.

Cáo từ về nhà, một đường lại âm thầm cao hứng: Khả khả, ta biết người chẳng ra gì, may mà có thêm tâm nhãn, quyết đoán đáp lại Triệu gia hảo ý, đáp ứng sau đó đúng lúc thông báo tin tức. Liền lập tức có thời năm mươi hai đại ngân.

Thăng quan?

Liền người đây người ngu ngốc, này số tuổi, đình thiên có thể thăng đi đâu? Ai hi đến lại cùng người.

Chờ người cắt đi, ta liền đi Triệu trang dạy học. Tuy nói giáo dục là trang đình, có thể làm được rồi, thù lao lớn giọng, bớt lo dùng ít sức thoải mái. Triệu gia tuy rằng hung dã, có thể không chơi hư tình giả nghĩa, giữ lời nói, có thể nương theo.

Ai có thể nghĩ tới Triệu gia cơm nước lại sẽ mỹ vị như vậy. Chỉ sợ hoàng cung đại nội cũng không có cái kia món ăn phẩm. Ta có lộc ăn vậy liền coi là có.

Quan trọng nhất chính là ta biết cái bí mật.

Khả khả, chẳng bao lâu nữa, cái kia Triệu gia sẽ ra thánh nhân đồ đệ, Đại Tổng kiệt xuất, giới trí thức ngược nhìn, cũng không ai dám dễ dàng làm hại.

Thôi gia?

Hừ hừ, lại nghĩ trước đây như vậy động Triệu gia, khó đồ đệ.

Ta còn trẻ, làm rất tốt, nói không chắc liền vào Triệu gia vị kia tiền đồ vô lượng thiên tài mất, trở thành hắn dựa vào trùng tâm phúc. . . Cùng đến đã sớm là ưu thế a.

Triệu gia Ninh lão thái thái trong phòng.

"Rất nhiều oa, chuyện lần này làm rất khá. Nương nhìn người tiền đồ, này trong lòng cao hứng a."

"Nương, hài nhi không dám kể công. Là người quân thám tử thật nổi lên tác dụng lớn. Lần này dựa cả vào trước đó thăm dò cái kia câu vật vội vã làm tiền thăng quan chuyển nhậm. Bằng không thật bắt không được hắn."

"Ta cái lão thái bà có cái gì năng lực? Là Luru Văn đưa bé kia có thể làm việc."

Lão thái thái ngoài miệng như thế khích lệ, trong lòng nhưng nghĩ trong nhà cái kia thần bí tiểu tôn tôn.

Là tiểu tôn từ bị hấn nương ôm tới vấn an, đưa ra tin tức trọng yếu, nói nhất định phải tổ xây cái gì gián điệp võng, liền dùng đường tướng mạo thường thường vút đám người bên trong không nhận ra cô nhi tổ huấn luyện kiến thành viên nòng cốt, trong nhà thích hợp phụ trách người chỉ có Luru Văn, chừng tổng nhất định phải là ý chí mạnh mẽ quyết đoán mãnh liệt bà nội.

Ta cân nhắc là không thể tổng bị động chịu đòn, có dột ky, lại tự cái phương vãi vô vị, lại không thể nhân rồi làm ăn com, quản điểm sự tình cũng có thể giúp nhi tử chia sẻ chút gánh nặng, cứ việc không hiểu gián điệp tình báo cái gì, có thể Luru Văn đưa bé kia còn quá tuổi trẻ, đến có người long hấn, cũng là đáp ứng rồi. Kỳ thực làm sao làm là con vật nhỏ kia cùng Luru Văn tại mãn mê. . . .

Nghĩ đi nghĩ lại, biểu hiện lại buồn bã.

Đại lãnh thiên, con vật nhỏ kia do hấn nương cùng quản gia mang theo đi phương Bắc xem địa hình, nói là quy hoạch bố trí xi măng xương, luyện than cốc xương, tạo chỉ xương cái gì.

Hấn mới nửa tuổi lớn, thật khó cho hấn. Ai! Hấn muốn thực sự là một lòng vì cái này gia, thật là tốt biết bao. Hấn quá thông minh, quá quái lạ, ta vẫn là có chút không yên lòng a.

Triệu Công Liêm trong phòng.

Triệu trang hai Đại thiếu gia đang thần thần bí bí vui đầu theo chữ cái cho từng cái từng cái tự chú ý.

Mấy ngày trước về nhà hưu một, mẫu thân đột nhiên lấy ra như thế một bộ pháp bảo, nói rồi giá trị, ý nghĩa trọng yếu, muốn đem này được cả danh và lợi công lao ngất trời theo hấn người trưởng tử này trên đầu.

Triệu Công Liêm biết mẫu thân thông minh, cũng không có hoài nghi xuất xứ, nhưng cũng đối với mạo danh thể thân cảm thấy thật không tiện, này vi phạm hấn nguyên tắc làm người, dù cho cái này để công người là mẫu thân.

Càng cảm thấy xấu hổ, tự phụ thông tuệ hơn người, ta làm sao liền không nghĩ tới biện pháp này?

Mẫu thân nở nụ cười, nói: "Nương lại không thể làm quan, muốn hư danh có ích lợi gì? Nhi tử hưởng dụng phụ mẫu đồ vật, có cái gì thật không tiện. Đừng ao a, bằng không chính là bất hiếu, nương đánh ngươi."

Từ khi có đệ đệ, mẫu thân tựa hồ đã quên hấn người trưởng tử này, lần thứ hai cảm nhận được tình mẹ vô tư quan tâm, cho dù đang ở vào thời kỳ phản kháng của trẻ, tự giác là đại nhân, Triệu Công Liêm nhưng hưng phấn không thôi.

Việc này tự nhiên đến kéo lên Mã Công Lượng.

Cho tới Sài Tiến liền không thể.

Không phải sợ phân công phân danh vọng, mà là chuyện như vậy, đối với Sài Tiến chỉ sợ không chỉ vô ích trái lại tai hại, thậm chí sẽ có họa sát thân.

Mẫu thân cố ý cản: Đem một cái quyền bang ngân phủ học sinh mời xin gia nhập, biên cái qua loa từ điển. Trong nhà sẽ an bài ba người nhập kinh đi qua cửa hệ gặp vua. . . .

Quyền bang ngân, Triệu Công Liêm nhận thức, đồng thời đối với hấn có nhất định hiểu rõ.

Người này nhà nghèo, đọc sách vô cùng cố gắng, khí tiết rất cao, vì là người tương đương thận trọng chân thật, đáng giá kết giao. Chỉ là bởi vì tuổi cách biệt trọng đại, song phương mới không quá nhiều giao du.

Biên thuận tiện sưu tập mới từ điển, cho dù chỉ là giản lược bản chỉ để lại hoàng đế xem, hai người cũng trong thời gian ngắn không đánh được đến. Thêm cái tin cậy chăm chỉ học trường, cũng nhiều phấn sức mạnh, ngày sau cũng cực khả năng thêm cái quan trường trợ lực. Sớm xong sớm mở rộng thiên hạ, cũng tốt an tâm nỗ lực đi học.

Nói cho cùng, trong nhà không phải là hy vọng ta thi đậu quan sao?

Đào mất xuân loại đã tắt, vạn vật sinh trưởng, một mảnh sinh cơ đạt dào.

Triệu Công Liêm ba người tại quản gia lão Luru tự mình dẫn đội làm bạn dưới, đầy cõi lòng tự tin cùng hy vọng, đi tới Đông Kinh.

Triệu trang xung quanh hoang dã cũng thay đổi dạng, phù thêm lục thảo. Vô số tiểu trư, tiểu dê do lão nhân mang chó vợi vàng nuôi thả. Trang bắc đất hoang thì lại vây quanh cái to lớn sân nuôi gà.

Loại thảo thuận tiện bào ra đá vụn bất luận to nhỏ, đều bị thanh lý hết sạch, theo to nhỏ chồng chất, kinh nước mưa một tẩy, đi tới cát đất. Đây chính là kiến thành vật liệu.

Ngày này, trang chủ một tay cầm mớ lớn chỉ, một tay ôm ấu tử, hăng hái đi tới trang ở ngoài, một tiếng hét ra lệnh sau, may mắn còn sống sót sáu cái Giáo đầu mang linh mảy kiến trúc thợ thủ công cùng việc đồng áng rảnh rỗi các hán tử, theo đại trên giấy họa, tranh nhau chen lấn tại thôn bảo bốn phía phác họa đào cầu.

Rốt cục muốn gặp được mới mẻ xây công sự pháp.

Toàn bộ Triệu trang đều mở to hai mắt, muốn nhìn một chút nào động mở ra trang chủ là thể nào nhanh chóng dựng lên một toà kiến cổ khổng lồ Tân Thành.

Thôi gia thám tử không biết Triệu trang muốn làm gì, cũng ra về nông phu tại Tây Hà bên kia chăm chú nhìn chăm chăm.

Lại nói công việc này càng ngày càng không dễ làm, nguy hiểm quá to lớn.

Những đi dò hỏi phương Bắc bụi mù cuộn cuộn nguyên nhân huynh đệ đều biến mất. Cũng không biết này Triệu trang thôn phu làm sao lại đột nhiên trở nên khủng bố như vậy.

Tân Thành tường thành không giống qua lại gạch tường đắp đất tường như vậy động một chút là là một trọng thậm chí càng hậu, kế hoạch độ dày không tới hai mét, tại nguyên chỉ nam bắc các khuếch trương ba dặm nhiều, đồ vật các khuếch trương hai dặm nhiều.

Triệu trang do hình chữ nhật biến thành đang văn hình, quy mô so mẹ kiếp huyện thành đều đại.

Ngạc nhiên chính là mỗi một bên lại đều mang tới lắng tai đoá, nhìn kỳ kỳ quái quái.

Đây là rất hay thành, vẫn là chơi vui?

Lớn như vậy thành, ba năm cũng dùng hồng rất hay thành, ba lạng nguyệt liên có thể hành?

Trang chủ uống nhầm thuốc biến thông minh, vậy. . . . Biến hoang đường.

Đại gia trong lòng nghi vấn, nhưng đều đem miệng bẻ vô cùng.

Quân pháp vô tình. Không biết chết đã lĩnh giáo.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 42: Triệu trang kỳ tích (Hạ)

Triệu trang không thiếu chính là lao lực.

Nền đất đào xong. Công trường trên xuất hiện rất nhiều mới mẻ công cụ.

Trang chủ lần thứ hai đến.

Hán ôm ấu tử, đứng ở một chỗ cầu bên, tại một đám thợ thủ công quần sự vây xem dưới, quát to: "Đều mẹ kiếp cho ta nghe rõ, phía dưới theo ta chỉ lệnh làm. Làm sao làm đều xem cẩn thận, nhớ kỹ, phân công nhau mang đội thi công, liền theo cái này đến, một điểm sai lầm không thể có. Bằng không cự thành đi, Tân Thành sụp. Liều cầu đến rồi, mẹ kiếp đều phải chết. Vì lẽ đó dám có qua loa lừa gạt, bị phạt khám đầu người tể thành, đừng trách ta không trước đó giải thích."

Ồn ào đồng ý bên trong, trang chủ chỉ vào phụ cận một chỗ tảng đá chồng dạn dò: "Trước tiên đem cái kia chồng to lớn nhất lại không hợp quy tắc Đại Thạch ai mảnh ném vào nền đất. Nghe đúng, ta nói chính là vứt, không phải mẹ kiếp để người dưới cầu bên trong từng khối từng khối mất công sức tốn thời gian điều chỉnh mà làm lỡ công phu."

Lập tức có hơn trăm đại hán làm theo, chốc lát liền đem đoạn này bày sẵn.

Trang chủ nhìn nhìn cầu bên trong, nhìn lại một chút tiểu nhi tử, lại dặn dò: "Đem cái kia chồng so sánh tảng đá lớn, kiểm thích hợp lần tiếp nước nề điền tiến vào Đại Thạch chỗ hồng. Sẽ đem bạn tốt xi măng nhỏ vụn thạch lấp kín khe hở. Nhất định phải điền rắn chắc đồ đạc."

Công việc này thời gian hơi trường.

"Tiếp nước nê. Đem thạch để toàn phô một tầng. Muốn hơi hậu một ít."

Cùng hạt cát phan tốt xi măng so sánh hi, ngã vào trên tầng đá, những cang tế khe hở liền bị chảy vào xi măng quán thực.

Trang chủ ôm ầu từ tí mĩ mà quan sát một hồi lâu, nhiều lần quan sát điều chỉnh tốt xi măng độ dày, mới kể tục dặn dò: "Chiều ta mới vừa nói cái kia cái kia, đúng, là bước đi, một lần nữa luân một lần."

Lần này là thả, không phải vút.

Không hợp quy tắc đá tảng bị rong rọc thiết trào lại từng mảng từng mảng điều điền tiến vào câu đi. . .

Đoạn này câu rất nhanh lấp bằng.

Trang chủ vung tay lên. Nhất thời từng mảng từng mảng to lớn tấm ván gỗ mang theo nền đất so sánh đang vuông góc dựng nên lên.

Những này ghép lại mà thành tấm ván gỗ dài ngắn bất nhất, chậm thì một trượng, lâu là bảy, tám mét, cao đều là hơn ba thước, rất dày, bên trong diện đầy đèn bóng loáng như gương, một đôi đôi với khoảng cách kẹp ở nền đất nơi, nhập khẩu một con do tấm ván gỗ giam giữ, đều do thô mộc ở bên ngoài chi trụ cũng vững vàng cố định lại.

Các hán tử chưa bao giờ đồ đầu kia đi vào thi công, hoặc chuyển hoặc điều tảng đá các loại tài liệu đi vào, kể tục theo bước đi đến, các lên cao, khoảng cách nơi cũng che lại, lấy vô số điều cụ đến kể tục thi công làm.

Rong rọc đòn bảy tháp điều, thiết trào. . . .

Mới mẻ công cụ quá dùng ít sức, quá thuận tiện, quá dùng tốt.

Dĩ vãng khiến người ta sợ hãi, không cần nắm mệnh điền cũng đến bãi lớp da việc nặng tại mới mẻ công cụ dưới sự giúp đỡ quả thực chơi như thế hoàn thành.

Cái kia kiến trúc tốc độ tặc nhanh, không lâu liền thể đầy tấm ván gỗ, sau đó vút cái kia bảy đặt, trước tiên đi nơi khác như thường thi công, các xi măng khô rồi chút, vách tường khá là vững chắc, cẩn thận hơn triệt đi tấm ván gỗ, để tránh khỏi tấm ván gỗ bị xi măng dính cố ở trên vách tường.

Dùng qua tấm ván gỗ kéo đến trong sông sạn đi lưu lại xi măng, xoay sạch sẽ như gương cái kia diện, đón thêm dùng.

Làm một bức do to to nhỏ nhỏ hình thù kỳ quái tảng đá chất lên thành đồng mới mẻ tường thành dựng nên ở trước mặt mọi người, đại gia nhìn chăm chăm nó cũng không khỏi hút vào ngum khí lạnh.

Nguyên lai tường thành có thể như thế tạo, có thể như thế bớt việc. Cái kia gọi xi măng đồ vật lại tốt như vậy dùng.

Triệu Nhạc nhìn thấy mọi người khiếp sợ vẻ mặt, bĩu môi: Rất hay cái cao sáu, bảy mét thành thực tảng đá cái bàn mà thôi, lại không phải trụ người nhà cao tầng, còn dùng tinh tinh xào làm?

Ta không hiểu kiến trúc, có thể điểm ấy tháo hoạt thật không làm khó được ta. Thành này tường tuyệt đối dùng tốt.

Trang chủ chỉ vào xi măng vẫn còn lộ ra bệnh tháp tường thành, chỉ cao khí dương nói: "Các xi măng khô ráo, mẹ kiếp so tảng đá đều nganh. Ta thành này tường cùng làm bằng sắt như thể kiên cố dùng bền, có nó, còn sợ những điều cường đạo đến tấn công? Không sợ bọn họ đến, liền sợ bọn họ không được. A ha ha ——"

Người cao hứng, ông trời tựa hồ cũng chăm sóc, cũng không mưa.

Tầng đá pháo đài đang nhanh chóng kiến thiết.

Phong kiến thể chế dưới kỳ hoa tồn tại —— Triệu trang, vào lúc này phát huy ra tương tự chủ nghĩa xã hội to lớn nhất ưu việt tính, tập trung tài lực vật lực nhân lực làm đại sự, thôn trang người, bất luận nam nữ già trẻ, không có chuyện gì tự giác tự nguyện cùng tiến lên trận, có thể làm gì làm gì, chơi tựa như làm được vui cười hơn hờ, liền ngay cả mấy cái kẻ ngu si không cần kẻo dụ dỗ, cũng cười khúc khích rất tích cực tham dự vào.

Kết quả, xây thành thần tốc chấn kinh rồi từng trải qua tất cả mọi người.

Chiều tốc độ này xuống, đừng nói không cần ba năm, chỉ sợ hơn một tháng liền có thể cơ bản hoàn thành kế hoạch mục tiêu.

Mặt khác, cựu tường thành tại từ giữa bắt đầu từng vòng sách gạch, cũng bắt đầu bắt tay đẩy ngã cũ nát bùn cỏ phòng, chuẩn bị kiến kế hoạch xong mới khu.

Cựu thành bùn trát tường gạch, xây khó khăn, dỡ không khó.

Coi là thật là xây khó, hủy dễ.

Lần này sự tình rốt cục truyền tới Thanh Trì huyện Thôi gia.

Chờ vội vã tới rồi tại hiện trường phụ cận nhìn lên sau, cái kia kỳ tích một màn sâu sắc kinh động, chấn động đến nhũn Thôi gia.

Nguyên bản, bọn họ biết Triệu trang muốn kiến Tân Thành, cũng không coi là việc to tát thậm chí coi như trò cười.

Thực sự là chó cái bụng tròn không được hai lạng dầu. Đột nhiên có hai nát tiền, liền gấp không thể chờ khoe khoang.

Lớn như vậy thành là tốt như vậy kiến?

Ý nghĩ kỳ lạ.

Bọn họ càng thấy có cơ hội để lợi dụng được. Cái kia máy ép dầu nhưng là cây rụng tiền, năm nay trời thu nhất định phải chiếm được. . .

Đồng Kinh, Đại thái giám Đồng Quán phủ.

Theo chủ nhân đăng cơ mà cấp tốc đặc thế Đại Tổng kỳ hoa —— Đồng Quán cao cư án sau, lười biếng nhìn quét đứng trước mặt này đội kỳ quái tổ hợp.

Một cái ăn mặc mộc mạc nhưng phi thường sạch sẽ lưu loát thanh niên, hai quần áo trang phục bắt phàm choai choai hài tử, ba người hẳn là đều là học sinh, cộng thêm một cái hẳn là nô bộc nhưng biểu lộ hào khí hán tử trung niên.

Bốn người này sau khi đi vào, xếp thành một hàng, đồng loạt miệng nói bái kiến Đồng đại tướng quân, đại lễ cúi chào.

Đồng Quán sững sờ, lập tức liền vui vẻ: Tướng quân? Còn Đại tướng quân? Danh xưng này mới mẻ. Từ không có người xưng hô như vậy qua ta. Tựa hồ là trào phúng? Bất quá, ta làm sao liền nghe đặc biệt dễ nghe đặc biệt yêu thích đây?

Cái vấn đề này không vội hỏi.

Trước tiên làm thanh cái khác. Nếu có không thật, lại nhân thể cùng nhau xử phạt không muộn.

"Đều đứng lên đi."

Bốn người cảm tạ đứng dậy, đều nghiêm túc dừng lại, nhìn đáng đáp tựa hồ cũng có chút sốt sắng, nhưng cũng không hoảng loạn.

"Các ngươi là người phương nào a? Tìm ta đến cùng có chuyện gì?"

Đồng Quán chậm rãi nhấp một hớp cồi đời này đỉnh cấp nước trà, âm thanh vẫn là lười biếng, lần này nói nhưng là âm trầm nội dung: "Ta nay tâm tình tốt, ngoại lệ tiếp kiến rồi các ngươi. Đây là các ngươi vận may. Nhưng mà, ta từ thô tục nói đằng trước, nếu dám nắm kỳ bảo nói sự tình lừa gạt ta, ta cũng sẽ không nương tay dễ tha bọn ngươi."

Vị này Đại thái giám tuy không còn trướng, nhưng nhưng yêu thích sung nam tử hán, không chỉ kỳ quái còn có chút chòm râu, âm thanh cũng không giống thông thường thái giám như vậy âm nhu, bước đi cang là rất có long hành hổ bộ tư thế, nói chuyện cũng không thích chúng ta chúng ta tự xưng, yêu thích tượng nam nhân bình thường như vậy xưng ta.

Đồng Quán đặt câu hỏi, cũng cảnh cáo, vốn tưởng rằng này đội kỳ quái tổ hợp chủ sự hẳn là vị thanh niên này, không ngờ nhưng là trung gian cái kia choai choai hài tử lên tiếng.

"hỏi bẩm Đại tướng quân."

Đồng Quán khoát tay chặn lại, âm thanh có chút lạnh như băng nói: "Ta không phải Đại tướng quân."

Thiếu niên cũng không hoảng loạn, lập tức cung kính mà đáp một tiếng, lại nói: "Học sinh biết. Học sinh còn biết đại nhân sớm muộn cũng sẽ trở thành danh lưu thiên cổ Đại tướng quân. Vì lẽ đó, ta càng yêu thích gọi Đại tướng quân."

Thấy Đồng Quán tuy mắt lộ ra kỳ quang, nhưng chưa truy hỏi, thiếu niên lại cung kính nói: "Bây giờ trở về đại nhân."

"Ta gọi Triệu Công Liêm, năm nay mười bốn tuổi."

Chỉ tay bên phải, "Hắn là ta phủ học một ít trường quyền bang ngạn."

Vỗ một cái vì cúi đầu Mã Công Lượng vai, mặt lộ nụ cười, "Hắn là ta cùng trường, cũng là một cái làng xóm cùng nhau lớn lên huynh đệ kết nghĩa Mã Công Lượng."

Cuối cùng chỉ tay hán tử trung niên, "Vị này chính là nhà ta Đại quản gia họ Lưu tên Quán. Bọn ta bốn cái đều đến từ Thương Châu."

"Hôm nay mộ danh mà đến, mạo vị cầu kiến, bọn ta là thật sự có thứ tốt dâng. Ta bảo đảm đại nhân thấy yêu thích."

Nghe thiếu niên trong trẻo âm thanh, nhìn thiếu niên ung dung không vội lại nho nhã lễ độ cử chỉ, không biết làm sao, Đồng Quán là càng xem càng yêu thích, bất tri bất giác liền đi thần.

Đứa nhỏ này lớn lên thật tốt, coi là thật có thể dùng rồng chường phượng nhan quý khí nhập vào cơ thể để hình dung, so những thiên gia con cháu cũng chưa chắc kém bao nhiêu, tuy rằng tuổi còn nhỏ quá, cũng đã để lộ ra nổi bật hơn người. Khá lắm ngọc thụ lâm phong, lại có đảm thông tuệ cơ linh hào hiệp thiếu niên lang! Trời cao thực sự là yêu chuộng bất công.

Đáng tiếc, ta là cái, khác, ta nếu có thể sinh dưỡng như thế vóc lang, chính là thiếu hoạt mười năm đều đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 43: Xúi giục mượn lực Đồng Quán

Vị này một mặt kính cẩn khiêm tốn về quần gia hùng tráng mạnh mẽ, ẩn mang ngũ lệ khí, hiển nhiên biết võ, hẳn là giết qua Liêu khẩu, từng thấy máu.

Trước mắt hai thiếu niên khéo biên cảnh hiểm địa, xem thần khí đáng đi, hiển nhiên từ văn cũng tập võ. Điểm này, mí mắt tap mà tìm lão lạt Đồng Quán có thể thấy.

"Yến triệu từ xưa nhiều hào kiệt. Hà Bắc nhân văn tập trung, võ thuật phồn thịnh, tự có côn bằng Kỳ nhi."

Đồng Quán trong lòng thoáng cảm khái một thoáng, có chút lý giải đứa nhỏ này yêu thích xưng ta Đại tướng quân nguyên nhân.

Chính là máu nóng, sùng bái anh hùng tuổi, không kỳ quái a.

Kỳ quái chính là hẳn vì sao nói biết ta có thể làm tướng quân.

Đừng nói hẳn kỳ quái, chính là Triệu Công Liêm chính mình cũng hồ đồ.

Lần này Đồng Kinh hành trình, là do mẫu thân một tay sắp xếp.

Hành trước, mẫu thân chỉ định tìm Đồng Quán, nói người này là cái có đại hoài bão ái quốc thái giám, là có thể giúp nhìn thấy Thiên tử quý nhân, cũng lần nữa căn dặn ba người tại bá kiến nhất định phải xưng hô như vậy Đồng Quán, lại tùy cơ ứng biến.

Cho tới nguyên nhân, cũng bàn giao một cái lý do, rất huyền huyền, nghe vô căn cứ lý do, căn dặn nếu bị hỏi, liền nói như vậy.

Triệu Công Liêm là cái hiểu từ, thấy mẫu thân chăm chú đến nghiêm khắc, tự nhiên là nghe theo.

Hướng hồ, trong nhà đột nhiên mãnh liệt biến hóa, thực lực dài ra, phụ mẫu các trưởng bối đều đột nhiên biến đến mức dị thường thông minh lên, đây là làm bằng sắt sự thực.

Có thể thật chính là tích thiện nhà, hạnh phúc thiên hàng, được cao nhân lọt mắt xanh chỉ điểm

Hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ vẫn còn tã lót bên trong ấu đệ chính là cái kia cái cao nhân. Tất cả những thứ này đều là đệ đệ không chút biến sắc ở sau lưng mưu tính.

Nhìn từ điểm này, Triệu trang quân sự quản trị rất có hiệu quả. Triệu mã hai người này rất ít ở nhà Đại thiếu gia sững sờ tại thôn trang không nghe thần kỳ Triệu Nhạc lời đàm tiếu.

Triệu Nhạc tự nhiên rõ ràng Đồng Quán bản tướng, sở dĩ mượn mẫu thân chỉ mệnh nói tán bác Tổng Mạt Lục tặc một trong, bất quá là lo lắng ca ca tuy thông minh thô mạnh có sự can đảm, nhưng chỉ là người thiếu niên, lâm sự tình vẫn còn nọ hóa hầu, sợ hẳn trường thi nhân căng thẳng mà về mặt lộ ra trong ngoài bất nhất, để Đồng Quán phát hiện, vì lẽ đó liền dứt khoát đề ca ca cho rằng Đồng Quán tuy là cái hoạn quan nhưng đáng giá tôn trọng.

Đề tất cả tự nhiên hơn chân thành. Cũng không có kẻ hồ.

Một cái không có rồi không dựa vào thái giám có thể tại trọng văn khinh võ phong kiến quan trường sống đến mức phong thanh nước lên, cũng chẳng tới quyền lực đỉnh cao, nhân vật như vậy, sao có thể không phải đặc biệt lão luyện hạng người.

Ta là đi tới căn người, như thế nào đi nữa muốn cũng không thể coi là nam nhi rồi! Tuy yêu thích quân sự, cũng từng tâm có giấc mơ, có thể chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Làm tướng quân, Đại tướng quân?

Này một đời là tuyệt đối không thể, nhiều nhất có cơ hội tranh làm cái kiêm chế liên lụy Biên quân Giám quân thái giám, bị các tướng sĩ trong lòng cười nhạo căm ghét.

Đồng Quán còn chìm đắm tại thần du bên trong, nhất thời suy nghĩ nhiều, tâm tình không khỏi có chút thể lương ừ rừ.

Bên cạnh thiếp thân thị vệ cùng Đồng phủ quân gia thấy hần như thế, cho rằng chủ nhân đối với này bốn cái Thương Châu khách không thích.

Quần gia lòng mảy một lập, tay chỉ tay Triệu Công Liêm bọn họ, lạnh giọng quát lớn nói: "Lợi dụng lúc nhà ta lão gia không có nổi giận giáng tội, cút nhanh lên trốn đi."

Bốn người đều sững sờ: Khỏe mạnh, làm sao liền thay đổi bất ngờ? Có nói là đưa tay không đánh tặng lễ người. Bọn ta nhưng là đến tặng lễ, đưa tốt đẹp nơi.

Nhưng không thể không cáo kẻ tội, cáo từ.

"Chậm."

Đồng Quán bị cắt đứt thần du, mau mau bắt chuyện.

Hần hướng về há mồm muốn uống lệnh bắt người quần gia hoành mắt, lạnh giọng quát lớn: "Câm miệng. Mù cần nhắc cái gì."

Lại thay đổi ôn hòa mặt, chỉ chỉ chỗ ngồi, đối với bốn vị Thương Châu khách mỉm cười nói: "Đều ngồi đi."

Một đôi mắt nhưng lạng lẽ quan sát.

Quả nhiên thú vị sự tình xuất hiện.

Quyền bang ngán cảm giác rằng Triệu Công Liêm là chủ nhân, chính mình thuần túy là phẩm học giỏi nhiều mặt học đệ thường thức chăm sóc mới may mắn tham dự thánh sự tình, thôi đi món hời lớn, sao chịu lấy lớn tuổi tôn đại. Học đệ lẽ ra nên ngồi trên vị.

Triệu Công Liêm nhưng cười nói "Trường ầu có thứ tự. Chớ tranh chấp."

Mạnh mẽ đem hần đặt tại thủ tọa, sau đó cùng bạn bè lần lượt ngồi xuống, còn hướng về quần gia lão Lưu khề mỉm cười.

Lão Lưu giữ chặt hạ nhân bản phận, vẫn cứ đứng ở một bên, kính cẩn không thay đổi chút nào.

Làm người muốn thủ quy củ.

Đồng Quán nhìn Triệu Công Liêm ánh mắt càng tăng nhiệt độ hơn cùng thương thức, đối với Triệu gia người quần gia này cũng có thêm phân khen ngợi.

Có bản lĩnh lại bản phận trung thành nô bộc, ai cũng yêu thích. Không trách cái này Triệu Công Liêm trong thần sắc đối với mình gia quần gia rất là kính trọng đây.

Ho nhẹ một tiếng, Đồng Quán nếp không nhiều mấy sợi râu hỏi: "Nói một chút thấy ta sự tình đi."

Hiện tại hần không nghi ngờ khách nhân thành ý, bắt đầu đối với cái gọi là bảo bối thật tò mò.

Triệu Công Liêm mau mau đứng dậy từ lão Lưu cái kia nắm qua một cái vải đỏ bọc lại hình sợi dài đồ vật, hai tay nâng, chuyển giao Đồng phủ quân gia.

Đánh bốn người vào cửa, Đồng Quán liền nhìn ra vật ấy hần là thanh kiếm.

Vải đỏ sau khi mở ra, quả nhiên.

Võ kiếm giống như vậy, không có bất kỳ xa hoa trang sức, để Đồng quần gia nhìn lướt qua sau âm thầm khinh bỉ cười nhạo: Điều này cũng gọi tặng lễ? Những này không hiểu chuyện vùng đất hoang nghèo túng cho rằng đưa đem hảo kiếm chính là lễ trọng. Cũng không suy nghĩ một chút ta chủ nhân là thân phận gì, ra sao bảo kiếm chưa từng thấy.

Tham tài Đồng Quán hiếm thấy không để ý lắm.

Hần tiếp kiếm tại tay.

Ân, không nhẹ không nặng, phân lượng là thích hợp.

Lại nhấn một cái võ hoàng, rút ra bảo kiếm. Một đạo hàn quang bắn vào mí mắt.

U' ——

Đồng Quán không khỏi hút vào ngum khí lạnh, đánh mắt liền bật thốt lên khen: "Hảo kiếm."

Kiểm này chuôi dài hai mươi cm, có thể một tay nắm nắm linh hoạt ám sát, có thể song nắm chém đánh, nhận dài năm mươi, kiếm cán là lòng bàn tay khoan một đoạn răng cưa, kiếm tích có thông suốt mũi kiếm rãnh máu. Toàn bộ bảo kiếm tại thấu ớc dưới ánh mặt trời ánh sáng lưu chuyển, hàn quang phân tán, có vẻ là cái kia đến bất phàm.

Bất quá kiếm này tuy mở ra nhận, nhưng cũng không sắc bén, không thể xuy mao đoạn phát (thổi một cây tóc vào lưỡi là đứt).

Đồng Quán người này có chút tương tự hậu thế nghiệp ở ngoài quân sự mê, vẫn là ham muốn ẩn giấu ở trong lòng lén lút yêu thích cân nhắc loại kia. Hẳn rõ ràng đây mới thực sự là chiến trận lợi khí.

Những lưỡi dao mài đến cực bạc cực sắc bén, bất quá là thương thức đồ chơi, kinh không được chiến trận nhiều lần chém giết.

Bởi vì thời đại này được đã luyện kỹ thuật có hạn, binh khí là bao cương. Lưỡi kiếm quá mỏng quá sắc bén dễ dàng tổn hại, đánh bóng đến hơn nhiều, chất lượng thép liền ma roi mất, phế bỏ.

Triệu Công Liêm giới thiệu: "Kiếm này đặc biệt cứng cỏi, tạm thời liền thành một khối, không phải vì là bao giáp, không sợ mưa huyết, ngàn năm không thực, không sợ bảo đao bảo kiếm, là gia phụ từ dĩ vực thương nhân nơi bỏ ra nhiều tiền cầu khẩn mua hàng, thế gian hiếm thấy. Đại nhân có thể thử một lần lợi."

Nếu không phải phụ thân trò cười con của ta cùng Công Lượng đều sẽ có một cái, Triệu Công Liêm đều có chút không nỡ đem kiếm này đưa cho một cái thái giám.

Hắn không biết thanh kiếm này là đệ đệ chỉ đạo luyện chế, hơn nữa tại đệ đệ trong mắt không đáng kể chút nào chân chính lợi khí, thậm chí chỉ có thể coi là hàng nhái dỏm, đưa cho Đồng Quán căn bản không đau lòng.

Triệu Đại Hữu rõ ràng, nắm chắc, mới đứng nhĩ tử nói tới đắc ý tùy ý, hứa hẹn đến khẳng định.

Thực sự là không cách nào cùng cổ nhân nói thanh hiện đại nguyên tố hóa học tên gọi đặc tính, cùng với phức tạp cao thâm các loại đã luyện chế tạo công nghệ, Triệu Nhạc không biết phí đi bao nhiêu não nước cùng miệng lưỡi, nhiều lần giải thích chỉ điểm, mới có thanh kiếm này.

Muốn làm ra càng nhiều thứ càng tốt, Triệu Nhạc chỉ có thể chờ đợi vật liệu đủ, lớn lên chút chính mình đến tự mình thao tác làm mẫu.

Đồng Quán thấy Triệu Công Liêm tràn đầy tự tin, trong lòng cơ bản tán thành, nhưng cười nói: "Người thiếu niên, thoải cũng không nên nói đến như thế mãnh nha."

Thị vệ bên cạnh thừa nhận kiếm này bất phàm, nhưng đối với Triệu Công Liêm không phản đối, bữu môi cố ý nói: "Ta cái này Parthia rồng tước không là gì tuyệt thế thần binh, nhưng không hẳn bại bởi thanh kiếm này."

Đồng Quán liền thuận thế để thị vệ thử một thoáng.

Thị vệ tại quân gia ám chỉ dưới hữu tâm để Triệu Công Liêm xấu mặt, thay quân gia báo trước ai huân cừ, một tay cầm kiếm, một tay cầm đao. Hai binh mãnh liệt đối chiến.

Một tiếng sắt thép va chạm. Thị vệ nhất thời đổi sắc mặt, khiếp sợ sững sờ, lại đau lòng có phải hay không.

Chỉ thấy hậu bối bảo đao tuy không có hai đoạn, lại bị chém cái răng hàm khâu, bao cương bị chém thủng, thẳng thấn thấu quyết tâm nơi sâu xa, đã là tàn phế.

Bảo kiếm sâu sắc khảm tại trong đao, rút ra sau vừa nhìn, lưỡi dao hầu như không tổn hại, vẫn là chiếc kia hoàn mỹ hung khí.

Triệu Công Liêm uốn cong eo, chân thành nói: "Học sinh nguyện kiếm này có thể giúp đại nhân chiến trường dương uy, nó nhìn ngày thu phục Yên Vân."

Đối với thiếu niên về mặt, Đồng Quán nhìn thấu qua, không chỉ có cười ha ha.

Thiếu niên này là thật nhận định ta có thể làm tướng quân, đến lúc này còn nhớ mãi không quên cường điệu. Đưa kiếm này nguyên lai cũng có thâm ý khác. Hẳn có chút muốn hỏi một chút nguyên nhân.

"Được. Cái này lễ vật, ta yêu thích. Cảm ơn người tâm thành, liền nhận lấy."

Nói thanh kiếm còn quai ở trên người lấy đó coi trọng yêu thích.

Triệu Công Liêm nở nụ cười cảm ơn, lại từ lão Lưu cái kia nắm qua một cái tiểu hộp gấm nhỏ dăng.

Đồng quân gia sợ hộp có trò lừa, càng vì biểu hiện hơn kỳ đối với chủ nhân an toàn lưu ý cùng mình trung tâm, cách Đồng Quán rất xa mới cẩn thận từng ly từng tý một mở ra, sau đó trên mặt lộ ra xem thường vẻ.

Triệu Công Liêm duy trì khiêm tốn tư thế, nhìn Đồng quân gia hơi lộ ra ánh mắt nhưng toát ra đồng dạng xem thường vẻ.

Ngươi cái cho thái giám làm nô tài, thế lực lại lòng dạ chật hẹp hung tàn thô bạo chó mới, cũng xứng khinh bỉ ta? Ngươi nhìn rõ ràng, biết vật kia là gì sao?

Vật kia đừng nói ngươi chưa từng thấy, nghe, ngươi đều chưa từng nghe tới. Xem ta thế nào mạnh mẽ đánh ngươi tằm này mặt chó.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 44: Họa phúc tương y (Thượng)

Triệu Liêm căm ghét Đồng quân gia không chỉ là vừa nảy thử đao sự tình.

Bọn họ một nhóm đến Đông Kinh rất sớm, có thể vì là tiến vào này Đồng phủ cửa lớn, nhưng phí thời gian gần một tháng.

Tại quan bản vị quốc gia, thảo dân gặp quan khó, thấy đại quan càng khó, muốn gặp một cái đang đường làm quan rộng mở nóng bỏng tay Đại thái giám là khó khó khó.

Điểm này là xã hội thể chế quyết định, cùng thời đại quan hệ không lớn, cũng không kỳ quái.

Làm tâm lý trưởng thành sớm lại đang phủ thành có nhất định kiến thức thiếu niên, Triệu Liêm có chuẩn bị tư tưởng. Mẫu thân càng nhiều lần căn dặn chuyến này nhất định phải, chỉ có thể mượn cái này Đại thái giám, bằng không công khó có, đừng nói thấy hoàng đế, chính là tính mạng cũng cực khả năng gặp nguy hiểm.

Phổ cập giáo dục loại này phong công vĩ nghiệp, đối nhau tiền thân sau danh lợi ảnh hưởng đều quá lớn. Người sáng tạo chắc chắn tên lưu thiên cổ, mỗi cái dùng từ điển người đều sẽ nghĩ tới hắn, quả thực sánh vai không mạnh, không lồ như thế mê hoặc, đồ mắt người khó bảo toàn sẽ không bí quá hóa liều.

Quan văn không cần phải nói, võ tướng cũng không được. Chỉ có thái giám loại này không cách nào mạo danh thế thân, không cách nào trực tiếp thu hoạch, lại khát vọng được hoặc cùng cô hoàng đế niềm vui hoàng gia nô tài, mới đối lập tương đối an toàn.

Tại Triệu Nhạc nhận thức bên trong, Đồng Quán người này vẫn có nhất định hoài bão cùng làm việc điểm mấu chốt, không có nát thối. Chính là cái dạng này, Triệu gia cũng vì việc này tiến hành rồi nhiều tay chuẩn bị, để ngừa vạn nhất.

Triệu Liêm hận chính là, đều nói rồi là vì là văn hóa thánh sự tình cầu kiến, việc quan hệ triều đình giáo dục đại nghiệp, có thể mang cho Đồng Quán to lớn liên quan lợi ích, có thể cái này điều quân gia chính là lỗ mũi trùng thiên, mặc ngươi thế nào giải thích khẩn cầu, thậm chí hối lộ, chính là không cho vào, chó nói chỉ là thông báo.

Không chỉ có như vậy, còn trào phúng nói móc thoại từng bộ từng bộ, nếu không liên thái độ hung dữ xua đuổi uy hiếp, đại đùa dâm uy.

Khí thế kia, biết đến, hắn chỉ là cái đặc thể yêm hàng chó, không biết còn tưởng rằng hắn là Thái tử thân vương.

Có thể đi vào cái cửa này, vẫn là Đồng Quán trực tiếp đụng với, nghe được, vừa vặn lại tâm tình không tệ.

Có thể nói trải qua lần này ngăn trở, ba vị học sinh đối với Đại Tổng quan trưởng có sâu sắc nhận thức, đều thành thực không ít, làm việc linh hoạt rồi rất nhiều, bằng không ánh sáng bị Phu tử môn nhiều lần truyền vào cường điệu hủ nhơ khí tiết tư tưởng liền có thể làm cho chính bọn hắn đem mình buồn ngủ.

Trong hộp đến cùng là gì đây?

Một cái tròn dẹp nay đồ vật, trên điêu tinh mỹ hoa văn, nhìn là cái nay chế tác phẩm nghệ thuật.

Đồng quán gia bữu mỗi kẻ tục kiểm tra, ngón tay thân trong hộp gầy mấy lần, đầu ngón tay hất lên càng vạch trần vật kia, lộ ra bên trong hình dáng, sau đó, hân liên sững sờ, con mắt nhìn chăm chăm bên trong càng tròn càng lớn, mặt cũng biến sắc, càng ngày càng đỏ, không biết là kinh ngạc hưng phấn, vẫn là lúng túng ngượng.

Đồng Quán thật xa ngồi, không nhìn thấy trong hộp tình huống, thấy quán gia ánh sáng lo lắng dờ ra, lòng hiếu kỳ lên, liền không nhịn được hừ một tiếng.

Quán gia thân thể chấn động hoàn hồn, mau mau khom lưng sụp búi, tỏ rõ vẻ nịnh hót đem đồ vật dâng.

"Này, ân, đây là vật gì?"

Đồng Quán thấy rõ sau cũng sững sờ, đều đã quên vờ vịt.

"Khởi bẩm đại nhân, vật ấy là đồng hồ quả quýt. Hoa Biểu biểu, là tính giờ chỉ báo, học sinh nhân nó khéo léo, thuận tiện nắp trong trong lòng bất cứ lúc nào lấy xem, liền định tên này."

Không sai, chính là máy móc đồng hồ quả quýt, bất quá mặt ngoài là thủy tinh, mặt đồng hồ chỉ tiêu 3, 6, 9, 12 bốn cái con số, thể tích cũng so hậu thể lớn hơn chỉ ít gấp đôi.

Cho căm ghét thống hận cực độ Tổng Mạt Lục tặc thậm chí là Triệu Cát lễ vật, Triệu Nhạc đúng là muốn tận lực dùng một phần nhỏ chút vàng, có thể thời đại này công nghệ trình độ thợ thủ công kỹ thuật không cách nào làm ra quá nhỏ quá tinh vi bánh răng, không có cách nào chỉ có thể phóng to.

Triệu Liêm một giải thích. Đồng Quán lại nhìn liền cấp tốc nhìn xung tên đường.

Hắn là càng xem càng mừng, không chỉ có khen: "Vật ấy thật là thể gian hiếm thấy chỉ báo."

"A, Công Liêm a, bảo bối này ngươi là làm sao được nha?"

Giờ khắc này, Đồng Quán ngữ khí thật là thân thiết, biểu hiện phảng phất là hiền lành lại thường thức sùng ái Triệu Liêm trưởng bối.

"Khởi bẩm đại nhân, vật ấy là phụ thân của Công Lượng ngẫu nhiên từ dị vực người lang thang nơi số tiền lớn được. Người kia phụ thân là cái xảo tượng, vì là tính giờ thuận tiện chuẩn xác phát minh vật ấy, nhưng đáng tiếc chỉ tạo hai cái liền tại trong chiến loạn chết đi, công nghệ cũng thất truyền. Con trai của hắn muốn dùng cái này vật đổi được cự tài, không dám ở chiến loạn quốc nội ra tay, nghe nói Đại Tổng giàu có, coi như thủy thủ theo đội buôn đi tới quốc gia chúng ta, không ngờ gặp rủi ro, bị Mã thúc thúc cứu."

Đồng Quán càng cao hứng.

Hắn xác thực yêu thích cái này lễ vật, nhưng hưng phấn nguyên nhân nhưng là muốn dùng cái này vật thảo mừng hoàng đế.

Triệu Cát không thêm đề ý kỳ âm kỳ xảo, nhưng cũng nhất định yêu thích cái này thực dụng lại có nghệ thuật khí tức đồ vật.

Then chốt là mới mẻ, thực dụng, quý hiếm sáu cái tự.

Ngươi muốn a, hoàng đế một xem thời gian liền sẽ nghĩ tới hắn Đồng Quán tốt, ngày ngày như vậy, đối với Đồng Quán ấn tượng phân có thể chênh lệch? Chỗ tốt có thể ít đi?

Vì lễ đó Đồng Quán chỉ tượng tượng thôi thì có chút khó ức kích động.

Công nghệ thất truyền gì gì đó, Đồng Quán không quan tâm, trong lòng còn ước gì thất truyền.

Trên đời độc nhất vô nhị bảo bối, ta nắm giữ, đó mới có thể hiện ra ta phẩm vị, ta không giống, đó mới khen hay.

Loại này quan niệm là rất nhiều người bản tính, hướng chỉ là mình ta vô địch hoàng đế.

Trung Quốc rất nhiều thứ tốt thất truyền. Khả năng này cũng là cái rất đại nguyên nhân.

Đồng Quán cao hứng một nguyên nhân khác là, còn có một cái khác đồng hồ quả quýt, như vậy, vừa lấy lòng hoàng đế, chính mình cũng có thể nắm giữ.

Ai nha, quả thực quá đẹp.

Đương nhiên, lấy thân phận của hắn cùng khoe khoang không sẽ trực tiếp đòi hỏi, đến để người ta tự động dâng.

"Công Liêm a, ngươi là nói ngươi còn có một cái? Một cái khác là ra sao nha?"

Triệu Liêm từ trong lòng móc ra một cái ngân xác, cười nói: "Học sinh cực yêu thích vật ấy, liền hướng Mã thúc thúc thảo đến, thời khắc mang ở trên người."

Nói đem ngân biểu dâng.

Đồng Quán không để ý một cái xác là nay là ngân.

Đối với hắn mà nói, ngân càng tốt hơn.

Hoàng đế mới dùng nay đây, làm nô tài sao có thể cùng chủ nhân ngang ngửa. Không phải vậy, nếu bị hoàng đế biết rồi, không nói giáng tội, chí ít án tượng phân mất giá rất nhiều, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất.

Hắn cẩn thận thường thức hai con đồng hồ quả quýt, cường chế phần khởi, mặt không hề cảm xúc.

Triệu Liêm quả nhiên không hồ là Triệu gia ký thác trọng đại kỳ vọng làm quan thiên tài, lập tức lĩnh ngộ Đồng Quán ý đồ, liền tỏ rõ vẻ cung kính thành khẩn nói: "Đại nhân, vật ấy đối với học sinh đến nói không lại là cái thuận tiện nhìn lên thân tiểu đồ chơi. Tại trong tay đại nhân nhưng khả năng có tác dụng lớn. Đại nhân nhặt sau lĩnh binh ở bên ngoài, không chỉ tính giờ thuận tiện, hơn nữa vật ấy còn có thể dùng cho tại hoang dã lạc đường bên trong định phương vị. Nếu đại nhân không chê, kính xin mời nhận lấy."

Sải Tiến trong mắt gian thương mồm Mã Công Lượng phản ứng cũng không chậm. Bất quá, hắn dựa vào chính là thương nhân trực giác cùng mẫn cảm.

So sánh với đó, tuổi còn lớn hơn rất nhiều quyền bang ngân còn kém chút.

Đương nhiên hắn cũng không phải nho hủ không chịu nổi, bằng không tại trong lịch sử cũng không thể được Triệu Cát như vậy hoàng đế thưởng thức, thăng quan thăng đến không chậm.

Huống hồ, vì văn hóa thánh điển mở rộng, Triệu Liêm nịnh nọt trả giá cũng không đáng thẹn, ngược lại còn khả năng càng là như vậy, càng hiện ra Triệu Liêm từng quyền chi tâm cùng hy sinh tinh thần.

Chuyện như vậy liền xem người từ cái gì lập trường và góc độ đi phân tích đối xử.

Xem Đồng Quán vẻ mặt vẻn vẹn là thỏa mãn, Triệu Liêm hơi một cân nhắc, nhất thời tỉnh ngộ, mau mau bổ sung sửa lại: "Há, không phải, là học sinh nói sai. Hắn là học sinh cảm Tạ đại nhân chịu quản gia bên trong thu gom bảo vật này để học sinh có cơ hội chứng kiến vì là nhanh. Đại nhân coi là thật là quan ái săn sóc học sinh quan tốt, quan gia có thể tin lại dựa vào trùng cánh tay."

Tên tiểu tử này, nhân tài a! Đọc sách lại đọc đến tốt như vậy, chỉ sợ hơi thêm bồi dưỡng liền tiền đồ không thể đo lường.

Đồng Quán cười ha ha trực tiếp hướng về Triệu Liêm thụ cái ngón tay cái, lại nhìn Mã Công Lượng một chút, thầm nghĩ: "Tên tiểu tử này xem ra cũng không phải vật phạm. Ân, người thanh niên này cũng không phải con một sách. Điều là có tiền đồ..."

Nghĩ đến hơn nhiều, hắn liền đã quên vừa nãy muốn hỏi một chút Triệu Liêm vì sao liền khẳng định như vậy hắn có thể làm Đại tướng quân sự tỉnh, trong lòng càng chờ mong cái kia cái gọi là văn hóa thánh điển đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Triệu Liêm đoán được ý nghĩa, vội vàng đem chuyện này căn bản mục đích triển lộ.

Hắn từ lão Lưu cái kia lấy ra cuối cùng lễ vật, một cái một thước vuông vắn hộp gấm, tỏ rõ vẻ trịnh trọng thành kính dâng.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 45: Họa phúc tương y (Trung)

Làm thơ từ điển dâng, lần này là quyền bang ngân cái này lớn tuổi đối với tỏ rõ về chỗ xem ánh sao trạng Đồng Quán giải thích tác dụng to lớn.

Hắn đã sớm chuẩn bị, đến hiện trường phát huy, nói tới là giản yếu thấu triệt, đồng dục, rất cảm động.

Từ điển ý nghĩa trọng đại, không cần hắn tốn nhiều miệng lưỡi, Đồng Quán liền liên tưởng đến, rõ ràng, hiểu ra, con mắt cũng sáng, đồng thời càng ngày càng sáng, cho đến lượng đèn đáng sợ.

Điều a. Đây mới là ta rất muốn bảo bối, hoàng đế cần gấp công lao, ta đối với hoàng đế trung kính, cần miễn, tỉ mỉ, quan ái, chống đỡ... .

Vật này muốn trình lên đi, vẻn vẹn là cái từ điển sao?

Không, nó đại biểu ta gặp hoàng đế vị trí gấp, ưu hoàng đế vị trí ưu, đại biểu ta tài cán có thể giải hoàng đế vị trí suy nghĩ phiền, cùng đối với hoàng đế một cái hùng hực xích từ chi tâm a.

Ta muốn phát đạt.

Không, là muốn càng phát đạt rồi, từ đây trong cung lại không có ai có thể so ta càng đến hoàng đế tin tưởng nương theo, quyền lực cùng chỗ tốt tự nhiên vậy... .

Nghĩ đến phần khởi kích động noi, Đồng Quán thất thố oanh vũ một cái bàn, lập tức lại tay đau đến tốt một phen tí nha nhếch miệng, chính là cái dạng này, cái kia trên mặt cười cũng tại vui vẻ chảy xuôi, một đôi mắt nhưng bắn ra sói ác giống như ánh sáng. Rơi vào khán giả trong mắt hình tượng là muốn nhiều quái lạ có bao nhiêu quái lạ.

Bị Triệu Liêm, nói chuẩn xác là Triệu Nhạc vô hình chi chương đánh đến mặt xưng phù thành đầu heo Đồng quán gia, nhìn thấy chủ nhân dáng dấp kia, trong lòng biết muốn báo thù này ba cái Thương Châu thôn phu là không thể, chỉ ít trong thời gian ngắn không được. Hắn hơi liếc nhìn Triệu Liêm ánh mắt nhưng bởi vậy càng ngày càng thâm độc cay nghiệt.

Trên người chịu trùng vọng, bị trong nhà nghiêm ngặt giáo dục, có trường bối tấm gương, lại trải qua kháng Liêu huyết chiến, thêm vào đã kích động được rồi, Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng tuổi còn nhỏ, nhưng có thể vào thời khắc này bình tĩnh, vỡ trụ kính, hoặc đứng hoặc ngồi ở chỗ đó, vẻ mặt trầm ổn bình tĩnh cung kính thành kính, có vẻ tự nhiên hào phóng.

Ngày sau danh thần cùng Kháng Kim anh hùng, càng lớn tuổi quyền bang ngạn đồng dạng biểu hiện không tầm thường.

Thật vất vả cường kềm chế kích động, Đồng Quán trường thở phào một hơi, bình tĩnh một thoáng, mỉm cười nói: "Các người rất tốt. Đều là đại tài. Đều là quốc gia trụ cột chi tài a!"

"Đại nhân quá khen. Đây là học sinh phải làm, cũng chỉ có chút bản lĩnh này làm điểm chuyện như vậy."

Ba người đồng loạt đứng dậy hành lễ, khiêm tốn cẩn thận trăm miệng một lời.

"Được lắm phải làm! Được lắm chút bản lĩnh này!"

Đồng Quán thường thức nhìn quét không kiêu không vội ba người, "Tâm tư của các người cùng đối với Đồng mỗ tín nhiệm cùng hảo ý, ta đều hiểu. Cảm tạ liền không nói."

"Như vậy đi. Các người trước tiên ở bản phủ hơi trụ mấy ngày, có thể thoả thích hưởng dụng trong phủ tất cả, vạn không nên khách khí, nhưng thiết không thể đi ra ngoài tùy ý loạn cuồng, để tránh khỏi có chuyện hoặc đến lúc đó không tìm được. Dù sao nơi này là phức tạp Đồng Kinh a. Tin tưởng lấy các người thông tuệ có thể lý giải. Chờ ta nhìn chuẩn cơ hội, định để cho các người chứng kiến thiên nhan, một thường mong muốn."

Lời này bên trong có cảnh cáo không chế, nhưng tuyệt không là đẩy tha qua loa chi từ.

Tặng lễ là môn đại học vấn, muốn giảng kỹ xảo, xác thực muốn tìm chuẩn cơ hội tiến vào hiến, mới có thể đem sự tình làm được thuận lợi hơn đẹp hơn, thu được hoàng đế hảo cảm cùng công danh lợi lộc các lợi ích mới có thể càng to lớn hơn.

Mặt khác trọng yếu chính là, Đồng Quán muốn phái người khẩn cấp điều tra một chút ba người bối cảnh các tư liệu, lấy bảo đảm ba gia sẽ không có vấn đề gì.

Dẫn người xa lạ thấy hoàng đế chuyện như vậy có thể bất cần không, đặc biệt là loại này tất nhiên tại trong âm thầm tiến hành tiếp kiến hoạt động. Hơi bất cần một chút hoặc lỗ thủng thiếu hụt, liền có thể có thể việc vui đùa bại sự tình, công lao biến tội lỗi.

Gần vua như gần cọp, không phải là tùy tiện nói một chút.

Hơn nữa, muốn đến Thương Châu bí mật điều tra, cũng cần thời gian.

Triệu Liêm bọn họ cũng có chuẩn bị, vì lẽ đó lập tức đồng ý, cũng trịnh trọng nói tạ.

... ..

Hoàng cung đại nội.

Roi xuống hướng Đạo Quân Triệu Cát ở trong điện chậm rãi độ bộ, trong thần sắc ẩn có không khoái.

Bất ngờ leo lên đại bảo, hắn cái này ngôi vị hoàng đế tọa đến vẫn còn tính toán an ổn, nhưng cũng không dễ dàng, chớ nói chi là vui sướng.

Dưới có quần thần nghi vấn, trên có hướng về thái hậu quân chế ràng buộc, luôn luôn tùy tính khê hát Triệu Cát cảm giác làm người hoàng đế này còn không bằng vì là Đoan vương tự tại khoái hoạt, càng khỏi nói mỗi ngày, thậm chí mỗi thời mỗi khắc đều có nhiều như vậy chính vụ cùng buồn phiền sự tình tại, làm sao cũng xử lý không xong, cũng không còn ung dung có thể nói.

Trong lòng phiền ác, hắn nghĩ tới hoa viên giải sầu, có thể vừa nghĩ tới cái gọi là Ngự hoa viên cái kia điều dạng, nhất thời liền không còn hứng thú, không

khỏi lại cân nhắc chờ mình ngồi vững vàng giang sơn không còn ràng buộc, hẳn là thế nào cố gắng chinh đồn lại một thoáng vườn.

Đồng Quán xuất hiện.

"Bệ hạ phiền muộn, không nếu như để cho ta nghĩ một biện pháp lấy khiến tình cảm."

Sau đó đồng hồ quả quýt liền xuất hiện. Đồng Quán tự nhiên là nói đồng hồ quả quýt là hẳn bất ngờ thu đến, nhân kỳ thực dùng hiếm quý, vạn không thì ra kỷ hưởng dụng, vì lẽ đó dâng hiến cho bệ hạ xem vui cười.

Đối với này mới mẻ, quý hiếm lại có nghệ thuật khí tức đồ vật, Triệu Cát quả nhiên hứng thú nổi lên.

Nhiều lần thưởng thức thưởng thức, Triệu Cát còn không quên lời bình.

"Quả nhiên là kỳ tự diệu tượng đồ vật, quý giá."

Ngược lại lại chỉ điểm nay xác trên hoa văn, nói: "Chính là những này không quá đủ phẩm vị, cùng này biểu quý giá không quá xứng."

Phê bình đến hàm hồ, nhưng về mặt khá là xem thường.

Lấy hẳn nghệ thuật tu dưỡng cùng tự phụ tâm thái, nơi nào có thể đem thợ thủ công này điểm nghệ thuật giám thưởng cùng chế tác năng lực nhìn vào mắt, một chút như vậy bình đã là khinh, thực tế là ở trong mắt hẳn bốn cột không đáng giá một đồng, hầu như hoàn toàn không có chỗ thích hợp, nếu để cho liên đến thiết kế... . .

Miệng dưới lưu tình hoàn toàn là xem ở Đồng Quán một mảnh trung kính chỉ tâm.

"Cái này lẽ vật, liên rất yêu thích. Đồng khanh hữu tâm."

Sau năm cái nhẹ nhàng tự lại làm cho Đồng Quán tâm nhất thời liền nhẹ nhàng.

Nghe một chút, nghe một chút, ta Thành khanh, hữu tâm.

Hao tổn sức lực, hẳn vì là chính là cái này.

"Quan gia là nô chủ nhân, chủ nhân được, ta mới có thể tốt. Chủ nhân hài lòng, so ta chính mình hài lòng trọng yếu gấp một vạn lần. Có thể vì chủ nhân làm chút chuyện, là nô duyên phận, càng là thiên đại phúc phận."

Đồng Quán hoạt học hoạt dùng, đem tại Triệu Liêm nơi nghe được, linh hoạt vận dụng đến hoàng đế nơi này.

Quả nhiên, Triệu Cát trực tiếp quên cái khác quen thuộc nịnh nọt, chỉ có đối với "Điểm sự tình" hai chữ có cảm giác xúc, không khỏi hài lòng cười khẽ ừ một tiếng.

Cầu nô tài kia không kiêu không vội, là cái kính cần có độ tốt nô tài.

Đồng Quán tuy rằng không có được ca ngợi, nhưng từ hoàng đế trong thần sắc nhìn thấy kết quả mong muốn, nhất thời tinh thần càng thêm phấn chấn. Biểu trưng tâm độ lượng, phía dưới liền muốn biểu hiện mình có thể làm ra một mặt.

"Quan gia, ta có cái lẽ vật, bảo đảm quan gia nhìn có thể càng vui vẻ hơn chút."

Từ điển lên.

Thuyết pháp nhưng thành hẳn Đồng Quán sẵn sóc hoàng đế làm khó dễ nơi, hữu tâm vì là bệ hạ giải ưu, đang ăn không biết ngon dạ khó tâm phát sầu đây, trùng hợp nghe có người phát minh vật ấy muốn mở rộng thiên hạ, nhưng khổ nỗi phương pháp không thông, không cách nào để cho quan gia biết, liền mau mau tìm tới phát minh người giải tường tình, cảm giác rằng có giá trị, không dám thất lễ, mau mau càng làm vật ấy tấu trình lên.

"Được. Tốt vô cùng. Đồng khanh, người trung thành tuyệt đối, cũng rất có khả năng."

Triệu Cát xác thực hưng phấn, thượng vị tới nay, trong lòng kim nén buồn phiền tiêu tan hơn nửa.

Hẳn là cái phá sản hoàng đế, nhưng văn hóa tu dưỡng xác thực người thường khó so, bằng không cũng sẽ không có phong hành dự đại tự phụ, tự nhiên một hiểu rõ sau liền cấp tốc rõ ràng trọng đại giá trị cùng ý nghĩa.

Đối với hẳn mà nói ghép vắn từ điển ý nghĩa quan trọng nhất chính là, đây là hẳn tại vị công lao.

Các người không phải nói liên khề hắt không chịu nổi trọng trách sao? Không phải nói liên không thiện trị quốc khó có làm?

Các người đều mở to hai mắt ngắm nghía cẩn thận, liên, mới vừa đăng đại bảo không lâu liền có thể có này ban ơn cho toàn dân, đại lợi dân trí cùng quốc sự văn hóa thành tựu. công chi lớn, các người khen ngợi tán thành liền trước để ca ca có thể so sánh sao? Chỉ sợ chính là Thái Tổ lão nhân gia có linh, cũng phải tán thưởng liên... .

Liên xác thực là có đại phúc người a. Cần muốn cái gì, cái gì liền đến.

Hắn một kích động phần khởi, Đồng Quán liền sững đến chết rồi. Triệu Liêm bọn họ thu hoạch tựa hồ sẽ càng lớn. Triệu Nhạc tỉ mỉ tính toán tựa hồ cũng là xong rồi.

Đồng phủ bên trong, mặt ngoài bình tĩnh an ổn, kỳ thực lo lắng đề phòng, sống một ngày bằng một năm, vẫn lo lắng chờ đợi Triệu Liêm bọn họ rốt cục đợi được tiến cung gặp vua cơ hội.

Chuyến này không biết là thiên đại kỳ ngộ, vẫn là hạnh phúc đột nhiên biến, phí công một hồi, thậm chí có diệt môn tai nạn lâm đỉnh.

Dù sao, ai có thể bảo đảm cái này cực am hiểu văn sự tình, lại thành công vĩ đại, càng nóng lòng triển hiện năng lực chính mình hoàng đế sẽ không cướp giật ngấm chiếm như vậy công hiến? Hoàng đế nếu như nói từ điển là hắn phát minh, ai sẽ nghi vấn hoàng đế không có cái năng lực này?

Từ điển chỉ là, có thể sức mê hoặc thực sự là quá lớn.

Vì lẽ đó, họa phúc tương y, khó dò nha!

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 46: Họa phúc tương y (Hạ)

Triệu Cát ngồi ở chỗ đó thần nhiên tự đắc uống trà, chờ đợi từ điển phát minh giả ba người lễ bái xong xuôi.

Lễ nghi rất tiêu chuẩn, hiển nhiên trước đó trải qua Đồng Quán huấn luyện. Tên nô tài này làm việc xác thực chân thật tỉ mỉ.

Hiện tại Triệu Cát thấy thế nào Đồng Quán làm sao vừa mắt.

"Hãy bình thân."

Bắt chuyện một tiếng, sau đó Triệu Cát liền hơi sững sốt một chút.

Trước, hắn tại lật xem từ điển, nghĩ thế nào đem việc này lợi ích sử dụng tốt nhất, không có lưu ý ba cái thảo dân học sinh đi vào, Đồng Quán cũng không có nói ba người tuổi, chỉ rất có lương tâm khích lệ nói ba vị học sinh đều rất có tài hoa, cũng có thể là bộ hạ yêu thích trụ cột chi tài. Giờ khắc này, Triệu Cát mới kinh ngạc phát hiện ba người bên trong lại có hai vị vẫn là choai choai hài tử.

Trong lòng lóc qua một nghi vấn.

Triệu Cát không có hỏi từ điển sự tình, trái lại mơ hồ thi so sánh lên ba người học vấn cùng thân thế gia đình. Chuyện này với hắn cái này văn hóa hoàng đế một chút khó khăn không có.

Này vừa hỏi, hắn đối với Đồng Quán khích lệ nói như vậy nhất thời tin, cũng có chút khiếp sợ.

Thanh niên Quyền Bang Ngạn học vấn dường như hắn biểu hiện vì là người như thế phong phú chân thật, cũng có chính mình suy nghĩ cùng kiến giải, đầu Tiến sĩ hắn không có vấn đề, đơn giản trường thi phát huy cùng thứ tự tốt xấu thôi. Tạm thời một thân lỗi lạc khí, tướng mạo cũng coi như đường đường, nhìn chính là cái tài năng. Triệu Cát đối với hắn ấn tượng không sai.

Đối với Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng nhưng là khiếp sợ.

Hai người tuổi ít như vậy, có thể học vấn nhưng không tầm thường, Mã Công Lượng ngược lại cũng thôi. Cái này Triệu Liêm học vấn tựa hồ mơ hồ còn tại Quyền Bang Ngạn bên trên, đặc biệt là tại quốc sự sách luận kiến giải trên rõ ràng muốn cao hơn một cái đầu, một ít tri quốc quan điểm chưa từng nghe thấy, nghe mới mẻ, nhưng cảm giác hành hữu hiệu.

Không trách này hai hài tử mười một mười hai tuổi ở giữa thi hương, tiếp theo lại là phủ thí Cao Trung Tú tài.

Này đại điểm sẽ chờ kinh thử?

Không trách còn nhỏ tuổi có thể phát minh sáng tạo ra ghép vần từ điển loại này nhất định ghi danh sử sách thánh vật.

Tượng bọn họ lớn như vậy ở nông thôn hải tử chỉ sợ còn đang đùa bòn bắt cá mò tôm đây.

Quá thông minh, đại tài nha.

Bảo vệ bồi dưỡng được rồi, tuyệt đối là trị quốc cường trợ.

Hừ hừ, có thiên tài như vậy thần đồng trợ giúp, bằng liên thông tuệ cùng tài hoa, sẽ không đảm đương nổi người hoàng đế này, không trị hết quốc gia?

Có như vậy một bầu máu nóng trung tâm đèn đáp tuổi trẻ thần tử tại, ta người hoàng đế này nên phải một đời cũng sẽ không quá cực khổ.

Triệu Cát đối với làm hoàng đế căn bản không có chuẩn bị tâm lý, thượng vị sau có thể dùng thần tín nhân thủ tự nhiên cũng cực thiếu thốn, càng không cần phải nói đại tài.

Hắn đề bạt cao cầu phụ trách hoàng cung an toàn, có sủng tín chi nhân, cũng là không người nào có thể dùng.

Đem căn bản cùng thần tín không dính dáng Thái Kinh từ địa phương tá quan một bước rút thẳng làm thủ tướng, dựa vào lão Thái đối với mình ân ngộ cảm kích chi tâm cùng lão lật mới đè ép triều cực, miễn cưỡng ngồi vững bảo tọa. Cái này cũng là không người nào có thể dùng, không thể không làm.

Hiện nay xem, lão Thái có năng lực, cũng có thể dùng. Nhưng hắn già rồi.

Đối với loại này tại quan trường lẫn lộn hơn nửa đời lão quan liêu, Triệu Cát cũng đến phòng bị. Đến có người ngăn được hắn, càng đến có người thay thế hắn.

Nhất định phải bồi dưỡng đề bạt phân công người trẻ tuổi a.

Người trẻ tuổi, chỉ nhìn liền vừa mắt. Những mộ đồn khí trầm lão già, hanh.

Đáng tiếc hai hải tử quá nhỏ, muốn tác dụng lớn, còn có đến các loại. Cái này khiến quyền gì gì đó, tuổi đến là thích hợp, tứ hấn cái Tiến sĩ, phong hấn cái quan, lập tức liền có thể kéo tới dùng.

Cái này cũng là Triệu Nhạc kéo Quyền Bang Ngạn nhập bọn phân công một trong những nguyên nhân.

Trong triều có người mới dễ làm sự tình. Cường hào quá có tiền, nhưng không có chính mình chính thức phát ngôn viên, chỉ có thể là bị quyền quý quan liêu môn nhìn chăm chăm, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu ai giết mổ lợn dê.

Ca ca có thể làm quan. Triệu Nhạc cũng có biện pháp giúp đỡ thẳng được Triệu Cát niềm vui coi trọng, có thể làm cho ca ca tại đậu Tiến sĩ, thậm chí không cần đậu Tiến sĩ, đều có thể cấp tốc lên làm đại quan. Có thể quá nhỏ, trong vòng mấy năm không cần hy vọng ca ca có thể có thực quyền. Trong thời gian này trống rỗng liền muốn hy vọng Quyền Bang Ngạn ở trong triều tiếp ứng.

Triệu Cát này sẽ tiếp tục nghe ba người học sinh học sinh tự xưng, cảm giác kia liền không giống nhau, liền như ba cái đại tài học sinh đều là học sinh của chính mình như vậy có chút đặc ý.

Hắn đã có tâm tác thành ba người làm đệ tử tâm phúc hơn nữa bồi dưỡng.

Tâm tình càng thêm khoan khoái, tư duy sinh động, liên tưởng không khỏi liền hơn nhiều.

Triệu Liêm, Triệu Liêm, hấn họ Triệu oa, nghe dường như đứa nhỏ này là hoàng thất con cháu.

Cẩn thận đánh lượng.

Àn, đứa nhỏ này như thể thông tuệ, dài đến còn làm sao tốt như vậy?

Xem ra cùng liền có chút tương tự, cũng là con cưng của trời a.

Hắn sinh ở bình dân nhà, cùng trong triều không hề quan hệ cùng liên lụy, chính hợp liền dùng.

Chẳng lẽ hắn là trời xanh các thần minh cố ý phái tới trợ liên? Muốn không thể nào một mực liền họ Triệu, còn vào lúc này mạnh mẽ giúp liên một cái?

Tiểu nhân lời nói cử chỉ có nề nếp, ung dung không vội, ăn nói rõ ràng dễ nghe, trật tự rõ ràng, có thể nói có đảm có thức, có chút hết sức tại mô phỏng theo đại nhân, hiển nhiên là muốn để liên cảm giác hắn không phải cái mao hải tử mà xem thường, nhìn khiến người ta hy khí yêu thích.

Triệu Cát sủng tín Đạo giáo cùng thần phật, dòng suy nghĩ lệch đi lâu, nhưng là càng nghĩ càng thấy đến có lý, càng muốn tâm tình liền càng sáng khoái, càng xem Triệu Liêm liền càng thích. Đây cười liền đi ra.

"Được. Đều là nhân tài. Công Liêm, Công Lượng, Bang Ngạn? Tên cũng tốt."

.....

"Các người một lòng vì nước, trung tâm đáng khen, lại chế này văn hóa lợi khí, có công với quốc, hẳn là ca ngợi. Liên tưởng phong các người quan. Các người đều nói một chút muốn làm cái gì quan a?"

"Không cần có lo lắng, lớn mật nói thẳng không sao."

Triệu Công Liêm thoáng thở một hơi, hướng về hoàng đế chấp tay cung kính nói: "Về quan gia, học sinh không muốn quan. Học sinh muốn chính mình bằng bản lĩnh thật sự đậu Tiến sĩ. Như vậy ra sức bệ hạ, học sinh càng an lòng có lực."

Triệu Cát sùng sốt một chút, nhìn tràn đầy tự tin, chối từ rất kiên định Triệu Liêm, hơi một cân nhắc, không khỏi nở nụ cười, lại xem Mã Công Lượng.

Mã Công Lượng cười nói: "Về chỉ tôn bệ hạ, học sinh cũng không muốn quan. Học sinh quá nhỏ, tri thức từng trải cũng không thể đảm nhiệm được chức quan yêu cầu, nếu làm quan, làm hư hại phái đi, học sinh chính mình mất mặt chuyện nhỏ, làm lỡ sự tình, tổn thương bệ hạ chỉ tôn bộ mặt cùng phần này thánh ân, vậy thì là tội lỗi lớn."

Triệu Cát khẽ gật đầu, đột nhiên cười hỏi: "Nghe nói người cùng Triệu Liêm vẫn là nghĩa huynh đệ?"

"Về chỉ tôn bệ hạ, học sinh cùng Công Liêm là một cái làng xóm, cùng năm sinh ra, đồng thời đi học, đồng thời trốn học, đồng thời đánh nhau, đồng thời bị phạt, cùng nhau lớn lên, tương lai cưới bà nương cũng phải đồng thời. Sinh nhi tử cũng phải đồng thời, lại đề nhi tử tượng học sinh như thế đồng thời. . . Học sinh duy nhất không hài lòng chính là Công Liêm chỉ so với học sinh ra đời sớm một chút, học sinh liền muốn gọi hắn ca."

Lời này nếu như khiến cái khác hoàng đế nghe xong, không nói cảm giác không bị tôn trọng, cũng chỉ ít sẽ cho rằng Mã Công Lượng khề hắt không đáng trọng dụng, nói không chừng trong lòng không thích, thậm chí sẽ lấy đại bất kính trách phạt.

Nhưng Triệu Cát nhưng bắt đầu cười ha ha.

Nở nụ cười một lúc mới chậm rãi bực bội, tự rất có cảm xúc nói: "Nói thật hay. Liên đều có chút ước ao các người."

Thiên gia không quen tình.

Các hoàng tử vĩnh viễn không thể cảm nhận được loại này quý giá trải qua cùng tình nghĩa.

Yêu thích vui đùa Triệu Cát là thật đến tâm có xúc động. Đương nhiên điều này là bởi vì hắn hiện tại tâm tình vô cùng tốt, đối với hai thiếu niên lại thích, mới sẽ như vậy. Người khác nếu nói như thế, người thử một chút xem.

Đến phiên Quyền Bang Ngạn đồng dạng chối từ như vậy làm quan. Hắn đồng dạng có lòng tin bằng học thức của chính mình đậu Tiến sĩ, hơn nữa liền tại năm nay tham gia kinh thí.

Qua đi nếu như nói còn không là tự tin như vậy, hiện tại có hai tiểu hữu ảnh hưởng, càng có hoàng đế thưởng thức, lại người mặc thánh hoàn, lại không có tự tin đậu Tiến sĩ cũng quá xa.

Hai thiếu niên còn nhỏ, nhưng Quyền Bang Ngạn nhất định phải lập tức dùng tới.

Triệu Cát suy nghĩ một chút nói: "Như vậy đi, Quyền khanh chỉ để ý tám tháng cuộc thi, nhưng quan cũng muốn làm. Tự điển này thánh sự tình chung quy phải có tính thông nhân sâu cùng giáo dục truyền thụ, mới có thể hiệp chúng trí lực lượng sớm ngày hoàn thành, ban ơn cho thiên hạ. Liên liền phong người để làm lang, lưu ở kinh thành, vừa làm việc vừa phụ lục. Cùng chư hiền làm bạn, điều này cũng đại đại có lợi cho học thức của người tăng lên."

....

Quyền Bang Ngạn do bình dân lập tức thành tòng thất phẩm quan, việc vui làm đình.

Mà Triệu Cát cũng không có đối với Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng lại nói cái gì tưởng thưởng, chỉ là bàn giao hai người tạm thời ở kinh thành ở lại, các có chiếu sẽ rời đi, trong lúc nếu có sự tình, có thể tìm ra Đồng Quán hỗ trợ giải quyết.

Mà Thương Châu Triệu gia trang lúc này lại đối mặt sát cơ. Một đội võ trang đầy đủ quan quân đang mở ra Thương Châu thành, hướng về Triệu trang mệnh mông cuốn cuộn chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 47: Đề há hốc môm (Thượng)

Triệu gia bên trong viện một gian bỏ không nhà lớn bên trong.

Triệu Nhạc nằm tại một tấm cổ ý làm trên giường nhỏ. Gối bên cạnh bày đặt một tờ chỉ cùng một cái nước tiểu chén.

Mẫu thân Trương Ý Tuệ ngồi ở cạnh đầu giường một cái bàn sau, thỉnh thoảng chiếu nhĩ từ lấy ngón tay dính nước trên giấy theo muốn theo tả đồ vật sao chép, về mặt chăm chú chăm chú, hạ bút cẩn thận, chỉ lo sao sai rồi một điểm. Mỗi tràn ngập một tờ giấy, còn tại giác trên biên trên hào, để ngựa rồi loạn thứ tự, cũng thu gom tốt.

Đúng, nàng hiện tại tương đương với ấu tử thư ký, phụ trách đem nhĩ từ nghĩ đến đồ vật đều ghi chép xuống. Cứ việc những tên đó khiến công thức đồ vật nhìn tượng quý phù, cũng căn bản nửa điểm xem không hiểu, nàng nhưng làm ra say sưa ngon lành, cực kỳ tập trung vào.

Nhi tử nói những thứ đồ này là thay đổi thế giới đại sự, nhân loại bay qua cùng hạnh phúc bảo đảm, nhất định phải ghi chép xuống, các trong nhà hoàng kim hơn nhiều, còn muốn khắc vào hoàng kim bản trên lấy lợi lâu dài bảo tồn.

Đang khi nói chuyện, về mặt đều là rất bi thương, thường thường là lệ rơi đầy mặt, để làm mẫu thân cũng theo khổ sở, cũng không biết nên thế nào an ủi nhĩ tử, sau đó, Triệu Nhạc trong mắt sẽ lộ ra hết sức sự phẫn nộ, hung ác, lãnh khốc.

Trương Ý Tuệ không hiểu nhĩ tử vì sao lại như vậy, cũng không hiểu mình và nhĩ tử chết rồi hoặc là thành thần, hoặc là triệt để tiêu vong, nhân loại đời sau thế giới hạnh không hạnh phúc cùng mẹ con có quan hệ gì, nhưng vẫn như cũ nỗ lực nghe theo. Nàng cho rằng đây là công đức vô lượng, là tu hựu lại thành thần một loại hữu hiệu nhất phương thức.

Bán thần nhĩ tử sao lại làm chuyện vô ích.

Triệu Nhạc muốn mẫu thân làm những này là sợ thời gian lại lâu dài, chính mình liền đã quên.

Hắn nỗ lực rèn luyện chính mình, có thể tay nhỏ vẫn cứ không cách nào cầm bút viết chữ, cho dù để thợ thủ công làm ra bút chì cùng ống trúc vì là nang bút máy, vẫn cứ không được.

Vì lẽ đó chỉ có thể nương theo thông tuệ mẫu thân, từ khó nhất phức tạp nhất kiến thức khoa học kỹ thuật bắt đầu hồi ức ghi chép.

Đương nhiên, những công thức suy luận quá trình, các loại khoa học kỹ thuật thủ đoạn công nghệ quy trình, cùng với vi phân và tích phân các hậu thế tính toán biên tốt khoa học kỹ thuật thường lượng số liệu tuần tra biểu là không cách nào viết ra.

Người trước quá phức tạp, muốn liên kiểu chữ tiếng Anh đều không nhìn được mẫu thân chiếu lời của hắn viết ra, thực sự là quá làm khó người, giải thích cũng quá lao lực hiệu suất quá thấp, chỉ có thể chờ đợi chính mình lớn lên chút chính mình đến.

Cho dù chính mình tự mình tả, tuần tra biểu cũng chỉ có thể tả suy tính phương pháp.

Người đời sau ai sẽ ăn no rừng mở đi bồi có thể tiện tay tìm đọc sách tham khảo.

Nhà khoa học càng sẽ không làm tiền bối sớm làm tốt sự tình, lãng phí thời gian.

Bên cạnh, tỷ tỷ Triệu Minh Nguyệt cũng lấy tay nhỏ, mang theo thước dạy học, vênh vào tự đắc đang kiểm duyệt học sinh của nàng học tập tình huống.

Vị này tuy rằng thông minh, nhưng vừa không ái nữ đồ, lại càng không yêu học tập đã tiểu thư bây giờ thành mười mấy hài tử tiểu lão sư.

Trước đây, mẫu thân nắm cả ngày du thủ du thực gây sự khuê nữ không có biện pháp nào.

Một ngày, Triệu Nhạc nhìn mặt ủ mảy chau mẫu thân tâm tư hơi động, hỏi tỷ tỷ có muốn làm tiên sinh giáo con trai học vấn. Mẫu thân nghe xong, cười lắc đầu.

Không ngờ luôn luôn không được điều khuê nữ dĩ nhiên liền có hứng thú, mặt sau đối với học tập chăm chỉ sức mạnh quả thực để làm mẫu thân giật mình hầu như hoài nghi mình là ở trong mơ, thậm chí hoài nghi này vẫn là chính mình cái kia khuê nữ?

Triệu Nhạc trong lòng nhưng gương sáng tựa như rõ ràng nguyên nhân.

Tỷ tỷ xui xẻo sinh ở một cái nghiêm trọng trọng nam khinh nữ gia đình, nhỏ nhỏ trái tim hận nhất chính là người nhà cho rằng nữ không bằng nam hữu dụng.

Làm thông minh, đẹp đẽ, đáng yêu, hiểu thuận các máy ưu điểm cùng nỗ lực đều không thể xoay chuyển chính mình có cũng được mà không có cũng được địa vị sau, liền sản sinh nghiêm trọng nghịch phản tâm lý, chuyển biến thành điều ngoa bất hảo xấu đũa nhỏ. Như vậy ngược lại có thể gây nên đại nhân càng nhiều quan tâm quan tâm. Vì thế, dù cho ai huân bị phạt cũng kể tục làm.

Tiểu nha đầu xác thực thông minh.

Thần kỳ đệ đệ hơi một điểm, nàng đã nghĩ đến trong đó chỗ tốt.

Khi nàng học biết một chút đệ đệ cùng mẫu thân giáo dục toán học văn tự tri thức, bắt đầu giáo trong nhà sưu tập thông minh hoặc cô nhi hài tử học tập, có thể tượng cái chân chính tiên sinh như vậy, có lý chẳng sợ dùng giới xích (thước dạy học) đem trong đó không học được học không tốt con trai mạnh mẽ giáo huấn, ném trái ngon ngọt sau, cái kia học tập sức mạnh liền như hung mãnh núi lửa bộc phát như thể phun trào.

chăm chú kính cùng hiệu suất chấn kinh rồi trong nhà tất cả mọi người.

Đều mắt choáng váng.

Chỉ là những hài tử kia xui xẻo rồi. Mặc kệ ngươi là thông minh vẫn là ngu dốt, chỉ cần ngươi là nam hài, chỉ cần ngươi không phục, sẽ bị Triệu Minh Nguyệt giáo huấn.

Tiểu nha đầu trong lòng cất giấu một luồng không phần lệ khí, ra tay không có cái nặng nhẹ, thường thường có thể đem nàng nam học sinh tay đánh cho bầm tím, đánh cho đám con trai oa oa khóc. Đề Trương Ý Tuệ nhìn ra hoảng sợ, không vừa mắt.

Nhưng, Triệu Nhạc ngăn cản mẫu thân giáo huấn tỷ tỷ, Nhâm tỷ tỷ kể tục mụn cơ hội hiện hưng phát tiết.

Ngược lại không là hấn không đem người ngoài hài tử làm người.

Học tập là khô khan vô vị, bạo lực biết đánh nhau đến hài tử không thể không chăm chú tập trung vào. Đặc biệt là đối với thông minh nghịch ngợm con trai, phương pháp này là đơn giản nhất hữu hiệu.

Hấn kiếp trước khi còn bé bị đánh còn thiếu?

Chờ học tập quen thuộc nuôi thành, là tốt rồi.

Chủ yếu nhất là, một tiểu nha đầu có thể lớn bao nhiêu kính?

Đánh không xấu. Tay sung lên, bồi ít thuốc rất nhanh sẽ được rồi, nhưng loại đau này sẽ nhớ kỹ trong lòng, trở thành học tập động lực.

Mặt khác, ở cái này tri thức lũng đoạn tại đặc quyền giai tầng thời đại, ngươi cái cô nhi hoặc phụ mẫu là hai năm không biết mười, chữ lớn không nhìn được một khuônông bản dân thảo dân con trai có thể có cơ hội đọc sách thay đổi vận mệnh, Triệu gia còn lo ăn tốt mặc, áo cơm không lo, chơi đến vui sướng, tất cả miễn phí, cái kia đã là tổ tiên tích đức mộ tổ bốc khói xanh, còn dám tính toán cái khác.

Ngươi không có thấy thôn trang các hộ nông dân, nhà ai không phải đánh vỡ đầu cũng muốn đem chính mình đứa em bé đưa vào đi học.

Mà Triệu Minh Nguyệt tại rốt cục được coi trọng, tìm tới tự tin, cũng phát tiết hết tà hỏa sau, lại do mẫu thân hơi một điểm, cũng chậm chậm không tiếp tục tùy ý thể phạt học sinh, bắt đầu nỗ lực hướng về có kiên trì ưu tú lão sư chuyển biến.

Triệu Đại Hữu hiện tại lúc không có chuyện gì làm thích nhất tại phòng này bên trong ngồi một chút.

Nhìn khuê nữ tại trên bảng đen viết chữ, có nề nếp giáo dục, nhìn tập trung tinh thần bọn nhỏ, hấn liền nhạc mở ra miệng.

Đây chính là Triệu trang hy vọng a.

Tượng tiểu nhi tử nói nhà khoa học, kỹ thuật chuyên gia, cái này gia cái kia gia, sẽ từ những này đám trẻ con bên trong xuất hiện. Em bé sẽ dạy em bé, sẽ có nhiều người hơn mới. . . .

"Báo."

Gấp gấp một tiếng đánh gãy Triệu Đại Hữu mơ tưởng viễn vông.

"Trang chủ, Ngô tiên sinh (vị kia phụ tá) thông báo nói Huyện ủy thời đại đức cùng Tri huyện thương nghị, muốn tự mình dẫn đội đến ta trang mới kiến pháo đài tìm việc. Khác trình sát biết được, từ Thương Châu mở ra một đội Cẩm quân, ước 500 người, võ trang đầy đủ, chỉ kém xe bắn tên cùng Thần Tý nỗ, tới lúc gấp rút bốn mã tới. Trong đó có 100 Kỵ quân. Lĩnh binh già là Chỉ huy sứ khang đại buru. Cư tra, người này là Thôi gia con rể. Bọn họ khí thế hùng hổ, lai giả bất thiện."

"Hừ!"

Triệu Đại Hữu tuy sớm có dự liệu, nhưng không khỏi lửa giận thiêu đốt.

Phục vào nhà hồi tiểu nhi tử: "Tam Lang, ngươi muốn cho cha thế nào xử lý việc này?"

Triệu Nhạc khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nhàn nhạt nói: "Chúng ta thành đều không khác mấy rất hay xong, bọn họ mới đến. Thôi gia mưu đồ không nhỏ, đánh thật hay bàn tính."

"Cha, Đại Tổng trên vùng đất này dân chúng là thể gian khoan dung nhất, tối cần lao, thiện lương nhất, tối có kính dâng tinh thần. Có thể loại này mỹ đức tổng bị xem là mềm yếu có thể bắt nạt. Những dị tộc kia người xâm lược như vậy, bản quốc, cho dù là thảo dân xuất thân hỗn lên chức quan người lại cũng như vậy, thậm chí càng sâu."

"Bọn họ lợi dụng chính thức thân phận, lôi kéo chính thức cớ xí, đánh chính nghĩa pháp luật vì dân vì nước tên gọi mưu tư mà tới. Đối với trả cho bọn họ người như thế chỉ có hai chữ, vô lý."

Chúng ta là thảo dân, đang nói lý do cao trên không cách nào so với, nói bất quá bọn hắn, vậy thì so với bọn họ càng vô lý thô bạo."

Triệu Đại Hữu cùng lão bà nhớ tới qua đi đối phó quan phủ ức hiếp phương pháp, đều gật gù.

Qua đi, bọn họ bị bức ép bất đắc dĩ, một cách tự nhiên lấy loại này đối kháng phương pháp. Hiện con trai của tại một nơi đạo lý, bọn họ tìm tới lý luận căn cứ, trong lòng sáng sủa lên, càng thêm không sợ.

Triệu trang có hơn ba ngàn hộ, hơn một vạn người, theo Đại Tổng tiêu chuẩn, có thể so với một cái thượng huyện quy mô.

Diêm Sơn huyện có thể do một cái hoang vu khổn cùng dưới huyện thăng làm thượng huyện, cũng là bởi vì Triệu trang nhân khẩu công lao. Như vậy một cái làng xóm sao lại là quan địa phương trong phủ mấy người muốn bóp thể nào thì bóp?

"Cha, chúng ta nhưng là có Thương Châu phủ đều treo hào hương bình, hợp lý hợp pháp, cũng không có việc gì đều muốn kéo ra ngoài luyện một chút mã. Đối lập, cùng bọn họ hao tổn, kéo, các ca ca thụ phong trở về, bọn họ cũng chỉ có thể giương mắt nhìn."

"Hừ, Thương Châu Biên quân? Chủ tướng là huân quý phan gia con cháu? Một đám rác rưởi. Chúng ta có chuẩn bị. Lượng bọn họ cũng không dám thật ngạnh đến. Ngạnh đến vậy không sợ. Nếu là hung dã dám chiến Tây Quân đến đây, cái kia còn tạm được."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 48: Đề há hốc mồm (Trung)

Triệu trang Tân Thành thành cửa đóng chặt.

Ngoài thành hai mươi mét nơi, 500 tháo vát trang đình võ trang đầy đủ, tại năm vị Giáo đầu dẫn dắt đi, phân năm cái phương đội liệt trận mà đứng, hàng trước cự thuẫn chi mà đứng, cung tiễn thủ, thuẫn bài thủ, trường thương tay. . . Có thứ tự phân bố, đẳng đẳng sát khí.

Thành trên, thợ thủ công môn đang bề bộn tại Tân Thành cuối cùng giai đoạn —— lỗ châu mai công sự.

Điều này cần dùng gạch cẩn thận từng cái xây xong, lấy không được xảo, tiến hành so sánh chậm.

Bọn họ đối với ngoài thành thế cuộc căng thẳng ngoảnh mặt làm ngơ, nên bận bịu gấp cái gì cái gì, vừa nói vừa cười, hầu như không nhìn thấy căng thẳng cùng đặc biệt.

Triệu Đại Hữu mặc giáp trụ chỉnh tề, ngồi chắc lập tức, mã trước quải thuẫn, mã sau quải cung mang tiễn, đại đao hoành đảm trước người. Ba mươi hộ kỵ phân loại hai bên, đao thương cung tên tại tay, khăn hộ trang chủ, nhìn thềm thường phía trước.

Đối diện ước trăm mét nơi đứng thẳng hai cỗ nhân mã.

Một luồng là Thương Châu phủ Cẩm quân, bộ binh ở phía sau, kỵ binh tại tiền ôm lấy trâu cao ngựa lớn một mặt hung hãn khí Chỉ huy sứ khang đại bu.

Một luồng là Diêm Sơn huyện bộ khoái tập binh, thêm vào cái trang trang phục giả mạo ở giữa Thôi gia nòng cốt tay chân, tổng cộng khoảng ba trăm người.

Huyện úy Thôi Cửu thôi đại đức một thân sáng rõ quan phục, khoá kiếm nắm tiên, ngạo nghễ ngồi trên lưng ngựa đang cẩn thận xem kỹ đối diện.

Toà này loạn thạch thể liền cự thành nhìn trợn lẫn, xấu xí không chịu nổi, nhưng làm sao liền làm cho người ta âm u áp lực nặng nề cảm?

Khả khả, Triệu Đại Hữu oa Triệu Đại Hữu, người khô cực đắp kín thành này, cuối cùng còn không là đến lạc ta Thôi gia hưởng dụng?

Thôi đại đức âm thầm đắc ý, lại có chút tiếc nuối.

Nguyên bản kế hoạch là, để Khang đại buru mang đội đi tới, lấy phụng Tri châu cùng phan Thống chế mệnh lệnh quan sát học tập thị sát Tân Thành làm lý do, tùy thời đem tiếp đón Triệu Đại Hữu cùng mấy cái thảo dân đầu lĩnh bắt, cũng tại chỗ tru diệt. Hắn lại uy phong lẫm lẫm xuất hiện.

Triệu trang không còn người tâm phúc, còn lại bất quá là dựa vào Triệu trang sinh tồn thảo dân, bị Cẩm quân cùng quan gia ta lấy Triệu Đại Hữu mưu nghịch tạo phản lý do giết mấy cái không có mắt một đoạ, còn không là đến lập tức tan tác như chim muông lập tức thần phục?

Còn lại chính là Thôi gia muốn lấy muốn đoạt.

Máy ép dầu, canh củi ky. . . Tất cả thứ tốt đều là ta Thôi gia.

Khang đại buru là Thôi gia con rể, việc này sớm có bố cục, biết nội tình người cực nhỏ, còn đều là cùng Thôi gia lợi ích chặt chẽ liên kết. Lượng Triệu gia tuyệt sẽ không biết.

Vùng đất hoang thảo dân, mỗi ngày bận bịu kiếm ăn mạng sống, ai sẽ quan tâm quan chức tình huống?

Nhận thức Diêm Sơn huyện mấy cái chủ yếu quan chức, biết phủ thành Tri châu chủ tướng là ai, đã tính toán Triệu Đại Hữu có kiến thức. Triều đình quân chính quy nề nang mặt mũi đến học tập quan sát người cái thảo dân làng xóm, người còn không đến mừng rỡ thí vui vẻ tiếp đón?

Kế hoạch này quả thực thiên y vô phòng, thành công dễ như ăn cháo.

Ai biết cái này thô mềng trang chủ tính cảnh giác đã vậy còn quá cao, quan quân vừa lộ đầu, lập tức liền đề phòng nghiêm ngặt, còn thái độ khác thường, không tiếp tục tượng đi vắng như vậy giữ chặt thành trì chờ thành trên đối lập, đối với bọn ta cường bức ức hiếp chỉ có thể làm tức giận ăn biệt, làm sinh miệng lưỡi, còn không dám thả lời quá đáng, chỉ có thể làm chịu thiệt.

Hiện tại người lại dám đi ra.

Người muốn làm gì?

Thiệt, cho là có người có đao thương, liền có thể cùng quan quân quan phủ trực tiếp đối kháng?

Người muốn tạo phản? Người dám không?

Người nghĩ, người dám tạo phản thì sẽ không kiến thành.

Hắn không biết, Triệu trang điệp báo tổ chức tuy rằng vẫn còn non nớt, làm không được nằm vùng, xúi giục, ám sát các hoạt, dò hỏi thăm cái tin tức sẽ không khó.

Đối với Đại Tổng người tính cảnh giác cùng bảo mật năng lực, Triệu Nhạc khịt mũi con thường.

Từ trong lịch sử xem, Đại Tổng triều đường chính là cái trăm ngàn chỗ hở cái sàng. Có quan chức ngoài miệng không có đem môn. Nhiều nhưng là cùng nhiều mặt thậm chí ngoại địch có lợi ích quan hệ.

Người xem một chút trên biển chạy Liêu Đông đông đảo Đại Tổng quan Liêu gia thương thuyền vận thành phẩm thiết liền có thể biết, vì lợi ích, những người này cái gì không làm được, có bí mật gì có thể bảo vệ.

Triệu Nhạc hữu tâm bố cục.

Triệu gia muốn nắm giữ Thương Châu văn vũ quan chức nội tình, quá sâu quá xa xôi khó khăn giải, tượng Khang đại buru như vậy thô bỉ vũ phu hôn nhân tình hình, phái người cải trang trang phục tùy tiện cùng nhà hần hạ nhân ngẫu nhiên gặp, đánh đánh giao tình uống uống tiểu tửu, có cái gì bộ không ra.

Thủ xảo không được, vậy thì ép buộc bắt.

Người nếu dám thật múa đao ngạnh đến, vừa vận chụp thực tội danh, danh chính ngôn thuận tru diệt người toàn tộc.

Thôi đại đức tính toán được, roi ngựa chỉ tay, lớn tiếng quát lớn: "Triệu Đại Hữu, người mang đội giương đao cười ngựa cùng quan phủ đối lập, có ý gì?"

"Đánh cái nào chui ra cái tặc tư điều tại ta Triệu trang mù nổ chẳng? Người ai vậy?"

"Lớn mật."

Thôi đại đức bên cạnh người huyện thành truy bắt Đô đầu (thực tế chỉ là cái không đủ tư cách tiểu lại đầu) vì là đập Thôi Cửu ninh nọt, lập tức nhảy nhót ra mặt gầm lên: "Mù chó của người mất, Huyện úy đại nhân ở đây, người còn dám làm càn."

"Mù cha người mất, thà người nương tử."

Triệu Đại Hữu cười lạnh một tiếng, trực tiếp văng cái kia Đồ đầu một mặt, "Vừa biết thượng quan ở đây, ngươi cái tiểu lại còn dám hồ to gọi nhỏ? Không lớn không nhỏ, không có đầu óc không hiểu quy củ nợ nhát cậu tạp chủng."

"Ngươi "

Cái kia Đồ đầu bị mắng tàn nhẫn, mất hết thể diện, tức giận đến mặt trắng bệch, nhất thời có chút ngoác mồm là lưỡi.

Phó Đồ đầu đang hận chính mình phản ứng chậm nửa nhịp, nín hót không kịp thủ trưởng, lúc này mau mau bù đắp.

"Huyện úy Thôi đại nhân ở đây. Triệu trang chủ không được vô lễ."

"Thôi đại nhân?"

Triệu Đại Hữu đảo đảo lỗ tai, bĩu môi một cái chòng ra thoại đến, thiếu một chút tức giận đến thôi đại đức cùng cái kia Phó Đồ đầu nhảy lên đến, "Chưa từng nghe nói. Ta nói, sẽ không là cậu tạp chủng Thôi gia toàn bộ con hoang giả mạo quan lại, nghĩ đến này lừa gạt mưu hại lão tử chứ?"

"Lại nói, ta Đại Tổng, một cái hạt vùng đại Huyện úy (từ cửu phẩm, cấp thấp nhất) khi nào cũng dám xưng đại nhân? Ngươi mấy phẩm a? Ngươi đến cùng là không biết quy củ hàng giả, vẫn là không biết xấu hổ là vật gì, căn bản không biết xấu hổ cậu tạp chủng?"

Bị Thôi gia luôn luôn tùy ý trêu chọc ức hiếp người tùy ý nhục mạ chỉ trích, Thôi Cửu tức giận đến mặt đỏ chót, nhưng vô lực phản bác. Theo Đại Tổng quan chế, Huyện lệnh chính đường mới có tư cách xưng đại nhân. Tá quan người đứng thứ hai đều miễn cưỡng, huống hồ là càng cấp thấp hơn.

Gặp hung hăng, chưa từng thấy lớn lối như vậy thảo dân.

Khang đại buru giận dữ. Theo ý của hắn, trực tiếp xua quân đi tới làm phải, cần gì cùng những này thảo dân rất phụ phí lời.

Thôi Cửu nhưng rõ ràng, Triệu trang người đoàn kết cực kỳ, cũng rất biết đánh nhau. Muốn ngành làm bắt Triệu Đại Hữu, nhất định phải chụp lên chụp mũ, phát sự đánh tan những này hương binh tâm cùng đầu chí.

Cường chế lừa gạt, Thôi Cửu cười lạnh hét lớn: "Triệu Đại Hữu, hừ chơi đều tranh đua miệng lưỡi. Bản quan hỏi ngươi, ngươi không trải qua xin chỉ thị, không được quan phủ ân chuẩn, vì sao tự ý kiến tạo lớn như vậy thành trì? Ngươi ý muốn như thế nào? Chẳng lẽ, ngươi mưu đồ gây rối, muốn tạo phản?"

"Kỳ mẹ ngươi đỉnh, ân mẹ ngươi chuẩn. Nhặt mẹ ngươi phản."

Triệu Đại Hữu trừng mắt rống to: "Ta tại chính mình trên đất kiến thành, dmkx ngươi điều sự tình. Ngươi tạp chủng kia tổ tông tại Thanh Trì kiến thành, làm sao không xin chỉ thị?"

Nhà ngươi pháo đài kiến đến cao như vậy, vượt qua chế, ngươi làm sao không chém toàn tộc đầu, làm sao không lên báo triều đình?"

Ngươi đây cái mạng binh rác rưởi nếu như có trứng, có thể chống đỡ được Liêu khấu, ta còn dùng phí tận nhân lực tài lực vật lực rất hay này đồ chơi?"

"Còn mẹ ngươi tạo phản. Ngươi có phải là điều phế bỏ, làm không được nhân sự chán sống vị, muốn ép buộc ta tạo phản, tốt chặt bỏ chó của ngươi đầu, sát quang ngươi toàn tộc?"

"Thực sự là như vậy, ngươi phóng ngựa lại đây. Ta là người tốt, nhất định tác thành ngươi chết sớm sớm sạch sẽ."

Triệu trang trang đình đều cười phá lên.

Cầm quân cùng bọn bộ khoái đầu tiên là sững sờ sách thiết, cái này Triệu trang chủ lá gan thật là phì a, sau lại nghe được thú vị, không ít hoặc sáng hoặc tối cũng cười lên.

Khang đại buru không chịu được phát hỏa, đao chỉ Triệu Đại Hữu rống to: "Mang đám người ô hợp cầm đao đối lập quan quân, Triệu Đại Hữu, ngươi muốn tạo phản muốn chết?"

Triệu Đại Hữu miết khang đại buru, cười lạnh nói: "Ngươi lại là vị nào nha?"

"Há, hóa ra là Thôi gia tới cửa con rể đại buru a, như thế không biết xấu hổ không biết xấu hổ, không trách cùng cái kia không có trứng con hoang một nhóm."

Híp mắt nhìn chăm chăm khang đại buru cái cổ, "Nay, khí trời tốt. Ta đang mang các huynh đệ kéo luyện làm sao giết mổ Liêu khấu đây, đang lo không có cái đối thủ thao luyện kiểm nghiệm. Đại buru chỉ huy, ngươi là quan quân, đến chống đỡ bọn ta. Nếu muốn thử một chút ta các huynh đệ dũng mãnh, thử xem ngươi cái cổ có đủ hay không ngành, thử xem ta bản lĩnh, thử xem có thể hay không từ ta tiền dưới đào tẩu, nhiệt liệt hoan nghênh kiểm nghiệm."

Khang đại buru giận dữ cười, rút kiếm một lần. Bộ hạ quan quân làm nhanh lên ra tiến công trạng thái.

Triệu Đại Hữu cười ha ha, trừng quan quân rống to: "Nếu nể nang mặt mũi bồi luyện, tự nhiên phạt bồi. Ta nói Cầm quân các huynh đệ, này đao thật thương thật thao luyện, khó tránh khỏi sẽ sai lầm thương. Nếu có sơ xuất, xin mời nhiều thông cảm."

Đánh có, đại đao giơ lên, lập tức, thị vệ nâng cung, phía sau trang đứng cùng nhau giã hét lớn một tiếng "Giết",

Thuần lên, thương thẳng, tên giương, sau đó trùng mắt yên lặng chủ động thẳng tiến.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 49: Đều há hốc mồm (Hạ)

Triệu trang một mùa đông nghiêm khắc huấn luyện, lúc này liền hiện ra hiệu quả.

Này 500 trang đỉnh vốn là cô ý bồi dưỡng nòng cốt, giờ khắc này tâm có thị, lòng mang giấc mơ, mỗi người tinh thần chấn hưng, không sợ hãi chút nào chân chừ, dưới sự chỉ huy của Giáo đầu um tùm tiến sát.

Mẹ cái b, trước đây bọn ta Triệu trang cùng đều không sợ các ngươi những người này rác rưởi, hiện tại có tiền, cũng sẽ không bao giờ cùng buồn ngủ, thôn trang càng muốn ra thánh nhân, nổi thẳng hoàng đế, nói không chắc phong tước làm quan, còn sợ ngươi đùa hoành?

Ngươi dám ép buộc bọn ta tạo phản, bọn ta liền dám tha các ngươi huyết, cuối cùng còn có thể làm cho hoàng đế trị các ngươi tội.

Triệu Đại Hữu thúc mạnh ngựa thẳng, hoành đại đao thúc ngựa mà vào.

Bọn thị vệ trầm mặc như sắt, đặng đặng sát khí chăm chú đi theo.

Đối diện quan quân bộ khoái liền cảm giác một luồng trùng thiên sát cơ hung mãnh chụp xuống, một đám khát máu mãnh thú đang cẩn thận chăm chú nhìn áp sát.

Tại trang đình trầm ổn kiên định nặng nề tiếng bước chân bên trong, tại càng ép càng gần sát cơ bên trong, một cái tạp binh lôi thôi hán đột nhiên má ới một tiếng, sợ đến quay đầu liền chạy. Lập tức chính là mười mấy cái tùy tùng.

Còn lại tạp binh bộ khoái rối loạn tung bưng, có hơn một nửa ở trong lòng dao động oán giận: Nhật ngươi Thôi gia lão mẫu, ngươi Thôi gia cùng Triệu gia có cừ oán, muốn mưu đoạt nhân gia gia nghiệp, đến tất cả chỗ tốt, nhưng nắm bọn ta đi liều mạng đổi. Bọn ta có thể tốt đẹp đến mức nào nơi? Làm gì muốn bắt mệnh vì ngươi Thôi gia việc tư ra sức?

Chỉ bằng chúng ta những người này, có thể trải qua thanh niên trai tráng mấy ngàn Triệu trang?

Nhân gia Liêu khẩu cũng không biết làm thịt bao nhiêu. Ngươi xem một chút nhân gia trận thế này, mỗi người mù quáng, dường như chỉ lo chúng ta không cứng rắn lên.

Thu thập không được nhân gia. Việc này làm lớn, phía trên truy cứu hạ xuống, biết được là quan bức dân phản, ngươi Thôi gia không có chuyện gì, bọn ta những người này nhưng muốn thành kẻ thế mạng kẻ xui xẻo.

Then chốt là, Triệu gia không phải là thiện tra, giết người không làm cái sự tình, nếu như trả thù phái người đem nhà ta người ám sát, ta mẹ kiếp tìm ai nói lý đi . . "

Cầm quân đến cùng cường chút, trên mặt còn chinh tề trấn định, kỳ thực tên lính môn không ít cũng có gần như tâm tư.

Theo thượng quan hù dọa một chút bách tính, thậm chí là đánh đập giết chết, chỉ cần có thể đè ép bãi bình, tại chuyện như vậy trên hồn chút mờ lạc chút chỗ tốt, có thể làm, đồng ý ra sức, bình thường cũng làm không ít.

Có thể mẹ ngươi, trước mắt hiển nhiên không phải cái kia về sự tình.

Triệu trang người tựa hồ có cái gì dựa dẫm, hoàn toàn là không có sợ hãi, không sợ phiền phức đại. Không làm được nay phải đem mạng nhỏ ném này.

Cùng đến liền còn lại cái mạng này, thượng quan càng không đem bọn ta làm người, bọn ta càng phải chính mình quý giá chính mình, mệnh có thể không nỡ.

Thôi đại đức có chút sợ hãi rụt rè, tại cường chống đánh cuộc Triệu Đại Hữu không dám thật đến.

Khang đại buru tự phụ dũng mãnh cùng quan quân chính nghĩa địa vị, không hàm hồ, vùng kiếm chỉ huy thuộc hạ tiến công.

Song phương càng ép càng gần. Giương cung bạt kiếm, động một cái liền bùng nổ.

Đột nhiên, Triệu Đại Hữu đại đao chỉ tay Thôi Cửu phía sau, sát khí lăm lăm, như lời quát lạnh: "Cầu tạp chúng, ngươi dám bắn tên trộm tởn ta một cọng lông, ta định diệt ngươi cả nhà."

Ẩn tại Thôi Cửu mã sau đang chuẩn bị đâm sau lưng đánh lén lập công cung mã Phó Đô đầu sợ đến tay run lên, kéo mã cung nhất thời liền lỏng ra, tiễn ra hướng lên trời, không bắn về phía Triệu Đại Hữu, trái lại đem chặn ở mặt trước Thôi Cửu nỏ quan xạ bay, gồm Thôi Cửu sau gáy về ra cái thật dài miệng lớn, thiếu một chút liền muốn Thôi Cửu mệnh.

Lần này, hấn càng là cả kinh sắc mặt trắng bệch.

Thôi Cửu đột nhiên cảm đau đón một hồi, duỗi tay lần mò sau nã một tay huyết, nhất thời dọa đến hồn phi phách tán, đầu óc càng thêm mê muội, lại nhìn thấy Triệu Đại Hữu trùng mắt một đôi thị người hung tình, đột nhiên mã gia tốc luân đao, như mảnh hổ giống như đánh tới, càng là sợ đến tim mặt đều nứt, không tự chủ được một duệ dây cương, rút chuyển đầu ngựa liền chạy.

"Thôi thiếu đạo đức, chạy đi đâu? Đem đầu lưu lại cho ta tể Tân Thành."

Triệu Đại Hữu thanh như sấm nổ, truy kích tiếng vó ngựa gấp.

Thôi đại đức càng kinh, sau đầu máu tươi tuôn trào, cái cổ hồ một tầng, rất nhanh ướt đầm mới tỉnh quan phục, đầu óc từng trận mê muội hỗn loạn tung bùng, chỉ theo bản năng tàn nhẫn thúc vật cưỡi chạy trốn càng nhanh hơn.

Hấn bộ hạ lập tức kêu gọi một hống mã đi.

Có tự giác cơ linh còn không quên tại thời khắc máu chốt đối đầu quan quan tâm nịnh hót.

Đọa chạy một cái, Triệu Đại Hữu quyền mã lại đánh về phía khang đại buru.

"Đại buru chỉ huy, ngươi cũng không thể đi. Nhất định phải cùng bọn ta luyện thật giỏi luyện, nhất định phải cố gắng kiểm nghiệm một thoáng bọn ta hương binh thực lực."

Song phương trong lúc đó bất quá mấy chục mét, cưỡi ngựa nháy mắt liền tới.

Khang đại buru không biết cái này Triệu Đại Hữu làm sao lại to gan như vậy, giận dữ, nâng thương đón nhận.

Triệu Đại Hữu người mượn mã lực, mã mượn người uy, đại đao luân tròn, phủ đầu hung tợn chặt dưới.

Khang đại buru bằng một thân khí lực ra nặt, đối với mình võ nghệ sức mạnh có lòng tin, tự cao dũng lực, đại thương hung mãnh quét qua, muốn kéo ra đại đao, tùy thời đem Triệu Đại Hữu một thương trát lạnh thấu tim đầu xuôi đuôi lọt, vậy mà đao thương tấn công, rắn chắc tảo cây gỗ dĩ nhiên răng rắc một tiếng cắt thành hai đoạn, đại đao mang theo ác phong từ bên cạnh hấn hiểm hiểm đập tới.

Mất thấy Triệu Đại Hữu như hổ như sói từ nhìn chăm chú cỗ hấn, quyền lập tức chuẩn bị trước trở tay lại là một đao, khang đại buru nhất thời suy sụp, hốt hoảng vụt ra đoạn cán thương hơi một ngăn cản, quyền mã bỏ chạy.

"Này, đại buru, đừng chạy oa, ta này Tân Thành còn không đầu người tể điển, phiền phức ngươi tốt chuyện làm đến cùng, liền đem đầu mượn ta quai đầu tường dùng dùng."

Triệu Đại Hữu trú mã đình quân, cười gần nhìn chăm chăm tránh được cầu đá lẩn lẩn đi quan quân, giương giọng hô to.

Kinh hồn hơi định khang đại buru vừa tu vừa hận, hữu tâm cỗ dũng khí trở lại tìm về bãi, giết chết Triệu Đại Hữu, đáng sợ dũng, bộ hạ lại hò hét loạn lên chạy loạn, căn bản không thể cùng Triệu trang hương binh dũng liệt so, cũng là bị bộ hạ cuốn sạch lấy nhụt chí cúi đầu ủ rũ mà đi.

Vẫn bị mẫu thân ôm tàng đầu tường trên nhìn lên Triệu Nhạc lần thứ nhất nhìn thấy râu mép cha ở trên chiến trường uy phong, không khỏi gật đầu đại tán.

Đừng xem râu mép cha ở nhà có chút uất ức, có thể vừa lên chiến trường, chuyện này quả là liền như biến thành người khác, can đảm đó, cái kia khí phách, cái kia quả quyết, cái kia năng lực, ai nha, khỏi nói nhiều phần chấn lòng người.

Không trách lấy hấn lăm lăm liệt liệt tính tình có thể thắng được lòng người, có thể lãnh đạo Triệu trang tồn tại đến nay, xác thực thật sự có tài, không hổ là Thương Châu đệ nhất hảo hán.

Triệu Nhạc đánh sống lại tới nay, lần thứ nhất cao hứng như thế, đối với râu mép cha từ đây nhìn với cặp mắt khác xưa.

Quay đầu nhìn lại mẫu thân, mẫu thân đang ló đầu nhìn ngoài thành, cũng là tỏ rõ về kiêu ngạo cùng hưng phấn.

Cân quốc mỹ nhân yêu anh hùng. Đây chính là cha mẹ ái tình đi.

Thôi gia đại bản doanh.

"Rác rưởi, hết thầy đều là rác rưởi!"

Thôi lão tam chỉ vào khang đại buru mũi tức giận mắng. Mưu tính lần thứ hai thất bại, hắn đem thất lợi quy kết tại Thôi Cửu cùng cái này nương theo Thôi gia thắng quan phát tài con rết trên người.

Bị mắng tàn nhẫn chửi đến hơn nhiều, khang đại buru không khỏi lòng sinh oán hận, "Ta tốt xấu là quan quân, ngươi cái rắm dân cũng xứng giáo huấn ta? Ngươi càng rác rưởi, còn là một thảo dân rác rưởi. . . ."

Cũng không dám ngay mặt thật đỉnh.

Thôi gia trừ thường trú Thương Châu phủ thành Thôi lão nhị, cái khác mấy cái dòng chính huynh đệ đều ở, nghị luận làm sao bây giờ.

Có chủ trương lập tức gia tăng hối lộ, xin mời Tri châu điều đại quân lấy tạo phản tội danh vây quét.

Ngược lại Triệu trang thật động thủ. Triều đình điều tra, động tác này cũng là danh chính ngôn thuận.

Đa số nhưng chủ trương ta có không cần bỏ ra một đồng tiền đao, các trời thu mượn đao giết người, không trả giá chỉ lấy hoạch, thật tốt.

Bang này kiểu ngao quen rồi dòng chính, luôn luôn chỉ hướng về gia lâu tài, hướng ra phía ngoài đảo có thể không nỡ.

Bọn họ cũng không biết Triệu Liêm Thương Kinh sự tình, vẫn như cũ cảm giác rằng bằng Thôi gia bối cảnh thực lực, lần này hạ quyết tâm thật bóp chết không có quyền không có thế Triệu gia căn bản không phải cái sự tình.

Liên như Chu Minh hướng hoàng thất con cháu, chỉ biết từ thủ tiền tài hưởng thụ, không biết đang có mấy cổ cường nhân đang giết tới mà đến sẽ đem bọn họ đồ sát sạch sẽ như thế, Thôi gia không biết Triệu Nhạc sớm tính toán tốt trùng trị bọn họ phương án, đang lặng yên không một tiếng động từng bước một đem chụp vào Thôi gia trên cổ dây thừng lạc khăn.

Tộc trưởng Thôi lão đại cảm giác Triệu gia động tác này không tầm thường, chỉ sợ đem dài lắm mòng xuất hiện biến cố, vẫn là sớm sớm được, cuối cùng đánh nhịp, truyền lệnh phủ thành thời hai năm 5000 lạng hối lộ Tri châu cùng Phan thống chế.

Dọa dẫm cơ hội đưa tới cửa. Muốn giàu to.

Tri châu đem sự tình đẩy lên chủ quản quân sự Phan thống chế trên người.

Phan thống chế thân là khai quốc huân quý sau, cái nào đem Thôi gia để ở trong mắt.

Bản tướng là thân phận gì? Bằng gia đình có hai cái kinh quan, có chút tiền, ngươi muốn lợi dụng, liền có thể lợi dụng ta? 5000 lạng? Còn mẹ kiếp hai người chia?

Đi mẹ ngươi. Đem nó đưa hết cho ta cũng còn thiếu rất nhiều oa.

Đến lúc này kỳ quân Tổng đã nuôi thành một loại thói quen.

Thượng quan ăn không thường cắt xén bọn ta tiền lương, đem bọn ta lo liệu việc nhà bên trong nô lệ sai khiến, ta có thể chịu, cũng nghe. Có thể muốn dùng bọn ta đánh trận, vậy thì phải đào cho ta bạc trắng, ít đi còn không được.

Cái này gọi là xuất phát phí, phí an cư.

"Quân đội đánh trận, trước phải có phí an cư, ngươi đây hiểu chứ?"

Phan thống chế liếc mắt nhìn Thôi lão nhị, ngón tay điểm điểm bàn, "Loại này bức lương vu lương tạo phản sự tình, bản đem thù hạ huynh đệ một người mở mười lạng, bọn họ cũng chưa chắc chịu xuất lực tác chiến. Ta hữu tâm vô lực."

Vẫy tay áo, trực tiếp lùi vào sau nhà.

Thôi lão nhị tao cái đại mặt đỏ, thầm mắng rác rưởi huân quý, nhưng chỉ được chạy về đại bản doanh thương lượng.

Thôi gia lại là hò hét loạn lên tranh chấp, người phản đối chúng mà kịch liệt, sau đó vẫn là cắn răng thêm tiền, lại bị khước từ, lại đau lòng thêm, lại bị đẩy, kéo co nói không chủ định. . . .

P phủ thành tại Thanh Tri huyện, có thể Thôi gia tại Thanh Tri Diêm Sơn chỗ giao giới phía đông nhất, ven biển rất gần, hai nơi không gần.

Thôi lão nhị đẩy nỗi giận trong bụng, tại phủ thành Thôi gia trong lúc đó xuyên tới xuyên lui, chân ngựa đều chạy tể, sự tình mới khép lại. Này loáng một cái liền bảy, tám thiên qua đi.

Phủ thành quan quân đốc toàn lực hơi động. Triệu gia lập tức biết.

Làm Phan thống chế đi tới Triệu trang, trang ba vị trí đầu ngàn đại quân đang trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Phan thống chế tiếc mệnh, không dám Thống quân cùng Liêu khẩu lừng chiến, nhưng nhân gia học nguyên uyên tại về mặt quân sự không phải ngớ ngẩn. Ngớ ngẩn, hoảng sợ cũng không sẽ phái hấn đến biên cảnh trấn thủ.

Trước mắt kỳ quái thành trì để hấn đánh mất liền sững sờ.

Trang bảo bốn phía đều có mấy cái dài năm mươi mét hình tam giác bắt ngờ nổi lên. Bắt ngờ nổi lên cách xa nhau ước 200 mét.

Phan thống chế nhìn rõ ràng, nếu ai dám tiến công toà này quái lạ pháo đài, ngồi chỗ cuối diện tường thành, sẽ gặp đến bắt ngờ nổi lên cùng chính diện cùng nó giáp công, bắt ngờ nổi lên trong lúc đó tất cả tiền cự tầm bắn bên trong, không góc chết có thể ẩn nấp. Nếu đánh bắt ngờ nổi lên hoặc khác biệt đều đánh, tương tự như vậy.

Đây chính là mảnh tử địa. Không có có mấy vạn dũng hấn đại quân công kích, căn bản đừng hòng đặt xuống thành này.

Lại nhìn đối diện hương binh.

Đội ngũ nghiêm chỉnh, tinh khí thần tràn trề. Phan thống chế không đưa cái này để ở trong mắt.

Bởi vì kinh thành Cẩm quân trò mèo mạnh hơn này gấp mấy lần, nhưng là bên trong xem không còn dùng được rác rưởi. Hấn rất quen thuộc.

Đáng sợ chính là, vốn nên là đám người ô hợp hương binh, nhiều người như vậy đứng ở nơi đó, càn nhưng bất động như núi, tĩnh mịch một mảnh, trừ ra hung ác cừu hận thậm chí có chút ngạo mạn từng đôi mắt và vừng vàng tiếng hít thở, toàn bộ trong trận nhưng lại không có một tia dị vang.

Đây là một nhánh kỷ luật nghiêm minh lại gặp huyết đội ngũ, không phải nhược đối thủ.

Không nghĩ tới cái này thảo dân đầu lĩnh Triệu Đại Hữu chẳng những có dũng lực, còn là một tướng tài.

Quay đầu lại lại nhìn nhìn chính mình quân đội.

Từ Thương Châu thành lặn lội đường xa đi vội mà đến, lâu không kinh chiến thao luyện lửa gát ba ngàn tướng sĩ tỏ rõ về là hấn, hai chân nặng nề, đã tiêu mới vừa đến phí an cư cùng giết tiến vào Triệu trang có thể cướp một cái hưng phấn, từng cái từng cái diện không đầu chí, ngã trái ngã phải. Có thậm chí môn vũ khí đều vút trên đất, ngồi xổm nói bàn thảm.

Nguyên bản không đem chuyến này làm một người sự tình Phan thống chế có chút mất choáng váng.

Hấn không biết, để hấn cùng hết thầy quan quân, cùng tùy tùng đến chờ giữ lấy máy ép dầu những vật này người nhà họ Thôi càng há hốc mồm hơn, còn ở phía sau đây.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 50: Băng hỏa hai tầng, sao một cái ngưng tuyệt vời

Phan thống chế về mặt tươi cười, thúc ngựa tiến lên, âm thanh rất nhiệt tình thân thiết bắt chuyện: "Triệu trang chủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu a."

Xem gương đao cười ngựa Triệu Đại Hữu thờ ơ không động lòng không nói tiếng nào, Phan thống chế không chút phật lòng, lại cười ha hả nói: "Bản tướng nghe nói người đây bên trong nổi lên toà Tân Thành, lấy chưa bao giờ có phương pháp cùng vật liệu thành, có người nói vững như thành đồng vách sắt, thật tò mò. Hôm nay mang binh huấn luyện dò xét, đi ngang qua nơi đây, vừa vặn tới xem một chút, cũng khiêm tốn thỉnh giáo một phen. Kính xin Triệu trang chủ xem ở bản tướng mang binh hộ quốc hộ dân trên mặt không muốn giấu làm của riêng, đem này tân pháp như thực chất truyền cho bản tướng, cũng làm cho chúng ta thành trì cùng quê hương càng vững chắc an toàn. Quốc gia đến lợi, bản tướng đăng báo triều đình, người Triệu gia có công lớn, nói không chắc có thể liền như vậy phong quan đến tước, từ đây bỏ đi bình dân bách tính thân phận. Ha ha. . . . Triệu trang chủ có thể muốn quý trọng cơ hội như thế nha."

Nhưng dùng Thôi gia vô dụng thành bộ kia. Thôi gia không được, không có nghĩa là bản tướng không được.

Ta nói như vậy, lượng Triệu Đại Hữu cũng không cách nào từ chối.

Luyện binh?

Dò xét đến ta địa bàn đến rồi?

Ta nơi này không trộm không phi vô địch an toàn cực kì, ngươi dò xét cái điều.

Liều khẩu đến rồi, ngươi làm sao không dò xét?

Ngươi rất nương đều mang binh giết tới ta cửa nhà, còn muốn lừa gạt ta?

Không trách ta Tam Lang nói Đại Tổng huân quý đều là không biết xấu hổ lợn, bị hoàng đế nuôi nhốt, phải dựa vào không biết xấu hổ ba chữ chân ngôn lẫn lộn. Ngươi thực sự là đầu heo.

Nhà ta là lập đại công phải làm quan phong tước, có thể không cần ngươi.

Có ngươi há hốc mồm thời điểm.

Triệu Đại Hữu âm thầm khinh bỉ, nhưng căn bản không tiếp Phan thống chế đề tài, giả vờ ngây ngốc, há mồm chính là ác miệng.

"Nha, Phan tướng quân rốt cục chịu mang binh rời thành? Bọn ta còn tưởng rằng ngươi chỉ có thể thủ thành đây."

Mặc kệ Phan thống chế khế biến sắc mặt, "Ai nha, chịu ra khỏi thành là tốt rồi. Liều khẩu đến rồi, ta còn có chút hy vọng. Có thể, "

Tay chỉ tay tượng mới vừa ném mùi thất bại quan quân, "Ta nhìn, Phan thống chế luyện binh không sao thể nha. Cảm giác tượng quân không có cơm ăn lưu dân, ngươi xem một chút từng cái từng cái xanh xao vàng vọt. Đáng thương, Phan tướng quân, này làm quan uống binh huyết tuy nói chuyện đương nhiên. Tuy nhiên không thể bác quá ác đồ đệ. Cần thận bị người sau lưng đâm dao. A ha ha, ta là hảo ý nhắc nhở. Ngươi đừng trách ta nói thẳng."

Căn bản không cho Phan thống chế xen mồm.

"Ai nha, này dám ra khỏi thành nghênh chiến là được, nếu đi lính làm lính, phải đảm lên bảo đảm gia vệ dân trách nhiệm không phải? Như vậy mới không phải lãng phí lương thực rác rưởi, không có phụ lòng bọn ta nhọc nhằn khổ sở cung dưỡng ngươi. Bằng không chẳng phải là liên lụy cũng không bằng? Lợn còn có thể giết thịt ăn đây. Có thể ta lo lắng chính là, các ngươi có thể dừng nhất thời ái quốc ý đừng kích động, đến lúc đó lại bị Liều khẩu giết đến tề ta quần, tử thương nặng nề, vậy thì không tốt."

"Các tướng sĩ mệnh cũng là mệnh không phải?"

Không thể khinh thường hy sinh đi. Bọn họ cũng đều có gia có cha mẹ nhi nữ, cũng không dễ dàng.

Này đánh đánh bại lung tung chết trận, vô công từng có, tử chết vô ích, huyết bạch chảy, nhà bọn họ ít đi nhi tử tượng phu phụ thân gặp vận rủi lớn, ta Đại Tổng cũng mất hết mặt mũi, không đáng a.

Phan thống chế, ngươi nói đúng không là cái này lý?"

"A ha ha, Phan thống chế chó tức giận. Ta cũng là có ý tốt nhắc nhở. Ta là hương dã thô nhân, không sánh được tướng quân có thức văn nhã, nói tới thoại không êm tai, có thể ta thân là trung quân ái quốc lương dân, ngươi nên có thể từ ta quan tâm các tướng sĩ an nguy trên cảm nhận được một cái hùng hực xích từ chi tâm."

Triệu Đại Hữu nghe tiểu nhi từ ác miệng cùng mới mẻ đánh giá hơn nhiều, bị hại nặng nề, cũng bất tri bất giác hình thành như đao ác miệng. Đây một cái miệng liên thao thao bất tuyệt.

Phan thống chế bị mang thương mạng bỗng này thông tấn, khởi điểm căm tức trùng đỉnh, có chút kim không được, có thể nghe hơn nhiều, tâm tình lại bình tĩnh lại.

Khai quốc huân quý tử tôn ai tới hôm nay, đã sớm vẫn không được vũ không phải, xác thực phải dựa vào mặt dày da dày vu vạ triều đình cùng hoàng đế bên người hỗn đãi ngộ cùng hưởng thụ.

Không có điểm ấy lưu manh bản lĩnh, bọn họ sớm bị sĩ phu môn cùng quét khỏi Tây Quân tướng lĩnh khinh bỉ từ, tại quyền lực đấu tranh bên trong bị gặm ròi mất.

"Triệu trang chủ nếu một mảnh trung quân ái quốc chi tâm, cái kia tất sẽ không chối từ bản tướng quan sát học tập. Có phải là nha, Triệu trang chủ?"

Chuyển đề tài, lạnh dưới mặt,

"Triệu trang chủ không đáp ứng bản tướng? Chẳng lẽ ngươi trong trang có cái gì người không nhận ra bí mật? Ngươi, chân tướng truyền nói như vậy có ý

đồ không tốt?"

Triệu Đại Hữu cười ha ha.

"Ta nói Phan thống chế, ngươi nếu nghĩ đến hại ta, liền phóng ngựa lại đây, thiếu mẹ kiếp đau xót vẫn giáp thổ dài dòng. Chúng ta buông tay đại chiến một trận, xem xem rốt cục là các ngươi bị chết nhiều, vẫn là ta có năng lực.

Nếu thật sự là có mang thiên ý, ta tự nhiên hoan nghênh. Thôi gia có thể cho ngươi chỗ tốt. Ta chẳng những có thể để ngươi phát tài, còn có thể giúp ngươi thăng quan. Ta không lừa ngươi. Triệu Đại Hữu ba chữ chính là náy lắc lắc tín dự bảo đảm. Không phải mẹ kiếp Thôi gia những không biết xấu hổ tham bí con hoang."

Cái này Triệu Đại Hữu chối từ không được, liền dứt khoát trở mặt thấy đáy bài, coi là thật là gan to bằng trời.

Hắn dám ra khỏi thành mạnh mẽ chống đỡ, đến cùng dựa dẫm cái gì không sợ bị triều đình giáng tội?

Trợ ta thăng quan?

Chẳng lẽ Triệu gia ở trong triều có núi dựa lớn?

Không nghe nói Triệu gia có cái gì làm quan bằng hữu thân thích oa. Con trai của hắn có người nói là cái làm quan lương tài, còn quá nhỏ, không thể... .

Phan thống chế đến biên cảnh làm tướng muộn, không có kiến thức qua Triệu gia cùng Thôi gia đấu mạnh mẽ hung dã. Lúc này là thật giết mình không nhỏ. Toàn bộ Đại Tổng, chỉ sợ cũng chưa từng thấy Triệu trang loại này dám cùng quan quân ngạnh đến.

Ước lượng một phen, phán đoán Triệu Đại Hữu chỉ là đang hư trương thanh thế nắm miệng lừa bịp dụ dỗ lui binh, Phan thống chế lạnh mặt, cười lạnh nói: "Tài mọn cũng dám hiện xấu? Xem ra Triệu trang quả nhiên muốn mưu nghịch tạo phản. Triệu Đại Hữu, bản tướng khuyên ngươi hãy thành thật bỏ tay chịu trói, đỡ phải Triệu trang ngươi vô tội lạc cái cây chết đầy đồng, ngươi Triệu gia cả nhà toàn bộ mệnh phó hoàng tuyền."

Vung tay lên, bên người truyền lệnh quan lập tức nâng chỉ huy kỳ rung động. Ba ngàn đại quân chậm rãi chỉnh hợp lên, đao thương đều phát triển, chuẩn bị tiến công.

Không ngờ Triệu Đại Hữu tiếng cười lạnh càng to lớn hơn.

Đại đao chỉ tay từng cái từng cái mất lộ ra tham lam quan quân, "Ha ha, rốt cục lộ ra không biết xấu hổ khuôn mặt?

Các ngươi những người này kẻ vô dụng, Liêu khẩu đến, các ngươi không dám chặn. Liêu khẩu tại Thương Châu tùy ý cướp đốt giết hiếp, các ngươi chỉ có thể rửa rứt cổ trong thành giả chết. Liêu khẩu đi, các ngươi vẽ mà không kích, tên là truy địch, thực cùng hộ tống Liêu khẩu thắng lợi trở về tương đồng.

Chỉ bằng các ngươi những người này rác rưởi cũng muốn tại Triệu trang vu lương tạo phản giết dân mạo công?"

Đại đao giơ lên, "Các huynh đệ, để những này không có trứng rất linh giáo một phen ta Triệu trang hán tử giết Liêu khẩu bản lĩnh."

Ba ngàn trang đỉnh kinh thiên động địa hét lớn một tiếng: "Giết."

Sát khí ngút trời, như tường mà vào.

Doạ không được đối thủ, Phan thống chế giết náy cả mình: "Cái này triệu man từ lễ nào thật sự là hữu tâm tạo phản?"

Song phương cấp tốc tiếp cận, vốn nên thế nhược khiếp đảm hương binh một phương nhưng khí thế như cầu vồng. Vốn nên mạnh mẽ quan quân một phương nhưng càng gần khí thế càng thấp.

Con mẹ nó, không phải nói được rồi doạ ngã những này hương binh, cầm cái này cả gan làm loạn trang chủ, bọn ta là có thể thoả thích đánh cướp hưởng thụ một phen sao?

Này chuyện gì xảy ra cái này. Nhìn tình thế không đúng rồi.

Này đó là bọn ta doạ ngã bọn họ, xem đối thủ nghiêm ngặt hung ác tư thế rõ ràng là muốn tàn sát bọn ta. Không được, cái này Triệu trang là thật muốn tạo phản. Này muốn đánh tới đến, bọn ta đuổi lão đường xa luy, cái kia có thể đánh thắng tinh khí thần đường đến đang đủ đối thủ?

Cái này Triệu trang chủ thực sự là cái hán tử.

Sớm nghe nói hắn một nhà đời đời kiếp kiếp đều tâm địa từ bi, đồng ý bảo vệ trợ giúp gặp rủi ro bách tính, ngươi nghe một chút hắn cũng đồng tình bọn ta khổ làm lính. Như vậy người tốt đáng chết sao? Những ăn thịt người con không làm nhân sự quan gia mới đáng chết.

Ta là muốn cướp lược phát tài ngu Triệu trang đàn bà, nhân gia là muốn bảo vệ quê hương, mù quáng là muốn cùng bọn ta liều mạng.

Đùa thật?

Ai má ơi, chuyện tốt là mê người, có thể chỉ sợ mất mạng đi hưởng thụ. Ta mới vừa lĩnh bạc còn không vải lên sọc... .

Bình hùng hực một cái, đem hùng hực một tở.

Hùng binh theo dũng mãnh trang chủ, mỗi bước ra một bước, sát khí liền trường một phần, giết ác khí càng ngày càng mạnh mẽ. Quan quân nhưng hỗn loạn quân tâm bắt đầu chia tán dao động, phía trước tướng sĩ bước chân chậm lại, mặt sau càng là tha kéo dài kéo, khoảng cách càng kéo càng xa.

Nhưng mắt thấy cuối cùng rồi sẽ một trận chiến.

Đến lúc này, bất luận song phương có nguyện ý hay không, cũng phải đánh, cũng phải tận lực, giết chết đối thủ mới có thể sống sót.

Ánh sáng, ánh sáng, ánh sáng... . .

Phượng xa đột nhiên truyền đến một trận chiêng trống huyền thiên, đồng thời tựa hồ là hướng bên này tới gần.

Phan thống chế cùng một đám tướng sĩ cũng không nhận được quay đầu hướng về Hà Tây nhìn lại.

Quá xa, chỉ có thể nhìn thấy là một đám người đang nhiệt nhiệt náo náo mà tới. Chẳng lẽ là nhà ai kết thân?

Phan thống chế quay đầu lại lại vừa nhìn, nhất thời kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Triệu Đại Hữu thúc ngựa xua quân vững bước mà vào, trong tay thô to cung tên dựng lên, con mắt vẫn từ nhìn chòng chọc cổ của hắn, căn bản không bị bên ngoài náo nhiệt ảnh hưởng.

Những kỵ vệ cũng mỗi người như vậy, toàn bộ tâm thần đều quan tâm ở trên người đối thủ.

Mà mặt sau ba ngàn đại quân, cuối cùng bộ có hùng binh cũng quay đầu sát xem trò vui, nhưng người không nhiều. Trung bộ trước bộ nhân mã lại một cái quay đầu phân tâm cũng không có, đồng thời mỗi người mục như sói ác, tựa hồ cũng muốn thừa dịp đối thủ phân tâm cơ hội một lần xông vỡ quan quân chiến trận, sau đó thoả thích tàn sát.

Đối với những này trang đình tới nói, mắt thấy đồng lúa bối khổ phán ngày thật tốt rồi cực đến rồi, Triệu trang đem sẽ trở thành ông trời của bọn họ đường thiên đường, ai dám không cho bọn họ trải qua giấc mơ tháng ngày, thậm chí muốn triệt để hủy diệt Triệu trang, ai chính là không đội trời chung tử địch.

Hướng hồ bọn họ sớm hận thấu những này chỉ có thể gieo và bách tính rác rưởi quan quân, hận không thể mượn cơ hội giết chết mấy cái gieo và quan quân, gian khổ huấn luyện lại để cho bọn họ đối với sức chiến đấu của mình càng thêm tự tin, lại có Triệu trang muốn ra thánh nhân vàng sáng che chở, tự nhiên một không chỗ nào sợ, kim nén quá lâu cực khổ khuất nhục lửa giận có triệt để phát tiết mãnh liệt khát vọng.

Phan thống chế cường chế tâm thần, lại nhìn chính mình bộ hạ, tiền đội còn tại chậm rì rì đi, mặt sau rất nhiều tướng sĩ dứt khoát nhân cơ hội nghi chân nhìn Hà Tây náo nhiệt. Liền ngay cả mang đội quan tướng đội quan cũng không có thiếu như vậy.

Triệu trang uy danh hùng danh chi thịnh, danh bất hư truyền.

Phan thống chế tọa lỗi, tiền cũng không được, thối cũng không xong.

Hiện tại đến phiên hắn lo lắng phát sinh xung đột khó giữ được tính mạng.

Cái kia đội người nhân đều cười ngựa, tiến lên không chậm.

Theo rất sắp tiếp cận, Phan thống chế thấy rõ người tới, không khỏi sửng sò, tâm càng chìm xuống: "Làm sao mang đội là cái công công, hộ vệ vẫn là kinh thành hộ ban cấm vệ? Đó là thánh chỉ? Triệu trang? Đây không có nhà khác, gõ gõ đánh giống bên trong trạng nguyên báo hỷ, sẽ không là tìm ta, chỉ định là Triệu trang. Ai có thể tiếp thánh chỉ? Triệu Đại Hữu tên nhà quê này thảo dân? Cái nào cùng cái nào nha?"

Đang loạn cân nhắc đây, liền nghe một cái lạnh lạnh âm thanh truyền đến: "Thương Châu quân ở đây làm cái gì đây? Chẳng lẽ là xem Triệu bá gia gia đều là lương người lương thiện dễ ức hiếp, nghĩ đến dọa dẫm vơ vét?"

Tay nâng thánh chỉ cao cự lập tức công công tuy nói tuổi không quá lớn, có thể khí thế phái đoàn sẽ không tiểu, trong lời nói tâm ý hiển nhiên kiểm chi quan quân, thiên giúp Triệu gia, hơn nữa hơi có chút không có sợ hãi, căn bản không đem Phan thống chế cái này con dòng cháu giống Biên quân trọng tướng để ở trong mắt ý tứ.

"Triệu bá gia?"

Phan thống chế sửng sò.

Đại Tổng có tổ chế, không phải quân công không được phong tước.

Này bao nhiêu năm không ai tại lúc còn sống phong tước. Triệu gia làm sao sẽ?

Bỗng nhiên nghĩ đến một ý nghĩ: "Chẳng lẽ này Thương Triệu là hoàng triều một nhánh, nhân gia đồng lứa bối tại biên cảnh ở lại, căn bản chính là hoàng gia cố ý an bài xong ở đây trần thủ giám thị chứ quan chức quân?"

Lấy hoàng gia sợ nhất có quan đem tạo phản niệm tính, suy nghĩ thêm Thương Triệu loại này hộ dân gần như đại công vô tư lại kháng Liêu hung ác kiên quyết lịch sử, không phải là không có khả năng a.

Bọn họ là hoàng tộc, vì chính mình gia sự, mới sẽ như vậy làm. Giang sơn chính là nhà bọn họ. Ta nhưng lấy tạo phản lấy cớ để giết người ta, cái này cần nhiều hoang đường.

Phan thông chế ngưng không chịu nổi, nghĩ đến hậu quả đáng sợ, hần nhất thời liền xuống đến rồi, tay chân lạnh lẽo, đầm kinh can run rẩy, mặt trắng nhợt sắc mặt càng bạch, chỉ như thể bạch.

Các quan quân nhưng là đều gặp, ngốc b.

Mà Triệu Đại Hữu nhưng nở nụ cười, ngực như nhiên một đám lửa.

Nhi tử, người rốt cục mang theo vô thượng vinh quang đứng lúc đứng giờ trở về. Chậm trễ nửa chốc lát, song phương khai chiến, ta liền muốn tọa lạc.

Khà khà, Tam Lang tình báo này vọng coi là thật là quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 51: Chính trị cần cùng chính trị chính xác

Triệu Nhạc lắng lắng nghe sát vách thái giám cái kia trầm bổng du dương tuyên chỉ thanh.

Lấy hần này điểm trung học cổ văn nội tình còn cơ bản đều đã quên, đương nhiên nghe không hiểu tài hoa văn hoa từ tao xây dài dòng tạm thời hoa lệ vô cùng thánh chỉ.

Nhưng ôm hần chính là không chịu lập gia đình quái lạ biểu tỳ, Lý Ný rất có học vấn, có thể phiên dịch cho hần nghe.

Cái khác người nhà, bao quát tỳ tỳ Triệu Minh Nguyệt đều ở tiếp nghe thánh chỉ, hầu như là tập thể thăng chức đến tước.

Bà nội môn, mẫu thân, Kiều thị, hai cô cô đều thành cáo mệnh phu nhân, cấp bậc không giống mà thôi. Quách lão thái thái kết giao bà nội cao nhất, tứ phẩm. Mẫu thân kém hơn, Kiều thị lần thứ hai chỉ, bà cô môn cùng cô cô là cấp thấp nhất.

Râu mép cha phi thăng thành từ lục phẩm phi kỳ úy, Triệu Tín, Triệu Việt thành đang cừ phẩm bảo nghĩa lang, đương nhiên đều là hư danh, không có thực quyền, chỉ là hưởng thụ cái này cấp bậc đãi ngộ. Thực tế vẫn là Triệu trang thổ trang chủ, dân binh đầu lĩnh, nên làm gì đi làm gì.

Lưu quản gia thiết thời, cùng nhi tử lão bà cái gì đãi ngộ cũng không được đến.

Làm nô tài liền không thể làm quan. Có quan đãi ngộ liền không thể là nô tài. Đại Tổng quan chức không có tiện đến một cái nô tài cũng có thể làm quan. Đương nhiên hoàng gia nô tài không giống.

Lão Lưu một không quay lại nhìn lựa chọn kế tục làm Triệu gia quản gia phần này nghề nghiệp, cũng chỉ có thể như vậy.

Ca ca Triệu Liêm lại thành Khai quốc bá, cụ thể phong hào là Văn Thành bá.

Công, hầu, bá, tử, nam, cấp năm tước vị, Triệu Liêm chỉ liệt trung đẳng, cảm giác cũng là như vậy, thực tế tại Đại Tổng nhưng là phi thường tuyệt vời, hiếm thấy.

Triệu Liêm khả năng là Đại Tổng cái thứ nhất bằng văn sự tinh tại lúc còn sống liền phong tước sĩ tử, đặc biệt là hần còn chỉ là người thiếu niên.

Phong hào càng tuyệt vời, văn thành, đây chính là giới trí thức cần ngược nhìn truy đuổi cao thượng địa vị cùng mục tiêu. Tại Đại Tổng nghiêm trọng trọng văn khinh võ đại thể dưới, ảnh hưởng lực càng tăng lên.

Mã Công Lượng hỗn lên Nam tước, hào Nghĩa Đức nam.

Cụ thể lạc tiểu mã trên đầu, hoàng đế có chút trêu tức trêu chọc ý tứ.

Cho tới kim ngân tiền tài càng là một đồng lớn, qua lại đến người hoa cả mắt.

Phong thường nặng như vậy, Triệu Cát rộng lượng như vậy, chín phần mười là giận hờn kết quả.

Tại tiếp kiến Triệu Liêm sau sau đó mấy ngày bên trong, Triệu Cát nhờ vào đó sự tình tàn nhẫn mà đánh nghi vấn không phục hấn quân thần mặt, đương nhiên cũng bao quát trong hoàng tộc người, mạnh mẽ sáng khoái một cái, tận thổ kim nén trong lồng ngực hơn một năm hờn dỗi, đề nghị như vậy việc trọng đại cự công phải cho Triệu Liêm phong tước.

Nhất thời triều đình liên sôi sùng sục.

Văn nhân lẫn nhau coi thường tính nét vào thời khắc này đầy đủ bại lộ.

Có ghép vần từ điển, chỉ muốn học rất ít không có mấy ghép vần, hiểu được phân biệt hầu như là người liên có thể nắm giữ đơn giản bốn cái âm điệu, chính là lại cùng lại không có cơ hội đọc sách người, chỉ cần có thể mua bản tự điển, là có thể chính mình nhận thức chữ thức ý, tuy rằng như vậy được không văn chương ngang dọc trí tuệ hiểu rõ đại tài, nhưng ít nhất không phải mù chữ.

Mù chữ cùng không phải mù chữ quốc gia, cái kia sức sáng tạo, quốc gia phát triển tốc độ cùng chất lượng, có thể như thế sao?

Khác biệt một trời một vực, hoàn toàn không có khả năng so sánh.

Đại Tổng đặt chân thế giới vốn là văn hóa hưng thịnh.

Cái khác như là thuận tiện thống nhất khẩu âm cùng giao lưu chỗ tốt liền không cần phải nói.

Vì lẽ đó, các quan văn không thể, không dám, cũng sẽ không ở phương diện này phủ định Triệu Liêm công lao.

Nhưng đều không phục.

Này có cái gì nha?

Ta cũng có thể, lấy ta tài học có thể so sánh cái thằng nhóc làm càng tốt hơn.

Ước ao ghen tị.

Ta làm sao liền không nghĩ tới phương pháp này?

Chỉ có thể tại phong tước trên đập phá, cùng kiên quyết phản đối, lấy này thuận tiện thoáng phản đánh một thoáng hoàng đế mặt, mơ hồ trả thù một thoáng dương dương tự đắc hoàng đế.

Văn hóa phương diện sự tình, quan văn đều làm trái lại.

Các võ quan tự nhiên càng không phản đối, thậm chí không phản.

Một cái em bé ý nghĩ kỳ lạ, lung lay cán bút là có thể phong tước?

Bọn ta đầu đao liêm huyết, lấy mệnh bảo đảm giang sơn, nhưng không chiếm được. Hoàng đế, ngươi đùa giỡn đây. Hấn dựa vào cái gì nha?

Triệu Cát nguyên bản đề phong tước cũng chính là một cái cố ý thăm dò chính trị thủ đoạn nhỏ, bản thân tuy rằng cảm giác rằng Triệu Liêm tại hấn cần nhất thời điểm xuất hiện, là công không nhỏ, có cái kia một điểm trọng thưởng ý nghĩ, nhưng thái độ cũng không kiên quyết.

Có thể bị như thế kịch liệt phản đối, nhất thời gây nên Triệu Cát lửa giận trong lồng ngực.

Các ngươi muốn làm gì? Còn nghi vấn liên? Muốn phủ định liên công lao? Vẫn là còn dự định cổ động huy bỏ liên ngôi vị hoàng đế, khác lập cùng các ngươi giao hảo hoàng thất con cháu thượng vị

Nghĩ như vậy, vấn đề liền nghiêm trọng.

Đây không phải là Triệu Liêm cá nhân vinh nhục, mà là vấn đề chính trị.

Tuy rằng Triệu Cát hành vi bản thân liền là đem việc này biến thành sự kiện chính trị, dùng chính là chính trị thủ đoạn.

Huống hồ Triệu Cát bản thân liền là cái kẻ hất người thất thường, nói trắng ra chính là thích làm gì thì làm.

Kết quả, càng gặp phải phản đối, càng không cho Triệu Cát thích làm gì thì làm. Triệu Cát muốn trọng thưởng nghịch phản ý nghĩ liền càng mãnh liệt.

Liên là hoàng đế. Tất cả, liên định đoạt.

Triệu Liêm chính là trời xanh phải tới giúp liên, nói không chắc vẫn là ngày sau phụ tá đắc lực, không thể bạc đãi khuất không còn, càng không thể để cho các người đám này đổ mắt cũng bắt trung bất kính thứ hỗn trưởng gieo vạ, phải trọng thưởng bảo vệ hần thuận lợi lớn lên lên làm thực quan.

Này lại là một cái hoàng đế cho mình tìm lý do, hơn nữa rất tin tưởng này điểm.

Then chốt vẫn là chính trị cần.

Sau đó hần liền cẩn thận hỏi dò Thương Triệu gia còn có cái nào lộ mặt sự tình.

Đồng Quán nhìn lên hoàng đế diệu bộ này, tự nhiên đối với hoàng đế bức thiết tâm thái môn thanh.

Ích lợi của quốc gia cao hơn tất cả.

Quốc gia là hoàng đế. Người hoàng đế kia cần chính là cao hơn tất cả. Làm nô tài lúc này nếu không phải chán sống vị, liền tuyệt không thể không toàn lực thỏa mãn hoàng đế cần.

Liên Đồng Quán lại một lần lương tâm phát tác, đem tại Thương Châu dân gian bí mật trình thám hỏi thăm được liên quan với Thương Triệu gia sự, kiểm hoàng đế cần nói rồi.

Liên kháng Liều tiên tiến dân chúng tập thể, ái quốc dũng mãnh trang chủ các loại, vô tư thu nhận giúp đỡ che chở trợ giúp binh tai bên trong dân chạy nạn, thu dưỡng đông đảo cô nhi, Ninh thị lão thái thái truyền kỳ cùng hiếu đức từ bi vân vân phẩm chất ưu tú. Đều bị Triệu Cát nắm giữ.

Cho tới Thương Triệu cùng Thôi gia ân oán, Thương Triệu bí mật phạm pháp giết người, cùng với bởi vậy đối kháng quan phủ loại này bất luận lý do gì đều thuộc đại nghịch bất đạo sự tình, Đồng Quán tự động quên.

Cái này gọi là chính trị chính xác.

Hoàng đế giật mình.

Ta Đại Tổng lại có như vậy gia đình lương thiện?

Lần thứ hai bị trung tâm có thể làm ra nô tài đầu lĩnh lấy tính mạng đảm bảo tuyệt không nửa điểm giả tạo. Việc này đến Thương Châu tùy tiện hỏi thăm liền có thể biết. Triệu Cát gật đầu, lập tức đi tới hướng về thái hậu nơi.

Sau đó lão thái sau thay đổi sắc mặt, nói rồi: "Như vậy nhân gia, như vậy công lao là đến trọng thưởng, phải dùng hết sức khen ngợi, để người trong thiên hạ đều học một ít."

"Tổ chế không phải quân công không được phong tước?"

Lão thái sau nở nụ cười, đối với tỏ rõ về phiên muộn hoàng đế tìm tới lý luận căn cứ: "Tổ chế căn bản là gì? Vì là ta Đại Tổng phồn vinh hưng thịnh, vinh viễn truyền lưu. Quan gia đi thôi. Ta lão thái bà ủng hộ người."

Liên, Triệu Cát có lý chẳng sợ, hành diện lần thứ hai vào triều đường tàn nhẫn làm mất mặt.

Quần thần liền câm miệng.

Thôi đi Triệu Liêm đưa từng toà từng toà chung loại này quý hiếm bảo bối Thái Kinh Thái tướng gia, tuy rằng không biết Triệu Nhạc là tại chú hần chết sớm, tính toán sớm chậm một ngày chung kết lão Thái, chung xác đừng nói kim ngân, chính là thiết đều không nở cho lão Thái, gổ điều chút hoa văn phải, tuy rằng căm ghét như vậy thành tựu không thể lạc trong tay mình, nhưng đại sự, nhân gia đã thành, không thể cứu vãn, giết người ta rồi toàn tộc diệt khẩu cũng vô dụng, trái lại tai hại, chỉ có thể dựa thế mưu lợi, lúc này nhìn chuẩn hoàng đế tâm thái cùng cơ hội, rốt cục lên tiếng chống đỡ hoàng đế.

Như vậy cũng là có Thương Triệu gia ngày hôm nay tình cảnh này.

Đồng Quán thom lây được quan gia coi trọng, cũng bị Triệu Liêm nhiều lần xưng hô Đại tướng quân đánh thức đầu óc. Triệu Cát cảm giác ổn định triều cục, khác một nhiệm vụ thiết yếu là chương không quân đội, trọng yếu nhất là Tây Quân.

Đồng Quán có khả năng, then chốt là người có phúc, cũng thổ lộ phurong diện quân sự ham muốn cùng chí khí, Triệu Cát bàn giao Đồng Quán, có cơ hội thích hợp liền sắp xếp Đồng Quán đi Tây Quân giám lĩnh.

Một cái lĩnh tự để Đồng Quán bỗng cảm thấy phản chấn: Lẽ nào ta thật sự có làm Đại tướng quân mệnh?

Suy nghĩ thêm một cái mười mấy tuổi em bé nhưng có thể chế ra văn hóa thánh điển, không chắc đứa nhỏ này thật liền không phải phạm nhân.

Đồng Quán như thường tin thần thần đạo đạo sự tình, bởi vậy tìm tới căn cứ, nhất thời tự tin hơn gấp trăm lần, hùng tâm bừng bừng, không nghĩ nữa bên

ngoài lợi ích thực tế nhưng còn xa cách hoàng đế dễ dàng mất đi thánh sùng loại này lo lắng, quyết tâm tại Tây Quân lập xuống bất thể thành tựu.

Như vậy không chỉ sẽ không mất đi phí hết tâm huyết ngao đến địa vị, còn có thể trở thành hoàng đế không thể không nương theo coi trọng quyền thần. Càng chắc chắn, cũng càng lợi ích thực tế.

Bởi vậy, tự giác là tri ân tất báo, Triệu Liêm hiển nhiên lại giản tại đế tâm, Đồng Quán liền đối với Triệu Liêm một nhóm đặc biệt nhiệt tình chăm sóc. Cũng là có truyền chỉ thái giám không hỏi đúng sai phải trái, thậm chí căn bản không có tư cách nói chuyện, liền dứt khoát thiên giúp triệu gia sự.

Da mặt dày Phan thống chế đang sợ hãi bên trong gia tộc nào chuyển, đối với truyền chỉ thái giám giải thích nói mình không phải đang ức hiếp Triệu gia, mà là tại lấy thực chiến hình thức thao luyện quân đội cùng Triệu trang hương binh chuẩn bị kháng Liêu, tại Triệu Đại Hữu cũng không truy cứu "Khoan dung" bên trong hỗn qua đi, tiếp theo sau đó mặt dày theo tới Triệu gia nghe một chút thánh chỉ nội dung.

Sau đó làm rõ điểm nguyên nhân, thở một hơi, nhưng cũng sợ đây chỉ là quan gia vì là che dấu tai mắt người bỏ trí giả tạo, cũng không dám nữa đối với Thương Triệu có bất kỳ ý nghĩ xấu.

Cho tới Thôi gia trả giá lượng lớn bạc?

Người dùng tiền, bản tướng cũng khô rồi, chỉ là không hoàn thành. Nay thuộc về không thể đối kháng, Người Thôi gia lại không hài lòng cũng đến được.

Ngược lại bạc đã phân phát các tướng sĩ, có lá gan, người liền đi phải quay về.

Lại nói, coi như hấn dám, cũng khó khăn.

Triệu gia nhảy một cái Long Môn, do dân chuyển quý, hơn nữa hoàng đế coi trọng thậm chí đang chăm chú, không phải hấn cái này nho nhỏ Biên quân tướng lĩnh năng động.

Đừng nói hấn, chính là quan văn đứng đầu Thái Kinh cũng không dám dễ dàng đưa tay.

Một mã quy nhất mã.

Người dừng xem các quan văn kính kính phản đối trọng thưởng Triệu gia, nếu có người vô cớ sinh sự thương tổn Triệu Liêm, vậy thì là xúc động toàn bộ giới trí thức vậy ngược.

Quan văn hoặc có thể nói toàn bộ văn nhân tập đoàn tôn nghiêm cùng lợi ích không thể xâm phạm. Ai xằng bậy, phải để ai hơn xui xẻo.

Triệu Nhạc cũng không nghĩ tới như thế một cái tiểu bố cục kết quả là được lớn như vậy thu hoạch.

Toàn trang mọi người tại cao hứng cuồng hoan.

Thương Châu không ai dám lại ức hiếp bọn ta. Ta làng xóm không cần tiếp tục phải nộp thuế nạp lương. Đây chính là các hộ nông dân giản dị ý nghĩ.

Mà Triệu Nhạc muốn chỉ là cái ổn định phát triển hoàn cảnh.

Muốn phát triển, ổn định áp đảo tất cả. Điểm này hậu thế mà đến Triệu Nhạc vẫn là hiểu.

Nhìn về mặt kinh ngạc nhìn kỹ chính mình biểu tỷ, Triệu Nhạc chậm rãi xoay người, nhàn nhạt giải thích nói: "Không phải tiểu đệ thần kỳ. Là chính trị cần, chính trị chính xác. Chỉ đơn giản như vậy. Tỷ tỷ cũng đừng trợn lên tiểu đệ sợ sệt."

Lý Ný liền hi hi nở nụ cười.

Cái này biểu tỷ dài đến rất đẹp, không biết có bao nhiêu hảo hán tử nhìn chăm chăm nàng, nàng làm sao liền không động tâm đây?

Triệu Nhạc tâm tình tốt, liền hiếm thấy thả xuống khoa học kỹ thuật cuồng nhân bản sắc, tùy ý bát quái một cái.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 52: Sinh mệnh một tầng ý nghĩa

khác

"Tam Lang, kế hoạch hoàn toàn thắng lợi, chúng ta từ đây không giống nhau, người làm sao không cao hứng? Có phải là còn đang lo lắng Thôi gia uy hiếp?"

Thiên bắt đầu nóng, trong phòng có chút muộn, mẫu thân Trương Ý Tuệ ngồi ở bên giường thỉnh thoảng nhẹ nhàng cho ấu tử quạt phong.

Triệu Nhạc nghiêng đi phi viên khuôn mặt nhỏ nhìn mẫu thân, vì lúc đầu nói: "Thôi gia? Trời thu chung kết. Không cần nhiều nhọc lòng. Ta lo lắng chính là ca ca."

"Hà?"

"Nương, người nói ca ca lần này trên kinh nhìn thấy hoàng đế là như vậy văn nhã, như vậy có tài, như vậy đối xử từ tế coi trọng hần, hần có phải là sẽ càng trung quân?"

Trương Ý Tuệ trầm mặc.

Tại đây một đại gia đình bên trong, tin tưởng nhất ấu tử vẫn cứ là nàng người mẹ này, hiểu rõ nhất nhi tử tính toán cũng là nàng.

Ấu tử hẳn là mưu tính được rồi đề ca ca làm quan, làm quan lớn, nhưng ở đâu là đề Công Liêm công hiến cho hoàng đế giúp quan gia đem giang sơn thống trị đến càng vững chắc. Đây rõ ràng là đánh vào hoàng quyền bên trong gián điệp, danh lưu đại quan gián điệp, đòi mạng gián điệp. Đường nhiên cũng có thể có lợi dùng Đại Tổng quan trường rèn luyện Công Liêm tâm ý.

Ngắm lại ấu tử đối với mình hứa hẹn: Hoàng hậu cũng không có sinh hoạt.

Hạng người gì mới có thể có cuộc sống như thế?

Chỉ có tiền có tước vị hành sao?

Còn thiếu rất nhiều. Còn phải có vô thượng vinh quang cùng tôn sùng địa vị. Cái gì nữ nhân có thể so sánh vinh quang tôn sùng hoàng hậu còn vinh quang tôn sùng?

Đáp án chỉ có thể là Hoàng thái hậu.

Này liền rất rõ ràng, ấu tử kỳ thực là tại mưu tính đề ca ca hần làm hoàng đế. Mẫu thân của hoàng đế dĩ nhiên là có hoàng hậu cũng không có sinh hoạt. Huống hồ ấu tử còn có thể vật chất trên sáng tạo ra hiện nay hoàng hậu cũng không hưởng thụ được đồ vật.

Nói trắng ra, ấu tử nhận định Liêu Tổng cũng phải xong đời. Hần muốn tạo phản. Chỉ ít là dự định mắt thấy Đại Tổng diệt vong, sau đó ra tay cướp giật núi sông trắng lẹ.

Có thể người khác còn tại hồ đồ hoặc bán tín bán nghi Đại Liêu cùng Đại Tổng sẽ ở có thể nhìn thấy thời kỳ bên trong hủy diệt, Trương Ý Tuệ lại sâu tin không nghi ngờ. Nàng có thể cảm nhận được ấu tử nói chính là nói thật, nhi tử không phải vì dẫn ra thân phận nghi vấn mà cố ý chuyện giật gân.

Cứ việc không muốn làm phản dân, không cầu hoàng gia vinh hoa phú quý, một đời bình an hạnh phúc phải, Trương Ý Tuệ cũng không ngại tại không thể không phản chống đỡ nhi tử làm như thế. Bình dân bách tính sao, nếu như ngay cả sinh mệnh loại này thấp nhất bảo đảm cũng không chiếm được, phản thì lại làm sao?

Triệu Nhạc nhìn kỹ mẫu thân hiểu ý ánh mắt, biết mẫu thân đã nhìn thấu chính mình dự định, thời khắc mấu chốt cũng sẽ ủng hộ chính mình, liền Điem Điem nở nụ cười.

"Nương, ta cho người xướng cái ca đi. Không biết nương có thích hay không âm nhạc?"

Lão Mã Kiều thị yêu trang phục, đối với trang phục rất cuồng nhiệt, hiện đang phụ trách quản lý trang phục xướng, thiết kế trang phục sức mạnh mười phần. Nãi huynh đệ mẫu thân Hà thị có khả năng, phụ trách xướng dệt.

Không quá biết chữ?

Không phải có thể phối thư ký sao, trong nhà lại không thiếu có khả năng thư ký nữ cô nhi.

Lại nói, có cần, lão Lưu cũng sẽ không chống đỡ lão bà học tập. Mù chữ có thể theo không kịp Triệu gia mãnh liệt mở rộng bước tiến.

Ngưu Lão Hàm phụ tử phụ trách mới xây lò cao luyện thép cùng rèn đúc xướng.

Loại này cấp thấp lò cao, không có điện lực, trúng gió là cái vấn đề. Triệu Nhạc linh cơ hơi động, thiết kế cái quạt như thế nhân công động lực thiết bị, miễn cưỡng giải quyết. Luy? Luân phiên chuyển động chứ.

Lý Lão Trụ phụ tử phụ trách đồ gỗ làm bằng gỗ máy móc xướng, đang dẫn người cần chế tuốt hạt ky, nghiền tiếp hạ thu.

Lưu Vũ phụ trách bảo vệ tại phủ thành đi học Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng.

Lưu Văn lui ra ngoài chuyên môn làm mạng lưới tình báo. Đây là một yêu cầu cao hoạt. Triệu Nhạc cũng không hiểu, chỉ có thể theo hậu thế một điểm nhận thức nói một chút, cụ thể đến Lưu Văn tự cái cân nhắc.

Triệu Tín phụ trách bảo vệ Mã Đại Tài cùng Lưu Đạt kinh thương. Triệu Việt phụ trách mang ngư dân vớt, đồng thời luyện "Hải quân" Thủy quân. Thương Châu hàng hóa nhiều đi lấy nước vận, có hải tặc. Vì lẽ đó đến Thủy quân hộ tống.

Trong nhà thêm chút thuyền lớn. Đi hàng, vớt.

Đánh cá, còn dùng một lưới một lưới tung khó khăn như vậy?

Như vậy cũng mò không bao nhiêu đồ vật, một chết cũng phát không được tài, thuộc về cùng bạn việc, trước đây thích hợp Triệu trang, hiện tại dụ dỗ lãng phí nhân lực tài nguyên.

Triệu Nhạc muốn bọn họ đem hai đại thuyền song song, dùng lưới kéo bài tập. Có ròng rọc cùng đòn bẫy, mò hơn một nghìn cân cũng có thể kéo đến trên thuyền.

Hiện tại biển rộng không phải hậu thế ngư nghiệp tài nguyên đều gần như mò tuyệt chủng, hải lý có chính là hải sản phẩm. Người liền giương buồm tận tình mò chứ.

Có thêm ăn không được, bản địa bán bắt động, đi xa chút bán đi. Là thời điểm tại mấy cái thành phố lớn cùng khẩn yếu địa phương mở từ điểm. Coi đây là điểm, mò chuẩn tình huống, sau đó đem mạng lưới tình báo lấy cửa hàng các hình thức chậm rãi bí ẩn tất đi ra ngoài. Làm được một sáng một tối.

Mẫu thân hai cậu ruột sinh ra muộn, tuổi cũng không quá lớn, trước tiên đi phụ trách quán rượu.

Có ân người phải báo đáp. Người tốt nhất định phải có báo đáp tốt. Chân thật chịu làm thân hữu nhất định phải trọng dụng.

Cậu Trương Ý Xuân hiện tại mỗi ngày sống được tượng cái nô lệ, bất kỳ chống lại đều bị mẫu thân cứng rắn tâm đề xuống, liền liền thành thật, theo hần biến thành đen trở nên cường tráng, có thể cũng tại biến tốt.

Nếu như cái này cậu có thể chuyển biến, Triệu Nhạc xem ở yêu nhất mẹ của hần trên mặt, không ngại kéo cậu bay lên.

Cho tới bị xé rách sản xuất Hà Bắc Sơn Đông vùng duyên hải ngư dân, không liên quan, đến Triệu trang đi. Đây đang cần người áp hàng làm hải quân làm hải tặc đây, đắp kín hai tầng tiểu lâu trống không ít. Còn có người chuyên biệt mới lâu. Không sợ người có thể ăn, chỉ sợ người nhất gan không có bản lĩnh.

Biểu tỳ Lý Ny giúp mẫu thân trao tổng. Thị sát cùng thẩm kế công tác là đối với hết thảy người quản lý đều áp dụng quy củ, cùng tín nhiệm không quan hệ. Lý Ny có thể đâm lên, càng yêu thích làm. Đây rất lớn giảm bớt mẫu thân quản trang gánh nặng.

Trong nhà liền bà lão đều bận bịu chẳng lên, có thể hữu dụng nhân tài nhưng còn thiếu rất nhiều. Riêng là muốn mở nhà máy liền nhiều hơn nhiều. Đi đâu tìm hợp lệ xưởng trường?

Không ai có thể quản hoạt, chỉ có thể là quản gia lão Lưu trên đỉnh, cả ngày bận bịu đến vui cười hơn hờ, nhưng chân đều chạy tể. Râu mép cha không cần vì tiền lương phát sầu, lại bị thiên đầu vạn tự sự tình bận bịu hôn mê đầu.

Triệu Nhạc vô đầu, chỉ được nại tính tình đem tự mình biết này điểm nói ra, mẫu thân và Lý Ny nhớ kỹ biến thành quản lý các giáo tài, sau đó ấn phát cho chọn ra đến tuổi trẻ lại thông minh tin cậy học tập.

Nhận thức không được vài chữ?

Thỉnh giáo người khác đi. Không có cái kia cường hào thời gian lãng phí ở phương diện này.

Triệu Nhạc cũng phát hiện mình là xuất sắc nhà khoa học, nhưng khi không được hợp lệ lão sư.

Hần dòng suy nghĩ là rộng lớn, nhảy lên, đừng nói những này cổ nhân, chính là hậu thế bác sĩ sinh cũng chưa chắc có thể cùng được với hần dòng suy nghĩ, để hần giáo, một nhìn đối phương mờ mịt đã nghĩ nổi giận đánh người.

Tỷ tỷ cùng tiểu Hà Diệp liền rất đồng ý khi các người lão sư. Vì là tiến bộ, vì là tiền đồ, ở phương diện này da mặt dày thỉnh giáo tiểu cô nương cũng không mất mặt. Không phụ từ không cũng như thế nhạt qua?

Tiểu Đậu Nha tới đến Triệu Nhạc yêu thích.

Tiểu cô nương là Nam Phương người, dài đến thanh tú, lại không Nam Phương người cơ linh đặc sắc, cũng không hoạt bát, khiến người ta cảm thấy nàng phản ứng trì hoãn có chút ngốc. Nhưng Triệu Nhạc từ trên người nàng phát hiện chịu được nhàm chán chăm chú tập trung vào cái này khoa học kỹ thuật công tác giả quan trọng nhất tính cách đặc thù.

Bất kỳ công việc gì, nếu như kiên trì bền bỉ làm trên 3 vạn giờ, người người cũng có thể trở thành chuyên gia.

Đây là Triệu Nhạc biết cũng thờ phụng một câu danh ngôn.

Hắn nói cho Tiểu Đậu Nha, cổ vũ tự ti Tiểu Đậu Nha dựng nên lòng tự tin, cũng vô tình hay cố ý nhiều dạy nàng mấy lý hoá tri thức. Sau đó phát hiện tiểu cô nương tại toán học trên ngộ tính không bằng tỷ tỷ, nhưng phi thường yêu thích theo hắn giáo dục hoá học vật lý tri thức thí nghiệm thao túng hoặc chế tạo đồ vật.

Xà phòng thơm liền tại chơi như thế lần lượt thất bại chậm rãi đi ra. Kem đánh răng tựa hồ cũng không xa. . . .

Triệu Nhạc ủng hộ và khẳng định không thể nghi ngờ cho Tiểu Đậu Nha cực kỳ vui sướng cùng nhiệt tình.

Tiểu cô nương tìm tới mình có thể làm tốt sự tình, tìm được cuộc sống phương hướng cùng tại Triệu gia định vị, không tiếp tục cảm giác mình chỉ là cái làm ăn com trời buột rác rưởi, nhất thời tinh thần được rồi, ánh mắt sống, tuy rằng vẫn cứ là kiệm lời ít nói nhìn ngốc Tiểu Đậu Nha, nhưng ung dung khoái hoạt rất nhiều.

Gây dựng sự nghiệp liên tục khó khăn.

Triệu Nhạc trong quá trình này phát hiện, theo chính mình trong lúc vô tình ảnh hưởng thay đổi người càng ngày càng nhiều, giấu ở đáy lòng nơi sâu xa mạnh mẽ thất lạc cùng um tùm sát cơ cũng đang yếu bớt không ít. Một ít khủng bố tà ác ý nghĩ cũng đang chậm chậm biến mất. Như Hitler như thế, vừa chuyển động ý nghĩ, thế giới sẽ thiếu từ vô số người.

Hắn cảm giác mình tại thế giới này tìm tới sinh mệnh khác một tầng ý nghĩa.

Để cho mình quan ái người, trung thành người hiền lành tìm tới sinh mệnh giá trị cùng phấn đấu phương hướng, để bọn họ sống được càng phong phú tự tin hạnh phúc, chỉ ít phương diện này là rất có ý nghĩa, đáng giá trả giá.

Khoa học kỹ thuật giấc mơ vĩnh viễn là hắn duy nhất cuồng nhiệt, nhưng đời này, hắn muốn tại trước đây căn bản không chịu lãng phí bán chút thời gian một chuyện trên cổ gắng một chút.

Tỷ như tổn đề mẫu thân càng vui sướng hơn.

Mẫu thân thông tuệ lạc quan, nhân sinh phương hướng cùng hạnh phúc chính là giúp chồng dạy con, nhưng Triệu Nhạc thực sự không biết mẫu thân yêu thích cái gì. Trừ ra gia đình nhi nữ, làm sao mới có thể làm cho mẫu thân vui sướng?

Pha lê đi ra. Triệu Nhạc chủ yếu là muốn tạo quang học máy móc, hấp dẫn nhân tài Tùng sự này lĩnh vực nghiên cứu. Ngày sau liền không ở đây lĩnh vực trâu bò tiểu Nhật Bản chuyện gì. Máy chụp hình, điện ảnh chủng loại có phải là cũng có thể làm một làm?

Tắm gương rút cục làm được mấy cái. Mẫu thân hơn hờ tả chiếu chiếu hữu chiếu chiếu, yêu thích mấy ngày liền xong. Cái khác ham muốn? Sách.

Người luôn có ham muốn chứ?

Những này không được, cái kia âm nhạc?

Triệu Nhạc không có âm nhạc tế bào, kiếp trước ngũ âm không hoàn toàn, hát tựa như giết người, lại nghe qua trung ngoại vô số ca khúc. Điều là công tác gián đoạn đầu óc từng đầu óc.

Mẫu thân nếu muốn nghe chính mình hát, vậy thì đến chứ. Ta lại không phải ca sĩ, xướng không tốt cũng không mất mặt.

Một thủ « mụ mụ hôn » bị hắn bi bô, hỏn hà hỏn hỏn xướng đi ra, nhưng xướng khốc kiên cường mẫu thân.

Bị kích động mẫu thân hôn tỏ rõ vẻ ngum nước, Triệu Nhạc nở nụ cười.

Hắn phát hiện mẫu thân đối với âm nhạc rất mẫn cảm.

Này thì có.

Hồi ức một thoáng gấp nghe qua nhạc khí, đưa tới tay khéo thợ thủ công, đàn violông, cát nó, tát khắc tư, cái giá cổ. . . . Thậm chí đàn dương cầm, đều cân nhắc làm đi.

Khuông nhạc?

Nó không quen biết ta, ta cũng không quen biết nó. Bất quá ta học được đậu, đến, mét, phát, tao a. Ta xướng không tốt ca, nhưng đầu óc thông minh. Giản phỏ, ta vẫn là sẽ.

Dạy cho mẫu thân và tỷ tỷ các nàng, không có chuyện gì liền xướng hai cổ họng.

《 Life Is Like a Song 》《 Ừng bão đích lý do 》《 Love 》《 Teenage Dream 》《 Con il tuo nome 》《 Thiên sử đích sí bàng 》《 Because You Love Me 》

《i I Wanna Love You Forever》《Fearless》. . . .

Triệu Nhạc xấu hổ phát hiện, nhân vì chính mình khi còn trẻ là ở ngoại quốc vượt qua, vì là xem ngoại ngữ luận văn cùng giao lưu cần, tình thông chí ít ba loại cường quốc ngôn ngữ, hơn nữa hẳn phát hiện thay đổi ngôn ngữ tư duy logic phương thức đại đại có trợ giúp điều động đại não sức tưởng tượng, này phương thức đối với người khác có hữu hiệu hay không không biết được, ngược lại kết quả là là hẳn đầu óc nhớ tới ngoại văn ca khúc càng nhiều.

Hắn đem phiên dịch tới được ca xướng đến vụn vặt, mẫu thân nhưng tiện tay nhớ rồi, cũng có thể dành cho đỉnh chính, cùng Đại Tổng lưu hành âm nhạc phong cách hầu như hoàn toàn không tương xứng. Sẽ không quá ảnh hưởng mẫu thân tiếp thu, rất vui vẻ đáng vẻ. Còn thường thường nghe được mẫu thân chính mình ngâm nga.

Chờ nhạc khí làm được, có đệm nhạc, cứ việc nhân nhạc khí chất lượng cùng diễn tấu người học nghề trình độ có hạn, hiệu quả tạm được, nhưng sản sinh rất lớn sức cuốn hút, dẫn tới trong nhà các nữ hài tử đều yêu thích chơi cái này.

Triệu Nhạc nở nụ cười. Ca từ cảm động người. Đệm nhạc âm hưởng nhưng cảm hoá điều động lên người kịch liệt tâm tình.

Mẫu thân hài lòng.

Trong nhà có thêm phân chuyện làm ăn.

Triệu Nhạc cũng cảm thấy tìm tới một loại chinh phục thể giới tiện nghi hữu hiệu lợi khí.

Văn hóa xâm lược, ngôn ngữ không thông, không được. Vậy hãy để cho có thể đánh động các người âm nhạc làm cảm động các người kiểm chế tiên phong.

Thu phục các người, tăng lên các người, còn giải trí các người, ta còn không dùng vì là chinh phục giết quá nhiều người. Ta phương đông tổ quốc sẽ có rộng lớn hơn sinh tồn không gian phát triển cùng tài nguyên. Người xem cái này thật tốt.

Sinh mệnh khác một tầng ý nghĩa, có chút ta nhất định ở đây sinh thực hiện, đem có thể nghĩ đến bố cục tốt.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 53: Ngọc thấu

Chín tháng Triệu Nhạc liền có thể đầy đất đi rồi. Rất rắn chắc nãi huynh đệ Lưu Thông còn chỉ có thể vịn đồ vật hơi đứng một lúc.

Nhìn tiểu thiếu gia rất vui vẻ lôi kéo tay của mẫu thân đầy sân đi bộ, trong phủ hạ nhân ngâm chặt miệng, trong mắt nhưng đều lộ ra sâu sắc kính nể.

Quả nhiên thiếu gia cùng người thường không giống. Vên vên là điểm này liền đại khác nhiều.

Trương Ý Tuệ thực sự luy tại đối với bước đi tràn ngập vô cùng hứng thú ầu từ, khom lưng lôi kéo tiểu nhân bước đi, vên vên mấy ngày, nàng liền cảm giác eo đau xót đến không được, chỉ được đưa cái này gian khổ nhiệm vụ giao cho thích hợp nhất làm việc này Tiểu Đậu Nha, cũng sắp xếp tin cậy tháo vát thận trọng võ nghệ bất phạm cô nhi Đồng Cương phụ trách hộ vệ.

Trong nhà lão chó già chậm rãi lại đây, lấy lòng cùng tiểu chủ nhân chơi đùa.

Triệu Nhạc cười đến khanh khách, lại đột nhiên dặn dò hộ vệ: "Đem nó giết, lưu lột da, đừng làm cho nó bị khổ."

"A?"

Đồng Cương ngạc nhiên.

Này điều chó săn tuy rằng cực phổ thông cũng quá già vô dụng, nhưng là Triệu phủ một phong cảnh. Ở chung thời gian quá lâu, bọn hạ nhân cùng nó đều có cảm tình, bình thường hay là có cũng được mà không có cũng được, nhưng muốn tự tay giết nó nhưng không đành lòng. Đây là người cơ bản nhất một loại cảm tình.

Tiểu Đậu Nha cũng không đành lòng.

Triệu Nhạc nhưng nhìn nhìn Đồng Cương, nhân nhạ hỏi: "Ngươi, không nghe ta? Cái kia, ngươi có thể đi rồi."

Đồng Cương một kích lẫm, cắn răng một cái đem lão chó mang đi ra bên ngoài, lưu lại kết thúc tính mạng của nó, sau đó sắp xếp người đem nó mai táng ở ngoài thành, mau mau trở về kế tục chức trách.

Triệu Nhạc nhìn lên bầu trời, âm thanh có chút thăm thẳm: "Vũ trụ mênh mông. Trong cõi u minh mỗi người đều có số mệnh của hân quy tụ. Động vật cũng như thế. Nó ăn không vào đồ vật, sinh mệnh đã đi tới phần cuối. Một con chó săn không phải chết ở chiến trường, mà là chết ở ổ yên vui bên trong. Đây là loại si nhục. Chúng ta hân là giúp nó."

Đồng Cương suy tư, cùng Tiểu Đậu Nha thờ phào, trong lòng dễ chịu rất nhiều. Bọn họ sợ sệt, cũng không hy vọng chính mình tiểu chủ nhân là tàn bạo thích giết chóc giả, thậm chí liên dứt khoát là hung tàn ác ma.

Triệu Nhạc nhìn kỹ Đồng Cương, vẫn là ngữ khí lạnh nhạt nói: "Đây là ngươi lần thứ nhất đối với mệnh lệnh của ta do dự, vì lẽ đó, ta tha thứ ngươi."

Đồng Cương sắc mặt hơi đỏ một chút, khom người xuống.

Triệu Nhạc không khách khí chút nào nói: "Ngươi là mẫu thân tử mị chọn lựa ra, rất có khả năng. Nhưng không có ta thông minh, liền không muốn nghi vấn quyết định của ta. Lại có thêm do dự, liền tự giác từ chức đi. Như vậy ngươi không thích hợp đảm nhiệm cận vệ. Ta cũng không có cái mạng thứ hai lãng phí tại ngươi do dự bên trong."

Đồng Cương quỳ một chân trên đất, trầm giọng nói: "Ta rõ ràng."

...

Sang năm giữa hè lần thứ hai đến.

Ngày này, Triệu trang một mảnh vui sướng, trang đình môn giết lợn làm thịt dê bận rộn không nghỉ, các phụ nữ vui vẻ ra mặt bãi bàn thả bát, nhưng là Triệu Nhạc bình an qua mùa đông, tráng khỏe mạnh thực tròn tuổi sinh nhật đến.

Đề phòng nghiêm ngặt Triệu gia bảo rốt cục mở cửa hộ nghênh tiếp các lộ khách nhân.

Làm về nhân vật chính, Triệu Nhạc nhìn thấy không ít Thương Châu cùng các nơi thương nhân tài chủ, như tựa hồ có hơi thoát thai hoán cốt cậu ruột Trương Ý Xuân.

Không nghĩ tới chính là, Thương Châu Tri châu cùng thuộc huyện huyện tôn lại cũng rất nể tình, không chỉ đều đích thân tới, còn đau xót văn giáp thổ mỗi người mạnh mẽ vờ vịt khuếch đại Triệu Nhạc một trận.

Nghe được bán có hiệu hay không Triệu Nhạc chỉ muốn thổ, suy đoán chỉ ít này Tri châu cùng Diêm Sơn Huyện lệnh là mượn tham quan học tập làm lý do, muốn trinh sát trong trang tình huống, lại bị cảnh giác phụ thân dụ dỗ kiên quyết khước từ.

Thương Triệu bây giờ địa vị đã không ở hai người bên dưới, danh vọng chi thịnh, hoàn toàn có thể không nhìn bọn họ. Hai nhà này hòa cũng không dám cường nắm, nhưng sắc mặt có thoáng biến hóa.

Đoán được đối phương có khác buồn nôn mục đích, còn phải cường chống vô tri khuôn mặt tươi cười, cùng phụ mẫu đồng thời chuẩn bị chực vị đại nhân "Thoả nần" mà đi.

Bình thường thường thường ngữ là kỳ ngôn để phụ mẫu khiếp sợ Triệu Nhạc vẫn cười hi hi, dù là ai xem đều là một phen tâm thường ngoan em bé dạng, điều này làm cho vẫn trong bóng tối nhắc theo tâm phụ mẫu thờ phào nhẹ nhõm.

Lần thứ nhất nhìn thấy Đại ca cùng trường Sài Tiến, Triệu Nhạc nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, bát quái tâm thúc đẩy dưới, đối với cái này Thủy hử bên trong đan giảng vô tư kính dâng Sài Đại quan nhân rất là đánh giá một phen.

Cái tên này đến cùng là để trụ sau, dài đến thật sự không lại, diện đang mũi thẳng, hoa đào bóng quang điện tỏa ánh sáng, chưa ngữ trước tiên cười, càng cả người tiết lộ quyền quý hào môn tử đệ mới có tự tin khí chất, so đã hiện ra phong thần tuần lẫm Đại ca có thêm phân phong lưu hào hiệp cùng phú quý khí, tất cả những thứ này sẽ không nhạ thảo dân sinh yếm, trái lại khiến người ta không tự chủ được địa tâm sinh thân cận tâm ý.

Ân, hàng này vẫn là mẹ ta nhận con nuôi.

Sài Tiến gia cảnh hào phú, quan phủ không nhạ, không cần tượng Triệu Liêm như vậy khổ tâm cô nghệ thi đại học (thi vô dụng), không cần tranh thủ làm quan chối lợi cửa nhà (làm không lên), thêm vào trường bối chí thân chết sớm, chỉ một trung tâm sáng quân gia ân ân chăm sóc, lúc này mặc dù chỉ mười bốn tuổi, cũng đã bị tôn xưng vì là Sài Đại quan nhân, hành vi trên tự nhiên so với hân người nhiều hơn mấy phần bất kham cùng hào hiệp.

Giờ khắc này hân áo mũ chỉnh tề, trên đầu càng cắm một đóa tươi đẹp loa mất đại hồng hoa, một bước mấy run rẩy, tự giác phong lưu tiêu sái xuất chúng, hình tượng này lạc ở trong mắt Triệu Nhạc nhưng đúng là hậu thế bên trong nhị thiếu năm.

Kỳ thực, Sài Tiến đến Triệu trang cũng không ít, xem Triệu Nhạc số lần cũng rất nhiều, nhưng đáng tiếc, may mắn thế nào, mỗi lần Triệu Nhạc đều ở ngủ say. Chính là đứa nhóc choai choai Sài Tiến đối với đứa nhỏ không có hứng thú, vừa không có kiên trì, thông thường liếc mắt nhìn tận tận lễ tiết rồi cùng Triệu Liêm, Mã Công Lượng chạy. Khiến cho Triệu Nhạc chỉ có thể than tiếc: "Ngươi liền không thể nhiều sau đó!"

Cho tới hôm nay nhìn thấy hình dáng.

"Tiến vào ca ca."

Triệu Nhạc ngửa đầu Đằm Đằm kêu, trương tay nhỏ muốn Sài Tiến ôm, trong lòng nhưng xấu xa nghĩ: Người nếu dám không ôm, ta liền niếu người một hải.

Sài Tiến đang bị cùng trường ấu dâm cấp kia đen lay láy như hồ sâu giống như con mắt nhìn chăm chú đến trong lòng có chút sợ hãi, nụ cười trên mặt đã rõ ràng có xơ cứng xu thế, trong miệng đối với thẳng nhóc lời khen thực tế là đối với đại nhân nịnh nọt nịnh hót đang có chút tục không đi xuống, bỗng nhiên nghe được này một tiếng "Thâm tình" hô hoán, nhất thời như nghe đại đạo luân âm, như âm cam nước suối, cả người 108,000 cái lỗ chân lông đều lộ ra khoan khoái.

Được kêu là một cái sáng khoái.

Mặt mày hơn hờ xã giao, thực tế là chăm chú ở một bên nhìn chăm chăm tiểu nhi tử Trương thị nhưng là sững sờ: Con của ta nhưng là tiên đồng chuyển thế, ánh mắt sao lại là phạm nhân có thể so với. Hôm nay tới nhiều như vậy có máu mặt người, thực tế chỉ thông gia chi tốt Mã Công Lượng phụ tử đến nhạc chân chính thân cận. Này đáng thương Sài gia cô nhi, kiên cố khó thuần tiểu tử vì sao độc chiếm nhạc trưởng. . .

Triệu Liêm, Mã Công Lượng cũng giật mình.

Nhân lão Triệu phu thê yêu chuộng ấu tử, thêm vào béo mập đẹp đẽ em bé chính mình cũng yêu thích, trước đây bọn họ có thể không ít thân mật Triệu Nhạc, đồng ý ôm một cái. Có thể mỗi lần thẳng nhóc đều không phải quá tình nguyện, đặc biệt là khi bọn họ tại lão thái thái trước mặt khoe khoang Ngũ kinh tứ thư văn được khích lệ, thẳng nhóc sẽ mắt tròn trắng, xem ánh mắt của bọn họ tựa hồ là tại thất vọng. Lúc này muốn ôm một cái, thẳng nhóc càng là nửa đằm không chịu, chớ nói chi là chủ động muốn ôm.

Sài Tiến không có chú ý tới Trương thị nụ cười trên mặt trở nên quái lạ, xem ánh mắt của hắc quỷ dị.

Cười vang, hắc ôm lấy Triệu Nhạc, lập tức ai nha một tiếng: "Tên tiểu tử này sao đến như vậy trùng? Ta nhưng là tập võ."

Trên tay mau mau thêm đem kính ôm ổn, xoay mặt nhìn thấy tiếp đón hai bạn bè trên mặt lại có kinh ngạc ăn vị vẻ, nhìn lại một chút Triệu Nhạc ngọt ngào khuôn mặt tươi cười, nhớ tới bạn bè đối với quái lạ thẳng nhóc một ít nghị luận, trong lòng hơi động, không khỏi tự cảm tâm phát tác, dương dương tự đắc bên trong bắt đầu mê hoặc Triệu Nhạc: "Tiểu đệ, cùng ca ca ta nói một chút, người vừa nãy vì sao nhìn chăm chăm ta xem cái không ngót?"

"Có phải là cũng cảm thấy ta Sài Đại quan nhân phong lưu phóng khoáng oai hùng vô song, người đứng ở chỗ này chông bên trong như trong đêm tối bó đuốc giống như chói mắt, coi như người cái kia xuất sắc nịnh mủ mà cùng gian thương ca cũng không giấu được ta phong thái?"

Thối thối, cảm giác thú vị, hắc đem mình cho nói vui vẻ, không khỏi a cười ha ha.

"Tiến vào ca ca, người cài hoa cùng Vương Tài như thế đẹp đẽ. Đại hoa, đẹp đẽ."

Triệu Nhạc trêu chọc Sài Tiến, hời hợt đá kích vị này tự cho mình siêu phẩm bên trong nhị thiếu năm, trên mặt nhưng một mảnh đồng thật lương thiện.

Ach.

Đang cười đến vui sướng Sài Đại quan nhân bị Vô Kỵ đồng ngôn ghen đến gần chết.

Hắn phần nộ nhìn một bên đang ngoắt ngoắt cái đuôi thảo chủ nhân tốt giữ nhà chó đất Vương Tài, vẻ mặt càng kém.

Liền tại Triệu Liêm lo lắng bạn tốt thể diện, gấp muốn bạc thang để tránh khỏi tổn thương bạn bè tình nghĩa, Sài Tiến nhưng vẻ mặt cấp tốc chuyển được, lại cười ha ha lên.

Hắn cười híp mắt đối với Triệu Nhạc nói: "Tiểu tử, người còn quá nhỏ, không hiểu Đại Tổng tập tục. Này xen, khắc, ta cùng người cái thẳng nhóc xa cái này làm gì? Chờ người lớn hơn liền rõ ràng."

Hai bạn bè cùng nhau thở phào nhẹ nhõm.

Trương thị thì lại khen ngợi mà nhìn Sài Tiến, ánh mắt vi liễm, suy tư.

Chỉ nghe Sài Tiến còn nói: "Bất quá, tiểu tử người nói đúng. Một đại nam nhân hắn là đỉnh khôi quan giáp cầm đao ra trận, giết đến Liêu cầu tề ra quân không dám phạm một bên, lại thu phục Yên Vân, phản cướp đi. Xuyên hoa gì nha? Trước đây cảm giác rằng đây là đẹp, là Đại Tổng gió to nhà đại tập tục, ngày hôm nay mới cảm giác rằng quả thật là ngốc thấu."

Nói lấy xuống đại hồng hoa, đặt ở Triệu Nhạc tay nhỏ cười nói: "Hoa rất thơm, cho tiểu đệ chơi đến hải lòng mới đúng công dụng."

Triệu Nhạc lắc hoa, không kìm lòng được một đầu, trong lòng thầm khen: Cái này Sài Tiến linh minh hơn người, càng có khí lượng, phù hợp Thủy hử bên trong cái kia đại quan nhân hình tượng. Bất quá, cái tên này ngày hôm nay mượn cớ lấy một tập tục trào phúng Đại Tổng quyền quý không giống nam nhân, trong xương phần bội tình thân mãnh liệt, không biết là bởi vì đang ở vào thanh xuân thời kỳ phản kháng của trẻ, hay là bởi vì Triệu Tổng đoạt nhà

hắn giang sơn thâm hận Đại Tổng duyên có?

Con mắt hơi chuyển động: Ở cái này mắt cảm giác ngu trung bên trong thế giới, Đại ca loại kia một lòng làm to Tổng giá hải tử kim lương ngọc khuyết tình anh, nếu không biết chuyển biến, liền xong đời. Có so sánh, Sài Tiến loại này tình thần liền đáng quý, sau đó có tác dụng lớn, chỉ ít có thể để hắn ảnh hưởng ca ca. Nay nhất định phải khẳng định, nhất định phải cố vũ duy trì, tất yếu.

"Nương nói tiến vào ca ca nhà lượng cao thượng, thế gian Kỳ nhi. Cho hoa chính là sao?"

Vừa quay đầu đem hoa đưa về phía mẫu thân, "Nương, cho người."

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy chờ đợi mẫu thân khích lệ về mặt.

Một câu nói nói tới Sài Tiến mắt sáng rỡ.

Như vậy tuổi nhỏ tiểu hải tử có thể nhớ tới cái gì? Chỉ có đại nhân nói đến hơn nhiều, mới có thể trong lúc vô tình tại trẻ nhỏ trong lòng lưu lại ấn tượng, bởi vậy có thể thấy được Trương thị bình thường bày ra mẫu thân giống như thương yêu cùng giáo huấn xuất phát từ chân tâm thực lòng, không phải giả tạo công danh lợi lộc.

Hiện trường bầu không khí nhất thời hoàn toàn khôi phục hài hòa vui vẻ.

Trương thị cười khanh khách tiếp nhận hoa, hôn tiểu nhi từ một cái, khẽ cúi một câu: "Thằng nhóc lấu cá, liền người ngoan."

Sài Tiến chuyển ý nghĩ, suy nghĩ thêm bình thường ở đây hưởng thụ đến Triệu trang chủ vợ chồng như cha yêu tình mẹ giống như quan tâm, cái kia chính là hắn nhân phụ mẫu mất sớm mà thiếu hụt, cho mượn 10,000 bạc tính là cổ phần, tiền lời kinh người, Thương Triệu không thiết thời ân nhân, trong lòng nhất thời nóng lên, càng thêm vui mừng.

Trên mặt ý cười càng thêm tỏa ra, hắn tựa hồ hoàn toàn không biết khiêm tốn là vật gì, lúc này hướng về Trương thị tùy tiện uốn cong eo cười nói: "Cõi đời này vẫn là lão nương thương ta biết ta."

Này một không hoàn chỉnh lễ hành chiêm được nhiên. Này một tiếng lão nương khiến đến tình chân ý thiết, cùng dĩ vãng cung kính kỳ thực ẩn có xa cách đề phòng hoàn toàn khác nhau.

Cho tới bây giờ, Thương Triệu không hy vọng triêm Sài gia tiện nghi gì. Trên thực tế cùng Sài gia đi được gần, cũng bắt lợi cho trường tử hoạn lộ. Nhưng cảm nhận được Sài Tiến biến hóa, Trương thị vẫn cứ cao hứng, không khỏi trêu ghẹo nói: "Thiếp thân một nữ tặc nhân gia biết cái gì? Ta chỉ biết người giống như Liêm Nhi ninh, cùng lửa đèn như thế da dày, đều là khó quản muốn ăn đòn bị hầu tử."

Hi hi hi hi . .

Ba người thiếu niên vượt sau gáy, nhếch miệng rộng, lộ ra trắng như tuyết răng cửa, giờ khắc này cười đến đều rất bên trong hai.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 54: Bần tăng ngọc nhiên nói (Thượng)

Sinh nhật yến buổi chiều, khách nhân tăn tăn. Ninh lão thái thái thiếp thân đại nha hoàn Lục Trúc, cũng chính là tồn tại lẻ loi bên trong án bên trong thiếu một chút bị đánh đuổi vị kia, đột nhiên lại đây.

"Phu nhân, lão phu nhân mời rộng rãi tể tự thiện đức đại sư vì là trong nhà cầu phúc, mệnh nô tỳ đến xin mời phu nhân mang tiểu thiếu gia qua đi."

"Cầu phúc?"

Trương Ý Tuệ ngăn ra, lập tức về mặt không vui: Đây là có, để đại hòa thượng cho Tam Lang xem tướng là thật chứ?

Biết rõ lão thái thái nhưng không tin nhiệm tiểu tôn tử, Trương Ý Tuệ bất mãn trong lòng, sẽ không có thể chối từ, chỉ được đánh thức ngủ trưa ấu tử.

Triệu Nhạc từ mơ hồ bên trong chậm rãi tỉnh táo sau, giương mắt quan sát tỉ mỉ một thoáng vị này chịu đựng được thử thách đại nha hoàn, khẽ gật đầu nói: "Lục Trúc, bà nội lớn tuổi, sau đó tại mạng lưới tình báo sự tình trên nhiều giúp một chút năng."

"Tuân mệnh."

Lục Trúc đối với thần kỳ tiểu thiếu gia kính nể cực kì, có mệnh lệnh này, biết thiếu gia tán thành chính mình, từ đây ở trong phủ thân mật địa vị có bảo đảm, trong lòng vui mừng, mau mau cung kính mà đáp lời.

Triệu Nhạc nở nụ cười, ý vị thâm trường nói: "Không cần căng thẳng. Ta, không ăn thịt người. Ân ——, bốn thiếu gia cảm giác rằng người cùng lưu Văn ca ca phối thành đôi rất thích hợp. Người, không ngại cân nhắc một chút. Đương nhiên, việc này theo người tâm nguyện. Sẽ không có người miễn cưỡng người. Chúng ta cũng từ không cưỡng chế hôn nhân."

Trương Ý Tuệ nhìn ấu tử ung dung thông thả nói đại nhân thoải sắp xếp đại nhân việc kết hôn, không khỏi bị chọc phát cười.

Mà Lục Trúc lại bị này to lớn hạnh phúc đánh ngất.

Nàng là cái cực có tâm cơ rất hiểu thắng người. Baka (ngư ngọc) cũng hầu hạ không thật khôn khéo chăm chỉ lại hiểu học Ninh lão thái thái, càng không thể tại vô thanh vô tức phá hỏng cái kia cô nhi âm mưu, không cho bất luận người nào phát hiện, đồng thời có thể làm cho cái kia bại hoại không nổi hoài nghi hại nàng chỉ tâm.

Triệu Nhạc chính là vừa ý nàng điểm này.

Gián điệp càng nhiều là độ khó cao đấu tâm nhãn đấu thủ đoạn hoạt, thông minh tình thương không đủ chơi không chuyển. Không có dã tâm, cũng nên không được quan.

Cho tới Lục Trúc không có chủ động vạch trần, trung thành độ không đủ. Triệu Nhạc cũng lý giải Lục Trúc tâm tư.

Cùng nhau lớn lên cô nhi, cảm tình thường thường so tầm thường gia đình anh em ruột càng sâu.

Huống hồ trong kia hay là thật yêu nàng người, phản bội nhân tư dục bành trướng, chủ yếu hơn là muốn biết đến tiền đề nữ nhân yêu mến theo hưởng phúc. Dù sao khi đó Triệu trang nghèo quá. Trang chủ đều trải qua không ra sao, hạ nhân còn có thể có cái gì hy vọng.

Cái này gọi là Lục Trúc làm sao có thể xuống tay được vạch trần?

Vạch trần chính là để đưa bé trai kia đưa mạng.

Đương nhiên, nàng cũng nghĩ tới trên có tiền có địa vị sinh hoạt, có phản bội động lực, nhưng lại khốn tại Triệu gia ân nghĩa cùng mình lương tâm. Đoạn thời gian đó, nàng bồi hồi tại giữa hai người, nhất định rất buồn khổ, vẫn chưa thể lộ ra sơ sót. Cũng may nhờ nàng có phần này thông minh cùng năng lực, không hổ là Ninh lão thái thái chọn bồi dưỡng được đến.

Làm có mãnh liệt cảm giác nguy hiểm, trăm phương ngàn kế người, Triệu Nhạc tại mansion đi bộ thời điểm không phải đi lung tung đáng.

Hắn lặng lẽ nhà quan sát bên trong mỗi cái hạ nhân mỗi cái khách tới, liền phát hiện cái này Lục Trúc kỳ thực ái mộ chính là Lưu Văn.

Lưu Văn dài đến không giống như trong kia soái, nhưng quanh năm suốt tháng cùng Triệu Liêm làm bạn, gợn tay nhắc chân trăm ôn già gần văn nhã thờ mệnh phong độ hoàn toàn không phải trong kia có thể so sánh. Chỉ là Lưu Văn không phải Lục Trúc có thể treo cao nổi. Hạ nhân cũng là có đẳng cấp. Thời đại này cũng không thịnh hành nữ truy nam. Cái kia sẽ bị người trơ trên phụ đức. Lục Trúc chỉ có thể chấp nhận hôn nhân, bị động bị trong kia theo đuổi.

Lưu Văn?

Hắn hôn nhân nghe hắn cha. Hắn cha nghe chủ nhân, bao quát Triệu Nhạc cái này ở trong nhà sức ảnh hưởng không người dám lơ là tiểu chủ nhân.

Triệu Nhạc muốn phối này một đôi.

Con bà nó ánh mắt cao cực kỳ. Lục Trúc tự nhiên mọi thứ không kém, xứng với Lưu Văn. Huống hồ, Triệu Nhạc biết một câu nói: Bị yêu so yêu hạnh phúc ung dung.

Hắn kiếp trước chính là như vậy.

Bằng không một cái khoa học kỹ thuật cuồng nhân coi luyện ái vì là lãng phí thời gian, làm sao có bạn gái, chớ nói chi là hoa người nhai phiên vân phúc vũ tài chính hào phú mọi thứ xuất sắc con gái vì là bạn gái.

...

Đại hòa thượng quả nhiên là đại.

Thân cao chỉ có 1 mét bảy khoảng chừng, thể trọng chỉ sợ không xuống hai trăm cân, ngồi ở chỗ đó tượng cực kỳ phật Di Lặc. Bên người đứng thẳng vị

kia tăng nhân nhưng như kim cương hộ pháp, một thân sát khí, tay trụ phương tiện sản.

Nhân xả vài câu, lão thái thái liền cười hơi nói rồi: "Đại sư, người xem nhà ta tiểu tôn tôn phúc khí làm sao?"

Trương Ý Tuệ lập tức nhìn kỹ đại hòa thượng, vì hiệp mắt phượng bên trong ẩn hàm cảnh giác cùng sát khí: Người nếu dám ở đây nói hươu nói vượn, coi như là nổi danh truyền lưu cao tăng, ta cũng sẽ không để cho người thoải mái.

Nàng chỉ tin nhi tử.

Triệu Nhạc ngồi ở mẫu thân trong lòng ngực, cố ý lộ ra trẻ nhỏ hiếu kỳ dạng, khẽ nhếch con mắt thực sự chăm chú nhìn chăm chăm đại hòa thượng con mắt.

Đến chính là đoán mệnh lấy tiền, đại hòa thượng đương nhiên sẽ không chối từ.

Hắn quả nhiên có chút đạo hạnh.

Con mắt có thể thời gian dài nhìn chăm chăm Triệu Nhạc, không chớp một cái, chỉ ít mười mấy phút. Chỉ ít Triệu Nhạc cảm thấy kinh ngạc.

"Lão phu nhân, phu nhân, xin thứ cho bản tăng tu hành nông cạn pháp lực không đủ. Lệnh công tử chân tướng, bản tăng thực sự không cách nào thấy rõ. Xấu hổ xấu hổ."

"Hừm, đại sư khách khí."

Lão thái thái như thế cười nói, lông mày nhưng hơi nhíu lên, ẩn có vẻ ưu lo.

Đại hòa thượng khoe miệng cũng hơi lộ ra vẻ đắc ý: Lão thái thái đối với tiểu tôn tử có nghi ngờ trong lòng, ta không rõ ràng tại sao, nhưng nhìn ra rồi, có thể xác định này điểm. Vị này Thiếu phu nhân đồng dạng ám hoài kiêng kỵ, tạm thời cùng lão thái thái có xung đột, sợ ta nói lung tung. Khả khả, bản tăng là thân phận gì? Đại đức cao tăng, tin chúng vô số. Quan phủ cũng đến nề tình. Triệu phu nhân, người dám uy hiếp ta? Để người ngấm bồ hòn, nhìn một cái ta thủ đoạn.

Triệu Nhạc mẹ con con mắt gần như cùng lúc đó hơi lộ ra sát cơ: Pháp lực không đủ? Vẫn đúng là tương? Đồ chó, người tựa hồ thật tại khiêm tốn, nói tới ba phải cái nào cũng được, thực tế nhưng ám chỉ Tam Lang (ta) cực khả năng là người không có bản lĩnh đối phó thần thông quảng đại yêu quái. Điều này làm cho lão thái thái nghe được, quả thực so rất nhiều ác liệt đánh giá kết luận còn khủng bố. Lão con lừa trọc nghiêm nhiên đắc đạo cao tăng, thực tế nhưng tục niệm không tịnh, tâm vô thiện đức, lòng dạ đáng chém. Đáng chết.

Triệu Nhạc thấy rõ, biết này lão con lừa trọc sẽ nghe lời đoán ý, hắn là hiểu chút tâm lý học tri thức, trước liền nhìn thấu con bà nó lo lắng cùng mẫu thân trong bóng tối cảnh cáo.

Hắn thu hồi ánh mắt, chậm rãi xoay người, nhắc nhở mẫu thân cũng thu lại sát cơ, lập tức lại bị con bà nó một câu nói làm cho tâm hoá tăng lên trên.

"Lục Trúc, nói cho trưởng phòng một tiếng, chuẩn bị 1,000 lượng bạc cho rộng rãi tế tự thêm chút tiền hương đèn."

"Một câu bụng dạ khó lường trị 1,000 lượng? Còn tiền hương đèn? Thiêu vàng a?"

"Này, người có thể thật là hào phóng. Thiên hạ bao nhiêu cùng khổ người chờ cứu tế đây. Người cứu tế những cần người, chẳng lẽ không là từ bi công đức? Số tiền kia khen thưởng trang bên trong có công người, hấp dẫn nhân tài, để bọn họ càng trung thành càng nguyện hợp nhau, không tốt? Người nhìn đại hòa thượng này ăn được như thế phi bạch, tượng cái kém tiền sao? Bản tăng, bản tăng, người nhìn một cái hắn xuyên cao to lên giá sa, quả đàn hương Phật châu, cái nào bản?"

"Bà nội, người nắm Tôn nhi kiếm được tiền tương thưởng hại Tôn nhi người. Có lầm hay không? Người lẽ nào liền không cảm thấy xấu hổ sao?"

Triệu Nhạc tức giận đến đều không còn gì để nói, nhưng đây là thân bà nội, hắn có thể làm sao?

Trương Ý Tuệ trong lòng cáu giận, muốn nghĩ vẫn khen thưởng có phải là quá hơn nhiều. Nhưng cuối cùng không hề nói gì. Nói rồi cũng vô dụng, chỉ có thể để lão thái thái lung tung tức giận lại nổi lên xung đột, nhưng không cách nào thay đổi lão thái thái quyết định cùng kết quả.

Đại hòa thượng mừng trong lòng, lông mày vung lên, thăm thán: Này Thương Triệu là thật phát ra, cũng không tiếp tục là qua đi cùng ngành, quả nhiên thật sự có tiền. Sau đó ta. . . .

Trên mặt nhưng lập tức một mặt nghiêm túc thành kính, thụ chương đáng vẻ trang nghiêm cao giọng tuyên tiếng niệm Phật, âm thanh chính đại vang dội thờ dài nói: "Lão phu nhân đối với ta Phật một mảnh thành kính chi tâm để bản tăng cũng thay đổi sắc mặt."

Phía dưới là lão thái thái quan tâm trọng điểm, đại hòa thượng môn thanh, còn nói: "Phật tổ từ bi phổ độ, pháp lực vô biên. Đối với ta Phật thành kính, tự có ta Phật yêu thương che chở. Lão phu nhân nhân Takashi trung nghĩa khí tiết đều toàn, một đời cần lao kiên cường, từ bi vô lượng, phúc đức viên mãn, tự nhiên vui vẻ một đời, nó nhất càng có thể được thăng lưu lý thế giới, thân nghe ta Phật giáo hồi."

Nói quen thuộc cát tường thoại, đại hòa thượng chờ xem lão thái thái vui sướng biểu hiện, có thể khiến hắn rất ngạc nhiên thất vọng chính là, Ninh thị nhưng hơi cau mày, ánh mắt có chút hoảng hốt nghi hoặc, chậm rãi lại trở nên thanh minh lạnh nhạt. Ngược lại tâm tình vui sướng nửa điểm không thấy.

Chuyện gì thế này? Ta nói có cái gì sơ hở nơi? Vẫn là không có nói đúng lão thái thái tâm khảm?

Giữa lúc đại hòa thượng cấp tốc động não muốn bù đắp một thoáng, tranh thủ triệt để kéo lão thái thái tâm, hiện tại hoặc sau đó cũng tốt thuận tiện nhiều lắm chút kim ngân, lúc này Lục Trúc vội vàng vàng trở về, nói sự tình đánh gãy hấn nỗ lực.

"Lão phu nhân, phu nhân, thôn trang ra kiện quái sự, đang dẫn tới các hộ nông dân nghi hoặc khủng hoảng, có thể trang chủ cùng quản gia các đều không ở thôn trang, không người có thể xử lý việc này."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 55: Thiện, không thể lừa gạt

Hộ nông dân công tác sẽ không nhân Triệu Nhạc sinh nhật liền chết.

Nên kiến nhà kẻ tục rất hay, nhưng ra chuyện lạ. Một tòa nhà xưởng làm sao cũng giá không lên cuối cùng một đạo lương, còn tổn thương mấy cái thợ thủ công, nhiều lần kiểm tra, không có phát hiện vấn đề gì.

Này liền kỳ quái hiếm thấy.

Lẽ nào nơi này có quý (linh) không cho phép có nhà ép chặn chúng nó?

Lẽ nào bọn ta (thôn trang, chủ nhà) xúc phạm cái gì kiêng kỵ? Trêu đến thần linh (thổ địa gia) không thích?

.....

Sự thực khách quan trên không tìm được nguyên nhân, các loại thần thần đạo đạo chuyện lạ quái loạn liền xuất hiện. Dẫn tới người vây xem chúng, nghị luận sôi nổi, dần dần lòng người bàng hoàng.

Ninh lão thái thái nghe xong việc này, chỉ vì nhú mảy, lập tức liền trấn định tự nhiên, cười hơi đối với đại hòa thượng nói: "Đại sư hạ mình, pháp giá đích thân đến, tề trang chịu không nổi vinh hạnh, không ngờ càng xảo ngộ chuyện như vậy. Vừa có tà sự tình, nói vậy cũng là những yêu ma tà sủng mệnh số đến, lão thân kính xin đại sư về từ bi trợ, giúp thôn trang tiêu này tai, lấy hiện ra công đức thù đoạn. Lão thân cũng tự nhiên biểu thị một thoáng đối với Phật Tổ kính ý. Không biết đại sư ý như thế nào?"

Bà nội thông minh không thấp, trình độ văn hóa cũng rất lớn giọng! Nàng không phải nhà nghèo đọc không nổi thư, cũng không có thời gian đọc sách sao? Làm sao cảm giác so nương còn lợi hại hơn?

Triệu Nhạc không đem cái gọi là chuyện lạ coi là chuyện to tát.

Vũ trụ mệnh mông, thần bí bận rộn phải là. Hấn chỉ đối với bà nội cảm thấy kỳ quái.

Đại hòa thượng A di đà phật một tiếng, tỏ rõ về chính khí từ bi nói: "Ta Phật giáo từ bi. Hàng yêu trừ ma là Phật môn bản phận. Quý trang gặp nạn, bản tăng gặp phải, bụng làm dạ chịu."

"Rất tốt. Đa tạ đại sư từ bi vô lượng."

Ninh lão thái thái cũng là tỏ rõ về cảm kích cùng thành kính, lại mặt mày hớn hở nói: "Lão thân lớn tuổi, cất bước chậm chậm. Việc này rất gấp, kính xin đại sư đi đầu một bước triển khai thần thông. Lão thân sau đó liền đến."

Nhìn đại hòa thượng càng ngày càng xa không lồ bóng lưng, lão thái thái đột nhiên âm mặt, cười lạnh nói: "Nghe tiếng đã lâu người Thiện Đức thần thông không ngờ lại là cái đầy mắt vật ngoài thân bản con lừa trọc."

"Ô nhục Phật môn giả tạo không biết xấu hổ bại hoại, người làm ta mất mặt lão bị hồ đồ rồi, tin người nham hiểm thiên cơ, phản không tin ta bảo bối tiểu tôn tôn?"

"Hừ! Làm thật đáng chết."

Ế?

Triệu Nhạc mẹ con bị này thần chuyển ngoặt làm gặp.

Trương Ý Tuệ nhìn lão thái thái, kích động hài lòng bên trong kích động kêu một tiếng nưong, "Người hóa ra là tại "

Lão thái thái nhẹ nhàng xua tay đánh gãy con dâu, cười khê nói: "Nưong có lúc hồ đồ, nhưng hiện tại không hồ đồ, sau đó hẳn là cũng sẽ không làm chuyện hồ đồ."

Đầy mắt hiền lành nhìn tiểu tôn tử, thấy Triệu Nhạc cũng không giống hẳn nưong như vậy kích động, chỉ là một mặt bình tĩnh nụ cười mà nhìn nàng, ánh mắt thâm thúy, lão thái thái biết thông minh vô cùng thần kỳ Tôn nhi nhìn thấu tâm tư của chính mình, cũng không che dấu, chỉ khê gật đầu nói: "Tam Lang a, mặc kệ người kiếp trước là phật trước đồng tử, Từ Vi đại đế, vẫn là cái khác thần thông quảng đại giả, đời này, người đều là Triệu gia con cháu, con bà nó tìm gan bảo bối tiểu tôn tôn."

Lời nói đến mức dịu dàng thấm thiết, kỳ thực có thâm ý khác. Trọng điểm tại đâu câu "Cái khác thần thông quảng đại giả" .

Trương Ý Tuệ còn noi tại nửa mừng nửa lo bên trong, không có phát hiện dị nơi phản qua vị đến. Triệu Nhạc cũng hiểu được.

"Tôn nhi đã nói, bà nội là trên đời tốt nhất bà nội. Tôn nhi quý trọng phần này duyên phận."

Bà nội đối với tiểu tôn tử nhưng có nghi ngờ trong lòng, cũng không phải nói như vậy tin chắc. Triệu Nhạc cũng nhìn thấu. Hai ông cháu nhất xướng nhất hợp, liền như vậy ăn ý định ra rồi đời này ước định.

"Người vợ nha, đi, chúng ta đi nhìn một cái cái kia lão con lừa trọc làm sao đùa bảo. Nhìn là hẳn lợi hại, vẫn là nhà ta bảo bối tôn tôn thần kỳ."

Lời này nửa câu sau cũng có thâm ý.

Triệu Nhạc có thể lý giải vì là: Bà nội muốn nhìn một chút, đến cùng là Phật môn cao tăng phật pháp lợi hại, vẫn là hẳn cái này yêu ma pháp lực cao cường.

Triệu trang hiện tại chính là toà cự thành, từ Triệu phủ đến nhà xưởng công trường rất xa.

Ngồi ở trong xe ngựa, lão thái thái để tiểu tôn tử tọa bên cạnh mình, thân mật lôi kéo Triệu Nhạc tay nhỏ đột nhiên nói từ bản thân chuyện cũ.

"Kinh quan gia một lan truyền, thế nhân đều biết bà nội là phẩm hạnh hoàn mỹ, cũng thôi đi phúc báo người. Có thể trên đời nào có chân chính mười phần vẹn mười. Bà nội cũng không ngoại lệ. Chỉ ít, tại an táng mẫu thân một tiết liền làm đến có sai lầm."

Lão thái thái hồi ức, vẻ mặt thốn thức cảm khái, thấy Triệu Nhạc hiếm thấy đối với chuyện như vậy có hứng thú, liền tiếp tục nữa.

"Lúc trước mẫu thân mất. Ta cái kia vô liêm sĩ ca ca lại đây thông báo, nói diễn đến bị thương hiếu thuận. Ta lại biết bọn họ bất quá là mượn cơ hội đến đòi tiền, lập tức điểm 100 thôn trang hào hán tử, không cho gia gia người đi, áp thử hồn trưởng trở lại quê nhà."

"Trước khi xuất giá phá nhà cô, bà nội quỳ gối mẫu thân thi thể trước, cường chế vô liêm sĩ cùng vô liêm sĩ bà nương tập hợp tiền mua quan tài. Dám lại liền mạnh mẽ đánh. Vô liêm sĩ tên du thủ du thực hồ bằng cầu hữu không ít, cũng có thể đã sớm chuẩn bị, ý vào địa lợi nhiều người, muốn kích động hương lân ồn ào, trả lại đến ngăn cản gây sự tốt phần chế bà nội ra tiền, nhưng mà chút bại hoại lại hẳn sao lại là ta trang hào hán tử đối thủ, đã trúng một trận tiểu bổng vỡ đầu chảy máu, đều chạy."

Tên du thủ du thực hôm nay có tiền hôm nay được, ngày mai không có tiền ngày mai nói, mấy hoàn toàn tài. Ninh thị kết hôn Tam huynh đệ trong nhà cũng không giàu có. Nàng không ra tiền. Quan tài chỉ có thể tạm tạm.

Ninh thị quỳ gối trước mộ phần khóc lớn một hồi, mấy lần té xui, nói mẫu thân bất công lại hồ đồ, hoàn toàn không niệm con gái Takashi tâm cùng mười hai năm gian khổ lòng chua xót, kết quả theo hồn trưởng môn bị chết đói ngược đãi chết rồi, thi thể ăn mặc còn ra dáng, có thể khó nén da bọc xương thâm tương. Tang sự qua loa, không oán được con gái bất hiếu. Mẫu thân có oán, dưới đất chờ thu thập những vô liêm sĩ đi.

Sau đó đằng đằng sát khí mệnh lệnh đem ca ca chị dâu tại trước mộ phần xếp hàng ngang trừng đánh, đánh cho da tróc thịt bong hết thâm liên thiên. Người xem không không kinh tâm thay đổi sắc mặt.

Sau đó Ninh thị lạnh lẽo nhìn quét huyết mạch của chính mình người thân, nói rồi, từ nay về sau cùng các người những người này súc sinh lại không liên quan, nếu dám trở lên môn, đánh gãy chân chó là khinh. Phất tay áo mà đi.

Sau đó năm cái du côn tên du thủ du thực ca nhân du côn xung đột, hoặc lớn tuổi, hồn không chuyển động, đều trước sau chết ở tranh đấu bên trong. Ninh thị chẳng quan tâm. Ba cái có lão bà đến trọng bệnh không có tiền trị. Ninh thị cũng giống như thế, coi thường các ca ca bị ma bệnh dần vật đến chết. Coi là thật là tình nghĩa đoạn tuyệt đến sạch sẽ. Có thể thấy được tàng trong lòng nàng hận sâu cùng tính cách quả quyết cứng rắn.

Lúc này tiết truyền thống là, khuê nữ là người ngoài. Con cháu độc thừa gia nghiệp, cũng phụ trách dưỡng lão đưa ma. Ninh thị gả cho tài chủ có năng lực, đối với mẫu thân tang sự xuất lực không ra tiền. Hương lân nghị luận, nhưng cũng không cảm thấy Ninh thị quá bất hiếu.

Nhưng lấy lão thái thái phẩm tính tự nhiên trong lòng ẩn sâu hồ thẹn, nhưng cũng không hối hận. Nói cho Triệu Nhạc nghe chính là nói cho tiểu tôn tử,

nàng ân oán rõ ràng, thiện lương, nhưng không thể lừa gạt. Có chút sai lầm cùng tội nghiệt, đặc biệt là nhân luân đại tiết phương diện, cũng tuyệt đối không thể tha thứ.

Triệu Nhạc lĩnh ngộ cũng tán thành. Nhân loại cơ bản nhất trật tự nhất định phải tuân thủ. Đối với khổ nạn tội ác khoan dung, cái kia đem người tốt đặt nơi nào?

Đời này, hắc tâm tính đại biến, đối với tội ác chỉ có thể càng tàn nhẫn hơn.

Đề hấn rất là bội phục chính là, chữ lớn không nhìn được mấy cái lão thái thái giả tại Triệu gia, vì là có thể trợ giúp trợ giúp trợ giúp quản lý trang vụ, đang chăm sóc người chồng tốt ấu tử, làm lưng, xử lý cùng với những cái khác thể thiếp mẫu thuần cùng vô tận rườm rà sự vụ bên trong, vẫn cứ lấy sạch gấm dưới biết chữ quan, cũng tự học các loại có thể tiếp xúc được thư tịch, bao quát kinh Phật Đạo kinh, mấy chục năm như một ngày, mới có ngày hôm nay năng lực danh vọng cùng quyền uy.

Lão thái thái này một đời thủ trung chức trách, đối với mình đủ tàn nhẫn.

Khoa học kỹ thuật si Triệu Nhạc thích nhất kính trọng nhất chuyên nghiệp người, vì lẽ đó liền nói: "Bà nội phải bảo trọng thân thể. Ngày thật tốt còn ở phía sau đây. Nha, Tôn nhi hiểu chút âm thực đạo dưỡng sinh, còn có thể chút vận động dưỡng sinh pháp. Tỷ như Thái cực quyền. Bà nội nếu như đồng ý, không ngại thử một lần."

"Há, Thái cực quyền không phân biệt nam nữ già trẻ. Nương cũng có thể luyện một chút, chỉ ít tăng mạnh thân thể một cái dẻo dai độ, càng tuổi trẻ khỏe mạnh."

Không thể hiểu kính kiếp trước phụ mẫu, rất là tiếc nuối hối hận, Triệu Nhạc hy vọng đời này có thể làm thêm chút. Hấn hy vọng mẫu thân chỉ ít sống đến 100 tuổi. Hiện tại mẫu thân cứ việc chỉ chừng ba mươi, nhưng hay là muốn nhanh chóng tăng mạnh tố chất thân thể.

Cùng thân kỳ tôn tử câu thông lên chính là dễ dàng, cũng câu thông đến không sai, đạt thành trong lòng thỏa thuận, lão thái thái tâm tình khoan khoái, cười đối với con dâu nói: "Cái kia lão con lừa trọc, cũng không thể tiện nghi nó."

Trương Ý Tuệ tâm lĩnh thần hội, cười gật đầu: "Nương, ngài cứ yên tâm đi. Có tấm gương người tại, con dâu bất tài, nhưng cũng học được mấy tay."

Lão thái thái ân một tiếng, ngẫm lại còn nói: "Cũng không muốn quá phận quá đáng. Đại hòa thượng danh vọng không nhỏ. Ủng chi giả chúng. Nháo tàn nhẫn, lan truyền ra ngoài, ảnh hưởng chúng ta danh dự ngược lại không đáng."

Đại hòa thượng không biết được Thương Triệu gia nữ nhân đã tính toán dễ sửa trị hấn.

Hấn không hiểu mặc phi định luật, cũng không lo lắng gì, nhưng không lo lắng sự tình như thường sẽ phát sinh.

Giờ khắc này vì biểu hiện cao thâm khó dò phạt pháp cùng năng lực, hấp dẫn càng nhiều tín đồ, càng mượn cơ hội cho tới càng nhiều tiền tài, hấn đang ra sức biểu diễn.

Hấn cũng không biết Triệu trang có cái thần kỳ tiểu thiếu gia hay là tình thương chẳng phải cao, nhưng, thông minh đầy đủ nghiền ép cõi đời này tất cả.

Hấn biểu diễn đến càng hoan, dọa dẫm đến càng tàn nhẫn, càng không chiếm được muốn, chỉ có thể kích phát Triệu Nhạc trong lòng đã làm nhật rất nhiều căm ghét cùng lãnh khốc.

Cái này thời không, xấu quả táo lý luận vẫn như cũ chính xác áp dụng.

Nhân đại hòa thượng mà lên, Triệu Nhạc đối với kiếp trước không rảnh quan tâm Phật môn, tại kiếp này chú ý tới đến. Kết quả cuối cùng là nhân một người tội ác tai vạ tới phương đông toàn bộ Phật môn, cũng liên lụy toàn bộ thế giới cái khác giáo phái.

Này là xưng là Thiện Đức đại hòa thượng sâu nặng tội nghiệt. Có đủ ý trào phúng.

Này tội, liền phổ độ chúng sinh Phật Tổ cũng sẽ không tha thứ, chớ nói chi là những lòng đang lẫn lộn chốn hồng trần tục vật giáo chúng.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 56: Bàn tăng ngạc nhiên nói

(Trung)

Người nhà họ Triệu đến hiện trường liền nhìn thấy tụ tập ở đây các hộ nông dân đại thể đều tỏ rõ vẻ kinh sợ sâu khổ.

Đại hòa thượng đón nhận cười hơi Ninh lão thái thái, cao giọng tuyên đọc tiếng niệm phật, liền một mặt nghiêm túc nói: "Lão phu nhân, bản tăng đã dò xét minh bạch. Xin thứ cho bản tăng nói thẳng, quý trang chỉ sợ có dục vọng phiền."

Lão thái thái khuôn mặt tươi cười vừa thu lại, mắt lộ ra kinh sắc, mau mau hỏi: "Nhưng là vì sao?"

Đại hòa thượng thấy rõ, âm thầm đắc ý, nhưng nghiêm túc nói: "Xây phòng trên không được lương, nhìn chuyện nhỏ, kỳ thực là phạm vào kiêng kỵ nhất."

Theo dự liệu nhìn thấy lão thái thái trong mắt gấp gáp vẻ hỏi thăm, hần chắc chắc nhẹ nhàng gật đầu nói: "Trời cao có linh, đại địa sao không? Thực không dám giấu giếm. Quý trang là một chỗ thượng giai phong thủy bảo địa, vắng lặng vạn năm hội tụ linh khí, bây giờ đang chờ hiển linh, phúc phận Thương Triệu, không ngờ lại bị động phong thủy, bởi vậy phúc biến họa. Cát thành không may mắn, thậm chí đại hung. Trên không được lương, tổn thương người, đây là địa linh cảnh báo người."

"Ồ —— "

Lão thái thái lời cái thét dài, cau mày hỏi: "Làm sao cái động phong thủy?"

Đại hòa thượng không có chú ý tới lão thái thái hỏi dò, liền thành kính tin đồ hẩn là có như là "Đại sư từ bi. Xin mời đại sư vui lòng chỉ giáo" loại này kính ngữ đều bỏ đi.

Chú ý, cũng chỉ cho là lão thái thái bị hù ngã.

Hắn than nhẹ một tiếng, vẻ mặt nặng nề chỉ chỉ phương xa Tân Thành tường, "Thành này tuy kỳ, nhưng dùng không nên ở chỗ này dùng tài liệu mới, thu nhận này tai. Nghe nói thành này kiên cố vô cùng. Là lấy muốn thay đổi về đại cát chỉ sợ là "

Phía dưới liền không cần phải nói, tự nhiên là khó, khó, muôn vàn khó khăn.

Lần này muốn cầu ta ra tay, đến xuất huyết nhiều, bằng không các người liền sách thành đi. Đại hòa thượng thầm nhủ trong lòng, khoe mắt dư quang nhìn thấy Trương Ý Tuệ nhìn Tân Thành xuất thần, nhớ tới trước uy hiếp, tâm hung ác, nhất thời điều kiện do xuất huyết nhiều biến thành nhỏ mạnh huyết.

Một lần ép làm Triệu trang chẳng phải càng diệu?

Lần sau lại nghĩ lần sau diệu pháp.

Chuyện này có khó khăn gì? Người sao có thể không tai không khó? Chỉ cần tin Phật, liền có cơ hội.

Hắn lại mất mặt một lần, không có chú ý tới bị Tiểu Đậu Nha lời kéo tay, bị Đồng Cương bảo vệ Triệu Nhạc giấu ở mẫu thân bấp đui một bên, khoe miệng lộ ra một tia lãnh khốc cười vắn: Con lừa trọc, người thật là có thể xả, thật sự dám xả. Chẳng lẽ coi là thật chán sống vì, vội vã đi Tây Phương thấy Phật Tổ?

Đại hòa thượng dù bận vẫn ung dung chờ đợi Ninh thị khổ cầu giúp đỡ, lại biến thành vạn phần đáng vẻ khổ sở, để Ninh thị tự động tự nguyện nhỏ mạnh huyết. Ai biết lão thái thái lại tới nữa rồi thần chuyển ngoặt.

"Như vậy a?"

Ninh thị ngữ khí có chút lãnh đạm, ngược lại tại đại hòa thượng có chút không tìm được manh mối lại lộ ra mỉm cười, đối với đại hòa thượng nói: "Đại sư khả năng không biết, nhà ta con dâu từng đến cao nhân chỉ điểm, cũng là có chút đạo hạnh. Làm cho nàng cũng nhìn một cái đi."

Đại hòa thượng nghe xong lời này trái lại thờ phào, âm thầm cười gằn: "Đạo hạnh? Đạo hạnh gì? Đây là kiến tạo trên sự tình, quen sống trong nhung lụa nữ tặc nhân gia nhìn mắt mù cũng nhìn không ra đạo đạo. Lão thái bà, người muốn giữ trò lừa bịp tình tiền, cuối cùng còn không là đến bé ngoan thỏa mãn ta yêu cầu? Chuyện như vậy, ta trải qua đến hơn nhiều. . . "

Trương Ý Tuệ mang theo "Hiếu kỳ" nhi tử, tại hộ vệ bảo vệ cho tiến vào nhà xường coi.

Bọn hộ vệ cầm thuẫn đeo đao theo vào, không phải phòng cái gọi là tà ma, mà là sợ chủ nhân vạn nhất bị bay xuống gạch gì gì đó làm bị thương. Cái gọi là coi cũng chỉ là diễn trò.

Đối với kiến trúc, hai mẹ con đều người thường, thợ thủ công tay già đời đều không nhìn ra vấn đề, bọn họ càng không thể.

Thương lượng tốt đối sách, nương hai đi ra. Đồng Cương lặng lẽ căn dặn một cái huynh đệ vài câu. Vậy huynh đệ cười vội vội vàng vàng đi rồi.

Trương Ý Tuệ làm như có thật đối với lão thái thái nói: "Nương, dựa vào con dâu góc nhìn, xác thực như thiện đức đại sư nói."

Người nghe một chút, người nghe một chút. Ta liền nói mà.

Đại hòa thượng âm thầm đắc ý, lại cao giọng tuyên đọc phật hiệu nói: "Người xuất gia sao có thể cuồng ngữ loạn ngôn?"

Lại nghe Trương Ý Tuệ còn nói: "Nuông, con cháu có một pháp không cần sách thành là được. Chỉ là, "

Nàng nhìn nhìn sắc mặt thoáng biến ảo chớp chòn đại hòa thượng, tại lão thái thái rất phối hợp giục một tiếng sau, mới hiện ra một điểm làm khó dễ nói: "Chỉ là cần đại sư làm điểm hy sinh."

"Đại sư hào thiện đức, từ bi cao đức thể nhân đều biết. Giải dân tai nạn, làm điểm hy sinh, đại sư sao lại không muốn?" Lão thái thái nói tới chuyện đương nhiên, nghiêm khắc phê bình con cháu giác ngộ không đủ lại dám nghi vấn đại sư thiện phẩm.

Đại hòa thượng âm kêu không tốt, lại bị gác ở giữa không trung không cách nào thay đổi, chỉ được giả ra quang minh lăm liệt đại từ đại bi hình, xem như là ngậm thừa nhận.

"Ý tuệ xấu hổ. Như vậy liền đa tạ đại sư."

"Tạ liền không cần. Tích đức làm việc thiện là chúng ta bản phận. Chỉ là, không biết phụ nhân có gì diệu pháp cần bản tăng giúp đỡ?"

Đây là đại hòa thượng muốn biết nhất.

Người nếu là muốn ta lấy thương tàn để đánh đổi, thậm chí lấy mệnh giúp đỡ, ta cũng sẽ không bị người nắm đi.

Trương Ý Tuệ cười cười nói: "Diệu pháp không dám nhận. Nói trắng ra bất quá huyết tể hai chữ."

Đại hòa thượng run run một cái. Nữ nhân này quả nhiên là cái nhân vật hung ác, đây là muốn thừa cơ trả thù a.

Trương Ý Tuệ đem cùng tiểu nhi tử ti mi chuẩn bị tiểu vải thái lấy ra, sao dung đại hòa thượng ý nghĩ đầy tha, lập tức cười nói: "Đại sư không cần căng thẳng. Phương pháp này không quan hệ tính mạng, chỉ là cần đại sư hy sinh một điểm huyết."

Hàng loạt pháo giống như không cho lỗ hồng, căn bản không cho đại hòa thượng xen mồm, "Mọi người đều biết, đại sư là hữu đạo cao tăng, phật pháp tinh thâm, tu vi thâm hậu, một thân huyết nhục đã bỏ đi hồng trần muốn phạm trần cấu, thành tựu nửa cái thần phật."

Xem đại hòa thượng muốn lấy khiêm tốn đến phủ định chối từ, lại tiếp theo nói: "Coi như dầu gì, đại sư mạng phật vận từ bi máu cũng có khác Tà Thần hiệu."

"Thí chủ sai rồi."

Đại hòa thượng vận dụng hết lực bội mới được xen mồm cơ hội, mau mau một mặt trang nghiêm cướp nói chuyện: "Phật tử từ bi, quét rác không thương giun dế mệnh, yêu quý phi nga, lòng bàn đấng. Làm sao có thể gặp người huyết? Phương pháp này không phải "

"Hả?"

Trương Ý Tuệ trừng mắt, lập tức đánh gãy: "Bốn phụ nhân đến cao nhân chỉ điểm, pháp tuyệt đối hữu hiệu. Đại sư như vậy là tại đây tha? Chẳng lẽ nói đại sư vô lượng từ bi đều là giả? Mắt thấy ta thôn trang hơn vạn lỗ hồng đổi mất đại nạn, nhưng gạt liên tục huyết cũng không chịu trả giá? Vẫn là đại sư giảng phật pháp đều là lừa người?"

Muốn từ bi có ý nhắc nhở, lại tăng thêm ngữ khí, dây thanh ý lạnh nói: "Phật tử từ bi, từng cắt thịt tỳ ưng. Kinh Phật có văn, người không xuống địa ngục, ai xuống địa ngục. Bốn phụ nhân cũng không phải lớn hơn sư cắt thịt, lại càng không phải lớn hơn sư xuống địa ngục. Như vậy, đại sư lẽ nào cũng không chịu đáp ứng?"

Đại hòa thượng bị Trương Ý Tuệ đồ đến muốn mua huyết, trong lòng 10,000 cái không chịu, có thể thấy được Ninh lão thái thái tỏ rõ về nghi hoặc đang nhìn mình chăm chăm, lại nhìn nhìn bốn phía đông nghìn nghịt đám người cái kia ánh mắt mong chờ, lại nhìn tới chính mình hộ pháp vũ tăng đã bị Triệu trang hộ vệ nhốt lại, chính là không nhốt lại, tại Triệu trang địa bàn, hơn một nghìn quan quân cũng là tra, hướng hồ hai hòa thượng? Trong lòng biết này khó không cách nào thoát thân, lại đây tha sẽ mất đi nơi đây tin chúng, lan truyền ra ngoài, càng sẽ thanh bại danh liệt.

Đây chính là Trương thị tính toán kỹ cục, chặt chẽ lại có khoẻ mạnh lực bảo đảm, bất luận có đáp ứng hay không, ta cũng phải phục tùng, nhân gia đều sẽ truyền bá ra ngoài. Đại hòa thượng không nhìn Triệu Nhạc loại này trắng nhóc, lại bị Ninh lão thái thái cao thượng sự tích cùng đáng về hiện tại lừa, chỉ đem việc này tính toán tại Trương Ý Tuệ trên đầu.

Hậu quả?

Đơn giản ba loại: Chính diện, mặt trái, càng mặt trái. Cụ thể một loại nào, này xem hết Thương Triệu lương tâm.

Chính mình nâng lên tảng đá tạp chân của mình. Nhất thời không cần thận hoàn toàn bị động.

Đại hòa thượng âm thầm than tiếc một tiếng, thù này ngày sau tất báo, nhưng ưỡn một cái thân hình khổng lồ, đáng về trang nghiêm nói: "Bản tăng vừa đi theo ta phật, vì tin chúng phúc lợi, có gì phải sợ? Nay thuật tuy có vi phật pháp tinh thần, nhưng nếu thí chủ không sợ nhiễm nhân quả, cố ý như vậy, cái kia bản tăng không thể làm gì khác hơn là phụng bồi."

"Nhân quả?"

Thôi đi Đồng Cương căn dặn vị kia hộ vệ chất hỏi một câu, nhanh chân mà ra, ánh sáng làm một tiếng, đem cái đại chậu gỗ vớt tại đại hòa thượng trước mặt, cười gằn giễu cợt nói: "Nhà ta chủ nhân đòi đòi kiếp kiếp lòng dạ từ bi, bất luận nam nữ già trẻ đều chấp thiện làm gốc, qua nhiều năm như vậy không biết cứu trợ bao nhiêu gặp nạn gia đình, thu dưỡng không biết bao nhiêu cô nhi quả phụ, công đức vô lượng. Không tin, đại sư có thể tùy tiện hỏi, tùy tiện đi ra ngoài hỏi thăm. Vì lẽ đó Triệu trang tự có thân mình bảo hộ."

Nhân quả? Nó dám có, cũng nhất định là thiện nhân tốt quả. Bụng dạ khó lường già chỉ có thể lên ác nhân, tự ăn ác quả."

Người vậy xem bên trong chỉ ít một nửa trải qua thiết thân cảm thụ, cảm kích Thương Triệu gia ân đức, nhất thời ồn ào rống to: "Được."

Những người khác cũng dồn dập hưởng ứng: "Hoàng đế đều khẳng định ca ngợi, ai dám nghi vấn mấy chuyện xấu? Muốn hại ta trang chủ người? Để hấn phóng ngựa lại đây, xem xem rốt cục là ai chết."

Không ít lúc này nhớ tới cái gì, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía lẳng lặng giấu ở bà nội bên cạnh người Triệu Nhạc, nhất thời trở nên càng oai phong凛冽: Ta thôn trang hữu thần đồng tại a. Người cái mắt thường phạm thai, không nhìn được chân thần sợ chết hòa thượng cũng dám ở này bêu xấu? Thực sự là điếc không sợ súng, không biết mùi vị.

Đại hòa thượng bị nộ trào giống như tình cảnh chấn động rồi, thật vất vả ổn định một thoáng tâm thần, thấp hơn đầu một nhìn bên chân chậu gỗ, không khỏi lại run run một cái, đầu óc đều choáng. Rất sạch sẽ, có thể thật là tốt đẹp đáng sợ. Dường lớn như vậy cái bồn tiếp huyết. Các người đây là chuẩn bị cho lợn lấy máu a? Lẽ nào các người thật sự dám đem ta tượng giết mô lợn như thế làm thịt?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 57: Bần tăng ngạc nhiên nói (Hạ)

Mùa hè, quần áo thuận tiện cởi ra.

Hộ vệ kia nhanh nhẹn mở ra đại hòa thượng giá sa, lộ ra hòa thượng trái tim cái kia bán lòng ngực cùng to mọng cánh tay, cầm Triệu trang đặc sản kiểu mới đoàn kiểm, tả nhìn nhìn, hữu nhìn một cái, cân nhắc thế nào dưới đao.

Đại hòa thượng hoảng sợ không khống chế được run rẩy, ý vào nhìn quen cảnh tượng hoành tráng cái kia chút kinh nghiệm cùng tin tưởng Triệu trang không dám tùy tiện giết một cái cao tăng niềm tin, mới miễn cưỡng chống đỡ, cuối cùng cũng coi như không có đại tiểu tiện dục vọng xui lơ trên đất như vậy xấu mặt.

Mới đoàn kiểm xác thực sắc bén, lưỡi dao chỉ ở đại hòa thượng trên cánh tay nhẹ nhàng một nghĩ, liền cắt ra một cái vết máu. Máu tươi nhất thời tuôn ra.

Đại hòa thượng kinh hô một tiếng, cánh tay lại bị hộ vệ kia một cái kéo lại, vết thương nhắm ngay chậu gỗ. Khác hai vị hộ vệ dừng lại đại hòa thượng phòng ngừa hấn lợn xộn.

"Đại sư phát huyết như vậy quý giá, hắt tới trên đất lãng phí rất đáng tiếc." Hộ vệ kia nhẹ nhàng vung một cái đoàn kiểm, mặt trên còn sót lại vết máu nhất thời không còn tăm hơi. Quả nhiên là không dính máu bảo đao.

Hộ vệ cao hứng, này sẽ bất tiện biểu đạt hưng phấn tâm tình, liền đối với đại hòa thượng lại lòng tốt nhắc nhở nói: "Muốn hoàn thành huyết tế, lượng máu nhất định phải đủ. Đại sư thiết không thể không đề ý đem huyết chảy bồn ở ngoài, không phải vậy đại sư tuy rằng tu vi cao, không sợ không huyết, từ bi cũng không tính đến, có thể dù sao bạch mắt không. Bọn ta nhìn cùng thương tiếc."

Đại hòa thượng giãy dụa không, mắt thấy bên chân chậu lớn bên trong huyết càng ngày càng nhiều, sợ hãi thêm mất máu, sắc mặt như người chết giống như xám trắng, nghe được hộ vệ nói lời nhai, không khỏi hận nộ đan xen thâm mắng: "Lão tử tại mất máu. Cùng người có cái mao quan hệ? Thương tiếc mẹ người. Bạch mắt không người lão mẫu. Tu vi cao, không sợ không huyết? Người, các người coi là thật dám lấy máu thả tử ta?"

Nhưng máu có động lại cùng tự lành năng lực. Nhìn dài đến đáng sợ vết thương, kỳ thực không sâu, tại bắp thịt tự động co rút lại dưới bị máu đọng lại.

Hộ vệ kia cười hi hi, vừa thành thạo cho đại hòa thượng bôi thuốc băng bó, vừa tự đắc nói: "Đại sư, người xem như vậy cũng tốt. Ta tay nghề không phải thôi. Nhà ta chủ nhân dặn dò lượng máu, ta không cần đao thứ hai liền vừa vặn đủ. Tuyệt không nhiều một chút lãng phí, cũng tuyệt không ít một chút nợ dùng. Lần sau cần, người cứ việc chào hỏi. Ta không lấy một đồng tiền. Vì là đại sư ra sức là ta quang vinh. . ."

Cuối cùng cũng coi như xác định không cần chết. Đại hòa thượng thở một hơi, cũng không tính đến hộ vệ nói nhiều.

Hắn dinh dưỡng được, được bảo dưỡng được, tuy rằng mất máu không hề ít, nhưng ở bình thường hiến lượng máu hơn 20 chút, không có đại sự, an lòng sau vẫn có thể nhảy nhót tung bồng, lúc này nhớ tới thân phận mau mau vội vàng cao tăng hình tượng vấn đề.

Không thể mất máu lại không còn danh vọng a. Có một hơi phải chứa đựng đi.

Liên Triệu Nhạc nhìn ra cũng không khỏi than thở chuyên nghiệp tinh thần chuyên nghiệp. Xem ra làm bại hoại so làm người tốt tựa hồ càng có khiêu chiến a. Ha ha. . . .

Trương Ý Tuệ bí ẩn cùng nhi tử đứng rồi cái ánh mắt, sau đó một mặt cảm động cảm tạ tạ lỗi nói: "Đại sư quả nhiên từ bi vô lượng, là ta phật tính anh tin đồ. Ý tuệ kính nể. Đề đại sư chấn kinh."

Đại hòa thượng trong lòng hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lại bị người bắt được câu chuyện, hiện tại bó tay toàn tập, sau đó muốn báo thù cũng khó, dù sao Thương Triệu từ bi trung nghĩa khí tiết đang như mưa to gió lớn giống như cuốn khắp thiên hạ, khí thế bàng bạc, uy vọng đang long, lấy hắn địa phương tăng giới danh lưu cùng Thương Triệu so danh vọng cùng quyền lên tiếng, hoàn toàn là bị ngược phần, huống hồ còn khả năng nghịch quan gia phát huy những chính diện tinh thần tâm ý, phạm vào kiêng kỵ nhất, bình khỏe mạnh lực thì càng là tra, cũng chỉ có thể cường trang từ bi rộng lượng khách sáo vài câu. Sau đó còn phải bằng quan chính mình huyết là dùng ra sao tại trừ tà tiêu tai.

Trương Ý Tuệ bắt đầu cách làm, biểu hiện trang trọng cực điểm, tuy rằng không có khoác phát vung kiếm, nhưng cũng là chân đạp cương đầu, nhiều lần hoa hoa đọc "Thần chú", đơn giản là lấy ai cũng nghe không rõ âm thanh cảm tạ trời xanh đem Tam Lang ban tặng nhà ta, Thương Triệu đòi đòi thanh liêm chính trực lương thiện, mời tới thương phù hộ nhà ta bình an một đời. Ta Trương thị ý tuệ bất tài nhưng có đại nguyện, này thể tất cao thụ chính nghĩa công chính từ bi đại kỳ, tận kỳ có khả năng, giúp ta phụ cùng nhi nữ thân bằng chứng nguy phá khó, phổ tế thiên hạ. . . Trương Ý Tuệ ở đây lập lời thề, mời tới thương giám chứng cũng phù hộ.

Xong, dặn dò người đem huyết đồ tại xà nhà dưới hoành trung gian cái kia đoạn gỗ trên, lại giá.

Có thể khiến mọi người thất vọng chính là, xà nhà nhưng không chịu nổi.

Đại hòa thượng đang muốn mượn cơ hội vườn mình trào phúng, không ngờ Trương Ý Tuệ mặt biến sắc, cảm tức hấn gầm nhẹ nói: "Thánh khiết cao tăng phật huyết há có mất linh? Nguyên lai người hòa thượng này là cái giả cao tăng. Xem người như vậy phi bạch, nhất định là tham tài vô độ, lại ham muốn ăn uống chỉ muốn, ăn béo, thậm chí sau lưng không kỵ thức ăn mặn, như vậy không tính, còn có rất nhiều phạm giới vì phạm ta phật tính thân việc, đại hòa thượng, nói, người có hay không?"

Khán giả oanh một thoáng nghị luận sôi nổi, càng có loại hơn mãnh liệt bị lừa dối cảm giác nhục nhã, nhất thời liên quần tình ồn ào, lên cơn giận dữ.

"Đang ở Phật môn, tự xưng đắc đạo cao tăng, chủ trì một tự chi chúng, lại dám làm khinh nhờn thần phật việc, hấn đáng chết."

"Đúng, sáu cái không tịnh, lừa dối ta tâm thành, đánh chết hấn."

. . .

Đại hòa thượng to lớn hơn nữa, cũng không kịp Triệu gia tại Triệu trang sức hiệu triệu, càng không thể dành cho Triệu gia có thể cho ân ngộ. Vì lẽ đó hấn tại nhân gia sân nhà nhất định là người thất bại.

Bết bát hơn chính là ngày hôm nay Triệu Nhạc sinh nhật, còn có khách lạ ở đây nhìn náo nhiệt. Trời nam biển bắc, cùng Triệu gia có mặt thiết lợi ích quan hệ khách lạ. Ngài nói bọn họ sẽ hướng về ai?

Vì lẽ đó đại hòa thượng lựa chọn thời cơ cũng sai rồi.

Thiên thời địa lợi nhân hoà, như thế không chiếm. Đại hòa thượng cũng là oanh một thoáng, bất quá là trong đầu.

Hắn rõ ràng, nhân gia đã dám đối với hấn cái này cao tăng làm như thế, liên chuẩn bị hoàn toàn, này một cái liên nắm chết rồi hấn, cũng nhẹ bóc trần hấn bộ mặt thật, do đó triệt để làm xú hấn, để hấn lại quý kẻ chồng chất, lại có thể lừa đời lấy tiếng, cũng hứu muốn tránh thoát chụp vào trên cổ hủ diệt gông xiềng đoạt lại danh dự phản công vườn mình. Trừ khi hấn thực sự là pháp lực vô biên thần phật.

Xong.

Đại hòa thượng trong đầu chỉ còn dư lại hai chữ này, 1,000 lượng bạc sự tình sớm quặng đến sau đầu, hồn bay phách lạc bên trong nghe được người người gọi đánh gọi giết, mờ mịt không biết làm sao bị trung tâm hộ pháp vũ tăng tha lời du hồn như thế hốt hoảng chạy hướng về pháo đài đồng cửa lớn (nơi này cách cửa Đồng gần nhất), chạy ra thật dài lại kỳ quái đồng cửa lớn, vòng qua kỳ quái pháo đài, chạy hướng về cầu đá, chạy hướng về. . . .

Mà hấn khi đến là Triệu gia sắp xếp chuyên môn xe ngựa sang trọng đi xin mời kẻ đó.

Hà Tây bao la một đám lớn đều là Thôi gia, nhìn không thấy đầu. Thôi gia tá điền phá nhà có nơi ở lẻ loi tán tán phân bố tại đồng ruộng đất hoang. Những người này cùng nhiều nhất trong nhà có cái độc luân xe đẩy nhỏ. Trâu là Thôi gia, xe ngựa càng là Thôi gia. Muốn mượn xe ngựa xe bò, không tới thu thu thời tiết, này khu vực phụ cận cũng không có, mượn không được. Bây giờ đi về, hai hòa thượng chỉ có thể đại lực dựa vào 11 đường. . . .

"Lão phu nhân, phu nhân, vạch trần giả hòa thượng khuôn mặt, có thể này lương vẫn là không lên nổi nha."

Lão thái thái cùng Trương Ý Tuệ có thể có biện pháp gì, chỉ được nhìn thần kỳ vợ bé lang.

Triệu Nhạc tiếp khách đều đi rồi, liền đảo mắt nói: "Vách tường không thành vấn đề, cái kia tất nhiên là lương sự tình. Ân ——, đúng rồi, này lương trọng tâm có phải là không đúng rồi?"

"Ai nha, chính là nói lương nhìn rất tốt, thực tế toàn thể là oai, thụ lên không vững vàng."

Không nhận được lúc lắc tay nhỏ, "Cái này lương không được, sẽ không thay cái? Thông minh người sống sờ sờ, lại không phải từ suy nghĩ."

Xoay người lôi kéo Tiểu Đậu Nha tay vừa đi, vừa ồ ào: "Nhiều động động não, tổng có thể giải quyết, thiếu kéo lên thần thần quý quý. Đem cái kia huyết đều dọn dẹp sạch sẽ, nhìn thấy một điểm đều buồn nôn."

Lấy hần bước đi kia dài bằng lòng bàn tay tốc độ, không có đi ra bao xa, liền nghe đến sau lưng bỗng nhiên một trận hoan hô.

Bồi tiếp tiểu tôn từ ốc sên lưu chân bà nội, mẫu thân, cùng với một đám hộ vệ xoay người lại nhìn vững vàng gác ở nóc nhà xà nhà, hai mặt nhìn nhau sau mỗi người ánh mắt quý dị, lại đặc biệt nhớ cười, liền liền do cao nhất quan trên Ninh lão thái thái dẫn đầu, a ha ha ——

Có cái cái gì định luật nói, tiếng cười là sẽ truyền nhiễm. Liền toàn bộ Triệu trang dần dần bị các loại tiếng cười bao phủ, chấn động tới bay đầy trời chim hót gọi về rừng.

Về đến nhà, còn không có ngồi xuống.

"Báo lão phu nhân, phu nhân, trang ngoại lai vị lục địa thần tiên như thế đạo trưởng, canh gác cửa thành huynh đệ nói cho hần thôn trang tiếp khách thời gian đã qua, không cho hần tiến vào, nhưng hần kiên quyết không đi, nhất định phải nhìn thấy chủ nhân, nói có chuyện quan trọng cho biết, hơn nữa tựa hồ rất bản lĩnh, không tốt chống đối. Xin mời chủ định đoạt."

Đi rồi cái cao tăng hòa thượng, lại tới nữa rồi cái thần tiên đạo sĩ?

Xong chưa, còn có nhường hay không người thoải mái ngủ cái buổi chiều cảm thấy?

Triệu Nhạc phiền nhất loại này cứng rắn lên báiphong xã giao hộ, không khỏi hận hận nói thầm.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 58: Lục địa thần tiên

Báo tin gia đình xưng lục địa thần tiên giờ khắc này ngồi ở một thớt lão mã trên, rồi thành môn ước ba mươi mét, mắt nhìn chăm chăm cửa thành hai bên "Câu đối" vuốt râu thần nhiên mỉm cười.

Cái kia hai hàng tự, mỗi người to bằng cái bát tô tiểu, hiển nhiên cũng không phải là xuất từ thư pháp đại gia tay, không khó coi mà thôi, nhưng bút hoa bên trong tự có một luồng kim qua thiết mã thôn thiên thổ khí sát phạt, hẳn là xuất từ vũ phu tay, kiểu chữ màu sắc không phải thông thường nhìn thấy quý màu vàng, cát màu đỏ, mà là đen, đen nhánh, khảm tại xám trắng bức tường trên, cũng rất bắt mắt, càng có thể thể hiện tự hoa dữ tợn ý nhị.

Đạo trưởng trú mã ngay mặt, cách xa như vậy, vẫn có thể mãnh liệt cảm nhận được cái kia cổ phả vào mặt sát cơ.

Loại này mới mẻ sự tình không phải đạo trưởng cảm thấy hứng thú tiêu điểm. Hần cân nhắc chính là tự liệt nội dung.

Lúc đó đầu tiên nhìn nhìn thấy đôi câu đối này, thiếu một chút đem hần thiểm xuống ngựa.

Chỉ thấy một mặt viết: Phú thì lại kiêm tể thiên hạ. Mặt khác bình thường hẳn là: Cùng thì lại chi lo thân mình. Đây là mệnh thánh. Đạo trưởng chính là cho là như thế.

Nhưng mà, thực tế nhưng là: Cùng thì lại trí tuệ trị phú.

Rắc chó không kêu mà! Thực sự là thô bỉ làm loạn.

Đây là đạo sĩ cảm giác đầu tiên.

Hắn không phải hủ nho, đến không đến nỗi mắng Triệu trang đi tiền trong mắt có nhục nhã nhận.

Lại cân nhắc, hắn liền cảm giác thú vị.

Trí tuệ?

Đây không phải một cái từ, hắn là tách ra lý giải, hắn là động trí tuệ hành giản tả. Nói trắng ra chính là khởi động suy nghĩ, xáo làm thêm thực làm.

Sẽ đem câu đối trên dưới một liên hệ, ý tứ liền rất rõ ràng, hắn là: Nghĩ hết tất cả biện pháp, lấy hết tất cả nỗ lực phú lên, kiêm tể thiên hạ. Nói chung không thể cùng, nhất định phải phú kiêm tể thiên hạ.

Đây chính là một loại làm người kính nể cảm động từ bi chí hướng, có thể nói vĩ đại thương xót tình cảm. Không phải có thể sử dụng văn tự du hí đến cân nhắc, dâng trào chí khí cùng hăng hái tinh thần tựa hồ càng tại mạnh thánh nói trình tiết bên trên.

Nhìn quen thế tục, nhìn thấu lòng người đạo trưởng, cho dù cảm giác rằng khả năng này lại là một loại lừa lòng người lừa đời lấy tiếng xiếc, cũng không khỏi tình khó tự ức, tiêu hơi cảm động một cái.

Nhưng hắn còn có nhận thức sâu hơn hoặc suy đoán: Tại người nhà họ Triệu trong lòng, cái kia kiêm tự hắn là không chứ?

Phú tể thiên hạ?

Ai có năng lực này?

Then chốt là, ai có tư cách này? Hoặc có thể nói, ai dám như thế làm?

Ở tình huống bình thường, đáp án chỉ có một cái: Hoàng đế.

Để tự đổi thành gia tự cũng không được. Chỉ có hoàng đế mới có thể thu mua người trong thiên hạ tâm. Những người khác như thế làm chính là bụng dạ khó lường, nhất định là muốn tạo phản đoạt vị.

"Tiên trưởng, bọn ta trang chủ không ở nhà, lão phu nhân làm chủ, xin mời tiên trưởng hạ mình nhập trang làm khách."

Báo tin gia đình nghiêm chỉnh huấn luyện, nói tới khách khí, lễ tiết cũng đúng chỗ.

Đạo trưởng nhìn tạo hình quái lạ pháo đài cười ha ha vài tiếng, cao thâm khó dò phun ra một chữ: "Được."

Gia đình kia trên mặt nở nụ cười, tiến lên lôi kéo mã dẫn đường, cử chỉ kẻ tục khiêm tốn, trong lòng thì lại cười thầm: "Người hà hê cái rắc? Xưng người thanh tiên trưởng, người vẫn đúng là coi mình là thần tiên? Thiết, nhà ta tiểu chủ nhân nhưng là chân thần tiên. Cùng hắn so, người chính là cái tra. Không có thấy cái kia được xưng bán phạt đại hòa thượng là làm sao vô cùng chặt vật? Người nếu không tự chủ, nháo không tốt cũng đến đồng dạng kết cục. Xin mời quán tốt trái tim của người mệnh của người đi. Khả khả "

Xuyên qua quái lạ cửa thành động vào thành sau, đạo trưởng thỉm mực quét qua, không khỏi khẽ gật đầu.

Rộng chín trượng thâm cỏ xanh mặt cỏ vòn quanh bên trong tường thành; một loạt bài liên thể hai tầng tiểu lâu yểm tại bóng cây hoa tui; khoẻ mạnh bằng phẳng xám trắng mặt đường khó gặp tang vật; đồng dạng xám trắng kiên cố lại sạch sẽ rãnh thoát nước; liễu rủ bịn rịn phân loại ven đường; trên cây thiên minh đi kèm lúc ẩn lúc hiện truyền đến tiếng đọc sách, làm lụng thanh, cười đùa thanh. . . . Suy nghĩ thêm ngoài thành từng bầy từng bầy thán nhiên ăn cỏ lợn dê, giữa sông đêm không hết ngan vịt. . .

Sách, tốt một bộ mê người nhân gian thiên đường tranh vẽ!

Đạo trưởng ngồi trong gió bông bành Hoa Hương, có chút say sưa bên trong liền nhìn thấy một chỗ thành trên vách có vài hàng chữ lớn đỏ tươi.

Tiêu đề: Vệ sinh quản lý điều lệ.

Một, nghiêm cấm tùy chỗ khạc đờm đại tiểu tiện.

Hai, nghiêm cấm ném loạn tạt vật, tự giác thanh lý duy trì.

Ba, bảo vệ cửa công, chú ý vệ sinh, cần rửa ráy, cần thay y phục, cần chỉnh râu tóc, nghiêm cấm uống nước lã.

Lại đi về phía trước, lại nhìn thấy một chỗ, nhưng nội dung không giống, lần này là: An toàn trùng tại Thái Sơn. Phòng cháy, đề phòng cướp, phòng dịch, đoàn kết hỗ trợ, hăng hái hướng lên trên.

Đạo trưởng một đường nhìn thấy không ít các loại quảng cáo, có chính là tại đối với nhai lâu trên tường, có tả tại ven đường xuyên mộc bài trên, nhiều là

ba cái.

Hắn rất hứng thú quan sát, lại phát hiện trang bên trong đường phố thọc sâu cũng không phải thẳng tắp tương thông, không thể một chút vọng đến cùng. Nó theo bài lâu dài ngắn biến hóa khúc chiết uốn lượn, theo bài lâu phân bố mà chẳng chặt có hứng thú. Nếu là từ không trung nhìn xuống, sẽ phát hiện nó liền như một toà mê cung.

Bởi vì lâu đều một cái hình thức, các nơi không có rõ ràng đặc thù, người ngoài ở đây rất dễ lạc đường. Nếu có ngoại địch vào trang, cũng rất khó dựa vào không lồ binh lực yểm mà xung phong, đối với kỵ binh khác chế đặc biệt là hữu hiệu.

"Thú vị, thú vị. . ."

Đạo trưởng xem phải hiểu, một đường đơn điệu lặp lại hai chữ, thỉnh thoảng liền cười to vài tiếng, làm cho gia đình kia tròn tròn mắt, cười thầm: Bệnh thần kinh! Thú vị bệnh thần kinh đạo sĩ.

Này ba chữ là hắn nghe tiểu chủ nhân đã nói, cảm giác huyền diệu lại mừng người rất hăng hái, liền học trộm đến rồi.

Rốt cục đến trang bên trong hạt nhân vị trí Triệu phủ, đạo trưởng đánh mắt liền chú ý tới Triệu phủ bên cạnh nơi kia sân.

Bên trong cũng là mấy trảng hai tầng lầu, bất quá nhìn cảm giác gian phòng liền to lớn hơn nhiều.

Tại đầu sân cửa vách tường hai bên cũng có hai hàng chữ màu đen: Phong thanh, tiếng mưa rơi, tiếng đọc sách, nhiều tiếng lọt vào tai; việc nhà, quốc sự, chuyện thiên hạ, mọi chuyện quan tâm.

Gia đình nhìn thấy đạo trưởng trên mặt lộ ra có nhiều ý vị về mặt, liền chủ động giải thích nói: "Nơi này nguyên bản là chủ nhà nguyên quán một phần, sau Tân Thành cải biến, liền tìm đi ra đơn độc dựng thành cái kia cái kia, đứng, trường học. Không phải thư viện học viện a. Chính là đem thôn trang hải tử tụ đến học chữ nổi, sẽ điểm chắc chắn, lớn rồi không đến nổi là mù chữ."

"Ra không được trạng nguyên, làm không được quan. Không có tiên sinh, đại sư giáo a."

Những câu nói này rơi vào đạo trưởng trong tai thì có điểm giấu đầu hở đuôi ý tứ.

Bất quá đạo trưởng chỉ lãng cười vài tiếng, cũng không có nói nửa cái tự.

Vào phủ thấy hai vị chủ nhân, song phương hơi một khách sáo, ngồi xuống dâng trà.

Đạo trưởng uống chỉ có lá trà, không có gia vị nhưng mùi thơm ngát phân tán lối vào sinh tân nước trà, khẽ gật đầu, khen ngợi một tiếng: "Diệu pháp, trà ngon."

Ánh mắt nhưng rơi vào Trương Ý Tuệ tọa tiền trên giường nhỏ.

Triệu Nhạc nằm tại mẫu thân cố ý làm người đưa đến trên giường nhỏ, tại mẫu thân cười hơi chậm rãi phiền đến trong gió, vì mờ mắt tò mò đánh giá "Lục địa thần tiên".

Đầu tiên nhìn cảm giác chính là 《Ma trận》 bên trong nhân vật chính lấy cổ nhân trang phục hiện ra trước mắt.

Người đạo trưởng này cao 1 mét bảy mươi lăm sáu, không mập cũng không gầy, áo bào đen, quần đen, hắc bít tất, Thương Triệu sản xuất tương tự hiện đại bản bì giấy xăng-đan, đen; bối kiểm hắc sao hắc chuỗi hắc mang; tay cầm phát trần cũng toàn thân đen; ngắn ngắn đen dài phát, tượng cái Phật môn hành giả như vậy, do một cái nay hoàn trát buộc.

Nói chung, hắn trang điểm cùng thông thường đạo sĩ loại kia: Ran vài vài xám bát quái bào, người cầm đầu ma hải, vắn tóc nói quan, trắng như tuyết phát trần các mang tính tiêu chí biểu trưng trang phục hoàn toàn khác nhau, khiến người ta cảm thấy không ra ngô ra khoai, nhưng bất luận người nào đánh mắt liền biết, hắn chính là một vị siêu phẩm thoát tục, tài năng xuất chúng đạo sĩ.

Triệu Nhạc cái này khoa học kỹ thuật cuồng tia không quan tâm chút nào tướng mạo, giàu nghèo các chi tiết nhỏ.

Ở trong mắt hắn người này đặc điểm ba cái: Một, gọn gàng nhanh chóng lạ kỳ. Đây là một cực giảng vệ sinh người. Hai, không nhìn ra tuổi tác. Mặt tựa hồ khoảng ba mươi tuổi, có thể ánh mắt sắc bén thâm trầm nhưng tượng năm mươi tuổi. Mừng nộ khó dò, không kiên nhẫn gò bó. Ba, võ nghệ hẳn là không thấp, bước tiến trầm ổn mềm mại. Này hai từ tựa hồ có chút mâu thuẫn, nhưng Triệu Nhạc chính là cảm giác này.

Triệu Nhạc kiếp trước được Thủy hử ảnh hưởng, cũng xuất phát từ thực tế cần, tại thời niên thiếu vì là "Hành hiệp trượng nghĩa", chống cự đồ cửa trường dọa dẫm vơ vét học sinh học sinh xấu tiểu lưu manh, nỗ lực tập qua vũ. Quê nhà lại là truyền thống võ thuật chi hương, vì lẽ đó luyện mấy lần bản lĩnh thật sự, bằng không cũng không thể đem cầu hùng như thế cường tráng Tây Phương đồng sự dễ dàng ngã đến bán sống bán chết. Đến vũ khí lạnh kiếp này tai nghe mắt thấy, dài ra điểm kiến thức, có chút nhãn lực.

Người này có thể là cái tên lừa gạt, nhưng tuyệt đối có bản lĩnh thật sự, không phải cái kia bán đầu giá miệng đại hòa thượng. Triệu Nhạc có khái niệm, lại làm ra mộng lung buồn ngủ dạng nhắm mắt giả bộ ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 59: Phản bội người tiên tri

Đạo trưởng ánh mắt sắc bén, nhưng cũng không nhìn ra Triệu Nhạc chỗ kỳ lạ.

Hắn lại không phải chân thần tiên, khôn tại thế tục cùng một ít cố định tư duy, cái nào sẽ nghĩ tới nhỏ như vậy em bé có đề cử Triệu trang thay đổi thể giới bàn tay không lồ. Cái kia một chút chỉ là quen thuộc quan sát tất cả.

Cái này mới xây hai tầng lầu phòng tiếp khách to lớn, trang cái bách tám người dư dả.

Trừ nãi nãi cùng Trương thị tại một tấm mới mẻ độc đáo tiểu bàn tròn hai bên an tọa. Một cái đẹp để lợi luyện đại nha hoàn đứng hầu tại Trừ nãi nãi phía sau, thỉnh thoảng hầu hạ hai nữ chủ nhân nước trà, vì là bà lão quạ.

Hai nữ chủ nhân rìa ngoài các theo đạo mà đứng một vị tuổi trẻ hùng tráng hán tử, vẻ mặt ôn hòa, nhưng nhìn đăm đăm châu nhìn chăm chăm đạo trưởng. Bọn họ thân vị so chủ nhân hơi trước, hiển nhiên thuận tiện ngăn cản chặn giết phía trước người công kích, lúc cần thiết sẽ không tiếc lấy thân thể vì là khiến thịt đúng lúc ngăn trở công kích chủ nhân ám tiễn chủng loại ám khí.

Thực sự là đề phòng nghiêm ngặt a!

Đạo trưởng trên mặt quen thuộc mỉm cười, nói thâm trong lòng.

Lấy nhãn lực của hắn làm sao không nhìn ra Triệu gia nữ chủ nhân tại nghiêm phòng hắn?

Huống hồ nhìn một cái mình bị phụ trách dẫn dắt hầu hạ nha hoàn sắp xếp chỗ ngồi, cách chủ nhân chỉ ít hai mươi mét nha. Nếu chính mình có lòng xấu xa, bất kể là ám khí, vẫn là rút kiếm tiến lên, hai hộ vệ đều có phản ứng thời gian.

Mặt khác, đạo trưởng còn lúc ẩn lúc hiện cảm giác được phòng khách xung quanh ẩn núp sát cơ, tựa hồ có vô số đâm sau lưng cường nỏ đang gắt gao khóa chặt hắn, chỉ cần hắn dám lộn xộn, lập tức liền thành con nhím bia tên.

Đạo trưởng tự tin bản lĩnh, nhưng hơi cảm không dễ chịu, nhưng vẫn như cũ vẻ mặt như cũ, vẻ mặt tươi cười.

"Tiên trưởng tôn xưng là hà? Đánh nơi nào đến? Hạ mình tới cửa có gì chỉ giáo oa?"

Bà lão cười ha hả hỏi, một mặt hiền lành đoan trang. Hình tượng này dễ hiểu rõ nội tình Triệu Nhạc muốn cười: Thực sự là mèo già hóa cáo. Ai khinh thường, ai xui xẻo.

Ba câu? Lại là ba a! Nhà này người tựa hồ đặc biệt yêu chuộng ba con số này.

Đạo trưởng nghĩ như thế, nhếch miệng lên một tia quỷ dị, cười đến càng trôi chảy hài lòng.

"Bản đạo là Hoài Tây người, tục gia đã không người, họ tên đã quên, đạo hiệu?"

Sách dưới miệng, nói tới tùy ý: "Cái tên bất quá là người thuận tiện xưng hô nhận ra danh hiệu mà thôi, bản đạo không kiên nhẫn nhọc lòng, vốn định lấy vô danh làm hiệu, có thể có vị so ta lợi hại đồng đạo đã chiếm lấy, bản đạo liền không còn tên gọi. Nếu miễn cưỡng muốn có cái, sẽ theo liền xưng một cái, ân, khiến vô lượng được rồi."

Vô lượng? Vô lượng cái đầu người.

Này building nghe qua thấy lời này người, không khỏi đều như thế muốn: Đạo gia vô thượng tôn hào chính là "Vô Lượng Thiên Tôn". Kêu người vô lượng, chẳng phải chính là vô hình trung tôn người vì là vô thượng Thiên Tôn? Người cái mặt thường phạm thai đạo sĩ thật là mặt đại không xấu hổ. Không biết xấu hổ, không trách một thân hắc. Người thật là đủ đen.

Trương Ý Tuệ đánh giá đạo trưởng, muốn cười, xuất phát từ lễ tiết, còn cường nghiêm mặt.

Bà lão lớn tuổi, có thể thoáng thích làm gì thì làm, sẽ theo tâm nở nụ cười, khẽ gật đầu, còn tán thưởng một câu: "Khá lắm hào hiệp tiên trưởng, quả nhiên không câu nệ hồng trần."

"Quá khen, quá khen. Xạ lão phu nhân khích lệ."

Đạo trưởng không chút nào cho là nhục, vung một cái phất trần, phong độ phiến phiến, cười đến hải lòng, đột nhiên chỉ chỉ trên người cực khảo cứu quần áo trang phục, còn nói: "Không dám giấu lão phu nhân, bản đạo tự xưng bản, thực tế cùng bản không dính dáng."

Tại chủ nhân không rõ trong ánh mắt, hắn cười nói: "Đại Tổng, Đại Liêu, Tây Hạ, Tây Vực, Nam Việt. . . Cõi đời này tiền tài bất nghĩa quá nhiều, người đáng chết càng nhiều. Bản đạo tuy không đạo quan, vân du thiên hạ, không có chỗ ở cố định, thân không cự tài, nhưng thật không thiếu tiền. Muốn dùng thì có."

Lời này tuy không có nói rõ giết người đánh cướp, lại làm cho người có thể rõ ràng nghĩ đến hắn leo tường cướp đường giết đến thi thể đầy đất, cướp đoạt tiền tài hình ảnh, tựa hồ có thể nghe thấy được mùi máu tươi nồng nặc.

Đạo trưởng lại nói đến nụ cười như trước, ngữ khí tự nhiên, phảng phất giảng không phải hung tàn, mà là hương lân chuyện lý thú.

Đây là một cái thể nào hung ác gia hòa?

Còn người xuất gia?

Phi!

Đồ tể cũng không có như thể hung tàn.

Kỳ hoa, người đi đến, đến cùng ý muốn như thế nào?

Chẳng lẽ nhìn thấy ta Triệu trang giàu, muốn lừa gạt vợ vét? Cũng hoặc là cùng Thôi gia trong bóng tối cấu kết, đến đây dò đường hiểu rõ, thậm chí dự định nắm vững bắt cóc ám sát?

Hai nữ chủ nhân nụ cười cứng đờ. Hai hộ vệ vẻ mặt căng thẳng, ánh mắt một lệ, mắt nhìn chăm chăm, cầm đao càng chặt. Trong phòng khách nhất thời có cỗ giường cung bật kiếm bầu không khí căng thẳng.

Nhưng đạo trưởng còn đang cười, còn không quên đắc ý mà uống trà.

Triệu Nhạc đột nhiên bò lên kêu lên: "Nurong, ta muốn đi tiểu."

Trương Ý Tuệ hơi sững sờ, nhìn tiểu nhi tử, lập tức đứng dậy đem ấu tử ôm phù xuống giường, dẫn tay nhỏ đi tới phòng khách một bên gian nhà, một lát sau lại trở về đem ấu tử thả lên giường. Lúc này sắc mặt đã khôi phục bình thường.

Này hơi chen vào, bà lão cũng tỉnh ngộ lại: Đạo trưởng nói lời này hẳn là không phải đang bí ẩn uy hiếp, vừa vặn ngược lại, hẳn là tại biểu đạt thiện ý, tranh thủ tín nhiệm, chỉ ít là muốn hạ thấp ta cảnh giác.

Người xem ta chủ động thừa nhận chính mình không phải "Lương thiện người tốt", đem nhược điểm chủ động giao các người tay, các người chiếm chủ động, không cần đối với ta làm cường địch đối xử. Nhân gia liên ý này.

"Này trà là nam mà đến, có người nói đến không dễ, tiên trưởng không ngại nhiều ném thử." Bà lão cười nói vung nhẹ tay, ý tứ là còn chưa nói mục đích của người tới đây, người kẻ tục.

Đạo trưởng nói cảm ơn một tiếng, uống một ngụm trà, vẫn cứ cười ha ha, há mồm lại là một câu không dám giấu lão phu nhân.

Người kỳ hoa sự tích vẫn là gạt ta điểm tốt.

Bà lão hiểu học không quên, đem tiểu tôn tử mới mẻ từ dùng đến rất thành thạo. Nàng nói thầm trong lòng, nhưng không có ngăn cản tâm ý.

"Bản đạo tuy là người xuất gia, tâm nhưng khó rời hồng trần, hiếm thấy đại đạo, bình sinh hận Đại Tổng hết thầy đều cùng chính trị móc nối, cái gì cũng có thể tăng lên trên đến sự kiện chính trị. Hận nhất mệnh mong đại quốc quyền bản vị cùng hủ nho tai họa, hại khó trừ, di họa đã lâu! Trên vùng đất này vạn dân muốn sống đến công bằng hạnh phúc, chỉ sợ lại quá ngàn năm cũng khó!"

Đạo trưởng nói hận, vẫn là cười. Phảng phất cười là cố định trình tự, trưởng ở trên mặt.

Hai nữ chủ nhân vẻ mặt có chút mờ mịt, nghe không hiểu lắm. Giả bộ ngủ Triệu Nhạc nhưng trong lòng bỗng nhiên chấn động, nhất thời liên tưởng tới rất nhiều chuyện đến.

Người Trung Quốc có chút kỳ quái rất chất.

Tỷ như: Vì là một câu nói, một cái từ, một chút lợi ích các chuyện vật vãn sự tình, liền có thể có thể quê nhà trở mặt, thân bằng bạn tốt trở mặt thành thù, thậm chí không tiếc tụ tập giúp đỡ ra tay đánh nhau, bạch dao tiến vào đỏ dao ra, nháo chết người đến. Đây là một thể đối với cá thể.

Cùng với đối ứng với nhau chính là:

Tỷ như: Trên siêu thị mua tiện nghi lại vừa ý trúng gà, yết giá là bảy khối chín, xưng cân nhưng theo mười tám khối chín tính toán tiền. Khách hàng chú ý

tới, vừa hỏi, nhân gia tùy ý một câu giới bài quên thay đổi, nên tại sao tại sao. Khách hàng nếu không hài lòng, nghi vấn, sẽ bị trào phúng không biết thời vụ, tính toán chỉ lý. Không phải mười khối hai mươi đồng tiền sao? Người nhìn chăm chăm không tha, là cùng, vẫn là muốn gây sự đầu óc không bình thường?

Bằng quan khách hàng cũng sẽ hoặc dùng sắc mặt ánh mắt, hoặc tự mình cảm giác hài lòng trắng trợn nói thẳng trào phúng. Phảng phất sai tại đâu khách hàng trên người. Siêu thị không có trách nhiệm. Tất cả cái kia chuyện đương nhiên.

Khách hàng tiến vào siêu thị, theo giới chọn hàng hóa, này đã đạt thành kế ước.

Yết giá sai rồi, đây không phải là nhiều tiền thiếu sự tình, lại càng không là nhân viên cửa hàng thậm chí người quản lý một câu quên thay đổi là không sao. Thay đổi giá cả lấy tiền, chính là vi ước. Cùng tạo thành nguyên nhân không quan hệ.

Nhưng thông thường sự thực là, siêu thị thắng. Cái kia khách hàng mất mặt, rụt, nhiều nhất là tức giận không muốn trứng gà, sẽ không truy cứu siêu thị lừa gạt cùng vi ước hành vi.

Bởi vì trong xương di truyền gen nhắc nhở, xã hội không ủng hộ cá thể quyền lợi, cá nhân không đấu lại tập thể. Dù cho lại có thêm lý.

Chủ quản bộ môn đến rồi thì phải làm thế nào đây?

Lấy điều giải làm tên nhìn khách hàng bị tiệm đại nhân chúng bắt nạt nửa ngày, cuối cùng xem được rồi, cho dù mệnh lệnh siêu thị theo yết giá bán cho cái kia khách hàng, hơn nửa cũng sẽ không phản đối, thậm chí khinh bỉ chỉ là cá thể cũng dám nhiều chuyện? Nghèo túng.

Tỷ như: Thông tin công ty cho người sử dụng không phải lên mạng trí năng điện thoại di động gọi nhắn tin, biểu hiện người có muốn hay không tiếp thu. Người sử dụng tiện tay một điểm tiếp. Hắc, mười mấy khối mạng lưới lưu lượng phí mẹ người lại liền xuất hiện.

Toàn quốc bao nhiêu người sử dụng? Này một tay đến kiểm tiền bao nhiêu tiền a!

Người sử dụng mắng thiếu đạo đức không gọi ý thu phí tình huống, nhưng nhiều nhất hấp thủ giáo huấn, sẽ không truy cứu loại này xảo diệu lừa gạt hành vi. Truy cứu, tương tự bị lừa cũng nhiều sẽ không to lớn chống đỡ. Điện tin công ty càng sẽ không điều những này kháng nghị. Người có gan cắn ta nha? Có bản lĩnh, người đừng dùng điện thoại di động. Tòa án cũng chưa chắc sẽ chống đỡ truy cứu.

Lại tỷ như: Tiểu quý ô tô công ty nhân chất lượng thường thường gặp sự cố, toàn cầu gọi trở về sản phẩm, có thể gây liên tục hoàn nhược quốc rất ít người sử dụng đều thu được thông báo, mệnh mông đại quốc Trung Quốc quảng đại người tiêu thụ lại bị khuyết vị. Nhân gia liền dám vừa tàn nhẫn kiểm tiền của người, vừa không nhìn người giảm người.

Nghiên cứu mấy ngàn năm, bọn họ đem người Trung Quốc từ chính phủ đến cá thể di truyền gen như thế rất chất nhược điểm đều nghiên cứu triệt để, nhìn thấu, lợi dụng thuận lợi.

Quá dài phong kiến hủ quyền hủ nho giáo dục hình thành quan niệm là, bách tính cá thể là có thể tùy ý hy sinh. Nhẫn nhục chịu đựng đã thành vì là sâu sắc tại trong xương dân tộc đặc tính, mọi việc liên quan đến tập thể (tập đoàn), cá thể không dám tranh. Tòng quyền lực đến xã hội đều khuyết thiếu chống đỡ. Tranh, cho dù may mắn thắng, thực tế cũng là bồi quá độ. Năm bè bảy mảng liền như thế hình xong rồi.

Trung Quốc chính là người nghèo tâm thái người yếu tâm thái tụ hợp hư vinh suy yếu người khổng lồ. Năm đó xâm lược thất bại, không phải cái gọi là chính nghĩa chiến thắng tà ác. Mà là quốc quá nhỏ, không có tài nguyên. Tiểu quý chính là cho là như thế.

Thật muốn là chính nghĩa tất thắng tà ác. Nhân loại kia khởi nguồn châu Phi, làm sao đều là xui xẻo xui xẻo, đến càng xui xẻo, từ cổ chí kim, tà ác đều là chiến thắng chính nghĩa đây?

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 60: Triệu Nhạc cũng chán kinh rồi

Các nước đồng dạng nhìn thấu người Trung Quốc loại này nhược điểm.

Ta nhỏ yếu, nhưng liền dám đánh mặt của người. Liền dám lừa gạt tiền đùa người. Bởi vì đại quốc bề ngoài dưới người yếu tâm thái cùng lòng hư vinh tất

nhiên sẽ tha thứ ta. Liền đem giả trên trời tối lại kếp sử thương phẩm đều phát tới Trung Quốc, hơn nữa lượng tiêu thụ kỳ giai. Người nghèo đột nhiên bạo phát, bản chất vẫn là người nghèo, người nghèo tâm thái tất nhiên sẽ như vậy.

Thương mại tiêu thụ, đó là đại học vấn, không phải tùy ý làm. Nhắm vào Trung Quốc người tiêu thụ sách lược cùng sản phẩm cũng phải có đặc biệt tính. Trí năng điện thoại di động, liền dự thiết không thể cải phần mềm, vô hình trung tiêu người lưu lượng phí, thậm chí đánh cắp bí mật của người, liền phản chuẩn Trung Quốc cho dù phát hiện, từ trên xuống dưới cũng sẽ tiêu cực mất cảm giác đối xử.

Phản đối thì thế nào?

Không nhìn người kháng nghị, ngược lại người còn phải mua.

Nếu thực sự không được, quá mức miệng lưỡi trên thoáng làm chút nhượng bộ, thoáng thỏa mãn một thoáng người lòng hư vinh. Lại tiếp tục biến bản thêm lợi khanh. Bằng không, người còn dám thật gan?

Nhuyễn quen thuộc, người cứng đến nổi lên à người? Người biết chơi ngành à người?

Xem xem các người kẻ phản bội một khi thoát ly dân tộc rất chất nhược điểm gông xiềng sau, lợi dụng này nhược điểm gieo vạ lên các người tới là cỡ nào độc ác tàn nhẫn hữu hiệu; xem xem các người tại chiếm thượng phong, không nhìn quốc dân tổn thất nặng nề, đối với người phản bội lừa dối giả người xâm lược cái kia rộng lượng kính, ngược lại đối với mình người cái kia nghiêm khắc kính, liền biết các người là cỡ nào để ức hiếp.

Kiếp trước căn bản vô tâm không rảnh suy nghĩ những vấn đề này khoa học kỹ thuật cuồng nhân, tại thế giới này, bị cái này phản bội người tiên tri, tư tưởng sâu xa kỳ hoa đạo sĩ nhắc nhở đánh thức.

Quyền bản vị, hủ nho giáo dục lợi cho quốc nội thống trị, đối ngoại nhưng là 5 căn bản, chỉ có thể thuận tiện nhân gia xâm lược ức hiếp, cùng người nghèo tâm thái, người yếu tâm thái cùng nhau nhất định phải xoay chuyển. Câu tại thời đại, trước tiên nhất định phải đem hủ nho kiên quyết diệt trừ. Nếu bị thời gian cố định thành gen, hậu thế vạn khó sửa đổi.

Vốn chỉ muốn làm cái tốt hoàn cảnh dễ dàng cho kẻ tục nghiên cứu khoa học Triệu Nhạc, tại trong chính trị có càng rõ ràng mục tiêu, âm thầm nghiên rã nghiên lợi bất chấp, cân nhắc sửa chữa thiết tưởng một ít hào phóng án.

Lấy bà lão tính cách cùng tư tưởng, tự nhiên không vui vẻ nói sẽ phản bội nói như vậy, nhưng nếu như Đại Tổng thật sự có một ngày như vậy bảo vệ không được bách tính, bao quát nhà mình an toàn, vì Thương Triệu truyền thừa, vì con cháu, nàng cũng không ngại tùy tùng chống đỡ tiêu tôn tử phản.

Cũng không thể chờ chết chứ?

Người sống còn có thể khiến niệng ngạt chết?

Đương nhiên, nàng càng sẽ không tỏ ra là đã hiểu chống đỡ.

Ai biết trước mất vị này khóc đến lạ kỳ gia hòa đến cùng là gì lai lịch? Hoài lại là gì rắp tâm?

Vạn nhất hẳn là tiêu tôn tôn nhắc qua Bạch liên giáo phật Di Lạc giáo cái gì tà giáo thành viên, Thôi gia tế, hoặc là đáng sợ hơn chính là quan phủ thậm chí hoàng đế phái tới thăm dò gián điệp, ta cái gạt đầu này, vậy làm phiền liền đến.

Vì lẽ đó, nàng an ngồi yên ở đó, cau mày. Để đạo sĩ đoán không được nàng là không hài lòng, vẫn là nghe không hiểu.

Trương Ý Tuệ dư quang của khóe mắt nhìn thấy tiêu nhi từ đối với đạo sĩ phản ứng kịch liệt, lại nhìn thấy tiêu nhi từ bí mật lấy ánh mắt miệt mài hình tốt tựa như nói "Đề hẳn kẻ tục", nhìn lại một chút bà lão trầm mặc không nói không có bất luận biểu thị gì, liền hỏi: "Tiên trưởng pháp giá đến đây, đến cùng vì là cái gì? Bọn ta nữ tặc nhân gia không hiểu đại đạo nói. Không làm rõ được người ý tứ. Xin đừng nên vòng vo. Kính xin nói thẳng."

Đạo trưởng cũng không thất vọng, cười gật đầu nói: "Ta vân du thiên hạ, ngẫu nhiên đi đến, mạo muội tới chơi là bởi vì địa hình nơi này thú vị, cũng bởi vì "

Hắn cố ý dừng lại một chút, thoáng tăng thêm giọng nói: "Quý trang nơi cửa thành 'Phú tế thiên hạ' mục tiêu."

Đạo trưởng muốn trả một thoáng, nhìn hai nữ chủ nhân là phản ứng gì, tốt phán đoán một thoáng chính mình trước suy đoán.

Đáng tiếc, "Câu đối" là Triệu Nhạc định. Tiêu nhi từ cái kia nói rồi, Triệu Đại Hữu cảm giác rằng không sai, cũng là cái kia viết. Mãn làng xóm người cũng không biết Triệu Nhạc nội tâm ý tứ. Bà lão cùng Trương Ý Tuệ này làm bà nội làm nương, cho dù lại thông minh, lại hiểu rõ Triệu Nhạc tâm tư, Triệu Nhạc không nói, các nàng cũng không nghĩ ra chỉ là hai hàng tự còn có đây một tầng thâm ý.

Vì lẽ đó, đạo trưởng nhất định phải thất vọng rồi.

Hắn nhìn thấy chỉ có nữ chủ nhân mờ mịt và hiếu kỳ biểu hiện.

Đạo trưởng cũng không nhụt chí, xin mời nha hoàn mang tới giấy bút, xoạt xoạt tại hai tấm trên giấy tã vẽ ít thứ, chốc lát hoàn thành rồi, đem một tấm trong đó để nha hoàn đưa cho chủ nhân xem.

Là phó giản bút họa, hình ảnh vừa xem hiểu ngay.

Hai cái rồng, hẳn là Giao Long cái gì, đầu rồng ở giữa là cái vòng tròn. Hẳn là lấy nhị long hý châu tâm ý. Chính là châu, rồng trên đỉnh còn hoa điều hoành tuyền, không biết là mao ý tứ.

"Giao Long chính là quý trang đồ vật hai con sông. Bảo châu là sông đầu nguồn —— hồ nước. Hoành tuyền là nhốt lại hồ nước đạo kia sườn núi, cũng là ngăn cản bảo châu bay đi cùng nhị long phi thiên lạch trời."

Bà lão nghe rõ ràng: Cái tên này là đang nói Triệu trang ở vào phong thủy bảo địa trên. Hơn nữa là linh châu thiên thành, tới cửa; nhị long bảo vệ nơi đây, không cách nào thoát ly, tranh tương lấy lòng hiền vật quý chủ nhân. Đây là lâu đài thượng giai cát.

Nhưng chỉ sợ cũng đang ám chỉ Thương Triệu đại phúc quý quán quanh người, có chí tôn hình ảnh, chỉ ít cũng có thể được nát đất biên giới tự do tự tại chư hầu vương vị trí.

Nói trắng ra, chính là cùng hoàng quyền thành thù, không thể không phản, sớm muộn tất phản.

Trung Quốc truyền thống quan niệm là, chỉ có hoàng gia mới xứng đáng thượng thần rồng bảo hộ. Do rồng bảo vệ nhân gia sao có thể vền vện là cùng hoàng quyền không ngại quyền quý nhà?

Làm sao cảm giác người luôn đang thăm dò xúi giục bọn ta tạo phản đây?

Bà lão bắt mắt mà nhìn chăm chăm đạo trưởng, ngữ khí nhưng là hỏi hột: "Một cái oa tại núi nhỏ lương dưới nước bần loan, hai cái sông nhỏ liền có thể cùng linh châu rồng kéo lên liên hệ? Đạo trưởng đùa giỡn cũng phải có cái mức độ."

Tiền trưởng đổi đường trường, cấp bậc một thoáng từ trên trời hạ xuống đến. Này biểu đạt bà lão đãi khách thái độ biến đổi lớn.

Hầu hạ khách nhân tiểu nha hoàn lập tức liền không nữa cho đạo trưởng châm trà, còn cong lên miệng nhỏ trềng mắt khách nhân.

Đạo trưởng vẫn cứ vẻ mặt tươi cười, cũng không giải thích, càng không xin lỗi, càng làm khác một tấm họa cho tiểu nha hoàn.

Xem bà lão không có biểu thị phản đối, tiểu nha hoàn lúc này mới một cái cảm qua đi.

Tấm này vẫn cứ đơn giản vừa xem hiểu ngay. Chỉ là đầu rồng đuôi rồng roi mắt mỗi người, biến thành hai cái đuôi rồng giao nhau quấn lấy linh châu, thân rồng hiện ở ngoài bát tự phân bay về phía hai bên, đầu rồng nơi hoa cuộn sóng tuyền, mặt trên còn đặc biệt ghi chú rõ "Hải thiên" hai chữ.

Đặc biệt nhất chính là, tại hai rồng trong lúc đó viết hai cái "Nâng" tự. Nâng tự một cái đang tả, một cái nhưng là ngược lại, song nâng lấy tự vĩ liên kết, thành dựng đứng đối lập.

Bất đồng chủ nhân cân nhắc, đạo trưởng liền cười nói: "Lạch trời ngăn cản linh vật đào tẩu, cũng ngăn cản rồng hộ quý chủ thăng thiên, quái tượng chính là khôn đồn tình cảnh, tuy rằng không mất an ổn nhưng nguy nan không ngừng, khó có mãnh liệt vì là đại phúc quý hưởng thụ, cuối cùng không phải vì là đại cát."

Này tấm thứ hai là nói nếu nhị long quay đầu, không chỉ lạch trời vô dụng, linh châu không mất, hơn nữa rồng về biển lớn, lại không gông xiềng có thể ràng buộc bọn họ, cuối cùng phi long tại thiên, ngạo thị thiên địa muôn dân.

Chính tự nâng là nói: Làm nơi ở chỗ này Triệu trang hướng thiên tiệm xung kích, cho dù có nhị long giúp đỡ, cũng là uống phí khí lực thời gian. Nếu phản nâng, thì lại có thể dễ dàng tránh thoát ràng buộc trở ngại, đạt thành tâm nguyện.

Này nâng tự chính là bây giờ Triệu trang Tân Thành đường viên. Lão phu nhân là người tinh tường, lẽ nào liền không có cảm thấy được điểm này?"

Đạo trưởng nói, cười ha hả nhìn chăm chăm bà lão, đầy mắt là rất hứng thú đáng vẽ.

"Phản nâng? Người đây là trực tiếp chỉ ra muốn bọn ta phản, mới có lối thoát nha." Bà lão nói thâm trong lòng âm mặt, hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: "Tiểu đạo sĩ còn có muốn giảng sao? Không có, ta liền khiến người trời lại người, ngay tại chỗ chặt đầu lấy trừng mê hoặc lãng ngôn."

Lão thái thái mới vừa bị giả tạo đại hòa thượng buồn nôn, hiện tại được nghe lại càng khuyếch đại phong thủy nói như vậy, càng thêm căm ghét, tâm hoá đồng thời lại tăng thêm giọng nói: "Không nên bắt nạt bọn ta là nữ tặc nhân gia không dám giết người. Thương Triệu gia chưa bao giờ thiếu can đảm cùng dũng khí."

Thân phận địa vị rơi xuống để, tính mạng chịu đến uy hiếp, đạo trưởng nhưng cao giọng cười to: "Lão phu nhân tạm thời nghe bản đạo nói xong lại chém không muộn."

Bà lão trầm mặt không tiếp lời, tựa hồ là để đạo sĩ thuyết phục đủ lại chết.

Đạo trưởng không để ý lắm, lượng mình hai tay, chậm rãi đứng dậy mặt hướng ở ngoài, hoàn ngón tay Triệu trang cười nói: "Lão phu nhân, bản đạo nói tới huyền, nhưng không phải không hiểu thiên địa diệu lý huyền cơ. Thiên địa có linh, bản đạo tu chân, sao dám tại chân nhân trước mặt ăn nói linh tinh?"

"Người xem này làng xóm bói (bắc) có chỗ dựa, nam vọng hồ nước, dựa vào núi, ở cạnh sông, phong thổ phi phạm, thêm vào Thương Châu vốn là nhân

văn tập trung nơi, võ thuật phồn thịnh chi hương, rồng hổ chung sức bên dưới, sẽ xuất hiện trùng thiên côn bằng. Càng có hàm châu nhị long đồ vật hộ vệ. Nhà người Triệu trang nhất định cất giấu hai con giao long a."

Triệu Nhạc lắng lắng nghe, không nhìn được oán thâm một câu: Nói tới diệu, có thể vẫn là chém gió.

Bà lão cùng mẫu thân có thể không có hán khoa học kỹ thuật tâm thái, nghe được tàng hai Giao Long, trong lòng đều hơi kinh, đều nỗ lực duy trì một mặt trầm tĩnh.

Không ai phản ứng hưởng ứng, đạo trưởng tự mình thao thao bất tuyệt, tự hồ sợ bất cứ lúc nào bị chặt đầu không có cơ hội nói xong.

"Bản đạo không biết Triệu trang, không biết nhị long là ai, nhưng cũng biết hai người này, một cái là trời sinh quyền quý, quyền lực là hán trời sinh đồ chơi. Một cái có khác kinh thể tài hoa, có thể tại khác một đường đạt tới đỉnh cao, đồng thời bảo đảm một cái khác công thành danh toại."

Bà lão cùng Trương Ý Tuệ nghe đến nơi này, trong lòng nhất thời cách đập lập tức, đều không hèn mà cùng mà nhìn Triệu Nhạc. Triệu Nhạc cũng có chút chấn kinh rồi.

"Tối diệu chính là, bọn họ có cùng nguồn gốc, bảo chỉ một cái, nhưng vô tư tâm cùng lợi ích chi tranh, nhị long hợp lực đoạt bảo, hợp lực cướp đường quy biển rộng, các đền lĩnh vực triển khai, cuối cùng được đại tự tại, cũng hóa là chân long thăng thiên. Tại đây loại đỉnh cao thời khắc, theo lẽ thường, hai người này lẽ ra nên vì là bảo trở mặt thành thù, kẻ thù địch trên vùng đất này mấy ngàn năm bất biến thâm kịch, ai biết nhưng chỉ là mỗi người đi một ngã. Thật đáng mừng, hữu ái còn đang, các mưu yêu."

Nói đến đây, đạo trưởng chậm rãi xoay người hướng về chủ nhân khom người thi lễ: "Nơi đây quái tượng cho thấy, Triệu trang lối thoát tại biển rộng. Lão phu nhân, Thiếu phu nhân, các người có thông thiên đại phúc khí nha!"

Trương Ý Tuệ chấn động đến mức đã không biết nói cái gì tốt, chỉ có thể nỗ lực nghiêm mặt để tránh khỏi lộ ra sơ sót.

Bà lão nhưng cao hứng.

Nàng lo lắng nhất, tối nhớ mãi không quên chính là tiểu tôn tử đến cùng có thể hay không nguy hại đại tôn tử nguy hại Triệu gia. Đạo trưởng trong lúc vô tình đang nói đúng nàng tâm khảm.

Mà Triệu Nhạc thì lại thật là khiếp sợ.

Bởi vì đạo trưởng phong thủy suy đoán cũng được, quái tượng tính toán cũng được, cuối cùng hai đoạn nói ở giữa trong lòng hán đại thể kế hoạch.

Cõi đời này lẽ nào thật sự có bán tiên cao nhân?

Trung Hoa cổ lão dị thuật thật sự có thần kỳ như vậy?

Nó lẽ nào là một môn đáng giá thâm nhập nghiên cứu, nhưng bất hạnh thất truyền đại học vấn?

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 61: Thu hoạch ngoài ý muốn

Triệu Nhạc sẽ không ngây thơ cho rằng, có tạo phản tư tưởng chính là bạn đường.

Hắn nguyên bản phán đoán cái này cổ bản hải khách là ta tà giáo trong tổ chức tương tự quân sư quật mo trọng yếu đầu mục, thậm chí chính là giáo chủ, này tới là vì là kích động cường bức Triệu trang đi theo tạo phản.

Bởi vì, tại Đại Tống thời kỳ này, có tạo phản tư tưởng chỉ có những này lấy truyền giáo vì là danh nghĩa, hành tạo phản chi thực dã tâm bùng bùng giả. Am hiểu nhất chính là, hành thần thần đạo đạo thủ đoạn, lừa hấp dẫn lòng người ủng hộ đi theo.

Tổng Giang tạo phản, đó là hoa điều hoàng đế dục vọng không chịu nổi sau đó làm cho bách tính khó có thể sinh tồn, mới phát sinh.

Triệu trang bị tà giáo nhìn chăm chăm tính toán mời chào, quá bình thường.

Dù sao, Triệu trang có đột xuất tam đại ưu thế:

Số một, có á thánh như thế tồn tại —— Văn Thành bá Triệu Liêm, đối với giới trí thức ảnh hưởng to lớn;

Đi xem một chút phủ thành bá phủ Triệu Liêm người đọc sách nổi liền không dứt, đồng thời có rõ ràng tăng cường xu thế. Một ít sĩ tử thậm chí không tiếc xa từ mấy ngàn dặm ngoại lai lĩnh giáo kết bạn giao lưu. Đây liền rõ ràng.

Loại này nhuyễn thực lực, theo từ điển lưu hành phổ cập, thời gian chuyển dời, người được lợi mãnh liệt tăng trưởng, sẽ tại dân gian chuyển biến thành to lớn sức hiệu triệu, khoẻ mạnh lực. So giáo lý tác dụng hữu hiệu một ngàn lần gấp một vạn lần, hơn nữa không dễ dàng bị triều đình đề phòng ngăn cản.

Thứ hai, có vài chúng, tâm Tề, lại dùng mãnh thiện chiến dân gian vũ lực;

Đệ tam, càng có tài nguyên cuộn cuộn năng lực.

Này ba cái tùy tiện cái kia như thế sức hấp dẫn đều quá lớn. Huống hồ là ba người hợp nhất.

Nếu có thể đem như vậy thế lực hấp dẫn đi vào, đôi kia giáo này đã tâm cùng đại nghiệp liền quá mạnh mẽ.

Như vậy, những lửa rừng thiêu bắt tận tà giáo sao có thể không nhìn chăm chăm? Có thể nào không nghĩ cách kéo chặt lấy?

Muốn cường bức Triệu trang luôn cúi, không thể.

Nhưng phá hỏng Triệu Nhạc kế hoạch, không hẳn muốn phí quá to lớn kính.

Chỉ cần khắp nơi phân tán lời đồn nói Triệu trang là Tiềm Long tại dã, không cần tạo thành thực tế thương tổn, dẫn đến triều đình lòng nghi ngờ liền được rồi.

Một khi bị triều đình trọng điểm nhìn chăm chăm, lại bị đồ kỵ giả, cừu thị giả, bụng dạ khó lường giả vân vân mượn cơ hội tính toán, Triệu trang liền rơi vào bị động nhiều tai, Triệu Nhạc kế hoạch tốt rất nhiều chuyện liền không có cách nào khô rồi.

Triệu trang từ chủ quan đến khách quan đều đề phòng nghiêm ngặt, phòng ngừa dò xét bí mật, phòng ngừa tà giáo mưu đồ gây rối. Điểm này, Triệu Nhạc trọng điểm cùng râu mép cha đã nói. Toàn trang trong lòng người đều treo cao cảnh giới tuyến, nghiêm phòng tử thủ.

Bình thường, cho dù tại làng xóm bên trong cùng cùng trang người nói chuyện phiếm, đại gia cũng tự giác tự nguyện tách ra miễn cảm đề tài.

Thân thích đến thăm viếng?

Không cần trang chủ nhắc nhở cường điệu trừng phạt, các hộ nông dân tự giác câu tập trung thân thích: Ngươi có thể tuyệt đối đừng lợi dụng lúc ta không chú ý mình đi lung tung. Bọn ta trang chủ nói rồi, hiếu kỳ hại chết miếu. Lạc đường chuyện nhỏ, trúng rồi trong trang kháng Liêu cầu cơ quan, làm mất đi mệnh, ai cũng cứu không được ngươi. Còn có oa, ngươi đến, người thấy, sự tình cũng xa, đường xa, ở một buổi chiều liền đi đi. Bọn ta rất bận, ngươi nhìn nhìn chần chừ lão nhân, thả con vịt hài đồng, bọn ta thôn trang có thể thờ đóc đều bận bịu. Thật không có công phu cùng ngươi.

Thân thích không hài lòng?

Ta sành ăn chiêu đãi, có ân báo ân, muốn tiền cho tiền, có thể thỏa mãn ngươi, ta đều không keo kiệt. Ngươi có cái gì không hài lòng?

Muốn nghe được làng xóm bên trong sự tình?

Ngươi cái gì ráp tâm? Cho dù tốt lại có thêm ân thân thích cũng không được. Đi sang một bên.

Nguyên nhân không gì khác: Cuộc sống hạnh phúc quá đẹp, rộng lớn, chờ đợi quá lâu, một năm rồi lại một năm, đồng lúa lại đồng lúa, mấy đời người mất đều vọng mù, rốt cục đến rồi. Nó đến chỉ quá không dễ.

Sinh tồn mục tiêu giản dị đơn giản các hộ nông dân, ai cũng không ngờ mất đi trước mắt mộng như thế tất cả, quyết không cho phép ai phá hoại.

Tại nhuyễn ngành nhiều loại thủ đoạn huấn luyện cường hóa dưới, Triệu Nhạc không lo lắng các hộ nông dân giữ gìn Triệu trang lợi ích quyết tâm cùng tàn nhẫn.

Người Trung Quốc vì là tối cuộc sống đơn giản yêu cầu —— có ăn có mặc, mọc ra bảo đảm, bị chết bình yên, phán mấy ngàn năm, nỗ lực mấy ngàn năm, thành kính khát cầu làm người thầy chưa xót, hiện nay tại Triệu trang, giấc mơ rốt cục thực hiện, ngươi có thể tưởng tượng dân chúng quý trọng trình độ.

Vì là giữ gìn cuộc sống như thế, ai dám đưa tay phá hoại, ai chính là không đội trời chung tử địch. Cho dù là con ruột cũng đến giết chết. Không thể nhân nghị từ hủ diệt cả nhà hạnh phúc a.

Làm người hai đời Triệu Nhạc rất rõ ràng điểm này.

Đạo trưởng thần diệu biểu hiện triệt để chấn kinh rồi Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc vốn chuẩn bị giết chết người này, đầu xuôi đuôi lọt. Có thể hiện tại hấn phủ định ý tưởng này.

Vị này đạo sĩ bản lĩnh lớn, kiến thức xa, quá kiêu ngạo, kiêu ngạo đến hận không thể để mắt trời đều cúi đầu trước hấn; ánh mắt quá cao, cao đến thanh thiên cũng không ngăn được tầm mắt của hấn; càng quá yêu thích không bị ràng buộc, không ràng buộc, du hí nhân gian, coi rẻ hồng trần, như vậy một cái siêu tự yêu mình tự ái gia hỏa xem thường quá nhiều người cùng sự tình, sao lại cùng một đám xuân phu ngu phụ đám người ô hợp hỗn cùng nhau, luy chính mình bận tâm uất ức?

Được rồi, cái tên này khả năng là một thiên tài diễn viên, siêu sỡ nguy trang. Triệu Nhạc khả năng bị che đây.

Có thể bà lão lại hỏi: "Nói tới mây mù dày đặc, đồ dẹt bên trong tám sách, ta đều bị người nhiều bị hồ đồ rồi. Nói thẳng, đơn giản điểm, đi tới để là vì là gì?"

Đạo trưởng vẫn là cười: "Bản đạo đã nói không thiếu tiền. Tự nhiên không phải vì tài, càng không phải nói khách. Ta chỉ là muốn không ra diệt trừ hủ quyền hủ nho phương pháp, ngẫu trải qua này nhìn ra điểm thú vị sự tình, bắt đầu sinh điểm thế giới thay đổi hy vọng, nhất thời không khống chế được kích động, liền mất dầy đi vào nhắc nhở một thoáng. Nói xong, liền xong."

Vừa cười hướng về một mặt hoài nghi về mặt bà lão chào một cái, tiện tay chỉ chỉ Triệu Nhạc niệu niệu cái kia gian nhà, "Lão phu nhân, giết ta trước, xin cho ta đi nơi nào thuận tiện một thoáng?"

Bà lão sao cũng được.

Nàng hiện tại cũng không biết nên thế nào đối xử đạo sĩ kia, cần thời gian cân nhắc thương lượng

Đạo trưởng tiến vào nhà vệ sinh, lấy hấn tự phụ kiến thức cũng không khỏi há hốc mồm

Này cũng thật là nhà vệ sinh! ?

Cái này kỳ quái trắng như tuyết nhẵn nhụi đồ sứ chính là thuận tiện địa phương?

Tả nhìn nhìn, hữu nhìn nhìn, một lát sau, hấn mới thả xuống đồ sứ trên làm bằng gỗ quyền quyền, tượng cô gái như thế chậm rãi ngồi lên đi tiểu.

Ai nha, thật thuận tiện thoải mái.

Đào mắt nhìn thấy đưa tay có thể đụng chỗ mang theo một vòng giấy trắng, hấn xả một khối, sờ trường bên trong lại mò lại nhìn cân nhắc một hồi lâu, trong miệng còn nói thầm: "Đem giới trí thức trong mắt thánh vật —— văn phòng tứ bảo một trong chỉ làm chùi đất đồ vật?"

Thử dùng chỉ xoa một chút tiểu đệ đệ, thử nường trùng tịnh uế vật, dùng xà phòng thơm tịnh tay, lại nhìn nhìn kiên cố xi măng vách tường, đẹp dễ không thấm nước gạch men sứ, đạo trưởng đột nhiên thở dài: "Người này đảm tài năng thắng ta gấp trăm lần. Hấn mới đứng bất thể ra thiên địa kỳ tài nha!"

Lại tới phòng khách, bà lão đã không ở. Trống rỗng phòng khách chỉ còn dư lại Triệu Nhạc mẹ con cùng tiểu Hà Diệp ba cái.

Trương Ý Tuệ nhìn cái này cười mặt dài trên đạo trưởng, nhân nhạ nói: "Người, có thể đi rồi."

Đạo trưởng tọa cái kia đang thần nhiên tự đắc uống trà, nghe vậy hơi sững sờ, sau đó lại là tỏ rõ vẻ cười: "Bản đạo thái độ đoan chính hài lòng, chờ đợi chủ nhân xử lý, không ngờ thật cảm động chủ nhân mở ra ân."

Bất động Trương thị nói chuyện, hấn chỉ tay cái ghế trên lưng quai kiếm, cười nói: "Kiếm này là chiếm lấy ta đạo hiệu vô danh đưa, đến từ Tây Phương, xuất từ tên tượng tay, từng là một vương trăn ái bội kiếm, đặc biệt cứng cỏi sắc bén. Bản đạo đi thăm Đại Tổng tay khéo tên tượng mấy năm, vẫn không người có thể phỏng chế. Ta đem nó ở lại chỗ này, hy vọng Triệu trang người có thể căn cứ nó rèn đúc ra tương tự vũ khí, như vậy hà sợ giặc mạnh xâm phạm?"

Trương Ý Tuệ sững sờ, thốt ra mà ra: "Người cam lòng?"

"Cam lòng, cam lòng, xá tại tiền, đến ở phía sau, có xá mới hiểu được. Nếu xá một chiêu kiếm, có thể đổi được một trang người uy chấn địch đảm hãnh diện, kiếm này ý nghĩa chẳng phải càng to lớn hơn?"

Đạo trưởng nói cười khả khả giương lên lông mày, tràn đầy tự tin nói: "Cái gì kiếm tại ta trong tay, đều giống nhau không thiếu tiền."

"... ."

Trương Ý Tuệ có chút không nói gì.

Ta này mới vừa có chút cảm động, muốn tán dương tình của người thao, người lại tới đây một bộ! Không đề cập tới giết người cướp của, người sẽ chết nha? Thật không biết người đến cùng muốn kỳ hoa tới trình độ nào?

Đạo trưởng lại mở ra ba lô, chính là Thương Triệu nhà xưởng sản xuất, tương tự hiện đại bán túi đeo lưng lớn, đen. Từ bên trong lấy ra một cái so sánh hậu mười sáu khổ sách, giao cho tiểu Hà Diệp.

"Sách này là bản đạo. Bên trong ghi chép ta đối với thiên địa vạn vật diệu lý một ít cảm ngộ, cùng với một ít kỳ môn dị thuật, bao quát suy tính phương pháp. Có thể cho rằng Đạo kinh. Nếu không mừng hoặc không lọt mắt, phá hủy không sao. Trọng điểm là mặt sau những tranh minh họa. Đó là ta đối với kiếm thuật cảm ngộ, có thể cung cấp thôn trang học dùng giết địch."

Thầy Trương Ý Tuệ không mẫn không nhặt đỡ lấy, đạo trưởng cũng không tức giận, đứng dậy cười nói: "Phu nhân nếu như không có cái khác dặn dò, bản đạo này liền đi."

Triệu Nhạc bí mật lấy ngón tay tại mẫu thân trên đùi viết cái khẩu tự, dừng lại một chút lại bên trong đồng dạng thụ.

Trương Ý Tuệ một cái chớp mắt liền rõ ràng tiểu nhi từ ý tứ.

Nàng lấy ngón tay ở trong không khí viết cái bên trong tự, nhìn chăm chăm đạo trưởng.

Đạo trưởng trong chớp mắt cũng không cần, lập tức nói: "Dễ quên mới có thể sống đến ung dung tự tại. Thiếu phu nhân không cần nhắc nhở, ta hưng khởi đến đây, ra phòng khách liền đã quên hôm nay tất cả. Miệng không cần ai cái kia một đạo."

Dứt lời cười ha ha.

Trương Ý Tuệ cười nói: "Tiên trưởng cơ trí như vậy hào hiệp, khiến cho người bội phục."

Đạo trưởng nghe xong lời này lại rút cục chịu tạm dừng khuôn mặt tươi cười, nháy mắt mấy cái, cân nhắc một thoáng, lúc này mới vừa cười lên, rất hứng thú đến rồi một câu: "Sau đó thì sao?"

Trương Ý Tuệ lần thứ hai cảm giác không nói gì: Còn chủ động yêu cầu ta kể tục khen người? Người đây tự mình cảm giác có phải là hài lòng đến độ có chút quá đáng? Da mặt của người đến cùng dày bao nhiêu oa!

Đạo trưởng lập tức nhìn ra rồi, nửa điểm không đỏ mặt lúng túng, nụ cười bất biến nói: "Ta là hỏi người đối với ta còn có yêu cầu gì không có."

Này. Người quá thông minh, thật đáng ghét. Đương nhiên, này không bao gồm ta nhi tử.

Trương Ý Tuệ cảm giác lúng túng, hoãn hoãn tâm tình mới nói: "Ta muốn mời tiên trưởng giúp mấy cái bận bịu."

Đạo trưởng gật đầu, làm cái mời nói thủ thế, vẫn là cười.

Trương Ý Tuệ tăng hắng một cái, theo tiểu nhi tử đề nói: "Đạo trưởng vân du tứ hải, nếu là thuận tiện, xin mời đem gặp phải những tiểu khát cái giới thiệu đến ta trang. Nha, liền mười bốn trò xuống đi."

"Ta này có người mới nghệ, cần bồi dưỡng lượng lớn làm lụng nhân thủ, tiểu hài tử học được nhanh. Tại đây, những đáng thương em bé cũng có thể đông không được đói bụng không được, không cần phạm pháp bầy người được kỳ thị ngược đãi, có gia có người chuyên chăm sóc, yên ổn sinh hoạt, thuận lợi trưởng thành, rất nhiều có khả năng."

"Được. Đại thiện. Thiếu phu nhân xin mời kể tục."

"Tiên trưởng gặp phải chỉ có tay nghề sống được thể thâm thợ thủ công, không ngại để hấn tới đây thử một lần. Tỷ như thuyền tượng, thợ rèn, thợ mộc."

Đạo trưởng hiểu ý nở nụ cười, "Xin mời Thiếu phu nhân kể tục."

"Có cái kia yêu thích toán học, si mê kỳ nghệ kỹ xảo, nhà nghèo lại làm không được quan, phẩm hạnh cũng có thể người đọc sách, xin mời đạo trưởng nhất định hỗ trợ nhiều giới thiệu chút đến. Liền nói ta nơi này định không cho hấn thất vọng. Ân, liền những thứ này. Làm phiền tiên trưởng."

"Bản đạo đã hiểu."

Đạo trưởng cười đến càng ngày càng xán lạn, tại sáng sủa trong tiếng cười vì thi lễ một cái nói: "Thiếu phu nhân, ta cũng có một thỉnh cầu."

Rốt cục có yêu cầu? Này liền muốn lộ ra chân tướng?

Trương Ý Tuệ không chút biến sắc mỉm cười gật đầu: "Mời nói."

"Các ta lão đến không thể lại vân du thiên hạ, hy vọng Thương Triệu có thể cho ta cái cư trú nơi, lấy tận này duyên, lấy dưỡng tuổi thọ. Đương nhiên, ta bảo đảm đòi này tuyệt không uống giết một cái người vô tội."

"A?"

Trương Ý Tuệ có nằm mơ cũng chẳng ngờ sẽ là yêu cầu như thế.

"Há, tiên trưởng yên tâm. Nhà ta có thể làm được, nhất định không cho người thất bại."

Đạo trưởng gật đầu, cười nói: "Ta còn có cái nghi vấn thỉnh giáo Thiếu phu nhân, "

Trương Ý Tuệ chỉ mỉm cười, không tiếp tra.

Đạo trưởng cũng mặc kệ nàng thái độ, trực tiếp cười hỏi: "Xin hỏi phu nhân, tại sao là ba cái yêu cầu a?"

"Hả?"

Trương Ý Tuệ không hiểu nhìn đạo trưởng.

"Bản đạo là nói, Triệu trang vì sao như vậy yêu chuộng ba con số này? Tỷ như, trên vách tường những, những" đạo trưởng nhất thời không biết làm sao định nghĩa trên tường những tự.

"Quảng cáo."

"Tiêu —— ngữ?"

"Khá lắm quảng cáo, quả thực hình tượng chuẩn xác cực kỳ." Đạo trưởng cân nhắc, sẽ không làm lỡ cười.

Cái vấn đề này, Trương Ý Tuệ không khó trả lời, nghĩ tiểu nhi tử đã nói, cười nói: "Tiên trưởng xin mời nghĩ, tự do, công bằng, giàu có, này ba từ quảng cáo có phải là vừa xem hiểu ngay, một thoáng liền nhớ kỹ? Nhưng nếu là hơn nửa phần đầu, giấc mơ các mười mấy cái, tiên trưởng thông tuệ cực kỳ, có thể dễ dàng nhớ kỹ, có thể chữ lớn không nhìn được mấy cái các hộ nông dân có thể nhớ kỹ sao?"

Trương Ý Tuệ tăng mạnh một thoáng ngữ khí cười nói: "Không nhớ được, không bằng không có, đỡ phải khiến người ta phí não cảm ghét."

"Khá lắm ba chữ quyết! A ha ha —— "

Đạo trưởng cười to xoay người mà đi.

Trương Ý Tuệ liền nghe đến hân "Nói thầm" : Đáng tiếc ta là cái đã tính, du đãng quen rồi, tại một chỗ chờ không được, bằng không định muốn đích thân dạy người gia tiểu công tử kiếm thuật. Bản đạo những phương diện khác đều không được hân, liền ngón này kiếm thuật còn có tự tin."

Trương Ý Tuệ kinh hãi đến biến sắc, đang muốn thét ra lệnh chặn đứng đạo trưởng, lại nghe hân nói thầm: Triệu trang muốn, ta sẽ dốc toàn lực trợ giúp làm đến. Cần thiết người đọc sách, ta duy nhất đệ tử sẽ đích thân hộ tống đến. Tên của hân khiến Lý Trọng, hơn hai mươi tuổi, tính cách có chút quái lạ, người giang hồ xưng kim kiếm thư sinh. Xin mời quý trang nhất định nhận tốt."

Đã xuống giường Triệu Nhạc truy đến cửa đại sảnh, đột nhiên cao giọng thét lên: "Một lời đã định."

Đạo trưởng cũng không quay đầu lại, cũng không kỳ quái, nhưng tiếng cười hơi thu lại, trịnh trọng đáp lại nói: "Quyết bất tương phụ."

Dứt lời bắt đầu một bước ba, bốn mét, mấy chớp mắt liền ra bên trong viện, cái kia sáng sủa tiếng cười nhưng đang vang vọng truyền đến.

"Tam Lang, sẽ không có vấn đề chứ?" Trương Ý Tuệ có chút bận tâm bí mật tiết lộ.

Triệu Nhạc ần xuống đột nhiên nghe được "Kim kiếm thư sinh" Lý Trọng bất ngờ phản khởi, suy nghĩ một chút nói: "Có thể có cái gì quá mức? Nương, không cần phải lo lắng."

Nhi tử nói không cần lo lắng, vậy hân là chính là không cần.

Trương Ý Tuệ rất có chút mù quáng tín nhiệm và lạc quan, liền nghe tiểu nhi tử tại nói thầm: "Siêu cấp thần côn dùng cho chiêu công, nhất định không có gì bất lợi. Ngẫu rất chờ mong nha!"

"Hả?"

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 62: Thần đồng Na Tra có sự

Nay thu tháng mười, Tổng dân mới vừa thu hoạch, phương bắc cuối thu ngựa béo, chính là dương đao xuôi nam.

Thương Triệu bên trong viện to lớn trong phòng khách ngồi ba mươi mấy cái hán tử.

Trang chủ, Mã nhị trang chủ, quản gia lão Lưu cùng Văn Vũ Đạt ba nhĩ tử, sáu cái Giáo đầu Lý Năng, Vương Kỳ, Dương Giá, Trịnh Nhị Bảo, Công Tô Việt, Hồ Đại Hải, cùng với Triệu trang hết thầy mang đội trọng yếu vũ lực thành viên đều ở.

Tượng thường ngày, Triệu trang hai vị Đại thiếu gia, bây giờ hẳn là xưng công tử tước gia Triệu Liêm, Mã Công Lượng cũng dự thính đang ngồi. Bọn họ đã mười bốn tuổi, theo Thương Châu biên cảnh thông lệ, này đại hài tử đã có thể lấy đao nắm thương ra trận chém giết.

Trên thực tế từ nhỏ, bọn họ liền nghe quán tiếng chém giết, đánh mười tuổi lên, cũng đã lên thành tường quan chiến, mắt thấy vắng lai như gió Liêu tặc là thế nào hung tàn, can rở, hung mãnh, cũng bắt đầu học đại nhân, dùng tảng đá tiểu cung tên ra sức đá kích công thành Liêu tặc.

Tại Triệu Đại Hữu trong mắt, nam nhi tốt làm biết sinh hoạt đến không dễ, đầu tiên đến có lá gan, có huyết tính, liền hẳn là trực diện hiểm ác, không sợ chiến trường tranh đấu, không sợ hãi ánh đao bóng kiếm máu thịt tung toé trống trận đua tiếng, bằng không chính là nhu nhược rác rưởi. Ra chiến trường rèn luyện, cũng có phải là làm quan mồm, có phải là trang chủ nhĩ tử, có phải là truyền thừa gia nghiệp dòng độc đỉnh không quan hệ.

Rác rưởi, quản gia nghiệp truyền cho hẳn thì lại làm sao?

Chờ rác rưởi phá sản mất mặt, bồi nhọ tổ tông, không nếu như để cho hẳn sớm chết ở trên chiến trường cũng coi như làm điểm cống hiến, gánh chịu điểm thù lĩnh hẳn là gánh chịu trách nhiệm, bị chết vĩnh quang, lưu lại mỹ danh, mà không phải Thương Triệu sỉ nhục.

Năm đó, hẳn cha chính là độc ác như vậy đối xử hẳn này viên dòng độc đỉnh. Đến hẳn làm cha, càng kiên trì như vậy.

Mã Đại Tài bắt đầu rất không thích ứng Thương Triệu loại này tàn khốc quan niệm, không quá chống đỡ. Triệu Đại Hữu đương nhiên sẽ không, cũng không thể miễn cưỡng.

Nhưng, lão Mã vẫn là nghĩ thông suốt, khi thấy non nớt nhĩ tử tỏ rõ về là "Triệu Liêm dám, ta cũng dám, ta cùng Triệu Liêm là huynh đệ, đánh nhau đồng thời đánh, chiến, đồng thời chiến" cùng Triệu Liêm kiên định trạm đồng thời, lại nhìn thấy đem tôn tử làm mệnh như thế quý trọng Trữ nãi nãi đều không phản đối tôn tử tham chiến, lão Mã thái độ liền kiên định lên, không tiếp tục nghe lão bà khóc lóc ní non cản trở.

Kháng Liêu ác chiến, cùng thôn trang những người khác duy nhất không giống chỉ là, Triệu Liêm, Mã Công Lượng bên người nhiều mấy cái trung thành tuyệt đối lại võ nghệ cao cường từ sĩ hộ vệ.

Sinh tử đại sự, tự có trời xanh sắp xếp.

Triệu Đại Hữu muốn chỉ huy chiến đấu, bất cứ lúc nào tiếp ứng không chống đỡ nổi chỗ, không rảnh quản nhĩ tử thế nào. Cũng may hai hài tử mạng lớn, tại loạn tiền như trong mưa sống sót, hơn nữa tượng bọn họ học nghiệp như thế, đánh trận, chỉ ít tại can đảm trên chưa bao giờ để thôn trang người thất vọng qua.

"Đều nghe rõ Lưu Văn tình báo?"

Triệu Đại Hữu bệ vệ ngồi ở thủ tọa, một đôi mắt hồ rạn rờ tia chớp, trong đó biểu lộ không còn là năm rồi sầu lo bất an cùng phần nộ, mà là hưng phấn, chờ mong cùng hung ác, thần tình kia phảng phất là một cái cùng đến để đi, nhưng đột nhiên gặp phải một đồng vô chủ tài bảo nhưng có đồng đao tranh đoạt giả ác hẳn.

"Liêu cầu năm nay tựa hồ còn nhiều hơn xuôi nam, phương Bắc đã gặp nạn. Chậm thì hai ba ngày, nhanh thì ngày mai sẽ giết tới chúng ta này."

Cột kẹt sờ một cái to bằng cái bát nắm đầm, "Năm nay, chúng ta muốn cho những này sói ác cố gắng ném thử sự lợi hại của chúng ta."

Lời này khẳng cheng rơi xuống, nhất thời gây nên đang ngồi hán tử ồn ào hưởng ứng.

Từng cái từng cái trừng mắt, làm nóng người.

Hung mãnh, khiêu chiến, tự tin, chờ mong, tức giận mắng vãn vãn âm thanh dồn dập phun ra, xin thề lần này cần đem quân giặc giết cái không còn manh giáp nghe tiếng đã sợ mất mặt, trong nháy mắt đem phòng khách khuyếch đại ra hung liệt tiêu sát khí.

Phụ trách dâng trà rót nước mấy cái tiểu nha hoàn sẽ không sợ phản mồm, cũng tắt cả mọi người hưng phấn hồng hào khuôn mặt nhỏ.

"Được."

Triệu Đại Hữu vỗ bàn một cái, "Độ cao cảnh giới, không thể bất cẩn thất Kinh Châu. Chúng ta liền xem xem rốt cục có bao nhiêu cầu tặc trước đi tìm cái chết."

Tại một trận hưởng ứng vui vẻ cười vang bên trong, Triệu Đại Hữu cười nói: "Phía dưới thảo luận bố trí một thoáng cụ thể, ồ? Nương, phu nhân, các người làm sao cũng tới?"

Mọi người cũng đều kinh ngạc nhìn vào bốn người: Trừ ra già trẻ hai vị nữ chủ nhân, thêm Triệu Nhạc ở ngoài, còn có cái nhìn tượng thư sinh, nhưng lưng

đeo lợi kiếm, một thân đạo trang trang phục người trẻ tuổi theo ở phía sau.

Bà lão ăn mặc trịnh trọng, thân thể ưỡn lên đến mức thẳng tắp, vừa vào nhà, vừa hướng về dồn dập đứng dậy hành lễ mọi người một một đầu đáp lại: "Đều là cùng bức bội đồng thanh đồng tâm người trong nhà, không cần đa lễ."

Nàng cười hơi nói chuyện, đi thẳng tới nhi tử cùng lão Mã trung gian cái ghế ngồi xuống, trước tiên hiên lành nhìn âu yếm đại tôn tử, lại nhìn một cái ý chỉ chiến đấu sục sôi Mã Công Lượng, hài lòng khẽ gật đầu, lại cười nói: "Vừa nãy a, Tam Lang cùng ta nói rồi chút sự tình, rất lớn, rất hiểm. Ta là nữ tặc nhân gia, không quyết định chắc chắn được, đã nghĩ tại đây nói cho đại gia nghe một chút, luận một luận. Định vị chương trình."

"Ồ —— "

Ánh mắt của mọi người đều chuyển hướng bị mẫu thân lôi kéo tay Triệu Nhạc.

Vẫn bị chẳng hay biết gì Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng kinh ngạc: "Đệ đệ này đại điểm, suy nghĩ cần thiết bất quá là ăn được, chơi đùa, tiểu hài tử gia gia đồ chơi. Hắn có thể có đại sự gì? Còn muốn vào lúc này trường hợp này nói, để đại gia thảo luận quyết định?"

Nghi hoặc bên trong nhìn nhìn bốn phía: Này? Các người này đều cái gì về mặt nha? Làm sao đều chuyện đương nhiên, thậm chí hưng phấn chờ mong về mặt? Làm sao liên không ai không thích phản đối. . .

Bà lão nhìn một cái đầu óc mơ hồ hai hài tử, ánh mắt mang đầy thâm ý, nhưng cũng không giải thích, lại chỉ tay nhi tử đối với bàn mới thả cái ghế, chào hỏi: "Người vợ nha, người liền ôm Tam Lang tọa cái kia, để chính hắn nói đi."

Tiếp theo rồi hướng đi theo Triệu Nhạc bên người tiểu đạo sĩ cười khẽ nói: "Lý tiên sinh, xin mời hạ mình ngồi ở ta tiểu tôn tôn bên người chứ?"

Tại Triệu Liêm Mã Công Lượng càng ngạc nhiên ánh mắt nhìn kỹ, Trương Ý Tuệ cười đáp lời ngồi xuống, cũng vì nghiêng người nhường ra chút không vị, đem tiểu nhi tử thả ở bên người.

"Lão phu nhân khách khí. Lý Trợ không dám nhận."

Tiểu đạo sĩ khiêm tốn một cái, ngồi xuống lại không chút nào khách khí.

Không sai, hắn chính là tính khí kiêu ngạo quái lạ kim kiếm thư sinh Lý Trợ.

Lý Trợ phụng sự mệnh đến Triệu trang đã hơn một tháng, mang đến Triệu Nhạc coi trọng nhất tới vô cùng cần thiết mấy cái nghiên cứu khoa học nhân tài, một đường âm thầm nghĩ vẫn thậm chí có chút xem thường tâm, cũng bị Triệu Nhạc thần kỳ triệt để kinh chấn động rồi.

Thương Triệu đứa bé lạ kỳ gan lớn, không chậm trễ chút nào thu nhận giúp đỡ hắn ở bên người, lạ kỳ tin cậy trọng dụng hắn, ảnh hưởng đến cảnh giác sâu nặng toàn bộ Triệu trang người cũng nhiệt tình tiếp nhận tôn trọng hắn.

Tại tiếp nhận sự phụ truyền cho Triệu Nhạc cái kia bản thực tế tượng trưng sự môn truyền thừa thư, Lý Trợ cảm động.

Lúc đó Triệu Nhạc cười nói: "Ta nhìn. Đây là bản đạo gia báu vật, bên trong gương mặt trừ ra tu chân bậc này cổ hủ tu hành pháp là vô dụng, cái khác đều có giá trị. Đặc biệt là kỳ môn dị thuật, có luyện đan, thật là chế thuốc Đông y phương pháp, hàm suy tính ngôi sao vận chuyển, thậm chí nhân loại mạng người quỹ tích chi thần diệu, có quan thiên thời sát tăng phương pháp. Nói chung, đây là ta Trung Hoa độc nhất bí kỹ, muốn tổ chức có ngộ tính người phát dương quang đại, nhưng cần đạo huynh kế thừa người sự môn, khiến cho không đứt , khiến cho hậu nhân kính ngưỡng."

Lại sau đó, Lý Trợ liền phục rồi, tại Triệu Nhạc trước mặt, cổ quái tính tình không còn, không kiêu ngạo, hiện nay phụ trách giáo dục Triệu trang võ nghệ, chỉ là tại trải qua an lòng ý mãn đồng thời, lại đại đại đến buồn phiền: Cái này quý thần khó lường thần đồng chính là không chịu cùng ta học kiếm a! Sự phụ nhưng là có mệnh lệnh. Người ung dung một câu không có thời gian liền đuổi rồi. Ta nhưng là phí não thương thần tọa lồi.

Chờ đại gia đều ngồi xong, Triệu Nhạc nhìn kinh ngạc nhìn kỹ ca ca của chính mình cùng Mã Công Lượng, thân thiết vừa đồng tình cười cợt.

Từ sinh nhật sau đó, hắn tay nhỏ rốt cục có thể hữu hiệu cầm bút viết chữ, liền lập tức toàn lực ứng phó hồi ức ghi chép kiến thức khoa học kỹ thuật, ngược lại đến, từ khó nhất tới mũi nhọn bắt đầu, nghĩ đến cái gì, viết cái gì, thường thường hưng phấn vong ngã.

Gián đoạn đôi đầu óc, lại kể chuyện xưa như thế, cho mẫu thân, biểu tỷ Lý Ný kế tục giảng hậu thế chính trị thương mại các xã hội hiện tượng phương diện sự tình. Cái này chủ nghĩa, loại kia chủ nghĩa, chính trị thương mại thể chế, chính sách, pháp quy, thương mại thủ đoạn. . . . Bất luận đối với xã hội tốt xấu, hết thảy nghĩ đến cái gì nói cái gì.

Phản diện giáo tài kỳ thực càng hữu dụng. Chính là bởi vì nó tại tiền, mới có sâu sắc giáo huấn cùng mặt sau ứng đối thủ đoạn cùng thay đổi. Xã hội loài người mới cải chính thường, càng phồn vinh.

Lấy tồn thất to lớn đổi lấy kinh nghiệm quý báu của cải có thể nào lãng phí? Dù cho nó là khác một thế giới đau đớn thâm trầm giáo huấn.

Triệu Liêm, Mã Công Lượng, phong quang sau bắt đầu xui xẻo hai tiểu tước gia, gần nhất bị quyền ở nhà học tập Trương Ý Tuệ giao cho mấy lý hoá, chính trị thương mại văn bản, từng quyền từng quyền một chồng chồng kiến thức mới mới lý niệm, mỗi ngày bị khiến cho khiếp sợ, nghi hoặc, nghi hoặc, hưng phấn lại đau đầu.

Muốn tại ta muốn thành lập thời đại mới, chính quyền mới bên trong đảm nhiệm lãnh tụ, không có điểm mới bản lĩnh mới quan niệm, không chịu khổ, sao được.

Đặc biệt là tại khoa học phương diện, không muốn cầu các người trở thành chuyên gia học giả, nhưng nhất định phải nắm giữ nhất định tri thức, hiểu được khoa học kỹ thuật rộng lớn lĩnh vực quảng đại tiền cảnh, biết thế nào giữ gìn cũng thúc đẩy nó bùng nổ phát triển.

"Đang nói chính sự trước, xin cho ta cho đại gia giảng một cái tiểu cố sự."

Triệu Nhạc từng cái nhìn quét mọi người, ánh mắt dần dần trở nên sắc bén.

"Một cái liên quan với thần đồng tiểu Na Tra náo hải thần thoại. Trong này có huyết giáo huấn, sâu sắc ngụ ý cùng cảnh kỳ. Vọng đại gia có thể cảm nhận đến."

Thần sự tình a!

Các đại nhân nhất thời tinh thần tỉnh táo, mỗi người trở nên nghiêm túc, ánh mắt lấp lánh. Liền Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng cũng tại đầu óc choáng váng trong khiếp sợ trợn mắt lên, vênh tai lên.

"Tại dị giới đại lục có tương tự chúng ta nhân loại nơi này thế giới. Nơi đó, thần linh cùng người cộng đồng sinh tồn. Thế giới này truyền thuyết Thần Long ở nơi đó là sống sờ sờ tồn tại. Thế giới kia hải dương chia làm phương hướng tứ hải. Có bốn cái Long Vương dẫn dắt tinh linh Thủy tộc ở riêng tứ hải.

Tại Tứ Hải Long Vương đứng đầu Đông Hải Long Vương cư cạnh biển có một toà Trần Đường quan, thủ quan Tổng binh gọi Lý Tĩnh. Phu nhân của hắn sinh cái kỳ quái tiểu nhi tử. . . ."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 63: Tập kích (Thượng)

"Một người làm việc, một người làm. Lão Long vương, ta đem mệnh bồi cho người, đừng vội gieo vạ Trần Đường quan bách tính."

"Lý Tĩnh, ta cắt thịt tước cốt, đem tinh huyết trả lại người. Kết thúc công ơn nuôi dưỡng, từ đây lại vô can hệ."

"Tiểu Na Tra dùng hấn cha ném kiếm từng mảng từng mảng tước ánh sáng huyết nhục, cuối cùng chặt bỏ đầu mình, bảo kiếm làm lang roi xuống, ôm nỗi hận ngã xuống chết đi."

Theo Triệu Nhạc nói ra làm lang thanh, mẫn phòng khách người, tâm hoàn toàn chìm xuống, mỗi người vẻ mặt nặng nề, nghe tới tiểu Na Tra chết đi, tâm lại cách thịch một tiếng, sắc mặt khó coi cực kỳ.

Trương Ý Tuệ lúc này kèm nén không được nữa khổ sở, nghẹn ngào lên tiếng, nước mắt rơi như mưa.

Nàng bi thống cũng không phải là cảm động lây, mà là cảm giác rằng tiểu Na Tra chính là Triệu Nhạc, việc này chính là ấu tử tại khác một đời tự mình trải qua. Mà chính nàng cực khả năng chính là cái kia cái muốn cứu Na Tra, lại không có thể kiên quyết giữ gìn đến cùng mẫu thân, trong lòng hồ thẹn hối hận vĩnh tồn. Chính là bởi vì như vậy, đời này, làm lại có thêm tương tự nguy cơ xuất hiện, nàng mới sẽ quả quyết không tiếc cùng trượng phu ly hôn, cũng phải giữ gìn ấu tử sinh mệnh.

Triệu Nhạc lau mẫu thân lâm hấn một con một mặt nước mắt, quay đầu nhìn khóc đến đau xót không ngớt mẫu thân, một mặt đến buồn bực: Cố sự mà thôi, còn sao? Nương ở phương diện khác cực tương tự Vũ Tắc Thiên, cũng không phải thương xuân thu buồn người a, làm sao liền như vậy?

Mau mau kéo mẫu thân an ủi.

Đây là yêu nhất người của mình, cũng không thể vì là cái cố sự khóc ra cái tốt xấu đến.

"Lý Tĩnh coi là thật không có dũng khí, đáng chết."

Đây là lỗ mắng hung ác Lưu Vũ trước tiên nổi giận dùng đũa đánh giá.

Hắn cha lão Lưu cảm giác tiểu thiếu gia khả năng là tại ánh xạ trang chủ, đưa tay muốn cầm hàng con trai thứ hai, nhưng bàn tay một nửa lại thu hồi.

Hắc! Cái kia Lý Tĩnh làm chính là quá không chân chính.

"Đúng, đáng chết. Làm quan đều mẹ kiếp không có trứng, bình thường uy phong bá đạo, ngộ địch liền kinh hải trướng."

Đây là Triệu Việt oán hận.

Hắn vẫn là bình dân tâm thái, này sẽ đã quên chính mình cũng mang theo cửu phẩm quan giai, cũng coi như là quan.

"Cái này làm cha, không có bản lĩnh kháng địch, còn đem nhi tử bảo bối thu vứt bỏ, không cho nhi tử phản kháng, cái gì đồ chơi đây là?!"

"Đúng, làm cha, đánh không lại kẻ địch, chẳng lẽ còn không thể là nhi tử đi chết? Coi là thật là nhát gan, ích kỷ, vô tình vô nghĩa rác rưởi đồ vật!"

....

Trong đại sảnh mở ra nôi như thế, nghị luận sôi nổi, không không oán hận bất bình, đồng tình, khiển trách thanh một mảnh. Liền ngay cả bà lão cũng hận hận mắng thanh "Thật là một kẻ hồ đồ".

Trong đại sảnh duy nhất vẻ mặt không giống chính là râu mép cha Triệu Đại Hữu.

Hắn có loại mãnh liệt nằm cũng trúng đạn cảm giác, phảng phất đại gia chất vấn khiển trách đối tượng chính là hắn, lão nương phê bình như vậy quen tai, càng tăng mạnh hơn chân thực cảm. Vì lẽ đó mặt đỏ tới mang tai.

"Ba lằng ác miệng chút nào không thay đổi a! Hắn nhất định là có đại sự muốn ta hoặc là đại gia quyết đoán chống đỡ, có thể lại lo lắng ta do dự không quyết định, khó có thể thuyết phục, cho nên mới dùng cái cổ sự kích tướng. Kích thích uyển chuyển, cũng coi như cho ta cái này làm cha chút mặt mũi."

Đến cùng là bị áu từ ma quán, quen thuộc, thích ứng, cũng luyện ra, Triệu Đại Hữu không còn là qua đi cái kia sợ ý đứng phu đầu lĩnh, đầu thông minh kính mở phát ra, rất nhanh sẽ nghĩ thấu áu từ dễ tam.

Chờ đại gia kịch liệt tâm tình hơi bình, hắn nhìn áu từ nói: "Ba lằng, nói chính sự đi. Cha không phải Lý Tĩnh. Trong phòng này mọi người đều là có đảm đương. Chuyện nên làm, mọi người đều sẽ dốc toàn lực chống đỡ. Coi như chết, cũng chết cái oanh oanh liệt liệt, quyết không uất ức mất mặt."

"Đúng. Ta Lưu Vũ nghe tiểu thiếu gia. Chết tính toán cái điều gì? Đầu rơi máu to bằng cái bát ba. Hai mươi năm sau lão tử lại là một cái vang dội hảo hán."

"Biểu đệ, ta không sợ chết. Chỉ cần bị chết đáng giá."

.....

Triệu Nhạc hướng về râu mép cha cười cợt, tán một cái, lại nhìn nhìn mọi người: Ủm! Mỗi người nhiệt huyết sôi trào. Dừng khí, huyết tính là đi ra. Liền dính lên nhô hù tức giận ninh mũi ca ca cũng đã quên khiếp sợ nghi hoặc, làm nóng người, thể hiện rồi thiếu niên dâng trào sức sống đầu chí.

Hắn vung vung tay nhỏ đánh gãy hò hét loạn lên tỏ thái độ, nói: "Ta quá nhỏ, không thể tự mình đi làm. Cần đại gia mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng đi đụng một cái."

"Chính là ngày hôm nay, nhất định phải lập tức làm sự tình là —— diệt thôi."

Diệt thôi hai chữ vừa ra khỏi miệng, trừ ra bà lão các mấy cái sự tình trước tiên người biết ở ngoài, miễn phòng khách người đều là sững sờ, sau đó liền lại là kịch liệt nghị luận.

Việc này quá đột nhiên. Muốn làm, vậy, ân, khó không nói, nguy hiểm quá lớn. Đem người diệt một cái danh vọng hào tộc cả nhà, này cùng trắng trợn tạo phản khác nhau ở chỗ nào. . .

Triệu Nhạc không nghe nghị luận, chỉ chăm chú nhìn chăm chăm cái kia mấy cái lưu manh du hiệp Giáo đầu.

Tối cơ linh Công Tôn Việt rốt cục phát hiện, đứng dậy liền ôm quyền: "Tiểu thiếu gia, chẳng lẽ ngươi còn không tin được bọn ta mấy cái du hiệp Giáo đầu?"

Âm thanh lỗ mãng không khách khí. Trong giọng nói tràn ngập cường chế bất mãn tức giận.

Phòng khách nghiêm nghị một tỉnh.

Từng đôi mắt đều một lần nữa tập trung tại Triệu Nhạc trên người. Lập tức Lưu Quân các mười mấy lại đưa ánh mắt chăm chú vào du hiệp Giáo đầu trên người, toàn thân tụ lực, ngưng thần chuẩn bị bất cứ lúc nào xuất kích.

Triệu Nhạc thần kỳ đã để bọn họ tin phục cực kỳ. Thần đồng nếu nghi vấn này mấy cái Giáo đầu, vậy bọn họ chỉ định có vấn đề. Thả phiên bất, không sai.

Vậy mà Triệu Nhạc nhưng cười lắc đầu, muốn Công Tôn Việt an tọa, sau đó bi bô nhưng trong suốt cực kỳ nhàn nhạt nói: "Mấy vị là Triệu trang thành

viên trọng yếu, trung tâm cần cù, đại gia đều nhìn ở trong mắt, không cần nghi vấn. Ta chỉ là muốn nói, Triệu trang ngày thật tốt còn ở phía sau đây. Nơi này mỗi một vị có công có người có bản lãnh đều sẽ vinh hoa phú quý, thậm chí tên lưu sử sách. Không liên quan người hiện tại là du hiệp, vẫn là nô bộc thân phận."

"Lòng người tựa như biển, phức tạp cực kỳ, không có nói hùa. Trên đời không có hai cái như thế người, thần giới cũng không có tương đồng thần. Nhân sinh một đời tu hành, một người một pháp, tất cả hấn sự lựa chọn của chính mình."

"Phải nhắc nhở chính là, ở đây khản muốn thường xuyên, cùng với sau đó nguy hiểm bước ngoặt, đại gia không muốn lạc mất phương hướng rồi, phá hủy chính mình tiền đồ, cũng hồng rồi đời này duyên phận."

Con mắt dưới tốt như vậy tháng ngày, kẻ ngu si mới phản bội từ bỏ. Mấy cái du hiệp đều gật đầu tán thành.

Có thể thiếu gia, người nói đến nói đi, không phải là không tín nhiệm, chỉ ít là không yên lòng bọn ta? Nếu không, người sẽ nói cái này nhắc nhở gõ bọn ta?

Khoa học kỹ thuật cuồng Triệu Nhạc đối với mình tình thương không có nắm, kiếp trước, hấn tại về tình cảm liền không có phí đa nghi, tình thương không có chịu đựng thử thách, trong lòng không chắc chắn, nhưng thông minh, cho dù lại trở lại kiếp trước, hấn nhưng sẽ tràn đầy tự tin.

Nhìn quét du hiệp môn ánh mắt, hấn nhìn thấu nội tâm của bọn họ, liền thả lỏng biểu hiện, cười hi hi nói: "Bách tính nói thành gia lập nghiệp. Lập gia đình cũng là lập nghiệp một phần mà. Mấy vị Giáo đầu ánh sáng uống rượu tập võ công tác không thể được. Cái kia không phải sống hoạt toàn bộ ý nghĩa. Tu hành cũng không thể làm. Chư vị ngấm lại, sau đó người kiểm dưới nếu đại gia nghiệp danh vọng, nhưng không sau truyền thừa ánh sáng lớn, lão, nắm xích đu trên, muốn thân nhiên tự đắc đối với tiểu tôn tử thời thời năm đó hào quang sự tích, đều không thể được. Cái kia nhiều lắm tiếc nuôi a!"

Mọi người nhất thời đều cười vang lên, trong tiếng cười từng cái từng cái trên mặt lộ ra ước mơ.

Mấy cái Giáo đầu khả khả xong, đều biểu thị muốn mau mau lập gia đình. Lại không phải là không có cô nương tốt yêu thích bọn họ, trước đây không ngờ việc này, chỉ là không kiên nhẫn gõ bỏ.

Này là được rồi.

Người hơn ba mươi, còn lưu manh một cái, đi tới không lo lắng, khiến người ta làm sao yên tâm để cho các người tham dự cơ mật đại sự? Lại nói, ta liền không hiểu, gần nữ sắc liền không phải hảo hán? Này cái gì quan niệm a? Cõi đời này muốn đều Lý Quỷ hàng kia, nhân loại không được trước thời gian xong đời?

Lại chuyển tới diệt thời trên. Đây mới là Triệu Nhạc sốt ruột muốn làm.

Triệu Nhạc nhìn Lưu Văn, "Văn ca ca, đem người nắm giữ tình báo cho đại gia nói một chút đi."

Lưu Văn luôn luôn đúng quy đúng củ, Từng sự gián điệp công tác sau, trên người lại nhiều phân tàn nhẫn lợi luyến.

". . . Thôi gia năm nay phân bố tại Thương Châu các huyện tọa trấn con cháu đều tập trung vào Thanh Trì đại bản doanh. Mà Liêu tặc vừa vận tại năm nay quy mô lớn nhập cảnh cướp bóc."

Vẫn trầm mặc không nói Mã Đại Tài đến cùng là nghiền ngẫm từng chữ một cô kè mặc cả thương nhân, độ nhạy cảm rất cao, từ vừa vận hai chữ trên cảm thấy gặp sự cô, lúc này thất kinh hỏi: "Người là nói Thôi gia thông Liêu?"

Lưu Văn không có trả lời, chỉ là cười ứng một thoáng, nói tiếp.

"Cư trình sát khảo chứng, hàng năm Liêu tặc quy mô lớn xuôi nam, tàn sát đánh cướp công kích đặc biệt là hung ác mãnh liệt. Thôi gia đều sẽ sớm như vậy. Mặt khác, Thôi gia như vậy, Liêu tặc không nhất định như vậy, nhưng độ chuẩn xác chỉ ít đạt bảy, tám phần mười. Căn cứ thiếu gia xác suất luận, ta suy đoán Thôi gia thông Liêu."

Triệu Đại Hữu bỗng nhiên vỗ bàn một cái, tức giận hừ nói: "Ta liền cảm thấy có chỗ nào không đúng lắm, có thể vẫn không có hướng về phương diện này nghĩ tới. Hiện tại một cân nhắc, việc này hấn là không kém."

Đừng nói hấn không nghĩ tới, miễn phòng khách người chỉ sợ cũng ít có hoài nghi.

Thương Châu Thôi gia, cái kia là gì?

Người Hán ngàn năm vọng tộc, trong triều có hai vị ngành trọng yếu quyền trù quan lớn, Thương Châu phủ các nha môn có bao nhiêu thành viên đảm nhiệm lại mục đầu lĩnh, không thiếu Thôi Cửu như vậy có phẩm quan chức, gia có mấy chục vạn mẫu đất. . .

Căn cơ của bọn họ tại Đại Tổng, lợi ích tại Đại Tổng, có Đại Tổng mới có bọn họ tất cả, như vậy gia tộc làm sao có khả năng bán Tổng tư thông với địch?

Thương Triệu đến cùng là thâm sơn cùng cốc cường hào, không biết hào môn các quyền quý ích kỷ không biết xấu hổ trình độ cùng chơi thế thù đoạn.

Câu tại thời đại kiến thức, cũng không biết Bắc Tổng, Đại Minh diệt vong cả triều quyền quý, mệnh mông giới trí thức nịnh nọt đi theo địch, không biết

đang Đông Lâm tại vì ánh sáng đang dưới đèn tiện đáng ghê tởm, không biết rõ chưa tấn thương toàn lực ứng phó thông thanh mưu lợi, cái nào sẽ nghĩ tới gieo vạ bán đi ích lợi quốc gia ác nhất chính là những này đây người phủ quý danh vọng, mỗi người ra về đạo mạo đại nhân vật gia tộc lớn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 64: Tập kích (Hạ)

Phong kiến quyền quý bọn phú hào lại không phải người mang dục vọng lý tưởng vĩ nhân, bản chất là ngồi mát ăn bát vàng dục vọng kiến trúc thượng tầng, ngoài miệng đều là luôn mồm luôn miệng quốc gia, cường điệu trước tiên có quốc, sau có gia, không có quốc nào có gia, lúc cần thiết muốn phá người sử dụng quốc văn văn, thực tế nhưng là gia quốc, gia tại tiền, quốc ở phía sau.

Hoàng đế lấy người sử dụng quốc, hết thấy đều là vì nhà hấn, hoàng gia lợi ích cao hơn tất cả.

Cái khác phú quý những người thống trị đây?

Hắc, dòng họ xã hội bên trong, gia, tộc mới đứng lập căn gốc rễ.

Triều đại có thể biến hóa, gia tộc nhất định phải vĩnh tồn, vì nước tiền đề là đối với gia có lợi. Đại cục đại nghĩa gì gì đó, bắt quá là lường gạt bách tính xuất lực chịu chết, hướng về hoàng đế biểu trưng tâm thủ đoạn, mà thôi, lúc cần, trở mặt chính là một bộ khác công hiến cho nội dung.

Bình thường phát cây quạt thân nhiên tự đắc uống rượu thưởng thức trà, tọa mà nói suông hưởng thụ có thể. Tao một điểm tội cũng không chịu, tôn nghiêm thể diện bị dân chúng tiểu tóa không có chút nào dựa vào không buông tha, như vậy giai tầng làm sao thật vì dân vì nước mà liều mình xả gia.

Lúc quốc gia nguy nan, có thể ra mấy cái Kháng Kim anh hùng, đã không sai. Cùng Liêu, Tây Hạ thành lập sống chung hòa bình nguyên tắc bắt quá là vô năng, hà phú quý, làm con rùa đen rút đầu giữa lúc cơ. Ở bên trong còn lời thề son sắt nói cái gì muốn tích góp quốc lực, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ một rửa nhục nhục.

Không phải bọn họ không có ý tưởng này. Dám tôn bọn họ thể diện đánh bọn họ mặt, bọn họ dĩ nhiên muốn trả thù, chỉ là không dám làm, không làm được.

Như vậy, là có thể quang minh chính đại lấy các loại danh mục thủ đoạn cướp đoạt dân chúng, tận tình hưởng thụ quyền thế phú quý, xem thường thảo dân bị ngoại tộc ức hiếp tàn sát đánh cướp.

Nói chung, đại cục là các quyền quý vì là bảo hộ chính mình hưởng lạc đại cục, cùng dân đen có quan hệ gì đâu. Miễn cưỡng muốn dính líu quan hệ, vậy thì là muốn thảo dân lấy huyết hãn tính mạng đến giữ gìn.

Triệu Nhạc lạnh cười nói một trận, điểm một điểm, đối với ca ca cau mày mấy lần nhớ tới thân quất mắng phản bác đều hồ hững, lại vẩy tay để Lưu Văn kể tục.

Mã Công Lượng tại ngạc nhiên, nhìn đăm đăm hạt châu nhìn chăm chăm Triệu Nhạc.

Triệu Liêm thấy thương yêu nhất chính mình bà nội đều ép tay ngăn cản chính mình tranh luận, chỉ được rầu rĩ ngồi.

"Trên biển các nhiều mặt trình sát biết được, đi tới nước Liêu thương mậu Đại Tổng thương thuyền, chỉ ít bảy phần mười là trong triều quyền quý gia. Những không phải, cũng cùng các quyền quý quai bờ. vận thương phẩm nhiều là tơ lụa đồ sứ là trà chủng loại, nhưng mỗi gia đều có muối ăn, đồ sắt, lương thực bậc này triều đình nghiêm cấm bán ra hàng hóa. Hơn nữa số lượng to lớn. Thậm chí không thiếu Đại Tổng coi trọng hòa khí, nương theo cung tên. Đây cơ hồ là quyền quý bên trong công khai bí mật. Thôi gia chính là một người trong đó."

"Thôi gia hàng năm thu hoạch lương thực vô số, nói là bán, đúng là bán, bắt quá tuyệt đại đa số cho nước Liêu. Liêu phương hướng hấn là đối với Thôi gia có yêu cầu này. Ta nghĩ, đây chính là bọn họ muốn chiếm lấy như vậy lượng lớn thổ địa nguyên nhân."

Mọi người chấn kinh rồi.

Triệu Liêm chấn động sững sờ: Tại sao lại như vậy? Đây cùng học phủ một thân chính khí giáo dục, Tuyên giáo lang môn giáo dục, nêu ví dụ chứng minh, cách biệt cũng quá lớn...

Liên nghe Lưu Văn hầu như không có âm điệu biến hóa âm thanh lại vang lên: "Khác điều tra, Tri châu, kho tào các quan chức bí mưu lợi dụng lúc lần

này Liêu tặc xuôi nam, đến lúc đó lấy gặp nạn tởn, cứu tế nạn dân vì là có, đem quan kho lương thực bán cho Thôi gia thu lợi. Việc này đến huyện nha nội ứng (chính là vị sự gia kia) chứng thực. Chúng ta vị này huyện Đại lão gia đang đắc ý chờ mò cuối cùng một cái, sang năm tốt thật vui vẻ rồi chức, thậm chí thăng chức. Mà Tri châu cũng đang mưu đồ qua năm điều nhiệm Nam Phương, con đường đi thông thái Thừa tướng, hiện tại chỉ kém bạc."

"Đáng trách."

Bà lão quát mắng một tiếng, tăng tăng một cái tát nện ở trên đùi. Bất quá đánh chính là nhĩ tử bấp đùi, đánh cho Triệu Đại Hữu một nhếch miệng, trên mặt lộ ra một tia oan ức: Ta lại không phải những chó đó tham quan. Nương, ngươi đánh ta làm gì?

Bà lão nhưng trợn lên giận dữ nhìn nhĩ tử một chút, oán hận nói: "Còn hồ đồ? Còn không mau mau sắp xếp tiêu diệt thôi gia sự?"

Lại nhìn quét mọi người, "Lẽ nào cần phải đợi được Thôi gia thế lực càng ngày càng mạnh mẽ, đánh tới cửa, chúng ta không chống đỡ được, làm cho bọn nhỏ tượng tiêu Na Tra như thế ôm nỗi hận thân diệt, chur vị mới hồi hận?"

Mọi người nghe vậy, đều là chấn động.

Triệu Liêm vừa định nghi vấn một thoáng Lưu Văn nắm giữ tình báo có chuẩn xác như vậy? Trong này có phải là có hiểu lầm gì đó sai lầm? Nhưng bình sinh lần đầu gặp phải bất hủ làm con người như thế bảo bối bà nội lấy ánh mắt nghiêm nghị ngăn cản.

Triệu Đại Hữu suy nghĩ một chút nói: "Việc này bắt tay vào làm xác thực mạo hiểm, nhưng đáng giá. Mặt khác, Tam Lang vừa đề việc này, tất đã có ứng đối hậu hoạn phương pháp. Lão Mã, ngươi xem chúng ta có phải là thương lượng tốt đánh như thế nào, lập tức an bài xong xuôi?"

... ..

Hoàng hôn dần dần giáng lâm. Mỹ lệ ráng hồng bắt đầu vãi tới bầu trời.

Tại Thôi gia đại bản doanh năm, sáu dặm ở ngoài cạnh biển có cái Thôi gia chuyên dụng bến tàu. Quay về bến tàu mười mấy dặm ở ngoài trong biển rộng ẩn giấu đi hơn hai mươi chiếc chỉ ít 1,500 liều đại hải thuyền. Trên thuyền cơ bản chứa đầy lương thực. Những này lương thực hơn một nửa là Thôi gia chính mình, còn lại đều là quan lương.

Liêu khẩu còn không giết tới nơi này, gieo vạ trình độ khó nói.

Đương sự các quan lại để lại hậu chiểu, còn không dám lập tức đem quan lương đều bán, đỡ phải đến lúc đó không có cách nào tự bảo chữa, chỉ là thừa dịp Liêu khẩu xuôi nam, mọi người ẩn trốn đi, hương dã hầu như không người, dành thời gian trước tiên bán một ít, có thể thần không biết quỷ không hay mà vận đến Thôi gia bến tàu mặc lên thuyền.

Thôi gia pháo đài trước cách đó không xa có điều khá lớn hà.

Trong sông, mười mấy điều khá nhỏ thuyền mang theo lương thực xuôi dòng lưu chạy vội tới biển rộng, hướng biển bên trong thương thuyền chạy tới.

Trời tối. Cái này cũng là cuối cùng một chuyến.

Xong việc, thuyền viên kiêm đám hung thần phần lớn là có thể trên thuyền lớn uống rượu dùng bữa, cố gắng nghỉ ngơi. Những người khác một thuyền một người, đem thuyền nhỏ sử về bến tàu, cũng có thể tại bến tàu nghỉ ngơi, cho dù Liêu binh đến, cũng sẽ không giết đến bến tàu. Không cần trốn đến Thôi gia bảo. Lưu thủ thuyền lớn thuyền viên sẽ ý vào khí trời tốt tuyến đường quen thuộc, ở trong màn đêm hướng bắc đi một khoảng cách, rồi đi Thương Châu tầm mắt, lại bạc hạ đẳng ngày mai.

Đều quen thuộc, những người này đều là liếm máu trên lưỡi đao lưu manh hán, đến lúc này đều lộ ra ung dung tự tại, nghĩ một ít chuyện tốt, đều vừa nói vừa cười.

Đột nhiên, trống trải trên mặt biển xuất hiện mấy chục chiếc thuyền nhẹ. Từng cái từng cái nhanh chóng đi tới. Các Thôi gia đám hung thần thấy rõ không phải người của mình, bắt đầu cảnh giới, thuyền nhỏ đã phản công nhau mãnh liệt bọc đánh tới.

Một cái tặc đầu mục cầm đao khinh thường nhìn quét thuyền nhỏ, đang muốn quát hỏi, liền thấy trước tiên cái kia cái thuyền nhỏ trên hùng tráng hán tử nhắm ngay hán giọng lên một cái trương tự hậu thế súng tự động kỳ quái mục côn.

Ba mươi, bốn mươi mét khoảng cách, tặc mục nhìn thấy có đồ vật phóng tới, nhưng căn bản không kịp né tránh, liền cảm giác yết hầu đau xót, ngã xuống, rầm trùng nện ở boong thuyền.

Ai dám vào lúc này, ở mảnh này trên mặt biển cùng người nhà họ Thôi đối nghịch?

Cái khác tặc nhân kinh hãi đến biến sắc, đang chờ loạn gọi kêu loạn tổ chức cung tên giáng trả, không ngờ, trên thuyền nhỏ giọng lên hai, ba trăm chỉ kỳ quái mục côn. Nhất thời một trận ngắn nhỏ nhưng lực đạo mạnh mẽ cung tên như mưa phóng tới, chính xác còn kỳ cường.

Phạm là thò đầu ra hải tặc không một may mắn thoát khỏi, khinh ngực bên trong một mũi tên bỏ mệnh, trùng đầu, mặt, trên người muốn hại thêm ra khủng bố chỉ cảnh xoa. Cung tên nhập thể cực sâu, lấy máu thông thuận. Cái nào còn có mạng sống cơ hội.

Đây không phải là đáng sợ nhất.

Đáng sợ chính là loại này kỳ lạ cường nỏ lại đánh vỡ liên tục bắn ba nỏ tay nỏ cực hạn, lại có thể liên tục xạ kích. Cho rằng cung tên xạ không quán chiến hải tặc đám hung thần mới vừa nhân cơ hội đập ra đến thò đầu ra, nhưng trước mặt lại là như mưa tiền.

Ngăn ngắn trong chớp lát, Thôi gia áp thuyền hấn tặc liền chết thảm quá bán.

Có chủ sự Đại đầu mục cuồng quát báo tại áp thuyền Thôi gia lão tử.

Thôi lão bốn hiện đang xa hoa trong khoang thuyền đắc ý uống rượu, nghe báo cả kinh, đại con người dạo chơi mấy lần, đột nhiên vỗ bàn một cái, hung ác nói: "Này tất là Triệu gia gây nên. Bọn họ ăn gan hùm mật báo, lão tử nhất thời không chọc giận hấn, hấn lại dám sư ta Thôi gia râu hùm?"

Quần hấn mẹ là ai gây nên, trước mắt khẩn thiết nhất chính là làm sao chống lại trụ. Cái kia cung tên thật đáng sợ. Căn bản không tới gần được chém giết, muốn lấy tiền giảng trả, ai có thể hấn mẹ dám thò đầu ra?

Đại đầu mục oán thầm không ngớt.

Người rõ ràng Thôi lão bốn nghe được thuyền viên kinh ngạc thốt lên, chỉ gần như vậy một lúc, đối thủ đã công lên thuyền, hấn cũng tỉnh qua vị đến, muốn hướng về trong nhà báo cảnh sát, có thể mẹ người, vì ẩn giấu tung tích, cách quá xa. Tại trong biển rộng có thể lấy phương thức gì hữu hiệu báo cảnh sát? Lại nói, cũng không có chuẩn bị nha. Muốn phản kháng, có thể chỉ nghe bộ hạ sợ hãi chạy trốn cùng tiếng kêu thảm thiết. Muốn chạy trốn, chạy thế nào? Cách bờ biển xa a, thừa thuyền nhỏ, xuống biển bơi, đều là cái chết, làm bị người bắn giết phân.

Đang hốt hoảng không kê, chỉ bản năng lung tung giục đầu mục: "Cho ta đứng vững. Đứng vững, đỉnh... ."

Không cần đội lên.

Ngoài cửa khoang bóng người lay động, một trận loạn tiễn, Đại đầu mục cùng mấy cái thiếp thân thị vệ nhất thời thành con nhím.

Mang đội Lưu Vũ nhanh chân mà vào, đại đao mạnh mẽ một thoáng đánh bay thoi bốn loạn hoảng bảo kiếm, một cước đá ngã thoi bốn, nghe Triệu Nhạc nhiều lần căn dặn chiến trường không thể nói dối lao mù nhẹ dạ phân tâm, các bộ hạ cột chắc, lúc này mới cười lạnh nói: "Thôi lão bốn, ta cho rằng người dẫn một đám dã thú hải tặc hoành hành bá đạo, bản lĩnh có bao nhiêu trâu bò, nhưng nguyên lai chỉ là tên rác rưởi. Một khi không còn đồng lõa, người chó má không phải."

Trên thực tế, thoi bốn không phải Thôi gia tối hung tàn, nhưng là Thôi gia giỏi nhất đánh, thật là có bản lĩnh. Một cái lợi kiếm, mấy cái hấn tử cũng khó chống đối. Làm tương tự hải tặc kẻ liều mạng thủ lĩnh, tại biển rộng mệnh mông trên không phải chỉ dựa vào Thôi gia có tiền có quyền thế là được.

Có thể chuyện ngày hôm nay quá ngoài dự đoán mọi người.

Kẻ địch đến đến đột ngột hung mãnh. Mấy trăm hảo thủ hộ vệ thuyền lớn cấp tốc luân hãm, Đại đầu mục bọn người bị chết nhanh chóng khủng bố, đối mặt quý dị đáng sợ cung tên, thoi bốn từ hung hăng vô địch một phương đột nhiên lưu lạc vì là đội làm thịt giun dế, tâm lý chênh lệch quá lớn, nhất thời bị chấn động mềm nhũn tay chân.

Lưu Vũ lấy cực hình tra hỏi ra căn tình báo, cười hi hi, mệnh lệnh thân tín lập tức đem tin tức thông báo cho nhà hoàn thiện quyết sách, dặn dò thanh lý đi Thôi gia tiêu chí, mang đội giá thuyền sử về Triệu gia ngư hàng bến tàu.

Nơi đó, sớm chuẩn bị kỹ càng Triệu trang người sẽ lấy thuyền nhỏ đem lương thực đi Đông Hà chuyển vận về trong trang. Chuẩn bị Thương Triệu đặc sản hàng hóa sẽ chứa đầy thuyền lớn. Mã nhị trang chủ tự mình dẫn đội, Lưu Vũ các hơn 200 trên nước hảo thủ đi theo giá thuyền bảo vệ, thẳng đến Nam Phương, hướng về chính mình cùng cái khác Thương gia phô hàng.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 65: Một đêm biến đổi lớn (Thượng)

Triệu gia bến tàu, thê đội thứ ba trang đình cùng đã có tuổi đều điên cuồng.

Không nghĩ tới mấy ngàn hai thậm chí hơn vạn hai một chiếc đại hải thuyền, liền dễ dàng như vậy từ mạnh mẽ Thôi gia một thoáng đoạt đến hơn hai mươi

chiếc, cái này cần bao nhiêu bạc nha!

Người nhìn nhìn, cái kia nhiều ngôi tam giác phàm vẫn là ta trang thủ sang, thần kỳ tiểu thiếu gia giáo dục, bị trời nam biển bắc người nhìn thấy học được, Thôi gia cũng thay đổi, hiện tại thuyền là chúng ta, liên việc này đều cho bớt đi.

Càng làm cho bọn họ kích động chính là lương thực, nhìn bị rò rỉ cần cầu nhanh chóng buông ra một túi túi lương thực. Trời ạ, cứ việc mọi người tại dùng thuyền nhỏ liều mạng cướp vận, có thể bên tàu trên vẫn là tích tụ ra từng toà từng toà núi nhỏ, cái này cần có bao nhiêu a? Ít nhất cũng đến mười mấy vạn thạch chứ? Năm nay cũng không tiếp tục sợ chịu đói.

Cứ việc Triệu trang đã trải qua sơ bộ giải quyết vấn đề no ấm, có thể tại người nông dân trong lòng, vẫn cứ là lương thực đệ nhất. Đói bụng mấy ngàn năm, có bao nhiêu lương thực, bọn họ cũng không vừa lòng. Ăn không được, nhìn trong lòng liền chân thật.

Trên sân mấy ngàn người, có sức lực đều đang điên cuồng vận chuyển lương thực thực, thực sự làm bất động ông lão lão thái thái, liền vui vẻ ra mặt trên đất thuyền tranh tương lau vết máu, thanh lý thi thể, tốt nhanh chóng làm sạch sẽ, mặc lên hàng hóa, kịp lúc đi về phía nam phương hướng cần một đoạn đường, ẩn nấp tung tích.

Bị trưng tự ta chủ nghĩa tẩy não, chỉ có kích động phản khởi, không ai sợ sệt. Trên thi thể tất cả có thể sử dụng đồ vật đều không buông tha, lão nhân gia liền tổn hại máu nhuộm quần áo đều từ trên thi thể bái hạ xuống, chuẩn bị mang về rửa sạch, thu cần thận.

Bởi vì tiểu thiếu gia nói rồi: "Thôn trang là có thể ăn cơm mặc ấm y, có thể chúng ta còn chưa tới vật chất rất lớn phong phú thời đại, dân tộc Trung Hoa cần kiệm tiết kiệm quang vinh truyền thống nhất định phải duy trì. Từ địch đồ vật, chúng ta không cần, còn có thể giúp người khác sao."

Đại quân gia chống nạnh nói rồi: "Năm nay, chỉ ít Thôi gia tại Diêm Sơn đợi đỡ tại chúng ta. Sẽ có rất nhiều nghèo rách tá điền quy chúng ta lãnh đạo. Bọn họ cùng a, cái gì cũng không có. Mà ta Triệu trang mọi người thiện lương..."

Đúng đấy, những người kia so bọn ta qua đi còn cùng còn khó hơn. Bọn ta chỉ ít không còn lại Liêu cầu phạm một bên tìm khắp nơi chỗ trốn tàng, không còn lại mưa thu trời giá rét bên trong hốt hoảng cư trú.

Bọn ta chủ nhà là thần linh Bồ Tát trên đời, Triệu trang đều là người tốt.

Thôi gia nông qua đi giúp Thôi gia cùng bọn ta đối nghịch, có thể thành Triệu trang thuộc hạ, bọn ta liền rộng lượng bất kể hiềm khích lúc trước giúp các người một tay. Những y phục này liền thưởng cho các người. Đều cùng đến thiếu một chút ánh sáng đình, có vật liệu tốt như vậy y phục mặc, còn dám ghét bỏ là người chết?

Đương nhiên, những phát điên dám gieo vạ bọn ta Thiên Tiên như thế nhỏ nhỏ tý cái vật, tuyệt không tha thứ. Bắt được, ta muốn tự tay bóp bọn họ bì.

Cùng bên tàu vui mừng không giống, Triệu gia trong đại sảnh nhưng là kinh nộ một mảnh.

Từ câu đang bí mật trong địa lao thôi bốn chiếc cung biết được: Thôi gia xúi giục Liêu phương hướng, ở đây thứ phạm một bên bên trong, muốn mượn Liêu quân đao công diệt Triệu trang. Đến lúc đó, Liêu quân đến tiền tài xi măng chế tạo pháp các tốt mang đi. Thôi gia đến Triệu trang mới sáng tạo ra mấy móc lương thực những vật này tư, trọng điểm là biết đến máy ép dầu, tuốt hạt ky.

Vì thế, vì là tránh khỏi gây nên Triệu trang cảnh giác, Thôi gia năm nay cách Diêm Sơn, tại những khác huyện trồng lượng lớn đậu nành, đồng thời còn bí mật từ nơi khác mua mua thật nhiều, bây giờ tại Thôi gia bảo kho lúa, ánh sáng đậu nành liền không xuống 10 vạn thạch. Chính là chuẩn bị dùng cướp đến máy ép dầu giàu to.

"Cầu tặc."

Triệu Đại Hữu đề xuống lửa giận, cười gằn mắng một câu: "May là Tam Lang đã sớm chuẩn bị, may là là chúng ta hạ thủ trước."

Mã Đại Tài cười lạnh nói: "Bọn họ tính toán như thế tàn nhẫn, roi xuống lớn như vậy công phu, đến là giải quyết chúng ta dục vọng phiến, thỏa mãn chúng ta nhu cầu. 10 vạn thạch đậu nành? Tốt oa. Liêu cầu đại đội đến công? Khả khả, Đại ca cùng chư huynh đệ không phải đang lo lắng xâm lấn kẻ địch quá ít sao?"

Lời này nhất thời gây nên miễn phòng khách các hán tử hiểu ý cười vang. Chỉ là trong tiếng cười tràn ngập càng cừu hận mãnh liệt cùng sát cơ. Nếu như nói trước, không ít người còn có lo lắng, hiện tại thì lại hoàn toàn kiên quyết không rời.

Lúc này lại hỏi tướng Triệu Nhạc nói: Đạo cao một thước, ma cao một trượng. Thiên địa ban đầu, bản không chính tà. Ma vốn là nói. Tại sao thành Ma thần liền lợi hại hơn? Không gì khác, chỉ là ma làm việc không chừa thủ đoạn nào, không kiêng dè gì, không có chính thần người tốt nhiều như vậy lo lắng, càng có người tốt thường thường khuyết thiếu lãnh khốc cùng can đảm. Người đem người tốt cùng du côn ác ôn so sánh một chút, liền rõ ràng. Người tốt đông đảo, nhưng chính là e ngại, đối phó không được số ít ác ôn, nhiều chính là lo lắng, khuyết chính là can đảm dũng khí. Muốn đối phó ma quỷ người sói, chúng ta liền muốn so với bọn họ càng ác hơn, càng dũng, càng có thủ đoạn, càng thiếu lo lắng, càng hoành hành vô kỵ.

Là như vậy a. Quá có lý.

Đàn ông đều là đỉnh thiên lập địa hảo hán tử, sợ cái điều gì? Trang chủ cũng không sợ mất đi cái gì, bọn ta có cái gì không nữ? Một tuổi em bé cũng dám chơi hiểm, bọn ta có cái gì không dám?

Theo thôi bốn cùng mấy cái cố ý lưu hoạt dục vọng chờ Thôi gia bảo tình huống, điều chỉnh tương thực tác chiến phương án, các đầu lĩnh đi từng người đội ngũ lần thứ hai tăng mạnh quân ký: Lần này thực chiến luyện binh, không thể làm cho kẻ địch một cái lọt lưới. Không thể lậu một người sống bại lộ cơ mật. Hành quân, vận chuyển trên đường, không thể nói, không thể đi thoát. Một người có chuyện, chém toàn ngũ; một ngũ có chuyện, chém toàn đội. Một đội có chuyện, chém... Dám to gan người phản bội người nhà cũng đừng hòng sống mệnh. Đánh cướp, tất cả hiến. Dám tư tàng, một người tàng, chém toàn ngũ, một ngũ tàng, chém... .

Nguyệt lên cây đầu canh. Tiến công canh hai sau.

Triệu Nhạc đứng ở trong sân, công lấy tay nhỏ ngửa mặt nhìn lên bầu trời, nhẹ nhàng cảm thán: "Dạ Hắc Phong Cao giết người dạ, đó là tiểu đội ám sát. Thiên tình vi vân, Ngân nguyệt non nửa huyền. Ánh sao lấp lánh. Mặt đất núi đồi mông lung một mảnh. Nhân gian không đủ lượng, nhưng chính là quân đội lúc tác chiến. Liên cây đuốc cũng không cần điểm. Không cần bị đối thủ làm bia ngắm đánh. Ven đường cũng khó bị thấy rõ."

Một chùy quả đấm nhỏ, "Này trời giúp Triệu trang tru diệt kẻ này."

Tiếp đón mẫu thân nghe xong lời này cười cọt, lập tức lại nhủ mảy.

Nàng nghĩ ban ngày trường tử mấy lần nhớ tới thân thống xích ấu tử một ít quan điểm, không khỏi thở dài, thấp giọng hỏi: "Tam Lang, ngươi dự định làm sao thuyết phục ca ca ngươi?"

Đối với thông tuệ nhưng bướng bỉnh cực kỳ trường tử, nàng cái này làm mẫu thân cũng thường thường bó tay toàn tập.

Triệu Liêm cùng Mã Công Lượng sẽ sau bị bà lão một tay một cái lôi kéo gọi đi rồi, đêm nay liền tại bà lão gian ngoài ngủ, thực tế là bị câu lên. Tại thời khắc mấu chốt này, kinh nghiệm lâu năm đau khổ bà lão quyết không cho phép bên trong xuất hiện bất kỳ bất ngờ. Cho dù khả năng gây sự chính là nàng yêu nhất đại tôn tử.

Triệu Nhạc đoán không được bà nội sẽ ứng đối như thế nào ca ca phản đối cùng nghi vấn.

Lúc đó nhìn thấy ca ca nho hủ bướng bỉnh phần nộ biểu hiện, hấn vô cùng thất vọng, thậm chí có chút dao động kế hoạch lớn sắp xếp. Như thế một cái bị nho giáo tẩy não kẻ ngu si tình anh, có thể đảm nổi kỳ vọng cao?

Chơi chính trị, hấn không có chút nào hứng thú, trình độ liền newbie cũng không bằng.

Thay đổi tư tưởng của người ta?

Chữ lớn không nhìn được mấy cái hộ nông dân dễ bần. Bởi vì bọn họ nương theo chủ nhà sinh tồn, không hiểu đạo lý lớn, chủ yếu nhất là không có tư cách nghi vấn từ chối. Có thể thông tuệ hơn người người đọc sách?

Không phải nói trên đời khó nhất chính là đem tiền của người khác thả chính mình túi áo, đem mình tư tưởng thả người khác đầu?

Muốn thuyết phục ninh mữ ca ca?

Hắc. Không phải như vậy khó.

Bất quá, lúc đó Triệu Nhạc có thể đề xuống nôn nóng ủ rừ lửa giận, hiện tại tự nhiên càng thông dong. Sống lại tới nay nhiều lần ngăn trở đã dễ khoa học kỹ thuật cuồng nhân có khắc phục muôn vàn khó khăn trong lòng tổ chất. Hấn chưa bao giờ khuyết dừng khí, chỉ có điều trước đây là tại khoa học kỹ thuật, hiện tại muốn mở rộng đến đạo lý đối nhân xử thế, xã hội Vạn Tựợng.

"Nương, đừng lo lắng. Hấn là ca ca, ta có thể bắt hấn thế nào? Ngươi đã nói, rồi sẽ có biện pháp."

... ..

Canh hai thiên.

Thanh Trì cùng Diêm Sơn giao giới Thôi gia bảo hầu như đen kịt một màu, bảo bên trong chỉ có số rất ít cửa sổ còn đèn sáng cung thôi gia con cháu vui đùa. Cao to thâm hậu pháo đài nhìn xa tượng một con dữ tợn cự thú lẳng lẳng nằm nhoài ở chỗ này.

Trên tường thành sáng mấy ngọn đèn gió. Tuần tra tay chân cũng đình chỉ du đăng, đều tìm địa phương oa lười biếng đánh khải ngủ. Nhân xuôi nam người Liêu chưa bao giờ tấn công nơi này. Bọn họ hiểu rõ điểm cơ mật, cũng không lo lắng an toàn, cũng không biết trên biển xảy ra vấn đề rồi, Thôi gia bến tàu đã bị phong tỏa vây quanh, thủ vệ mấy chục người lúc nào cũng có thể sẽ diệt, vì lẽ đó cảnh giới tâm hầu như không có, mỗi người tượng nằm rồi như thế tất cả như cũ lừa gạt chủ nhà.

Thôi gia bảo chỉ có nam bắc hai toà cửa thành.

Giờ khắc này, Triệu Tín, Triệu Việt một thân đen nhánh giáp da, che mặt hắc khô, các ôm theo một cái gối to nhỏ đồ vật, phân biệt tại nam bắc hai môn, đang lẳng lẽ tiếp cận.

Sau lưng bọn họ không xa không ở gần, có hơn hai ngàn người đang lẳng lẳng nằm nhoài cát giấu, hơn hai ngàn con mắt đang liếc nhìn căng thẳng lại hưng phấn hưng quang.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 66: Một đêm biến đổi lớn (Trung)

Lấy Triệu Nhạc thủ đoạn ánh mắt, tự nhiên không lọt mắt túi thuốc nổ loại này hàng cận bã. Nhưng trước mắt điều kiện có hạn, chỉ có thể chỉ điểm thợ thủ công phối lên lút làm hàng thô sản, tại phương Bắc hoang dã, lợi dụng lúc thiên âm sét đánh thí nghiệm hiệu quả.

Bởi vì không thể tại Thôi gia nơi cửa thành đào hầm chôn thuốc nổ, cửa thành lại đặc biệt dày nặng rắn chắc, bên trong còn khả năng có thiên cân hạp loại này không hợp thời nhưng phi thường hữu hiệu phòng ngự đồ chơi, vì là bảo đảm túi thuốc nổ thiếp cửa thành thả là có thể nổ ra đường đi, Triệu Nhạc vẫn là trăm phương ngàn kế làm xảy ra chút uy lực càng lớn hàng cao cấp, cực kỳ cẩn thận phối tại đục vọng bên trong.

Triệu Tín, Triệu Việt đều trang bị đồng hồ quả quýt a.

Gần như cùng lúc đó một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, cửa thành nát tan, quả nhiên tồn tại nặng nề thiết hạp cũng đánh rơi xuống biến hình. Đá tảng điều thể liền cửa thành động đều thiếu một chút sụp.

Tín càng hai người các mang theo năm mươi người đột kích đội mãnh liệt vọt vào cửa thành động, nhào lên thành đầu, đem chấn động ngốc mờ mịt cảnh giới đội giết chết, cũng bắt luận chết sống đều ở cái cổ bồ đào, lại nhanh chóng phân công nhau tìm tòi khả năng tại dừng ở ngoài oa lười biếng cá lọt lưới.

Hành trước, vợ bé lang trịnh trọng nói với mọi người, lần hành động này ninh gọi người biết, không gọi người thấy. Chỉ cần dọn dẹp sạch sẽ kẻ địch, không quen lịch giả chỉ chứng. Cái khác đều là phiền toái nhỏ. Bằng không, Thôi gia xong. Chúng ta cũng đừng hòng có kết quả tốt.

Vì lẽ đó, Triệu trang người tham chiến không người không trọng thị.

Triệu Đại Hữu tung người mà lên, không nói tiếng nào, chỉ đại đao vung lên, cùng tiểu nhi tử cố ý sắp xếp đi theo tiểu đạo sĩ Lý Trọng, đi đầu giết vào bảo bên trong, một đường liên tục, trước tiên cùng Giáo đầu Trịnh Nhị Bảo mang theo 300 tinh nhuệ nhất, lao thẳng tới Thôi gia đại viện.

Tiêu diệt Thôi gia là trọng yếu nhất. Bằng không cướp nhiều tiền hơn nữa lương cũng mất đi căn bản ý nghĩa.

Tiểu nhi tử yêu cầu làm cha tự mình suất đội làm tốt việc này, cũng tại trong âm thầm nhắc nhở chút chuyện quan trọng. Triệu Đại Hữu lúc này trừng mắt, đem hung phấn chờ mong kính đặt ở chiến đấu trên. Nhất định phải làm đẹp để.

Giáo đầu Lý Năng, Vương Kỳ mang sáu trăm trang đinh, mỗi người đóng chặt miệng, tại mông lưng ánh trắng bên trong hung mãnh bao giết hướng nam thành tay chân doanh. Công Tôn Việt, Dương Giá hai người thì lại phụ trách diệt sạch bắc doanh.

Lần này tại Thôi gia bảo bên trong tay chân số lượng cũng không nhỏ, đóng quân sắp tới 2,000 theo Thôi gia làm xăng làm bậy quen rồi ác côn đồ tên còn đồ.

Nơi này gọi là cái quân doanh. Nam bắc cổng trong mỗi người có 700 người canh gác. Thôi gia đại viện có tinh nhuệ nhất tâm phúc 500 người trấn thủ. Ngoài ra, còn có canh gác kho lúa một ít tay chân.

Vì là bảo thủ bí mật, đại bản doanh từ không chứa chấp tá điền hương lân tị nạn. Hàng năm lúc này, liền phụ cận mười mấy dặm các gia đình đều bị Thôi gia "Lòng tốt" khuyên bảo đánh đuổi.

Huyện thành, thân hữu, quân người đi đâu vậy trốn, nói chung không thể ở lại phụ cận chờ gặp nạn.

Triệu Nhạc nghe nói việc này sau, tại đầu năm liền lập tức định ra trời thu diệt thối kế hoạch.

Ở đại sảnh thương thảo tác chiến phương án, chúng các hảo hán cũng cười to nói: "Chúng ta tử địch quả thực quá phối hợp, quá cho chúng ta cung cấp thuận tiện."

Thôi gia có nằm mơ cũng chẳng ngờ phủ thêm quan y Triệu gia dám động bọn họ, tự nhiên không cảm thấy được điểm này mầm họa. Bọn họ đều đối với phát nhanh bạo tên Triệu trang mù quáng, không cách nào lâu dài chờ đợi, không thể tự mình ra tay thu thập, liền mượn Liêu quân đến làm.

Người Liêu năm nay phải lớn hơn đánh cướp, Thương Châu nhất định tổn thất nặng nề. Không thông báo có bao nhiêu dĩ vãng ý vào tường cao nhân

hiều tránh được kiếp nạn giàu có nhà giàu vào lần này tan cửa nát nhà. Thương Triệu chỉ là mục tiêu trọng yếu.

Ở tình huống như vậy, nếu như Thôi gia các nơi mấy chục toà nông trang bình yên vô sự, vậy thì quá dễ thấy. Vì lẽ đó cần phải bị hủy bị cướp là tất yếu. đóng quân con cháu cùng tay chân đương nhiên phải tránh tránh, đều hội tụ đến đại bản doanh nghỉ ngơi. Đương nhiên cũng có chút ít phòng bị Liêu quân tâm ý.

Du mục ngoại tộc không phải là nho hù đầu óc người Hán, thô bỉ không văn, không có cái gì không dám làm.

Tuy rằng Thôi gia ngầm cũng là Đại Liêu Nam Viện đại vương sắc phong thần tử. Có thể vạn nhất Liêu quân giết đồ cả mất rồi, cướp điền rồi tâm, có cái nào tướng lĩnh nổi lên ý nghĩ xấu, thuận lợi đem không hề phòng bị Thôi gia đại bản doanh cũng đồ đoạt, cái nào thật là chết oan.

Người chết cái gần như, căn cơ tổn thất lớn, tác dụng giảm nhiều, đối với Liêu công lao to lớn hơn nữa, ảnh hưởng quan cao đến đâu, có thể đem làm hại Liêu quân thế nào. Nói cho cùng, nhân gia là người Khiết Đan, là nhân gia người mình, nước Liêu quyền quý làm sao vì hán gian trừng trị chính mình quân đội.

Đây là hán gian bị ai, nhưng bán nước lợi ích to lớn, cũng là có thể lơ là chịu đựng nhị đẳng công dân đãi ngộ.

Quân gia lão Lưu mang theo trăm vị hán tử cướp giật kho lúa, sưu tập Thôi gia xe ngựa cùng la ngựa.

Tin cang hai người thanh lý tường thành, các sắp xếp ba mươi người duyên tường tuần tra, nghiêm phòng có người chó cùng rút gậy, từ tường thành đảo tầu, chính mình dẫn dắt còn lại hai mươi đội viên lùi tới ngoài cửa thành canh gác.

Trận tiêu diệt, bất luận là ai muốn từ cửa thành đi ra, đều giống nhau cung tên bắn giết. Đây là Triệu Nhạc đặc biệt cường điệu một điểm.

Tượng phát hướng về sắp xếp thí nghiệm bước đi như thế, Triệu Nhạc biết mình không thông quân sự, vì lẽ đó phân cao thấp nhiều lần cố vấn cân nhắc luận chứng phương án mỗi cái chi tiết nhỏ, gắng đạt tới khắp nơi ổn thỏa, không có có một tia sơ hở mầm họa.

Vang rền chính là tổng tiến công tín hiệu.

Mấy dặm ở ngoài Thôi gia bến tàu, Giáo đầu Hồ Đại Hải lập tức dẫn dắt mai phục trăm vị hán tử lặng lẽ giết đi vào. Dẫn đầu hán tử gọn gàng nhanh chóng giết mơ mơ màng màng cường chống thủ vệ cảnh giới kẻ địch.

Bến tàu bên trong, hoặc ngủ đến vụng đầu trướng nảo, hoặc uống rượu đánh bạc mù quáng bến tàu trông coi nhân viên, cách này không xa lắm kinh thiên động địa nổ vang bên trong, đại thể cho rằng là trời mưa sét đánh, mắng thanh, không rảnh chú ý, nên ngủ ngủ nên vui đùa một chút.

Có tính cảnh giác cao trách nhiệm tâm cường nổi lên điểm lòng nghi ngờ, tuy rằng không biết hóa được có thể có uy lực này, cũng không tin Thôi gia sẽ xảy ra chuyện, có thể vẫn cảm thấy hần là ra đến xem thử, có cái đề tài trò cười cũng tốt, liền xoa nắn mắt, loạng choạng loạng choạng đi ra, mạnh mẽ an toàn quen rồi, liền vũ khí đều không có mang.

Có thể nghênh tiếp bọn họ chính là Đoạt Mệnh tòa hầu tiền cùng sắc bén cương đao. Từng cái từng cái nhiều nhất khinh rên một tiếng, đã chết rồi. Còn lại mấy chục người không hề phòng bị, tại năm chiếc liên hoàn nổ bắn mạnh cùng hung mãnh tập kích bên trong chỉ có bị tàn sát phần.

Hồ Đại Hải cẩn thận kiểm tra toàn bộ bến tàu, xác nhận đối thủ không một mạng sống, phụ trách bên ngoài chặn lại bộ hạ cũng xác nhận không một người mà chạy, lúc này mới khẽ thở phào, cấp tốc thanh lý chiến trường vết tích, giá bến tàu thuyền chạy tới Thôi gia báo, chuẩn bị vận chuyển tiền lương. Chờ ở cửa sông phụ cận ngoài khơi Triệu gia thuyền cũng sau đó theo vào.

Lúc này Thôi gia báo bên trong ác chiến đang liệt.

Nam bắc hai doanh, bị nổ vang thức tỉnh, cho rằng phát sinh cường địa chấn mà hốt hoảng thoát ra ác nô đám hung thần trước tiên tiếp nhận rồi liên hoàn nổ gột rửa.

Loại này nổ trước tế sau thô, tượng hậu thế cỡ lớn súng tự động.

Nó là Triệu Nhạc chỉ đạo lấy cường lực lò xo cùng gỗ cứng các chế thành, thêm vào áp suất không khí, sức chịu nén các khoa học kỹ thuật thủ đoạn, cung tên tuy chỉ 7 tấc, nhưng có thể tại sáu mươi, bảy mươi mét bên trong xuyên qua Đại Tổng hoàn mỹ nhất thiết giáp. Vẫn xứng có đầu ngắm. Đang không có gió to khí trời dưới, bất luận là lực sát thương cùng chính xác, đều cực đáng sợ.

Then chốt là dùng ít sức, cấp tốc, lợi cho thời gian dài, quy mô lớn tác chiến.

Mười tuổi hài tử tại đồn bầy nguyên lý dưới, xoay tay chuỗi, cũng có thể liên tục xạ kích nửa giờ mới một đến dừng tay.

Bất ngờ cường địch trăm mặt đánh mạnh, cấp tốc áp sát.

Đầu óc còn chưa từ trong giấc mộng hoàn toàn nhô ra Thôi gia đám hung thần mờ mịt thất kinh, lộ ra đám người ô hợp bản chất, hò hét loạn lên bên trong bị từng mảng từng mảng giết chết.

Có dừng mãnh hung hãn, dồn dập giương cung giáng trả. Có thể nắm quai nổ đối thủ hai cánh tay đều cột cánh tay nhỏ thuận, hơn nữa hai bên còn các phối một cái nắm đại thuận đao thuận bình bất cứ lúc nào trợ giúp bảo vệ. Rất khó đối phó.

Một mũi tên phát sinh, không nhất định có thể uy hiếp đến đối thủ, nhưng sẽ lập tức gặp phải mấy con cung tên phản kích, cho dù may mắn không chết, cũng sẽ bị xông lên tở ba người liền hợp hung ác giết chết.

Lấy có chuẩn bị công không bị, lấy cường quân lợi khí đối với bạch thân thậm chí ánh sáng đình tán loạn luống cuống, kết quả tất nhiên là nghiêng về một phía tàn sát.

Còn sống sót đám hung thần bình thường bất nạt bách tính, trấn áp tá điền, đập quả phụ môn, đùa giỡn ô nhục đại cô nương cô dâu nhỏ, mỗi người mạnh mẽ tự tin đắc ý, giờ khắc này lại bị từng tổ từng tổ trăm mặc cổ máy giết chóc sợ vỡ mặt, cái nào còn có đầu chí.

Tại trốn đằng đông nấp đằng tây bên trong, bọn họ nhìn thấy tay cung ung dung liên tục xạ một lúc, liền chuyển xuống nỏ thương mặt trên thụ xuyên cái kia đánh hộp gỗ, thành thạo để vào chéch bôi bao bên trong, thoáng qua lại lấy ra một cái, răng rắc một tiếng theo trên, lập tức lại là truy kích mục tiêu liên tục bắn mạnh, khoảng cách hơi gần, tâm bối đều bị bắn thủng, huyết phun ra thật xa, chốc lát liền đỏ thắm nửa người.

Này không phải người có thể đối kháng vũ khí? Sắt thép thân thể cũng không chịu nổi nó như vậy dày đặc liên tục công kích.

Từng cái từng cái càng cả kinh tứ chi như nhũn ra chỉ muốn quỳ xuống đất xin tha.

.....

Thôi gia đại viện.

Thôi gia dựa dẫm 500 giữ nhà tay chân đến cùng là tính nhuệ, có thể đương kinh thiên biến đổi lớn bên trong cấp tốc chép lại vũ khí ghê ghớm chiến. Chỉ là hình tượng thảm điểm.

Trừ ra trách nhiệm, cái khác đều cơ hồ là khoác y lộ đồ. Rất nhiều người còn để trần chân.

Đạp ở lạnh lẽo trát chân trên đất, bị thu dạ hàn gió vừa thổi, đám hung thần mỗi người đánh tới rùng mình, chỗ tốt là nhất thời tinh táo không ít, trong mắt hung quang càng tăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 67: Một đêm biến đổi lớn (Hạ)

Loạn tiễn như mưa. Tại gió thu bên trong mang theo đặc biệt tiếng rít.

Mãnh liệt áp sát Triệu trang hào hán gặp phải đón đầu bắn mạnh.

Cứ việc Triệu Nhạc nhận định Thôi gia có Đại Tổng chế tạo cung nỏ, hơn nữa cực khả năng số lượng không ít. Triệu Đại Hữu cũng sắp xếp Triệu trang mới sản xuất mới thuẫn áo giáp bảo vệ chặt chẽ, nhưng hay là có người bị bắn trúng.

Không phải mới thuẫn không đủ mạnh, mà là đối thủ cung tên, bộ phận uy lực quá lớn, không phải là sức người có thể chống đối chống lại. Hàng trước có thuẫn thủ bị sức mạnh không lồ va lẫn đi, thuẫn chỉ là có chút biến hình, không tổn hại sử dụng, có thể phòng tuyến lộ ra lỗ thủng, mặt sau phòng thủ không tới người bị cung tên nhưng cường hãn dư uy thương tổn.

Liền chút nào không dám khinh thường Triệu trang chủ cũng thiếu chút nữa trúng chiêu.

May mà bên người Lý Trợ tay ray như điện, lấy thuẫn xảo diệu chặn lại, ngón tay cái thô cung tên tại thuẫn diện vẽ ra một lưu Mars, bay xéo hướng về bầu trời xa xăm, không biết lạc nơi đó.

Thần Tý nổ?

Hiêm hiêm từ thần chết trong tay tránh được một kiếp, Triệu Đại Hữu kinh chạy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị.

Đối với quân Tổng loại này kháng Liêu kháng Tây Hạ chủ yếu nhất lợi khí, hẳn cũng chưa quen thuộc, nhưng khi đó tại cùng quan phủ tranh chấp đối lập bên trong từng trải qua, biết rõ lợi. Này đồ chơi không thể mạnh mẽ chống đỡ.

Nỗ tung dễ dàng đột phá lấy thiên quân vạn mã liều mạng huyết chiến, thêm thời gian dài đều khó mà đánh hạ cửa thành trở ngại, lật đổ thế giới này mấy ngàn năm chiến tranh sử, lộ ra vũ khí nóng uy lực kinh khủng một góc cùng dữ tợn răng nanh, vì là Triệu trang cung cấp tập kích tiện lợi, trực tiếp dẫn đến không ứng phó kịp Thời gia nam bắc hai doanh cấp tốc diệt.

Có thể nổ vang khiếp sợ cũng nhắc nhở Thời gia, phản ứng không chậm, phòng ngự cấp tốc, mạnh mẽ.

Cướp công thất bại, Triệu Đại Hữu quyết định thật nhanh, mang đội cấp tốc về phía sau lùi sang bên đi, lấy phòng ốc vì là công sự tạm lánh, chuyển mà tiến hành phương án thứ hai.

Này 300 người, một năm có độ công kích hà khắc huấn luyện vào thời khắc này hiện ra hiệu quả.

Các đội viên có chuẩn bị mới thủ đoạn công kích, có lập tức từ bên người bọc nhỏ bên trong lấy ra đặc chế túi cấp cứu, cho bị thương chiến hữu khẩn cấp cứu trị bằng bó. Bị thương đội viên tuy rằng đau đến đã hân lại là lệ, cũng không có phát điên la to.

Triệu Đại Hữu nhìn tất cả những thứ này, vừa đau lòng tốt đẹp binh sĩ bị thương, lại cảm giác sâu sắc vui mừng: Trà giá to lớn nỗ lực, trang bình thân vệ huấn luyện lần đầu gặp gỡ hiệu quả.

Lại nhìn tới một tác cũng không rời Lý Trọng, hấn lại không khỏi nghĩ lên lâm thịnh hành tiểu nhi tử ngừng lên khuôn mặt nhỏ chăm chú nói.

"Cha, chuyến này, an toàn là số một. Nếu người có cái sơ xuất, tốt đẹp đến đâu nhiều thành quả cũng là không. Ngàn năm đại tộc tài hùng thế lớn, trong ngoài cầu kết, thăm thấu Biên quân, không phải dễ đối phó như vậy. Chúng ta thủ xảo có thể thắng, nhưng vạn không thể bất cần."

Có vẻ như đây là ầu từ lần thứ nhất đối với ta quan tâm chứ?

Triệu Đại Hữu trong lòng ngọt.

Cho tới Lý Trọng ân cứu mạng, hấn cũng không có biểu thị lòng biết ơn.

Vô dụng. Vậy, không cần.

Cái này có vẻ như vẫn nhả thư sinh tiểu đạo sĩ tính tình quái lạ, cử chỉ có lễ, kỳ thực không coi ai ra gì. Đừng nói tích xa thổ trang chủ, chỉ sợ chính là hoàng đế ở trong mắt hấn cũng là 5 cận vệ. Nhưng hấn là thật là có bản lĩnh, một thân võ nghệ để tự phụ dũng mãnh Triệu Đại Hữu cũng cảm giác sâu sắc xa kém xa.

Thật không biết như thế cái quái vật, tiểu nhi tử là làm sao thu phục hấn?

Đối với Lý Trọng cười cợt, Triệu trang chủ thu rồi cổ hủ tâm tư, nhìn quét một chút lấy ra hai chiếc xe bắn tên, cười lạnh một tiếng.

Thần Tý nổ rất trâu bò sao?

Để các người những người này rác rưởi ném thử ta nhi tử sáng tạo thứ tốt đến cùng lợi hại bao nhiêu.

Xe bắn tên đẩy ra.

Hai chủ tay cung tại cự thuẫn bảo vệ cho, thông qua Thương Triệu tới sản phẩm mới—— kính viễn vọng, nhìn chăm chăm bóng đêm trong con mòng lung phương xa tường viện, thành thạo theo cổ định tại nó trên giường xạ kích thước đo, cấp tốc điều chỉnh tốt góc độ bắn.

Cho tới sức gió ảnh hưởng.

Tại pháo đài bên trong, lấy trước mắt sức gió căn bản khó có thể lay động xe bắn tên uy lực kinh khủng, hoàn toàn có thể lơ là bất kể.

Gần như cùng lúc đó cọt kẹt một tiếng. Hai mươi đạo bóng đen bay ra, gào thét bay về phía tường viện trên đám người.

Dễ dàng đánh đuổi nhóm này diếc không sợ súng kẻ xâm lấn, Thời gia đám hung thần đang tùy ý cười nhạo khiêu khích, đột nhiên bị tiếng rít trong nháy mắt xé ra hai cái rộng chừng mấy mét vết máu.

Triệu Nhạc chỉ đạo làm ra xe bắn tên, lấy hấn kiếp trước sáng tạo phát minh vinh hoạch trọng thưởng đàn hồi mạnh mẽ ký ức kim loại vì là nó thân, hai con phối hợp mấy chục cỡ cường lực lò xo, liền tốt dây cáp vì là huyền, thêm vào phụ trợ thượng huyền phương tiện, một chủ tay cung, phối nó khoảng chừng hai thượng huyền tay, ba người thao tác cấp tốc, có thể như thượng phù ngưỡng hoặc khoảng chừng chuyển động xạ kích, không bị âm thấp ngày mưa ảnh hưởng, lực công kích càng là khủng bố.

Đan chi nổ thương tấn công từ xa, hơn hai ngàn mét ở ngoài trọng giáp kỵ binh cũng là xuyên qua hấn phải chết kết cục, tại vên vên hơn một trăm mét ở cự ly gần, cho dù một lần mười phát, uy lực kia cũng có thể tương đương có bao nhiêu đáng sợ.

Nó thương xuyên qua bốn, năm tầng đoàn người, dư uy không giảm, bay thẳng đến ngoài trăm thước tiền viện thanh gạch đại nhà ngói, xuyên vào nhà bên trong, sát thương ở bên trong tọa trấn Thời gia mấy cái con ma đen đuôi, sâu sắc đâm vào vách tường mặt đất các cứng rắn chướng ngại vật, thân thương mới rung động ong ong mất đi động năng.

Tường viện trên xuyên thấu giả chỉ cảm thấy bị một luồng vô cùng sức mạnh đánh mạnh một thoáng liền bay ra đi ra ngoài, các roi xuống trên đất mới cảm giác được cự thống, liền sợ hãi muôn dạng, phát sinh đời này cuối cùng hò hét: A ——

Thoáng qua liền vắng lặng.

Bay lên thì thể, phun tung toé máu tươi, bay lượn chân tay cụt, cấp tốc tử vong... . .

Thật đáng sợ, quá khủng bố.

Có người hoảng sợ quát to một tiếng: "Xe bắn tên a!"

Này một tiếng nhắc nhở để đám hung thần nhất thời một trận sợ hãi gây rối, dòn dập nằm nhoài trốn.

Ai có thể ngăn cản cái kia đồ chơi? Vách tường cũng không nhất định được đó.

Có sợ chết hoặc cơ linh cảm giác đại viện không thủ được, thậm chí muốn lén lút lui lại đào tẩu.

Nguyên bản hung hăng tăng vọt sĩ khí nhất thời roi xuống đến còn lại không có mấy.

"Hoảng cái gì? Đều muốn mẹ kiếp cho ta yên tĩnh bảo vệ."

Phụ trách hiện trường chỉ huy Thôi gia tộc trường con thứ mạnh mẽ đá đánh bộ hạ, vung kiếm gào thét: "Xe bắn tên thượng huyền thật chậm. Dừng không mấy lần, bọn họ liền kéo không nhúc nhích. Chúng ta cung tên đồng đảo, còn có Thần Tý nổ, có cái gì đáng sợ?"

Có thể tiếng nói của hắn chưa lạc, khủng bố tiếng rít lần thứ hai giáng lâm.

Một phát một chi thô to nổ sạn trong nháy mắt mà tới, đem cô đơn dễ thấy hắn lộ tại công sự ở ngoài nửa người trên sạn thành hai nửa, máu tươi cùng nội tạng quăng lạc một chỗ.

Ầu ——

Bị lâm đến đám hung thần buồn nôn, chảy như điên, sắc mặt trở nên người chết như thế xám trắng.

Cái khác tay chân càng thêm sợ hãi, sĩ khí lại hạ, đều khản nằm nhoài mặt đất bất động.

Truyền thuyết ngàn năm đại tộc, con cháu quen sống trong nhung lụa rồi, mặc dù nhiều là tương tự Chu Minh vương triều những năm cuối những lộn đổ phiên vương, chỉ biết hưởng lạc ép, không nhìn quốc gia nguy nan, tai vạ đến nơi còn vắt chày ra nước, nhưng cũng không thiếu tri thức tinh anh cùng dũng mãnh giả.

Thôi lão bốn trường tử chính là vũ dũng giả, võ nghệ can đảm so với hắn cha càng mạnh mẽ hơn.

Hắn không biết hắn lão tử đã thành đội làm thịt tù nhân, giờ khắc này thấy hiện trường tổng chỉ huy đã chết, lúc này dũng cảm đứng ra hét lớn: "Tìm kỹ công sự, không nên hốt hoảng, nhặt lên cung tên chuẩn bị giáng trả."

Thấy lời của mình tác dụng không lớn, hắn một chiêu kiếm chém trước người nằm úp sấp không nhúc nhích một cái con ma đen đuôi, gào thét: "Đều muốn mẹ kiếp nghe rõ, nhóm người này không rõ lai lịch, vũ khí tinh xảo, đặc biệt hung ác, hiển nhiên mưu đồ không nhỏ, sao lại để lại người sống? Nếu như không dám đồng lòng hợp lực chống lại, các ngươi đều phải chết ở đây. Ngược lại chẳng những có thể mạng sống, còn có trọng thưởng"

"Đều mẹ kiếp lên nhận chức. Quan quân nghe được động tĩnh, nhất định sẽ rất mau tới tiếp ứng chúng ta. Nhóm người này càn rỡ không được bao lâu."

Lời này hữu hiệu.

Đám hung thần đều biết Thôi gia cùng quan phủ quan hệ chặt chẽ, tin tưởng quan quân nghe được nổ vang nhất định sẽ đến cứu viện trợ, có hy vọng, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, từng cái từng cái cẩn thận cất giấu thân thể, cây cung nhìn trộm kẻ địch.

Cho tới Thần Tý nổ.

Cái kia đồ chơi là lợi hại, có thể thượng huyền quá mất công sức, đến chậm rãi rồi.

Đối thủ ảm đi. Xe bắn tên không được tốt lắm.

Lý Trụ nhìn nhìn tường viện trên như ẩn như hiện lén lút kẻ địch, xem thường nở nụ cười, nói với Triệu Đại Hữu thanh: "Trang chủ, nên ta đi tới."

Nói, thân thể đã vọt ra ngoài.

Hắn lưng đeo một cái tiểu hào túi thuốc nổ, một tay nắm không nhỏ cương thuẫn, một tay múa bảo kiếm, biệt hiệu đặt chân tại thư sinh hai chữ, như vậy gánh vác, vẫn cứ có thể linh hoạt mãnh liệt đánh về phía cửa lớn.

Thôi gia đám hung thần rút cuộc tìm được trả thù cơ hội, dồn dập điên cuồng xạ kích cái này gan to bằng trời độc thân đạo sĩ.

Lý Trọng lấy thuẫn bảo vệ trên người chỗ yếu, bảo kiếm múa một đoàn ánh bạc, trên hộ đỉnh, dưới bảo vệ đùi chân. Như mưa loạn tiễn càng không thể chút nào ngăn cản hắn nhanh chóng bước chân. Công kích dồn dập thất bại.

Hơn một trăm mét khoảng cách, lấy Lý Trọng chạy vội tốc độ, đảo mắt tức đến.

Thuốc nổ dễ tốt, thông dong châm lửa.

Lý Trọng cảm thuận tại tay, vận kiếm như luân, tại mưa tên bên trong mấy cái lên xuống trở về đến Triệu Đại Hữu bên người.

Luôn luôn tự phụ thần dũng Triệu trang chủ tại quá trình này trọn mắt ngoác mồm,

"Coi là thật là có thể người sau lưng có có thể người. Lý trước tiên "

Một tiếng vang thật lớn đánh gãy Triệu trang chủ khích lệ.

Cửa lớn phi nát tan. Tường viện tầng lớn sụp đổ. Đám hung thần kêu thảm thiết một mảnh.

Diệt này tức địch ác tặc nhưng vào lúc này.

Triệu Đại Hữu hưng phấn vung lên đại đao.

Triệu Nhạc cận vệ đồng cương xông lên trước. Tay cung, đao thuận thủ phối thành từng cái từng cái tổ ba người trầm mặc cấp tốc từ chỗ hồng giết vào.

Thôi gia khuyết giáp phòng thân tinh nhuệ tay chân, tuy rằng tiếp thu qua Liêu quân chính quy huấn luyện, có thể nói nghiêm chỉnh huấn luyện, cũng lấy hải trộm ngựa tặc các phương thức trải qua máu tanh chém giết cùng thử thách, nhưng ở liên hoàn tay nỏ loại này cách không liên tục công kích mãnh liệt dưới, vẫn cứ chỉ có thể là bị tàn sát phân, chỉ là võ nghệ cao chút kinh nghiệm phong phú chút, tử thương đến so cái khác không chính hiệu tay chân chậm chút.

Khi thấy quỹ xuống đất đầu hàng nhưng bị vô tình tàn sát, đám hung thần biết hôm nay khó có may mắn thoát khỏi, nhất thời trong xương hung tính bạo phát, rơi vào tan vỡ đầu chí lại nổi lên, từng cái từng cái như thua đồ mất dân cờ bạc bỏ mạng phản kháng.

Quyết tử đầu tranh bên trong, Triệu trang tinh nhuệ cũng xuất hiện thương vong.

Lý Trọng không cầu giết địch, chỉ một đường đi sát đằng sau bảo vệ Triệu Đại Hữu.

Đột nhiên, hần thông dong thần sắc khinh thường biến đổi, bỗng nhiên một cái kéo ra Triệu Đại Hữu, kéo đến đột nhiên không kịp chuẩn bị Triệu Đại Hữu thiếu một chút té ngã.

Hai con Thần Tý nổ bắn ra thô to cung tên như điện mà tới.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 68: Ngàn năm hào tộc a (Thượng)

Triệu Đại Hữu cũng là kinh nghiệm lâu năm sa trường, dũng mãnh thiện chiến, phản ứng rất nhanh, ánh mắt thoáng nhìn, tại lão đảo bên trong, bán nâng đại đao hầu như là xuất phát từ bản năng hướng ra phía ngoài vỗ một cái.

Làm một tiếng vang giòn. Một chi thô to cung tên bị rộng lớn đao diện đập trúng, phương hướng biến đổi, vù đến đi vào phía trước một cây một ôm thô cổ cây thông bên trong, hầu như xuyên thấu.

Triệu Đại Hữu bị chấn động đến mức chênh lão đảo mấy bước mới miễn cưỡng đứng vững. Mà sáng như tuyết cứng cỏi đao bản cũng run rẩy, ở trong viện đèn đuốc ánh diệu hạ lưu chuyển um tùm hàn mang.

Lý Trọng phản ứng càng nhanh, hơn ý vào tài cao mật lớn, (thực tế cũng là cứu người liền không kịp né tránh) mượn kéo Triệu Đại Hữu tác dụng ngược lại lực, hai chân một điểm mặt đất bay xéo mà lên, cách mặt đất một thước liền nghiêng người vùng mạnh bảo kiếm, mạnh mẽ chém về phía điện thềm mà đến cường nỏ.

Cung tên cứng rắn cây tiễn bị răng rắc chém thành hai khúc, có thể trước bán đoạn uy lực nhưng tồn, phương hướng chìm xuống phía dưới, kế tục phóng tới. Lý Trọng thân thủ cao đến đâu, lúc này cũng không có cách nào, ngạnh chịu lần này.

Mũi tên gãy xuyên thấu quần áo, tại Lý Trọng bụng dưới bộ một hăm dừng lại, lại theo bụng ao hăm phục hồi như cũ lại gãy trở về, chênh chếch treo ở trên y phục.

Giấu ở giả sơn chếch đánh lên Thôi lão bốn con trai cùng mấy người cao thủ hộ vệ, còn gia chủ Thần Tỳ nỗ chờ đợi đồ tặc thủ khẩn yếu chiến công, rõ ràng thấy cảnh này, không khỏi mỗi người mất choáng váng.

Mẹ người, thiên hạ còn có cao thủ như vậy, như vậy lợi kiếm? Đây chính là thần nỏ tên bắn ra a! Mấy chục mét khoảng cách, thần tiên cũng chạy không thoát chứ?

Lý Trọng căn bản mặc kệ trên người mũi tên gãy, mượn cường nỏ lực phản chấn kế tục cất cao thân thể, như chim lớn giống như hướng về giả sơn vô giết tới.

Triệu Đại Hữu nỗ rên một tiếng, xoay ngang tiểu nhi tử đặc biệt vì hấn chế tạo bảo đao, sai bước cũng giết hướng về giả sơn bên này, ven đường còn thuận lợi làm thịt mấy cái cây mạnh phản kháng hung đồ.

Hấn lực mãnh đao lợi, chặn giả hoàn toàn khí hủy người vong, đâm máu hai nửa, nhưng lại không có hợp lại địch thủ.

Theo sát ba cái thiếp thân thị vệ thấy tình cảnh này, hoàn toàn ngờ ngác: Thần kỳ tiểu thiếu gia cho hấn cha vũ khí quả nhiên là Thần khí. Đây cũng quá sắc bén khủng bố, giết người không dính máu nha. Quân người võ nghệ cao bao nhiêu sức mạnh nhiều mãnh, cứng rắn chống đỡ chính là binh khí cùng người cùng phanh xác kết cục.

Lại nhìn nhìn chính mình cương đao, lại không khỏi vui cười: Ca gia hòa thập cũng không phải vật phạm a. Khả khả, giết. Ngày hôm nay vì là bảo đao mở mở lợi nhuận.

Lý Trọng toàn lực phát động, thoáng qua liền nhào tới giả sơn nơi, trên đường đã đổi thành tay trái sử dụng kiếm.

Thôi lão bốn con trai thấy rõ, một tiếng cười gằn: Phách cung tên? Thần Tỳ nỗ bắn ra, sao lại là tốt như vậy đánh cho? Tay đã tê rần phê bỏ chứ? Cái tay trái cây mạnh? Hừ, muốn chết.

Tự cao dũng, cùng cái kia mấy cái thị vệ đồng thời nghênh chiến bao giết.

Lý Trọng dưới mặt nạ lộ ra miệng hơi cười, quý dị uốn éo người, bảo kiếm như linh xà co duỗi thiết quét.

Thôi lão bốn con trai đại đao phách không, không đợi kinh hãi, cái cổ liền mát lạnh, bụng bên trong chân, ngựa mặt lên trời liền cũng. Cùng hấn cùng trùng ở mặt trước thực hành giáp công vị kia thì lại tạp nằm ngoài. Sợ đến cái khác mấy cái xoay người bỏ chạy. Có thể kết quả chỉ là rầm rầm trước sau đập trên đất.

Triệu Đại Hữu chạy tới, giả sơn chiến đấu đã kết thúc.

Lần thứ hai ân cứu mạng. Hấn vỗ vỗ Lý Trọng "Gầy yếu" vai, cho cái cảm kích tán thưởng ánh mắt, nhưng nhưng là không hề nói gì, xoay người lại trầm mặc hung mãnh đánh về phía những bản lĩnh cao nhưng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại gia hỏa. Đại đao gào thét lập lòe, một đường đều là máu tanh.

"Tam Lang râu mép cha, cảm giác cũng không tệ lắm, lên chiến trường là điều thiết hấn tử."

Lý Trọng hiếm thấy bội phục một thoáng trừ ra sự phụ hấn cùng thần kỳ khó lường tiểu Triệu Nhạc bên ngoài người.

Hấn vậy vậy tê dại tay phải, vỗ vỗ trong quần áo cát giấu kỳ dị cứng cỏi nhuyễn lột (cường độ cao sợi nhân tạo giao bì), hài lòng nhìn nhìn Triệu Nhạc biểu tượng bảo kiếm, lại một tác cũng không rời khăn hộ Triệu Đại Hữu.

Ta là học sư phụ bề nghề thiên hạ tiểu đạo sĩ, có thể một nặc trùng Thái Sơn. Đáp ứng rồi vợ bé lang, ta liền muốn bảo đảm hấn râu mép cha không có sơ hở nào.

Lúc này, trên người chịu tiểu chủ nhân giao phó Đồng Cương đã mang theo mười tổ ba mươi đội viên, một đường liên tục, điên cuồng xung phong tiến vào Thôi gia hậu viện.

Triệu Nhạc nói rồi: "Thôi gia cầu kết nước Liêu, bản cư ở đây chơi đại mạo hiểm, đại bản doanh nhất định có bí đạo thuận tiện đào tẩu. Nhưng chúng ta bất tiện, cũng không cách nào tra ra mở miệng tại đâu, không cách nào đột tiến chặn lại.

Thôi bốn đánh chết cũng không thừa nhận cái này, không phải là không có, chỉ có thể càng chứng minh tất có. Cô lão đại tộc con em nòng cốt nhưng là quân gia tộc sinh tồn kéo dài nhìn ra số mệnh trùng.

Đừng thủ ở nhà, làm lòng ngựa ngáy trông mà thêm

Tham gia trận chiến này, bày ra bản lĩnh, thành lập công huân, tôi luyện một phen, sau đó cũng tốt một mình gánh vác một phương. Ta muốn ngươi tìm tới bí đạo, diệt sạch Thôi gia. Đây là trận chiến này chuyện gấp gấp nhất. Người khác, ta không yên lòng.

Đồng Cương, ngươi là ta tâm phúc, bản lĩnh cùng quả quyết nhảy bén cũng luyện ra. Chuyện này quan Triệu trang toàn thể thành viên sinh mệnh gian khổ nhiệm vụ, ta liền giao cho ngươi.

Mang tới tinh nhuệ nhất ba mươi người, nhất định phải làm tốt nó. Nhất định phải mười phần vẹn mười."

Mí mắt cao như thế tiểu chủ nhân như vậy tín nhiệm dựa vào tròng, ta sao có thể để hấn thất vọng.

Đồng Cương cùng Triệu Nhạc lâu, biết rõ Triệu Nhạc một ít đặc điểm, nhận nhiệm vụ, lập tức tỉ mỉ hỏi dò lập ra phương án, lúc này tại xung phong, trong lòng như nhiên một đám lửa.

Ven đường gặp phải mấy cái thối gia con cháu dẫn dắt tâm phúc từ sĩ diện cuồng chống lại, Đồng Cương nhìn thấy mấy người đang hoang mang hoảng loạn ra sức chạy hướng vào phía trong trạch một chỗ nhà, nhất thời ánh mắt sáng lên, chỉ huy thuộc hạ đối với chặn đường giả giống nhau bắn giết, không chút nào dám trì hoãn, lao thẳng tới nơi kia phòng ốc.

Chờ đến vọt vào ngưỡng cửa, Đồng Cương một chút xem đến đại sảnh chính diện bức tường kia tường đang đang chậm chậm đóng, chỉ còn dư lại to bằng nắm tay khe hở, trong hưng phấn cũng gấp mắt.

Loại này cơ quan ám đạo nói vậy từ bên trong đóng lại liền rất khó mở ra.

Sốt ruột bên dưới, hấn đoạt lấy đồng bạn trong tay liền hoàn tay nỏ, mạnh mẽ ném về kế tục thu nhỏ lại khe hở.

Hô ——

Cũng còn tốt.

Nỏ thân cùng băng đạn bộ phận đang kẹt ở khe hở, lại bị không nhìn thấy cự lực chen chúc đến kèn kẹt vang, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ bị chen chúc vỡ nát.

Đồng Cương sốt sáng, đảo mắt nhìn thấy phụ cận có cái ghế, cướp tiến lên một cái chếp lại, cái ghế búi mạnh mẽ cắm vào khe hở một phần, lại mạnh mẽ bài động muốn cạy ra cơ quan tường.

Ai biết đòn bẩy ảnh hưởng, không chỉ không có khiêu động vách tường, trái lại cái ghế ban đứt đoạn mất.

Mặt sau một cái đặc biệt hùng tráng đại hấn liền vội vàng tiến lên đem cổ ý chuẩn bị búa lớn mạnh mẽ đập về phía vách tường.

Vụn gỗ bay tán loạn.

Làm tường cứng rắn hậu tám ván gỗ bị hung mãnh đá kích đập ra một mảnh lỗ thủng lớn, nhưng chỉ nghe coong coong vài tiếng sắt thép va chạm thanh, lại hướng phía trong liền tạp không chuyển động, phản chấn đến hấn từ kia hai tay tê dại.

Hấn tử chính là thợ rèn con trai của Ngưu Lão Hàm trâu đại hàm, ngày hôm nay cố ý đến tham chiến.

Hấn thấp gọi: "Đầu, là tám thép."

Đồng Cương cũng đoán được.

Hấn vùng tay lên, "Các ngươi đều đi ra ngoài."

Nói từ trong túi đeo lưng lấy ra một cái tiểu gối, suy nghĩ một chút không yên lòng, càng làm tám kia kiên cố cái bàn lớn lật tung, đẩy lên tàn tường nơi, lấy mặt bàn đem tiểu gối chống đỡ khấn tại mặt tường... .

Một tiếng vang ầm ầm, vách tường vụn gỗ tung toé, cũng hướng bên trong.

Đồng Cương không lo được đình còn có mái ngói các nện xuống, người điên như vậy lại nhào vào trong phòng, tìm tới thiết bản biên giới ra sức nâng hiên, có thể một người nơi đó hiên đến phiên, bất quá là xóc lên chút khe hở.

Những đội viên khác cũng mù quáng, cùng nhau tiến lên, đồng lòng hợp lực một tiếng gào: "Lên "

Dây đến một tác to lớn thiết bản rút cục dòi, lộ ra mặt sau một cái rộng lớn hố đen, kéo dài về phía trước, không biết thâm mấy phần.

Đồng Cương vội vàng cầm lấy trong phòng lồng bàn đăng, rất cương đao vội vã truy kích đi vào.

Những người khác đốt cây đuốc đuổi theo sát. Có hai cái tháo vát đội viên cướp tiến lên, dựng thẳng lên thuẫn bảo vệ Đồng Cương.

Sâu thăm địa đạo lại rất rộng rãi, thanh gạch phôi, đỉnh là phù hợp nhất thừa trọng cơ học hình vòm, còn có cự mộc chống đỡ đỉnh. Có thể nói kiên cố dùng bền.

Người đi đường này đuổi theo ra mấy trăm mét, lại không có gặp phải cơ quan ám khí, càng không có đụng tới ngăn cản chặn giết.

Đồng Cương không thích phản gập, càng gia tốc hơn truy kích.

Mê đầu gặp não không biết chạy ra bao xa, rốt cục đuổi theo mấy cái mập mập không chạy nổi gia hỏa.

Đồng Cương cũng không giết bọn họ, một người trên đầu đỉnh một mũi tên, để bọn họ không cách nào nhanh chóng đến đầu trốn, quát hỏi vài câu, ném mấy người này, lại điên cuồng truy kích.

Này địa đạo hay là không đủ thâm, có thể thật là con mẹ nhà nó trường.

Lại chạy ra một đoạn, phía trước đột nhiên xuất hiện ba cái ngã ba.

Này địa đạo khả năng thường bị quét tước, trên đất lại không có chồng chất tro bụi, không cách nào từ vết chân phán đoán hướng đi.

Đồng Cương quyết định thật nhanh, người phân ba tổ, phân công nhau truy kích. Nếu tái ngộ ngã ba, như thường làm, nói chung nhất định phải truy kích đến phân cuối, tìm tới mở miệng, xác nhận không người chạy trốn mới có thể quay đầu lại thu thập bắt.

Hắn mang theo chín người từ bên trái ngã ba tiến vào, không lâu lại đụng tới hai cái không chạy nổi, như thường bắn bị thương, này sẽ liền không lo được hỏi dò dọa sợ gia hỏa, thở hổn hển như gió kể tục truy kích.

Nếu như một khi khiến người ta chạy ra địa đạo, muốn tại mệnh mông trong đêm tối tìm tới tử địch ẩn náu nơi, cái kia quá khó.

Lúc này Đồng Cương mới muốn từ bản thân lột cái quan trọng thủ đoạn —— chó săn. Nếu là có nó hỗ trợ, truy kích liền ung dung nắm chắc hơn nhiều.

Vừa truy, vừa mạnh mẽ đập xuống cái trán.

Hối hận không kịp nha, chỉ mong tất cả thuận lợi.

Lúc này, Thôi gia tộc trưởng Thôi lão đại cùng hai mươi mấy huynh đệ con cháu, đang liều mạng hướng về mở miệng phương hướng chạy.

Ngày hôm nay sự việc phát sinh quá đột nhiên, thật đáng sợ, quá kỳ lạ. Nháo đến hiện tại, lại còn không biết xâm lấn cường địch đến cùng là ai, thực sự là uất ức.

Càng khiến người ta nén giận chính là: Theo gia tộc lưu truyền khẩn cấp ứng đối pháp tắc, không biết gì cả bà nương, nữ hài cùng không cách nào chăm sóc chính mình nam em bé đều ném, chỉ Thôi gia quan trọng nam nhân từ đây bí đạo trốn đi, có thể ngàn cân treo sợi tóc, lại không có một cái đàn ông chịu ở lại cơ quan phòng tối khổng chế cơ quan đoạn hậu, đều tranh tương thoát thân, một cái tại so một cái ai thoát được nhanh.

Thật đáp lại câu nói kia: Bị dã thú truy kích, ta không cần có giết hồ xạ sói bản lĩnh, chỉ cần chạy trốn so đồng bạn nhanh là được.

Thôi tộc trưởng đúng là lóe qua đoạn hậu ý nghĩ, có thể nghĩ lại đã nghĩ đến mình mới hơn năm mươi tuổi, thân thể dường đến lần bỗng, sinh cật mạnh, một đêm ngủ hai ba người phụ nữ vẫn là có thể, còn có tốt đẹp thời gian hưởng thụ, nhất thời liền không nỡ hy sinh chính mình.

Đám người kia liền như thế cố đầu không để ý đỉnh mãnh trốn, chỉ mong nhanh chóng chạy ra bí đạo, chạy ra hoang dã rừng cây, tiến vào chính mình bến tàu, mau mau giả cố ý chuẩn bị cái kia thuyền lớn trốn hướng về biển rộng, thậm chí nước Liêu.

Bảo toàn gia tộc kế hoạch luôn luôn chính là như thế sắp xếp. Chỉ là lần này quá vội vàng, tiền tài là không kịp dời đi.

Bất quá không quan trọng lắm. Kẻ địch muôn vàn khó khăn tìm tới. Cuối cùng vẫn là Thôi gia.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 69: Ngàn năm hào tộc a (Hạ)

Thôi tộc trưởng thờ hồng học, mồ hôi như mưa dưới, cùng bên người huynh đệ con cháu tranh tương diễn dịch "Chạy nhanh đi, huynh đệ", nhưng đáng tiếc không ai thương thức ủng hộ, còn vì là giống như mình ích kỷ không có đảm đương nỗ lực tìm lý do: "Nhìn một cái đám rác rưởi này đi, có thể hy vọng cái nào? Thương Châu này một nhánh còn phải dựa vào ta chấp chương chống đỡ, ta đến bảo trọng chính mình. Vì gia tộc, không thể dễ dàng hy sinh a!"

Mắt thấy liền muốn chạy đến mở miệng, thắng lợi trong tầm mắt.

Đột nhiên, một trận tiếng bước chân dồn dập cấp tốc áp sát, thôi tộc trưởng tâm bỗng nhiên chìm xuống, càng liều mạng mà trước trốn, còn không quên hận: Nếu không là cái kia mấy con chỉ biết tham ăn hưởng thụ, chỉ lớn thật không dài đầu óc lợn béo hành động quá chậm chạp, cơ quan khẩu sớm bế khăn không để lại tung tích. Nếu không là những này nhất gan rác rưởi không chịu đoạn hậu chặn giết, làm sao bị kẻ địch truy sát tới. . .

Đồng Cương một nhóm nghe được phía trước tiếng chạy bộ cùng kinh ngạc thốt lên, mỗi người mừng rỡ, phát lực gấp cần, rất mau đưa bảy, tám cái Thôi gia đại nam nhân ngăn lại.

Không rảnh xem kỹ những thứ này đều là nhân vật nào, Đồng Cương cũng không quen biết thôi tộc trưởng, lưu lại sáu cái huynh đệ sửa trị, chính mình mang Tam huynh đệ bước chân chốc lát liên tục, tiếp tục hướng phía trước truy kích.

Thôi gia một ít lợn đang sợ hãi trong lúc kháng cự còn buồn bực: Bọn ta ở chỗ này đây, ngươi còn cần cái gì?

Thôi tộc trưởng nhưng về mặt càng thêm âm u ừ rừ: Nhóm người này, đây là không dự định buông tha Thôi gia một người a.

Bọn họ đến cùng là gì thế lực?

Quân Tổng?

Không giống. Càng không thể. Thôi gia ở trong triều, nhà môn, Biên quân Trung Đô có nhãn tuyến. Nếu có hành động, không thể Thôi gia không có chút nào phát hiện.

Lần trốn, thậm chí cố ý đến đánh cướp Thôi gia hải tặc?

Chiều nhóm người này hung hãn mạnh điên cuồng, cái này có thể. Chính là không biết cái nào một luồng ăn gan hùm mật báo.

Nghĩ đến một vòng, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến một cái khác không thể khả năng: Liêu quân.

Không sai, Thôi gia cùng nước Liêu là một nhóm, ta còn có quan không nhỏ thân, huynh đệ con cháu có thói chức quan. Có thể nói đến bản chất, chân đứng hai thuyền Thôi gia đối với Liêu vẫn là người ngoài. Nhà ta một kích động đánh cướp Triệu gia, không chắc liền nhắc nhở khởi động Liêu quân một ít người tham dự huyền, cho nên bọn họ lợi dụng lúc lần này xuôi nam, cải trang trang phục, lặn lẽ lên vào, đột nhiên tập kích, cũng là có trước mắt Thôi gia bị ai.

Ngầm lại kẻ địch cường đại đến khủng bố, chỉ có quân chính quy —— Tây Hạ hoặc Khiết Đan tinh nhuệ mới có này thực lực, thôi tộc trưởng càng nghĩ càng thấy đến khả năng, tâm càng ngày càng trầm luân đến cùng.

Ba cổ ngã ba, phản hướng về ba cái mở miệng, ba cái đào mạng cơ hội. Cổ lão đại tộc suy tính được chu đáo.

Đồng Cương chốc lát đuổi tới một toà trước cửa sắt, không còn đường đi.

Nhìn kỹ một chút mặt trên đồng khóa còn rất mới, nhưng trên cửa có mạng nhện, hiển nhiên không người từ đây môn chạy trốn. Hắn thoáng thở một hơi, vừa cẩn thận kiểm tra xung quanh xác thực không còn giả tường lối thoát, lập tức mang đội trở về.

Cùng khác hai cổ huynh đệ tụ họp, Đồng Cương nhìn nhìn bọn họ bắt được gần hai mươi gia hỏa, trầm thấp vừa hỏi mang đội huynh đệ, lại đánh đập hù dọa thăm vấn người nhà họ Thôi, bí đạo chỉ cái này một cái, vẫn là trên ba, bốn đại tu, lợ lùng một trái tim nhất thời rơi xuống.

Hô ——

Cuối cùng cũng coi như không có phụ lòng tiểu chủ nhân sự phò thác.

... .

Thôi gia đại viện, chiến đấu đã kết thúc.

Nơi này hơn trăm nam phó bình thường ý vào chủ nhà thế lực vẽ đường cho hươu chạy quen rồi, không có một đồ tốt, toàn tru.

Nha hoàn cùng Thôi gia tiểu thư (thành niên đều xuất giá), không thành thật, tại chỗ giết chết. Thành thật đều chạy tới một chỗ phòng lớn giam giữ. Thôi gia thê thiếp cùng đứa bé thì lại nhốt tại khác một chỗ thăm vấn.

Từ thương rồi huynh đệ các đội viên bị thống bên trong trở nên lòng dạ độc ác, huyết chiến sát khí đang thịnh, lại nghĩ tiểu chủ nhân liên quan với ma đạo khác nhau nhắc nhở, toàn bộ quá trình đều cứng rắn tâm địa, phạm có người phản kháng, bắt luận nam nữ già trẻ, quyết không dung tình.

Thiên hạ người tốt từ nữ, hàng năm thậm chí mỗi ngày không biết chết thảm bao nhiêu đây, ai có công phu thương tiếc quan tâm từ địch kẻ ác?

Không gặp mặt liền một đao, đã là bọn ta nhân từ.

Đêm khuya ngủ không được Triệu Nhạc cũng bị bồi tiếp mẫu thân hỏi cái vấn đề này.

"Tam Lang, lẽ nào thật sự muốn đem Thôi gia vô tri hài đồng cũng giết đi?"

Đến cùng là lương thiện nông gia phụ nữ, không phải ma đi ra bức ra đến độc ác vũ nữ hoàng, không phải vì đại cục có thể hy sinh tất cả chính trị gia, lại càng không là huyết chiến sa trường hung dã quân nhân, cùng kẻ ác có bản chất khác nhau, cho dù đối với kẻ địch còn nhỏ từ nữ, Trương Ý Tuệ cũng khó có thể ngạnh lên tâm cùng nhau diệt trừ.

Triệu Nhạc chà chà miệng, cái vấn đề này thật sự không tốt trả lời.

Hắn cũng biết mẫu thân trong lòng thiện đồng thời, lo lắng hơn hắn còn nhỏ tuổi liền hung ác ác độc khuyết thiếu nhân tính. Dù sao, ở trên thế giới này, hiểu rõ nhất hắn chính là mẫu thân, quan tâm nhất lo lắng nhất hắn cũng là mẫu thân.

Ngược lại lại nghĩ đến nịnh mĩ ca ca, hắn hẳn là cũng muốn mãnh liệt chất hỏi cái vấn đề này chứ? Chỉ là bà nội không có ở cái này mẩu chốt trên cho hắn cơ hội.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn mới nảy một tiếng, bất đắc dĩ nói: "Nương, chúng ta không phải hoàng đế, không có vương quốc, không có địa phương để bọn họ sống sót bị trừng phạt, còn không ảnh hưởng chúng ta an nguy âm lạnh. Sau đó sẽ có. Hài nhi lại không phải đồ tể, càng không thích giết người."

Đây là lời nói thật.

Hắn là khoa học cuồng nhân, đối với chuyện khác không có hứng thú, hướng chỉ là giết người. Cứ việc thế giới này sinh mệnh đối với hắn mà nói hầu như đều là NPC.

Trương Ý Tuệ cũng rõ ràng.

Cho dù là hoàng đế, đối với kẻ địch, cũng là nam tính bất luận to nhỏ đều một tru tuyệt. Chính mình lẽ nào so hoàng đế còn lợi hại hơn, dám dung nạp từ địch nhi tử lớn lên phản quá mức đến báo thù rửa hận?

Xem mẫu thân vẫn là không vui, Triệu Nhạc rõ ràng mẫu thân lo lắng nhất chính là hắn hung tàn, không thể làm gì khác hơn là lại động não giải thích, trên thực tế là bảo đảm.

"Nương, nhân sinh ngắn ngủi. Mỗi một cái sinh mệnh đều quý giá. Tại hải nhi trong mắt, kẻ ngu si cũng hữu dụng. Huống hồ những người khác?"

Tàn sát là nhanh chóng hữu hiệu chinh phục cần phải thủ đoạn. Đây là đối ngoại tộc địch vực. Đối bản khu người đáng chết, giết, nhưng là bất đắc dĩ hạ sách. Trừng phạt bọn họ phục khổ nhất lao dịch, qua thống khổ nhất thể thâm sinh hoạt, mạo đáng sợ nhất nguy hiểm, đây mới là tốt nhất tối có cảnh ra hiệu nghĩa phương pháp, có thể hữu hiệu ách chế phạm tội. Một đao giết, trái lại để kẻ ác một thoáng giải thoát.

Những chỉ sợ ngắn ngủi nhân sinh không hưởng thụ được cực lạc gia hóa, sao lại e ngại một đao chém làm hai? Khoái hoạt qua, thậm chí thủ đoạn cao minh, khoái hoạt hơn nửa đời, lão hưởng thụ không chuyển động, chết có cái gì có thể kiêng kỵ? Huống hồ còn có thể lừa bịp một đời đại gian đại tặc."

"Ừm."

Mẫu thân lúc này mới có điểm cười đáng đáp.

Thôi gia đại viện.

Triệu Đại Hữu tại Lý Trụ cùng đi chậm rãi tản bộ, không ngừng nghe khắp nơi chiến báo.

Nơi này bộ hạ, phần lớn đang từng cái tìm tòi mỗi một cái khả năng chỗ giấu người, gắng đạt tới không một địch lọt lưới, đồng thời toàn lực cướp đoạt tất cả thuận tiện chờ đi đồ vật. Giường chiếu, trong tủ treo quần áo. Điều thuận tiện cạo sạch sẽ, cũng có lợi cho diệt trừ cản trở mầm họa. Một bộ phận khác tại khẩn cấp thanh lý chiến trường vết tích, thu nạp chiến lợi phẩm, gắng đạt tới không cho quan quân phát hiện dấu vết nào, cũng che giấu Triệu trang độc nhất lợi khí.

Người có thể thỏa thích đoán là ta Triệu trang người làm ra, nhưng chứng cứ đâu?

Không có chứng cứ liền vừa đợi đi.

Hiện tại Triệu trang không phải là quan phủ muốn sưu liên có thể sưu. Lại hận bọn ta, lại hướng về Thôi gia, người cũng làm được đi.

Bảo bên trong cái khác kẻ địch từ lâu quét sạch. Lưu quân gia cùng mấy cái Giáo đầu đang chỉ huy người điên cuồng cướp vận chuyển lương thực thực.

Thật lớn kho lúa! Từng toà từng toà lương núi.

Còn mẹ ngươi đều tốt chứa ở bao tải bên trong, liền hạt đậu đều không ngoại lệ. Đây không phải là chuyên các bọn ta đến cướp sao?

Này, Thôi gia nghĩ đến thật chu đáo.

Đây không phải, không chỉ phí trang phục, liền đối đến bao tải đều bớt đi. Còn có hai, ba trăm xe ngựa, có kéo xe la ngựa kiện trâu.

Gần 2,000 hán tử quân chia thành thủy bộ hai lộ, mắt sáng rỡ nhưng đóng chặt miệng, nghiêm ngặt dựa theo biên chế, hung hăng hướng về gia vận.

Thôi gia con cháu bị phản cột ngón tay cái, chân trần chỉ áo đơn quý gói đại viện lạnh lẽo phiền đá trên đất, làm thành cái hơn nửa vòng.

Đồng Cương đang thi hành Triệu Nhạc muốn râu mép cha chú ý hoàn thành sự tình.

Hắn đi tới mập mạp xụi lơ Thôi lão tám bên người, có ý trước tiên dùng chuyên môn học Khiết Đan ngữ hỏi: "Muốn mạng sống không?"

Thôi Bát phi khu run lên, vẻ thần kinh liên tục đập đầu kêu khóc: "Nghĩ. Cầu, van cầu ngươi, đừng giết ta."

Thôi tộc trưởng nghe được Khiết Đan ngữ, tâm mát lạnh, hầu như chìm đến đáy, có thể ôm may mắn cùng hy vọng, còn không muốn vững tin đến địch chính là Liêu quân. Muốn ổn định lại xác định.

Đồng Cương dưới mặt nạ mặt không chút biểu tình, kế tục dùng Khiết Đan ngữ hỏi: "Muốn sống? Dễ dàng. Nói ra tàng bí mật cùng tiền tài phòng tối."

Thôi Bát lại không phản ứng.

Đồng Cương mạnh mẽ đập một cước, lần thứ hai quát hỏi.

Thôi Bát giết lợn như thế khóc thét cầu xin: "Lớn, đại đại Đại tướng quân, ta nghe không hiểu quá khó Khiết Đan thoại. Không biết ngươi nói gì a."

Hóa ra là như vậy.

Không thông Khiết Đan thoại, cũng dám tư thông với địch?

Đồng Cương oán thăm, dùng Khiết Đan thoại trách một câu thô tục, lúc này mới cái dùng Hán ngữ trùng hỏi một lần.

Thôi tộc trưởng vội vã dùng Khiết Đan ngữ hung tợn ngăn cản Thôi Bát, nhưng lập tức gặp phải Đồng Cương dùng Khiết Đan tập ngữ trào phúng uy hiếp, phía sau trông coi già cũng nể Khiết Đan ngữ, mạnh mẽ gạt lão gia hoá một roi.

Này hơi tìm tòi, thôi tộc trưởng rốt cục tuyệt vọng rồi.

Thực sự là cái trang trang phục U Yển Khiết Đan quân a!

Những tại đó địa đạo truy sát bọn ta nói Hán ngữ, có thể cuống lên mất liền hô quát Khiết Đan ngữ "Giết, muốn chết" các loại. Người tại dưới tình thế cấp bách sẽ bản năng dùng chính mình quen thuộc nhất tiếng mẹ đẻ biểu đạt, điểm này rất có học vấn cùng kiến thức thôi tộc trưởng là biết đến.

Lùi một bước nói, nhóm này cường hãn hung tàn tàn tặc tử, cho dù trong đó có chút người Hán, cũng có thể là đã sớm bị Khiết Đan đồng hóa hấp thu, cũng quen thuộc cùng người Khiết Đan làm bạn tác chiến quân sĩ, cùng dân tộc Hán đồng bạn hằng ngày giao lưu khả năng nhưng quen thuộc dùng Hán ngữ, có thể tại chiến trường sẽ quen thuộc hô lên quân huấn hình thành người Khiết Đan chiến trường dùng từ, tâm cũng cùng du mục Khiết Đan như thế lãnh khốc thô bỉ dã man.

Hắn rốt cục vững tin vẫn không chịu tin tưởng "Sự thực", trong lòng đại hận người Liêu tham lam cùng vô tình vô nghĩa, biết lần này tuyệt khó may mắn thoát khỏi.

Thôi Bát chớp chớp mắt nhỏ, thử dò xét nói: "Bí đạo? Lớn, Đại tướng quân trào, trào ta đã tìm tòi. Không có cái khác "

Lời còn chưa dứt, một người chiến sĩ tiến lên một cái tóm chặt Thôi Bát tóc, cương đao tại hắn yết hầu một vết. Một luồng mũi tên máu phun ra, văng đối diện mấy cái thôi gia con cháu một mặt.

Thôi Bát ùng ục chết rồi, bị lôi tóc lôi đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 70: Tàn nhẫn đối với tàn nhẫn, tâm lý chiến

Thôi gia con cháu trong kinh hãi nhìn thấy nhóm này cường nhân thậm chí ngay cả tử thi trên người gì đó đều không chút nào buông tha, từ đầu đến chân bái sạch sành sanh, cái này cần tham lam hung tàn tới trình độ nào?

Nhất thời đều kinh ngồi phịch ở.

Đồng Cương tranh thủ từng phút từng giây, lần này nhắm ngay thối tộc trưởng: "Lão già, ngươi nói đi."

"Không nói?"

Ngón trở nhẹ nhàng vung lên.

Một người chiến sĩ kéo lại trước mặt thối tộc trưởng đại tôn tử tóc cười gằn hỏi: "Ngươi biết không?"

Thiếu niên sợ đến chỉ biết thẳng thắn lắc đầu.

Cái kia chiến sĩ cười lạnh một tiếng: "Không biết? Không nói? Vậy thì là vô dụng đồ dột?"

Như thường một đao.

Thối tộc trưởng khước mắt co lại đánh, run giọng mắng: "Các ngươi những người này thiên sát, liên hải tử đều không buông tha. Ông trời sẽ không bỏ qua cho các ngươi. Các ngươi không chết từ từ được."

Triệu trang chân đất chiến sĩ nghe xong lời này rất quen tai, rất muốn cười.

Chỉ có thể bị ức hiếp nhục thể thảo dân gặp phải ngược đãi tàn sát, tức giận bất đắc dĩ đến cực điểm dưới, chính là la như vậy. Không nghĩ tới tự giác cao quý cực kỳ hung tàn đại ác nhân vào giờ phút như thế này cũng là này niệu tính.

Ngươi rất sao khôì hải đây?

Ông trời có thể như vậy, ngươi còn dám tùy ý tiền người hành hung?

Ông trời nếu có mắt, các ngươi lũ Vampire này, đồ tể đao phủ thù, còn có thể nhanh sống tới ngày nay?

Chính ngươi tin gọi lời này sao?

Chính ngươi đều không tin, còn có thể hy vọng nó linh nghiệm?

Lại nói, bọn ta tiểu chủ nhân nhưng là chân thần. Ngươi cái phạm thai đồ con lợn cũng muốn nguyên rửa bọn ta?

Đừng khôì hải.

Nơi này nhưng là lò sát sinh, không phải giải trí tràng.

Thối tộc trưởng cảm nhận được các chiến sĩ trong mắt sâu sắc trào phúng, lại nhưng cúi đầu không nói.

Đồng Cương cũng không truy hỏi, ngón trở hơi động, lại là một cái Thôi gia dòng chính con cháu hết nọ.

Vẫn đem tuổi trẻ đều giết, bao quát thối tộc trưởng con ruột tôn tử, lão gia hoá vẫn cứ không chiều, thậm chí càng giết, hấn càng thờ ơ không động lòng.

Lão già này tâm đủ tàn nhẫn, bất quá vô dụng.

Đồng Cương không chút biến sắc, đi tới Thôi lão bảy bên người, nhàn nhạt hỏi: "Ngươi muốn sống. Biết không?"

"Ta, ta không "

Đồng Cương đồng dạng lập tức giết thối bảy, lại chuyển tới thối sáu bên người, âm thanh càng lãnh đạm hỏi: "Ngươi cũng không biết?"

"Ta "

Lão Lục run cầm cập há mồm, tựa hồ muốn chiều, có thể bị thối tộc trưởng bỗng nhiên hét lớn một tiếng "Lão Lục", ngăn cản.

Lão Lục ánh mắt lóe lên do dự. Đồng Cương lập tức một đao gạt qua.

"Ha ha..."

Đồng Cương cười to vài tiếng, âm điệu biến đổi, cười khẩy nói: "Âm thầm hy vọng rác rưởi quân Tống tới cứu? Bọn ta đại quân xuôi nam, tại đây cửa ải, đêm hôm khuya khoắt, tình huống không rõ, ngươi nói, mấy chục dặm ở ngoài Thương Châu quân tại sao tới? Bao quát cách nơi này không phải quá xa nhà ngươi Thôi Cửu Huyện úy, bọn họ dám đi tìm cái chết sao?"

Canh hai có chuyện, hiện tại chỉ sợ đều canh ba, nhưng liên cái tặc nhân ở ngoài cái bóng đều không có.

Người nhà họ Thôi vẫn chuyện cười vui mừng Tổng quan dự vọng quân Tống vô năng, hết thấy cầu thả thân an, chơi rất vui làm, vào thời khắc này nhưng hết sức hy vọng là chính mình trước đây cho rằng sai rồi /

Có thể, không cần nghĩ quân Tống không biết có còn hay không sự can đảm, tàn khốc sự thực đã bày ở trước mắt.

Tồn một chút xa vơi hy vọng phá diệt, Thôi gia trong mắt nam nhân nhất thời lộ ra tuyệt vọng.

Đồng Cương thấy rõ, lại cười lạnh nói: "Nhờ ngươi gia phúc, lần này Đà Thảo Cốc, bọn ta muốn tại Thương Châu làm hai tháng, chuyên vì nhà ngươi mà tới. Các ngươi chính là không nói mật thất ở đâu. Bọn ta liền chờ tại đây kiên cố pháo đài bên trong hiết mã, lẽ nào không có thời gian chậm rãi tìm ra?"

Lời này một thoáng bắn trúng chỗ yếu.

Liên quyết tâm liều mình bảo đảm tổ sản xuất thôi tộc trưởng cũng gần như tan vỡ.

Đồng Cương nắm chặt thời cơ tiến một bước đe dọa.

"Thôi năm, ngươi có phải là cũng không biết a?"

Thôi năm cái cổ cứng lên, tựa hồ muốn gọi điểm kiên cường thoại, cũng khả năng là muốn sáng khoái chiêu, lại bị phía sau chiến sĩ lưu loát một đao chém đứt.

Đồng Cương đưa chân đá đá nằm nhồi trên đất run đến giống như run cầm cập thôi ba, lần này trong thanh âm tựa hồ mang điểm cười: "Ngươi là thôi lão Tam nhà ta chứ? Ngươi cũng không nói?"

Này Khiết Đan chó ở đâu là muốn biết đáp án, hần rõ ràng là mượn cơ hội giết người tìm nhạc, có thể ước gì ta kiên cường một thoáng để hần tiện tay làm thịt.

Thôi lão tam nói thầm trong lòng, ngoài miệng không dám chút nào thất lễ, gấp vội vàng kêu lên: "Chiêu. Ta chiêu."

Ta tự cũng không dám thả phía trước, chỉ lo đối phương căn bản không cho hần nói tiếp liền một đao gạt qua.

"Ồ?"

Đồng Cương chậm rãi hỏi: "Ngươi muốn vơi? Có thể chiêu đến để bọn ta hài lòng không?"

Thôi ba không để ý tới lão đại tức giận mắng quát lớn, chỉ là run âm thanh tăng cường hỏi: "Ta chiêu, ngươi có thể bảo đảm không giết ta?"

Đồng Cương cười lạnh một tiếng, học Triệu Nhạc, nhân nhạ nói: "Ta chỉ bảo đảm ai chiêu ai có cơ hội mạng sống. Đến cùng là muốn lập tức chết, vẫn là bác lấy một điểm sinh cơ, tại ngươi."

Một cúi người, âm thanh một thấp, tại thôi ba bên tai nói: "Có khai hay không, tùy theo ngươi. Ta không để ý."

Hần quả nhiên là coi đây là nhạc.

Thôi lão tam một ngảnh, nhưng thoáng qua liền làm ra quyết đoán: Chiêu.

Nhìn bị giết gà như thế giết chết huynh đệ con cháu, thật đáng sợ, chết, không có thứ gì. Dù cho chỉ có một tia sinh tồn cơ hội cũng phải tranh thủ a.

Hướng hồ, ta Thôi gia ngàn năm vọng tộc, bí mật nhiều nữa a.

Hừ! Ta có thể sống, tốt nhất. Nếu, hừ, các ngươi những người này cường tặc cũng đừng hòng đến kết quả tốt.

... ..

Thôi gia bên trong mặt sau là cái đại hoa viên. Bên trong có mấy cái xa hoa chòi nghỉ mát.

Thôi ba bị áp, chỉ chỉ một chỗ chòi nghỉ mát căn cơ nơi.

Đẩy ra bán hoàng bán khô cò đại, dùng sức nhấn một cái một chỗ to bằng lòng bàn tay hòn đá tảng, tảng đá chậm rãi rơi vào một đoạn.

Thôi ba càng làm đặt tại trong đình viên bàn đá tứ phương bốn cái cổ hình thạch đôn toà, lần lượt như thế ôm nữ, cái kia ôm nữ mấy cái, cuối cùng bò lên trên bàn đá khiêu ba lần, chỉ nghe một trận trát trát tiếng vang lên, bàn đột nhiên chậm rãi hàng xuống mặt đất. Một cái cửa động lộ ra.

Tài bảo thất.

Bạc, ngọc thạch, trân châu, mã não, danh gia tranh chữ, đồ cổ, đều nguy trang đến khỏe mạnh bãi ở phòng hăm bên trong.

Từng hòm từng hòm mang ra, thống kê tính toán, khá lắm, làm sao cũng đến trị giá hơn một triệu lượng bạc.

Phát ra.

Quá độ.

Tham dự chúng trang đình cái này cao hứng a, chỉ là tại Đồng Cương nghiêm khắc nhìn quét dưới, đều từng cái từng cái cắn răng không phát một tiếng.

Triệu Đại Hữu sau khi biết cũng cao hứng nhếch miệng.

Mẹ kiếp, nhiều tiền như vậy, có thể làm bao nhiêu chuyện a.

Tam Lang không cần lại vì là bạc khan hiếm không thể mua thứ mà hắn cần phát sầu.

Hưng phấn xoa xoa bàn tay lớn, chợt nhớ tới tiểu nhi tử nhắc nhở sự tình, liền vội vàng hỏi Đồng Cương: "Bên trong có bao nhiêu vàng?"

"Vàng ít, ta phỏng chừng chỉ có ngàn thanh hai thỏi vàng ròng đi."

"Ít như vậy?"

Triệu Đại Hữu lắc đầu nói: "Không đúng. Nay thôi ba còn cất giấu bí mật. Ít nhất, những thông Liêu sổ sách cùng tội chứng, hắn còn không có bàn giao."

Đồng Cương đầu óc lạnh lẽo, vỗ trán một cái, lập tức xoay người lại đi tra hỏi.

Không nói thôi ba, chính là thời tộc trưởng cũng lấy là kẻ địch đạt đến mục đích cao hứng, không có lại giết người, chính mình hắn tạm thời an toàn, âm thầm hơi thở một hơi.

Từ xưa gian nan duy nhất chết.

Có thể sống, ai muốn ý chết a? Huống hồ là phú quý người.

Có thể, cái kia che mặt ác ma rất nhanh lại trở về, lại đem sắc mặt vui mừng mặt đến không còn một mống, ánh mắt càng thêm âm lệ tàn bạo.

Trong lòng run sợ bên trong muốn: Chẳng lẽ hắn muốn giết người diệt khẩu?

Không ngờ nhưng đoán sai.

Một cái roi ngựa mạnh mẽ đánh ở thôi ba trên mặt, đánh cho thôi ba da tróc thịt bong, kêu thảm thiết xuyên vân.

"Cẩu vật, tha cho ngươi khỏi chết, ngươi cũng không biết mang ơn đội nghĩa, còn dám ra vẻ lừa dối?"

"Nói, vàng ở đâu? Nhà ngươi tổ sản ở đâu? Cùng bọn ta chủ thượng bí mật giấu ở cái nào? Ngươi tốt nhất nghĩ rõ ràng nói mau. Ta bạo tính khí nha."

Lại là hung tợn một roi đánh ở thôi ba trên lưng, xé ra đơn bạc nội y, đem trắng nõn nà bôi mỡ ra cái thật dài vết máu.

Máu tươi trong nháy mắt liền ướt đầm một mảnh quần áo.

Thôi ba gặp: Nhanh như vậy liền bị nhìn thấu? Lẽ nào bọn họ sớm biết chút gì? Thậm chí tại U Châu khác một nhánh bốn gia cũng tao ngộ độc thủ...

Không dám nghĩ tới, trước mặt ác ma cũng không cho phép hắn chần chừ bất quyết, không có nhìn thấy đao đều dương lên, chỉ sợ chính mình hơi biểu thị cái không, liền lập tức cái cổ bị chặt.

"Ai nha, quân gia, ta còn chưa kịp nói sao."

Thôi ba nhìn nhìn trong mắt phun lửa hận không thể xé xác nuốt sống lão đại của chính mình, đảo mắt nhìn thấy ác ma hí lại mở mắt, đây là giết người dấu hiệu.

Hắn vội vàng nói tiếp: "Quân gia gia, ta báo cáo, ta thẳng thắn, ta biết tổ sản ở đâu. Có thể ta thật không biết cùng quý chủ liên hệ đồ vật ở đâu a. Cái kia

đều là tộc trưởng lão đại một tay xử trí."

"Thiếu phí lời. Nói người nên nói. Bọn ta tướng quân giận, ta không có kiên trì chờ đợi."

Vàng lại liền giấu ở địa đạo ba chỗ rẽ trước vách tường mặt sau.

Nơi đó, không nói, mặc người lại cẩn thận châm lửa kiểm tra, cũng hầu như khó có thể nhìn ra lại có đoạn có thể theo cơ quan mở ra vách đá.

Vách đá vừa mở.

Đồng Cương châm lửa đem quét qua coi, không khỏi giật nảy cả mình.

Bên trong rộng rãi phi thường, lại có một loạt bài một chút đếm không hết tiểu tay đẩy xe. Trên xe đều vũng vàng cột một cái rương sắt.

Tùy tiện mở ra một cái vừa nhìn, vàng, tất cả đều là vàng. Nói chính xác là tiêu chuẩn tương đồng thỏi vàng. Một cái rương chính là 100 cân.

Ai ta mẹ ruột ai, cái này cần bao nhiêu tiền chậm chậm chậm chậm? !

Nguyên lai ngàn năm vọng tộc là như thế cái vương pháp, như thế đến vênh vao !!!

Đừng nói Đồng Cương loại này cô nhi xuất thân khổ hải tử, chính là Triệu Đại Hữu cũng không đem hoàng đế để ở trong mắt Lý Trọng cũng chấn động há hốc mồm.

Khá lắm, này Thôi gia bị đặc sao hoàng gia đại nội cũng giàu có chứ?

Triệu Đại Hữu thật hưng phấn đến có chút thất thố: Nhi tử nha nhi tử, người không phải muốn đem những thời gian dài bên trong phạm người không thể hiểu rõ nắm giữ cái gì mũi nhọn khoa kỹ thuật học cái gì, đều khắc vào cái gì mười sáu mở kim điệp trên, chứa ở nay trong hộp, phân đồng dạng mấy chục phân phân biệt chôn ở bí ẩn địa phương, để ngừa vạn nhất, đem chờ hậu nhân sao?

A ha ha... .

Những này vàng đầy đủ. Khả khả, ta thần đồng nhi tử lần này đối với ta cái này cha hân là thỏa mãn, a ha ha ——

Hắn cao hứng. Thôi tộc trưởng khóc.

Nơi này vàng nhưng là Thôi gia hết thảy hoặc sáng hoặc tối chủ mạch chi mạch đời đời kiếp kiếp tích góp lại đến, ngàn năm qua gia tộc mấy độ hưng suy, chủ nơi ở di chuyển mấy lần, chỉ ở thời điểm khó khăn nhất mới thoáng lấy ra một điểm duy trì kế sinh nhai.

Tại trăm năm trước, Đại Tổng ổn định, tổ tiên mới quân gia nghiệp đặt tại Thương Châu nơi đây, thủ Tổng ven biển dựa vào Liêu, tìm tới linh hoạt cơ động sinh tồn, đào xong địa đạo mật thất, diệt trừ hết thảy thợ thủ công diệt khẩu, đem vàng một chút lên lên lút lút dời đi lại đây, lại theo hiện đại biện pháp trùng mới luyện chế tinh luyện, lại tồn trữ lên, đem mới tới vàng thêm vào, cũng vẫn thả ở trên xe, liền chuẩn bị tại vạn nhất thời gian, tốt có thể bất cứ lúc nào đẩy nhanh chóng dời đi đào tẩu.

Có thể cẩn thận đến cẩn thận đi, tích góp đến tích góp đi, làm sao cũng không nghĩ tới, cuối cùng lại là bị chính mình vẫn nỗ lực ra sức Liêu quân cướp giật đi rồi... . .

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 71: Thượng Đế cũng không ngăn được tham lam (Thượng)

Người cái gì cũng không cần trả giá, phải đến sinh mệnh. Vạn năng chủ hùng hồn dành cho người quý giá nhất đồ vật cùng cơ hội, người lại muốn lấy được muốn, liền muốn trả giá thật lớn.

Thần cũng không ngoại lệ.

Đây là Triệu Nhạc trước nữ phụ thân của bạn, vị kia hoa ngươì nhai trùn tài chính nói, cũng là Triệu Nhạc duy nhất nghe vào cũng vững vàng nhớ kỹ.

Lão gia hoà khôi hài hài hước, nóng lòng từ thiện sự nghiệp, một đời chỉ yêu ba loại: Đánh cao nhĩ phu, cưới ngựa, thê nữ. Không nghiện rượu, không phong lưu, tướng mạo đường đường, phong độ phiên phiến, dù là ai thấy đều tốt cảm mến trị. Có thể Triệu Nhạc biết rõ nham hiểm cùng thủ đoạn cao minh sự khủng bố.

Thế giới phong vân, nhân gian thâm kịch, rất nhiều chính là bọn họ những người này vì bọn họ xem thường quyền tiền làm ra đến.

Vì lẽ đó, câu nói kia để Triệu Nhạc được ích lợi không nhỏ, cứ thế ảnh hưởng hai đời.

Nhanh năm canh ngày.

Thôi gia bảo nam bắc ngoài cửa hiện đang đốt cháy chồng chất như núi thi thể, ngọn lửa hừng hực hừng hực, sóng nhiệt ngập trời, có thể kinh động hơn trăm dặm ở ngoài.

Những này người chết trần truồng đến, tuyệt đại đa số lại trần truồng đi, khi còn sống tự chúng làm ác, chết, hóa thành tro tàn, càng chặt chẽ hơn tự hợp lại cùng nhau, không phân ngươì ta.

Chỉ là bọn hân cũng không bao giờ có thể tiếp tục biết rồi.

Triệu trang ngươì đã đánh xong thu công, đại đội nhân mã lạng lẽ về nhà sung sướng ngủ. Chỉ có Triệu Tín, Triệu Việt các mang 100 tinh tráng kẻ tục ẩn núp tại nam bắc hai môn ở ngoài trong bụi cỏ dại.

Áp trận chính là Lý Trọng.

Râu mép cha lại hưng phấn cũng chưa quên tiểu nhi tử bàn giao cuối cùng một cái chuyện quan trọng.

Mà Lý Trọng cũng trước đó được Triệu Nhạc trình trọng xin nhờ.

Giờ khắc này Thôi gia bảo bên trong tỉnh mạch một mảnh, nhưng không phải là không có người.

Bên trong một chỗ phòng ốc đèn sáng, còn khóa lại Thôi gia gia quyền.

Triệu trang ngươì, bất luận là Triệu Đại Hữu, vẫn là ngạnh lên tâm địa trang đình chiến sĩ chung quy không thể làm đến lòng dạ ác độc, liền chỉ biết sợ hãi gào khóc, thậm chí cái gì cũng không hiểu phụ nữ trẻ em cũng giết đi.

May mắn còn sống sót hơn trăm nha hoàn mang đi.

Đều là cùng khổ nhân gia xui xẻo hài tử, bất hạnh vào sói oa, ngày đêm được dày vò, là giải cứu đối tượng, tự nhiên không thể giết rơi mất sự tình.

Sẽ làm việc, không có sinh dục Thôi gia thê thiếp, cùng với Thôi gia tiểu thư cũng mang đi. Chỉ có thể làm mưa làm gió cùng đàn ông liên lưu lại chờ đợi vận mệnh lại một lần nữa phán quyết đi.

Sinh tử vinh nhục, xem hết Thôi gia tích phúc đức thế nào.

Để Triệu Đại Hữu kỳ quái chính là: Thôi gia đàn ông có mấy chục lỗ hồng, có thể nữ hài cũng chỉ có hai cái. Đều ở tả lót bên trong, một cái năm tháng lớn, một cái vừa mới mãn một tháng. Các nàng còn không mãn hai mươi tiểu thiếp mẫu thân —— hai phong trần nữ, cũng có thể mạng sống.

Thôi ba đối với này trả lời là: Sinh nữ thiếu.

Mặt khác, có tật xấu đều khi sinh ra sau không lâu liền xử lý.

Trên thực tế xấu không có giá trị lợi dụng, cũng bóp chết.

Hắn không thể nói. Triệu Đại Hữu cũng nghi hoặc khó đi.

Buồn ngủ không chịu nổi Triệu Nhạc bị râu mép cha hỏi cái này kỳ quái sự tình, không khỏi không còn gì để nói.

Việc này nên Thượng Đế bận tâm chứ? Ta biết cái đích gì.

Hay là, Thượng Đế yêu thế nhân, càng yêu bại hoại đây?

Hắn chính là chăm sóc Thôi gia dùng sức sinh nhi tử.

Thật sự coi con trai của ngươì là thần tiên a?

Chính là thần tiên, ngươì cũng đến dùng tiết kiệm chứ?

Kinh diệt Thôi gia không phải ta thần thông quảng đại. Hoàn toàn là công lúc bất ngờ, khoa học kỹ thuật thần uy.

Ta tượng sắp xếp khoa học thí nghiệm như thế, đem đã biết, không biết các phương diện các chi tiết nhỏ đều liệt đi ra, mới lập ra phương án.

Đây không phải là ta thắng lợi, là duy vật biện chứng, khoa học quyết sách, thực sự cầu thị uy lực thể hiện.

Không sai.

Bất quá tinh táo điểm sau, Triệu Nhạc nhớ tới bạn gái trước nàng cha cảnh thế nói như vậy, tiếp tục nghe nghe lần này thu hoạch không lỗ, nhất thời lên tinh thần, cũng mơ hồ cảm giác rằng này tựa hồ là cái vấn đề trọng yếu, dễ dàng lơ là, không làm được sẽ có họa lớn.

Tượng thông minh một hưu như thế thiếu một chút nạo phá đầu, suy nghĩ hồi lâu, Triệu Nhạc đột nhiên nghĩ đến một cái đáng sợ sự thực: Thôi gia tại Liêu cũng có phân chi gia tộc lớn tại.

Khả năng này rất lớn.

Trương Ý Tuệ theo cái này dòng suy nghĩ một cân nhắc, có chút đoán được quái sự nguyên nhân.

Thôi gia tại Đại Tổng, không phải đỉnh cấp, cũng là tiếng tăm lừng lẫy hào môn đại tộc, có nhi tử thông gia các loại nhân vật cang hùng hăng lực liền được rồi.

Mà tại Liêu thì lại khác. Người Khiết Đan mới đúng chủ nhân.

Tượng Thôi gia như vậy hán quan, con cháu rất khó cùng có khoẻ mạnh lực quyền quý thông gia, chỉ có thể đem nữ hài đưa đi làm thiếp.

Nữ em bé hẳn là tại đoạn nhũ sau liền bị đưa đến Liêu chi nhánh nuôi nấng, sau khi lớn lên trở thành thông gia Khiết Đan quyền quý thủ đoạn cùng vật hy sinh, lấy tăng mạnh cùng vững chắc Thôi gia tại nước Liêu địa vị.

Đại hòa ánh đỏ nửa bầu trời, đột nhanh nửa giờ, bảo bên trong không có một cái tiềm tàng người xuất hiện.

Một cái thân tín trang đình buồn bực ngăn ngấm, không nhịn được hỏi Triệu Việt: "Đầu, chúng ta đây là tại chờ cái gì nha?"

Triệu Việt mạnh mẽ lườm hán một cái, nhìn thấy xung quanh huynh đệ cũng đều hiếu kỳ, lúc này mới trầm giọng nói: "Đều miệng bé khăn. Kiên trì chờ xem kịch vui."

Cuối cùng nhìn lười nhác nằm Lý Trọng, lại bỏ thêm một câu: "Tam Lang sắp xếp còn có thể có lỗi?"

"Ồ. Đó là. Tiểu chủ nhân đương nhiên không có sai."

Trang đình môn đều lặng lẽ gập đầu, lại lẳng lẳng ần núp, chỉ là lần này đều đem buồn ngủ con mắt trừng lớn chút, cẩn thận chăm chú nhìn cửa bắc đường đi.

Lại qua mười mấy phút, ánh bình minh trước trong đêm tối, Bắc Phương đột nhiên vang lên nặng nề tiếng vó ngựa. Tựa hồ có đại đội kỵ binh đang vội vội vàng vàng tới rồi.

Đến rồi.

Triệu Việt hưng phấn nhìn hướng về phương bắc.

Trải qua không lâu lắm, một đám người lộ ra bóng người, lao nhanh đến đóng lửa phụ cận dồn dập ghim ngựa dừng lại.

Xem vũ trang đủ cùng chặt chẽ thuật cưỡi ngựa, nhóm người này không đơn giản, chỉ là không nhìn ra bọn họ là gì lai lịch.

Trong giây lát, phủ đầu một người phát sinh gầm lên giận dữ: "Hán đây mẹ là ai làm? Là ai gan to bằng trời? Là ai? Là ai... "

Thúc ngựa điên rồi như thế vọt vào rách nát cửa thành, biến mất ở yên tĩnh pháo đài bên trong.

Phủ đầu khác một đặc biệt hùng tráng đại hán vỗ về đại đao, nhìn chăm chăm cái kia kỵ bóng lưng biến mất, đột nhiên cười gằn nói: "Nhìn điệu bộ này, ta phỏng chừng Thôi gia xong. Lão nhi, ngươi thấy thế nào?"

Bên cạnh hán vị kia nhìn tượng cái thư sinh hán tử khả khả vài tiếng, nói: "Cũng không biết là cái nào hỏa cường nhân dĩ nhiên có thể bán buổi tối liền phá Thôi gia bảo. Lão đại, ngươi nghe một chút, này trấn bên trong yên tĩnh đến đáng sợ, chỉ sợ mọi người chết hết. Nhóm người này đến cường hãn bao nhiêu?"

Lão đại ngươi lại nhìn, những này còn sót lại tử thi đều tron, bị bãi đến sạch sẽ a. Nhóm này cường nhân lợi hại như vậy, nhất định thế lực bất phàm, vì sao sẽ quan tâm người chết chút đồ vật kia, liền quần áo đều không buông tha?"

"Người đọc sách chính là mẹ kiếp dài dòng. Có rắm mau mau thả rõ ràng. Ngươi mẹ kiếp thi ta trạng nguyên a?"

"Khà khà, không dám, không dám. Tiểu đệ là nói, nhóm này cường nhân hẳn là tại Thôi gia không có được món hời lớn, không có đạt đến mục đích chủ yếu —— tiền tài. Thôi gia ngàn năm tích góp lượng lớn của cải, bọn họ không tìm được, cho nên mới đại hận bên dưới, đem tất cả có thể cướp đoạt đi, đều lấy đi."

Hùng tráng hán tử ân một tiếng, mắt sáng lên, nhẹ giọng lại nói: "Lão nhị, ngươi là dự định, hả?"

"Lão đại, này còn cần đánh tính toán?"

"Chúng ta là người nào? Vì là Thôi gia nhọc nhằn khổ sở, đến cùng vì là gì? Ngươi xem một chút chúng ta này hơn 300 huynh đệ ánh mắt, có cái gì không rõ ràng?"

"Ừm. Vào xem xem. Các huynh đệ tùy cơ ứng biến."

Vọt vào pháo đài người là thôi mười ba, Thôi gia dưỡng nhóm này mã tặc thủ lĩnh, chuyên môn mang đội thu thập đối thủ, tại người Liêu thu phạm gia trang người Liêu tiêu diệt Thôi gia muốn giữ lấy làng xóm tiền tài các hoạt động.

Giờ khắc này, hán nhìn sụp đổ bể tắc địa đạo, tộc trưởng thi thể, khắp nơi vết máu... Hai mắt sung huyết, phần nộ muốn điên, biểu hiện như sói.

Không cần tra xét, Thôi gia, người không còn. Những người khác hẳn là đều ở trong đồng lửa.

Giấu ở hai nơi lượng lớn của cải?

Lấy tộc trưởng thà chết bảo đảm gia tộc cá tính, hẳn là vẫn còn ở đó.

Bằng không giặc cướp đắc thủ cự tài, sẽ không đem cái khác đồ vật để ở trong mắt, không đến nỗi đem mặt ngoài tài vật bao phủ hết sạch, liền từ thi quần áo đều không buông tha.

Chỉ là địa đạo bế tắc, nhất thời không có cách nào tra. Hậu viện đình nơi kia, tất cả như thường.

Lại nói, hiện tại cũng bất tiện tra.

Hơi thờ một hơi, thậm chí trong lòng có chút thăm mừng.

Có thể đến cùng là ai có này khó mà tin nổi năng lực cùng hung tàn?

Là ai?

Ngươi có thể tuyệt đối không nên để ta tìm tới...

Hán thể lệ gào thét để quan ở trong phòng trước sau không dám chi một tiếng gia quyến nghe được, nhất thời nhìn thấy hy vọng, liều mạng la lên đồng đưa môn.

"Là ai làm? Nói mau. Lão tử muốn đem bọn họ chém thành muôn mảnh."

Thôi mười ba căn bản mặc kệ khóc khiến, chỉ hung ác truy hỏi cái này.

Thôi tộc trưởng chính thất bà nương còn trấn định chút, nói: "Không biết oa. Bọn họ người không nhiều, có thể đặc biệt lợi hại. 500 hảo thủ, lập tức giết sạch rồi. Lão gia bọn họ đều chết. Bọn ta chỉ nghe được bọn họ tiếng Hán cùng Khiết Đan thoại chen lẫn nói, bán che mặt, dùng đều là loan đao."

"... Người Liêu?"

Thôi mười ba sững sờ, làm sao cũng không muốn tin tưởng, có thể lại thực sự không tìm được ngoài ra, còn ai có bản lĩnh này.

Lúc này, hùng tráng hán tử mang theo mấy cái thủ hạ đắc lực lại đây, lợi dụng lúc thôi mười ba dờ ra, đột nhiên ra tay một quyền thả phiến, ha ha cười nói: "Ta cha họ Kim, ta khiến nay hồ. Không phải mẹ kiếp thôi hồ. Từ nay về sau, ta cũng không tiếp tục là người Thôi gia chó, mà là giàu ngang một nước nay hồ đại vương. Thôi mười ba, thức thời, liền mau mau bé ngoan tiếng kêu hồ gia. . . ."

Thủ hạ cười vang hưởng ứng, cười gần tiến lên trói chặt thôi mười ba, lập tức liền đem dằm. Tà ánh mắt chăm chú vào Thôi gia chúng nữ quyến.

Nay hồ nhìn chăm chăm một cái khuôn mặt đẹp nữ nhân, đắc ý hô quát: "Các huynh đệ, cố gắng thăm vấn chúng ta thủ lĩnh, để hắn đem Thôi gia lượng lớn tiền tài đều phân ra, để chúng ta những này có công lao càng có khổ lao thủ hạ, cũng cố gắng hưởng thụ một chút làm đại gia tư vị."

Đánh đập tiến hành. Dâm Uy bừa bãi tàn phá.

Hơn 300 mã tặc chỉ để lại mấy cái nhỏ yếu kẻ xui xẻo xem mã cảnh giới, những người khác đều tiến vào hậu viện làm việc.

Nam bắc ngoài cửa Triệu trang hán tử nghe pháo đài bên trong truyền ra tiếng kêu thảm thiết, phán đoán thời cơ đến, đều cười hi hi, lập tức hoành đao

đoan nó lặng lẽ mò tiền vào...

Thanh lý bố trí kỹ càng hiện trường, đại đội mang bắt ngờ thu được chiến mã rồi đi.

Lý Trọng cùng Triệu Việt không có quân khác phục hậu quả công tác, một người một con ngựa nhân màn đêm vội vã chạy về phía muối thành huyện, sau đó là Thương Châu thành.

Triệu Việt phụ trách ở ngoài thành xem mã. Lý Trọng lấy Triệu Nhạc thiết kế phản câu tác phiên tường thành ung dung mà vào.

Liền, mắt nhìn Đông Phương đại hòa, lo lắng không chịu nổi cũng không dám ra khỏi thành coi Diêm Sơn Huyện úy Thôi Cửu ở trong nhà sợ tội an tọa, lấy kiếm của mình, bị tự sát.

Phủ thành kho Tào Chính phó chủ sự quan chức cũng sợ tội bị tự sát, chỉ là hấn hai người là quan văn, vì lẽ đó thể diện trên đất điều mà chết.

Lý Trọng làm xong Triệu Nhạc xin nhờ nhất định phải diệt trừ người, đem một cái bọc nhỏ ném vào Tri châu trong nhà trạch hậu viện sau, mau mau nhân màn đêm ra khỏi thành, cùng Triệu Việt cũng mã về Triệu trang an tâm nghỉ ngơi.

Triệu Tín lưu mười mấy cái tháo vát chiến sĩ kế tục tại pháo đài ẩn núp giám thị, xem xem rốt cục có hay không có người tiềm tàng chạy trốn, muốn vẫn kiên trì đến trời sáng choang, cũng kiểm tra một phen các nơi có hay không kẻ hở mới rời khỏi.

Đại hòa đã kinh động quá nhiều người.

Những cho rằng Liêu quân còn xa bách tính, bản còn ở nhà bảo vệ xoong chảo chum vại, lần này bị dọa đến suốt đêm gõng gánh xe đẩy chạy trốn từng người ẩn thân nơi.

An toàn nhất phủ thành tự nhiên là lựa chọn hàng đầu.

Nơi cửa thành hội tụ hơn mấy trăm ngàn lỗ hồng, hò hét loạn lên hô mở cửa để bọn họ đi vào.

Có thể cảnh tối lửa tắt đèn, quan quân nào dám. Nhậm thảo dân cầu xin kêu khóc.

Đồng dạng nôn nóng không chịu nổi Thôi gia lão nhị, kinh hồn bạt vía thật vất vả phán đến hừng đông, nhìn ngoài thành cũng không Liêu quân hình bóng, cửa thành có thể khiến mở, lúc này mang theo hai nhĩ tử, mấy trăm cửa hàng đồng nghiệp, nô bộc, tay chân, cùng giao hảo phủ thành Tổng bộ đầu cùng thân tín bộ hạ gần trăm bộ khoái, mang vũ khí vọt tới cửa thành.

Thôi gia Cẩm quân Chỉ huy sứ con rể Khang đại buru lợi dụng chức quyền khiến mở cửa thành, mang theo hai mươi mấy thân tín tên lính roi ngựa vung vẩy, thúc ngựa phá tan phong dũng chặn đường bách tính, cùng thôi hai vội vã chạy về phía Thôi gia đại bản doanh...

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 72: Thượng Đế cũng không ngăn được tham lam dưới

"Báo, Tri châu đại nhân, Thôi gia nhị gia mang đội trùng ra khỏi cửa thành, ngựa giẫm chết va thương bách tính đông đảo."

"Cái gì?"

Đồng dạng bị đại hòa sợ đến nửa đêm không ngủ Tri châu đang ngồi tại trên ghế mơ hồ, bị báo cáo cả kinh nhảy một cái mà lên, không khỏi vỗ một cái bàn, tức giận nằng: "Hỗn trưởng, Liêu quân đến rồi, hấn dám ra khỏi thành?"

"Không đúng, bản quan cùng Phan thống chế có nghiêm lệnh, thành cửa đóng chặt, không có cho phép, không được Khai Thành, hấn là tại sao gọi mở cửa thành? Là cái nào chỉ cần bạc không muốn sống cầu vật mở thành? Há?"

"Bẩm đại nhân, là, là Chỉ huy sứ Khang Đại Buru. Hấn mang theo hai mươi mấy tên lính cũng theo đi rồi."

"Là hấn?"

"Hừ, này bị phu dấm kháng quân lệnh, muốn chết. Mặc cho là có Thôi gia chỗ dựa, bản quan liền không làm gì được hần cái nho nhỏ vũ phu, trở về, hết thầy trăm thù."

Ngẩng đầu nhìn đến nha dịch còn đứng ở nơi đó, vừa giận uống: "Còn lo lắng làm gì? Không muốn sống? Mau mau truyền lệnh, đóng chặt cửa thành, chặt chẽ phòng bị. Mau cút."

"Lão gia, lão gia, việc lớn không tốt."

"Cái gì lão gia việc lớn không tốt. Phí lời. Vô liêm sỉ cực điểm"

Tri châu đang khó chịu cực kì, đột nhiên nghe lời ấy, nổi trận lôi đình,

Có thể quay đầu nhìn thấy kêu to chính là chính mình vợ chính, càng làm tức giận dề xuống, quặm mặt lại hỏi: "Phu nhân, chuyện gì đáng giá người hô to gọi nhỏ? Thề thốt, thề thốt, phải chú ý thân phận người."

Phu nhân cũng mặc kệ trọng phu ác liệt thái độ, hoang mang hoảng loạn trực tiếp chạy đến phụ cận, đem một bọc nhỏ đồ vật đặt ở án trên, thấp giọng nói: "Lão gia, người mau nhìn xem, những thứ đồ này có phải là đòi mạng?"

"A?"

Tri châu nhìn trên bàn ba tấm ngạnh chỉ, một bộ Đại Liêu cao phẩm quan phục, một viên ấn tín, sợ đến thiếu một chút xụi lơ trên đất.

"Này, này này này, Thôi gia lại là Liêu thần, té? Bọn họ lại dám tư thông với địch bán nước?"

Ba tấm ngạnh chỉ là sắc phong, rất hay có Đại Liêu Nam Viện đại vương ấn giám. Một tấm trong đó là liên quan với Thôi gia tộc trưởng, khác hai tấm là ở kinh thành làm tư phẩm muốn viên Thôi gia hai quan.

Ấn giám vì là bằng. Đây không phải là giả tạo.

Huống hồ có Liêu phương hướng đặc biệt cho thôi tộc trưởng quan ấn cùng sắc phong hoàn toàn tương xứng.

Thêm này bằng chứng, có thể nói bằng chứng như núi.

Ngắm lại Liêu trong quân ứng liền ở bên người cùng mình xưng huynh gọi đệ, hơn nữa thế lực mạnh mẽ, chỉ cần hôm nay ra khỏi thành thì có bốn, năm trăm người, nếu tại Liêu quân công thành, những người này đột nhiên phát tác?

Đúng rồi, còn có, trong Cẩm quân cũng có.

Cái kia thô bỉ Khang Đại Bưu nhưng là bản phủ sáu cái Chỉ huy sứ một trong, thủ hạ chỉ huy 500 nhân mã, một khi tại ngàn cân treo sợi tóc phản bội quá rồi, Thương Châu thành. . .

Tri châu không dám nghĩ tới.

Bản quan dĩ nhiên cùng cớ này nghịch tặc kết phùng mưu lợi đầu cơ quan lương?

Ai nha mẹ!

Tri châu theo bản năng một màn cái cổ, sắc mặt trắng bệch nói: "Ta đây là tự tìm đường chết, hồ đồ cực độ a."

"Lão gia, lão gia, sợ sệt đình gì dùng? Người mau mau muốn cái pháp nha?"

Tri châu phu nhân mặt càng bạch, sợ đến thẳng thẩn đem đưa trọng phu.

Cuối cùng tấm kia sắc phong bên trong còn mang theo tờ giấy, trên tả mười ba chữ lớn: Người phản bội chết. Thôi gia đã diệt. Tiện nghi nam chó người.

Mạnh mẽ Thôi gia bị diệt môn?

Tri châu đầu tiên là kinh hãi không ngớt, một lát sau con mắt bỗng nhiên sáng ngời: Này điều kiêu chữ phi phạm, thẳng thắn thô bạo, tràn ngập sát phạt ý vị, hiển nhiên không phải người bình thường có thể viết ra, hẳn là, hẳn là Liêu quân đại tướng?

Người Khiết Đan tại về mặt quân sự ỷ ỷ Đại Tổng, có thể Đại Liêu quan lớn nhưng lấy thức chữ Hán, thiện Hán thư làm vinh. Liêu quân đại tướng có thể có tên này tự trình độ không ngạc nhiên.

Nghĩ đến Thôi gia là bị Liêu quân tiêu diệt, lại cân nhắc việc này, tất cả ăn khóp liền dễ dàng làm theo.

Tờ giấy ý tứ hẳn là: Không biết nguyên nhân gì, Thôi gia phản bội Liêu quân, chỉ ít là tổn hại Liêu quân ta muốn viên lợi ích, chọc giận Nam Viện đại vương, hoặc ta Khiết Đan đại tướng, gặp phải diệt môn trả thù. Có thể trốn tại phủ thành cùng triều đình Thôi gia dư nghiệt, Liêu phương hướng không có

cách nào thu thập, cho nên mới đem những thứ đồ này bỏ ở nơi này, muốn mượn ta này Tri châu tay triệt để diệt trừ. Đương nhiên, trong đó cũng không thiếu uy hiếp tâm ý. Bản quan nếu không đạt thành bọn họ tâm nguyện, chính là một loại khác phản bội, tất có họa diệt môn.

Thương Châu trong thành có té, không ngạc nhiên.

Tri châu lại kinh một thân mồ hôi lạnh, trên mặt đã từ từ lộ ra ý cười: Có uy hiếp, tuy nhiên có lợi dụ a. Trong này có thể có nhiều bí ẩn có thể làm.

Vì là triều đình diệt trừ, vạch trần đại gian đại ác, đây là đại công, chứng minh bản quan cung trung thể quốc, cần cù vương sự tình, trị cảnh có cách.

Hơn nữa, này té chính là tân hoàng đăng cơ, hoàng uy không được, đang muốn tìm việc lập uy cơ hội.

Ta vừa vận đưa lên thanh đao này, hoàng đế biết. . . . Khả khả.

Ngoài ra, Thôi gia tại bản quan phía dưới có thể có đếm không hết ruộng tốt a.

Thôi gia tiền tài chỉ định bị cướp lược hết sạch, nhưng những này đất ruộng, cửa hàng, phủ thành Thôi gia?

Hơn triệu lượng bạc không ngừng a, vẫn là ta định đoạt.

Muốn bạo phát rồi.

Cường ức phản khởi, lại ngầm nghĩ thao tác chi tiết nhỏ, càng cân nhắc càng nắm chắc.

Khả khả, người Thôi gia đầu trí, đất ruộng tuyệt đại đa số gánh vác tại các cái giá đệ danh nghĩa, mặt ngoài không họ Thôi, lừa gạt triều đình thống kê, nhưng không giấu giếm được ta chỗ này quan, bây giờ các người gặp rủi ro xui xẻo rồi, nhưng vừa tiện nghi ta từ bên trong giờ trò, chỉ cần cùng bộ hạ nắm vị Tri huyện tính toán tốt. . . .

Lại nhìn tờ giấy cuối cùng câu nói kia: Tiệp nghi nam chó người.

A ha ha. . . .

Là tiệp nghi bản quan. Đây không phải đang đáp lại thăng quan phát tài châm ngôn?

Tiền hiền không lần được ta.

Thôi gia diệt môn? Diệt đến được, diệt đến diệu, diệt đến chính là bản quan cần nhất.

Nghĩ lại nghĩ đến Thôi lão nhị dẫn người ra khỏi thành, trở ra tốt, chỉ sợ liền như vậy ẩn tại phủ thành Thôi gia thế lực xấp xỉ đều đi ra ngoài.

Bọn họ nguy hiểm. Phủ thành an toàn hơn nhiều.

Càng nghĩ càng đẹp, cảm giác nữ thần may mắn lọt mắt xanh, trên trời đi kim son vận làm quan hồng phúc, Tri châu tinh thần toả sáng đến lợi hại, bán tấc không ngủ có chút âm thầm hồ đồ đầu óc giờ khắc này tinh táo cực kỳ, vận chuyển tốc độ đều vượt quá chạy chồm 10000.

Có thể gây chuyện thể lớn, trong đó liên lụy đến chính mình, có thể đừng không làm được đem chính mình cũng đưa tiến vào, vẫn cần cẩn thận cân nhắc.

Tri châu đuổi đi lão bà, chính mình tượng kéo ma con lừa nhiều lần đi dạo đầu quyền quyền.

"Báo, kho tào đại nhân cùng tá quan ở trong nhà tự sát."

Tri châu kinh hãi đến biến sắc: Tự sát? Lẽ nào quan lương sự tình phát?

Đang kinh hãi muốn không cái nguyên cố đến.

Lại là một tiếng báo: Diêm Sơn khoái mã đến báo, Huyện úy thôi đại đức trong nhà tự sát. Tri huyện tại coi hiện trường, chấn kinh quá độ tại chỗ chết đi.

Thôi Cửu cũng chết?

Nói như vậy chỉ còn dư lại thôi hai một nhà?

Tri châu không hổ là Tiến sĩ xuất thân tài cao, vậy thì là thông minh.

Tại liên tiếp tin dữ truyền đến sau, trái lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng: Quan lương sự kiện tương quan người chủ trì bây giờ chỉ còn dư lại bốn vị Tri huyện.

Mà bọn họ là vạn vạn sẽ không chính mình vạch trần chính mình, huống hồ nếu là cùng bọn họ đồng thời chia lãi Thôi gia tài sản chỗ tốt, lo gì bí mật tiết lộ?

Tự sát?

Khà khà, chỉ sợ là bị người Liêu tế giúp ta diệt khẩu.

Tuy là cảnh cáo, nhưng xác thực giúp bản quan đại ân, để ta ít đi đại. Phiên phúc, bớt đi rất nhiều tâm, càng bớt đi bạc trắng.

Rốt cuộc để ý thanh tâm tư, có hoàn toàn đúng sách, Tri châu tâm thần nhất định, rất cục quyết định.

Lúc này, Phan thống chế đến rồi.

Hắn mặt mang sắc mặt giận dữ, cùng Tri châu chào sau, tức giận nói: "Đại nhân, này Thôi gia quá làm càn. Đối đầu kẻ địch mạnh, không được bản tướng quân lệnh, bọn họ lại dám mở cửa thành xuất hành, trong mắt bọn họ còn có vương pháp sao?"

Nhìn nhìn Tri châu, "Trong mắt còn có đại nhân người?"

Tri châu thầm mừng, cố ý nghiêm lại thân, rờn rã quan mĩ, bản mặt nghiêm nghị nói: "Xác thực làm càn."

Vẫy tay, chỉ chỉ án trên đồ vật, "Tướng quân mời xem xem cái này."

Xuất thân huân quý Phan thống chế cảm giác sâu sắc thể diện bị Thôi gia tổn hại, sinh mệnh cũng khả năng bởi vậy chịu đến Liêu quân uy hiếp, tức giận đến cùng Tri châu thương nghị trả thù, chỉ muốn làm sao thuyết phục Tri châu, nhất thời không có lưu ý bản, lúc này một thấy rõ, không khỏi kinh hãi đến nói không ra lời, trong nháy mắt một trán hãn.

Đương nhiên, Tri châu đã đem tờ giấy kia phá huỷ,

Chỉ nói là chính mình sớm nghi Thôi gia gây rối, hai năm qua làm sao lá mặt lá trái lừa dối Thôi gia, phát hiện manh mối, làm sao xảo diệu bố cục, chế tạo sự cố để thôi Liêu tương nghi, làm sao lợi dụng lần này Liêu diệt thôi môn cơ hội để nằm vùng nhân cơ hội đánh cắp những này bằng chứng. . .

Nói chung, công lao đều là bản quan.

Bản quan cơ trí vô cùng, diệu lấy tất cả.

Nếu người không tin, có bản lĩnh để Liêu quân đại tướng vì người làm chứng.

Khà khà, coi như nhân gia chịu, bọn họ là kẻ địch, bản quan để bọn họ bị tổn thất to lớn, nói có thể tin sao?

Đây chính là thiên y vô phòng a.

Bất quá hiện tại bản quan cần quân đội ra tay đem thôi nhị đẳng đồ ở ngoài thành, mượn Liêu quân tay triệt để giết chết, bản quan lại không hậu hoạn, liền thuận tiện để Phan thống chế người cũng triêm thorn lây, kéo người một cái, cộng đồng hoàn mỹ đại sự, cộng đồng thăng quan phát tài.

Lớn như vậy công đại hỷ, người có thể chiếm được cảm kích a.

Phan thống chế đánh trận không được, ở phương diện này phản ứng nửa điểm không chậm, lúc này tâm lĩnh thần hội, nửa điểm cũng không truy cứu chi tiết nhỏ, chỉ lấy trước nay chưa từng có cung kính thái độ, xin mời Tri châu đại nhân chỉ thị.

Tốt một bộ duy đại nhân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó mã tử tư thế.

Tri châu rất hài lòng, cùng Phan thống chế hạch toán tốt sau, sắp xếp tâm phúc bộ hạ mang đội lòng bắt Thôi gia phản bội xuống địa ngục, không sai, là Địa ngục,

Phàm có thể có thể biết điểm bất lợi tin tức, trừ ra mấy cái chương quản Thôi gia tài sản các sự vụ quản gia chủ sự ở ngoài, toàn bộ lấy phản kháng tập nã ngay tại chỗ đánh chết, thanh tra tịch thu tất cả tài sản, cũng đối với quản gia các nghiêm hình tra hỏi truy tra, gắng đạt tới không để Thôi gia tể cùng một tia tài sản đổ vào.

Những quan viên này bảo đảm cảnh an dân, nước giàu binh mạnh, khả năng không có bản lĩnh, cũng không muốn làm, có thể làm chuyện như vậy, so Triệu Nhạc khoa học quyết sách nửa điểm không kém, hơn nữa tính tích cực cùng hiệu suất khá cao.

Kịp lúc Liêu quân còn không có đồ môn, Thương Châu một đường đi về phía nam vẫn tính thái bình, vài con khoái mã lao nhanh ra khỏi thành, mang theo Tri châu cho Thái Kinh tin, Phan thống chế cho nhà tin, kết bạn gấp vào kinh thành thành.

Lão Thái duyệt tin, bắt đầu là giật nảy cả mình, theo cấp tốc nhìn xuống, một tấm nét mặt già nua liền cười đến càng ngày càng tượng nở rộ lão hoa cúc.

"Bên này tiểu quan mặt dày nương nhờ vào, ta xem tâm ý thành, liền miễn cưỡng thu rồi hân vi là môn hạ, không ngờ vẫn đúng là thật sự có tài, có thể kiến này ngập trời đại công. Là bản thái sư có nhả lượng, có đại phúc a!"

"Hừm, việc này công tài hai, đến cố gắng cân nhắc thấu, đem nó lợi dụng đến mức tận cùng, muốn vừa thỏa mãn hoàng đế ý nguyện, lập uy, càng ngày càng thưởng thức nương theo bản quan, cũng phải đem một ít đối thủ chính trị nghĩ cách dính lú vào, tiện tay thanh trừ. . . Cơ hội xác thực hiếm thấy.

Nên đến chỗ tốt muốn mò tận."

Thôi gia đến cùng là làm sao bị diệt môn, sự thực chân tướng, tại Liêu quân xuôi nam đặc thù thời kỳ, đến giờ khắc này, không ai lại quan tâm.

Làm thế nào lợi ích to lớn nhất, phiền phức ít nhất, mới đúng có quyền có năng lực truy tra giả duy nhất đứng đại sự.

Cùng đồng dạng tâm tư Phan gia bí mật ước định cẩn thận phát động thời cơ, đến lúc đó lẫn nhau hô ứng, Thái Kinh đối với báo tin Tri châu gia nô dặn dò: "Trở về nói cho nhà người đại nhân tám chữ 'Làm được vững chắc, bình tĩnh đừng nóng'."

Loại này chỉ cho phép trời mới biết người biết ta biết đại sự, chứ là sẽ không lưu.

Thành tình lão Thái quyết sẽ không để cho bất luận người nào nhục điểm.

Bọn họ nở nụ cười, thoả mãn.

Trong bóng tối không chế giám thị tất cả những thứ này Thương Châu Triệu gia trang tham đến đại khái, cũng thoả mãn. Tỉ mỉ bày ra việc này Triệu Nhạc cũng nở nụ cười.

Thượng Đế cũng không ngăn được tham lam.

Thái Kinh những này Đại Tổng quan chức niếu tính, cõi đời này lại không ai so Triệu Nhạc rõ ràng hơn. Vì lẽ đó hẳn dám ở thích hợp thời cơ buông tay diệt đi Thôi gia, vì là sau đó an ổn phát triển đặt xuống nền móng vững chắc.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 73: Ôn Thần Triệu trang

Tâm thần không yên Thôi lão nhị lúc này một lòng chạy tới đại bản doanh coi gia tộc an nguy, không biết tại phủ thành gia đã bị Tri châu sao không giết hết, Thương Châu Thôi gia không còn quay đầu lại cơ hội.

Tựa hồ là đáp lại cái kia câu châm ngôn: Càng xui xẻo, liền càng xui xẻo.

Nửa đường đột nhiên bắt đầu mưa, bắt đầu còn không lớn, có thể một lát sau liền mưa xối xả như chú, liên miên không dứt, mang theo cuối mùa thu gió lạnh, băng triệt như cốt, đem người đi đường này dẫn vật cái quá chừng, cứ việc có đồng ý bỏ bạc lớn chống, người theo đuổi không có quay lại, có thể làm lỡ bọn họ rất nhiều thời gian, cũng đem Thôi gia bảo án tích tiến một bước hủy diệt đến sạch sẽ.

Lưu thủ Triệu Tín lại còn thật đã bắt giết hai cái ẩn náu thoát cướp Thôi gia tiểu quân sự, cuối cùng cũng coi như triệt để hiểu rõ mầm họa, thắng lợi lui lại.

Thôi lão nhị thật vất vả chạy tới pháo đài, nhìn thấy chỉ là một ít thiêu bất tận cứng rắn tàn cốt cùng còn sót lại cửa thành.

Thôi gia đại viện, vết máu cơ hồ bị mưa to trùng sạch sẽ, hiện trường không có để lại một cái vũ khí, tàn tạ đều không có. Chỉ ở bên trong mấy nơi bên trong gian phòng phát hiện thi thể.

Đứa nhỏ hiển nhiên là bị tàn nhẫn ngã chết. Gia quyến bị toàn bộ gian. Giết. Thôi mười ba bị phản trói hai tay, cắn một sát thủ yết hầu, đồng quy vu tận.

Dĩ vãng đặc lực sát thủ thối hổ quần roi xuống cước diện, tay cầm đại đao cùng thối tộc trưởng chết cùng một chỗ, mà trên giường chết chính là trần trụi điểm lệ phong. Tao Thôi gia phụ. Nàng hiển nhiên là bị thối hổ giết chết. Thối hồ này điều đặc lực chó dữ hiển nhiên không phải là cùng thối tộc trưởng kẻ vai chiến đấu, vì là Thôi gia anh dũng giết địch quang vinh chết trận. Ngược lại hẳn là lần này khủng bố huyết án muốn viên, thậm chí là chủ mưu kẻ cầm đầu.

Hiện trường ngày xưa sát thủ thi thể không nhiều, đều là chết ở trên người cô gái. Những người khác mã cùng trong nhà lượng lớn của cải hình bóng đều không.

Hẳn là thối hồ cái này bị Thôi gia thu mua thu phục giặc cướp tội phạm không cam lòng ở lâu người dưới, bí mật cấu kết cái khác tay chân cùng hải tặc chủng loại đội, lấy trong ứng ngoài hợp các thủ đoạn, lừa dối tập kích pháo đài, đối với Thôi gia tàn nhẫn hạ độc thủ.

Không đúng, hẳn là như vậy, nhất định là cái kia nham hiểm độc ác chó má thư sinh quân sư xúi giục thối hồ phản bội, ngầm lại cấu kết những sát thủ kia

cùng ở ngoài phi cướp sạch Thôi gia, mà cái kia hòa ở ngoài trùm thổ phi lĩnh không ngờ thu nhận giúp đỡ thôi hổ, hoặc là muốn nuốt một mình của cái, càng làm thôi hổ tương đương đi.

Bao phủ hết sạch, vô cùng thâm, kinh tâm động phách.

Thôi Nhị gia phụ tử ba người choáng váng, thật lâu mới đầm máu và nước mắt lệ gào khóc: Thôi hổ, quân sư quạt mo, các người những người này nên ngàn đao vạn quát...

Ngược lại vừa hận thôi mười ba: Ta sớm nhắc nhở người, nhóm này sát thủ đã hào vô nhân tính tham lam vô độ, không thể lâu dài dùng ở lâu. Có thể người tự phụ khả năng, chính là không nghe, phản hoài nghi bọn ta đồ kỵ công lao của người, muốn đoạt người quyền. Đáng chết. Tổ tông cơ nghiệp mất hết. Người làm thật đáng chết.

"Cha, ác phi đào tẩu không còn hình bóng, không có một chút nào manh mối, nếu thật sự là hải tặc gây nên, tất đã trốn xa, trên cái nào tra đi? Tôn thất đã khó cứu vãn. Chúng ta phải nghĩ biện pháp bù đắp trên. Bằng không làm sao hướng về chi nhánh bàn giao?"

Thôi hai mắt cảm giác ánh mắt nhìn thấy đưa lỗ tai trường từ một mặt hung tàn, đánh tới điểm tinh thần hỏi: "Người có biện pháp?"

Trường tử cười gần, ngắn gọn nói: "Triệu gia không phải phát ra sao?"

Bên cạnh con thứ ánh mắt sáng lên, lập tức nói: "Đại ca lời ấy gì diệu."

"Diệu? Diệu con em người nha. Triệu gia là chúng ta có thể đơn độc đối phó? Mượn Liêu quân tay, tiền tài còn chưa đủ tham lam vô độ người Liêu phân, chúng ta có thể được cái rắm?"

Thôi lão nhị ở trong lòng trách một câu, nhưng gạt đầu nói: "Chúng ta tôn thất nhất định phải có người gánh chịu. Việc này liên vu vạ Triệu gia trên người. Các Liêu quân diệt Triệu trang. Đến không ăn thua cũng phải quan phủ đem Triệu gia pháo đài thổ địa bồi thường cho chúng ta. Đúng, còn có máy ép dầu nhất định phải cướp vào tay."

Đều lúc này, hắn còn chưa quên cái này.

Phủ thành Tổng bộ đầu nghe nói muốn đi Triệu trang thảo nợ máu, nhất thời làm khó dễ.

Triệu gia hiện tại là thân phận gì?

Triệu Đại Hữu, lục phẩm vũ giai. Người nói không cao? Đừng quên Đại Tổng vũ quan ở bên ngoài, cao nhất bất quá ngũ phẩm. Cho dù là hư giai. Có thể ta cái này Tổng bộ đầu là cái rắm gì, thấy hắn, đến hành lễ thỉnh an a. Liền không cần phải nhắc tới Văn Thành bá như vậy trâu bò nhân vật.

Coi như không có những này chính thức thân phận, liền Triệu trang thế lực, muốn tiền có tiền, muốn người có người, là chúng ta này mấy khối liệu có thể ngành lại cứng rắn lên?

Cùng muốn chết không thể nghi ngờ.

Giết chúng ta, hủy thi diệt tích, hướng về Liêu khẩu trên người đẩy một cái, Diêm Vương gia Đô quân không được.

Bất quá, thôi hai trường tử uyển chuyển giải thích nói, chuyện này chỉ là đem huyết án định tính, truy cứu Triệu trang chịu tội, định ra danh nghĩa, sau này hãy nói, cũng không cần thật đánh thật trên.

Tổng bộ đầu nhìn bên ngoài mưa đã dần ngừng lại, lúc này mới xem ở ngày xưa (bạc) về mặt tình cảm, đồng ý đi xướng xướng vai phụ.

Thôi gia phụ tử cùng nô tài tay chân, tại bộ khoái các cấm quân dưới sự phối hợp, tại Triệu trang ngoài thành ngành tài tạng, tức giận mắng Triệu Đại Hữu cút nhanh lên đi ra nhận tội.

Dẫn vật đến nửa ngày, pháo đài trên mới xuất hiện một cái bảy mươi, tám mươi tuổi ông lão chống một cây phá mộc thương, run rẩy hơi dùng mồ hôi mắt thấy nửa ngày dưới thành, mới nổi giận mắng: "Nói nhao nhao, nói nhao nhao, các người nói nhao nhao cái rắm. Bắt nạt ta lão, lỗ tai bói, nghe không rõ các người nổ chẳng cái gì? Bọn ta thôn trang hảo hán đều ở nghỉ ngơi thật tốt, chuẩn bị đánh Liêu khẩu a. Còn dám mù kêu to, ta bắt chuyện người đem các người những người này ngay trang quan phủ Liêu tặc làm thịt nuôi sói."

Ngoài thành thảo nợ máu nhất thời ngành đến gần chết, lại đánh bạo mắng. Ông lão khu lỗ tai a a vài tiếng, đại khái là nghe không rõ, có chút nổi nóng, không nhịn được vung tay lên, mắng: "Không biết chết đồ vật. Không giáo huấn, liền không biết tôn trọng lão nhân."

Xoay người run rẩy hơi hướng về phía vọng lâu cảnh báo phương hướng đi đến, hiển nhiên là dự định báo cảnh sát giết người.

Tổng bộ đầu mau mau kéo đồ mất thôi hai phụ tử rời đi, chuẩn bị trở về phủ thành báo cáo. Thôi gia tự nhiên là đi liệu lý hậu sự.

Rời đi Triệu trang khoảng chừng bốn, năm dặm, đột nhiên móng ngựa như lôi, đại địa chấn chiến.

Không được, hắn là Liêu quân đến rồi.

Mẹ ngươi, làm sao như thế thốn a? Triệu trang chẳng lẽ có Ôn Thần tọa trấn bảo hộ, liền Liễu quân cũng giúp hấn. Xong... .

Nhóm người này bên trong, Khang Đại Bru cùng bộ hạ có mã. Thôi gia phụ tử cùng mấy cái trọng yếu đầu mục, Tổng bộ đầu, trợ thủ mấy vị bộ khoái đầu lĩnh cũng cười ngửa. Những người khác đều là 11 lộ, nếu bị Liễu kỵ... .

Không cần nghĩ hậu quả, đông nghìn nghịt kỵ binh xuất hiện, nhìn thấy những người này, đặc biệt có quan quân quan phủ trang phục, Liễu quân Thiết kỵ nhất thời hưng phấn phát sinh các loại tiếng kêu kì quái, đột nhiên mã tới rồi, quay về tứ tán loạn đám người chính là liên miên mưa tên.

Thôi hai muốn bắt chuyện giải thích hấn là người mình, lại lo lắng bộ khoái các cấm quân tại, những người này đồng ý theo Thôi gia, bắt quá là mưu đồ chỗ tốt, không phải thật đi theo Thôi gia tư thông với địch bán nước, vạn nhất có một người chạy trốn, Thôi gia tại Đại Tổng căn cơ liên toàn xong, chỉ này hơi một do dự, liền bị loạn tiễn bắn thành con nhím. Hai nhĩ tử cũng là tâm tư này, không một may mắn thoát khỏi.

Khang Đại Bru tự cao dừng, còn muốn bằng bản lĩnh giết ra ngoài, kết quả bị đặc thù chăm sóc, trúng tên càng nhiều.

Hơn một nghìn Liễu kỵ một người song mã, thoáng qua bắn giết nhóm này người Tổng, lưu lại chút thu thập chiến trường tài vật, những người khác không ngừng không nghĩ, tại một vị Thiên phu trưởng dưới sự chỉ huy, như vỡ òa hồng thủy, giết tới Triệu trang.

Khôi hài chính là, bọn họ dâng quan mật lệnh đến giúp đỡ Thương Châu Thôi gia đánh vỡ Triệu trang, nhưng trước tiên đem may mắn còn sống sót thôi gia con cháu cùng với vây cánh các đám người giết sạch sành sanh.

Càng khôi hài chính là, bọn họ chuẩn bị trả giá trọng đại đánh đổi cũng phải công phá Triệu gia bảo, giờ khắc này thành trên không người, nam cửa thành mở ra, tựa hồ là chuẩn bị chưa đánh đã hàng.

Thiên phu trưởng trú mã cửa nam về ngoài sát, có thể từ nơi này rõ ràng thấy rõ trong cửa thành tình huống.

Nhà này người thành khác với tất cả mọi người, cửa thành đồng dạng. Qua gần trọng khoan cửa thành đồng, lại hướng phía trong còn kéo dài mấy chục mét hình thành trong đó bát tự đường hẻm. Đường hẻm đồng dạng cao sáu mét nhiều, do tảng đá xây thành, phía trên đối không trời xanh, không già không yếm, chỉ ở cuối cùng phía trên kiến cái trông về tháp chuông loại tiểu phương tiện.

Mang đội Thiên phu trưởng là kinh nghiệm tác chiến phong phú đại tướng, liếc mắt là đã nhìn ra tòa thành này tại phòng ngự trên diệu dụng, lòng sinh cảnh giác, nhưng nhìn Triệu trang người như vậy gan lớn ngạo mạn, vừa giận nộ khinh bỉ.

Một nhóm nhu nhược người Hán điều dân ý có toà quái lạ kiên thành, liền dám khiêu khích ta Đại Liễu Thiết kỵ?

Thực sự là vô tri đáng chết.

Trước đây bắt diệt ngươi, là lợi dụng ngươi hấp dẫn tầm mắt yếm hộ Thôi gia, lại cùng đến chỉ có mệnh, không đáng cùng liều mạng chống lại quý nghèo liều mạng, rơi vào tử thương bộ hạ, còn không chiếm được bất cứ thứ gì. Hiện tại liền không giống. Bản tướng này đến chính là chuyên môn tiêu diệt bọn ngươi, lấy tuyệt trước đây sát thương Đại Liễu binh sĩ nọ máu.

Thét ra lệnh hai cái bách nhân đội giết vào thành môn dò đường.

Hừ, liền coi như các ngươi có cạm bẫy, trên có thể bắn cung, có thể như thế ngăn ngắt một đoạn đường hẻm, sao có thể ngăn cản Đại Liễu Thiết kỵ?

Chỉ muốn xông vào bảo bên trong, tất cả chính là bọn ta khoái mã loạn đao định đoạt.

Hai trăm cười ở chiến hữu nhìn kỹ, tung ba, xếp thành hàng lần lượt thúc ngựa vọt vào. Thoáng qua vọt vào hai mươi, ba mươi mét, không có cạm bẫy, thật là có tiền.

Đường hẻm hai trên tường bỗng nhiên dò ra lít nha lít nhít tay nỏ, nỏ khẩu hoặc dưới hoặc nghiêng trước nghiêng sau, nhất thời tiễn thanh vèo vèo, không dày đặc, nhưng chuẩn, tàn nhẫn, mỗi người có gần đây mục tiêu, chuyên xạ người mềm yếu chỗ yếu, thuận hoạt ba mặt mũi tên có thể dễ dàng xuyên thấu thiết giáp thâm nhập, không khó lấy ra, nhưng tuyệt đại đa số là một đòn mất mạng, cái nào cho phép ngươi có cơ hội đào tẩu trị liệu.

Tiến vào đường hẻm kỵ sĩ hoặc chết hoặc trọng thương, gây nên tính tình chiến mã nhưng không ngại, tại chật hẹp đường hẻm bên trong chỉ có thể tiếp tục hướng phía trước lao nhanh, chốc lát liền lần lượt lao ra, không còn đường hẻm trở ngại, trước mắt một sườn, mã một cách tự nhiên tách ra quái hướng về hai bên chạy.

Đường hẻm khẩu hai bên mai phục có hơn trăm cái hán tử. Lúc này đi ra, phía trước hán tử mặc kệ chết sống, dùng ba mét sắc bén trường thương lần lượt loạn đâm còn ở trên ngựa kỵ binh, phía sau tiếp ứng, dùng thật dài câu nạo đem kỵ binh duệ xuống ngựa, nài ép lùi kéo đến phía sau một điểm, tự có giết lộn hán tử tiến lên bổ đao, lại mặt sau có trang dân không chút hoang mang mà đem cái chết thi bài sạch sành sanh, thi thể trước tiên chôn ở bên trên sân cỏ, chờ kéo dài tới ngoài thành bờ sông chặt bỏ đầu từ quan phủ đổi tiền. Trang chủ nói rồi, nhất định phải 100 quan một cái a. Vô chủ chiến mã cũng có quen thuộc ngựa hán tử vui cười hơn hờ bộ đi.

Này không phải đánh trận? Rõ ràng là cướp đoạt, ngay ngắn có thứ tự phản cướp đoạt.

Tại Triệu trang trong mắt người, xâm lấn Liễu quân hiển nhiên là từng cái từng cái nay lác lác hình người nguyên bảo. Tuy nói mới từ Thôi gia đoạt vô số lương thực vật tư thêm vào bách thuyền, phát ra đại tài, Triệu trang không lo ăn uống xuyên dùng, nhưng tiền vật này nhiều hơn nữa cũng không có đủ oa. Chính là Hàn Tín điểm binh, nhiều cũng thiện.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 74: Đùng rời bỏ

Phía sau theo tiền đội vọt vào Liêu quân đang kinh hãi bên trong kêu khổ không chọn.

Này cái gì tiền a, uy lực lớn không nói, có thể không nghi xa hơi xạ?

Ở nơi đáng chết này đường hẻm bên trong, loạn đao trường thương đủ không được đối thủ.

Bắn cung?

Người đến có cơ hội đó không phải?

Tầm khiên cũng vô dụng thôi.

Chướng ngại vật cổ không được chân, già trước liền lộ bối, nhân gia tiền là phối hợp hiểu ngầm từ các góc độ phóng tới, làm sao đều có thể bắn trúng chỗ yếu.

Mặc người có Bá vương chi dũng, ba đầu sáu tay, có thể không phá ra được đường hẻm, đủ không được đối thủ, đao đùa đến cho dù tốt, gió thổi không lọt nhưng dù sao là truyền thuyết, không ngăn được cung tên chui vào.

Chỉ cần tiến vào đường hẻm, mỗi kỵ đều nhất định có hai chỗ yếu hại bị đánh trúng.

Muốn quyền mã mà ra, không gian có hạn, chỉ rơi vào người mã chặn ta mã, ngựa hí người gọi loạn tung tung phèo, còn là một chết.

Người chết rồi, chiến mã đi không được đâu, lại tiếp tục hướng phía trước phương hướng chạy đi.

Bên ngoài phương xa Thiên phu trưởng bị cửa thành động người mình ngăn trở tầm mắt, chỉ nghe được bên trong kêu thảm thiết kinh ngạc thốt lên, không biết đã xảy ra chuyện gì, xem trước mã chạy chồm mà vào, sau mã tuy từng, tựa hồ không ảnh hưởng tiến công, cần rằng một cái liền truyền lệnh giục tham đạo nhân mã tăng mạnh công kích, tranh thủ một lần bắt.

Người Khiết Đan là dã man dân tộc du mục, tuy rằng tại thời kỳ này đã dục vọng, nhưng mà là làm quan hưởng thụ, trong quân vẫn cứ quân kỷ nghiêm khắc, thời chiến không lệnh không được lui bước, bằng không giết không tha.

Ngàn thanh người tác chiến lại không phải có thể thừa nước đục thả câu đại binh đoàn chiến tranh, không thể làm đảo bình, bằng không ai lùi ai bị thấy rõ.

Vị Thiên phu trưởng này càng là cái thiết huyết lãnh khốc gia hỏa, không lệnh dám lùi kết cục là hấn phải chết.

Tham chiến Liêu quân cần rằng một cái, hung tính quá độ, liều mạng, để bọn ta vọt vào, định giết đến người Triệu trang chó gà không tha.

Hai trăm chiến mã trước sau tràn vào, thốt thốt không có gì đáng ngại tiến vào Triệu trang, có thể lập tức dừng mãnh Thiết kỵ nhưng đều thành tron chết lộn thối, chỉ chờ rác rưởi lại lợi dụng, đầu heo tốt đối tiền.

Thiên phu trưởng thân cái cổ chết nhìn chòng chọc lần nữa khôi phục yên tĩnh đường hẻm.

Nơi đó, thi thể rách nát, vết máu loang lổ, tất cả đều là hấn bộ hạ.

Một ít trang bên trong lão nông cầm xẻng, tay câu, thanh lý đường hẻm thi thể, lại mỗi người không chút hoang mang, còn vô cùng phấn khởi vừa nói vừa cười, phảng phất bọn họ thanh lý không phải khủng bố chiến trường, mà là vàng ngọc cả sảnh đường bảo địa.

Đáng trách này quái lạ làng xóm có đuổi ra tường thành dài bốn mươi, năm mươi mét tam giác pháo đài, Liêu quân chỉ có thể tránh tại xa xôi hơn để ngựa bị lãng trên tường phòng ám tiễn bắn giết, tại hơn hai trăm mét khoảng cách ở ngoài, không cách nào bắn giết những này làm cản lão nông.

Đây là mẹ người thế nào một thôn trang?

Địa ngục ma quỷ cũng chỉ đến như thế chứ?

Đại Tổng quan quân là tra, không nghĩ, nơi này Tổng dân lại có như thế khí hậu.

Có thể đem nhất gan nhu nhược Đại Tổng thảo dân huấn luyện thành thiết sĩ, cái này Triệu trang chủ xem ra xác thực thật sự có tài.

Bất quá, càng như vậy, càng phải kịp lúc tiêu diệt.

Bằng không chờ hãn càng ngày càng mạnh mẽ, ngày sau nhất định trở thành bọn ta xuôi nam Đả Thảo Cốc trọng đại uy hiếp, không biết muốn uống mạng bao nhiêu Đại Liêu binh sĩ.

Thiên phu trưởng trong lòng bất chấp, quyết định, thét ra lệnh lại điều hai trăm Thiết kỵ chuẩn bị tùy thời mãnh công cửa thành.

Mặt khác điều 300 cung tên hảo thủ hướng về tới gần cửa thành bên trái tam giác pháo đài cùng cửa thành một vùng mãnh liệt xạ kích yểm hộ, 300 dũng sĩ xuống ngựa giả giả tiện thể đánh mạnh tam giác pháo đài.

Lấy thấp xạ cao, mặc người xạ thuật lại tinh, không nhìn thấy người, cũng chỉ có thể quăng xạ.

Thiên phu trưởng kinh ngạc nhìn thấy bị quăng xạ khu vực, tường đá nơi đột nhiên lộ ra từng mảng từng mảng to lớn tấm ván gỗ, một con đang khoát lên lỗ châu mai trên, phía trên già đến vừa khớp, hiển nhiên nơi đó đều mai phục người, nhưng nhưng không gặp nửa bóng người thò đầu ra.

Có thể, mặc người quay về lỗ châu mai khẩu làm sao xạ kích, cũng không nghe được nửa điểm kêu thảm thiết.

Giáo hoạt tiểu dân, kỹ này này người.

Không dám lộ diện, làm sao trinh sát địch tình, làm sao chống đối lên thành?

Thiên phu trưởng cười lạnh một tiếng, mệnh lệnh dũng sĩ dành thời gian công trên lăng tường, giết sạch Triệu trang nam nhân, đêm nay hiết mã nơi này, tận tình hưởng thụ, người người có cự tài có thể phát.

Đại Liêu tướng sĩ nhất thời mỗi người sĩ khí đại chấn, cảm thuần cần đao, dũng mãnh leo.

Nơi đây trấn thủ Giáo đầu , trương tự đang cười lạnh.

Hắn dùng kính tiềm vọng một cái nguyên lý chế thành trinh sát kính nhìn thấy kẻ địch đã nhanh bò đến tường thành đỉnh, một tiếng huyết,

Nhất thời mang cái giá cùng bánh xe chặn đỉnh đại tấm ván gỗ về phía sau hơi một di, lỗ châu mai nơi đột nhiên duỗi ra từng thanh đại thuẫn nghiêng che ở trước, cùng tấm ván gỗ đồng thời bảo vệ đứng dậy tay cung.

Tay cung các tìm gần nhất mục tiêu, cung tên liền phát, đem công thành Liêu quân dũng sĩ muốn hại một người thường hai ba lần.

Cây thang trên Liêu quân không có bị tại chỗ bắn chết, cũng té xuống cây thang, hoặc ép tiến thâm nhập trong cơ thể gấp phải bên trong sang, hoặc suất xuyên mà chết.

Còn trên đất Liêu quân sau đó gấp phải mãnh liệt xạ kích.

Chỉ trong chốc lát, một người có thể cần đến quân Tổng ba, năm cái, thậm chí mấy chục hơn trăm cái hốt hoảng chạy trốn 300 Đại Liêu dũng mãnh dám chiến chỉ sĩ liền nằm vật xuống tường thành căn, vắng lặng một mảnh.

Thiên phu trưởng lần này nhìn rõ ràng, không khỏi giật nảy cả mình: Đây là gì vũ khí?

Lại có thể liên tục xạ kích, hơn nữa lực có thể xuyên qua hai tầng thiết giáp?

Nếu là quân Tổng đều lắp ráp loại vũ khí này, cái nào sau đó lại nghĩ tùy ý công thành đoạt đất đánh cướp, nhưng là khó khăn.

Đại Liêu ngàn người Thiết kỵ có thể phá hơn vạn Tổng Biên quân, sao liêu ở cái này nông dân làng xóm, tại không tới một phần tư canh giờ bên trong liền tổn hại một nửa, liền người tàn phế hoạt. Khẩu đều không có.

Thành này, không dùng tới vạn đại quân phối lấy quăng thạch kỵ các đánh mạnh, đừng hòng đánh chiếm.

Thôi gia tình báo không cho phép, quá bầy người.

Có thể bọn họ vì giành Triệu trang chỗ tốt, có ý định ỷ giầu tình huống, hy sinh bọn ta.

Những này miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, kỳ thực mại quốc cầu vinh tiện cốt đầu, vì lợi ích, chuyện gì không làm được. Sau khi trở về định phải cố gắng giáo huấn bọn họ, chiếm được đầy đủ bồi thường.

Thiên phu trưởng vừa kinh vừa giận, lúc này từ bỏ công thành, không dám thu thập dưới thành thi thể, trực tiếp cả đội chuyển mã hướng về Hà Đông mà

đi.

Hà Đông miếu tây trang là triệu Trang phu nhân nhà mẹ đẻ, (Trương thị nhà mẹ đẻ, chính thức khiến miếu tây trang, nhân tới gần gò núi trên một cái cỏ lảo phá hoại nho nhỏ cốc thần miếu được gọi tên)

Phá nơi đó, thu hoạch nói vậy cũng sẽ không nhỏ, hơn nữa cực khả năng làm cho Triệu trang rời thành tác chiến.

Bọn họ không có chiến mã, lại là hương binh nông dân, trực diện chém giết không được, cùng bọn ta du kích cưỡi ngựa bắn cung liều, chỉ có thể là bị tàn sát phần.

Vui sướng Triệu Đại Hữu nhìn thấy Liêu quân rút đi, nhất thời cười gằn: Ta cửa thành nhưng là ba tầng, một tầng hạ bản, trung gian thiết Katsura cửa lớn, đường hẻm trông về trong tháp cất giấu một tầng lưới sắt môn. Nay đều vô dụng đây. Còn có lân hỏa đạn, thuốc nổ cũng không có trên. Ngươi không lĩnh giáo đủ tư vị, không cho ta thí nghiệm một thoáng sản phẩm mới uy lực, liền muốn rời đi?

Này tại sao có thể?

Nếu thật xa đến rồi, cũng đừng đi rồi.

Hả? Muốn đi Hà Đông?

Nghe rơi xuống Địa ngục Thôi gia, còn đem ý đồ xấu đánh tới ta phu nhân nhà mẹ đẻ trên đầu?

Hừ hừ, đừng nằm mơ, đi tới cũng không được được, ta lòng tốt cho các ngươi bớt việc.

Đều chết tại đây đi.

Ai, vốn định đa dụng tay nỏ giết các ngươi, tốt được hoàn hảo ngựa, các ngươi những người này "chó chết" lại không chịu phối hợp, vậy không thể làm gì khác hơn là liều lĩnh tổn thất ngựa đau lòng...

Khoát tay chặn lại, xe bắn tên xạ kích.

Đều cẩn thận điều tốt góc độ bắn, tận lực giết nhiều người, thiếu thương mã.

Vậy cũng là tốt nhất chiến mã, không phải Đại Tổng dưỡng những kéo xe cày ruộng ngựa chạy chậm, còn không có thiện, đều là tốt nhất loại. Đại Tổng thiếu nhất cái này, một thốt trị lão Tiền.

Liêu quân lúc này đang bề bộn cần chết trận đồng bạn tám trăm thốt chiến mã rời đi, đồng thời cách mấy trăm mét xa, đều cho rằng rất an toàn.

Có thể theo một trận cột kẹt thanh, đáng sợ tiếng rít vang lên.

Nhất thời rất nhiều người liền kêu thảm thiết cũng không kịp gọi, liền bị nỏ phát súng lấy mạng xuyên bay.

Ai nha nha, ta chiến mã nha.

Cứ việc chỉ hai vòng liền đem liền Liêu đem và mấy chục thân vệ ở bên trong Liêu quân giết sạch sành sanh, Triệu Đại Hữu sẽ không rất thoải mái.

Dù sao như thế nào đi nữa cẩn thận từng ly từng tý một, loại này cấp thấp vũ khí vẫn là đem một ít chiến mã cùng Liêu quân dính chết cùng một chỗ. Tổn thất này...

Tuy nhiên không thể trách các chiến sĩ. Chỉ có thể tiếc hận.

Thiên phu trưởng muốn trở về báo cáo Triệu trang đặc thù vũ khí, trả thù Thôi gia, đánh cướp Trương trang, chặn giết Triệu trang dân đoàn vân vân kế hoạch, theo ngàn người đội toàn bộ mệnh quy đại địa, đều rơi vào khoảng không.

Triệu trang bảo vệ giết địch bí mật, thật cao hứng thu mã, thanh lý chiến trường, chém đứt thi thể đầu lấy vôi bảo tồn được, đan các đồ tiên.

Cho tới thi thể không đầu, trang chủ nói rồi: "Vốn là chuẩn bị dùng để phi bãi cỏ. Có thể quá hơn nhiều, một sợ thiên không đủ lạnh gây nên ôn dịch, hai sợ đào quá nhiều khanh tổn thương cỏ linh lăng thảo căn.

Cái kia cạnh biển trong rừng dã thú a điều a, đại mùa đông không ăn, quái đáng thương. Liền đem thi thể đưa chúng nó hưởng thụ đi. Dã thú ăn dã thú, đang tương ứng. Dưỡng cho tốt chúng nó. Chúng ta thanh nhàn, săn thú cũng có làm đầu không phải?

Quyển 1: Thương Châu. Chương 75: Thế giới lớn như vậy, người nên đi xem xem (trên

Đại Tổng hiểm ác tình thế cùng hậu thế một số thời kỳ cực kỳ tương tự.

Đồng dạng giàu có, tương tự mềm yếu không chịu nổi.

Bắc có cường hãn gấu bắc cực (Liêu), nam có Nam Việt, Đại Lý quốc các tiểu bá, đông có ác Uy Mỹ biến thành tây có hung hạ mà thôi. Chỉ vì thời đại này trên biển sức mạnh phổ biến 5 cận bã, biển rộng khó có thể chinh phục, Đại Tổng còn hơi có điểm ưu thế, mới không có trên biển họa lớn.

Trung Hoa hiểm ác tình thế chưa bao giờ có thực chất thay đổi, sau đó bốn phía cường địch không giảm, lại thêm hải ngoại cường địch, càng thêm hiểm ác.

Tạo thành loại này hoàn toàn bị động cục diện, là người thống trị ích kỷ ngu xuẩn, lịch sử sự hạn chế, cũng là quyền lực chí thượng ngu Dân quốc sách dưới, người trong nước nghiêm trọng khuyết thiếu tự do khai sáng tinh thần cùng mạo hiểm dũng khí hậu quả.

Người Liêu đánh "Thảo cốc", Biên quân chờ trong thành.

Quân Tổng sợ chết không dám xuất chiến, lấy tên đẹp, chiến sự đồng thời ảnh hưởng hai nước mực lân hữu hảo bang giao đại cục.

Người Liêu đến cướp đốt giết hiếp, làm lấy hết tất cả có thể làm ra việc tệ hại, làm sao liền không lo lắng mực lân hữu hảo đại cục?

Chuyện như vậy, người một phương diện hăng say, có tác dụng chó gi?

Hữu dụng cũng là tác dụng ngược lại.

Rất buồn cười lý do, cả triều quan to lại nói đến chuyện đương nhiên, yên tâm thoải mái. Người Liêu đồng dạng cướp đến chuyện đương nhiên, yên tâm thoải mái.

Người kháng nghị, cũng chỉ có thể kháng nghị, nghiêm chỉnh giao thiệp, nhân gia khi người thổi lăm, cao hứng giẫm vài câu, không cao hứng, căn bản khinh thường phản ứng. Người dám làm sao? Người có thể làm sao? Có thể nhân gia cướp người đánh người, còn kháng nghị, không quan tâm nó quốc đại quốc tiểu quốc cường quốc yếu, nhất thời các quyền quý liên cả kinh không nhẹ, hung hăng thanh minh đáp lại, dùng am hiểu nhất cùng là ngu xuẩn nhất tối hư vinh vẫn tự du hí uyển chuyển yếu thế.

Nếu là nhân quốc dân không có mắt, không để ý "Đại cục", "Xông tới" quốc tế bạn bè, sự tình lại tiểu, lại có thêm lý, chỉ cần nhân gia hơi một kháng nghị, nhất định nghiêm trị quốc dân cũng cường chế nhận tội xin lỗi.

Bất kỳ lý do gì cũng che giấu không được Đại Tổng dối trá khiếp đảm bản chất. Không thể giữ gìn quốc dân tôn nghiêm an nguy, quốc lại phú, người thống trị cũng là không xứng chức.

Dương đại gia, là người thống trị quán ra đến.

Sính ngoại là từng đòi một người thống trị vì tư lợi chính sách ngu dân ngu ra đến.

Đừng trách quốc dân không có cốt khí.

Người Liêu cũng không đánh Đại Tổng Cẩm quân trọng binh đóng quân thành trì.

Có thể là lấy này đáp lại cảm tạ "Nước bạn" hùng hồn phối hợp, có thể là quá rõ ràng chỉ cần không nguy hiểm cho Tổng quan an toàn, những này lộn đối thủ thì sẽ không cản trở chính mình làm bất cứ chuyện gì. Bọn họ nam phạm, thông thường trước tiên phóng ngựa nhiều thành đe dọa một phen, nhìn Tổng quan quân Tổng oắt con vô dụng dạng, khiêu khích treu đùa mở hải lòng, sau đó yên lòng nhập cảnh đánh cướp, hành hung càng ác hơn, càng trắng trợn không kiêng dè.

Quân Tổng liền mất thấy người Liêu như vào chỗ không người tùy ý công kích đánh cướp.

Vô số bách tính tại binh lửa bên trong điên tại khe, quê hương bị cướp ánh sáng thiêu hủy.

Ánh lửa bụi mù tràn ngập bên trong, Đại Tổng tuổi trẻ phụ nữ tù binh bị trói tay nối liền nhau, hoặc thê thảm kêu khóc, hoặc ánh mắt dờ dẩn về mặt mất cảm giác, đi lại tập tễnh, đi theo Liêu cười ngạo chếch.

Đưa bé thi thể bị Liêu kỵ chọn tại thương trên đùa chơi, thị uy, cảnh cáo.

Liêu kỵ truy sát trên đùa thanh niên trai trắng nam tử thì lại cạn kiệt toàn thân khí lực gãy dựa thoát thân, lực kiệt phó ngã xuống đất già, bị mã dẫm đạp. Chạy trốn nhanh lại bị Liêu kỵ phóng ngựa đuổi tới, tại đầm máu loan đao bức hạ xuống, chính mình dụ ngoạn trói tay xuyên thành một chuỗi, thành thật đi nước Yên làm nô, không nghe thậm chí dám phản kháng số rất ít thanh niên trai trắng, bị tiện tay một đao chặt bỏ đầu.

Triệu Nhạc đến báo, cũng bị phụ thân ôm ở thành trên dùng kính viễn vọng tận mắt đến từng hình ảnh nhân gian bị thảm.

Tâm bị đâm thương, muốn rách cả mí mắt.

Trong đôi mắt tựa hồ có hỏa diễm đang thiêu đốt.

Tận mắt nhìn, dù cho hận lại căm ghét người Tống nhu nhược mất cảm giác phù hoa ích kỷ, dù cho những người này đối với hắn chỉ là NPC, có thể người trời sinh thương xót cùng một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ sâu sắc kích thích Triệu Nhạc lạnh lẽo cứng rắn cố chấp trái tim.

Phần nô không thay đổi được cái gì, nhưng kiên định Triệu Nhạc nghiêm trị quốc nội nước ngoài kẻ cầm đầu cùng thay đổi thế giới bố cục quyết tâm.

Lần này Liêu quân nam phạm, kéo dài hơn hai tháng, trắng trợn phá hoại đánh cướp, cho Thương Châu tạo thành tổn thất to lớn, cho đến tuyết lớn bắt đầu tung bay mới can rõ thắng lợi trở về.

Triệu trang người anh dũng xuất chiến, có thể có chiến mã nhưng sẽ không không thiện kỵ chiến, thật muốn phóng ngựa cùng văng lai như gió Liêu quân tranh đấu, chỉ là bạch mã không trung tâm quý giá Triệu trang thanh niên trai trắng, cho trang dân đồ thêm bị ai, cuối cùng cũng chỉ có thể hạn chế tại cứu vớt Hà Đông Hà Tây phụ cận khu vực những bách tính, tại đại cục vô bổ.

Thương Châu tai nạn qua đi, nhưng lại một lần nữa giấu ở Triệu Nhạc đáy lòng cừu ác mộng.

Trùng thiên lửa giận đặt ở hắn tâm lý.

Làm ca ca lần thứ hai vì là nho hủ tư tưởng tìm Triệu Nhạc lý luận, lòng tốt nghĩ thông đạo giáo dục ấu dè muốn trung quân ái quốc kính không thánh chủng loại, vẫn không để ý tới ca ca Triệu Nhạc lần này nhất thời không có không chế lại, mãnh liệt bạo phát.

Con bà nó trong phòng.

Mỉm cười trầm mặc Triệu Nhạc trừng mắt mang nhiều kỳ vọng ca ca, nghe ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa lái nhai, đột nhiên thu rồi khuôn mặt tươi cười, đậm nhạt nói: "Xin nhờ, mời nói tiếng người. Người nói những, tiểu đệ làm sao nghe không hiểu."

Triệu Liêm hơi ngưng lại, trong nháy mắt mặt đỏ lên, tức giận đến không nhẹ.

Trung hiếu nghĩa kính lễ trí tin nhân là hấn tin thủ nguyên tắc làm người.

Đệ đệ đối với ca ca bất kính, thậm chí ô nhục, vi phạm hấn tin thủ nguyên tắc, đây là hấn không thể chịu đựng. Có thể cũng tương tự câu tại đây. Đệ đệ quá nhỏ. Dù cho đệ đệ thực sự là thần đồng, có siêu nhân trí tuệ, kỳ thực cái gì đều hiểu. Triệu Liêm cũng sẽ không mất đi tin thủ phong độ cùng hữu ái khoan dung.

Chửi không được, đánh không được, Triệu Liêm bất đắc dĩ nhìn bà nội cùng mẫu thân. Có thể hai vị chí thân trưởng bối nhưng tự mình vừa nói vừa cười, tựa hồ căn bản không quan tâm hai huynh đệ mâu thuẫn.

Lửa giận ra lung Triệu Nhạc ác miệng chứng phát tác, cũng mặc kệ ca ca nhiều xấu hổ bất đắc dĩ, cũng mặc kệ ca ca đối với hắn là thật sự một mảnh chân thành quan ái, lại chỉ chỉ trước mặt lắc đầu quấy đuôi cùng hắn chơi đùa quân gia Vượng Tài, lạnh lùng hỏi: "Ca ca, người xem chó chó đối bụng, người đọc thơ giảng đạo lý lớn cho nó nghe, nó vì là mà nhưng kêu to muốn ăn?"

"Người"

Triệu Liêm mặt càng đỏ, cảm giác rằng đệ đệ tại quý biện, lại nhất thời không tìm được mạnh mẽ lý do phản bác phê bình.

Tuy rằng trời sinh có chính trị miễn cảm cùng một ít cần phải chính trị tố chất, nhưng cùng những lão lạt không biết xấu hổ quan lớn đại nho so với, hấn hòa hầu còn kém xa.

Triệu Nhạc không để ý tới ca ca nén giận, đưa tay đem một miếng thịt xương ném cho chó chó, đậm nhạt nói: "Người xem, nó vì là mà không kêu?"

Người trả lại kính người?

Triệu Liêm ép ép hòa, nỗ lực duy trì phong độ, vẻ mặt ôn hòa nói: "Tiểu đệ, người nói cùng ta nói, có thể là một mã sự tình?"

Triệu Nhạc lập tức vọt tới: "Ta nói người không hiểu a?"

"Ca ca không phải phải làm trung quân ái quốc yêu dân quan tốt sao? Vậy ta như thế nói cho người đi."

"Từ xưa đến nay, bình dân bách tính quan tâm cái gì?"

Đáp án này đơn giản.

Triệu Liêm há mồm muốn nói, rồi lại nuốt xuống, hỏi ngược lại đệ đệ: "Người nói quan tâm cái gì?"

Hắn không muốn bị lại mang câu bên trong đi.

Triệu Nhạc vuốt vui vẻ ăn thịt chó chó, âm thanh lại khôi phục lãnh đạm "Đương nhiên chỉ có khác biệt, ăn cùng tính."

"Ăn làm sinh tồn. Tính vì là kéo dài. Đây là sinh mệnh bản năng. Cổ kim nội ngoại, không có ngoại lệ."

"Ca ca cho rằng người có thể nói chuyện liền không phải động vật? Người và động vật không có bản chất khác nhau."

Bất đồng ca ca phản bác loại này "Chuyện lạ quái luận", Triệu Nhạc vỗ vỗ tay nhỏ trên lông chó, nhảy xuống cái ghế, đi tới cửa, kéo cửa ra, nhìn ngoài cửa phiêu lay động dương tuyết lớn, nhẹ nhàng than tiếc nói: "Quê hương bị hủy, không biết đang có bao nhiêu nạn dân tại gió lạnh bạo tuyết bên trong đau thương kêu khóc tang thân thất bại áo cơm không."

Quay đầu nhìn ca ca: "Ca ca làm sao không cần không thánh ngôn ngữ tình tế ý nghĩa sâu xa đi cứu trợ bọn họ? Người trung quân, kính trọng cao thượng đại nho làm sao không có ngược mạo tuyết đi trợ giúp nạn dân? Nhà bọn họ rộng rãi cực kì, lương thực quần áo có rất nhiều, làm sao không đem cung đường bọn họ nạn dân chủ nhà chăm sóc?"

Triệu Liêm lúng túng, mặt càng đỏ, không có gì để nói. Triệu Nhạc nhưng phần nộ rồi.

"Cha Lưu bá bá bọn họ dẫn người mạo giả lạnh tại thu dưỡng cô nhi quả phụ, tại sắp xếp nạn dân vào ở Thời gia bảo, đang trợ giúp kiến tránh tuyết tấp lều, đang cố gắng đưa y cung lương đưa muối thậm chí đưa bát đũa. Mà hết thầy này năng lực là ta mang đến, là toàn thể trang dân, bao quát bà nội môn cùng mẫu thân huyết hân đòi lấy."

"Người lái nhái đồ vật có ích lợi gì? Người trung quân lòng yêu nước yêu dân chỉ nguyện có ích lợi gì? Không ý lại trong nhà chống đỡ, người có thể vì là thế giới này làm cái gì?"

"Dạy người đói bụng học 'chi, hồ, giả, dã', không thù tiết thao?"

"Người sở học từng bộ từng bộ nói thế nào đều có lý, khó có thể phản bác lập đi lập lại. Người trong mắt thần thánh không thể xâm phạm thánh nhân cùng ngôn ngữ tình tế ý nghĩa sâu xa, chính là thiên địa chí lý?"

"Nó là chính trị triết học, xã hội triết học, vẫn là khoa học kỹ thuật triết học? Có thể chỉ đạo xã hội tiến bộ, xã hội công bằng, dân sinh hạnh phúc, vẫn có thể nước giàu binh mạnh yên ổn thế giới? Nó có tác dụng quái gì?"

"Kẻ sĩ bằng cấp sử, học tập, cất cao, vắn vẹo, tuyên dương, cường điệu thánh nhân nói như vậy, vì là bất quá là làm sao làm quan, làm sao thành đại quan, bất quá là lấy văn tự dụ hí càn hữu hiệu khổng chế lường gạt bách tính. Cho dù là trong mắt người thanh quan danh thần, cuối cùng còn không phải là vì cái gọi là ích lợi quốc gia đại cục, tự giác không thẹn với lương tâm, kỳ thực quang minh chính đại địa bản bác bách tính, hy sinh bách tính hạnh phúc tồn nghiêm?"

"Xin mời làm rõ. Người đều là giống nhau sinh mệnh, người đến thế đi một lần là vì là hưởng phúc, không phải bị tội. Bách tính sống sót lẽ nào chính là vì chịu đựng cực khổ cung cấp hy sinh?"

"Người cũng là bách tính xuất thân, người đồng ý như thế một đời? Chúng ta Triệu trang không muốn, vì lẽ đó phản kháng. Người có thể chạy trốn, nhưng bằng yêu cầu gì bách tính trả giá? Liền bởi vì bọn họ không phải trang chủ nhi tử, không có người thông minh?"

"Không mạnh bọn người truyền xuống bị vô hạn cất cao vắn vẹo đạo đức chuẩn tắc vì ngôn thí nghĩa, không mạnh mình làm không tới, không ăn không uống thần tiên cũng không làm được, làm sinh tồn gian lao cay đắng giãy dựa người có thể nghe vào? Dục vọng đầy người phạm nhân tục nhân có thể làm được?"

"Không ai có thể làm được. Người làm sao bây giờ?"

"Tất nhiên trở nên thỏa hiệp lời đời, nói một đảng, làm lại một bộ, bất biến, người chính là thế nhân bài xích rác rưởi độc tài. Cuối cùng chỉ có thể thất phu con gái, lấy đầu thương, bảo vệ không lý tưởng buồn giận mà chết thôi."

Bà lão cùng Trương thị đình chỉ nói giỡn, nhìn nôn nóng không chịu nổi tức giận trùng thiên tiểu nhân, đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 76: Thế giới lớn như vậy, người nên đi xem xem (dưới

Quá dài lịch sử truyền nọc độc không cạn.

Hoa tộc tự thân thật có khắc vào trong xương các loại thói quen tai hại, nhiều lần bị Tây Phương đem ra trào phúng khinh bỉ. Thân vì là chủng tộc này một thành viên, mang theo rõ ràng dấu ấn, triệu công nhạc không có tư cách phi nghị.

Coi như có thể coi là món nợ công kích, cũng trước tiên cần phải tìm trong lịch sử từng đời một giai cấp thống trị. Huống hồ Tây Phương cũng cả người sang.

Hắn là tinh lại, nhưng không cần nông cuồng phi bạc.

Chỉ là thân là khoa học kỹ thuật cuồng nhân, có chuyện để Triệu Nhạc không cách nào lảng tránh, không cách nào làm như không thấy.

Trên đời không có bất luận một nơi nào so nơi này càng nóng lòng quyền lực am hiểu hơn đùa quyền.

Tại dài dằng dặc lịch sử bên trong, không có hạn chế quyền lực tất nhiên sản sinh loại này ác phong:

Xã hội tinh anh lấy lũng đoạn tri thức ưu thế cùng tuyên truyền địa vị, lợi dụng, vận vẹo, thậm chí lập tiên hiền truyền thuyết ngôn luận sự tích, lập ra tôn sùng từng cái từng cái hủ nho chuẩn tắc, một thân ngấn nấp, ngạo tọa cao đường, quang minh lẫm liệt nói lời nói rỗng tuếch vĩ ánh sáng đang lời nói đối bộ thoại, lường gạt hạn chế không thức bách tính, để bách tính trở thành chỉ biết cúi đầu ăn cỏ, không biết ngẩng đầu nhìn lộ xem thế giới, chuyên vì giai cấp thống trị tích góp thịt cung huyết lợn dê, chính mình nhưng không biết xấu hổ muốn làm gì thì làm.

Quyền lực khổng chế dục vọng, cầm cố tư tưởng, đã khổng chế tất cả, mình ta vô địch, không thể làm trái.

Bởi vậy sản sinh "Lão tử định đoạt; sau khi ta chết, sao quan tâm nó hồng thủy ngập trời" các tư tưởng cũng là không hề bắt ngờ.

Dân chủ, tự do, bình đẳng, đối với dân chúng sức mê hoặc, lực sát thương cũng là đặc biệt to lớn.

Một cách tự nhiên, quyền lực các tinh anh vì mình hưởng lạc, quốc gia nào lợi ích, dân tộc tiền đồ, dân chúng lợi ích tôn nghiêm, hết thầy cũng có thể hy sinh, hết thầy đều có giới có thể bán đi.

Vì bởi chính bọn hắn lập ra đạo đức lễ pháp chuẩn tắc, đối với bọn họ mà nói, này tính là gì sự tình?

Nhưng thảo dân làm liền không xong rồi.

Dùng ngòi bút làm vũ khí, làm bắt tử người cũng làm xú người, bái người một lớp da.

Làm vì là trên tinh cầu này duy nhất người lãnh đạo, sinh mệnh có trí tuệ, người nỗ lực là vì sinh hoạt đến càng tốt hơn. Không phải vì chó má chính trị mà chính trị.

Có thể quyền lực là tất cả, lẽ ra nên tại sinh sản lĩnh vực kính dâng thông minh tài trí, sáng tạo của cái tuyệt đại đa số tinh anh, nhưng tập trung vào quyền lực du hí, hoặc một lòng xuyên hướng về quyền lực.

Quá nhiều người thông minh tập trung đến quyền lực bên trong, tất nhiên ở bên trong sản sinh kịch liệt hung hiểm người lừa ta gạt, tranh quyền đoạt lợi, kiềm chế lẫn nhau dưới ngáng chân, cuối cùng quy kết vì là kiềm chế nhân loại nhanh chóng phát triển.

Mặt khác, vì là cộng đồng tư lợi, liền đánh quốc gia a, cái nhìn đại cục a, đồng tâm hiệp lực lường gạt dao động bình thường bách tính, lấy cung dưỡng bọn họ cao quý hưởng lạc sinh hoạt.

Dã tâm gia thì lại đánh các loại quang minh cờ hiệu, lừa, mê hoặc, cưỡng chế điều động bình thường bách tính manh chúng, chế tạo chiến tranh các tai nạn.

Manh chúng đi theo dã tâm gia, thống khoái mà phá hoại hủy diệt đi ngao làm mấy đời người tâm huyết mới dựng thành văn minh thành quả, sau đó lại chính mình trả giá vô số huyết hãn trùng kiến.

Dã tâm gia biết bao ích kỷ đáng trách. Dân chúng biết bao ngu xuẩn đáng thương.

Tôn quyền không tôn khoa học kỹ thuật, trực tiếp dẫn đến khoa học kỹ thuật lạc hậu. Quay chung quanh quyền lực sản sinh ân tình quan hệ số một, tự thân lợi ích số một, mà không phải khoa học kỹ thuật nhân tài năng lực cùng thành quả đệ nhất.

Nghiên cứu khoa học kinh phí sắp xếp bất công lại không nói, triệu công nhạc dốc hết tâm huyết làm ra khoa học kỹ thuật thành quả sản sinh chỗ tốt, không thể không chủ động chia hết, bằng không khó làm người.

Người bị hại, rất thù hận.

Quyền lực chỉ thượng mang đến các loại ác phong kéo dài truyền lưu không dứt, độc hại hậu thế, di hại vô cùng.

Đương nhiên, trước mắt bạn tâm chính là làm sao cấp tốc lớn mạnh thực lực, ứng đối không lâu sẽ đến lịch sử biến cục.

Làm sao xoay chuyển thế giới, kế tục khoa học kỹ thuật giấc mơ, đó là càng chuyện sau này.

Thời gian cấp bách, truyền nọc độc thần mã cũng phải quăng một bên.

Cái này thông minh có thể làm quan lớn Đại ca là trong kế hoạch trọng yếu một khâu. Có hẳn giúp đỡ phối hợp, thi hành độ khó giảm nhiều. Ngược lại, không chỉ vô ích, còn cực khả năng bị tự tay hủy diệt tất cả.

"Người thấy trong trang to lớn thay đổi, biết khoa học kỹ thuật văn minh có bao nhiêu thần thánh nhiều đại sức mạnh? Người biết tại sao ta cái kia yêu nó sao?"

Ca ca sắc mặt âm trầm, cau mày không nói.

Khó chơi?

Triệu Nhạc càng nổi nóng: "Người cái gọi là học vấn tuyệt đại đa số là phí lời, hoàn toàn có thể lựa quy nạp vì là ngôn ngữ đức dục tố dưỡng khóa liền được. Các người những người này học sinh nhưng đem quý giá thanh xuân sinh mệnh chủ yếu thả mất trên của nó, ngày đêm siêng năng xuyên cổ chỉ chồng, ra sức học đồ vô dụng, lấy nói bốc nói phét, ai cũng bài xả bất quá các người vì là có thể, chỉ có ngàn ngôn, thực không một có thể, nói từng bộ từng bộ, chính là gây phản hướng về trong hầm một bên chạy, không cho là nhục phản lấy làm vinh hạnh, còn có so này càng ngu xuẩn buồn cười sao?"

"Biết người không thích nghe, không đồng ý, tại nhường ta.

Có thể người quý tại giao lưu câu thông. Người là ta thân nhất ca ca, ta quan tâm người, gia tộc cần người, ta mới nói với người. Người khác muốn nghe muốn mở ra tâm mắt, còn nghe không lắm. Người khi ta nhận đến không có chuyện gì, vẫn là nói lái nhai yêu bb?"

Lúc này, Trương Ý Tuệ xem tiểu nhi từ hóa càng lúc càng lớn, tâm tình dần dần mất khống chế, sợ bức bội tổn thương ấu tử, cũng lo lắng huynh đệ cảm tình vỡ tan thậm chí phản bội, không thể không nói nhắc nhở: "Tam Lang, Công Liêm là đến thân ca ca. Đối với ca ca không được vô lễ."

Triệu Nhạc ép ép hỏa khí, hướng về bà nội cùng mẫu thân cười cười, thả thấp giọng đối với ca ca đậm mặc nói: "Cho rằng ta nói đại đại không đúng?"

"Ta là không thể đều đúng.

Vậy người học những ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa đều là đối với?

Người đến Không miêu hỏi một chút Không phụ tử, hần dám nói hần từ không phạm sai lầm? Dám nói hần nói đều đúng, cũng có thể làm đến?"

"Không phải người điên, không phải đối trá cực độ không biết xấu hổ, ai dám?"

"Thoại không không nói được. Lý không phân biệt không rõ. Thế giới là tại tranh luận cùng không ngừng phủ định, sửa lại, thăm dò bên trong tiến bộ.

Ta là thần đồng, có thể báo trước tương lai. Nhiều hơn người vô số kiến thức. Cho dù nói không đều đúng, có bất công nơi, có thể đại phương hướng là sẽ không sai.

Mà nhân sinh, xã hội, phương hướng vấn đề mới đúng hàng đầu vấn đề. Không làm rõ được cái này, hết thấy đều là chém gió. Làm, liền muốn trả giá nặng nề."

"Người không tin tiểu đệ có thể báo trước tương lai?"

"Vậy người tổng biết tiểu đệ nghe không hiểu, càng sẽ không nói kẻ sĩ về nho nhà chứ?"

"Tích Huy Tông mất nước chi do, không phải nếu Tấn Huệ chi ngu, Tôn Hạo chi bạo, cũng không phải có Tào, Mã chi oán vị, rất thị tư trí tiểu tuệ, để tâm phiên diện, sơ xích chính sĩ, hiệp gần gian du. Liền Thái Kinh lấy quyền bạc xảo nịnh chi tư, tề xa hoa dâm dật chi chí. Nịch tin hư vô, sùng sức du quan, khốn kiệt sức dân. Quân thần dật dục, tương vì là dân mạn, đãi khí quốc chính, ngày đi vô căn cứ. Cùng Đồng Quán nắm quyền, lại giai bình cần xa, nhắm họa tốc loạn. Ngày khác quốc hư thân nhục, tội cùng thạch tấn trùng quý cùng khoa, sao đến ỳ chur nấy tai? Tích Tây Chu mới tạo chi bang, triệu công còn cáo vũ vương lấy không làm vô ích hại hữu ích, không mắc dị vật tiện dùng vật, hưởng tuyên, chính chi vì là Tống, thừa hi, phong, Thiệu Thánh trạc tang chi dư, mà Huy Tông lại cung đạo hai sự tình chi tệ chẳng? Từ xưa người quân đồ chơi mà tang chí, miệt mài mà bại độ, tiền không người chết, Huy Tông gì yên, cổ rất cho rằng giới."

Triệu Nhạc công Tống Huy Tông vong quốc đánh giá, lạnh lùng nói: "Người hoàng đế này chính là người kính trọng ngưỡng mộ hiện nay.

Hắn vì hưởng lạc, sẽ trọng dụng Thái Kinh, Cao Cầu, Vương Phủ, Đồng Quán, Lương Sư Thành các gian tặc. Trong những người này, có còn chỉ là không có tiếng tăm gì tiêu tốt. Người xem tiểu đệ thân ở trong nhà nhưng có thể biết.

Này chứng minh cái gì?"

"Giúp chúng ta bận bịu Đồng Quán chính là Tổng Mật Lục tặc một trong, mang Tây Quân đánh trận. Người rất nhanh sẽ nghe được. Cái này cũng là nương căn dẫn người xưng hắn Đại tướng quân, mà hắn cái hoạn quan không những không giận mà còn lấy làm mừng sâu xa thăm thẳm nguyên nhân."

Đừng nói Triệu Liêm, chính là bà lão cùng Trương Ý Tuệ nghe đến mấy cái này cũng khiếp sợ không thôi.

Bà lão đối với tiểu tôn tử ám chỉ Đại Tổng sẽ vong quốc, vẫn bán tín bán nghi, hiện tại thì lại tin chín phần mười.

Nàng rất rõ ràng, tiểu tôn tử là có năng lực quý thân cũng không lường được, nhưng tả đồ vật dùng chính là có người nói hậu thế sẽ xuất hiện chữ gian thể, nói tả đều là lời rõ ràng, không quá thức Tổng chữ Hán, càng sẽ không tả.

Hắn nghe không hiểu thánh chỉ, đối với Tổng văn ngôn là thật sự không hiểu, cũng không có hứng thú, chưa bao giờ học tập. Không thể dựa vào chính mình biên ra có chiều sâu như thế phức tạp như vậy văn ngôn văn.

Nói cách khác, tiểu tôn tử không có nói láo, Đại Tổng thật sẽ vong tại đây đại hoàng đế tay.

Triệu Nhạc nhìn chăm chăm kinh hải ca ca, ngữ khí ôn hòa rất nhiều.

"Cùng người nói như thế. Nếu thế giới này không phải có thêm cái ta. Tương lai không xa, phương bắc đã nhân sẽ đến đem cha mẹ, Minh Nguyệt, còn có toàn bộ Triệu trang người cắt cỏ như thế chém đứt.

Mà người đây cái trung quân ái quốc yêu dân danh thần đại thanh quan, thủ thành anh dũng kháng chiến, nhưng không một ở ngoài quân giúp đỡ, cuối cùng mang theo cả nhà cùng toàn thành người cùng thành đã nhân đồ tể lợn dê. Hồ đồ chết rồi còn cho rằng quang vinh đáng giá. Đây chính là người nguyên bản vận mệnh."

"Tâm tư lo lắng, trong lòng đồ đến hoảng?"

"Người là độc lập sinh mệnh, có độc lập nhân cách, cũng có thể có độc lập tư muốn truy cầu cùng đồ vật của chính mình, chuyện gì đều hỏi lão sư học lão sư, người đầu của chính mình làm chỉ ăn?"

Chẳng lẽ nói viễn cổ hồng hoang thì có hiện nay mấy tính toán tri thức bách công kỹ xảo?"

"Người mới mười bốn, thi đậu Tiến sĩ cũng chỉ có thể làm cái quan trường đồ chơi già sai vật, làm không được muốn làm sự tình, đừng nóng vội tại quan trường lãng phí thời gian. Vì lẽ đó có lượng lớn thời gian, không nghĩ ra, từ từ đi."

"Ta nói, người đều không tin, người xem một chút chúng ta biến hóa, dù sao cũng nên tin tưởng khoa học kỹ thuật sức mạnh chứ?"

"Mùa đông không có chuyện gì, thả xuống chó má ngôn ngữ tình tế ý nghĩa sâu xa, đem nương đưa cho người thư đều ngắm nghía cẩn thận, hiểu rõ cái gì là khoa học biện chứng pháp, cái gì là chân chính triết học, nhận thức một thoáng khoa học kỹ thuật tiền cảnh cùng xã hội chính trị kinh tế các phương diện mới kiến giải.

Không hiểu, không ủng hộ, không quan trọng lắm, trước tiên ghi vào trong lòng, coi như là chuẩn bị lấy làm bằng sắt sự thực phủ định mục tiêu đi.

Không phải có một câu nói như vậy: Đọc vạn quyển sách, không bằng đi vạn dặm đường.

Sào huyết tại Thương Châu có thể có cái gì kiến thức?

Thế giới lớn như vậy, người hùng tâm bùng bùng, chẳng lẽ không nghĩ, không nên đi nhìn?

Sang năm xuân về hoa nở, cùng Công Lương ca ca đi ra ngoài đi dạo đi.

Cắm rễ hiện thực, làm đến nơi đến chốn, dùng con mắt của chính mình đầu óc thấy rõ xã hội, nhìn thấy vấn đề, lấy thực sự cầu thị cùng biện chứng thái độ tìm kiếm tốt nhất đáp án, đem mình rèn luyện thành có năng lực giải quyết thực tế vấn đề chân chính tài tử, mới không phụ văn thành đại danh."

"Còn có, bà nội cái kia thương yêu người. Nàng lão nhân gia cả đời không có từng ra Hà Bắc. Chúng ta có cái điều kiện này, người chẳng lẽ không muốn bồi bà nội thân nhiên mở mang kiến thức một chút chân chính Đại Tổng? Không muốn để cho nàng đến ám áp Giang Nam ung dung trải nghiệm một cái sinh hoạt, kiểm tra một chút các nơi cửa hàng, cố gắng mở hài lòng?"

Cười hi hi nhìn bà nội, "Chỉ ít ta biết, bà nội văn kỳ quái giàu có Giang Nam làm sao còn có rất nhiều người không được ăn cơm cùng đến muốn bán bán nữ, đúng không? Bà nội."

Bà lão cười khê gật đầu, khê ừ một tiếng cười nói: "Đúng nha. Bà nội nhìn thấy Tiểu Đậu Nha, chính là kỳ quái cái này. Hiện tại rảnh rồi, chúng ta cũng có năng lực. Bà nội muốn thừa dịp còn cường tráng, đi các nơi đi một chút, mở mang tầm mắt, cũng giải sầu.

Công Liêm, người sẽ không không cho bà nội như cái này nguyện chứ?"

Triệu Liêm mau mau tỏ thái độ: "Tôn nhi đương nhiên đồng ý. Hiếu kính bà nội, để bà nội thật vui về mỗi một ngày, là Tôn nhi phải làm, nhất định phải làm tốt đẹp."

Nói lại nhìn mẫu thân, nói với Triệu Nhạc: "Nếu không đệ đệ cũng đi thôi. Như vậy nương cũng có thể đi ra ngoài giải sầu. Các chúng ta hơi lớn chút, có thể thay phụ thân phân ưu đảm sự tình, phụ thân là được rồi. . ."

Triệu Nhạc tự nhiên là sẽ không đi.

Không có cái kia cường hào thời gian lãng phí.

Cho tới mẫu thân cũng lòng ngứa ngứa. Có một ngày, hắn sẽ đích thân bảo vệ mẫu thân chơi đến càn thống khoái hơn.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 77: Hoảng cùng mừng

Trương Ý Tuệ mang theo tiểu nhi từ trở lại.

Bà lão nhìn lại cháu này mến yêu đại tôn tử, nhìn thấy tôn tử trong mắt sâu sắc nghi hoặc mê man, khe khẽ thở dài nói: "Bà nội sống đến từng tuổi này, vẫn tính có chút kiến thức, nhưng cũng không biết đệ đệ người nói đến cùng có đúng hay không."

Có thể bà nội biết, người cùng Tam Lang liền như một người hai cái tay, đan chỉ đều có thể phá tan tấm màn đen, lộ ra tia sáng, nhưng xé không ra hỗn độn trùng kiến sáng sủa thanh thiên.

Tam Lang xem người bốc lửa, đối với người vô lễ, là người người ca ca này để hắn cảm thấy thất vọng rồi.

Hắn là muốn cho người làm một người cách tân trừ tị tân hoàng đế nhà.

Người không làm. Hắn sẽ làm, hơn nữa hắn có năng lực lật đổ thế giới này, thống trị thiên hạ, nhưng, không trị hết thiên hạ.

Bà nội xem như là nhìn ra điểm mặt này đến.

Tam Lang hắn không thích chính sự, chỉ không ở chỗ này.

Hắn chỉ thích hắn xưng khoa học kỹ thuật nghiên cứu.

Hắn làm tất cả, trừ ra bảo đảm người cả nhà, đại khái chính là muốn tất cả vì là giấc mộng của hắn mở đường. Ai trở ngại hắn thực hiện nguyện vọng duy nhất, ai chính là hắn không đội trời chung tử địch.

Những làm trái hắn kỳ vọng ý nguyện người ở trong mắt hắn lại là gì?

Dừng lại nói của hắn, bất quá là cản trở thế giới tiến bộ đáng chết giun dế.

Tôn nhi a, người suy nghĩ một chút, nếu như người không giúp hắn, hắn không thể không chính mình làm hoàng đế. Nhưng hắn căm ghét chính trị, thiếu kiên nhẫn không am hiểu trị quốc, thiên hạ từ la từ lư, dẫn đến hắn muốn làm sự tình tạo ngộ ngăn trở, phản đối, cản trở, lấy hắn cứng rắn lãnh khốc, giấu ở trong xương coi thường sinh mệnh cá tính, hắn sẽ làm gì?"

"Đại khai sát giới a."

"Hắn không phải phạm nhân tâm, đối với tục sự tình tạp vụ khuyết thiếu kiên trì, không phải như vậy khuyết thiếu, tức giận, nhất định vận dụng hắn không cách nào tưởng tượng thủ đoạn để thế giới này thi tích như núi, máu nhuộm biển rộng."

Bà nội tin tưởng, chỉ cần có thể đạt thành mục đích, hắn sẽ không tiếc đem thế giới này người giết tới chỉ còn dư lại chống đỡ đi theo hắn."

"Tôn nhi a, người là chúng ta trưởng tôn, so Tam Lang đại mười mấy tuổi, hầu như có thể tính làm hần bậc cha chú, nên vì đệ đệ làm ra tấm gương.

Người đây làm ca ca cũng có trách nhiệm giữ gìn hần, có trách nhiệm giúp hần đem yêu thích nhất, cũng đối với bách tính có lợi nguyện vọng thực hiện."

Triệu Liêm gật đầu.

"Ngoan, đừng nghĩ nhiều như thế, muốn xấu đầu, chuyện như vậy trong thời gian ngắn cũng nghĩ không rõ lắm. Tam Lang nói có đạo lý, gác lại tranh luận, trước tiên lẫn nhau hiểu rõ.

Không phải nói biết người biết ta mới biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng?

Coi như muốn thuyết phục hần, đánh bại hần, người cũng trước tiên cần phải hiểu rõ hần, còn muốn so với hần hiểu rõ hơn những thứ đó."

Từ này liền có thể nhìn ra bà lão đối với hai tôn tử khác nhau.

Đại tôn tử mới đứng cháu trai ruột.

"Đừng ở chỗ này chờ ra nghi hoặc. Bà nội nhìn đau lòng. Trở lại xem thật kỹ những thư là đoan trang."

....

Thương Châu tàn tạ khắp nơi, hương đã một mảnh tình cảnh bi thảm.

Hoàng đế tức giận, sau lại cao hứng.

Này cùng Thương Châu bách tính tai nạn không quan hệ, đều nhân Thôi gia.

Thôi gia hai quan đều ở đồ vật phủ đài trải qua nhiều năm, bây giờ càng chiếm giữ tam phẩm, phân quản nhân sự tài chính, bọn họ cả nhà lại là tể, nhiều năm như vậy, Đại Tổng làm mất đi bao nhiêu cơ mật của cải?

Then chốt là, bọn họ có quá tiếp xúc nhiều hoàng đế cơ hội, nếu làm ám sát. . .

Thật đáng sợ.

Cực kỳ tiếc mệnh Triệu Cát có thể nào không tức giận.

Giết.

Diệt trừ bên trong, Triệu Cát có ý định phá quan chức mặc thù hoàng đế không giết sĩ phu điểm máu chốt.

Chúng thần chấn động, từ cử chỉ cung kính, chuyển thành ánh mắt tràn ngập cung kính.

Hữu hiệu lập uy, ngôi vị hoàng đế càng ổn, vì lẽ đó cao hứng.

Thái Kinh, Phan gia, Thương Châu Tri châu các quan chức trên dưới bắt tay, tham dự gan lớn, lại đem Thôi gia chỉ báo cho triều đình một thành.

Nhân Tri châu lập công được thưởng, lại có Thái Thái sư chỗ dựa chăm sóc, sang năm chuyển nhậm Giang Nam phú, thời gian cấp bách, vì lẽ đó nóng lòng đem lần này chỗ tốt toàn bộ mò đi, cũng che giấu sự thực không cho người kế nhiệm phát hiện nhược điểm, vì lẽ đó còn lại thổ địa đều hàng chút giới thiệu mạng lén lút bán trao tay.

Đại Tổng trọng thương khinh nông.

Đông Kinh quan chức sẽ không tại biên cảnh hiểm địa mua đất. Địa phương chủ quan đều là đất khách ngăn ngại nhậm chức, cũng sẽ không ở đây mua đất, vì lẽ đó mua đất đều không phải nhân vật hung hăng.

Bán được hiện tại, chỉ còn dư lại Sài Tiến gia xung quanh, Diêm Sơn huyện Thôi gia không người mua.

Nguyên nhân rất đơn giản, không có ba lạng ba, không người muốn ý cùng cường lân làm bạn.

Chỉ ít, chính là muốn tưới nước. Quê nhà rất khó tránh khỏi xung đột.

Sài gia thân phận đặc thù, là hoàng gia biểu diễn chính mình từ bị đại đức nhãn hiệu, trong nhà tay chân đông đảo, không phải đặc biệt trâu bò, ai dám tranh đấu?

Diêm Sơn nhưng là nhân Thương Triệu tại.

Thương Triệu là mâu thuẫn thể, từ bị, có đại đức, có thể giết người cũng không nháy mắt. Then chốt khiến người ta cảm thấy rất quý quái. Tựa hồ có trời xanh đặc biệt chăm sóc.

Ngươi không có thấy hoành hành hơn trăm năm, vênh váo vô cùng Thương Châu bá chủ Thôi gia muốn mưu hại Thương Triệu, kết quả không có chính cũng nhân gia, nhưng đem mình chơi đến cả nhà tuyệt diệt.

Còn mẹ kiếp lại là bọn họ nương nhờ vào người Liêu tự thân xuất mã đem bọn họ đồ.

Ngươi nói chuyện này có trách hay không? Quý quái không quý quái?

Ngươi không có thấy Thương Triệu người đã sớm tại Thôi gia Diêm Sơn trên đất khắp nơi kiểm tra đi bộ?

Hơn nữa liền chết nhiều người như vậy Thôi gia bảo đều không buông tha.

Nhân gia sớm nhìn chăm chú được rồi.

Như vậy số mệnh đang thịnh hưng hăng tã khí chủ, ngươi dám đi trên chọc?

Nhạc thí thí Tri châu phát hiện cái vấn đề này, nhất thời cuồng lên mất, bán không được, mấy trăm ngàn lượng bạc liền không còn, rất muốn tìm Thương Triệu nói chuyện. Nhưng trước đây cùng Thôi gia cấu kết với nhau làm việc xấu, cấu kết quá gấp, hiện tại nào có trên mặt môn cầu người.

Cái khác bộ hạ phân lượng không đủ. Lại không dám uy hiếp áp chế Thương Triệu.

Thế này, khó lắm.

Phan thống chế là huân quý sau, có gia truyền hộ thân pháp bảo "Không biết xấu hổ", lại việc quan hệ thiết thân lợi ích, liền chủ động đứng ra giải quyết Tri châu nan đề.

Đã sớm chuẩn bị Triệu Đại Hữu thịnh tình tiếp đón, nghe xong ý đồ đến nhưng chỉ là nở nụ cười, mang Thống chế đại nhân tới đến bờ sông một cái xi măng ao bên, hơi quét qua mặt trên tuyết đọng, chỉ vào chồng đèn cao cao đầu người đối với kinh hải tướng quân nói rồi: "2,000 Liêu khẩu đầu người, bán ngươi, trợ ngươi đến chiến công thăng quan."

Thụ ngón trỏ, cười híp mắt, "100 quan một cái. Không dối trên lừa dưới."

Phan thống chế mặt lộ kinh hãi, đây là đáp lại trước tiên phát tài sau thăng quan, song hỷ lâm môn? Có thể vừa nghe báo giá, nhất thời muốn chửi má nó.

20 vạn quan? Ngươi làm sao không đi cướp a?

Có việc cầu người, không tốt trở mặt, không thể làm gì khác hơn là ha ha nói: "Đây là Triệu gia thăng quan chiến công, bản soái sao dám có ý đồ không an phận?"

Triệu Đại Hữu nhất thời mặt hơi lộ ra xem thường, nhàn nhạt nói: "Nhà ta muốn thăng quan, vẫn cần cái này?"

Bình thân lại làm cho Phan thống chế như nghe sấm sét, bỗng nhiên nhớ tới nghi kỵ Thương Triệu thân phận chân chính, thân thể run run một cái, hân nhất thời liền xuống đến rồi.

Mấy ngày nay mấy bạc, mừng rỡ tìm không được bắc, lại đã quên này tra! Ta mẹ kiếp tìm ẩn giấu hoàng gia người mua ẩn giấu hoàng gia chiếm được, thực sự là ông cụ ăn thạch tín, muốn chết a.

"Nhìn này khuôn mặt nhỏ bạch. Làm sao Phan đại nhân? Ta từ bi Thương Châu đều biết, không ăn thịt người."

Triệu Đại Hữu âm thanh hạ thấp, thoáng nã khang nã điệu, trào phúng ánh mắt lại làm cho Phan thống chế rõ ràng cảm nhận được năm cái kinh hồn chữ lớn "Ta ăn chắc người".

Không làm được, thôi vong thiên hàng hoành tài công lao lập tức thành đoạt mệnh độc dược, Phan gia cả nhà sinh tử họa phúc cực khả năng toàn nắm tại Thương Triệu trong một chớp mắt.

Cái nào còn dám phản kháng.

Phan thống chế đoán không cho phép Thương Triệu là muốn vạch trần trừng trị bọn họ những này to gan lớn mật tham quan, vẫn là có khác ý đồ, đây là vên vện là cái cảnh cáo, sợ đến thiếu một chút cho quý gối.

Thật vất vả chống đỡ thân thể, hân cũng không dám sát, mau mau kính cẩn mà thấp giọng hỏi: "Xin mời trang chủ, ạch, xin mời đại nhân bảo cho biết."

Triệu Đại Hữu mắt nhìn trời xanh, chấp tay sau lưng theo tiểu nhi từ bàn giao, nhàn nhạt nói: "Không có cái gì kỳ không kỳ. Khai quốc huân quý đều là muốn chăm sóc mà."

Lời này lạc Phan thống chế trong tai liền thành "Ta hoàng gia ghi nhớ các ngươi lúc trước ủng hộ công lao, các ngươi lại cùng hoàng gia vui buồn tương quan, vì lẽ đó lần này cho dù phạm sai lầm lớn, cũng giơ cao đánh khẽ, không nhân thể vạch trần tiêu diệt nhà ngươi cả nhà, coi như các ngươi gặp may mắn".

Hắn thoáng thờ một hơi.

Triệu Đại Hữu nói tới hàm hồ.

Phan thống chế cũng không nên làm sáng tỏ xác thực tạ ân, chỉ được đưa ánh mắt chuyển xi măng trong ao đầu người trên.

Hả?

Này mấy khuôn mặt nhìn quen mắt oa.

Thôi hai phụ tử cùng Tổng bộ đầu đầu người lại tại đây? Còn đặt ở phía trên nhất, liền ngự trang thành người Liêu kiểu tóc đều xem thường làm?

Đúng đấy, giang sơn là nhân gia. Nhân gia nói là gì, nó liền là gì, chút chuyện nhỏ này cần ngự trang sao?

Lúc này, Triệu Đại Hữu ha ha khẽ cười nói: "Thôi hai này quần nghịch tặc đầu đất không phải ta diệt. Bọn họ không có đầu óc, đến ta nơi này vô lại, trùng hợp bị Liêu quân Thiết kỵ thuận lợi đồ. Nơi này thật đầu không đủ 2,000, kém hơn 300 cái. Ta muốn tập hợp cái sửa lại tính số, liền thêm đầu người của bọn họ. Thêm cái đầu người đa phần công lao. Dù sao cũng hơn giết dân mạo công tốt. Ha ha, nói vậy Phan đại nhân cũng sẽ không để tâm chứ?"

Phan thống chế nào dám nghi vấn từ chối, bóp mũi lại nhận, còn phải biểu thị sẽ phối hợp che giấu tốt.

Triệu Đại Hữu lộ ra vẻ tán thưởng, vỗ vỗ Phan thống chế vai, cười nói: "Trở về nói cho Tri châu, xem ở Thái Thái sư trên mặt, ta không làm khó hắn. Diêm Sơn, Thôi gia bảo, lâm bảo ba dặm bên trong thuộc Thanh Trì, Thôi gia bến tàu, thêm vào Thôi gia tại phủ thành một chỗ cửa hàng, ta muốn. Này hai ngàn người đầu coi như là mua tiền đi."

"Muốn hắn thận trọng điểm, làm lưu loát điểm. Ta là thô nhân, tính khí không được, không có tính nhẫn nại."

...

Liền tại cùng ngày, Tri châu xá Xa Kỵ mã, đẩy gió to, sắc mặt xanh tím vội vàng vàng tự mình tới rồi, đem tương quan khế đất dâng, đã bán tương quan Thanh Trì thu hồi chuyển giao, không có chỉ ra cửa hàng cũng là tốt nhất, cũng biểu thị chính mình miện rất căng, chính là đối với Thái Thái sư cũng sẽ không nói lung tung nửa cái tự. . .

Hắn hay là không tin Thương Triệu cùng hoàng triều là một nhà, nhưng Thương Triệu khẳng định hiểu được phần lớn chân tướng, tuyệt đối có năng lực đem sự tình đâm đến hoàng đế nơi đó, có năng lực để bao quát lão Thái ở bên trong hết thấy người trong cuộc đều xui xẻo.

Triệu trang dùng hai ngàn người đầu đổi lấy to lớn lợi ích, từ đây lương nhiều người nhiều địa bàn lớn, phát triển càng có lợi hơn.

Tri châu cùng Phan thống chế dùng người đầu đổi lấy triều đình theo đầu người quân công tướng thưởng chế cho 20 vạn quan, không dám nhiều báo một cái, tự nhiên cũng không nở thiếu báo, đau lòng cửa hàng tổn thất những bạc, lại vui mừng bảo vệ đầu, còn thêm quân công. Thắng quan càng thuận.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 78: Bao đánh tất cả

Khôi hài chính là, hoàng đế thấy Phan thống chế như vậy có năng lực, lại tin được, mắt xanh rất nhiều, thắng vì là Thương Châu Tri châu, quân dân vô một cái, kể tục tại biên cảnh bảo đảm quốc an dân.

Tiểu Phan quay lại kinh thành làm quan lớn hưởng đại phúc về đẹp nguyện vọng rơi vào khoảng không.

Sau đó, Tiểu Phan lại âm thầm vui mừng lưu lại.

Bởi vì, sang năm đầu xuân không lâu, Tri châu mưu đến càng chức vị tốt —— Hàng Châu Tri phủ, điều nhiệm, mang theo hiến cho Thái Thái sư 70 vạn lượng bạc, cùng lạc túi tiền mình gần 20 vạn hai, tọa Vận Hà quan thuyền chạy tới kinh thành bái tạ thái sư, cũng gặp vua tạ ân tiếp thu mới nhậm chức vụ.

Ai biết, kể cả Tiểu Phan lòng tốt phái hộ tống năm mươi Cẩm quân ở bên trong, vạn bạc thuyền thần bí biến mất ở Sơn Đông cảnh nội. Chỉ còn Tri châu

một nhà chủ tớ chết thảm tại trong khoang thuyền.

Hung thủ còn để lại kiểu chữ trúc trắc khó coi, nhưng tràn ngập cuồng dã sát khí huyết tự: Dính tiện nghi giả chết.

Dính tiện nghi?

Dính ai tiện nghi?

Tiêu diệt Thôi gia Liêu quân?

Thôi gia ẩn giấu lọt lưới dư nghiệt thế lực?

Xem kiểu chữ, viết giả hoặc là không quá biết viết chữ, hoặc là là không quá sỗ tả chữ Hán, kém nhau một chữ, hung thủ tư cách khác hẳn không giống.

Có thể dễ dàng tại Vận Hà trên lặng yên không một tiếng động thành này đại sự, có thể tường tượng được hung thủ là gan lớn biết bao, sức chiến đấu hà sự cường hãn.

Từ hiện trường thăm trạng xem, hung thủ là cỡ nào tàn nhẫn.

Thêm vào trên thi thể dày đặc lỗ tên cùng cực khả năng là loạn đao tạo thành vết thương, Ngổ tác phán đoán là Liêu quân độ khả thi to lớn nhất.

Cũng khen người ta tại đồ Thôi gia liên tính toán được rồi, nắm không đi, nhưng có thể các Tổng quan bán tiền sau lại lấy tới, vì lẽ đó có một con tháo vát Liêu quân vẫn ẩn núp tại cảnh nội nhìn chăm chăm, cuối cùng được tay.

Thậm chí còn có thể tiến một bước suy đoán, hung thủ hẳn là Liêu cố ý duy trì người Hán kiểu tóc người Hán quân. Chỉ có loại này tướng mạo, ngôn ngữ, nếp sống cùng Đại Tổng tương xứng nhân tài dễ dàng cho xen lẫn trong Đại Tổng.

An tọa kinh thành chờ bạo phát Thái Kinh do cường theo đại hỷ chuyển hết sức kinh nộ, khác nào từ Thiên đường bỗng nhiên rơi xuống Địa ngục, nhưng ở đây sự tình trên không thể làm gì, làm ngậm bồ hòn.

Khi quân vòng thượng bí mật lớn không thể lấy quan phủ thực lực giống trống khua chiêu truy tra.

Dù sao mới chấp chương tương quyền không lâu, hẳn bây giờ căn cơ uy vọng cùng mạng lưới liên lạc còn không có chức cái kia thâm, không thể một tay che trời, chỉ được lấy truy cứu vọng giết triều đình muốn viên tội danh, phải tâm phúc giám sát giục bộ ngành liên quan trình sát việc này, tranh thủ đoạt về bậc.

Những người trong cuộc này tại nghi ngờ không thôi, mờ mịt không tự.

Triệu gia trang mấy người đang cười đến vui vẻ cực điểm.

Triệu Tín, Triệu Việt nhìn Triệu Nhạc, đại tán: "Tam Lang dùng trí Sinh Thần Cương thuyết pháp coi là thật là tuyệt không thể tả. Xem ra, chúng ta sau đó có kiếm lời. Bảo đảm đề cái kia Thái lão đầu các tham quan gian nịnh đau lòng chết."

...

Chủ lĩnh cướp đoạt Lý Trọng bình yên mà ngồi, chậm rãi uống trà, liếc nhìn Triệu Nhạc ánh mắt nhưng do kính nể chuyển hướng mang chút kính nể.

Từ dốc hết sức quyết nghị bất chấp vô cùng nguy hiểm tập kích Thôi gia, đến hiện tại tính toán tận chiếm hết chín phần mười chỗ tốt, báo thù rửa hận, trừng phạt tội ác, hãnh diện, nắm phan Tri châu, từng bước một từng vòng từng vòng, gọn gàng nhanh chóng, không để lại hậu hoạn.

Loại này bố trí nhiều lắm chặt chẽ, nhiều xảo diệu!

Đưa bé thần kỳ khó lường, truyền thuyết trí gần như yêu Gia Cát Lượng chỉ sợ cũng phải cảm thấy không bằng làm chịu thua.

Hắn vẫn như thế tiểu, lớn rồi sẽ cỡ nào tuyệt vời?

Không trách không đem người trong thiên hạ để ở trong mắt sự phụ sẽ đối với hắn như vậy tận tâm tận lực tác thành.

Hắc, theo hắn, ta cũng là phúc vận không cạn a.

Triệu Nhạc là điển hình đạt đến mục đích liền mất đi hứng thú người, cuồng nhân.

Bạn gái trước đối với hắn khoa học kỹ thuật mê chứng chỉ là hơi có oán hận, bởi vì đây là nàng yêu hắn nguyên nhân trọng yếu nhất một trong, đối với hắn ăn xong chồng trà liền quên, thậm chí trà còn không có chồng liền đã quên đặc điểm, rất thù hận.

Người nghĩ, từ bị khen ngợi lấy lòng thông tuệ, kiểu diễn, tuyệt sắc, hiểu ý, phong. Tao, cao to trên. . . n thật đẹp tốt từ ngữ hình dung bạch phú mỹ, xong việc sau liền thành có cũng được mà không có cũng được tồn tại, thậm chí khả năng là nghiên cứu khoa học đối tượng. Đôi này hầu như cái gì cũng không thiếu kiểu ngạo công chúa nhiều lắm lúng túng?

Nhưng tình yêu vật này khả năng là trên đời duy nhất vi phạm đồng giá trao đổi các quy luật giá trị kỳ diệu tồn tại, chưa bao giờ là trả giá càng nhiều, được liền càng nhiều, lại càng không là người có bao nhiêu yêu năng, năng thì có nhiều yêu người.

Tsundere công chúa biết Triệu Nhạc yêu nàng.

Cũng khả năng là Triệu Nhạc căn bản không để ý những người khác, mà chỉ có đối với nàng đặc biệt, làm cho nàng lầm tưởng là ái tình, nhưng này liền được rồi.

Có thể bị một cái tương tự bệnh tâm thần. Nhưng trần ngập mị lực thiên tài khoa học kỹ thuật cuồng đơn độc lo lắng, đã là Thượng Đế khai ân chăm sóc. Liền không đủ tháo vác câu quá nhiều.

Sâu sắc mê luyện, có oán nhưng không hối hận.

Bạn gái biết rõ Triệu Nhạc đặc tính, nhưng không có chân chính chống lại lực, mỗi đến lúc đó đều không thể từ chối người yêu dục vọng. Thậm chí nàng có thể so với Triệu Nhạc càng hưng phấn.

Bởi vì vào đúng lúc này, yêu trong mắt người trong lòng, nàng là duy nhất tồn tại. Người đàn ông này toàn bộ thuộc về nàng.

Cùng kiếp trước như thế, Triệu Nhạc có quá nhiều chuyện muốn làm.

Bồi tiếp đại gia ha ha mấy lần, biểu thị hài lòng, hẳn liền dời đi sự chú ý, giục râu mép cha dẫn hẳn đi bà nội cái kia, hãy mau đem ca ca chuyển đại sự cả đời định ra đến.

Không sai, hẳn liền ca ca hôn nhân cũng quan.

Phủ thành có cái không đặc ý tiểu quan nuôi cái bảo bối con gái một, tên là chu Rei uyển.

Tiểu cô nương phi thường đẹp đẽ, thông tuệ đặc biệt, tâm có Taishi, hơi lớn sau, hiềm tên không đủ đại khí, chính mình cải danh khiến chu hùng vĩ, cũng thường thường cảm thán: "Đáng thương thân là thân con gái, không thể đáng trào càn trọng phư."

Hận mình là một nữ, chỉ có tài hoa chí khí hào hùng, sẽ không có thể tượng nam nhân như vậy kiến công lập nghiệp, uy phục thiên hạ.

Triệu Nhạc nghe nói sau, lập tức khiến người ta cẩn thận trình sát chứng thực quan trọng nhân tố, sau đó cùng phụ mẫu nói: "Vì là phòng ngừa ca ca bị Thái Kinh các gian thần chiêu vi là con rết, lợi dụng lúc bọn họ còn tại quan sát ca ca trưởng thành, hẳn là sớm đính hôn, đến lúc đó tốt có cơ chối từ. . . . Cái kia Chu gia tiểu thư liền không sai."

Đương nhiên, Triệu Nhạc chủ đạo việc này sự thực đến gạt ca ca.

Nào có ấu đệ xử lý nhanh thành niên huynh trưởng việc kết hôn?

Hoang đường.

Lấy Triệu Liêm mạnh hơn ninh tính tình, khẳng định khó có thể tiếp thu, khó tránh khỏi không vui, thậm chí phản cảm chống cự.

Trưởng tử việc kết hôn, Triệu Đại Hữu cái này làm cha nói rồi cũng không tính, đến có thương yêu nhất đại tôn tử bà lão định đoạt.

Trương Ý Tuệ khiến cho chút thủ đoạn, để Chu gia mười hai tuổi tiểu cô nương cùng trưởng tử, tại Thượng Nguyên dạ trùng hợp gặp gỡ, quen biết, tán ngẫu đến đầu cơ, có chút ý hợp tâm đầu cảm giác, lúc này mới chuẩn bị đến tiếp sau sự tình.

Bà lão nghe xong, lúc đó không có tỏ thái độ, vẫn tha tới hôm nay.

Ân, cuối cùng cũng coi như nàng khảo tra hợp lệ, định ra rồi.

Có thể có Văn Thành bá làm con rết, chu phụ càng cao hứng.

Tiểu cô nương quả nhiên không phải bình thường, đính hôn sau thường thường mượn cùng Triệu Minh Nguyệt chơi đùa làm bạn học tập làm lý do, trường trụ Triệu gia. Nàng vì là người rất đại khí, tiếp thu tân sinh sự vật cực kỳ nhanh. Rất nhiều bồi dưỡng tiền đồ.

Triệu Nhạc rất bận, liền đem bồi dưỡng có thời đại mới lý niệm hoàng hậu đại tẩu trọng trách giao cho bà nội cùng mẫu thân. Bà nội là chủ người phụ trách.

Cây liễu này mầm thời tiết, Triệu Nhạc cho bà nội, ca ca, Mã Công Lượng, đáp cái muộn đến hốt hoảng cũng muốn cùng bạn bè ra đi vòng vòng Sài Tiên bọn người tiền đưa, đơn độc nói với ca ca: "Đừng trách tiểu đệ dài dòng. Chuyến này, người là mang theo gian khổ nhiệm vụ.

Thái Sơn, trở về lại thường. Tọa thuyền thẳng đến Đông Kinh, tiên kiến Đồng Quán, đem xi măng chế tạo pháp giao cho hẳn, giải thích xi măng tại kiến tạo thành trại cấp tốc, tiến tiền, bớt việc, kiên cố đứng bền mấy ưu điểm, nói cho hẳn, nếu hẳn đi Tây Quân người hầu, chúng ta có thể vì hẳn cho tới 500 thốt chưa thiện chân chính chiến mã. Hai người đều vì trợ hẳn thành công. Lúc này Đồng Quán hay là thật muốn làm phiên sự nghiệp tên lưu sử sách,

cũng có thể làm được điểm sự tình.

Tóm chặt lấy hần đường dây này, để hần giúp người nhìn thấy hoàng đế, đem lễ vật đưa lên.

Sau đó hàng năm đều sẽ có mới mẻ lễ vật, để hoàng đế vẫn niệm lòng tốt của người, nhớ kỹ người, càng ngày càng yêu thích người, khi người muốn thi được sĩ làm quan, to lớn hơn nữa công một cái, lợi tự hiện.

Mặt khác, lại bãi phong một thoáng Thái Kinh, cũng đưa lên tấm gương, không cần thêm kim ngân tài bảo các lễ.

Ta làm đế hệ, không làm hần phe phái một thành viên, muốn lấy còn trẻ có linh hoạt ứng đối, chỉ cần hần không coi người là đối thủ đối thủ chính trị, tán thành người, chỉ ít không căm ghét bài xích cản trở lòng tốt của người sự tình, này liên Tề sống.

Tiểu nhân đắc tội không được.

Đại gian đại ác trí mưu như biển, thủ đoạn lão lạt, càng không thể khinh thường.

Tại Đông Kinh, vạn không thể quản việc không đâu, tâm địa nhất định phải ngạnh lên.

Thiên hạ người đáng thương quá nhiều, người hiện tại cứu không tới. Mù thể hiện, không bằng giấu dốt. Bằng không nhất thời không cần thận, liền có thể có thể chọc chúng ta không đỡ nổi người, thu nhận đại họa. Nếu có tâm, chờ người thành Đông Phương hoàng đế, thế giới tổng thống, lại cần thận cứu vớt vạn dân không muộn."

Nhìn thấy ca ca lấp loé con mắt, Triệu Nhạc đột nhiên lạnh lùng nói: "Người nếu ý nghĩ kỳ lạ, muốn học thành bản lãnh thật sự, trợ giúp hoàng đế thống trị tốt quốc gia xoay chuyển Càn Khôn, làm cái trung hiếu tiết nghĩa chín đứ cụ toàn danh thần. Ta khuyên người kịp lúc hết hy vọng. Bằng không, bà nội, cha mẹ, mình nguyệt, ta, bao quát người ở bên trong, giờ chết đều sẽ không quá xa.

Nhớ kỹ hai câu: Hoàng đế chỉ vì nhà hần tư lợi. Đại Tổng thánh nhân chỉ có, chỉ có thể có một cái —— hoàng đế."

"Ai so hoàng đế còn có khả năng, so hoàng đế còn tượng thánh nhân, tất nhiên so hoàng đế càng có uy vọng. Ai kết cục chính là chết."

"Không muốn dùng chúng ta độc nhất siêu thời đại thủ đoạn cho hoàng đế chi chiêu giải quyết nan đề. Người chỉ là người thiếu niên. Có việc nhất định nhiều cùng bà nội thương lượng."

"Ta không biết xuất sắc nhất chính trị gia hần là có cái gì tố chất, cũng không biết người khuyết thiếu chính trị gia cái gì phẩm chất. Chỉ biết là người có con bà nó kiên nghị, nhưng khuyết thiếu bà nội hiện thực linh hoạt xử thế thái độ, không có năng tàn nhẫn lão đạo.

Bà nội đi ra du ngoạn giải sầu là một trong những mục đích. Nàng có thể một đường không chế, nhắc nhở, trợ giúp người nắm một chuyện, tránh khỏi người phạm sai lầm, đây mới là căn bản."

Triệu Liêm vẫn không kêu một tiếng.

Triệu Nhạc khe khẽ thở dài.

"Lại nói, người muốn càng phiền. Xin mời ca ca nể tình yêu người nhất con bà nó an nguy trên, mọi việc tự lo lấy. Thiết mặc kích động tùy hứng. Bảo trọng."

Lại đi cảm tạ xin nhờ đi theo bảo vệ Lý Trợ, căn dặn chuyến này thị vệ đầu lĩnh Đồng Cương nhiều nghe Lý Trợ cùng có ra ngoài kinh nghiệm thị vệ.

Nhìn hơn năm mươi người đội ngũ chậm rãi đi xa, Triệu Nhạc đối với ca ca trong lúc vô tình toát ra đến khuynh hướng, lòng thầm lo lắng. Cho đến thực sự không nhìn thấy, lúc này mới chậm rãi cùng phụ mẫu trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 79: Ô ra mẩn là tốt rồi

Phụ mừng trưởng tử, mẫu đau bé yêu.

Tại sao?

Trung Hoa truyền thống, cũng là hiện đại thế giới phần lớn khu vực truyền thống: Phụ thân là gia đình trụ cột, trách nhiệm nặng.

Trưởng tử có thể mau chóng chia sẻ gia đình gánh nặng, vì lẽ đó phụ thân yêu thích.

Mà mẫu thân xuất phát từ mẫu tính, càng quan tâm càng nhiều bảo vệ chăm sóc ấu tử.

Đây là sinh tồn lựa chọn, cùng nam nữ cảm tình sai biệt, quan hệ kỳ thực không lớn.

Triệu Nhạc có thể nhìn ra ca ca trung quân tư tưởng kỳ thực cũng không có từ trên căn bản dao động, là bởi vì hấn giải bị tẩy não người thì như thế nào điên cuồng cố chấp.

Chín 0 sau 00 sau bắt quá là có thể từ tin tức con đường hiểu rõ 'Islam quốc' điên cuồng khủng bố hung ác, biết tà giáo ta người một nhà tại yên đài ta phòng ăn, chỉ vì luyện đảm, liền tại ban ngày ban mặt, điên cuồng giết chết một cái cùng bọn họ hoàn toàn không liên hệ phụ nữ đảng hoàng các tà ác sự tình.

Làm tám 0 sau, Triệu Nhạc nhưng là tự mình trải qua thân thích bên trong luân. công tín đồ là thế nào ngu xuẩn đáng sợ.

Nhi nữ người thân không bằng phát huy lớn, pháp, thành thần trọng yếu.

Đem trong nhà khổ cực tích góp tiền tài toàn bộ thành kính hiến cho, làm cho người nhà lão không chỗ nào dưỡng, bệnh không có tiền y, thậm chí cơm đều ăn không nổi, chính mình rơi vào làm sinh tồn làm kỹ, nữ đồ chơi tay chân, si mê không thay đổi, thích thú, nhà tan thậm chí người vong. Đây vẫn là trúng độc không tính thâm hành vì dẫn đến.

Trùng, tự chúng phản xã hội, chung quanh hại người, còn tự tin tại làm việc thiện tích công đức, hoàn toàn tuyệt diệt nhân tính.

Bị hủ nhò tẩy não mười năm, tính tình lại không phải như vậy ảo Triệu Liêm, sao lại dễ dàng thay đổi tin thủ chuẩn tắc.

Triệu Nhạc vốn định để ca ca hiểu thêm chút mới tư tưởng kiến thức mới, thời gian sử dụng cùng sự thực chậm rãi xoay chuyển ca ca, có thể thiếu kiên nhẫn cùng nóng phần hận đồng loạt phát tác, nhất thời không có ngăn chặn hóa, rất vội vàng đánh mạnh ca ca một chùy, đem ca ca bị thương không nhẹ, nhưng ở tư tưởng chuyển biến trên tác dụng?

Sách, hiệu quả quá tạm được.

Chỉ mong thông tuệ ca ca có thể ở đây giữa các hàng thấy rõ tàn khốc hiện thực. . .

Cực kỳ giải mẹ của đứa bé Trương Ý Tuệ càng có thể phát hiện trưởng tử trong lòng tính toán, cũng là càng âm thầm lo lắng.

Đối với nàng cùng trượng phu tới nói, không chỉ môi hở răng lạnh, ba đứa hài tử đều là yêu thích, đều là quý giá nhất bảo. Cái nào cũng không thể có sơ xuất, chớ nói chi là hy sinh cùng tự giết lẫn nhau.

Trưởng tử như vậy thông tuệ xuất sắc. Tiểu nhi tử thần kỳ hơn. Nếu có thể huynh đệ đồng lòng, đoàn kết hợp tác, nhất định lợi vô cùng. Ngược lại, cái kia tình cảnh liền thật đáng sợ.

Huynh đệ này hai không có một cái thiện tra.

Trưởng tử kỳ thực chủ yếu do Ninh thị lão phu nhân chăm sóc giáo dục nuôi lớn.

Bởi vì Trương Ý Tuệ muốn cùng trượng phu vì là giải quyết Triệu trang hàng vạn tấm miệng mà cộng đồng phấn đấu, còn muốn chăm sóc khuê nữ, hiếu kính lão nhân, quá mệt mỏi, không có thời gian cùng tính lực.

Trưởng tử được bà nội ảnh hưởng cực sâu, thêm vào di truyền, tâm từ sẽ không nhẹ dạ. Mà tiểu nhi tử phi phạm, rất rõ ràng trời sinh vững tâm, tư tưởng tự có Càn Khôn, ai cũng thay đổi không được điểm này.

Lúc cần thiết, hai chàng này đều có thể tàn nhẫn quyết tâm.

Tiểu nhi tử trước an ủi nói: Sẽ không lên diễn Huyền Vũ môn chi biến. Nếu ca ca chính là không thay đổi, nhiều nhất để ca ca ở nhà bên trong hiếu kính bà nội.

Có thể, từ nhỏ thì có hùng tâm tráng chí trưởng tử sao lại là có thể từ bỏ lý tưởng người? Sao có thể cam nguyện bị câu ở trong nhà ăn no chờ chết phí thời gian năm tháng?

Tiểu nhi tử từng nói: gia hưng yên, tất nhân tài lần ra. Nương, người xem đường lý tại nọ chưa, gia tộc không phải to lớn nhất, lại càng không là mạnh nhất, tối đa tính toán cái trung đẳng, có thể ruột thịt ba con trai một nữ mỗi người tuyệt vời, khuê nữ đều có thể đặt xuống một nửa giang sơn, thân tộc bên trong có thói nhân tài, vì lẽ đó là nhà bọn họ ra nết. Đây mới là lịch sử tất nhiên.

Trương Ý Tuệ lại so sánh chính mình, thấy thế nào thế nào cảm giác cùng đường lý tốt có so sánh, biết bao tương tự. Khác nhau đơn giản là chính mình

không bằng đậu thị có thể sinh nhi tử, trọng phụ không phải Lý Uyên thế thiếp thành đàn.

Bởi vậy, chỉ cần vừa nghĩ muốn trưởng tử cái kia sọi ảo kính, Trương Ý Tuệ liền không phải phát sầu, mà là kinh hồn bạt vía.

Nếu trưởng tử thật không thay đổi, tất nhiên là huynh đệ phản bội.

Lấy tiểu nhi tử thần kỳ bản lĩnh, có toàn bộ Triệu trang người ủng hộ đi theo chống đỡ, trưởng tử lại am hiểu chính trị cũng không phải đệ đệ đối thủ, nhưng, trưởng tử sẽ không chịu thua, mâu thuẫn chỉ có thể càng trở nên gay gắt.

Đến nhất định thời điểm, cho dù có trưởng bối từ trung bình hành, đường Lý gia thâm kịch cũng khó tránh khỏi tái diễn.

Ai!

Hải tử ngu ngốc, phụ mẫu sầu. Hải tử quá lợi hại, làm cha mẹ cũng chưa chắc bớt lo.

Đáng thương thiên hạ phụ mẫu.

Tại mẫu thân lo lắng đề phòng bên trong, Triệu Liêm một nhóm theo Triệu Nhạc kế hoạch, Đông Kinh, Giang Nam thuận lợi xoay chuyển mấy tháng sau, lên phía bắc bơi náo nhiệt hùng vĩ Thái Sơn, tại khốc hạ đến thời tiết nhưng về nhà.

Bà lão tựa hồ tuổi trẻ vài tuổi, mặt mày hồng hào, tinh thần mười phần, đi đứng gọn gàng, thân thể thẳng tắp, hiển nhiên thân thể rất tốt, tâm tình cực kỳ khoan khoái, chỉ là ánh mắt càng lạnh động.

Phân phát lễ vật, nàng cười híp mắt nói: "Lớn tuổi, ngại không được nhiệt. Trong nhà được, trở về tránh nghỉ hè."

Tại phụ mẫu ấu đệ quan tâm bên trong, rõ ràng gầy gò Triệu Liêm tượng thường ngày cười hành lễ thăm hỏi, sau đó liền một con đâm vào phòng mình, không trở ra.

Mã Công Lượng cùng Sài Tiến nhưng mỗi người không có tim không có phổi, biểu hiện lần sang khoái, một thân ung dung, cười cười nháo nháo, các về nhà, lại tập hợp lại, đều ở Triệu gia cố ý bố trí cái kia phòng sách bên trong đi học tiếp tục.

Bà lão sờ sờ trán định tự nhiên tiểu tôn tử, đối với sầu lo đầy mặt con trai con dâu khinh cười nói: "Đề Công Liêm ô mẩn đi. Mẩn đi ra, tất cả là tốt rồi. Không cần phải đề ý đến hần."

Sao có thể thật sự không quan.

Trương Ý Tuệ đem chăm sóc trọng điểm lập tức từ ấu tử chuyển tới trưởng tử trên người, sắp xếp kiệm lời ít nói yên lặng Tiểu Đậu Nha chăm sóc (giám thị) trưởng tử, phòng ngừa trưởng tử xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chính mình tự mình phụ trách trưởng tử một ngày ba bữa, không ngừng không giống nhau, đều là trưởng tử thích ăn.

Nóng bức qua đi. Triệu Liêm cuối cùng cũng coi như đi ra.

Người gầy đến thẳng thần đánh hoảng, ánh mắt lại sáng sủa cô động rất nhiều lần.

Nhìn quát cái tròn vo đầu trọc, ăn mặc vượt lương áo lót nhỏ quần soóc nhỏ tiểu dép, một thân nhẹ nhàng khoan khoái tự tại, tỏ rõ vẻ cười híp mắt ấu đệ hấp lưu mặt ong băng còn đứng ở cửa, nghiêng đầu nhỏ nhìn hần, Triệu Liêm cười tiếp nhận một con khác băng còn, cột kết cần khối tiếp theo, mỹ mỹ thường thức cái kia cổ thấu triệt tâm tỳ cảm giác mát mẻ, chậm rãi ngồi xổm xuống nói: "Vật này không tệ, cái này tàn khốc mùa hè liền chỉ vào nó mạng sống."

Sau đó đột nhiên nhìn chăm chăm Triệu Nhạc, cười khổ hỏi: "Ca ca có phải là rất ngu?"

Triệu Nhạc nhìn Ran Ran thiên, lại đưa tay gỡ gỡ ca ca mấn đầu tóc dài, cười hi hi nói: "Người thông minh nhất đều có như ngươi vậy qua. Tiểu đệ cũng vậy. Đem tóc dài xén chút là tốt rồi."

Triệu Liêm hiểu ý cười cợt, đảo mắt nhìn thấy phụ mẫu cùng hai bạn bè cười ha hả xuất hiện, không khỏi có chút ngạc nhiên.

Mã Công Lượng cùng Sài Tiến tượng Triệu Nhạc như thể trang phục, trên đầu một nước ánh sáng bầu. Mà phụ thân tóc dài cũng biến thành gần đủ ghim lên đến, râu mép cũng tu sửa đến ngắn mà đẹp đẽ, cả người có vẻ tuổi trẻ tháo vát rất nhiều.

Lại nhìn xung quanh, trong phủ lui tới gia đình, tóc cũng đều là ngắn đến không thể lại ngắn.

Sài Tiến cười vui vẻ lại đây kéo Triệu Liêm, vượt tự cái tron đầu, dương dương tự đắc cười nói: "Xem, nhẹ nhàng khoan khoái chứ? Thoải mái cực kỳ. . . Ước ao ghen tị chứ?"

Mã Công Lượng xem Sài Tiến không được điều, lại đây cười nói: "Ca ca đừng để ý tới này hai hàng. Mấy ngày nay không có người tại, ta được đủ hần đùa bảo khoe khoang. Đi, trước tiên lý cắt tóc, lại đi hồ bơi chơi cái sáng khoái."

Lôi kéo Triệu Liêm liền đi, "Tam Lang ở phía sau viện sửa chữa ba cái rất lớn hồ bơi, một cái là chúng ta, một cái. . . Xung quanh có bãi cát, mặt cỏ,

chòi nghỉ mát, hoa tươi, bóng cây, ghế nằm, bóng nước. . . Có các loại đặc chế đồ bơi, tại đâu chơi đùa hóng mát đọc sách, ai nha quá sáng khoái. . . Trong nhà đều yêu thích. Bà lão môn bắt đầu thấy ngứa mắt, có thể sau đó cũng nói cẩn thận đây."

Nhìn rốt cục khôi phục sức sống trường tử cười đi xa, làm cha mẹ trường thờ phào một hơi. Mấy ngày nay, trong lòng bọn họ so trường tử càng gian nan hơn.

Trương Ý Tuệ hiện tại chỉ cảm thấy người nhẹ như yến, tâm tình liền như lúc trước tâm hồn như vậy hưng phấn khoái hoạt.

Nàng lôi kéo ấu tử, vừa đi vừa cười thấp giọng nói: "Tam Lang, vẫn là người thắng."

Triệu Nhạc lắc lắc đầu, nhìn có chút mê hoặc bất an phụ mẫu, cười hi hi nói: "Là chúng ta thắng."

"Đúng, đúng. Là chúng ta. . ."

Lén lén lút lút trong bóng tối nhìn sát Lục Trúc trở lại lão thái thái cái kia báo cáo nhìn thấy tất cả.

Bà lão khẽ ừ một tiếng, thờ dài nói: "Ai, cuối cùng cũng coi như mưa qua thiên tình. Không dễ dàng nha!"

Triệu Liêm thanh lý tóc, chỉ là xén, cũng không có đi bơi, mà là một thân nhẹ nhàng khoan khoái xuất hiện tại bà nội trước mặt, vừa vào cửa liền quỳ xuống, quỳ đi được lão thái thái trước mặt, cúi đầu xấu hổ nói: "Tôn nhi ngu dốt bất hiếu, lụy bà nội bận tâm."

Lão thái thái kéo nhẹ nhàng trường tôn, trên dưới đánh giá, đầy mắt đau lòng, đến nửa ngày mới xoa một chút con mắt, vỗ ầu yếm đại tôn tử tay, cười nói: "Tôn nhi à, nghĩ thông suốt là tốt rồi. Tạo không tạo phận, thiết mặc kệ nó, liền như đệ đệ người nói, tạm thời hành tạm thời xem."

Chúng ta là bách tính, chỉ có cái mạng này quý giá. Sao có thể mặc người xâu xé?

Người sống không thể gọi niệng ngạt chết. Có chuẩn bị dù sao cũng hơn chưa chuẩn bị xong, đỡ phải đến lúc đó tùy ý mạn tử chém giết, bị chết oan uổng không đáng."

Cuối cùng, nàng ý tứ sâu xa nói: "Công danh lợi lộc, kế hoạch lớn bá nghiệp đều là hư. Có thể làm bao nhiêu làm bao nhiêu. Đồng lúa bồi trái qua chân thật là tốt rồi. Lý chính là đơn giản như vậy."

Triệu Liêm cười khò.

Lý là đơn giản, có thể có mấy người có thể hiểu thấu đáo làm được? Xem ta suy nghĩ bị thương cái này thâm.

Kỳ thực tại Đông Kinh, hẳn liền tuyệt vọng rồi.

Một chuyện quan quốc dân vinh nhục sinh tử hoàng đế đối với đại lợi quân sự xi măng, chiến mã hứng thú khuyết khuyết, đối với cái xem tướng thu dọn dáng vẻ tấm gương yêu thích có phải hay không, đối với Thương Triệu cố ý ở kinh thành dùng gái lầu xanh thành lập dạy dỗ ra kiểu mới ban nhạc, cùng các nàng biểu diễn ái tình các kính ca nhiệt vũ mê ly.

Như vậy hoàng đế cùng Nam Đường Hậu Chủ biết bao tương tự, vận mệnh cũng có thể cách biệt không có mấy chứ?

Đông Quán, một cái cuồng nhiệt muốn tại về mặt quân sự giương ra tài hoa, một lòng đại kiến thành tựu có lý tưởng thái giám, rốt cục đi tới Tây Quân, bước lên hành trình, nhưng tại 500 thớt trên chiến mã lấy chênh lệch giá một thoáng lấy đi 10 vạn quan. Còn rơi vào Thương Triệu thoải mái, Tây Quân hoan nghênh, hoàng đế thoải mái, quần thần có thói tán thưởng.

Này chứng minh cái gì?

Lại nhìn cái kia Cao Cầu, một cái chơi trò gian bóng đá du côn vô lại biết cái gì quân quốc đại sự?

Nhưng hẳn một mực cực kỳ được hoàng đế dựa vào trùng tin cậy.

Hoàng đế vì là đề bạt Cao Cầu thực sự là nhọc lòng, trước hết đề cho Cao Cầu nhập chức thủ vệ hoàng cung Cẩm quân chỉ huy, lại từng bước một đề bạt, ở trong quân thăng quan tốc độ cái kia nhanh nha, nếu không phải lo lắng chứng thần phản đối, còn có không phải biên cảnh chinh chiến đại công gia không được nhậm Tam Nha Thái úy tổ chế hạn chế, chỉ sợ sẽ một thoáng đem Cao Cầu lên tới võ quan đứng đầu.

Thôi đi đại lợi ích Đông Quán ông mất cân gờ bà thờ chai rượu, càng tiến một bước thu nạp Triệu Liêm, lòng tốt nhắc nhở, tiết lộ nói: Hoàng đế đã kế hoạch được rồi, đến nhất định thời điểm đem Cao Cầu dưới phóng tới Tây Quân, thác cho thủ vệ biên cảnh đại tướng Lưu Trọng Vũ, xâm công đến "Mạ vàng", vì là Cao Cầu sau đó thuận lợi lên chức đặt xuống cơ sở.

Cái gọi là đức cao vọng chúng Thái Kinh?

Hừ, không đề cập tới cũng được.

Quá dối trá, quá âm trầm lão lạt.

Lại nhìn Giang Nam bách tính.

Nếu không có Triệu Nhạc miêu tả khoa học kỹ thuật thế giới so sánh, Triệu Liêm từ biên cảnh không chịu nổi nơi, đột nhiên mắt thấy Giang Nam giàu có an lành, nhất định sẽ cảm giác rằng Đại Tổng thật tốt, có thể hiện tại không phải chuyện như vậy.

Một gần chết nông dân, lạc hậu công cụ, gay go hiệu suất, đáng thương thu hoạch, năm này qua năm khác không cảm giác được biến hóa sinh hoạt, điều vô dương oai tham bị tiêu lại, hoành hành bá đạo công tử nha nội, một kiện kiện quan trường đáng ghê tởm. . . .

Từng đề cho Triệu Liêm ước ao khát vọng quan chức đoan trang chính khí đáng về quan dung, rơi vào Triệu Liêm trong mắt liền thành từng con từng con trùng mắt liêu mạng so khôn khéo, liêu mạng so với ai khác càng sẽ làm quan, càng sẽ mò tiền hưởng thụ, càng sẽ lừa đời lấy tiếng sói ác.

Mà tốt nhất huynh đệ kiểm bạn bè cũng đối với trung quân ái quốc không phản đối.

Này liền để Triệu Liêm càng khó chịu hơn.

Sài Tiến cũng là thôi. Nhà hấn cùng hoàng triều có đại thù.

Mã Công Lượng lại còn nói kỳ thực hấn đối với làm quan căn bản không có hứng thú, nỗ lực thi khoa cử, bất quá là trong nhà kỳ vọng, huynh đệ ở bên người là tấm gương, cũng có hiếu thắng so sánh tâm tác dụng. Hứng thú của hấn tại thương mại, đối với sách mới bên trong giảng giải những thương mại mới hình thức sản phẩm mới người mới đoạn mê.

Phụ thân hấn cũng nói rồi, Tam Lang là đang đùa thiên làm bàn cờ, tính làm du hí.

Như thế mang cảm sự tình, làm Nhị ca tại sao có thể không tham dự?

Cùng huynh đệ hợp tác, tự do tự tại cho mình người làm quan kiểm tiền quản lý tài vụ, chẳng lẽ không so vì là người khác bán mạng, còn muốn được uất khí tốt?

Đối với hoa quý thiếu niên tới nói, bạn học bạn tốt tại tư tưởng ảnh hưởng cùng lực sát thương trên mới đúng to lớn nhất. Phụ mẫu lão sư tận tình khuyên nhủ nói 10,000 câu, chỉ sợ đỉnh không lên cùng trường bạn tốt thuận miệng một câu.

Dọc theo con đường này một kiện kiện sự tình, đều từng bước một phá hủy Triệu Liêm muốn kiên trì niềm tin.

Bọn nhỏ ở trường học nghe đều là chúng ta xã hội là cỡ nào mỹ hảo, mọi người là cao bao nhiêu vẫn còn. . . Có thể lớn lên hiểu chuyện, lại phát hiện căn bản không phải lão sư giảng như vậy, các bước lên xã hội, tại tàn khốc vô tình trên thực tế chạm đến vỡ đầu chảy máu từng trận tuyệt vọng, loại kia to lớn đá kích. . .

Triệu Liêm chính là tao ngộ cái này.

Chính là phản bội tuổi, thông tuệ hơn người Triệu Liêm làm sao có thể không nghĩ lại chuyển biến?

Đây là Triệu Nhạc duy nhất tự tin khởi nguồn. Sự thực chứng minh hấn thành công.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 80: Một bước một khâu

Loáng một cái đến Sùng Ninh bốn năm, tức ta nguyên 1105 năm. Triệu Nhạc bốn tuổi.

Một năm này phát sinh rất nhiều chuyện.

Trương Cận bắt đầu tại Hà Gian chấp chính, vì là Doanh Châu Tri châu, Cao Dương quan lộ An phủ sứ, chấp chương quân chính quyền to. Thương Châu tại hấn quản lý trong phạm vi, sẽ trở nên so trước đây an toàn rất nhiều.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hấn sẽ một mực làm đến 1112 năm, hơn nữa sẽ có cái gọi Triệu Đình Thần phụ tá cùng hấn đến cùng.

Đầu năm, Triệu Liêm kết hôn.

Đối với 'Hận không thể hóa nam nhi thân, càng mã dương đao chém Liễu khấu, thu Yên Vân' tiểu thê tử Chu thị, Triệu Liêm phi thường hài lòng, phi thường tôn trọng. Đại gia cũng đều yêu thích.

Chỉ là 'Yêu lo chuyện bao đồng' đệ đệ nói rồi, nữ nhân quá nhỏ, sinh con không tốt. Mãn mười tám mới tốt. Triệu Liêm vợ chồng tuy là vì phu thê, nhưng là phân phòng ngủ.

Tiểu Chu cùng Triệu Minh Nguyệt trước sau như một vợ vàng học mới mẽ quái lạ nhưng kiến thức hữu dụng, làm tiểu giáo viên, làm được vui vẻ, không có cảm giác mình đã không phải 'Thiếu nữ'.

Tiểu Phan Tri châu đang hoàng hôn rồi mấy năm, rốt cục dựa vào nhiều năm liên tục mua Thương Triệu bỏ tới Liễu khấu đầu, thêm vào chính mình một điểm chiến công, tại năm ngoải mùa đông được toại nguyện thăng trở lại kinh thành hưởng phúc.

Tiểu Phan cả nhà đều đại đại thở một hơi, đối với hoàng đế càng ngày càng cảm kích cùng trung tâm.

Triệu Cát cảm giác được, âm thầm buồn bực.

Lúc này, bên người tiểu thái giám Lương Sư Thành (Đồng Quán thân thích) giấu điểm đề điểm "Nô tài nghe nói qua một chút tin tức, nô tài đang nghĩ, có phải là Thương Triệu duyên có? Dù sao bọn họ cùng ở tại Thương Châu giết địch nha."

Liền, rỗng tâm thoải mái, an lòng.

Mới tới Tri châu là Thái Kinh người, rất tự phụ hung hăng, càng cảm ghét thiếu niên đặc ý Triệu Liêm.

Hắn nhìn chằm chằm Triệu Nhạc đại tẩu, vốn là muốn thừa dịp triệu chu còn không kết hôn phá hỏng hôn ước, đem thông tuệ tuyệt sắc Tiểu Chu hiến cho hoàng đế làm một người mới bản Tiểu Chu Hậu.

Không nghĩ, Tiểu Chu cười gằn, không phải Công Liêm không lấy chồng.

Này như thế một cái khuê nữ, coi như hòn ngọc quý trên tay, yêu vượt qua tính mạng, lại tự giác không thích hợp làm quan chu phụ không là gì thắng quan làm ngoại thích, tự nhiên chống đỡ khuê nữ lựa chọn, cũng đơn giản khí quan dọn nhà đến Triệu trang dạy học đi tới.

Lúc này, Triệu Cát có tâm sự, nhưng còn không có đồ ra không đại thu nữ nhân.

Dù sao thành viên nòng cốt còn thiếu nhiều lắm vững chắc. Càng có hướng về thái hậu quán. Không thể thỏa thích hà hê.

Tri châu không thức thời, không mời mà tới, tại hôn lễ trên còn toả sáng trào phúng khiêu khích thoải, trước mặt mọi người nghi vấn Triệu Liêm trung quân chi tâm, nhân phẩm cùng tài học, nhất thời trêu đến ngồi đầy ồ lên.

Nơi khác khách hoặc ngạc nhiên hoặc phẫn nộ, mỗi người có tâm tư riêng.

Thương Châu khách quý nhưng đều tức giận nhìn chằm chằm Tri châu.

Tạm thời không đề cập tới cùng Thương Triệu quan hệ. Triệu Liêm là bọn ta Thương Châu vinh quang, tên tài sử sách vinh quang. Người đây cái đến Thương Châu còn chưa ngồi nóng đít đồ vật đã nghĩ hại Triệu Liêm, một, hai lại đánh bọn ta mặt?

Không phải nhân thân phận người, bọn ta sớm một ủng tiến lên đem người đánh thành liên mẹ người đều không nhận ra đầu heo.

Triệu Nhạc tại bên cạnh mẫu thân nhìn chằm chằm vị này "Ta liền ô nhục người giẫm người, người có thể đem bản quan thế nào" mà hơi có chút trắng trợn không kiêng dè Tri châu, khoe miệng lộ ra một tia sau đó để thế giới đều sợ hãi cười gằn.

Triệu Đại Hữu giận dữ, ngắt lấy Tri châu cái cổ, một đường tha chó chết như thế nài ép lôi kéo đến pháo đài ở ngoài, vút trên đất tàn nhẫn đập mấy đá, cười lạnh nói: "Giáp tốt người đuôi, thành thật khi người quan. Không phải vậy, bỏ mình tộc diệt đối với người là khinh. Cút đi."

Hà Bắc Đông Lộ cao nhất quan trên Trương Cận ngồi chắc uống rượu, căn bản làm như không nhìn thấy.

Tri châu bộ mặt mất hết, trên người đại thống, trong lòng đại hận, bắt chuyện bộ hạ nắm Triệu Đại Hữu tội.

Bộ hạ nhưng từng cái từng cái như chết rồi cha như thế, không người dám động ngón tay.

Cầm quân Thống chế cùng lão Thương Châu không chắc ở trong lòng còn thầm mắng: "Văn Thành bá trên Kỵ Đô úy cha (hư giai thắng), là người cái Tri châu nói nắm liền có thể nắm? Người mới mấy phẩm?

Coi như người chỗ dựa ngành, dám động, vậy cũng đến bọn ta cùng Thương Châu quân nghe lời người. Bọn ta đánh không lại Triệu trang ba bảo hơn vạn hương binh, quân công dựa vào Thương Triệu, cha mẹ bằng hữu thân thích còn hy vọng dựa vào Thương Triệu nhiều kiếm tiền.

Người có cái gì có thể nại? Có thể cho bọn ta chỗ tốt gì?

Nhìn người hận không thể đem Thương Châu thổi đến trời cao ba thước dạng.

Thích!"

Tri châu chỉ được trướng đỏ mặt, tại đồng liêu trào phúng trong ánh mắt chặt vật mà quay về, nhất thời không làm gì được Thương Triệu, ở trong lòng âm thầm mưu tính.

Không nghĩ, vèn vèn mấy ngày sau, hẳn chỉ có một con trai bảo bối tại cùng người khác tranh giành tình nhân bên trong từ thanh lâu rơi xuống, tại chỗ suýt thành bại liệt.

Xe của mình kiểu cũng nhân ngựa đột nhiên phát điên, tại 'Xuống nông thôn thị sát' trên đường chạy loạn lao nhanh, dẫn đến xe phiến hủy người trọng thương, tốt huyền muốn mệnh.

Tri châu làm sợ,

"Tốt người cái Thương Triệu dám mưu hại mệnh quan triều đình", suy đoán lung tung bất hạnh căn nguyên, đem con trai bảo bối sự tình cũng quy tại Thương Triệu âm mưu trên, (tuy rằng đều là Triệu Nhạc một tay bày ra) nhưng cũng chỉ có thể trước tiên thành thật dưỡng thương.

Bởi vì người lãnh đạo trực tiếp Trương Cận căn bản không phản ứng hẳn lên án.

Chúng có đâu?

Hơn nữa còn là người vô lễ trước.

Trọng yếu chính là, Văn Thành bá mặt là người biết đánh nhau?

Muốn hiến nữ sắc mời sủng?

Trơ trên người. Không ai quản người.

Có thể, cường sách Văn Thành bá hôn nhân, muốn lấy hoàng đế tư dục lợi ích ép Văn Thành bá, để nằm ở trong cuộc hoàng đế không thể giữ gìn thương thức Triệu Liêm, thậm chí từ đây căm ghét Triệu Liêm?

Tính toán rất tốt.

Chỉ là, người đem hoàng đế danh tiếng đặt nơi nào?

Nhục nhả giới trí thức kiêu, mưu hại người đọc sách thần tượng, chiết toàn bộ giới trí thức tôn nghiêm mặt mũi, hoàng đế cũng không dám dễ dàng làm, người đáng là gì?

Lá gan của người đến lớn bao nhiêu? Đầu óc đến nước vào tới trình độ nào?

Người hỏi một chút Thái Kinh có dám hay không tượng người làm như thế?

Người loại này tham bị ngông cuồng đồ con lợn sống sót thuần là kẻ đáng ghét, mất hết người đọc sách mặt. Ngã chết đáng đời. Không có ngã chết, đã tính toán tiện nghi người.

Càng làm cho Tri châu cấu giận sợ hãi chính là: Tám tháng kinh thí, Triệu Liêm bị hoàng đế thân điểm vì là trạng nguyên.

Kỳ thực là sớm nội định.

Bởi vì hoàng cung đòi Thương Triệu kính hiến hoa cửa sổ thủy tinh, mỹ quan hào phóng sáng sủa, dùng bền, không sợ mưa gió. . . . Đồng thời treo lên Thương Triệu dâng lên đồng bộ mới mẻ độc đáo đẹp để rèm cửa sổ.

Lần này, sáng long lanh hoàng cung ít đi âm trầm mục nát bực bội, mới thật sự là xa hoa, dường như Thiên cung.

Lưu ly cỡ nào đắt giá. Thương Triệu vì thế tiêu tốn to lớn, đưa còn không là xa xỉ đồ vật, trung tâm chứng giám. Liền lão thái sau đều vui mừng tán thưởng, khích lệ Thương Triệu trung tâm có khả năng.

Tần phi môn nhìn pha lê trong gương chính mình kiêu diễm, còn hy vọng Thương Triệu đưa lên càng thật tốt hơn đồ vật, thí dụ như quần áo xinh đẹp, mới ca khúc. . . . Để hoàng đế càng yêu thích chính mình, cũng dần dần theo lão thái mới xuất hiện hồng.

To lớn nhất người được lợi Triệu Cát tự nhiên càng thêm vui mừng.

Còn có, Triệu Liêm căn cứ đệ đệ cố ý cung cấp hậu thế sử gia đánh giá tán tụng Triệu Cát tài học chi ngữ, thích hợp thêm giờ thích hợp mới điểm quan trọng, tả thành tán tụng Triệu Cát có thể tại văn trị phương diện kiến đại công sách luận, đang đập trúng hoàng đế đặc ý cùng lòng ngứa ngứa nơi.

Để tự nhiên đại hỷ.

Cứ như vậy, Triệu Liêm không làm trạng nguyên đều không có thiên lý.

Những tượng Thương Châu Tri châu như thế tâm tư giám khảo, trong lòng đổ kỵ bài xích, không dám đề cho Triệu Liêm thi rớt, lại tìm sự tình tàn nhẫn ép Triệu Liêm thứ tự, kết quả trêu đến hoàng đế rất không thoải mái, làm đường niệm Triệu Liêm bài thi trên thơ:

Túy bên trong khêu đèn xem kiếm, mộng về thối giấc liên doanh. 800 dặm phân dưới trướng chích, năm mươi huyền phiên tái ngoại thanh. Sa trường thu điểm binh.

Mã lâm Địch Lư nhanh chóng, cung như phích lịch huyền kinh. Giải quyết xong quân vương chuyện thiên hạ, thắng được khi còn sống phía sau tên. Thiếu niên hăng hái!

Quát hỏi những giám khảo: "Như vậy thơ, các người ai có thể làm đến? Như vậy lòng dạ chí khí, các người ai có? Các người chính là đối xử như thế liên trung quân ái quốc có chí thiếu niên thiên tài thần tử?"

"Hà?"

Quát lớn một trận, ngược lại cũng không có trừng phạt giám khảo, chỉ là làm mất mặt càng ác hơn: Phong Triệu Liêm văn kỳ úy, thăng thần thiên chương các.

Văn kỳ úy không tính là gì, kém râu mép cha hư giai một đoạn dài.

Nhưng, thời Tống điện các thần tử có "Một khi này chức, toại làm tên lưu" lời giải thích.

Danh tướng Lưu Chí chính là đến hoàng đế thưởng thức, thu được "Tập Hiền điện tu soạn" "Cao cấp chức danh", từng bước thăng chức.

Triệu Liêm như vậy còn trẻ liền thu được cao khởi điểm chức danh, thực tế phải đi là tại Hàn lâm viện việc chung, tại hoàng đế bên người làm thư ký, tham nghị các loại công việc.

Hắn tại hoàng đế trong lòng địa vị có thể tương đương được.

Ba năm trước cái kia mùa hè, Triệu Liêm cùng đệ đệ có ước hẹn: 17 tuổi nhất định phải là Tiến sĩ, hơn nữa Cao Trung. 20 tuổi nhất định phải là Tri huyện, 26 tuổi nhất định phải làm Tri phủ, chương quân quyền.

Hiện tại, Triệu Liêm thực hiện cái thứ nhất ước định, ghi nhớ:

Gió đêm xuân hoa nở ngàn thụ, càn thối lạc, tình như mưa.

Bảo mã điều xe hương mẫn lộ.

Tiếng phượng tiêu động, ngọc ánh sáng chuyển, một đêm ngư long vũ.

Nga cây tuyết liễu hoàng kim sợi, nói cười dịu dàng hoa mai đi.

Chúng bên trong tìm hán trăm nghìn độ, bỗng nhiên nhìn lại,

Người kia nhưng tại, đèn đóm tàn tạ nơi.

Chúng loại thơ từ, bắt đầu tại hoàng đế bên người đóng vai tốt trung tâm tiến tới, lại thiện giải thánh ý, thiện có thể làm cho hoàng đế hài lòng ưu tú tốt thiếu niên nhân vật, cẩn thận bắt đầu hoạn lộ cuộc đời, yên lặng lãnh khốc quan sát tất cả, nỗ lực học tập tăng lên chính mình kinh nghiệm quan trường cùng năng lực.

Cho tới cái kia tiểu Tri châu, tự có đệ đệ thu thập cho hắn sống còn khó chịu hơn chết.

Triệu Liêm đến, cao hứng nhất chính là Quyền Bang Ngạn.

'Cùng chung chí hướng' cùng trường bạn tốt gặp nhau, từ đây tại quan trường có lẫn nhau trợ giúp kiên cố nhất đồng minh, không còn cô đơn nữa, làm sao có thể không hưng phấn?

Chỉ là loại này hưng phấn không có kéo dài bao lâu liền kết thúc.

Quyền Bang Ngạn triệu hồi Thương Châu quản một phủ giáo dục.

Nguyên bản trong lịch sử hắn cũng là như vậy, bất quá lúc này nhưng là Triệu Nhạc mưu tính, để ca ca xảo diệu lợi dụng những đồ kỵ giả chủ động cổ động hoàng đế mở ra 'Triệu quyền minh'.

Quyền Bang Ngạn trở lại Thương Châu mới thuận tiện Triệu Nhạc chậm rãi thâm thấu tư tưởng kéo vì là đồng bọn. Việc này để ca ca trực tiếp làm, nguy hiểm quá cao.

Ai biết Quyền Bang Ngân có thể hay không thay đổi?

Vị này nhưng là có thể vì là Đại Tổng hy sinh tất cả Kháng Kim danh thần, niềm tin cùng tính cách đều không phải như vậy kiên nghị.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 81: Cô quạnh như tuyết

Triệu Nhạc phát hiện mình dính lên lâm bầm lâu bầu tất xấu, không phải mới phát hiện, tại cổ bản hải khách đạo trưởng vô lượng phái đồ đệ Lý Trợ đưa tới nhóm đầu tiên yêu khoa học kỹ thuật người đọc sách không lâu, hần liền phát hiện.

Khi đó, hần đột nhiên rõ ràng: Nguyên lai, đối với xuyên qua khách chuyện đáng sợ nhất là —— như tuyết cô quạnh.

Thế gian đầu người phun trào, ta nhưng côi cút độc hành.

Bên người tiếng người huyên náo, ta nhưng như hăm u cốc.

Không người lý giải người nghĩ cái gì, không ai có thể nghe hiểu người nói là gì.

Đối mặt toàn bộ thế giới, không phí vụn ngữ ngàn ngôn, nhưng là đàn gảy tai trâu, nước đổ đầu vịt.

Không nhân hòa người có tiếng nói chung. Càng không ai có thể theo kịp bước tiến của người, càng khỏi nói sóng vai đồng hành.

Như vậy làm sao có thể không cô độc cô quạnh?

Người là có cảm tình nhu cầu, có giao lưu dục vọng, cho dù không cần ái tình, cũng ít nhất phải có tri thức gần gũi, ham muốn tương tự, có thể chơi thân bằng hữu.

Triệu Nhạc không có.

Biệt tàn nhẫn, làm sao sẽ không lâm bầm lâu bầu?

Chỉ có thể lâm bầm lâu bầu.

Lý Trợ tự mình đưa tới khoa học kỹ thuật nhân tài, cư sư phụ hần nói đều là côi đời này ham muốn nhất, tôi có ngộ tính, tôi có trình độ, chỉ ít là có tiềm lực nhất bách công nhân tài. Là vô lượng đạo trưởng từ đi khắp thiên hạ nhiều năm như vậy tìm kiếm kết bạn kỹ nhân đệ tử bên trong tỉ mỉ chọn lựa ra, đáng tin nhất tinh anh.

Hải khách đạo trưởng thành tâm cùng nỗ lực không thể nghỉ ngơi.

Nhưng là. . . Đây chính là thế gian này kiệt xuất nhất khoa học kỹ thuật nhân tài?

Hai cái lão thợ thủ công: Trầm nghĩa, Lý Nhị, đều từng là Đại Tổng quan trọng bên trong trụ cột, có sở trường riêng, đều thông minh khéo léo, đều có một thân tinh xảo tài nghệ, nhưng miệng bản, tính tình quật cường, không có nhân lực kính, sẽ không hỗn quan trường, làm không được quan, đến tuổi già vô lực, tự nhiên phân thành vô dụng rác rưởi, bị dọn dẹp ra quan trọng phưởng, lại thu dưỡng mấy cái tuổi nhỏ thông minh cô nhi làm đồ đệ lấy thừa tài nghệ, kết quả đưa nhóc choai choai, ăn cùng lão tử, hoa nhiều tránh ít, rơi vào bản cùng chán nản, khó mà chống đỡ được sinh hoạt, có thể nhảy nhót tung bừng đến hiện tại, tất cả đều là hải khách đạo trưởng công lao.

Ba người đọc sách: Đinh đi xa, ngộ tác dụng lớn, mạc đình hỏi.

Trong nhà đều đã từng là phú hộ, sẽ không thiện kinh doanh, thì không lên quan, ham muốn lại cực phí tiền, vì lẽ đó cũng thành hải khách đạo trưởng cố ý cứu tế giúp đỡ đối tượng.

Mặt khác ba cái lại là tiểu đạo sĩ, tục gia tên: Thứ tư cầu, lý tế, tiền trí khai.

Này sáu vị đều rất trẻ trung, đều xác thực đối với khoa học kỹ thuật có cuồng nhiệt hứng thú.

Nói cách khác, đều là cực có thể dùng tiền nhưng không am hiểu kiếm tiền chủ —— vì là nghiên cứu mà nghiên cứu, đơn thuần nhân viên nghiên cứu khoa học.

Bọn họ nhìn Triệu Nhạc ánh mắt đầu tiên là kinh ngạc, lại chính là hưng phấn chờ mong, phảng phất trước mắt tiểu nhân không phải sinh động người, mà là hiện thể thể gian tán tài đồng tử, oan đại đầu Đại Kim chủ.

Mỗi người tỏ rõ vẻ là cười, con mắt đều tỏa ánh sáng.

Cái này cần dực vọng tới trình độ nào a!

Triệu Nhạc vuốt mũi muốn: Thật khó cho hải khách đạo trưởng có thể kiên trì nhiều năm như vậy vô tư cung cấp bọn họ chỉ tiêu xài không sản xuất. Không trách thanh cao tự thưởng tự xưng là lục địa thần tiên đạo trưởng sẽ đam mê giết người giết tiền.

Chờ mong rất cao, đầu lưỡi thì một thoáng bọn họ nắm giữ mấy lý hoá tri thức, kết quả một chậu nước lạnh tráo đầu mà xuống.

Đơn giản là 《Mộng Khê Bút Đàm》, thêm một ít hoặc thích hợp hữu dụng, hoặc chỉ do mù cần nhắc nguy khoa học kỹ thuật phát hiện.

Nỗ lực an ủi mình, thông minh có hứng thú là tốt rồi.

Trần đầy phần khởi dạy mấy ngày, Triệu Nhạc một suất phần viết, ủ rũ cực độ.

Ánh sáng giáo những khoa học kỹ thuật phù hiệu liền hao hết miệng lưỡi.

Tại sao muốn dùng cái này kỳ quái phù hiệu biểu thị a?

Ký hiệu này làm sao sẽ đại biểu cái này hàm nghĩa đây. . . .

Bọn họ học được rất chăm chú, rất tích cực, cũng không ngại học hỏi kẻ dưới.

Có thể mẹ người, cái nào nhiều như vậy tại sao.

Ta kiếp trước học dùng, nó chính là đại biểu cái này.

Phát minh giả lúc trước chính là như thế theo chính mình linh cảm định. Lẽ nào ta vì nghênh hiệp các người mừng thói quen tốt kiến thức, liền huỷ bỏ những này, lại thương lượng với các người mất công sức nhọc lòng trùng định?

Cái kia đến lãng phí bao nhiêu thời gian, càng biết đánh loạn ta đã hình thành vững vàng tri thức trật tự cùng nghiên cứu.

Nhìn từng cái từng cái cuồng nhiệt nhưng mê man bướng bỉnh mặt, Triệu Nhạc nổi giận, vỗ bàn một cái quát hỏi: "Là người lợi hại, vẫn là ta lợi hại? Ta là giảng dạy, vẫn là người là giảng dạy?"

Không có tại sao. Ta liền như thế định, người liền như thế nắm giữ như thế dùng."

Thời đại này, oan đại đầu quá khó tìm. Vô lượng mặc kệ bọn ta, đứt đoạn mất tài lộ, cũng không thể đắc tội nữa người tí hon màu vàng.

'Khoa học kỹ thuật các tinh anh' không phục, nhưng đều thành thật.

Để người chuyên nghiệp làm chuyên nghiệp sự tình. Để người thích hợp làm thích hợp sự tình.

Triệu Nhạc đề ép hỏa khí, một lần nữa kiểm tra những người này am hiểu lĩnh vực, an bài xong mỗi người bọn họ chủ công lĩnh vực.

Về chút hai duy đồ hình, như là: Không thể hình lập phương, bánh Rose cầu thang, ác ma âm thoa, khảo tra nhãn lực không gian sức tưởng tượng. Ra chút đề, khảo tra năng lực tính toán, tư duy logic ăn khớp năng lực trình thám. . . .

Cuối cùng, phái đầu đã gì hai tự phụ ngoan cố lão thợ thủ công đi thôn trang nhà xưởng hỗ trợ, để thực chiến mở ra ngành quán bọn họ mới kỹ năng, phát huy bọn họ nhiệt lượng thừa.

Cái khác đều tuổi trẻ, lão thợ thủ công đồ đệ còn đều là choai choai thiếu niên, tiếp thu năng lực mạnh, có thể kể tục lý luận thêm thực tiễn học tập.

Triệu Nhạc căn cứ bọn họ trình độ cùng sở trường, đem viết xong tương quan tri thức thư vút cho bọn họ, gọi ra hứng thú của bọn họ, để chính bọn họ thảo luận, từ đơn giản nhất trụ cột nhất tri thức bắt nguồn từ học. Thực sự không hiểu nổi, trước tiên tập hợp trên giấy, chờ mỗi trời xế chiều ta đoạn thời gian tập trung giải đáp.

Trước tiên có gà, vẫn là trước tiên có trứng?

Chuyện này với hẳn người khả năng chỉ là cái vấn đề thú vị du hí, đối với Triệu Nhạc nhưng là thực tế tàn khốc.

Nói thí dụ như, muốn có máy phát điện, phải trước tiên có sinh sản tương quan linh kiện công nghiệp máy cái, cũng không có điện, không nhúc nhích lực, từ đâu tới công nghiệp máy cái linh kiện?

Kiếp trước, muốn cái gì linh kiện, tự có tương quan công nghiệp máy cái sinh sản, cho dù không có, chỉ ít có thể sử dụng đã có máy cái nghiên cứu chế tạo sinh sản ra thích hợp máy cái, tái sản xuất cần linh kiện.

Có thể nơi này không phải công nghiệp đồng bộ xã hội, tất cả bắt đầu từ con số không, quen thuộc hiện đại công nghiệp Triệu Nhạc, đột nhiên đến nơi này, thật sự có điểm luống cuống.

Hắn là lợi hại, không phải là toàn năng, coi như toàn năng, một mình hắn có thể làm gì?

Then chốt là, ai mẹ kiếp biết ban đầu công nghiệp xã hội là giải quyết thế nào những này nan đề. Trước đây đều là muốn thì có, đem ra liền dùng. Không chi phí lòng này, ai sẽ muốn những vấn đề này.

Tại thế giới này, Triệu Nhạc cảm giác rằng vẫn là trước tiên có gà.

Trước mắt nhất định phải giải quyết trước tiên có gà vấn đề, trước hết đến có động lực.

Bất đắc dĩ chỉ được từ nguyên thủy nhất động lực —— máy chạy bằng hơi nước bắt đầu đi.

Ai, chính là như thế cấp thấp yêu cầu, hy vọng những người này trong khoảng thời gian ngắn làm ra máy chạy bằng hơi nước, cũng là đòi hỏi, càng khỏi nói máy phát điện.

Tốt ở tại bọn hắn đều thông minh, có nhất định nội tình, càng có nhân viên nghiên cứu khoa học nhất định phải có mãnh liệt hứng thú, ngược lại còn có thời gian, để bọn họ tự học thành tài, cũng đảm Nhâm lão sư, phụ trách dẫn dắt giáo dục những cố ý chọn lựa ra thông tuệ đứa nhỏ.

"Thật sự coi ta là đứa ngốc oan đại đầu a?"

Nói cho các ngươi, ta không phải hải khách đạo trường, không có cái kia vô tư kính dăng tinh thần, cũng không cần các ngươi vì là thăm dò khoa học kỹ thuật, xúc tiến tiến bộ khoa học kỹ thuật mà vì là nghiên cứu mà nghiên cứu, nghiên cứu cũng nhiều là mù làm mù làm lỡ công phu, đồ phí tiền tài.

Vì các ngươi cổ áo trụ các sinh tồn cần, từ giờ trở đi, các ngươi phải nỗ lực theo ta học, mau chóng nắm giữ nhất định kiến thức khoa học kỹ thuật, khoa học kỹ thuật phương hướng, khoa học thủ đoạn, khoa học kỹ thuật phương thức tư duy, Từng sự cụ thể thực tiễn nghiên cứu chế tạo công tác, làm ra ta cần gấp đồ vật, sáng tạo ra hiệu ích, cũng giáo học sinh tốt.

Lại nghĩ ánh sáng tiêu xài không công hiến, làm mang theo khoa học kỹ thuật nhân viên tên tuổi ký sinh trùng?

Trả lời liền hai chữ: Không cửa."

Thái độ rất ác liệt.

Nhưng Triệu Nhạc tri thức hết sức chấn động những người này, sâu sắc hấp dẫn bọn họ, vì lẽ đó tại đại thể nghe hiểu Triệu Nhạc ý tứ sau, không có một cái cam lòng làm đầu nghiêm thể diện các ầu bực bội đi.

Đương nhiên cũng khả năng là bọn họ hiểu rõ vô cùng chính mình sinh tồn năng lực, biết một khi rời đi, cũng sẽ không lại có thêm cái vô lượng đứa ngốc nuôi sống bọn họ quán bọn họ, bọn họ lưu lạc xã hội chuẩn đến tươi sống chết đói.

Vì lẽ đó không dám phản kháng rời đi.

"Nóng bỏng chờ mong cùng hy vọng thất bại. Nhân sinh cô quạnh như tuyết a!"

Triệu Nhạc mắt nhìn mênh mông vũ trụ, ừ ừ bất đắc dĩ cảm thán.

Bên cạnh một cái như vậy cao như vậy mập tiểu nam em bé quen thuộc địa điểm điểm tron đầu nhỏ, sau đó lại không có tim không có phổi nổ nổ vô cùng kêu "Từ ca cùng ta chơi" xếp gỗ, xe hơi nhỏ các món đồ chơi.

Đúng, Triệu Nhạc bên người luôn có cái đuôi nhỏ, theo đuôi —— cùng tuổi tiểu Lưu Thông.

Lưu Thông không phải thần đồng, chỉ là cái tiêu chuẩn cổ đại ở nông thôn bốn tuổi thành thục, cái gì cũng không hiểu, cái gì cũng tò mò, thích chơi nghịch ngợm, hoạt bát hiếu động, từ nhỏ cùng Triệu Nhạc cùng nhau lớn lên, quen thuộc theo Triệu Nhạc hỗn, quen thuộc tại Triệu Nhạc cảm thán điểm đầu nhỏ, quen thuộc Triệu Nhạc dẫn dắt cùng dẫn dắt, cũng thường thường quấy rầy thậm chí phá hoại Triệu Nhạc mỗi ngày sắp xếp tràn đầy công tác kế hoạch, mà Triệu Nhạc chưa bao giờ đối với Lưu Thông phát hỏa, chỉ có đối với Lưu Thông biểu hiện ra sự kiên nhẫn kinh người cùng khoan dung.

Chỉ vì hắn là Triệu Nhạc nãi huynh đệ, giám chứng Triệu Nhạc tồn tại cùng trưởng thành đều không phải hư huyền. Cũng là tại Triệu Nhạc trong lòng, thế giới này duy nhất có tư cách khiến hắn từ ca người.

Triệu Nhạc từ khi còn bé liền muốn Lưu Thông như thế khiến hắn. Không nhìn quản gia lão Lưu người một nhà phản đối.

Hiện tại, tiểu Lư Thông lại bắt đầu quen thuộc nghe Triệu Nhạc quay về hấn lăm bầm lầu bầu nói kỳ quái thoại.

Hắn đương nhiên nghe không hiểu khác một thế giới hiện đại sự tình, đặc biệt là mạng lưới dùng từ, cũng không để ý.

Hắn chỉ biết là mỗi lần tứ ca như vậy sau, sẽ tâm tình tốt lên, sẽ cùng hắn thoả thích chơi, có lúc còn có thể làm chút mới mẻ ăn ngon.

Vì lẽ đó mỗi lần đều rất có kiên nhẫn nghe.

Cô quạnh Triệu Nhạc chỉ có thể quay về vô tri nãi huynh đệ nói chút không cách nào hướng về bất kỳ ai nói rõ hoặc nói rõ sự tình. Thân thể của hắn bí mật, cho dù là đối với yêu nhất mẹ của hắn cũng không thể tiết lộ.

Bốn tuổi sinh nhật qua đi, đảo mắt cuối mùa thu đi tới. Lại là một năm Liêu khấu phạm một bên.

Phùng bác, một cái hùng khoát đạo sĩ lưng đeo cự kiếm, kỵ một thớt cực thần tuấn chiến mã, đang hướng về Thương Châu chạy như điên tới.

Mục tiêu của hắn là Triệu trang. Hắn giống như Triệu Nhạc, cũng là cái cô quạnh như tuyết cô độc khách.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 82: Đạo trưởng Vô Danh

Nguyên Thôi gia bảo cách bờ biển bến tàu gần, còn có hà thuận tiện vận tải, bây giờ đã biến thành một cái to lớn hình tròn công nghiệp thành trì, nhân xưng triệu hai trang.

Bên trong chủ yếu là cần bảo mật dân dụng đại nhà xưởng, mới phát công nhân công nghiệp gia đình, cùng với ngư dân cùng bộ phận Thủy quân ở lại khu, không có tá điền. Chính là cái mới phát công nghiệp thành thị.

Lư Vũ, Triệu Việt, Triệu Tín thay phiên mang hai lão Giáo đầu phụ trách nơi này và bến tàu.

Trong ba người mỗi lần chỉ chừa một người lưu thủ nghỉ ngơi, hai người khác phụ trách trên biển đại giang đại hà cước phí, thuận tiện tiêu diệt gặp phải hải tặc nước phi, quản lý ngư nghiệp cùng hải sản phẩm sinh sản gia công, cùng Triệu Nhạc độ cao cường điệu coi trọng hải quân huấn luyện.

Liêu khấu xuôi nam, Triệu Đại Hữu hai năm qua đều mang theo Lý Trợ cùng tiểu nhi tử, tại triệu hai trang chờ Liêu khấu. Bởi vì Diêm Sơn cảnh nội không có gì cướp, hầu như rất khó gặp đến Liêu kỵ bóng người.

Lý Trợ rõ ràng thành thực rất nhiều, lại mở ra phạm tâm, đem nắm đại quyền Triệu trang tập đoàn hội đồng quản trị Phó tổng giám sự tình, thăm kè tổng tham mưu trưởng kiêm hành chính tổng giám, vẫn không chịu xuất giá đại cô nương Lý Ny câu đến tay, bây giờ hải tử đều sinh một cái. Chỉ là vẫn cứ đạo sĩ trang phục.

Lý Ny rất không hiểu.

Lý Trợ giải thích nói quen thuộc, cũng thuận tiện làm việc.

Kỳ thực hắn là sợ sệt Triệu Nhạc sẽ có một ngày sạn Đạo giáo.

Triệu Nhạc có một lần trong lúc vô tình đã nói, trên đời đa dạng tín ngưỡng cùng giáo phái hải đi tới, chỉ có Trung Hoa Đạo môn Phật môn nhiều nhất sẽ không sự tình sinh sản, ngày đêm nói lời nói suông, chuyên chờ bách tính cung dưỡng. Là người liền muốn công tác, bọn họ dựa vào cái gì làm ký sinh trùng?

Chỉ trích phê bình ngữ khí cũng không mãnh liệt, tựa hồ chính là thuận miệng nói một chút.

Nhưng Lý Trợ biết, vị này thần đồng vì là người đơn giản, đặc điểm rõ ràng, yêu ghét rõ ràng, tựa hồ rất dễ dàng một chút nhìn thấu, thực trác không phải vậy, ai cũng không biết trong lòng hắn đến cùng đang suy nghĩ cái gì.

Cõi đời này thật giải Triệu Nhạc có lẽ chỉ có thương yêu nhất hắn, hắn cũng tới nương theo kính trọng mẫu thân.

Chỉ là, Lý Trợ cùng lâu, đã hiểu rõ chút Triệu Nhạc tính khí quen thuộc.

Có lúc, Triệu Nhạc nói càng là bình thần bình thần, mang ý nghĩa trong lòng hấn sát cơ cùng quyết tâm càng là hung hăng kiên định.

Đạo sĩ trang phục chính là lúc nào cũng nhắc nhở Triệu Nhạc: Ta là đạo sĩ, có thể sự phụ cùng ta đang giúp người. Thật sự có một ngày như vậy, người đến đối với Đạo môn hạ thủ lưu tình. Là nên thanh lý, nhưng không thể một cây toàn quét.

Triệu Nhạc nào có biết Lý Trạo có tâm tư này.

Hắn không để ý người khác cá tính trang điểm, chỉ vì biểu tỷ cùng Lý Trạo cao hứng.

Dưới cái nhìn của hắn, ưu tú quái lạ nam nữ phối thành ưu tú quái lạ phu thê, khó nói ai quyến rũ đến ai.

Chính mình vị này biểu tỷ không phải là ngồi không, đặc biệt là được hấn tư nghĩ quá nhiều ảnh hưởng, rất nhiều làm nam nữ bình đẳng mở đường tiên phong tư thế. Người xem một chút nàng thủ hạ đám kia bạch lĩnh nữ hấn từ liền rõ ràng.

Xa xôi phương bắc chạy như điên tới hùng khoát đạo sĩ chính là hải khách đạo trưởng nhắc qua Vô Danh, kỳ thực chuyên vì Triệu Nhạc mà tới.

Hắn thật tò mò, đến cùng là ra sao em bé lại có thể thuyết phục luôn luôn mí mắt hướng lên trời vô lượng.

Có thể tìm Triệu Nhạc nhưng chơi đùa hắn không nhẹ.

Hắn chưa bao giờ từng tới Thương Châu, nào có biết Triệu trang phân bán, hai, ba, ba cái pháo đài.

Một hơi bốn nhịp Diêm Sơn cảnh, hơi sau khi nghe ngóng,

Người qua đường lập tức nha một tiếng, cười chỉ vào một phương nói, quá dễ tìm. Hướng về đi đâu, nhìn thấy to lớn pháo đài chính là.

Kết quả là triệu ba bảo.

Vừa nghe lão đạo là tìm chính mình chủ nhân, đem môn trang đình cảnh giác nhiều lần đánh giá sau, cũng rất khách khí, chỉ tay bản bảo, chủ nhân không ở nơi này, người hướng về phương hướng nào đi, Lưỡng Hà pháo đài là được rồi.

Kết quả bản bảo cửa thành thủ vệ bị lão đạo hùng khoát tang thương sợ hết hồn, nhưng vẫn cứ thô bạo nói: "Chủ nhân không ở. Xin mời sau đó trở lại."

Lão đạo nhần nhin hòa, hỏi lại người chủ nhân đi đâu?

Trang đình nhưng đảo mắt, nói thầm trong lòng: "Tại Triệu trang hỏi thăm sự tình, người liền mã đều không xuống? Thật lớn bài người. Ai biết người là làm gì. Ta chủ nhân hành tung sao có thể tiết lộ cho người?"

Căn bản không phản ứng.

Lão đạo cùng Triệu Nhạc một cái tính khí, ai cản trở hấn mục đích, lập tức nôn nóng thiếu kiên nhẫn, lúc này thúc ngựa xông thẳng mà vào.

Trang đình môn kinh nộ: Lão đạo này lá gan đủ phì người, cũng không nhìn một cái chỗ này là người có thể ngang ngược? Còn dám đùa tăn nhần làm ngạnh?

Cầm đao thương cùng nhau tiến lên.

Ai biết lão đạo tại tuần mã trên đánh hai chân khoảng chừng kỳ diệu liền quét. Máy chục trang đình môn dồn dập ngã ra thật xa, không người có thể ngăn hấn chốc lát.

Thần tuần chiến mã thoáng qua liền vọt qua đường hẻm, quẹo vào trong thành.

Chạy không xa, lão đạo cảm giác không đúng, đột nhiên bay lên trời, nhảy ra lưng ngựa, trong chớp mắt liền kéo lại một cái đi ngang qua, phát hiện không đúng muốn trốn tránh trốn lão Trang dân, cường tính nhần nại, để âm thanh hết sức ôn hòa, nói: "Đi, báo cáo nhà người nữ chủ nhân, liền nói Vô Danh đạo trưởng tới chơi."

Trang dân kinh hoảng, nhưng vốn định lấy chết chống đỡ, quyết không đầu hàng, không ngờ càng là kết quả như vậy, nhất thời thờ phào, đưa tay xoa sạch lão đạo lời hấn bàn tay lớn, đầu một ngang, "Ta đi thông báo. Nhưng người tới thật là thành thật tại đây chờ. Bằng không chết oan đừng trách ta không trước đó nhắc nhở."

Lão đạo nhìn nhìn bốn phía đột nhiên xuất hiện từng chiếc một xe bắn tên cùng kỳ quái gây, phát tay một cái hét lớn: "Ta không ác ý. Gọi Lý Trạo cái kia thẳng nhóc đi ra thấy ta."

Có thể xung quanh thờ ơ không động lòng, để phòng nghiêm ngặt.

Lão đạo không phải đến đùa uy phong làm phá hoại, chỉ có thể phiến muộn thành thật chờ.

Cũng may cái kia trang dân rất nhanh sẽ ký một con ngựa trở về, lần này thái độ thay đổi, rất cung kính, nói nam chủ nhân không ở nhà. Nữ chủ nhân xin mời đạo trưởng uống trà.

Lão đạo nhưng chau mày, gãi gãi đầu, không nhận được nói: "Ta không phải tới uống trà. Ta tìm Triệu Nhạc. Nói cho ta hắn ở đâu?"

Trang dân nhất thời đầy mắt cảnh giác, cũng không phản ứng vấn đề này, chỉ nói tiếng "Chờ", lại đi báo cáo.

Lúc này, Trương Ý Tuệ tự mình đến rồi.

Nàng cách thật xa đánh giá một thoáng lão đạo, cười ha ha hỏi: "Xin hỏi tiên trưởng là Lý Trọng người nào a?"

Lão đạo cũng đánh giá Trương Ý Tuệ, lần này thái độ cũng ôn hòa, nhưng nói có thể khó nghe.

"Ai hi phải cùng tiểu tử kia có quan hệ?"

Ta đánh qua ánh mắt hắn trưởng trên đỉnh đầu muốn cướp ta tên gọi sư phụ, sau đó cảm giác rằng hắn hắc sư phụ võ nghệ không sao thế, nhưng học vấn còn thật sự có tài, người không sai, lại bồi hắn một thanh kiếm "

Trương Ý Tuệ nhất thời liền nở nụ cười, nói: "Như tiên mọc ra gậy, xin mời đi Thanh Trì làng xóm. Nhà ta phu quân cùng tiểu nhi từ bọn họ đều ở nơi đó chuẩn bị thống kích Liêu tặc."

Lão đạo rõ ràng sùng sốt một chút, thốt ra mà ra: "Trứng đại em bé cũng đánh Liêu khấu?"

Trương Ý Tuệ cũng không nỡ lão đạo lỗ mãng vô lễ, như trước cười ha ha, một điểm một vị trang đỉnh tiểu đầu mục: "Ngươi, vì là tiên trưởng dẫn đường. Đến bước nhỏ báo tại Tam Lang."

Lại thấp giọng căn dặn một câu: "Thái độ nội dung chính đang, hoàn thành tốt nhiệm vụ."

Lão đạo hướng về Trương Ý Tuệ tùy tiện vừa chấp tay, trùng đầu mục kia quát một tiếng "Luu loét điểm." Nhảy tót lên ngựa, điều mã mà đi.

Trương Ý Tuệ nhìn lão đạo phóng ngựa quẹo vào đường hẻm, lông mày vì ngưng, có chút bận tâm tiểu nhi tử, khẽ thở dài, tọa lên xe ngựa chậm rãi trở lại.

Trang đỉnh đầu mục làm được rồi dẫn đường đang, lại không có thể hoàn thành thông báo trước tiểu chủ nhân nhiệm vụ.

Lão đạo này mã quá nhanh, các xa xa nhìn thấy pháo đài mơ hồ đường viền, đột nhiên gia tốc, rất nhanh sẽ đem đầu mục vứt ra thật xa. Chờ hắn hô to liễu mạng thúc ngựa chạy tới. Lão đạo đã quét mở cửa thành thủ vệ, vọt thẳng đi vào.

Cũng may nghe vô cùng chặt vật bọn thủ vệ nói lý cô gia nhận ra lão đạo, có hắn bồi tiếp đi vào, dẫn đường đầu mục lúc này mới khinh xả giận, lại mau mau đi vào tìm tiểu chủ nhân.

Lão đạo cũng không là địch. Nhiệm vụ hoàn thành đến cái nào tính toán cái nào, nhưng không thể không làm.

Lão đạo với trước mắt kỳ lạ kiến trúc bố cục coi như không gặp, nhìn cũng mã chạy chậm chậm Lý Trọng nói: "Năm đó tiểu tử ngốc đã lớn như vậy? Năm năm vẫn là mười năm? Ta đã quên năm tháng."

Ngữ khí tựa hồ có hơi cảm giác tang thương khái.

Có thể lời kể tiếp lại là khó nghe.

"Thật không biết ngươi mí mắt hướng lên trời sư phụ là nghĩ như thế nào, ánh mắt gì, lại định ngươi làm truyền nhân. Ngươi nhìn một cái ngươi đây không cứng sấu con gà con tê dặng, cũng chính là có thể vui đùa một chút đơn đả độc đấu, bắt nạt một thoáng những tên phế vật này."

"Chiến trường tranh đấu, phá địch vạn dặm, hoành hành thế gian, liền ngươi đây thân thể nhỏ bé?"

Có thể đỉnh cái mao dưng a."

"Chiến trận đến mệt chết, xuống biển đến chết đuối, cánh đồng tuyết đến đông chết, sa mạc đến giết chết. . . Còn kim kiếm thư sinh? Vũ chính là vũ, làm thư sinh đánh rắn. Đỉnh như thế cái biệt hiệu, cũng không ngại mất mặt. . ."

Kiều ngạo Lý Trọng hiện tại rất tốt khác tính khí, cực kỳ tốt bắt nạt, nghe lão đạo ô nhục quát mắng, cũng không đỏ mặt lúng túng, chỉ là một mặt cười khở, còn phải thỉnh thoảng khiêm tốn cẩn thận cung kính mà biểu thị một thoáng ân a chủng loại tán thành từ.

Không trêu chọc nổi nha!

Này chủ liên này xú đạo đức, then chốt là bản lĩnh lớn đến không phải người.

Nếu như nói sư phụ là thoát nhưng phạm trần cơ trí bán tiên. Vậy này chủ chính là coi rẻ thế tục, hoành hành nhân gian mà vương.

Năm đó, liền tự phụ vô địch thiên hạ sự phụ lấy sở trường nhất kiếm thuật cũng không ngăn nổi hấn mười hiệp. Nay vẫn là luận võ luận bàn. Làm thật giết, sách, không dám tưởng tượng.

Cường giả như vậy không phải ta có thể chống đối.

Nha, đúng rồi, lão đạo so Tam Lang còn ác miệng.

Lý Trọng tưởng quá trớn, bỗng nhiên nghĩ tới đây tra trên, nhất thời có một ngộ: Nay một già một trẻ thật là con mẹ nhà nó như, ở phương diện khác quá giống.

Đều có độc nhất kinh người bản lĩnh. Đều có cùng thể gian bất luận người nào cũng không giống đặc biệt tư tưởng. Đều rất lập độc hành, làm theo ý mình, không nhìn quá nhiều đồ vật. Đều nhìn tượng bát thanh thủy, kỳ thực ai cũng nhìn không thấu.

Bọn họ mới đúng cùng loại người, chỉ ít tại tính tình phương diện là. Tam Lang hẳn là lão đạo loại mới khiến người ta cảm thấy càng hợp lẽ thường.

Chỉ là, lão đạo tìm Triệu Nhạc làm cái gì?

Này đại tiểu quái vật tụ lại cùng nhau, biết. . . .

Kẻ ác tự có kẻ ác trị. Quái vật còn phải trách vật đối phó. Tiểu quái vật ác miệng nhất định có thể ngạt chết lão quái vật ác miệng. . . .

Ha ha, cái kia nhất định rất thú vị."

Lý Trọng nghĩ đi nghĩ lại, không khỏi thất thần bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 83: Tiểu độc vật PK lão độc vật

Lão đạo nhìn thấy Triệu Nhạc, Triệu Nhạc đang dẫn nãi huynh đệ đánh Thái cực quyền.

Kiếp trước hẳn thời niên thiếu học được mấy tay truyền thống võ thuật chân thực công phu, Thái cực quyền càng được chút chân truyền, mỗi ngày lấy võ thuật rèn luyện thân thể, tăng cao tố chất thân thể cùng tinh lực, vì lẽ đó tuy rằng biến thành khoa học kỹ thuật cuồng, sẽ không văn nhược, ngược lại thân thủ gọn gàng, thân thể tương đương cường tráng, bằng không bạch nhân đại nữ sao lại thời gian dài như vậy với hắn.

Kiếp này từ có thể bước đi không lâu liền bắt đầu kiếp trước quen thuộc, gồm nó dạy cho bên người rất nhiều người, tỷ như thân bà nội.

Lúc ở nhà, Triệu Nhạc mỗi ngày đều bồi bà nội đồng thời luyện.

Đây là hiếu đạo, cũng là hai ông cháu tăng mạnh giao lưu một loại phương thức.

Có lúc mẫu thân cũng sẽ tập hợp thú gia nhập.

Giờ khắc này, hắn đánh cho rất chậm, rất chăm chú, rèn luyện đồng thời cũng hóng mát một chút, thay đổi đầu óc.

Bên cạnh tiểu Lưu Thông chính là làm chơi.

Thân thể tại theo khoa tay, đầu sớm không biết chuyển đi đâu rồi.

Hắn Thái cực quyền là Triệu Nhạc tay lấy tay giáo dục.

Mỗi ngày làm đuôi nhỏ, cũng đến theo luyện cái này. Bằng không tứ ca sẽ không cao hứng không kể chuyện xưa, không cùng hắn chơi, ăn ngon lại càng không có.

Đừng xem lão đạo thô lỗ táo bạo, nhưng thấy cảnh này, hắn rất yên tĩnh đứng ở một bên, hướng về trong miệng ném món đồ gì, rất có kiên nhẫn chờ, cứ việc trong mắt khỏe miệng đều lộ ra một tia xem thường.

Nhưng nhìn một lúc, lão đạo tựa hồ phát hiện chút gì, trong mắt lộ ra một chút hứng thú, nhìn ra chăm chú lên, tình cờ còn có thể theo khoa tay hai lần.

Triệu Nhạc lại đánh hơn một phút mới thu công.

Tiểu Lưu Thông nhất thời cao hứng, lập tức đình chỉ mù khoa tay, lôi kéo Triệu Nhạc chỉ chỉ lão đạo kêu: "Tứ ca, tứ ca, ngươi nhìn hấn có ăn ngon."

Sợ Triệu Nhạc không trọng thị, lại yết ngưng nước cường điệu một câu: "Đậu đỏ đậu, đậu nành đậu. Chưa từng ăn."

Triệu Nhạc sớm nhìn thấy đạo trưởng khỏe miệng bọt mép, chỉ là không chút biến sắc, hiện tại cũng chỉ là vỗ vỗ Lưu Thông tay.

Lưu Thông liền không ồn ào.

Hắn đã quen tứ ca một ít ám chỉ động tác, lập tức kiên trì chờ tứ ca đem hấn muốn ăn làm lại đây.

Lão đạo thẳng thắn nhận lấy, nhìn xuống, thô thanh thở mạnh hỏi: "Đứa bé, ngươi chính là Triệu Nhạc?"

Hùng khoát thân thể tượng núi như thế chặn ở Triệu Nhạc trước mặt. Người Tổng nói thân cao chín thước, đại khái chính là chỉ người như thế.

Triệu Nhạc bình tĩnh mà ngẩng lên khuôn mặt nhỏ đánh giá lão đạo, không có một tia vẻ sợ hãi.

Lão đạo dáng dấp giống như vậy, nhưng bất luận người nào nhìn thấy đầu tiên nhìn đều sẽ khắc sâu ấn tượng.

Cao thẳng to lớn mũi, mảnh hỏ giống như sắc bén hoàng con mắt, không có râu mép.

Tại thế giới này, Triệu Nhạc vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy cạo râu.

Lão đạo râu mép thổi đến sạch sẽ, trên mặt chỉ có thanh hư hư, để Triệu Nhạc nhìn cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái.

Nhưng cái khác liền không nhẹ nhàng khoan khoái.

Tò rõ vẻ tro bụi, biểu lộ tang thương, có chút tiểu vết thương, không phải đao kiếm thương, không biết là nguyên nhân gì hình thành, không nhìn ra tuổi, chỉ có thể phán đoán trung niên hoặc bên trong năm trở lên;

Tiết đến quá ngắn tóc đen thui, không có đai quan, không trát cân, dùng cái không biết cái gì đồ chơi lung tung trát, tùy ý nghiêng lệch ở sau gáy;

Hôi không hôi hắc không đen tạng đạo bào; trên chân phượng bắc man tử lam cao eo giày ủng cũng có chút rách nát; bên hông cắm vào chuôi đạo sĩ tiêu chí vật —— phát trần, bản sắc hấn là bạch, hiện tại thành tạp sắc, còn toả ra cỗ mồ hôi bản vị, phỏng chừng làm roi ngựa tác dụng nhiều hơn cái khác. . .

Hình tượng này lạc Triệu Nhạc trong mắt, mãnh liệt nhất cảm thụ không phải lời thô, mà là, khó chịu.

Nói không được không đúng chỗ nào, chính là cảm giác đặc biệt không phối hợp.

Vô Danh?

Phải gọi mảnh hỏ đạo trưởng mới chuẩn xác.

Đây nhất định là cái kỳ hoa tồn tại.

Mục cao hơn đỉnh hải khách đạo sĩ là kỳ hoa, có thể cùng hấn làm bằng hữu chỉ có thể là đồng loại.

Lão đạo không có được đáp lại, trừng lên cặp kia đáng sợ con mắt, càng thô thanh thở mạnh nói: "Ta lớn tuổi như vậy, hỏi ngươi thoại, ngươi tại sao không trở về đáp?"

Lễ tiết, lễ tiết đứa bé có hiểu hay không?"

Triệu Nhạc nở nụ cười, ung dung thông thả nói: "Theo lễ tiết, ngươi nên trước tiên giới thiệu chính mình, hỏi lại thoại chứ?"

Lão đạo ạch một thoáng, há mồm muốn chống chế chút gì, lại nghe Triệu Nhạc lại cười híp mắt hỏi: "Xin hỏi tiên trưởng ở đâu toà tiên sơn, cái nào toà tiên quan tu hành a?"

Còn tiên, tiên cái rắm. Chết rồi đều một đồng thịt rữa.

Lão đạo nói thầm một tiếng, trợn mắt nói: "Ngũ Đài Sơn, vân đài quan. Ta gọi Vô Danh, chính là vô danh tiểu tốt Vô Danh. Kiểu gì? Đứa bé hài lòng chưa?"

Triệu Nhạc không để ý tới chất vấn, liếc mắt phía sau đang cố nén ý cười Lý Trọng, trên khuôn mặt nhỏ nhún cổ ý lộ ra nghi hoặc, hỏi: "Ngũ Đài Sơn?"

Không phải đại hòa thượng địa phương sao?"

Lão đạo bản năng cong lên miệng rộng: "Hoàng cung Ngự hoa viên, ta muốn trụ cái kia, ai có thể đánh đuổi ta?"

Triệu Nhạc gật đầu.

Lão đạo cũng không biết đứa bé là tán thành hẳn, vẫn là ý tứ gì khác, liền thấy Triệu Nhạc hướng về hẳn đuổi ra một cái tay nhỏ bé.

"Làm gì? Muốn lễ vật?"

Lão đạo có chút không phân: "Ta là khách nhân, thật xa đến, mặc kệ cơm không nói, liền ngụm nước cũng không có, đứa bé còn vọng tưởng cái này?"

Triệu Nhạc cau mày nói: "Ngươi nhìn lên học trộm ta Thái cực quyền, lẽ nào sẽ không có báo lại?"

"Thâu?"

Lão đạo khinh thường hừ một tiếng: "Ngươi vậy cũng gọi võ nghệ?"

Ngừ khí lại nhẹ đi: "Hừm, Thái cực quyền?"

Cũng có cái kia điểm ý mới. Ta thừa nhận chịu đến điểm dẫn dắt. Có thể ta không có lễ vật. Nếu không, ta thu ngươi làm đồ đệ, dạy ngươi điểm bản lĩnh thật sự kiểu gì?"

Triệu Nhạc không nhìn lão đạo lấp loé ánh mắt, chỉ chỉ lão đạo đạo bào trên không ra ngô ra khoai phùng cái kia túi áo, "Đem ngươi có cùng ở trong đó như thế đồ vật đều bồi cho ta, qua loa xem như là lễ vật chứ?"

"Ha ha?"

Lão đạo nở nụ cười, móc ra một tiểu đem ném vào trong miệng, vừa tước, vừa nói hàm hồ không rõ: "Đứa bé, ngươi biết đây là cái gì ư? Ngươi nghe nói Đại Tổng có sao?"

Nó một hạt so hoàng kim vạn lạng đều quý giá."

"Vốn muốn gọi nó đậu phộng, bất quá cân nhắc nó tác dụng không nhỏ, giá trị cao, vẫn là gọi quả Nhân sâm đi. Như vậy dễ dàng cho sau đó đại diện tích mở rộng."

Triệu Nhạc nhìn chăm chăm lão đạo cười hi hi: "Ngươi không cho?"

Ta đem vân đài quan báo cho triều đình, vật này kể cả cà chua rồi, cây ớt chủng loại, bảo đảm một cộng lông cũng không cho ngươi còn lại."

Ể?

Lão đạo thật sùng sốt.

"Làm sao ngươi biết ta có loại, không phải liền điểm ấy?"

Đậu phộng?

Nó không phải là đậu phộng "

Triệu Nhạc cười nói: "Cái kia mới mẻ bì, sao có thể không phải năm nay thu hoạch?"

Ta biết nó là trong đất căn sinh. Chỉ là, tiên trưởng không cảm thấy đậu phộng danh tự này rất xuất trần rất đẹp sao?"

Lão đạo sao quan tâm có đẹp hay không, bàn tay lớn gãi gãi đầu, đột nhiên tỉnh ngộ ừ một tiếng: "Há, nguyên lai tại đây chờ ta a. Đứa bé, ngươi thật là đủ giáo hoạt ác độc."

Nói như vậy, nhưng cười lên, hẳn gật cái đầu to nói: "Cà chua?"

Là tượng đồ cây hồng.

Cây ớt? Là cay.

Ấn. Tên thức dậy, nghe tượng cái kia về sự tình, so ta lên tốt."

Có thể là khen thưởng, đem đậu phộng đào cho Triệu Nhạc một cái, lão đạo lại nhìn chăm chăm Triệu Nhạc hỏi: "Ngươi biết vật này đánh từ đâu tới?"

Triệu Nhạc hai tay nhận lấy, một hạt không ăn, xoay người đều cho Lưu Thông nói: "Liền ăn những này đi. Cái khác lưu làm hạt giống, sang năm tứ ca

lại để người ăn cái đủ."

Lưu Thông yết ngắm nước tiếp nhận, mặt mày hớn hở, tứ ca chưa bao giờ để hân thất vọng, sẽ không ăn một mình: "Tứ ca cũng ăn."

Triệu Nhạc cười cười, để Lưu Thông vừa hưởng dụng đi, chính mình kế tục đổi mặt lão đạo, nhàn nhạt nói: "Bên kia bờ đại dương sao. Lười khác đặt tên, liền khiến nó Châu Mỹ được rồi."

Chờ ta thuyền lớn tạo được rồi, tự nhiên sẽ đem nên làm đến đâu làm đến, hơn nữa loại đến càng tốt hơn.

Để nhũ cái nào hiểu được thể nào hưởng dụng chúng nó?"

Lão đạo mắt thấy Triệu Nhạc như vậy hữu ái Lưu Thông, như vậy có khác chế lực, ánh mắt lóe lên một tia tán thưởng.

Vật này có thể đến không dễ.

Là hân tự Liêu Đông đại Trường Sơn đảo trắng trốn cướp đoạt đến thuyền nhân viên vật tư, thuận hải dương lên phía bắc, vượt băng nguyên, thuyền nát, cường dùng đồng hành mọi người chết sạch sẽ, giết một loại mạnh mẽ hung mãnh màu trắng dã thú làm thức ăn, thật vất vả bất ngờ bước lên một mảnh khác rộng rãi mậu đại địa, lại giết mãnh thú, đầu rắn độc, chầy hiểm địa, giết nhìn làm như cùng loại dã nhân, một đường kỳ không ngừng cướp tới bắt đến mã xuôi nam, lại xuyên qua hiểm ác rừng rậm nguyên thủy, gặp phải văn minh lại dã man ngoại tộc, biểu diễn cường hân võ công, được thân như thể sùng bái, qua đoạn thời gian nghỉ ngơi được rồi, lại tạo thuyền dùng những dị tộc kia điều khiển, xuyên qua biển rộng phiêu về Đông Phương.

Trong lúc hiểm ác tự không cần phải nhắc tới.

Ngoại tộc đều trước sau chết ở trên biển. Chỉ những này thích ăn không có cam lòng đều ăn, phong kín tại trong rương đồ vật theo hân may mắn lên bờ.

Lão đạo sớm trước còn bơi qua Tây Á Châu Âu, xa nhất đến qua châu Phi, chớ nói chi là Đại Liêu Đại Tống nam á những này gần địa phương, là chân chính hoàn du thể giới đệ nhất nhân, trên mặt vết thương chính là chứng minh,

Hân vô cùng xác định, những thứ đồ này Đại Tống tuyệt không có, cũng không có ai nghe nói qua, chớ nói chi là gặp.

Như vậy vật hi hân, Triệu Nhạc loại này chính là hiếu kỳ tham ăn tuổi đứa bé, có thể nhận được không ném một cái, xác thực hiếm thấy.

Hân tự nhiên không biết Triệu Nhạc tại khác một thể giới sớm ăn qua, thậm chí còn tự tay từng trông.

Để nhũ là ý tứ gì, không hiểu, nhưng cảm giác không phải lời hay.

Lão đạo không để ý. Hân quan tâm chính là mặt khác sự tình.

"Đứa bé, làm sao người biết? Thái cực quyền là người sáng tạo ra? Lễ nào người thực sự là thần đồng? Trên đời thật có thần tiên?"

Ngừ khí toát ra giạt mình.

Loại tâm tình này đối với lão đạo tới nói quá hiếm có quá ngạc nhiên.

Triệu Nhạc không để ý tới vấn đề này, lại hỏi: "Tiên trưởng vì sao phải thu ta làm đồ đệ? Lễ nào ta cốt cách tinh kỳ, là tập võ thiên tài?"

"Còn cốt cách thanh kỳ?"

Lão đạo ác miệng lại bắt đầu quen thuộc lẫn lộn: "Ta sư tổ một đời kinh thiên kỳ tài, cũng không dám nói này mạnh miệng. Người, tối đa, hừ hừ."

Có thể là ý thức được trước mắt đứa bé ác miệng công lực càng hơn một bậc, có kiêng kỵ, có thể là đột nhiên tỉ mỉ, lo lắng đã kích hài tử, miệng dưới lưu tình cho là tích đức, lão đạo chỉ là dùng từ bức bối từ biểu đạt xem thường.

Triệu Nhạc rất bình tĩnh.

Hân vỗ vỗ tay cười nói: "Nếu bình thường, vậy thì không cần tại võ nghệ trên lãng phí thời gian. Tiên trưởng bớt việc. Ta cũng ung dung."

"Đừng giới."

Này sẽ lão đạo có chút tức giận.

Sư môn tuyệt học nhất định phải có người truyền thừa. Ta tìm mấy chục năm, đều bạch mù. Thật xa đến, nguyên bản chỉ là muốn nhìn người một chút đến cùng làm sao cái kỳ pháp. Hiện tại định, liền người.

Vì lễ đó trùng mắt hét lớn: "Người nhất định phải là ta truyền nhân."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 84: Thật là không có thiên lý

Triệu Nhạc đương nhiên biết Vô Danh đạo nhân là tuyệt đối hàng đầu võ thuật cao thủ.

Biết đánh nhau đến hải khách đạo trưởng tâm phục khẩu phục, để Lý Trợ thành thật dụ ngoạn người, sao lại là như vậy lợi hại.

Chỉ là hẳn không có thời gian, không có hứng thú, cũng cảm thấy không cần thiết tại võ thuật trên bỏ công sức.

Võ công của người lợi hại đến đâu, còn không là một thương quật ngã.

Mà ta có thể làm ra thương đến. Cần quét thế giới cũng chưa chắc có bao nhiêu khó.

Chỉ là, cảm giác được lão đạo nóng bỏng cấp bách, Triệu Nhạc cũng không tốt trực tiếp từ chối.

Hải khách đạo trưởng duy nhất bằng hữu sao. Già đầu. Ở xa tới khách nhân, còn mang đến lễ vật tốt nhất. Lão đạo hung mãnh cuồng dã, khẳng định giết người như ngóc, nhưng cũng không phải là thật ác. Một đời hùng bước vô cùng kỳ nhân. Có ý tốt. Những yếu tố này đều muốn cân nhắc.

Triệu Nhạc lại không phải thật sự hài tử, có thể phán đoán rất nhiều thứ, đương nhiên phải cho lão đạo mặt mũi.

Hắn đang muốn xin mời lão đạo ăn cơm, để tránh mở vấn đề.

Lúc này, râu mép cha sải bước đi tới, thật xa liền vô cùng phấn khởi bắt chuyện: "Tam Lang, Liêu cầu không biết ăn cái gì thuốc ăn sai rồi, có ba, bốn trăm Thiết kỵ đến chúng ta này khiêu khích. Một người ba mã a.

Đi, xem cha trừng trị bọn họ đi."

Ngược lại lại chú ý tới có cái xa lạ cao to đạo sĩ tại, lại hỏi: "Vị tiên trưởng này là phương nào cao nhân?"

Lý Trợ làm nhanh lên song phương giới thiệu.

Không đợi Triệu Đại Hữu khách khí, lão đạo đánh giá hẳn, khẽ gật đầu nói: "Này thân thể mới đúng luyện võ. Đáng tiếc không có được danh sư chỉ điểm."

Nói, còn không quên miết miết Lý Trợ "Thon thả" thân thể.

Bởi vậy có thể thấy được, Triệu Nhạc ác miệng chỉ là vì cần. Mà lão đạo nhưng là thâm nhập trong xương tủy tính, chỉ ít là quen thuộc.

Lý Trợ không muốn uống phí bị đánh, chỉ có thể lại cười khổ.

Triệu Đại Hữu nhìn Lý Trợ, nhìn nhìn cười nhạt tiểu nhi tử, đoán đến lão đạo đề kiêu ngạo Lý Trợ ăn đại biệt, không khỏi nở nụ cười, bèn bụ khách khí nói: "Xạ tiên trưởng khách lệ. Nghe ta nương tổng nhắc tới vô lượng tiên trưởng cùng tiên trưởng Đại Danh. Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu."

Lão đạo đem ngựa thí khách sáo vào tai này ra tai kia, căn bản không tiếp tra, chỉ vì ngưng mi, đột nhiên nói: "Cầu vật chẳng lẽ là truy ta đây tới?"

Hạnh. Ta đi xem xem."

Triệu Đại Hữu vốn định sắp xếp Lý Trợ tiếp khách ha ha cơm uống chút trà, chính mình trước tiên đi đối phó người Liêu, thấy lão đạo đã không coi ai ra gì trực tiếp đi rồi, chỉ được một tay một cái ôm lấy nhi tử cùng tiểu Lưu Thông, đi tới phủ ở ngoài lên ngựa đuổi theo.

Lúc này, trong phủ một đôi chừng ba mươi nam nữ từ một gian phòng bên trong đi ra, nhìn chằm chằm Vô Danh đạo trưởng từ lâu không ở phương vị, một mặt khiếp sợ sợ hãi.

Tướng mạo ngược lại cũng tính toán đường đường nam, biệt hiệu độn không nói: "Cái này ác sát dĩ nhiên tái hiện nhân gian?"

Xinh đẹp nữ nhân, biệt hiệu đỏ đầy trời nhẹ nhàng cười một tiếng nói: "Sur huynh, tượng hẳn cao thủ như vậy, làm sao cái kia dễ dàng sẽ chết tại phương Bắc băng dương trên."

Năm năm trước, cõi đời này vẫn không có Triệu Nhạc, hai người bọn họ liền nhận thức lão đạo, cũng lưu lại cả đời đều khó mà quên được khủng bố ký ức.

Năm đó, đời này mới vừa kết hôn lập nghiệp sư huynh muội giết lấy quyền thế hại chết bọn họ sư phụ một nhà đại cừu gia cả nhà, kẻ thù đồ đệ đồng lõa, cùng với nương nhờ vào cái gọi là giang hồ hảo hán, tổng cộng 50, 60 lỗ hồng. Lập tức tên mãn giang hồ.

Sau bị kẻ thù quan phủ huynh đệ treo cao thưởng truy nã.

Ám sát không được, trên người có thương tích, lại bị người giang hồ không ngừng truy sát, không thể không rời đi Đại Tổng, cuối cùng trần trọc đi tới đại Trường Sơn đảo, chuẩn bị nương nhờ vào thực lực mạnh mẽ Thôi gia làm tay chân tạm thời ẩn thân.

Vinh viễn không quên được, ngày đó là năm tháng bên trong. Vô Danh lão đạo đột nhiên hiện thân trên đảo, nhìn chăm chăm Cao Ly vương thất một cái hàng vận đại hải thuyền, bắt đầu rồi khiến người ta kinh hãi một màn: Một người cướp do hơn 200 trang bị đến tận rằng Cao Ly tinh nhuệ Thủy quân hộ vệ đội tàu, hơn nữa là nghiêng về một phía tàn sát, rất nhanh giết chết một nửa, đồ diệt đội buồn hết thầy quân sự, dọa ngã thu phục phần này tàn dư vũ trang, giữ lấy thuyền lớn.

Như vậy không tính, tựa hồ một cái đại hải thuyền không đủ.

Lão đạo lại nhìn chăm chăm khác một chiếc, mà đó là bán đảo bá chủ Thôi gia tốt nhất thuyền hàng.

Lão đạo cũng không để ý cái này, trực tiếp đòi hỏi. Thôi gia đương nhiên không cho. Tranh đấu lập tức phát sinh.

Thôi gia giang hồ hảo hán đồng đảo, nhưng giao chiến căn bản không phải long tranh hổ đấu.

Bắt đầu vẫn là một đám người vì giết một người. Nhưng rất nhanh sẽ đã biến thành một người truy sát một đám. Trận chiến đó, Thôi gia hảo hán từ thương hơn nửa, nói chính xác là chết rồi hơn nửa, bởi vì người bị thương đều chết.

Hung cường Thôi gia quý gối mà cầu, cung cấp hết thầy lão đạo cần vật tư, mới may mắn đổi được tính mạng.

Liên như vậy, lão đạo một người cường áp Thôi gia cung cấp thuyền viên cùng Cao Ly vũ trang tổng cộng hơn hai trăm người, giá hai chiếc thuyền lớn hướng bắc chạy tới, từ đây không biết tung tích, đến nay không một người trở về đại Trường Sơn đảo.

Thuần không vợ chồng vui mừng còn không có gia nhập Thôi gia, tránh được trận chiến này, cũng nhân người nhà họ Thôi tay đại khuyết, cải trang trang phục bọn họ có thể thuận lợi hỗn tiến vào, cũng dựa vào tàn nhẫn tâm kế thủ đoạn cùng công phu chậm rãi thành làm chủ yếu tay chân đầu mục.

Năm trước xuân canh thời tiết, vợ chồng hai người phụng mệnh đến ám sát Thương Triệu.

Có thể là ngày mùa. To lớn pháo đài ít người thủ vệ cảnh giới. Rất dễ dàng liền nửa đêm bò tiến vào, rất dễ dàng liền ẩn vào Triệu gia.

Nhưng ai biết Triệu gia cửa sổ đều là bên trong khảm lưu ly, không cách nào thấp chỉ phá chỉ động thổi khói mê, cũng không cách nào không một tiếng động làm mở cửa sổ. Đình? Đình nghĩ. Yết mái ngói còn có dây đặc nề cỏ lau, cỏ lau phía dưới còn có xi măng bần.

Chỉ có thể nghĩ cách từ Triệu Đại Hữu vợ chồng cửa tiến vào.

Ai biết lấy trang giấy bạc đao nhỏ thử cắm vào khe cửa rút môn xuyên, cửa phía trên cửa liền đột nhiên duỗi ra cái tám chỉ đại thiết trảo, một tám, đem hết sức chăm chú khiêu môn đồ đầy trời từ bấp dùi đến vai bắt được cái rắn chắc. Mặc năng thế nào gãy dựa nỗ lực, cũng đừng hòng thoát thân.

Đồng thời có lạnh lạnh tiếng chuông reo lên.

Đứng ở trượng ở ngoài trông chừng đề phòng đột không giật nảy cả mình, dù muốn hay không đập trả người, vung bảo đao, muốn vồ tới cứu sư muội kiêm bà nương.

Ai biết, dưới chân chìm xuống, khỏe mạnh Đại Thạch bản phô mặt đất một tiếng vang ầm ầm lún xuống dưới, phiến đá thùy qua một bên, lộ ra cái cạm bẫy.

Nhào tới trước đột không mất đi cân bằng, một con ngã xuống xuống. Cũng may võ công của hắn cuối cùng cũng coi như tuyệt vời, tại giữa không trung đúng lúc vươn mình, mới tránh khỏi đập đầu xuống đất.

Cạm bẫy là xi măng mật, chỉ có hơn một trượng thâm, đề trên không có xước mang rô loại hình đòi mạng đồ chơi, cũng không khoan, lấy đột không bản lĩnh, cho dù khiêu không ra đây, cũng có thể lấy tay chân các chống đỡ đối diện trên vách tường đến. Nhưng đột không nhưng tâm càng trầm.

Này tuyệt không là Triệu gia không nghĩ tới, mà hắn là nhân gia có tuyệt đối nắm chắc đối phó hắn.

Quả nhiên, hắn nghe có người cười ha ha nói: "Sớm nhìn chăm chăm các ngươi. Nếu không là bọn ta lão phu nhân tâm từ, thương tiếc các ngươi đời này ân ái tiểu phu thê, coi như không ở bên ngoài trừ bọn ngươi ra, người cạm bẫy này bày lên xước mang rô, phủ xuống đao nhọn năm dày đặc hàng rào sắt, ngươi còn muốn mạng sống?"

Ngươi bà nương cũng tại khiêu môn liền bị cửa nhà phía trên bắn ra mấy con kính nổ thẳng thần quan đình môn, sớm ngòm rồi."

Tên còn lại lạnh lùng nói: "Không muốn để cho người bà nương đoạn tử chỉ ném trong rừng chậm rãi bị sói gặm nhấm, đành hoàng đi ra. Cho người cơ hội. Người nếu không quý trọng. Vậy thì là ta tiểu thiếu gia nói đáng chết người. Đừng trách bọn ta ác độc."

Độn rỗng ruột bên trong cũng không biết là tư vị gì.

Hắn tay chân các chỗ đỡ một mặt, chậm rãi na tới, tại cạm bẫy khẩu ngẩng đầu quét qua bên ngoài, tâm càng chết rồi.

Thê tử còn tại đại thiết trào bên trong câu, chỉ là đã cách mở cửa khẩu, liền tại cạm bẫy cách đó không xa oai thụ. Bốn phía, tại năm, sáu trượng ở ngoài mới có hai cái mạng theo loan đao tuổi trẻ hán tử.

Một người trong đó cười ha hả nói: "Cho người cơ hội. Có lá gan, người liền thử xem có thể hay không cứu ra bà nương."

Đồ đầy trời tức giận, bắt chuyện trượng phu mặc kệ hắn, mau nhanh đào tẩu.

Độn không cười khổ một tiếng, nói: "Nương tử, ta có thể cái kia làm sao? Người sống sót vẫn phải là có tình đầu ý hợp bạn mới chân thật."

Chậm rãi ra cạm bẫy, ném xuống trên lưng đao, giơ lên cao hai tay, ngã quỵ ở mặt đất, nhìn hai người kia nói: "Vì là đại Trường Sơn đảo Thôi gia đến ám sát, bọn ta bắt quá là không chỗ đặt chân, kiếm cơm ăn, hồ đồ sống sót mà thôi."

Việc này sau đó liền giao cho Lý Trọng.

Cũng không biết Lý Trọng dùng thủ đoạn gì, vợ chồng hai người liền lưu lại.

Không nghĩ tới hai người còn có thể sức cốt công, chỉ là đụng với hai tay liên kết như thế thiết trào, trừ khi là có thể hóa ánh sáng mà đi thần tiên có thể chạy trốn.

Dục vọng phạm thai?

Vẫn là tình lại đi.

Hai người thấy Triệu Nhạc, Triệu Nhạc cười nói: "Đối phó thần bí gián điệp tình nhân đầu lĩnh đi. Dùng các người sở trường, giúp lưu Văn ca ca tăng mạnh một thoáng gián điệp ẩn núp, trinh sát, thám thính, theo dõi, giám thị, phá hoại, hạ độc cơ quan ám sát các bản lĩnh. Cùng trợ giúp ta Lý tỷ phu huấn luyện hộ vệ cao thủ, bảo vệ nhà ta thành viên trọng yếu, đối phó ám sát âm mưu. Các người vợ chồng không cần lại ra ngoài liều mạng, có nhà của chính mình, liền tại này an tâm sinh con dưỡng cái. Nhà ta không phải Thôi gia. Ở đây, các người chậm rãi cẩn thận cảm nhận cái gì gọi là nhân gian chân tình, nhân sinh ý nghĩa, mỹ cuộc sống tốt, nhân sinh giấc mơ."

Triệu Nhạc tuy nhỏ, trên người nhưng có loại khiến người ta tin cậy hào quang cùng sức mạnh.

Độn không lén lút đối với lão bà nói: "Khó mà nói cái kia là gì. Chỉ là tin tưởng hắn. Có thể vậy thì là khác nhau nhân hòa dã thú nhân tính đi. Thôi gia chỉ đem bọn ta làm nô tài tay chân, chết rồi chết vô ích, vô dụng liền vứt bỏ. Không so được. Ta quyết tâm với hắn khô rồi."

Hiện tại, liền ma vương như thế lão đạo đều muốn thu Triệu Nhạc làm đồ đệ. Độn không cùng đồ đầy trời càng tin tưởng sự lựa chọn của chính mình là chính xác.

Ngoài thành có 300 Liêu Thiết kỵ đang không ngừng chửi bới khiêu khích, nói chính là Khiết Đan ngữ, hẳn là đơn thuần người Khiết Đan tạo thành tình nhuệ.

Bọn họ rời thành bốn, năm trăm mét xa, còn không đoạn phân tán tuần mã tới lui tuần tra, hiển nhiên là nghe nói Thương Triệu khả năng có gì đó quái lạ đáng sợ thủ đoạn giết địch, chỉ là chưa từng có hoạt. Khẩu có thể báo cáo, không biết tường tình, phỏng chừng là lượng lớn Thần Tý nỗ chủng loại, vì lẽ đó không dám tới gần, cũng không dám tập trung ở lại.

Ngần mét ở ngoài, còn có 100 Thiết kỵ nhìn cái khác mã, xa xa quan chiến áp trận.

Thành trên.

Vô Danh nhìn quét một chút Liêu quân, quay đầu đối với giẫm băng ghế nhỏ nằm ngoài lỗ châu mai nhìn lên Triệu Nhạc dụ dỗ nói: "Cùng ta hơi học chút bản lĩnh, quang minh chính đại xem, những thứ đồ này có thể đem người thế nào? Chờ người hơi lớn chút, giết bọn họ như giết gà."

Thấy Triệu Nhạc chỉ đáp lại cái khuôn mặt tươi cười, lão đạo phiền muộn một thoáng: Thiên hạ không biết bao nhiêu người muốn học điểm ta bản lĩnh đều không thể được, tiểu tử người có cơ hội truyền thừa ta sư môn tuyệt học, lại còn không đồng ý, còn phải ta cầu người?

Thật là không có thiên lý, nửa điểm không hiểu tôn kính lão nhân... .

Oán thầm thay đổi không được Triệu Nhạc tâm tư, lão đạo nói với Triệu Đại Hữu: "Những này giun dế là vì là ta tiện đường giết chết Liêu quân báo thù đến. Ta kẻ địch, ta chính mình thu thập."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 85: Mãnh hổ ra hạp

Triệu Nhạc phụ tử cho rằng lão đạo muốn cười lên hấn cái kia thốt đặc biệt thần tuấn chiến mã đại chiến Liêu ky. Ai biết lão đạo lại muốn không ra, trực tiếp nhảy lầu.

Hùng khoáng thân thể nhảy lên, lại rất mềm mại phóng qua cao hơn một mét lỗ châu mai công sự, hạ hướng về dưới thành.

Toà này công nghiệp thành vì càng hữu hiệu lợi dụng địa hình, càng nhiều chứa đựng nhà xưởng, cố ý dựng thành hình tròn, không phải lãng bảo, nhưng tường thành so bản bảo cao hơn hai mét, liền lỗ châu mai có cao hơn chín mét, ngoài thành trăm mét bên trong mặt đất đều là xi măng.

Như thế nhảy xuống, cái kia có thể có cái tốt?

Kiếp trước Triệu Nhạc từng nghe nói vũ lâm đệ tử, có người có thể nhảy xuống cao mười mấy mét tường mà không hư hao chút nào, nhưng vậy hẳn là là bả cỏ chủng loại, có bước đệm chỗ trống.

Muốn tại đây, ha ha

Từ thành trên hạ rơi xuống mặt đất, cũng là trong chớp mắt.

Nhưng Triệu Nhạc kinh ngạc nhìn thấy, lão đạo cách hơn một trượng, quỳ gối hai chân mãnh đập tường thành, nhất thời cái đập thẳng mặt đất vì là nghiêng vọt ra ngoài, thành đường pa-ra-bôn bay ra mười mấy mét, tại giữa không trung trở mình rơi xuống. Cái kia nặng nề thân thể, lại rơi xuống không có nặng nề đập thanh, nhưng hiện ra mềm mại.

Tường tượng thịt vụn thảm trạng không có xuất hiện.

Lão đạo rơi xuống chỉ là hơi một trận liên tiếp tục hướng phía trước, hẳn là không có bị thương.

Lúc bắt đầu một bước khoảng một mét chạy vài bước, sau đó hẳn là cân bằng thân thể, tốc độ tăng lên, biến thành một bước hai mét, ba mét... .

Theo càng lúc càng nhanh rồi xa, Triệu Nhạc cảm giác lão đạo tựa hồ một bước có thể bước ra hai mươi mét.

Loại hiện tượng này đại đại vượt qua Triệu Nhạc hai đời đối với nhân loại nhận thức.

Này vẫn là người có thể làm được?

Olympic quán quân sào khiêu có thể nhảy ra bao nhiêu?

Chỉ có thể dùng ba chữ khái quát mãnh liệt cảm thụ: Không khoa học. A ——

Lão đạo thân thể không khỏi quá hùng tráng, nhỏ gầy Thi Thiên có biểu hiện này còn sẽ không dễ cho người quá khiếp sợ.

Triệu Nhạc có chút hoảng hốt: Lễ nào Thủy hử bên trong vượt giản hồ, 'Khiêu Giản Hồ', phi mao thối là thật sự có khả năng? Lễ nào nhân loại có tiềm năng, thật có thể thăng cấp làm siêu nhân, mà Trung Hoa các lão tổ tông đã từng tìm tới điểm mặt mày, chỉ tiếc thất truyền?

Đầu của hấn theo thói quen tại khoa học trên thảo luận cái vấn đề này.

Bên cạnh tiểu Lưu Thông chỉ cho là phi nhân biểu diễn, đẹp dễ xiếc, nhìn ra cái này này nha, hô to gọi nhỏ: "Tứ ca, tứ ca, người mau nhìn... ."

Triệu Nhạc hoàn hồn lại nhìn.

Lão đạo đã cấp tốc tiếp cận đến Liêu ky bách tám mươi mét nơi, lấy ra lưng đeo thanh cự kiếm kia.

Này bộ Thiết kỵ thuộc Liêu quân hạt nhân tinh nhuệ —— cung vệ hoàng thất bí thất quân, bất kể là nhân viên tố chất, hung dã trình độ, vẫn là vũ khí trang bị đều là Đại Liêu quốc mạnh nhất tối tốt đẹp.

Lần này, lão đạo lên phía bắc không có đạt đến dự định mục đích, oa châm lửa, nhất thời khó chịu, tại Đại Liêu trên đất trắng trơn không kiêng dè tàn sát chặn đường Liêu quân. Mấy năm trước lại từng tùy ý gieo vạ đại Trường Sơn đảo ở ngoài mậu căn cứ, tiền án nay khoa đều tội đầy rẫy, làm tức giận

nước Liêu cao tăng... .

Phụng phải giết lệnh xâm nhập Tổng cảnh, phần này Thiết kỵ biết mục tiêu lợi hại, giờ khắc này tận mắt thấy đến lão đạo cường hãn, mới biết là dọa người lợi hại, nhưng nhìn thấy mục tiêu một thân một mình trước tới khiêu chiến bọn họ 300 tinh nhuệ, lại không khỏi cười gằn: "Người làm bọn ta là những tuấn tra địa phương quân không chính quy?"

Thật vất vả tìm tới người, đang lo lắng người trốn trong thành không ra đây, không ngờ người lại chủ động muốn chết."

Mang đội quân đem một tiếng thét ra lệnh, nhất thời triển lộ Liêu quân am hiểu nhất cũng khó nhất chống đối cười ngựa bắn cung.

Từng cái từng cái cường cung mở ra. Loạn tiễn tại đây cung ong ong trong tiếng phi bức, nhìn xa tượng một mảnh liên miên không dứt âm u hắc tuyến, đem phi nước đại lão đạo đón đầu bọc lại.

Không nói Triệu Nhạc phụ tử, chính là Lý Trọng cũng đổi sắc mặt, không khỏi có chút bận tâm.

Lão đạo cự kiếm, lấy Triệu Nhạc phán đoán, chuôi dài đến thiếu ba mươi centimet, lưỡi kiếm dài hơn một mét, lòng bàn tay khoan, nói là đao cầu cang hình tượng chuẩn xác, phân lượng khinh không được.

Nhưng ở lão đạo trong tay tựa hồ nhẹ như không có vật gì, cự kiếm, vô kiếm một tay một cái gọi loạn tiễn, không có Triệu Nhạc tương tượng cuồng quét đại phách động tác, tựa hồ chỉ căng tay cùng thủ đoạn tại động, mạnh mẽ mưa tên lại bị thật dài cự kiếm cùng sao chặn đến chặt chẽ, cũng chỉ là trở ngại lão đạo đi tới tốc độ, nhưng không cách nào ngăn cản hẳn đi tới bước tiến.

Nhân mã va chạm nhau, song phương thoáng qua tiếp cận. Cung tên đã mất đi tác dụng.

Lão đạo rồng to: "Xuyên giáp da là gà mái, thiết giáp liền không phải?"

Thanh như phích lịch.

Âm chưa lạc, lão đạo đột nhiên bay lên trời cao hai mét, cự kiếm hướng về trước mặt đánh tới hai kỵ quét qua. Hai kỵ mã sóc mới vừa đưa ra một nửa, cái cổ liền hiện ra hồng tuyến, lập tức máu tươi phun ra, cùng nhau trông xuống mã đi.

Triệu Đại Hữu cùng Lý Trọng nhìn ra nhiệt huyết sôi trào, hưng phấn hét lớn một tiếng: "Được."

Triệu Nhạc tay vịn tường thành, tròn to mắt khản nhìn chăm chăm lão đạo, một tay kia còn lôi kéo xem trò vui xem phải cao hứng không ngừng hướng về lỗ châu mai trên thò người ra Lưu Thông, phòng ngừa hẳn rơi ra ngoài thành.

Hắn cho rằng lão đạo giết chết hai người, sẽ đoạt mã chém giết.

Ai nghĩ, lão đạo hai chân tại lưng ngựa một điểm, thả người nhào vào dăng trào Liêu Kỵ quân bên trong, người tại giữa không trung, cúi người kiếm quét sao đánh, vài con chui vào mã sóc đẩy ra, lại là mấy kỵ cái cổ rạn nứt, rơi xuống chiến mã.

Cái kia thốt bị điểm chiến mã thì lại hí lên một tiếng, sau chân mềm nhũn, đột nhiên nằm ngoài cũng, nhân mạnh mẽ vọt tới trước quán tính trượt ra mấy mét, thậm tệ không lên nổi, chặn lại rồi mặt sau chạy chồm chiến mã, nhất thời té ngã một mảnh.

Kiên cố thiết giáp, thậm chí nhiều tầng giáp hộ thân, đối đầu lão đạo lại hoàn toàn mất đi tác dụng.

Phụ cận vang lên Liêu kỵ hỗn loạn kêu sợ hãi tức giận mắng.

Đến cùng là tinh nhuệ, tuy tòa không khiếp, lão đạo phụ cận trái lại vây công càng ác hơn.

Lão đạo tâm tích, chớp giết một cước đạp bay một ngựa, đập xuống tham sóc chui vào khác một ngựa, mềm mại rơi vào lưng ngựa, quỳ gối khom lưng, hai tay liền quét mang đánh, xung quanh lại là mấy kỵ thoáng qua xuống ngựa, cho dù lúc đó không chết cũng bị chạy chồm chiến mã thoáng qua đạp vì là nát thì.

Xung quanh Thiết kỵ mãnh liệt hét giận dữ, nhưng vẫn cứ không người có thể làm sao lão đạo nửa điểm, chạy chồm tiến công tiết tấu còn bắt ngờ bị lão đạo liều mạng tựa như hung mãnh giết vào quân bên trong đảo loạn.

Cho dù này con Liêu quân cười ngựa lại tinh, lại nghiêm chỉnh huấn luyện, nhất thời cũng điều chỉnh không được đại đội đi tới công kích phương hướng. Có thể công kích lão đạo bất quá là rất ít mấy người.

Lão đạo mắt hồ như điện, kế tục điên cuồng hung hăng, lần này không phải bay lên không vô giết.

Hắn lên đến khác một con ngựa không người cưỡi trên, tượng trượt băng nghệ thuật như vậy quỳ gối mãnh liệt toàn thân, lại là một cái đơn giản quét ngang ngàn quân, rồi lại là bốn, năm kỵ xuống ngựa, ngoài ra vô kiếm đạp bay vài con mã sóc loạn đao.

Con ngựa kia bối bị lão đạo gót chân ép đến da tróc thịt bong, kinh tê không ngừng, lại bị hai bên đồng bạn mang theo chỉ có thể kể tục trước bên.

Xung quanh Thiết kỵ phát hiện thật dài mã sóc bất lợi, dồn dập cái dùng linh hoạt loạn đao chém vào, nhưng vẫn cứ chỉ có bị giết phần, còn phần lớn vẫn

là cái cổ trứng chiều.

Triệu Nhạc trợn mắt ngoác mồm mà nhìn cái kia tại trên lưng ngựa không ngừng trần trọc khiêu tung hùng khoát thân thể, khoa học ánh mắt cuối cùng cũng coi như nhìn ra chỉ ra đường đến: Võ nghệ tuyệt diệu là đương nhiên, nhưng cũng là biểu. Lão đạo tối trọng lấy hiện uy thị phi người sức mạnh cùng tựa hồ vượt qua nhân loại phản ứng thần kinh tốc độ thật nhanh.

Bây giờ nhìn, võ kiếm không thể nghi ngờ là hậu thiết, thậm chí là cương, lão đạo chấp chặt hẹp chút sao vĩ, luân chuyển động như tấm thép. Không người có thể ngăn thứ nhất kích. Cự kiếm trùng, trường tạm thời nhanh.

Bị thất quân là tí mỉ chọn lựa ra, trong đó không thiếu dũng mãnh hạng người, lại càng không khuyết võ nghệ cao cường giả, nhưng đối đầu với lão đạo, bất luận hung mãnh cỡ nào mau lẹ, nhưng khiến người ta cảm thấy đều là kém một tí tẹo như thế, đều là trước tiên bị lão đạo giết chết.

Khám qua đi loạn đao có thể chỉ cách lão đạo một đường, nhưng không có cơ hội lại tiến vào một tí tẹo như thế.

Liên một tí tẹo như thế.

Lão đạo coi là thật là hồ vào bấy dê, liền tại trên lưng ngựa văng lai xung phong, chặn giả khoác mi.

Triệu Nhạc trước đây nhìn thấy "Thốn thiết tại tay, vạn phu bắt đương. Mạnh giáp giả thân, ngàn người khó địch nổi", tổng cho rằng là khuếch đại hình dung, lấy tán vũ khí lạnh thời đại tuyệt thế dũng tướng phong cách vô địch.

Hiện tại, trước mắt lão đạo không chính đang trình diễn tối sinh động hình tượng một mãnh?

Còn có so này càng có sức thuyết phục?

Bị cấp tốc tàn sát đi mấy chục kỵ, nhanh vọt tới tường thành ở ngoài bốn mươi, năm mươi mét nơi, Liêu quân cuối cùng cũng coi như không chế chiến mã bắt đầu chia tán, cấp tốc cả đội vây quanh cùng đánh.

Triệu Nhạc bị Lưu Thông tiếng kêu sợ hãi thức tỉnh, một nhìn kẻ địch liền tại dưới mí mắt, sợ lão đạo đánh lâu có sai lầm, mau mau thét ra lệnh: "Bắn cung."

Râu mép cha nhất thời hoàn hồn, hầu như bản năng cũng hét lớn một tiếng: "Giết."

Trước tiên vang lên nhưng là cọt kẹt vỡ ong ong xe bắn tên phóng ra thanh.

Tay cung sớm lên lên liếc chuẩn được rồi, cho rằng trang chủ là đối với bọn họ dưới lệnh, không dám thất lễ, lập tức động thủ.

Cách xa ở ngàn mét ở ngoài, tự cho là an toàn quan chiến Thiết kỵ nhất thời xui xẻo rồi, một cái hô hấp, trăm người toàn bộ xuống ngựa.

May mắn không chết còn không bằng lúc này chết đi. Sống thêm một khắc chỉ là nhiều được thống khổ kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thương Châu. Chương 86: Đồng bệnh không cần tương thương

Thành trên liên hoàn nổ đùng đùng đùng đùng, bắt đầu hung hăng liên tục bắn.

Lực cánh tay khoẻ mạnh lấy cường cung xạ xa xôi hơn.

Đang chịu đựng lão đạo hung tàn tàn sát, vội vàng điều mã cả đội Liêu quân, tuy đối với thành trên có phòng bị, nhưng tự phụ có trọng giáp cùng tấm khiên bảo vệ, chỉ giục ngựa hơi phân thần đề phòng, nhưng bỗng nhiên bắt đầu kêu thảm thiết một mảnh.

Trên người trúng tên cũng là thôi, có tự phụ trình độ cao, hoặc khổ đại thù thâm, hoặc hung ác thiếu đạo đức trang đình chuyên xạ bọn họ không già không chặn mặt.

có Liêu quân cũng không biết là Quá Xui xẻo, vẫn là dài đến quá nhận người hận, trên mặt lại cảm mười mấy con cung tên, Không nhận rõ đáng đáp, rất nhanh máu tươi lâm diện, phát sinh không phải người hí, liền mà đều bị chủ nhân cả kinh ghét bỏ, cắt vó hí lên, đem chủ nhân xốc xuống.

Càng xui xẻo, nhìn theo góc độ khác, có thể là hạnh phúc hơn chính là những ai xe bắn tên, chết gọn gàng, cũng là không cảm giác được quá nhiều sáng khoái.

"ba lằng xem trọng Lưu Thông, trốn tốt tên."

Râu mép cha hét lớn một tiếng, nhắc nhở tiểu nhi tử, đề đao chạy xuống thành đi, bắt chuyện kỵ binh ra khỏi thành vây giết.

Lúc này, Lý Trọng đã giết ra ngoài.

Sư phụ bạn tốt, vạn không thể tại trước mắt mình có bất kỳ sơ thất nào, huống hồ, hắn không nhận được, cũng muốn thử một chút, hoặc Hướng Lão nói chứng minh thân thù của chính mình.

Chờ Triệu Đại Hữu giết tới, chiến đấu cơ bản đã kết thúc.

Lý Trọng cũng chỉ là lượm mấy cái tiện nghi, nóng người cũng không tính là. Chỉ được có vẻ không vui mệnh lệnh mau mau trao mã quét tước chiến trường.

Mang đội đem chủ kinh nghiệm phong phú, phản ứng nhanh, chỉ mang theo bảy, tám kỵ thị vệ đào tẩu.

trận chiến này quá đáng sợ, cả đời không quên được.

không hoàn thành nhiệm vụ, còn đem bộ hạ hầu như tổn thương hầu như không còn, hấn sợ sệt, nhưng tự có lời giải thích có thể Sợ bị Trọng tội Trùng phạt.

lão đạo sĩ khùng bố, càng có khùng bố xe bắn tên, tay nỏ. những này báo lên để thượng tằng hiểu rõ đến Thương Triệu nguy hại nơi, đầy đủ thoát tội.

Mất thấy chạy đi thật xa , bọn họ mấy vị này mới vừa hơi thở một hơi, lại đột nhiên bay lên mây, vừa nhìn lại là nỏ thương ăn mặc.

mấy mẫn đem chủ cùng duy nhất mấy mẫn thị vệ vừa hốt hoảng mà chạy, vừa kinh ngạc thốt lên: này có ít nhất Một ngàn hai, ba Ngoài trăm bước Chứ? làm sao xe bắn tên còn Có thể bắn Phi nặng nề Thiết kỵ? Nó đến cùng có thể bắn bao xa a... .

kinh hãi lại nghe được phía sau tiếng chân như lôi, cấp tốc áp sát.

Vô Danh cười ở chính mình Trên chiến mã, bỗng nhiên đứng thẳng người lên, đem tiện tay kiếm một thanh mã sóc trà giá thương như thế Bắn ra.

Liêu đem né tránh không kịp, bị bắn cái đối với xuyên. Thị vệ lập tức lại bị một con khác mã sóc quan thấu.

phần này bị thất quân tinh nhuệ rốt cục chết rồi sạch sành sanh.

"Dám vượt biên truy sát lão tử? Không tự lượng sức."

Lão đạo hạnh mắng hai tiếng, chuyển mã chặn đứng chạy tứ tán ngựa đầu đàn. Hấn vật cười hí lên rít gào vài tiếng, đầu kia Mã lão thực tuy từng, dẫn đại đội đồng bạn âm âm âm chạy vào pháo đài... .

Trên tường thành,

Máu me khắp người, lại tựa hồ như mao cũng không ít một cái lão đạo chống cự kiếm, nhìn chăm chăm Triệu Nhạc nói: "Nhìn thấy? Ta không lừa ngươi."

Không phải khoe khoang bản lĩnh cao cường, hấn đã qua tuổi tác đó, lúc này chỉ là muốn để Triệu Nhạc lập tức cúi đầu bái tạ.

Triệu Nhạc vỗ vỗ bị máu tanh làm sợ Lưu Thông, ngăn trở Lưu Thông tầm mắt, bội phục về phía lão đạo gật gù, tâm nói: "Súng tự động chỉ sợ cũng không có như ngươi vậy lực sát thương. Tại đây loại trong chiến tranh, xạ kích thủ đôi bằng đạn công phu, đầu chuẩn đến để loan đao chém bay. Cái nào cùng được với ngươi không nghĩ xả hơi đại sát."

Hấn đối với lão đạo võ công xác thực sản sinh dày đặc hứng thú, bất quá không phải vì học võ, mà là Muốn Chiêu người liên quan nghiên cứu một chút đến cùng có bí mật gì.

Chỉ là Này cùng lão đạo mục tiêu không tương xứng, trực tiếp đối với lão đạo nói, lão đạo đoạn sẽ không đáp ứng đem sư môn tuyệt học làm thành công biết.

Lừa dối?

Không được.

Vì khoa học, đối với người khác đùa hoa này chiêu cũng là thôi. Đối với lão đạo không thể.

đây là vị hung mãnh cuồng dã nhưng lỗi lạc dũng cảm kỳ nhân trưởng giả, mê võ nghệ. Tại Chuyện như vậy trên lừa dối, Đối với hán Thương tồn quá to lớn.

tình thế khó xử, nhất thời không có Cái chủ ý, Triệu Nhạc chỉ được trước tiên tha một tha.

"Đạo trưởng an mã mệt nhọc, hần là rất đói bụng không?"

Xin mời trước về phủ cố gắng tắm nước nóng, đổi thân quần áo sạch, thư thư phục phục thường thức nhà ta đầu bếp tay nghề."

Không có được ý tưởng đáp án, lão đạo dù sao cũng hơi thất vọng, nhưng cũng xác thực đói bụng... . . .

Triệu Nhạc vốn tưởng rằng lão đạo sau khi ăn xong sẽ nghỉ một chút, ai biết hần tựa hồ không biết luy là vật gì, một khắc cũng các không, Lại lôi kéo Triệu Nhạc cưỡng thu đồ đệ.

Triệu Nhạc cười khỏ, bất đắc dĩ nói: "Cũng không nhạc không biết cân nhắc. Ta chỉ là kỳ quái, đạo trưởng muốn thu cái lý tưởng đồ đệ còn không dễ dàng? Vì sao chỉ cần coi trọng tư chất bình thường tại hạ?"

"Dễ dàng? Dễ dàng cái rắm."

Vô Danh đảo mắt: "Thu đồ đệ dễ dàng, đó là như vậy công phu, mặt đại không xấu hổ vô lượng sẽ Cái kia Mấy tay nhiều nhất là như vậy bên trong không bình thường. Bằng không Chỉ là Lý Trợ Liên có thể làm truyền.

Khắc, quên đi, tiểu tử kia cũng không tệ lắm, người đủ Thông minh, kiếm đạo có ngộ tính. Còn không tượng sư phụ hần như vậy da dầy."

Triệu Nhạc nhìn ra rồi, lão đạo thu đồ đệ tâm là chân thành, lại nói nửa đoạn còn đôi giọng, chỉ là lo lắng chính mình không thích nghe. Lấy lão đạo tính tình, có thể như vậy, đã là quá hiếm có.

Hần khả năng thì sẽ không nói chuyện cẩn thận, vì lẽ đó tán dương cá nhân, cũng khiến người ta cảm thấy là đang mắng người.

Lão đạo có mở tán ngẫu hứng thú.

Triệu Nhạc tôn trọng có kỳ dị bản lĩnh thật sự, liền Ngồi nghiêm chỉnh, rủa tai lắng nghe.

lão đạo hài lòng lộ cái khuôn mặt tươi cười, thần thần bí bí hỏi: "em bé, Biết Hạng Vũ, Hoắc Khứ Bệnh, Nhiễm Mẫn không?"

Hạng Vũ người nào không biết?

sơ trung sách giáo khoa giảng khởi nghĩa Trần Thắng Ngô Quảng cái kia mấy chương nhắc qua.

Dường như một cây đuốc đốt nhân gian kỳ tích —— a bên cung?

Hoắc Khứ Bệnh?

Tựa hồ có chút quen tai, tựa hồ là Hán triều mở một bên đại tướng cái gì.

Nhiễm Mẫn?

Không có ấn tượng.

Thế kỷ mới độ cao chăm chú nghiên cứu khoa học tinh anh nghiên cứu khoa học xuyên qua tại thế giới này, kiếp trước rất nhiều không quá quan trọng đồ vật đều đã quên, có thể có này lịch sử trình độ đã không sai.

Không ngờ, Lão đạo lại có chút tức giận, tuy rằng âm thanh đã tận lực thả ôn hòa, nhưng nghe vẫn còn có chút nanh lệ khí phẫn: "Thần đồng dĩ nhiên chỉ ký chỉ có thể nội chiến cùng giết chút ngoại địch, không ký giết vô số ngoại địch bảo vệ ta hán văn minh anh hùng?"

Triệu Nhạc ngạc một thoáng: "Người nói chính là Nhiễm Mẫn?"

Hần lợi hại như vậy?"

Lão đạo hừ một tiếng: "Đương nhiên lợi hại. Ai, quên đi, quên đi, tha thứ người trẻ người non dạ. Người biết bọn họ đều là ta này một môn giáo ra đến liền được."

"A?"

"A cái rắm. Người không tin ta sao?"

Triệu Nhạc nhìn nhìn trước mắt phiền muộn lão đạo, rốt cục gật đầu nói: "Hạng Vũ, ta biết. Có người nói mấy trăm ngàn đại quân vì không giết được hần

một cái. Cuối cùng tự sát mới tiện nghi một chút người. Hôm nay xem đạo trưởng hùng phong sát khí, ân, đừng nói, thực sự là tương tự."

Lão đạo lúc này mới thoả mãn, có chút cười đáng đáp.

"Nếu không phải lấy ôn dịch thủ xảo, chỉ là phương bác man tử sao có thể giết đến Hoắc Khứ Bệnh?"

Nếu không phải binh vi tướng quả, những không có đó Trừng đều sợ chết không chịu giúp đỡ, Nhiễm Mẫn lại tử chiến không lùi, sao sẽ chết trận sa trường?"

Lúc đó hắn muốn chạy trốn, ai có thể ngăn cản hắn?

Ai có thể ngăn cản ta?"

Nói đến đây cái, lão đạo trên mặt lại hiện ra tức giận vẻ dữ tợn, còn chỉ chỉ Nam Phương: "Liên như Đông Kinh thành những kẻ vô dụng rác rưởi như thế, Sẽ nhìn anh hùng chịu chết, ở sau lưng tọa hưởng lợi, nhưng còn nói trào phúng nói mát, càng giúp đỡ kẻ địch phóng ám tiễn."

"Chinkasu (cận bã)." Triệu Nhạc tán thành lòng đất định ngữ.

"Chinkasu (cận bã)?"

Lão đạo kinh ngạc một thoáng, tùy tiện nói: "Đúng, chinkasu (cận bã). Không có trúng cận bã."

Tựa hồ cảm giác tìm tới tri âm, lão đạo rõ ràng hứng thú càng cao hơn, nhưng trước tiên thở dài.

"Ta này một môn tìm tới thích hợp truyền nhân khó, tìm tới bồi dưỡng được đến không dễ, đến có không ít tài vật chống đỡ.

Bồi dưỡng được đến rồi, một thân bản lĩnh lại khó có thể an phận thủ thường, cực khả năng chết trận sa trường.

từ khi chiến trường chết rồi những này, thiếu một chút đứt đoạn mất ta cái môn này truyền thừa, tổ tiên liền định ra quy củ, muốn chiến trường dương uy bác lấy công danh phú quý, giống nhau không được thu làm truyền nhân, thu rồi cũng phải bầu lại. Chớ nói chi là những đã tâm bưng bưng làm thiên hạ loạn lạc."

"Ta mười tám xuất sư, đi khắp thiên hạ, tương qua vô số xuất sắc em bé, Đến nay thích hợp một cái không có.

Tuy nói ta sống thêm cái tám mươi một trăm năm không thành vấn đề, tuy nhiên sợ vạn nhất nha.

Từ Tiên Tàn có thể truyền tới hiện tại, cũng không ngừng hoàn thiện, khiến cho ngày càng hoàn mỹ. Thực sự là may mắn lại may mắn. Vạn không thể tại ta nơi này đoạn tuyệt."

Lời này nhất thời gây nên Triệu Nhạc mãnh liệt cộng hưởng.

Ta không phải cũng như vậy?

Nếu hoạt tại thế giới này, cho dù không thể kế tục tiến hành cao siêu hơn nghiên cứu, cũng chỉ ít đừng làm cho nhân loại quý giá nhất tri thức của cải lãng phí đi, lại hoa mấy ngàn năm đi nghiên cứu, hoặc là lại đi tới các loại cực đoan, thậm chí tự mình hủy diệt... .

Bất quá, cùng bệnh không cần tương thương.

Sự tình tại người làm. Biết phải làm gì, liền đi làm được rồi.

Lão đạo nhìn khẽ cúi đầu trầm tư Triệu Nhạc, trong mắt hơi lộ ra một tia giáo hoạt: "Mặc người là giáo hoạt đa trí tiểu thần đồng, cũng đến như thường tài ta lòng bàn tay. Nhanh, mau gọi sư phụ dập đầu. Khấu ít đi còn không được. . . ."

đáng tiếc Triệu Nhạc ngẩng đầu sau lại khôi phục thờ ơ không động lòng, vẫn cứ hỏi ra trước vấn đề: "Vì sao tuyển ta?"

Nam sợ nhập sai hành. Người thích hợp làm thích hợp sự tình.

Ta nếu không thích hợp, cần gì ở đây lãng phí thời gian lãng phí người cảm tình?

Ta lại không phải không có chuyện làm.

"Thằng nhóc này coi là thật là khó làm cực kỳ."

Lão đạo oán thầm sau giải thích một chút: "Người chơi cái kia cái kia, ân, Thái cực quyền, ta nhìn, gân cốt sức mạnh tính toán ưu, nhưng không tính đột xuất. Luyện võ ưu thế tại phản ứng thật nhanh. Mà này chính là ta này một môn quan trọng nhất tư chất. Đồ đệ khó chọn liền ở cái này.

Người rất có bạo phát lực, người đủ thông minh, tập võ tiềm lực đại. Phối hợp ta tuyệt kỹ công pháp, tăng mạnh sự chịu đựng kéo dài lực chỗ thiếu, để phản ứng càng nhanh hơn. Thành tựu của người so ta cũng lợi hại."

Khước đại một trận, sợ Triệu Nhạc không tin phục, lại nghiêm túc nói: "Ta hỏi ngươi, ngươi có phải là thường thường mê muội!?"

Triệu Nhạc sững sốt một chút, gật đầu.

Khả năng là tại trong tã lót nghĩ quá nhiều, từ đó trở đi hẳn liền thường phạm mê muội, sợ khó giữ được cái mạng nhỏ này, liền cưỡng chế thiếu nghĩ, chậm rãi bệnh trạng tốt hơn rất nhiều, theo lớn lên, nếu không thời gian dài, không điên cuồng dùng não, tuy cũng lúc đó có mê muội, nhưng theo tuổi tác dần trưởng mà giảm bớt. Triệu Nhạc cũng không để ý.

Lão đạo không chút lưu tình nói: "Ta có thể nhìn ra, đầu ngươi muốn hồng rồi, không chết cũng ngớ ngẩn, còn không tự biết?"

Triệu Nhạc không do dự nữa, đứng dậy dưới bái: "Sư phụ tại trên, xin nhận đệ tử ba bái."

Chăm chú bái ba bái, bất động lão đạo bắt bí, rồi hướng lão đạo cười hi hi nói: "Ta đối với bà nội mới ba dập đầu. Ngươi đã biết đủ đi. Đừng đánh lượng nắm ta một cái để ta khải đến ngươi hài lòng mới thôi. Bằng không không bàn nữa."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 1: Tâm từ chính là tạo phản

Lão đạo bị vạch trần tính toán, cũng không đỏ mặt lúng túng, cười ha ha một trận, rất là hài lòng, đốt Triệu Nhạc cái mũi nhỏ cười nói: "Ngươi thẳng nhóc này thực sự là nửa điểm thiệt thòi không chịu ăn. Sư phụ lớn như vậy số tuổi, ngươi nhiều khải mấy cái đầu lại sao?"

Hắn chuyện cười vô lượng đạo trưởng da mặt dày mo, kỳ thực chính mình nửa điểm không tệ.

Đồng loại người mới có thể chân chính vì là bạn.

Ác miệng ngươi, da mặt không đủ hậu, cái nào làm sao có khả năng độc nổi đến?

Bất quá lão đạo lập tức lại trở nên nghiêm túc.

"Trước nói không phải hù dọa ngươi. Đánh nay lên, ngươi hãy cùng ta học.

Bản môn mấu chốt nhất lợi hại nhất kiến thức cơ bản đối với tăng mạnh tốc độ phản ứng có đặc hiệu, đối với đầu được, nhưng tốt nhất tại bốn tuổi trát cơ, quá nhỏ quá non. Hơi lớn lại chậm, hiệu quả mất giá rất nhiều. Trừ khi cá biệt thiên tài.

Ngươi học được sau, tự cái muốn mỗi ngày tu hành, một ngày không thể lười biếng. Khi đó sư phụ trả lời quan một chuyện, lấy chút phụ trợ trị liệu cùng đánh căn cơ thứ tốt, thuận tiện đem ngươi muốn những mang đến.

Ghi nhớ kỹ, vạn không thể qua loa bất cần."

Xem ra lão đạo không chỉ võ nghệ cao cường, tu này một môn, còn thông chút y thuật. Công pháp tựa hồ cũng thật có thần kỳ.

Triệu Nhạc trong lòng không chắc chắn, nhưng cái khác bác sĩ không nhìn ra nửa điểm đạo đạo, cũng chỉ đành tin tưởng lão đạo.

Thấy Triệu Nhạc không tiếp tục chơi đùa, thành thật nghe tiến vào. Lão đạo trưởng trưởng ừm một tiếng, cười nói: "Tiểu tử, cố gắng học đi. Bản môn huyền diệu nhiều chỗ a.

Tỷ như ngươi nhĩ lực, thị lực, thậm chí cảm giác đều so người khác nhạy cảm nhiều lắm, nói chung đó là loại rất huyền diệu năng lực nhận biết.

Ngươi thế nào cũng phải đi ra ngoài đi?

Nếu có người mai phục ám sát ngươi. Hừ hừ, tự cái muốn trong đó chỗ tốt. Còn không làm lỡ ngươi bao nhiêu thời gian. Chờ ngươi kiến thức cơ bản rèn luyện, không cần vững chắc, ngươi sẽ rõ ràng cảm giác được thân thể cường tráng tinh lực dồi dào không ít. Điều này cũng có lợi cho ngươi những thần kỳ công tác không phải?"

Triệu Nhạc lần này là coi là thật đại hỷ, rất ngọt rất thân thiết kêu một tiếng sư phụ.

Lão đạo nhưng phiên đảo mắt: "Đừng ra về. Ta phỏng chừng sớm muộn đến bị ngươi tức chết."

"Bất quá, không có cái thân cận đáng giá bồi nuôi vợ bé gia hỏa đầu võ mồm, những ngày tháng này cũng gian nan chút, nhân sinh quá vô vị."

... ..

"Vũ, dưỡng thân, dưỡng mệnh, bảo mệnh. Một đối một, đan âu quần; bộ chiến, mã chiến, thủy chiến, không chiến; tay không, binh khí; ám khí bên trong; Trường tập, ngắn tập, lực tập, xảo tập. Có thể phát có thể tiếp có thể phá. Lực bộc phát, sự chịu đựng, lực cánh tay, bắp thịt, chỉ lực, lực eo, đầu gối lực, đi đứng lực, nhãn lực, thính lực, tốc độ. Bản môn chính là giết người bản lĩnh, không phải luận võ ra về, chú ý ra tay thấy máu, một đòn đòi mạng. Dễ dàng bất chiến. Đánh đâu thắng đó, không gì không xuyên thủng. Không sợ cô độc."

"Sư phụ, có bản lĩnh này, vậy còn là người sao? Ngươi có thể làm được hay không?"

Triệu Nhạc khoa học kỹ thuật đầu bị lão đạo nói tới choáng, thấy lão đạo càng nói càng mơ hồ, rất nhiều thao thao bất tuyệt tư thế, mặc dù biết lão đạo là cô quạnh quá lâu duyên cớ, cũng không cách nào nhìn được loại này thời gian dài loạn oanh loạn nổ.

Lão đạo thối đến mức khó chịu, không hài lòng hừ một tiếng, nhưng vẫn là thành thật thừa nhận: "Thế gian sẽ không có vô địch người. Võ công cao đến đâu, một chén độc được cũng đến chơi xong.

Bất quá, ngươi không muốn nghe những người kia nói mò chỉ có trí đem có thể một đầu một vạn. Chúng ta liền có thể dốc hết sức phá thiên quân vạn mã. Tiên đề là ngươi đến thật luyện xong rồi."

"Đúng rồi, cái kia Thái cực quyền thú vị. Sư phụ phát hiện chậm rãi đánh đổi chỗ chính trạng thái mới có lợi. Mỗi ngày đừng quên xong việc sau luyện một chút. Có thể chúng ta có thể tìm tới càng hoàn thiện công pháp."

"A?"

"Thân ái sư phụ, ngươi sẽ không là nắm đồ đệ làm chuột trắng nhỏ chứ?"

Tại mỗi ngày đầu võ mồm bên trong, lão đạo giáo dục vui vẻ kiên trì. Triệu Nhạc có vốn võ thuật, học được chỉ ít không chậm. Nửa tháng sau bước đầu nắm giữ kiến thức cơ bản.

Thần bí tuyệt học là tượng tiểu thuyết võ hiệp giảng có bộ khẩu quyết, nhưng cũng không sâu áo, hơn nữa rất dài, tựa hồ là dẫn bọc bội đạo bọc bội ngưng thần tụ lực pháp môn, bất quá lúc này không có khí công nói chuyện, lão đạo cũng không hiểu nguyên lý.

Cùng với xứng đôi bộ chính là một bộ động tác. Không phải làm đả tọa trang phạt.

Lão đạo yêu cầu khẩu quyết cùng động tác thông thạo sau, đang luyện tập bên trong kết hợp với nhau, muốn làm đến tâm linh không tịnh, đầu không minh, nhưng ý theo động chuyển, nhịp nhàng ăn khớp, lâu dần tự có thể ứng kỳ bày ra uy lực.

Yêu cầu này tựa hồ mâu thuẫn.

Đầu hết rồi, làm sao còn có thể có ý thức chuyển động?

Bất quá Triệu Nhạc tự có biện pháp lý giải.

Liên giống với mộng du. Ngươi nói hần có ý thức, hần không có ý thức. Ngươi nói hần không có ý thức. Hần lại có ý định thức. Hơn nữa mộng du người thường thường có thể phát huy ra bình thường không cách nào nắm giữ năng lực.

Tỷ như từ ba, bốn lâu nhảy xuống, bình thường không ngã chết cũng đến tàn phế, nhưng mộng du bên trong nhưng có thể không hư hao chút nào, nên làm gì thì làm, làm đủ, lại ngủ tiếp, hồn nhiên không biết chính mình phi (không phải) người một lần.

Triệu Nhạc lưu tâm sau cũng phát hiện phản ứng của chính mình là so với thường nhân nhanh.

Có thể là chuyển sinh thay đổi thông minh càng nhạy cảm càng cường kiện hơn, có thể là trẻ nhỏ đầu óc chứa người trưởng thành linh hồn, từ bú sữa liền cần nghĩ quá nhiều đồ vật, nóng lòng nói chuyện cất bước, nhiều động suy nghĩ nhiều, khai phá ra đại não cùng thần kinh.

Không nói được.

Bất quá mê muội bệnh để Triệu Nhạc nhớ tới một cái quên sự tình: Y học.

Thời đại này chữa bệnh vệ sinh điều kiện quá kém, tùy tiện đến cái bệnh liền có thể có thể vinh thắng Quý Vương. Bà nội môn lớn tuổi, cần phải có danh y gần đây chăm sóc. Người nhà cùng Triệu trang người cũng phi thường cần.

Bác Tổng tại y học lĩnh vực cống hiến là rất lớn.

Cho dù Triệu Nhạc đem Tổng bốn cột không đáng giá một đồng, bình tĩnh cũng đến thừa nhận điểm này.

Hắn nghĩ tới cái thứ nhất danh y tự nhiên là nhìn mấy ngàn lần Thủy hử nhân vật —— An Đạo Toàn.

Có thể nam bác mạng lưới tinh báo không có hỏi thăm được vị này danh y, cho dù phổ thông bác sĩ tựa hồ cũng không có.

Triệu Nhạc có thể xác định lịch sử đại thể tiền đồ, nhưng không cách nào xác định chi tiết nhỏ.

Không thể nói có cái kim kiếm thư sinh, liền nhất định có Thủy hử anh hùng. Cho dù là Lý Trọng, cũng không phải tại nhận thức Vương Khánh sau mới gặp phải cao nhân học kiếm, cùng Thủy hử cũng không trọn vẹn tương xứng.

Triệu Nhạc mơ hồ nhớ tới tựa hồ là Thủy hử nhân vật tại trong lịch sử có nhân vật nguyên hình, tên sự tích cũng không nhất định tương xứng. Nhà khoa học đầu óc, tự nhiên cũng sẽ không tại hư huyền phương diện này tích cực.

Không tìm được An Đạo Toàn, nhưng tìm tới chân chính Bắc Tống danh y Hứa Thúc Vi.

Người này coi là thật là y thuật y đức điển phạm, Chân Châu (nay Giang Tô nghi chính) cát trắng người. Tuổi thơ nhà nghèo, 11 tuổi năm ấy, phụ mẫu chết vào ôn dịch, thống mà bắt đầu học y, cũng trở thành một đại danh gia, hoạt vô số người.

Đương nhiên, lúc này tuổi trẻ hắn y thuật còn không đạt tới như vậy độ cao, học y, còn muốn làm sinh tồn hồi hã.

Triệu Nhạc cực kỳ coi trọng người này, khẩu thuật đề mẫu thân viết giùm phong thư cho Hứa Thúc Vi.

Trong thư nhắc tới khai sáng tính giải phẫu các Triệu Nhạc biết đến hiện đại chữa bệnh thủ đoạn, cũng hứa hẹn đem những y học danh tác, như 《Hoàng Đế nội kinh》《khô kinh》《Thần Nông thảo mộc kinh》《bệnh thương hàn luận》《nay quỹ yếu lược》《mạch kinh》《chư nguyên nhân hậu luận》, Tôn Tư Mạc 《thiên kim muốn phương hướng》cùng 《thiên kim dục phương hướng》. Chủ yếu tài kim sang cùng đa dễ bệnh, có trong ngoài trị đơn thuốc 《lưu quyền quý di phương hướng》. Thương khoa chuyên thư 《tiên thụ lý thương cây tục đoạn bí phương》. Giải phẫu học phương diện [ngũ tạng đồ] 《tồn thật đồ》 đều sưu tập đến, để hắn an tâm học cái đủ.

Cho tới được Triệu Liêm nhắc nhở, Triệu Cát sớm chiếu lệnh thái y chính lý 《thái bình thánh huệ phương hướng》《thái bình huệ dân cùng tề cục phương hướng》 cũng sẽ làm ra.

Mặt khác, nguyên bản những năm cuối mới sẽ tổng hợp 《thánh tể tổng lục》 triều đình cũng bắt đầu bắt tay. Những thứ này đều là Triệu Cát chính tích, đối với vững chắc hắn quyền vị rất mới có lợi.

Triệu Nhạc mục đích không ngừng vì là bệnh nhân.

Hắn lương cao tụ tập một ít danh y, bắt tay nghiên cứu phòng bị trị liệu nhiệt đới bệnh tật thuốc, vì là ngày sau Nam chinh làm chuẩn bị.

Người sợ không được ăn cơm, càng sợ có bệnh không thể trị, sống sót làm chịu tội, còn liên lụy người nhà.

Triệu Nhạc động tác này huệ dân mấy vạn, không chỉ Diêm Sơn huyện được lợi, phụ cận khu vực người nghèo cũng lớn đến mức thuận tiện.

Bất tri bất giác, Triệu Nhạc thì có phổ tế vợ bé lang tiếng khen.

Ghi hận trong lòng Tri châu vừa nghe cái này, nhất thời đại hỷ, bầm tấu lên hoàng đế nói Thương Triệu tại rộng rãi mua lòng người, sợ mưu đồ gây rối.

Đại Tống sợ nhất nhân tạo phản. Việc này luôn luôn bị xem là hạng nhất đại sự tới bất.

Triệu Cát cho dù yêu thích Triệu Liêm, cũng không dám xem thường. Coi như hắn không coi là việc to tát, quan lại khác cũng chưa chắc chịu dễ dàng buông tha.

Thiếu niên Văn Thành bá?

Bọn ta đều là người đọc sách, tài hoa không kém người nửa điểm. Dựa vào cái gì để người hưởng này tôn vinh?

Nhất định phải làm xú người.

Triệu Liêm giận dữ, tại triều công đường nói: "Nhà ta đời đời đơn truyền. Đây một đời thật vất vả đánh vỡ, trường bối đều vui mừng lại lo lắng.

Ta đệ đệ mới bốn tuổi, nhân tuổi nhỏ nhiều bệnh (khuyết dưỡng mê muội cũng là bệnh không phải), gia tổ mẫu sợ chết trẻ, trong nhà lão nhân lại nhiều, trụ đến lại hẻo lánh, liền tìm y thuật tốt hơn đại phu thường đến tọa trấn, lại tin Phật tâm từ, thương trong nhà tá điền bản bệnh không chỗ nào y, liền xin nhờ các đại phu rảnh rỗi không đề phòng cũng giúp một chút bách tính, bởi vậy thu được chút cảm kích.

Tổ mẫu đem một điểm việc thiện thêm tại tiểu tôn tử trên đầu, không phải là muốn lấy chúng thiện chi niệm phù hộ ta đệ đệ khỏe mạnh trưởng thành.

Chút chuyện này liền thành mưu đồ gây rối?

Lẽ nào tâm từ chính là tạo phản?

Nhâm gia bên trong tá điền ốm chết bệnh tàn mới đứng trung tâm báo quốc?

Như vậy vu hại, chẳng lẽ tâm bất nạt thanh thiên không có mất chăng?

Ta cha tuy là thổ trang chủ, nhưng cũng là bệ hạ ban ân thần tử, hiểu đại nghĩa. Có trách nhiệm vì là bệ hạ trấn an được bách tính, giữ gìn tốt triều đình tôn nghiêm.

Lẽ nào nhà khác bách tính lợi dụng lúc đại phu cho nhà ta tá điền xem bệnh thời khắc đến sự trị liệu, ta cha có thể nói không được?

Nếu như không cho, ta cha bị người trơ trên, lẽ nào triều đình mặt mũi là tốt rồi nhìn?

Quân tử mệnh mông, thánh nhân chi đạo lẽ nào biểu hiện tại vu lương dương ác loại này trị quốc phương pháp trên?

Chẳng lẽ cảm giác rằng ta còn trẻ không có rể, dễ bắt nạt sao?"

Xem Triệu Liêm kích động như thế oan ức, rất nhiều quan chức cao húng, nhưng cũng có quan chức xấu hổ. Càng nhiều thì lại tại nói thầm: Cái kia "Sự" tự, dùng đến thực sự là tuyệt không thể tả.

Triệu Cát rất tán thành Triệu Liêm cãi lại, lý giải phần nộ, chỉ là cười thầm Triệu Liêm tuy thông minh có khả năng, nhưng đến cùng là đứa bé, làm quan vẫn còn nọ hòa hầu.

Ngoài ra, hấn mẫn cảm văn thanh nghệ thuật tâm lại bị không có rể hai chữ đâm một thoáng, nghĩ thầm: Đúng nha, không có rể nông dân, trướng đại em bé tạo cái gì phản?

Hấn căn là liên.

Những quan viên này vì là điểm ấy phong ba như vậy hăng say, lẽ nào là muốn hủy diệt Triệu Liêm đánh liên mặt?

Bởi vậy sâu hơn nghĩ, hồng rồi, Triệu Cát cho rằng đây là bụng dạ khó lường, muốn mượn sự tình lên ác lãng, mưu toan phủ định hấn thủ kiện văn trị công lao, không khỏi có chút nổi giận.

Liên tráo người sao lại là có thể tùy ý bắt nạt vu tội?

Nho nhỏ Tri châu cũng dám đi đầu gây sự cùng liên bài thủ đoạn?

Triệu Cát tâm tư đại khái chính là ý tứ như vậy.

Hấn người hoàng đế này đối với sủng tín người cũng nên thực sự là hậu đãi. Nhìn đường làm quan rộng mở Cao Cầu liên biết rồi.

Lão gian cự hoạt Thái Kinh nhìn ra rồi, ở trong lòng thầm mắng Thương Châu Tri châu xuẩn như lợn, cũng không dám ở nơi này thời điểm vì là mã tử biện bạch, bằng không hoàng đế chỉ sợ sẽ đem hấn xếp vào danh sách đen đứng đầu.

Liên, Thương Triệu không sao rồi, còn phải điểm thiện hạnh ngợi khen, chủ yếu là an ủi Triệu Liêm, ý tứ là liên chính là người cần người chỗ dựa, tiểu tử, người cùng nhà người liên yên tâm lớn mật cố gắng theo liên làm.

Thương Châu Tri châu xui xẻo rồi, suất đoạn chân, sát tổn mặt đều còn chưa khỏe, liên bị hoàng đế điều đi, quan thăng (mặt báo đến biểu dương) nhưng không có chạy tới đảo Hải Nam, mệnh liên dần vật không còn (đắc tội hoàng đế đến chết).

Đây là Đại Tổng hoàng đế trừng trị trả thù quan văn tối thường sử dụng thủ đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 2: Thương Triệu tiểu ác bá

"Tạo phản" phong ba bên trong, tối người tức giận là ai?

Không phải Triệu Liêm.

Đối với loại này sự tình, hẳn cùng đệ đệ sớm thương lượng tốt đối sách, lần này bất quá là nhỏ nhỏ biểu diễn một cái.

Thông qua việc này, Triệu Liêm cũng càng ngày càng nhận rõ Đại Tổng suy yếu cực đoan bản chất, tâm càng ngày càng kiên định, cũng đối với đệ đệ độ cao quan ái hẳn an nguy có thêm sâu sắc lĩnh hội.

Nếu không phải độ cao quan tâm, luôn luôn quên quá nhiều chuyện đệ đệ, sao lại đại nhọc lòng tư sớm cân nhắc những này?

Đệ đệ không thiện biểu đạt cảm tình, không phải "Quân tử người tốt", nhưng đối với hẳn coi trọng người, đem tâm ý thể hiện tại một kiện kiện sự tình trên. Hẳn có thể nghĩ đến đều sẽ tận lực chăm sóc đến.

Triệu Liêm trên mặt oán giận oan ức, trong lòng nhưng đập dòn tràn đầy ái ý.

Đương nhiên cũng không phải hoàng đế.

Việc nhỏ một việc, bất quá là chí tôn mây khói phù vân, tâm tình chấp chôn một thoáng liền xong.

Tức giận nhất nhưng là cùng việc này không hề quan hệ Quyền Bang Ngạn.

Mãnh liệt một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ thống chức tại hẳn trong lòng.

Cưỡi ngựa đạp tuyết quen thuộc chạy tới Triệu trang, dọc theo đường đi, hẳn nhìn nông thôn mọi chỗ Triệu thúc thúc nói tới lộ cốt dân cư, trong lòng không phần càng tăng lên.

Những này dân cư, liền hình vòm đỉnh đều là tảng đá xi măng làm, không có nửa điểm gỗ, cửa sổ môn hộ là tảng đá động, che lên chiếu màn hình chính là chắn gió mưa tránh con muỗi cửa sổ.

Liều khấu đến, bách tính lấy xuống tịch liêm, đem lương thực nôi bát các hướng về trên xe nhỏ một thả, đẩy liền đi.

Liều ky, có bản lĩnh người liền thiêu đi, phá hoại đi.

Một chết người ươn lên cũng hủy không được ta gia, chờ các người cút đi, ta lại trở về âm áp các loại qua mùa đông.

Mà này đều là Thương Triệu nghĩa vụ cung cấp xi măng dựng thành, đầu tiên là tại Thương Triệu tá điền mở rộng, đem Diêm Sơn biến thành không thể cướp có thể phá hoại nơi, hiện đang chậm chậm tràn ra hướng bốn phía. Không biết bao nhiêu người được lợi.

Triều đình có xi măng cùng kiểu mới thi công thủ đoạn, thành trì đến cố, biên tái đến kiên. Bách tính gánh nặng không có trùng, trái lại đại đại giảm bớt.

Tây Quân có thêm Thương Triệu bán dư tốt đẹp chiến mã, càng mạnh mẽ hơn đã kích lẫn trốn hành hung giặc Hạ. Có Thương Triệu giá rẻ bán cho triều đình áo lông vũ, bì găng tay, các tướng sĩ gác tuần tra thiếu được bao nhiêu khổ, có thêm bao nhiêu trung tâm..

Suy nghĩ thêm chính mình trở lại Thương Châu Từng sự giáo dục mở rộng sự nghiệp.

Lại là Thương Triệu in ấn lượng lớn từ điển, miễn phí do hẳn gửi đi, cấp tốc đem quét mạnh đẩy hướng về dục vọng.

Nhân công trạng trác, bách tính tán tụng triều đình, hẳn cũng được triều đình đại lực ngợi khen khen ngợi.

Mà cái kia chó Tri châu đã làm gì?

Giáo dục? Lợi dân?

Không có tiền.

Tiền xài có tiền.

Hắn không thể quát ba thước. Họ quốc vương dân cầu tặc cũng dám vu hại Thương Triệu?

Người khác khoan dung. Ta cần thả bất quá người.

Một chỉ tấu thư hiện báo lên. Trương Cận duyệt thôi cũng dài thán thử tên.

Hiểu rõ Quyền Bang Ngạn tâm ý cùng lừa gạt, Triệu Đại Hữu giấu diếm nhìn tiểu nhi tử, trên mặt lộ ra tỏ rõ vẻ cười khổ vẻ bất đắc dĩ, nhẹ nhàng cảm khái nói: "Ta Đại Tổng, có điểm người có bản lĩnh, tâm từ chính là mời mua lòng người mưu đồ tạo phản, yêu dân hộ dân là tội lỗi lớn nha!"

Quyền Bang Ngạn về mặt biến đổi, hiển nhiên rất được chấn động.

Triệu trang chủ biểu diễn rất đúng chỗ, lợm khộm eo, vô lực phát tay một cái, đánh gãy Quyền Bang Ngạn an ủi giải thích, lại tung càng ác hơn đã kích.

"Hiện chất cũng đừng phí cái kia tâm tư. Ai cũng thay đổi không được Đại Tổng loại bệnh này thái. Đó là tổ chế hình thành. Ngươi can thiệp vào, chỉ có thể gây tai họa gây rắc rối. Tuyệt đối không thể. Ta sau đó không từ bi là được rồi."

Quyền Bang Ngạn đầu tiên là mặt ửng hồng, dần dần trắng bệch cứng ngắc, môi nhếch, ngơ ngác xuất thần.

Hắn bắt đầu xem kỹ Đại Tổng, nghĩ lại, đến cùng tuổi trẻ, tâm tính không có cổ khóa kín, trung thần tâm bị bắt tri bắt giác cay ra một tia khe hở. Tại Triệu Nhạc cố ý khiêu động dưới, chỉ sợ tan vỡ vỡ đê chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Phô tể gây tai họa, vậy thì làm chút ác danh. Làm việc thiện khó, làm ác còn không dễ dàng?

Triệu Nhạc cười gằn.

Trong nhà học sinh, trừ ra lão hộ từ nữ ở ngoài, còn có không ngừng quăng tới còn trẻ cô nhi, không ít nhà nghèo không cách nào đọc sách thông minh hải tử. Tự tập đồng thời học tập hiện đại các loại tri thức.

Đây là nhân tài dự trữ, sau đó tại các ngành các nghề có tác dụng lớn.

Nhà nghèo già đa số là nguyên Thôi gia tá điền, cái khác là cố ý hỏi thăm thu nạp đến bản bảo người ngoài.

Những này gia đình không chỉ hải tử tất cả miễn phí, sinh hoạt cũng được chăm sóc, do Địa ngục thăng nhập Thiên đường.

Nhưng dù là có thông minh tiện cốt đầu không an phận, hưởng thụ chủ nhà ân đức, nhưng tự giác nắm lấy Thương Triệu hết sức coi trọng thông minh em bé trong lòng, không cảm ơn, đặc biệt là không biết đủ, làm ra sự tình đến.

Có cái ngoại lai hộ Vương Vinh hoa, thô biết ít con chữ, trước đây tuy rằng đồng dạng nghèo rớt, nhưng luôn cảm giác mình có kiến thức, hơn người một bậc, xem thường cái khác vô tri hộ nông dân.

Loại tâm thái này bây giờ càng biến bản thêm lợi.

Hắn mười tuổi nhi tử Vương Bình có lý khoa có ngộ tính, được Triệu Nhạc coi trọng, xếp vào nghiên cứu khoa học trăm người tinh hòa kế hoạch, do "Chuyên gia" đặc biệt bồi dưỡng.

Wương Vinh hoa càng run lên, làm việc dùng mảnh lời không nói, thân không nhất nghệ tinh, còn quơ tay múa chân.

Hắn sát con trai của cảm thấy học chính là mấy lý hoá các kỳ thâm kỹ xảo, hơn nữa tự lại là gì chữ giản thể, còn có không biết là cái nào quốc văn tự ngoại văn, nhất thời liền bất mãn.

Ngươi đây là bồi dưỡng ta nhi tử, vẫn là hủy ta nhi tử nha? Ta nhi tử phải làm trạng nguyên, làm quan sau có thể thích hợp giúp một thoáng nhà ngươi, nhưng sao có thể tiếp theo cho ngươi gia làm nô tài.

Một người không dám gây sự, chung quanh kích động xuyên liên, ngày này dẫn mười mấy hào gia trưởng đến Triệu phủ nói lý.

Việc này quy lo liệu việc nhà chủ mẫu Trương Ý Tuệ quản.

Bên cạnh Triệu Nhạc nghe xong, một chút nhìn thấu Vương Vinh hoa trong lòng.

Không trách ngô tác dụng lớn báo oán nói Vương Bình trở nên gian xảo hung hăng không muốn học.

Có như vậy cha ảnh hưởng giáo dục, có thể có cái tốt?

Hắn nhìn quét từng cái từng cái khiếp đảm, nghi hoặc nhưng có chút không phần mặt, nhảy xuống cái ghế, chậm rãi đi tới Vương Vinh hoa trước mặt, nhàn nhạt nói: "Nguyên lai ngươi là muốn cho nhi tử làm trạng nguyên chức vị, không phải muốn vì nhà ta tận trung ra sức."

Wương Vinh hoa sững sờ, nhân gia nhập thời gian quá ngắn, không biết tiểu oa nhi thâm kỳ, lập tức không phản ứng Triệu Nhạc, lại khoe khoang kiến thức nói năng hùng hồn hướng về Trương Ý Tuệ tiến công.

Triệu Nhạc nở nụ cười.

Không có công phu tại người như thể trên người lãng phí thời gian.

Thế gian cũng không có không thể thiếu người.

"Đã như vậy, nhà ta không thể làm lỡ ngươi vinh hoa phú quý."

Vẫy tay thị vệ: "Người này có khôn vặt, tâm thuật bất chính. Đem hắn đầu lưỡi cắt, đỡ phải bịa đặt sinh sự cho hắn gia gây tai họa. Đem Triệu trang ban tặng hết thầy đều lột, đưa bọn họ rời đi."

Này cùng nghĩ tới không giống nhau a. Vương Vinh hoa kinh hải đến biển sắc.

Chỗ tốt không có gặp may, ngược lại lại luân nghèo rớt, hoàn thành người cảm. Triệu gia không phải đem thông minh em bé làm bảo sao? Ta nhi tử hữu dụng như vậy, các người nói thế nào từ bỏ liền từ bỏ? Còn có ta cũng là đại tài a... .

Thị vệ là lớn lên cô nhi, so Triệu Nhạc càng hận sinh sự người phản bội, sao quan tâm Vương Vinh hoa muốn cái gì nói cái gì, hùng hổ kéo đi ra ngoài, gọn gàng một đao... .

Những nhà khác trường nhìn lên lần này trăng, nhất thời liền quý xuống một mảnh, dồn dập biểu thị chính mình hồ đồ.

Trương Ý Tuệ lạnh lùng nói: "Không phải các người hồ đồ, mà là vong ân phụ nghĩa. Hải tử lĩnh về nhà chính mình đường đi. Thiên về ba trang, tất cả đãi ngộ thủ tiêu. Nếu như không hài lòng, có thể tùy tiện rời đi."

Nàng rất phẫn nộ.

Vừa nghĩ tới tiểu nhi tử từ một tuổi lên liền bắt đầu trước tiên sinh, quá nhỏ, không thể không trường ga trên băng ghế tại bảng đen gian nan viết chữ, mùa hè một thân hãn, mùa đông vẫn là một thân hãn, tâm liền đau dữ dội.

Các người những người này cầu vật, nhà ta đối với các người tốt như vậy, ta nhi tử trả giá nhiều như vậy, lại không đổi được các người cảm động cùng một điểm bản phận lương tri..

Bản bảo bí mật không cho tiết lộ.

Như vậy xử lý người nếu còn có oai niệm, vậy cũng chớ quái Thương Triệu lòng dạ độc ác.

Muốn sống rời đi, nằm mơ đi.

Vương Vinh hoa vợ chồng không biết bí mật, Vương Bình chỉ là mới vừa tiếp xúc điểm kiến thức mới, không tạo thành được uy hiếp.

Đại mùa đông, do Thiên đường đột nhiên một lần nữa nghèo rớt, không tìm được thu nhận giúp đỡ nơi, chỉ có thể làm lưu dân ăn mày, mỗi ngày được vợ con báo oán phần hận, Vương Vinh hoa chỉ đối với Thương Triệu càng hận.

Người cảm, ta còn biết viết chữ.

Không để ý vợ con khuyên can, đến một chỗ nhiều người địa phương liền dùng cành cây họa "Thương Triệu tiểu ác bá", bá tự quá phức tạp, còn tả không đúng.

Nhưng người Tổng liên yêu chuyện ngồi lê đôi mách tin đồn ngôn nói dối, quản nó thật giả cũng làm bí ẩn chuyện lý thú tiết mục ngắn truyền bá, cũng thêm trên các loại tường tượng, cấp tốc truyền đi rồi dạng.

Thời gian hơi trường, Thương Triệu ác danh liền truyền ra.

Triệu Nhạc nói với Lưu Văn: "Lưu truyền đến mức tốt. Liền để hãn miễn phí ra sức vì là chúng ta yểm hộ đi."

Nhanh đón Tết, Trương Ý Xuân đến xem tỷ tỷ, lão bà khuê nữ cùng mấy năm qua sinh hai nhi tử, tại trong sân gặp phải bồi Lưu Thông chơi đùa Triệu Nhạc, không có được hành lễ thăm hỏi, nhất thời liền lửa giận trùng đỉnh, chỉ vào Triệu Nhạc hung tợn mắng: "Nghịch chương tiểu súc sinh, không thấy ta cái này cậu đại nhân ở đây sao? Mẹ người chính là như thể dạy người tên súc sinh này?"

Tốt đánh cuộc phóng đảng là mấy người thiên tính, cùng hít heroin như thế, sao lại là có thể dễ dàng bỏ.

Không có thấy ta cặng tinh phụ mẫu làm cho khuê nữ cho phú hào làm đồ chơi thay bọn họ trả nợ, nhưng chiếu đánh cuộc không làm, còn càng thua càng lớn, không chịu thu tay lại?

Trương Ý Xuân nuông chiều từ bé lớn lên, ý chí bạc nhược, càng khó bỏ hãn thói quen.

Gia có 500 mẫu, làm sao cũng coi như tài chủ, mấy năm qua lại bị buộc mạng tá điền làm việc, chịu đủ lắm rồi tội, không thể thỏa thích chơi đùa, Trương Ý Xuân không dám trùng tỷ tỷ phát hỏa, ngày hôm nay tả tính đồng thời, hỏa lên, mượn lý do chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, phát tiết tức giận.

Triệu Nhạc tuyệt không là không nhìn cậu tồn tại.

Dù sao mẫu thân chỉ có như thế một cái huynh đệ chí thân. Hơn nữa mấy năm qua cậu tựa hồ cái được rồi. Nay còn đối với mẫu thân nói đúng không là thả một chuyện để cậu đảm lên.

Hắn đùa với Lưu Thông, còn cân nhắc một chuyện, thật không có chú ý tới cái khác.

Trương Ý Xuân ác ngôn kích thích Triệu Nhạc không nhẹ.

Cha mẹ của kiếp trước tuy rằng chỉ là cây cỏ, Triệu Nhạc nhưng là từ nhỏ đến lớn bị ước ao tán thưởng con ngoan, nghiên cứu khoa học tinh anh, sống

hai đời, hán cũng chưa từng bị người mắng như vậy qua.

Mắng hán cũng là thôi.

Làm nhục phụ mẫu, Triệu Nhạc liền không thể chịu đựng.

Hán nhìn chằm chằm cậu, ý thức được người này bản chất chưa biến, cũng khó có thể thay đổi, lạnh giọng hỏi: "Người đây sao mắng ta. Người đem người tỷ xem là cái gì? Người lại là gì?"

"Vô lễ, còn dám mạnh miệng?"

Trương Ý Xuân đang tức giận, đưa tay đã nghĩ đánh Triệu Nhạc to mồm, lại bị Triệu Nhạc nhẹ nhàng một tránh né ra.

Trong bóng tối thị vệ vừa kinh vừa giận: Bọn ta tiểu công tử nhỏ như vậy, người đây cái làm cậu cũng xuống tay được?

Thực sự là thiên lương mất sạch.

Mau mau hiện thân ngăn trở không chịu bỏ qua Trương Ý Xuân, lạnh lùng nói: "Trương trang chủ, xin tự trọng."

"Người chó mới cũng dám chặn ta?"

Trương Ý Xuân liền dám gia đình bạo ngược, biết thị vệ không thể làm gì hán, đơn giản chơi đùa đến cùng, ngày hôm nay không thể tranh thủ tránh thoát tỷ tỷ ràng buộc, cũng có thể cố gắng phát tiết một thoáng.

Đưa tay lại đánh hướng về thị vệ.

Thị vệ không dám hoàn thủ, chỉ được tránh ra, nhưng vẫn cứ vững vàng ngăn trở không cho Trương Ý Xuân nhắm phía Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc thất vọng bĩu môi, lôi kéo Lưu Thông đi rồi.

Trong phòng, đang đùa với cháu nhỏ, cùng em vợ Lý thị nói giỡn Trương Ý Tuệ nghe được ồn ào, không khỏi cau mày thờ dài đối với lúng túng Lý thị nói: "Xem, chính là như thế cái đồ vật, cái không được rồi."

Sau đó oa cũng đừng làm cái gì trang chủ, liền ở tại Triệu trang bồi tiếp người cùng hài tử, hưởng hán phúc đi. Như vậy có thể thoải mái hoạt mấy năm. Đỡ phải hại người, gia đình cũng vứt bỏ, cả cuộc đời không có chút ý nghĩa nào."

Lý thị đương nhiên đồng ý, thậm chí cao hứng.

Như vậy thượng phu cũng chỉ có thể quy nường. Hơn nữa còn không dám đối với nàng không tốt.

Bằng không tự có tâm tựa hồ càng ngày càng ngạnh đại tỷ trừng phạt.

Trương Ý Tuệ sau đó bắt chuyện thị vệ áp đệ đệ đi vào.

Trương Ý Xuân nghe tỷ tỷ cười hơi nói rồi tương tự ý tứ, không thấy tỷ tỷ về giận dữ, nhưng từ tỷ tỷ âm lãnh trong đôi mắt đọc hiểu ít đồ: Trương gia bây giờ có hai truyền thừa em bé. Ý nghĩa sự tồn tại của người không lớn, nếu dám làm ác, vậy thì đi khác một thế giới hướng về cha mẹ tận Takashi đi.

Từ đây, Trương Ý Xuân bị quyền một đời, vốn nên bại xong gia chết sớm mệnh nhưng bởi vậy sống được rất lâu dài.

Trương Ý Tuệ đề trung thành tuyệt đối lão quân gia tổng phụ trách, cũng phải chút Triệu trang nhân tài đi trợ giúp quản lý cùng thủ vệ.

Việc này bị Thương Triệu có ý định truyền đi một phần, liền đã biến thành Thương Triệu ham muốn Trương gia tài sản, ác danh lại nhiều một phần.

Khôi hài chính là, triều đình chúng đại thần trái lại bởi vậy yên tâm.

Hoàng đế cũng thoải mái.

Quyền Bang Ngạn tại chính mình trong thư phòng vỗ bàn tức giận hừ: "Chư thần như vậy, triều đình như vậy, chỉ sợ chính khí không thịnh hành, vận nước khó lâu dài."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 3: Việc vui liên tục

Thái Kinh mã tử Tri châu chết rồi, mới tới Tri châu là võ tướng, có 'Thần Tiền Tương Quân' danh xưng Hà Quán.

Vị này cũng coi như là Kháng Kim danh nhân, chết trận tại Đông Kinh bảo vệ chiến.

Trong lịch sử, hẳn là tại Đại Quan năm đầu (1107 năm) cùng hai năm trong lúc nhậm chức Thương Châu, nhân thống trị Thương Châu có công, lại tăng Chuyển vận sứ. Hiện tại sớm hơn một năm thăng một phương chủ quan nhưng là Thái Kinh dùng cứng.

Cũng không phải là Hà Quán cùng Thái gia có thân cận quan hệ, lại càng không là thái thường thức nhân tài, đại công vô tư nghĩa vụ nâng hiên, dĩ nhiên đối với hoàng đế hẳn là nói như vậy.

Động tác này thuần là vì là áp chế giám thị Thương Triệu mà vì là.

Kẻ ác chính là cái dạng này.

Vô duyên vô cớ, ta làm người sửa trị người, là người xui xẻo. Ngược lại, hẳn liền không chịu nhận hiểu rõ. Đừng nói thực tế lợi ích bị hao tổn, người bị thương, chính là thể diện có chút xuống không được, hẳn cũng phải mạnh mẽ trả thù.

Cứ việc là mã tử sinh sự hãm hại trước, cứ việc thôi đi Thương Triệu chỗ tốt, cùng Triệu Liêm quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng Triệu Liêm không phải hẳn người, lão Thái chính là muốn trả thù.

Không thể công khai đến, vậy thì uyển chuyển làm.

Dục vọng quan liêu tối biết chơi quyền, thủ đoạn chính người có chính là.

Đương nhiên, hẳn chỉ làm cái võ tướng kinh sợ Thương Châu, áp chế Thương Triệu, thủ đoạn ôn hòa, không phải hẳn lòng dạ mềm yếu, mà là Triệu Liêm thánh quyền rất long, thương Triệu gia tộc cũng đến hoàng đế thường thức, không tốt làm.

Chủ yếu nhất là Triệu Liêm quá tuổi trẻ, không phải lão Thái đối thủ chính trị uy hiếp, liền làm con trai của hắn đối thủ tư cách đều không có, cũng "Không dám" không tôn đường đường Thái Thái sư, căn bản không có đặt ở lão Thái trong mắt.

Hà Quán xem như là cái có thể đem, nhưng đối với Liêu cũng như thế không dám thật là cường ngạnh, ngày xưa biên cảnh làm tướng, đối mặt Liêu kỵ khiêu khích, cũng chỉ dám tên xạ núi đá lấy hiện ra bản lĩnh, cũng không dám thật giết, đến "Nội địa", làm chủ quan, lá gan mới hơi lớn, chỉ ít dám công kích xâm nhập Liêu quân, đồng ý bảo vệ Thương Châu dân chúng, so trước đây rác rưởi cường không ít.

Triệu Nhạc đối với này là nắm đại lực hoan nghênh thái độ.

Sư phụ làm ra đậu phộng bắp ngô. Thổ địa muốn luân làm. Muốn đem xuân loại đổi thành lúa mì vụ đông.

Nếu như Liêu khẩu còn tượng dĩ vãng như vậy muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Cho dù trong nhà có thể truy sát một ít, tránh được miễn không được mạch ruộng bị tảo đập.

Người mạnh hơn, bằng sức một người còn có thể tại mọi thời khắc cùng nhìn chăm chú tiêu diệt vắng lại như phi Liêu quân?

Thật sự có cái kia năng lực, Đại Tổng hoàng đế trước tiên không đáp ứng.

Sợ người tạo phản a.

Trên có Trương Cận, dưới có gì quán, Thương Châu hiểm ác sẽ cực kỳ giảm bớt. Phù hợp Thương Triệu cần.

Cho tới nói áp chế giám thị, Triệu Nhạc liền ha ha.

Thương Triệu phát triển trọng điểm căn bản không ở lục địa, vừa không chiêu binh mãi mã, cũng không dùng tới tuân lương, trông trọng kỹ thuật tăng lên rất cao, bên trong lương thực đầy đủ ăn. Tích thảo cũng là vì nuôi trồng nghiệp.

Hà Quán coi như hữu tâm, có thể giám thị cái rầm.

Lại nói, nhà ta liền chiêu cô nhi, liền phổ cập giáo dục, liền thu nạp người thông minh, tay khéo thợ thủ công, bác sĩ, liền nghiêm mật phong tỏa bản bảo hai bảo, liền trắng trợn huấn luyện hương vũ dũng lực. . .

Thái lão nhi, người có thể làm sao áp chế?

Tâm từ vẫn là tội?

Phát triển giáo dục cùng kỹ thuật, lợi quốc lợi dân, có tội?

Nhà ta dựa vào độc nhất kỹ thuật phát tài, đương nhiên muốn nghiêm mật phòng bị tiết lộ, nhà người chẳng lẽ không là?

Ta cha là cao phẩm tướng quân, ta biểu ca là võ quan, chỉ là hư giai mang hương dưng chơi đã rất oan ức, không chối từ lao khổ tăng cao một bên dân vũ lực, tăng mạnh một bên dân năng lực tự vệ, tiện thể cũng tăng cao Thương Châu an toàn, giảm thiểu quốc, dân tổn thất, tận trung báo quốc, này có tội?

Nói đến đại trên trời, nhà ta không phản, hoàng đế cũng chỉ có thể đối với người mắt tròn trắng, cho rằng là chính người không có bản lĩnh, liền đồ ký người tài trả đũa.

Càng khôi hài chính là, Hà Quán nội tâm đối với Thương Triệu lại rất là tán thưởng ước ao, tiền nhiệm sau rất nguyện ý cùng "Thượng quan" Triệu Đại Hữu thân cận, cũng tại thuận tiện phương diện, cho Triệu gia lấy trợ giúp.

Đây không phải là âm mưu, muốn âm cũng âm không được.

Hắn cũng có gia tộc, nhi nữ thân thích cũng tại biết chữ đọc sách trên được ghép vẫn từ điển tiện lợi tiết kiệm.

Mặt khác, hắn là võ tướng, tự phụ vũ dũng, cũng kính trọng kháng Liêu anh hùng, cùng vũ dũng phóng khoáng Triệu trang chủ có gặp lại hận muộn cảm giác. Cái kia cảm tình tiêu uống rượu đến vừa.

Thái Kinh lấy tâm tính của chính mình kiến thức phỏng đoán Thương Triệu, tính toán nhất định công đã trảng, còn giúp một chút. Đùng đùng đánh mặt của mình, còn tại Triệu Liêm ký món nợ tiểu hắc bản trên nhiều thêm nói tội danh.

Mã Công Lượng cùng Triệu Minh Nguyệt rốt cục vẫn là đính hôn, đều lớn rồi, đồng ý.

Như vậy đều đại hoan hỷ.

Tiểu mã hiện tại kính kính làm ăn, kinh nghiệm không bằng lão Mã, nhưng tầm mắt thủ đoạn cao minh hơn.

Tiểu Sài Đại quan nhân tại Triệu Liêm vào kinh xong cùng hai bạn bè cực nhỏ lui tới, cả ngày chìm đắm tại săn thú du ngoạn bên trong, triệt để thành không có việc gì công tử bột.

Có kiến thức ngoại nhân nói: Không phải người cùng một con đường, cuối cùng cũng phải hai lộ đi. Thiếu niên hữu nghị không dựa dẫm được. Triệu mã sai mỗi người có tiền đồ, đây là một cách tự nhiên bài.

Triệu Nhạc sau khi biết, ha ha.

Đào mất hai năm trôi qua.

Hướng về thái hậu hoẵng. Triệu Cát tự do.

Đại Tổng tiến vào Đại Quan thời kỳ, bắt đầu truy hướng về dục vọng diệt vong.

Thương Châu, nói cho đúng là Diêm Sơn cùng Thanh Trì nhưng càng ngày càng phồn vinh, dần dần hiện ra rồng hổ chung sức tư thế.

Thương Triệu hải hàng bên trong mâu càng ngày càng hưng thịnh.

Lưu Vũ, Triệu Tín, Triệu Việt thành thực lên, lĩnh thân tín Thủy quân áp hàng đến các nơi, tiện đường đánh hải tặc, chiêu cao minh thủy thủ ngư dân, để mạng lưới tình báo chiêu các loại người giỏi tay nghề, nói chung phạm có nhất nghệ tinh đều có thể, bắt đầu chậm rãi lấy sạch dân gian kỹ thuật nhân tài, đặc biệt là thuyền tượng.

Thương Triệu gia thủy thủ có béo ngậy đùi gà thịt dê, đậu phụ, trắng toát com. . . Hơn nữa quân no.

Nam bắc cạnh biển Đại Hà rất nhiều khốn cùng trên nước hảo thủ mộ danh mà đến, sát hạch gia nhập, an dưới cả nhà thậm chí toàn tộc, bình thường trên biển lưới kéo đánh cá luyện binh. Tuyển nhập nhân viên áp tải thì càng mỹ.

Thương Châu cũng bắt đầu xuất hiện tà giáo.

Có người đang nghĩ trăm phương ngàn kế trà trộn vào Triệu gia đầu độc lòng người.

Triệu trang hạ lệnh nghiêm mật giám thị phòng bị, đặc biệt là đối với nam đến Ma Ni giáo đồ. Phát hiện một cái thanh lý một cái.

Đại Trường Sơn đảo Thôi gia đột nhiên bị ngập đầu tai ương, trong một đêm bị một luồng hung mãnh hải tặc diệt trừ.

Hà Quán cấp bậc thuận lợi thăng, nhưng nhưng làm Tri châu, có trên phi kỵ úy Triệu trang chủ trận chiến đấu nghĩa chống đỡ, có Triệu Liêm, Lương Sư

Thành tại hoàng đế bên tai đâm thọc khích lệ, hấn tiểu uống rượu đến sáng khoái, công việc làm đến hằng hải.

Quyền Bang Ngạn điều đến trung ương đảm nhiệm giáo dục mở rộng muốn viên, trẻ măng nhảy một cái thành chính lực phẩm quốc tư nghiệp.

Công tác như trước nỗ lực, chỉ là bị các loại lực cản chèn ép khiến cho bó tay bó chân, cũng không còn tại Thương Châu công tác loại kia vui sướng cảm, không gặp đại thắng quan vui sướng, chỉ cùng Triệu Liêm lui tới càng chặt chẽ hơn.

Triệu Liêm muốn làm thí nghiệm ruộng, tăng lên lương thực sinh sản, phát triển thương mại, phồn vinh Đế Đô quanh thân.

Đế tán có có thể, trung tâm chứng giám, thả vì là ngoại ô Kinh thành Tri huyện.

Phong thần tuần tú 19 tuổi thượng huyện Tri huyện, tuổi trẻ đến kinh rơi mất Đại Tổng một chỗ con người.

Rất nhanh, kiên cường, năng lực, thực lực và tàn nhẫn thủ đoạn cũng kinh ngạc một chỗ con người.

Triệu Liêm cho đệ đệ viết phong thư, chỉ một con số: 19.

Triệu Nhạc hồi âm chỉ một chữ: Ha.

Truyền tin không phải thân tín gia đình, mà là bà nội mang người tự thân tới.

Lão thái thái thân nhất trưởng tôn, không yên lòng nhất du ngoạn ở bên ngoài đại tôn tử, sau đó hãy cùng đại tôn tử qua. Đại tôn tử đến cái kia làm quan. Nàng hãy cùng đi nơi nào.

Nàng cũng mang theo tiểu tôn tử xin nhờ nhiệm vụ: Ngăn chặn ca ca tuổi trẻ kích động ám đầu, chọn sự tình có hạn mà vì là. Kế tục bên trong giao Lương Sư Thành, vũ giao Đồng Quán, tôn kính Thái Kinh Cao Cầu các đại tặc, giải trí hoàng đế. Luyện lòng dạ thực có thể, cấu tứ thành thực sau đó muốn dùng thi chính phương pháp cùng thủ đoạn, hoàn thiện sau đó muốn dùng mới chính trị kinh tế các thể chế.

Đảo mắt lại là hai năm.

Triệu Liêm 21 tuổi, chính tích vượt trội trác tuyệt, cũng đoàn kết đồng liêu, thiện thể thánh ý, phẩm hạnh quý trọng, trung tâm đáng khen, thực quan thẳng từ lực phẩm, tiến vào Long Đồ các Đãi chế.

Người sau vừa sợ rơi mất quan chức con người, bởi vì từ không có người có thể tại ba mươi thậm chí bốn mươi tuổi trước hoạch này thù vinh, hưởng hồ là hai mươi mới ra đầu tiểu hóa.

Triệu Liêm hoàn thành chương ngoại ô Kinh thành hai huyện kỳ hoa Tri huyện, kế tục phồn vinh ngoại ô Kinh thành.

Phàm mỗi một loại này đều hiển lộ quan gia đối với Triệu Liêm yêu thích cùng coi trọng, càng biểu hiện Triệu Cát tùy hứng ngả nghiêng.

Mà cùng tiến bộ của mọi người ngược lại, Triệu Nhạc Thương Châu tiểu ác bá đại danh theo tuổi tác tăng trưởng mà càng thịnh.

Năm đó mùa đông, Bắc Kinh phủ Đại Danh Đề hạt quan Thịnh Bản ác thượng quan, bị tìm tội đi đây Thương Châu lao thành doanh, áp giải hai công nhân nửa đường muốn hại hấn, Thịnh Bản cảnh giác, lại đến đồng liêu bạn tốt Tào Hồng khí quan bảo vệ, lúc này mới không chết, đi ngang qua Sài Đại quan nhân gia, nghe hiểu khách đại danh, tới cửa bái phỏng. Tào Hồng không yên lòng huynh đệ, liền ở lại Sài phủ, thuận tiện gần đây chăm sóc Thịnh Bản.

Một tháng sau, Thịnh Bản ôm nỗi hận "Bạo chết".

Kỳ thực hai người kẻ cả gia quyến (Tào Hồng là vinh dự kẻ xấu) bí mật tiến vào Triệu trang bản bảo, bị Triệu trang chủ phụ tử coi trọng tin cậy, thu xếp ở trong phủ làm nổi lên giữ nhà Giáo đầu, râu tóc sửa chữa, nhưng tên cũng không cần cải.

Tào Hồng không phải đơn thuần nghĩa khí vũ phu, có tri thức, rất có tư tưởng kiến thức.

Hấn kinh ngạc phát hiện Triệu Nhạc khủng bố năng lực, rất mau nhìn thấu Triệu gia hào quang tương lai, cùng đối với triều đình bỏ đi tâm tư thậm chí cực kỳ oán hận huynh đệ tốt Thịnh Bản từ đây hết hy vọng lún xuống cống hiến cho Thương Triệu.

Hai vị thật hiểu quân sự tướng tài, bù đắp Triệu Đại Hữu cùng Triệu Nhạc loại kia bán điều tử kiến thức quân sự, bù đắp không ít quân vũ chỗ thiếu, Triệu trang thực lực quân sự càng thêm tiêu chuẩn cường hấn.

Nhanh lúc sau tết, Thương Châu dân quân tiểu tốt Thi Toàn mang theo bốn cái mười bốn, mười lăm tuổi thiếu niên đầy đầy trời phong tuyết đi tới Triệu trang bản bảo quý ở cửa thành tuyết lớn bên trong, cầu xin từ bi Thương Triệu cho con đường sống.

Đại Tổng dân quân binh lính bình thường có một chỗ tính toán một chỗ, đều là từng cái từng cái mang theo các loại cùng hình quái tướng, cùng với nói là quân nhân, không bằng nói là có tổ chức cu li xin cơm tập thể.

Cho dù Hà Quán là điều quân danh tướng, lại là Tri châu, có tài quyền, đang quản Cẩm quân dân quân, cũng không cách nào thay đổi bộ hạ dân quân thể tham tượng.

Cầm quân có thể hơi sửa trị được, đã là hấn năng lực quyết đoán không sai.

Quan quân uống binh huyết quen rồi, toàn bộ Đại Tổng đều hình thành truyền thống thông lệ, thêm vào quan trường quan hệ rắc rối phức tạp, sao lại là hấn một cái tiểu địa phương nhỏ quan có thể thay đổi.

Hà Bắc Đông Lộ cao nhất quan trên Trương Cận cũng hết cách rồi, chỉ có thể quyền làm như không nhìn thấy.

Bốn người thiếu niên không phải một nhà, là gặp rủi ro sau kết bạn đoàn kết cùng nhau giãy dựa sinh tồn, phân biệt là Thi Toàn thân đệ đệ Thi Uy, cùng Dương Liệt, Đặng Thiên Bảo, Vương Đại Thọ.

Này tứ gia bản đều là Tiểu Cái như vậy tọa trấn một thôn Bảo chính cường hào nhân vật, là nông thôn nhà giàu, sinh hoạt không sai. Thi Toàn so đệ đệ lớn không ít, cùng Triệu Liêm triệu Nhạc huynh đệ tương tự, vốn là Đại thiếu gia.

Bốn đứa bé theo Thương Châu địa chủ gia truyền thống, tuổi thơ liền bắt đầu cùng trong nhà mời mọc "Cao thủ" Giáo đầu tập võ, qua một phương 'Tiểu Bá Vương' sinh hoạt.

Nhưng theo Liêu khẩu hàng năm xâm phạm biên cương cướp đốt giết hiếp, liền trang tự vệ chậm rãi bị phá, cha mẹ người trước sau đều chết tại Liêu khẩu đồ đao dưới, cuối cùng gia đốt, không còn khế đất. Năm gần đây theo lại trị dục vọng tràn ra, điền sản bị trong thôn vô lại cùng hương thân cấu kết quan phủ từng bước cường lại bán trao tay chiếm lấy.

Thi Toàn lưu lạc vì là lưu dân một thành viên, tự nhiên bị sắp xếp dân quân.

Bốn đứa bé nhỏ tuổi, liền thành Thi Toàn miễn cưỡng giữ gìn bán ăn mỳ. Hiện tại Thi Toàn chính mình cũng nhanh chết đói đồng chết, thực sự không sống được nữa, lúc này mới chuẩn bị tìm Thương Triệu bán mình làm nô.

Bạn bị đến đầu óc choáng váng Triệu Nhạc nghe nói sau, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện.

Thiếu niên này tổ bốn người không phải là truyền thuyết Diêm Sơn thổ phi: 'Kim Mao Hồng' Thi Uy, 'Độc Hỏa Long' Dương Liệt, 'Tiết Mệnh Tướng Quân' Đặng Thiên Bảo, 'Thiệt Thương' Vương Đại Thọ sao?

Nguyên lai thật sự có người này.

Càng nhớ tới hơn khác một cái tôi không nên quên đại sự, Triệu Nhạc vỗ trán một cái, mắng thanh đáng chết, "Ta làm sao đã quên bi kịch anh hùng Nhạc Phi?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 4: Nhân dạng cùng cừu thị xã hội tổ bốn người

Lịch sử đối với anh linh Nhạc Phi làm sao tán tụng đánh giá đều không quá phận.

Khoa học kỹ thuật cường nhân Triệu Nhạc đối với Nhạc Phi mãnh liệt hảo cảm nhưng cùng ái quốc a, dân tộc a quan hệ không quá lớn, trong mắt hấn đánh giá liền tám chữ: Chuyên nghiệp, chuyên nghiệp, không có gì lo sợ.

Hấn cho rằng, nhạc bay người lên thể hiện người hấn là có không sợ tiến thủ tinh thần, tuyệt đối là vĩnh viễn tấm gương, không chỉ là Trung Hoa, hơn nữa là toàn nhân loại.

Tại cùng thời đại bên trong, Nhạc Phi tuyệt đối là tối chuyên nghiệp tối chuyên nghiệp quân sự chuyên gia. Ở phương diện này, đồng liệt danh tướng Hàn Thế Trung cũng đến xa xa nhìn theo bóng lưng.

Tại cuộn cuộn về phía trước tàn khốc thời đại triều cường bên trong, một cái cùng khổ nông dân có thể ứng thế mà lên, chính mình kéo một nhánh đội ngũ, cũng lãnh đạo phát triển trở thành vì là không thể thiếu vệ quốc chủ lực, trẻ măng liền Thống quân đánh đầu thắng đó, không gì không đánh được, khiến cho hung hăng ngông cuồng đến không có một bên quân Kim Thiết kỵ nghe tên sợ hãi, thậm chí táng đảm bắt đặc dĩ, chứng minh Nhạc Phi độ cao tập trung vào cùng cao cường chuyên nghiệp tổ đường.

Danh tướng Hàn Thế Trung là lão quân ngũ, đồng thời là Tây Quân xuất thân, kinh nghiệm lâu năm rèn luyện, cơ sở điều kiện so Nhạc Phi tốt hơn nhiều, tuổi lại so Nhạc Phi lớn không ít, công lao cùng xếp hạng nhưng tại Nhạc Phi sau, làm nổi bật ra Nhạc Phi tại lĩnh vực quân sự tài năng xuất chúng khác biệt vượt trội.

Chống đỡ Nhạc Phi đi tới quân sự đỉnh cao khác một cửa kiện nhân tố là: Dũng khí.

Triệu Nhạc tối khinh bỉ ghét nhất người Tống chính là, không có dũng khí.

Không phải khuyết thiếu, mà là hầu như không có.

Cho dù là duy nhất lượng điểm: Đã từng một lần lấy dũng mãnh thiện chiến nghe tên Tây Quân tập đoàn, đến Bắc Tống mặt cũng mất đi thiết huyết sống lưng.

Triệu Nhạc cho rằng, đây là Bắc Tống diệt vong nguyên nhân trọng yếu nhất.

Hơn trăm triệu người, muốn tiền có tiền, muốn trang bị có trang bị, bản thổ tác chiến, kiên thành phụ trợ, lại bị rất ít mấy vạn ngoại tộc đánh cho một đường bại ngàn dặm, một bại lại bại, lùi lại lui nữa, thi tích thành núi, máu chảy thành sông, quân Kim lại không phải nắm vũ khí nóng, có thể ườn một cái súng máy phá lạnh vũ khí một quân, trừ ra chứng minh người Tống không hề dũng khí, còn có thể nói rõ cái gì?

Tiểu quỷ một người nắm đem một phát phá thương, có thể đuổi theo một đám đồng dạng nắm thương dân dục vọng người tùy ý tàn sát hung hăng, bắt quá là lịch sử tái diễn, lại chứng trên vùng đất này người đã từng thiếu nhất là gì.

Đem mất cảm giác nhu nhược, không hề khai thác tinh thần mạo hiểm người Tống biến thành thiết huyết chiến sĩ, đầu tiên nhất định phải kích thích ra dũng khí, thủ lĩnh nhất định phải đầu tiên có dũng khí, lấy ảnh hưởng kéo bộ hạ.

Mà Nhạc Phi đặc biệt dũng mãnh dũng mãnh.

Hắn không có gì lo sợ, lấy mình làm gương, vì lẽ đó Nhạc gia quân mới có thể tinh lực căng phồng, mãnh liệt ra mặt, chiến công hiển hách, chói lọi thiên thu, cảm động thế nhân.

Có thể cũng chính là không có gì lo sợ, Nhạc Phi mới dứt khoát kiên quyết mạo hiểm về kinh, kết quả phó khó, thương thấu từng đời một không biết bao nhiêu Trung Hoa nhi nữ tâm, gây nên bao nhiêu nhiệt huyết người phần mộ cảm khái.

Nghĩ tới đây, Triệu Nhạc quăng bút trên đất, vỗ bàn đứng dậy.

Ta muốn tự mình đi tìm đến hắn.

Cho dù Nhạc Phi so ninh mĩ ca ca càng quật cường, càng trung quân, nguy hiểm hơn, cho tới trong nhà sẽ trở thành trí mạng nguy hại, Triệu Nhạc cũng quyết tâm tìm tới Nhạc Phi.

Không chỉ muốn giữ ở bên người, để Nhạc Phi có thể được đến càng sớm hơn hơn tốt giáo dục mài giũa, có càng sâu xa hơn ánh mắt và kiến thức, còn muốn cho sự phụ thu vì là đệ tử đích truyền, để Nhạc Phi trở thành càng mạnh mẽ hơn xuất sắc hơn tồn tại.

Nếu như Nhạc Phi chính là không thay đổi, vậy thì thả hắn ra sức vì nước.

Hoa Sơn luận kiếm vô đối thủ, anh hùng không khởi quá cô quạnh.

Có Nhạc Phi làm đối thủ, cũng không uổng công sống lại cô đại đi một lần.

Chỉ là, Nhạc Phi không hẳn có thể có cơ hội này.

Hắn còn không có trưởng thành, Đại Tống liền chơi xong. Hắn có thể cống hiến cho ai?

Nam Tống?

Triệu Cầu?

Ha ha, đừng nghĩ. Sẽ không có cơ hội.

Đương nhiên, mỗi cái sinh mệnh đều có giá trị. Mỗi người đều muốn là nhân loại phát triển, Trái Đất tốt đẹp hơn mà nỗ lực. Ta sẽ không giết các người. Chỉ là kẻ tục làm mưa làm gió mỹ sự tình cùng các người cách biệt.

Tay làm hàm nhai, chân thật nỗ lực làm một người thời đại mới bình dân anh hùng, kỳ thực càng có người hơn chuyện làm ăn nghĩa.

Nếu không cam lòng, vậy hãy để cho sinh hoạt dạy bọn họ cố gắng cảm nhận cái gì là nhân sinh cực khổ, cái gì là người không bằng chó sống không bằng chết.

Sống lại này thế, tã lót bên trong liền gấp phải ngăn trở thử thách, Triệu Nhạc cố chấp chăm chú tâm trở nên cứng rắn lãnh khốc, đối với NPC sâu mọt, càng sẽ không lòng dạ mềm yếu.

Bên cạnh, đã hiểu chuyện tiểu Lư Thông đang thành thật theo Triệu Nhạc yêu cầu một bút một họa luyện bút đầu cứng tự.

Hắn bị Triệu Nhạc hăng hái cử động sợ hết hồn.

Sờ sờ giống như Triệu Nhạc tiểu tóc húi cua, "Từ ca, ngươi lại nghĩ đến càng ăn ngon hơn chơi vui rồi?"

Triệu Nhạc nhìn nãi huynh đệ cái kia một mặt chờ mong vẻ mặt, không khỏi buồn cười gáy Lư Thông cái não vỡ.

"Ăn, chơi, còn càng? Càng cái đại đầu quý nha."

"Đi, cùng từ ca nhìn cái kia năm cái ăn mày đi."

Ừ, không cần luyện chữ.

Lư Thông cái này cao hứng a, nhảy nhảy nhót nhót theo sát chạy.

Trong phòng tiếp tân, quản gia lão Lư tự mình trấn.

Hắn nhìn xếp hàng ngang to nhỏ năm cái hán tử, không ngờ tiếp thu, có thể nhìn bọn họ như vậy đáng thương, đại mùa đông, lẽ nào nhậm tự sinh tự diệt?

Nhất thời dưới không được nhẫn tâm.

Không muốn nguyên nhân là: Bốn cái đứa nhóc choai choai tuy rằng còn trẻ, cũng đã là mỗi người không vũ mạnh mẽ, cái đầu thân thể so với bình thường người trưởng thành đều cao to khỏe mạnh, mà bọn họ giờ khắc này cho dù nỗ lực giả ra cung kính thành thật dạng, trên người hung hãn cuồng dã khí cũng không giảm ít hơn bao nhiêu.

Đặc biệt là con mắt của bọn họ, mỗi người lập loè kiêu căng khó thuần cùng hết sức hung ác oán hận bất bình.

Đây không phải chính là tiểu thiếu gia nói tới trong lòng vận vận biến thái?

Vẫn là đặc biệt nghiêm trọng loại hình.

Phần hận tất cả, cừu thị xã hội tổ bốn người a!

Lớn như vậy, quan niệm nuôi thành, khó có thể quân giáo thay đổi.

Triệu trang là đoàn kết phần tiến vào an lành nơi, làm sao có thể thả người như thế đi vào đảo loạn thậm chí gieo vạ.

Tiểu thiếu gia giằng qua ô thủy tử lý luận. Ta hiểu.

Không thể một con chuột thí hồng rồi một nồi tốt thang.

Quyết không cho.

Đang do dự không quyết định. Lúc này, cửa vừa mở ra. Triệu Nhạc cùng nãi huynh đệ đi vào.

"Lư bá bá tốt." Triệu Nhạc cười hi hi chào hỏi.

"Cha tốt."

Tiểu Lư Thông quen thuộc theo sát đến, chỉ là ánh mắt có chút sợ hãi.

Đối với uy nghiêm lão tử, hắn rất sợ hãi. Nếu không có từ ca biện hộ cho giữ gìn, cái mông của hắn không biết sớm bị lão tử mở ra hoa mấy lần. Chính là cái dạng này, hắn cũng không ít ai huấn.

Lão Lư vợ chồng kỳ thực sủng ái nhất ấu tử.

Ba con lớn nhất đều thành gia lập nghiệp, đều ở từng người cương vị làm rất tốt. Chủ nhà dựa vào trùng, chính mình thoả mãn, không có cái gì có thể bận tâm. Trước mắt là một cái như vậy hài tử, còn nhỏ, sao có thể không thương yêu.

Giáo huấn không phải là bởi vì Lư Thông đặc biệt nghịch ngợm. Nam em bé không nghịch ngợm, khó có tiền đồ. Lão Lư là không lọt mắt ấu tử không phòng thủ tới dưới tôn ti quý cù. Đây cùng Lư gia thừa hành lý niệm không hợp.

Chỉ là có Triệu Nhạc thiên vị phóng túng, lão Lư không thể làm gì, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt mở mắt một mắt.

Này biết, lão Lư lộ ra khuôn mặt tươi cười, cười ha ha đáp lại, cũng không có quen thuộc đối với ấu tử trùng mắt.

Triệu Nhạc nhìn quét một lần năm người, nhất thời rõ ràng quân gia lo lắng.

Bốn tên biến thái hung hăng a.

Không ở Triệu trang đặt chân cái tạo, nhất định trở thành thảo gian nhân mạng thổ phi.

Bất quá, Triệu Nhạc không do dự.

"Bá bá, liền nhận lấy bọn họ đi."

"Này?"

Lão Lư trùng Triệu Nhạc nháy mắt mấy cái, ý tứ là: Tiểu thiếu gia, ngươi cần phải xem cho rõ ràng. Đây bốn cái gia hỏa không phải là tốt thu.

Triệu Nhạc khẽ gật đầu, cười cười nói: "Như vậy đi. Phái người nắm ta cha tin, đi tìm hà Tri châu trực tiếp yếu nhân. Giải Thi Toàn quân tịch, liền sắp xếp hẳn tại bản trang, các quen thuộc sau khi thích ứng, tìm cái thích hợp lập gia đình, chân thật sinh hoạt, lại biết chữ hiểu quản lý, cũng có thể đề bạt lên quản quân sự."

Nếu tiểu chủ nhân quyết định, lão Lư cũng sẽ không cố chấp phản đối.

Còn liền không tin. Mặc ngươi là khối ngoan thạch, lạc tiểu thiếu gia trong tay, ngươi cũng đến trở thành thép tốt.

"Bá bá, ta muốn ra chuyển xa nhà, đi Tương Châu huyện Thang Âm tìm người nhà, có thể là mấy nhà người."

"Ế?"

Lão Lư sững sờ.

"Tiểu thiếu gia, ngươi là nói năm trước?"

"Đúng, ngày hôm nay liền muốn lên đường."

"Ai nha."

Lão Lư không khỏi đứng lên, không có hỏi người nào trọng yếu như vậy, lại muốn thần Đồng thiếu gia tự thân xuất mã.

"Tương Châu tại Hà Nam, cũng không gần a. Thiếu gia, này liền muốn đón Tết. Đại mùa đông, gió tuyết ngợp trời, đông chết cá nhân. Lộ cũng đặc biệt khó đi oa. Lão phu nhân môn, trang chủ cùng phu nhân sẽ không yên tâm. Có phải là các loại..."

"Không thể chờ."

Triệu Nhạc lộ ra kiên quyết vẻ: "Đã muốn lắm rồi. Ta phạm vào cái sai, nhất định phải nhanh chóng cứu vãn. Chỉ mong có thể cứu vãn đi."

Tiểu thiếu gia quyết định không người có thể thay đổi.

Nhanh mười năm, lão Lư môn thanh, không thể làm gì khác hơn là chờ nghe một chút còn có cái gì sắp xếp. Trang chủ vợ chồng sẽ sẽ không đồng ý. Cái kia do tiểu thiếu gia chính mình đi nói. Ta trách nhiệm là làm tốt mình có thể làm được sự tình.

Triệu Nhạc cười hơi nhìn bốn cái hung ác thiếu niên, ôn hòa hỏi: "Có nguyện ý không theo ta đi chuyển Tương Châu?"

Bốn hung lại đều không lên tiếng, chỉ là yên lặng nhìn xuống Triệu Nhạc, ánh mắt lấp lánh.

Đang kích động Thi Toàn về mặt căng thẳng, cuống quýt quỳ gối sâu sắc cung eo, đầu hầu như chống đỡ đến trên đất: "Thiếu chủ yên tâm. Tự nhiên đồng ý. 10,000 cái đồng ý."

Triệu Nhạc nụ cười bất biến, nhìn chằm chằm Thi Uy nhân nhạ nói: "Tốt nhớ kỹ đại ca ngươi ân nghĩa."

Hoảng hốt nhớ tới cái tên này tại trong truyền thuyết trải qua say rượu gian tẩu thí huynh đại ác.

Xem Thi Uy tựa hồ thờ ơ không động lòng, ba người kia nhìn Thi Toàn, cũng chỉ là thoáng có chút cảm kích phản ứng, Triệu Nhạc sắc mặt trầm xuống, âm thanh trở nên lãnh khốc: "Nhà của các ngươi, các ngươi cuộc sống hạnh phúc bị hủy, phần hận những họa đó hại người là của các ngươi hẳn là. Người bình thường cảm tình nên như vậy."

"Đối mặt xã hội tàn khốc bất công, bởi vậy cừu thị xã hội, cũng không tính quá đáng. Nhưng nếu tốt xấu không phân, vô tình vô nghĩa, mất đi nhân tính, thương vì là đã thú, vậy thì không xứng hưởng thụ người đãi ngộ."

"Tốt nhớ kỹ lời này. Đừng các trừng phạt lâm đỉnh, sống không bằng chết, lại hối hận. Nhân sinh không có thuốc hối hận. Triệu trang cũng quyết sẽ không tha thứ người vong ân phụ nghĩa."

Mục nhìn chăm chú Thi Uy, từng chữ từng chữ: "Cũng không có ai có thể chạy trốn Triệu trang trừng phạt."

Triệu Nhạc không thích, cũng không quen thuyết giáo.

Có chút thời gian có khả năng bao nhiêu chính sự.

Hắn cũng không thích uy hiếp ai.

Cần phải sao?

Có thể trực tiếp đánh ngã, trực tiếp thu thập.

Không thể, làm nói có ích lợi gì. Lớn mạnh thực lực mau chóng làm đúng là đoạn trang.

Ngày hôm nay có thể cố ý đối với bốn cái ẩn tại ác phi nhiều lời vài câu, đã là kiên trì thể hiện.

Nói xong, Triệu Nhạc cũng không để ý bốn người hiện tại có cái gì cảm tưởng, lạnh lùng nói: "Qua đi vĩnh viễn qua đi. Chỉ cần nghĩ, chỉ cần có quyết tâm, sinh hoạt kỳ thực có thể lại bắt đầu lại từ đầu."

Âm thanh chuyển thành nhân nhạ: "Muốn giữ lại hãy cùng đi. Bằng không, mau chóng rời đi, đồng thời sau đó không muốn xảy ra hiện tại Diêm Sơn. Lãng phí tình cảm của người khác sao cùng thời gian, là loại tội lớn ác. Ta hận nhất cái này."

Bốn cái phản bội lại đã quen rồi hung hăng đến là muốn kiên cường một thoáng, tại Triệu Nhạc trước mặt ngẩng đầu ưỡn ngực rời đi, nhưng đầy trời phong tuyết, tàn khốc đối bụng ngày đông giá rét áp chế bọn họ kêu căng khó khăn.

Đều khô tàn củi đầu.

Trẻ măng, sinh mệnh chi hoa vừa mới tỏa ra. Ai muốn ý chết a.

Lão Lưu nở nụ cười, sắp xếp người mang năm người đi rửa ráy cắt tóc thay y phục... .

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 5: Hạng chế chính là dùng để đánh võ

Ở đời sau cường quân lý niệm bên trong, đánh trận dựa vào chính là tiên tiến tinh xảo trang bị, hoàn thiện hậu cần bảo đảm, bộ Thống soái anh minh quyết đoán cùng đoàn đội hiểu ngầm hợp tác, cá nhân vũ dũng đều không quan trọng, thậm chí không cần. Có lúc chủ nghĩa anh hùng cá nhân đối với toàn bộ chiến sự không chỉ vô ích trái lại tai hại.

Triệu Nhạc là người đời sau, tự nhiên là hậu thế cường quân quan niệm. Cứ việc hắn chỉ hiểu được một điểm da lông thường thức.

Hắn am hiểu chính là khoa học kỹ thuật thế giới hòn đá tảng, cùng vũ khí nóng chế tạo hầu như không dính dáng, dính dáng cũng là kiếp trước tuyệt đối mũi nhọn, tỷ như hắc khoa học kỹ thuật, chỉ biết là vũ khí nóng đại loại, cụ thể tỷ như hắn căn bản không lọt nổi mắt xanh súng máy đại pháo có cái gì nổi danh loại hình, đều bôi đen, nhưng hắn là tài năng xuất chúng tinh anh, có thâm hậu khoa học kỹ thuật bản lĩnh, có năng lực chế tạo ra thay đổi chiến tranh phương thức vũ khí, đơn giản là thay đổi một thoáng nghiên cứu phương hướng mà thôi. Mỗi khi cần.

Bởi vậy, hắn coi trọng có thống soái năng lực giả, coi trọng Nhạc Phi, cường điệu đoàn thể sức chiến đấu, đối với đơn thuần võ công cao cường giả cũng không nóng lòng, chỉ là xuất phát từ Thủy hử tình tiết, mới chăm sóc anh hùng hảo hán.

Biết rõ Thi Uy các không phải người lương thiện, nhưng vẫn cứ nhận lấy, chính là loại này tình tiết tác dụng. Cho dù bốn người chỉ là cùng Lương Sơn hảo hán dính dáng.

Nhưng tại hiện thực này lâu, Triệu Nhạc phát hiện cá nhân vũ dũng không phải trọng yếu, mà là đặc biệt trọng yếu.

Đây không phải nhưng cùng vũ khí lạnh cùng lạc hậu bộ đội cơ chế có quan hệ, càng bởi vì nơi này là thời đi bệnh thoái hoá xương, nghiêm trọng khuyết thiếu thiết huyết tinh thần mạo hiểm Đại Tổng.

Vũ dũng hơn người tướng lĩnh đi đầu xông pha chiến đấu, giết người như cắt cỏ, có thể khích lệ lên bộ hạ tinh thần dũng khí cùng quyết tử chí tâm, để cừu bộ đội biến không được hùng sư cũng chỉ ít biến thành phần nô trâu được quần.

Chiến tranh hiện đại cũng không thể làm hiện cái dũng của thất phu đơn đả độc đấu, ở đây nhưng có thể giết một người mà hội một quân, trực tiếp quyết định chiến tranh thắng bại.

Quyết định chiến tranh thắng lợi then chốt nhân tố là người, không phải vũ khí. Lời này hình như có bất công.

Tại mạnh mẽ như là hóa vũ hạch vũ trước mặt, đơn thuần giảng người là vô lực. Gấu bắc cực cùng quật khởi Trung Hoa không có hạch vũ, lại dũng cảm lại khôn khéo cũng không biết bị Tây Phương thế giới quát phân vài lần.

Nhưng, nói vậy pháp phi phạm ý nghĩa đang tăng lên đầu chí tinh thần.

Tinh thần bất diệt, trường thành không ngã.

Nếu như vũ dũng bất khuất tại, y quân là không dịch lại Tây Phương tiên tiến vũ khí, nhưng có thể dùng trăm vạn điều thương để muốn làm thái thượng hoàng uống đầu mô huyết Tây Phương bồi đến mất hết vốn liếng. Kém phát triển tiêu không đáng nhắc tới a x hân, chỉ là kéo ông lão cũng có thể làm cho Tây Quân thổ huyết, y. Khắc không thể, vẫn là người không được.

Tại thế giới này càng lâu, Triệu Nhạc càng có thể cảm nhận được Đại Tổng khuyết không phải vũ khí nóng.

Vô địch vũ khí có thể làm cho người Tổng nhất thời tự tin dũng mãnh, nhưng thay đổi không được hủ nho bản chất, đắp nặn không được khai thác thám hiểm leo cần kiên cường không sợ chi hồn, hùng thị thiên hạ dâng trào thô bạo, ngày sau dân chủ cần tổ chất.

Muốn dân chủ, dân chúng đến có cái kia tổ chất, không phải nói dân chủ liền có thể biến thành dân chủ cường quốc. Loại này tổ chất cùng của cải, khoa học kỹ thuật quan hệ không lớn.

Không có cái kia tổ chất, nhẹ thì chính trị hỗn loạn, nặng thì quân phiệt san sát.

Trung Hoa chính là không bao giờ thiếu lòng quyền dã tâm gia. Vì bản thân tư dục, cái gì cũng có thể làm đi ra. Chỉ cần "Ta quyết định", phân liệt quốc gia tính là gì.

Tự tin Càn Khôn nắm chắc Triệu Nhạc mắt nhìn lịch sử, chăm sóc chính là trước mắt, chú trọng hơn chính là tương lai.

Tân thế giới, hân quyết không cho phép đối nội cứng rắn, nghiêm khắc, cay nghiệt, lường gạt, đối ngoại mềm yếu, khoan dung, ngốc b, cùng hào phóng Vampire giai tầng thống trị lại hình thành cũng lãnh đạo quốc gia; quyết không cho phép quốc dân bảo vệ mảnh đất nhỏ, mất cảm giác, nhu nhược, ngoan cố bảo thủ, cổ xưa hồ đồ sống sót, lại giun dế như thế hồ đồ chết đi.

Thế giới lớn như vậy, vũ trụ mênh mông như vậy, chúng ta mau chân đến xem.

Diệt trừ liệt căn, đánh vỡ hạn chế, đem Đông Phương dân tộc tạo thành thế giới lãnh tụ, văn minh tiên phong, nhân loại cọc tiêu, để Đông Phương trở thành thế giới vật chất tinh thần trung tâm, đảm lên chân chính bên trong quốc danh, thế giới ngóng trông nhân gian thiên đường. Đây là Triệu Nhạc liều muốn làm.

Hắn cương theo không thích chính trị thiếu kiên nhẫn, lại nhai hướng về ca ca bọn người truyền vào, miêu tả, cường điệu chính là những này tư tưởng. Hắn đối với tân thế giới tràn ngập kỳ vọng.

Bởi vậy, Triệu Nhạc không bức thiết lấy vũ khí nóng vũ trang cứu vớt người Tổng.

Cứu thì đã có sao?

Hắn muốn lật đổ Đại Tổng, nhưng không ngờ người mình tàn sát người mình, như vậy cũng dễ dàng xé rách xã hội lòng người, bất lợi cho ngày sau một lòng đoàn kết.

Liên đề phương bắc man tử phá hủy nước Liêu, phá hủy Trường Giang bắc hủ nho căn cơ, Ma Ni giáo Phương Lạp gieo vạ phá hủy Trường Giang nam Thương Triệu lại ra tay xoay chuyển Càn Khôn, thay đổi Đông Phương linh hồn. Trung Hoa mới có tư cách thay đổi thế giới.

Như vậy sẽ hy sinh rất nhiều người vô tội. Nhưng hạnh phúc quang minh sinh hoạt là muốn trả giá thật lớn. Huống hồ có thể so với nguyên bản lịch sử thiếu chết quá nhiều. Triệu Nhạc tự tin có thể khống chế tốt nguy hại.

Hắn đối với hiệu suất cao giết người cũng không có hứng thú. Súng máy đại pháo chủng loại nghiên cứu, chỉ ra phương hướng, do giáo dục "Chuyên nghiệp" nhân tài chính mình đi cần nhắc làm. Lúc cần thiết lại nhúng tay không muộn.

Hắn đem tinh lực tập trung tại hồi ức thu dọn kiếp trước tri thức, bồi dưỡng dẫn dắt giáo sư chuyên gia nhân tài trên, chú trọng chính là công nghiệp cơ sở, chinh phục biển rộng thiết hạm, ngang dọc trời cao máy bay, điện tử, quang học, phản trọng lực, vũ trụ điện từ nguồn năng lượng...

Đầu tiên, chỉ cần có điện các động lực, con người của cái thế giới này hoàn toàn có thể đánh vỡ thường quy hạn chế, nhảy lên phát triển, có trọng điểm ưu tiên phát triển, không cần trọng kiếp trước như vậy mà tìm tòi đến.

Trên đời có cái vạn năng mà chí cao tồn tại, tạm thời xưng là chúa tể hoặc Thượng Đế.

Thần cũng không nói được nó đến cùng là gì, chỉ biết ý chí của nó bao phủ thế giới tất cả. Nó vừa không phải thiện cũng không phải ác, không thể lấy nhân tính bọn người có quan niệm đến cân nhắc, nó chỉ theo ý chí của chính mình tự nhiên làm việc, chỉ đề ý thế giới diễn biến phát triển. Đạo Tổ, Phật Tổ, an kéo, Jesus, bị các loại tộc thể nhân tín ngưỡng cũng bái hết thấy chí cao thần linh đều là nó ý chí thể hiện một mặt.

Thần được chúa tể ràng buộc, không nhìn nhân gian, can thiệp không được thế gian.

Nhưng trong vũ trụ tồn tại những khác các loại thế gian sinh mệnh có trí tuệ. Nếu như dùng người quan niệm mệnh danh, có thể coi vì là người ngoài hành tinh. Có ngoại tinh chủng tộc ủng hộ thần kỳ khoa học kỹ thuật năng lực hoặc dục vọng năng lực, liền như chúng ta nơi này truyền thuyết thần thú thần linh như thế, có thể coi vì là siêu nhân. Chúng nó có năng lực, cũng khả năng xâm phạm thế giới của chúng ta. Chúng ta nhất định phải nỗ lực chuẩn bị.

Thượng Đế ý chí dưới, chúng ta bất luận có thể lực lớn nhỏ, cống hiến nhiều ít, ai là nhân loại quê hương tốt đẹp hơn nỗ lực một đời, người đó liền có thể thành thần.

Ngược lại, cản trở thế giới tiến bộ mỹ hảo hết thấy hóa hư vô.

Đây là Triệu Nhạc vì đạt được đến tập hợp đủ nhân loại trí tuệ cùng sức mạnh, sáng tạo càng huy hoàng nghiên cứu khoa học thành tựu, nhanh chóng đi ra Trái Đất, ngang dọc vũ trụ, mà bắt đầu cổ xúy thần lý luận.

Cũng là hắn tại tã lót trung hoà bà nội đấu tranh, cố ý mượn niệu độn thật tốt thụ bốn chỉ bên trong sau hai ngón tay.

Bây giờ nói ra đến, có thể tại Triệu trang không chế ảnh hưởng bách tính bên trong có thể hình thành khích lệ và ràng buộc lực. Cũng có thể làm cho trong nhà lão nhân tín ngưỡng chết rồi có thể thành thần, mà hiện tại sống được càng yên vui hơn hạnh phúc.

Vì thời đại mới xác lập sau kế tục thay đổi Đông Phương bố cục, chinh phục thế giới, nhất định phải nhanh chóng tìm tới tuổi nhỏ tương lai thống soái Nhạc Phi.

"Cái gì? Đi Hà Nam? Không được."

Trương Ý Tuệ không chút nghĩ ngợi, liền kiên quyết phủ định ấu tử dự định.

Tiểu nhi tử lớn như vậy liền không có rời khỏi tầm mắt của nàng, chính là do trọng phụ mang theo, nàng đều không phải quá yên tâm, sao có thể đáp ứng tại đại mùa đông lên đến bên ngoài ngàn dặm.

Xuân hạ, tọa chính mình thuyền, thuận Vận Hà thư thư phục phục đi. Nhiều sắp xếp chút tỉ mỉ tháo vát hộ vệ bảo vệ, này còn có thể miễn cưỡng cân nhắc.

Hiện tại, Vận Hà đóng băng, trên đất tuyết đọng thước hậu, lộ cũng khó khăn nhận biết. Trời đông giá rét, vừa nhanh đón Tết, chăm chỉ nhất tham tài thương nhân đều hiếm thấy chạy xa. Người cái em bé muốn mạo hiểm?

Trương Ý Tuệ vạn không chịu đáp ứng.

Nhi tử lại thần cũng là thật làm. Vạn nhất có mệnh hệ gì, nhiều năm như vậy trả giá tâm huyết liền bạch mù. Ký thác tinh thần thiếu mất hơn nửa, loại kia đau xót càng không thể tiếp thu.

"Coi như hắn là Ngọc Hoàng Đại Đế chuyển sinh, cũng không thể thả người mạo hiểm. Thật trọng yếu như vậy, nhiều nhất do cha người khổ cực một chuyến. Cha người tự mình đi, còn chưa đủ thành ý?"

Triệu Nhạc cười khổ.

Hắn liền biết phản đối mãnh liệt nhất sẽ là luôn luôn tối kiên định chống đỡ mẹ của hắn.

Tại mẫu thân trong mắt, cái gì cũng không có người thân trọng yếu, đặc biệt là hắn cái này ấu tử.

Râu mép cha đang cùng mấy người ăn lẩu uống tiểu tửu.

Có cây ớt, này nồi lẩu thực sự là tốt. Đại mùa đông ăn ra một thân hân, loại bỏ trong xương hàn khí, sáng khoái méo mó a.

Nhưng bị Trương Ý Tuệ kéo tới Triệu Nhạc Lưu Thông đánh gãy.

Giăng co, cuối cùng cũng coi như do có đi hay không, biến thành ai cùng đi. Muốn đi người từ râu mép cha đến. Đều nhảy nhót. Trương Ý Tuệ rất

kiên định, nằng nhất định phải theo.

Có thể, đón Tết muốn tể tử, trang chủ muốn tiếp đón các lộ tân khách, chủ mẫu muốn vùi chôn các xưởng quản lý, các Lộ chương quỹ các nhân viên quản lý nghe một năm báo cáo tổng kết, thưởng ưu phạt liệt... .

Năm tại người Trung Quốc trong lòng địa vị có thể tưởng tượng được.

Triệu trang đặc lực nhân viên không phải muốn bồi người nhà đoàn tụ, chính là có chuyện quan trọng.

Triệu Nhạc phủ định phụ mẫu, Lý Trạo... .

Được rồi, ta là Tam Lang chuyện cười nói ánh sáng còn, không có người nhà muốn bồi, ta hộ vệ chăm sóc Tam Lang đi một chuyến. Có thể làm cho ta đi, ta vinh hạnh.

Cuối cùng, Tào Hồng kiên trì tới cùng, cũng bị Triệu Nhạc tán thành.

Nguyên bản thị vệ đầu lĩnh Đồng Cương bản lĩnh cao, tâm đủ tế đủ trung, cũng đủ tàn nhẫn, lịch luyện ra, bây giờ quy càng cần phải Triệu Liêm.

Triệu Nhạc muốn ra ngoài đi xa, cần Tào Hồng nhân tài như vậy mang đội.

"Sự phụ, người lại muốn thu cái đệ tử đích truyền."

Triệu Nhạc rất chịu khó cho đồng dạng ăn nôi lâu lão đạo dâng rượu, cười hi hi đề yêu cầu.

Đây là hân muốn đánh hạ khác một cửa ải khó.

Muốn thuyết phục lão đạo, so thuyết phục mẫu thân càng khó.

Lão đạo độc lai độc vãng cô quạnh quen rồi, không thích náo nhiệt, có vẻ rất quái gở, luôn luôn chỉ ở chính mình trong tiểu viện tự ngu tự nhạc. Triệu Nhạc vì cùng hân, ăn cơm ngủ đều ở nơi này.

Lão đạo không nhìn ân cần, không nghe Triệu Nhạc giải thích cường điệu Nhạc Phi là làm sao tập võ thiên tài, đảo mắt: "Ta đã nói, sát trường tranh công tranh phú quý, không được vì là truyền nhân. Đừng phí nước bọt."

"Đem bản môn độc nhất công pháp truyền thừa xuống, ta nhiệm vụ liền hoàn thành rồi. Ta chết rồi. Người muốn làm thế nào, ta quản không được. Hiện tại tiểu tử ngươi muốn làm chủ thu đồ đệ?"

"Chờ người kế thừa ta Vô Danh nói sau đi."

Bốn môn chủ nắm đòi đòi cũng khiến Vô Danh. Đây cùng thu đồ đệ quy định tạo thành tổ chế. Hiện tại thành đối với Triệu Nhạc hạn chế.

Nhưng hạn chế chính là dùng để đánh vỡ.

Triệu Nhạc khả khả cười.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 6: Vận mệnh hạn chế

"Sự phụ, ta hiện tại đồng ý cải danh, đánh nay lên liền gọi tiểu Vô Danh. Người có phải là cũng linh hoạt điểm?" Triệu Nhạc nhưng cười hi hi khẩn cầu.

Lão đạo buồn cười nhìn Triệu Nhạc: "Đây là người nên làm. Lễ nào người tuân thủ một quy củ, ta nhưng muốn phá hoại khác một quy củ? Đây chính là thần đồng tư duy?"

Ác miệng một quyển: "Coi là thật là tinh thần duy. Ngược lại ta là lý giải không được."

Ta đều làm ra lớn như vậy nhượng bộ, người lại nửa điểm không chịu dãn xếp?

Cái này khoác đạo sĩ bì sự phụ coi là thật là một ngày không đúng hán ác miệng sửa trị thu thập, hán liền muốn "Đương binh".

Triệu Nhạc thu rồi nụ cười, đoan chính tư thế ngồi, bải làm ra một bộ nghiêm túc tư thế.

Lão đạo trong mắt nhất thời lộ ra cảnh giác, chờ xem đứa bé lại muốn làm trò gian gì.

"Há, đúng rồi. Ông lão, ta đã quên cùng ngươi nói sự kiện, vừa nãy mới nhớ tới đến."

Lão đạo không lên tiếng, chỉ, đặc ý nhấp một hớp tiểu tửu.

Triệu Nhạc cũng mặc kệ lão đạo phản ứng, nói thẳng: "Ta đã quên nói rồi, ta trừ ra làm khoa học kỹ thuật cùng trốn ở sau lưng đũa đũa âm mưu ở ngoài, lớn lên cũng là muốn ra chiến trường tranh công tên phú quý. Tranh chấp còn càng to lớn hơn."

"Nói cách khác theo quy định, cũng không thể làm ngươi đồ đệ."

Lão đạo nhìn nhìn đằng hoàng trịnh trọng em bé, môi nhúc nhích nửa ngày, bỏ ra một câu: "Đánh ngươi vào cửa, ta liền biết ngươi không có kim nén tốt thí."

Bất đồng Triệu Nhạc lại dài dòng, hán khả khả vài tiếng, mơ hồ đặc ý phát tay một cái: "Được rồi. Áp chế vô dụng. Nên làm gì làm gì đi. Đừng quấy rầy sư phụ uống rượu hứng thú. Cuối năm cũng không cho sư phụ thanh tịnh, thực sự là không hiểu được tôn trọng lão nhân."

Sư phụ đây là đáp ứng rồi?

Triệu Nhạc không chắc.

Bất quá cũng chính là kết quả như vậy, không có dây dưa nữa.

Đem Nhạc Phi làm ra, cố gắng sư phụ một chút liền chọn trúng, không phải chuyện gì cũng không chi phí?

Triệu Nhạc đối với Nhạc Phi tập võ tư chất vẫn là cực có lòng tin.

Bỏ qua trúc cơ tốt nhất thời kỳ, vấn đề cũng cũng không lớn.

Nhạc Phi nếu không phải thiên tài, cái nào ai có tư cách xưng thiên tài?

Lại nói, Nhạc Phi cũng không dùng tới cá nhân võ công vô địch thiên hạ, thống soái mới đúng chức trách của hán.

Phục hi hi mà cười, cáo từ, hướng ra phía ngoài đi mấy bước, Triệu Nhạc lại dừng lại quay đầu lại hỏi: "Sư phụ, ngươi liền yên tâm như vậy? Không theo ta đi? Ngươi liền không sợ ta ở trên đường bị người làm hại?"

Lão đạo phiến đảo mắt: "Em bé, sư phụ tượng ngươi lớn như vậy, đã giết mổ không ít khôn kiếp. Đi tìm cá nhân, lại không phải đi đánh trận, điểm ấy đánh rắm còn muốn làm phiền sư phụ tại trời đất ngập tràn băng tuyết bị tội? Ta lớn tuổi như vậy nha..."

"Đình chỉ, đình chỉ."

Triệu Nhạc đối với sư phụ cái trò này quá quen thuộc, lỗ tai đều nghe ra cái kén, trong miệng hô mau mau hướng ra phía ngoài chạy: "Lười liền lười chứ, một mực còn năm tuổi, chụp bắt hiểu nữ nói sự tình. Sư phụ, ngươi chịu bó tay."

Như một làn khói không còn bóng.

"Tiểu tử thú."

Lão đạo cười chửi một câu, lại khả khả vài tiếng, đặc ý tự nhủ: "Cho rằng ta ngồi ở đây, cách mấy bức tường liền không nghe được các ngươi xuất hành sắp xếp? Khả khả, đứa bé, luyện thật giỏi đi. Đến lúc đó ngươi biết trong đó diệu dụng, để ngươi từ bỏ, ngươi đều không bỏ xuống được. Tiểu dạng, còn dám cùng ta chơi Reagan lang căn lý? Ngươi còn nện a. . ."

Triệu Nhạc chạy về đại viện, nhìn thấy hơn năm mươi cái hán tử đang xếp thành hàng bị phát biểu, không khỏi cười khổ: "Lại không phải đi đánh trận, muốn nhiều người như vậy theo bị tội làm gì?"

Chuẩn biết là mẫu thân không yên lòng, cố ý như thế sắp xếp, Triệu Nhạc hay là muốn tước mất nhân số.

"Nương, nhiều nhân mã như thế nhận người tai mắt, trái lại không an toàn. . . ."

Mẫu thân cuối cùng cũng coi như nhả ra.

Tào Hồng cùng Triệu Nhạc bình thường ra ngoài mang năm tên hộ vệ, thêm Thi Uy bốn người, vừa vận mười vị phải.

Trước, Triệu Nhạc viết trương tờ giấy, ký Nhạc Phi một nhà địa chủ, cùng hân nhó mang máng Ngưu Cao, Trương Hiến, Dương Tái Hưng, Thang Hoài, Trương Hiến, Vương Quý, Từ Khánh bốn người một chút tình huống, mệnh lệnh Lưu Đạt phải thảo vát tình báo viên khoải mã đi thông báo Đại ca. Để tại bên cạnh đại ca đặc vụ đầu lĩnh độn không, đồ đầy trời vợ chồng sớm đi tìm hiểu.

Triệu Liêm hiện đang Hà Nam làm kỳ hoa Tri huyện, chính là thuận lợi gần đây làm cái này.

Triệu Nhạc chuyển này cũng phải thuận tiện đi thăm viếng một thoáng bà nội.

Tiểu Lưu Thông quen thuộc tứ ca ở đầu hân ở đầu, cũng phải theo.

Triệu Nhạc bản không đồng ý, nhưng suy nghĩ một chút lại đáp ứng nói: "Hỏi qua mẹ ngươi đồng ý, mới được."

Đao không phai mờ bất lợi. Một đời người không bị chút tội luyện, không hân là chuyện tốt.

Nãi huynh đệ lớn như vậy không có được nửa điểm khổ, cũng nên tiếp thu một ít rèn luyện, cảm nhận một thoáng sinh mệnh không dễ, nhân tiện xem xem thể giới, khai thác một thoáng tâm mắt.

Đương nhiên, thiên nếu hàng chức trách lớn tại tư người vậy, tất trước tiên khổ tâm chí. . . . Cái gì, nhất định là qua không như ý nhân tài không thể không a q tinh thần một thoáng kiên trì như vậy.

Sự thực là cực khổ tiêu diệt vô số không phải chính trị quân sự anh tài, rất lớn trở ngại xã hội tiến bộ. Triệu Nhạc mới sẽ không không có chuyện gì để cho mình cùng nãi huynh đệ cố ý tìm khổ ăn. Thích hợp mài giũa liền có thể.

Cho tới người bình thường, cũng không có thể quyền uy hiếp hách, cũng không thể chiến trường ngang dọc, một đời có thể theo đuổi chính là cái kia chọn người cơ bản nhất vui sướng. Cường điệu đến đâu khổ tâm chí cái gì, không thể nghi ngờ là tại tàn phá một thân sinh, cướp đoạt sinh mệnh ý nghĩa. Bất luận có lý do gì, đều là thảm nhãn.

Lưu Thông thật cao hứng chạy. Triệu Nhạc lại trở về sự phụ này.

"Sự phụ, đón Tết, ta khẳng định không về được. Năm nay ngươi tự cái nhiều tìm nhạc a."

Lão đạo ừm một tiếng, trong lòng cao hứng, trên mặt nhưng không nhận được nói: "Trúng đại em bé quân sự phụ sự tình? Đi, đi, đừng phiền ta."

Triệu Nhạc quý xuống dập đầu, cho sự phụ lạy từ nhỏ, lúc này mới xoay người rời đi.

Lão đạo vỗ đầu một cái: "Đúng rồi, một ngày cũng không thể làm lỡ luyện công. Vạn không thể qua loa a."

Triệu Nhạc đương nhiên sẽ không đã quên.

Nói tới lão đạo giáo vũ, hầu như hoàn toàn lật đổ Triệu Nhạc đối với võ thuật một điểm nhận thức.

"Một bộ quyền cước, một bộ kiếm pháp. . . Một bộ võ công tuyệt thế? Bộ, bộ cái rắm. Có bộ, đó là làm xiếc xiếc ảo thuật. Võ công chính là võ công, giết người bản lĩnh, hữu hiệu mới cao minh, cũng có được hay không bộ có rắm can hệ? Tui chữ nhật, ngươi còn muốn ngang dọc vô địch? Ngươi đây cái tựa hồ không chỗ nào không biết thân đồng chính là cho là như thế võ công?"

Triệu Nhạc chính là như thế tại mới bắt đầu phi vũ, bị lão đạo phun thành cái sàng.

Lão đạo giáo Triệu Nhạc không phải thân thể nhược điểm, làm sao công kích hữu hiệu nhất, làm sao phát lực chuyển đổi, làm sao luyện sự chịu đựng. . . . Nói chung mục tiêu hướng về hân đã từng nói khoắc loại kia không phải người thành tựu đi, chính là không có động tác võ thuật.

Triệu Nhạc học võ bốn năm. Ngươi khiến hân biểu diễn cái phát ám khí, bắn tên, này không có vấn đề lớn. Ngươi nếu như khiến hân biểu diễn một thoáng quyền cước đao thương chủng loại võ công, vậy hân đã bắt mù.

Hân chỉ có thể rải rác thủ đoạn công kích, không thể từng bộ từng bộ đến, đùa lên không có cách nào xem. Nhưng một khi có đối thủ, vậy thì không giống nhau. Ra tay không phải đòi mạng, cũng là đến tàn.

Thế như sấm đánh, nhanh chóng nếu chớp giật, một đòn có hiệu quả. Đây là bản môn yêu cầu cơ bản nhất.

Đừng xem Triệu Nhạc vên vên tám tuổi, muốn thu thập Thi Uy các bốn cái luyện gia tử hung hăng, chưa chắc có nhiều khó. Cái này cũng là hân dám đem cừu thị xã hội tâm ý khó dò bốn tên biến thái mang theo bên người trọng yếu nguyên nhân.

Không có Đồ Long thuật, đừng vội dưới biển sâu.

Triệu Nhạc lại không phải người ngu, sao chịu đem an nguy dễ dàng đặt hiểm địa.

Này một đường, hân phải cố gắng giáo huấn mài giũa bốn hung tính tình.

Liền không tin không thể đem bọn họ dừng hân hung ác biến thành một loại trợ lực. Liền không tin không thể đem nguy hại xã hội biến thành kiến công

lập nghiệp anh hùng.

Pháo đài ở ngoài.

Trương Ý Tuệ nhìn nhìn rét căm căm bạch mang thế giới, nhìn tuổi nhỏ nhi tử cùng cười ngây ngô tiểu Lưu Thông, nước mắt chảy ra không ngừng.

Tâm đại râu mép cha cũng khóc mắt ướt át.

Điều này làm cho Triệu Nhạc không khỏi nghĩ lên kiếp trước độc thân xa phó Châu Mỹ đi học, phụ mẫu đưa tiền tình cảnh đó.

Thế giới kia phụ mẫu thế nào? Có thể sớm đau xót mất.

Vì là người, sẽ không có thể tận Takashi phù quan. . . Trái tim của hắn lại cứng rắn, cũng không khỏi rơi xuống lệ.

Giấu điểm lau đi nước mắt, Triệu Nhạc cười hi hi nói: "Cha mẹ, không có chuyện gì. Khả khả, con trai của người là ai nha? Có cái gì có thể làm khó ta?"

"Ân —— "

Mẫu thân mang theo tiếng khóc, miễn cưỡng nở nụ cười một cái.

Triệu Nhạc kiên quyết áp chế tâm tình kịch liệt rung động, lại cười hi hi đối với quần gia hai người nói: "Bá bá, hà thẩm thẩm, yên tâm đi. Có ta tại. Nãi huynh đệ không có việc gì."

... .

"Bà nội cát tường như ý. Tôn nhi cho người thỉnh an, cũng đại cha mẹ thỉnh an chúc phúc bà nội tâm niên vui sướng."

Phi đi sức của chín trâu hai hổ, thật vất vả chạy tới Hà Nam Đại ca quý phủ, Triệu Nhạc trước tiên hướng về thân bà nội báo danh.

Lúc này cách đón Tết còn kém ba ngày.

Lão thái thái thật cao hứng, tự tay cho tiểu tôn tử giải mũ bông áo khoác, xoa một chút tiểu tôn tử mặt, tự tay châm trà. . . . Thoại cũng rõ ràng nhiều hơn không ít.

Triệu Liêm đã hỏi thăm được rồi, tại đệ đệ nói tới địa phương thật có Nhạc Phi một nhà, cũng tìm tới phụ cận Ngưu Cao, Vương Quý, Thang Hòa, Trương Hiến, đều là cùng khổ nhân gia hải tử.

Cho tới những người khác, đệ đệ cung cấp tình huống quá ít quá mơ hồ, nhất thời còn không cách nào tìm tới, cho dù tìm tới cùng tên, cũng không cách nào xác định có phải là phải tìm được người, chỉ có thể từ từ đi.

Hai đứa ngay đêm đó nói rồi chút sự tình.

Triệu Nhạc nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, đoàn người do độn không sắp xếp người dẫn đường, một mạch chạy tới Nhạc Phi gia.

Đang chuẩn bị đón Tết Nhạc Hòa, Diêu thị mang theo khuê nữ cùng hai nhi tử giật mình nhìn đột nhiên đến phú quý đội ngũ, nhất thời không biết làm sao.

Triệu Nhạc nhìn cấp tốc trấn định lại tiểu Nhạc Phi, nở nụ cười: Thật anh hùng tự có phi phạm cốt.

Vỗ vỗ Nhạc Phi tuy nhỏ nhưng rắn chắc mạnh mẽ vai, có ý nhìn xuống tiểu hai tuổi thấp có tới nửa con tương lai danh tướng, cười híp mắt nói: "Ta là Thương Châu Triệu Nhạc, chính là Nhạc Phi nhạc. Ta ca ca là phát minh ghép vần từ điển Văn Thành bá. Có ý tìm đến người, là muốn trước thời gian bồi dưỡng thần tướng hàng phạm người. Tương lai, người muốn ánh sáng đại Đông Phương cứu vớt thế giới. Tin tưởng ta, tốt nhất vĩnh viễn không muốn nghi vấn ta."

Nhạc Phi miễn cảm lướt người đi, tách ra Triệu Nhạc bóng tối uy thế, ánh mắt trong suốt nhìn chăm chăm Triệu Nhạc, cũng không nói lời nào.

Triệu Nhạc cười ha ha: "Đi thôi. Có thể dạy người vô địch thiên hạ bản lĩnh sư phụ hiện đang nhà ta chờ người đấy."

Nhạc Phi tuy nhỏ, cũng không phải tốt dao động, chỉ là hắn làm không được gia, không làm chủ được.

Năm nào khinh phụ mẫu vừa nghe là tiểu thánh nhân gia tự mình đến xin mời, cái nào kháng được, lúc này đáp ứng. Thu thập chỉ có này điểm tiền, cái khác đều phân cho hàng xóm. Đây điểm tự có Triệu Liêm sắp xếp người chăm sóc.

Triệu Nhạc mang theo này mấy nhà, tại Đại ca cái kia cho bọn họ đổi sớm chuẩn bị đầy đủ hết quần áo các loại, thật vui vẻ qua năm, lập tức trở về Thương Châu.

Vô Danh lão đạo nhìn thấy Nhạc Phi, trầm mặc không lên tiếng té đánh lạng, ánh mắt sáng lên, đầy mắt than thở về yêu thích, nhưng dần dần mà ánh mắt lại âm trầm rồi, cuối cùng khe khẽ thở dài, phát tay để Triệu Nhạc mang này một đám mới tới em bé lui ra.

Triệu Nhạc có chút tức giận, bất mãn nói: "Sư phụ, thời đại đang phát triển tiến bộ, người môn thanh, đừng cái kia từ thủ giáo điều làm người bảo thủ, có được hay không?"

Lão đạo hừ một tiếng nói: "Em bé biết cái gì. Cái này Nhạc Phi là kỳ tài. Nhưng hắn là nóng lòng chết sớm mệnh. Coi như sư phụ thu rồi hắn, thì có ích lợi gì? Ta chưa bao giờ phí công."

"Người nói cái gì?"

Triệu Nhạc giật nảy cả mình.

"Ta nói hắn mệnh không được, một đời chịu tội thống khổ, cuối cùng không chết từ tế được, còn liên lụy người nhà bằng hữu."

"Vận mệnh cũng là hạn chế. Thần đồng, người biết đánh nhau phá thế giới, có thể người có thể thay đổi vận mệnh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 7: Anh hùng chung quy không chết từ tế được

Tính cách tức vận mệnh.

Tri thức thay đổi vận mệnh.

Triệu Nhạc cảm giác rằng cũng là không rõ ràng lập đi lập lại, nghe là chuyện như vậy. Làm đúng như vậy?

Thay đổi tính cách, là có thể cưới đến bạch phú mỹ, gả cái cao soái phú?

Có tri thức, nên đột tử liền không hung bạo chết rồi?

Không rõ ràng ba phải cái nào cũng được thuyết pháp. Cụ thể đến cá thể, chỉ có thể ha ha.

Vận mệnh, có lẽ chỉ có Triệu Nhạc tuyên dương vận năng chứa tế có thể định nghĩa nó đến cùng là gì. Triệu Nhạc chính mình sống thêm hai đời cũng không nói được.

"Sư phụ, người lẽ nào cùng vô lượng như thế sẽ đoán mệnh?"

"Là cái rắc gì."

Lão đạo hiển nhiên đối với duy nhất bằng hữu sở trường nhất bản lĩnh có chút xem thường.

"Ta này một môn còn dùng học những thần bí tối nghĩa đồ chơi?"

"Chờ người lớn rồi, công phu luyện thành, đến lúc đó một cách tự nhiên có thể nhận biết được loại năng lực này. Đó là loại không nói được, rất huyền diệu nhận biết sức phán đoán, tương tự đối với người khuôn mặt tươi cười ở chung nhưng chuẩn bị giết chết người loại kia kỳ diệu linh cảm. Ta sư phụ không nói được. Ta cũng không hiểu vì sao."

"Đương nhiên, ta chỉ là đối với số rất ít có kỳ tài dị năng cường giả có này cảm giác. Đối với những khác người đại thể không có cảm giác. Ta cũng không quan tâm, quản không được."

"Em bé, ta cái môn này lợi hại nhất không phải chiêu pháp, mà là kiến thức cơ bản. Kiến thức cơ bản không phải thích hợp tập võ liền có thể luyện. Trôi sinh thần lực dừng mãnh vô cùng dừng tướng hảo hán như thường toi công. Thông minh có ngộ tính, tỷ như Lý Trọng cũng không được. Đây là ta không lọt mắt hắn nguyên nhân. Không thu tiểu Lưu Thông, cùng lý. Kỳ thực tiểu Lưu Thông luyện cái song đao phi mao thối cũng là tốt tư chất. Chỉ là giết người bản lĩnh không thể loạn truyền. Vì lẽ đó thu không phải truyền nhân đồ đệ cũng phải hà khắc. Ta cũng không muốn giáo."

"Tuyển truyền nhân, khó liền khó ở đây. Tài năng xuất chúng, thích hợp tu hành, vẫn chưa thể xấu số. Ba người một thể, làm sao có thể không khó?"

Cho tới nói làm sao liền có thể nhìn ra thích hợp không thích hợp tu hành. Ta không nói ra được đạo đạo, nhưng chính là có thể biết. Căn nguyên còn tại kiến thức cơ bản bên trong."

Đây là tình anh trong tình anh giáo dục?

Công pháp này thật cổ quái như vậy thần kỳ, không có phổ thế giá trị?

Triệu Nhạc có chút không rõ.

"Thần tiên cũng xem không cho phép tất cả chứ? Khả khả, có thể ngươi đây cái thần đồng so thần tiên lợi hại đây?"

Lão đạo cười híp mắt nhìn chằm chằm âu yếm tiểu oa nhi ngốc dạng, bán là ác miệng, bán là chờ mong.

Hắn rất vì là có thể nhiều ngắt thần kỳ tiểu đồ đệ mà hưng phấn.

Tiểu tử quá khó chơi. Chính gặp hắn có thể quá khó khăn.

Triệu Nhạc chậm rãi tỉnh táo lại, vứt bỏ tạp niệm.

Ta đi tới nơi này thế giới, phải làm gì?

Không phải là đánh vỡ thay đổi sao?

Vừa muốn đánh vỡ, quản nó cái gì hạn chế, hết thầy đánh vỡ. Không thể thay đổi tất cả mọi người vận mệnh, chẳng lẽ còn không thể thay đổi người bên cạnh vận mệnh? Ta không tin cái này tà.

"Sư phụ, đệ tử bảo đảm đến lúc đó cái gọi Vô Danh, bảo đảm tìm tới tốt nhất truyền nhân, thậm chí có thể phát dương quang đại. Chỉ cái này Nhạc Phi, ngươi nhất định phải nhận lấy. Số mệnh của hắn, ta đây tới thay đổi. Lão nhân gia ngươi có thể dạy cái mấy ngàn năm mới vừa ra bất thế kỳ tài đệ tử, còn chưa đủ rắm thối? Có hai đích truyền, có song nắm, ngươi chẳng lẽ không càng cao hứng càng yên tâm hơn?"

Lão đạo mắt nhìn nóc nhà, nhậm Triệu Nhạc nói toạc đại trời cũng không đáp ứng.

Triệu Nhạc bắt đắc dĩ lại là đập đầu, lại là đóng đũa lão đạo chân lấy lòng làm nũng ước nguyện, ngược lại nhỏ tuổi, da mặt dày chết kính dây dưa.

Có thể lão đạo tâm như chỉ thủy, ý so nay kiên, chính là không đáp ứng.

Triệu Nhạc giận, hất tay đứng lên đến, cả giận nói: "Ác miệng ông lão, quá đáng a. Nói cho ngươi, ta thật không lạ gì bản lãnh của ngươi. Nhạc Phi không dùng võ công, ta như thường có thể làm cho hắn thống soái đại quân dễ dàng điên đảo Càn Khôn. Lòng tốt sớm nhắc nhở ngươi phải cẩn thận. Ta nếu bái sư phò, sẽ luyện thật giỏi công, nghe lời ngươi. Có thể chờ ngươi thành thần tiên. Ta tuổi cũng lớn hơn, trí nhớ không được, không thể bảo đảm có thể tìm tới truyền nhân. Đã quên, cũng không có lúc đó. Ngươi tốt nhất nhiều tìm mấy cái truyền nhân. Miễn cho đến lúc đó tuyệt truyền thừa."

"Tiểu tử thôi, ngươi dám uy hiếp ta?"

Lão đạo trừng mắt, khí thế hùng hổ, có thể lập tức lại đắc ý cười ha ha.

Xem ngươi cái kia tiểu duệ dạng, mới mẽ từ nhiều, so sư phụ còn ác miệng thì thế nào? Còn không là đến nhiều lần đập đầu khản cầu?

Rõ ràng nói thầm ta là lão nhân tra, ngươi miễn cưỡng nói lão nhân gia, ngươi làm ta lỗi tai không dễ xài? Không cố gắng đầu đầu ngươi, ngươi liền không biết lão nhân tra lợi hại... .

Đậu được rồi tiểu đệ tử, lão đạo lại không nhìn được tò mò bát quái nói: "Xem ra cái này Nhạc Phi đối với ngươi thật đến rất nặng muốn. Sư phụ làm sao cảm giác ngươi đối với hắn có loại đặc biệt cảm tình đây? Sao liền như thế đề tâm? Sao liền như thế giữ gìn? Tiểu Lưu Thông cũng không có này đãi ngộ a. Lẽ nào các ngươi kiếp trước là một đôi tình nhân uyên ương?"

"Sư phụ, đệ tử là thần đồng, có thể biết kiếp trước tương lai, xem ngươi đây sao cô đơn, hiện tại muốn tận tận Takashi tâm, chuẩn bị tìm tới ngươi trước mấy đời hết thầy uyên ương đến tiếp bạn ngươi, mỗi người gọi Như Hoa, thể trọng đều siêu hai trăm tám "

Lão đạo cường hãn như vậy, nghe xong cái này, cũng không khỏi rung mình một cái.

Hoi tưởng tượng một thoáng bị một đám lợn béo như thế nữ nhân vây quanh tình cảnh... .

Đừng nói gọi Như Hoa, đúng như hoa cũng không được.

Biết tiểu đệ tử kiên trì tiêu hao hết, không thể lại đậu, lão đạo lúc này mới gọn gàng vứt bỏ trong đầu khủng bố tình cảnh, sao cũng được nói: "Em bé, ngươi nắm giữ bản môn tuyệt bí, đã là bản môn chương môn đòi kẻ tiếp người, sư phụ lớn tuổi như vậy, cứ việc còn có thể sống cái mấy trăm năm, tuy nhiên thường xuyên hồ đồ, quản không được ngươi quá nhiều."

Triệu Nhạc nháy mắt mấy cái, nhất thời tâm linh thần hội: Đây là cho phép ta thay thầy truyền thụ a.

Bản môn lợi hại nhất tuyệt không thể truyền ra ngoài chính là kiến thức cơ bản. Nhạc Phi từ ta này học. Ta bình thường luyện cái khác, Nhạc Phi ở đây, sư phụ cũng sẽ không quản, thậm chí có lúc sẽ chỉ điểm một chút. Bằng là sư phụ đang dạy hắn. Liền như nãi huynh đệ như thế thành không phải đồ đệ đồ đệ.

Hắn giải sư phụ tính nết, giống như chính mình, nói là vững tâm, nhưng không phải tuyệt tình độc ác lãnh khốc. Hắn sớm biết sư phụ sẽ đáp ứng, chỉ là không nghĩ tới sư phụ sẽ như vậy đáp ứng.

Bất quá cũng tốt. Sư phụ không có vi phạm tổ huấn. Ta cũng đạt thành tâm nguyện.

Đều đại hoan hỷ.

Lão đạo cả tính, này đã là hiếm thấy nhượng bộ.

Triệu Nhạc nhưng nhưng không biết đủ, lại triển tới.

Ngã mấy chén rượu, bồi sư phụ nói giỡn một lúc, Triệu Nhạc xuất kỳ bất ý đột nhiên hỏi: "Sư phụ, người trước đây đã dạy mấy người a?"

Lão đạo phản ứng thật nhanh, căn bản không lên làm.

Trùng mắt, "Liền biết tiểu tử thú sẽ được voi đòi tiên. Muốn âm sư phụ, người còn nộn a / "

Triệu Nhạc hi hi cười: "Sư phụ, cuối năm nói chuyện phiếm mà. Không phải là nói một chút qua đi, sướng nghĩ một hồi tương lai. Ánh sáng uống rượu có ý tứ gì. Sư phụ, người liền nói một chút đi. Có cái gì quá mức? Ân, liền nói nói bọn họ là ra sao người siêu quần bạt tụy? Vì sao liền từ bỏ?"

Lão đạo không phản ứng.

Triệu Nhạc không thể làm gì khác hơn là rẽ một bên dẫn đề tài.

"Sư phụ, ta nhìn thấy người nhìn thấy Nhạc Phi, con mắt lượng cực kỳ. Chẳng lẽ nói hắn tư chất so ta tốt nhiều như vậy? Cái này đều có thể nói đi? Người nếu như liền cái này cũng không nói. Vậy thì không có gì đề nói nhiều. Ta lại không uống rượu, chờ tại vô vị."

Lão đạo ha ha vài tiếng, miết miết tiểu đệ tử, khoe miệng lộ ra một tia giả hoạt: "Đứa bé kia mệnh không bằng người cường hãn. Cùng hãn so tư chất?"

Xem Triệu Nhạc hiếm thấy thụ lên lỗ tai, lão đạo hý ngạo: "Tương lai người vóc dáng vị trí hãn là cao hơn hãn."

Suy nghĩ một chút còn nói: "Nếu không thay đổi được cái gì, hãn kết cục so người thâm so người oan. Ai, Hoa Hạ đại địa, cũng không biết tại sao, anh hùng tổng không chết từ tế được."

Một đời oang oang thiết cốt danh tướng chỉ sợ muốn chết tại an cư phía sau ngời mát ăn bát vàng tiểu nhân tay, phòng tối bên trong, liền thiên nhật đều không thấy được.

Em bé, ta thật không biết người tại sao muốn có ý giúp hắn cứu hắn.

Người vận mệnh sao lại là tốt như vậy chuyển biến?"

Triệu Nhạc sợ hãi cả kinh.

Hắn mơ hồ nhớ tới tựa hồ Nhạc Vân, Trương Hiến là bị thị chúng chặt đầu. Mà Nhạc Phi nhưng là tại trong phòng tối bị người có ý dùng dây cung tươi sống giết chết.

Hai vị mãnh hổ anh hùng, cha mới ba mươi chín, nhi tử mới hai mươi ba a.

Trương Hiến cũng biết bao oan.

Vừa nghĩ tới cái kia thảm cảnh, Triệu Nhạc tê cả da đầu, lửa giận trong lòng không khỏi dâng một thoáng xông lên đỉnh môn, mạnh mẽ vỗ bàn một cái, cả giận nói: "Này thế, ta sẽ làm cho Triệu Cầu thường tận nhân gian cực khổ, lại gọi Nhạc Phi phụ tử tự tay giết chết bọn họ. Đời đời con cháu cũng phải chịu đựng bại hoại tạo thành tội nghiệt, lấy cảnh thế người. Không như vậy, khó tiết ta mối hận trong lòng."

Lão đạo chưa từng gặp đứa bé hung ác như thế dữ tợn, cũng không khỏi ngơ ngác.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 8: Thu hoạch một năm

1112 đầu năm, 'Thần Tiền Tướng Quân' Tri châu Hà Quán thắng đi rồi, so trong lịch sử đầy đủ nhiều làm hai năm, quan cũng thắng đến càng to lớn hơn.

Hắn đi được tâm tình phức tạp.

Vừa vì là triều đình nhìn thấy chính mình công lao cùng năng lực có thể thắng chức mà vui sướng, lại lưu luyến.

Đánh vào Tây Quân tập đoàn, đến địa phương mới, làm quan lớn hơn, nhưng không được không làm hoàng đế lẫn vào hạt cát, chống đỡ Đồng Quán, cũng phải được thâm căn cố đế tây phái tướng môn càng to lớn hơn xa lánh, lại không thể cùng Triệu trang chủ như vậy đầu tính khí hảo hán đồng liêu cùng uống rượu, đồng thời kháng Liêu, đồng thời. . .

Làm quan làm việc vui sướng tràn trề cảm cũng một đi không trở về.

Đây là Triệu Nhạc mang đến một điểm ngoại giới ảnh hưởng.

Mới Tri châu là vị quan văn, quan lại gia tộc xuất thân, tự có một phái con cháu quý tộc phái đoàn, xem thứ nhất mặt khôn khéo khéo đưa đẩy giáo hoạt, thiện ác khó định, năng lực tốt xấu khó nói.

Ngược lại Triệu Nhạc là nửa điểm chưa từng nghe nói người này.

Nguyên Thống chế quan cũng thắng đi rồi, tiếp quản Thương Châu Cẩm quân chính là huân quý vương gia con cháu Vương Hoan, một cái tỏ rõ về là cười, thực tế mục cao hơn đình, không đáp phạm nhân khang, gian xảo khó bài bỏ gia hòa.

Tất cả những thứ này cùng Thương Triệu có quan hệ, nhưng quan hệ không lớn.

Bây giờ Thương Triệu đã là quật khởi tân quý, thế mạnh mẽ, tiền đồ vô lượng. Hà Bắc Đông Lộ cao nhất quan trên Trương Cận cũng đến chân chính nể tình. Chỉ là Tri châu cùng nơi đây nhậm chức con dòng cháu giống căn bản không phải muốn bài bỏ liền dám làm khó dễ.

Triệu trang nơi này tựa hồ không có gì lớn biến hóa.

Trừ ra bên trong càng loại càng nhiều các loại ngạc nhiên tân tác vật, Thương Triệu gia không được điều tiểu công tử, phổ tử ác bá xoắn xuýt đồng thời quái lạ danh tiếng càng thịnh.

Thương Triệu trụ cột Triệu Liêm triệt để lớn rồi, cùng căn cước Tiểu Chu sinh hai nhi tử, mừng hồng rồi bà nội, năm nay lại nạp Tiểu Chu bạn học, mẫu thân nuôi lớn, đệ đệ yêu thích nhất coi trọng nữ nhà hóa học Tiểu Đậu Nha vì là tiểu thiếp, làm cha, rõ ràng thành thực rất nhiều, càng ngày càng trầm ổn quý trọng già già, cũng càng ngày càng đến hoàng đế yêu thích, phong mang dân lộ, không thể xem thường.

Lúc trước rất nhiều người chờ chế giễu 19 tuổi Tri huyện, ngoại ô Kinh thành nhậm chức ngăn ngăn bốn năm, thương nông chính tích trắc việt, quan thanh gì giai, 23 tuổi thu lại vào trung ương, quan, chức, tước đều không có thắng, thực tế làm ra nhưng là tư chính điện Học sĩ hoạt, cũng chính là đình cấp quan lớn danh thần mới có tư cách kiêm nhiệm cổ vấn hoạt, trực tiếp ảnh hưởng hoàng đế, sang năm liền quyền thắng lực phẩm Phụng Trục Đại phu, lần thứ hai chứng minh hắn ở trong mắt hoàng đế giá trị.

Cùng lúc đó, Thái Kinh, Cao Cầu, Vương Phủ, Đồng Quán, Lương Sư Thành, Ung Bá Ngạn, Chu Miễn, Lý Bang Ngạn các quyền gian, hoặc càng ngày càng uy thịnh, hoặc triển tài năng trẻ, quyền thế dần thịnh, cũng lộ hết ra sự sắc bén.

Những người này ở trong, Đồng Quán cùng Triệu Liêm là "Một nhóm", rất kiên định "Mình hữu" ;

Lương Sư Thành hiện tại thành trong cung quân sự thực tế người số một, cùng kéo hắn lên Đồng Quán vì là tranh sủng có mâu thuẫn xung đột, tạm thời càng ngày càng liệt, nhưng cùng từng đồng thời ra sức giải trí hoàng đế tốt hợp tác Triệu Liêm quan hệ nhưng thiết, không nhân triệu đồng quan hệ chặt chẽ mà đối địch.

Trừ ra "Hoạn nạn chiến hữu" tình, hắn cùng Triệu Liêm tại quyền lợi trên bản chất không có xung đột, được sủng ái hoàng đế phương thức cũng kém đừng to lớn.

Nói trắng ra, Triệu Liêm có thể không dùng hắn, như thường tại hoàng đế bên người nói bàn thăm, hắn sẽ không có thể thiếu mất Triệu Liêm, không đắc tội được, càng cần phải Triệu Liêm cho hắn hiển kế hỗ trợ lấy lòng hoàng đế.

Tại Lương Sư Thành trong mắt, Triệu Liêm này trên thân thể người có loại Đại Tổng quan chức đều không có rất chất, là quân tử, nhưng cũng không phải mọi người nhìn quen quân tử, đừng xem học vấn cao, kiến thức xa, điểm quan trọng nhiều, bản lãnh lớn, có thể là xuất thân biên cảnh hiểm địa trang dân đầu lĩnh gia đình, vì là người nhưng không thanh cao nho hù, chưa bao giờ kỷ thị hoạn quan, rất phải cụ thể, cực giăng "Nghĩa khí", đối với bằng hữu không Thái thủ quân tử lễ, yêu thích tán thưởng bạn vì là anh đây, vui đùa tức giận mắng, còn có thể cho người không ghét, thậm chí càng muốn kết giao.

Lúc trước nhân Đồng Quán thiện ý kết giao trợ giúp hần cái này có cũng được mà không có cũng được tiểu thái giám, hiện tại vẫn cứ bình đẳng hữu ái đối xử.

Mấy năm trước, Lương Sur Thành dần dần có một điểm quyền lực. Có một lần vợ vét chút tiền, "Giảng nghĩa khí", muốn chia lại Triệu Liêm một ít. Không ngờ luôn luôn hữu ái ôn hòa Triệu Liêm nhất thời tức giận.

"Lương Sur Thành, người làm chuyện này?"

Một tiếng quát lớn sợ đến Lương Sur Thành thiếu một chút quỳ gối.

Địa vị của hần không đủ cao không đủ ổn, không chịu nổi Triệu Liêm như vậy sạch sẽ sùng thần vạch trần đã kích.

Triệu Liêm kéo kinh hồn bạt vía lão Lương ngồi xuống, nhưng tỏ rõ vẻ không vui: "Lão Lương, người xem thường ta?"

Lão Lương mau mau lắc đầu.

"Đó là không có thật đem ta làm anh đây?"

Lão Lương nhất thời thờ một hơi, nhưng nhưng mau mau lắc đầu.

Triệu Liêm chỉ chỉ cái kia mấy trăm lạng bạc ròng, cả giận nói: "Vậy người đây là ý tứ gì? Nhà ta kém chút tiền này?"

"Huynh đệ không thiếu tiền. Lão Lương ta đây không phải là nghĩa khí làm đầu, có chuyện tốt đều muốn huynh đệ."

Triệu Liêm cao hứng, trên mặt lộ ra ý cười, nhưng lập tức nói tiếng không đúng.

"Lão Lương a, người tam quan bất chính a."

Thường đồng thời khoác lác đánh thỉ, Lương Sur Thành cũng biết tam quan là cái gì, này sẽ hoàn toàn khôi phục giáo hoạt khôn khéo.

"Làm sao liền bất chính? Giảng nghĩa khí cũng không đúng?"

Triệu Liêm tap tap miệng, có chút bất đắc dĩ nói: "Người nói ta anh đây phục vụ quan tốt gia là trung tâm, tranh quyền nắm quyền là làm quan bán phận. Đề cho mình cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua thoải mái là thiên tính. Này đều không sai. Nhưng anh đây là gì? Hồ bang hỗ trợ, gặp nạn, kéo một cái, có phúc, giúp thẳng ngày trải qua căng thẳng, đúng không?"

Lão Lương gật đầu, mắt thấy Triệu Liêm, ánh mắt lấp lánh.

"Thật vất vả làm ít tiền, có thể nghĩ ta là đạt đến một trình độ nào đó. Có thể ta không thiếu tiền, vậy người đưa này đồ chơi làm gì? Đây là anh đây nên làm ra? Anh đây có thể thu sao?"

"Lão Lương a, đem ý nghĩ dùng đối với địa phương, dùng điểm kính, bước chân bước đến lớn chút nữa, (ngược lại người không có trứng có thể xả), đối với trong cung các người qua đường hào phóng chút, đừng khu khu tác tác không nở cái kia chút tiền lẻ, kém cái gì đến chỉ một tiếng, sớm một chút đứng vững làm là đoàn trang. Các ta thả ra ngoài. Có việc, người nhiều giúp đỡ thật dài mắt, anh đây cộng đồng cố gắng đem thẳng ngày qua thoải mái, đây mới gọi là anh đây."

Lương Sur Thành khả khả cười. Lời này hần thích nghe nhất, cũng cần nhất.

Triệu Liêm nhìn thẳng vào hần còn nói: "Đại dưới gốc cây tốt hóng gió. Mò quyền trao tiền đều không sai, đừng nương tay. Nhưng ta nhắc nhở người thiếu làm gieo vạ bách tính chuyện thất đức. Mò không được mấy cây mao, còn rơi vào một thân hận. Nhà ta là trang đầu lĩnh, tràn đầy lĩnh hội a. Thảo dân là không làm gì được người ta, có thể chết rồi, cẩn thận bị hủy thi bại phận diệt tích, huyên nào đời sau cũng không được tốt."

Lương Sur Thành thật nghe vào.

Mê tín a.

Thái giám, đời này không còn thể, sợ nhất kiêng kỵ nhất bị dục vọng họa đến đời sau còn không có trứng. Chết rồi để cho mình linh kiện đầy đủ hết, lại hoàn chỉnh không thiếu sót đầu thai, đây là hết thầy thái giám coi trọng nhất.

Này mã sau đó, lại thêm được Triệu Liêm hùng hồn giúp đỡ, Lương Sur Thành quyền lực so trong lịch sử tăng trưởng càng nhanh, hơn cũng thật coi Triệu Liêm là người thân giống như anh đây xem, thành Triệu Liêm ở trong cung cường viện.

Dẫn đến Bắc Tổng gia tốc diệt vong Hoa Thạch cương đang oanh oanh liệt liệt khai triển. Chu Miễn đặc ý thời điểm đến. Hần cùng Triệu Liêm không có giao tiếp, hồ không liên hệ.

Cái khác quốc tặc quyền gian xem thường cũng được, đồ kỵ ả nhân cũng được, trên mặt đều cùng Triệu Liêm hiền lành.

Triệu Liêm làm tốt chuyện của chính mình, không xấu chuyện của bọn họ, đối với bọn họ tôn kính hoặc khách khí, không có xung đột lợi ích, hoặc chỉ ít

hiện nay không có. Những người này cũng sẽ không, không dám dễ dàng thụ cái năng thần sủng thần đối thủ.

Mà Diêm Sơn Huyện lệnh bất kể là tâm tư gì, muốn an ổn thoải mái làm quan, cũng phải nịnh bợ Thương Triệu.

Địa phương truyền lưu đồng dao: Muốn chính tích, muốn thăng quan, Thương Triệu chống đỡ tất toại nguyện.

Diêm Sơn năm phần mười, bảy, tám phần mười nhân khẩu quy Thương Triệu quản lý, toàn huyện thêm lần huyện rất nhiều người trực tiếp hoặc gián tiếp được lợi tại Thương Triệu thương mại. Trên có dựa vào, dưới có thể. Ai tới Diêm Sơn làm cường hạng lệnh cũng chơi không chuyển.

Thành thật giao hảo Thương Triệu, lao dịch thuế má. . . Hầu như cái gì cũng không cần quan tâm, thư thư phục phục bạch mò chính tích, chờ cấp tốc thăng quan chuyển địa phương mò đồng tiền lớn là đoan trang.

Cuối tháng tư, khí trời ẩm dần còn hàn.

Triệu trang bản bảo bến tàu xưởng đóng tàu.

Triệu Nhạc đang quan sát chỉ đạo nhân viên kỹ thuật cùng thợ thủ công, tại kiểu mới đại hải thuyền động lực trong khoang thuyền trải tám thép, cách nhiệt tầng, trang thiêu môi máy chạy bằng hơi nước.

Trải qua sáu năm nhiều, nguyên thủy nhất máy móc động lực cuối cùng cũng coi như thành công chế tạo ra giao phó ứng dụng.

Triệu Nhạc nhìn hần kiếp trước căn bản kinh thường nghe một điểm, chớ nói chi là nhìn một chút quê mùa động lực thiết bị, trong lòng rất là cảm khái, có ức chế không được cao hứng, lại có nói không ra nôn nóng tức nuối.

Quá khó, quá chậm.

Không nhúc nhích lực bản máy tiện, máy tiện, máy mài. . . . Dựa cả vào thủ công một chút làm.

Cho dù cung cấp rất nhiều kiểu mới công cụ, giảng thấu máy chạy bằng hơi nước nguyên lý, cũng lần nữa lấy sạch tham dự chỉ điểm sửa lại, gia tốc chế tạo tiền đồ, hần giáo dục tương quan "Chuyên gia tổ" đem hết toàn lực tài cán thành như vậy.

Không biết kiếp trước thế giới, lúc trước từ phát hiện hơi nước động lực đến phát triển ra động lực, dùng thời gian bao lâu. Ngược lại Triệu Nhạc đối với tốc độ này là nửa điểm thỏa mãn cũng nợ phụng.

Khoa học kỹ thuật tư tưởng quá lạc hậu, người tùy tiện nói cái gì hơi thâm ảo, những chuyên gia này đều sẽ cùng ngày thư, chỉ là mới quan niệm liên nhất thời khó có thể lý giải được, chớ nói chi là thâm nhập học tập. Phát triển khoa học kỹ thuật quá khó.

Đào mắt nhìn thấy tạo thuyền tổng giám Diệp Xuân, Triệu Nhạc lúc này mới lộ ra điểm thỏa mãn nụ cười.

Vị này tuổi trẻ tổng giám là Minh Châu người, xuất thân tạo thuyền thế gia, nhưng cùng cái khác rất nhiều thuyền tượng như thế trải qua khổn cùng chán nản, nghe Triệu Nhạc phổ tể đại danh, nghe nói Thương Triệu coi trọng hậu đãi thợ thủ công, tại tiền năm hạ nương nhờ vào đến, cũng không biết là không phải Thủy hử bên trong nhắc tới giúp Cao Cầu lại bị Lương Sơn hảo hán làm thịt vị kia, ngược lại xác thực tại tạo trên thuyền rất có tài hoa, không chỉ tiếp thu mới lý niệm rất nhanh, hơn nữa đối mới tư duy phi thường sinh động, là Triệu Nhạc trong mắt đáng giá cố gắng bồi dưỡng kiểu mới đại tài.

Ụ tàu bên trong chiếc thuyền lớn này, là nhiều ngôi phòng cùng máy chạy bằng hơi nước lờng dụng hải thuyền, cứ việc chủ thể vẫn là làm bằng gỗ, nhưng có kiên cố sắt thép long cốt, cang hợp lý thân tàu, khoang thuyền trên dưới chia làm ba tầng, lấy Nam Phương nại ăn mòn tốt đẹp cự mộc liệu tạo, có thể vận hàng, cũng có thể mang người làm to lớn chiến thuyền.

Nghĩ đến chính mình trên biển chiến lược, Triệu Nhạc liền than tiếc: "Có thuyền có binh, không có soái tài a!"

Châm ngôn nói: Một tướng vô năng một chết ngàn quân. Huống chi là thống soái.

Hai biểu ca cùng Lưu Vũ cũng có thể làm, nhưng chỉ là tướng tài, không có vài khổng toàn cục năng lực, không gánh nổi hải quân cang to lớn hơn trách nhiệm.

Lục quân cũng đồng dạng khuyết.

Phụ thân càng ngày càng có khả năng, nhưng Triệu Nhạc không muốn để cho phụ thân hãm tại chiến trường. Nguy hiểm không nói, hần đối với mẫu thân có hứa hẹn, nhất định phải để phụ thân nhiều bồi bồi mẫu thân, để mẫu thân càng thật nhiều hơn hạnh phúc.

Lý Trụ có đại tài, nhưng không phải tại mang binh đánh giặc.

Những năm này thông qua Sài Tiến hiếu khách, gián tiếp cũng thu nạp đến không ít dân gian vũ nhân, nhưng bao quát quan quân Thịnh Bản, Tào Hồng ở bên trong, đều không phải thống đại quân cường thủ, chớ nói chi là cao thủ, chỉ có thể đảm nhiệm đội đem cùng các cấp đầu mục.

Triệu Nhạc biến tướng thiết lập trường quân đội, cũng chỉ có thể nuôi dưỡng chút hiệu quân sự thân tín nòng cốt.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 9: Thủy hử hiện thực

Đầu tháng năm, hơi nước động lực lấp đặt điều chỉnh thử xong xuôi, thí hàng thành công.

Triệu Nhạc nhìn đi tốc độ nhanh mấy lần cự hạm, cuối cùng cũng coi như hài lòng lên.

Có động lực, lại nguyên thủy cũng sẽ trở thành đẩy mạnh công nghiệp phát triển cường trợ.

Chuyến về, rơi xuống thuyền, nghiêm lệnh tăng mạnh bảo mật, mệnh lệnh kế tục gia tăng chế tạo lấp đặt cái khác cự hạm, hẳn mang theo đuôi nhỏ Lưu Thông cười ngựa xuyên cạnh biển cánh rừng về nhà.

Mặc dù mới mười một tuổi, hẳn cùng Lưu Thông đã gần như có 1 mét bảy cao, cường tráng mạnh mẽ, chỉ nhìn thân thể tượng mười lăm, mười sáu tuổi đại thiếu niên, phóng ngựa lao nhanh từ lâu không là việc khó gì.

Bản bảo cửa thành phụ cận xuất hiện ngạc nhiên một màn, có hai rút người đang giương đao cười ngựa hung ác đối lập.

Một rút trang điểm cùng Triệu trang người rõ ràng không giống, có phương bắc man từ vị, hiển nhiên nơi khác ở xa tới, khoảng chừng hai mươi cá nhân, một nước tuổi trẻ dũng mãnh hán tử, cười ngựa phối đao mang tên, đẩy người sát khí.

Giao tranh chính là bây giờ Thương Châu hung danh hiển hách Triệu trang bốn ác: 'Kim Mao Hồng' Thi Uy, 'Độc Hóa Long' Dương Liệt, 'Tiết Mệnh Tướng Quân' Đặng Thiên Bảo, 'Thiệt Thương' Vương Đại Thọ.

Năm đó tại đi đón Nhạc Phi trên đường, cừu thị xã hội tổ bốn người thành gã sai vặt, bị cười hi hi Triệu Nhạc Lưu Thông cố ý sai khiến đến xoay quanh, xe hãm xe đẩy, không có đường tìm đường, buổi tối còn phải hầu hạ rửa chân châm trà. . . . Ngồi xe thoải mái ấm áp Triệu Nhạc không ngủ, bọn họ lại luy lại khổ vậy không thể ngủ. . . .

Bốn cái đã quen rồi ngày xưa 'Tiểu Bá Vương' tuy rằng một bụng lửa giận, tàn nhẫn không thể lập tức bóp chết Triệu Nhạc, có thể mấy năm bán ăn mày cuộc sống bị thâm Giáo hội bọn họ đối với không làm gì được người ân nhân.

Mãi cho đến Triệu Liêm quý phủ, Triệu Nhạc mới đưa tới bọn họ, cười nhàn nhạt nói: "Muốn giết ta, tại sao không có động thủ? Các ngươi hẳn phải biết, trước không có giết, sau đó các ngươi liên vĩnh viễn không có cơ hội."

Bốn hung sắc mặt kinh biến, thân thể một banh, mục xạ hung quang, nắm đấm nắm lên đến, nhưng cuối cùng vẫn là cúi đầu không lên tiếng, nhưng cũng không nhận sai xin khoan dung.

Bọn họ có thể có duy nhất tường niệm chính là kế tục nhần, không thể nhìn được nữa, quá mức liều mạng đào tẩu.

Muốn giết cái này đáng ghét Koakuma, liền như hẳn nói, không thể có cơ hội.

Tiểu hài này so đại nhân thông minh gấp trăm lần ngàn lần, không biết có gì đó cổ quái, đặc biệt lớn trông mắt cùng khỏe miệng luôn có nụ cười nhàn nhạt, tựa hồ đều là ngầm có ý một tia trào phúng, khiến cho người sợ hãi.

Triệu Nhạc khẽ gật đầu nói: "Hung hãn nhưng có thể ân nhân, không phải không có đầu óc ngu ngốc, cuối cùng cũng coi như có chút kiêu hùng bản sắc, có chút bồi dưỡng tiền đồ."

Bốn hung có chút sùng sốt.

Bọn họ hay là không đủ thông minh, cũng tuyệt đối không ngu ngốc, đều ý thức được: Chẳng lẽ này Koakuma trước dùng sức dần vật đập lên bọn ta, chỉ là vì quan sát nhận rõ, hoặc là dứt khoát là rèn luyện bọn ta hảo ý?

"Kiến công lập nghiệp cũng được, làm ác báo thù cũng được, người trước tiên đến có bản lĩnh. Các ngươi trừ ra mệnh, chẳng có cái gì cả, có thể làm gì? Mới mười mấy tuổi, mới bắt đầu độc lập nhận thức xã hội, suy nghĩ nhân sinh, các ngươi làm sao biết chính mình hướng về đi đâu mới là đúng mới đúng tốt nhất?"

Triệu Nhạc để thanh tĩnh lại bốn hung ngồi xuống, nhàn nhạt nói tiếp: "Hung hãn không có cái gì không tốt. Đại Tổng khuyết chính là cái này. Chỉ là mù dưng, sẽ chỉ làm các ngươi càng xui xẻo, càng kích phần, càng oan uổng chết sớm, càng khiến người ta chế nhạo, không có cái khác tác dụng."

"Ở lại nhà ta, tạm ép cừu hận, tôn trọng giữ gìn các người sinh mệnh Đại ca, cố gắng tập võ đọc sách làm việc, chậm rãi lớn lên, khi đó các người sẽ có mới tư tưởng, cảm ngộ mới, cũng có bản lĩnh, rồi quyết định sau đó lộ đi như thế nào không muộn."

Loáng một cái lớn rồi, bốn người hung ác không thay đổi bao nhiêu, càng càng hùng tráng mạnh mẽ, mỗi người một thân hảo võ nghệ, cũng bị Triệu Nhạc tự mình định biệt hiệu, bọn họ nhưng đối với năm đó Koakuma càng thêm sợ hãi.

Lúc này bọn họ sớm đã biết, năm đó, Triệu Nhạc không cần thị vệ cũng có thể lấy ám khí dễ dàng giết bọn họ, hiện tại thì lại thế nào cũng có thể thắng lợi dễ dàng tính mạng bọn họ.

Cái kia Nhạc Phi cũng là cái quái vật, còn nhỏ tuổi nhưng trời sinh thần lực, thông tuệ hơn người, chín tuổi này đại điểm cũng đã võ nghệ cao cường khó địch nổi, cũng rất có đại nhân khí độ.

Triệu Nhạc chạy vội tới phụ cận không có lý đối lập, nhìn thấy Đường Bân cũng tại, nhưng tay không, giáp ở cửa thành gác trang đình bên trong, tự chỉ là bàng quan nhìn náo nhiệt, liền cười hỏi thăm một chút: "Sur huynh, điểm ấy náo nhiệt cũng xem, muộn?"

Cái này Đường Bân chính là Thủy hử bên trong phổ đông tam kiệt một trong vị kia, tiểu thuyết xưng hán dùng trăm cân búa lớn, võ nghệ cao cường, dũng lực hơn người, vì là người nghĩa khí. . . . Đặt chân là bị chết rất oan rất không có giá trị.

Tại thế giới này, Đường Bân so Triệu Nhạc đại sáu tuổi, còn không là phổ đông quan quân, nhưng là phổ đông quan quân con cháu, tại Triệu Nhạc trở thành truyền nhân trước, từng bị Vô Danh lão đạo ngẫu nhiên gặp phải tán phẩm hạnh tư chất đều giai, đã dạy một năm võ nghệ, sau lại vứt bỏ.

Ba năm trước, Triệu Nhạc có Nhạc Phi, muốn tìm tuổi tác lớn tin cậy đắc lực cao thủ giúp đỡ, dây dưa đến cùng đánh lung tung truy hỏi lão đạo đến cùng vứt bỏ qua mấy cái đồ đệ, làm sao liền không thể nói ra?

Chẳng lẽ sư phụ từng làm việc trái lương tâm. . .

Không đỡ nổi tiểu đồ đệ làm phiền kính, cũng hay là cùng Triệu Nhạc chờ thời gian dài, học không ít mới từ, ác miệng công lực tăng mạnh, ngoan cố tư tưởng cũng có chút chuyển biến, đồng ý thông cảm đồ đệ tâm tư cùng lo lắng, hay là chỉ ít hiện nay có hai truyền nhân, tâm sự toả sáng cao hứng, cuối cùng cũng coi như áp a áp ứng nhắc tới Đường Bân.

Có thể bị ánh mắt cực xoi mói lão đạo coi trọng cũng nại tính tình giáo dục, Đường Bân tự nhiên bất phạm.

Đáng tiếc, gặp phải chậm, chín tuổi, qua quá nhiều đánh căn cơ then chốt đoạn. Đáng tiếc, Đường phụ là cái thành tựu mê, một lòng hy vọng xuất sắc nhi tử có thể tượng Dịch Thanh như vậy lấy vũ diệu thể.

Tại lão đạo mạch này lý niệm bên trong, cái gì danh vọng, triều đại, danh tướng công thần, anh hùng đại hiệp vân vân, hết thảy đều là ngắn ngủi xem qua phù vân, chỉ có sư môn huyền diệu võ công mới là vĩnh hằng, truyền thừa là quan trọng nhất.

Hắn cốt ruột chính là thu cái đồng ý ẩn tên hành thể truyền thừa người, không phải là thu cái tuyệt thể danh tướng.

Giáo dục Đường Bân hoàn toàn là nhất thời thương kỳ tài.

Càng đáng tiếc chính là, lão đạo cảm giác rằng Đường Bân cũng là bạo chết đoản mệnh quý.

Thêm vào đối với Đường phụ căm ghét, vốn là khuyết thiếu tính nhẫn nại hẳn dĩ nhiên là giáo không đi xuống.

Lão đạo lúc ẩn lúc hiện ý tứ là, thu đồ đệ, trước đây được đã kích không nhỏ, không yêu cầu cái này.

Triệu Nhạc cũng là thật không tiện dây dưa nữa, chỉ là hy vọng sư phụ đồng ý hẳn lại chiêu Đường Bân đến tập võ. Lão đạo vẫn cứ là sao cũng được thái độ.

Đường Bân rất vui mừng đến rồi, cùng Triệu Nhạc, Nhạc Phi cùng nhau luyện võ.

Lão đạo không để ý tới triệu nhạc sư huynh sư đệ kêu loạn, đối với Đường Bân cùng Nhạc Phi gọi sư phụ không lên tiếng, nhưng cũng sẽ thỉnh thoảng thuận lợi điểm rút mấy lần.

Theo loáng một cái lớn lên, Đường Bân hiện ra oai hùng hơn người bản chất.

Triệu Nhạc cảm giác rằng Đường Bân cao to anh tuấn, lực lớn mãnh liệt, dùng Trảm mã đao thích hợp, liền dặn dò chế tạo một thanh trên ti vi nhìn thấy đẹp để ba đao nhọn giao cho Đường Bân, cũng đưa lên biệt hiệu, gọi Nhị Lang thần Đường Bân.

Nhạc Phi vốn là nghiêm túc thận trọng tính tình, bị Triệu Nhạc có ý định thường thường quấy rầy bắt nạt, chậm rãi cũng không thể không chuyển biến ứng đối. Nhỏ tuổi, cá tính xa không thành hình, cũng không có cái gì không thể thay đổi.

Hết cách rồi, sư huynh đối với hắn xác thực được, tượng đối với Lưu Thông như thế đối xử, cũng nên anh em ruột giáo huấn.

Triệu trang, thậm chí toàn bộ Diêm Sơn huyện đều biết tiểu Lưu Thông tại Triệu Nhạc trong mắt có địa vị không giống bình thường. Người có thể hạ Triệu Nhạc, nhưng không thể hạ Lưu Thông.

Triệu Nhạc tiểu ác bá đại danh không ít chính là vì Lưu Thông.

Nhạc Phi từ này liền có thể nhìn ra Triệu Nhạc đối với hắn mãnh liệt giữ gìn chăm sóc tình.

Nhạc Phi người nhà tại Triệu trang, thân phận thực tế cũng đặc thù.

Phụ thân Nhạc Hòa tại nhà xưởng quản điểm sự tình. Mẫu thân Diêu thị tại Trương Ý Tuệ bên người học quản sự, phẩm hạnh rất được Trương Ý Tuệ kính trọng tin cậy, đã là Trương Ý Tuệ quan trọng nhất trợ thủ. Tỷ tỷ đệ đệ lên một lượt học đọc sách. Cả nhà ăn, mặc, ở, đi lại mọi thứ được, đều trải qua chân thật khoái hoạt, hy vọng tràn đầy.

Lúc trước khôn cùng tiểu các bạn bè cũng theo luyện võ đọc sách chơi nháo, trải qua phong phú khoái hoạt, ngày tháng thoi đưa, bản lĩnh dần trưởng, tình bạn ngày càng sâu. Người nhà đồng dạng được đặc biệt chăm sóc.

Số mạng của những người này thực tế đã bị Triệu Nhạc thay đổi.

Nhạc Phi trong xương cùng vong ân phụ nghĩa không dính dáng, có ơn lo đáp, nào có pháp chống cự Triệu Nhạc dẫn dắt.

Giờ khắc này, Triệu Nhạc nghe xong Đường Bân cười ha hả giải thích, làm sáng tỏ xung đột nguyên nhân, con mắt cũng sáng.

Hắn nhìn nhìn đoạt nhân gia mã, đối đầu hắn, sắc mặt đang phát quang sợ hãi bốn hung, không có ngay mặt quát lớn đề này bốn cái gia hỏa mắt mặt, dù sao bọn họ cũng là tốt bụng vì là thôn trang phối mã, không phải vì tư dự, đối với bốn hung người như thế, đặc biệt là không thể lạnh bọn họ phần này tâm, lại nhìn quét đối diện.

Này quần lấy Triệu Nhạc trực giác là mã tặc hán tử đều tuổi không lớn lắm, cầm đầu hắn là chừng hai mươi, tóc tím râu vàng, cốt trùng thịt thô, dũng mãnh hung ác, một chút đã biết không phải người lương thiện.

Triệu Nhạc nhưng nở nụ cười, nhìn chăm chăm hán tử kia chậm rãi hỏi: "Người chính là Đoàn Cảnh Trụ?"

Hán tử kia hung hoành con mắt trên dưới đánh giá Triệu Nhạc, một lát sau mới thô thanh thở mạnh nói: "Chính là ta 'Kim Mao Khuyển' Đoàn Cảnh Trụ. Người chính là cái kia phổ tử Tam Lang Triệu Nhạc?"

Bất đồng Triệu Nhạc đáp lại, lại lạnh giọng quát hỏi: "Vừa xưng phổ tử, vì sao tượng tiết phi như thế cướp ta mã? Này vẫn là Đại Tổng thiên hạ sao? Thương Triệu có quyền thế là có thể tùy ý làm cường đạo?"

"Lớn mật, người là gì trứng chim, cũng dám quát lớn bọn ta công tử."

Ngốc đại cái Đặng Thiên Bảo cương xoa xoa ngang liền muốn xông tới.

"Bản lĩnh nhất gan đại hùng trứng cũng dám ở này cạy mạnh?"

Vương Đại Thọ run thiết thương cũng chuẩn bị trên.

"Bọn ta không giết người, không có phế các người, nhường nhịn đến hiện tại, như thế nhân từ, các người lại không cảm kích?"

Đây là Dương Liệt hung hăng âm thanh cùng ăn khớp, 'Độc Hóa Long' không có gọi sai.

"Bọn ta bốn người cướp các người hơn hai mươi người, chỉ là muốn mượn các người dùng một lát. Các người cũng không cảm thấy ngại đến đòi muốn hung hăng?"

Bốn ác đứng đầu Thi Uy quả nhiên so Tam đệ huynh càng hữu tâm hơn kẻ. Hắn xoa tay ngăn lại huynh đệ tiến lên xung phong.

Tiểu chủ nhân ở đây, nào có chúng ta làm chủ phần.

Cẩn thận qua đi bị phạt.

Đoàn Cảnh Trụ nhưng mắt điếc tai ngơ, khẩn nhìn chăm chăm Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc nhưng tại hơi dờ ra.

Cái này Đại Tổng, đã tham đến có Vận Thành Áp ti Tổng Giang, bộ khoái đầu lĩnh Chu Đồng Lô Hoàn, có 'Thác Tháp Thiên Vương' Tiều Cái, có 'Kim Kiếm Tiên Sinh', có Đường Bân, có bốn hung, hiện tại lại có cái 'Kim Mao Khuyển', lẽ nào nơi này là Thủy hử thế giới hiện thực?

Vẫn là, tất cả những thứ này đều chỉ là ta làm quái mộng?

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 10: Hảo hán là gặp rắc rối lớn (Thượng)

Triệu Nhạc dờ ra bị đến đòi lẽ phải hơn hai mươi thanh xuân hán tử coi là coi rẻ.

Rất lớn làm tức giận.

"Cái gì Phở Tể Tam Lang, tất cả đều là lừa người. Đại ca, chúng ta đánh không lại bọn hán, nhận ngâm bò hòn, đi thôi."

"Thương Triệu hảo hán? Treo đầu dê bán thịt chó. Tính toán ta mất bị mù."

"Quan phủ nha nội có thể có vật gì tốt? Đại ca, chúng ta chớ bị hư danh gặp mất."

...

Liên bốn cái cướp ngựa tặc cũng đánh không lại, tại Triệu trang địa bàn, các hảo hán chỉ có thể mắng hai câu, chuẩn bị cố nén cơn giận này.

Triệu Nhạc thức tỉnh, vội vã bắt chuyện đang chuyển mã rời đi Đoàn Cảnh Trụ: "Đoàn đại ca xin dừng bước."

Đoàn Cảnh Trụ do dự một chút, có thể còn ôm chút gì hy vọng, không có tiếp thu các anh em khuyên can, lại xoay chuyển trở về, chỉ là không tiếp tục nói nữa, chỉ dùng một đôi hung tính nhìn chằm chằm Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc cười cợt: "Đoàn đại ca, người xem chúng huynh đệ đều có thương tích. Ta nơi này có đại phu tốt tốt thuốc. Chư vị mời đến trong trang trị liệu một thoáng, để ta tận tận tình địa chủ. Còn mã, người nếu muốn bán. Ta giá cao đều thu rồi. Không ngờ bán ta, ăn uống no đủ, chạy đều mang đi. Việc nhỏ một việc."

Vừa cười chỉ tay trong đó một vị: "Vị kia hảo hán trên mặt cái kia một đao có thể không nhẹ. Tuy nói anh hùng không ở tướng mạo, có thể phá tương, đến lúc đó dọa không xấu con trai của người khuê nữ, không được nhì nữ thân cận cũng không đẹp không phải? Lại nói, tỷ yêu tiểu. Huynh đệ muốn phong lưu một thoáng, có thể những nữ nhân kia mặc kệ người anh hùng không anh hùng. Ta bỏ ra bạc nhưng nhân vết đao không chiều mỹ nhân tiếp đãi, có phải là cũng quá mất hứng?"

Lời này nhất thời gây nên một trận hiểu ý cười vang.

Nếu không phải trang quy nghiêm ngặt, tại cương trang đình chính là thanh xuân sôi nổi thời kỳ, chắc chắn thích thú mười phần nghị luận tưởng tượng một phen.

Hán tử kia banh mặt, này sẽ cũng nhếch miệng, nở nụ cười xúc động vết thương, theo bản năng sờ sờ.

Cái kia một đao từ cái trán thẳng thấn hoa đến quai hàm, tuy nói lẩn đi nhanh, chỉ bị mũi đao dẫn theo một thoáng, không sâu, nhưng tốt huyền hoa mất mù. Mấy ngày trôi qua, nhân vội vàng chạy đi, vừa không có tốt thuốc, đến nay vết thương khó dũ, chậm trễ nữa, tất có phiền phức.

Đoàn Cảnh Trụ quay đầu lại nhìn các anh em, đối với Triệu Nhạc ôm một cái quyền, ngữ khí khách khí không ít: "Tiểu nhân không cảm đảm Đoàn đại ca danh xưng. Nếu công tử không chê, xin mời gọi thẳng ta tên gọi."

Thân ở giai cấp xã hội, Triệu Nhạc cũng không để ý hư xưng, cười nói: "Tốt lắm, sau đó ta liền khiến người Cảnh Trụ. Người cũng đừng công tử mẹ con kêu, gọi ta tên, hoặc kêu thanh Tam Lang là tốt rồi."

Chếch mã phát tay, trang đình để mở cửa thành.

"Cảnh Trụ, chư vị hảo hán, xin mời."

Đoàn Cảnh Trụ trở về cái cười, lại nghe bên cạnh một người hán tử bàn thăm, không có lập tức vào thành.

Triệu Nhạc lỗ tai không có sự phụ cái kia linh, nhưng cũng không phải người thường có thể tưởng tượng, nghe xong cái rõ ràng.

Này quần mã tặc đang sợ hãi vào thành bị tận diệt, người tài vật toàn ném, ngoại giới còn không biết gì cả.

Hắn cười ha hả nói: "Ta Triệu trang tuy không là gì đảm rỗng hang hổ, nhưng chính là Liêu quân Thiết kỵ đến, cũng chỉ có cống hiến tất cả phần. Cảnh Trụ huynh, người, có phải là sợ?"

Đoàn Cảnh Trụ nhất thời trợn mắt, "Sợ không phải hảo hán."

Đề mã vào thành.

Giang hồ hảo hán chính là chịu không nổi kích.

Triệu Nhạc cười khê lắc đầu.

Ngắm lại tiểu thuyết, không biết nên cho thỏa đáng hán huyết tính cảm thấy vui mừng, vẫn là vì là bất cần lỗ mạng tiếc hận.

"Thì Uy?"

"Tại "

"Ta cùng Cảnh Trụ tâm sự. Các người mang chư vị hảo hán trước tiên đi tắm vòi sen thay y phục, thống trị vết thương, vừa vận ăn cơm. Chú ý không muốn uống rượu. Đồi kia thương thế bất lợi. Tạm thời nhịn một chút. Được rồi lại ra sức uống không muộn."

"Duy."

Thì Uy đáp ứng dứt khoát.

Triệu Nhạc cố ý an bài như vậy, xem như là để bốn hung uyển chuyển xin lỗi, nhưng đối với này bốn cái gia hỏa không yên lòng, còn nói: "Không đánh nhau thì không quen biết. Những hán tử này đều là tại phương bắc thảo nguyên rong ruổi, chuyên cướp mạt tử anh hùng, không phải tồn gia sê nhà, đáng giá tôn trọng. Chiều dài tốt bọn họ, quen biết hiểu nhau. Tin tưởng các người đều có thể từ trứng được đến chút thu hoạch."

"Rõ ràng."

Bốn hung thực tế đều âm thầm thờ phào.

Thật tốt, không cần bị phạt. Thiếu chủ bao che cho con đặc điểm chính là đáng yêu như thế.

Thương Triệu mạnh mẽ, nhưng cũng nghiêm cấm ý mạnh hiếp yếu, lại càng không chuẩn chặn đường cướp đoạt hành hung làm ác.

Thì Uy bốn người nay ra ngoài luyện mã, ngẫu nhiên gặp Đoàn Cảnh Trụ một nhóm, bị những đặc biệt cao to khỏe mạnh mã hấp dẫn, cảm giác rằng cơ hội hiếm có, tiến lên ép mua, bị lỗ mạng từ chối, lấy tính tình của bọn họ cái nào nhịn được, lúc này động thủ, cũng may nhớ kỹ trang quy, không dám động tàn nhẫn.

Những hán tử này quá tuổi trẻ, thuật cưỡi ngựa tinh xảo, nhưng võ nghệ không ăn thua, lại mỗi người mang thương. . .

Tuy nói động tác này là vì thôn trang, nhưng cũng trái với quy định. Không bị thể phạt, cũng đến tồn phòng gian nhỏ.

Đối với bốn hung tới nói, phòng gian nhỏ đáng sợ hơn.

Đánh một trận, nhịn một chút liền qua đi. Da dày thịt béo, không sợ.

Có thể phòng gian nhỏ thâm dưới đất, chật hẹp thấp bé, chỉ có thể ngồi xổm nằm, một người một gian, ăn uống ngủ nghỉ toàn ở bên trong, tỉnh mạch đen nhánh một mảnh, kêu trời không nên, hô mất linh. . .

Quá khủng bố.

Bốn hung cũng là không có đầu óc, chỉ ít là không có động não.

Đoàn Cảnh Trụ chính là mộ danh tới thăm dò nương nhờ vào Triệu trang. Bằng không làm sao đến hẻo lánh Triệu trang địa giới.

Đều là cô hồn lưu manh, trải qua là liếm máu trên lưỡi đao lưu lẳng tứ xứ mạo hiểm sinh hoạt, lòng người đến có cái chân thật, ít nhất phải có cái nghỉ ngơi liếm vết thương an toàn oa.

Nếu như Thương Triệu chân tướng truyền nói như vậy hào hiệp nhân đức, biên cảnh khu vực Triệu trang không thể nghi ngờ là làm loại này hoạt hảo hán kết quả tốt nhất.

Có dựa vào, có oa, không cần quan tâm cướp đến mã làm sao ra tay, quan trọng nhất chính là có sinh hoạt cùng hy vọng.

Mã chính là đầu danh trạng. Căn bản không cần cướp. Cũng không phải Thì Uy cho rằng bảo mã.

Triệu Nhạc tuy không hiểu mã, nhưng nhìn thấy tại tường thành bên trong mặt cỏ khu thảo nhiên ăn cỏ những mã, lấy kiến thức của kiếp trước, nhận

được những này là Tây Á, thậm chí Châu Âu nữa.

Bên kia mã khung xương so bên này cao to, thể trạng cũng càng hùng tráng hơn, nhưng tốc độ chạy trốn cùng sự chịu đựng không hẳn mạnh, quý giá ở chỗ làm loại.

Trên đường nói chuyện phiếm, Triệu Nhạc mới biết, vì này hơn ba mươi thốt ngựa cái, Đoàn Cảnh Trụ một nhóm trả giá rất lớn đánh đổi. Nguyên bản có hơn năm mươi người, này một cướp chết rồi hơn nửa, còn lại còn người người bị thương.

"Những Tây Phương đó phiền mã râu mép hàng năm đều sẽ hướng về Đại Liêu đưa dục vọng, tuy rằng nguy hiểm lớn, đường xá xa xôi gian khổ, nhưng thành công một lần liền phát ra. Bọn ta phát hiện một nhóm, nhưng lần thứ nhất làm khinh địch. Những râu mép thân đại lực không thiết thòi, đã man hung ác, lại là bản xa. Bọn ta tập kích đắc thủ, nhưng lúc rồi đi bị gắt gao truy đuổi xạ giết quá nhiều. . . "

Sự tình qua thật nhiều ngày, Đoàn Cảnh Trụ hiển nhiên nhưng lòng vẫn còn sợ hãi, rất hối hận.

Hắn các huynh đệ này sẽ đang trần truồng ngâm ở nước thuốc bên trong trừ con rắn, sát trùng tiêu độc, trừ cẩu, thanh tẩy lung tung bôi thuốc băng bó vết thương, cắt tóc. . .

Tại Triệu trang trong mắt người, những người này quá bẩn. Con rắn loạn bò, thậm chí tại cái cổ trên tóc qua lại, thật buồn nôn. Mấy năm không thấy này cảnh tượng?

Y vật đại thể trực tiếp thiêu hủy. Chỉ áo da mũ da ném nước thuốc bên trong ngâm, giữ lại sau đó thuận tiện lại dùng.

Chờ các hảo hán lại xuất hiện, đã hoàn toàn biến dạng. Bên trong ở ngoài trên dưới hoàn toàn mới. Râu tóc chỉnh tề. Mỗi người đều sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái gọn gàng. . .

Trong phòng khách, com nước no nê, một thân sáng khoái Đoàn Cảnh Trụ nói: "Tam Lang là muốn cho bọn ta kẻ tặc cướp ngựa?"

"Ừm. Nhưng muốn chất không cầu lượng."

"Chúng ta hiện tại khuyết chính là tốt đẹp dục vọng. Người Liêu đối với mã không chế rất nghiêm. Nhập cảnh đánh cướp, quân chính quy bất kể là song mã vẫn là ba mã, đều sẽ không xuất hiện một thốt ngựa cái. Chỉ những theo tổng tiền Liêu dân trong nhà mã không giàu có, mới có thể mang thừa ngựa cái. Nhưng số lượng cực kỳ có hạn, hơn nữa đa số mất đi năng lực sinh sản hoặc không chịu nổi ngựa tời."

"Huynh đệ người thiện thức mã, lại vào thảo nguyên, yếu nhân thiếu mà tinh, chuyên nhìn chăm chú bảo mã lương câu ra tay, bất luận to nhỏ, có thể làm ra đều tận lực làm. Chỉ là như vậy vừa đến, đối phó nhiều là những quan to quý nhân, nguy hiểm tăng cường. Thân thủ của các người kém xa lắm. Trước tiên luyện một chút bản lĩnh. Cũng khuyết đắc lực giúp đỡ."

.

Đào mất năm, sáu ngày qua đi.

Ngày này, Triệu Nhạc, Đường Bản, Lưu Thông các cùng Đoàn Cảnh Trụ học tập thuật cưỡi ngựa trở về, sắp tới cầu đá, Triệu Nhạc đột nhiên ghim ngựa, nhìn chăm chăm một bụi cỏ câu hết lớn: "Lén lén lút lút sao lại là hảo hán hành vi. Đi ra."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 11: Hảo hán là gặp rắc rối lớn (Hạ)

Cảnh mạn gai bụi cỏ một trận lay động, từ bên trong nhẩy ra một đại hán đến, sinh trưởng tám thước, nhật hoàng cốt tra mặt, một đôi tiên mắt, không có căn tỳ nhiễm, trong tay xách chuỗi phá pháp đao.

Rất hoàn chỉnh thiết chuỗi đại đao vì sao nói toạc?

Bởi vì đừng nói vật liệu chuyên gia Triệu Nhạc, chính là tiểu Lưu Thông cũng có thể nhìn ra cái kia đao quá kém cỏi, làm thô loạn tạo không nói, xem lưỡi đao, chỉ sợ liền cương đều không có bao.

Cũng là khối đao hình thiết bản, không đáng giá mấy đồng tiền.

Đường Bân không có đem khôi ngô hung ác đại hán để ở trong mắt, lạnh giọng hỏi: "Ngươi là người nào? Ân núp nơi đây làm gì?"

Hán tử thả xuống phác đao, quỳ lạy trên đất: "Tiểu nhân Thạch Dũng, phủ Đại Danh người. Bí danh 'Thạch Tướng Quân', mở một tiệm nhỏ mà sống. Chỉ vì nay cũng nghe khách nhân nói triệu Tam Lang được, mình cũng Văn công tử hào hiệp, rất ngạc nhiên kính ngưỡng, tự cảm hổ làm sinh hoạt mắt mặt, chuyên tới để thử hợp nhau."

Thạch Dũng? Hân cũng có.

Xem ra thế giới này không phải Thủy hử, cũng cùng Thủy hử gần gũi.

Triệu Nhạc cân nhắc, liền cảm thấy một luồng nhiệt huyết từ lòng bàn chân thẳng thẩn dừng đỉnh môn, trong lòng đột nhiên trở nên hùng hực một mảnh: Thủy hử, ta yêu nhất. Lương Sơn hảo hán. Vì là không đáng mà khuất chết dân gian anh hùng. Ta đây tới. . .

Đường Bân còn tại vận hỏi.

"Vừa đến hợp nhau, bá trang liền có thể. Mai phục nhìn trộm là hà đạo lý? Ta khuyên ngươi nói thật."

Thạch Dũng ngẩng đầu lên nói: "Thực không dám giấu giếm. Thiên hạ này nhiều có tiếng không có miếng giả tạo hạng người, ta không ngờ mơ mơ hồ hồ bị lừa tiến vào, làm ta không muốn làm sự tình, không được thoát thân."

Chỉ chỉ Đoàn Cảnh Trụ: "Ta đây tới ngày đó vừa lúc thấy vị này hảo hán mang huynh đệ xin vào, liền bâng quan một, hai. Chỉ là Takagi cách xa nhau, ta đối với kết cục của hân không biết được. Hôm nay thấy hân cùng công tử cùng ra, người ngăn nắp, thần thái khí phách bay ngang, tự tin hải lòng. Ta mới chứng thực thật giả. Chỉ là không dám tùy ý quấy rầy công tử cười ngựa nhả hừng, thủ trang tên lính đề phòng nghiêm ngặt, sợ có hiểu nhầm, vì vậy chờ đợi ở đây."

Đường Bân không nhìn ra kẻ hở, nhìn nhìn Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc nhảy xuống ngựa, đưa tay nâng dậy Thạch Dũng cười nói: "Đến hay lắm."

"Cảnh Trụ đang cần thích hợp hợp tác. Ngươi ta hữu duyên. Hai ngươi càng hữu duyên hơn. Kiếp trước liền định tình huynh đệ."

Thạch Dũng cùng Đoàn Cảnh Trụ đều gấp, nhưng cảm giác tựa hồ lẫn nhau thật sự có cái kia điểm "Nhất kiến chung tình".

.....

Thạch Dũng cùng Đoàn Cảnh Trụ tại Lương Sơn hảo hán xếp hạng đều là lót đáy cho đủ số. Tuy nói võ nghệ không phải xếp hạng duy nhất căn cứ, nhưng cũng nói hai người võ nghệ rất tra.

Đoàn Cảnh Trụ thuật cười ngựa đặc biệt tinh xảo, ít nhất có sở trường. Thạch Dũng không có sở trường gì, có vẻ vô dụng.

Nếu là đối thành người bên ngoài, quan sát một chút, tin cậy liền phái đi làm cái ngũ trường, lại dựa vào công chậm rãi đề bạt. Nhưng Triệu Nhạc có mãnh liệt Thủy hử tình kết, đối với Lương Sơn hảo hán vài phần kính trọng.

Cứ việc hân kiếp trước liền cho rằng cái gọi là Lương Sơn hảo hán, trong đó nhiều là cho đủ số hạng người bình thường, thật là có bản lĩnh bất quá cái kia mấy cái, hơn nữa còn đại thể có đi tạo phản lộ không nên có trí mạng khuyết điểm, cũng không đáng thương thức, cũng tranh không được thiên hạ, nhưng cũng không ảnh hưởng hân đối với Lương Sơn hảo hán chăm sóc tình.

Vì là bồi dưỡng hai người, tăng lên sức chiến đấu, Triệu Nhạc cố ý xin mời Đường Bân giáo dục đao pháp tài bản cung.

Cho tới xin sư phó chỉ điểm, đừng có mơ.

Liền Lý Trợ như vậy học kiếm kỳ tài tại lão đạo trong mắt đều là tra, hướng hồ là hai người này. Lưu Thông, Ngưu Cao những hài tử này bất quá là đánh hai Nhạc Hòa nhỏ tuổi ánh sáng, mới có thể theo hồn chút chỉ điểm.

Triệu Nhạc đúng là đồng ý giáo, nhưng thực sự không có thời gian như vậy.

Đoạn, thạch nội tình kém, cũng may có kinh nghiệm thực chiến, có cao thủ chỉ điểm, thêm quý trọng cơ hội, ngày đêm khổ luyện luận bàn, hầu như đạt đến mất ăn mất ngủ, "Cổ" tình âm lên, bản lĩnh cũng rất nhiều tăng lên.

Ngày này luyện muộn giải sầu, chi bạc chạy châu thành tiêu sái đi một hồi. Không ngờ liền chọc họa.

Đoàn Cảnh Trụ tại hiện xào quán nhỏ mua bao hạt dẻ.

Hai đứa đặc ý ném trái, tán thanh được, thấy hạt dẻ lão hán hỗ trợ khuê nữ mười hai mười ba tuổi, tuổi thanh xuân đáng yêu cười đến vui tươi, ăn mặc nhưng cực hàn đau xót, nhất thời nhẹ dạ liền nhiều cho chút tiền, đang muốn đi.

Vừa vận nắm cái bộ khoái nghênh ngang đi tới, đầu tiên là liếc ngang đánh giá hai người, thấy hai người đều khuôn mặt không quen, liền theo thói quen

quát hỏi: "Làm gì?"

Thạch Dũng còn thành thật chút, vì là người cẩn thận.

Đoàn Cảnh Trụ là mã tặc, hung dã quen rồi, cái nào dính chiêu này, lúc này đảo mắt, khinh thường hừ một tiếng, "Lão tử làm gì, dmkx người đánh rắm."

Không coi ai ra gì, kể tục ròi đi.

Bộ khoái cầm đầu thanh niên giận dữ, liền muốn nổi giận tiến lên bắt giữ đánh đập.

Bên cạnh một hán tử kéo hán nói: "Lý ca, hai nhà này hóa nhìn lạ mặt, hán là mới tới, ăn mặc không tầm thường, sợ không phải dễ chọc."

Lý ca lý nay cường khinh thường nói: "Ta anh rề là Tổng bộ đầu. Tri châu là đồng hương. Sợ hán cái điều gì."

Còn chờ truy đuổi, lại bị hán tử kia cường kéo.

"Lý ca, không phải tiểu đệ ngăn trở người tiết hòa. Người cùng tổng đầu đầu người một nhà vừa tới, đối với chỗ này còn không là cái kia thực. Đây Thương Châu có thể không giống như nó. Tình huống có chút phức tạp. Không nói chur quan tâm nhiệm mang đến không ít người mới. Ta không quen biết. Có mấy người chính là thảo dân chân đất, cũng không trêu chọc nổi. . . ."

Lý nay cường nghe được Thương Triệu, lại hừ một tiếng, rất xem thường, nhưng đảo mắt nhìn thấy hạt dẻ tiểu cô nương, nhất thời con mắt vẫn, đã quên tìm đoạn thạch phiến phức, cọt nhá một bước ba đong đưa liền qua đi.

"Ông lão, làm ăn khá khẩm, kiếm không ít a!"

Lý nay cường tiện tay cầm cái cây dẻ ăn, liếc mắt liếc căng thẳng tiểu cô nương mặt đỏ lên trứng, vì cổ ngực nhỏ, lại nhìn nhìn tiểu cô nương nặng trịch tay áo, ngoài cười nhưng trong không cười.

Hạt dẻ lão hán cả kinh, vội vàng xuất ra khuôn mặt tươi cười, cung eo gập đầu nói: "Thác quan gia phúc, tiểu buôn bán nhỏ, miễn cưỡng, miễn cưỡng hồ đồ sống tạm. Ha, sống tạm."

"Sống tạm? Có đại nén bạc thu là sống tạm. Cái kia không sống tạm, người đến kim son châu hải rồi?"

Khoảng chừng bốn cái bộ khoái lập tức theo ồn ào trợ trận.

Hạt dẻ lão hán càng căng thẳng hơn, môi run cầm cập, thoạt đều không nói được.

Lý nay cường dương dương đắc ý nói: "Nhạc phụ đại nhân đừng sợ. Sau đó có ta cái này con rề tốt tại, người liền không cần như thế vất vả cực khổ rồi. Thư thư phục phục nằm trong nhà thì có kim son ngân hải tơ lụa com ngon áo đẹp tới cửa, hưởng bất tận vinh hoa phú quý."

"A?"

Lão hán sùng sốt một chút, nhìn thấy lý nay cường nhìn chăm chăm chính mình tiểu cô nương không tha, mới tỉnh qua vị đến, vội vả cầu khẩn nói: "Ai nha, quan gia nói giỡn. Ta nào có phúc khí đó? Quan gia nói giỡn nói giỡn. Àch, ăn cây dẻ. Đến, tùy tiện ăn. Ăn ta chính là ta phúc phận."

Trước khuyên can lý nay cường bộ khoái trêu ghẹo nói: "Ông lão, người là có phúc phận. Bọn ta đầu là bản phủ Tổng bộ đầu vạn thế hưng Vạn đại nhân em vợ, giữa lúc thanh xuân, chưa kết hôn. Người khuê nữ dài đến được, có phúc duyên, gả cho Lý gia, thành chính thê khoát thái thái, người cái gì phúc không thể hưởng?"

Cái khác mấy cái một trận dâm đảng cười to.

Lý nay cường vung tay lên: "Các anh em, ta nay cái kết hôn nhập động phòng. Đều đưa tay hỗ trợ."

Đưa tay đã bắt hướng về tiểu cô nương. Bốn cái bộ khoái cũng vây lên trước động thủ.

Hạt dẻ lão hán vừa hoảng vừa giận, hộ nữ sốt ruột, bản năng cướp tiến lên ngăn trở, không muốn bị vô nghệ tại người lý nay cường một cái duệ ngã xuống đất, cười mắng: "Có phúc không biết hưởng, người gốc đèn không phân tốt xấu đều."

Xem lão hán còn giả dựa đứng dậy ngăn cản, một đôi xào cây dẻ thô to hắc thủ còn xé bắt tới, lý nay cường nổi giận, trừng mắt, một cước đem lão hán đá ra thật xa đi.

Phát hiện xung quanh có rất nhiều người đang quan sát, hán lại nổi giận mắng: "Nhạc phụ đại nhân, người đây liền không đúng. Hai chúng ta gia định chính là thông gia từ bé. Người không thể nhân khuê nữ lớn hơn, lớn lên xinh đẹp, liền ghét bỏ ta cái này tiểu bộ khoái. Trờ mặt hời hợt, khác trèo cao chi."

"Người."

Hạt dẻ lão hán vừa thông vừa tức, cả người run rẩy, run rẩy ngón tay lý nay cường phẫn hận nói: "Ai cùng súc sinh có thông gia từ bé? Người là công môn bộ khoái, ban ngày ban mặt cang trắng trợn cướp đoạt "

"Trắng trợn cướp đoạt cái rằm."

Một cái bộ khoái tiến lên bay lên một cước, trùng đạp lão hán, đem lão hán đạp đến lặn vài quyền, thiếu một chút ngắt đi, nhất thời hoàn bất quá bức bối, nói không được thoải.

Khác một cái cười lạnh quát mắng: "Bất nạt bọn ta là cùng bộ khoái, muốn hỏi hôn? Nghĩ hay lắm. Nuốt giận vào bụng không giáo huấn ngươi, ngươi coi như bọn ta là nê nếm."

Cường nữ điều khiển gào khóc giãy dựa tiểu cô nương liền đi.

Vậy xem mọi người nhất thời cũng không nhận rõ ai đúng ai sai. Rõ ràng cũng không dám sẽ không quản việc không đâu.

"Nhập ngươi lão mẫu. Dám cướp ta em gái?"

Đoàn Cảnh Trụ đột nhiên giết tới, hung ác một cước đạp mạnh nghênh ngang đi ở phía sau lý nay cường.

A hét thảm một tiếng.

Lý nay cường đột nhiên không kịp chuẩn bị, eo cảm giác đứt đoạn mất, co quắp ngã xuống đất.

Cái khác bộ khoái quay đầu lại nhìn thấy, nhất thời đánh bọn họ cha đẻ tựa như, lại không lo được kiêng kỵ cái gì mới quan người mới, dồn dập quát mắng, một cái phù lý nay mạnh, cái khác ba đánh eo đao xông lên.

"Muốn chết."

Đoàn Cảnh Trụ quát lên một tiếng lớn, cướp tiến lên, một quyền gấp cũng một cái, cướp đao tại tay, ánh đao giương ra, mấy ngày nay khổ luyện đao pháp nhất thời phát tiết ra uy lực.

Khác hai muốn giúp công bộ khoái thủ đoạn đau xót, bị sóng đao đập đứt, đao làm lã rơi xuống.

Tối có ánh mắt vị kia muốn đỡ lý đầu nịnh hót, lại bị theo vào Thạch Dũng như thường một cước đẩy ngã, ngăn chặn lý đầu, chông làm một chông, đạp ở Thạch Dũng dưới chân.

"Ai mẹ kiếp dám chạy. Ta sẽ đưa hán cho Diêm vương người hầu."

Đoàn Cảnh Trụ hung tình tỏa ánh sáng, nhìn chăm chăm ba bộ khoái, đùa mấy cái đao hoa, ánh đao soàn soạt.

Không ai tin tưởng này hai ác hán không dám thật giết người. Không ai dám chạy.

Đoàn Cảnh Trụ đem năm cái gia hỏa trên người bạc sưu sạch sành sanh, giao cho hạt dẻ ông lão: "Bọn họ đã thương ngươi. Hẳn là bồi bạc. Nhanh thu rồi. Có thể đi nhanh đi, trở lại mang theo người nhà đi Diêm Sơn Triệu trang đi. Cái kia có thể cho ngươi một nhà an toàn không lo. Liền nói là Đoàn Cảnh Trụ thân thích."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 12: Dân bức quan phản (Thượng)

Hạt dẻ lão hán xương sườn đứt đoạn mất mấy cây, tuy rằng nỗ lực muốn bò lên mau mang khuê nữ đi, có thể cái kia động được. Khóe miệng hán chảy máu, thống khổ không chịu nổi. Tiểu khuê nữ gấp đến độ thẳng thẩn khóc.

Thạch Dũng thấy này, cùng Đoàn Cảnh Trụ đứng rồi cái ánh mắt, ý tứ là ngươi coi chừng năm người này tra, tránh khỏi đưa tới đồng bọn nhốt lại chúng ta. Ta dìu hán trước tiên đưa đi.

Lúc này, một cái điểm tiểu nhị trang phục thanh niên cười hi hi tiến lên, giấu điểm sáng cái tiêu chí bài, thấy Đoàn Cảnh Trụ rõ ràng, thấp giọng nói: "Đoàn ca, ta là phủ thành tiệm, mặt trên sợ hai vị hảo hán tại cuộc sống này không quen, gặp phải bất tiện, nay ta phụng mệnh tùy các ngươi đi dạo hơn nửa ngày."

Chỉ tay cái kia phụ nữ, "Lao lực làm ngoài thành, bọn họ cũng chạy không thoát. Những này nha dịch, chính sự không được, chuyện thất đức, bọn họ làm được thuận lợi lưu loát. Đầu làm trong cửa hàng, lão hán trị thương. Tiểu cô nương an ủi. Ngày này cái đồ chơi, trước tiên gỡ ra tốt hàng, thuận tiện trong nhà xử lý."

Thấy Đoàn Cảnh Trụ nghi hoặc, lại giải thích vài câu: "Sự tình ra, theo tiểu chủ nhân làm việc thông lệ, đánh liền tàn nhẫn đánh, tranh thủ chủ động, tiện tay làm đại chút. Nơi khác đến mới quan môn tự giác là da hổ tại người một Phương đại gia. Ta có trách nhiệm nhắc nhở một thoáng, đây không phải là bọn họ nói rồi coi như. Tường an vô sự tốt nhất, nếu dám lên tâm bất chính, để hấn chịu không nổi."

Đoàn Cảnh Trụ trong lòng ám áp dễ chịu, cũng thăm thán: Thương Triệu làm việc thực sự là gan lớn nghiêm mật.

Chỉ là quan phủ địa bàn, làm trong cửa hàng liền có thể hành?

Nhưng là xem nhóm này kẻ đáng về căn bản không làm cái sự tình, hấn cũng là nghe xong.

... ..

Tượng thường ngày, Triệu Nhạc kể tục tại hạ ngo chỉ điểm giải đáp các chuyên gia các loại nghi vấn.

Thị vệ lục thiết tê rón rén đi vào, ghé vào lỗ tai hấn nói thầm.

Cái này tuổi trẻ người hầu cũng là cô nhi, bắt quá nhưng là U Châu người.

Mã Công Lượng thống lĩnh ngày càng không lờ hải mậu thương đoàn tại mậu dịch, thuận lợi làm ra không ít Liêu, Cao Ly, Nhật Bản, thậm chí Nữ Chân cô nhi, thu mua Tây Phương hải thương làm đến thông minh cô nhi tiểu nô lệ tiểu khát cái, đều thu tại bản bảo, có sở trường lấy ra đến chuyên môn bồi dưỡng, chuẩn bị chuyên nghiệp nhân tài chi cần.

Ngoài ra, mấy năm trước, Mã Công Lượng ứng Triệu Nhạc yêu cầu, tại Tây Phương biển rộng thương bên trong tàn Nam Phi có vô số cao phẩm kim cương hoàng kim khoáng tin tức.

Đương nhiên nói đến nghệ thuật điểm.

Hấn biết rõ việc này, nhưng đáng tiếc quá xa, lực không thể cùng, không thể làm gì khác hơn là để có địa lợi nước ngoài những người đồng hành giàu to, như vậy đồng hành cũng có năng lực nhiều mua hấn công nghệ cao hàng hóa, gián tiếp phát tài.

Triệu Nhạc chỉ là muốn để thân thể cường tráng, tinh lực dồi dào âu môn đừng tổng oa tại bản thổ quyết đấu sinh tử, hình thành từng cái từng cái ổn định thống nhất quốc gia. Các dũng sĩ đều nhỏ lên tham lam mạo hiểm dũng khí, sớm châu Phi đại khai phá, cho ngu muội lười biếng nhiệt hắc môn tìm điểm sự tình làm, cũng làm cho châu Phi nhanh chóng tiếp xúc xã hội văn minh.

Hắc môn đem tinh lực dùng tại ánh sáng đỉnh múa tung làm loạn, sau loạn cướp giết lung tung, này gười ọ tính toán làm sao cái sự tình.

Hấn nói như vậy. Mã Công Lượng thuận lợi liền làm. Ngược lại ấu đệ thần kỳ cực kỳ, gây nên tất có thâm ý. Không cần nhiều hỏi, đến lúc đó liền có thể nhìn thấy kết quả.

Lục thiết tê cùng Nữ Chân em bé lư Thiết Ngưu gan lớn, thích hợp tập võ. Triệu Nhạc cho lên Đại Danh, giữ ở bên người, đảm nhiệm một tinh một hàm ông hàm ông hừ.

Phái các chuyên gia lời đầu tiên kỷ nhiều cân nhắc thảo luận, nghi vấn ngày mai lại nói.

Thanh tĩnh, Triệu Nhạc vuốt cằm nói thầm: "Vạn thế hưng mang chúng bộ khoái vây quanh cửa hàng, muốn mạnh mẽ cướp hấn em vợ, đập tiệm, lòng bất đoạn, thạch mạnh mẽ trị tội?"

"Quan giả công tể tư. Anh hùng vì dân vì nước dục huyết phấn chiến. Hảo hán can thiệp chuyện bất bình, gặp rắc rối đại danh từ. Hắc, đều là thiên kinh địa nghĩa. Anh hùng hảo hán khuất chết chết oan tựa hồ cũng thiên kinh địa nghĩa."

Tằng tăng hừ một tiếng: "Lịch sử đều là quan bức dân phản. Ta nay hứng thú cao, phá ví dụ, ngược lại đến, thử một chút xem có thể hay không dân bức quan phản, thuận tiện cho phồn hoa Đại Tống thêm đến tình thú."

Đi tới trong nhà trên diễn võ trường, đem đoạn, thạch họa cùng tìm quan phủ phiên phúc dự định nói chuyện, hấn chuyên nhìn Nhạc Phi, muốn nhìn một chút chính mình bất tri bất giác nhiều năm tương lai thần tướng sẽ làm sao phản ứng.

Những năm này, hấn chưa bao giờ liên quan đến tạo phản tư tưởng nội dung, không khiến trách xã hội các loại tàn nhẫn thiếu hụt, chỉ hướng về Nhạc Phi Ngưu Cao các loại, cùng với đặc biệt vì Nhạc Phi chọn bồi dưỡng mười mấy tướng tá tiểu mầ, nói chút quân sự phát triển, khoa học kỹ thuật văn minh xã hội một ít mỹ hảo sự tình, mơ hồ cho bọn họ phác họa một bộ giàu có hạnh phúc mạnh mẽ thô bạo cường quốc tráng lệ bản kế hoạch, để những này đem mầm chính mình so sánh nghĩ lại.

Trọng yếu nhất là để hết thấy bọn họ sâu sắc nhớ kỹ: Bọn họ tất cả bắt nguồn từ Thương Triệu. Thương Triệu là gia tộc của bọn họ chỗ dựa cùng sinh hoạt bảo đảm, cũng là bọn họ duy nhất tận trung đối tượng.

Châm nói với truyền Vương Quý tại trong lịch sử từng đang hãm hại Nhạc Phi một chuyện trên xảy ra chút lực, bắt luận hấn lúc đó cờ nào không tình nguyện, vì là chó má đại cục cùng tư lợi cờ nào bị động bất đắc dĩ, sau đó lại cờ nào hối hận, Triệu Nhạc đều muốn từ hấn giờ lên liền kiên quyết ngăn chặn loại này phản bội tiềm chất, cố ý để Vương Quý ý thức được, có Nhạc Phi thì có hấn Vương Quý tất cả. Không có Nhạc Phi, hấn chẳng là cái thá gì. Còn có, có Thương Triệu mới có Vương Quý tất cả, ngược lại, hanh. Những hài tử khác cũng là như thế.

Bình thường, những hài tử này tập võ, đọc có độ công kích thư, cũng phải tham gia lao động rèn luyện.

Sinh tồn không dễ. Cộng đồng nỗ lực. Quý trọng hạnh phúc.

Thiên hạ không có cơm trưa miễn phí.

Cùng lịch sử so với, Nhạc Phi chờ ở chỗ này chỉ là sinh hoạt được, giáo dục được, dinh dưỡng đủ, nhân quá nhỏ, ồ ồ việc nhà nông làm được giảm rất nhiều, nhưng cái khác đủ khả năng tiêu hoạt làm không ít.

Triệu Nhạc chính là muốn lấy này mài giữa những hài tử này. Để bọn họ càng hiểu được quý trọng nỗ lực, cũng có lợi cho bồi dưỡng bọn nhỏ đang hoạt động bên trong hình thành đoàn kết hợp tác tinh thần.

Đoàn đội sức mạnh mới đứng quyết phân thắng thua căn bản.

Đương nhiên, chính hấn là không làm.

Kiếp trước đã trải qua, kiếp này không cần mài giũa, cũng không có thời gian.

Lưu Thông?

Cũng không làm.

Triệu Nhạc tư tâm, nãi huynh đệ đặc thù.

Tuỳ tùng muốn hầu hạ ta. Đây chính là lý do.

Giờ khắc này rất bình thường, lỗ mắng trượng nghĩa Nguru Cao trước tiên ồn ào đánh thật hay, dẫn tới một mảnh cùng chung mối thù.

Thành người thích trẻ con Đường Bân cười nói: "Ta đi giam giữ cái kia Tổng bộ đầu, trợ người thành sự."

Hấn quả nhiên là nghĩa khí làm đầu hấn tử.

Nhạc Phi trầm mặc không nói.

Nhưng Triệu Nhạc chuyên chờ hấn phát biểu ý kiến, hấn mới nói: "Ta cảm giác rằng vẫn là báo cáo quan phủ xử lý."

Xem, đây chính là anh hùng đặc biệt nơi, không mù quáng theo, lấy xã hội làm trọng.

Cũng là anh hùng người tốt làm người yếm chỗ xấu: Bên trong ở ngoài không phân.

Triệu Nhạc đối với một ít danh thần người tốt khá là xem thường.

Bao Công truyền thuyết là do anh trai tẩu nuôi lớn, nhưng đem huynh tẩu khả năng con trai duy nhất làm thịt.

Giết không sai. Đáng chết.

Có thể người sớm đi làm gì?

Người liên cái kia bận bịu, tất cả thời gian đều dâng hiến cho triều đình?

Triều đình cần, vẫn là quý trọng như người vậy?

Lại không là gì bàng gia tộc lớn, chỉ huynh tẩu hài tử đều không để ý tới chăm sóc quản giáo bồi dưỡng?

Người khác không cảm thấy Nhạc Phi có hàm nghĩa gì, Triệu Nhạc nhưng nhìn ra Nhạc Phi đã ý thức được Thương Triệu khả năng muốn tạo phản, mà hấn cũng không này tâm, nhưng muốn tuân thủ giữ gìn Đại Tổng trật tự.

Triệu Nhạc cũng không hề tức giận, càng không có trách cứ.

Nhạc Phi người như thế trời sinh đối với phản bội phản cảm. Đây là hấn là khẳng định ưu điểm lớn nhất.

Không vội vã.

Hắn nhìn Đường Bân, cười nói: "Sư huynh, tuân phụ mệnh, người sớm muộn phải đi về làm quan quân, việc này liền không muốn dính vào người, mang theo Nhạc Phi bọn họ đi xa xa mà nhìn một chút là tốt rồi. Vạn không thể đứng ra."

Đường Bân nghe được phụ mệnh hai chữ, nhú mày một cái, không có nói cái gì nữa, chỉ khẽ gật đầu.

... ..

Thương Châu thành Thương Triệu duy nhất to lớn cửa hàng trước.

Bảy mươi, tám mươi bộ khoái mỗi người nắm khí giới đang đồ ở nơi đó. Cửa hàng mười mấy bọn tiểu nhị lại chặn ở cửa phía trước, mỗi người nắm côn bông tròn mắt cười gần đối lập. Song phương đã có không ít người bị thương.

Tổng bộ đầu vạn thế hưng đứng ở phía trước nhất, cầm đao hung ác nhìn chăm chăm đối diện, giờ khắc này tàn nhẫn không thể đem những này điểm tiểu nhị đều làm thịt, tốt vọt vào cướp ra em vợ, mượn cơ hội thuận lợi giết đoạn, thạch hai người.

Cho tới chiều kia tại tiểu nương bị phụ nữ, phụ giết chết, nữ, không chơi tàn chơi phé, sao có thể tiết mỗi hận trong lòng.

Thương Triệu thì thế nào?

Người có căn, ta sẽ không có dựa vào?

Triều đình không phải nhà người mở. Hoàng đế cũng không phải người một người có thể chi phối. Hắn đến xem càng nhiều quan chức thái độ. Tri châu đại nhân là quan lại thế gia, gia tộc tự thành một hệ, quan trường có cực lớn quan hệ, còn đình không được trẻ măng căn cơ nông cạn một cái Triệu Liêm?

Dám vô cớ trước mặt mọi người đánh đập trọng thương quan phủ chấp pháp nhân viên, khiêu khích quan phủ tôn nghiêm quyền uy, dám trêu chọc ta cái này Tổng bộ đầu, tại phủ thành tự chúng gây sự muốn kháng pháp cự bộ?

Thật can đảm.

Triều đình mặt mũi, quan liêu thể diện cùng vương pháp có còn nên?

Coi như Triệu Liêm tự mình tới nói cùng, chỉ ít những này vô danh tiểu tốt đến chịu đựng ta lửa giận quan uy.

Chỉ là muốn quy nghĩ, không cách nào sáng khoái đạt đến mục đích.

Thù hạ bộ khoái là nghe lệnh đến rồi, thật là xuất lực không có mấy cái.

Từng cái từng cái bình thường như hổ như sói lòng dạ ác độc, có vẻ như đều trung thành tuyệt đối có thể làm được : khô đến lực, này sẽ nhưng mà lừa gạt làm kêu to, chính là không dám thật chơi ngạnh.

Trung tâm nương nhờ vào mấy cái đứng là tranh biểu hiện, xông pha chiến đấu tại tiền, có thể không hữu dụng, bị người ta tiến lên mấy cái đồng nghiệp mấy cây gây liên thả phiến, giờ khắc này đang ở một bên cố định ai bị thương gọi, cũng không biết là thật bị thương không nhẹ, vẫn là phần đáng thương biểu trung tâm.

Bên người một lòng liền còn lại từ đương nhiệm mang đến một cái hảo thù tâm phúc hồ chí.

Thân là Tổng bộ đầu, hắn không phải ăn com khô, chính mình cũng có một thân thật tài tình, bằng cái này lập nghiệp, biết được châu trọng dụng, tuy nói quan càng lúc càng lớn, cực nhỏ tự thân làm, có thể ăn com bản lĩnh không thể ném, những năm này công phu chút nào không có kéo xuống.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 13: Ác bá xuống núi

Cửa lớn mở rộng, từ bên ngoài xem, rộng rãi cửa hàng một tầng vừa xem hiểu ngay.

Lão chương quỹ tại bộ khoái đến, dặn dò đồng nghiệp: "Dám xông vào, mạnh mẽ đánh."

Sau đó trấn định tự nhiên uống trà.

Phòng thu chi tựa hồ là tại đối với món nợ, bàn tính đánh cho đều đầu vào đầy thùng thùng vang.

Vạn Tổng bộ đầu mấy lần muốn tự mình giết đi vào, cũng tự tin không chi phí quá to lớn sự tình, trong lòng tính toán liền như lão mỹ cảnh sát đối với hắc môn như thế, chi phải trừ hết đôi kia phụ nữ cùng đoạn thạch hai phi, thị phi hắc bạch còn không là ta (cảnh sát) định đoạt. Thương Triệu những này nanh vuốt, chết rồi cũng chết vô ích, chưa chấp tội phạm, trợ phi cự bộ, trong hỗn loạn bị giết, sẵn có tội danh, sẵn có có, nói không chắc còn có thể thuận thế liên lụy đến Thương Triệu trên người, khiến khản Thương Triệu mũi, thành tựu Tri châu tám nguyện, nhưng, một lần lại một lần từ bỏ.

Không phải sợ Thương Triệu qua đi trả thù.

Dám dẫn người vây công, hẳn liền không sợ đắc tội đến lại tàn nhẫn điểm.

Triệu Liêm lại không phải quyền uy khủng bố đa mưu trí Thái Kinh, đụng với thế lực quan hệ càng hậu, lại không có chứng cứ biểu thuần khiết, cũng chỉ có thể bại lui.

Vạn bộ đầu rất rõ ràng, Tri châu đại nhân quá muốn dạy dỗ Thương Triệu cho tới chỗ tốt to lớn.

Chỉ là, mười mấy năm cùng cuồng đồ ác phi giao thiệp với cuộc đời không phải bạch làm ra. Hẳn tuy không phải sa trường võ tướng, lại nhạy cảm cảm thấy nguy hiểm.

Cái kia mặt mày hơn hờ lão chương quỹ tình cờ liếc nhìn sự khiêu khích của hắn ánh mắt ẩn hàm cười gằn.

Vạn thể hưng luôn cảm giác một khi xông vào trong điểm, chỉ sợ tiệm vừa đóng cửa, hẳn không chết cũng đến trọng thương.

Hắn có lá gan xâm phạm đối thủ, đối thủ hiển nhiên càng có lá gan làm hắn.

Nói cho cùng, hẳn chỉ là cái vũ phu bộ khoái, tại Đại Tổng, liền Triệu Liêm một cộng lòng cũng không sánh được. Triệu Đại Hữu quan chức cho dù là hư, ép hẳn hai con cũng có dư.

Triệu Nhạc chỉ mang theo hai thị vệ cùng tiểu Lư Thông đến rồi.

Vạn thể hưng nghe tiếng xoay người lại quan sát tỉ mỉ lập tức Triệu Nhạc.

Thương Triệu gia danh tiếng phức tạp tiểu thiếu gia thân thể không nhỏ, tướng mạo non nớt, ương vì là dễ thấy chính là trên đầu cũng không trát cân cũng không đeo quan, tượng thảo dân hoặc man tử như vậy khăn trùm đầu, chỉ là bao chính là đắt giá thứ tú sa tanh cân, mặt trên thêu đóa kiêu điểm uớt át hoa hồng, hai mảnh lá xanh tương sắc như chim sí triển hướng về hai bên.

Từ nhỏ đến lớn, Triệu Nhạc vẫn là tiểu tóc húi cua.

Ai nói cũng không được. Chính là không theo lúc này súc phát tập tục đến.

Như vậy tượng cái tiểu sa di.

Trương Ý Tuệ bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đối ngoại nói sợ tiểu nhi tử chết trẻ, mới thể phát thác Phật Tổ che chở, thực tế là Triệu Nhạc thiếu kiên nhẫn tóc dài cũng không tốt tẩy, thu dọn cũng phiền phức. Đặc biệt là mùa hè ô đến khó chịu.

Tóc húi cua có thể tình bao nhiêu sự tình? Có chút thời gian có thể làm bao nhiêu chuyện?

Bình thường ở nhà để trần đầu tán loạn không có gì. Ngược lại Triệu trang nam nhân đều là tóc ngắn đến mới vừa đủ trát cân. Tiểu nam em bé đều tóc húi cua.

Ra ngoài, Trương Ý Tuệ liền không thể tùy ý nhi tử dị dạng khắp nơi hoảng.

Vì thế, nàng nghĩ đến thái cân khăn trùm đầu này một chiều, không có chuyện gì liền một châm một đường tỉ mỉ tay thêu các loại đồ án. Triệu Nhạc ra ngoài, nàng liền tự tay cho mang theo một khối.

Ân, đẹp dễ đáng yêu lại phú quý. Rất tốt, liền như vậy.

Cho tới Lư Thông cũng tóc húi cua khăn vấn đầu. Đó là bạn cầu phúc. Đối ngoại liền nói như vậy.

Nhưng hình tượng này lạc Vạn Tổng bộ đầu trong mắt, nhất thời để hắn bĩu môi: "Chưa dứt sữa tiểu tử, ý vào trong nhà thế lực hưng hăng hoành hành, đối với chân đất hành, dám lên trận đối với ta?"

Thực sự là ngồng cuồng tìm khó chịu."

Hướng về Hồ Chí một bữu môi.

Hồ Chí hiểu ý, mang theo đao ở trong vừa đứng, cười gằn kích chi quát mắng: "Thành thật đứng lại. Trọng án yếu địa sao lại là có thể xông loạn? Thông phi cự bộ đại sự cũng là ngươi cái thảo dân mao hải tử có thể xử lý?"

Trong lòng nghĩ: Cha ngươi bắt quá là hư chức, quan cao thì thế nào? So thôi đi thực quyền Tổng bộ đầu? Nhà ngươi trâu bò thì lại làm sao? Ta chỉ là cái tiểu bộ khoái, làm ngươi xui xẻo tự có mặt trên đây. Quá mức ông đây mặc kệ, qua đi bỏ khuyết thêm. Làm sao, ngươi chẳng lẽ còn dám giết ta trả thù? Ta cũng không phải tốt như vậy giết. Cuồng đao không ăn chay."

Nắm cánh sát thành quân cái kia một bộ, dựa lưng chính phủ xả đại kỳ, cùng ta chơi trình tự quy tắc?

Triệu Nhạc khoe miệng lộ ra cười gằn, lập tức ngưỡng nhìn bầu trời chậm rãi niệm đến: "Ta tại tuần mã trên, ngươi tại chen chúc trong đám người phóng đến ánh mắt khác thường, kinh ngạc cũng được, thường thức cũng được, cũng chưa từng để trái tim của ta ngón ngang. Bởi vì làm ta tung bay, không phải ngươi nhìn kỹ ánh mắt, mà là ta tuổi trẻ trái tim."

Hồ Chí ạch một thoáng, há mồm liên mắng: "Cái gì (chó má cần nhân) "

"Ngươi không hiểu a?"

Triệu Nhạc cắt đứt chuỗi bói, cười lạnh nói: "Ta nói ngươi là người qua đường A, một mực muốn ăn đòn."

Nhấn một cái chiến mã thiết qua lưng, trực tiếp từ đầu ngựa bay qua, tại giữa không trung một cước giẫm bên trong Hồ Chí mặt.

Hồ Chí né tránh không kịp, cảm giác mũi một trận cự thống, a kêu đau một tiếng, hừng hực cũng lùi lại mấy bước một giao ngưỡng ném xuống đất, cổ nén xương đuôi xốt ruột thống cùng nội tạng rung động, một màn trước đây cao thẳng mũi, bình, máu tươi nhưng tuôn trào mà ra, chảy dài không thôi, răng cửa cũng buông lỏng mấy viên.

Triệu Nhạc văng vàng rơi xuống, chân đạp gạch thạch mặt đất, phát sinh kim thạch vang lên tiếng.

Hóa ra là thiết đáy giày.

Hắn nhìn nhìn vạn thế hưng, lại nhìn nhìn Hồ Chí: "Dạy dỗ ngươi. Nhà ta quyền vị cao hơn ngươi, thế lực ta lớn hơn ngươi, ta là thảo dân, nhưng chính là có thể đánh ngươi đây cái tiểu lại, chính là hủy ngươi dung. Ngươi không có nha găm. Đây mới là quy tắc trình tự."

Vạn thế hưng tức giận trừng đỉnh, sầm mặt lại một nhìn thù hạ.

Những này Thương Châu bản địa bộ khoái, bất kể là trước tranh biểu hiện, vẫn là nguyên bản liền không dám đưa tay, giờ khắc này lại giống nhau đều lạng lẽ lùi xa, phảng phất thiếu niên trước mắt không phải là người, mà là Ôn Thần.

Bọn bộ khoái nghĩ tới là: Lúc trước những lão bộ khoái theo Thôi gia hại Triệu gia, kết quả hầu như chết hết. Có người nói, liền Tổng bộ đầu đầu đầu sung Liêu khẩu đầu người tính toán chiến công. Ai biết bọn họ đến cùng là chết như thế nào? Chính là lần đó chết rồi quá nhiều người, mới đến phiên bọn ta hồn kém.

Hiện tại Thương Triệu lợi hại hơn, chỉ là không người dám trêu chọc, bọn họ trải qua hải lòng, làm việc trầm ổn.

Muốn bọn ta đối phó Thương Triệu chính chủ tiểu ác bá?

Xin lỗi, đầu, phục tùng lãnh đạo giúp chút ít bận bịu, gỡ cổ vũ hù dọa Thương Triệu binh sĩ, hành. Hiện tại ngươi tự cái chơi đi. Đùa chết người gia là ngươi lợi hại. Ngươi chết, là ngươi xúi quẩy không có mặt. . .

"Tư thông cường đạo, trợ phi cự bộ, trọng thương công môn công thần, Thương Triệu tùy ý vi luật đối kháng triều đình vương pháp, tội đầy rẫy. Ta cái này Tổng bộ đầu nói không chừng muốn đại triều đình tự mình bắt ngươi vấn tội."

Vạn thế hưng then quá hóa giận, tự cao vũ dũng, găm thét lên chính thức khẩu hiệu cầm đao đánh về phía Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc ngưng lập bất động, chờ vạn thế hưng giết tới gần, vì nghiêng người, tay trái vỗ mạnh trái ngực to đao đao diện, chân phải bỗng nhiên đá bay cổ.

Đáng ghét, ta chỉ là dùng đao hù dọa, nhân cơ hội bắt được ngươi, không dám đá thương ngươi cùng nhà ngươi kết tử thù, ngươi nhưng muốn phế bỏ ta tử tôn căn, hủy ta một đời khoái hoạt?

Vạn thế hưng vừa kinh vừa sợ, cũng là công phu rất cao, đúng lúc co rút lại đồ cốt, tránh thoát, có thể Triệu Nhạc tay phải ra quyền như điện, một đòn ở giữa hắn cung tới được mặt.

Cũng sống mũi sụp đổ, trong nháy mắt nước mắt máu tươi đầy mặt, hai mắt hoàn toàn mờ hồ.

Hồ Chí đã bị điểm tiểu nhị nhân cơ hội bắt được.

Chốc lát trước còn đầy bụng tính toán, uy phong lẫm lẫm Tổng bộ đầu bị lục thiết tề, lư Thiết Ngưu tiến lên nứu trụ, răng rắc, vinh hạnh thành vì là thế giới này cái thứ nhất thường thức đến hậu thế mới có công tay tư vị.

Hắn ức chế không được nước mắt, tại trong thống khổ có chút, ta võ nghệ cao cường, làm sao liền tại cái em bé trong tay ăn cái này thiệt lớn?

Bất cần rồi. Quá bất cần. Trước cho rằng hắn tập kích mới đánh đổ Hồ Chí . . .

Triệu Nhạc nhìn quét chúng bộ khoái cùng đầu người phun trào khán giả bên trong chen lẫn mới tới quan chức tai mắt, lớn lối nói: "Đỉnh cá nhân đầu đã nghĩ giẫm nhà ta, làm ta Thương Châu tiểu ác bá là giả hay sao?"

Cùng Đại ca ước hẹn trước, một khi đỉnh một giang hồ, các đỉnh nửa bầu trời.

Lớn rồi, sau đó rất nhiều đại sự, hắn nhất định phải tự thân xuất mã, không thể không cho thế nhân biết, ngày hôm nay dứt khoát trước tiên lợi dụng việc này phát cái nho nhỏ thanh minh, chính thức tuyên cáo Đại Tổng một tiếng, Thương Châu công tử bột ác bá đến rồi.

Cũng làm cho hoàng đế càng yên tâm hơn.

Bộ khoái thấy này, nhất thời giải tán lập tức. Khán giả cũng mau mau tản đi.

Triệu Nhạc cũng không để ý tới, áp vận, hồ tiến vào tiệm

...

Tri châu đại nhân giờ khắc này đang ngồi ở phía sau nha âm thầm tính toán Tổng bộ đầu cùng Thương Triệu xung đột một chuyện.

Ngày xưa nguy hiểm khốn cùng Thương Châu là Đại Tổng quan chức người người sợ hãi nhậm chức tại, bây giờ Thanh Tri Diêm Sơn giàu có phồn vinh hơn hẳn Giang Nam phúc địa.

Xem Hà Quán ở đây trải qua cỡ nào thoải mái khoái hoạt, quan thăng đến lớn đến mức nào, liền biết chỗ tốt.

Chính là bởi vì như vậy, Tri châu mới vận dụng gia tộc sức mạnh, hoạt động đến Tri châu chức vụ.

Hắn đến mục đích không phải muốn thăng đại quan, rất rõ ràng năng lực chính mình có hạn, đảm không được trọng trách, cho nên muốn giàu to, vì gia tộc cường giả cung cấp càng mạnh hơn mạnh mẽ kinh tế bảo đảm, cũng vì chính mình hưởng lạc.

Trước lợi dụng chức vụ chi liên ép Thương Triệu để lợi các loại tân sinh ý, phát hiện Thương Triệu căn bản không để ý cái trò này, hiện tại hắn muốn tìm Thương Triệu nhược điểm nắm, để cho bé ngoan đi vào khuôn phép, chỉ là không tìm được cơ hội.

Đánh đập triều đình quan lại cự bộ?

Việc này đồng thời, thế nào mới có thể lợi dụng được, lấy đạt đến mục đích đây?

Đang cân nhắc, thân tín gã sai vật đi vào trình lên một phong thư.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 14: Dân bức quan phản (Hạ)

"Triệu gia?"

Tri châu tức giận nghe gã sai vật báo cáo truyền tin giả là làm sao hung hăng, thuận lợi mở ra tin, hơi liếc nhìn hai mắt, sắc mặt nhất thời liền thay đổi.

Bành một tiếng vỗ vào trên bàn, gầm lên: "Dám uy hiếp bản quan?"

Có thể vừa vội gấp nhìn xuống phía dưới, càng xem sắc mặt càng khó xem, cuối cùng triệt để biến thành ử rừ, vừa giận恼: "Vạn Thế Hưng này ngu ngốc làm sao có như thế tên rác rưởi chuyện xấu em vớ!"

Nguyên lai trong thư nói chính là Tri châu tại nơi khác làm quan làm một ít việc tệ hại.

Chức vị ngàn dặm chỉ vì tài.

Vì là tài, rất nhiều chuyện, Đại lão gia bất tiện hoặc sẽ không khổ cực tự mình làm, liền muốn dùng người mình đi làm. Vạn Thế Hưng cái này thân tín bộ khoái đầu lĩnh đặc lực nhất. Vạn Thế Hưng muốn dùng thân tín của hắn giúp đỡ làm. Hắn thân nhất tự nhiên là em vợ. Bởi vì không còn huynh đệ. Nguyên phối chết rồi. Hiện tại phu nhân tuổi trẻ mạo mỹ đeo mồm có ánh mắt. Rất sùng ái. Em vợ cũng có võ nghệ, có lá gan, vẫn là tốt giúp đỡ. Rất hài lòng. . . Kết quả bây giờ phá hủy ở em vợ trong tay.

Thương Triệu tại phủ thành nhân viên tinh báo tại cửa hàng trong mật thất đối với Lý Kim Cường cười nói: "Công môn bộ khoái sao, bọn ta không khó khăn lắm vì ngươi, na, liền này cây thăm bằng trúc trát móng tay phùng, ngươi nếu có thể chống đỡ được, bọn ta liền tán ngươi tốt hán, đi tới ngươi thị phi căn, liền thả ngươi tự do."

Quần bói, dưới khó Nhị ca sợ đến đều rụt.

Chỉ đâm hai cái cái thê, Lý Kim Cường đau đến không chịu được, vừa nhìn thật dám xuống tay, che mặt hai người ánh mắt tàn khốc lạnh lùng, ra tay lưu loát, nhất thời liền chiêu. . . .

Triệu Nhạc ở trong thư lấy chuyện cười ngữ khí nói: Làm quan vì là tài. Lý giải. Chỉ cần không làm nhà ta sự tình, giết người phóng hỏa đều không có quan hệ gì với nhà ta. Ngươi tốt, ta được, đại gia mới được chứ. Đây là quan trường quy tắc.

Xem đại nhân, nhà ta không làm khó Vạn Thế Hưng. Đại nhân đem hán quan bị bói, phạt hán 2,000 quan, bồi đã thương lão hán chữa bệnh tiền cùng làm lỡ nhà ta chuyện làm ăn liền xong.

Như vậy không có đầu óc nhân vật, đại nhân giữ ở bên người sớm muộn là gieo vạ. Sớm đánh đuổi, chào buổi sáng toàn. Ta cũng là vì là đại nhân cân nhắc mới oan ức cầu toàn.

Không phải vậy, lấy hán cậu hai người phạm sự tình giết mấy lần đều được rồi.

Này phong mẫu đơn kiện, nếu như đại nhân không thụ lý. Cái kia ta liền giao thông phán. Nếu cảm giác rằng thông phán quan tiểu. Chúng ta gặp mặt Hà Bắc An phủ sử Trương đại nhân, đề hình quan, hoặc là trực tiếp thấy mặt vua, tùy ngươi chọn.

Vọng đại nhân nhìn xa trông rộng, cân nhắc mà đi."

Không có ký tên.

Phong thư này là lén lút thương lượng, cho Tri châu cứu vãn chỗ trống cùng cơ hội lựa chọn, nhưng uy hiếp tâm ý gì mình.

Nhược điểm trong tay người ta. Rất rõ ràng, thông phán là lão Thương Châu, không phải Thương Triệu gia người, cũng là Thương Triệu có thể lợi dụng.

Cho tới hoàng đế?

Tri châu đánh run cầm cập, không dám nghĩ.

Muốn làm oai, Triệu Liêm một cây liền có thể đâm đi cả nhà của hắn, cũng liền lụy hán toàn tộc.

Vạn Thế Hưng chần chờ độc phóng thích, chỗ dựa chịu thua, chỉ được thoát quan bị, nhịn đau cắt thịt đem khổ cực cướp đoạt tiền bồi đi vào, thêm vào Tri châu "Tình bạn" tài trợ, tập hợp đủ số, tự mình đưa đến Thương Triệu trong điểm.

Hết cách rồi, em vợ cùng đặc lực thân tín Hồ Chí còn trong tay người ta a. Hắn cũng giảng nghĩa khí.

Lão chương quỹ thả ra Lý Kim Cường Hồ Chí để Vạn Thế Hưng nhìn yên tâm, thấy chỉ ít trên mặt thành thật, liền lắc đầu nói: "Xem ngươi làm quan nhiều năm, xem ra còn không là người rõ ràng a."

Cũng mặc kệ Vạn Thế Hưng trong lòng cỡ nào hận nghĩ như thế nào, hắn trực tiếp nói: "Biết không? Không phải nhà ta chủ nhân cố ý làm khó dễ ngươi. Giết gà hãi hủ. Ngươi trùng hợp chính là cái kia con gà nhà."

Mới tới không ít quan. Nhìn dáng dấp đều không có đem ta chủ nhà để ở trong mắt. Làm sao có thể không gõ? Bằng không, chút chuyện này, tùy tiện một cái quan sự liền xử lý, cần gì làm phiền ta tiểu chủ nhân đứng ra? Đứng ra, không làm đi mấy cái đầu có thể nào có mặt mũi? Ngươi nói ngươi làm ra những chuyện hư hỏng kia, có nên giết hay không?

Dựa vào cái quan lại gia tộc quan chức liền dám cùng bọn ta Thương Triệu đấu?

Tĩnh lại đi đi.

Hiện nay thánh thượng nhưng bắt đồng dĩ vãng.

Tại quan gia trong lòng, một ngàn cái nhà ngươi Tri châu cũng đừng không lên Cao Cầu Cao đại nhân một cái. Như ngươi vậy cũng gọi là quan?

10 vạn cái cũng không đĩnh Cao đại nhân một cọng lông. Chết rồi, quan gia cho là chết cái giun dế, coi như người có lý. Quan gia sẽ trị bọn ta đại công tử tội? Sẽ trừng phạt bọn ta đại công tử duy nhất ấu đê tội?

Người liên cái này đều xem không hiểu, còn muốn tại quan trường đặt chân sính uy?

Kịp lúc đẹp đi đi.

Cũng chính là bọn ta chủ nhân cho tới lão phu nhân môn, cho tới trang chủ vợ chồng đều tâm từ, tiểu công tử mới không ngờ quá làm khó dễ các người những người này quan chức lính hầu, giáo huấn người, cũng buông tha người, kỳ thực cũng cứu người. Bằng không, lấy người đây kiến thức, sau đó khẳng định đến bị chết không minh bạch, mơ mơ hồ hồ.

Không biết chứ?

Đại Tổng có cái giấu diếm kỳ hoa tội danh gọi 'Có lẽ có', chuyên môn dùng cho thu thập những không có đó tội lỗi lại làm cho quan gia cảm thấy uy hiếp đĩnh lương công thần đại nhân vật.

Như vậy đại nhân vật nói xong trứng, liền bị tùy tiện thu thập. Người tính là gì?

Còn muốn qua đi ra sức Tri châu đại nhân a?

Hắn như thế nói cho người chứ?

Sách, người nếu tin, lại là khác một mù ngốc.

Người không biết đại tộc thế gia quan chức tâm thái cùng làm việc quy tắc a.

Người ở trong mắt bọn họ tính là gì?

Tay chân mà thôi.

Lúc cần thiết kẻ thế mạng vật hy sinh. Thành uy hiếp, càng đến diệt trừ.

Mau mau chạy trốn đi.

Ta biết hắn đang sắp xếp người tìm cơ hội diệt trừ các người, tốt tuyệt bọn ta trong tay chứng cứ nhân chứng đây. Người đàn độn mà còn tại cảm kích hắn, còn ảo tưởng lại vờn mình."

Nhìn nhìn ôm nỗi hận lại héo rút Lý Kim Cường, Hồ Chí, lão chương quỹ lại cười nhạt nói: "Không sợ các người hận bọn ta. Hoan nghênh đến trả thù.

Vạn đại nhân cũng đừng trách người em vợ không có cốt khí. Nhà ta thủ đoạn. Đối ai cũng như thường lược sạch sẽ biết đến tất cả. Xem các người sống được hồ đồ. Lòng tốt nhắc nhở một tiếng, mau mau trốn đi.

Thông minh, sau đó đừng trêu chọc bọn ta Thương Triệu.

Có mấy người, dù cho người tạo phản, cũng là không đắc tội được. Những năm này, không biết bao nhiêu Liêu tặc, ám sát giang hồ hảo hán, hoành hành mã tặc chết ở bọn ta Triệu trang trong tay. Dám tìm cừu tìm việc, bắt quá là cho bọn ta Triệu trang thêm điểm máu tanh lạc thú. Mấy năm qua không bao nhiêu Liêu khấu có thể giết, đều ngựa tay a."

"Sắp chia tay đưa các người bốn câu thơ: Tiền tài thành đáng quý, quan chức giới càng cao hơn, nếu vì sinh mệnh cố, cái gì cũng có thể quăng. Được rồi, các người tự do."

Vạn Thế Hưng, Lý Kim Cường cùng Hồ Chí trước mắt vận xui làm đĩnh, chỉ được ấn xuống cừu hận, cảm ơn lão chương quỹ nhắc nhở, không dám thất lễ, cách mở cửa hàng, lưu tâm bên dưới, quả nhiên phát hiện có người theo dõi giám thị.

Không chút biến sắc chạy về nhà, xem đến nhà còn bình yên vô sự, lúc này mới thở một hơi.

Làm quen rồi bộ đầu, biết rõ lòng người hung hiểm. Vạn Thế Hưng không dám đánh cược Tri châu lương tâm, cũng là quyết đoán nhân vật, thu thập đồ tể nhuyễn, mang vũ khí tốt, nhận Lý thị liền đi, quả nhiên có mười mấy người lần theo đến ngoài thành vùng hoang vu, vây lên đến liền hung mãnh chặn giết.

Đối thủ võ nghệ xa không địch lại Vạn Thế Hưng, có thể nhiều người, còn có hai con ba liền nỏ.

May là đã sớm chuẩn bị.

Thật vất vả giết đối thủ, cũng làm thanh chân tướng, quả nhiên là Tri châu sắp xếp.

Ba người một thân thương. Đây sẽ chấn tâm cảm kích lão chương quỹ, đối với Thương Triệu cừu hận tựa hồ cũng không phải mãnh liệt như vậy, nguyên

nghỉ tìm cơ hội trả thù, hiện tại cũng tâm khiếp ừ rừ không quá đề nổi hứng thú quyết tâm.

Một đường gấp trở, độ cao canh gác, lại giết chết hai nhóm rải rác sát thủ, ngày hôm đó trần trọc đi tới một chỗ liên miên bên trong dãy núi, đột nhiên bị một đám ăn mày như thế giặc cướp ngăn cản.

Một phen tranh đấu, đánh bại Vạn Đầu Linh tặc đầu —— 'Thảo Đầu Thái Tuệ' Vương Hùng.

Vương Hùng bội phục Vạn Thế Hưng võ nghệ kiến thức, thấy bọn họ vô cùng chặt vật, phòng chừng cũng là không có đường sống, liền hét lại chúng tặc, cầu xin Vạn Thế Hưng nhập bọn vì là đại vương.

Vạn Thế Hưng ba người đứt đoạn mất hoạn lộ lộ, đều tự giác một thân võ nghệ, sao chịu qua bình thường nghèo hèn lưu vong sinh hoạt, nhớ tới lão chương quỹ liên quan với tạo phản 'Vô tâm' nói như vậy, quyết tâm, phản nó nương, trước ở trên đường thì có chiếm núi làm vua tâm tư, lúc này cùng đường mất lộ, song phương ăn nhip với nhau, cũng là thuận thế lên núi, tại sơn trại thông thiên tự xưng đại vương.

Có đặt chân, an toàn, lòng yên tĩnh, buổi tối, Vạn Thế Hưng đi ra dạo chơi, nhìn quét đen ngòm quần sơn, đột nhiên đã nghĩ: Vạn Đầu Linh? Thông thiên tự? Ta tính vạn, tên thế hưng. Cái này hai trại chủ gọi Vương Hùng, là cái dân gian nghĩa khí hán tử. Này liền đồng thời không phải là vạn vương thế hưng chi hùng? Lại đang ứng ta tính địa bàn, còn tại thông thiên trong chùa. May mắn, quá may mắn.

Này có phải là loại phép ẩn dụ, lẽ nào là trời xanh ám chỉ?

Thân là công môn bộ khoái, tiếp xúc chính là xã hội tối tăm nhất một mặt, giới nhất biết được xã hội cơ sở mấy năm qua biến động cùng ẩn núp nguy cơ.

Đại Tổng triều quân chính ngày càng dục vọng vô năng, thảo dân ngày càng khốn cùng chán nản tâm có phần hận, hoàng triệu cướp đoạt cô nhi quả phụ hơn 100 năm giang sơn chỉ sợ cách diệt vong không xa. Nói không chắc ta thật sự có một ngày một bước lên trời khai sáng cái Vạn Thế Hưng vương triều.

Đến không ăn thua cũng có thể chơi cái giết người phóng hỏa được chiêu an làm quan lớn tiết mục.

Lại hồi tưởng cửa hàng một trận chiến.

Hắn không phải thua với quyền lực, mà là thủ hạ không người, thua ở vũ lực thế lực.

Thương Triệu căn bản bất an thường quy cùng người so quyền lực, trực tiếp lấy thế lực cường đại kinh sợ nghiền ép, cứ thế em vợ không chiếm được đúng lúc cứu viện. . . Ưu thế biến thế yếu, thất bại thảm hại, rơi vào kết quả như thế.

Vũ lực, thế lực, đây mới là đàn ông lập thân gốc rễ.

Có binh có tướng, quyền lực tự nhiên sẽ có.

Là ta trước đây hồ đồ a! Con mắt chỉ nhìn chằm chằm lập quan hệ phản quyền lực, thảo đảng phản thụ, tự thân không ngành, phản đến phản đi công dã tràng.

Tĩnh ngộ.

Từ đây, hắn chân thật làm lên giặc cướp nghề này, dần dần tại lực lâm bên trong có chút tiếng tăm. . .

Sáu tháng bên trong, Triệu Nhạc đến báo thành công dân bức quan phản, mang theo Thạch Dũng, Đoàn Cảnh Trụ, Đường Bân, cùng trấn trạch Tứ Sát: 'Kim Mao Hồng' Thi Uy, 'Độc Hóa Long' Dương Liệt; 'Tiết Mệnh Tướng Quân' Đặng Thiên Bảo; 'Thiệt Thương' Vương Đại Thọ, thân vệ các hai mươi trang đinh, bắt đầu lên phía bắc Kế Châu phủ tìm người.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 15: Bước lên hành trình

Trương Ý Tuệ vừa nghe ấu tử muốn đến Kế Châu đi, nhất thời cả kinh sắc mặt đều thay đổi.

Đùa giỡn.

Kế Châu là xa nhất ở phương Bắc cảnh, Tổng Liêu thế lực xen kẽ như răng lược nơi, các loại thám tử, sát thủ, đào phạm, ác trộm, cường phi. . . Vô số, trà trộn các ngành các nghề bên trong, khó lòng phòng bị, trị an ác liệt, so Thương Châu nguy hiểm mấy lần. Người khác đi cái kia dạo chơi, khả năng không có gì. Người đi?

Chúng ta giết bao nhiêu Liêu quân a?

Mỗi lần đều diệt sạch. Liêu quân không làm rõ được nguyên nhân, sẽ không làm lỡ bọn họ đối với chúng ta hận thấu xương, chỉ là nhất thời không làm gì được chúng ta. Người đây vừa đi, sao có thể một điểm phong đều không lộ? Chẳng phải là dề vào miệng cọp, vẫn là chủ động tới cửa chịu chết. . . .

"Nhi tử, người mới mười một nha. Muốn tìm căn người, có phải là làm người khác đi xin mời?"

"Nương, ta cùng Đại ca có ước hẹn, đối với người, đối với cả nhà, kết thân bằng bạn thân, đối với toàn trang có hứa hẹn có trách nhiệm. Có một số việc, ta phải tự mình tự mình hiểu rõ tự mình làm."

"Then chốt là, hay là Đông Kinh thành bà nội Đại ca, nơi này người biết chuyện còn đang hoài nghi ta tiên đoán binh tai. Ta nhưng phi thường rõ ràng, lại có thêm hai ba năm chính là Trung Hoa trong lịch sử hưng mãnh nhất thiên chiến man tử —— nữ thật quật khởi mạnh mẽ thời gian, đến lúc đó một trận chiến thiên hạ kinh.

Bao phủ Đại Liêu, tàn sát thiên hạ tai nạn đến. Liêu quân không ngăn được. Quân Tổng càng là cận bã. Triều đình uy nghi đường đường quan to không dựa dẫm được, đến lúc đó chỉ có thể thay cái công hiến cho đối tượng, kẻ tặc bọn họ làm mưa làm gió đục vọng sinh hoạt. Hoàng đế chỉ muốn hoạt liệu mạng hưởng thụ nhân gian vinh hoa phú quý, chết rồi thành tiên đắc đạo. Tất cả chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình.

Có thể nhà chúng ta còn thiếu thống soái đại tướng tài năng, cũng khuyết các loại chiến tranh chuyên nghiệp đại tài, cũng không có vững chắc căn cứ, không thể chờ. Yêu quý nhất vùng đất này chính là bách tính. Bởi vì nơi này là bọn họ lại lấy sinh tồn quê hương. Chỉ có dân gian dám chiến sĩ mới có dũng khí kháng chiến đến cùng. Hải nhi muốn đi đem những này dân gian nghĩa sĩ cao nhân đều tụ chung một chỗ, cộng đồng đánh thắng trận này chúng tộc đại chiến."

Nhi tử tức giận.

Trương Ý Tuệ mắt thấy ngăn cản không được, nước mắt nằm ngoài xoa, ngược lại hận cái này vô năng, cái kia vô dụng, bằng không làm sao sẽ phải đưa bé đi nhận gian nguy nhiệm vụ cứu vớt thiên hạ.

Bên cạnh tiểu Nhạc Phi con mắt nhìn chăm chăm Triệu Nhạc, ánh mắt đăm đăm, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Triệu Nhạc thật vất vả an ủi tốt mẫu thân, một con mồ hôi, xoay người nhìn thấy Nhạc Phi như vậy, đi tới vỗ một cái bả vai hắn: "Sư đệ, ta muốn lên phía bắc. Không ở nhà tháng ngày, người muốn hiểu kính sư phụ, làm tốt tiểu huynh đệ môn Đại ca, dẫn bọn họ đúng hạn đọc sách tập võ, khổ luyện bản lĩnh, chuẩn bị tương lai."

Nhạc Phi vì cúi đầu, nói tiếng: "Duy."

Duy là nghe lời răm rắp giản đáp, mới bắt đầu là Triệu Nhạc thị vệ như thế đáp lại, sau đó phát triển trở thành khác nhau địch ta tiếng lóng, tại các Lộ thị vệ cùng bí mật quân thể bên trong cố định.

Những người khác chỉ có trấn trạch Tứ Sát Thi Uy bốn người nhân sợ hãi Triệu Nhạc mới nuôi thành quen thuộc như thế đáp lại.

Đây là Nhạc Phi lần thứ nhất như thế đáp.

Triệu Nhạc nghe ra kiên định, cũng phát hiện Nhạc Phi trong lòng vì diệu biến hóa.

Hắn cười nói: "Mỗi cái xuất sắc người đều có muốn gánh vác lên trách nhiệm. Hiện tại là ta muốn đi vì là chúng ta đánh trận. Sau đó chính là người. Thiên hạ làm sao, trước tiên không thêm quan tâm. Đầu tiên, chúng ta phải bảo vệ tốt người nhà cùng đi theo người của chúng ta."

Nhạc Phi gật đầu, ánh mắt trở nên càng kiên nghị trong suốt.

Triệu Nhạc lần đi là tìm kiếm nuôi trồng cần nhất nhân tài —— am hiểu y mã dưỡng mã Hoàng Phủ Đoan.

Hắn còn nhớ tiểu thuyết nguyên văn nói: Hoàng Phủ Đoan, U Châu người, thiện có thể tương mã, biết đến đầu khẩu nóng lạnh bệnh chứng, bỏ thuốc dùng châm, hoàn toàn khỏi hẳn, thật sự có Bá Nhạc tài năng, nhân mắt xanh râu vàng, mạo nếu người ngoại tộc, nhân xưng Yukari cần bá.

Người này là Đoàn Cảnh Trụ biết Triệu trang chăn nuôi chiến mã buột miệng nhắc tới.

Triệu Nhạc đại hỷ, bởi vậy càng xác định thế giới này cùng Thủy hử có cửa ải cực kỳ lớn hệ.

Trước, hắn cố ý tại Tống Giang vị trí Vận Thành loại địa phương nhỏ này thiết gia tiệm, ủy thác mẫu thân đại cứu cậ tự mình tọa trấn, cũng tìm tới tại thành Tế Châu không lý tưởng 'Thánh Thủ Thư Sinh' Tiêu Nhượng, 'Ngọc Tỷ Tượng' Kim Đại Kiên, do Đại ca tự tay viết thư xin mời đi làm thư ký phụ tá, sau đó để bặt làm thuộc quan phân công.

Lần đi cũng là tìm kiếm Âm Mã Xuyên 'Hỏa Nhân Toàn Nghệ' Đặng Phi, hay là còn có tạo thuyền chuyên nghiệp đại tài Mạnh Khang.

Lấy Triệu Nhạc nhà khoa học ánh mắt, Lương Sơn hảo hán bên trong chiến trường cận bã nhưng là hiếm có không phải chiến trận nhân tài, có tác dụng lớn, có thể bồi dưỡng thành các lĩnh vực chuyên gia, thậm chí là nhân vật thủ lĩnh.

Người đề Thi Thiên, Cổ Đại Tẩu, Mạnh Khang, Hầu Kiện chủng loại người đi xông pha chiến đấu đẫm máu sát trường, cái kia không phải dùng linh tinh lãng phí nhân tài là gì?

Người thích hợp dùng hấn làm thích hợp sự tình, mới có thể phát huy ra ưu thế tiềm năng, làm ra công hiến to lớn.

Chiến tranh, đánh chính là thực lực tổng hợp, cần mọi phương diện đoàn đội phối hợp chống đỡ, dùng hết khả năng, mới có thể đánh thắng được, trạm đến ổn. Bằng không bắt quá là nhất thời thắng bại, chung quy diệt vong.

Bái biệt sư phụ, lão đạo gật đầu nói: "Tiểu ung không núi cao lăng tuyết, có thể nào thành hùng bá trời cao ngạo thị thiên địa hùng ung? Là thời điểm đi ra ngoài xông xông."

Nhìn thấy tiểu đệ tử trong mắt khẩn cầu ánh mắt, lão đạo than nhẹ một tiếng: "Yên tâm đi thôi. Đánh nay lên, ta nhận Nhạc Phi, cố gắng dạy hấn. Đường Bán? Luyện không được kiến thức cơ bản, tính toán đệ tử ngoại môn đi."

Triệu Nhạc vui mừng khôn xiết: "Đa tạ sư phụ."

Lão đạo hừ một tiếng nói: "Sớm nên như vậy. Đúng rồi, nhớ kỹ, nếu có chém giết, không phải vạn bất đắc dĩ, không muốn dùng kiến thức cơ bản. Không thành niên, chuyên dùng, thương nguyên khí giảm thọ. Người còn quá nhỏ. Mặt khác không muốn đã quên luyện công. Mỗi ngày đều phải kiên trì. Bất từ không thể đình. Càng luyện, người sẽ càng biết diệu dụng."

Thái độ không tốt. Nhưng thân thiết tình ẩn hàm trong lời nói. Đây là lão đạo phong cách.

.....

Một đường thuận lợi, mau vào nhập Kế Châu khu trực thuộc, bất ngờ gặp gỡ lại một cái Lương Sơn hảo hán —— Tiêu Đình.

Lúc đó Tiêu Đình xác nhận thân phận của Triệu Nhạc, chặn đường nương nhờ vào, trọng trong tiểu thuyết học thuộc lòng sách như thế nói: "Tiểu nhân nguyên là phủ Trung Sơn người, tổ truyền ba đời, đồ vật mà sống. . . Khắp nơi đâu người không được; Sơn Đông, Hà Bắc cũng khiến ta 'Một Diện Mục' Tiêu Đình. . ."

Lương Sơn bảy mươi hai Địa Sát bên trong không có mấy cái biết đánh nhau, cái này Tiêu Đình là ngoại lệ một trong, tuyệt đối là bộ chiến cao thủ, tại Triệu Nhạc trong mắt, bồi dưỡng được rồi, có thể xếp vào Bộ quân Ngũ Hồ.

Nhìn hấn cao to hùng tráng thân thể, thân thủ nhanh nhẹn bộ pháp, trong lòng liền đã có tính toán.

Chỉ là, cái tên này xấu xí liền thôi, đầu óc có phải là cũng khuyết điểm cái gì, cũng quá không hiểu chào hàng nghệ thuật. Người gặp mặt liền nói đầu người không được, nhân gia nhất định sẽ trong lòng đánh nghi vấn: Là người nhân phẩm không được, vẫn là người có cái gì ác tích ác liệt ham mê. . . Muốn không thể nào liên không ai đồng ý dùng người?

Triệu Nhạc khả khả nở nụ cười.

Hấn nhìn ra điểm nói nói tới.

Tiêu Đình là cái thành thực lại tự kiêu tự ti quái gờ mâu thuẫn thể.

Nói cách khác, hấn không thiện giao tiếp, không có ai duyên.

Sau trên đường tới càng chứng thực này điểm.

Tiêu Đình yên tĩnh chất phác, không thích làm náo động, độc lai độc vãng, có chút otaku phẩm chất, làm nổi bật ra hấn ưu điểm: Thận trọng, làm việc cần cù tin cậy, chịu được nhàm chán khô khan, không dễ dàng người đáng tin phục người, tin phục liền hết sức chuyên chú. Trời sinh tài xế cùng cận vệ nhân tài nhà!

Thật tình mắt lãnh đạo thích nhất.

Chờ quan sát bồi dưỡng được rồi, phái đến Đại ca cái kia làm cận vệ. Thị vệ trưởng Đồng Cương vừa muốn phụ trách quý phủ an toàn, lại phải bảo vệ Đại ca, có lúc khó tránh khỏi được cái này mất cái khác, không chú ý được đến.

Này xấu hấn tay chân công phu rất cao, vũ khí cũng quá cận bã.

Triệu Nhạc mắt hấn lực lớn nhanh nhẹn, tâm tư không phải quá hoạt, cố ý dạy hấn dễ dàng bắt đầu cũng giỏi nhất phát huy ra uy lực đao thuật. Đề hấn cùng Đoàn Cảnh Trụ, Thạch Dũng đồng thời đối luyện.

Quả nhiên hần đao thuật kết hợp bộ pháp thân thủ, tăng lên đến rất nhanh, tâm cũng chậm chậm hòa vào cái này tập thể yên ổn.

Sáu tháng thời tiết, núi hoang khoáng lục, hoa đại rực rỡ, tầm nhìn trống trải, cảnh sắc thoải mái. Không khí không biết so hậu thế được rồi bao nhiêu lần. Thảm thực vật cũng so hậu thế rậm rạp không biết bao nhiêu lần.

Người đem bên người thế giới nhân số trừ lấy mười bốn, thương số tính toán người bên cạnh mấy, lại đi đi hết thấy nhà cao tầng nhà xưởng, đổi thành vùng hoang dã xanh hoá nông thôn, là có thể đại thể tương tự Triệu Nhạc trước mắt thế giới.

Đối với người bình thường lợi ích tới nói, phiền toái lớn nhất chính là quá nhiều người. Người muốn cái gì cũng có một đám người tranh. Đi nhà vệ sinh đều là. Cạnh tranh làm sao có thể không tàn khốc? Sinh hoạt làm sao có thể không tàn khốc.

Triệu Nhạc tâm có ngộ ra, quen thuộc tiện tay ghi vào bản trên đồ dự bị.

Thiên tướng buổi trưa, đói bụng, đi tới một chỗ ven đường tiệm.

Đây là nơi gạch mộc tấm ván gỗ cỏ tranh tạo thành thực trụ lữ đường dụng tiệm, tại ven đường rộng rãi nơi, bị rừng rậm xanh hoá hoa đại vây quanh, cảnh sắc cổ điển thanh tĩnh, biểu lộ cổ đại hương dã ý nhị, nhà không hề ít, cửa hàng cũng coi như sạch sẽ. Bên trong có không ít người đang ăn cơm.

Nơi này rời xa mặt sau thôn trang, phía trước không xa lắm chính là liên miên trùng điệp dãy núi, có này tiệm nghỉ chân liên thực dừng chân, xác thực thuận tiện qua lại đi đường người. Chủ quán rất có chuyện làm ăn ánh mắt a.

Điểm tiêu nhị đều tuổi trẻ gọn gàng, càng đầy nhiệt tình.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 16: Kim tặc (Thượng)

Triệu Nhạc kiếp trước vệ sinh quen thuộc không có ném bao nhiêu, cơm trước mặt tay là muốn tắm rửa.

Bọn thị vệ cũng đều có chứa xà phòng thơm, ra ngoài ở bên ngoài tận lực theo bình thường như vậy duy trì vệ sinh.

Thiếu gia thích sạch sẽ, xem người lôi thôi, hần ăn không ngon. Đều môn thanh.

"Ta đây tới hầu hạ."

Thị Uy đoạt lấy lực thiết tê trong tay qua bầu, không để ý thiết tê khinh thường, tiệm viện trong thủy hang yếu nước, ân cần chạy đi cho Triệu Nhạc rót nước rửa tay.

Triệu Nhạc nhìn nhìn Thị Uy cười nói: "Nay làm sao tốt như vậy?"

Nói ngồi xổm ở sinh cơ dạt dào cỏ đại bên trong chậm rãi tẩy bất tay.

Thị Uy khà khà hai tiếng, chậm rãi ngược lại nước, đầu nhưng hướng về Triệu Nhạc bên này một tập hợp, trầm giọng nói: "Thiếu gia, ta cảm giác rằng chỗ này có điểm không đúng a?"

"Làm sao cái không đúng?"

Triệu Nhạc sắc mặt bình tĩnh, âm thanh cũng trầm thấp nhàn nhạt, rửa tay tiết tấu không thay đổi chút nào.

"Ây."

Thị Uy này hung hoành hàng lại có chút thật không tiện, lại khà khà hai tiếng mới nói: "Ta đang nghĩ, này địa phương tốt, nếu cho ta, nhất định chơi tàn nhẫn, thần không biết quỷ vừa cảm giác, phát tài."

Như thế cái không đúng a?

Triệu Nhạc có chút dở khóc dở cười.

Nguyên tưởng rằng cái tên này đột nhiên thận trọng, thật nhìn ra điểm lý lẽ gì, hóa ra là theo bại hoại tư duy đến ra kết luận.

Hắn đương nhiên phát hiện quán rượu này không phải đơn giản như vậy.

Khổ luyện ít năm như vậy, kỳ diệu kiến thức cơ bản bắt đầu phát huy tác dụng.

Hắn cảm quan nhạy cảm độ vượt qua người thường, tuy rằng không có cách nào cùng sự phụ so với, nhưng sắc bén ánh mắt thật xa liên quan sát được tửu điểm chương quỹ đồng nghiệp nhìn thấy bọn họ một nhóm, trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất hưng phấn tham lam hung tàn.

'Mẫu Dạ Xoa' Tôn Nhị Nương có thể vang danh thiên cổ, dựa vào chính là hắc điểm đặc sắc bảng hiệu.

Nàng phát minh thị người bánh bao nghe tên cổ kim, quả thực chính là TV điện ảnh bên trong hắc điểm chuẩn bị truyền thống phục vụ hạng mục.

Triệu Nhạc không biết đọc qua bao nhiêu khắp cả Thủy hử, làm người hai đời, cứ việc quên không ít tình tiết nhân vật, nhưng ra ngoài ở bên ngoài, yên có thể quên cái này.

Bình thường sự phụ vì là giáo dục hắn, cũng không ít nói những thứ này. Sao có thể dễ dàng cảm ở hắc điểm.

'Bại hoại' có 'Bại hoại' ưu điểm. Ra ngoài mang trần trạch Tứ Sát tự có diệu dụng.

Làm đại sự, thủ hạ tất cả đều là quang minh quân tử không thể được.

Tĩnh tay, Triệu Nhạc nhìn nhìn nháy mắt, mơ hồ chờ mong khẳng định biểu dương Thi Uy, thấp giọng nói: "Vừa cảm thấy không thích hợp. Theo quy tắc cũ làm."

Lại về mặt như thường tiến vào trong điểm ngồi xuống, cùng đã đang ngồi Đường Bân, Tiêu Đình bọn họ nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

Thi Uy hưng phấn, cùng ba bạn bè ăn ý ra sân, linh lợi đạt đạt chuyển hướng quán rượu mặt sau.

Đi rồi không xa, đột nhiên có hai cái điểm tiêu nhị xông ra, tỏ rõ vẻ là cười chặn đứng bốn người, khiêm cung hỏi: "Khách quan không ở tiệm nhỏ dùng cơm nghỉ ngơi, làm sao đến đã ngoại đến rồi?"

Thi Uy hắc một tiếng, đơn giản hai chữ: "Buồn tẻ."

"Ồ."

Đồng nghiệp cười nói: "Khách quan hóa ra là muốn thuận tiện a. Trong điểm có sạch sẽ nhà vệ sinh, xin cho tiểu nhân dẫn đường. Đây vùng hoang dã, rắn độc cũng không ít, vạn nhất làm bị thương quý khách, cái kia nhiều không tốt?"

Dương Liệt thấy hai người mơ hồ ngăn không tha, trợn mắt: "Lão tử liền yêu thích đội hoa hoa thảo thảo."

Cùng Thi Uy đột nhiên một cùng ra tay nắm khảm đồng nghiệp cái cổ, để hai người ra không được thanh, tìm đúng phương hướng, cấp tốc kéo vào trong rừng thoát y phục của bọn họ, bịt mồm bang trên cây, dao bức trụ mới thẩm vấn.

Cho tới vạn nhất oan uổng người tốt làm sao bây giờ chuyện như vậy, không ở Tứ Sát cân nhắc bên trong.

Bọn họ chỉ để ý gặp rắc rối, thu thập hỗn loạn là thôn trang sự tình.

Này đều quen thuộc.

Trong cửa hàng.

Bọn thị vệ theo quy định nhưng phân hai rút ăn cơm. Một rút bồi chủ nhân, cũng cảnh giới bảo vệ. Khác một rút tự mình động thủ hầu hạ ngựa, tẩy xuyên nước uống cho ăn, cũng trông giữ lập tức bực hành lý.

Mấy cái điểm tiêu nhị nhiệt tình vây lên đến.

"Nha, loại này công việc bản thủ không phải quý nhân nên làm ra? Giao bọn ta đến. Chư vị đại gia đến tiệm nhỏ chỉ để ý tự đang nghỉ ngơi ăn uống. Yên tâm, bọn ta nhất định chăm sóc tốt ngựa. Không dám có một tia sai lầm."

Bọn thị vệ chỉ gọi đồng nghiệp đem ra cò khô, cái khác mất điếc tai ngựa, nên làm gì làm gì.

Điểm tiêu nhị môn ám cau mày, nghe vậy bất động, chỉ được đi ra. Một người trong đó chuyển nhập tiệm hậu đường.

"Bà chủ, nhóm người này không quen a. Một nhóm thủ chủ, một nhóm đề phòng. Đều mang theo ngành gia hỏa, thấy được nang hãn là còn có binh khí dài. Dê tuyệt đối phì nhưng đâm tay. Này có thể làm sao ra tay?"

Bà chủ chừng ba mươi tuổi, có mấy phần sắc đẹp, trang phục đến thoả bụng bội kiêu diễm.

Lúc này, nàng chương quỹ trưởng phu đi vào cau mày nói: "Nhóm người này không biết cái gì lai lịch, sao đến như vậy cảnh giác? Chẳng lẽ bảo vệ là gì quan lớn sau?"

Báo cáo đồng nghiệp nói: "Xuất hành có thể một nước mã, tuy không được tốt lắm mã, nhưng cũng không phải Đại Tổng ngành sung chiến mã ngựa chạy chậm. Ta nhìn bọn họ lấy hai cái tuổi trẻ đẹp để công tử dẫn đầu, hẳn là Biên quân đại tướng gia nhãi con? Nay nếu như thu thập, sẽ có hay không có dục vọng phiền?"

"Thí phiền phức."

Chương quỹ thu rồi ở bên ngoài hòa ái, mắt lộ ra hung quang: "Chúng ta là sơn tặc, cùng chính là phương bắc chủ nhân. Sợ hấn cái Biên quân đại tướng điều gì? Bất kể hấn là cái gì người, đưa tới cửa dê béo nhất định phải thu rồi, bằng không tài qua không muốn, hồng rồi lật lẹ, ắt gặp trời phạt."

Bà chủ tự thân xuất mã mò tình huống.

Nàng nhắc theo bầu rượu. Cái kia đồng nghiệp nâng mấy bàn bánh bao theo tới.

"Nha, chur vị quân gia cực khổ rồi. Quý khách tới cửa, xin hãy cho ta cô gái này chủ nhân hầu hạ một thoáng các đại gia, tận tận tình địa chủ."

Đang ngồi những người khác đều không nói lời nào.

Định được rồi, chuyện này, trên mặt lấy Đường Bân làm chủ, Triệu Nhạc giả mạo em trai.

Ngược lại đều lớn lên xinh đẹp. Không quen biết, ai sẽ hoài nghi?

Đường Bân lóe lên mắt, cười nói: "Ha ha, tốt xinh xắn bà chủ."

Có trêu đùa tâm ý, nhưng không để ý tới nữ nhân thuận thế quảng đến mị nhãn, tiện tay chỉ tay trên bàn mấy bàn bánh bao, cổ tình không hiểu nói: "Ta Đại Tổng nhưng là nghiêm cấm giết trâu cây. Làm sao quý tiệm có thể trên nhiều như vậy trâu bánh bao thịt?"

Bà chủ cười duyên vài tiếng: "Đại gia có chỗ không biết. Chính là bởi vì thịt bò yêu thích. Từ nam chí bắc khách quan đều yêu thích. Bọn ta cố ý nuôi thịt trâu."

Thấy Đường Bân không tỏ rõ ý kiến, lại cười nói: "Ha, tiệm nhỏ không ở đại thành, hương đã nơi, không có cái gì lấy ra được. Chỉ có thể dùng cái này mời chào chuyện làm ăn. Kiếm sống không dễ. Để quý khách cười chê rồi."

Đường Bân một đầu: "Xác thực không dễ."

Bất đồng bà chủ cao hứng đáp lại, hấn lại cười nói: "Đồ mắc như vậy, chỉ sợ bà chủ cũng không có cam lòng hưởng dụng qua chứ? Xem nguoi ngoan ngoan chuyện xảy ra, bản công tử nay cao hứng, này mấy bàn bánh bao liền thưởng các nguoi."

Bà chủ sững sờ, đang muốn nói chuyện.

Đường Bân vung tay lên, quả quyết nói: "Không cần chối từ. Tiền không ít nguoi một văn, còn có thể gấp bội. Nhưng nguoi nhất định phải ngay mặt ăn một bàn. Ta tận mắt đến mỹ nhãn hưởng thụ đáng về. Trong lòng mới thoải mái."

"... "

Bà chủ nhất thời nghẹn lời.

Cái kia đồng nghiệp vội vàng nói tiếp cười bồi nói: "Quân gia, bọn ta "

"Ồ? Nguoi trước tiên thêm? Đáng thương "

Đường Bân nở nụ cười ngắt lời nói: "Không sao. Vừa thưởng các nguoi, đơn giản hào phóng đến cùng. Gia không thiếu tiền. Nay để cho các nguoi tiệm tất cả mọi nguoi đều ăn cái đủ."

Chỉ tay bánh bao, "Ăn đi. Ngay mặt ăn. Ăn càng nhiều. Ta càng cao hứng. Khen thưởng càng sáng khoái hơn."

"Làm sao không ăn? Chẳng lẽ này thịt bò biến chất? Vẫn là... . Thịt nguoi giả mạo thịt bò?"

Bà chủ hơi thay đổi sắc mặt, nhưng cười quyền rũ lời kéo thét dài tiếng kêu đại gia: "Ta nhất gan, nguoi có thể đừng nắm loại này lời vui đùa đùa "

Nàng khoan trường tay áo bên trong, một con sắc bén đoản đao đột nhiên mạnh mẽ ép về phía Đường Bân cái cổ, một tay kia hung ác chụp vào Đường Bân tóc.

Hiển nhiên, nàng muốn xuất kỳ bất ý kèm hai bên nguoi cầm đầu, tốt để những nguoi khác nguoi sợ ném chuột vỡ đồ, không thể có hiệu phản kháng.

Đường Bàn cười gằn, đưa tay điều khăn phụ nhân cầm đao thủ đoạn uốn một cái, thuận thế bắt giữ.

Trong bóng tối sức thể Tiêu Đình gần như cùng lúc đó ra tay, ung dung đánh hạ cái kia khô cứng sáu đồng nghiệp.

Nhất thời náo nhiệt an lành quán rượu hỗn loạn tung bùng.

Túm năm tụm ba, đang ăn com nói giỡn bầy, tám bàn khách hàng dồn dập nhảy lên đến. Có thất kinh, hai chân chiến chiến. Có mau mau cầm lấy bọc hành lý đào tẩu. Có...

Đang phục vụ điểm tiêu nhị quảng trong tay hoạt, dồn dập lấy ra diện mạo thật sự.

Gần nhất hai trung niên đàn bà từ váy bên trong móc ra đoản đao, cướp tới muốn giải cứu bà chủ.

Cái khác nam tử sau quầy tịch thu ra eo đao phác đao, cùng hậu đường trào ra nam nam nữ nữ mười mấy hào, cùng nhau tiến lên, hung mãnh đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 17: Kim tặc (Trung)

Thị vệ Lư Thiết Ngưu bay lên hai chân, đá bay trước hết cướp tới hai mập đại hung ác phụ nhân, đặt chân chi tàn nhẫn, một phụ nhân xương sườn xuyên trung tâm tạng bị mất mạng tại chỗ, một cái khác ngực lún, trong miệng dừng huyết, mắt thấy cũng không được hoạt. Lập tức cùng Tiêu Đình áp bà chủ cùng cái kia đồng nghiệp, đi ngoài quán thăm vấn.

Tọa bên cạnh bàn lẳng lặng chờ ăn com bọn thị vệ, đứng thẳng người lên, người người nắm Uy đao tựa như song đao, thực tế là thay đổi bản đường đao, ném lần áp sát điểm tiêu nhị, che chở Triệu Nhạc, Đường Bàn lui tới ngoài quán trông trái nơi, sau đó hai người một tổ, cùng phần tử hiếu chiến Đoàn Cảnh Trụ Thạch Dũng đồng thời chặn đứng đối thủ chém giết.

Triệu Nhạc, Đường Bàn chỉ lẳng lặng quan chiến.

Loại này tiểu tình cảnh, không dùng tới bọn họ ra tay. Nếu nào có nguy cấp, lại ra tay tiếp ứng.

Triệu Nhạc từ bên người tiểu trong túi đeo lưng lấy ra ba sao phiêu, một tay một viên.

Sở dĩ lựa chọn loại này ám khí, không phải hẳn không am hiểu những khác, mà là loại này phiêu không cần từng cái từng cái đặc biệt nhắm vào, thuận tiện một tay sủy nhiều viên, tại một đôi nhiều hỗn chiến bên trong thích hợp nhất.

Bạch sơn hắc thủy xuất thân loại, có thể trong xương trời sinh có cỗ hung ác kính, cho dù tại Triệu trang hạnh phúc trưởng thành qua, cũng khó có thể thay đổi.

Hắc điểm lão bản nương bị Lư Thiết Ngưu đập ngực ép trên đất, hơi do dự phản kháng, từ chối trả lời, Lư Thiết Ngưu lập tức một đao lột bỏ nàng chi tay, không nháy mắt nhìn nàng kêu thảm thiết kêu khóc, không hề thương hương tiếc ngọc chi niệm, hỏi lại một tiếng, hơi phản ứng chậm một chút, lại là một đao.

Cái kia phụ nhân giết người khác xem nhẹ, đến phiên chính mình, cái nào kháng được như vậy hung tàn.

Tiêu Đình thăm vấn khô cứng sáu đồng nghiệp, đối phương hơi chần chừ, hẳn rằng rắc miễn cưỡng bài đoạn đồng nghiệp chỉ tay, nếu không thành thật liền kể tục bẽ xuống đi, lộ ra hắc lãnh khóc mặt khác.

Lang thang giang hồ, không người hiền. Cho dù Tiêu Đình không quen thấy máu, sẽ không làm lỡ cái khác thủ đoạn.

Phụ trách nuôi ngựa cảnh giới thị vệ phản ứng cấp tốc, lúc này chia làm hai rút. Một rút hộ mã. Một rút ngăn chặn cửa viện, không để cho chạy bất luận người nào.

Chạy trốn vọt tới khách hàng dồn dập bị lóe sáng cương đao bức lui.

Bốn, năm cái hành chân thương trang phục hán tử cầu xin tiến lên, tựa hồ muốn quỳ xuống cầu thị vệ thả bọn họ một con đường sống, lại đột nhiên lấy ra

đao nhọn bỏ nhào. Đáng tiếc, bị liên thiêm ánh đao chốc lát chém giết tại chỗ.

Cái khác khách hàng thấy này, kêu sợ hãi, vội vã lùi ở một bên, cuối cùng cũng coi như thành thật hạ xuống.

Có thể cùng Triệu Nhạc xuất hành thị vệ mỗi người võ nghệ cao, cảnh giác mạnh, kinh nghiệm phong phú, tại đây làm khẩu, theo quy định tự thân an toàn là số một, đối với áp sát giả, thù giết lầm, không buông tha. Ra tay làm sao do dự.

Huống hồ, mấy tên này đối mặt cương đao nhưng trấn định như thế gan lớn, tướng mạo cũng không quen, cho dù không phải này tiệm đạo tặc, lượng cũng không là người tốt lành gì, giết sẽ không sai.

Hắc điểm tên vô lại tuy rằng bản lĩnh không ăn thua, nhưng vũ khí tinh xảo, tạm thời bất luận nam nữ, mỗi người chém giết kinh nghiệm phong phú, lòng dạ độc ác, càng dám đánh dám chém, cùng tầm thường đám người ô hợp khác biệt không nhỏ.

Chỉ là bọn hán lại hung ác, đụng với bản lĩnh cao càng hung mãnh, cũng chỉ có thể bị dồn dập chém giết.

Chưởng quỹ bản lĩnh ngược lại không kém, mắt thấy tình thế không ổn, giết người muốn biến thành bị giết, giết không đi ra ngoài chính là cái chết, bước ngoặt sinh tử càng ngày càng hung ác, luân một thanh nặng nề phác đao cùng Thạch Dững nhất thời đánh cho khó hoà giải.

Đoàn Cảnh Trụ giết một cái đối thủ, mãnh xoay người lại mãnh liệt một đao, chặt bỏ chưởng quỹ một cái cánh tay. Thạch Dững theo sát một đao xóa đi.

Sắc bén cứng cỏi thép hợp kim cắt mở hơn nửa bột khang, chưởng quỹ nhất thời hết nộ.

Trần trạch Tứ Sát hứng thú bưng bưng khi trở về, trong điểm chiến đấu từ lâu kết thúc. Thi thể đều thanh lý đến bên ngoài. Hắc điểm cũng tìm tòi đã tắt, không một ác lộ lóe. Khách hàng cũng phân biệt xong.

Vì là động viên ổn định khách hàng, Đường Bân nói mình là quan gia công tử, muốn khách hàng không cần sợ sệt, mặt khác, nhóm này hắc điểm ác đồ còn có ngoại viện chưa tính, cần diệt trừ, vì là phòng ngừa để lộ phong thanh, xin mọi người tạm thời ở đây an giấc, đến chạng vạng, tự nhiên thả bọn họ đi ở tùy ý.

Cửa hàng chỉ có chi tan bạc vụn cùng tiền đồng, tổng cộng bất quá mười lạng. Chưởng quỹ trong phòng đúng là ẩn giấu không tới ba trăm lạng bạc ròng, hẳn là chính hán tài sản riêng.

Triệu Nhạc dặn dò lấy một ít phân cho trong lúc hỗn loạn bị thương khách hàng, xem như là tiền thuốc thang.

Cứ như vậy, kinh hoàng khách qua đường môn cuối cùng cũng coi như cảm giác chân thật rất nhiều.

Thi Uy hưng phấn báo lại: "Thiếu gia, tiệm này coi là thật không quen. Tại ngoài một dặm trong rừng rậm lại còn ẩn giấu gian nhà lá, cất giấu gần hai mươi tặc tử. Đều là dám chém cứng tay. Bị ta bốn cái lần này dễ giết tận diệt. Cũng cẩn thận tìm tòi, không còn cách nào. Không có cá lộ lóe."

Triệu Nhạc nhìn nhìn Tứ Sát trên người bị tính toán phá mấy nơi áo khoác, có thể tưởng tượng đến trận chiến đó hung hiểm.

Cũng chính là có đặc chế nội giáp bảo vệ, bằng không lấy bốn cái thích giết chóc gia hỏa mạnh mẽ cũng đến bị thương.

"Bộ khẩu cung hoạt, khẩu đây?"

Triệu Nhạc không ngờ biểu dương, miễn cho Tứ Sát hạ hê lên khó quản, sau đó hồng vệ, có ý hỏi như vậy.

Đặng Thiên Bảo kinh ngạc, nột nột nói: "Giết đến hứng khởi, hắc, nhất thời đã quên."

Có gọi sai tên, không có lên sai biệt hiệu. Đây ác hán tiết mệnh tướng quân không phải nói không.

Triệu Nhạc lườm bọn họ một cái: "Bốn đôi hai mươi?"

"Các người bản lĩnh cao, thương không được. Có thể như quả lúc đó bọn họ chạy tứ tán, chỉ bằng các người có thể giải quyết được? Vạn nhất gặp phải cao thủ, các người chẳng phải nguy hiểm. Lại có thêm loại này sự tình, nhớ tới khiến trợ giúp."

Tứ Sát không hạ hê, tỉnh táo lại thành thật đáp ứng.

Thi Uy đột vô đầu một cái nói: "Ai nha đã quên, cánh rừng trên cây còn trói hai đánh ngất điểm tiểu nhị. Người sống có. Ta này liền đề đến."

"Không cần."

Triệu Nhạc gọi lại Tứ Sát: "Mang hai cái cái xẻng đi, để cái kia hai tên đào hố to chôn xác thể."

Thi Uy hầu như bản có thể đáp lại: "Thi thể còn chôn? Liền hắc điểm một cái đốt liền sạch sẽ."

"Đốt?"

Triệu Nhạc bất mãn mà trừng mắt cái này không có đầu óc gia hỏa: "Chúng ta không ăn cơm nghỉ ngơi?"

"Coi như ta không cần, giữ lại thuận tiện người qua đường không được chứ? Coi như một lần nữa bị kẻ ác chiếm cứ, lại có thêm người diệt trừ là được rồi. Nhà cùng tà ác có cái gì tất nhiên liên hệ?"

Người đáng chết, nhà nên hủy? Cái gì ăn khớp?

Người tà ác ở chỗ luôn như vậy: Cướp sạch, quét ánh sáng, bán sạch, đốt rụi, phá hoại bại hoại ánh sáng, vật chất của cái không có đến thất bại, liền tàn sát đồng loại làm vui, phá hủy nhân tính nhân luân văn hóa khoa học các tinh thần của cái, đem mấy đời người khổ cực tìm tòi cùng kiến thiết thành quả dễ dàng hủy diệt, lại từ đầu đi thăm dò khôi phục.

Không cần có mãnh liệt như vậy phá hoại hủy diệt muốn mà.

Người càng không thể giết lung tung. Trừ khi lúc đó không thể không giết tận.

Tội ác đầy trời người cũng có giá trị lợi dụng, chết, quá tiện nghi, để bọn họ nhận hết thống khổ dẫn vật, dùng bọn họ huyết mỡ hôi khỏe mạnh, tối tính mạng quý giá thời gian đi lao động bồi thường nhân loại tổn thất mới đúng.

Hiện tại không có địa bàn làm như vậy. Sau đó sẽ.

Xem bốn cái gia hỏa không phải quá chịu phục, Triệu Nhạc không thể không điểm rút: "Ta cảm thấy được các ngươi sau đó sẽ phản bội ta, có phải là hiện tại liền làm thịt các ngươi?"

Tứ Sát giật mình, không hổ là bạn bè bốn người. Giúp, hầu như trăm miệng một lời: "Thiếu gia oan uổng ta."

"Biết mình oan uổng, phòng này liền không oan uổng?"

Triệu Nhạc cười mắng đá Thi Uy một cước: "Còn không mau đi? Xử lý xong, vừa vặn ăn cơm."

Tứ Sát cuối cùng cũng coi như nghĩ thông suốt, cười trở lại, áp hai nhóm kẻ chôn tốt thi thể, tiện tay làm thịt, quân giết mặc kệ chôn, liền vứt khanh trên. Chỉ hai thi thể, lại xa ở trong rừng, cũng không sợ đưa tới ôn dịch.

Triệu trang bây giờ không có xa nhà bếp loại kia quân tử, các chiến sĩ đều sẽ làm cơm, chỉ ít sẽ cái hàng thông thường. Hành quân đánh trận, ra ngoài ở bên ngoài, bất tiện thời điểm đạt được nhiều là, còn có thể chuyên chờ người hầu hạ?

Ai sẽ cũng không so với mình sẽ tốt.

Đây là Triệu Nhạc gọi khẩu hiệu. Đồng thời tự thử nghiệm. Cứ việc tài nấu nướng của hắn lơ là cực kỳ.

Cơm nước xong, bố trí hai người tuần tra thủ vệ, những người khác nghỉ ngơi thật tốt.

Đường Bàn có chút không nhẫn nại được: "Tam Lang, chúng ta thật muốn các buổi tối mới đi tiêu diệt sơn tặc?"

Thăm hỏi lên tin tức để Triệu Nhạc coi là thật giết mình.

Lại là người Nữ Chân lên vào Đại Tổng biên cảnh, lấy vũ lực thu phục phía trước ước hai mươi dặm nơi cái kia hỏa đầu mâu núi sơn tặc, mấy năm qua bàn cư hạ xuống, trừ ra ở chỗ này thiết cái hắc điểm chuyên môn cảnh giới cùng hại mệnh đoạt của ở ngoài, còn phần làm Liêu khẩu chung quanh tập kích đánh cướp phú hộ nhà giàu. Tiền lương vật tư cái gì đều cướp. Tự tập lên truan tại sơn trại, sau đó có một cỗ thể lực khác càng to lớn hơn sơn tặc tiếp thu, cuối cùng hướng đi không rõ.

"Sách sử trên ghi chép nói Nữ Chân người đứng đầu A Cốt Đà là không chịu nổi Đại Liêu hoàng đế tùy ý nhục nhã, mới giận dữ hưng binh. Lẽ nào trên thực tế là hắn sớm đã có chân thành ghi nhớ đạo Nữ Chân tộc tạo người Khiết Đan phản, như thế đã sớm trong bóng tối tích cực tiến hành tiền lương vật tư dự trữ?"

Hắn là như vậy.

Bằng không người Khiết Đan lại không phải đối với Nữ Chân một điểm không phòng bị. Đối mặt mạnh mẽ quá nhiều đối thủ, A Cốt Đà vội vàng động thủ, binh vi tướng quả, không trang bị, không có bất luận cái gì hậu cần bảo đảm, lại dừng cũng khó thành sự tình.

Muốn vũ trang chính mình, cướp Khiết Đan hiển nhiên không được. Lấy phương thức này từ Đại Tổng làm xác thực thượng sách."

Triệu Nhạc tìm tới căn cứ, trong lòng càng cảnh giác. Thề muốn diệt trừ những này khoác da người ác ma.

Một cỗ khác sơn tặc rất thần bí, tình huống không rõ.

Này một luồng bên trong, cảm đầu là mười cái người Nữ Chân, chỉ như thế mấy cái man tử liền vững vàng lãnh đạo phần này thực lực không nhỏ Đại Tổng cường đạo đoàn hóa, trừ ra này tiệm, trên núi còn có gần hai trăm sơn tặc, đều là chọn lựa ra các loại cùng hung cực ác đồ, nguyên lai mấy trăm lão nhược lương thiện hạng người vô năng đều bị vô tình giết chết, để lộ ra người Nữ Chân hết sức lãnh khốc hung tàn cứng rắn công danh lợi lộc bản

tính.

"Vi sinh tồn, người Nữ Chân liên liên lụy cha mẹ chính mình thì nữ người thân đều có thể vứt bỏ, thậm chí giết chết ăn, đối với người khác tự nhiên càng hào vô nhân tính có thể nói. Đây chính là bọn họ đáng sợ một trong."

Triệu Nhạc khẳng định phương án, hơi giải thích một chút, tránh khỏi buổi tối lúc chiến đấu, đại gia khinh địch bất cần.

"Đại buổi tối, thu thập hai trăm cường tặc?"

Thi Uy khiến người ta khó để xác định ý tứ.

Triệu Nhạc cười híp mắt nói: "Làm sao? Điểm ấy tiểu tình cảnh, đường đường kim mao Hồng chỉ sợ?"

Thi Uy vẫn chưa trả lời.

'Độc Hỏa Long' Dương Liệt nói: "Sợ gì? Ta đang muốn gặp gỡ Nữ Chân tặc tư điều, nhìn bọn họ là làm sao cái cường hãn nhất man tử."

Đặng Thiên Bảo là điển hình thấy giết liền hưng phấn không có đầu óc hàng, nhất thời theo kêu to.

Vương Đại Thọ là trong bốn người tối chắc chắn một cái, giờ khắc này cũng đầy mặt kích động, miết Thi Uy ánh mắt vì có bất mãn: Ngươi là bọn ta ba lão đại, tại sao có thể khuyết lá gan, để thiếu gia xem nhẹ?

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 18: Kim tặc (Hạ)

Chạng vạng lên đường, phi ngựa nhập hắc chạy vội tới Mâu Đầu Sơn.

Nữ Chân quả nhiên không tầm thường sơn tặc có thể so với, cảnh giới tâm đặc biệt mạnh, không những ở nửa đường có mấy cỗ du kỵ trạm gác thăm dò, còn ở dưới chân núi mai phục ba rút trạm gác ngầm, đều bị Triệu Nhạc một đường tự mình dẫn người bài trừ.

Tại dưới chân núi, để ban ngày nhận cảnh giới không có được nghỉ ngơi hai hộ vệ tại trong rừng trông coi ngựa. Triệu Nhạc mang những người khác cấp tốc mò lên núi.

Mâu Đầu Sơn chỉ là Kê Châu tầm thường dãy núi, ngọn núi cũng không cao, nhưng hình như đầu mâu, tiêm xuyên bầu trời đêm, bốn phía chót vót, vị trí bí ẩn. Bình thường cho dù là thợ săn cũng ít có người đến.

Tặc sào tại núi ở giữa, dễ thủ khó công. Từ mặt khác nói, muốn chạy trốn, cũng rất không dễ dàng.

Triệu Nhạc thấy rõ địa thế, trong lòng có đề, một lưới bắt hết có thể được, nhất thời ung dung lên.

Hắn cũng bất đồng dạ tình càng thâm sơn hơn tặc ngủ tấn công nữa, lúc này tiềm hành đến cửa trại phụ cận, do Đường Bản ở bên ngoài phụ trách chỉ huy. Chính mình lặn xuống cao một trượng chút gõ trại tường trước, thả người leo lên tiêu đài, tay trái bảo kiếm như linh xà phun ra nuốt vào, tay phải vung một cái, hai cái ba sao phiêu bắn ra.

Năm cái thủ cửa trại lâu la yết hầu mao huyết, nhất thời héo rút mất mạng.

Triệu Nhạc quét mắt trại bên trong cách đó không xa tám năm tùm ba uống rượu hóng gió bộ phận tặc tử, như linh miêu giống như mềm mại nhảy xuống tiêu đài, mở ra cửa trại.

Đường Bản vung tay lên, mang đội vọt vào, cùng Triệu Nhạc sóng vai mãnh liệt xung phong. Chỉ năm cái mạng liền hoàn nỗ thị vệ ở phía sau cảnh giới chờ phân phó, tạm thời không có tham dự chém giết.

Đột nhiên bị tập kích, mười mấy tên sơn tặc trong chớp mắt chết.

Cái khác kinh ngạc thốt lên loạn gọi, nhưng hiện ra cùng như vậy sơn tặc không giống nhau địa phương, cũng không hết hoảng thất thổ tán loạn, có vũ khí rất nhanh chuyển nhập đối kháng. Không có vũ khí, trừ ra đi báo cáo, những người còn lại cấp tốc đi vào cướp lên vũ khí lại hội tụ đến chém giết.

Triệu Nhạc song kiếm tại tay, như linh xà chớp giật, không có kịch liệt va chạm giao thủ, nhưng đến mức, son tặc từng cái từng cái, thậm chí từng mảng từng mảng ngã xuống, không một người bị thương, toàn bộ một đòn mất mạng.

Bên cạnh theo sát Thi Uy vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy vị này thần bí khó lường thiếu chủ động võ giết người.

Triệu Nhạc kiểu như du long, không có vẻ sợ hãi chút nào, cái nào son tặc nhiều liền hướng cái nào giết, một đường dưới kiếm không ai đỡ nổi một hiệp, chân đạp xúr sỏ hướng về khoác mị, quần địch không phải chết chính là sợ hãi úy lù.

Thi Uy không khỏi thán phục.

Ban ngày trong rừng rậm cái kia tràng ác chiến tuy chém hết kẻ địch, nhưng ác phi hung ác cường hãn cũng kinh hãi hấn.

Sau đó tỉnh táo lại Thi Uy lòng vẫn còn sợ hãi, nguyên bản đối với đêm nay đối chiến hai trăm thổ phi hành động có chút sợ hãi, giờ khắc này bị Triệu Nhạc thần dũng gây nên trong xương hung tính, nhiệt huyết trùng đỉnh, lá gan cũng lập tức bành trướng, rống to bên trong luân trường đao hung mãnh đại chiến, cùng Vương Đại Thọ sóng vai đuổi Triệu Nhạc bước tiến.

Một bên khác, thân cao lực đột nhiên Đường Bản nhanh chân đi tới, trường trùy sắc bén ba đao nhọn gào thét ngang dọc, lấy cứng chọi cứng, bảo đao thần lực phát uy, chặn giả hoàn toàn hai đoạn, quét xuống một cái thường thường liền ngã xuống bốn, năm cái tặc tử, trở tay một đao, lại là một mảnh ngã xuống, đầu pháp cùng Triệu Nhạc không giống, tốc độ nửa điểm không chậm.

Tỉnh tỉnh tới gấp độc nhất Dương Liệt múa thương càng vọt tới Đường Bản phía trước. Thấy máu liền điên cuồng Đặng Thiên Bảo cán dài cương xoa cuồng quét loạn tạp, dần dần cùng Dương Liệt giết vào địch quần bên trong.

Son tặc rất nhanh hội tụ, tại đông cứng Hán ngữ hô quát trong tiếng bắt đầu cả đội vãi thành một loạt bài quân trận.

Triệu Nhạc một tiếng gào thét.

Đường Bản nghe tiếng, giết chết bên người kẻ địch, trong miệng liên tục phát sinh tiếng rít, ba đao nhọn giờ lên cao huy động liên tục.

Chiến trước sớm có ước hẹn, Triệu trang hảo hán lập tức lẫn nhau yểm hộ, một bên giết một bên cấp tốc lui về phía sau, cùng xếp thành hàng muốn vững bước đứng vào đây giết son tặc rất nhanh kéo dài khoảng cách.

Năm cái phụ trách cảnh giới tiếp ứng thị vệ lập tức tiến lên liền nổ cùng phát, áp chế kẻ địch đi tới tốc độ.

Triệu Nhạc thấy bộ hạ đều đã lui ra, quét mắt thét lên ầm ỹ đánh tới ác tặc, cười gằn vùng lên bảo kiếm.

Bọn thị vệ cấp tốc thu song đao, hai người một tổ thành liệt, mặt sau từ trước người huynh đệ bối trong túi đeo lưng lấy ra từng cái từng cái tròn vo gia hỏa, yét mở an toàn rất hay, kéo đi bảo hiểm hoàn, dồn dập tìm đến phía son tặc quần.

Từng tiếng kinh thiên động địa nổ vang, tại yên tĩnh vùng núi có vẻ đặc biệt thanh thế kinh người.

Trong phút chốc, dày đặc tặc quần bên trong máu thịt tung toé, bụi mù tràn ngập, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, phương trận bên trong xuất hiện từng cái từng cái hơn một trượng phạm vi trống không khu.

Không đợi hồn vía lên mây son tặc suy nghĩ chuyển động, lại là vài tiếng lời mình.

Nhưng dày đặc mấy chỗ tặc chúng trong khoảnh khắc cũng hết rồi từng mảng từng mảng.

Gần hai trăm son tặc mấy trong chớp mắt chỉ còn dư lại mười mấy, cho dù may mắn không có bị cao bạo lựu đạn làm bị thương, cũng mỗi người kinh hồn bạt vía, hai mắt mờ mịt, hai chân như nhũn ra, nhất thời không biết thiên nam địa bắc thân ở phương nào, chỉ cho rằng tội ác làm tức giận ông trời, rốt cục gặp phải trừng phạt, đã thân hãm Địa ngục.

Triệu Nhạc nhìn chăm chăm tặc chúng mặt sau nổ ít đi một nửa đốc chiến tặc thủ, vậy thì là Kim tặc. Hấn từ trong hàm răng rút ra vài chữ: "Giết. Không giữ lại ai."

Bên cạnh Thi Uy liền nhìn thấy Triệu Nhạc hai mắt vào thời khắc này tựa hồ bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, phảng phất đột nhiên hóa thân trong đêm tối nuốt sống người ta mãnh thú ác ma. Cái kia cổ lãnh khốc hung uy để hấn biết rõ không phải đối với mình, cũng không khỏi run rẩy hựt hơi, đầu hạ thời tiết nhưng một luồng hơi lạnh thẳng thấn thân chính đầu, cảm giác cả người lạnh cả người tê dại.

Hấn làm sao như thế hận những son tặc này?

So với tổng xâm phạm biên cương đánh cướp hành hung Liêu khấu còn hận.

Ta từ không thấy hấn như vậy âm lãnh đáng sợ. Nguyên lai trước đây hấn đối với ta hung hăng nhất thời điểm xưa nay không phải thật sự hung hăng nhất. Thời khắc này mới đúng lộ ra yêu nghiệt bản tướng hấn.

Thi Uy không rõ vì sao, đối với tâm tư khó dò, đầu cùng thủ đoạn thần kỳ cực kỳ Triệu Nhạc càng thêm sợ hãi, từ đây nghĩ tới này một đêm sự tình, liền

không dám tiếp tục có nửa điểm bất kính bất trung chi tâm

Triệu Nhạc trong đầu nhưng hiện lên cái kia tràng vĩnh viễn sẽ không quên đi chuyển thế ác mộng.

Tám 0 sau, kiếp trước không có trải qua kháng nhật huyết chiến bi thảm, đời này cũng không có trải qua chân chính quân Kim đại tàn sát, nhưng như thật sự ác mộng bên trong, sỏi đói hung tàn tùy tiện, chính mình sự bất đắc dĩ nên giận tao ngộ bi thảm, cừu hoặc nhu nhược hoặc không biết xấu hổ lãnh khốc, những này cũng làm cho hấn mỗi khi phần nộ thống hận khó tự kiềm chế.

Vào giờ phút này, khi thật sự đối mặt Nữ Chân giặc cướp, nghe từng tiếng như dã thú Nữ Chân ngữ thô cuồng gào thét thét ra lệnh, nhìn thấy trợ Trụ vi ngược ngược lại trở nên vũ dũng dám chiến người Tống, vẫn cường chế ần giấu ở đáy lòng lửa giận sát cơ, liền kềm nén không được nữa.

Dương Liệt sớm biết Thương Triệu có cang thân bí mạnh mẽ vũ khí vẫn không dùng, nhưng vẫn không biết là cái gì, lại càng không biết lực sát thương sẽ là kinh khủng như thế không cách nào chống đối, đêm nay rốt cục tận mắt nhìn, không khỏi bị đồ sộ máu tanh kích thích toàn thân nhiệt huyết sôi trào, điên cuồng hét lên một tiếng: "Thiếu gia nói không giữ lại ai."

Một bước thoát ra thật xa, cái thứ nhất giết tới.

Theo thời chiến quy định, lẫn nhau trợ giúp Đặng Thiên Bảo hét quái dị chăm chú đuổi theo.

Thi Uy, Vương Đại Thọ sao chịu lạc hậu, cũng khẩn chạy trốn ra ngoài.

Bọn thị vệ theo thói quen trăm mặt, ba người một tổ cấp tốc nhào trên.

Nắm cái tay cung sau đó, nhìn thấy cái nào nơi kẻ địch hung tàn mạnh mẽ, liền lập tức bắn mạnh giúp đỡ.

Đường Bân không có lại mang đội xung phong, mà là ở phía sau lược trận, luyện tập điều hành chỉ huy. Trong lòng hấn cũng có hùng vĩ giấc mơ, chỉ là cũng không phải phụ thân hấn hy vọng như vậy làm Đại Tống Dịch Thanh thứ hai.

Triệu Nhạc nhìn lục lư hai thiếp thân thị vệ, bình tĩnh một thoáng lòng dạ nói: "Đi giết đi."

Ánh mắt lại chăm chú nhìn chăm chăm xông vào địch quân Lư Thiết Ngưu.

Đây là một Nữ Chân cô nhi nô lệ bồi dưỡng trưởng thành dũng mãnh chiến sĩ, thu dưỡng tại Triệu trang, từ mười sáu tuổi gầy gò thiếu niên đảo mắt trưởng thành hai mươi một tuổi hùng như thể mãnh hấn.

Triệu Nhạc muốn nhìn một chút hương thụ Thương Triệu ân huệ, tâm tư tối chân chất cô gái này chân nhân, đang đối mặt chính mình cùng tộc, có thể hay không nương tay đối đầu phương hướng một con ngựa, tạo thành trên thực tế phản bội.

Nếu như biết, đơn thuần như vậy thành thật người đều là này không quen bạch nhãn lang, cái kia Nữ Chân này một loại tộc thật đến không thể để lại, nhất định phải triệt để diệt trừ, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Trong nhà thu dưỡng cái kia mười mấy cái Nữ Chân cô nhi cũng đến xử lý xong.

Khảng định có oan uống chết. Nhưng chính trị vô tình. Cách mạng toàn bộ thế giới không phải mời khách ăn cơm.

Triệu Nhạc có quá nhiều chuyện muốn lo liệu, không có thời gian đem tinh lực lãng phí tại phân biệt phức tạp lòng người loại tính trên, có thời gian cũng vĩnh kếm xa nhận rõ thiện biến lại không có quy luật đồ vật. Lãnh khốc tâm cũng không có nhiều như vậy thương xót đặt ở liên lụy nhân loại tiền bộ đã man chủng tộc trên người.

Gọn gàng nhanh chóng mà đem từng cái từng cái như dã thú đã man ngu muội tội ác chủng tộc thanh lý đi, đầu xuôi đuôi lọt, không hấn không phải đại lợi nhân loại toàn thể lợi ích biện pháp tốt.

Để Triệu Nhạc vui mừng chính là, Lư Thiết Ngưu một đường cuồng giết, đối đầu hô quát Nữ Chân ngữ cùng tộc, gào thét Nữ Chân ngữ chửi, ra tay không lưu tình chút nào, cùng đồng dạng dũng mãnh hung hấn không sợ chết Nữ Chân son tặc liều mạng ác chiến, dựa vào cang cao cường hơn đao pháp, liền giết hai cái.

May mắn còn sống sót son tặc tại đồ mắt Nữ Chân thủ lĩnh quát mắng xua đuổi nhắc nhở dưới, mấy năm qua hình thành hung tàn và phục tùng bản năng bạo phát, cho dù kinh hồn bạt vía, nghi thần nghi quỷ, đầu óc còn che lại, lại vì tìm tới sinh tồn cơ hội, bắt đầu điên cuồng, thậm chí điên loạn gào thét phản kháng.

Dương Liệt người thứ nhất xông tới để.

Trước mặt xông lên cái kia Nữ Chân tặc thủ.

Cái tên này chỉ có 1 mét hơn sáu điểm, điển hình nhiều năm cưỡi ngựa hình thành chân vòng kiềng, tỏ rõ vẻ cuốn ngược chòm râu giấu giếm xấu xí dữ tợn mặt, vì là thuận tiện nguy trang người Tống người Liêu mà cố ý lưu tóc dài trước nửa mặt lung tung rối tung, sau gáy nhưng theo Nữ Chân tập tục đâm cái tiền tài con chuột vĩ.

Hắn quả thực chính là cái thiết giáp bộ hình vuông quái thú, đặc biệt tráng kiện hung mãnh, rất một thanh đao cầu giống như toàn thiết to lớn phác đao, tiếp theo Dương Liệt chính là một đao cuồng quét.

Dương Liệt làm ngực hung mãnh tàn nhẫn trát một thương bị ngăn. Hắn chỉ cảm thấy hai tay tê dại, đầu óc nổ vang, trước tay thoát đem, đại thương thiếu một chút bị thiết phương hướng tặc cuồng mãnh một đòn quét bay, nhân đặc biệt yêu quý Triệu Nhạc mệnh lệnh thợ thủ công cho hắn làm riêng bảo thương, hậu chiêu bản năng chết nắm, mới tránh khỏi đánh mất vũ khí.

Thiết phương hướng quái thú một tiếng như dã thú gầm dữ dội, ải ngăn nhưng đặc biệt mạnh mẽ thân thể cấp tốc trước thoán, cự đao vung lên, chiếu kinh hãi thất thần Dương Liệt húc đầu chặt dưới.

Dương Liệt căn bản không kịp thu thương chống đỡ, mất một bề, đầu óc chỉ lóe qua một ý nghĩ: Xong.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 19: Dã thú Nữ Chân, cảm thú Hán nhân

Một con ba sao phiêu đúng lúc xuất hiện. Một thanh cương xoa đúng lúc ngăn phách đỉnh cự đao.

Dương Liệt nghe được binh khí tiếng va chạm, mở mắt vừa nhìn, là huynh đệ Đặng Thiên Bảo thủ ở bên người. Cái kia thiết bộ hình vuông thú nhân đang ngã ngửa lên trời, yết hầu lộ ra non nửa một bên óng ánh góc cạnh.

Theo thú nhân hết nợ, chiến đấu cũng cấp tốc kết thúc.

Triệu Nhạc sang đây xem Dương Liệt không có chuyện gì, thu rồi phiêu, cười híp mắt đối với Dương Liệt nói: "Chính trận chiến đấu biểu hiện thần dũng rất tốt, ký một công."

Âm thanh một thấp lại cười nói: "Độc Hỏa Long' sao lại là phạm nhân? Chính là sắp chết, cũng ít nhất phải Độc Long vẫy đuôi tàn nhẫn đá đối thủ một cước a. Bằng không nhờ có bản."

Dương Liệt cao hứng lại xấu hổ: Dũng chiến đến thời khắc cuối cùng, không ngờ đột nhiên ngộ mãnh ác giả, chính mình vẫn là khiếp. Nếu dám liều mạng, không còn binh khí cũng sẽ không kinh sợ chờ chết. Thiếu gia là tại uyển chuyển phê bình nhắc nhở.

Trận chiến này, tôi mạo hiểm nhưng là cuối cùng thu thập tặc thủ người Nữ Chân.

Chỉ là năm tặc sức chiến đấu thật khiếp hãi Thương Triệu hảo hán. Dựa vào nhiều người trang bị tốt công phòng có pháp, mới không một người chết trận thắng hiểm.

Nữ Chân tặc võ nghệ chưa chắc có cao bao nhiêu, tại Thương Triệu hảo hán trong mắt thậm chí không đáng nhắc tới. Nhưng từ nhỏ đến lớn tại núi rừng trung hoà dã thú giành mạng sống, tàn khốc sinh hoạt ma luyện ra cường tráng thể phách, thân thủ nhanh nhẹn, lãnh khốc tâm địa, hẳn không sợ chết dũng khí can đảm, cho dù võ nghệ kém chút, khủng bố thể lực tốc độ sẽ không nhưng bù đắp hơn nữa vượt qua. Huống mà còn có không gì sánh kịp lãnh khốc hung mãnh.

Sinh tử tranh đấu, chớp mắt quyết sinh tử.

Ai sống ai chết, kỳ thực liền quyết định tại ai kém cái kia một điểm. Bất kể là thể lực, tốc độ vẫn là huyết dũng, kém chi hào cách, chết đều là chính mình.

Những này Nữ Chân so mãnh hổ sói hoang còn dã thú, dã thú vẫn còn biết sợ hãi lùi bước, những người này nhưng hẳn đấu bên trong tựa hồ đã quên chính mình là người, là thân thể máu thịt, mạng của mình không phải mệnh, cho dù thương tích khắp người, chỉ cần huyết không chảy khô, người còn chưa có chết, cuồng giết không thôi.

Chân đứt đoạn mắt, gào thét nằm trên đất lẫn loạn phong khảm. Tay đứt đoạn mắt, chân đá, thân va, đầu đập, thậm chí nhào lên nha cần. Một cái gia hỏa thân bên trong nẩy đao, máu tươi chảy ròng, còn bị tên nó bắn mù một con mắt, liền mang theo nghiêng quan con mắt sống mũi tên nó, không ngừng chút nào, trùng mắt đỏ như máu độc nhãn, dòng máu đầy mặt, hình như ác ma, như dã thú thét lên âm ỉ hẳn đầu, không có thống khổ sợ hãi lùi bước, tựa hồ bị thương nặng không phải hẳn dục vọng. Mãi đến tận bị loạn đao phanh xác mới đình chỉ chém giết.

Triệu Nhạc vô dụng lựu đạn liên nổ thanh trừ này mấy cái Nữ Chân, chính là có ý để bộ hạ trải qua ác chiến.

Hắn nhìn quét từng cái từng cái lòng vẫn còn sợ hãi mặt, nhàn nhạt nói: "Nhìn thấy? Đây chính là Nữ Chân, đây chính là bọn họ đáng sợ nơi. Đây chính là bọn họ ít người khôn cùng nhưng có thể chinh phục thiên hạ duy nhất dựa dẫm.

Chiến trường cuối cùng so chi là quyết tử chi tâm.

Ai không có thấy chết không sờn dũng khí, ai sẽ bị thắng lợi nữ thần vứt bỏ, phải mang theo không có trượng vĩnh viễn sỉ nhục bại vong. Của cải của hắn, nữ nhân, vinh quang, nắm giữ tất cả, đều sẽ thuộc về so với hắn càng dũng mãnh không sợ đối thủ."

Thương Triệu hệ chiến sĩ đều biết một câu nói: Trên chiến trường, ai sợ chết, ai sẽ chết trước.

Ngày hôm nay, những này Triệu trang tinh nhuệ nhất dũng sĩ đối với câu nói này có càng khắc sâu lý giải.

Nhìn thấy các chiến sĩ lĩnh ngộ, đầu chí cổ vũ lên, trên mặt khiếp đảm về mặt biến mất. Triệu Nhạc cảm thấy vui mừng, cười nói: "Đương nhiên, Nữ Chân tôi dũng cũng là dục vọng phạm thai. Còn không phải là bị ta toàn làm thịt?"

Chỉ tay hình vuông thiết bộ thú nhân yết hầu: "Nắm lấy nhược điểm, trừng trị bọn họ lại có bao nhiêu khó?"

"Chúng ta Triệu trang người chẳng những có dũng khí, cũng có vô số trí tuệ thủ đoạn. Nho nhỏ Nữ Chân bắt quá là ta muốn mượn dùng sắc bén dễ sử dụng đao, khi hắn trở thành chướng ngại vật, một cước giẫm hắn xuống địa ngục là được rồi."

Các chiến sĩ đều hiểu ý cười lên. Căng thẳng biểu hiện rốt cục triệt để thanh tĩnh lại.

Tiểu tặc nói là không giữ lại ai, cuối cùng vẫn có hai mươi mấy người sống sót, bắt quá đều là nữ nhân, hoặc có thể nói cho son tặc giặt quần áo làm cơm cùng tiết dục công cụ, đều là có mấy phần sắc đẹp bị cướp đến.

Đây là chút người đáng thương, nhưng có thể tại như dã thú Nữ Chân lãnh đạo son tặc bên trong sống sót, chỉ sợ không có một cái sẽ là lòng dạ mềm yếu.

Triệu Nhạc cũng sẽ không lòng dạ đàn bà, đối với các nàng thương tiếc thả lỏng cảnh giác.

Thăm vắn ra các nàng biết đến sau đó, Triệu Nhạc mệnh lệnh những nữ nhân này đi thanh lý chiến trường, đem đồ vật phân loại, cuối cùng đem tron thi thể toàn bộ bỏ xuống phía sau núi, lại đều chạy tới trong phòng nhốt lại.

Hắn cùng Đường Bản phụ trách đêm nay gác đêm.

Những người khác, bao quát hai cái bên dưới ngọn núi xem mã thị vệ đều đi đẩy ra mang theo trường bồng ngủ.

Tặc sào bên trong lại tìm ra hơn ba vạn lượng bạc cùng nhất thời đếm không hết tiền đồng, lương thực cũng rất nhiều. Có thể thấy bọn họ giết bao nhiêu người.

Tặc nhân dùng vũ khí lại hầu như là một nước quân Tống chế tạo đao thương. Cầm đầu mấy cái Nữ Chân tặc mặc thiết giáp cũng là quân Tống tướng lĩnh mới có. Hình vuông thú nhân mặc càng là tinh xảo.

Những này rất có thể tiết lộ chút vấn đề.

Mặt khác nhỏ như vậy son trại, chỉ là không tới hai trăm cường đạo, lại phân phối hơn 100 thớt chiến mã, hầu như tất cả đều là thảo nguyên chiến mã, không phải tốt đẹp nhất, cũng thứ bậc không thấp, chỉ ít so Triệu Nhạc bọn họ vì là tránh khỏi một đường quá gây chú ý mà có ý tuyên ra đến mã cường không ít.

Nữ Chân khuyết vũ khí tiền lương vật tư. Chiến mã cũng chưa chắc nhiều đầy đủ, nhưng bọn họ có thể tại bản địa giải quyết, cướp không được người Liêu, còn có thể cướp những tạp hồ. Chiến mã đối với nữ thật không là vấn đề.

Hiển nhiên, vì tăng cường Tống cảnh bên trong cướp đoạt đội thực lực và cơ động năng lực tác chiến, thuận tiện giả mạo Liêu quân, A Cốt Đà có ý nghĩ cách đem những này chiến mã đưa tới.

Này còn vẹn vẹn là một chỗ thiên trại. Kim tặc chủ trại không thông báo mạnh mẽ đến đâu.

Từ hắc điểm cùng nơi đây nữ nhân biết được, đúng dịp, Kim tặc hàng năm chờ đi đánh cướp vật tư chính là tháng này chưa. Triệu Nhạc nếu tháng sau đến Kế Châu, cũng chỉ có thể ở đây nhìn thấy trống rỗng vật tư khó.

Triệu Nhạc xin mời Đường Bản trước tiên xem biết, chính mình liền ngọn đèn viết hai phong tin nhắn.

Một phong là cho triệu hai trang, mệnh lệnh Lưu Vũ, Triệu Tín, Triệu Việt, bất luận là ai tại, đều lập tức mạng ba chiếc chiến hạm tạo đội hình, năm chiếc loại cỡ lớn tàu chuyên chở cùng tinh nhuệ nhất thiện chiến 500 hải quân, toàn lực chạy tới Kế Châu khu vực ta hải vực, chặn giết đang tới rồi Kim tặc tàu chuyên chở, cũng lên bờ cướp giật vừa mới chuyển vận ăn giấu ở cái kia phụ cận một năm cướp vật tư, cần phải diệt sạch son tặc thủ vệ, không thể làm cho một người lọt lưới. Cần dặn địch mạnh, nhiều mạng liên nổ. Mặt khác để tàu chuyên chở chờ đợi tiếp ứng phía bên mình đưa chiến mã vật tư các

loại.

Khác một phong là cho đặc vụ tổng đầu lĩnh Lưu Đạt, để hấn chuyển giao Đông Kinh thành Đại ca Triệu Liêm.

Trong thư thuyết minh sơ qua bên này phát hiện tình huống cùng suy đoán, hấn chuẩn bị lợi dụng việc này, đem Trương Cận thẳng đi. Trương Cận từ 1105 năm đến năm nay đã nhậm chức Hà Bắc Đông Lộ cao nhất quan trên tám năm, cũng nên đi rồi. Trong lịch sử, hấn cũng là tại một năm này rời đi. Cũng lợi dụng Trương Cận làm đi Thương Châu Tri châu, nghĩ cách để Đại ca tới nhận chức, để Đại ca sớm có chuẩn bị tâm lý.

Viết xong tin, để Đường Bân nghỉ ngơi.

Mình luyện xong mỗi ngày bắt buộc kiến thức cơ bản, Tuần sát son trại, trong lòng âm thầm cảm khái thông tin thủ đoạn cực đoan lạc hậu. Cho dù Kế Châu có mạng lưới tình báo, có bồ câu đưa thư cùng huấn luyện tốt Hải Đông Thanh có thể dùng, lan truyền lượng lớn tin tức cũng khó khăn, hơn nữa dễ dàng sai lầm.

Cũng may có hơi nước động lực, có thể lợi dụng động cơ giường sinh sản một ít cần gấp sản phẩm.

Radio, phát tin cơ, điện thoại, năng lượng mặt trời pin các loại, hấn cố ý chuyên môn giáo dục chỉ điểm, đang do chuyên gia tổ khẩn cấp nghiên cứu chế tạo những thiết bị này, tin tưởng không cần quá lâu là có thể có.

Sức nước phát điện nhiệt điện cơ, động cơ... . Cũng sẽ có. Chỉ cần có cái này, công nghiệp...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Triệu Nhạc đề lục thiết tề Lưu Thiết Ngưu mang theo tin, ký nhanh nhất mã đưa đến bản địa tình báo xử chuyển đi, vì là tránh khỏi sai lầm, lại một người song ký về triệu hai trang chính mồm truyền đạt mệnh lệnh.

Xin mời Đường Bân mang trách nhiệm Tứ Sát cùng cái khác hết thảy thị vệ ở chỗ này trông coi vật tư cùng những nữ nhân kia, phục kích lúc nào cũng có thể sẽ tới tiếp thu vật tư chuyển vận chủ trại son tặc. Tận lực tranh thủ thăm dò chủ hân vị trí vân vân hướng.

Hấn mang theo Tiêu Đình, Thạch Dũng cùng lộ thực Đoàn Cảnh Trụ, bốn cưỡi khoái mã phi nước đại Âm Mã Xuyên, tranh thủ trước tiên chiêu mộ được Đặng Phi nhóm này hảo hán son tặc.

Muốn đối phó chủ trại Kim tặc, chỉ dựa vào mạng những người này tay khăng định không được.

Dù sao lựu đạn cùng liên nổ đều quá ít, lúc trước dẫn theo điểm chỉ là vì dự phòng vạn nhất xuất hiện quá nguy cấp tình huống, hiện tại tên nó có thể thu về lại dùng, lựu đạn đã còn lại không có mấy, cuối cùng còn phải dựa vào thịt bác chiến.

Chúng quá cách xa.

Hình người dã thú Nữ Chân đặc biệt là hung mãnh thiện chiến, vẫn còn không biết có bao nhiêu Kim tặc, cho dù có thể thắng cũng tất bị tổn thương.

Bên người những hán tử này đều là thôn trang trung thành tuyệt đối đại nam nhi tốt, mang ra đến, Triệu Nhạc không muốn tổn hại một cái. Hiện tại gia điều nhân thủ cũng không kịp. Trước mắt có thể lợi dụng chỉ có Đặng Phi nguồn thể lực này.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 20: Âm Mã Xuyên

Âm Mã Xuyên trước giao chiến đang liệt.

Một đội hơn năm mươi kỵ binh là cường hấn người ngoại lai, ít người nhưng tiên y nộ mã hung hăng ngăn chặn miệng núi.

Miệng núi nơi có bốn, năm trăm hán tử đối lập kỵ binh, hiển nhiên là Âm Mã Xuyên lâu la.

Những người này đại thể xanh xao vàng vọt, quần áo rách nát, cầm lưng ta lưng tung đồ vật sung vũ khí, bị đối diện kỵ binh tùy ý khiêu khích nhục mạ, nhưng đại thể phò phạc không người xuất chiến, nói là giặc cướp, không bằng nói là tự chúng tại dã ngoại cầu sinh ăn mày đội.

Hai phe trung gian một bên trên đất trống nằm mười mấy bộ thi thể, xem quần áo hơn một nửa là Âm Mã Xuyên người. Có bảy cái thân mang giáp da cường nhân đang vấy nhốt ba cái hán tử kích đầu.

Ba hán tử nhân số liệt, tuy rằng đều có bản lĩnh cũng đem hết toàn lực, lại bị đối thủ đặc biệt hung ác đấu pháp khiến cho mệt mỏi, giờ khắc này không thể nói hoàn toàn rơi vào tuyệt cảnh, cũng hoàn toàn không có phần thắng.

Tức khiến cho bọn họ có biện pháp đánh thắng này mấy cái, bên cạnh lập tức quan chiến còn có hai cái vóc dáng không cao lắm nhưng phi thường hùng tráng giáp sĩ tại mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm.

Hai người này toàn thân thiết khôi giáp, khoá cung mang tên, mang theo đại đao, hiển nhiên là nhóm này kỵ binh Đại thủ lĩnh, bản lĩnh khẳng định càng cao hơn.

Trong rừng, Đoàn Cảnh Trụ chỉ vào bị nhốt đồ mắt hán tử nói: "Hán chính là nhân xưng 'Hỏa Nhân Toan Nghê' Đặng Phi, là điều trượng nghĩa hảo hán. Khác hai vị không quen biết. Vậy công hô quát Nữ Chân ngữ tất là Kim tộc."

Triệu Nhạc nhìn chăm chăm lập tức đang vuốt râu cười gần gia hỏa, cười lạnh nói: "Đang lo không biết đến cái nào tìm tặc tử sào huyệt, không ngờ lại tại đây đụng tới. Làm ác quá nhiều. Tự đầu Địa ngục, đáng đời là giờ chết đến."

Âm Mã Xuyên cách Mâu Đầu Sơn ước ba mươi dặm. Kim tộc sào huyệt liền ở đây không xa lắm nơi. Gần nhất nhân Đặng Phi sơn trại đến không ít lưu dân nương nhờ vào, nhân số một nhiều, ăn cơm liền thành vấn đề, không thể không càng nhiều lần đi ra ngoài 'Mượn lương', 'Gây nên' quan phủ chú ý, cũng dẫn đến Kim tộc sào huyệt khả năng bại lộ.

Vẫn không có coi Đặng Phi là sự việc Nữ Chân tặc thủ quyết định lập tức diệt trừ Đặng Phi, xoá sạch Âm Mã Xuyên sơn trại, để quan phủ mất đi mục tiêu.

Đại Tổng chính trị thể chế cùng quan chức tổ chức kết cấu lấy trong lịch sử phức tạp nhất nặng nhất điệp lằng phí nổi danh. Toàn bộ hướng ưỡn lên hành chính hiệu suất trong lịch sử thấp nhất. Phạm có chút quyền, làm quan làm việc ràng buộc quá nhiều, hành chính, đặc biệt là muốn làm đổi mới hành chút thiện chính đặc biệt gian nan.

Đương nhiên, mò tiền đục vọng phù hợp, không nói hết thảy, chỉ ít là tuyệt đại đa số quan chức lợi ích, làm chuyện này, Đại Tổng quan chức hiệu suất không chỉ không thấp, hơn nữa tâm đặc biệt Tề, hành chính hiệu suất cực cao.

Thêm vào hủ nho bản sông văn hóa truyền thống, Tổng thần làm quan xử sự đều thờ phụng nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, đặc biệt là tại biên cảnh khu vực càng lười có thành tựu, muốn có hùng tâm làm cũng khó. Nếu như Âm Mã Xuyên tặc biến mất, quan phủ mừng rỡ ung dung, ai quản hán làm sao biến mất rồi đi đâu. Tự nhiên dòi đi tâm mất.

Tượng Triệu Liêm như vậy có thể tại địa phương loại bỏ các loại kiềm chế lực cản, đổi mới hiệu suất cao chấp thiện chính, đó là Đại Tổng lập quốc hơn 100 năm đến trường hợp đặc biệt.

Triệu Liêm là hoạch phê làm 'Đặc khu thí nghiệm ruộng' xuống giường phượng hướng, trên có hoàng đế cùng cao tầng nội ứng chỗ dựa, cùng Thái Kinh các quyền thần ở chung 'Không sai', có mệnh mệnh Thương Triệu khoẻ mạnh lực ở sau lưng lấy các loại cường lực thủ đoạn chống đỡ, bản thân hán lại thông tuệ hơn người, thủ đoạn chính trị phi phạm.

Tại chỉ là một huyện thủ đoạn ác độc thanh lý mấy cái gan lớn không có mắt địa phương để nhũn người khiêu khích sau, không ai còn dám trắng trợn đập phá. Thật sự có thực lực, ai muốn không có chuyện gì tìm việc đi đắc tội hán loại này hung hăng sùng thần?

Đương nhiên, hán rồi đi địa phương, hiệu suất cao thiện chính cũng là tùy theo kết thúc.

Lãnh đạo Tổng tặc Nữ Chân Tổng thủ lĩnh khiến Hoàn Nhan cốt cốt nhiều, cũng chính là tọa mã cười gần vị kia, là xong ngân A Cốt Đà huynh đệ đồng tộc bối, tuy rằng tuổi trẻ, nhưng dũng mãnh hơn người, đồng thời rất có đầu óc, rất được A Cốt Đà thưởng thức tín nhiệm, tuy rằng vẹn vẹn tạm giữ chức mưu khác, lại bị phái tới toàn quyền phụ trách.

Trận chiến này, cốt cốt nhiều dự định trước tiên trừ Đặng Phi các tặc thủ, còn lại đám người ô hợp, nhân số tuy nhiều, mất đi thủ lĩnh, bất quá là hán tự tay huấn luyện kỵ binh tùy ý chém giết gà chó.

Trước đây, hán đã lợi dụng người Tổng đối với người Tổng, binh rơi mất Đặng Phi thủ hạ hơn nửa đặc lực đầu mục.

Nhìn thanh tình thế, Triệu Nhạc bốn người đem ngựa giấu ở trong rừng, tiềm hành lặng lẽ tiếp cận, theo ước định đột nhiên hiện thân nhằm phía đầu trường. Tiêu Đình, Đoàn Cảnh Trụ, Thạch Dũng phụ trách đi trợ Đặng Phi.

Triệu Nhạc mục tiêu khóa chặt hạn nhất lập tức hai Kim tộc.

Hán toàn lực chạy vội, mấy cái lên nhảy đến liền hai mươi mấy mét nơi, tay trái bỗng nhiên giương lên, ba con ba sao phiêu bắn về phía đang nghiêng đầu qua chỗ khác theo dõi hán xem xong ngân cốt cốt nhiều mặt.

Tay phải đồng dạng ba phiêu giết một cái khác.

Cốt cốt nhiều thân thủ quả nhiên bất phạm, thân thể đột nhiên ngửa ra sau, đồng thời đại đao gấp quết. Hai cái phi tiêu thất bại, con thứ ba cắm ở hán mũi giáp trên, xạ thấu sắt lá, góc cạnh đâm vào cái trán có bán centimet.

Mạo hiểm cùng đau đớn để cốt cốt nhiều vừa kinh vừa giận.

Có này con phi tiêu tại, đầu không dám lộn xộn, bằng không mũi giáp hơi một di chuyển, thương tổn càng to lớn hơn. Tự nhiên cũng không cách nào ứng chiến. Hắn nghe được đồng bạn kêu thảm thiết, liều không ổn, lúc này không để ý đại mất máu, đưa tay liền rút phi tiêu. Không ngờ mu bàn tay cự thống. Lại một phi tiêu trát đến cơ hồ xuyên thấu bàn tay hắn.

Cốt cốt nhiều quá to một tiếng, mặc kệ bị phê thương tay, cũng không kịp nhớ trên trán phi tiêu lại thương tổn, quyết đoán đứng dậy luân đao canh gác.

Quả nhiên một cái bóng đen như một cái mảnh liệt nhanh nhẹn báo sấm, đã bay lên không đánh tới.

Hắn đại đao hung ác bỏ ra, không ngờ không biết là kịch liệt đau đớn để ánh mắt hắn không dễ xài phán đoán sai lầm mất chính xác, vẫn là kẻ địch có cái gì xảo diệu, này một đao càng phách không, kinh hãi lại nghĩ về đao đánh giết, đã chậm. Chỉ cảm thấy vết hầu mát lạnh, nhất thời lòng tràn đầy không cam lòng trông xuống mã đi.

Triệu Nhạc học sư phụ, đập mã nhảy lên, bay lên không chém bay khác một ngựa.

Cái kia tặc bản lĩnh so cốt cốt nhiều kém hơn nhiều, chỉ tách ra một phiêu, khác hai phiêu một thâm xen vào hắn mắt trái, một keng tại hắn gò má phải, xuyên nát mặt cốt. Mặt người trên thần kinh phong phú nhất. Này hai nơi thương tuy không nguy hiểm đến tính mạng nhưng đều đau đớn khó nhịn, hắn ô mắt gào thét thét lên âm ỉ, may mắn còn sống sót con mắt rơi lệ không thôi.

Triệu Nhạc ung dung một chiêu kiếm hết nọ, lập tức tung về, cười lên cốt cốt nhiều chiến mã, hai chân mã đâm ép một chút bụng ngựa. Bất an không từ chiến mã một tiếng thật dài hí lên, vọt mạnh hướng về Đặng Phi nơi.

Phát hiện kinh biến đang một bên chiến vừa lui muốn đi cứu viện chủ nhân bảy cái Nữ Chân rất, đột nhiên lung lay ngã chổng vó ba cái, mỗi người gáy thâm xuyên phi tiêu.

Lúc này, Triệu Nhạc chiến mã cũng đến địch trước, hắn toàn lực phát huy tốc độ ưu thế, khoảng chừng song kiếm phun ra nuốt vào, khoanh khắc lại làm thịt hai. Chiến mã vọt tới trước trong nháy mắt lại đánh bay một cái.

Còn lại man từ kinh hồng rồi, hơi một phát ngốc, bị Đặng Phi thừa cơ một sợi xích sắt đánh đến đầu nứt toác.

"Lên ngựa giết tặc."

Triệu Nhạc hét lớn một tiếng, kiếm giao một tay, quyền mã nhắm phía tới cứu viện năm mươi kỵ. Cách mười mấy mét, lần này là một cái bay, tám mảnh phi tiêu, cũng mặc kệ sát thương hiệu quả, song kiếm bay lượn, giết vào địch quân.

"Thật tài tình."

Đặng Phi hú lên quái dị, cũng không hỏi quen biết Đoàn Cảnh Trụ này tiểu anh hùng là ai, đoạt một thốt chiến mã, một tay xích sắt một tay luân phác đao, theo sát giết đi.

Mất cường hãn nhất hung tàn Nữ Chân Tổng thủ lĩnh, quần tặc sợ hãi, sĩ khí giảm nhiều, muốn xoay người chạy trốn nhiều lắm, kết quả ai sợ chết chết trước, chỉ có thể bị một lòng diệt sạch Triệu Nhạc phi ngựa truy sát, xa phi tiêu, gần bảo kiếm, ác tặc dồn dập xuống ngựa... .

"Ta Đặng Phi (Mạnh Khang, Dương Lâm) bái kiến triệu Tam Lang, ân cứu mạng không lời nào cảm ơn hết được, từ đây nguyện đi theo làm tùy tùng sinh tử đi theo."

Triệu Nhạc ngạc nhiên thoáng, nguyên còn muốn nói thế nào mới có thể đánh động thu phục, không ngờ Đoàn Cảnh Trụ chỉ giới thiệu thân phận của hắn ý đồ đến, còn không có hỏi thanh khác hai hảo hán là ai, ba hán từ liền sáng khoái quỳ gối.

"Được. Ba vị anh hùng ca ca mau mau xin đứng lên. Nhà ta không thịnh hành quỳ đến quỳ đi, đỡ phải đem từng cái từng cái hảo hán từ sống lưng quỳ không còn."

Lời này đại đầu gần nhất mới mới vừa ra là Âm Mã Xuyên tam kiệt tính khí.

Bọn họ sớm nghe nói Thương Triệu các loại sự tích, sinh ra sớm lòng kính trọng, chỉ là xen vào quan tặc kiêng kỵ, mới không có đi đầu quân, giờ khắc này bái vào môn hạ, lại như qua một ngày tính toán một ngày khổ hải từ rốt cuộc tìm được tốt nhất bao. Đường, trong lòng nhất thời cảm giác chịu phục chân thật.

Triệu Nhạc so với bọn họ càng hưng phấn.

Vạn không nghĩ tới lần này liền tìm đến ba Lương Sơn hảo hán, vẫn là mỗi người có sở trường.

'Ngọc Phiến Can' Mạnh Khang là khan hiếm tạo thuyền bạc thầy.

Sau đó người không dùng tới chiến trường chơi người cũng không am hiểu chém giết, an tâm tại xưởng đóng tàu công tác, tranh thủ trở thành tạo ngành đóng tàu mới kỹ thuật người dẫn đầu.

'Cầm Báo Tử' Dương Lâm anh khí, tâm tư cẩn thận, xử sự cảnh giác cẩn thận, cũng bẻm mép lắm, trời sinh gián điệp liêu. Đông Kinh thành đang cần như thế cái mũi mắt linh hoạt người giang hồ làm việc. Đây thì có.

Sau đó người liền tại Đông Kinh quan tâm có tài bất đắc chí nhân vật, nhiều kết giao Lâm Xung a, Từ Ninh các anh hùng, thu rồi Đại Tướng Quốc Tự du côn Trương Tam, Lý Tứ, chờ chỉ giết người không niệm Phật đại hòa thượng đến.

'Hoa Hòa Thượng' Lỗ Trí Thâm là thuần túy nhất hảo hán, cũng là Triệu Nhạc thích nhất Lương Sơn hảo hán một trong. Như vậy thuần túy anh hùng nhất định phải thu về dưới cờ, không cho hấn lại thêm nữa điểm oan ức.

Cho tới 007, còn phải là linh xảo tuấn tú 'Lăng Tử' Yên Thanh.

Có một ngày sẽ tìm cơ hội thu rồi hấn.

Đối với Lương Sơn đệ nhất cao thủ Lư Tuấn Nghĩa, Triệu Nhạc hứng thú trái lại không có cái kia bức thiết.

Đặng Phi?

Võ nghệ không tệ, tuyệt đối đầy nghĩa khí nhiệt tâm hảo hán tử. Bồi dưỡng được, sự tình giao hấn làm, yên tâm.

Âm Mã Xuyên sơn trại có hơn một ngàn người, Triệu Nhạc nhưng cười khò.

Này không phải ổ cướp, rõ ràng là dân chạy nạn doanh.

Cùng tam kiệt vừa thương lượng, đem sơn trại này điểm đáng thương đồ ăn thả ra ăn. Mau chóng để đại gia khôi phục sức mạnh. Ngược lại ăn không còn, Mâu Đầu Sơn cùng phụ cận Kim tặc sào còn có rất nhiều. Tiêu hao nhiều hơn chút còn tiết kiệm đến chuyển.

Miền cường lấy ra 300 tinh tráng dũng mãnh hán tử, ăn no đại khái thao luyện một thoáng, chuẩn bị ngày hôm nay liền tấn công Kim tặc sào huyết. Còn lại tạm thời thủ ở chỗ này, chờ chuyển đến cạnh biển, theo tiếp ứng thuyền trực tiếp đi triệu ba trang sinh hoạt.

Hiện tại đã biết rõ Kim tặc sào huyết tình huống cận kề.

Lúc trước có bảy mươi kỵ Nữ Chân trước sau lẫn vào nơi này, sau đó hơi có tăng cường. Những năm này chết trận một ít. Bây giờ còn sót lại năm mươi chín cái.

Trong đó Mâu Đầu Sơn mười cái, đã xong.

Áp giải chủ trại vật tư đi cạnh biển cũng phụ trách trông coi có ba mươi, mang đi hung ác nhất hai trăm người Tống hấn tặc. Nay đi Mâu Đầu Sơn tiếp thu vật tư năm cái, mang năm mươi hấn tặc. Đây sẽ hấn là đã diệt. Đến công nơi này mười cái, bao quát tổng tặc mục xong ngàn cốt cốt nhiều ở bên trong đã toàn xong đời.

Hiện tại tặc sào chỉ còn dư lại bốn cái Nữ Chân rất mang còn lại yếu kém hai trăm sơn tặc thủ gia.

Triệu Nhạc đề thuật cười ngựa tốt nhất Đoàn Cảnh Trụ khổ cực một chuyến, về Mâu Đầu Sơn, nếu như tiếp hàng Nữ Chân đã diệt, liền lưu năm cái thị vệ trông coi, những người khác đều lại đây tham chiến.

... ..

Mạnh Khang lưu thủ Âm Mã Xuyên.

Triệu Nhạc mang đội lao thẳng tới địch huyết, đi tới trại trước, ban ngày không cách nào hoàn toàn tiềm ẩn tập kích, ngành công.

Vẫn là Triệu Nhạc trước tiên xông, khiêu tới cửa trại tường chặn giết ngăn trở trông cửa tặc tử, Đường Bân các theo sát leo lên, cấp tốc giết tán kẻ địch, mở ra cửa trại.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 21: Then chốt bố cục

Âm Mã Xuyên nhân thủ quá yếu.

Vì tan rã địch chí giảm thiểu thương vong, lần này, Triệu Nhạc trước tiên lấy tay lôi diệt trừ Nữ Chân bốn tặc, để chúng tặc rơi vào khủng hoảng hỗn loạn, sẽ đem còn lại mấy viên lựu đạn toàn để qua tặc quần dày đặc nhất nơi, thanh trừ không ít kẻ địch và nòng cốt tặc mục, khủng bố vũ khí để chúng tặc càng thêm hoảng hốt đảm tang đầu óc choáng váng, lại lấy năm con liên hoàn nổ liên tục xạ không hết thấy băng đạn, lúc này mới xung phong vật lộn... .

Còn như vậy ưu thế bên dưới, vẫn cứ từ thương bốn mươi, năm mươi cái, không thể không nói Âm Mã Xuyên giặc cướp thật không coi là giặc cướp.

Tặc sào bên trong tiền tài những vật này tư đã không, chỉ còn dư lại chút lương thực. Ngựa chỉ còn dư lại cung chủ yếu tặc mục kỵ dùng mấy thớt. Trừ ra đã tại Âm Mã Xuyên, cái khác mấy trăm thớt đều theo đi vận chuyển hộ tống vật tư.

Để Triệu Nhạc phần nộ chính là những này cường đạo dùng vũ khí tất cả đều là Kế Châu Biên quân tướng lĩnh bán dư. Mấy năm qua đã liên tục bán mấy tốp, đồng thời càng làm đối với tiền càng dò mắt, lá gan càng lớn, lần này cơ hồ đem bọn họ có thể không chế trang bị vật tư đều bán, liền tại cạnh biên nơi kia địa điểm bí mật giao dịch.

Triệu Nhạc trước đây tuy có dự liệu, đối với Đại Tổng khịt mũi con thường, nhưng nhưng cảm thấy không nói ra được thất vọng.

Hắn hiện tại chính trị trí tuệ đại trường, rất rõ ràng những giặc bán nước này trong lòng.

Nói như thế.

Đại Tổng vương triều, quan trọng nhất nhiều nhất tài sản của cái thuộc về quốc gia, quốc gia thuộc về triều đình (nhân dân), ta là triều đình (nhân dân) một phần tử, nắm quyền đại triều đình (nhân dân) quản lý xử trí của cái, giữ lấy hướng dụng của cái chuyện đương nhiên. Ngươi chiếm không được, là ngươi tự thân không có bản lĩnh không nắm quyền.

Những người này không chút nào đạo đức lo lắng, quốc gia dân tộc bách tính chúng loại lợi ích, bọn họ ngoài miệng nói tới vang, kỳ thực chính là theo thói quen nói một chút, xem nhẹ, trừ ra lo lắng triều đình phát hiện tội, cái khác cái gì cũng không sợ.

Mấy ngàn năm chính trị luân hồi, quyền lực không có cường lực hạn chế, chuyện như vậy sẽ vĩnh viễn xuống.

Đụng tới ta, hủ môn, ngươi hạnh phúc chung kết. Những vật liệu chiến bị vừa vận bù đắp ta công lao.

Triệu Nhạc cười gằn, lập tức sắp xếp thu thập tất cả thứ hữu dụng, toàn bộ mang đi. Cuối cùng chỉ còn dư lại Âm Mã Xuyên giặc cướp thay đổi y phục rách rưới, kể cả ánh sáng thì toàn để qua bên dưới vách núi.

Đường Bân mang đại đội nhân mã vật tư hướng biển một bên tiếp ứng dời đi, các chạy tới, gần như cũng có thể trực tiếp lên thuyền về nhà.

Triệu Nhạc chỉ chờ Đoàn Cảnh Trụ, Thạch Dũng, Tiêu Đình ở bên người, khoái mã đi tìm Hoàng Phủ Đoan.

Hoàng Phủ Đoan thấy lại có hào phú đồng ý lấy hậu đãi đãi ngộ dùng chính hắn một chỉ là thú y, đồng thời là phú hào Thiếu chủ nhân không chối từ lao khổ tự mình tới cửa đến xin mời, chỉ cảm thấy thiên mở mắt đi tiền, nào có không muốn, lúc này từ việc, cùng người quen cũ Đoàn Cảnh Trụ truy đại bộ đội đi cạnh biên trực tiếp đi Triệu trang.

Từ đây, Đông Á chăn nuôi chuyên nghiệp cùng thủ tịch đạo sư thiết lập.

Triệu Nhạc lại trở về tặc sào, cùng Tiêu Đình Thạch Dũng thân nhiên chờ Hà Bắc Đông Lộ tổng chỉ huy Trương Cận đến.

Hủ nho phồn hoa văn hóa dưới, Đại Tổng quan chức đều rất giảng phô trương, phần lớn cũng rất sợ chết.

Trương Cận xem như là một đời năng thần, nhưng cũng miễn không được khuôn sáo cũ, tuy rằng từ Thương Triệu biết được Kế Châu Nữ Chân sự kiện lớn, giật nảy cả mình, lại không khinh xe giản từ, còn đang quân đội người hầu bảo hộ nghiêm mật dưới chậm rãi đến.

Ngày xưa đề phòng nghiêm ngặt bí ẩn tặc sào đã trống rỗng, chỉ một ít đã điều thỉnh thoảng tới đây nhảy lên kiểm ăn. Từng mấy năm tung hoành ngang dọc Kế Châu tùy ý đánh cướp mạnh mẽ chúng tặc, kết thúc tội ác một đời, bây giờ chỉ là bên dưới vách núi bị dã thú con kiến xé thực tàn thì.

Triệu Nhạc biết Trương Cận đến rồi, lại không đi nghênh đón.

Chính trực bữa trưa thời gian, hắn kế tục ăn uống.

Ăn được cơm so tiếp đón phong kiến quan chức trọng yếu hơn nhiều. Ta đang trường thân thể đây, cũng không thể bị đói.

Trương Cận người hầu ở bên ngoài bắt chuyện Triệu Nhạc: Triệu gia Tam Lang có ở hay không?

Nói là tìm người, thực tế là chú ý quan thể quan uy, lấy thể đề người, muốn Triệu Nhạc đi ra bá kiến.

Bằng không cửa lớn mở rộng, vừa nhìn đến cùng. Trương Cận trạm trước cửa, con mắt lại không mù, sẽ không nhìn thấy?

Triệu Nhạc thờ ơ không động lòng, quyền khi này chút quan gia không tồn tại, ăn uống không làm nửa điểm.

Cái kia người hầu liền gọi ba lần, một lần so một lần ngân nasm điều, thấy Triệu Nhạc có tai như điếc. Ngồi cùng bàn Lương Hán cũng là ăn cơm uống rượu, đầu đều không nhắc, hân cáo mượn oai hùm quen rồi, chưa bao giờ trải qua cái này, không khỏi đại phần nộ quát: "Thảo dân Triệu Nhạc, Tổng đốc doanh, ký, thương... Bảo đảm định chư Quân Châu, Hà Bắc Đông Lộ Quan sát sứ Trương đại nhân ở đây, ngươi còn không mau chạy tới khấu kiến?"

Nhật người lão mẫu, người món đồ gì, cũng xứng quát lớn bọn ta tiểu Đại ca!

Thạch Dũng giận dữ, đứng lên, kích chỉ cười gằn: "Còn khấu kiến? Bọn ta mời người tới? Thảo người tổ tông, ta mẹ kiếp đều trốn ở thâm sơn hiểm cốc, ngươi đây tiện tỳ cũng không cho bọn ta thanh tĩnh."

"Ngươi, ngươi, lớn mặt."

Cái kia người hầu không có phương diện này kinh nghiệm, nhất thời không biết làm sao phát tiết uy phong, tức giận đến cả người thẳng thẩn run.

Bên cạnh theo hộ một tên mặt rất hay ăn vàng võ quan thấy Trương Cận sắc mặt cũng thay đổi ăn có tức giận, lập tức rút đao ra xông vào đại sảnh, gầm lên: "Ngươi đây tiện thất phụ tặc xương cùng cái thảo dân chủ cũng dám ô nhục mệnh quan triều đình?"

Bán quan xem người một thân vô lại, định không phải người lương thiện, nếu đụng tới, ta đưa ngươi xuống giường phủ."

Cầm đao áp sát, luân đao liên phách.

Cũng không biết hân dám thật sự coi Triệu Nhạc diện giết Triệu Nhạc người, vẫn là hù dọa một thoáng, ý đồ dọa ngã Thạch Dũng, uy hiếp Triệu Nhạc, vì là Trương Cận tìm xem mặt mũi, cố gắng đập nịnh hót.

Triệu Nhạc khoe miệng hiện lên cái kia tia cười gằn, cầm trong tay chiếc đĩa hất tay bắn ra, ở giữa cái kia võ quan thủ đoạn, xen vào rất sâu, cương đao làm lã rơi xuống.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Triệu Nhạc cũng không bỏ qua, nhấn một cái bàn vọt người nhào tới, một cái bóp lấy cái kia đem cái cổ, mạnh mẽ một quyền đánh vào miệng hân trên.

Đừng nói Triệu Nhạc mang nắm đấm thép bộ, chính là bàn tay ánh sáng, lấy hân bạo phát lực, đòn đánh này cũng đủ tàn nhẫn.

Cái kia võ quan bị đánh cho đầu mảnh liệt ngã ra sau, rên lên một tiếng, không thở nổi, miệng còn đau nhức, cảm giác môi nứt, trong miệng tràn ngập huyết, một cái miệng, máu nhuộm hàm răng rơi xuống hơn nửa.

Triệu Nhạc không ngờ triêm hân huyết, đúng lúc đẩy một cái bấm cái cổ tay, đem nhìn thân thể cường tráng kỳ thực là ngốc mập mập võ quan đẩy ra thật xa đặt mông tạt ngã xuống đất.

Cái kia võ quan sớm đã quên đùa uy phong nịnh hót, hiện tại gặp, đau đến chỉ lo lăn lộn hừ hừ.

Triệu Nhạc lại vững vàng ngồi xuống, miết cái kia võ tướng, bình thân nói: "Các ngươi những người này hạng người vô năng, uống mồ hôi nước mắt nhân dân có bản lĩnh, bảo đảm quốc vệ dân chó má không phải. Nước giàu binh mạnh không có bản lĩnh. Gia đình bạo ngược, đùa quan uy một cái đình hai.

Chỉ là tặc phối quân cũng muốn vu ta thị vệ vì là phi, ngay mặt liền dám hành giết người. Ngươi cho rằng ngươi là thứ gì?

Quan gia muốn hỏi tội ai, còn muốn theo trình tự đến đây. Ngươi đây thích chữ đi dày biên cảnh sói đồ con lợn, so quan gia còn quyền đại?

Ta xem ngươi không phải tại nịnh hót, ngươi là tâm oán hoàng quyền, quán làm ác sự tình, trong lòng sớm có phản ý. Ngươi là muốn liên quan những người khác đều cả nhà chết hết."

Ngoài cửa quân đem nguyên bản thấy đồng liêu bị như vậy tùy ý đánh đập, biết vậy nên quan uy thể diện bị hao tổn, mỗi người phần hận, nếu không phải không có được Trương Cận mệnh lệnh, sớm vọt vào tùy tiện định vị tội danh loạn đao giết cái này không biết trời cao đất rộng thiếu niên cùng thị vệ.

Hoang dã nơi, sau đó quá mức đầy sơn tặc trên người.

Có thể này sẽ nghe xong Triệu Nhạc bình thân bên trong giấu điểm sát cơ. Trừ ra những đầy đầu đại tiện nghe không hiểu tiếng người thô bỉ gia hỏa, cũng không khỏi tâm run lên: Thiếu niên này thật ác độc thủ đoạn, thật là độc tâm, chỉ sợ không đơn giản như vậy dễ giết. Nói không chắc phụ cận có người đang mật thiết giám thị tiếp ứng giữ gìn. Chỉ cần hơi có sai lầm, đừng nói bọn ta những này thấp hèn vũ phu, chỉ sợ chính là Trương đại nhân cũng không gánh được.

Đừng quên tiểu tử này có cái hoàng đế sùng thần, nhân xưng cái gì đều có thể quân đương triều tiểu tướng công thân đại ca. Có như thể cái trâu bò tại, ai bảo tiểu tử này không cao hứng, tiểu tử này đâm đến nghe nói rất giữ gìn ấu dục vị kia tiểu tương trong tay, tiểu tương tìm một cơ hội, tại hoàng đế bên tại tùy tiện nói thảm hai câu chụp mũ tội danh, liền không biết đến có bao nhiêu người tan cửa nát nhà.

Những này Doanh Châu võ quan nghe nói chút, sẽ không hiểu rất rõ xa xôi Thương Triệu đáng sợ, chỉ kiêng kỵ Triệu Liêm, hôm nay xem như là bước đầu lĩnh giáo Thương Châu tiểu ác bá chân chính hung hăng hung ác.

Nghé con mới sinh không sợ cộp.

Tiểu tử này là cái gì cũng dám làm, ai mặt cũng dám đánh nha!

Đảm tặc lớn, mệnh cũng tặc tốt. Thật khiến người ghen tị ước ao.

Trương Cận này sẽ nhưng ngoài ý muốn bình tĩnh lại, thậm chí khóe miệng còn lúc ẩn lúc hiện có tia cười vắn.

Thân tín của hủn phụ tá Triệu Đình Thần biết đồng ông lo lắng cái gì.

Vị này Triệu gia tiểu chủ nhân vô lễ như thế, kỳ thực là chuyện tốt. Xem ra Thương Triệu cũng không muốn mượn Nữ Chân tặc cầu kết Biên quân sự kiện áp chế thậm chí hủy diệt Trương Cận họa lộ.

Cùng đồng ông đứng rồi cái ánh mắt, Triệu Đình Thần ra trận bắt đầu cho Trương Cận giảng hòa.

Triệu Nhạc nhìn cùng họ phụ tá, hiền lành cười nói: "Vẫn là ta bốn gia mình lý lẽ."

Lúc này mới đứng dậy cùng Trương Cận chào, cũng đón vào đại sảnh.

"Đại nhân, người cùng gia phụ cũng là người quen lão hữu. Tiểu chất có chút việc tư, muốn cùng người lên lút nói một chút."

Trương Cận tâm linh thần hội, không chút biến sắc phát tay để bộ hạ lui ra.

Triệu Nhạc cười bắt chuyện: "Việc này còn cần đình thần tiên sinh hỗ trợ, người xin mời lưu lại vừa nghe."

Kỳ thực là để Triệu Đình Thần giúp Trương Cận đánh hạ chủ ý.

Được Trương Cận cho phép, Triệu Đình Thần trong lòng vui vẻ, không khỏi thầm khen thiếu niên này coi là thật đúng rồi.

... ..

Triệu Nhạc đi rồi.

Đi lên nói với Trương Cận: "Trương bá bá, ta cảm giác rằng chỗ này trại vẫn là giữ lại đừng thiếu tốt. Vạn nhất nếu là có một ngày cường địch đột nhiên đánh tới. Bách tính hốt hoảng cũng có thể chạy đến nơi đây tránh né binh tai sống quá nghiêm khắc không phải?"

Trương Cận luôn cảm thấy Triệu Nhạc lời nói mang thâm ý, nhưng vừa đã cùng Thương Triệu thỏa thuận, chính mình này Hà Bắc Đông Lộ quan trên cũng ngao đến cùng muốn thắng chức. Sau đó thế nào là quan lại khác bận tâm sự tình.

Lúc này vạn không thể làm chút chuyện nhỏ này đắc tội rõ ràng yêu thích hành động theo cảm tình Thương Châu em bé tiểu ác bá, bằng thêm chút biến số. Cũng là thể hiện một cái văn nhã quan lớn bụng bự có thể chứa phong độ, ngăn lại bộ hạ phóng hỏa, chuyển bên Kế Châu xuống tay ác độc...

Triệu Nhạc khai thông được rồi Trương Cận, điều ca ca đến Thương Châu then chốt bỏ cục cũng là có chín mươi phần trăm chắc chắn. Còn lại này một thành đến xem Triệu Cát hoang đường trình độ.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 22: Nhị Long Sơn

Trong nhà bên trong viện phòng khách.

Triệu Nhạc nhìn chăm chăm báo lên công thần trong danh sách phía trước nhất bốn cái tên có chút sững sờ.

Sau một lúc lâu, điểm điểm danh sách, hỏi lần này mang đội chặn giết Kim tặc hoàn toàn thắng lợi Triệu Tín: "Tín ca ca, bốn người này là lúc nào gia nhập?"

Triệu Tín xem tiểu biểu đệ khế nhũ mảy, trong lòng nhất thời căng thẳng, nhìn nhìn Thành Quý, Địch Nguyên, Kiều Chính, Tạ Phúc bốn cái tên, lo lắng bốn người có vấn đề gì, hơi vừa nghĩ nói: "Đến có năm, sáu năm đi. Lúc trước phát hiện bốn người này là trên nước hảo thủ, khi đó bọn họ vẫn chưa tới hai mươi tuổi, đều là cùng đến để đi sông Tiền Đường người cầm lái, chỉ có kỹ năng bơi khí lực, võ nghệ không ăn thua, từ thủy thủ làm lên. Quan sát thử thách sau cố ý tăng mạnh giáo dục, mấy năm qua võ nghệ dần thành, mới từng bước đề bạt lên cũng thêm nhập hạt nhân quân."

Không sai. Chính là trong tiểu thuyết bia đỡ đạn làm nền, Phương Lạp Thủy quân thống soái Chiết Giang tứ long.

Bất quá hiện tại đều là thanh niên, tại Thương Triệu trong quân chỉ là rất nhiều trung tầng tướng lĩnh một trong, nhân Thương Triệu hải quân vũ khí sắc bén, bơi lội tác chiến hiện ra không ra ưu thế công lao, bọn họ không có sống đến mức ta ta rỗng tên gọi.

Triệu Nhạc gật đầu, lại đưa ánh mắt chuyển hướng Lưu Văn.

Lúc trước non nốt trung tình cục cục trường bây giờ nhanh ba mươi, nhiều năm Tùng sự công tác bí mật, có thành công có ngăn trở giáo huấn, cũng may không có ra đại sự cố, lại có Triệu Nhạc đốc hết sức chống đỡ, có chủ nhà tín nhiệm, toàn lực ủng hộ tiếp tục kiên trì, càng ngày càng tinh thông cái này độ khó cao công tác, làm việc cũng càng ngày càng trầm ổn lão luyện.

Thấy Triệu Nhạc hỏi han, Lưu Văn thuộc lâu thành viên trọng yếu tình huống, há mồm liền đến.

"Thuộc hạ cẩn thận điều tra, bốn người này cùng hốn sông Tiền Đường, lấy đưa đồ đánh cá sống qua ngày, vì là đối kháng địa phương cá bá ức hiếp cướp đoạt kết làm khác họ huynh đệ, nhân tính tình kiêu ngạo, có mười mấy tuổi trẻ lại đồng dạng khốn cùng đồng hành người theo đuổi, không có những bằng hữu khác, xem nghèo khó trình độ, ứng không có mời chào tiếp tế giả, trong nhà tất cả mọi người cũng không tin tà giáo, đáp lời Giang Nam giáo phái không quan hệ. Lúc trước xin vào, đặt chân sau, đưa tới đi theo huynh đệ, đều là toàn tộc toàn bộ thiên đến. Bây giờ an cư lạc nghiệp, không có phát hiện bất cứ dị thường nào nơi."

Triệu Nhạc thờ phào. Hẳn là lo xa rồi.

Ngẫm lại cũng vậy.

Khi đó, tuy rằng Đại Tổng tà giáo chưa từng có khuyết qua, nhưng đều chỉ là trò đùa trẻ con, bí mật thực lực nhiều nhất so những giặc cỏ sơn tặc cường chūt. Đến Triệu Cát tùy ý dục vọng, Phương Lạp mới dần dần ra mặt. Cư tình báo phản ứng, cho dù là hiện tại, Ma Ni giáo cũng không nhiều lắm thực lực, hẳn là sẽ không cái kia thật tình mắt nhìn chăm chăm còn xa không thành thực Chiết Giang tứ long, cũng bí mật bồi dưỡng làm gián điệp.

Mặc dù như thế, Triệu Nhạc vẫn là lần thứ hai nhắc nhở Lưu Văn: "Phương Lạp là Giang Nam kiêu hùng. Người này phản ý kiên định, có hùng tâm tráng chí, cũng không thiếu thủ đoạn cùng người tài ba giúp đỡ, nhất định có thể khuấy lên gió to mưa."

Lưu Văn hiểu ý gật đầu: "Thuộc hạ sẽ đặc biệt lưu ý Giang Nam xin vào hảo hán."

Triệu Nhạc đề phụ thân thuận thế tiếp kiến rồi Chiết Giang tứ long, nhận thức một thoáng, biểu dương, một thoáng đề bạt làm địa vị chỉ đứng sau Vũ Tín Việt ba tướng Thủy quân thủ lĩnh.

Thiên lại mở mắt, trên trời đi đĩa bánh. Thành Quý, Địch Nguyên, Kiều Chính, Tạ Phúc nửa mừng nửa lo, cảm động đến rơi nước mắt, xin thề một đời trung tâm đi theo vân vân.

Triệu Tín có chút bất an.

Hắn cùng Lưu Vũ Triệu Việt đương nhiên rõ ràng bốn người này có bản lĩnh, có thể đảm chức trách lớn, nhưng nhân mỗi người tự phụ trên nước bản lĩnh, có chút kiêu căng khó thuần, cho nên mới vẫn đề lên, vô dụng bọn họ làm trợ thủ.

Triệu Nhạc cười nói: "Biểu ca yên tâm. Thiên hạ có người có bản lĩnh nhiều nữa a. Ta lập tức xuôi nam đi cho các người tìm đến có thể áp chế bọn họ, hơn nữa cực giảng nghĩa khí tuyệt đối tin cậy hảo hán."

Lương Sơn hảo hán, ta tùy tiện từ bên trong tìm cái Thủy quân tướng lĩnh cũng chưa chắc ép không được bọn họ.

Xuyên việt giả phúc lợi. Triệu Nhạc trong lòng nắm chắc.

"Cái gì? Nhi tử, người lại muốn đi?"

Tâm vừa an ổn xuống mẫu thân nhất thời có chút không cao hứng.

Tốt vào lần này là đi mặt nam, Đại Tổng phúc địa, an toàn hơn nhiều. Trương Ý Tuệ cũng không có mãnh liệt ngăn cản. Thời sự bức bách. Triệu Nhạc sốt ruột. Nàng cũng không thể làm quá nhiều ầu từ đại sự, chỉ được nhiều lần căn dặn cẩn thận.

Lương Sơn a Lương Sơn, ta giang hồ mộng, ta đây tới.

Triệu Nhạc ở trong lòng hô to, tại đầu tháng bảy mang theo Đặng Phi, lục thiết tề, Lư Thiết Ngưu cùng năm mươi tháo vát trang đinh, kỵ ngựa tời bắt đầu rồi hung hăng xuôi nam lữ trình.

Sự phụ vô danh lão đạo lại thái độ khác thường, lần này cũng theo đi.

Điều này làm cho Triệu Nhạc rất ngạc nhiên.

Vì là cho Triệu Nhạc bồi bổ cùng phao thuốc tảo làm được liệu, lão đạo hàng năm đều sẽ đi ra ngoài, thời gian dài ngắn không giống nhau, đùa được rồi mới trở về, chắc chắn sẽ không nhân có đồ đệ liên lụy muộn, mới cùng Triệu Nhạc xuất hành.

Hắn người như thế, ai cũng muộn không được hắn.

Triệu Nhạc cũng không hỏi nguyên nhân.

Hắn hiểu rất rõ sự phụ cô quái tính tình. Hỏi hỏi không. Đến lúc đó tự biết.

Sau khi nhập môn, Triệu Nhạc mới biết lão đạo này một môn luyện võ hao khoảng cách. Sự phụ tuy có thể tìm đến chút thể gian hiếm thấy chi bảo, nhưng phần lớn vật liệu còn phải dựa vào có tiền có năng lực chung quanh lượng lớn mua mới được.

Từ một điểm này xem, nếu như là khổ em bé Nhạc Phi bị bắt vì là truyền nhân. Lão đạo hội thao nát tan tâm.

Có giàu nứt đổ đổ vách, tua vôi rộng rãi vài Thương Triệu, tất cả những thứ này liền trở nên ung dung đơn giản quá nhiều. Lão đạo cảm thán tự cái mệnh được, mừng rỡ ung dung tự tại. Nhạc Phi cũng theo ung dung khoái hoạt, nước lên thì thuyền lên.

Chuyện trong nhà tạm thời giao cho Đường Bản, Nhạc Phi mang theo tu luyện, đồng thời tranh thủ trong khoảng thời gian ngắn tăng mạnh tăng lên Đoàn Cảnh Trụ, Thạch Dũng, Tiêu Đình, Dương Lâm võ nghệ.

Triệu Nhạc trong lòng có sáng tỏ mục tiêu, một nhóm thẳng đến Thanh Châu, thu rồi mạng lưới tình báo mới vừa tham, cũng là vừa tới Thanh Châu mở cửa tiệm Tào Chính vợ chồng.

Có 'Thao Dao Quy' Tào Chính, sư Lâm Xung cũng tại Triệu Nhạc tầm nhìn bên trong, chuyên đợi xui xẻo thu vồng.

Lại thẳng đến truyền thuyết Nhị Long Sơn.

Thế giới này Nhị Long Sơn một nơi tuyệt vời hiểm yếu vị trí.

Nó cách Thanh Châu một cái đường chính không phải quá xa. Ngọn núi không phải quá cao, cùng cái khác núi liên miên cùng nhau. Nhưng lên núi chỉ một con đường, đúng là một con đường, cái khác diện phải là viên hầu cố gắng có thể leo lên, phía trước nhưng là một mảnh vùng quê, chen lẫn không ít thôn trang nhỏ. Hơn nữa trên núi đặc biệt rộng rãi bằng phẳng, có nguồn nước, có chút có thể trồng trọt, có thể tồn mấy vạn binh mã.

Không khoan nhưng đậm hơn di rồng dòng sông trải qua này núi, cùng địa phương hồ nước tại ngọn núi tây nam chéch đất trũng hình thành số lượng bên trong phạm vi hồ nước, nhân hồ nước một vùng nước sâu, sâu nhất có thể đạt tới mấy trượng, nghe nói có mấy con cự mãng giống như đáng sợ nước quái sinh ở ở giữa. Bởi vậy dân bản xứ gọi nó nghiệt rồng đập chứa nước.

Vô danh lão đạo miết Triệu Nhạc nhàn nhạt cảm thán: "Quả nhiên là lập tặc sào, đánh cướp tứ phương tốt."

Đối với sư phụ theo thói quen ánh xạ nói móc, tiểu ác miệng Triệu Nhạc căn bản xem nhẹ, chỉ hi hi nở nụ cười, đi vào chiếm cứ mảnh này núi đẹp Bảo Châu Tự.

Tự chủ là cái lão hòa thượng, thủ hạ có mấy chục tăng chúng, 'Chuyện làm ăn' tuy không phải rất thịnh vượng, nhìn đáng đáp trải qua nhưng cũng tạm tạm. Chỉ ít tượng Phật còn tươi đẹp. Tăng nhân cũng không phải nghèo khổ đói bụng về.

Bọn họ nhìn thấy Triệu Nhạc tiên y nô mã, bảo tiêu đông đảo, một phái gia đình giàu có xuất hành khí thế, nhất thời toát ra ức chế không được sắc mặt vui mừng: Đại thí chủ (đại ngọc, đại buôn bán) tới cửa.

Triệu Nhạc cười hơi nhìn quét một lần tỏ rõ vẻ cung kính nóng bỏng chúng tăng, nhìn thấy trong đó có mỗi người có vẻ hùng tráng khoảng ba mươi tuổi hán tử, cười hỏi: "Không biết này có hay không cái tên tục khiến Đặng Long?"

Cái kia hùng tráng hòa thượng sững sờ, lập tức làm phật lễ: "Ta xuất gia trước khiến Đặng Long."

"Ta? Không xưng bản tăng? Cái tên này tâm không phải Phật môn a."

Triệu Nhạc oán thầm gật đầu, thu rồi khuôn mặt tươi cười, hướng về tượng Phật được rồi cái chú ý lễ, xoay người rồi đi.

Như vậy không thiếu tiền dê béo, lại không ngọc, vất chày ra nước. Huyền nào các hòa thượng rất thất vọng lại kinh ngạc: Cũng không lễ Phật, cũng không phải tìm người. Cái nào các người tới đây núi hoang làm cái gì?

Lão hòa thượng hiển nhiên không cam lòng, mình là lễ đưa, ám là hy vọng có thể khu chút mờ, nhưng thấy Triệu Nhạc tia không để ý chút nào, liền cao giọng tuyên đọc phật hiệu nói: "Quý khách kiếp trước tu đức, kiếp này mới phú quý tại người. Đây là phật tổ từ bi có linh. Nay vừa đến phật trước, làm sao không cảm tạ phật chủ, đề cầu kiếp sau đừng bị khổ chịu khổ?"

Không có che lại tiền, còn uy hiếp lên.

Những này đồ khẩu răng vàng mượn thần tên lửa dối, chuyên bọn người cung đường ăn không sâu mọt, thực sự là đáng ghét.

Triệu Nhạc hi hi nở nụ cười, phục lão hòa thượng bên tai thấp giọng nói: "Ta sư phụ là đạo sĩ. Ta kính chính là vạn năng vũ trụ chúa tể. Ta chính là thần chính là phật. Người đây tượng mộc chịu không nổi ta hương hỏa. Thật không tiện, để người thất vọng rồi."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 23: Khai sáng Lương Sơn trại

Sáng sớm, khói sóng mênh mông Lương Sơn Bạc bên bờ đứng thẳng một ít kỵ sĩ, tự nhiên là Triệu Nhạc một nhóm.

Vô danh lão đạo trông vẻ rộng lớn bạc khu, nói: "Lâm mãng nhiều thủy bạc, hạo nước khóa núi cao, là cái vùng nước giặc cỏ làm việc địa phương tốt. Đây là tiểu tử người tuyển khác một quật?"

Trước, hẳn cho rằng Triệu Nhạc muốn chiếm cứ Nhị Long Sơn, phái người làm sơn tặc thuận tiện làm chút sự tình, không ngờ Triệu Nhạc quan sát xong lập tức liền không chút do dự mà rời đi.

Lão đạo cảm giác rằng Nhị Long Sơn quả thật không tệ, nhất thời nhin không được, liền hỏi tiểu đồ đệ đến cùng là cái gì dự định. Không ngờ tiểu đồ đệ cười hi hi trở về câu: "Sư phụ, người đoán nha?"

Lời này không ác miệng, nhưng so ác miệng càng có thể bức bội.

Lão đạo lúc đó đảo mắt, đỉnh chỉ bức bội, kiên trì chờ đợi trả thù cơ hội.

Lại nói hai thầy trò đầu võ mồm nhanh mười năm, lão đạo thống tạm thời vui sướng, thời gian dài không đầu rất không quen, trong lòng sẽ ngứa ngứa ngứa khó chịu.

Hắn nhìn ra rồi, tiểu tử đối với mảnh này phá vùng nước hoang dã quả thật có mãnh liệt hứng thú. Cơ hội hiếm có, đương nhiên sẽ không buông tha, nay, chính là hiện tại, lập tức nói khó nghe phản kích bức bội bình đệ tử.

Triệu Nhạc hi hi cười hỏi: "Sư phụ, người xem chỗ này là cái đóng quân địa phương tốt sao?"

Lão đạo hiểu rất rõ bức bội bình đệ tử, biết Triệu Nhạc tuy cợt nhả, nhưng trong lòng là thật lòng.

Hắn lắc đầu nói: "Sư phụ tuy không hiểu quân sự, nhưng hàng thông thường có thể nhìn ra chút môn đạo."

"Nơi này tuy có thể coi dễ thủ khó công, nhưng cũng chỉ giới hạn ở trò đùa trẻ con. Cách Đông Kinh quá gần rồi. Lâm mãng cùng 800 dặm thủy bạc phòng ngự không đủ lấy. Người xem nó liên thông Hoàng Hà, Đại Vận Hà, có thể thông Đông Kinh. Đặc biệt là mặt đông cái kia loan châu hà nhưng là Đại Hà. Nó ven đường khai thông hội tụ tứ rồng hà, duy rồng hà, Thanh Long hà, triều rồng hà các to nhỏ dòng sông hoặc nhánh sông, hà khoan nước sâu, nổi thẳng biển rộng, đại hải thuyền cũng có thể thông hành. Người nếu ở đây làm lớn, dẫn tới Đông Kinh khủng hoảng, triều đình Hải Hà hai lộ Thủy quân đến công nhưng là dễ như ăn cháo. Ta xem nó không bằng cái kia Nhị Long Sơn khó công, cũng không bằng Nhị Long Sơn càng lợi cho đóng quân."

Thương hải tang điền, dài đằng đặc ngàn năm bên trong Giao Đông khu vực sơn hà không biết phát sinh bao nhiêu biến hóa.

Triệu Nhạc đối với lịch sử cổ địa lý không rõ, không biết khác nhất thời không trong lịch sử Lương Sơn trạng huống cụ thể. Hiện thực trước mắt Lương Sơn nhưng là trên nước hầu như tính toán bốn phương thông suốt, xác thực cũng không phải là lý tưởng đại làm tạo phản nơi.

Hắn nhưng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Bảo địa như thế càng lợi cho hô ứng hải quân Thủy quân, thuận tiện chuyển vận gửi đi hàng hóa nhân khẩu.

Định, liền tại Lương Sơn thiết một quật, đem tại Thương Châu bắt tiện làm ra sự tình, na tại đây tiến hành.

Từ khi Hoàng Hà vỡ tạo nên Lương Sơn Bạc, Lương Sơn khu vực thành bùng biển đất hoang, liền có không ít giặc cướp qua lại xung quanh lâm mãng yếu đạo, lâm xăng lâm bấy, cướp đoạt giết người, nhưng không phải độc hành tặc, chính là ba, năm một nhóm đoàn thể nhỏ, không có cái có bản lãnh

thật sự, càng không có hảo hán, đều không đáng một sái.

Đại Tổng hiện nay còn không có dân vật đến dân chúng làm than mức độ.

Bách tính cùng khổ không chịu nổi, động thân mạo hiểm tạo phản cầu sinh lộ cầu phú quý, đó là không lâu chuyện sau này.

Lúc này trên Lương Sơn chỉ có thực sự không chỗ có thể đi mấy trăm hộ khốn cùng chán nản nhân gia, vì là trốn tránh quan phủ thu thuế bóc lột cùng du côn ác bá ức hiếp bức bách vân vân mà cư đảo khai hoang, tham sống sợ chết gian nan sinh tồn. Căn bản không có khác nhất thời không khai sơn thủy tổ Vương Luân người như vậy, cũng không có cường đạo trường kỳ bàn cư.

Trạm tiếp theo là thôn Thạch Kiệt. Nguyễn thị Tam hùng ở nơi đó.

Sư phụ đối với tạp nư nhân vật cùng bồi đồ đệ chân chạy không có hứng thú.

Triệu Nhạc đề lục thiết tề bồi sư phụ về Vận Thành đi mẫu thân cậu ruột cái kia nghỉ ngơi. Tào Chính bà nương cùng năm mươi trang đinh đều ở lại cái kia tạm thời trụ. Hắn mang theo rất vệ Lư Thiết Ngưu, cùng Đặng Phi Tào Chính khoái mã mà đi.

Nguyễn thị huynh đệ ở trong thôn hiển nhiên là danh nhân. Rất dễ dàng liền tìm đến.

Đều tuổi trẻ cực kì, đều không có lão bà. Bọn họ quả phụ cũng rất cường tráng.

Triệu Nhạc đánh giá truyền thuyết trong nước ba Giao Long, tâm nói: "Đây chính là 'Lập Địa Thái Tuế' Nguyễn Tiểu Nhị, 'Đoán Mệnh Nhị Lang' Nguyễn Tiểu Ngũ, 'Hoạt Diêm La' Nguyễn Tiểu Thất. Quả nhiên tinh tráng cường tráng, bản hàn chán nản sẽ không thiếu anh hùng hảo hán khí khái, bồi dưỡng được rồi, tất là nhà ta hải quân trụ cột. Hắc, có ta, các người sẽ không anh hùng không đất dụng võ, sẽ không lại vận mệnh bị thảm, chỉ rơi vào cái bác người một cái đồng tình lệ."

Đề trần cánh tay, ăn mặc độc tị khổ Nguyễn thị Tam hùng, đối với đầy người phú quý khí tiểu cậu ấm không để ý nơi đây lầy lội rách nát tự mình tới cửa tìm chính mình, đều một đầu vụ thủy.

Bọn họ cũng hiểu kì đánh giá khách không mời mà đến, đều nhận ra được Triệu Nhạc khuấy động không ngớt tâm tình.

Người kích động cái gì?

Ta lại không phải đẹp đề bà nương. Nhìn rõ ràng, bọn ta cũng không phải bán cái mông ông già thô. Tiểu tử người nếu là xem ta một thân tốt da thịt, muốn có ý đồ xấu, đó là chán sống vì, cần thận đầu người.

. . . .

"Ai nha nha, nguyên lai thực sự là quý khách tới cửa. Ta Tiểu Thất sớm nghe nói phở tử lang Đại Danh, nhanh, mau mời tọa." Tuổi tác nhỏ nhất, trong nước bản lĩnh mạnh nhất, tính tình cũng tối hoạt bát Nguyễn Tiểu Thất cao hứng nhếch miệng rộng, nhất thời không biết làm sao biểu đạt vui sướng tôn kính tâm tình, chỉ hung hăng nhường chỗ ngồi.

Có thể nhìn rách nát băng ghế, nhất thời lại đỏ mặt, lúng túng xoa xoa bàn tay lớn.

Triệu Nhạc cười ha hả nói: "Tiểu Thất ca không cần khách sáo. Đại gia ngồi chung, trò chuyện."

Nói xách qua một cái băng ngồi nhỏ, cũng không chê tạng phá, trực tiếp liền ngồi xuống.

Đi tới thế giới này, cho dù lớn rồi, hắn cũng chưa bao giờ mặc trường bào. Không có những tọa ngoại phiền phức.

Nguyễn thị Tam hùng nhất thời đánh giá cao Triệu Nhạc một chút, đều cảm giác rằng đây mới thực sự là làm đại sự đại nhân vật.

Ở tại bọn hắn đơn giản trong lòng, đến chỗ nào đều cùng chú ý, hiềm này hiềm cái kia, đàn bà như thế tính toán chi tiết nhỏ việc nhỏ, đều không phải chân hán tử, không phải anh hùng, không đáng kết giao, càng không thể giao phó đại sự.

Thấy Tam Hùng càng nhiệt tình, rõ ràng ít đi hoài nghi cùng đề phòng đề phòng, Triệu Nhạc cười nói: "Ba vị ca ca không cần hoài nghi ta thân phận. Thế giới này có dám giả mạo hoàng đế, cũng không dám mạo hiểm sung ta."

Tam Hùng cảm thấy hứng thú ừm một tiếng, đều dụng thẳng lỗ tai nghe Triệu Nhạc ý đồ đến.

Triệu Nhạc trực tiếp giữa đường: "Các ca ca đều là người trong hào kiệt. Nhạc nghe nói Đại Danh, không nỡ như vậy trung can nghĩa đảm hảo hán tử chỉ có đầy người bản lĩnh một bầu máu nóng, nhưng khốn tại đây qua này chán nản sinh hoạt. Hôm nay tới chính là muốn mời các ca ca gia nhập ta Lương Sơn đại nghiệp. . . ."

Nguyễn Tiểu Thất vỗ đùi: "Người khác ta mặc kệ. Ngược lại ta Tiểu Thất cùng người khô rồi. Ta liền nói Triệu Tam Lang là thật anh hùng, sớm muốn đi đầu quân. Có thể, khả khả "

Triệu Nhạc nhìn thấy Nguyễn Tiểu Nhị sắc mặt ửng đỏ, suy đoán hắn là hắn nghe xong chính mình phở tử lại ác bá phức tạp danh tiếng, phán đoán không

phải thứ tốt, ngăn cản một nhà nương nhờ vào.

Từ Thương Châu xuất phát trước, Đặng Phi đã biết Triệu Nhạc dự định, đến đây chính là được Thương Triệu tập đoàn ủy thác làm khai thác tiên phong, phụ trách chủ trì Lương Sơn.

Mới gia nhập Tào Chính không biết a, lúc này nghe được rõ ràng rõ ràng, không khỏi kinh hãi lại kích động.

Kinh hãi Thương Triệu đã tâm cùng thực lực đáng sợ, kích động đụng tới thiên đại cơ hội tốt, Triệu Nhạc lại là như vậy tín nhiệm coi trọng hẳn. Không nghĩ tới ta một cái giết lợn làm thịt dê đồ tể cũng có thể có quang tông diệu tổ một ngày.

Không cần lại dài dòng.

Tam Hùng lập tức mang Triệu Nhạc tìm tới tại bạc một bên mở từ điểm 'Hạn Địa Hốt Luật' Chu Quý, ung dung kéo nhập bọn, lại giả thuyền nhỏ bởi mọi người cùng nhau thực địa coi Lương Sơn.

Triệu Nhạc trước tiên quan sát một thoáng Lương Sơn người bản địa, đều là có chút cốt khí nhưng vô lực phản kháng tàn khốc hiện thực cùng khổ nhân gia, quá khổ, an ủi đại gia không cần kinh hoàng, ngày thật tốt đến, bây giờ sẽ bắt đầu.

Long trụ người bản địa, để Đặng Phi trước tiên phát chút bạc sắp xếp đại gia ăn cơm no, để người bản địa bắt tay một ít kiến thiết phương diện công làm chuẩn bị, sau đó cùng Đặng Phi, Tào Chính, Chu Quý, Nguyễn thị Tam hùng những này khai sáng Lương Sơn nguyên lão thiết kế toàn thể quy hoạch.

"Phía sau núi hạ trại, dưỡng ngựa. Lập Kim Sa Than thủy trại, nam thủy trại, vệt miệng bãi trại, thiết bến tàu thả hàng. Trên núi thiết thành Uyển Từ cùng đại trại. Trước núi đại lộ thiết tam quan, sườn núi cửa thứ nhất. Thành Uyển Từ cửa ải thứ hai. Đại trại khẩu cửa thứ ba. Bỏ không đỉnh núi dưỡng gà lợn dê trâu. Thủy bạc thả vệt. Trên núi rộng rãi nơi thiết nhà xường. Ta xem những này thiết thủy trại bến tàu nơi nước không đủ thấm, đến lại đào chút. Có dùng ít sức thiết bị. . ."

Sau đó, Triệu Nhạc lấy thiết mậu dịch chuyển vận trạm danh nghĩa thiết trại Lương Sơn.

Mệnh lệnh: Lấy có các loại nhân tài năm mươi trang đình vì là nòng cốt.

Đặng Phi, Tào Chính vợ chồng chủ trì kiến thiết Lương Sơn, triệu tập xung quanh nghèo khó không thôi bách tính thiên đến Tùng sự kiến thiết cùng các loại sinh sản công tác, cũng thành lập trên núi tuần tra phòng vệ quân. Tào nương tử còn phụ trách thu dưỡng cô nhi.

Chu Quý, Lương Sơn thương vụ quản gia, tại chuyên nghiệp nhân tài phụ trợ dưới phụ trách sắp xếp Lương Sơn sinh sản cùng mậu dịch. Chiêu em trai Chu Phú Triệu trang bồi dưỡng một phen sau, đi Cao Ly phụ trách mậu dịch tiệm kiêm Cao Ly tình báo Tổng quản.

Nguyễn gia Tam Hùng triệu tập xung quanh ngư dân thành lập Thủy quân, trước tiên tạm thời phụ trách nội hà nói vận tải.

Triệu Nhạc tự thân xuất mã đi báỉ phòng thủy bạc xung quanh chư phủ đang nhận chức quan.

Kinh Tây lộ tổng ti vị trí Tế Châu Tri phủ rất nhiệt tình tiếp đón Triệu Nhạc, tại nhìn Triệu Liêm làm đến Thái Kinh gia hai công tử thư sau, rõ ràng Thương Triệu ý đồ, nhất thời càng đẩy nhiệt tình.

Ai chẳng biết Thương Triệu sẽ làm ăn? Phát tài cơ hội tới.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 24: Mới vừa ra lò thương lương ác bá

Triệu Nhạc trong lòng rõ ràng nguyên nhân, cảm tạ Tri châu thịnh tình, cười ha ha nói: "Đại nhân xin mời giải sầu. Lương Sơn thủy bạc cùng Triệu gia thuê trọng quan nông hộ ngư hộ thu thuế toàn do Triệu gia cung cấp, châu thuế huyện thuế a nếu như thu không đồng đều, thiếu bao nhiêu, do Triệu gia bù đắp."

Này lời nói đến mức thở mạnh trượng nghĩa.

Trên thực tế là tại nói cho Tri phủ, thủy bạc người chung quanh gia, phạm bị Triệu gia coi trọng thuê, sau đó thuê lại sai dịch không muốn đi quấy rối, chớ nói chỉ là ức hiếp vơ vét, bằng không chính là làm khó dễ những người này chủ nhà Triệu gia, là không cho tiểu tước Triệu Liêm mặt mũi, cũng là cùng Thái tướng gia chỗ tốt không qua được.

Cho tới thiếu thu thuế, nhà ta tự nhiên một mình gánh chịu, không chỉ sẽ không làm người khó xử, còn thiếu không được chỗ tốt của người. Đương nhiên, tiền đề là người thức thời, nên hỗ trợ, mau mau hào phóng đưa tay bang.

Không giao hảo, người gặp khó xử, không ngại ngừng tìm ta hỗ trợ, không ngại ngừng lấy tiền? Người thu đến sao?

Cho tới nói Lương Sơn cùng 800 dặm thủy bạc không phải tư nhân, Thương Triệu không phải hoàng triều, không thể nói chiếm liên chiếm, là không phải nên giao tiền mua lại, Triệu Nhạc đề đều không nhắc.

Đây chính là quốc hữu chế chỗ tốt rồi.

Quốc hữu, cũng chính là hoàng đế hết thảy. Hoàng đế là độc chiếm thiên hạ. Đại Tổng mọi người là hoàng đế người nhà. Nói cách khác, quốc hữu, không phải là hoàng đế người nhà —— toàn thể quốc dân hết thảy?

Ta là hoàng đế người nhà, là quốc dân, không có quyền triếm không được chỗ tốt cũng là thôi, có quyền, tự nhiên có thể chi phối giữ lấy quốc hữu tài sản.

Đây là Đại Tổng quan liêu giai tầng tổng thể nguy biến quan niệm. Nói chung đoàn kết hỗ trợ, nỗ lực đào quốc gia gốc tường, dùng sức hưởng thụ quyền lực chỗ tốt là nhận thức chung, là được rồi.

Khai quốc Thái Tổ đều nói rồi: Cùng sĩ phu cộng trị thiên hạ.

Hắn đều nói như vậy. Cái nào còn có cái gì thật không tiện ra tay?

Lại nói, lớn như vậy quốc gia, thiên hạ quốc hữu núi sông nhiều hơn nhiều, núi đẹp tốt nước nhiều hơn nhiều, ta Thương Triệu chỉ có xem đề lên người này hẻo lánh hoang dã địa phương một cái phá vũng nước núi hoang, dự định giúp người khó khăn phát triển phồn vinh nơi này, đó là người vinh hạnh, người còn dám hướng về ta đề tiền?

Tri phủ càng là người rõ ràng, cũng lặng thinh không đề cập tới.

Đại gia ngầm hiểu ý, hiểu ngầm phối hợp, cùng chung quốc hữu chế dưới làm quan chỗ tốt.

Sau đó các Tri phủ phái người thông báo các Tri huyện, cái kia cái gì, thôn Thạch Kiệt toàn thể thành viên trước tiên trở thành Thương Triệu gia làm việc tôi tớ. Đừng không có mắt cho ta gây phiền phức a.

Người nói người là một phái khác hệ, tiểu trả lại không phải chân tướng, không cần sợ. Thái tướng cũng đối với người không dễ xài. Trong kia tương thư dễ sử dụng chứ?

Người dám đắc tội Thái Kinh Triệu Liêm, có thể người dám đắc tội đại hại người Lương Sư Thành?

Hoạn quan đại hoạn quan không phải thật nam nhân, cũng mặc kệ quân tử quan to phong độ, đắc tội hắn rồi, hắn chỉ định muốn trả thù, nhìn lạnh tại quan gia bên tai nói thầm một câu, người đây quan liên không cần nghĩ làm an ổn.

Các phủ quan trên cũng thật tận lực hỗ trợ, trừ triều đình nghiêm ngặt quản chế nô nhóm vũ khí, cái khác trang bị bao quát cung tên, lấy mực nát làm tổn thương các loại bảo hồng danh mục điều cho thương lương trên nước cước phí đội hộ vệ.

Các phủ cho cũng không nhiều, nhưng tập hợp lại cùng nhau liền tương đương khả quan.

Đặc biệt là tên rất nhiều. Bởi vì Triệu Nhạc nói rồi, ngư dân hộ vệ vũ lực quá yếu, cận chiến không được.

Thời đại này giặc cỏ đạo phi xác thực không ít. Làm ăn lớn, xác thực cần cường mạnh mẽ hộ vệ.

Ngược lại những trang bị kia chồng nhà kho vô dụng làm nát, cự vô dụng, mới lại tới nữa rồi, không bằng bán một cái nhân tình, làm chút chỗ tốt.

Người không ở vũ khí trên giúp Triệu gia. Nhân gia hoàn toàn có thực lực chính mình vũ trang. Vũ trang, người còn dám đi tịch thu không được.

Người nói có tào kho hiến ba ti, ngư sử Giám quân nhìn chăm chăm?

Mặc người cái gì quan, cuối cùng không đều quy trong ngoài tương cùng Khu mật quán. (Đồng Quán đã là Khu mật phó)

Trọng yếu chính là, quan trường hơi rõ ràng điểm, ai chẳng biết Triệu Công Liêm là hoàng đế trong mắt người tâm phúc, dự trừ Tể tướng, ai chẳng biết trâu bò mạng lưới liên lạc cùng hào phóng. Ai không có chỗ tốt nhưng đi đắc tội như vậy mạnh mẽ người tâm phúc rơi vào xui xẻo kết cục. Có thể sử dụng nhà nước núi hoang vũng nước mò điểm chỗ tốt, đại gia cười thâm.

Triệu Nhạc bận việc xong, đang định đi xem xem Tống Giang, Tiều Cái đến cùng là ra sao. Nguyễn Tiểu Thất đề van cầu hắn hỗ trợ từ huyện thành đại

lao mò cá nhân.

Nguyên lai thôn Thạch Kiệt có huynh đệ hai người, ca ca tên là Điều Quế, bí danh không mao giải, huynh đệ gọi là 'Biển Đầu Trư' Điều Xuân, trong nhà chỉ nuôi một cái lão mẫu, huynh đệ đều vô cùng cần khổ, cùng Nguyễn thị Tam hùng thân thiết.

Điều Quế đối nhân xử thế tính cách kiên cường mà thành thật, không quen đồ sức. Vì lẽ đó đều là đệ đệ đứng ra bán cá.

Ngày này, huynh đệ hai người đánh cá thương lượng việc trước mắt, cuối cùng quyết tâm theo Nguyễn thị huynh đệ khô rồi, dự định xử lý xong trong tay cá hãy thu tay đổi nghề, không ngờ liền gặp phải tai họa.

Điều Xuân cùng huyện thành mở từ lâu Ngô lão bản, nhân xưng ngô trăm vạn, nhân cá giới phát sinh xung đột.

Nếu là lấy trước gặp phải ngô trăm vạn bán cướp bán mua, Điều Xuân phần nộ, nhưng cũng là nhận, hiện tại Lương Sơn đến rồi cái Thương Châu tiểu ác bá, một cái càng mạnh mẽ hơn chủ, hơn nữa còn sẽ là điều thị huynh đệ chủ nhân chỗ dựa, Điều Xuân trong lòng có dựa dẫm, lại thêm động lại quá lâu phần hận, vừa thấy ngô trăm vạn hung hoành không nói lý, nhất thời liền hỏa trùng đỉnh môn, căn bản không phản ứng, kể tục mua đi chính mình cá.

Kết quả dĩ nhiên là bị ngô trăm vạn trắng trợn cướp đoạt cá, còn chỉ huy đồng nghiệp đánh Điều Xuân, nhưng vu cáo ngược Điều Xuân thâu qua hấn tiền tài, ngày hôm nay bị tóm còn tìm hấn đánh người, gọi tới thân mật bộ khoái đem Điều Xuân nhốt vào nhà tù, phái người đi tuyên bố nói điều gia nếu như không trả hấn bị thâu 500 quan, Điều Xuân sẽ chết tại trong ngục đi.

Đáng thương, điều gia đừng nói 500 quan, chính là năm quan cũng là con số trên trời, cái nào làm nhiều tiền như vậy a.

Triệu Nhạc nở nụ cười: "Tiểu Thất ca, ta vừa tới Lương Sơn địa giới, còn không có lập uy, không thể thiếu có không có mất du côn ác lại tìm việc vơ vét. Đã có người muốn chết, cái kia ta tiện tay đồng thời làm."

Nguyễn Tiểu Thất cao hứng a.

Ta một cái khổ ha ha, cũng có thể như vậy vênh váo?

Triệu Nhạc vỗ một cái bả vai hấn: "Sau đó, bất kể là ai, nếu như biết rõ người là ta huynh đệ, vì là nhà ta làm việc, còn có ý định làm khó dễ thậm chí làm hại, chỉ đề ý buông tay giáo huấn. Có việc, ta chịu trách nhiệm. Đương nhiên tiền đề là đừng chịu thiệt, càng không thể đem mệnh làm mất đi. Nói cho ta, ta thay người thu thập."

"Việc này giao cho ta. Người đừng tiếp tục phân tâm, cùng các ca ca luyện thật giỏi đao, sớm ngày có ngành bản lĩnh, mới tốt đi hải quân đảm cương to lớn hơn trách nhiệm."

Đến Lương Sơn, Triệu Nhạc mới biết, Vận Thành tại Lương Sơn Bạc phía tây thuộc về Vận Châu, không thuộc về Tế Châu. Tế Châu tại Lương Sơn Bạc mặt nam

Khoái mã về Vận Thành tìm tới tọa trấn nơi đây cựu gia Khương Tư Minh, nói rồi Điều Xuân sự tình.

Khương Tư Minh cũng nở nụ cười: "Ừm. Việc này ta đây tới làm cái vang."

Triệu Nhạc cười gật đầu, yên tâm để cựu gia tự mình xử lý. Mấy năm qua sự thực chứng minh, cựu gia mèo già hóa cáo, thêm vào rèn luyện, bây giờ tuyệt đối là cái vững chắc có thể làm ra nhân vật hung ác.

Khương Tư Minh trực tiếp đến huyện nha, nói Điều Xuân là lão bà hấn bà con xa, trước đây quá bận bịu trong nhà chuyện làm ăn, sơ sẩy chăm sóc, hiện tại hải tử xảy ra vấn đề rồi, bị oan uổng, đây không phải hành, xin mời Tri huyện thả người.

Tri huyện mới tới, cùng Khương Tư Minh không có cái gì giao tình, nhưng nghe được rõ ràng: Cái gì thân thích, đó là có. Bây giờ thôn Thạch Kiệt thành Thương Triệu địa bàn, thôn dân bị bắt nạt, đây là trần trụi đánh Thương Triệu mặt. Thương Triệu sao khản ngừng lại. Chỉ sợ là muốn mượn việc này lập uy, có người muốn xui xẻo rồi.

Chính mình vừa tới, đối với chỗ này còn chưa quen thuộc, nha dịch cũng không có nhận toàn, chớ nói chi là giao tình. Chỗ hồng là chưa chín tất tin cậy nhân thủ, công tác nhất thời không dễ làm, chỗ tốt chính là hiện tại, đem ai xá đi ra ngoài, cũng không lợi hại can hệ, không để tâm đau nửa đêm.

Thật vất vả làm được thực quyền Tri huyện, Thương Triệu thực sự không đắc tội được. Hấn cũng không muốn đem mình ném vào, vội vàng đem mí mắt lung lay trước hết dựa vào chính mình Áp ti Tống Giang tìm đến, khiến hấn mau mau xử lý tốt việc này, "Nhớ kỹ, vạn không thể để cái kia Điều Xuân chịu một chút ủy khuất."

Truyền thuyết 'Cập Thời Vũ' Tống Giang lúc này mặc dù còn tuổi trẻ, khoa cử vô vọng dùng tiền xoay chuyển lại đồ, cũng không làm mấy năm, cũng đã hiện ra dân gian chính khách thiên phú, có rồi lại đầu lão lật thủ đoạn, trên mặt vội vã đáp ứng, trong lòng nhưng có khác chủ ý.

Sớm nghe nói Thương Triệu lợi hại, Thương Châu tiểu ác bá rất hung hăng, không biết có gì lợi hại thủ đoạn, ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút. Vị này Khương ông chủ lớn rất sẽ làm ăn, cũng biết làm người, có thủ đoạn, nhưng dù là mí mắt quá cao, không đem bọn ta những này lại viên đề ở trong mắt, trước đây biết thực lực người đáng sợ, không dám trêu chọc người, mặc người tại Vận Thành tùy ý kiếm tiền, hiện tại, người muốn cầu cạnh ta, vậy thì coi là chuyện khác.

Khà khà, cho rằng biết Huyện lão gia gặt đầu, người cái kia thân thích liền có thể ung dung ra tù?

Qua không được cụ thể làm việc bọn ta những này người không lọt mắt tiểu lại một cửa, người đừng hòng toại nguyện. Diêm vương dễ chịu, tiểu quý khó chơi không phải là tùy tiện nói một chút.

Tìm đến huyện bộ khoái phó đầu lĩnh, nói dễ nghe một chút xưng Phó Đô đầu Lôi Hoành như vậy nói như thể một phen.

Đầy mắt là tiền Lôi Hoành nghe được có tài có thể phát, vui mừng khôn xiết, chạy đi Thương Triệu tiệm giết dê béo.

Nghe xong Lôi Hoành quanh co lòng vòng tỏ nửa ngày khổ, nói rồi nửa ngày làm khó dễ mà nói, thực tế chính là muốn mượn còn ngô trăm vạn 500 quan cố, dọa dẫm vợ vết 500 lạng mới thả người. Khương Tư Minh nở nụ cười.

"Lôi đầu, người xác định người tình ngữ?"

Lôi Hoành đầu tiên là sững sờ, các tình qua vị đến, nhất thời then quá hóa giận. Từ khi làm bộ khoái phó đầu lĩnh, chính là Tri huyện đại lão gia cũng chưa từng như vậy xem thường hẳn.

Thương Triệu thì lại làm sao?

Cường rồng không ép địa đầu xà. Một cái ngoại lai hộ, thế lực của người lớn, bất lập long ta cũng là thôi, nhưng người tuyệt đối đừng có việc cầu đến ta. Có cơ hội, ta liền tìm người phiền phức. Đắc tội ta, còn muốn ở chỗ này an ổn phát tài? Hanh ——

"Đã như vậy, cái kia ta lại đi nói một chút ngô đại quan nhân, nhìn hẳn có thể hay không rút lui đơn kiện, bỏ qua cho nhà người thân thích."

"Đại quan nhân? Bỏ qua cho?"

Khương Tư Minh nhìn tham tài tâm hồn không có mắt cũng không biết có phẩm không có cấp bậc tiểu lại đầu lĩnh, không chút nào động khí, cười híp mắt nói: "Họ Ngô còn có đơn kiện? Lôi đầu là muốn đi chi chiêu bỏ một cái chứ?"

Phất tay một cái: "Biết người năng lực. Ta sợ người. Đi thôi."

Lôi Hoành có chút tọa kéo cảm giác, nhưng nhưng chưa từ bỏ ý định, vừa nghiêng đầu, ngẩng đầu ưỡn ngực đi rồi.

Có thể chốc lát lại trở về, tức giận quát hỏi: "Khương chương quỹ, người dám tung hung hại người?"

"Hại người?"

"Há, cái kia không có mắt ngô lưu manh ác ôn a?"

Khương Tư Minh nhưng cười híp mắt: "Đúng nha, ta đánh hẳn, hẳn không chỉ không trách ta hận ta, còn liên tục cảm tạ ta thay hẳn chết đi phụ mẫu Giáo hội hẳn làm người như thế nào, vì biểu đạt chân thành lòng biết ơn, tự nguyện đem quán rượu kia cho không ta, đồng thời khổ cầu ta thu hồi hẳn toàn bộ gia sản. Người hãy nghe cho kỹ, là toàn bộ, một điểm không để lại. Hẳn là người tráo? Người không nở lòng bỏ không phục nha?"

Đưa tay, "Hừm, người có lá gan đem ta cũng bắt được đi. Nhất gan, để Ngô ăn mày cáo ta, để huyện Đại lão gia tự mình hạ lệnh nắm chắc ta."

"Người là lập tức nắm chắc, vẫn là mau chóng rời đi tìm người chi chiêu a?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 25: Vận Thành Lương Sơn Ngũ Thiên Cương

Lôi Hoành lại tham tài, cũng không gan lớn đến dám nắm chắc Thương Triệu đại cữu gia.

Hắn nổi giận đứng dừng lại đi tìm ngô, cái kia tên ăn mày, muốn xui khiến bên trên cáo, không ngờ ngày xưa uy phong ngô trăm vạn đầy đầu heo như thể sưng đen tím đầu, hiện đang huyện nha qua phòng khế cho Thương Triệu tiệm, làm tốt tất cả sau, lại xin mời Thương Triệu phòng thu chi thay hẳn cảm tạ

gừng đại quan nhân giáo dục chỉ ân, vô cùng đau đớn mà tỏ vẻ tiểu nhân sau đó tuyệt đối sẽ cố gắng làm người, làm người lương thiện, đối phó xã sẽ hữu dụng người, làm

Nhìn ra Tri huyện Thi Văn Bản thẳng thắn lắc đầu âm thầm cảm thán: Thương Triệu tiểu ác bá là thật ác độc a.

Hắn cũng không đồng tình đồng dạng là ác bá, nhưng là không có chân thực lực, chộc càng ác hơn, đi rồi vận xui để nhui ác bá, càng sẽ không chủ trì chính nghĩa chống đỡ duy quyền.

Giữa hai người không có một mao tiền quan hệ. Ai quản một cái ác ôn chết sống. Có thể làm cho quyền lực sợ hãi chỉ có cang hung hăng hơn quyền lực, tuyệt không là dân ý. Vì lẽ đó, có quan hệ, hắn cũng đến theo Thương Triệu đến.

Lôi Hoành suy sụp, còn không có ý thức được chính mình là bị Tống Giang sử dụng như thương, chuyển hướng đi Tống Giang hỏi kẻ.

Tống Giang lúc này đang âm thầm hoảng sợ.

Dưới tay hắn nha dịch cơ sở ngầm nói cho hắn, Thương Triệu tiệm đi tới ngô tửu lâu mấy người, ở bên trong đem hết thủy tửu lâu đồng nghiệp đánh gần chết, sau đó không biết làm sao ngô liền thành thật đem mình lấy các loại thủ đoạn cướp đoạt đến tài sản đều giao cho đánh người già, trước mặt mọi người nói là tự cảm nghiệp chướng nặng nề, từ đây thay đổi triệt để chân thật từ đầu làm lên, tranh thủ. .

Tống Giang lúc này đã cùng nhân vật giang hồ có bao nhiêu lui tới, tính cảnh giác rất cao, nguy cơ ý thức rất mạnh, lập tức ý thức được; Thương Triệu làm việc coi trọng hiệu suất cao lưu loát, thủ đoạn tàn nhẫn, muốn thu thập ai, tuyệt sẽ không bỏ qua, lấy thân phận bồi cảnh, có thể lấy các loại tội danh quang minh chính đại bóp chết tuyệt đại đa số kẻ thù.

Tượng ngô loại này hắc để kẻ ác quá dễ thu dọn. Bức ra khẩu cung, uy hiếp báo quan đưa lên pháp trường, thậm chí ngay cả luy tử tôn đều xong đời, ngô còn không đến lập tức nghe lời làm theo tất cả. Đây vẫn là tốt đẹp. Nếu Thương Triệu lưới khó khăn, xem thường khó khăn, chỉ sợ sẽ trực tiếp trên hắc thủ đoạn, đầu xuôi đuôi lọt.

Nghĩ tới đây, Tống Giang cảm giác cái cổ lạnh cả người, không khỏi rung mình một cái.

Là ta kiến thức nông cạn, nghĩ đến đơn giản. Có thể đem chuyện làm ăn làm được lớn như vậy gia tộc sao lại không phải Hắc Bạch thông ăn cường chủ. Ta nhỏ nhỏ này lại đâu, nếu là bị phát hiện trong bóng tối ước lượng bọn họ cân lượng, chỉ sợ bóp chết con kiến như thế liền thu thập ta. Xem thường khó khăn, bọn họ tùy tiện tìm tên ăn mày dâm ta mảy dao. . . .

Tống Giang không dám suy nghĩ nhiều, đối với Lôi Hoành thờ dài nói: "Là Tống Giang cân nhắc không chu đáo. Nhà này người quá hung ác mạnh mẽ. Huỳnh đệ ta làm bất quá. Không thể làm gì khác hơn là nhận tài. Mau nhanh thả người đi. Đờ phải cũng bị ghi nhớ trên."

Lôi Hoành lúc này cũng rõ ràng tự thân tình cảnh, nhất thời kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Khương Tư Minh thấy Điều Xuân chỉ là da thịt chịu chút khổ, nhìn đáng sợ, kỳ thực cũng không lo ngại, lúc này mới yên tâm. Sắp xếp đại phu mau mau trị liệu, rồi mới hướng trên mặt thành thật nhận sai xin lỗi Lôi Hoành nói: "Nói thật cho người biết, Điều Xuân như có sơ xuất, đừng nói người, liền người người sau lưng cũng đừng dễ chịu. Tài bay vạ gió tại quan trường không phải là tùy tiện nói một chút trò cười. Huống hồ các người thật làm không chuyện nên làm"

"Đi đem cái kia cầu kết ngô lưu manh, đánh Điều Xuân bộ khoái đều bắt được, đưa nha môn trị tội, để bọn họ bồi thường tiền thuốc thang 500 quan. Các người sai lầm liền hoàn toàn bỏ qua. Chuyện sau này sau này hãy nói."

Xem Lôi Hoành thở một hơi, Khương Tư Minh nghĩ chính từ nghiêm nói: "Người trong cửa quan ăn bách tính cung dưỡng cơm, hoa bách tính cung dưỡng bạc, sẽ không giữ gìn triều đình kỷ cương, bách tính lợi ích, thật sự coi chính đạo không thịnh hành, khoác thân quan y liền có thể tùy ý làm ác không cần bị trừng phạt? Người khác không làm. Nhà ta làm"

Lôi Hoành ngạc nhiên, lập tức đối với mới vừa khô rồi ác bá sự tình gừng đại quan nhân nói như vậy, rất không cho là đúng, nhưng giờ khắc này không dám biểu lộ nửa điểm, thừa dịp, mau mau tìm Tống Giang đi làm sự tình.

Tống Giang nhưng lúc ẩn lúc hiện cảm giác Khương Tư Minh không phải đang đùa giảo đầu hồ đuôi lừa đời lấy tiếng nguy quân từ cái kia một bộ. Hắn cũng nghe nói Thương Triệu lương thiện truyền thống, nghiêm cảm gia phong, nhân gia mấy đời người thật làm như vậy rồi. Cái kia Triệu Liêm tuy cũng là thảo hoàng để niềm vui sung thân, có thể làm quan thật không có đến chọn, ai cũng không thể nói hắn không phải quan tốt. Thương Triệu cũng là ầu từ là cái ác danh cùng thiện tên xoắn xuýt quái thai, bại hoại Thương Triệu danh tiếng.

Thôn Đông Khê Tiểu Cái thấy Lương Sơn cấp tốc biến dạng, kinh ngạc một lát, ánh mắt lấp lánh than thở: "Khai thông thủy bạc xung quanh chư phủ, liền núi mang nước độc chiếm 800 dặm vì là hàng hóa trung chuyển trại. Đây Thương Châu Triệu gia thật lớn chuyện làm ăn! Thật là bá đạo khí phách!"

Đang cảm thán, Triệu Nhạc đến rồi.

"Nhạc ở nhà liền nghe nói qua Bảo chính vũ dũng hào khí, nay mạo muội tới chơi, xin mời Bảo chính bao dung."

Tiểu Cái không hiểu nổi vị công tử nhà giàu đối với cái nông thôn cường hào vì sao như vậy tôn kính khách sáo, chỉ là mặt ngoài nhiệt tình chu đáo, trong lòng phòng bị nghiêm ngặt. Thân phận chân chính của hắn cũng không sạch sẽ.

Nhưng kỳ quái chính là Triệu Nhạc không có nói mấy câu liền chuyển tới võ nghệ trên, đồng thời không kiêng dè mới mới quen liền truyền thụ mấy chiêu tinh diệu đao pháp, sau đó lại da mặt dày đã tới mấy lần, song phương có khai thông và hảo cảm.

Tiêu Cái suy đoán thân phận của chính mình cùng Triệu trang chủ lúc trước cực tương tự, tính khí, phong cách hành sự, bản lĩnh cũng tương tự, đây là Triệu Nhạc yêu thích thân cận hẳn nguyên nhân, cũng cảm giác được Triệu Nhạc xác thực vô ác ý, đồng thời thành lòng kết giao, thiện ý tràn đầy, bằng không ai sẽ đem phong thân tuyệt kỹ truyền ra ngoài.

Cũng yên lòng không ít, bắt đầu có chút thành tâm tiếp nhận.

Hắn không biết vén vén mấy ngày, Triệu Nhạc đã đối với hắn có sâu sắc nhận thức.

Tiêu Thiên Vương không hổ Thiên Vương danh xưng, trời sinh thần lực, dùng mãnh cường hãn , nhưng đáng tiếc tại thích hợp nhất tập võ giai đoạn không có được danh sư chỉ điểm, bằng không có Ngũ Hồ Thượng tướng khả năng.

Người này gan lớn công chính hiệp nghĩa, nhưng nói cho cùng trong xương chính là cái nông dân, chỉ có điều so với bình thường nông dân có bản lĩnh, có kiến thức, có can đảm, có hào khí, lòng dạ trống trải giăng nhĩa khí.

Lý tưởng của hắn sinh hoạt chính là có cơm ăn, có tiền hoa, có anh đây bằng hữu tại cùng uống rượu, nhàn nhàn, làm chút yêu thích sự tình, đương nhiên lấy hắn vì là Đại ca. Tiêu dao tự tại không ức hiếp, ai dám khiêu khích sinh sự liền sáng khoái trần trề trả thù trở lại.

Một câu nói, Tiêu Cái là cái có tương tự người hiện đại theo đuổi cổ nhân, nhưng không có chí lớn.

Triệu Nhạc cũng nhận thức 'Trí Đa Tinh' Ngô Dụng, một cái tâm tư hoạt đen Học Cứu mà thôi, tầm mắt không chịu nổi.

Lại có ý cùng trong tiểu thuyết khen ngợi Hiếu Nghĩa Hắc Tam Lang 'Cập Thời Vữ' Tống Công Minh nhận thức.

Sách sử có viết Tống Giang, tại sao tạo phản, Triệu Nhạc không rõ ràng, trước mắt nhưng thấy rõ chân tướng.

Ở cái này Bắc Tống bên trong, Tống Giang là cái rất có có người mị lực kiêu hùng, cũng tự nhận có trị quốc an bang khả năng. Hắn thiện ghi nhớ thức sự tình, làm việc nơi nhân thủ cổ tay cực kỳ tuyệt vời, bởi vậy không cam lòng bình thường nhưng nhưng không có cách tại hiện hữu bên trong thể chế thay đổi mà bất mãn hiện thực.

Hắn trong xương là quan, muốn trở thành bị hoàng đế thưởng thức cũng vì hoàng đế tận trung đỉnh cấp đại quan, cứ việc bản thân chỉ là cái không đủ tư cách tiểu lại, theo Tống Đình chính trị thể chế quy tắc, bình thường tới nói cả đời không có thể trở thành chân chính quan, chớ nói chi là đại quan.

Lý tưởng của hắn là nắm đại quyền, hô mưa gọi gió, oai phong lẫm liệt, hoàng đế nhờ vào, người người sùng bái kính nể, quang tông diệu tổ, trong lịch sử lưu danh. Hiện thực nhưng một chỗ gà mao.

Bởi vậy có thể lý giải, chính là lý tưởng cùng hiện thực, tự xưng là năng lực cùng thấp kém thân phận, hai người chênh lệch cực lớn để hắn ngoài miệng tổng tự xưng kẻ hèn, khiêm tốn người ngoài, gặp chuyện nhưng là lão tử định đoạt. Dù cho mười mươi người việc kết hôn, cũng là ta làm chủ liên làm chủ. Người muốn gả ai không quá quan trọng. Ta muốn người gả cái thô lỗ nóng nảy vũ phu hoặc càn vô sỉ chú lùn, người phải thành thật gả cho. Người là lão đại làm sao? Người muốn làm sự tình, ta không đồng ý người liền làm không được. Ta nghĩ làm ra sự tình, người cản cũng không ngăn được.

Tiêu Cái thị phi quan là tiểu dân ý thức, thiện chính là thiện ác chính là ác, thiện ác rõ ràng, chính tà bất lưỡng lập.

Thân là đi đầu nộp thuế đi lính nông dân tiểu đầu lĩnh, hắn ăn qua và người ác quan vị đáng, bị tức nước vỡ bờ, làm việc cũng là trả thù trừng phạt bản thù tà ác, tại quan niệm của hắn bên trong tà ác không thể tha thứ.

Mà Tống Giang thị phi thiện ác quan là quan thức, phán đoán thị phi thiện ác cơ bản tiêu chuẩn là: Có hay không phù hợp "Đại cục" lợi ích, nói trắng ra chính là có hay không đối với ta cùng ta tập đoàn có lợi, thiện ác thị phi là có thể lẫn lộn, mỗi khi cần, điên đảo thị phi Hắc Bạch không là vấn đề.

Hắn có ý nghĩ của chính mình cùng làm việc mục đích, lợi dụng Tiêu Cái quen thuộc cố định phân tạc, không mọi việc tự thân làm, không am hiểu chơi quyền lực du hí, chậm rãi không tương Tiêu Cái.

Làm Tiêu Cái cùng anh đây huynh đệ thoả thích tiêu dao khoái hoạt, qua một ngày kiếm một ngày, 'Ăn no chờ chết' bậc này cây cỏ theo đuổi, cùng Tống Giang bưng bưng đã tâm cùng quan niệm phát sinh sắc bén xung đột, mà Tiêu Cái lại nhân lão đại thân phận, để Tống Giang kiêng kỵ danh tiếng cùng thực tế thao tác phương diện trở ngại vân vân mà không cách nào chạy về phía lý tưởng, vậy chỉ có thể là để chặn đường Tiêu Cái chết đi.

Nhân lịch sử sự hạn chế, Tống Giang không làm được phóng tầm mắt thế giới, ánh mắt chỉ chăm chú vào Đại Tống bên trong một góc, đừng nói hải ngoại, chính là nam bắc phương hướng sự tình, hắn cũng không có cái gì kiến giải. Lấy hắn kiến thức, thủ hạ lợi hại đến đâu cũng dần vật không ra lật đổ lịch sử sự kiện lớn.

Triệu công nhạc không có đưa cái này một bụng quyền mưu thủ đoạn lùn đen để ở trong mắt.

Tổng một câu nói, đối với Tiêu Cái, Tống Giang, Ngô Dụng loại này anh hùng, đều là thất vọng.

Cao hứng chính là kết bạn 'Mỹ Nhiễm Công' Chu Đồng.

Người này chiều cao tám thước bốn, năm, râu hùm nhem, trường một thước 5 tấc; mặt như trùng tảo, mục nếu lắng tĩnh, tự Quan Văn Trường, bộ chiến cùng mã chiến năng lực phi thường cân đối, đối nhân xử thế thận trọng có mưu lược, võ nghệ tinh thông, nhưng không có dã tâm gì, nhẫn nhục chịu khó, đáng giá cố gắng bồi dưỡng trọng dụng. Triệu Nhạc thuận lợi dạy chút thương thuật.

Cho tới 'Sáp Sí Hồ' Lôi Hoành, như tiểu thuyết miêu tả mặt như Yukari nước màu, một bộ phiến quyền chòm râu, có hảo hán tương, khỏe mạnh xác thực tính toán hơn người, có thể khiêu ba trọng khe rộng chính là khoác lác.

Triệu Nhạc cảm giác là: Người này không phải anh hùng, trong xương chính là cái không thức ngộ cuồng tham bị tiêu lại.

Một lòng nhiệt tình Triệu Nhạc cuối cùng được ra cái kết luận: Tiểu Cái, Tổng Giang tư muốn truy cầu đã sâu tận xương tủy, hơn nữa đều quyết giữ ý mình mà tự phụ, khó có thể thay đổi. Ngô Dụng chính là cái có khôn vặt cò đầu tuồng, không có chính mình kiên trì lý tưởng, không có lãnh tụ khí chất cùng thủ đoạn, chỉ xứng làm quân sư quạt mo. Mà Vận Thành Ngũ Thiên Cương là Lương Sơn chính trị tập đoàn cơ sở hạt nhân, tại lãnh đạo của bọn họ dưới, lấy bọn họ tổ chất, bất kể là chỉ đạo tư tưởng, vẫn là Lương Sơn tổng hợp thế lực, cần bản không thể có đại thành tựu, tranh đến đâu đi, hung cuồng một hồi, bị trở thành hướng ưỡn lên tay chân đồng lõa, sử dụng như thương là tất nhiên kết cục.

Triệu Nhạc cảm giác tâm có chút thống, không thể không thay đổi sớm định ra đáp nặn Lương Sơn tập đoàn kế hoạch, một lần nữa cân nhắc những người này tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 26: Khuất chết đệ nhất làm nền hảo hán

Tháng bảy chưa chính là nóng bức khó chịu thời tiết. Hiện tại ven ven buổi sáng tám giờ khoảng chừng, đã là liệt nhật khốc độc. Phóng tầm mắt nhìn tới. Lá xanh buông xuống. Chó há to miệng, đuôi dài đầu lười, nằm nhòai trên đất phờ phạc trắng thẩn thò. Người bất động cũng một thân thân mồ hôi. Chỉ có con ve tàng trên cây vô tri không sợ hoan minh.

Chói mắt nhật ánh sáng rất vô tình bao phủ kinh tương một cái có trên dưới một trăm gia đình tầm thường sơn dã thôn trang.

Ngoài thôn phương xa bí mật liễu xanh ẩm dưới có bốn con chiến mã, mã mang bọc hành lý, quải đao kiếm.

Bên cạnh ngựa đứng bốn người.

Một nước cỏ tròn cây đay tay áo ngắn, quần, dây buộc hắc bì giày xăng-đan.

Trong đó đặc biệt hùng khoáng hán tử đầu đội đỉnh đầu mũ dạ tựa như gió lửa mạch cái biên mũ rom, trên mặt râu mép thổi đến sạch sẽ, một thân xám đậm.

Khác hai năm khinh hán tử đều là một thân hắc. Cao cái vị kia mũ rom sau lộ ra một bó cùng cánh tóc dài. Hơi ải chút thân thể có vẻ đặc biệt trắng quắt cái thanh hư hư đầu troc, đang dùng mũ rom quạt phong.

Tối ải thiếu niên trên người lam đậm, hạ thân nhũ hời khố, trên đầu bọc lại lam nhạt tơ lụa, trên thêu một con Bạch hổ. Bạch hổ đầu đang noi trên trán phương hướng, chân trước vừa lúc ở đầu hai bên, nhìn xa không nổi bật không cảm thấy cái gì, gần xem này thêu dữ tợn khủng bố, trông rất sống động, cho ôn hòa thiếu niên bằng thêm oai hùng sát khí.

Bộ này cảnh, người sẽ cho rằng là thời thượng minh tinh tại cổ điển sơn thôn tham diễn ta cổ trang võ hiệp đại kịch.

Phía trước thì có thôn tiệm tiệm rượu, bốn người sẽ không đi rửa mặt, thản nhiên dưới trường uống một chén tiêu tiêu thụ, liền trạm này làm nhiệt, hành vi có chút ngốc.

Càng ngu hơn có khối người.

Đại mặt trời bạo sái dưới.

Cửa thôn lấp lẩy hai, ba trăm ở trần hán tử cầm đao thương côn bổng phản cào đầu. . . . Lại còn liệt quân trận. Bọn họ hiển nhiên tại thù vạ quê hương của chính mình.

Đối diện trên dưới một trăm mét ở ngoài là bảy mươi, tám mươi cái hán tử, người tuy ít, nhưng càng tuổi trẻ bao bọc, đều là chân chính vũ khí, có đao thương, còn có tự chế cung tên, đội ngũ tán loạn, nhưng hung hăng khí thế so với người nhiều đối thủ không biết cao hơn bao nhiêu lần. Hiển nhiên là đến đánh cướp hành hung quen tay giặc cướp.

Trung gian mang theo ba vị chiến kỵ, người tuổi cũng không lớn, một chọi hai, vẫn là giặc cướp phương hướng nhiều người.

Hai giặc cướp đầu lĩnh, một cái là tỏ rõ vẻ râu rậm hắc mặt đỏ khô ngo đại hán, tướng mạo tự ác quỷ chuyển thể nhân gian sát tính, tay xách hai cái đại dây sắt, nói dễ nghe một chút khiến thép ròng song gần.

Ở phía xa quan sát thiếu niên trong mắt, nó chính là làm ầu đại dây sắt.

Khác một người dáng đắp thanh tú rất nhiều, mặt mày rất có anh khí, mã trước quai cung tên, tay cầm nhận lĩnh trường đao.

Hai phe ngóc đầu liên tại dưới mặt trời chói chang đứng, dường như tại so đấu ai so với ai khác càng nạt bạo sái tựa như.

Giằng co một hồi lâu, cái kia ác quỷ giặc cướp đầu lĩnh trước tiên không chịu được, hét lớn: "Đỗ thôn chính, bọn ta huynh đệ tán người là thật anh hùng, nay là lần thứ ba đến xin người nhập bọn làm lão đại. Lưu Bị đưa kia ba cổ cái kia cái gì, Gia Cát Lượng đều xuống núi. Bọn ta tâm như thể thành, người vì sao không động tâm?"

Cái kia Đỗ thôn chính trên mặt vì cần, tướng mạo ngay ngắn hùng vũ, thân thể kiên cường hùng tráng, tay cầm một cây bát xà mâu, nhìn dáng đắp là toàn sắt chế tạo, làm sao cũng có nặng mấy chục cân.

Hắn mặt đem mồ hôi, ha ha nở nụ cười: "Hai vị, các người tới ta thôn cướp đoạt, còn muốn liên người cũng cướp đi. Cái này gọi là tâm thành?"

Thanh tú giặc cướp đầu lĩnh cầm đao hướng về Đỗ thôn chính liền ôm quyền: "Đỗ huynh, người đây đồ liễu thôn đang chặn ở ta Mộc Lan Sơn dưới, nếu không phải mời người anh hùng, bọn ta làm sao sẽ làm nó tồn tại hôm nay?"

"Chúng ta trụ như thế gần, không phải kẻ thù, tự nhiên hẳn là người một nhà. Bằng không, song phương cũng không tốt qua. Chính là hiệp thì lại cùng có lợi, phân thì lại lưỡng bại câu thương."

"Đỗ huynh, người xem một chút, một cái Hoa Thạch cương gieo vạ đến Giang Nam một mảnh kêu rên, lúc này mới tiến hành rồi bao lâu? Lại quá mấy năm, chúng ta những này thảo dân còn có thể có đường sống?"

Có ngày sống dễ chịu, ai rất nương đồng ý làm cường đạo qua liếm máu trên lưỡi đao lo lắng đề phòng tháng ngày. Quan bức dân phản, không thể không phản.

Đỗ huynh như vậy anh hùng, không cam lòng người nhục người bắt nạt, ta xem người nhất định sớm muộn đi ta con đường này. Nếu sớm muộn muốn phản, vì sao không sớm hơn một chút bắt tay?

Chúng ta nếu kết thành cây mộc lan tam kiệt, kịp lúc đánh căn cơ tráng thế lực lớn, khai hỏa tên gọi, bằng người bản lãnh của ta, nhất định có thể xông ra điều đường sống phú quý lộ đến."

"Ta những câu lời tâm huyết. Xin mời Đỗ huynh cân nhắc."

Cái kia ác quỷ đầu lĩnh theo câu: "Đúng, Đỗ lão đại so ta thông minh gấp trăm lần, ta đều có thể nghĩ thông suốt. Người đảo mắt đã nghĩ thông. Chúng ta tượng Lưu Quan Trương như vậy kết nghĩa, lại nắm chắc cái Gia Cát Lượng làm quân sư, tổng cộng đồ phú quý, cùng chung khoái hoạt. Nhanh đừng làm phiền. Sớm hiệp sớm tốt. Xem ta sái, đầu đều mơ hồ."

. . . . Song phương nói không tới cùng nơi, ác hán giận: "Xin mời không được, bọn ta bắt người lên núi, xem người chưa bao giờ từ." Xong tới trước động thủ.

Đỗ thôn chính cười nói: "Các người đến có bản lĩnh đó."

Thanh tú đầu lĩnh hiển nhiên không yên lòng ác hán huynh đệ, lập tức thúc ngựa trợ chiến. Nhất thời ba kỵ giết tới một chỗ. Chiến mã xoay quanh. Một chọi hai. Đánh đến mạo hiểm kịch liệt.

Phương xa thiếu niên nhìn biết, đối với hùng khoáng hán tử cười nói: "Su phụ, ba người này đều đủ đột nhiên. Võ nghệ không kém, có sở trường riêng, ít nhất đều căn cơ vững chắc."

Hùng khoáng hán tử không lên tiếng, chỉ lặng lẽ quan chiến.

Thiếu niên lại cười nói: "Su phụ, Đỗ thôn chính võ nghệ, ta nhìn làm sao cái kia nhìn quen mắt a? Hẳn bản lĩnh so cái kia hai giặc cướp đầu lĩnh thêm cùng nơi cũng cường hơn nhiều. Bọn họ bình đến hung mãnh, cũng không phải thật giết. Huyền nào giặc cướp không phải giặc cướp. Kháng tặc không giống kháng tặc, đều thủ hạ giữ lại đúng mực đây. Bằng không, lấy Đỗ thôn chính mãnh liệt thực dụng mâu pháp, sớm đem đối thủ chọn."

Thiếu niên tự nhiên là Triệu Nhạc. Hai hán tử áo đen tự nhiên là Lục Thiết Tê, Lư Thiết Ngưu.

Vô danh lão đạo hừ một tiếng: "Tiểu đứa bé, phí lời thật nhiều, có não nhiệt còn chưa đủ nguoi nhìn? ."

Nói chuyện, con mắt không có một chút nào dời đi phương hướng.

Triệu Nhạc hi hi cười nói: "Ta chỉ là hiếu kỳ. Vị này Đỗ thôn chính may mắn được nguoi coi trọng, lão nhân gia nguoi lại là lừa gạt bao lâu liền vứt bỏ hẳn? Còn có oa, nguoi đến cùng vứt bỏ qua mấy mầm mống tốt?"

Mặt đại lão đạo nghe xong lời này, lại hiếm thấy nét mặt già nua ửng đỏ.

Đang tượng Triệu Nhạc nói như vậy.

Cái này Đỗ Học rất có tập võ thiên phú, đôi nhân xử thế vững vàng dày nặng tin cậy, nhưng đáng tiếc gặp phải đã hơn mười tuổi, không cách nào luyện bản môn hạt nhân diệu pháp, dạy hơn một năm, mới mẻ được rồi, vẫn là bỏ đi rồi đi.

Hắn rút cục nữu mặt trừng Triệu Nhạc một chút: "Em bé, sư phụ xem nguoi là ngựa người ngựa."

Dừng một chút lại hừ một tiếng, âm thanh tiểu Hứa nhiều, đại khái chỉ có bên cạnh Triệu Nhạc có thể nghe thấy.

"Tiểu tử thú, sư phụ xem nguoi vì là khuyết đem ít người sốt ruột, cái kia cái gì yêu nhất nghiên cứu khoa học đều không lấy, sợ nguoi gấp hồng rồi, bỏ đi bản môn truyền thừa, lúc này mới muốn giúp nguoi một tay. Không chối từ lao khổ tới đây. Tiểu tử nguoi lại còn nói nói mát. Thực sự là không hiểu được tôn trọng lão nhân. . ."

Mơ mơ hồ hồ theo sư phụ đi tới nơi này, Triệu Nhạc nhìn thấy lập tức ba người, sớm rõ ràng sư phụ cùng chính mình xuôi nam mục đích, trong lòng ám áp, biết sư phụ vì là chống đỡ giấc mộng của chính mình, hiện đang làm to chuyển biến đại nhượng bộ, rồi lại là hi hi nở nụ cười: "Được chưa, sư phụ. Bản lĩnh của bọn họ, ta đều thấy rõ. Nguoi sớm có đề. Đại trời nóng, bọn họ diễn đến luy. Chúng ta ngốc đứng cũng khó chịu không phải?"

Lão đạo yết hầu nhúc nhích, hẳn là khát nước, ừm một tiếng: "Đánh tới đánh lui, không có điểm ý mới. Vô vị."

Phất tay một cái, "Đi thôi."

Triệu Nhạc xoay người lên ngựa, chạy tới hô to: "Này, trời nóng như vậy, các nguoi không khát a?"

Đang đánh cho não nhiệt ba người nghe tiếng đều không hẹn mà cùng thu tay lại, tách ra sau đều hướng bên này xem.

Cái kia Đỗ thôn chính nhìn thấy bốn người "Quái dị" trang phục, đầu tiên là hơi sững sờ, các thấy rõ hùng người giàu có nói đáng đáp, nhất thời kinh hỷ quát to một tiếng: "Ân sư? !"

Thúc ngựa thẳng thấn chạy tới, hoàn toàn không thấy Triệu Nhạc tồn tại.

Triệu Nhạc không để ý lắm, trùng hai gác cướp đầu lĩnh hi hi cười một tiếng nói: "Hai vị hảo hán. Ta khiến Triệu Nhạc, đến từ Thương Châu Diêm Sơn Triệu gia trang. Nay bởi sư phụ tìm đến người. Tìm tới, bao quát hai người các nguoi. Nếu ta không có đoán sai mà nói, nguoi là Vệ Hạc. Nguoi là Phong Thái. Đều là kinh tương đại địa hiếm thấy hảo hán."

Tay đập mái che nắng, "Ngày này hẳn là cùng các anh em bơi uống rượu tốt thời gian. Nếu không chê, ta thay thầy huynh, nha, chính là Đỗ thôn chính mời các nguoi đi trong thôn tránh nghỉ hè, làm sao?"

Phong Thái vừa nghe uống rượu, nhất thời liền liếm liếm hơi khô nhếch môi, nhìn Triệu Nhạc, hung ác ánh mắt hơi chuyển thành nhu hòa.

Vệ Hạc nhưng nhiều lần đánh giá Triệu Nhạc, đột nhiên hỏi: "Nguoi chính là sáng chế ghép vằn từ điển Văn Thành bá cái kia ấu đệ?"

"Bất tài, chính là."

Hậu tri hậu giác ác hán Phong Thái lúc này mới a một tiếng, kêu to: "Ai nha nha, ta nói thấy thế nào vị tiểu huynh đệ này như thế vừa mắt đây, cảm tình là tiểu thánh nhân đệ đệ nha."

"Ai nha, nói đến, ta người nghèo này Đại lão thô có thể biết chữ, tất cả đều là từ điển công lao a. Nguoi cái kia ca ca có bản lĩnh, thông minh, làm chuyện thật tốt, xem như là ta ân nhân. Quan nghe nói cũng làm được đang, chính là đập cầu hoàng đế nịnh nọt, để ta không lọt mắt. Nguoi nói nguoi ca cả ngày tại cầu hoàng đế bên người, sao liền không khuyên nhủ hắn thiếu gieo vạ người đâu. . . ."

Này ác quỷ hán từ lại còn là cái nói lời nhai?

Triệu Nhạc ngạc nhiên chốc lát, không khỏi hi hi cười lên, cười đến Phong Thái một đầu vụ thủy, trừng mắt nhìn Triệu Nhạc.

"Phong Thái Đại ca anh hùng phóng khoáng, nhanh ngôn nhanh ngữ, ta yêu thích."

"Ồ ——"

Phong Thái bỗng nhiên tỉnh ngộ, gạt cái đầu to cười khúc khích nói: "Yêu thích ta là được rồi. Đừng xem ta dài đến hung, tâm nhưng là đại đại tốt đẹp."

Lớn như vậy xưa nay không tùy tiện bắt nạt người tốt. . . ."

Vậy người tùy tiện liền bắt nạt người tốt đúng hay không?

Triệu Nhạc không nhìn được vừa cười lên, thấy Vệ Hạc có chút không thích, khóe miệng nhưng cũng lộ ra một tia cười vẫn, phỏng chừng hẳn biết rõ huynh đệ đặc điểm, có lúc cũng là cười khổ không, hiện tại không biết nói cái gì tốt.

Dùng sức nhìn cười, Triệu Nhạc mặt đem mồ hôi.

"Hai vị ca ca, các người xem, ta sư Phó sư huynh đều vào thôn. Hộ thôn thôn dân cũng tản đi. Chúng ta có phải là vào thôn lạnh lạnh mau mau nói chuyện?"

Phong Thái lập tức gật đầu: "Đừng, đừng ở đại mặt trời dưới cái người khô rồi. Đi uống rượu. Ai nha nha, biết Đồ thôn chính là cái hán tử, bản lĩnh để ta bội phục đến không được. Chính là chưa từng cùng nơi từng uống rượu. Không biết hẳn có phải là ta đối thủ. Tiểu triệu a, ta nói cho người a, ta rượu lượng. . . ."

Tại nói lại nhai ác hán một đường dài dòng bên trong, bọn cường đạo đều vào thôn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 27: Tại sao liền không thể trở thành chân chính cường quốc

Kinh Tương từ xưa nhiều kỳ tài.

Đồ Học chính là vị ghê gớm dân gian hảo hán. Trong tiểu thuyết vì là chết trận Vệ Phong hai bạn, giận dữ đại chiến Thủy hử người số một Lư Tuấn Nghĩa, khó phân cao thấp, Tống Giang quân thu Ngũ Hồ cấp Hà Bắc hảo hán Tôn An trợ chiến, hai mãnh đánh một mãnh, họ Đồ không có cường viện mới bị giết, vì là không đáng trả giá Vương Khánh uống mạng.

Trước mắt hẳn chỉ hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, tại thế kỷ XXI chính là lên không hạ hệ cuối cùng thời gian, lại vì người làm việc trầm ổn hậu trọng nghiêm cẩn, rất là lão luyện, vừa vui đọc binh thư chiến sách, tư tưởng không bảo thủ.

Triệu Nhạc mừng rỡ: Lập tức liền có thể sử dụng đại tướng, này thì có.

Này thật đúng là giải quyết tối vấn đề khó khăn không nhỏ.

Sư phụ giấu ở nội tâm thâm hậu tình nghĩa, để Triệu Nhạc lần thứ hai mãnh liệt cảm nhận được.

Lúc này Đồ Học căn bản không có phản ý.

Tạo phản lại không phải chơi vui du hí. Rơi đầu tỷ lệ cực cao.

Gia cảnh hẳn không phải rất giàu có, nhưng sinh sống tốt, thân là được hương dân ủng hộ cường hào trưởng thôn, lưu manh một cái, bình thường uống uống tiêu tiêu luyện một chút vũ độc độc sách, sinh sống dễ dàng tự tại thích ý. Tuy nói trên có càng ngày càng tham lam hung bạo quan lại ức hiếp bóc lột, dưới có không ngừng hiện lên giặc cướp giặc cỏ du côn ác bá uy hiếp, nhưng bằng hẳn chỉ ít nghe tên xung quanh bách tám mươi dặm bản lĩnh, không có không qua được.

Nhưng lão đạo đơn giản thô bạo nói với hắn: "Tiểu tử thú kia là ta truyền nhân, người theo hẳn làm. Ta liền nhận người tên đồ đệ này."

Đồ Học không có do dự liền nhận, cũng không hỏi một chút Triệu Nhạc là làm gì.

Ở trong lòng hắn, lão đạo chính là thần như thế tồn tại, thần tán thành người sao có thể chênh lệch?

Năm đó may mắn gặp phải đến thụ bản lĩnh, nhưng đáng tiếc vẹn vẹn một năm. Nhưng chính là bởi vì có kiên cố căn cơ cùng chỉ điểm phương hướng, sau đó cho dù chính mình cân nhắc luyện, cũng đã bị biết giả kinh động như gặp thiên nhân.

Điều này làm cho Đỗ Học càng ngày càng kính trọng lão đạo, thường thường vui mừng chính mình có cơ duyên này, gấp đôi quý trọng lại than tiếc, thường nghĩ lại chính mình có phải là nơi nào làm chưa đủ tốt, để sư phụ thất vọng rồi.

Cứ việc lão đạo không thừa nhận quan hệ thầy trò, tại Đỗ Học trong lòng nhưng từ lâu nhận định.

Năm trước, vui như lên trời.

Thần bí lão đạo lại đột nhiên thần bí đến, biểu dương hấn phẩm đức đang hành, mắng hấn cân nhắc luyện võ nghệ cùng mất cảm giác tư tưởng, lại ở lại dạy gần hai tháng, đem luyện oai luyện lậu sửa lại, vừa thần bí rồi đi.

Điều này làm cho Đỗ Học cảm kích đồng thời, bắt đầu xem kỹ xã hội, cũng có bái vào sư môn tưởng niệm.

Hiện tại, thực hiện tưởng niệm cơ hội đang ở trước mắt, cái nào sẽ bỏ qua.

Hắn nương nhờ vào, đối với hắn bội phục đến cơ hồ phục sát đất Vệ Hạc, Phong Thái càng dễ bàn hơn.

Hai người vốn là cùng đường mặt lộ tạo phản phái, đối với giặc cỏ tiền đồ kỳ thực cũng không có có lòng tin, cũng chính là cảm giác rằng một thân bản lĩnh, không thể oan ức uất ức hoạt một đời, thăng thần không sống uống phí một đời, chết rồi cũng có thể nhắm mắt lại, trước mắt xuất hiện khả năng chuyển biến tốt, có cường đại tập đoàn thu nhận giúp đỡ trọng dụng, còn có cái gì không muốn.

Ngoài ra, bọn họ yêu thâm võ nghệ, nghĩ nếu có thể đến đồ sư phụ chỉ điểm mấy tay, cái kia. . . .

Lão đạo nhận đồ đệ, cái khác liền mặc kệ, tùy ý Triệu Nhạc mình làm mặt sau công tác.

Phong Thái dốc hết sức cố động, ba người vẫn là kết làm khác họ huynh đệ, cây mọc lan tam kiệt vẫn là xuất hiện.

.....

"Cái gì? Nhà ngươi cũng muốn tạo phản?"

Phong Thái trừng mắt một đôi mắt trâu, liền như trần bội tư phát hiện chu mậu cũng là hán gian như thế giật mình.

Triệu Nhạc gạt gù, khẽ mỉm cười: "Nói chuẩn xác là cách mạng, thay đổi thế giới bố cục."

Vấy tay để Lục Thiết Tê lấy ra một tờ thế giới địa đồ, giản lược bản, nhưng là màu sắc rực rỡ, Triệu Nhạc các ba người thấy rõ, nói: "Đây chính là chúng ta vị trí toàn bộ thế giới."

Ngon tay từ phương bắc ô lập người núi một vùng đến nam bộ thanh tàng cao nguyên, vẫn hoa đến Ấn Độ Dương, hướng đông một vệt, Triệu Nhạc nói: "Đây là nhà ta muốn thống nhất lãnh thổ. Chúng ta Trung Hoa, thế nhân lão nói đúng quốc Trung Quốc, nhưng từ chưa thành vì là thế giới chân chính hạt nhân. Ta liền để nó trở thành hiện thực."

Đừng nói vệ, phong hai không có kiến thức hương dã vũ phu, chính là Đỗ Học từng nghe sư phụ đã nói chu du thế giới, cũng không khỏi bị Triệu Nhạc hùng tâm hết sức khiếp sợ.

Triệu Nhạc cười điểm điểm Siberi rừng rậm nguyên thủy, nam á, châu Phi và Mỹ Châu nhiệt đới rừng mưa, nói: "Đây là thế giới đường đi, không thể gặp phải hủy hoại. Bằng không nhân loại phải muộn chết."

Lại điểm điểm nam bắc hai cực, "Này hai khối băng tuyết đại lục là thế giới sức sống cội nguồn. Chúng nó gặp phải phá hoại, hải dương sẽ không còn tuần hoàn, thế giới đem một vùng biển mênh mông."

.....

Ba cái hảo hán mắt to trừng mắt nhỏ, Triệu Nhạc cười nói: "Nghe không hiểu không liên quan, cùng nhà ta tiếp xúc hơn nhiều, ba vị ca ca liền sẽ rõ ràng. Hiện tại muốn nói chính là làm sao bắt tay thay đổi thế giới."

Tã lót bên trong, Triệu Nhạc từng đối với mẫu thân đã nói hấn vì giấc mơ, mang cả nhà đến hải ngoại tránh họa tiêu dao.

Sau đó quyết tâm lật đổ thế giới, nghĩ đến mọi việc dự thì lại lập, không dự thì lại phê. Tiên hạ thủ vi cường. Chiếm trước tiên cơ rất trọng yếu. Hắn bắt đầu tích cực bố cục, trong bóng tối tích trữ thế lực.

Muốn cách mạng, vào lúc này đại làm lấy nông thôn vây quanh thành thị căn bản không thể thực hiện được.

Trong lịch sử Phương Lạp, Minh Sấm Vương Lý Tự Thành đều từng huyền não oanh oanh liệt liệt, cường thịnh nhất thời, nhưng đều thất bại. Khởi nghĩa nông dân đều là hưng cũng đột nhiên yên, diệt cũng đột nhiên yên, trừ ra tư tưởng hạn chế, Triệu Nhạc cho rằng thất bại đang không có độc lập vững chắc căn cứ, khuyết thiếu an ổn phát triển hoàn cảnh cùng vật tư cung cấp, càng không cách nào bồi dưỡng được chính mình quản lý đoàn đội, không thể lấy mới giai tầng kiến thức áp đảo cựu, kết quả đảo đi đảo lại, đều là bị đánh cắp huyết chiến trái cây, làm mới cựu vương triều đá kê chân.

Phải có cách mạng căn cứ địa. Triệu Nhạc mục tiêu là chiếm trước hải ngoại hòn đảo thiết vương quốc độc lập. Tại gần cách cựu tư tưởng thế lực cũ

trên địa bàn phổ biến mới tư tưởng người mới mới, thăm dò thực tiễn mới thể chế, kiến khoa học căn cứ, nhà xưởng, lớp học, áo cơm trang bị nơi sản sinh, binh mã trụ sở huấn luyện. . .

Thời đại này người căn bản không trọng thị hải dương cùng hải ngoại lục địa. Giai tầng thống trị lo là hải ngoại hòn đảo.

Hải ngoại căn cứ địa, cũng là thổ không có ba hang cần. Không sở trường gấp liền cái đường lui đều không có.

Chỉ là hải ngoại hòn đảo rất nhiều, thích hợp Thương Triệu tập đoàn lập căn làm việc nhưng hiểm thấy.

Bột Hải hòn đảo không ít, nhưng đều quá nhỏ, không ai nhiều không thích hợp trụ người, có người, đoạt cũng khó đặt chân, thậm chí tại tức giận tạm thời tránh họa cũng có thể là vấn đề lớn.

Phù hợp yêu cầu đại đảo?

Phương bắc khổ trang đảo ở vào Hắc Long Giang ra biển khẩu chi đông, mặt đông cùng mặt phía bắc lâm ngạc hoặc thứ khác hải, phía tây cách Thất Đất eo biển cùng đại lục nhìn nhau, nam cách tông cốc eo biển cùng Nhật Bản giáp giới. Nam bắc dài đến 984 km, đồ vật khoan 6-160 km, diện tích 7.64 vạn km², tương đương với hai cái Đài Loan đảo, cực kỳ rất lớn, chỉ là bị đã nhân chiếm cứ.

Then chốt là, nơi đó quá lạnh, không cách nào quy mô lớn dưỡng người nuôi quân.

Gấu chó đảo cũng là tình huống như thế.

Trừ này, gần nhất đại Trường Sơn đảo cũng tại Liêu Đông bán đảo, đó là người Liêu không chế ở ngoài mậu trọng địa. Nước Liêu cũng có Thủy quân, chỉ là nhỏ yếu, bằng không làm sao vượt giang đánh Cao Ly.

Thương Triệu tập đoàn hiện nay đối phó không được nước Liêu, chính là có thể, cũng phải giữ lại Liêu quân trở ngại quân Kim.

Vì lâu dài quy hoạch, vấn đề cho nay man từ làm đồ tể, phụ trách suy yếu thanh lý Khiết Đan thế lực đi.

Lại chính là Cao Ly vị trí Triều Tiên bán đảo.

Bản cư Cao Ly vương triều, Thương Triệu trước mắt thế lực không hẳn đánh không lại, nhưng coi như đặt xuống, cũng đến rơi vào đi khó có thể bứt ra làm những khác. Thương Triệu không chế nhân khẩu quá thiếu, Quang Vũ khí lợi hại không được.

Cái khác phụ thuộc đại đảo.

Giang hoa đảo to nhỏ có thể, nhưng cách hậu thế Hàn Quốc thủ gần quá, khản lâm bán đảo, có Cao Ly Thủy quân đóng quân. Những người khác đại đảo, cũng gần quá, không được.

Gần mà thuận tiện đi, khả năng chỉ có cách bán đảo xa đảo Tế Châu (Jeju), tức lúc này Nhật Bản châu.

Phía trên kia chỉ có cái nhỏ yếu nước Đam La (Tamna), thực tế chỉ là cái lạc hậu bộ lạc, hơn nữa đã bị Cao Ly hợp lại. Thương Triệu đội buôn đã thăm dò trên đảo tình huống, đoạt được chiếm cứ đều rất dễ dàng.

Nhưng Triệu Nhạc cảm giác rằng nó nhưng quá nhỏ, điều kiện không đủ. Rất nhiều hạng mục không cách nào khai triển. Xếp vào bị tuyến căn cứ quân sự, làm tiến công thu lấy Triều Tiên bán đảo vấn đề, cùng Triệu trang khăn cấp dưới đường lui.

Đi về phía nam chính là Sơn Đông bán đảo quần đảo Miếu Đảo, tức yên đài thị trường đảo khu vực, cũng là Thủy hử bên trong nhắc tới kẻ tù tội tử vong đảo —— đảo Sa Môn vị trí khu vực.

Lại đi về phía nam chu núi quần đảo, đảo Hải Nam tức Nhai Châu đều là Tống triều thiết nha môn chính thức quản lý.

Cô huyền hải ngoại Lưu Cầu hay là còn không bị Tống Đình xác thực biết, bây giờ bị khai thác hải đảo lãnh thổ người tiên phong —— hải tặc bản cư.

Lấy cái kia vị trí địa lý cùng tự nhiên điều kiện, là có thể lựa chọn lý tưởng nhất căn cứ địa, lại đi về phía nam cũng quá xa, bất tiện đối với Đại Tống Đại Liêu làm việc.

Muốn cấm rễ Đài Loan, hải tặc là muốn qua cửa thứ nhất.

Nơi đó có một nhóm phi thường mạnh mẽ hung tàn hải tặc. Cường đại đến từng điên cuồng đánh cướp Đại Tống vùng duyên hải, Đại Tống Thủy quân nhưng thu thập không được, thậm chí thiệt thòi lớn. Cái này cũng là Thương Triệu tập đoàn chậm chạp không có chiếm trước nguyên nhân.

Cửa ải thứ hai là di dân khai hoang, phát triển kinh tế, chinh quân đóng giữ.

Giang Nam người một khi phát hiện chỗ này hải ngoại Thiên đường, tất nhiên gọi ra một loạt đại sự. Tạm thời không đề cập tới quân Tống, nhưng nói chậm rãi trở nên mạnh mẽ Ma Ni giáo nhất định sẽ đoạt đảo cho rằng đường lui.

Không có mạnh mẽ hải quân cùng binh lực căn bản không thủ được. Không có các loại nhân tài đoàn đội quản lý, cũng ổn định không được mới phát

thống trị. Tất cả những thứ này đầu tiên đều cần tương đối lớn nhân lực vật lực tài lực chống đỡ. Thứ yếu là phải có trung tâm thiện chiến lực lượng vũ trang, đặc biệt là hải quân, cùng tháo vát quản lý nhân tài.

Thương Triệu trải qua hơn mười năm phấn đấu, bây giờ rốt cục bước đầu có điều kiện.

Triệu Nhạc nóng lòng sưu tập có thể dùng dân gian tướng tài, chính là muốn một lần đánh hạ Đài Loan cũng vững vàng chiếm cứ.

Có thực tiễn căn cứ địa, lo gì không bắt được thế giới? Lo gì Trung Quốc không thể trở thành ở giữa thế giới?

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 28: Kẻ ác bên trong người lương thiện, người lương thiện bên trong

Đỗ Học, Vệ Hạc, Phong Thái, mới vừa ra lò Mộc Lan Tam Kiệt mang theo thân tín gia đình, lâu la cùng gia thuộc, theo sư phụ trần trọc ngồi thuyền trực tiếp về Thương Châu.

Đỗ liễu thôn do Thương Triệu phái người hiệp trợ lưu thủ Đỗ quân gia mở nổi lên xi dầu xương, thuận tiện lấy chiều công danh nghĩa bí mật phát triển di dân nhân khẩu.

Triệu Nhạc mang theo hai thị vệ khoải mã xuôi nam, thẳng đến Giang Châu. Vì là chính là chiêu nạp trên nước anh hùng Lý Tuấn, Trương Thuận bọn người.

Hắn rất kỳ quái, trong nhà như vậy hậu đãi thủy thủ, vì sao những này cùng khổ hảo hán một cái cũng không đến đầu? Lẽ nào tượng Nguyễn thị Tam hùng như thế, cũng là bởi vì Thương Triệu tiểu ác bá danh tiếng?

Trạm thứ nhất là Hoàng Môn Sơn.

Nơi này, Triệu Nhạc cực kỳ coi trọng bốn hảo hán đã trước sau quy phụ. Chuyến này chỉ là thấy lưu thủ Âu Bằng, Mã Lân một mặt, sắp xếp bọn họ chuyển đến Lương Sơn.

Lúc này, 'Thần Toán Tử' Trương Kính, tiểu thuyết hình dung cao ngách tiêm phong trí tuệ tinh, bây giờ đã làm tài chính chuyên gia, tập đoàn tổng kế toán bồi dưỡng, hiệp trợ quân gia lão Lưu cụ thể tổng chương Triệu trang kinh tế, sau đó khả năng là ngân hàng tổng hành trường chủng loại.

'Cửu Vĩ Quy' Đào Tông Vượng, bồi dưỡng mục tiêu là kiến trúc tinh anh, sau đó khả năng là Bộ xây dựng bộ trưởng.

Người với người tại chuyên nghiệp lĩnh vực thiên phú thật không thể so sánh.

Einstein chính là Einstein, Buffett chính là Buffett. Khó so.

Triệu Nhạc kiếp trước liền rõ ràng điểm này.

Trong nhà chọn thông minh hài tử học tập tài chính cùng kiến trúc tri thức, hiện lên một nhóm lớn người ưu tú, nhưng cùng Trương Kính, Đào Tông Vượng so ngộ tính, liền hiện có sai lệch, tuổi cùng từng trải cũng không kịp.

Tương đào đừng xem tiếp xúc kiến thức mới muộn, có thể hứng thú cùng trưởng thành tốc độ kinh người, tương lai thành tựu cũng tất cao. Vốn là yêu chuộng Lương Sơn hảo hán Triệu Nhạc vì thế cố ý ám chỉ cổ vũ bọn họ.

Mời chào Hoàng Môn Sơn tứ kiệt là từng bước một hoàn thành.

Cố ý tại Giang Châu thiết lập tình báo điểm, trước tiên mời chào lương cư trên cạn và dưới nước tác chiến đều trong nghề quân sự nhân tài —— 'Ma Văn Kim Sĩ' Âu Bằng.

Như vậy toàn tài tại Lương Sơn tập đoàn chỉ là cái tiêu vai phụ. Chỉ ở đánh Chúc gia trang, chiến Hồ Tam Nương chịu không nổi, binh ba khẩu bên trong hơi lộ mặt.

Triệu Nhạc hữu tâm bồi dưỡng hắc đản trọng trách, quyết định do Âu Bằng mang 'Thiết Dịch Tiên' Mã Lân tại Lương Sơn bồi dưỡng một nhánh lưỡng cư trên cạn và dưới nước bộ đội, phụ trách thủ vệ Lương Sơn Bạc cùng áp vận hàng hóa.

Nguyễn thị Tam hùng mục tiêu là biển rộng, oa tại trong vũng nước quá khuất một thân trên nước bản lĩnh.

Âu Bằng từ lâu quy phụ, nhưng đến nay chờ tại Hoàng Môn Sơn, Triệu Nhạc muốn cho hắc tại Giang Châu nhiều chiêu chút hợp dùng giả, cũng vì nhìn có thể chờ hay không đến cái khác ba vị Hoàng Môn Sơn hảo hán.

Triệu Nhạc phát hiện mình có thể chi phối tỷ như Nhạc Phi vận mệnh, nhưng cái khó lấy khoảng chừng càng nhiều hắc thương thức người. Tỷ như yêu thích Thủy hử nhân vật, đánh hồ anh hùng Vũ Tùng.

Hắc từng có ý phái người đi huyện Dương Cốc hỏi thăm, lại không tin tức, lại phái người đi trong lịch sử chân thực Vũ Tùng tồn tại Tô Châu các nơi tìm hiểu, cũng không có.

Có thể thế giới này không hoàn toàn là Thủy hử thế giới, căn bản không có hai người này; có thể là Thương Triệu mạng lưới tình báo chủ yếu vài không nơi yếu hại, trinh sát phạm vi cùng năng lực còn quá có hạn.

Tại quản lý cùng kỹ thuật thủ đoạn đặc biệt lạc hậu thời đại, muốn từ trong biển người mênh mông tìm tới muốn một cái nào đó không có tiếng tăm gì người, xác thực quá khó. Cho dù quan phủ bắt tay vào làm cũng chưa chắc dễ dàng. Nếu như quá mức tập trung vào loại này sự tình, không khác là lãng phí thời gian quý giá cùng có hạn mạng lưới tình báo sức mạnh.

Triệu Nhạc tính ngộ sau không cưỡng cầu nữa, bằng lịch sử tự nhiên phát triển, lưu tâm chậm rãi phát hiện.

Thời loạn lạc sắp tới, tất anh hùng xuất hiện lớp lớp.

Phong vân tế hội, thiên nam địa bắc thân thể không rõ các hảo hán tổng sẽ hội tụ cùng nhau, chuẩn bị sẵn sàng hoạt một cái, oanh oanh liệt liệt làm một phen sự nghiệp. Lúc này lại lựa chọn thu lấy, hiệu suất cao nhất an toàn.

Trước mắt thế đạo vẫn được, cõi đời này trừ ra Triệu Nhạc, ai cũng không có trường dự coi mắt, không biết đại tai liên tại không lâu sau đó, hữu tâm hoặc kiên quyết tạo phản người còn không nhiều.

Các nơi mạng lưới tình báo theo cẩn thận an toàn nguyên tắc, đơn độc xem xét tiếp xúc Âu Bằng loại này đã tạo phản hảo hán, sẽ không dễ dàng tiếp cận xúi giục đang tự sướng, tỷ như Lý Tuấn nhân vật như vậy.

Khả năng này là dân gian chân hảo hán nương nhờ vào cực nhỏ một cái nguyên nhân.

Triệu Nhạc một đường suy nghĩ, đột nhiên từ ven đường trong rừng thoát ra cá nhân đến chặn đường hô to: "Ta không phải giặc cướp. Ta chỉ là không có tiền ăn cơm, muốn mượn ít bạc."

Ghìm ngựa một nhìn.

Khá lắm hung ác đại hán.

Triệu Nhạc theo bản năng nhìn Lư Thiết Ngưu, trong lòng so sánh một phen.

Chính mình cô gái này thật rất thị vệ trắng kiện vũ dũng hung hãn, có thể cùng mã trước hắc hán so ra, tựa hồ kém một chút cái gì.

Hắc hán một mặt thật dài kim thép giống như râu quai nón, tổ chim như thế rồi bồi thô ngành tóc đen tùy ý rồi tung, cứ thế không thấy rõ mặt phán đoán không ra tuổi tác hắc, chỉ biết hắc tướng mạo đặc biệt hung ác. Để trần cánh tay, một thân đen nhánh khỏe mạnh bắp chân thịt, phá áo choàng ngắn lung tung vây quanh ở bên hông, phá quần nhanh lộ đỉnh. . .

Nói chung, đây là một dơ bẩn chán nản, nhưng có cương gang đánh giống như thân thể hắc từ.

Buồn cười chính là, hắc tay cầm hai cái phá lưỡi búa, một cái cán dài, một cái ngắn, lưỡi búa to nhỏ không đều, lưỡi búa không tròn vẹn không chịu nổi, chém người quá làm khó dễ điểm, chỉ có thể là tạp, đùa lên cũng bất tiện, không biết là hắc từ đâu thuận đến làm hung khí, hắc đại hán nhưng làm thần binh lợi nhận như thế làm dựa dẫm.

Triệu Nhạc một cách tự nhiên nhớ tới một người tới, đó là một kẻ ác bên trong người lương thiện, người lương thiện bên trong kẻ ác, không khỏi cười ha hả nói: "Hảo hán, như ngươi vậy mượn bạc cùng giặc cướp có khác nhau sao?"

Hắc hán tròn mắt nói: "Làm sao không có khác nhau? Ta là người tốt, nói rồi mượn, không có trực tiếp cướp."

Trực tiếp chém người mới đúng giặc cướp?

Triệu Nhạc đối với này kỳ hoa tiêu chuẩn cảm thấy buồn cười.

Phóng chừng cái tên này chính là cái kia tiếng tăm lừng lẫy người chất phác, Sơn Đông khẩu âm cũng đối được, Triệu Nhạc lại cười nói: "Nếu là mượn. Thường nói có vay có trả. Người dự định còn sao? Ta không biết tên ngươi, trên cái nào tìm ngươi còn?"

Không ngờ hắc hán rất cảnh giác, không báo danh, trợn mắt nói: "Ta là hào hán, thổ cái nước bọt tạt cái khanh, có tiền liền còn nguoi. Nguoi dài dòng cái gì."

Triệu Nhạc làm bộ bất đắc dĩ: "Được rồi, xem nguoi cùng đến ánh sáng đỉnh, liền mượn nguoi, không tính lợi tức. Bất quá nguoi phải nhớ kỹ, ta gọi Triệu Nhạc, nhà ở Thương Châu Triệu gia trang. Nguoi trả tiền lại, liền đi nơi đó."

Hắc hán nhất thời cao hứng, trương tay đòi tiền, lại đột nhiên cau mày đang suy nghĩ cái gì, vò đầu nói thầm: "Triệu Nhạc, triệu. . . Sao như thể quen tại đây. . . Ai nha đúng rồi, nguoi là con nhà giàu, gia nhiều tiền đến chất thành núi. Không được, nguoi nhiều lắm cho ta. Làm sao cũng đến mấy chục, không mấy trăm, không không, rất nhiều quan."

Nguyên lai như thế cái quen tại a!

Phong chừng hán là không nhìn được mấy, nhiều đòi tiền đều nói không rõ. Thực sự là lòng tham không đáy.

Lư Thiết Nguu man từ tính phát tác, đang muốn quát mắng chém giết. Triệu Nhạc khoát tay chặn lại, lại cười ha ha hỏi: "Tiền, ta hiểu được là. Vấn đề là, ta cho nguoi quá nhiều, nguoi dịch chuyển được sao?"

"Cũng là ha."

Hắc hán gãi đầu một cái, đại con nguoi dạo chơi đến mấy lần mới đột nhiên sáng ngời, vẫn đúng là nghĩ ra biện pháp: "Đưa hết cho ta vàng. Ta Thiết Nguu khí lực lớn, kháng nghìn cân đi ngàn dặm đều thành."

Lư Thiết Nguu sừng sờ: "Nguoi cũng gọi là Thiết Nguu?"

Lại bĩu môi một cái: "Còn nghìn cân ngàn dặm? Ép bắt từ nguoi."

Hắc hán nhất thời giận: "Liền hứa nguoi gọi Thiết Nguu, ta không thể gọi? Ta nương liền gọi ta Thiết Nguu, sao, nguoi dám không phục? Ăn ta mấy phủ, nguoi liền ngoan đến tượng nhà ta chó."

Lư Thiết Nguu giận dữ, thấy Triệu Nhạc làm cái thủ thế, ý tứ là không thể khinh địch, giáo huấn một thoáng, nhưng không thể gây thương hại. Hắc hán gật đầu ý bảo hiểu rõ.

Hắc hán hạ bàn phù phiếm, bộ pháp ngỗng ngang không chương, sẽ không có được qua chính quy võ công huấn luyện, cho dù sẽ mấy lần, cũng không có ngành bản lĩnh, chỉ là thân thể rất rắn chắc.

Trong lòng nắm chắc, nhảy xuống ngựa, chỉ tay hắc hán: "Ta không rút đao, như thường đánh cho nguoi tượng chó."

Cướp trước một bước, đại đao liền vò bỏ về phía hắc hán mặt.

Hắc hán chỉ là đánh nhau hỗn ra đến bản lĩnh, nhưng lá gan kỳ đang, phản ứng rất nhanh, sức mạnh đủ đủ, đoàn phù phong chặn, trường phù hô một tiếng khảm (tạt) lại đây.

Lư Thiết Nguu thu hồi sự coi thường, nghiêng người tách ra, thừa cơ bắt nạt gần, một quyền đánh về hắc hán ngực.

Hắc hán đoàn phù bỏ xuống lấy công đại thủ, không ngờ dưới chân bị ôm lấy, đánh tới nắm đấm hóa nắm chắc chéch di, tách ra đoàn phù đầu, mảnh liệt một thu một duệ. Hắc hán nhất thời liền té ra ngoài.

Bành một tiếng tầng tầng đập trên đất. Hắc hán nhưng vền vền hàng một tiếng, tựa hồ không cảm thấy thống, lại cấp tốc bò lên, kiếm lưỡi búa đỏ mắt rống to muốn tiếp tục chém giết liều mạng.

Đáng tiếc hắc hán chỉ dựa vào man lực cùng hung mãnh, bắt nạt người bình thường ung dung, gặp gỡ Lư Thiết Nguu như vậy tình nhuệ thị vệ cũng chỉ còn sót lại bị động chịu đòn phân, chỉ có thể lần lượt không đợi đứng vững liền bị ngã sấp xuống.

Triệu Nhạc thăm dò xong, ra hiệu lư man từ trở về, đối với đã hạ đến đầu óc choáng váng nhưng hung tính càng ngày càng mãnh liệt hắc hán quát lên: "Lý Quỷ, nguoi còn dám cậy mạnh, đừng trách ta hạ sát thủ."

Hắc hán tên thật bị gọi ra, sừng sốt.

Triệu Nhạc trì hoãn giọng nói: "Ta biết nguoi ở quê hương giết người, nam trốn tránh họa, đã cùng đường mặt lộ. Cũng biết dung mạo nguoi ác cũng không phải kẻ ác. Muốn cái nơi đặt chân, muốn có bản lĩnh thật sự, muốn càn chén rượu đầy ăn từng miếng thịt lớn, trong nhà thương nguoi lão nương cũng có thể cùng nguoi hưởng phúc, hãy cùng ta đi."

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 29: Nhân vô hoàn nhân, mỗi người có nỗi khổ tâm trong lòng

'Hắc Toàn Phong' Lý Quỳ, có người đánh giá rằng hắn có một cái xích tử chi tâm, kỳ thực chỉ là tồn nhân tính tối thiểu một điểm giản dị thiện. Tỷ như bắt nạt đàn ông chộc ghẹo đàn bà chính là xấu. Trợ giúp người nghèo chính là tốt.

Nói cho cùng, hắn là đầu óc hỗn độn hung ác đồ, thiện và ác không có cứng nhắc tiêu chuẩn tuyến, mỗi khi cần, cho dù là vô tội đứa bé tiểu nha nội cũng có thể hạ thủ được chiếu giết.

Trời sinh giả rở tay chân liêu.

Hắn đối với Tống Giang rất trọng yếu, đều ở Tống Giang cần nhất thời điểm đầu tiên đứng ra tranh cãi giao sự tình, chống đỡ nâng lên Tống Giang địa vị. Hắn ngờ ngợ ngắc ngắc, người tức giận, sẽ không có thể thật cùng hắn tính toán.

Nhưng Thương Triệu tập đoàn có nghiêm chỉnh hệ thống cùng quản lý chế độ, không cần người chất phác thương đã kích ai nâng lên ai. Làm hậu thế pháp chế văn minh thế giới người, Triệu Nhạc chưa chắc có nhiều yêu thích Lý Quỳ loại này thích giết chóc thành tính sát tính, nhưng sẽ không kỳ thị, hơn nữa sẽ quý trọng trọng dụng.

Bởi vì Lý Quỳ chỉ ít chân thành có dũng khí, tạm thời đại có đất dụng võ.

Tại bàn thờ giết lung tung không được, có thể ở bên ngoài cần quét đã mạn lạc hậu ngoại tộc, mở rộng đất đai biên giới à.

Chinh phục, bước thứ nhất tổng muốn giết chóc ngoan địch, thanh trừ trở ngại liên lụy, kinh sợ những người khác, sau mới có thể tiến hành lôi kéo động viên, tiến vào mà thành lập thống trị, tiến hành một loạt chính trị thủ đoạn.

Triệu Nhạc muốn Lý Quỳ thủ quy củ tối thiểu chuẩn tắc, nhưng sẽ không ràng buộc tính tình của hắn. Loại này mãnh nhân, người trói lại tính tình của hắn, cũng chẳng khác nào trói lại lực chiến đấu của hắn.

Nhưng mà, Lý Quỳ căn cứ vào cái kia một điểm là không phải tiêu chuẩn, đối với thiên hàng hồng phúc cũng không cảm kích.

Hắn cho rằng cho quyền quý người giàu có làm việc, chính là làm người xấu. Hắn cho là mình là người tốt. Không thể cùng Triệu Nhạc loại này công tử nhà giàu anh em hỗn.

Hắn là người chất phác, cho dù cùng đường mặt lộ, cũng không giống người thường như vậy lo lắng tiền đồ vận mệnh, bởi vì hắn hầu như không cân nhắc chuyện ngày mai. Giết người lưu vong hầu như chỉ là yêu quý sinh mệnh bản năng.

Nhưng hắn là cái đại hiếu tử, Triệu Nhạc có độ công kích nhắc tới mẹ của hắn, này người chất phác nghe vào, bắt đầu cân nhắc. Triệu Nhạc lại một bảo đảm quyết sẽ không để cho hắn làm vi phạm lương tâm sự tình, Lý Quỳ liền đáp ứng rồi.

Tìm gia khách sạn, để Lư Thiết Ngưu bồi (cưỡng chế) Lý Quỳ rửa ráy thanh lý râu tóc, Triệu Nhạc tự mình mang Lục Thiết Tê đi cho Lý Quỳ mua mấy bộ quần áo, khi trở về, Lý Quỳ đã hoàn toàn biến dạng.

Râu mép quắt cái tịnh ánh sáng. Đầu cũng thành ánh sáng bầu.

Nhìn cuối cùng cũng coi như nhẹ nhàng khoan khoái, cũng có thể nhận ra đáng đáp. Hắn hung ác, nhưng cũng không khó khăn lắm xem.

Lý Quỳ không có râu tóc cũng là phụ mẫu ban tặng tinh huyết không thể tồn quan niệm. Hắn xem cũng gọi là Thiết Ngưu trên đầu tron, mát mẻ, cũng là rất thoải mái nghe theo trừ con rận cần.

Chờ mặc vào thoải mái bộ đồ mới, ăn no thịt, uống đủ tửu, Lý Quỳ đã đối xử hắn như người thân Triệu Nhạc chịu phục cảm kích, trong lòng này điểm mâu thuẫn tâm tình cũng biến mất rồi.

Triệu Nhạc cười cười, trong lòng đối với Lý Quỳ đột nhiên có loại ước ao.

Người càng thông minh hơn thường thường buồn phiền càng nhiều. Người sống được đơn giản hồ đồ, hà không phải là một niềm hạnh phúc.

Đến Hoàng Môn Sơn trước, mấy cái cầm đao thương hán tử đột nhiên nhảy ra bụi cỏ, cản lại nói lộ.

"Nha? Giặc cướp? Dám cướp người Lý gia gia?"

Miền cười cười ngửa, một đường khó chịu Lý Quỷ nhất thời hưng phấn đến không khó chịu, một lưu xuống ngựa, giờ Triệu Nhạc cố ý cho hắn mua lâm thời dùng lưỡi búa to liền hung mãnh xông tiến lên, chuẩn bị tận tình chém giết.

Này kẻ lỗ mãng thích giết chóc thiên tính thật là không có trị.

Người tốt không phải như thế làm

Triệu Nhạc vội vã gọi lại hắn: "Thiết Ngưu, những này không phải thật mạnh mẽ. Là người mình."

Lý Quỷ sừng sốt một chút, lập tức nhưng không tin, đơn giản đầu thậm chí bắt đầu hoài nghi Triệu Nhạc cấu kết giặc cướp đồ tài hại mệnh, vì lẽ đó trong nhà mới tặc có tiền. Hắn bắt đầu hối hận chính mình cùng sai rồi người, có thể ăn nhân gia dùng nhân gia, Triệu Nhạc đối với hắn thật tốt, trở mặt không trở mặt, này không dễ xử lý. . .

Triệu Nhạc lườm hắn một cái: "Không hiểu, trước tiên thành thật chờ vừa nhìn."

Lúc này một người hán tử cướp tiến lên, cười hành lễ: "Thiếu gia, nhưng làm người cho trông."

Đến trên núi, Âu Bằng cùng Mã Lâm một mặt kích động chạy tới, có thể liền Triệu Nhạc dáng dấp đều không thấy rõ, gấp mặt liền quỳ gối: "Cảm tạ công tử cho bọn ta huynh đệ một cái quang minh lộ."

Triệu Nhạc một tay một cái duỗi lên hai người, nghiêm túc nói: "Lần sau không được viện dẫn lễ này nữa."

Ta không phải Nê Bồ Tát, quỳ cái gì nha, có thời gian này có thể khai thông bao nhiêu sự tình.

Lưỡng Hán khả khả nở nụ cười.

"Bọn ta đều biết thôn trang quy củ, chỉ là không quỳ không đủ để biểu đạt lòng cảm kích."

'Ma Vân Kim Sĩ' Âu Bằng, lực tráng thân cường võ nghệ tinh, hành bộ như phi. 'Thiết Dịch Tiên' Mã Lâm, thối tốt thiết dịch, sử dụng tốt một cây đại côn đao, đồng đao hai cái quỷ thần kinh hiện tại biến thành cương đao hai cái.

Trên núi đã không bao nhiêu người.

Âu, mã gặp Triệu Nhạc, được nhiệm vụ mới, cũng lập tức mang theo cuối cùng một nhóm dòi đi bộ hạ tọa Thương Triệu loại cỡ lớn thương thuyền đi rồi. Còn lại bốn mươi, năm mươi người nhưng là lưu ở chỗ này, do Thương Triệu phải tới người lãnh đạo, đổi nghề vì là kẻ tục thu Giang Châu ngư dân lưu dân tác chiến sĩ cùng di dân, cũng thủ núi chuẩn bị buôn muối các hàng hóa, cũng chuẩn bị sau đó vạn nhất cần đánh Giang Châu chủng loại sự tình có thể cung cấp đúng lúc chống đỡ.

Triệu Nhạc không có dừng lại, xử lý xong sự tình, lập tức cải bộ hành đi Giang Châu.

Lý Quỷ tựa hồ thông suốt, thấy rõ điểm, không hối hận, hơn nữa tựa hồ càng tôn trọng Triệu Nhạc.

Triệu Nhạc cũng bất hòa hắn giải thích, chỉ gọi Lý Quỷ theo xem thêm xem.

Không lâu đến sông Tầm Dương bờ.

Một cái thuyền nhỏ đang xa xôi lại đây.

Người chèo thuyền bắt chuyện: "Khách nhân là muốn qua sông sao?"

Lục Thiết Tê nhìn chằm chằm người chèo thuyền, thấp giọng nói: "Công tử, người này chỉ sợ là tội phạm."

Triệu Nhạc cười cười, ra hiệu dừng lên tiếng, về cái kia người chèo thuyền: "Chính là. Làm phiền nhà đồ đệ bọn ta quá khứ. Thuyền tư định không bạc đãi người."

Cái kia người chèo thuyền râu mép không ngắn, tuổi cũng không lớn, thân thể khỏe mạnh.

Hắn đem thuyền thành thạo bãi gần, một đôi quái mắt nhìn quét một lần bốn người, cười nói: "Giá tiền cao, ta tự nhiên đồng ý. Chỉ là thuyền tiểu, vì khách nhân an toàn, một lần chỉ có thể độ một cái. Một người nắm quan tiền."

Lý Quỷ há mồm muốn mắng quá đắt, người đoạt tiền a. Triệu Nhạc giành trước cười nói: "Bọn ta không vội vã. Hai mươi quan định. Làm phiền nhà đồ đệ chậm rãi độ, an toàn là tốt rồi."

Nhà đồ nhất thời tựa hồ thật cao hứng, đây nhiệt tình nói: "Quý khách, người là bốn người chỉ chủ chứ? Cũng không thể để công tử ở đây làm chờ. Ta trước tiên đem người đưa tới mát mẻ."

Triệu Nhạc nở nụ cười: "Chính hợp ta ý."

Thuyền nhỏ sắp tới trong sông ương, người chèo thuyền nhưng chết hạ neo, nói quá nóng uống ngụm nước, tiến vào khoang, đi ra trong tay kiên trì một thanh đại đao, cười gằn nói: "Quý cậu ảm, ngươi là muốn ăn mì vẫn thần diện đây? Vẫn là muốn ăn "

Triệu Nhạc cười hì hì tiếp lời nói: "Bản đao diện đây?"

Hán tử sừng sốt một chút, ha ha một tiếng, cổ cười quái dị nói: "Hóa ra là người trong nghề a. Vừa rõ ràng, cái kia mau mau tuyền cái chứ?"

Hắn cũng không phải là giết chết Triệu Nhạc, mà là muốn không chế hù dọa trụ, tốt vợ vết mạng tại người hầu tiền trên người.

Triệu Nhạc nhưng cười hì hì: "Đúng đấy, ngươi lựa chọn cái nào cái chết đây?"

Hán tử mặt biến sắc, cười lạnh nói: "Xem ngươi tuổi không lớn lắm, khẩu khí thật không nhỏ."

Đang khi nói chuyện, giẫm một cái thuyền nhỏ, để Triệu Nhạc không đứng thẳng được, đại đao đột nhiên bỏ tới.

Triệu Nhạc nhưng nhanh hơn hắn, giành trước nhào trên, dùng điều chụp chặt người chèo thuyền cầm đao cái kia tay mạch môn.

Hán tử kia tay tê rần, không cầm được đại đao, bị Triệu Nhạc phản nữu cánh tay ở sau lưng hướng lên trên nhấc lên ép một chút, thân thể không thể không cúi xuống đi, cánh tay đau đến mồ hôi lạnh quết liền xuống đến rồi.

Triệu Nhạc lấy xuống sau lưng bảo kiếm, vút ở trên thuyền, lại lấy xuống khăn đội đầu để vào trong túi đeo lưng, cười nói: "Ngươi là nơi đây đại danh đình đình cướp đoạt phạm 'Thuyền Hóa Nhĩ' Trương Hoành chứ?"

Hán tử kia bị đau, gãy dựa không được nhưng cứng rắn nói: "Chính là ngươi Trương gia gia. Ngươi chờ sao?"

Triệu Nhạc cười gằn: "Không dùng sở trường nhất trong nước bản lĩnh, ngươi thua không phục chứ?"

Bỗng nhiên đẩy một cái Trương Hoành, "Vậy chúng ta liền tỷ thí một chút nước bỏ công sức."

Nói thầm trong lòng: "Kiếp trước ta liền tại cạnh biển lớn lên, biển rộng sóng lớn, thời niên thiếu liền vật lộn qua, kiếp này lại bị sự phụ tăng mạnh huấn luyện lặn dưới nước khả năng, đang muốn biết trình độ đến cùng cao bao nhiêu, ngày hôm nay liền bắt ngươi luyện tay nghề một chút, làm một người máy kiểm tra."

Trương Hoành rầm hạ vào trong nước.

Triệu Nhạc lập tức sús hải nhảy xuống.

Vào nước Trương Hoành nhất thời khôi phục tự tin hưng hân, chuẩn bị yem Triệu Nhạc gần chết, lại vợ vết tiền tài.

Triệu Nhạc nhưng tượng cá bơi như thể linh hoạt né tránh hắn thu nắm chắc, một cái vươn mình lặn xuống Trương Hoành một bên, bỗng nhiên một cái bóp lấy Trương Hoành cái cổ, lôi kéo, đến Trương Hoành phía sau lại bấm khấn cái cổ đồng thời chìm vào trong nước.

Cái cổ tượng bị kim sắt kẹp chặt. Trương Hoành kinh hãi đến biến sắc, vội vã trở tay dùng sức đi bài, lại bị Triệu Nhạc nhân cơ hội chụp chặt hai tay mạch vãn cửa đến Trương Hoành sau lưng hướng phía dưới ép một chút, kể tục lặn xuống.

Tự phụ trong nước bản lĩnh Trương Hoành hai tay bị khóa, làm sao cũng thoát khỏi không được không chế, phí công gãy dựa, trong lồng ngực dưỡng khí dần dần tiêu hao hết, Triệu Nhạc nhưng từ đầu đến cuối không có nổi lên ý tứ, cũng ngăn cản hắn nổi lên.

Hai người một trước một sau, nắm tay nhau ở bên trong nước lặn lộn, rốt cục, Trương Hoành nhịn không được, bắt đầu há mồm thôn nước, Triệu Nhạc kể tục không chế, chính là không cho Trương Hoành đi tới để thở, mãi đến tận quán đến cái tên này cái bụng tăng vọt, nhanh hơn mê, lúc này mới nổi lên.

Trương Hoành được thở dốc cơ hội, tay chạm được thuyền sẽ chết bái mạn thuyền không tha, thân thể phao ở trên sông hoãn một lúc, ý thức thanh tỉnh chút, lại hung hăng ầu, nửa ngày sau ngẩng đầu nhìn đã lên thuyền Triệu Nhạc, hữu khí vô lực nói: "Ngươi đây tiểu ca lợi hại, ta bản lĩnh không ăn thua, phục ngươi. Có thể ta huynh đệ nhất định so ngươi lợi hại. Hắn có thể ở bên trong nước phục bảy ngày bảy đêm. Không phục, nhiều lần."

Triệu Nhạc nhân nhạ nói: "Ngươi nói chính là Trương Thuận?"

"Ta này đến chính là tìm hắn này điều trong nước Giao Long, cùng hắn kết bạn. Bằng không, ngươi làm này việc tệ hại, há có mạng sống cơ hội."

Trương Hoành ồ một tiếng, ngày xưa từ trong nước nhảy một cái liền có thể lên thuyền, này sẽ đến dùng sức bò.

Lên thuyền sau quay về nước sông lại là một trận ầu, mãi đến tận cái bụng tiêu, lúc này mới ngã vào thuyền bên trong thở hổn hển nói: "Chỉ sợ ngươi phải thất vọng. Ta vậy huynh đệ không ở. Hắn mang theo ta nương đi chữa bệnh."

Triệu Nhạc chau mày, âm thanh trở nên lạnh lẽo: "Ngươi đối nhân xử thế hung ác cũng là thôi, sao có thể đối với mẹ của chính mình đều bất hiếu?"

Kiếp trước mẫu thân từ ái. Này thế mẫu thân càng là coi hắn là mệnh như thế. Làm người hai đời, Triệu Nhạc càng hiểu được tình thân quý giá, mẫu thân

cũng thành hán tại thế giới này trụ cột tinh thần.

Hạ thủy trước đem đầu khăn thu cẩn thận, đó là mẫu thân hoa đại tâm tư, một kiện kiện tự tay thêu thành, hán gấp đôi quý trọng, không nỡ lòng bỏ ném một cái mới như vậy.

Cũng bởi vậy đối với Trương Hoàng lòng sinh ý lạnh căm ghét.

Trương Hoàng khoát tay chặn lại: "Ta nương không thích ta, nhìn thấy ta liền phiền. Ta không đi thảo mắng, còn chọc giận nàng tức giận. Lại, lại nói. Đều đi, ai kiếm tiền nuôi gia đình người sống? Từ đầu tới tiền tài còn chữa bệnh mụn tiền? Bọn ta không phải người loại này cậu ả, cái gì cũng không làm cũng có dùng không xong tiền."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 30: Giang Châu giang hồ

Trương Hoàng thấy Triệu Nhạc Lục Lư hai vệ bọc hành lý nặng nề, coi như thành dê béo, nguyên tưởng rằng cho dù bốn người đeo đao phủ là luyện gia tử, đến trên nước cũng đến nằm ngoài oa nhận tài, đặc biệt là Triệu Nhạc người công tử này đưa nhỏ dễ đối phó, vợ vết đặc thủ bỏ chạy đi, tìm tới huynh đệ Trương Thuận phân này bút phi tài, hán mang theo còn lại tìm một chỗ miều lên thoải mái một trận, chờ danh tiếng đi qua, lại trở về.

Đây là hán tại dưới con mắt mọi người mạo hiểm nguyên nhân.

Triệu Nhạc cũng không sợ hán nói giả, để Trương Hoàng đưa bọn họ qua sông sau, liền mang theo bạc tìm Trương Thuận, nếu như bệnh tình không vội, hai đứa liền mang lão nương tọa Thương Triệu hải thuyền cùng đi Thương Châu.

"Nhà ta đại phu càng đầy đủ hết, y thuật càng tinh diệu hơn. Lão nương người cũng có thể được càng tốt hơn chăm sóc."

Trương Hoàng biết rồi thân phận của Triệu Nhạc, đối với này ân ngộ có chút cảm kích, nhưng nhìn Triệu Nhạc: "Ta huynh đệ tìm nhưng là phủ Kiến Khang 'Thần Y' An Đạo Toàn, nhà người có thể so sánh?"

Triệu Nhạc ngạc nhiên: "Người nói An Đạo Toàn?"

"A. Người phương bắc không biết hán nổi danh. Ta nương là cự nhanh, tiến lên liền nhờ có An thần y."

Cái này An Đạo Toàn từ từ đâu xuất hiện?

Triệu Nhạc nói thầm một câu, thay đổi chủ ý, gọi Trương Hoàng đừng tiếp tục làm này thiếu đạo đức lại không có tiền đồ buôn bán, mấy ngày nay theo hán, chờ nơi đây sự tình, lại đi tìm Trương Thuận cùng làm một trận đại buôn bán.

Trương Hoàng biết Thương Triệu chuyện làm ăn làm được lớn, nếu Triệu Nhạc tự mình tới cửa tương xin mời, nhìn dáng dấp là đầy nghĩa khí, không giống với cái khác con em quyền quý. Chính mình làm một mình là tự do khoái hoạt, có thể ăn trên đống không có bữa sau, hôm nay không biết rõ nhật sự tình, lâu dài cũng không phải cái chương trình, gia nhập Thương Triệu, bằng hai đứa bản lĩnh, tại Thương Triệu hải vận còn có thể hỗn không tốt? Vạn nhất sống đến mức không thoải mái, sẽ rời đi mà. Liền đáp ứng rồi.

Cũng không hỏi đề là gì đại buôn bán.

Triệu Nhạc cũng bất hòa hán nhiều lời, đến lúc đó tự có Trương Thuận định đoạt.

Trương Hoàng lấy lại sức được, đứng dậy vừa muốn nhổ neo. Một cái thuyền nhỏ lay động qua đến, trên thuyền hán tử cười nhạo nói: "Ồ hô, đại danh đình đình kê kiên cường 'Thuyền Hóa Nhĩ', sao thành tôm chân mềm?"

Đang khi nói chuyện, ánh mắt nhưng nhìn chăm chăm Triệu Nhạc, không biết ý tứ gì.

Trương Hoàng không thèm nhìn người đến, há mồm mắng đến: "Chu Tiểu Bát, liền người cũng xứng xưng 'Phân Thủy Tê'? Không phục, chúng ta hạ thủy khoa tay khoa tay."

Chu Tiểu Bát nhưng hi hi nộ nộ cười: "Liền mạnh miệng. Khả khả, không thành đáy sông vương bát là tốt rồi. Đi đồ dệt."

"Bịn rịn nha ——, hắc, ca ca ta sinh ở sông Tầm Dương. . . . Thật là sung sướng hắc này. . ."

Chèo thuyền ngâm nga du dương bài dân ca, chậm rãi rời đi.

Triệu Nhạc cười nhạt nói: "Người này là bằng hữu ngươi chứ?"

Trương Hoành lắc đầu: "Lý Tuấn người. Chính là sông Tầm Dương khác một bá 'Hồn Giang Long'. Cùng bọn ta huynh đệ ăn không phải một đường cơm. Chỉ là tại đồng nhất trên sông kiếm cơm ăn, còn hợp, lẫn nhau có chút phối hợp."

Đang nói, trong sông nhanh chóng chạy qua mấy cái thuyền. Trên thuyền mỗi người có ba lạng người.

Theo tiếp cận, một thuyền trên có người cao giọng cười mắng: "Trương Hoành, làm sao? Cách ngươi vậy huynh đệ chỗ dựa, lập tức liền lộ ra rác rưởi uất ức tương?"

Vì tới được trên thuyền nhất thời bạo phát ra trợ uy tập hợp thú cười vang nhức mạ thanh.

Hơi có chút trắng trợn không kiêng dè.

Trương Hoành huyết quan con ngươi, trợn mắt nhìn, chửi vài tiếng nhưng im miệng, trong mắt hình như có bất đắc dĩ.

Người kia dương dương tự đắc, chống nạnh càng cao giọng hơn cười mắng: "Cô cái rác rưởi bằng võ về mèo quào cũng dám cùng chúng ta tranh cơm ăn, thực sự là không biết tự lượng sức mình. Các huynh đệ nói đúng không đúng nha?"

Một trận càn ác ý trào phúng nhức mạ bạo phát ra. Khiêu khích sinh sự tâm ý hết sức rõ ràng.

Triệu Nhạc phỏng chừng nhóm người này cũng là mượn thuyền cướp đoạt giặc cướp, cùng đồng hành anh em nhà họ Trương có "Chuyện làm ăn" xung đột, bây giờ nhất là cho bọn họ kiêng kỵ. Trương Thuận không ở, lại nhìn thấy Trương Hoành chuyện làm ăn thất thủ tinh thần khô tàn, trạng thái không ăn thua, hẳn là muốn thừa lúc vắng mà vào bốc lên xung đột, hiệp nhiều người lực lượng tiện tay diệt trừ Trương Hoành. Cho dù không dám giết người, cũng chỉ ít biết đánh tàn đánh phế, suy yếu đối thủ thế lực. Đến lúc đó chỉ còn dư lại Trương Thuận chính mình, một cây làm chẳng lên non, muốn báo thù, đối với người đồng thể mạnh nhóm người này cũng khó có uy hiếp.

Trương Hoành nếu như tàn phế thì như thế nào?

Không nói sau đó, chỉ sợ không có ta tại, tường đổ mọi người đẩy, trống rạch vạn người nện. Những cùng Trương gia không hòa thuận du côn lưu manh nhân cơ hội ức hiếp nhức nhối, cản trở lòng tốt cứu trợ giả, Trương Hoành ánh sáng đối bụng cũng chết đói.

"Những này lại là người nào cái kia?"

Triệu Nhạc hỏi đến ung dung, khoe miệng lại lộ ra một nụ cười lạnh lùng cùng sát cơ.

Trương Hoành cảm giác làm mất đi mặt mũi, đầu hạ thấp xuống nói: "Lại đầu ngoan Trương Khôi bộ hạ. Đầu lĩnh mắng ta chính là 'Du Lý Thu' Tôn Ngũ. Cùng hẳn một cái thuyền chính là 'Tiết Giang Quý' Trương Vượng. Đây hai là Trương Khôi đặc lực đồng lõa. Bọn ta huynh đệ hai làm này buôn bán chỉ là vơ vét tiền tài. Đây hai đồ vật tay hắc nhưng là dám hạ tử thủ."

Vì tới được thuyền còn xa, Triệu Nhạc hiếu kỳ hỏi: "Nho nhỏ này Giang Châu đến cùng có mấy cỗ thế lực?"

Trong tiểu thuyết đề chính là Giang Châu ba bá, tình huống dưới mắt chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Trương Hoành hẳn là chưa từng này khái niệm, sững sờ một chút mới nói: "Lý Tuấn buôn lậu muối, có mấy chục gần trăm người, hay là càng nhiều. Hẳn cùng như hình với bóng Nhị Đồng, trong nước bán linh cũng chính là so bọn ta huynh đệ hơi kém chút, võ nghệ nhưng được, thế lực to lớn nhất. Tại đây sông Tầm Dương, cũng không ai dám trêu chọc."

Trên sông lại chính là bọn ta cùng nhóm này ác ôn vô lại. Xem như là ba cỗ đi."

"Trên mặt đất. . . Lợi hại nhất phải kể tới trong thành Đái Tông một nhóm. Cái kia Đái Tông là quản lao ngục viện trưởng, khoác quan y, có người nói võ nghệ không tệ, biệt hiệu 'Thần Hành Thái Bảo', có hai đồng tông huynh đệ, còn có hai đồng hương Kỷ Minh, Mao hòa thượng, đều có võ nghệ, thủ hạ lại có có thể điều động hành hung phạm nhân. Người bình thường, ai dám liều?"

"Tình huống gần như chính là anh em nhà họ Mã. Đại gọi Mã Anh, dường như là châu thành quân hình ngục Tiết cấp lại mục cái gì, nham hiểm tàn nhẫn, nhân xưng cười diện không thương, tiểu nhân gọi Mã Hùng, thân thể hùng tráng, làm cho tốt Tang Môn kiếm, hung ác độc ác, biệt hiệu hắc sát thần. Thủ hạ tụ một đám nhân hán."

"Khác một nhóm hẳn là Mục Hoảng, Mục Xuân huynh đệ. Mục gia là trong thôn nhà giàu, có tiền cũng tập võ, đều có bá khí lực, thủ hạ hán tử không ít, yêu ầu đã gây sự, gần nhất tên tuổi thoán đến rất nhanh."

"Có hay không đặc biệt Lý Lập?"

"Há, ngươi không đề cập tới, ta đã quên. Cái tên này là cái mới tại Yết Dương Linh thờ đầu ra nhân vật hung ác. Bất quá thế đạo càng ngày càng khó

ngao. Hung nhân nhiều lên. Trượng hấn như vậy, Giang Châu có rất nhiều."

Xem ra là đến sớm, Giang Châu ba bá còn chỉ gọi vang thứ nhất. Trương thị huynh đệ còn đang không lý tưởng. Anh em nhà họ Mộc còn khai hỏa 'Một Già Lan' tên gọi, nhưng cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua thoải mái, hiện tại không thể mời chào.

Xem những thuyền ép tới gần, Triệu Nhạc không khỏi nghĩ: Xã hội loài người tựa hồ bất luận nơi nào luôn có hai phe thế lực —— quan phủ (chính phủ), giang hồ (du côn ác thế lực, hắc bang).

Trên mặt xem, hai người này hẳn là đang cùng tà, không cùng tồn tại. Kỳ thực không phải vậy. Giang hồ tồn tại cũng kéo dài không dứt, ở mức độ rất lớn là quan phủ khoan dung, lợi dụng, thậm chí dung túng chống đỡ kết quả.

Nói cách khác, một cái phổ thông thị dân muốn gặp trường cục cảnh sát rất khó. Mà du côn ác bá đầu lĩnh nhưng cực khả năng cùng vốn nên là đối thủ một mắt một còn tư pháp quan chức xưng huynh gọi đệ thường thường đoàn tụ một đường.

Phổ thông người đứng đắn tình cờ đánh nhau phạm tội, tiến vào cục cảnh sát, nhất định gặp phải nghiêm khắc quát lớn thẩm vấn, biến tướng nhục nhã, thậm chí đánh đập, những ác tích loang lỗ ác ôn nhưng ra vào trang nghiêm tư pháp nơi như tiến vào ra bản thân gia, khi đến quan lại pháp nhân viên cười 'Mắng' nghênh tiếp, chạy thậm chí có cảnh viên cười đưa.

Tại cái gọi là nhân loại hy vọng quốc, tình huống tương tự càng nhiều.

Nói cho cùng là lợi ích quyết định tất cả.

Quan phủ khoác hợp pháp áo khoác, lấy chính đạo danh nghĩa làm việc. Không hợp pháp tổ chức dưới đất lấy dục vọng thủ đoạn làm việc. Từ ta phương diện giảng, đây là thống trị thủ đoạn bổ sung, tương tự hoàng quân cùng hoàng hiệp quân quan hệ, lập căn cùng địa vị không giống nhau, cấu kết đồng thời, lợi dụng lẫn nhau, lại lẫn nhau phòng bị, cộng đồng hấp bách tính huyết.

Mà người tốt thông thường mang ý nghĩa là người yếu, dễ ức hiếp. Kẻ ác có uy hiếp, không tốt đắc tội.

.....

"Du Lý Thu" Tôn Ngũ hung hăng quát lớn: "Họ Trương, thức thời, mau mau cho đại gia dập đầu bồi tội, lẫn cách sông Tầm Dương, đừng tiếp tục ngại đại gia mất. Đại gia liền thả ngươi một con đường sống."

Mất một ngăm Triệu Nhạc, lại cười nham hiểm nói: "Đưa vị quý khách kia buôn bán liền do bản đại gia ra sức đi. Tin tưởng quý khách bạc đãi không được đại gia khổ cực, có phải là nha các huynh đệ?"

Quần phi âm âm hưởng ứng, từng đôi tham lam tà ác con mắt hung tợn cảnh cáo uy hiếp Triệu Nhạc.

Trương Hoành không nhịn được, đỏ mặt, xách dao muốn liều mạng.

Triệu Nhạc cái nào hi phải cùng cận bã phí lời, cười gằn hất tay chính là một phiếu.

Tôn Ngũ kêu thảm thiết, bung một con mắt khom người xuống, huyết bốc lên khe hở, cạch cạch nhỏ ở boong thuyền.

Cùng thuyền 'Tiết Giang Quý' Trương Vượng sợ hãi chuyển nhìn chăm chú Triệu Nhạc, thuận lợi liền rút đao ra. Cái khác trên thuyền hán tử cũng dồn dập cổ vũ bắt đầu đề phòng, tựa hồ là muốn cùng nhau tiến lên, lại không người thật động.

Triệu Nhạc cười gằn điểm điểm Trương Vượng: "Dám ở bản công tử mặt mũi xưng gia? Giết các ngươi, bắt quá mấy hơi thở. Không giết, chộp tới quan phủ, các ngươi sẽ lĩnh hội cái gì gọi là sống không bằng chết, hối hận không có chết sớm. Nói đi, các ngươi lựa chọn cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 31: Thuyết phục Lý Tuấn

Lúc này, rồi đi Chu Tiểu Bát lại trở về, mang theo Lục Lư Lý Tam thiết.

Không đợi Chu Tiểu Bát cười hướng về Trương Hoành nói chuyện với Triệu Nhạc. Lý Quý trước tiên hưng phấn gọi dậy đến.

"Tiểu Đại ca, những này tặc tư điều không phải người tốt, lúc này ta sẽ không khảm sai chữ?"

Đang khi nói chuyện, đã nghĩ nhảy qua thuyền đi, luồn búa loạn chặt một phen mở ra lợi nhuận. Nhưng hấn hơi động, dưới chân thuyền loáng một cái, hấn thân thể lệch đi, không thể khiêu thành, còn thiếu một chút tài trong nước.

Chúng phi thấy đầu trọc ác hấn như vậy, biết không tập bơi tính, có không ít liền lộ ra xem thường cùng cười nhạo, có thể nhìn thấy vững như núi Thái khác Lưỡng Hán cái kia mắt nhìn chăm chăm lãnh khốc ánh mắt, nhất thời tâm phát lạnh.

Bọn họ bất quá là kết hòa mưu lợi du côn lưu manh, lấy người đồng thể mạnh làm dữ, chạm ra chiến trường huyết chiến lịch luyện ra hấn tử thiết huyết, ánh sáng cái kia một thân lộ ra mùi máu tanh sát khí liên trấn cho bọn họ héo rút.

Triệu Nhạc vốn định lấy vợ vết mưu hại mình vì là có một lần diệt nhóm này ác tặc, có thể nhóm người này rút, chính mình nếu mạnh mẽ mà vì là, không khỏi tại Giang Châu nhiều gây chuyện làm lỡ thời gian, còn nhận người tai mắt.

Chỉ tay 'Tiết Giang Quý' Trương Vượng: "Thôi, hôm nay tâm tình tốt, cho các ngươi sửa đổi cơ hội. Ngươi, đem ngươi đồng bọn trong mắt đồ vật lấy ra hiện trở về, rút đi."

Trương Vượng bị chỉ đến cả kinh, nghe Triệu Nhạc nói như thế, lúc này mới thoáng yên tâm, lúc này không để ý Tôn Ngũ kêu thảm thiết thống khổ, ngạnh đẩy ra khăn ô tay, đem ba sao phiêu rút ra, mặc kệ Tôn Ngũ máu tươi dâng trào thống ngắt đứt, lại còn nhớ tới trước tiên ở nước sông bên trong rửa sạch sẽ, lại hai tay nâng, thuyền tới gần, cung eo trình lên.

...

Thuyền đến bờ bên kia, Triệu Nhạc hướng về Chu Tiểu Bát nói cảm ơn, thường 1 quan tiền, cười hỏi: "Không biết Chu huynh có thể không mang ta gặp gỡ Lý Tuấn, Lý đại ca?"

Chu Tiểu Bát cùng Trương Hoàn nói thầm một trận, lúc này mới cười nói: "Hóa ra là Thương Triệu tiểu công tử gia, thất kính thất kính. Nếu công tử thành tâm nói chuyện làm ăn. Tiểu nhân sẽ đưa công tử quá khứ. Chỉ là xã này đất hoang không có mã không có xe, đến làm phiền bước đi."

Triệu Nhạc liền ôm quyền: "Làm phiền Chu huynh."

.....

Lý Tuấn ở nhà uống rượu, biết được Triệu Nhạc tới chơi, cũng không có ra ngoài nghênh tiếp.

Triệu Nhạc do cười theo Chu Tiểu Bát mời đến ốc, Lý Tuấn cùng Đồng Uy, Đồng Mãnh đang cạn chén rượu đầy, ngoạm miếng thịt lớn, nhìn thấy Triệu Nhạc, cái miệng nhưng vẫn không nhúc nhích, không có một chút nào nhiệt tình đãi khách tâm ý.

Đối diện Lý Tuấn chỉ quét Triệu Nhạc một chút, tùy tiện chỉ tay thô tiếng nói: "Mời ngồi."

Triệu Nhạc cười nhạt ân một tiếng, nhìn quét một chút trên bàn.

Rượu đục, thịt bò.

Là Đại Tổng người, bao quát hoàng đế đều cực nhỏ có thể ăn được thịt bò. Hơn nữa hiển nhiên không phải sung bề ngoài cho Triệu Nhạc xem. Thời gian quá ngắn. Lý Tuấn không có thời gian như vậy chuẩn bị.

Ba gian thanh gạch đại nhà ngói, thực có thịt bò. Xem ra Lý Tuấn cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua là khá tốt.

Triệu Nhạc ngồi xuống, sau đó cười hơi đánh giá Tam Hùng, không nói một lời. Tam Hùng cũng không để ý tới hấn.

Mãi đến tận thịt mau ăn xong, Lý Tuấn xem Triệu Nhạc hoàn toàn không có ý lên tiếng, bị đánh giá đến cả người không dễ chịu, rốt cục không nhịn được hỏi: "Đã có sự tình tìm ta, vì là gì không nói?"

Xung hô đều không có, chớ nói chi là kính xưng, rõ ràng không hoan nghênh.

Triệu Nhạc cười nhạt một tiếng: "Hỗn Giang Long' đã biết ta đây tới ý, ta chờ ngươi hỏi muốn biết. Ngươi không hỏi, đó là chúng ta vô duyên. Ta là có thể đi rồi."

Hiện tài chọn chủ mà thị không sai. Nhưng Triệu Nhạc không phải để van cầu Lý Tuấn. Chủ thứ đến làm rõ.

Đồng thời, Thương Triệu là chính quy chính trị tập đoàn, không phải giặc cỏ. Thích hợp Lương Sơn tập đoàn người, không hẳn thích hợp Triệu gia. Tỷ như 'Nụy Cước Hồ' Vương Anh hàng ngũ. Tỷ như ngay ở trước mặt giặc cỏ trung triều đình lưỡng lự.

Mặt khác, tại thuyền gỗ nguyên thủy động lực lạnh vũ khí cận bã hải quân thời đại, Thương Triệu hải quân chỉ bằng vũ khí ưu thế, sung túc cung cấp cùng nghiêm ngặt khoa học huấn luyện, đủ để thu thập bất kỳ trên biển sức mạnh. Thủy quân đại tướng, Thương Triệu cũng không khan hiếm. Có Vũ Tín Việt ba vị đủ để nâng lên. Hiện tại lại có Tam Nguyên cùng Trương Thuận huynh đệ, đủ để chế hành Chiết Giang tứ long.

Triệu Nhạc đối với Lương Sơn hào hán yêu chuộng, mới có ý tìm đến Lý Tuấn cũng chịu đựng xem thường. Bằng không có nhiều như vậy đại sự chuyện quan trọng chờ hấn làm, nào có cái kia cường hào thời gian lãng phí tại đây mù làm phiền.

Lý Tuấn nếu giá kéo đến quá phận quá đáng, điềm không rõ chính mình phân lượng vị trí, là cái ngông cuồng tự đại thật dân gian bỉ phu. Lấy Triệu Nhạc tính tình không hội phí thoại, trực tiếp liền đi.

Các người đàm không được đại sự. Vẫn là vì là chút tiền lẻ nhắc theo đầu, kẻ tục phiền người muối lậu đi.

Nhị Đồng lúc này mới kinh ngạc quay đầu nhìn quét Triệu Nhạc, thấy tiếng tăm lừng lẫy Thương Triệu ác bá bắt quả là đứa bé, trong mắt đều lập loè xem thường ánh mắt khinh bỉ: Dựa vào phụ huynh uy một cái tiểu công tử bột thôi.

Lý Tuấn nhưng cười ha ha: "Có chút ý nghĩa."

Thu rồi tiếng cười, mắt nhắm lại, "Tốt lắm. Ta đây tới hỏi. Người tìm ta làm hà chuyện làm ăn?"

Trong thanh âm tia không hề che giấu chút nào trêu tức.

Nhưng đang thăm dò. Triệu Nhạc nở nụ cười, nhàn nhạt, chỉ ba chữ: "Tê thiên hạ."

Lý Tuấn sững sờ, ánh mắt lấp loé mấy lần: "Dựa vào cái gì?"

Hắn nghe nói qua Thương Triệu trang trên cửa thành câu đối.

Trước thủ hạ có huynh đệ muốn đi đầu quân. Lý Tuấn cũng hỏi thăm căn nhắc qua Thương Triệu, có suy đoán, nhưng quyết sẽ không tha một phương ngang ngược cuộc sống gia đình tạm ổn bất quá, đi cho quyền quý làm tay chân cu li. Dù cho nhà này quyền quý là mình và bên người rất nhiều nhân gian tiếp thu qua ích, đương đại tiểu thánh nhân vị trí lương thiện nhà.

Tại hấn bậc này giang hồ ngang ngược trong mắt, làm quan không có cái gì căn bản không giống. Đều là Vampire.

Triệu Nhạc từ trong túi đeo lưng móc ra cái tròn vo vật nhỏ, thác lòng bàn tay, cười nói: "Đây là lưu đạn, hỏa, thuốc chế thành, nổ tung, phạm vi hơn một trượng bên trong, mặc người đứng như quỷ thần, cũng nhân mã đều diệt. Mà đây chỉ là tâm thường nhất. So này lực sát thương mạnh hơn nhiều thuận tiện nhiều lắm, có thể có rất nhiều."

Xem Tam Hùng tròn mắt lên, đều là bán tín bán nghi, Triệu Nhạc cũng không chứng minh, cũng không giải thích, tự mình cười nói: "Nhà ta có cõi đời này mạnh mẽ nhất hải quân, có đầy đủ chiến mã liền có mấy ngàn tinh kỵ, hơn vạn kỵ binh, chờ định ra ổn định căn cứ, chỉ cần ta muốn phát triển mạnh vũ khí nóng. Thống 10 vạn kỵ binh, biến mất trên đời tuyệt đại đa số người, cũng chưa chắc có bao nhiêu khó."

"Tạo phản?"

Nhị Đồng kinh hãi nhìn chằm chằm nhẹ như mây gió Triệu Nhạc, ngạc nhiên nghi ngờ hỏi: "Thánh nhân nhà cũng tạo phản?"

Lý Tuấn còn trấn định chút, có thể từ 'Tê thiên hạ' thì có suy đoán, chỉ là không thể tin được.

"Sửa lại một thoáng, là thế giới cách mạng. Tạo phản hai chữ, không khỏi bỏ cục khí phách quá nhỏ."

Được ghép vào từ điển ân huệ, Tam Hùng không phải mờ mắt mù Lương Sơn hào hán, miễn cưỡng đọc sách, nghe không hiểu lắm Triệu Nhạc mà nói, nhưng có thể đại thể phán đoán ý tứ, nhất thời đều ngạc nhiên, cũng lộ ra căng thẳng.

Nhân gia đem bí mật tiết lộ, nếu không từ, nhân gia nhất định sẽ không để lại người sống, nhất định nắm chắc.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới Thương Triệu sẽ tạo phản, chính mình sẽ nghe được chuyện như vậy, căn bản không chuẩn bị.

Triệu Nhạc là khoa học kỹ thuật cuồng nhân, bây giờ cũng có nhất định chính trị ánh mắt và chính trị tâm thái.

Hắn biết Tam Hùng tâm thái, cũng không an ủi, cười nhạt nói: "Nhà ta có trên biển tinh binh, muốn đoạt hải ngoại đại đảo lập cơ phát triển, vẫn còn khuyết mấy viên Đại tướng thống lĩnh, đang cần Lý đại ca cùng Đồng thị huynh đệ như vậy trung can nghĩa đảm bảo hấn tử gia nhập. Đây chính là ta ngàn dặm xa xôi đến tìm nguyên nhân."

Lý Tuấn lấy lại bình tĩnh, ngữ khí cũng biến thành nhàn nhạt: "Thiên hạ bình định thì lại làm sao?"

Lời này có nghĩa khác.

Có thể lý giải vì là Tân vương triều thành lập, bách tính còn không là bị khổ chùng loại nhiều loại ý tứ.

Triệu Nhạc hiểu rõ loại này dân gian anh hùng tâm thái, chuẩn xác nắm lấy Lý Tuấn lo lắng, móc ra tấm bản đồ kia, vẽ ra chinh phục mục tiêu, các Tam Hùng rõ ràng, chỉ vào Nam Á khu vực cười nói: "Tổng Liêu Hạ, bao quát Đại Lý đều là căn cốt nơi. Chúng ta người Hán đều là com không đủ ăn. Những chỗ này là chúng ta nhất định phải chiếm cứ kho lúa cùng nguồn năng lượng các căn cứ."

"Ta muốn nói đúng lắm, Lý tướng quân tuổi già sau khi về hưu, đừng quên cố gắng giáo dục tiểu tôn tử kế thừa tướng quân chí khí, cũng kế thừa tướng quân trung can nghĩa đảm cùng bản lĩnh, kế thừa hoàn thiện chúng ta chưa càn sự nghiệp."

Từ xưa anh hùng không chết từ tể được. Khai quốc đại tướng khó có thiện quả. Tượng Tổng Thái Tổ như vậy dùng rượu tước binh quyền đã là tốt nhất đối xử công thần phương thức, nhân từ nhất hoàng đế.

Lý Tuấn lo lắng chính là phương diện này.

Liều sống liều chết một đời, đến không chết từ tể được. Vậy còn không như thành thật làm một người nông dân cùng tư buồn muối, mệnh thao tay mình, cho dù sống một ngày tính toán một ngày cũng tự tại khoái hoạt qua. Ít nhất chết mà không oan.

Triệu Nhạc chính là nói cho hắn, nhà ta mục tiêu lớn, tính cả tôn tử của ngươi cũng chưa chắc làm được xong. Ngươi đời này căn bản không có cơ hội lo lắng thô khôn chết chớ sẵn phan.

Lý Tuấn chậm rãi gật đầu, nhìn anh em nhà họ Đồng.

Nhị Đồng lập tức đồng thanh nói: "Bọn ta theo sát ca ca, đồng sinh cộng tử. Chết mà không oán."

Lý Tuấn quả nhiên là đầu óc tinh táo Lý Tuấn, không có để Triệu Nhạc thất vọng.

Thành một nhà, bầu không khí nhất thời chuyển thành thân thiết. Bốn người tùy ý hàn huyên vài câu.

Triệu Nhạc chỉ chỉ trên bàn rượu tàn còn lại thịt, cười hỏi: "Lý đại ca, ngươi nói cái gì là hạnh phúc?"

Tam Hùng đều lo lắng.

Cái vấn đề này có thể mấy ngàn năm qua, dân chúng tầm thường cũng chưa từng cân nhắc qua.

Cả ngày vội vàng giãy dụa tìm com ăn, mệt gần chết, nào có cái kia lòng thanh thản muốn chút vô dụng. Cân nhắc qua cũng sẽ không có sáng tỏ đáp án.

Lý Tuấn cười nói: "Nguyễn thành giáo."

Triệu Nhạc nhìn bên ngoài xích trời nóng, ngưng mi nói: "Ăn mày có thể ăn com liền cho rằng là hạnh phúc. Bách tính có ý có thực, có thể giả người tốt, cười cả bà nương, con cháu cả sảnh đường, liền cảm giác rất thỏa mãn. Lý đại ca cùng hai vị Đồng ca ca có rượu đục uống, có thể ăn thịt bò, liền cảm giác cuộc sống gia đình tạm ổn không sai."

"Ta cũng không biết cái gì là hạnh phúc. Nhà ta nỗ lực làm chỉ là muốn để mỗi cái đi theo nhà ta người, đều có thể tại phạm vi năng lực của chính mình bên trong thực hiện giấc mơ, được cuộc sống mình muốn. Đây là ta chín cái con bà nó giấc mơ, cha mẹ giấc mơ, Đại ca giấc mơ, nhà ta đời đời kiếp kiếp không có nghĩ rõ ràng, nhưng vẫn đang yên lặng mơ ước theo đuổi, hết thầy trung tâm đi theo nhà ta người giấc mơ."

Tam Hùng đều trừng mắt lên, dù cho Triệu Nhạc chỉ nói là nói, cũng không khỏi có chút nhiệt huyết sôi trào.

Triệu Nhạc chăm chú gật gù, kéo Lý Tuấn bàn tay lớn: "Thu dọn đồ đạc, triệu tập đồng ý theo đi, ngày hôm nay liền lên đường. Tại nhà ta đi cảm nhận hạnh phúc theo đuổi, hòa vào mới tập thể, hoàn thành huấn luyện, luyện thật tài tình, sau đó hoành hành biển rộng, chúng ta cùng đi phần đầu đem giấc mơ này thực hiện."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 32: Một đường hồi hả

Cái khác đọc sách anh chị em có phải là ủng hộ một chút, thu gom dài đến cũng quá chậm thương tổn nhân tâm. Ta có com ăn, không vội nhập v, nhưng số liệu là tối trực quan khẳng định, ta loại này newbie cần nhất cái này ổn định tâm thái động lực. Không phải vậy, ta cũng không biết viết như thế nào

"Ừm."

Tam Hùng gật đầu, sáng khoái đáp lời.

Đồng Uy hiểu kỳ hỏi: "Ngày hôm nay liền chuyển? Cần phải như thế gấp?"

Đồng Mãnh khả khả vài tiếng: "Ta ca là nói, bọn ta thủ hạ có hơn 300 hán tử, bảy, tám trăm lỗ hồng, coi như thu thập đến gấp, làm sao có thể đi được?"

Triệu Nhạc nở nụ cười: "Bất quá là ba lạng thuyền sự tình. Nhà ta thuyền hàng sẽ chờ tại Giang Châu. Nói cho đại gia, chỉ mang quan trọng đồ vật, cái khác đều phân cho hương lân. Đến lúc đó có càng tốt đẹp."

Lại nhìn chân chính chăm lo Lý Tuấn: "Ta có quá nhiều chuyện muốn làm, nhất thời không nói được, làm việc rất gấp, không kiên nhẫn kéo dài. Lý đại ca đi tới nhà ta, dĩ nhiên là lý giải. Hơn nữa, đại gia sớm ngày đi có thể sớm ngày an tâm sinh hoạt, tiếp thu càng nhiều mới sự vật cùng huấn luyện, cũng có thể sớm một chút đảm nhiệm được trọng trách."

"Mặt khác, nhất định phải chỉ nói đi nhà ta làm công kiếm bọn tiền, cái khác vạn không thể tiết lộ nửa điểm. Thân tín huynh đệ tận lực động viên theo. Thực sự không muốn, thiết không thể miễn cưỡng."

Triệu trang có câu nói 'Người theo không kịp đi tới bước tiến, đại gia có thể kéo người. Nếu như là người không muốn đi, nhất định bị Triệu trang (thời đại) vứt bỏ'.

Con đường của chính mình, vẫn là hấn mình lựa chọn tốt. Vô duyên ngành tập hợp, chỉ có thể chuyển xấu."

Triệu Nhạc hiểu rất rõ người Trung Quốc đối với 'Gia' lưu luyến.

Tại phong kiến người thống trị mấy ngàn năm cố ý cầm cố dưới, mắt cảm giác bảo thủ Đại Tổng bách tính, nề ố phá nhà cô, xoong chảo chum vại đều là bảo. Dù cho biết rõ đến chỗ khác sẽ có cuộc sống tốt hơn, cũng không nỡ từ bỏ hết thảy trước mắt đi thử một lần.

Lý Tuấn thủ hạ khẳng định có người dừng xem có lá gan làm mất đầu buôn bán, rời khỏi quê nhà đi xa lạ, bọn họ nhưng khuyết thiếu dũng khí, điều này cũng không nỡ, vậy cũng không nỡ lòng bỏ, một trăm không muốn.

Người như vậy, Triệu trang không hoan nghênh.

Lúc trước tiếp thu Thôi gia tá điền, liền từng bước loại bỏ người như thế.

Bởi vì không có thời gian cùng tinh lực đi chậm rãi thay đổi bọn họ.

Thương Triệu tập đoàn sự nghiệp cần đầu óc hoạt, có dũng khí, đồng ý tiếp thu mới sự vật mới khiêu chiến, có thể cùng được với bước tiến người trở thành tiên phong lãnh đạo giai tầng. Bằng không chỉ là liên lụy, thậm chí là mầm họa nguy hại.

Tại Triệu Nhạc trong lòng, chính mình không theo đuổi thay đổi. Người khác không có nghĩa vụ cứu lại. Minh thích bị tra tấn, cam nguyện chịu khổ được cùng được ức hiếp, không ai sẽ ngăn. Cuốn cuộn thời đại triều cường sẽ nghiền nát tất cả mồi meo.

Tam Hùng cảm giác được Triệu Nhạc trong lòng một loại nào đó cứng rắn lãnh khốc, nhưng không ghét.

Bọn họ làm chặt đầu buôn bán, tự nhiên có thể hiểu được.

Nếu như không có loại này lãnh khốc quyết đoán, Thương Triệu không hẳn có thể thành đại sự, cũng không đáng bọn họ đi theo.

Triệu Nhạc dặn dò Lục Lư hai vệ: "Đi Yết Dương trấn giáo huấn một thoáng anh em nhà họ Mộc, để bọn họ biết bọn họ chút bản lĩnh ấy còn còn thiếu rất nhiều, đến lại gắng sức luyện một chút. Lần đi không thể nhiều chuyện, nhanh chóng thoát thân trở về giúp anh em nhà họ Đồng tăng nhanh làm việc tốc độ."

Lục Thiết Tê tâm linh thần hội, thả xuống bọc hành lý, dẫn đầu óc đơn giản còn không rõ vì sao Nữ Chân rất đồng bọn nhanh.

Triệu Nhạc mở ra hai hàng nang, chỉ chỉ bên trong bạc: "Đồng ý rồi đi, nhà ai có nợ món nợ, chỉ để ý từ này lấy. Đương nhiên, nợ dân cò bạc ác ôn món nợ, liền không cần. Không phục liền trừng trị hấn."

Ta cũng có quan phủ thế lực chỗ dựa. Nhị Đồng là gan cang trắng, thật cao hứng bận việc dời đi sự tình.

Lý Tuấn muốn bồi tiếp Triệu Nhạc đi Giang Châu thành thấy mấy người.

Trương Hoành đã bị Triệu Nhạc dùng mãnh hào khí sáng khoái đè ép, thành thật đại Triệu Nhạc ba lô làm người hầu.

Lý Quý eo xuyên hai búa, lão đảo theo đi, ba tháp miệng, chờ đến trong thành uống rượu.

Có địa đầu xa dẫn đường, rất dễ dàng liền tại bờ sông từ lâu tìm tới Đái Tông một nhóm.

Lần nhau nhận thức khách khí một phen, lại mở ra tịch.

Triệu Nhạc như có như không đang làm việc sinh hoạt phương diện thăm dò một thoáng, rõ ràng.

Tiếng tâm linh lấy 'Thần Hành Thái Bảo' quyết không phải người lương thiện, làm việc khá là ngoan ngoãn linh hoạt, có nhãn lực kính, bằng không cũng không thể từ đông đảo hung ác đồ bên trong lấy ra Lý Quỷ làm cảnh ngục thu làm tiểu đệ, cũng có thể khống chế điều động đến thuận lợi. Hắn đồng dạng một thân gian xảo lại bức bối, thâm hợp đồng dạng thân phận Tổng Giang khẩu vị, tạm thời trầm luân quan trường chỗ tốt. Tuổi không quá lớn liền có thể có nơi đây vị, hẳn đối với hiện nay nắm giữ tất cả rất hài lòng.

Để cho yêu thích hắn Tổng Giang đi.

Triệu Nhạc thất vọng bên trong làm quyết định.

Cho tới Đái Toàn, Đái Xuân hai người này Đái Tông đường đệ, cùng với đồng hương Kỷ Minh đều là một thân giang hồ ác khí, hẳn là có mấy lần, nhưng Triệu trang người như vậy hiểu được là, Triệu Nhạc không lọt nổi mắt xanh.

Cái này như con hói đầu tinh tinh lớn Mao hòa thượng, Triệu Nhạc chăm chú nhìn thêm, phán đoán hẳn là Thi Thiên một loại nhân vật, thiện trộm gà bắt chó phi diêm tẩu bích, xem cả người chặt chẽ bắp thịt cùng trên tay vết chai, hẳn là võ nghệ cũng không có trở ngại, nếu cùng Thi Thiên tranh chấp, có thể càng hơn một bậc.

Nhân vật như vậy là làm thám tử nghe trộm cơ mật cùng ám sát tuyệt hảo nhân thủ. Đáng tiếc hẳn rõ ràng là Đái Tông kiên định người theo đuổi, khó có thể đơn độc mời chào.

Triệu Nhạc giờ khắc này cấp thiết muốn gặp thời thiên, chỉ là khó tìm loại này hành tung bất định tặc, đến chờ thời duyên.

Đối với những khác Giang Châu cường nhân, Triệu Nhạc không có hứng thú.

Giang Châu sự tình đã xong, bước kế tiếp mau mau đi tìm Trương Thuận, An Đạo Toàn.

Triệu Nhạc để khôn khéo Lục Thiết Tê mang theo thư của hắn, theo Lý Tuấn một nhóm trực tiếp về Thương Châu, cùng đã chuyển tới Thương Châu Nguyễn thị Tam hùng cùng thôn Thạch Kiệt hảo hán hội tụ kết bạn, đồng thời học tập huấn luyện.

Chính mình mang theo lý, lư hai Thiết Ngưu, tọa Trương Hoành thuyền chạy tới phủ Kiến Khang, cũng thuận lợi dạy dỗ Lý Quỷ Trương Hoành võ nghệ. Đơn giản thực dụng là tốt rồi. Muốn bọn họ trở thành cao thủ, quá muộn.

Đi tới nửa đường, Triệu Nhạc mới đột nhiên nhớ tới 'Tiết Giang Quỷ' Trương Vượng, 'Du Lý Thư' Tôn Ngũ là ai.

Này hai tặc không phải là trong tiểu thuyết chuyên môn tại bờ sông mưu tài hại mệnh, cuối cùng vì là tài tự giết lẫn nhau đồ chơi? Có chút hối hận lúc đó không có làm thịt, nghĩ lại lại vừa nghĩ, nói không chắc bọn họ thích hợp Tổng Giang sử dụng đây?

Quên đi, nếu bỏ qua cũng đừng suy nghĩ nhiều.

Ngược lại loại này đồ vô sỉ nhất định không chết từ tế được.

Tại Kiến Khang ngoài thành tìm tới An Đạo Toàn gia.

'Lăng Lý Bạch Điều' Trương Thuận cùng lão nương vẫn còn ở chỗ này phụ cận phòng cho thuê chữa bệnh.

Vị này trong nước Giao Long so Lý Tuấn sáng khoái hơn nhiều, vừa thấy Triệu Nhạc ý thành, lúc này liền lạy.

Triệu Nhạc tâm tình phấn chấn.

Càng cao hứng chính là, Trương Thuận tại đây kết bạn đưa đồ không lý tưởng đồng hành, 'Hoạt Thiểm Bà' Vương Định Lục.

Quản hắn có phải là trừ ra Đái Tông ở ngoài đi nhanh nhất người một trong. Chỉ cần là đáng giá thu Lương Sơn hảo hán, Triệu Nhạc cái nào sẽ bỏ qua cho, một mã bỏ vào trong túi.

Đối với chừng ba mươi tuổi 'Thần Y' An Đạo Toàn, Triệu Nhạc cười hỏi: "An thần y từ từ đâu xuất hiện? Ta tại bảy năm trước liền chuyên môn phái người đi tìm người nghiên cứu y thuật, làm sao liền không có hỏi thăm được nửa điểm hành tung?"

An Đạo Toàn biết rồi thân phận của Triệu Nhạc, không làm rõ được vị này tiểu quý nhân làm sao sẽ cái kia đã sớm chú ý tới mình loại này tiểu nhân vật.

Chẳng lẽ có người có thể trước thời gian nhìn ra ta là thần y mà?

Tại chuyên nghiệp lĩnh vực có thể tài năng xuất chúng người đều có cổ tự tin thậm chí tự phụ, An Đạo Toàn tâm thái cũng phi thường hài lòng, cao hứng bên dưới liền cười giải thích.

"Ta nguyên lai không phải tên này, từ nhỏ học y, xuất sư sau tuy rằng dần dần có bản lĩnh thật sự, cũng không biết vì sao, bằng hiệu chính là đánh không vang. Bây giờ Đại Tông Đạo giáo hưng thịnh. Ta một cân nhắc, đến hướng về phía trên này dựa vào, dứt khoát cái danh kêu lên toàn. Người xem, lại thật liền "

Triệu Nhạc cười tiếp lời: "Phát hỏa."

An Đạo Toàn sững sờ, cân nhắc một thoáng, lập tức liền nở nụ cười: "Là phát hỏa. Có thể không phải là ngọn lửa hùng hực như thế gây chú ý."

Triệu Nhạc hơi nhấc lên kính hiển vi, thân thể cấu tạo đồ, ngoại khoa giải phẫu, cùng chúng tinh anh bác sĩ tại Triệu trang thành lập y học viện, An Đạo Toàn nhất thời tràn đầy phấn khởi bị Triệu Nhạc bắt cóc.

Về đến nhà, sắp xếp cẩn thận An Đạo Toàn cùng Trương Thuận lão nương chữa bệnh sự tình, vẫn an cư hừng, Triệu Nhạc an ủi trông mòn con mắt mẫu thân. . .

Tại đối với hạ tầng người mà nói như Thiên đường Triệu trang, mời chào chư hùng văn võ nửa ngày liền yêu nơi này, bắt đầu cảm giác như cá gặp nước, khoái hoạt thoải mái, giấc mơ đã tại tay. Tương lai càng tràn ngập hy vọng.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy nghe được quá nhiều mới mẻ sự vật, cảm nhận được nơi này cùng ngoại giới hầu như tuyệt nhiên không giống bầu không khí, chấn động mà cảm động, không tự chủ được liền rơi vào một loại ức chế không được vui sướng cùng phấn khởi bên trong.

Mới vừa vào trang ngày ấy, bọn họ tượng lưu mờ mờ mới vào đại quan viên như thế, hoa cả mắt đi ở đi Triệu phủ trên đường, trùng hợp đụng tới một cái ăn mặc ngăn nắp mập đại phụ nhân đang vung vẩy một cái cành liễu đuổi đánh bầy, tám cái đứa nhóc choai choai, đánh đến đám kia tiêu tử kỳ oa kêu loạn.

Chư hùng còn tưởng rằng gặp gỡ hung hãn địa chủ bà chủng loại bắt nạt tá điền hài tử. Nay quần nhiệt huyết hán tử không khỏi cảm phần sục sôi, cũng đối với Triệu trang sản sinh thất vọng.

Dẫn đường phòng tiếp tân quần sự đối với quần hùng phản ứng không cảm thấy kinh ngạc, cười giải thích: "Này quần em bé đều là vị này đại tẩu cùng trượng phu nhà xưởng đồng sự hoặc hàng xóm hài tử. Nay chủ nhật, đại tẩu ở nhà nghỉ ngơi, lúc này mới ban ngày rảnh rỗi quần giáo những này bướng bỉnh. Trước mắt thiên nhiệt, đám con được nghỉ hè khoan khoái khoan khoái, tự do nhàn rỗi rất nhiều, chính là gặp rắc rối tuổi, làm hỏng việc, đương nhiên phải giáo huấn một, hai."

Quần hùng nghe một đồng mới mẻ từ, biểu hiện đều biểu thị nghe chớ hiểu a.

Quần sự cười cười, cũng không nói nhiều, bồi tiếp quần hùng quan sát kết quả.

Một lúc, phụ nhân đánh được rồi, chỉ vào đám kia em bé cười mắng: "Còn chạy? Lại trốn, cẩn thận thật đánh nát cái mông. Giữa trưa sai người chết, chờ bên ngoài các bị cảm nắng a? Còn không chết về nhà đi ăn cơm?"

Đám con nha một trận kêu loạn, cười vui vẻ chạy về đến, ôm lấy cái kia phụ người đi rồi.

Quần sự cười nói: "Được rồi, lại đến đại tẩu gia ăn cơm. Chúng ta cũng nhanh lên một chút. Trang chủ đang chờ đoàn người dự tiệc đây."

Chư hùng có chút há hốc mồm: Những này em bé chính là đứa nhóc choai choai ăn cùng lão tử thời điểm, bầy, tám cái ăn một nhà, chỉ một trận, còn không đem nòng gia nhiều nửa tháng lương thực ăn hết. Nghe quần sự ý tứ, này còn không là một lần hai lần. Này ai nhận được?

Lý Tuấn là chư hùng bên trong có tiền nhất, cũng không chịu nổi cái phép ăn như thế.

Những người khác càng không cần phải nói.

Quần sự nhân thể giới thiệu Triệu trang tình huống cùng quản lý hình thức.

Cái này cũng là hần một trong công việc.

"Bọn ta trang giàu có, cơm canh mỡ đủ. . . Thôn trang tâm rất Tề, so người một nhà còn đoàn kết hỗ trợ. . . Hưu bổng, chữa bệnh cứu trợ, đi học trợ cấp, đầu người cổ phần. . ."

Nói chung, sớm nhất đi theo Thương Triệu những người này là một thể thống nhất, có đầy đủ bảo đảm.

Người bình thường gia, hài tử không có tiền đồ, chỉ cần chịu làm, một đời thì có tiền tiêu có cơm ăn. Có bản lĩnh, người liền nỗ lực học tập, dùng sức dẫn vật đi, bảo đảm khuất không được người tài cán. Nơi này bản lĩnh trung tâm số một, không có bên ngoài những tằng quan hệ. Người nói, bọn họ không thoải thích hưởng thụ sinh hoạt, tích góp tiền làm gì nhà?

Quần hùng say sưa ngon lành nghe, một đường nhìn thấy từng cái từng cái mặt mày hồng hào trang dân bước đi ngẩng đầu ưỡn ngực, đều rất duệ, lạc quần hùng trong mắt cảm giác rất muốn ăn đòn dạng, rất nhanh đã hiểu tại Giang Châu cảm nhận được Triệu Nhạc hai vệ trên người biểu lộ cái kia sợi mảnh liệt cảm giác ưu việt đến từ nơi nào, là nguyên nhân gì.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 33: Đăng Châu hảo hán

Triệu Nhạc muốn phụ thân các những này trên nước hảo thủ quen thuộc Triệu trang, thích ứng quy củ, huấn luyện xong xuôi, sắp xếp Lý Tuấn, Đồng Uy, Đồng Mạnh các một tổ; Trương Thuận huynh đệ một tổ; Nguyễn gia Tam hùng các một tổ tạm thời sắp xếp hải vận hộ tống mậu dịch, hướng về Vũ Tỉn Việt cùng Chiết Giang tứ long các học tập trên biển kinh nghiệm, đồng thời uyển chuyển cảnh chỉ rõ kiểu căng khó thuần bốn rồng, thiên hạ người tài ba xuất hiện lớp lớp, không phải không có cao thủ thể thân bọn người, quý trọng tất cả đi.

Lập tức, Triệu Nhạc lại lần nữa xuôi nam tìm kiếm một nhóm khác Lương Sơn hảo hán.

Phái đi theo Lý Quỷ và còn quá vua của tuổi trẻ định sáu theo thuyền hàng trước tiên đi Lương Sơn, thư bàn giao Lương Sơn trấn thủ Đặng Phi đối xử từ tế Lý Quỷ Vương Định Lục, kể tục tăng mạnh bọn họ võ nghệ, đem sắp xếp Âu Bằng, Mã Lân, lưu thủ Lương Sơn điều thị huynh đệ chính biên 500 lờng cư trên cạn và dưới nước quân, thủ núi áp vận hàng hóa.

Chính mình mang hai vệ, cùng lần này chết sống muốn theo tiểu Lưu Thông tại Đăng Châu rời thuyền.

Đăng Châu thành, Giao Đông bán đảo tận cùng phía đông châu trị thủ phủ.

Yên uy khu vực tại trước mắt Đại Tổng vẫn là hoang vu giải đất duyên hải, rừng rậm, cỏ dại, bãi vắng vẻ nằm dày đặc, có bao nhiêu sài lang hổ báo là mối họa, nhân khẩu ít ỏi. Thêm vào thanh niên trai tráng ngư dân hảo hán từ lại nhiều bị Triệu trang chiêu đi, cạnh biển càng hiện ra hoang vu.

Lưu kinh Đăng Châu Đại Hà tại cửa biển đoạn có thể được tiêm để hải thuyền, phụ cận bến tàu đóng quân quân Tổng Đăng Châu thủy sư, hướng tây liên thông Hoàng Hà vỡ đê giới rửa ra đường xưa, khai thông di hà các đường sông, quải lai quải khứ, cuối cùng khai thông Lương Sơn Bạc, chỉ là thông hành không được thuyền lớn.

Thời đại này trị thủy công trình chính là chặn bãi, nước mưa một đại, nước sông liền cỏ dại lan tràn.

Vì lẽ đó trừ ra những bến tàu chợ khu vực náo nhiệt ở ngoài, Đại Hà hai bờ sông phụ cận ít có người gia. Xuyên hành tiểu bên đường, rừng rậm cỏ lau cỏ dại sum xuê, thật là một cướp đường tốt hoang dã.

Triệu Nhạc mang theo đầy mắt hưng phấn nãi huynh đệ chậm rãi quan sát địa hình, để Lục Thiết Tê tiến một bước hoàn thiện nên khu địa đồ, sau đó thẳng đến hỏi thăm được 'Mẫu Đại Trùng' Cổ Đại Tẩu vị trí —— Đăng Châu cửa thành đông ở ngoài mười dặm bãi.

Tồn Tân, Cổ Đại Tẩu mở cái quán rượu, ý vào huynh đệ Tồn Lập là bản thành võ quan, chính mình lại có võ nghệ, trong nhà trong bóng tối giết trâu đánh cược. Quán rượu người không ít, rất náo nhiệt. Xem ra, làm ăn khá khấm.

Gặp mặt, Triệu Nhạc cho thấy thân phận.

Tồn Tân khá là nhiệt tình. Cổ Đại Tẩu nhưng là trên mặt mang cười khách khí, thật là lạnh nhạt. Liền ngay cả Nữ Chân man tử Lư Thiết Ngưu thứ tình cảm này tri độn hàng đều cảm giác được tiểu chủ nhân không bị nữ chủ nhân hoan nghênh.

Triệu Nhạc vẫn buồn bực, vì sao những này dân gian chân hảo hán chính là không muốn nương nhờ vào.

Sài Tiến cái này ngược lại cũng đúng người giang hồ tới dồn dập, nhưng nhiều là chút chặn bãi hảo hán đầu đi lừa gạt ăn uống lừa gạt bạc. Những năm này, trừ ra Thịnh Bản, Tào Hồng liền không có cái bản lĩnh thật sự.

Ở đây lại bị lạnh nhạt, Triệu Nhạc rút cục thông suốt.

Cây cỏ phải anh hùng hảo kiệt chịu đủ lăm rồi quan liêu ác lại bực bội, từ đáy lòng căm ghét xem thường quan lại nhân gia. Tượng Thương Triệu loại này có thâm hậu quan phủ bối cảnh hảo môn Thương gia, chân hảo hán không muốn nương nhờ vào.

Có vụ án tại người, lẫn trốn ở bên ngoài tránh họa giả, cầm kỳ quyền quý hào thương, cũng không dám đầu Triệu trang, bức bắt đắc dĩ, cho dù đầu có quan phủ chỗ dựa lại cùng quan phủ không liên hệ Sài Tiến, cũng sẽ không lựa chọn Triệu gia.

Người như thế nhiều là phẩm hạnh không hợp hết ăn lại nằm tà ác vô lại đồ, Triệu trang cũng sẽ không cần.

Nhân gia cuộc sống gia đình tạm ổn sinh sống tốt, lại có huynh đệ chức vị đương nhiên sẽ không theo tạo phản.

Triệu Nhạc tâm thái đã đang, cũng không tiết lộ nửa điểm mời chào tâm ý, chờ các người tức nước vỡ bờ được rồi.

Không được hấn sẽ không bỏ qua khác một đôi hảo hán: 'Xuất Lâm Long' Trâu Uyên, 'Độc Giác Long' Trâu Nhuận thúc cháu.

Bởi vì trong nhà ở đời sau miệng rồng mỏ than đá khu vực mua một đám lớn đất hoang, đã vây thành thành lập ở lại khu, bắt đầu khai thác than cung cấp máy chạy bằng hơi nước, luyện than cốc luyện thép, cung cấp ngày sau Đài Loan công nghiệp động lực. Cũng xây dựng miệng rồng cảng vận hàng bên tàu.

Triệu Nhạc kiếp trước biết có như thế cái mỏ than đá, sẽ không xác thực biết miệng rồng khu mỏ quặng cụ thể ở đâu, liền phái bồi dưỡng tìm mỏ nhân viên đi hỏi thăm cũng khảo sát.

Có than đá khu vực, địa chất kết cấu hạn chế, hiểm thấy rễ sâu đại thụ, thảo cũng chưa chắc có thể tươi tốt.

Triệu Nhạc đối với khảo sát nhân viên nói: "Liền cái kia, xem không phải đất hoang, không dài đại thụ lòng đất diện liền có thể có thể là than đá. Các người trọng điểm đào. Trắc được, định tốt địa bàn, lại báo cho địa phương quan phủ mua lại."

Trong nhà làm hi thổ khoáng cũng là như thế đến.

Đây chính là để Đại ca tiềm thân Đại Tổng quan trường chỗ tốt một trong.

Không có bối cảnh này, Thương Triệu có tiền nữa có vũ lực, cũng đừng hòng diện tích tìm tới mỏ than đá liền có thể chiếm dùng.

Phát tài nhưng là các quan lại yêu nhất cuồng nhiệt nhất sự tình.

Người cái không có quyền lực chỗ dựa kẻ giàu xổi cũng dám cùng bọn ta quan gia tranh lợi? Tại bọn ta quyền lực trong phạm vi, cái gì đều là bọn ta quan gia định đoạt, người mua cũng không được.

Không phục?

Tôi tập chung để người phá sản, lại không thức thời, để người lao ngục trải nghiệm cuộc sống, hiểu rõ làm người như thế nào.

Có Triệu Liêm tại hoàng đế bên người vừa đứng, Đổng Châu những này quan vừa thấy Triệu gia đến làm việc, cho dù trong lòng lại không ưa, cũng không dám thật làm khó dễ. Huống hồ muốn đập triệu tiểu tương gia nịnh nọt tuyệt đối là đa số muốn viên.

Bình thường muốn tới cửa bái phỏng Văn Thành bá, đều không đến lượt hào, đưa to lớn hơn nữa lễ chỉ sợ đều không có cơ hội vào cửa, bây giờ nịnh hót cơ hội tốt thiên hàng trước cửa, còn không dùng chính mình tiêu pha, vậy còn không mau lưu.

Nếu như này cũng không hiểu, không bắt được, cũng đừng làm quan, dứt khoát về nhà mát mẻ đi, đỡ phải tai bay vạ gió lâm đỉnh, mất chức bãi chức chuyện nhỏ, lưu vong biên hoang đất hoang thành điều thực sói phần, cô hồn dã quỷ, còn hồ đồ, đó mới kêu oan uổng.

Chuyện như vậy, thanh quan danh thần cũng sẽ không nói khoáng sản là quốc gia, do đó kiên định cản trở phá hoại.

Đoạn người tài lộ, như giết người phụ mẫu. Đây không phải là then chốt.

Then chốt là, này cùng sĩ phu giai tầng quyền lực tôn nghiêm thần thánh không thể xâm phạm như thế, là quan trường khác một cái thiết luật quy tắc ngầm. Làm quan ra sức vì nước, cũng phải vì gia tộc mờ lợi, vì chính mình mờ hưởng thụ. Bằng không khổ cực đọc sách, nỗ lực làm quan làm gì?

Quan lại bao che cho nhau, đây là nguyên nhân chủ yếu.

Người thanh liêm chính trực không làm, đó là chuyện của người. Nếu như xúc phạm này một cái, nhất định gặp phải toàn bộ quan trường phi nhỏ. Người lại trung quân ái quốc, lại có tài cán, đối nhân xử thế như thế nào đi nữa được, tại quan trường cũng nửa bước khó đi.

Triệu gia đối xử khiêu khích đối địch giả tàn nhẫn, nhưng các nơi quân sự cũng từ không bạc đãi người. Quan phủ sáng khoái, cân nhắc chu đáo, tích cực phối hợp, tự có báo lại.

Cái kia cái gì, trong lao những ác độc phạm nhân giam giữ cũng là không công tiêu hao lương thực, đồ mĩ quốc gia tài sản, còn tiêu hao quý giá công vụ sức mạnh, ta giúp người giải quyết phiền phức, đều đưa tới đào mỏ ăn bọn ta. Tiết kiệm được tiền lương quy người, hơn nữa coi như người cổ phần.

Người xem đây đường lưu manh du côn ác bá mỗi người thân thể cường tráng, sẽ không sự tình sinh sản, tiêu hao xã hội tài nguyên, còn phá hoại xã hội và hải ổn định an bình tốt đẹp cục diện, lại xem bọn họ oai chực mĩ, thân ngực lộ đồ, tà bì đồi chiều, nghiêm trọng tổn hại chúng ta Đại Tổng hào quang hình tượng, có phải là cũng biết đến tận tận nghĩa vụ, cải tạo lao động một thoáng, tịnh hóa xã hội, vì là chúng ta Đại Tổng phồn vinh hưng thịnh góp một viên gạch?

Giá cao thu mua. Người có quyền đã bắt đưa đi. Mọi người cùng nhau dựa vào cái này khoáng phát tài.

Quan chức đương nhiên tình nguyện cực kỳ, dồn dập biểu thị: Có lợi xã hội, có lợi bách tính, có lợi Đại Tổng sự tình, này phải chống đỡ.

Triệu Nhạc kiếp trước thường cùng các loại khoáng sản giao thiệp với, cũng hiểu rõ chút lấy quặng đáng sợ.

Công việc này là muốn chết người.

Cho dù là tại thế kỷ XXI, loại cỡ lớn mỏ than đá nghiệp, mỗi bách tấn tử vong nhân số vì là ba cái liền không tính khác người. Huống hồ là hiện tại loại này cực đoạn lạc hậu thời đại.

Đào mỏ chính là lấy mạng người đi đổi.

Triệu Nhạc vững tâm, nhưng không nở chết đoạn trang bách tính, liền bắt người căn bã rác rưởi lợi dụng. Những bị oan uổng phạm nhân cùng ác lại vì tiền nắm chắc cho đủ số lưu dân ăn mầy các cũng có thể nhân cơ hội thoát thân vì là bình thường công nhân.

Triệu Nhạc nghĩ tới ác mộng bên trong những du côn dè, liền hận đến nghiến răng, đổi thành người cũng không tốt đẹp được.

Vì lẽ đó, trong nhà mệnh lệnh các nơi chuyện làm ăn trạm vũ lực đem Sơn Đông Hà Bắc bắt nạt đàn ông chọc ghẹo đàn bà lừa bịp, bao quát bắt lương hòa thượng đạo sĩ độc phụ đều trời đến, làm không được thợ mỏ, có thể tâm y làm cơm kiếm doanh kỷ. . . .

Mấy tên căn bã này ác ôn bị bạo lực tạm giam, vì bảo bên trong tập thể ở lại, tập thể trên khoáng. . . . Biểu hiện được, có thịt ăn, ngủ nữ nhân, không được, điều oai hoặc là chạy trốn, có chính là thủ đoạn để sự thành thật.

Xung quanh hương dân đến làm việc, thì lại sắp xếp ung dung, chỉ ít là không nguy hiểm, để các bạn hàng xóm cũng trải qua khá hơn một chút, chậm rãi hấp dẫn chuyển hóa, làm di dân hậu bị, có có thể được này mà ủng hộ yểm hộ.

Như vậy, liền cần hung hãn, quen thuộc bản địa tình huống, bối cảnh đơn giản, lại nghĩa khí tin cậy dân gian cường nhân đến giúp đỡ quản lý. Tại Triệu Nhạc trong lòng, trâu gia thúc chất là nhân tuyển tốt nhất.

Hai người này đại bản lĩnh không có, đầu óc cũng không đủ thông minh, Lương Sơn hảo hán sao, chăm sóc, liền thử bồi dưỡng làm khoáng trường, khiến cho được, thông này một khi, có thể lên tới sau đó khoáng sản tài nguyên bộ nhậm muốn chức.

Trâu Uyên, Trâu Nhuận có thể không có huynh đệ thân thích làm quan làm chỗ dựa, tự giác là vang dội hảo hán, nhưng đáng tiếc không có đất dụng võ, không kiếm được tiền lấp đầy bụng, chỉ có thể mang mười mấy cái huynh đệ mù hờn.

Triệu Nhạc đem cơ hội tốt như vậy đưa tới cửa, bọn họ nào có không muốn.

Cổ Đại Tẩu không ưa Triệu Nhạc, làm quan Tôn Lập nhưng đầy nhiệt tình.

Triệu Nhạc đối với vị này tại Lương Sơn tập đoàn bên trong, bản lĩnh cùng địa vị cực không tương xứng hảo hán có chút ngạc nhiên.

Nhưng rất nhanh, hần liền rõ ràng, người này tự phụ bản lĩnh, cũng nóng lòng tại quan trường danh lợi, cùng bản phận Tôn Tân hoàn toàn là hai loại người, một thân quan trường thói quen, không phải cái kia giảng nghĩa khí, không đáng tin.

Đến đây, Triệu Nhạc không thể không bội phục Tống Giang ghi nhớ dùng người khả năng.

Có thể đem ý nghĩ khác nhau các loại nhân vật tụ họp lại một nơi, bện thành một sợi dây thừng, cùng chống đỡ một loại lại một loại kẻ địch, coi là thật là kiêu hùng phong thái.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 34: Hoa Tri trại, gieo vạ ba đến rồi

Tôn Lập loại này nhất định bị liên lụy đến người làm phản, lại nhiệt tình thành khẩn, Triệu Nhạc cũng sẽ không giúp hần thắng quan, chỉ làm bộ sùng bái võ nghệ, thoáng nói mò loạn khẩu nói chuyện đàm luận phương diện này, ứng phó rồi một thoáng, đối trận nghĩa lại có âm nhạc thiên phú Nhạc Hòa thì lại nhiệt tình rất nhiều. Khiến cho Tôn Lập âm thầm than tiếc Triệu Nhạc không phải Triệu Liêm, chỉ là cái chơi vui nhạc công tử bột thẳng nhóc, không nhìn được hần cái này anh tài, mất nhiệt tình, chống đỡ khuôn mặt tươi cười một lát sau, lấy công vụ tại người làm lý do, mất hứng mà đi.

Rốt cục nhìn thấy 'Lưỡng Đầu Xà' Giải Trân, 'Song Vĩ Hạc' Giải Bảo.

Ca hai bây giờ mới mười dục vọng tuổi, biểu lộ hương đã em bé khí thế, Triệu Nhạc nhìn thấy chính là bọn họ nhảy cảm cơ cảnh, cường tráng cùng trong xương dũng cảm cùng tính dai.

Trời sinh bộ đội đặc chủng vật liệu a.

Nhất định phải cố gắng bồi dưỡng dần dần.

Triệu Nhạc không lộ chính mình võ công bất phàm, làm bộ hợp ý rất yêu thích hai giải tính khí, than thở hai qua hán tử tập võ tốt tư chất, liền trụ Cổ Đại Tẩu quán rượu, không tha hai giải đi, lượng lớn dùng tiền, biến tướng để lão tẩu so mẫu nghĩa khí Cổ Đại Tẩu có năng lực hơn chăm sóc hai giải, trọng điểm để hai vệ giáo dục hai giải võ nghệ, cũng đưa kỳ thực là này đến liền chuẩn bị kỹ càng đi ngoài đao hòa giải gia huynh đệ sẵn thú quen dùng song cổ xoa.

Xoa, không dùng cho tranh đấu sẵn thú, nhưng nhìn xem, khoa học kỹ thuật để nhũ môn khó biết lợi.

Đao nhưng thử một lần liền biết tốt xấu.

Giải gia huynh đệ phi thường yêu thích loại này đoản đao, không biết Triệu Nhạc thuộc về nhìn chăm chú thỏ trắng nhỏ sói xám lớn, đơn thuần chỉ cho rằng thực sự là duyên phận, Triệu Nhạc loại này cậu ấm là thật yêu thích bọn họ, mới hào phóng như vậy.

Huyền não Cổ Đại Tẩu từng thử đao sau, đều ước ao bắt nguồn từ gia hai đệ đệ vận may.

Bảo đao có giới, có thể không có mua đi.

Cổ Đại Tẩu cảm giác được Triệu Nhạc tới đây thật vô ác ý, nếu không cũng sẽ không kéo rút chính mình bằng hữu Trâu thị thúc cháu, lại càng không có sự tình cầu chính mình người như thế, cuối cùng cũng coi như đối với Triệu Nhạc vài phần kính trọng, nóng quá tình lên.

Đem Giải thị huynh đệ cường quán huấn luyện, khiến cho hai người có bì không lông, thực lực cấp tốc tăng lên, ngày sau chậm rãi cảm ngộ trở nên mạnh mẽ, Triệu Nhạc đạt đến chuyển này một nửa mục đích, cũng không bắt buộc, lập tức cáo từ.

Đi lên căn dặn hai huynh đệ, kỳ thực là nói cho Tôn Tân Cổ Đại Tẩu nghe: "Có việc chỉ để ý tìm ta. Nhà ta hoặc Lương Sơn đều có thể giúp đỡ. Không tìm chính là xem thường ta, không nể mặt mũi, không tin ta năng lực."

Rất giang hồ công tử bột khẩu khí.

Giải thị hai giản dị qua em bé cảm chuyển động, thật không nỡ Triệu Nhạc đi. Muốn cùng rời đi, lại bị tính cảnh giác cùng cảnh giác đều rất cao Cổ Đại Tẩu kiên quyết ngăn cản.

Triệu Nhạc cũng cười khuyên bảo: "Hữu duyên thì sẽ lại gặp nhau. Luyện thật giỏi vũ, đánh cho không ai dám bắt nạt phụ các ngươi. Chúc đại gia hạnh phúc vui sướng một đời. Tạm biệt."

Gần nhất cũng theo học không ít võ nghệ Tôn Tân nhìn nhanh chóng đi bốn ky, không khỏi cảm thán: "Thương Triệu gia hài tử lẽ nào đều là như thế nhân đức xuất chúng? Người ta như thế chẳng trách trời cao lộ mặt xanh."

Hắn nếu như biết Triệu Nhạc tại tã lót bên trong liền không thể không khổ bức phần đầu, thì sẽ không ước ao.

Cổ Đại Tẩu cũng lộ ra vẻ tán thưởng, nhìn trong rương thành đồng bạc, liền càng yêu thích Triệu Nhạc.

Lần thứ hai bước lên Thanh Châu thổ địa, Triệu Nhạc là muốn bãi phỏng kết giao mới vừa ra lò thanh phong trại trại phó 'Tiểu Lý Quảng' Hoa Vinh.

Cuối cùng cũng coi như hỏi thăm được vị này trong tiểu thuyết truyền kỳ xạ thủ. Chỉ là Tri trại này quan... Sách.

Đại Tổng quân sự toàn thể nằm ở bị động chịu đòn phòng thủ, biên cảnh thiết vô số trại, tiến hành tầng tầng báo động trước phòng ngự. Tây Hạ cùng Tổng chiến sự nhiều lần, vì lẽ đó Tây Quân lãnh địa trại bảo nhiều nhất. Phụng Bắc cảnh đối mặt mạnh mẽ nước Liêu, hiểm yếu nơi bố trí cũng không ít, tượng Bảo Định quân thì có: Nê cổ trại, Konan hà trại, Điền gia trại vân vân. Ở bên trong hiểm yếu vị trí, Tổng Đình cũng thiết lập quân trại, để kinh sợ địa phương.

Ánh sáng xem tiểu thuyết, cảm giác Hoa Tri trại danh xưng này tựa hồ có cái kia điểm trâu bò, thật đến Đại Tổng hiện thực, Triệu Nhạc mới biết Tri trại loại này việc xấu không đáng nhắc tới.

Biên quân Tri trại không nói lên tới hàng ngàn, hàng vạn, cũng có mấy trăm, giai cao cũng khổ sở bát phẩm, hơn nữa tuyệt đại đa số chỉ là cái quân phong hóa báo động trước ăn no chờ chết Quân đầu, liền thấp nhất từ cửu phẩm đều chẳng liên quan.

Hoa Vinh là tướng môn đời sau, cha có chiến công, chết trận sa trường. Hắn hiện tại năm bắt quá hai mươi, nhân tài bắn cung cao siêu, vũ dũng bất phàm, danh tiếng dần dần truyền ra, gặp ám có thể lên làm này trại phó, cấp bậc là nhất chưa tan tâm chỉ ứng chừng loại, cuối cùng cũng coi như cha không có chết vô ích, nhi tử có phẩm.

Nhưng, quan văn đang Tri trại mới đúng đang cửu phẩm, quân một trại mấy trăm hộ, tượng cái đầu thôn, thực quyền liền dưới huyện không đủ tư cách bộ khoái đầu lĩnh cũng không bằng, đương nhiên tiền đồ không giống nhau.

Trại phó liền càng không cần phải nói, người tài vật quyền như thế không có, chính là mang theo hơn trăm cái gọi là quân hán, thực tế là phối đao thương nghề nghiệp nông dân hoặc lưu dân sinh hoạt, chuyện tốt không có, chuyện xấu nguy hiểm toàn trại phó.

Chỉ bằng như vậy đội ngũ, đối đầu trong tiểu thuyết Thanh phong sơn, Đào Hoa Sơn, Nhị Long Sơn son tặc, Hoa Vinh lại đứng, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, chỉ có thể bằng xuất thần nhập hóa tài bản cung kinh sợ phòng ngự bản trại.

Lúc này Hoa Vinh vì cha mẹ giữ đạo hiếu mới vừa xong không lâu, vị hôn thê Thôi thị hiền tuệ sắc sảo, lập tức giả cho qua tới chăm sóc đôi này cô nhi, cùng Hoa Vinh cộng đồng nuôi nấng còn tuổi nhỏ mười mười Hoa Tư Hoa Tiểu Muội.

Triệu Nhạc khi đến, Hoa Vinh đang khổ luyện yêu nhất tài bản cung, nghe hạ nhân báo nói tiếng tăm lừng lẫy Thương Triệu tiểu ác bá lại tên gieo vạ ba tới chơi, chính là sững sờ.

Thương Triệu gia vị này Tam Lang nhị gia, theo nhà hắc thiên đức nhân nghĩa chi danh truyền khắp thiên hạ, cũng dần dần tiếng xấu lan xa, theo lớn lên, nhà hắc nhân đức nổi danh càng ngày càng vang, Triệu Liêm năng thân địa vị càng ngày càng cao càng ngày càng vững chắc, vị này nhị gia làm việc càng ngày càng trắng trợn không kiêng dè, danh tiếng càng ngày càng không chịu nổi, tại hiện nay nói là mẫn Đại Tổng đã không người không biết không người không hiểu, là khước đại, nhưng ít ra Giang Bắc gần như là cá nhân liên nghe nói qua vị này mệnh kỳ tốt Thương Triệu gieo vạ ba.

Hàng này quả thực chính là chuyên vì đánh hắc gia mặt mà sinh điển hình phá gia chi tử bại hoại. Chỉ là nghe nói nhà hắc nhưng coi hắc là cái bảo sủng ái giữ gìn cực kỳ, không để ý phá gia chi tử lần nữa làm mất mặt mất mặt cũng tận lực dung túng.

Bởi vì có người nói hàng này là trời xanh thương Thương Triệu đòi đòi từ bi lương thiện công đức ban tặng kết quả, đánh vỡ đơn truyền số mệnh, thành Thương Triệu trường bối trong mắt linh vật, phúc em bé, vạn vạn không thể tổn thương.

Thế nhân cười rộ: Trời xanh thương nhà các ngươi, nguyên lai liền ban cho như thế cái đồ vật.

Đáng thương, cái kia vô liêm sỉ chính là chuyên môn đến phá hoại nhà ngươi tổ nghiệp, gieo vạ nhà ngươi danh dự. Các ngươi lại còn làm bảo?

Bất quá phạm có thân phận có địa vị, đặc biệt là phồn thịnh gia tộc lớn nhưng rất lý giải.

Từ tôn truyền thừa đáng lo quyền quý nhà phú hào, bỏ tôn phồn thịnh nhìn ra so hư danh trù, rất bình thường. Hơn nữa, gia đình phú quý nếu như không có một hai bại hoại con cháu, đó mới gọi không bình thường, không công chiếm phú quý đại danh, lãng phí quyền lực mang cho người nhà uy phong thô bạo. Vinh hoa phú quý giảm đi.

Hoa Vinh không rõ chính là: Như thế cái cùng đại ca hắc như thế truyền kỳ, bản chất nội dung nhưng vừa vặn ngược lại thứ hỗn trưởng đến nhà ta làm gì?

Loại này công tử bột bại hoại không đợi tại Thương Triệu địa bàn, súc ở gia tộc cánh chim bảo vệ cho tùy tiện làm ác, làm gì chạy đến đi lung tung? Chẳng lẽ là tại quê nhà chờ chán ngấy, cảm giác rằng người trong cả thiên hạ đều sợ hắc, liền nghĩ ra được thử xem khước trương mới họa lớn phạm vi, để tùy tiện đến càng hung hăng càng nổi tiếng chút càng sung sướng hơn chút?

Ngắm lại Triệu Nhạc tuổi.

Ân, nghe con mới sinh không sợ cạp, không rõ thế sự, tâm thái kỳ được, lá gan vô cùng lớn, bị ai một xúi giục, hắc kích động, liền mang theo một thân tà ác hy vọng hoặc hiếu kỳ giết ra đến rồi.

Hoàn toàn có thể a.

Ngược lại nhà hắc cũng không cách nào thật chăm sóc hắc. Loại này bại hoại, khí thế vừa lên đến, ai cũng không ngăn được.

Phòng chừng hàng này là nghe nói ta tài bản cung Đại Danh, mới tìm thấy. Có thể là muốn khiêu khích tỷ thí, có thể là muốn dựa dẫm đại ca hắc quyền thế, ép buộc ta khi hắc tay chân... .

Hoa Vinh đột nhiên nhớ tới hàng này tựa hồ đang Lương Sơn Bạc làm cái hàng vận trạm cái gì, tiền tiêu không già trẻ, buôn bán không biết năm nào tháng nào có thể khai trương, nhưng thương lương ác bá mới ác danh trước tiên lan truyền mờ ra. Hắc không khỏi vui vẻ, đối với vị này triệu nhị gia ý đồ đến càng ngày càng hiếu kỳ.

Chỉ là, nếu muốn tại đây cạy thế đùa uy phong ép buộc, hừ, ta Hoa Vinh không lạ gì này quan, tổng muốn giáo huấn ngươi, để ngươi biết biết ngươi cái kia ác bá đại danh bất quá là hù dọa hạ người vô năng hư danh.

Khiến Hoa Vinh rất ngạc nhiên chính là, cùng tưởng tượng tiền hô hậu ủng bảo tiêu ác nô một đoàn không giống, cửa chỉ bốn con mã, bốn người, trừ ra còn trẻ Triệu Nhạc, còn có cái đầy mắt mới mẻ nhạc hi hi hài tử.

Hoa Vinh quan sát tỉ mỉ một thoáng rõ ràng là thị vệ Lưỡng Hán.

Hai vị tuổi cũng không lớn, thân thể rắn chắc hùng tráng, bước tiến trầm ổn kiên định, thân mang dũng mãnh sát khí.

Hoa Vinh có cái biến quan trọng tướng phụ thân, cảm nhận được cùng phụ thân trên người tương tự khí tức, biết hai người này hắc là sa trường ma luyện ra đến hắc tướng, bản lĩnh thấp không đi nơi nào.

Này học hỏi thường.

Thương Triệu trưởng bối phải bảo đảm bảo vệ bọn họ gia vô liên si cục cùng sao có thể là rác rưởi.

Bất quá Hoa Vinh cũng không có để ở trong mắt.

Hắn cũng chính là bảy cái không phục, tám cái không để ý tuổi, lại tự phụ võ nghệ, cảm giác rằng cho dù kinh nghiệm cùng thương pháp không chống cự nổi hai vệ, thông Thần Tiên thuật cũng đầy đủ giáo huấn.

Triệu Nhạc cũng cười hì hì đánh giá Hoa Vinh.

Cùng Đường Bản không chênh lệch nhiều.

Xi bạch môi đỏ đôi mắt anh tài, hai mi nhập tán thường thanh, eo nhỏ khoan bằng tự viên hình.

Ân, quả thế.

Chỉ là nhìn hắn duệ duệ dạng rất xem thường ta cái kia. Như thế nào cùng hắn cài đặt quan hệ cũng kết thành bạn thân đây?

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 35: Nhược mới khoan dung

Chủ đạo thế giới chính là chính trị, mà không phải khoa học kỹ thuật.

Kiếp trước rất thuần túy khoa học kỹ thuật cuồng nhân Triệu Nhạc chưa bao giờ cân nhắc xã hội vấn đề, kiếp này thấy rõ.

Ở trong mắt hắn, đông tây phương văn hóa đến cùng có cái gì không giống, tại sao hoàn toàn không hợp, dùng đông tây phương cuối cùng hình thành hai cái đối lập không thể thay đổi thể lực chính trị, này cùng chủ nghĩa quan hệ không lớn, lão Mao tư, còn không như thường đối lập cừu thị. Cùng lợi ích quan hệ chặt chẽ, nhưng không phải lịch sử nguyên nhân.

Lợi ích chi tranh là phổ biến tính, cũng không phải là chỉ ở đông tây phương trong lúc đó.

Lịch sử bản chất khác nhau tại: Phương tây tín ngưỡng thần linh. Phương đông, đặc biệt là phong kiến hủ nho Trung Hoa, tín ngưỡng chính là quyền lực.

Tin thần, vì lẽ đó xuất hiện tôn giáo lãnh đạo chính trị. Tin quyền, tôn giáo chỉ là quyền công cụ.

Mặt ngoài xem, khó nói có phân chia cao thấp. Trả lại người một loại cảm giác: Người phương Đông cao minh. Người phương Tây ngốc xoá, bị hư huyền đồ vật điều động.

Nhưng sự thực đại gia đều nhìn thấy, tin thần thắng thế giới.

Trung Hoa lịch sử tối uy phong thời kỳ cũng chỉ là phương đông bá chủ, chưa bao giờ chinh phục châu Á, chớ nói chi là hùng bá thế giới, tạm thời dần dần thành cô lập quốc gia, đến cận đại càng lưu lạc vì là vẫn bị tùy ý treo lên đánh, chưa bao giờ giảm người khác, vẫn tại mô phỏng theo, chưa bao giờ có thể vượt qua lạc hậu ngu muội quốc. Mấy ngàn năm được Trung Hoa quyền nho ảnh hưởng quanh thân quốc gia, không phải lưu lạc là lộn đội bạn, chính là nương nhờ vào phương tây thành tay chân.

Quyền lực tín ngưỡng quốc, thất bại thảm hại.

Tại sao tạo thành chênh lệch lớn như vậy?

Bởi vì tin thần, đối nội tàn nhẫn, đối với dị vực dị giáo đồ càng ác hơn.

Bọn họ khát vọng thu được lực lượng của thần cùng sinh hoạt, mang theo truyền bá thần âm, cứu vớt thế giới cao thượng niềm tin, (cùng gấu bắc cực ta cực đoan chủ nghĩa thời kỳ có phải là tốt có so sánh) không ngừng chung quanh chinh phạt đánh cướp khổng chế, có lý chẳng sợ mà đem hung tàn xem là chính nghĩa thiện lương trắng cừ, đồng thời tin tưởng không nghi ngờ.

Này đạo đưa bọn họ không ngừng tiếp xúc mới sự vật, mới tư tưởng, mới khoa học kỹ thuật, tân thế giới, tại dài đằng đặc lại không ngừng hung tàn kịch liệt tín ngưỡng quan niệm trong xung đột, diễn biến xuất từ do, dân chủ, công bằng, thăm dò mạo hiểm làm trụ cột một loạt cuối cùng ảnh hưởng khổng

chế thể giới giá trị lý niệm, cùng với cùng phương đông khác biệt chính trị, kinh tế, văn hóa truyền thống, sinh hoạt tập tục. . . .

Quan trọng nhất chính là, phát triển ra khoa học kỹ thuật cái này tương tự thần năng mạnh mẽ nhất chính phạt vũ khí, ném trái ngon ngọt, càng ngày càng si mê, càng ngày càng nỗ lực phát triển, ra sức hướng về thần có thể đến gần, cũng thu được to lớn lợi ích. . .

Mà thôi quyền lực vì là tín ngưỡng quốc, đối nội tàn nhẫn, đối ngoại liên kinh hãi.

Bởi vì quyền lực chỉ đối nội hữu dụng, quân không được địa phương, quyền lực chính là cái rắm, không có người quan tâm

Người Trung Quốc, ai sẽ nghe áo hắc bb?

Dù cho hắc là cái gọi là nhân loại hy vọng quốc lãnh tụ.

Chính là đạo lý này.

Phản quá mức, quyền lực tín ngưỡng quốc vì là dùng quyền càng dễ sử dụng hơn, địa vị càng vững chắc, tất nhiên đối nội càng ác hơn.

Vì là dùng quyền lực càng hữu hiệu, nhất định phải mất cảm giác ngu muội quyền lực bao phủ xuống dân chúng, liền tẩy não Thần khí đạo Khổng Mạnh bị nâng thượng thần đàn, cũng đại lực thậm chí toàn lực phát triển trở thành không chế tư tưởng nho giáo, không xả thân mạnh lấy nghĩa đại hành kỳ đạo, quốc gia cái này bạo lực cơ khí bản chất quyết định giai cấp thống trị chỉ là coi nó là công cụ, đại lực tuyên dương tiêu bản, chính mình là không tin không tuân thủ, kết quả chỉ độc hại dân chúng.

Một cái thờ phụng khoan dung, nhường nhịn, nhân ái, nhân gia đánh người mất trái, người nên đem má phải đưa tới để người ta đánh cho càng thoải mái hơn quốc gia dân tộc, quen thuộc như vậy, cũng là quen thuộc thoái nhượng, cầm cổ tại tại chỗ, cuối cùng hình thành bảo thủ mất cảm giác nhu nhược. . .
. . Thực chất biến thành không nhìn người mình thống khổ lãnh khốc vô tình.

Đối ngoại cường, khoan dung buông tha kẻ địch, hy sinh dân chúng vô số huyết mề hôi sinh mệnh tài sản, nên được thành quả thắng lợi chó má không có được, đã kích chính phạt mạo hiểm tính tích cực, để người ta thu được thờ độc cùng vườn mình cơ hội, còn tự xưng là đạo đức tốt, văn minh đại quốc phong độ, chỉ để dân chúng chịu đựng thống khổ không chịu nổi.

Quốc gia suy nhược, bị người ta đánh cho, hắc, mặt mũi bên trong đều bị bôi sạch sành sanh.

Kẻ địch một cước lại một cước kiên quyết đem quốc gia này giẫm vào địa ngục, tận tình hưởng thụ này dân chúng khổ cực thành lập tất cả văn minh thành quả, đồng thời vô tình dưới sự thống trị đi, cho đến bị không thể nhìn được nữa lật đổ, mới không cam lòng lui lại, kẻ tục hưởng thụ dân tộc này rộng lượng nhân ái, tích góp thực lực trở lại.

Lỗ Tấn tiên sinh miêu tả, vô cùng phần khởi, say sưa ngon lành vậy xem người khác bị cường quyền ức hiếp chặt đầu xui xẻo, không ngấm lại cái kẻ tiếp xui xẻo cực khả năng chính là mình, đây chính là lịch sử căn nguyên.

Như vậy dân tộc tâm thái, làm sao có thể có chí tâm Tề phát triển ra đối kháng chế hành cường quyền bạo lực dân chủ tuyển cử? Thực hành dân chủ có thể có cái gì tốt kết quả? Làm sao có thể hùng bá thế giới?

Bết bát nhất chính là, vì ổn định quyền lực, cầm cổ ngu muội dân chúng, bóp chết khoa học kỹ thuật phát triển. . . .

Thành ngu muội nhược nước, càng không có bản lĩnh sửa chữa ngoại bang, hoàn toàn bị động chịu đòn, đương nhiên chỉ có thể đối ngoại càng khoan dung hơn rộng lượng, đối với người ngoài càng có người hơn tình điệu.

Thống thảm, thống quá lâu, tỉnh ngộ, có thể nhược đến không đỡ nổi một đòn, hữu tâm vô lực.

Nhược mới khoan dung, không thể không khoan dung.

Vì lẽ đó chiến tranh gặp to lớn tinh thần vật chất thương tích rộng lượng quên không gặp, tính toán dân chúng xui xẻo. Bởi thường rộng lượng vung tay lên liền không muốn, nói cái gì người xâm lược thương tổn không chỉ có là bọn ta nhân dân, hắc bản quốc 'Nhân dân' cũng đồng dạng gặp phải trọng đại thương tổn.

Nhân gia quốc dân, quan chúng ta đánh rắm a?

Đồng tình lý giải nhân gia "Nhân dân", nhân gia "Nhân dân" cũng sẽ không cảm kích chó nói chi là báo lại

, liền cái đầu lưỡi nhận tội xin lỗi đều xem thường cho, lặc mình biến hóa, vừa nâng "xx hữu hảo" đại kỳ, biến tướng cướp đoạt rộng lượng 'Chiến thắng quốc', vừa tùy ý khiêu khích, kẻ tục khinh bỉ đập lên làm mất mặt.

Bọn họ rất rõ ràng, cái này mềm yếu mất cảm giác quen rồi đại quốc không có thật tính khí, chỉ có thể khoan dung rộng lượng.

Đồng chí nước đồng minh đồng dạng thấy rõ, như thường không chút khách khí đưa tay mò chỗ tốt, đoạt đất bàn, chiếm cảng, bày Chúa cứu thế thái thượng hoàng tư thái, quát đồng chí quốc dân chúng huyết mề hôi thành quả.

Lãnh tụ môn rõ ràng thì thế nào?

Làm không hơn người ta.

Chỉ có thể là rộng lượng vạch một cái, được, những này quy người, vậy cũng quy người, chỉ cầu người xem ở ta là người tiểu đệ phần trên, đừng đánh ta, càng đừng phế bỏ bọn ta quyền lực địa vị.

Có mới đầu, mặt sau liền nhược quen thuộc, nhẵn quen thuộc, bởi vậy cũng diễn sinh ra một loạt thể hiện cao thượng nhân văn tinh thần chính trị lý luận, nói tới đẹp đẽ, đối ngoại làm ra cũng hùng hồn tích cực.

Có thể quốc cùng quốc trong lúc đó là lợi ích đối địch phương hướng, không phải đồng bọn người mình. Chính mình một thân bệnh chịu bó tay, người nhà (dân chúng) còn đang gặp như vậy như vậy xui xẻo, nhưng quan tâm trợ giúp người khác trải qua hải lòng hạnh phúc. Lạc ở trong mắt người ngoài tự nhiên chính là giả tạo mềm yếu vô năng, buồn cười có thể lừa gạt.

Hoa Vinh cũng là quyền lực tín ngưỡng dưới sự thống trị người bị hại, trong tiểu thuyết bị kịch nhân vật.

Trước mắt oai hùng anh chàng đẹp trai đồng dạng bị cầm cố tư muốn kiến thức, không thể mở mắt xem thế giới, không thấy rõ hẳn là phần đầu phương hướng, không nhận rõ cái gì là chân chính đại nghĩa, phân rõ không ra ai mới thật sự là đáng giá đi theo lãnh tụ.

Kiếp trước đơn thuần khoa học kỹ thuật cuồng nhân, tại đời này, không biết là trước đây bị lợi là kim nén tình thương thu được phóng thích, vẫn là xuyên qua phúc lợi tăng lên tình thương, giờ khắc này, Triệu Nhạc chỉ lần đầu hơi đánh lượng Hoa Vinh, liền bén nhạy cảm nhận được cái này cổ bản thần tượng là người nào.

Thông minh hơn người, tướng mạo đường đường, xuất thân tướng môn, văn võ song toàn, người mang tuyệt kỹ, cao ngạo tự thượng, đồng thời có cái này tuyệt đối nam tạm thời đại nam nhân phổ biến có đại nam tử chủ nghĩa.

Người như hẳn không phải không am hiểu kết bạn, mà là cực ít có người có thể vào mắt của hắn, trở thành hắn tán thành người, bằng hữu chân chính.

Trong tiểu thuyết cũng có thể nhìn ra Hoa Vinh chỉ có khẳng khẳng một mực đi theo Đại ca (Tổng Giang), không có tri tâm bằng hữu. Dù cho hắn duy nhất em gái ruột trượng phu Tần Minh cũng chưa chắc cùng hắn có thể quan hệ nhiều thiết.

Đánh trận anh em ruột, ra trận phụ tử binh.

Tần Minh cùng Hoa Vinh đánh trận nhưng hầu như không ở đồng thời, cho dù có thủ trưởng bố trí nguyên nhân, cũng chỉ ít mặt bên biểu hiện bọn họ cậu cũng không nhiều thân cận. Bằng không lấy hai người tại Lương Sơn tập đoàn bên trong địa vị, tuyệt đối có thể chi phối bố trí, đánh trận cùng tiền lên, chiến trường lẫn nhau hợp hợm chống đỡ.

Quyền lực tín ngưỡng khác một hậu quả xấu là: Có thể làm ra, không bằng có thể nói hội diễn.

Phàm là chính trị hợp chất diễn sinh, không quan tâm là chính phủ cơ cấu, vẫn là nghiên cứu khoa học thương mại. . . Người đứng đầu nhất định là sẽ nói hội diễn.

Triệu Nhạc loại này tuyệt đối có khả năng nhân tài, chỉ có ra sức nghe bắt chuyện, vì là lãnh đạo thêm công lao phần.

Tại sẽ nói quan văn toàn diện áp chế lãnh đạo có thể làm ra võ tướng Đại Tổng, Hoa Vinh càng bị hại nặng nề.

Người hắc thủ đoạn càng cay Tổng chủ lùn tại Lương Sơn hảo hán bên trong, vũ lực thấp nhất, liền thư sinh Ngô Dụng cũng không bằng, đánh không lại một cái lâu la, nhưng chỉ bằng một tấm xảo miệng, nói diễn đều thượng thừa lãnh đạo nghệ thuật (lừa dối cảnh giới tối cao chính là chính hắn đều tin tưởng), liền có thể vững vàng giặc cỏ độc tài lãnh tụ, khoảng chừng dân gian anh hùng vận mệnh, quyết định khắp núi người sinh tử vinh nhục.

Nói là trào phúng, phản ứng nhưng là quyền lực tín ngưỡng dưới tập quyền xã hội tàn khốc hiện thực.

Hoa Vinh như vậy cao ngạo nhiệt huyết thanh niên. Gặp phải một cái một cái kẻ hèn, biểu hiện đầy người khiêm tốn, kỳ thực kiêu ngạo bá đạo đầy bụng tâm cơ Tổng Giang, có thể tưởng tượng được sẽ là kết quả gì.

Chỉ cần Tổng Giang khoe khoang một thoáng khẩu tài, bày ra một cái nhân nghĩa phong độ, khiêm tốn tôn sùng một thoáng Hoa Vinh, không đem Hoa Vinh dao động thành đáng tin người theo đuổi, để sử dụng nhất bảo tiêu tay chân, đó mới kỳ quái hiếm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 36: Kịch Hoa Vinh

Hoa Vinh trạm ở nhà trong diễn võ trường, một tay trụ cột, một tay chấp sau lưng, nhìn chăm chăm binh khí giá trước chọn vũ khí Triệu Nhạc, khinh bỉ không rõ đồng thời, cũng bắt đầu sinh một loại bất đắc dĩ cảm.

Lúc đó, Triệu Nhạc nhìn hấn đứng ở trước cửa bậc thang nhìn xuống chính mình, ánh mắt xem thường, hoan nghênh thái độ liền mặt ngoài khách khí Cố Đại Tầu cũng không bằng, rõ ràng là không cho vào môn, nhưng làm sao liền như vậy lui bước.

Không phải da mặt dày.

Khoa học kỹ thuật cuồng nhân chăm chú tại mục tiêu quen thuộc cùng sức mạnh, để Triệu Nhạc quen thuộc vượt khó tiến lên. Hoa Vinh tựa như hấn một cái cần phải nhanh đánh hạ nghiên cứu khoa học công quan hạng mục, căn cứ mọi việc gắng đạt tới hiệu suất cao, tận lực tiết kiệm thời gian nguyên tắc, hảo ý giúp đỡ mà đến, cái nào sẽ quan tâm hạng mục thái độ.

Bái phỏng không cho vào?

Cái kia ta chính là tới khiêu chiến.

Lấy Hoa Vinh anh hùng hảo hán tính nết, tự nhiên nghênh chiến. Hấn cũng là ung dung đi vào, hơn nữa hoàn toàn không có cái này cũng là một loại vô lại giác ngộ.

Hoa Vinh cũng rõ ràng, tiểu ác bá muốn vào môn, vẫn đúng là không ngăn được.

Nhuyễn đối với loại này ác người vô hiệu.

Nganh, Triệu Nhạc lại đáng ghét, không cừ không oán, nhân gia là mộ danh mà đến, Hoa Vinh cũng không thể thật động thủ nganh đuổi hấn. Quyền lực tín ngưỡng quốc cường quyền dưới chế độ, hấn không trêu chọc nổi có cái đại ca tốt hung hăng nha nội, đừng nói giết Triệu Nhạc vì dân trừ hại, chính là chọc giận loại này nha nội, chỉ sợ liền tai hoạ tới cửa, vền vẹn tổn thương hấn da lông, chỉ sợ cũng tuyệt không là mất chức bãi chức đơn giản như vậy.

Trọng yếu chính là, cái này gia là triều đình tài sản chung, trại phó nha môn cùng nơi ở kết hợp vật, bồi cảnh thâm hậu nha nội tùy tiện tìm cơ tiến vào nha môn, lại không đi tư nhân sân sau làm sự tình, ai có thể cản hấn?

Hoa Vinh là vũ lực cùng tinh thần trên cường giả, nhưng giống như Lâm Xung, tương tự là quyền lực nghiền ép dưới nhược thế vũ phu, nhược phải khoan dung, cho dù không cân nhắc luận võ cớ, cũng chỉ có thể thoái nhượng bỏ vào.

Trong lòng tức giận, Hoa Vinh cũng muốn thừa cơ giáo huấn một thoáng cái này ngông cuồng tiểu ác bá.

Triệu Nhạc không giống như tên, cớ là khí lực chưa thành, so tên không công bằng. Ta so binh khí.

Hoa Vinh tự tin, theo hấn tuyển.

Lúc bắt đầu, hấn muốn dùng quen dùng thương, nhưng nghĩ lại lại không thể không từ bỏ.

Tuổi tác nguyên nhân, thương pháp còn không có luyện đến thu thả như thường, đúng mực không có nắm giữ đến diệu đến hào diện, không làm được sẽ thất thủ tổn thương, thậm chí giết tiểu ác bá.

Ai biết cái này vô liêm sỉ nha nội võ nghệ đến cùng thế nào?

Nhìn hấn thân thể so cùng tuổi hài tử đại hơn nhiều, nhưng trên mặt non nớt rõ ràng không thể nghi ngờ, cùng bên cạnh hài tử kia hấn là không chênh lệch nhiều. Tuổi nhỏ công tử bột có thể có cái gì cao bản lĩnh? Không biết sâu cạn, mù cây mạnh, vạn nhất hấn cái kia vũ vẽ mèo quào chính mình va trên lưới thương tổn thương chết rồi, ta sao không an vị lỗi.

Không thể không phòng.

Hay là dùng cột an toàn rất nhiều.

Thương bổng, thương bổng, hai người này có thật nhiều chung nơi. Bổng theo cái đầu thương chính là thương. Dùng thương cao thủ, nhất định cũng là dùng bổng người trong nghề.

Hoa Vinh tự phụ lấy bổng cũng có thể cố gắng giáo huấn cái này hung hăng vô lại. Chỉ là vì là không thể không khoan dung thoái nhượng cảm thấy uất ức, ngực đổ đến hoảng.

Triệu Nhạc tại đầu cũng chọn cột, nhưng tuyển một cái, run run lên, toàn mấy cái cột đầu quyền, lại trả về, phiền phiền nhiều nhiều tuyển qua ba, bốn cây, tựa hồ cũng không tìm được thoả mãn.

Sợ?

Hoa Vinh nghiêng miết Triệu Nhạc: Giả vờ giả vịt. Ta vũ khí này toàn, còn bông nhiều, người luôn có thể (đến) tuyển một cái.

Triệu Nhạc đem trường côn chọn toàn bộ, tay không xoay người nhìn dù bận vẫn ung dung Hoa Vinh: "Hoa Tri trại luyện võ thực sự là chăm chỉ. Những này còn tinh chất lại không tốt, đều bị làm cho bên trong có ám thương, không trải qua dùng a."

Hoa Vinh sững sờ, lập tức lại xem thường: Loại này có cũng có thể tìm ra? Chậm, người đưa ra luận võ, ngày hôm nay không giống như cũng đến so. Không đánh người, ta trong lòng bức bối cái nào tắt đi?

"Người không tin cái kia?"

Triệu Nhạc hi hi cười tùy tiện đánh một cái, tiện tay đùa mấy lần, bỗng nhiên hướng về bên cạnh đại thụ quét tới.

Dùng xoa một tiếng.

Hoa Vinh kinh hãi nhìn thấy trũng vịt thô trường côn từ trung gian vị trí rạn nứt bẻ gãy: Tiểu tử này tốt lực khí lớn, nguyên lai thật hơi nhỏ ác bá tiền vốn.

Triệu Nhạc hi hi cười đem đoạn nơi chỉ cho Hoa Vinh xem.

"Người nhìn, trong này có phải là có ám vấn?"

Cây khô còn, ai có thể từ những nhứt khắp nơi mao nha vết nứt nhìn ra cái gì đến?

Nhưng Hoa Vinh là quân tử thật anh hùng người tốt, sẽ không vô lại phủ nhận có ám vết rạn nứt rất đều có thể có thể.

Cho tới nói Triệu Nhạc có tính vì đến trình độ như thế năng lực nhận biết, có thể tiện tay thử ra đến, hẳn không tin. Tiểu tử này chính là sức mạnh lớn, nhờ vào đó khoe khoang đe dọa.

Triệu Nhạc cũng không ở phương diện này dây dưa, chọn căn tiểu bông, cũng gọi là Tề mi còn, đại đại liệt liệt nói: "Tạm tạm dùng cây này đi."

Cái kia da trâu hò hét kính, dễ kiêu ngạo 'Tiểu Lý Quảng' nhìn đến nghiêng răng.

Luận võ bắt đầu. Chủ tùy khách tiện.

Có thể tiểu ác bá không hiểu khách khí, không xuất thủ trước. Hoa Vinh cũng sẽ không đối với cái tiểu bại hoại đa lễ dễ, lên tay chính là một kẻ trung bình thương, thẳng thần trất Triệu Nhạc ngực, nhưng tốc độ chậm lại.

Chơi đùa tennis cầu lông bằng hữu đều biết, đang trước mặt môn ngực nhanh cầu kỳ thực không tốt tiếp, bởi vì bất tiện phát lực. Trung bình thương nhìn phổ thông, uy lực nhưng đại.

Lấy Hoa Vinh vũ lực, còn đâm một thoáng, bên trong giả cũng sẽ cốt đoạn ngực sụp, không chết cũng đến bị thương nặng.

Hắn không biết Triệu Nhạc bản lĩnh cao thấp, lo lắng làm bị thương, cho dù hận không thể một cơn chấm dứt tính mạng, thực tế chỉ có thể trì hoãn. Hoa Vinh lại một lần nữa cảm nhận được oa bức bối bất đắc dĩ.

Triệu Nhạc một bên thân.

Còn thất bại, mặc ở dưới nách. Hoa Vinh sớm có tính toán hậu chiêu, trở tay một nhóm, muốn bắt cũng Triệu Nhạc để cho xấu mặt, thoáng giáo huấn một thoáng, để cho biết khó mà lui, không ngờ nhưng dường như bắt ở trên núi.

Triệu Nhạc vẫn không nhúc nhích, tay dùng một cái ngâm còn, hướng ra phía ngoài đẩy một cái, đem còn đưa trở lại.

"Hoa Tri trại quá coi thường ta. Lấy người bên trong xem không còn dùng được bản lĩnh có thể gây tổn thương cho ai?"

Trần trụi khiêu khích, tốt hung hăng khẩu khí.

Hoa Vinh ngạo khí đồng thời, tâm hoà trên thoán, "Như lòng người, người trả lại kính."

Cũng không biến chiêu, lại là một kẻ trung bình thương. Lần này liền không giống, vừa tàn nhẫn vừa nhanh. Nhưng ngoài ý muốn chính là, Triệu Nhạc mũi chân xoay tròn lùi lại, lại né qua, tựa hồ còn rất dễ dàng.

Tiểu bại hoại xem ra không đơn giản, xông ra lưng lấy ác danh, không riêng là dựa vào trong nhà thế lực cùng tay chân.

Hoa Vinh lại thả bộ phận sức mạnh, bắt đầu từng bước tăng nhanh tốc độ tấn công.

Nhưng đảo mắt mười mấy hiệp quá khứ. Triệu Nhạc chỉ né tránh, thực sự không tránh thoát mới chống đỡ một, hai, nhưng không hoàn thủ, nhưng có vẻ ung dung không vội thành thạo điều luyện.

Hoa Vinh âm thầm kinh ngạc, lui về phía sau mặt đem mồ hôi nóng, nhân cơ hội nhìn nhìn Triệu Nhạc ba cái người hầu.

Cái kia Triệu Nhạc tự xưng là nãi huynh đệ đưa nhỏ Lưu Thông ngồi ở một bên dưới bóng cây trên băng đá, thân nhiên tự đắc hai chân tréo nguẩy, một mặt vui sướng hài lòng xem trò vui biểu hiện.

Cái kia hai thị vệ đứng ở đằng xa râm mát dưới, tuy rằng nhìn kỹ bên này, nhưng phờ phạc, biểu lộ bảo tiêu sẽ không có tể nhạt biểu hiện. Tựa hồ bọn họ cũng không lo lắng chủ nhân sẽ xảy ra chuyện.

Hoa Vinh nhiều linh tinh người, lập tức ý thức được cái này tiêu ác bá chỉ sợ là cái không thể xem bề ngoài, không thể suy đoán theo lẽ thường cứng tay, quyết sẽ không là chỉ có thể ý thể hiếp người rác rưởi công tử bột.

Hắn không tiếp tục ở thêm tay, triển khai gia truyền thương pháp, nhất thời đại thương như giao long xuất hải, ác mãng vượn mình, côn thanh ác liệt, sát khí dụ dàng.

Có thể lại là mấy chục hiệp đi qua, Triệu Nhạc nhưng chắc chắn né tránh chống đỡ, không hoàn thủ.

Hoa Vinh nhìn ra rồi, Triệu Nhạc nhãn lực cùng tốc độ phản ứng không phải người thường có thể so với, chính mình hơi đồng thời tay, đối phương liền có thể làm ra phán đoán, từ trước phòng bị, chẳng những có thể tách ra này kích, còn có thể đem mình chuẩn bị liên miên không ngừng đề lên hậu chiêu hầu như đều tan rã đến không cách nào triển khai.

Trong lòng thán phục, sẽ không phục, lại có cổ không hiểu ra sao hưng phấn phun trào.

Không quan tâm đối thủ đối nhân xử thế là tốt là ác, là cao thủ liền ứng dành cho ít nhất tôn trọng.

Hoa Vinh không tiếp tục một mực khinh bỉ một thân phẩm, quát một tiếng nhắc nhở: "Triệu nha nội, cẩn thận rồi."

Bắt đầu phóng ra gia truyền đại chiêu.

Triệu Nhạc tăng lên sức mạnh tốc độ chống đỡ tránh né, một trận rồi ren cuối cùng cũng coi như tan rã rồi đột thứ nhất thể tiến công, cười nói: "Đây mới là thực dụng thương pháp."

Hoa gia thương pháp trải qua cha tại biên quan thực chiến kiểm nghiệm tăng lên, uy lực cũng không phải thật kém. Chỉ là Hoa Vinh bình thường không có đối thủ luyện tập tranh tài, kinh nghiệm thực chiến không đủ, lại không dám thật thoải mái tay chân, thương pháp uy lực mất giá rất nhiều.

Ngoài ra, trên người hắn còn có quân Tống tại trong lúc ác chiến hầu như phổ biến tính trí mạng khuyết điểm.

"Hoa Tri trại, người là người tốt, tâm không tàn nhẫn, không quen hùng hổ dọa người tiến công tấn công tấn công nữa, dẫn đến người thương pháp không ác liệt hung ác. Loại này cùng Đại Tổng quân sự quân nhân như thể điển hình trùng phòng không nặng công, võ nghệ luyện được tinh diệu nữa, cũng chỉ là đối phó như vậy quân đội hành. Sa trường hỗn chiến, đụng với toàn thể lấy điên cuồng tiến công làm chủ, hung mãnh không tiếc mệnh không sợ chết rất quân, nhất định là chịu chết phần."

Nữ Chân quân chi là quân sinh sống ở thâm sơn đất hoang man tử, khuyết thiếu Trung Nguyên tinh diệu võ nghệ truyền thừa cùng học tập, tự nhiên cũng không phải mỗi người võ nghệ cao cường. Có thể lấy thể yếu trang bị thể yếu binh lực đánh bại mấy chục bồi kẻ địch, cuối cùng quét ngang Đông Á hai đại quốc, trọng chính là quân thể không sợ chết hung bạo tiến công tiến công.

"Lại sẽ chống đỡ, không thể cấp tốc hữu hiệu cắt giảm đối thủ, chỉ có thể đưa tới điên cuồng hơn vậy công, người không chết ai chết? Chỉ có hung mãnh hiệu suất cao tiến công, mới có thể kinh sợ đối thủ, giết mở đường máu."

Hoa Vinh không thích nghe, nhưng cũng nhận ra chính mình luyện tập tại hiệu suất cao lực sát thương trên là không đủ.

Lúc này Lưu Thông cái bụng ừng ực một gọi, nhất thời mất đi xem trò vui hứng thú, nói lầm bầm "Còn đánh nha? Bọn ta là khách nhân. Ta tứ ca chơi với người, người đây anh hùng hảo hán cũng không biết chiêu đãi bọn ta?"

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 37: Người tốt ép buộc chứng

Lưu Thông không hẳn có thể nhìn ra Hoa Vinh đến cùng cao bao nhiêu trình độ, nhưng có thể so sánh trắc biết kết quả.

Cả ngày cùng nhau luyện võ Đường Bản, biệt hiệu 'Bạt Sơn Lục Sĩ', sức mạnh tuyệt đối tại Hoa Vinh bên trên, hung mãnh ác liệt ba đao nhọn, uy lực tuyệt đối tại Hoa Vinh còn pháp bên trên, Nhị Lang thần không phải nói không. Luận võ, Đường Bản ỷ Triệu Nhạc, nhưng sinh từ tranh chấp, vậy thì khó nói ai có thể cười đến cuối cùng.

Sự phụ ưởng nhiều rồi, cũng từng trong lúc vô tình đặc ý biểu lộ qua: "Bản môn tuyệt kỹ sao lại là thối thối. Đợi đến hai Nhạc em bé (Triệu Nhạc, Nhạc Phi) thành niên. Luận võ, Tiểu Nhạc ép tất cả. Giết người, núi lớn không có địch thủ."

Ý tứ, cường hãn như Đồ sư huynh, dũng mãnh như Đường sư huynh đến lúc đó cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng.

Cái này Hoa Tri trại trước mắt thương pháp liền Trần Trạch Tứ Sát đều chế không được, sao có thể ngăn chặn tứ ca.

Chơi tự quá chơi tai.

Hoa Vinh xấu hổ mặt đỏ, nhưng không phải không thừa nhận chính mình không hẳn có thể đánh thắng cái này tiểu ác bá.

Lúc này tuổi trẻ hấn tại tối có thiên phú tối gắng sức tài bắn cung phương diện đã tiếp cận đại thành, phương diện khác còn không có rèn luyện ra Lương Sơn Bát Phiêu kỹ hàng đầu trình độ.

Vứt bỏ trước đây không có so sánh hình thành tự phụ, tinh táo sau, hẳn cũng biết, chỉ nói riêng lên tay cái kia trung bình thương, lấy Triệu Nhạc tố chất, hoàn toàn có thể né tránh hoặc nắm lấy côn, thuận lợi một bông đập nát đầu của chính mình. Lấy hẳn đáng sợ tốc độ cùng lực bộc phát, chính mình chỉ sợ rất khó né tránh cái kia một đòn.

Hắn vốn là muốn giáo huấn xong liền cản Triệu Nhạc đi, hiện tại nhưng do dự.

Cảm giác tiểu ác bá là đủ hung hăng, lại tựa hồ như cũng không phải tượng tượng bên trong cái kia xấu. Một cái tại luận võ bên trong đều biết đúng mực hài tử, ác có thể ác đi nơi nào.

Mặt khác, hẳn càng muốn lĩnh giáo một thoáng võ nghệ, lợi dụng lúc tuổi trẻ võ nghệ còn không có cố định chết, còn có tăng lên không gian, đúng lúc tra tìm bù đắp một thoáng lỗ thủng nhược điểm.

Cao thủ hiếm thấy, càng khó gặp hơn đến. Cơ hội hiếm có.

Cái này có bản lĩnh tiểu bại hoại, ta lưu là không để lại?

Parthia thiên sai biết dùng người say xe.

Triệu Nhạc sát đem mồ hôi, cười hi hi tiện tay đem tiểu bông tìm đến phía bình khí giá.

Dung xa hai, ba trọng, tiểu bông nhưng chuẩn xác xen vào giá bên trong.

Hoa Vinh nhìn ra lại là chấn động.

Ác chiến tổn lực phí thần, tay tại côn bông giao kích bên trong chấn động đến mức tê dại, còn có thể có phần này xảo diệu cùng độ chính xác, đủ để chứng minh đối phương xác thực tại trong khi giao thủ không có chân chính tiêu hao tinh lực liền khắc chế chính mình.

Đồng thời, trước mắt thiếu niên này hẳn là tại cung tên hoặc tối khí trên trình độ không cạn.

Triệu Nhạc lý giải Hoa Vinh do dự tâm thái, muốn tiến một bước tranh thủ lưu lại.

Hắn nhìn nhìn phương xa dưới mái hiên quan sát nơi này hai cô gái, nhìn ra các nàng đối với Hoa Vinh ân ân thân thiết, lập tức đoán được hai người thân phận, liền cười hi hi nói: "Ta là ác bá, nhưng là chuyên giẫm ác bá ác bá. Hoa Tri trại là anh hùng hảo hán, thông tuệ nhạy cảm, hẳn là có nhãn lực của chính mình cùng độc lập năng lực phán đoán, cũng không thể tượng phạm phụ tục tử như thế bảo sao hay vậy, nghe được truyền ra cái gì liền tin tưởng cái gì."

Nói cũng mặc kệ Hoa Vinh phản ứng, hướng về Lục Thiết Tê vẫy tay.

Tiểu Lục thị vệ đem Triệu Nhạc ba lô đưa tới.

Triệu Nhạc từ bên trong lấy ra một cái thước trường trường hộp, mở ra.

"Lần đầu đến nhà, làm có lễ vật. Đây là cho bà chị."

Hoa Vinh nhìn đồ vật bên trong không khỏi hấp khẩu hơi lạnh.

Là sợi giây chuyền, không biết do cái gì kim loại chế thành dài nhỏ dây xích trắng bạc óng ánh, dưới treo thẳng một cái tinh diệu tuyệt luân hoàng kim trụy, trụy trên nạm một cái trân châu, êm dịu óng ánh trắng như tuyết, then chốt là so bỏ câu trúng tựa hồ còn lớn không ít. Vật này đơn giản chính là thể gian hiếm thấy trân bảo, giá trị liền thành.

Này phá gia chi tử còn thật là hào phóng.

Bất quá, ai hi đến muốn ác bá đồ vật. Còn bà chi, ta cũng không muốn bị người triêm ngực trên.

Hoa Vinh chau mày, mới vừa muốn cự tuyệt, lại nghe Triệu Nhạc cười hi hi nói: "Không muốn lẽ vật, Tri trại cũng đến quản bọn ta com."

Hoa Vinh trong lòng lại là một bức, lần thứ hai cảm giác được chính mình tại cường quyền dưới nhược thế bất đắc dĩ.

Loại này cao cấp nha nội ác bá khó đối phó nhất.

Hắn cười hi hi tới cửa, cũng không đứng gây sự, còn thiện ý không cạm. Nếu không muốn vô cớ gây tai họa, không thể trở mặt đắc tội, vẫn đúng là chi có thể chiêu đãi hắn, đứng lại lý tự, lại nghĩ pháp phải hắn rút đi.

Lẽ vật có giá trị không nhỏ, không thể muốn, chạy trả lại hắn không muốn.

Hoa Vinh miễn cưỡng nghĩ thông suốt, nhận lấy. Không có ý định lưu vật, tự nhiên không nói tạ tự.

Triệu Nhạc cười lại lấy ra một cái hộp.

Lần này vẫn là trân châu, bất quá là xuyên dây xích tay. Hạt châu không có lớn đến mức cái kia kinh người, nhưng tương tự là khác người thượng đẳng nhỏ bé, hơn nữa là mười hai cái, một nước hiếm thấy màu vàng óng, gần như giống nhau to nhỏ, như thể êm dịu óng ánh vàng óng ánh, thỏa thỏa đi bàn châu. Vật này chỉ sợ hoàng cung đại nội cũng khó gặp.

"Đưa mọi người chơi."

Triệu Nhạc nói tới tùy ý ung dung, Hoa Vinh nhưng trong lòng cảnh báo trường minh: Tiểu tử này làm sao đối với nhà ta quen thuộc như vậy? Hắn là nghe được ta em gái đẹp đẽ, lúc này mới tới cửa chứ?

Ngẫm lại cái gọi là luận võ, nhìn quý trọng đến không thể nói lý lẽ vật, Hoa Vinh càng nghĩ càng thấy đến khả năng. Có thể lại nhìn nhìn trước mắt Triệu Nhạc, một cái chưa đủ lòng đủ cánh hải tử, có thể có lớn như vậy sắc kính? Nhìn hắn không nhìn nhiều, căn bản không thêm để ý ta mọi người đáng về, tựa hồ lại không phải chuyện như vậy.

Vị này công tử bột đến cùng muốn làm gì?

Hắn không ngờ tiếp, Triệu Nhạc không nhịn được nói: "Nữ nhân yêu thích đồ chơi, ta mời người là thật anh hùng hào hán tử, rồi nhà mới tiện tay cầm hai hộp cho người gia. Lại không phải đưa cho người. Người chối từ cái gì?"

Thế gian hiếm thấy trân bảo là đồ chơi? Đây lời nói đến mức vênh vao vô cùng.

Cho ta em gái, ta quản không được? Lời này làm sao nghe cái kia khó chịu a?

Người đừng không phục. Ta là nàng ca, thân nhân duy nhất, cái gì đều quản được, đặc biệt là hôn nhân đại sự.

Có thể Triệu Nhạc trong mắt, bảo thạch mỹ ngọc các thật chính là đồ vô dụng. Chỉ là mẫu thân các yêu thích, trong nhà mới làm không ít.

Hắn là nam nữ bình đẳng độc lập hậu thế tư tưởng nòng cốt hệ thống, không cho là Hoa Vinh có quyền lực đại Hoa Tiểu Mọi ôm đồm tất cả. Hoa Vinh tư tưởng cùng hắn nói không thông.

Hoa Vinh cảm tắc vô ưu, kiên quyết không thu.

Triệu Nhạc nói: "Ta có người tốt ép buộc chứng. Nhìn thấy đáng giá giúp người đã nghĩ giúp một chút. Người không muốn cũng đến muốn. Lại nói, nhà người đòi tiền không có, muốn quyền, người cho không được, mỹ nữ, nhà ta kiểu mới mỹ nữ rất nhiều, ta lại không cưới lão bà, nhà người có cái gì có thể đồ? Mau mau, bọn ta đại ở xa tới, đói bụng cái kia. Ta cùng nãi huynh đệ đang trường thân thể, cũng không thể bị đói. Ngược đãi thiếu niên nhi đồng nhưng là phạm tội."

Hoa Vinh bị mới khái niệm khiến cho có chút không rõ, cảm giác cùng Triệu Nhạc không phải người của một thế giới, đây dựa không có ý nghĩa, trước tiên nhận, đến lúc đó nhét trả lại hắn, không cho hắn có cơ hội để lợi dụng được là được rồi.

Đầu trực thị vệ lại đây đem một cái trường điều cùng một cái đao đưa cho Hoa Vinh.

Triệu Nhạc nhìn nhìn trời xanh, mặt đem mồ hôi, lười biếng nói: "Đây là người."

Triệt hồi bộ, trường điều là đem mang năm cái móc câu thương, có cái tên dễ nghe gọi năm câu thần phi thương, toàn kim loại chế thành, đầu thương cùng móc câu hơi xanh lên. Cán thương phát hồi, tựa hồ rất có cơ duyên.

Hoa Vinh cảm giác không phải là vật phạm, làm vũ nhân, khó ức đối với lợi khí yêu thích, rốt cục tâm chuyển động, ước lượng dưới phân lượng, hơi có chút trùng, nhưng sức mạnh còn đang trường, sau đó là thích hợp, thuận lợi trên mấy lần, cường ức chế hưng phấn, lại rút đao nhìn.

Đao là song nắm chuôi loan đao, so Đại Tổng chế tạo mã tấu trường chút, đao diện hẹp chút, màu sắc cũng xanh lên.

Hoa Vinh vừa nhìn liền biết loại này đao thích hợp hung mãnh chém vào, cũng lợi cho mã chiến, thời chiến, một tay hai tay có thể linh hoạt vận dụng, mắt binh khí dài, bằng đao này cũng có thể tận tình chém giết.

Triệu Nhạc nói: "Người cái kia phá kiếm có thể ném."

"Giang hồ tranh đấu, chiến trường chém giết, hay là dùng đao thoải mái. Lại không phải tu huyền tiên hiệp đạo sĩ, tại cang coi trọng tinh diệu cang cần phải gắng sức, giết người hiệu quả nhưng không hẳn cường kiếm pháp trên lăng phí thời gian không đáng. Ta là bị sự phụ làm cho mới không thể không sử dụng kiếm."

Đầu trục Thiết Ngưu thấy Hoa Vinh tựa hồ hoài nghi đao này lợi hại, liền cố ý đem Hoa Vinh tìm cao thủ thợ thủ công lấy tinh sắt chế tạo thương cảm tới, cũng không nói lời nào, chỉ chỉ đao, lại chỉ chỉ đầu thương, sau đó hai tay nắm nắm cán thương, ý tứ rất rõ ràng.

Hoa Vinh nhìn chính mình dùng quán thương, không tin đao này có thể chặt đứt đầu thương, thật có thể chặt đứt, cũng không nở. Hẳn cứ việc yêu thích bảo đao lưỡi dao sắc, nhưng vì là phòng Triệu Nhạc, không thể tiếp thu. Cây thương này còn muốn dùng.

Có thể đảo mắt nhìn thấy Triệu Nhạc ánh mắt bắt nạt, đồ ở trong lòng cái kia sợi bất đắc dĩ hòa lại xông tới.

Thôi, thương phá hủy, còn có thể một lần nữa tạo mà. Khí thế không thể thua.

Mạnh mẽ vùng lên. Mũi thương đầu theo tiếng mà đứt. Nhìn vết đao, hầu như hoàn hảo không chút tổn hại. Hoa Vinh chỉ cảm thấy tâm oánh oánh nhảy lên, ánh mắt di không ra bảo đao, nói không đúng khí nhất thời có chút tán đi.

Triệu Nhạc xem Hoa Vinh làm khó dễ dạng, lắc đầu cười nói: "Trì trại thực sự là quân tử hảo hán. To lớn hơn nữa mê hoặc đối với người cũng vô dụng. Ta đến cùng có phải là bại hoại, người mở to hai mắt nhìn trúng rồi. Cái này, mắt công sức thấp hiệu vũ khí lạnh mà thôi. Không ngờ lĩnh ta tình, thay cơm phí được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 38: Anh hùng cứu thế, vì sao cứu không được chính mình

Hoa Vinh vạn không nghĩ tới, này cơm phí đỉnh đầu chính là hơn nửa tháng.

Triệu Nhạc nắm lấy Hoa Vinh tốt vũ, lại hiếu kỳ về hắn trong lòng, thuận thế lại đi.

Rửa ráy, ăn cơm, sau khi ăn xong Hoa Vinh muốn tâm sự võ nghệ, Triệu Nhạc nhưng có giấc ngủ trưa quen thuộc. Giấc ngủ trưa sau, Triệu Nhạc lại hết sức chuyên chú viết cái gì, cũng không né qua đến Hoa Vinh. Hoa Vinh đại thể có thể nhận ra chút giản hoá nét chữ Hán, nhưng xem không hiểu ý tứ, càng xem không hiểu những kỳ quái dấu hiệu chữ viết, bất tiện quá rồi.

Triệu Nhạc tả được rồi, trời cũng đen, cơm tối đã đến giờ.

Sau bữa cơm chiều đều có thể hàn huyên chứ?

Triệu Nhạc nhưng đánh trống lảng, nói đều là thế giới kỳ văn dị sự, thiên nam địa bắc, bên ngoài mười triệu dặm, chính trị lịch sử kinh tế chiến tranh. . . .
Hắn tựa hồ không chỗ nào không biết, thuận miệng nói tới thú vị, làm người say mê, đã từ từ phát người suy nghĩ sâu sắc cảm khái.

Hoa Vinh bình thường cũng không có nói như vậy bằng hữu phóng khách, rất là cô đơn, hiện tại cũng có thể kiềm chế sự kích động nghe, nghe nghe liền không khỏi thần phục cái này cái gọi là vô học công tử bột tiêu ác bá lại có khó mà tin nổi uyên bác vô biên tri thức, lại nhìn Triệu Nhạc, càng xem càng cảm giác rằng đây không phải là đứa bé.

Hắn có loại mãnh liệt hoang đường cảm: Trước mắt cười ha ha thiếu niên hẳn là mấy trăm tuổi.

Bên cạnh vui sướng hài lòng Lưu Thông mới thật sự là mười tuổi hài tử, mới bình thường. Cứ việc thiếu niên này dài đến cũng không nhỏ, biết đến cũng

rất nhiều.

Hai huynh đệ tượng nói đối đáp hài hước như thể đầy trời nói bậy, nghĩ đến cái gì nói cái gì, nhưng phối hợp hiểu ngầm, đem các loại truyền thuyết hiểu biết nói tới ý vị tuyệt vời như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, phảng phất trước đó diễn luyện mấy ngàn lần. Dẫn tới Hoa Vinh bất tri bất giác tùy theo gia nhập truy hỏi đánh giá, cũng nói giỡn tức giận mắng suy tư, hầu hạ hạ nhân càng say sưa ngon lành sột nghe. Hoa phu nhân cùng Hoa Tiểu Muội cũng bị hấp dẫn đến, ẩn tại một chỗ nghe trộm, cũng vì các loại khuấy chết anh hùng mỹ nữ cùng thương tiếc vẻ đẹp ái tình, tất một cái cảm động lây đồng tình lệ.

...

Triệu Nhạc nói được rồi, cũng nên ngủ.

Hoa Vinh lĩnh giáo võ nghệ tâm tư lại trắng phỉ đi.

Cứ việc phán đoán ác danh hiển hách Triệu Nhạc cũng không phải thật ác ôn, trong này khả năng có cái gì ẩn tình sai lầm, căn cứ cẩn thận không sai lầm lớn tâm tư, Hoa Vinh vẫn là sắp xếp muối muối cùng phu nhân đồng thời ngủ, chính mình canh giữ ở ở ngoài phòng nghỉ ngơi. Cái kia năm câu thương cùng bảo đao cung tên liền ở bên người đưa tay là có thể chạm tới nơi.

Một đêm không ngủ được, trong mơ mơ màng màng liền nghe đến tiền viện truyền đến tiếng đánh nhau, Hoa Vinh cả kinh, mau mau tỉnh táo dưới đầu óc, nhìn nhìn ngoài phòng, thiên mờ sáng, hẳn là chỉ năm giờ khoảng chừng (theo chung phổ cập, có tiền người Tống cũng quen rồi hiện đại thời gian quan niệm).

Nghiêng tai vừa nghe, Hoa Vinh phán đoán là tới cửa 'Ác' các khách nhân tại thê dục buổi sáng, tâm buồn lòng.

Chiều hạ nhân vừa hỏi, được khẳng định, hẳn nhất thời bỗng cảm thấy phấn chấn, rửa mặt, mau mau chạy đi diễn võ trường.

Triệu Nhạc một tuần một xấu hai thị vệ khi thì đan luyện, khi thì từng đôi chém giết, đầu phảng phất vật lộn sống mái, đao đao ác liệt, hung mãnh vô tình, nhìn ra Hoa Vinh tặc lưỡi.

Càng làm cho hắn tặc lưỡi chính là tổng vui sướng hài lòng biểu hiện, người hiền lành đứa trẻ kia lại luyện song đao, hơn nữa là một tay đang, một tay cầm ngược, đao thế chém đánh liêu. . . . Toàn, bộ pháp xảo diệu mau lẹ, nhìn ra Hoa Vinh có chút tê dại da đầu. . . .

Mặt sau, Triệu Nhạc liền như tại nhà mình như thế, thê dục buổi sáng, điểm tâm, tiêu com tán ngẫu, tả đồ vật công tác, bữa trưa, nghỉ trưa, công tác, com tối, tán ngẫu, ngủ, thê dục buổi sáng. . . .

Hơn nữa đối với cuộc sống rất xoi mói, oán giận Hoa gia rửa ráy bất tiện, không có chòi nghỉ mát hồ bơi, com nước quá đơn sơ hơn nữa ăn không ngon, trà quá rác rưởi, điều này cũng gọi từ. . .

Hoa Vinh nhìn ra rồi, tiểu ác bá thật vô ác ý, lại bị Triệu Nhạc loại này kiên trì rất có quy luật xoi mói sinh hoạt khiến cho dờ khóc dờ cười.

Hắn không phải hậu thế người hiện đại, bằng không nhất định phải cảm khái: Người vẫn đúng là không đem tự cái coi như người ngoài. Giời ạ, làm nhà ta là nhà người mở nhân nhả biệt thự làng du lịch cái kia.

Chỉ là sớm trước phản cảm đề phòng bất tri bất giác biến mất rồi.

Hoa Vinh cảm giác mình võ nghệ tại mỗi ngày quan sát tranh tài bên trong không ngừng tăng lên, không thực dụng chiêu thức bị từng cái sửa lại thậm chí loại bỏ, mà xem xã hội thậm chí thế giới ánh mắt cùng đang không ngừng trong suy tư thay đổi.

Hắn dần dần coi Triệu Nhạc là thành thần kỳ khó lường bằng hữu, tiếc nuối Triệu Nhạc tuổi tác quá nhỏ, không thể đang nói chuyện phải cao hứng sáng khoái đối với uống rượu ngon. Cũng may hai thị vệ có thể uống. . .

Nửa tháng đủ để nuôi thành quen thuộc.

Làm Triệu Nhạc đột nhiên nói: "Hoa Vinh Đại ca, khí trời dần mát mẻ, ta phải đi về bồi mẩu thân du lịch, hôm nay cáo từ."

Không nói Hoa Vinh, chính là Hoa phu nhân cùng Hoa Tiểu Muội cũng trong nháy mắt cảm giác trong lòng hết sạch, không muốn.

Bốn kỵ khi đến đột nhiên, đi kiên quyết, rất nhanh rồi đi vô ảnh.

Hoa gia lưu lại chính là mới mẻ độc đáo mỹ quan thuận tiện rửa ráy phương tiện, hồ bơi, rượu ngon trà ngon. . . . Trù nghệ bạo trường đầu bếp, hứa nhiều mới mẻ nguyên liệu nấu ăn. . .

Đã không còn mới mẻ làm người say mê cố sự hiểu biết, đã không còn nhiệt nhiệt náo náo vui vẻ hòa thuận độ hot, cũng đã không còn người bồi tiếp tập võ, cưỡi ngựa, luyện tên, săn thú. . . .

Hoa Vinh trong lòng đổ đến khó chịu, chỉ có phải là lúc đầu cường quyền dưới sự bắt buộc dĩ, mà là trong lòng vắng vẻ phiến muộn.

Hắn buồn bực ngán ngẫm đi vào Triệu Nhạc trụ gian phòng, nhìn chỗ này một chút, sờ chỗ kia một chút, phảng phất có thể cảm nhận được Triệu Nhạc lưu lại khí tức, phảng phất lại nhìn thấy tấm kia nguyên lai cảm giác rằng vô lại đáng ghét, hận không thể một quyền đập nát, sau đó cảm giác rằng ánh mặt trời hiền lành buồn cười đáng yêu khuôn mặt tươi cười.

Ánh mắt rơi vào Triệu Nhạc mỗi ngày đều muốn dừng rất lâu trên bàn sách.

Hoa Vinh đột nhiên ánh mắt ngưng lại.

Nơi đó có trang giấy, trên giấy viết mấy dòng chữ.

Anh hùng cứu thế, vì sao cứu không được chính mình?

Cái vấn đề này vẫn quấy nhiễu ta. Hoa Vinh Đại ca thông minh, có thể không vì là ta tìm ra đáp án?

Chữ là Triệu Nhạc sử dụng nói tới bút đầu cứng viết, bút tích không phải bút lông vậy mực cái kia khí thế bằng bạc, nhưng tự có một luồng mỹ quan phiêu dật khí thế. Kiểu chữ tuy nhỏ, nội dung lại làm cho Hoa Vinh như nghe sấm sét.

Hắn phảng phất lại nhìn thấy Triệu Nhạc cười hi hi trên mặt cặp kia nhân trông mắt đặc biệt lớn, mà có vẻ đặc biệt đen nhánh thâm thúy thần bí con mắt.

Tại đâu chút biến mất đến nhanh chóng thời kỳ, Hoa Vinh thường thường có loại cảm giác: Triệu Nhạc xem ánh mắt của hắn tràn ngập thiện ý thường thức kính trọng thân cận, than thở liên châu tiễn nhanh chuẩn tắn nhẵn, thần tên lệ không hư phát, tán thưởng hắn là đương đại Hậu Nghệ, Đường Do Cơ đồng thời, trong mắt cũng tràn ngập một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được thương hại.

Cái này khó dò thiếu niên, phảng phất sinh một đôi mắt sáng, phảng phất tại nhìn xuống thiên địa muôn dân, phảng phất nhìn thấu chư sinh tương lai, ánh mắt mâu thuẫn dịu dàng thâm thiết lại cứng rắn lãnh khốc.

Anh hùng cứu thế, vì sao cứu không được chính mình?

Hoa Vinh không kìm lòng được niệm ra tiếng, đều xem trọng phục.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới cái vấn đề này, bị một dẫn, không khỏi suy nghĩ trong lịch sử có cái nào anh hùng, bọn họ đã làm gì công tích vĩ đại, lại là gì kết cục.

Hoa Vinh gia cảnh không sai, đọc sách tập võ, văn võ song toàn, đối với lịch sử vẫn là có bao nhiêu hiểu rõ, có thể nhớ tới không ít lưu danh sử sách anh hùng hào kiệt. Từ tảo chưa khởi nghĩa Trần Thắng Ngô Quang Trần Thắng, Ngô Quang, đến Tây Sở Bá Vương, Bành Việt, Hàn Tín. . . Bây giờ người Tổng sùng bái Quan Công, đương triều biệt hù chết Dịch Thanh. . .

Này vừa nghĩ, hắn không khỏi kích lảng lảng rùng rùng mình một cái.

Những này từng quất tháo phong vân, tung hoành ngang dọc, hoành hành thiên hạ, khiếp sợ thế gian anh hùng, chiến trường lại vô địch, chiến tích lại vĩ đại, công lao to lớn hơn nữa, nhưng tuyệt đại đa số không cách nào chống cự bạo chết vận mệnh.

Anh hùng cứu thế, vì sao cứu không được chính mình?

Hoa Vinh nghĩ đến rất nhiều đáp án, có thể đều cảm giác rằng không phải cái kia chính xác, chỉ ít không toàn diện.

Hắn lúc ẩn lúc hiện cảm giác rằng cái kia thần long thấy đầu mà không thấy đuôi thần kỳ thiếu niên hắn phải biết đáp án. Chỉ là bất tiện nói, hoặc không muốn nói.

Suy nghĩ thêm thiếu niên thương hại ánh mắt.

Lẽ nào thiếu niên này thật dài một đôi truyền thuyết Phật đà mắt sáng, từ trước nhìn thấy ta tương lai kết cục không ổn, thậm chí rất thảm?

Ta chỉ là cái tiểu nhân vật a.

Tài bản cung cho dù tốt, tại Đại Tổng cũng chỉ là một đề tiện vũ phu, không sánh được Dịch Công. Huống hồ, hạ Liễu đã yếu, chiến sự dần tức. Là anh hùng cũng khó có thể ra mặt, làm không được đại sự. Ai đem ta coi là chuyện to tát? Cái nào đại nhân vật hi nhiều lắm xem ta một chút, sẽ nghi kỵ ta, nghĩ hại ta?

Thanh xuân hùng hực dừng mãnh mới vừa vào tâm bỗng nhiên có thêm tâm sự, Hoa Vinh càng hy vọng có thể lại nhìn tới Triệu Nhạc.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 39: Náo Đông Kinh

Liên tại Hoa Vinh bức thiết hy vọng bên trong, Triệu Nhạc đột nhiên thật đến rồi.

Chỉ là lần này người rất nhiều, cầm đầu là sinh đường giáo dục ra bấy giờ giới trí thức người trẻ tuổi thần tượng —— mẫu thân của Văn Thành bá, cũng là vô số mẫu thân ước ao phần so đối tượng, tam phẩm cáo mệnh phu nhân Trương thị.

Hai mươi mấy hộ vệ, mỗi người bao bọc cường hãn. Dẫn đầu bốn người, Triệu Nhạc cười xưng phải trong nhà Trần Trạch Tứ Sát, tuổi không lớn lắm, nhưng mỗi người càng là như hung thần ác sát giống như uy phong đáng sợ.

Kỳ thực Hoa Vinh đối với thiện ác khó hiểu Triệu Nhạc không biết nên hoan nghênh, hay là nên cự tuyệt ở ngoài cửa, chỉ là vừa nghe hạ nhân báo cáo, nhất thời kinh hỷ khó ức, đầu óc không có chuyển liên không kịp lòng được đứng dậy đi ra ngoài.

Chạy vài bước tỉnh lại, lại gọi phu nhân muội muội trang phục cùng nghênh.

Hoa Vinh là tốt thanh niên, chú ý người.

Bất luận Triệu Nhạc đối nhân xử thế làm sao, đối với đường dục ra đương đại tiểu thánh nhân, hiền đức nhân ái đại danh truyền khắp thiên hạ Trương thị, đều hẳn là tôn kính. Lễ tiết muốn chu đáo. Hẳn là nữ quyến đứng ra tiếp đón.

Đề người nhà họ Hoa ngạc nhiên chính là, Trương thị quả nhiên mỹ lệ đoan trang thờ mệnh, khiến người ta thán phục, nhưng cũng không là tượng tượng cái kia đeo vàng đeo bạc đầy người hào hoa phú quý cũng đầy người vinh hoa bức người.

Bản đầu, đơn giản xuyên một thoa. Thoa lóe sáng tinh xảo mỹ quan, nhưng không phải vàng ngân. Đơn giản gọn gàng quần áo trang phục. Tỏ rõ vẻ nhu hòa khoái hoạt nụ cười. Cùng Triệu Nhạc tương tự rất lớn trông mắt trần ngập tự tin cơ trí, nhưng không có Triệu Nhạc loại kia sắc bén lãnh khốc biến ảo khó dò, biểu lộ tràn đầy vui sướng hiền lành, chỉ có vẻ đôi mắt sáng liếc nhìn, nhìn quanh rục rịch, khiến người ta không nhìn được liên tán sự mỹ lệ, muốn nương theo thân cận.

Triệu Nhạc mẹ con cũng không có đình ở lại bao lâu.

Hoa Vinh căn bản không có thời gian cùng cơ hội hỏi Triệu Nhạc đáp án, muội muội hoa nhỏ tư liên tại vợ chồng hai người mơ mơ hồ hồ trong hưng phấn bị Trương thị nắm tay bắt cóc.

Hai cái miệng nhỏ tại cửa nhà nhìn xa mã lẩn lẩn đi đội ngũ, nhất thời có chút ngẩn người.

Hoa Vinh đột nhiên mạnh mẽ dậm chân một cái, trùng ngồi trên lưng ngựa cười hi hi hướng về hấn chấp tay cáo từ Triệu Nhạc rống to: "Triệu Tam Lang, ta muội muội nếu có mệnh hệ gì, Hoa Vinh định không cùng ngươi ngừng lại."

Triệu Nhạc đảo mắt, lại chuyển thành cười hi hi, gọi: "Ngươi đây người thật là không có kính. Ta chờ ngươi làm anh, ngươi nhưng nắm ta làm bại hoại. Ta nương là người nào thân phận gì? Thiên hạ quý phụ nữ hài hơn nhiều, ai có cơ hội đến ta nương cao liếc mắt nhìn tự mình chăm sóc, ai có thể cùng ta nương ra ngoài đồng du?"

"Yên tâm, yên tâm. Chờ sương lạnh lên, định còn ngươi cái khoái hoạt tự tin mười phần vẹn mười muội muội. 88 ngài đây."

Triệu Nhạc làm cái bấy giờ Hoa Vinh cũng rõ ràng ý tứ Ok thù thế, thúc ngựa rời đi.

Hoa Vinh không khỏi vừa tàn nhẫn giậm chân, cười khổ không được.

"Tên khốn kiếp này đều là hung hăng ác bá hành vi, nhưng dù sao có thể vì chính mình tìm tới quang minh chính đại lý do, còn khiến người ta không thể phản kháng từ chối. Từ chối hẳn giống như thua thiệt hẳn cái gì tựa như, ngược lại là chúng ta không đúng. Còn nữa, nhà bọn họ làm sao đều như vậy a? Đường đường thánh nhân chi mẫu, thiên hạ đều biết hiền đức quý phụ cũng quái người, cường đưa hảo ý, không tiếp thu không được."

'Tiểu Lý Quảng' oán niệm không nhỏ, tỏ rõ vẻ cảm khái, cứ việc tin tưởng Thương Triệu gia phong. Trương thị đối nhân xử thế, nhưng có chút bận tâm muội muội.

Hoa phu nhân suy nghĩ một chút, đột nhiên che miệng nở nụ cười.

"Phu quân, thiếp thân xem tiểu muội chỉ sợ là việc vui ập lên đầu. Chúng ta không cần phải lo lắng nàng an nguy."

Hoa Vinh không thích phản kinh, cau mày nói: "Lẽ nào ta bị tiểu tử này lừa? Hấn vòng tới vòng lui, hành động, mục đích chính là vì bắt cóc ta em gái?"

"Không được. Hoa Tư quyết không thể gả cho thiện ác khó đoán Triệu Nhạc."

Hắn có chút tức giận, liêu áo choàng đã nghĩ chạy vào gia kéo mã truy đuổi, lại bị Thôi thị gọi lại.

"Phu quân muốn sai rồi. Triệu phu nhân không phải vì nàng tiểu nhi tử cướp người vợ, có phải là vì trường tử "

Nàng không xong, Hoa Vinh liền cả giận nói: "Trường tử cũng không được. Văn Thành bá thì lại làm sao? Hắn giống như thê thiếp đều có. Ta Hoa Vinh muội muội sao có thể lập gia đình làm thiếp! Cha mẹ dưới tuổi vàng có biết, cũng sẽ quai ta. Tuyệt đối không được."

Thôi thị thở dài: "Phu quân là củ củ đại trượng phu, vậy mà con gái gia tâm sự."

"Ta muội muội trong lòng, phong thần tuần tú, nhân phẩm quý trọng, tài hoa hơn người, tao nhã lịch sự, nhưng văn thành vũ liên dám làm có vì Triệu bá gia, chính là tha thiết ước mơ vĩ trượng phu tốt vị hôn phu. Bằng không, muội muội bề ngoài nhu nhược, trong xương kiên cường có chủ kiến, sao lại cái kia dễ dàng liền có thể bị Triệu phu nhân lôi đi?"

Hoa Vinh cau mày nói: "Những này khích lệ chi tử là người nghĩ tới, vẫn là muội muội nói?"

Thôi thị thích một tiếng cười nói: "Tại thiếp cả người bên trong, ai có thể so đến phu quân?"

Xem trượng phu nhưng chau mày, nàng an ủi: "Phu quân chớ lo. Muốn cái kia Thương Triệu là hà đám người ta, Triệu phu nhân tự mình đứng ra, sao có thể làm một nữ tử bại hoại gia tộc danh vọng? Coi như Triệu phu nhân muốn kết thân. Chúng ta không đồng ý, việc này cũng chỉ có thể coi như thôi. Chờ muội muội trở về, lại tính toán sau không muộn."

Nói đúng không tri, Thôi thị trong lòng rõ ràng: Từ khi Triệu Nhạc trụ vào trong nhà lên, cũng đã đã muộn.

Truyền thuyết tiểu ác bá căn bản đối với nữ nhân không có hứng thú, tuyệt không phải là mình coi trọng Hoa Tư, tính toán tính toán hẳn là muốn kéo hào hiệp trượng nghĩa trượng phu một cái, cho Hoa Tư sắp xếp cái tốt quy tụ. Cứ việc đây chỉ là chính hân cho rằng tốt quy tụ, có thể khó phủ hảo ý. Xem phong cách hành sự, chỉ sợ cũng khó từ chối.

Đây là trực giác của nữ nhân.

Còn nữa, nàng cũng không cho là hôn sự này không tốt.

Cùng Hoa Tư cả ngày cùng nhau, đối với tiểu cô tử mộng suy nghĩ, nàng quá rõ ràng. Cứ việc chưa bao giờ gặp gỡ, nhưng tiểu muội từ đáy lòng sùng bái yêu thích Triệu Liêm, nếu Văn Thành bá không phải ngụy quân tử, nàng khẳng định đồng ý.

Cái kia Văn Thành bá thực sự là quá chói mắt, mặc kệ là đã kết hôn phụ nhân, vẫn là khuê bên trong thiếu nữ, thiên hạ không biết có bao nhiêu tại mộng muốn gả cho hắn. Dù cho là quyền quý hào môn, nếu như Triệu Liêm đồng ý, thiên kim thiếu nữ cũng sẽ nhét phá cửa. Làm không được chính thê, sợ mất mặt diện, có thể gả thứ nữ bên chi mà.

Huống hồ Đại Tổng các quyền quý da mặt dày, thậm chí không biết xấu hổ, có khối người, chỉ cần có thể đến tương lai Tể tướng vì là con rể, dòng chính ưu tu nhất khuê nữ gả đi làm thiếp cũng không do dự.

Cùng ích lợi thật lớn so với, ném chọn người tính là gì?

Da mặt có thể làm vàng hoa, vẫn có thể nắm quyền thế phú quý hưởng?

Thương Triệu bây giờ nhưng là đại tài phiệt. Kết thân chỗ tốt có thể không chỉ là trong chính trị. Đồ mất hơn nhiều.

Lại nói, có chính thê thì thế nào?

Chỉ cần thủ đoạn cao, vợ bé cũng có thể làm hoàng hậu.

.....

Đông Kinh thành.

Một đội xe giá chậm rãi mà tới. Xe kiệu rộng lớn vững vàng, sẽ không xa hoa, không có bất kỳ cờ xí đánh dấu. Đi theo hộ vệ một nước cười ngựa, nhiều người, hung hãn, tạm thời vũ khí tựa hồ thuộc dân gian cấm phẩm. .

Thủ vệ quân sau khi thấy, không làm rõ được người tới thân phận, nhưng nhìn hết thấy đều xa lạ, người hầu bên trong không có một cái thực mặt, cũng không nghe nói gần nhất có người nào từ nơi khác thăng chức mà đến, phỏng chừng không thể là trong kinh quyền quý thân thích hoặc gia quyến, cao nhất cũng chỉ khả năng là Biên quân ta tướng lĩnh gia quyến đến kinh thành mở mở mặt.

Căn cứ bất nạt nơi khác nhà quê, có thể trá một cái là một cái nguyên tắc, cửa thành quan tự mình dẫn đội tiến lên chặn đường, chống nạnh hét lớn: "Đứng lại. Kinh thành trọng địa, thủ thiện chi khu, sao có thể tùy ý xông loạn?"

Ngược lại khoác này thân da hổ, có chức trách cờ hiệu yểm hộ dọa dẫm, ai cũng không thể đem bọn ta như thế nào. Nếu người tới là không trêu chọc nổi người, quá mức mau mau cười bồi nhường đường. Nếu như có thể bắt bớ, lấy vũ khí vi phạm vào kinh mưu đồ gây rối làm lý do, chụp xuống bọn họ, cái kia lượng lớn trắng toát bạc không thì có?

Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm mà.

Ai thân không bằng bạc thân. Có tài không phát, khôn kiếp. Thiết không thể cùng bạc bỏ qua.

Triệu Nhạc bồi mẩu thân du lịch, cũng là đến kinh thành làm việc, muốn cùng Đại ca mưu tính thúc đẩy nhiệm chức quê nhà Tri châu, trước đây thì có mưu tính, đang các cơ hội làm điểm sự tình, để mục nát phù hoa Đông Kinh người cũng biết biết hấn ác danh, mở mang hấn hung hăng, kéo điểm cừu hận, để hoàng đế dùng Đại ca càng yên tâm hơn.

Hướng về tiểu Lưu Thông nháy mắt. Hai đứa cũng cười lên trước.

Tiểu Lưu Thông ngồi ở trên ngựa, vênh váo tự đắc vùng lên tiểu roi ngựa, tỏ rõ vẻ kiêu căng hung hăng, lớn tiếng quát lớn: "Tiểu gia đến, ngươi ngươi cần mau tránh ra."

"Ồ hô?"

Cửa thành quan nhìn lập tức hai thiếu niên: Thái thù khăn trùm đầu, điển hình bình dân phú hào thiếu gia hoá trang. Quần áo là bây giờ Đại Tống không phải quyền quý phú hộ mùa hè lưu hành xuyên xa hoa tay áo ngắn quần.

Ngoài cười nhưng trong không cười vây quanh hai ngựa đi vòng một vòng. Ân, không có quân mã tiêu chí. Thủ hạ cũng ám chỉ mặt sau mã cũng không có quân mã tiêu chí, xe kiệu trên xác thực không có bất kỳ đánh dấu.

Hóa ra là vùng biên cương cường hào a.

Cửa thành quan trong lòng càng thêm vào hơn mấy, vùng tay lên: "Đến nha, nhóm người này lai lịch không rõ, cho lão tử bao vây lên, cố gắng kiểm tra. Vạn không thể để địch quốc gian tế giặc cướp giặc cỏ trà trộn vào kinh thành."

Thủ vệ lính dày dạn ầm ầm một tiếng, từng cái từng cái đoạt tiền thức vô cùng phấn khởi vây lên đi.

Triệu Nhạc nhếch miệng lên cái cười gằn, giương tay một cái, thật dài roi ngựa nhanh như tia chớp đánh ở cửa thành quan trên đầu.

Cửa thành quan cho dù mang thiết mũ giáp, cũng cảm thấy đến cái cổ dạt bá một thanh âm vang lên, sai lệch, đầu óc vì một thoáng, mũ giáp bị đánh xẹp roi trên mặt đất, trước mắt biến thành màu đen, bị tử sắc sớm đào không thân thể ngã oặt dưới.

Cái kia hầu gấp, muốn hiên xe mạn coi xe kiệu tàng nữ quyền là gì mỹ nhân, cũng liền cơ đe dọa vợ vệt, thậm chí ăn bột lão lính dày dạn, hàm lợn tay mới vừa duỗi ra một nửa, bị canh giữ ở bên cạnh xe hung ác Thi Uy một roi đánh đến mặt nở hoa, máu tươi từ thật dài vết thương ứa ra, gào một cổ họng liền che mặt tồn trên đất.

Triệu Nhạc nhìn quét một chút xung quanh hoặc hiếu kỳ hoặc cười trên sự đau khổ của người khác đông đảo người vây xem, đối với cái kia thủ vệ quan lạnh giọng hét lớn: "Khoác quân bì, mượn kiểm tra làm lý do, liền dám dọa dẫm ta Thương Triệu? Mù ngươi mắt chó."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 40: Đế vương vô tình

Nằm trên đất cửa thành quan nghe được Thương Triệu hai chữ, nhất thời không có phản ứng lại, tức giận bên trong còn hô to: "Mau tới người a, nhóm người này muốn xông kinh tạo phản, nhanh cho ta nắm . . ."

"Phản ngươi lão mẫu. Ta xem ngươi là tửu sắc đào hết rồi thân thể, tham dục cháy hồng đầu óc."

Triệu Nhạc cười mắng, roi dài lại là một cái đánh mạnh, đánh ở cửa thành quan vai trên, đánh đến thiết giáp lá cây đều tán loạn thay đổi hình, có huyết chậm rãi chảy ra áo giáp.

Tên kia gào một cổ họng, thân thể mãnh run run một cái, phảng phất trong nháy mắt thiên thần phụ thể, sức mạnh dài ra, to mọng thân thể lại còn nhanh hơn chó bò đến phương xa. Nhìn ra Triệu Nhạc thẳng thẩn lắc đầu, tiểu Lưu Thông thiếu một chút cười đau sốc hông.

Khán giả cũng không khỏi một tặc lưỡi đầu, tâm nói: Này roi là gì làm a? Thiết còn tựa như lợi hại như vậy. Ngoài lai cường hào tiểu quan nhân thật là to gan, tốt hung hăng khí thế, thật là độc tay, lại dám trước mặt mọi người quát kinh thành quân coi giữ. Hấn là một bên đã mạn không hiểu quy củ, vẫn là không biết sợ. . .

Đều đang cười nhạo Triệu Nhạc là không có kiến thức để nhử con hoang, lại dám đem ở nông thôn cái kia một bộ rập khuôn đến kinh thành. Ngươi làm kinh thành là nhà ngươi cái kia địa phương nhỏ, có hai nát tiền có chút quyền thế là có thể tùy tiện ngang ngược? Xem ngươi làm sao ở kinh thành chạm đến vỡ đầu chảy máu, làm sao bị kinh thành thu thập đến tan cửa nát nhà. . . .

Lúc này Trương thị ở trong xe bắt chuyện một tiếng: "Tam Lang, kinh thành quý, không được thô ngôn nói lung tung."

Đánh đám rác rưởi này quan quân. . . Ngược lại đã đánh, đánh liền đánh, nên đánh.

Quan trọng chính là không thể nói thô tục ném chúng ta mặt mũi.

Triệu Nhạc thành thật theo tiếng: "Tuân mệnh. Nương."

Xoay mặt nhưng hướng về những bắt người không có lá gan đó cùng bản lĩnh, lui lại lại không cam lòng lính dày dạn cười nói: "Các ngươi không nghe rõ ta là ai nha? Thiếu gia này tâm tính sáng khoái, lặp lại lần nữa."

"Ta gọi Triệu Nhạc, thích nhất đánh các ngươi loại phế vật này kẻ cận bã binh lính Thương Châu Triệu Công Nhạc. Ta ca gọi Triệu Công Liêm, ở kinh thành làm một người tiểu quan. Không phục, các ngươi trên đến thử xem."

Cửa thành quan cùng lính dày dạn nghe được Triệu Công Liêm ba chữ, lên con giận dữ đầu óc như tiết trời đầu hạ rơi vào kẻ băng nứt lung, nhất thời tinh táo, tập thể đánh run cầm cập, cong đuôi vội vàng hốt hoảng lui qua một bên.

Ai mẹ của ta nha, hóa ra là tiểu tương gia bảo bối kia ấu đệ tiểu ác bá đến rồi. Bọn ta là mắt chó coi thường người khác, là có mắt mà không thấy núi Thái Sơn, bị thua lỗ là đáng đời.

Lại không khỏi âm thầm phân hận: Các ngươi lớn như vậy thế lực, làm sao liền không làm cái đánh dấu? Đây không phải là bấy người sao? Các ngươi nhất định là cố ý, chính là phóng túng tiểu ác bá tìm việc bấy người. Lại cứ bọn ta xui xẻo, bị khanh đến oan uổng. . .

Nhìn lên nhìn nhìn, thấy hành hung Triệu Nhạc cùng bên cạnh đưa nhỏ vuốt roi ngựa, tựa hồ không có đánh đủ, nóng lòng muốn thử còn nghĩ đuổi theo kịp đến đánh người, không khỏi lại run run một cái, mau mau thống nhất nhìn, đầu dùng sức hạ thấp xuống hận không thể nhét khóe đường bên trong. Ngươi ngàn vạn không thấy ta, ngàn vạn làm ta là cái rắm buông tha. . .

Trương thị thấy gần đủ rồi, ở trong xe khẽ quát một tiếng: "Tam Lang còn muốn hò đồ?"

Triệu Nhạc hi hi nở nụ cười, giục ngựa trở lại xe kiệu một bên, cười nói: "Nương, không phải hài nhi hò đồ. Bọn họ ngăn không tha. Hài nhi không thể làm gì khác hơn là thuyết phục rõ ràng."

Trương thị chậm rãi nói: "Ngươi đây bị hài tử, hại người chứ?"

"Bọn họ thù kinh có trách. Chúng ta lần đầu tiên tới phải làm kiểm tra. Làm lính gió thổi nhật sai, quái khổ cực. Nói lời xin lỗi, nhiều bồi chút bạc, để bọn họ ăn tốt hơn bồi bổ thân thể, cường tráng hơn chút cũng tốt bảo vệ quốc gia, miễn cho lần sau lại liền đưa bé đều đánh không lại, làm mất đi chúng ta Đại Tống triều mặt mũi."

Nàng tiếng nói ưu mỹ dễ nghe, ngữ khí tràn ngập lo nước thương dân cùng trách trời thương người từ bi. Nghe được khán giả ầm ầm khen hay, lính dày dạn 'Cảm kích' Trương thị thông cảm dưới tình, ngưng không chịu nổi bên trong lại thâm mừng chờ mong.

"Vâng, nương."

Triệu Nhạc nhìn cười, hướng về thị vệ vẫy tay.

Lục Thiết Tê trừng mắt giục ngựa tiến lên, mở ra bọc hành lý, lấy ra mấy cái bạc bỏ vào quan quân giương vạt áo trên, lạnh lùng hỏi: "Bọn ta lần đầu đến kinh, không biết giá hàng làm sao. Những này đủ sao?"

Các quan quân rất muốn nói: Kinh thành giá hàng quý lắm. Ngươi đem bọc hành lý bạc đều cho ta cũng không nhiều.

Có thể nhìn thấy cặp kia lãnh khốc vô tình con mắt, cảm giác được mạn tới được um tùm sát khí, từng cái từng cái lại giả bộ chim cút không nói bất động, cảm giác rằng Trương thị nhân từ, muốn chơi xấu nhiều lắm điểm.

Sĩ quan kia lần đi rất xa, nhìn thấy Lục Thiết Tê lông mày đứng lên, ánh mắt có biến đổi khát máu xu thế, mau mau dẫn khuôn mặt tươi cười cúi đầu khom lưng nói: "Được rồi. Được rồi. Đa tạ cáo mệnh phu nhân từ bi ân thưởng."

Đắc tội rồi tiểu tương gia người nhà, vốn là muốn bạch chịu một trận đánh, không chắc qua đi còn phải bị thượng quan mượn cơ hội mạnh mẽ thu thập cướp đoạt, ai biết lại còn có thể được bạc, thực sự là trời cao mở mắt, đốt cao hương.

Lục Thiết Tê nhìn quét chúng quan quân, thấp giọng âm trầm hỏi: "Các ngươi cảm giác rằng không đủ?"

"Híc, được rồi, được rồi."

Lục Thiết Tê theo đao quát khê: "Được rồi, còn không cảm ơn bọn ta chủ nhân? Chờ thảo phạt cái kia?"

Hắn là cô nhi, phụ mẫu đều chết tại quân Tổng vô năng thủ một bên, hận nhất đám rác rưởi này quân nhân, nhìn thấy rác rưởi tham bị dạng thì có loại toàn làm thịt kích động.

Lính dày dặn môn rứt cổ lại, mau mau thất trường bát đoản loạn gọi: "Đa tạ phu nhân từ bị khen thưởng."

...

Nội cung.

Đạo Quân Hoàng đế chậm rãi lật xem mười bảy mười tám phân tham Triệu Liêm tấu chương, mặt không hề cảm xúc. Ai cũng nhìn không ra hắn nghĩ gì.

tham nội dung tính chất rất nghiêm trọng, đều là trách cứ Triệu Liêm thân là Văn Thành bá, Long Đồ các Đãi chế, dung túng người nhà hành hung tùy ý đánh đập ô nhục kinh thành quân coi giữ, coi rẻ hoàng quyền, đập lên triều đình uy nghiêm, có nhục hoàng ân, có nhục giới trí thức giáo hóa. . .

Trên cương login, mũ đều rất tốt đẹp trưng.

Bên cạnh hầu hạ Lương Sur Thành vì cúi đầu, cẩn thận từng ly từng tý một lén lút quan sát hoàng đế.

Sở con đều là hắn tiếp quản đưa lên, hắn đương nhiên rõ ràng đều là gì.

Cái gọi là đế tâm khó dò, gần vua như gần cọp. Hôm nay sủng thần, đao mất liền có thể có thể là dưới đao quỷ lưu vong hồn. Đặc biệt là vị hoàng đế này, tự xưng là phong lưu đa tình trừng tình, thực tế là điển hình có mới nới cũ.

Nhìn hắn vì là tu đạo mỗi sáu, bảy thiên chà đạp một cái nơi cung nữ, sự tình xong liền vứt, nhậm tự sinh tự diệt, cho dù hoàng hậu sủng phi địa vị cũng xưa nay không chắc chắn, nói vứt liền vứt, liền có thể nhòm ngó ra tính tình.

Lương Sur Thành cẩn thủ thái giám nguyên tắc: Thỏa mãn hoàng đế, bo bo giữ mình, tùy cơ ứng biến.

Cho tới cùng Triệu Liêm hữu nghị.

Thái giám đầu lĩnh chỉ có lợi ích, nào có hữu nghị.

Ở trong lòng hắn, ta không phải là Đồng Quán cái kia ngọc xoa, đã không phải đàn ông còn muốn cái gì lĩnh quân chém giết kiến công lập nghiệp. Ta liền canh giữ ở hoàng đế bên người, mỗi sủng làm đại nội người số một, trải qua thư thư phục phục. Cấu kết ở ngoài thần chính là để cho tiện mỗ chỗ tốt.

Nếu như hoàng đế ác chán ngấy Triệu Liêm, Lương Sur Thành liền muốn tính toán làm sao mạnh mẽ giảm trên mây đá, che Triệu Liêm cả nhà miệng, đem Thương Triệu to lớn gia nghiệp tận lực nhiều làm đến trong túi.

Nếu như không phải thật ác, xem ở trong ngoài lẫn nhau phối hợp chặt chẽ lợi hại quan hệ trên, đương nhiên phải viên chuyển một cái, tiêu hoàng đế đối với Triệu Liêm này điểm bất mãn, kế tục lợi dụng Triệu Liêm.

Bản về tới vẫn là Triệu Liêm đạt đến một trình độ nào đó, đáng tin, có tiền đồ, có thể trường kỳ dựa dẫm. Không giống Thái Kinh, Vương Phủ những này khoác người đọc sách quân tử bì, làm dơ bản sự tình quyền thần từ trong xương không coi hắn là người xem, khinh bỉ hắn là hoàng gia yếm chó, cho khuôn mặt tươi cười cùng này điểm chỗ tốt thuần túy là vì lợi dụng.

Vì lẽ đó, Lương Sur Thành vẫn là ám giúp một cái, các hoàng đế tâm tình không tệ, mới lên tấu chương.

Triệu Cát đột nhiên ngón tay điểm điểm tấu chương, làm như làm bầm lâu bầu, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Lương Sur Thành nói: "Triệu khanh trẻ tuổi như vậy, vì sao không hung hăng?"

Sau. Cùng cùng hoạn quan không được tham gia vào chính sự.

Hoàng đế bắt quá là đổi loại phương thức hỏi dò Lương Sur Thành cái nhìn. Hỏi đơn giản, nhưng thâm ý sâu sắc.

Liên như vậy sủng Triệu Liêm, Triệu Liêm bình thường hắn là đường làm quan rộng mở, làm việc rất hung hăng. Lúc này mới phù hợp thiếu niên đặc chí phong độ. Người nhìn hắn nhỏ như vậy đệ đệ đều hiểu. Hắn nhưng như vậy trầm ổn lão luyện, chưa bao giờ vượt khuôn phép, liền hơi tùy tiện điểm đều chưa từng có, là ông cụ non, trung kính trong lòng, cẩn thủ bản phận một lòng ra sức tại liên, vẫn là trăm phương ngàn kế, làm bộ quân tử trung thần, thậm chí giấu điểm lòng bất chính?

Tại Đạo Quân trong lòng: Lương Sur Thành, Đồng Quán, cùng khác vừa được sủng thái giám đầu to Dương Tiễn các thái giám là dùng tốt chó nô bộc; Cao Câu là bạn chơi, tính toán nửa cái bằng hữu cùng tin cậy lại có chút mới làm ra có thể trọng dụng thần tử. Những người này đều là rồi đi hắn liền lưu lạc tiện dân thậm chí chó má không phải, có thể yên tâm sử dụng.

Cái khác thần tử, bao quát Thái tử thân vương các con trai ruột đều không thể tin nhậm.

Tượng Thái Kinh, Vương Phủ, Ưông Bá Ngạn, Trương Bang Xương, Lý Bang Ngạn các làm đại biểu thần tử có tài cán, cũng không phải hoàn toàn

nuông theo hoàng đế, đều là có thể trọng dụng, cũng tuyệt đối không thể thả tay phân công công cụ.

Triệu Liêm cũng như thế.

Không giống chính là, quân thần có đoạn lẫn nhau thành tựu cơ duyên.

Triệu Cát đặc biệt sùng đạo tin thần, từ góc độ này xem Triệu Liêm đặc biệt vừa mắt, thực tế dùng cũng đặc biệt thuận lợi hợp ý. Vì lâu dài an nhàn tiêu dao hưởng lạc, cần bồi dưỡng cái này tài hoa hơn người lại dùng tốt tuổi trẻ công cụ, tại tương lai không xa tiếp Thái Kinh các ban, trợ giúp quản lý thống trị.

Từ khi Hà Bắc Đông Lộ quan trên Trương Cận lên nói phản ứng Nữ Chân tặc tâu chương, Đạo Quân liền cân nhắc một chuyện, bắt đầu xem kỹ Triệu Liêm độ tin cậy.

Cho tới Triệu Nhạc cái này bị trong nhà nuông chiều hồng rồi công tử bột thẳng nhóc, Đạo Quân Hoàng đế căn bản không để vào mắt, chớ nói chi là để ở trong lòng.

Hắn bản thân liền là hoàng thất công tử bột xuất thân, bây giờ là to lớn nhất công tử bột, căn bản không có đem thẳng nhóc hung hăng hành vi làm một người sự tình.

Nhà ai quyền quý không có loại này hoang đường con cháu? Hoàng đế xử lý được đến sao? Hoàng đế là quân ngời gia nhà hắn hải tử giáo dục?

Hoang đường.

Đương nhiên, nếu là hoàng đế nhìn ai không vừa mắt, đưa bé kia gặp rắc rối chính là tội lỗi, được hỏi lợi dụng.

Trọng yếu chính là, Đạo Quân rất không cho là đúng: Liên sùng thần ầu ơ đánh quen thuộc vợ vết dọ dẫm nát sự tình thô bỉ dè tiện vũ phu có cái gì?

Hắn trọng chính là đại ca hắn thế, đại ca hắn trọng chính là liên thế. Đánh như thế nào không được?

Liên xem đánh thật hay.

Bất tiện chính diện chống đỡ, ngầm muốn cô vũ.

Đưa bé kia càng là xú danh chiêu. Triệu Liêm càng là giữ gìn đệ đệ hắn. Liên mới có thể càng là yên tâm dùng.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 41: Vô hình lưới lớn

Từ xưa phá sản hoàng đế phân hai loại, một loại là ngu ngốc, một loại nhưng là thông minh tự phụ quá mức.

Dương Quảng cùng Triệu Cát chính là người sau.

Loại này hoàng đế ý nghĩ xoay chuyển nhanh, tâm tư khó định, hi nộ vô thường, thuộc hạ rất khó mò chuẩn.

Giờ khắc này Lương Sư Thành liền không chắc hoàng đế tâm tư.

Hắn nghe lời đoán ý không có kết quả, cấp tốc cân nhắc hơn thiệt, quyết định vẫn là trung lập mới đúng chính trị chính xác, cẩn thận từng ly từng tý một thử dò xét nói: "Thánh nhân, nói cái này, nô tỳ vẫn đúng là biết điểm. Nếu không nói cho thánh nhân nghe một chút, cho là cái chuyện lý thú, giải giải buồn?"

Triệu Cát khẽ gật đầu.

Lương Sư Thành cười mô cười dạng nói: "Văn Thành bá có cái lời nói dí dỏm nói, không tới Giang Nam, không biết tiền mình quá ít; không tới kinh thành, không biết chính mình quan có bao nhiêu tiểu."

Triệu Cát phát cái nghi vấn e hèm, sau đó vuốt râu mép cân nhắc, lộ ra một điểm ý cười.

Lương Sư Thành tìm thấy hoàng đế điểm thái độ, lập tức điều chỉnh thái độ, hơi thiên hướng Triệu Liêm, kể tục thăm dò cười nói: "Năm đó Văn Thành bá sơ làm quan, một lần hầu hạ thánh nhân du ngoạn, nô tỳ thấy hần thiếu niên già như vậy thành, nhất thời hiếu kỳ, cũng đã từng hỏi tương tự vấn đề."

Triệu Cát rõ ràng cảm thấy hứng thú.

Lương Sư Thành cũng không dám điều hoàng đế khẩu vị, mau mau nói: "Hần lúc đó trò cười 'Nói tới văn nhã chút, bắt nạt nhỏ yếu, quân tử trợ trên; khiêu khích cường giả, trí giả không vì là. Nói tới thô tục chính là bắt nạt nhỏ yếu, chán không có phẩm, chỉ có thể mất mặt; khiêu khích cường giả, làm không hơn người ta, chỉ có thể bị giẫm. Huống hồ, trong nhà truyền thừa lấy nhân hiếu làm gốc, ở phương diện này quân giáo gì nghiêm. Bắt nạt nhỏ yếu bách tính sẽ phải chịu trừng phạt. Còn đối với cường giả, nhà ta bị ác lân Thôi gia mấy chục năm bắt nạt đến đủ thảm, giáo huấn sâu sắc. Bây giờ mới vào quan trường, làm một người hạt vừng tiểu quan, không có rễ không dựa vào, cái nào há hê nổi đến? Trọng yếu chính là thánh nhân lọt mắt xanh, tự nhiên tuân theo gia huấn, Tinh Trung bảo quốc, để thánh nhân ân ngộ, lại sao có thể làm loạn?" "

"Này cơ bản là Triệu Khanh nguyên văn. Nhân lúc đó nô tỳ cảm xúc rất sâu. Nhiều năm như vậy đều nhớ rõ, cũng cảnh chỉ rõ nô tỳ chân thật làm người, toàn tâm toàn ý cố gắng hầu hạ thánh nhân, không phụ thánh nhân ân đức, cũng theo sát thánh nhân có căn cứ dựa vào, để tránh khỏi không cẩn thận đắc tội rồi cường giả mơ mơ hồ hồ bị chết oan uổng."

Nói đến đây cái, Lương Sư Thành cảm xúc dạt dào, xác thực động điểm cảm tình, đối với Triệu Liêm có chút hồ thẹn.

Năm đó hần bắt quá là cái có cũng được mà không có cũng được tiểu thái giám, ở trong cung nhận hết dày vò, dùng Triệu Liêm lại nói là phảng phất ngọn nến trước gió.

May mà Đồng Quán Yêu Ly kinh đề cử hần. Hoàng đế chọn bao quát hần ở bên trong mấy cái cơ linh thái giám thiếp thân hầu hạ, nhưng là Triệu Liêm hùng hồn giúp hần cấp tốc nổi bật hơn mọi người đứng vững gót chân, cũng trợ hần so khác một lịch sử chắc chắn thuận lợi quá nhiều đi cho tới bây giờ địa vị, thành bây giờ ảnh hưởng lực to lớn bên trong tương.

Nói cho cùng, hoàng đế chỉ là lương thể thành thế. Thật trợ lý, Triệu Liêm mới đứng hần đảm.

Triệu Liêm không thiếu can đảm, lại càng không khuyết tài cán thủ đoạn cùng gia tộc thực lực chống đỡ, có thể không có hần lương thể thành, như thường oai phong凛冽, theo gió vượt sóng mà lên. Ngược lại... .

Lương Sư Thành sợ hãi cả kinh, âm thầm kiểm điểm chính mình bây giờ tháng ngày trải qua thoải mái, không khỏi tự đại ngông cuồng, lại tại hoàng đế hơi có nghi vấn Triệu Liêm làm khâu, không toàn lực giúp mình đảm.

Đây là tự hủy căn cơ, chính là Triệu Liêm tới khinh bỉ không biết xấu hổ ngu ngốc.

Lão Thái hàng ngũ tuy rằng quan quyền cao trủng, ngông cuồng tự đại, có thể bao nhiêu tuổi? Ta số tuổi cũng không nhỏ, có thể hầu hạ hoàng đế bao lâu? Đến già hoặc là thất sủng, không biết bị một cước đá cái nào chết oan. Nghĩ tới đến lâu dài, muốn lão có dựa vào, gia tộc đến hộ, vẫn phải là dựa vào trượng nghĩa Triệu Liêm.

Sau đó tuyệt đối không thể lại hồ đồ.

Hần tại đầu thoáng thất thần. Triệu Cát nghĩ thông suốt.

Thánh nhân ngôn quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ.

Triệu Khanh một thân tài hoa, tự nhiên rõ ràng đạo lý này. Hần xuất thân biên cảnh, từ nhỏ liền nghe tiếng chém giết lớn lên, còn nhỏ tuổi liền từng ra trận giết địch, làm sao có khả năng nhát gan?

Thường phục xuất cung du ngoạn, Triệu Khanh là tốt nhất người hầu, phong nhã thú vị, càng có thể bên người bảo vệ, từng một người đánh đổ bốn, năm cái không có mắt muốn tìm sự tình dọa dẫm du côn, bày ra hần văn nhã mặt khác đảm dũng hơn người, để liên chơi đến yên tâm khoái hoạt. Như vậy người tài ba không dám hung hăng, là hần cảm giác quan quá nhỏ a.

Nghĩ lại nghĩ đến Thôi gia, Triệu Cát không khỏi hừ một tiếng.

Truyền thừa ngàn năm thi thư gia tộc lại nương nhờ vào ngoại tộc rất bang, tại cảnh nội đã diệt, nhưng khi đó thăm vấn, còn có dòng chính phân chi tại U Yên nơi cầu kết người Liêu phòng ngừa sự tình phát tộc diệt, thực sự là lòng dạ đáng chém.

Hần đem hết thấy tham Triệu Liêm tấu chương ném qua một bên.

Lương Sư Thành biết đây là lưu bên trong. Mang ý nghĩa Triệu Liêm cái kia hung hăng ầu ậ xông pha liền khi không có.

Bất quá Triệu Liêm biết rồi, cũng đừng thật cao hứng.

Hoàng đế tâm tư là có thời gian hiệu ứng. Những này lưu bên trong sổ con nhưng là nhược điểm. Hiện tại không xử lý, không có nghĩa là sau đó. Bất kể là tham giả, vẫn bị tham giả, ai nếu xui xẻo rồi, những này chuyện cũ năm xưa đều là có thể lấy ra dùng tội lỗi.

Lương Sư Thành tâm phúc tiểu thái giám cải trang trang phục đến Triệu phủ, Triệu phủ trên dưới đang một mảnh vui mừng náo nhiệt, nửa điểm cũng

không có gặp rắc rối sau sầu lo bầu không khí căng thẳng. Hấn không khỏi tặc lưỡi lại âm thầm ước ao.

Nhìn một cái nhân gia này vênh vào tròng thiên tự tin cùng can đảm!

Thấy Triệu Liêm, không hề nói gì, chỉ làm cái o thủ thế.

Triệu Liêm vẻ mặt ôn hòa cười nói: "Trở về nói cho lão Lương, để hắn nhọc lòng."

Này thái độ cùng trọng thưởng, cảm động đến tiểu thái giám hận không thể lập tức chuyển đầu Triệu phủ môn hạ.

Nếu như ta có thể ở đây làm nô tỳ, đó mới gọi gặp phải Chân Chủ, tượng Triệu phủ những này gia đình nô bộc như thế trải qua thoải mái khoái hoạt, không phụ đối nhân xử thế một hồi. Trong cung, được kêu là người qua tháng ngày?

Triệu Liêm xem tiểu thái giám mắt đục đỏ ngầu, vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói: "Làm sao còn khóc? Tiểu đến phúc, người không sai, theo lão Lương chân thật làm. Chúng ta cũng nhận thức lâu như vậy rồi, trong nhà có chuyện gì khó xử, lão Lương bất tiện chăm sóc. Người tới đây tìm quản gia. Đừng thật không tiện."

"Ừm."

Tiểu thái giám mang theo tiếng khóc đáp lời, trong lòng càng kiên định trong bóng tối đi theo bá gia.

Trên thực tế, nhà của hắn người từ lâu được chăm sóc, chỉ là Triệu Liêm xưa nay không ở trước mặt đề mà thôi. Trong cung thái giám hầu như đều biết, Triệu bá gia từ bi, trợ trên ức hiếp nhỏ yếu, thật sự không kỳ thị hoạn quan.

Mắt thấy Trương Cận xử lý có quan hệ tướng lĩnh, theo ước định lên tầu chương, đã thẳng chức nhập trung ương, chính mình náo loạn một chỗ, Thương Châu Tri châu sự tình nhưng vẫn cứ không chút nào động tĩnh, Triệu Nhạc có chút nóng nảy.

Văn Hoán Chương cười nói: "Hai công tử chờ gấp."

"Trong cung nên làm làm nên đều làm. Biên cảnh hiểm địa, quan văn không người có thể dùng, cũng không ai nguyện đi. Các ít ngày, lại nháo một thoáng xem cái nào quyền trượng nhi tử tìm xui xẻo, thuận thế đắc tội cái tàn nhẫn, đem sự tình làm đại chút, cừ hận kéo dài chút. Đến lúc đó, những đồ kỵ giả, hiềm bá gia ở kinh thành chướng mắt những người cản đường, thì sẽ hăng say can bá gia. Hoàng đế nghịch phản tâm tròng. Tất cả liền nước chảy thành sông."

Cái này Thủy hử bên trong Đông Kinh quyền quý dùng chỉ đưa tới, không cần liền vớt chán nản cố vấn, từng chỉ có trí mưu tài cán, chỉ có thể ở chếch Kinh Đông ngoài thành An Nhân thôn làm dạy học tiên sinh sống qua ngày, thế giới này nhưng tại danh tiếng không hiện ra đã trở thành Triệu Liêm tâm phúc cố vấn. Đương nhiên là Triệu Nhạc lúc trước thử tìm.

Những năm này, quá tuổi trẻ, quá khuyết thiếu kinh nghiệm quan trường Triệu Liêm có thể một đường thuận lợi, trừ ra gia tộc có độ công kích cường lực chống đỡ, cũng nhờ có vị này thờ ơ lạnh nhạt xuyên thủng nhìn thấu Đại Tổng quan trường hương đã đi hiện đại tài trung tâm phụ tá toàn tâm toàn ý giúp đỡ.

Sau đó, Triệu Nhạc thừa dịp mẫu thân lôi kéo hoa nhò tư bồi bà nội nói giỡn, tiêu mất lữ đồ một thời khắc, dành thời gian can thiệp định chuyện khác.

Trước tiên 'Tình cờ gặp gỡ' Lâm Xung, đánh ra Văn Thành bá cờ hiệu, rất dễ dàng liền lại tiến vào vị này Đại Tổng tiêu chuẩn người tốt gia, lôi kéo mẫu thân họ Trương, Lâm nương tử cũng họ Trương, nhìn quen mắt thân cận, nhất định hữu duyên thậm chí có thân, ngành lại Lâm nương tử vì là tỷ tỷ. Thành thật Lâm Xung bị động lên cấp vì là anh rể.

Trên thực tế, làm Triệu Nhạc không thể ác miệng không lộ lãnh khốc, không có cừu không có oán, chỉ cần là người bình thường, dù là ai thấy hắn loại này đẹp dễ thông tuệ hào phóng đáng yêu thiếu niên, đều sẽ không kìm lòng được có chút yêu thích.

Lâm nương tử là hiền tuệ thành thật gia đình bà chủ, nhìn thoát khẩn trùm đầu thái thù, tượng cái tinh khiết ánh mặt trời tiểu sa di thiếu niên, làm sao cũng không tin này sẽ là cái làm chuyện xấu ác độc tiểu ác bá.

Triệu Nhạc sẽ không che giấu chính mình ác danh, do nãi huynh đệ dương dương tự đắc thay nói khoác: "Ta tứ ca là chuyên giẫm bại hoại tiểu ác bá. Uy chấn Thương Châu cùng Đông Kinh. Chờ ta luyện thành bản lĩnh, cũng muốn làm."

Lâm Xung vợ chồng buồn cười nhìn hai hung hăng tự tin thiếu niên, trong lòng phun trào một luồng tâm tình.

Có chút ước ao bọn họ phần chấn bồng bột dám làm dám chịu lại có cường lực che chở. Người như vậy hoạt mới đủ kính.

Bọn họ tượng phong kiến cường quyền dưới tầng dưới chót chín mươi chín phần trăm người như thế thành thật bản phận, mọi việc nhẫn nhịn phủ đầu, không đắc tội được quyền quý, không muốn tạo phản, cũng không thể không thành thật nhường nhịn, không thể nhịn được nữa cũng còn muốn nhịn thêm, để cầu có dung thân đất đứng chân đơn giản sinh hoạt, nhưng đều là độc sách người thông minh, thân ở kinh thành cũng không thiếu kiến thức, cũng lúc ắt lúc hiện rõ ràng Triệu Nhạc quái lạ biệt hiệu nguyên do.

Đứa nhỏ này cũng không đúng là kẻ ác.

Sát tính không phải không thể tăng lên, không khó sửa đổi. Triệu trang mọi người là nông dân, không như thường thành lập ra hung hãn không sợ đám chiến sĩ, như thường kẻ địch vừa đến nam nữ già trẻ hầu như người người cũng dám múa đao ra trận.

Triệu Nhạc dự định đến lúc đó đem Lâm Xung sắp xếp tại kỵ binh đã chiến quân làm chủ tướng Tổng Giáo đầu, để hấn tại nhiều lần cùng Liêu quân chém giết tàn khốc thực chiến luyện binh bên trong, hoàn toàn lột xác thành nên tàn nhẫn có thể lập tức tàn nhẫn lên đại tướng.

Triệu Nhạc bận rộn, thời gian eo hẹp, lập tức lại 'Xông tới' nhận thức Từ Ninh.

Từ Ninh đang ở Kim thương ban, phụ trách hoàng đế an toàn, công tác tính chất đặc thù, bình thường cùng người giao du cũng rất cẩn thận, nhưng Triệu Nhạc loại này hoàng đế sủng thân đệ đệ tiếp xúc lên, Từ Ninh không hề phòng bị từ chối ý thức, thậm chí nắm hoan nghênh thái độ.

Hắn nhận thức Triệu Liêm, thường thường ở trong cung tiếp xúc được, đối với tuổi trẻ Triệu Liêm chưa bao giờ dám khinh thị thất lễ. Triệu Liêm cũng biết hắn, không chỉ thuận miệng có thể gọi ra tên hắn, còn tựa hồ rất thường thức, có lúc sẽ cùng hắn nói vài câu. Liền điểm ấy thái độ đã để Từ Ninh tại thị vệ ban bên trong địa vị càng ổn, công tác thuận lợi hơn.

Triệu Nhạc đương nhiên sẽ không biểu lộ nửa điểm cổ động tạo phản tâm ý, chính là nhận thức một thoáng, trước tiên đánh cái đề, đến lúc đó ý nghĩ cho tới dưới trướng, Từ Ninh tiếp thu thích ứng lên để dàng hơn.

Thuận tiện, hắn cũng hỏi thăm có hay không có Thang Long như thể cái thân thích, kết quả thật sự có, làm quan phụ thân mất, hảo hán nhiều không biết cách sống. Thang Long sinh hoạt từ từ gian nan, tại Thiêm Tây đánh thép hỗn sinh hoạt.

Triệu Nhạc cao hứng, biểu thị nhìn làm sao chăm sóc một thoáng Từ tướng quân thân thích, ghi nhớ địa chỉ, sắp xếp người lập tức đi tìm.

Điều này làm cho tự cảm thân phận thấp hèn Từ Ninh cảm nhúc nhích một chút, đối với Thương Triệu hảo cảm tăng nhiều.

Cho tới khác một Thủy hử danh nhân Vương Tiến, cái này thần long thấy đầu mà không thấy đuôi Giáo đầu tính cảnh giác cực cao, làm việc đặc biệt quyết đoán, chỉ là khó biết trung quân kiên định độ, Triệu Nhạc không có để dàng tiếp xúc, chỉ là nhận nhận đáp đáp, sắp xếp mạng lưới tình báo hiểu rõ tính tình yêu thích các loại, đúng lúc nắm giữ tình cảnh biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 43: Làm lớn

Mẫu thân cuồng được rồi, chỉ ở trong phủ bồi lão thái thái, chuyển này nhanh muốn rời khỏi Đông Kinh. Triệu Nhạc đối với rách rưới nát tàn cô đại, không có du lịch hứng thú, nhưng tiểu Lưu Thông mới mẻ, Triệu Nhạc chấp nhận nãi huynh đệ, cùng hắn chung quanh đi dạo, cũng âm thầm tìm kiếm gây sự cơ hội.

Đông Kinh địa phương náo nhiệt nhất, Đại Tướng Quốc Tự.

Nơi này bày sập, xướng khúc, xiếc ảo thuật. Khiến người ta hoa cả mắt.

Cách đó không xa truyền đến từng trận tiếng ủng hộ, mấy cái đùa thương làm xiếc đang biểu diễn. Vây quanh một vòng lớn người.

Lưu Thông nhất thời hưng phấn, hai mắt tỏa ánh sáng, bắt chuyện tứ ca, mau mau, nhanh chân hướng về cái kia chạy.

Triệu Nhạc cười ứng theo, một tát mắt, nhìn thấy một đám ở trần hán tử, ước mười bốn, mười lăm cái, ôm lấy mấy cái vênh vào tự đắc cậu ẩm hưởng bên này đi tới.

Những hán tử này đều là ba mươi tuổi trở xuống tuổi, vóc người khôi ngô tinh tráng, một nước không có tay áo khoác ngắn, sườn ngực quai ép y đao nhọn, thu thập đến cả người gọn gàng, dục vọng nơi lộ ra màu sắc tươi đẹp tinh mỹ hình xăm, từng cái từng cái da dẻ bóng loáng trường lượng nước hoạt, hẳn là chính là Đại Tổng độc nhất đùa vật —— Hoa Ca Bạc.

Triệu Nhạc xem đám người kia nói giỡn đến náo nhiệt nhưng đều nhìn mình chằm chằm, cảm giác ánh mắt không quen, hẳn là trùng chính mình đến, nhưng bọn họ đột nhiên xoay chuyển phương hướng, cũng hướng về làm xiếc nơi đi đến, đang có thể chặn đứng Lưu Thông.

Không tốt.

Triệu Nhạc hét lớn một tiếng: "Luru Thông cẩn thận." Rút chân chạy vội.

Hiện trường tùm la tùm lùm, Luru Thông cũng không biết nghe không nghe thấy, cùng đám người kia đã rất gần.

Dẫn đầu cái kia Hoa Ca Bạc khiêu khích nhìn chăm chú lao nhanh đến Triệu Nhạc một chút, sắc mặt trong nháy mắt một nanh, tròng vui vẻ Luru Thông hung hăng gầm dữ dội: "Thằng nhóc con, mắt mù, dám xông tới chur vị công tử gia."

Đang khi nói chuyện bỗng nhiên lên chân đá hướng về Luru Thông chéch phần eo.

Này một cước vừa nhanh lại chuẩn lại tàn nhẫn, hiển lộ hấn thân thủ bất phạm cùng mưu đồ đã lâu ác độc tâm ý, mới có mười một tiểu Luru Thông nếu bị đá trúng, nhất định cốt đoạn eo chiết, không chết cũng chỉ còn dư lại nửa cái mạng.

Triệu Nhạc huyết quan con người, chỉ hận không có mang phi tiêu nhóm vũ khí, bên chân cũng không có tảng đá những vật này có thể dùng, khoảng cách vẫn còn xa, tiếp ứng không kịp.

Phía sau Lục Lư hai thiết vệ rút đao vút cũng không kịp, gấp đến độ gào thét như lôi. Bọn họ quá rõ ràng Luru Thông tại tiểu chủ trong lòng người đặc thù địa vị, tổn thương Luru Thông so thương tiểu chủ nhân còn để tiểu chủ nhân phần nộ.

Cái kia mấy cái cậu ấm ầm ầm cười to, tròng mắt nhìn trò hay trình diễn. Luru Thông nhưng tại ngàn cân treo sợi tóc dưới chân phát lực thân thể uốn một cái, xảo diệu tách ra.

Triệu Nhạc thở dài một hơi, lao nhanh vui mừng hét lớn: "Khá lắm."

Sư phụ nói Luru Thông trời sinh phi mao thổi. Luru Thông một thân công phu, chân chiếm bảy phần mười, bây giờ nhìn không có bạch bị sư phụ cố ý dạy dỗ qua, tính cảnh giác cũng rất cao, chơi đùa cũng không có làm mất đi nên có tư tưởng phòng bị.

Cái kia Hoa Ca Bạc thì lại ồ thanh, vạn không nghĩ tới có tuyệt đối nắm chắc tập kích lại đã hết rồi.

Lại nghĩ đuổi theo kịp đá đệ nhị chân, Triệu Nhạc đã chạy tới, che ở trước mặt, bảo vệ nãi huynh đệ.

"Người vì sao vô cớ đánh ta huynh đệ?"

Triệu Nhạc âm thanh phần nộ, nhưng này không có nghĩa là cái gì. Liền như hấn bình thân nói chuyện không có nghĩa là hấn không phần nộ sẽ không nổi lên giết người như thế.

Hai thiết vệ nhìn thấy tiểu chủ nhân khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, ánh mắt tỏa ánh sáng, biết tiểu chủ nhân sát cơ đã lên, lập tức tròng mắt lên đề khí chuẩn bị tàn nhẫn tay.

Xung quanh du khách người không phận sự du côn vô lại đại cô nương cô dâu nhỏ các đa dạng người, phát hiện nơi này sự tình lên, nhất thời dời đi mục tiêu, tràn đầy phần khởi vây quanh, thân cái cổ nhìn náo nhiệt.

Nhóm này công tử Hoa Ca Bạc hiển nhiên nhận thức Triệu Nhạc, chính là trùng Triệu Nhạc đến.

Cái kia Hoa Ca Bạc dám đối với Luru Thông hạ độc thủ, là biết lưu không thông qua là Thương Triệu nô bộc nhi tử, tổn thương liền tổn thương, có cớ, có này quần cậu ấm thụ ý cùng che chở, Triệu gia không làm gì được hấn. Đơn giản vút vài đồng tiền xong việc, thậm chí không cần bỏ ra một cái thái tử, Triệu gia chỉ có thể ăn cái này ngấm bồ hòn.

Đối với Triệu Nhạc, hấn liền không dám tự chủ trương tùy ý công kích, chờ chủ nhân tiến một bước thụ ý.

Cầm đầu cậu ấm chừng hai mươi, dài đến loè loẹt, tướng mạo khá tốt.

Tại công tử tiểu đệ vây quanh dưới, hấn một bước ba đong đưa tiến lên, cầm cao nhấc, như rồng mảy híp mắt bữu môi đánh giá Triệu Nhạc, trong tay tinh mỹ quạt giấy tiêu sái lắc quạt mấy lần, nhìn chăm chăm Triệu Nhạc con mắt, đột nhiên vừa thu lại cây quạt, cười lạnh một tiếng, nã khang nã điệu nói: "Tốt chó không cản đường. Cho ta đánh."

Mấy cái tùy tùng cậu ấm cùng Hoa Ca Bạc môn lập tức vai diễn phụ, hò hét loạn lên gọi.

"Đứng, dám chặn đường khiêu khích chúng ta, chúng tiểu nhân cố gắng giáo huấn một chút hấn."

"Đánh cho hấn răng rơi đầy đất. Để những này phía ba nhà quê biết biết ta Đông Kinh thành không phải nợ nần thiếu giáo dục dã tiểu tử có thể ngang ngược địa phương."

"Hạt vừng đại quan, cho rằng ý vào thánh thượng sùng ái là có thể hoành hành Đông Kinh?"

"Còn nhỏ tương? Ta phi. Ta cha là nắm giữ một bộ tứ phẩm cũng không dám xưng tương."

"Khấp kinh thành quan, ba, bốn phẩm quan to đều một trào một đám lớn. Lục phẩm đồ chơi là cái rắm gì."

"Chó má Văn Thành bá, mua danh câu dự nguy quân tử, cũng xứng Long Đồ các Đãi chế vinh dự?"

...

Cái kia cầm đầu Hoa Ca Bạc thấy Triệu Nhạc tựa hồ làm phần nộ chỉ có thể không thể làm gì, bị cậu ả cùng các huynh đệ chồ dựa một cổ động, liền giống như là chính hấn đột nhiên phi thẳng địa vị cao, có thể hoành hành vô kỵ, dừng khí một thoáng, độc tâm nhất thời, đột nhiên lại lên chân mạnh mẽ đá hướng về Triệu Nhạc khó.

"Thật là độc trái tim"

Triệu Nhạc sát cơ càng dữ dội hơn, nhìn chuẩn góc độ, sử dụng bạo phát lực, càng nhanh hơn đập mạnh một cước.

Hoa Ca Bạc mất cả chân cùng chéch cước diện bị đập vững vàng, như tao thiết bản trùng tạp, hung tợn đá ra này dưới chân hướng về biến đổi, mãnh liệt quét về phía bên cạnh dẫn đầu cậu ả, vì là hành hung cố ý xuyên cứng rắn mũi giày vừa vịn đá vào cậu ả khó.

Dẫn đầu cậu ả con mắt bỗng nhiên trên phiến.

Người vậy xem chỉ thấy hấn khinh thường nhân mẫn khuông, nghe được một tiếng ngẩn ngùi không giống tiếng người ạch, lại nhìn thấy cậu ả cây quạt roi xuống, thân thể bị to lớn đá lực tạp đến sau cũng, nện ở sau chéch cái kia tùy từng công tử trên người, đầu oành, vừa vịn tạp đến cái kia tùy từng mũi sụp đổ mất nổ đom đóm. Hai người người chồng người, đồng thời ngã lăn xuống đất. Phía dưới cái kia che mặt sắc nhọn kêu thảm thiết, một màn một tay huyết, khả năng ngắt huyết, ầu một tiếng liền đoạ hôn mê. Mặt trên vị này cầm đầu, đẩy mặt vịn vẹo, chỉ hai tay tự ô không phải bụng khó co giật, trong miệng phát ra ngẩn ngùi ạch ạch cùng cùng đánh khí lạnh xèo xèo thanh, hiển nhiên đau đến thối đều không nói ra được.

Hành hung Hoa Ca Bạc thì lại gào một tiếng tồn cổ định trên, ôm cái chân kia a a kêu quái dị liên tục.

Triệu Nhạc thời điểm luyện công, xuyên đều là đặc chế nặng nề thiết để giày, này sát cơ doanh mẫn một đập không thể nghi ngờ cùng thiết bản như thế, đem Hoa Ca Bạc mất cả chân cùng chân chéch cốt toàn đập nát, này con chân xem như là phế bỏ. Loại kia đau nhức tư vị, chính là thiết hấn tử cũng chưa chắc kháng được, chớ nói chi là đùa vật Hoa Ca Bạc.

Ngược người không được, ngược lại bị ngược. Nội dung vở kịch nghịch chuyển đến quá đột nhiên.

Khán giả kinh ngạc, càng phấn khởi.

Này quần có ý định tìm việc người cũng kinh ngạc.

Tùy từng Tào công tử trước tiên lấy lại tinh thần, nom nớp lo sợ núp ở Hoa Ca Bạc bên trong, kích chỉ quát mắng Triệu Nhạc: "Một bên đã con hoang thật can đảm. Đường đường Vương Nhị công tử, người cũng dám đánh?"

Luống cuống tay chân bắt chuyện Hoa Ca Bạc: "Nhanh, nhanh, đánh, mạnh mẽ đánh. Có chuyện có vương tương đây."

Hô xong, hấn lại vội vàng đi chăm sóc "Đi đầu Đại ca", tranh làm hữu tâm đệ nhất tùy từng, nhưng sợ hãi nhìn thấy Vương công tử con mắt trên phiến đã hôn mê, khó đầm máu, nhìn quần áo hiển lộ hình dạng, cảm giác Vương công tử từ tôn căn chỉ sợ là đứt đoạn mất, không có hai đoạn, cũng liên kết không nhiều, chỉ sợ là phế bỏ. Hấn tích cực quan ái, một phen nhiệt tình cũng bạch biểu.

Ngẩn ra, trắng bệch mặt run rẩy tay yết Vương công tử quần hướng phía trong một nhìn, máu tươi tàn tạ một mảnh, xem không rõ lắm, quần bái đại chút, nhiều lần tìm tìm, hấn ầu một tiếng, ói ra, đang thổ tại Vương công tử tuyệt tự trên, lại mau mau che miệng, quay đầu sau lại tiếp tục nôn khan.

Hoa Ca Bạc đều có võ nghệ, tự giác là vì vương tranh chấp mặt hạ giận, bắt nạt Triệu Nhạc bên này chỉ là hai hài tử hai thị vệ, tranh nhau chen lấn cùng nhau tiến lên, tranh thủ kiến công nhập vương tương pháp nhân, từ đây thời cơ đến vận chuyển.

Triệu tiểu tương dù sao không phải chân tướng, mượn hoàng đế thế cáo mượn oai hùm. Cùng thực quyền nắm chắc cũng rất được để tâm chân tướng gia liêu, không thể nghi ngờ là trừng gà chạm tảng đá.

Đây chính là các vị công tử này cùng Hoa Ca Bạc môn ý nghĩ cùng dừng khí vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 54: Huynh đệ thiết đảm (Thượng)

Triệu Nhạc vừa nghe vương tương, cuối cùng cũng coi như làm rõ thủ ác thân phận cùng sự tình phát tin tức.

Hóa ra là sáu gian một trong Vương Phủ gia bại hoại.

Vương Phủ bây giờ là thực quyền gần như chỉ ở Thái Kinh bên dưới đứng đầu đại nhân vật, cùng Thái Kinh cấu kết chặt chẽ lập nghiệp, nhưng cánh cứng rồi, thù hạ có một đám tiểu đệ, bắt đầu cùng lão Thái đầu tranh quyền đoạt lợi dùng manh mối. Nhưng càng cùng Đại ca Triệu Liêm trong bóng tối phân cao thấp, nghĩ trăm phương ngàn kế chèn ép.

Lần trước tham Triệu Liêm tấu chương liên đại thể là hấn thụ ý.

Nguyên nhân rất đơn giản, không phải có thù riêng. Chính là vì tương quyền.

Thái Kinh lão, liệu chết có thể làm mấy năm, nói không chắc lúc nào cũng có thể sẽ hai chân giẫm một cái ngòm củ tỏi. Có thể Triệu Liêm tuổi trẻ, hơn nữa tăng lên trên thế mãnh liệt, không chắc lại quá mấy năm, chỉ chừng ba mươi tuổi liền trở thành sự thật tương gia. Hoàn toàn có thể.

Khi đó hấn vương tương gia không chắc đã thay thế được lão Thái đầu, nắm đại quyền, đang làm được hăng say, mò đến vui vẻ, kết quả bị cái này tuổi trẻ lực tráng hùng hổ tiểu bối bay lên đến phân quyền thậm chí chèn ép giẫm đi. . . .

Quyết không thể chịu đựng. Nhất định phải sớm cho kịp chèn ép, tốt nhất có thể diệt trừ.

Hấn như vậy. Con trai của hấn tự nhiên cũng cừ thế.

Vương Nhị công tử thân là kinh thành đại công tử bột, càng không cho phép người khác, đặc biệt là người ngoại lai đè ép hấn danh tiếng. Hai tương vừa kết hợp, thì có hôm nay sự kiện.

Trong lòng mỗi người đều có cái không thể chạm đến nghịch Rìn điểm mấu chốt. Không giống chính là có người vì thế không tiếc tất cả. Có người bị vết nghịch Rìn, đau đến không nhẹ, lại bị tàn khốc hiện thực bức bách trông trước trông sau rụt.

Triệu Nhạc tư duy không thể tính toán người bình thường.

Hấn là cuồng nhân, đơn thuần tin thủ chút đồ vật kia lấy mệnh theo đuổi bảo vệ, chấp chết không du.

Kiếp trước dương nữ bạn gái có thể chịu đựng hấn khuyết điểm, không phải nàng cùng cái khác truy cầu sinh mệnh hưởng thụ đại dương mã có bản chất không giống, chỉ vì làm khoa học kỹ thuật thiên tài dùng đối xử khoa học kỹ thuật như thể chăm chú hỏa thể chấp nhất tinh khiết ánh mắt đối xử nàng cùng ái tình, là cái tâm lý bình thường nữ nhân, trong lòng đều sẽ tràn ngập chân thật hạnh phúc.

Xuất thân tài chính cá sấu lớn nhà, nhìn quen lãnh khốc vô tình người lừa ta gạt, sinh sống ở lợi ích tối thượng thế giới, lạm tình phản bội là lưu hành thời thượng, nàng quá rõ ràng như vậy người yêu quý giá.

Lãnh khốc giả dối phụ thân đối với mẫu thân tính được là chuyên môn, không phải cao bao nhiêu vẫn còn, là hấn đã nói: Tâm linh cần yên tĩnh càng. Có thể theo ta tới thiên đường xuống địa ngục, cõi đời này chỉ có mẹ người. Cái này cần nhiều may mắn mới có thể tìm được ta xương sườn. Làm sao có thể không quý trọng?

Nàng không cho là mình là Triệu Nhạc xương sườn, ngược lại, cảm giác rằng Triệu Nhạc là nàng xương sườn. Người đàn ông này cần nàng quản lý sinh hoạt, chăm sóc khoa học kỹ thuật ở ngoài tất cả.

Nàng đã từng cảm giác rằng có thể khống chế Triệu Nhạc tất cả, vững vàng nắm giữ, mãi đến tận thăng nhập Thiên đường. Không ngờ nàng đối kháng không được đông tây phương đối lập cùng nhân chủng kỳ thị vô tình thế giới, đơn thuần cuồng nhân vẫn là nổi giận mà đi.

Đời này, Triệu Nhạc không tiếp tục tin tưởng, cũng không để ý tới so vũ trụ thần bí phức tạp nhiều ái tình.

Ở cái này tuyệt đại đa số sinh mệnh đối với hấn mà nói chỉ là cùng NPC gần như thế giới, ai động hấn tin thủ chút đồ vật kia, lãnh khốc hấn chỉ có thể lấy càn hung hăng vô tình thủ đoạn trả thù.

Nếu là đối phương chủ động gây sự tìm ngược, ra tay thâm độc như vậy tàn nhẫn, coi nhà ta như không, hoàn toàn trở mặt, chính là con trai của Thái Kinh, cũng chiếu đánh không lầm.

Dám làm tổn thương ta nãi huynh đệ?

Không trước mặt mọi người giết chết người, người cũng đừng hòng sống đến trọng cá nhân. Đồng lõa, Hoa Ca Bạc, dám đưa tay, một cái cũng đừng nghĩ nguyên lành rồi đi.

Triệu Nhạc tinh thông công tử bột đánh nhau ấu đã bí quyết, nếu như song phương xa lạ, nhận thức cũng nên không biết đối phương là ai, trước tiên mạnh mẽ sửa chữa xong lại nói.

Hắn nhìn quét đập tới Hoa Ca Bạc, không hung ác ngênh chiến, mà là kéo Luru Thông, bắt chuyện thị vệ lui nhanh.

Kinh sợ cậu ấm môn vừa thấy Triệu Nhạc hốt hoảng mà chạy, nhất thời lại tỉnh thần tỉnh táo, lần nữa khôi phục hung hăng sức sống, hô quát kêu loạn, bày đặt cuồng ngôn, chỉ huy Hoa Ca Bạc anh dũng truy sát.

Chăm sóc Vương Nhị công tử vị kia Lễ bộ Thị lang gia Tào công tử rống to: "Vương công tử trọng thương, Phế bỏ Thương Châu bị phu, cho Vương công tử báo thù rửa hận."

Ngược lại không là hấn quan tâm nhiều hơn giữ gìn con trai của Vương Phủ.

Cha so với hấn cha quan lớn, cướp đề ép hấn danh tiếng công tử bột thành loạn quan rác rưởi, hấn chỉ có thể cười trên sự đau khổ của người khác, giờ khác này chỉ là muốn mượn cơ hội làm sự tình, triệt để đem vương triều hai nhà kéo vào tranh đấu vòng xoáy bên trong. . .

Công tử bột cũng không mang ý nghĩa nhược trí, tuyệt đại đa số cũng không phải không còn gì khác rác rưởi, xuất thân đã quyết định bọn họ so với người bình thường chỉ ít thật nhiều kiến thức, càng hiểu được lợi dụng cơ hội.

Triệu Nhạc một mực thối lui đến trống trải trống trải nơi mới dừng lại.

Không phải lo lắng tranh đấu ngộ thương vô tội. Trường hợp này còn vậy xem trước tập hợp, chết rồi cũng không vô tội. Đề phòng chính là, nhiều người chen chúc ngư long hỗn tạp nơi, hỗn chiến rất dễ dàng gặp phải tiềm tàng giã ám hại.

Đại ca quá tuổi trẻ, có thể nói can, ngại trừ lão Thái kinh ở ngoài hết thấy quan văn leo tướng quyền lộ.

Chúng thi chi. Ai biết trong bóng tối còn có bao nhiêu người muốn chen chúc đi Đại ca?

Nơi này lại có bao nhiêu người muốn nhân cơ hội đục nước béo cò, đánh chết chính mình hoặc Vương Nhị, triệt để dẫn nhiên ngọn lửa chiến tranh, để Triệu vương hai nhà không đội trời chung đấu cái lưỡng bại câu thương, hấn ngư ông đắc lợi?

Nhất định phải phòng bị.

Hoa Ca Bạc thoáng qua đuổi tới.

Triệu Nhạc hét lớn: "Đại Tổng kinh thành thanh bình nơi, dưới chân Thiên tử sáng tỏ trời đất, các ngươi những người này du côn ác bá vô duyên vô cớ bắt nạt bọn ta là người ngoại địa, dám trước mặt mọi người hành hung, có còn vương pháp hay không?"

Đây là gọi cho khán giả bên trong hữu tâm nhân nghe, biểu thị chính mình vô tội, cũng không quen biết đối phương, bị ép hoàn thủ, ra tay tàn nhẫn cũng là bức bất đắc dĩ, đối phương người đông thế mạnh nhưng xui xẻo rồi, là tài nghệ không bằng người, ác tạo hậu quả xấu, đáng đời.

Hoa Ca Bạc môn cái nào hiểu được trong này đạo đạo.

Bọn họ chỉ biết là vương tương thực lực so Triệu Liêm lớn, bọn họ có thể tùy ý ý mạnh hiếp yếu.

Triệu Nhạc nói như vậy, bọn họ nhưng cho rằng là Thương Châu tiểu ác bá sợ, càng thêm anh dũng trước tiên. Không ít nhiệt huyết trùng đầu, hung kính dăng lên, chuyển này cố ý mang ép y đao nhọn đều rút ra.

Triệu Nhạc lôi kéo Luru Thông cũng không ra tay, không cho Đông Kinh người biết hấn võ nghệ cao cường.

Lại hô to, thực tế là dẫn dò hai vệ: "Bọn ngươi cầm đao hành hung? Đi tay."

Mấy cái cậu ấm, Hoa Ca Bạc cùng khán giả cũng không hiểu đi tay ý tứ, liền thấy một xấu một tuấn hai thị vệ hồ gầm một tiếng, khoảng chừng chặn lại, sang sang tiếng vang sau ánh đao lấp loé, nhất thời chính là mấy tiếng kêu thảm thiết.

Hôm nay họ vệ bất lợi, thiếu một chút để tiểu Luru Thông tàn phế, Lục Lư cảm giác sâu sắc thất trách, giận dữ và xấu hổ bên trong từ lâu sát cơ trùng đỉnh, nhảy vào đoàn người, song đao vung vẩy, bài bài chém tới. lướt qua, từng cái từng cái Hoa Ca Bạc bị song đao đánh bay, lưỡi đao dưới rơi xuống từng con từng con nắm đao nhọn tay, máu tươi đảo mắt phun một chỗ.

Sinh sống ở thời nát phù hoa bên trong Đông Kinh người, xương sớm bị ăn chơi trác táng môi đỏ mị ngữ phú quý ôn nhu hương huân phao mềm nhũn, hơn trăm năm không có trải qua chiến tranh, khi nào gặp máu tanh như thế tình cảnh.

"Huyết! Huyết a!"

"Mẹ nha "

"Tay, thật nhiều tay rơi mất "

"Ta Thiên gia gia "

. . .

Một trận kinh hãi loạn gọi, bất kể là quý nhân, cung nữ, vẫn là cùng vẫn còn bách tính, đều hốt hoảng trốn tránh.

Sợ đến run chân muốn chạy trốn, na bất động bộ, cả người run rẩy chết nhìn chăm chú chiến trường, chỉ lo chém giết mạn lại đây gặp tai vạ. Những người khác oanh một cái mà tán, thoáng qua bỏ chạy không còn hình bóng.

To lớn Tướng Quốc Tự trước quảng trường nhất thời trống trải rất nhiều.

Hoa Ca Bạc môn có thể lẫn vào cao môn kiếm sống, đều là võ nghệ không tề. Nhưng này cùng chiến trường chém giết năng lực hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Đại Tổng tướng sĩ võ nghệ, khách quan giảng, so quân Kim bình quân trình độ cao hơn nhiều, nhưng quân Kim chính là có thể một người xua đuổi tàn sát một đám quân Tống.

Hai vệ hung hãn không kém hơn dã thú quân Kim, võ nghệ càng là tối thực dụng, lại kinh thực chiến mài giũa đi ra, thu thập những này qua quán phù hoa bình an sinh hoạt Hoa Ca Bạc còn không là hồ vào bày dè.

Khi thế hùng hổ Hoa Ca Bạc môn một đòn gặp khó, tổn thương nặng nề, mắt thấy trên đất lẫn loạn đứt tay cùng đồng bạn, nghe nóng hổi sắc người mũi máu tanh, nhất thời sợ hãi tề tề rồi, cái nào còn nhớ kiến công đền thưởng, may mắn còn nguyên lành, xoay người chạy tứ tán. Đứt tay cùng gào thét giãy giụa mau mau trốn.

Những tiên đến một mặt một thân huyết thoát được đặc biệt là nhanh, toàn bộ tiềm năng bạo phát, bú sữa kính đều đã vận dụng, na đến hậu thế, người da đen phi nhân đều là cận bã, áo vận thi điển kinh chạy quán quân trừ hãn ra không còn có thể là ai khác.

Triệu Nhạc quát bảo ngưng lại truy sát, nắm lấy muốn chạy trốn Tào công tử cùng một cái khác dẫn đầu gây sự cậ ám, kể cả chân phế bỏ Hoa Ca Bạc thủ lĩnh, cùng nhau gõ ngắt, không để ý tới thống tình rồi gào thét Vương Nhị công tử, cấp tốc rút đi hiện trường, khoái mã trở lại Đại ca gia, dành thời gian thăm vấn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 45: Huynh đệ thiết đảm (Trung)

Tướng Quốc Tự sự kiện tượng bão thổi qua như thế, bị từng cái từng cái tràn đầy phản khởi người truyền khắp Đông Kinh.

Thực quyền Tể tướng cùng trực tiếp khoảng chừng hoàng đế tâm tư hậu trường tiểu tương, hai nhà trực tiếp tranh đấu, này cấp đừng, đừng nói như vậy quan chức, chính là hưởng rất lớn lão cũng sẽ không tùy ý loạn nhúng tay, nhìn một cái danh tiếng lại nói.

Công tử bột tranh đấu sự tình, thông thường đều là hai nhà chính mình lên lút giải quyết, sẽ không nháo vào triều đường. Nhưng hiện tại là Vương Phủ con thứ hai thành hoạn quan, hơn nữa song phương trực tiếp vận dụng hung khí, làm lớn, hai nhà kết liễu đại thù, nhất định phải tại hoàng đế cái kia tranh cái cao thấp, thậm chí tranh cái một mất một còn.

Trực quân kinh thành mặt đất Khai Phong Phủ doãn nhưng là không tránh thoát.

Thân là thực quyền đại lão một trong, hiểm có trọng thân, hãn cùng theo thị hoàng đế Triệu Liêm rất quen, không có gì lớn mâu thuẫn, nhưng cùng Vương Phủ lợi ích quan hệ càng gần hơn.

Ai đúng ai sai không trọng yếu. Làm như đồng minh, thời khắc máu chốt muốn lượng mình thái độ.

Một đám bộ khoái rất mau tới đến Triệu phủ, thông báo phụng phủ doãn đại nhân mệnh lệnh, muốn nắm hung phạm Triệu Nhạc bọn bốn người quy án được thẩm, hy vọng Triệu phủ phối hợp.

Có thể đợi nửa ngày, trong phủ không người phản ứng. Bộ khoái đầu lĩnh có chút căm tức.

Người Thương Triệu lại trâu, trâu chọc càng đại nhân vật lợi hại không hẳn có thể may mắn còn sống sót.

Nhà người phạm tội. Bọn ta phụng mệnh như thế bắt người, ai cũng nói không được ta không phải. Tự cao tự đại? Không nhìn ta? Ta vọt thẳng đi vào bắt người, người có thể làm gì? Không phục, người tìm phủ doãn nói đi.

Nổ nổ lá gan, dẫn người trùng lên bậc cấp, đẩy cửa không mở, hô quát gần ngàn năm sau còn đang dùng chấp pháp khẩu hiệu, dùng dùng tàn nhẫn gõ cửa hoàn, chuỗi đao thiết thức thủy hỏa còn oành oành phá cửa.

Cửa lớn đột nhiên vừa mở.

Triệu phủ một đám gia đình xuất hiện.

Dẫn đầu quần gia đệ nhất không tới chính là một cước, đạp đến bộ khoái đầu lĩnh hạ xuống thang. Những nhà khác đình cũng gợn gợn mà đem đi đầu làm sự tình bộ khoái đánh xuống.

Độn không ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống phần hận cũng không dám ngạnh trùng bộ đầu, cười lạnh nói: "Canh giữ ở trước phủ là chức trách của các người. Những tay loại tranh đấu này, các người cũng xứng?"

Chỉ chỉ đình đầu hoàng đế thân sách vàng rực rỡ bài đánh, "Dám ở phủ bá tước gây sự? Người coi nơi này là gì?"

Đốt bộ khoái, dẫn dò khoảng chừng: "Dám trợ Trụ vi ngược đạp lên bậc cấp tìm việc, đưa tay, đi tay. Đưa chân, đi chân."

Gia đình trăm miệng một lời: "Rõ."

Phân loại cửa phủ hai bên, theo đao mà đứng.

Đi tay hai chữ đã theo Tướng Quốc Tự sự kiện truyền khắp kinh thành, trở thành trước mắt mới nhất sốt dẻo nhất từ ngữ.

Triệu phủ là giới trí thức ngược nhìn phủ bá tước cũng là tướng môn, theo biên chế phân phối chính quy hộ vệ, có tư cách mang chế tạo vũ khí. Xuất thân biên cảnh, giết qua Liêu quân hộ vệ, giết người xem nhẹ, chặt tay tính toán cái điều.

Bọn bộ khoái vừa nghĩ tới tại Tướng Quốc Tự trước nhìn thấy những đứt tay cùng Hoa Ca Bạc cảnh tượng thê thảm, lại nhìn nhìn từng cái từng cái sát khí phân tán Triệu phủ gia đình, không khỏi rung mình, không người dám khiêu khích thăm dò.

Hoàng cung đang làm nhiệm vụ Triệu Liêm nhìn trong nhà khẩn cấp đưa tới thăm vấn kết quả, tượng đệ đệ như thế, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Hắn mặc dù bị xưng là tiểu tương, là bởi vì trừ ra những thăng thấn đó đạt hoàng đế bản thân tuyệt bị, cái khác, bao quát Thái Kinh thẩm duyệt qua tấu chương, theo lý ứng thăng thấn chuyển hoàng đế cuối cùng phê duyệt định đoạt, nhưng đều sẽ trước tiên chuyển tới Triệu Liêm Lương Sư Thành này qua một lần, chia làm cân hoàng đế cẩn thận ước lượng, cùng chỉ cần ký tên con dấu hai loại, lại do hoàng đế xử lý. Thực tế chủ yếu là Triệu Liêm đang làm.

Lương Sư Thành cái nào hiểu quân chính đại sự, cũng lười thiêu đầu óc hao tâm huyết, ngược lại ám cùng Triệu Liêm thông khí, có thể chuẩn bị kỹ càng hoàng đế có thể sẽ hỏi bầm tấu lên sự tình phải, chỉ đại hoàng đế lên giám sát tác dụng.

Triệu Cát không thích chính vụ, có Triệu Liêm như vậy tuổi trẻ có thể làm ra thư ký, cố ý như thế sắp xếp, chính vụ gánh nặng đại đại giảm bớt, có thể càng tốt hơn hưởng thụ nghệ thuật cùng sinh hoạt.

Triệu Liêm bàng quan thấy rõ toàn cục đại sự, vô hình trung cũng thu hoạch rất nhiều.

Thừa dịp hoàng đế nghỉ trưa, rảnh rỗi Lương Sư Thành đi tới Triệu Liêm văn phòng, ngồi ở đó có một cái không có một cái uống trà, tựa như cười mà không phải cười mà nhìn Triệu Liêm, ánh mắt lấp lánh tìm tòi nghiên cứu.

Hắn chừng quần đại nội điệp báo, phát sinh tại dưới mí mắt sự tình, tự nhiên có thể cấp tốc biết sự kiện toàn bộ lên chưa.

Cẩn thận ước lượng chính mình hắn là thế nào đối xử loại này xung đột, hắn mang theo mãnh liệt lòng hiếu kỳ đến thăm chữa Triệu Liêm biểu hiện, sau đó trong lòng tán phục: Trêu chọc như vậy cường địch, người đây cũng quá trấn định tự nhiên chứ?

Triệu Liêm bất mãn mà quét Lương Sư Thành một chút: "Lão Lương, người là đến xem huynh đệ chuyện cười?"

Lương Sư Thành ngoài cười nhưng trong không cười hắc một tiếng: "Sao có thể chứ?"

Cũng không nói những khác.

Cho dù không có đệ đệ nhắc nhở, Triệu Liêm rất rõ ràng gian tặc sao lại là thật có thể tín nhiệm dựa vào.

Hắn không chút biến sắc, tiện tay đem lời chứng cho Lương Sư Thành xem.

Lương Sư Thành tùy ý nhìn lướt qua, lại trả lại trở lại.

Chuyện như vậy, ai đúng ai sai không quá quan trọng, then chốt ai thể lực càng lớn, hơn ai thủ đoạn lợi hại hơn.

Hắn rất hứng thú hỏi: "Huynh đệ định làm như thế nào?"

Triệu Liêm cười nhạt cười, ý vị thâm trường nói: "Ta không gây sự. Sự tình đến gây chuyện ta. Một lần lại một lần. Làm nhà ta là nê nắm đây."

Sau đó quét Lương Sur Thành một chút, có chút trào phúng nói: "Việc này, người lão Lương giúp bên kia đều chịu thiệt, theo sát thánh thượng, thành thật chờ vừa nhìn nào nhiệt được rồi. Nếu thật sự trọng nghĩa hữu tâm giúp huyênh đê, tại một chuyện khác lên tới thân lấy tay."

Bị khinh bỉ xem thường, Lương Sur Thành có chút xấu hổ.

Biến thành người khác đối với hắn như vậy nói chuyện, cho dù người kia là Thái Kinh, hoàng tử, hắn cũng chỉ định muốn nghĩ trăm phương ngàn kế trả thù, nhưng đối với Triệu Liêm liền thật không dám.

Nhiều năm như vậy, hắn hiểu rất rõ cái này hiện nay chôn ở thâm cung âm thầm người trẻ tuổi là đáng sợ dường nào. Người này quả thực chính là trời sinh làm Tể tướng đại lão luyện, lại nắm giữ hắn quá nhiều nhược điểm.

Lương Sur Thành tự phụ thủ đoạn, đối với Triệu Liêm nhưng là thật bội phục, tự giác đối phó đầu, thật làm bất quá.

Lại nói, Triệu Liêm kết thân gần chống đỡ người tuyệt đối trọng nghĩa chu đáo, tình cờ nói trào phúng thoải, cũng là vì đối phương cân nhắc. Trước mắt trào phúng chính là.

Có lời này, Lương Sur Thành không cần lưỡng lự nhọc lòng cân nhắc giả làm sao trang đầy nghĩa khí, một thân ung dung, chỉ chờ tùy cơ ứng biến tranh thủ mò đến chỗ tốt, tự nhiên kích không nổi trả thù tâm, ngược lại có chút cảm kích.

Hiếm thấy có chút thật không tiện, Lương Sur Thành tăng hắng một cái hỏi: "Khác một chuyện? Chuyện gì?"

Triệu Liêm đứng dậy tản bộ, một lát sau mới nói: "Trung Cận Trung đại nhân trên phần kia Nữ Chân tặc sự kiện tấu chương, lão Lương người cũng biết. Không nói gạt người, nhà ta đội buôn tham đến Nữ Chân tạo phản thế lực dần thành. Nay đám mọi bên trong ra mấy cái ghế góm kiêu hùng, quân đội sở thuộc đặc biệt dũng mãnh thiện chiến. Khiết Đan đây, quan quân dục vọng thối nát, quân đội sức chiến đấu giảm nhiều. Ta liệu định Đại Liêu tại nạn không lâu liền đến."

Nhìn nhìn Lương Sur Thành, "Đây không phải là ta Đại Tổng cướp đoạt Yên Vân mười sáu châu cơ hội trời cho sao?"

Lương Sur Thành chớp nửa ngày mắt, cũng không làm rõ được Triệu Liêm ý đồ.

"Công Liêm, ý của người là?"

Triệu Liêm thấp giọng nói: "Ta muốn xuống giường chính đang cái Tri châu cái gì, chinh quân Chấn Vũ, đến lúc đó tốt có cơ hội từ Tây Quân trong tay phân phân khôi phục Yên Vân công lao. Lão Lương, người muốn a, một khi Nữ Chân man từ đánh cho Khiết Đan rất cố đầu không để ý vì thời điểm, Yên Vân Liêu binh nhất định điều. Ta Đại Tổng rút cùi đáy rồi cơ hội không liền đến? Có thể bằng Cao Nhị khiến cho những trò mèo binh, có thể được không?"

Lương Sur Thành tâm linh thần hội nở nụ cười, lắc đầu nói: "Cao Nhị sẽ đập quan gia nịnh nọt, hồng quan gia cao hứng, luyện binh đánh trận?"

Bầu môi: "Chỉ sợ còn không bằng ta lão Lương. Ta ít nhất còn biết trong tay đến dưỡng một con đáng tin tình binh, then chốt có thể dùng hăng hái, không thể tất cả đều là rác rưởi. Hắn? Hừ hừ."

Chỉ chỉ đầu, ý tứ là Cao Cầu trong óc trang tất cả đều là thi, ánh sáng nịnh hót, lại đem trấn quốc Cẩm quân biến thành lao công tiện dịch cu li, phế bỏ vũ lực, không chắc ngày nào đó sự tình gấp lời liền xui xẻo rồi.

Triệu Liêm hướng về Lương Sur Thành gợn ngón tay cái.

"Lão Lương, người muốn a, Tây Quân như vậy thế lớn, từ lâu đuôi to khó vẫy, nếu như lại thu phục Yên Vân?"

Lương Sur Thành hít mắt lại, tiếp lời nói: "Uy vọng che trời, thế gian ngược nhìn. Quan gia làm không được bọn họ, ta Đại Tổng thiên khả năng liền thay đổi. Huyênh đê ta ngày thật tốt cũng đến cùng."

Hắn biết rõ hoàng đế nằm mơ đều lo lắng cường đại đoàn kết không cách nào bài bỏ hóa giải Tây Quân, vẫn trăm phương ngàn kế không chể. Phái Đồng Quán đi chính là vì cái này. Có thể chỉ ít hiện nay xem hiệu quả phi thường không tốt.

Nếu là kinh thành quan chức. Đặc biệt là tượng Triệu Liêm như vậy thân cận thần tử có thể luyện được tinh binh, cho dù đoạt không được Yên Vân, có thể chế hành Tây Quân kẻ tục bành trướng một nhà độc đại, hoàng đế khẳng định là tối tình nguyện nhìn thấy.

Then chốt là Triệu Liêm văn võ song toàn, chỉ sợ thật sự có bản lĩnh này, cũng là duy nhất thật là có can đảm cùng man từ ngành làm ra quan văn. Do hắn làm chuyện này, thành công tính khả thi không cao lắm, là cực cao.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 46: Huynh đệ thiết đảm (Hạ)

Lương Sư Thành cũng cảm giác được hoàng đế tựa hồ cũng hữu tâm như thế sắp xếp.

Trước, Trương Cận trên sổ con sau, hoàng đế đột nhiên nói không biết tại Triệu Khanh phụ mẫu trong mắt, Thương Châu như thế nào, thực tế là ám chỉ muốn biết Triệu Liêm cùng phụ mẫu thông tin đều sẽ tán ngẫu chút gì.

Lương Sư Thành lĩnh hội lãnh đạo ý đồ, tìm cơ hội trộm vài phần sai giờ rất lớn triệu phụ gửi thư, để hoàng đế xem qua. Làm anh đây, thư phòng là quán thường chỗ nói chuyện, không thể nói tùy tiện hần tiến vào cũng gần như.

Lương Sư Thành sớm quan sát được, những gửi thư liên tập trung đặt tại trên giá sách một cái bí ẩn hộp lớn bên trong, trộm đi vài phần, lại bí mật thả lại đến, đối với hần mà nói cũng không khó.

Hoàng đế xem qua tin, còn cười lắc đầu.

Triệu Liêm tài năng xuất chúng, tuổi trẻ tài cao.

Hần cha nhưng là điển hình ở nông thôn thô bá vương, rượu ngon, dễ giết Liêu khẩu săn thú, không có kiến thức, không quan tâm chính trị, rất lạc quan, trong thư hầu như đều là trang vùng Trung Đông gia trưởng Lý gia ngăn việc vui chuyện lý thú và tình thân.

Nhìn ra được đây là vị bảo vệ trang dân nhân từ lương thiện trang chủ, cũng là hưởng thụ không bị ràng buộc hương hoang đại hoạt kẻ giàu xổi. Hoàng đế cảm giác rằng vô dụng hần đảm nhiệm thực chức võ quan là được rồi, người như vậy không thích hợp làm quan. Cũng yên tâm, gia đình như vậy, cho dù Triệu Liêm trở lại làm quan, cũng không tạo thành được chính trị uy hiếp.

Trong thư tình cờ có một câu nửa câu hoàng đế quan tâm đề tài.

Nói thí dụ như tán thưởng thanh Trương Cận, Hà Quán không sai, Thương Châu tháng ngày bình an để chịu. Mới tới Tri châu tựa hồ không có gì bản lĩnh, như vậy quan bảo vệ Thương Châu an bình, ta xem quá chừng.

Mà Trương Cận tấu chương bên trong từng nhắc tới vị này mới Tri châu tiền nhiệm sau không có thấy chính tích, đúng là mang đi Tổng bộ đầu cùng em vợ tùy ý gieo vạ Thương Châu, lại lạc thảo là giặc tạo phản.

Hoàng đế nhớ tới đăng báo việc này, nhất thời liền tán thành triệu phụ.

Cái này Tri châu không nhìn được người, có thể không phải là vô năng.

Biên cảnh trọng địa không thể để cho vô năng quan trên tọa trấn. Đặc biệt là Thương Châu bây giờ là triều đình tại phương bắc thuế má yếu địa. Triệu Cát đang cần tiền làm Hoa Thạch cương, đặc biệt coi trọng cái này kho bạc nhỏ.

Khả năng bốc lên biên phòng trọng trách quan văn quá thiếu, đồng ý đi làm cang là hiếm thấy. Người đọc sách nhọc nhằn khổ sở lên làm quan, ai không muốn tại phồn hoa thư thư phục phục? Ai muốn ý đi hiểm địa bận tâm chịu tội?

Nếu không phải như vậy, Trương Cận cũng sẽ không tại Doanh Châu giữ tám năm. Bình thường là ba năm liền điều nhiệm, thậm chí đại lão quan đến nhận chức còn chưa ngồi nóng đất, thuộc hạ còn không có nhận toàn liền lại chuyển nhậm mới nhậm chức.

Hoàng đế dĩ nhiên là nhớ tới có thể có dũng nguyên nhậm sự tình Triệu Liêm, vẫn âm thầm cân nhắc việc này.

Triệu Liêm năng lực tuyệt không thành vấn đề. Lo lắng là thả về nhà làm người đứng đầu có thể không đến triều thần tán thành.

Quan trường có thông lệ, địa phương đang nhận chức quan không được bản địa chấp chính, để ngừa cấu kết nguy hại một phương.

Này thực tế chỉ là hoàng đế có thể như thường khống chế quan chức cùng khu vực thông lệ. Tượng Tây Quân quan chức chính là từng đòi một cấm rể đóng giữ bản địa. Hoàng đế không phải một cái không điều động được, mà là điều bạch điều, quyền lực còn đang những gia tộc kia trong tay vững vàng không chế. Có thêm tân nhiệm, chỉ sợ càng nhiều thêm địa bàn cùng thế lực.

Cứ việc Triệu Cát bây giờ hoàn toàn có thể can cường độc đoán, nhưng nếu quần thần mãnh liệt phản đối đều là không tốt.

Lương Sư Thành không biết Triệu Liêm chân chính thư phòng tại chính thể Tiểu Chu bên trong phòng ngủ, bên ngoài không cửa. Những cái được gọi là thư nhà bất quá là 'Thánh Thủ Thư Sinh' Tiểu Nhượng mô phỏng theo Triệu Đại Hữu bút tích căn cứ tình huống cần từng cái biên được, liền chuẩn bị để

hắn cái này trong mắt chỉ có lợi ích hoàn quan nhìn lên đầu dùng

Hắn nhìn thấy Triệu Liêm tính toán tính khả thi, nghĩ tới là mình có thể từ trúng được đến chỗ tốt gì.

Trong triều ít đi Triệu Liêm, hắn liền ít đi mạnh nhất trợ lực. Vừa nghĩ tới Triệu Liêm rời đi, vị này không biết xấu hổ cũng không có lương tâm có thể nói gia hỏa đột nhiên cảm giác được rất cô đơn, có chút khó bỏ tâm tình.

Nhưng Triệu Liêm là chủ ý cực đang chủ. Việc này cần không được.

Triệu Liêm đến địa phương, nếu giải hoàng đế to lớn nhất sầu lo, cho dù cùng thu phục Yên Vân không có bán mao tiền quan hệ, có này đại công, lại về kinh, nhất định thăng tới mây xanh, liền thành chân chính đại lão, thậm chí là hoàng đế tối nương theo Tề tướng. Cái kia ta địa vị chẳng phải là càng ổn, chỗ tốt chẳng phải là càng nhiều. . .

Nghĩ như vậy, cái tên này cảm giác rằng tại ngắn hạn cùng lợi ích lâu dài trên lựa chọn, vẫn là lấy trường kỳ càng to lớn hơn lợi ích được, hắn là, không, là nhất định phải chống đỡ Triệu Liêm.

"Huynh đệ, có thể trước mắt ả này, ngươi làm sao mà qua nổi?"

Triệu Liêm vừa nghe lời này, trong lòng biết này gian tặc chống đỡ có, liền cười cười nói: "Giẫm ta trên mặt, lẽ nào ta còn kiêng kỵ tình cảm, với hắn giảng ôn liêm cung kiếm đề. Ngươi nhìn được rồi."

Nhân Triệu Liêm thề tấu chương quan, Vương Phủ cho dù đau lòng nhĩ tử, lên con giận dữ, hận không thể đem Thương Triệu xé thành mảnh vỡ, cũng chỉ được cường tự nhẫn nại, làm ra bộ trí, các ngày mai vào triều trực tiếp trên sổ con nã pháo.

Những xui xẻo phủ Khai Phong bộ khoái khô cần canh giữ ở Triệu phủ ở ngoài đứt một đêm muối.

.....

Ngày thứ hai. Triệu Cát mặt không hề cảm xúc, ngồi ở trên long ý.

Lương Sư Thành tìm giọng hô lớn: "Chư khanh có việc sớm tấu, vô sự bãi triều."

"Thần có bản tấu."

Ngự sử cao to nghĩa ra ban, tham Triệu Liêm dung túng đệ đệ công nhiên tại từ thiện nơi hoàng gia chùa chiến hành hung, vết đao gần mười người, trọng thương Vương Phủ hai công tử, cũng cường chụp Lễ bộ Thị lang Tào đại nhân công tử các đến nay không tha, thị vũ chống cự phủ Khai Phong nha dịch bắt lấy hung thủ quy án. . . . Tình tiết đặc biệt ác liệt, ảnh hưởng đặc biệt ác liệt. . .

Sau đó chính là Tào thị lang mười mấy tham tấu thanh. Tội chỉ từ chụp mũ chụp một đồng.

Vương Phủ chưa động.

Nhi tử thương không tiện nói ra, lan truyền ra ngoài chỉ có thể càng mất mặt dễ thấy, nhi tử cũng không cách nào làm người, lại không thể ra cửa, vì lẽ đó chỉ là tỏ rõ về bị phản oan ức về. Khiến người ta nhìn đồng tình.

Triệu Cát miết miết thông gió Lương Sư Thành, tâm nói: Những người này không phải là lần trước tham Triệu khanh chủ lực? Triệu khanh đến cùng tư lịch quá nông, giới trí thức danh vọng quá cao, bị người căm ghét, cần một số quan chức tiến tới lộ, một có việc sẽ bị hợp nhau tấn công.

Lại nhìn ban liệt bên trong Triệu Liêm.

Tuổi trẻ mà phong thần tuần lẫm Triệu bá gia vì cúi đầu mặt không hề cảm xúc đứng yên, ở xung quanh tuổi già nua quan to bên trong có vẻ là cái kia chói mắt xuất chúng.

Triệu Cát uy nghiêm hỏi: "Triệu Liêm?"

"Tại."

Triệu Liêm vang dội theo tiếng ra khỏi hàng.

Triệu Cát lạnh lùng nói: "Ngươi có lời gì nói?"

Triệu Liêm uốn cong eo: "Thần xin mời thánh thượng dung thần hỏi cao ngự sử mấy câu nói."

"Chuẩn."

"Tạ thánh thượng."

Triệu Liêm đi tới cao to nghĩa trước mặt, cười hơi hỏi: "Xin hỏi Cao đại nhân cũng biết việc này tường tình?"

Cao to nghĩa uốn một cái cái cổ, khinh thường nói: "Bản quan thân là ngự sử có nghe phong thanh tấu sự tình quyền lực. Đệ đệ ngươi làm ra như vậy nói nghe sồn cả tóc gáy việc tệ hại, bản quan tự muốn tham tấu, lấy trừng tội ác, lấy đang kỷ cương."

Triệu Liêm cười hơi lại hỏi: "Xin hỏi Cao đại nhân, nhà ta cùng ngươi có cừ oán?"

"Lão phu cùng ngươi Thương Triệu không cừ không oán, đây là tất cả đều là công nghị. Triệu Liêm, ngươi chẳng lẽ cho rằng lão phu là mang tư trả thù?"

Tượng kinh kịch bên trong như thế, rất khí thế vậy tay áo.

"Hừ, thiếu niên đắc chí, đắc ý cần rồi, đức hạnh nông cạn, không biết tự xét lại, chuyên lấy lòng tiểu nhân độ quân tử chi phúc. Tự loại người như ngươi, hẳn là sớm ngày trừng phạt thời sung biên quan, miễn ngộ triều đình đại sự."

Triệu Liêm thu rồi nụ cười, nhìn chằm chằm cao to nghĩa lạnh lùng nói: "Ngôn quan đối với xa hoặc nhất thời khó điều tra rõ sự tình có thể nghe phong thanh tấu sự tình. Đây là triều đình đối với ngôn quan lớn mặt ngôn sự tình cổ vũ."

"Tướng Quốc Tự sự kiện là hai hài tử hai thị vệ vô cớ bị gần hai mươi tình thông võ nghệ tráng hán ức hiếp truy sát, bức bắt đắc dĩ liều mạng tranh đấu giành mạng sống. Người đuổi giết chúng, cần rồi nhưng sợ chết nhất gan, ngược lại bị giáo huấn. Vương đại nhân công tử cũng là dưới tay hắn võ nghệ không tinh ngộ thương, cùng ta đệ đệ có quan hệ gì đâu? Lúc đó tận mắt nhìn giả không xuống ngàn người, truyền đến cơ hồ Đông Kinh không người không biết, rất dễ dàng kiểm chứng. Từ phát sinh tới hôm nay cũng có đầy đủ thời gian kiểm chứng. Ta đệ đệ vẹn vẹn mười tuổi, tao này tai bay vạ gió, sợ đến bị bệnh liệt giường. Gia tổ mẫu tức giận, nói Thiên tử uy nghiêm bên dưới, Tể tướng quan lớn con cháu càng kết phùng làm này việc tệ hại, này vẫn là đường đường Đại Tổng thiên hạ sao? Ta chỉ có thể an ủi nói là không phải đúng sai, tự có công luận."

"Cao to nghĩa, ngươi cho rằng lời kéo nghe phong thanh tấu sự tình danh nghĩa làm yểm hộ, là có thể tùy ý bẻ cong sự thực công kích ta? Ngươi vì sao không nhắc tới một lời liên lụy những người khác?"

"Ngươi cùng ta không cừ không oán, vì sao phải như vậy?"

"Cảm giác rằng ta quan ty chức tiểu, dễ bắt nạt?"

"Có người ngắt người nhược điểm bức bách ngươi, vẫn là ngươi trong bóng tối kết bè kết cánh, mưu đồ gây rối, vì bang phái lợi ích, cùng không thể cho ai biết mục đích, ngành che giấu lương tri vu hại ta?"

Triệu Liêm làm liền một mạch, nói năng có khí phách, hỏi đến lão gia hỏa nhất thời ngoác mồm là lưỡi.

Bên cạnh Tào thị lang mau mau cứu tràng, quát lớn Triệu Liêm nói: "Xảo ngôn lệnh sắc, hoàn toàn là nói bậy."

Lập tức gây nên cái kia mười mấy người phụ hiệp chống đỡ.

Cao to nghĩa hoàn hồn, lạnh rên một tiếng, khôi phục triều đình cần người đập nát trượng bản lĩnh, cũng liếc mắt quát lớn, biểu hiện tràn ngập: Ta chính là kết bè kết cánh bắt nạt ngươi, ngươi có thể làm sao nhỏ? Ngươi có gan cần ta?"

Triệu Liêm không cần hấn, đánh hấn, đột nhiên một cái ác liệt tả câu quyền đánh vào cao ngự sử trên mặt.

"Ta nếu không đánh ngươi, thực sự có lỗi với ngươi cường vu tại ta trên đầu những tội danh."

Cao Ngự sử làm ngôn quan, cần nữa đòi người, vạn không ngờ tới lại có thể có người dám ở triều đình bên trên trước mặt mọi người đánh đập ngôn quan, đừng nói đột nhiên không kịp chuẩn bị, chính là có chuẩn bị cũng không tránh thoát, ai một tiếng, ngã nhào trên đất, một cái miệng, hàm răng rơi mất mấy viên.

Hắn gặp một thoáng, lập tức chó điên giống như bò lên, chuẩn bị đánh về phía Triệu Liêm.

Triệu Liêm cười gằn: "Cao đại nhân này là gì biểu hiện? Theo ngươi tư duy, ta đệ đệ bị ức hiếp truy sát, hẳn là thúc thủ bị chém chết. Ngươi vẹn vẹn ai dưới đánh, làm sao liền một bộ liều mạng chiêu thức?"

Tiêu sái mà vén lên áo choàng, dưới chân bắt đĩnh bắt bắt, nhìn quét tinh qua vị khí thế hùng hổ vì tới được Vương Phủ vậy cánh: "Ta không có hung khí, các ngươi người đông thế mạnh, có thể yên tâm đến bắt nạt ta. Đến nha. Xem ta cái này làm ca ca có thể hay không tượng đệ đệ như vậy ngược lại giáo huấn các ngươi những người này đồ vô sỉ?"

Các ngươi những người này tửu sắc tài vận đào hết rồi thân thể, chỉ còn nằm ngang là cái miệng, dựng thẳng là cái b xú nát hai tấm bì làm dữ nhất gan rác rưởi, nhiều hơn nữa, ta cũng đã có các ngươi tè ra quần.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 47: Ròng về biển lớn

Triệu Cát cũng chán kinh rồi.

Ai nói Triệu Khanh không hung hăng, này không liên đến?

Bình thường là thủ quy củ, tuân quân tử chi đức. Làm tức giận hấn, không thể nhịn được nữa liền kiên quyết phản kích.

Tiểu tử này lá gan cũng lớn quá rồi đó? Dám ở liên đánh đập triều thần.

Tức giận, nhưng nhìn chằm chằm Triệu Liêm lại sản sinh chút không đúng lúc ý nghĩ.

Đừng nói, tiểu tử này bộ này thức cũng thật là, ân, thực sự là oai hùng đẹp đẽ.

Đều nói lịch thương hải, hiện ra phong lưu. Nguy nan bên trong hiện ra bản sắc, nhìn, uy phong lẫm lẫm, Hạo Nhiên Chính Khí trùng trùng không, gặp nạn không sợ, là cái dám đánh Liêu khẩu thanh niên nhiệt huyết. Ai nha, này sẽ không thể thoả thích vẽ lên vài nét bút, bằng không lấy liên diệu bút, định là lại một bộ tuyệt thế kiệt tác. . . .

Lại nhìn nhìn những tham tấu giả.

Mười mấy người, khí thế hùng hổ, đối với một người, nhưng rụt. Không có một cái dám lên. Muốn phát rồ nhào trên cao to nghĩa chỉ có thể tượng cái làm tức giận gà trống đối với mãnh hổ như thế, giương mắt nhìn bãi tư thế, không dám thật đấu, quả nhiên thực sự là chỉ mọc ra há mồm rác rưởi.

Triệu Liêm khinh thường khế hừ một tiếng, tại Vương Phủ làm khó dễ trước, giành trước xoay người quỳ gối.

"Thánh nhân, ta xem Cao đại nhân thần tình kia đã nghĩ lên vây quanh ta làng xóm, tùy ý khiêu khích hành hung Liêu khẩu hung hăng sắc mặt, bức bối trùng trùng môn nhất thời rơi vào ảo giác, kích động dưới đêm Cao đại nhân ngộ xem là Liêu khẩu đánh. Hiện tại tỉnh táo, biết sai rồi. Dù như thế nào, quân trước thất nghi, xin mời thánh nhân trị tội."

Lương Sư Thành thiếu một chút bật cười, trong lòng hô to: "Tiểu triệu người thật sự dám tạo, cũng thật sẽ nói. Bất quá, đánh thật hay, đánh cho lại tàn nhẫn điểm càng tốt hơn. Những này câu vật rõ ràng lòng tham không đáy, không biết xấu hổ hạ lưu, nhưng mỗi ngày giả vờ đứng đắn người, cần cái này nắn cái kia, dường như người trong cả thiên hạ đều có lỗi với hấn, đều hấn là sợ hấn, dám quát lớn chỉ trích ta tham gia vào chính sự? Món đồ gì. Sớm muộn trừng trị người chết cả nhà."

Triệu Cát không biết con trai của Vương Phủ thành hoạn quan, vương triều hai nhà cừu kết lớn. Ngày hôm qua nghe xong Lương Sư Thành có lựa chọn chân thực bí báo, biết Triệu gia đưa bé kia lại bị taint trên ác danh bất nạt, thấy Triệu Liêm cũng không có lợi dụng nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trắng ưu thế cáo trạng trước, thậm chí khen Triệu Liêm hiểu chuyện không cho hấn thêm phiền phức, nay đã thấy gây sự hành hung nhân bị thiệt thòi trả đũa phản cáo người bị hại, trong lòng không thích.

Hắn nhìn đằng hoàng trình trọng Triệu Liêm, khoe miệng giật giật, tựa hồ muốn cười, không biết nói cái gì tốt.

Ngư sử ngôn quan là có đáng ghét, dựa vào ngôn giả vô tội triều đình tổ chức, thường thường tùy ý nã pháo, thậm chí nói hươu nói vượn, câu đối cũng thuyết tam đạo tứ, lũ có bất kính, dường như liên là trước không có người sau cũng không có người ngu ngốc đại hôn quân. Có lúc liên cũng muốn mạnh mẽ đánh nát bọn họ miệng. Cao to nghĩa lúc đó thần tình kia là nợ đánh. Nhưng không thể tại đây đánh nha.

Triệu Liêm thường làm bạn làm hộ vệ cùng hấn ra đi du ngoạn. Hấn cũng hiểu rõ Triệu Liêm đến cùng tuổi trẻ hoạt bát điểm quan trọng nhiều, có lúc tập hợp thú yêu đùa điểm đáng yêu tiểu giả dối, lúc này vốn là chơi xấu.

Nhiên, sự tình thiệp hai vị trọng thần, người nào đều là phải dùng. Triệu Liêm càng có trọng trách muốn an bài, vạn không có thể giáng tội lạnh lẽo hấn một bầu máu nóng. Chút chuyện này vốn là cái rắm sự tình, nhưng nháo đến triều đình, không thể không xử lý, xử lý không tốt. Đền có trọng lượng đủ người đứng ra giảng hòa.

Ánh mắt của hấn nhìn về phía Thái Kinh.

Lão Thái nhưng vì cúi đầu thùy mắt, hơi nhú mày, tựa hồ không quan tâm trước mắt công tử bột gây sự hình thành việc vật, đang nhập thần cân nhắc trọng yếu quốc gia nào đại sự.

Triệu Cát chỉ được nhìn quét quần thần, muốn tìm cái có tư cách nói sự tình vì là liên phân ưu.

Lúc này, Túc Thái ủy ra ban tấu nói: "Thánh thượng, dựa vào thần nhìn tới. Việc này bất quá là mấy nhà đại thần không có việc gì hải tử tranh phong gây

sự, nhân tuổi trẻ lỗ mãng, nhất thời hóa lên ra tay không có cái đúng mực, mới dẫn đến họa sát thân. Nay tính toán việc ghê gớm gì? Cũng cần phải tại thần thánh triều đình tranh cái không ngớt, để chúng thần nghị không được rất nhiều cần khẩn cấp xử lý quốc sự chuyện quan trọng, làm bồi tiếp mù làm lỡ công phu."

Ai nói thành thật thần tử sẽ không có ánh mắt?

Đạo Quân giờ khắc này nhìn Túc Thái úy thấy thế nào làm sao vừa mắt, cùng ngôn duyệt sắc hỏi: "Dựa vào khanh góc nhìn đây?"

Túc Thái úy chán ghét nhìn đang oán hận nhìn chăm chú chính mình Vương Phủ một chút, đang tiếng nói: "tham Triệu gia em bé hộ vệ mang chế tạo binh khí là vì cảm không hợp pháp, đây là lời nói vô căn cứ."

Thần nhớ tới là năm đó thánh thượng gia phong Văn Thành bá, rất chỉ ân chuẩn Triệu gia hết thấy thành viên có tư cách đó, vì là chính là phòng ngừa thích khách mưu hại.

Lúc trước Thương Châu thế tộc Thôi gia làm bậy, cấu kết Liêu khấu gieo vạ biên cảnh. Triệu trang chủ dẫn dắt hộ nông dân anh dũng bảo vệ quốc gia, dựa vào trang bảo cùng đoàn kết không sợ chết, nhiều lần đánh đuổi thu lượm vây công Liêu khấu, nhiều năm qua giết chết không ít kẻ địch, bị Liêu quân cùng Thôi gia hận. Cứ thế các loại sát thủ giặc cướp giặc cỏ thích khách không ngừng tùy thời tập kích Triệu trang người, đặc biệt là Triệu đại nhân người thân. Thánh thượng vì biểu hiện chương giữ gìn mới hạ chỉ."

Triệu Cát nghĩ tới, không khỏi gật đầu.

Túc Thái úy nói: "Cho tới Triệu phủ giam giữ Tào thị lang công tử bọn người, nói vậy cũng là xuất phát từ tự vệ sự bất đắc dĩ. Năm lấy đối với mình hành hung hung thủ lại có cái gì không đúng? Trối lại cũng là sợ đương sự người cảm đầu chạy trốn trốn, hoặc bị diệt khẩu, dẫn đến việc này không nói được, không công được oan uổng."

Vương Phủ cả giận nói: "Kinh thành nơi, tự có vương pháp đang quản. Phủ Khai Phong đứng ra. Triệu gia chẳng lẽ không nên đem người giao ra, do đang quản nha môn phụ trách? Triệu gia nếu công bằng thủ pháp, vì sao chống cự quan phủ?"

Túc Thái úy lạnh rên một tiếng nói: "Vương đại nhân dám cam đoan nhân chứng, đặc biệt là cái kia đi đầu hành hung du côn Hoa Ca Bạc sẽ không không hiểu ra sao bạo từ lao bên trong, không có chứng cứ? Không muốn tại thánh thượng trước mặt nói khoác phủ Khai Phong đại lao là sáng tỏ trời đất nơi, không có những dơ bẩn sự tình. Không phục, chúng ta liền tra một chút."

Còn nữa, nếu là bắt lấy, vì sao đan nắm chắc người bị hại người nhà họ Triệu, không nắm chắc bốc lên sự cố người hành hung? Những chế tạo huyết án Hoa Ca Bạc nay còn đâu? Phủ Khai Phong tìm Vương đại nhân bắt giữ con trai của người sao? Hành hung chứ gia công tử đều giam giữ lên thẩm vấn? Kéo bè kéo cánh làm sự tình đã kích tuổi trẻ tài cao quan chức, còn dám tại triều đường cãi chày cãi cối? Có muốn hay không lao thánh thượng đến cái làm đường hội thẩm? Có muốn hay không đem kết quả công chi rõ thiên hạ, nghiêm trị tự chúng người hành hung, cũng nghiêm tra việc này hậu trường nguyên nhân?"

Triệu Cát đối với kết bè kết cánh cùng đang tranh hết sức kiêng kỵ, lập tức đưa ánh mắt tìm đến phía Khai Phong Phủ doanh.

Phủ doanh đem đầu co rút lại.

Hoa Ca Bạc? Cái nào tìm đi? Đều đưa Địa ngục. Thánh thượng nếu hỏi, liền nói đã trốn, không biết tung tích.

Triệu Cát liền rõ ràng, lúc này không muốn đuổi theo căn hỏi để, hừ lạnh một tiếng, kể tục nghe Túc Thái úy nói.

"Dựa vào thần góc nhìn, hại người già phản bị thiệt thòi, chỉ do gieo gió gặt bão. Nếu Văn Thành bá khoan hồng độ lượng không truy cứu. Hai nhà ràng buộc con em nhà mình, phía sau cánh cửa đóng kín giáo huấn. Việc này liền hiểu rõ. Triều đình đối ngoại liền nói người gây chuyện đã bị trừng phạt, còn dám có này việc xấu giả, nhẹ thì sung quân đi đây, nặng thì nơi cực hình. Song phương nếu có dị nghị, kể tục dây dưa không ngớt. Việc này thần nguyên đảm đảm lý, định thẩm đến rõ ràng rõ ràng, để phải làm chịu đến trừng phạt chịu đến vương pháp nghiêm chính trừng phạt."

Triệu Liêm hiểu chuyện.

Đạo Quân không ngờ vì chuyện này khiến cho triều cục rung chuyển, có ý hỏi trước: "Triệu khanh, người cảm giác rằng tức ái khanh ý kiến như thế nào?"

Triệu Liêm cười thâm, trên mặt nghiêm túc cung kính nói: "Thần tự nhiên là nghe thánh thượng."

Vương Phủ thấy hoàng đế đã lộ ra nhân nhượng cho yên chuyện thái độ, cũng có thiên vị, biết sự tình không thể cứu vãn, chỉ được làm bộ rộng lượng, cũng đồng ý.

Triệu Cát tuyên bố: "Phủ Khai Phong bắt lấy hành hung Hoa Ca Bạc, giống nhau sung quân biên quan. Song phương ở đây sự tình trên trước sau cũng đã có sai. Quốc sự làm đầu. Chư khanh trị quốc có công. Liên miến các người dung túng con cháu cùng quân trước thất nghi tội lỗi, nghĩ lại đã qua, sau đó chặt chẽ yêu cầu mình cùng con cháu. Không được tái phạm"

... .

Triệu Nhạc làm xong xong việc, bắt cóc giáp trụ khổ không được trọng dụng 'Oanh Thiên Lô' Lăng Chấn làm hiện đại hoá pháo , khiến cho đơn không sắp xếp người kể tục chậm rãi dụ dỗ Đông Kinh quan nhà xưởng cao minh thợ thủ công, xem trọng trước tiên lấy đi nhi nữ người thân, bồi tiếp

nấu thân thân nhiên đi tới Giang Nam, mãi đến tận sương lạnh lên, mùa đông dần lâm, mới trở về phương bắc.

Đem hoa nhỏ tư đưa cho Hoa Vinh phụ thê nhìn yên tâm, không có minh xác định ra việc kết hôn. Trương Ý Tuệ lại quai ngàn khăn vạt khăn hoa nhỏ tư đến nhà tiếp xúc mới sự vật, bồi dưỡng có mới tư tưởng hợp lệ Tam nhi tức.

'Kim Tiền Báo Tử' Thang Long đến rồi, sắp xếp học tập mới đã luyện chế tạo kỹ thuật, thiết kế vũ khí.

Lại mừng rỡ chủ động tới đầu Lương Sơn 'Bệnh Đại Trùng' Tiết Vinh cùng Hầu Kiện. Sắp xếp Tiết Vinh cùng cái khác hảo hán tập võ. Hầu Kiện đến Triệu trang phụ trách nghiên cứu kiểu mới chế giáp, nhàn làm làm thời trang thiết kế.

Năm sau lần thứ nhất đại lên triều, Trương Bang Xương đến Lương Sư Thành đề điểm, xem chuẩn hoàng đế cùng Thái vương hai tương tâm tư, tấu thỉnh Triệu Công Liêm thả vì là Thương Châu Tri châu kiêm Phòng ngự sứ, thực thăng đang ngũ phẩm Trung phụng Đại phu, được Lý Bang Ngạn các nhân tài mới xuất hiện cực lực chống đỡ, đến hoàng đế ân chuẩn, thành công đem Triệu Liêm đuổi ra trung ương.

'Thánh Thủ Thư Sinh' Tiêu Nhượng, 'Ngọc Tỷ Tượng' Kim Đại Kiên lác người trở thành Thương Châu phủ tả hữu Thôi quan. Văn Hoán Chương kể tục ăn thân hậu trường trù tính.

Dẫn vật lâu như vậy, phí hết đại kính, Triệu Nhạc rút cục mượn Nữ Chân tặc sự kiện, đem Đại ca làm trở về Thương Châu, hướng về lúc trước phương châm cùng mục tiêu bước ra then chốt một bước.

Trong triều quần tặc tự cho là đắc kế, oa ở kinh thành, mỗi người có mưu tính, vội vàng tranh sủng thúc ngựa, tranh quyền đoạt lợi, kết bè kết cánh, chủ mưu phát động trả đũa.

Triệu gia sự tình cách nhiều năm lần thứ hai đoàn tụ, già trẻ đệ tử đoàn tụ một đường, tiếng cười nói nói một mảnh, từ đây là hổ nhập thâm sơn, rồng về biển lớn, phong vân đã lên, lôi đình ngang trời.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 48: Tay Sắt Tri châu (Thượng)

Bắc Tống hoàng đế một sợ lĩnh binh đại tướng tạo phản, hai sợ cường lân mãnh quân đến diệt quốc.

Nữ Chân tặc sự kiện dẫn ra thương bắc một nhóm giặc bán nước, điều này làm cho Triệu Cát rất là sợ hãi.

Hắn mơ thấy không thấy rõ trang sức đáng đáp, nhưng có thể kết luận là phương bắc man tử, bất bí bức bách thu mua cầu kết thương bắc tướng lĩnh quan chức, trong ứng ngoài hợp đột phá biên phòng, thiết giáp Phiêu kỵ như thủy triều mãnh liệt xuôi nam, chính mình vẫn còn trong mộng đẹp, khoái mã loan đao đã vây quanh Đông Kinh, Kinh Hoa thịnh thế đảo mắt thành mây khói.

Triệu Cát thâm căn cố đế an tại hiện trạng rửa đen tư tưởng, đương nhiên sẽ không lấy lấy công đại thù tích cực chiến lược, cân nhắc chính là làm sao tăng mạnh phòng ngự, cảm giác sâu sắc chỉ dựa vào Bắc Kinh phủ Đại Danh vì là bước đệm còn thiếu rất nhiều, tăng mạnh Thương Châu quân lực liền thành tâm sự.

Hắn đối với Nữ Chân đã nhân tạo nước Liêu phản, không cho là đúng.

Nữ Chân mới mấy người? Túm người tiểu rất cũng có thể phiên thiên?

Hắn không ngờ bản tâm chiến sự, Đại Tống tiếp tục như vậy liền rất tốt. Đối với Triệu Liêm đề nghị phái năng thần đem Thương Châu Doanh Châu các phương Bắc chế tạo thành Bắc phạt căn cứ, không coi là việc to tát.

Hắn muốn chính là Thương Châu quân tại mãnh quân đột nhiên gây khó khăn đột phá thương phương Bắc phòng hung mãnh xuôi nam, có thể hữu hiệu trở ngại kiềm chế, bình thường bảo vệ mãnh này thuế má kho bạc nhỏ. Có thể có chi chế hành Tây Quân quân đội càng tốt hơn.

Triệu Liêm lợi dụng tư dục gấp tâm Lương Sư Thành tại hoàng đế bên tai trúng gió, không cần phải nhắc tới muốn điều nhiệm Thương Châu một chữ, liền được toại nguyện thành Tri châu kiêm Phòng ngự sứ, nắm giữ quê nhà quân chính quyền to.

Có Hà Bắc Đông Lộ quân hiến quân giáo, quân có Giám quân, Cẩm quân thống lĩnh vẫn là hoàng gia chó, con dòng cháu giống Vương Hoan, chính vụ có mới thông phán, kho tào chư quan kiềm chế, Triệu Cát đối với Thương Châu rất yên tâm.

Thương Châu quân chính chư quan cũng chờ xem Đại Tổng trong lịch sử còn trẻ nhất địa phương quan to, quan gia sủng thần Can Tương làm sao thiêu đầu ba thanh hóa, ai biết Triệu Liêm đi nhậm chức hơn nửa tháng, không có chút nào động tĩnh.

Thương Châu binh Mã phó tổng quản Vương Hoan không sợ Triệu Liêm, mỗi khi Triệu Liêm tìm hắn nghị sự liền cố ý cợt nhả nói chêm chọc cười, công khai không lớn nghe bất chuyện, thăm dò làm khó dễ trẻ ra hơn mười tuổi đang quân, ám chỉ: Đừng tưởng rằng ngươi là sủng thần, liền có thể tùy ý bắt bớ bản quan. Cùng chân chính Đại Tổng quyền quý so, ngươi Thương Triệu còn chẳng là cái thá gì. Cố gắng ở chung, bản quan tha mãi, thì sẽ phối hợp, bằng không, hanh.

Triệu Liêm tựa hồ không làm gì được hắn, vừa tựa hồ xem nhẹ, từ không nói nhiều một câu, lại càng không ngạnh ép.

Đột một ngày, Triệu Liêm chiêu tập Cẩm quân Chi huy sứ trở lên chư tướng, mang Giám quân thái giám đến phúc (Lương Sư Thành xuất lực sắp xếp liên lạc thân tín), thông phán, kho tào các muốn viên, bên trái hữu ngu hầu thị vệ trưởng Đồng Cương Tiêu Đình, Thôi quan Tiêu Nhưộng, cùng hai mươi thị vệ, thẳng đến dân quân đại doanh.

Chính là vào đông long thời tiết mùa đông, tuyết lớn tung bay. Lạnh lẽo trong gió rét rách nát dân quân doanh trống rỗng, tuyết đọng một thước, không có đang làm nhiệm vụ thủ vệ, không gặp một bóng người.

Triệu Liêm ở trên ngựa quét một vòng, mặt không hề cảm xúc, thúc ngựa tiến vào, thẳng đến trống rỗng trung quân trưởng ngồi xuống, lại cười ha ha ra hiệu đi theo chư muốn viên cũng tọa.

Chư quan không biết Triệu Liêm muốn làm gì, các hoài ngờ vực.

Chỉ có Vương Hoan ngoài cười nhưng trong không cười nụ cười vẫn cứ trường ở trên mặt như thể thờ ơ không động lòng, thấy đại gia đều yên tĩnh thành thật ngồi, còn có ý cười ha ha nói: "Ngày này có thể đủ lạnh. Những này chó chết làm sao cũng không biết tại lầu lớn nhóm lửa ấm áp gian nhà. Xem đem chúng ta đông."

Loại này chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, mắng Triệu Liêm không có chuyện gì làm loạn hại đại gia chịu tội, đang ngồi chư quan không có một cái kẻ ngu si, đều trong lòng rõ ràng. Đây không thể nghi ngờ là khiêu khích Triệu Liêm quyền uy, trước mặt mọi người đánh Triệu Liêm mặt.

Triệu Liêm lại cười nhận câu: "Là đủ lạnh."

Liên tại Vương Hoan híp mắt, ngoài cười nhưng trong không cười cười ha ha, Triệu Liêm thu rồi nụ cười, nhàn nhạt lại nói câu: "Xác thực là giết người khí trời tốt."

Vương Hoan cứ việc tự tin Triệu Liêm không dám đem hắn như thế nào, nhưng trong lòng vẫn là căng thẳng, cổ họng như đột nhiên bị vô hình ác quỷ kẹp lại như thế, tiếng cười dạt giết rồi dừng, đặc ý ngoài cười nhưng trong không cười biến thành lúng túng ngoài cười nhưng trong không cười, biểu hiện có vẻ quý dị.

Cái khác vốn là muốn phụ hiệp tập hợp thú lên tiếng ủng hộ thủ trưởng Cẩm quân tướng lĩnh, nhất thời từng cái từng cái ngậm kín miệng, cả lợ phát phơ biểu hiện vừa thu lại, lặng lẽ đoàn chính thân thể, tỏ rõ vẻ kính cẩn thành thật.

Đại Tổng lấy văn chế vũ.

Các quan văn mới quan tiền nhiệm nhưng là có chuyên giết trong quân trọng tướng lập uy truyền thống.

Chết đi không quá xa xưa danh thần Phú Bật, Hàn Kỳ các đều là làm như vậy. Có Đại Tổng Vệ Hoắc (Vệ Thanh Hoắc Khử Bệnh) danh xưng danh tướng Địch Thanh lúc trước đều thiếu một chút bị tiền nhiệm Hàn Kỳ chém tể cò, giăng co, nhưng không khỏi thủ hạ tối dựa vào trùng đại tướng thành lập uy người chết thể, Địch Thanh chính mình cuối cùng vẫn là bị quan văn không ngừng gây xích mích hoàng đế nghi kỵ tâm tươi sống biệt hủ chết.

Triệu Liêm hay là nhất thời không thể nắm Vương Hoan thế nào, nhưng giết bọn họ những này vũ phu, đừng nói hắn là sủng thần, liền không coi là Thánh tâm xui xẻo tới đây, cũng có thể con mắt đều không nháy mắt phát tay liền chặt.

Ngươi có tội hay không, có nên giết hay không, hoàng đế đều không sẽ để ý. Không tuân lấy văn trị vũ nên chết.

Không biết bao lâu không có vang lên tự tướng cổ đột nhiên kịch liệt vang lên.

Đang che kín phá bị núp ở trên giường run các dân quân đều sùng sốt, mặc vào hết thấy có thể chống lạnh y phục rách rưới, cảm lấy không biết bao lâu không có chạm qua đao thương, vạn phần không tình nguyện đi ra xếp thành hàng.

Dân quân chủ quản, đoàn luyện Tổng hán thần hầu như không đến nơi này, bốn gia huynh đệ Tổng bản thân bình thường người quản lý trung quân món nợ. Lúc này Tổng bản thân đang cùng mấy cái tiểu đầu lĩnh bài bạc thua đỏ mắt, tiếng trống quấy rầy hắn tâm tư hứng thú, vốn là tà hỏa trùng đình, lần này càng tăng lên.

"Cái nào chó đồ để ăn gan hùm mặt báo, dám đánh lung tung tự tướng cổ, phản hắn còn!"

Hùng hùng hổ hổ ra gian nhà, tại trên mặt tuyết tùy tiện gán phao niêu, lúc này mới gương mặt nhìn quét.

Này vừa nhìn, hấn nhất thời cái cổ co rụt lại.

Trung quân trưởng trước có mấy chục con ngựa, bảy, tám chiếc xe kiệu.

Một đám thân mang da lông trang phục hùng tráng đại hán phân loại soái trưởng môn hai bên, theo đao mà đứng, tại đây trời phong tuyết bên trong như hung thần ác sát người Orc, từng đôi hung ác con mắt tại âm lãnh nhìn quét hấn.

Nổi trống xầu xí đại hán sức mạnh vô cùng lớn, cứng cỏi đại cổ tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ bị hấn gõ phá.

Gõ xong, Tiêu Đình ném dùi trống, ác hổ giống như nhìn chăm chú Tổng bản thân một chút, kéo kẹt kẹt kẹt giẫm tuyết thật dày, sai bước tiến vào trung quân môn nọ, cùng Đồng Cương đứng hầu Triệu Liêm phía sau hai bên.

Triệu Liêm ngồi ở soái vị, tính toán quân cổ vang lên thời gian, mười ngón tay từng cây từng cây uốn lượn hạ xuống, kết quả chỉ có một cái tà bì đối chiều hấn từ đứng lúc chạy vào.

Cái tên này sau khi đi vào, hốt hoảng lại còn dám nhìn quét trong lều, chờ thấy rõ, mới quỳ một gối xuống tại soái án trước báo danh: "Tiểu nhân Thương Châu dân quân Đô đầu Tổng bản thân bái kiến đại nhân."

Triệu Liêm nhàn nhạt nói: "Đứng ở một bên."

Tổng bản thân trên mặt vâng vâng, trong lòng cũng không đứng sợ, lùi qua một bên dừng lại, kẻ tục lên lút đánh giá.

Sau đó cái kia mấy cái bồi Tổng bản thân bài bạc tiểu đầu lĩnh cũng tràn vào đến.

Có thực quyền Quân đầu đều không ở quân doanh, chỉ cần cu li trợ lý hoặc lĩnh lương thường mới lại đây.

Triệu Liêm cũng không có quát lớn, chỉ gọi bọn họ đứng ở ngoài cửa chờ, lại dặn dò Tổng bản thân: Trước tiên giải tán dân quân chờ đợi mệnh lệnh, sắp xếp người tìm Tổng đoàn luyện sau ở ngoài cửa lắng lắng đợi.

Mấy cái đầu lĩnh xuôi ẩm bài bạc, vội vàng ứng khẩu, ăn mặc đơn bạc, tại phong tuyết bên trong đông đến sắp chết rồi, Tổng hấn chứng thân dân quân quan quân mới lục tục mà đến, vội vàng cũng mỗi người ăn mặc hào hoa phú quý ẩm áp.

Tại chúng quan ngưng thần nhìn kỹ bên trong, Triệu Liêm nhìn quét quỳ măn một chỗ dân quân thực quyền quan quân, chờ trung quân quan từ đoàn luyện đến Tiết cấp tiểu sử thân, từng cái điểm thanh nhân viên, hướng về bên trạm Tiêu Nhượng vẫy tay.

Tiêu Nhượng một đầu, từ bên người bao bên trong lấy ra dày đặc một tờ chỉ, cứng nhắc vang dội âm điệu vang lên.

"Tra, bản bộ dân quân đoàn luyện Tổng hấn thân tại nhiệm bảy năm lĩnh chín tháng lại mười ba ngày, cùng em trai Tổng bản chúng thân, mưu lợi riêng vũ tề, tọa ăn không hưởng. . . Tham đoạt quân đội sở thuộc lương vang quân bị. . . . Coi quân đội sở thuộc vì là tư quân nô bộc. . . Thân là một quân Chính tướng, mặc kệ quân vụ, không luyện quân vũ, đem thánh thượng nhờ vả quân quốc đại sự coi cùng trò đùa. . . Thứ hai hung hăng không hợp pháp, gieo vạ. . . thê cay nghiệt quả độc tham lam, tùy ý tàn hại trong nhà nô bộc thị tỳ. . . . Cường đoạt lương thưởng điều quân cửa hàng. . . . Ác tích đầy rẫy. . ."

Bao năm qua một kiện kiện tội ác tường thực, thậm chí có chút số liệu đều chính xác tới trình độ nhất định.

Đang ngồi chur quan hoàn toàn thất kinh, vừa nghĩ Triệu Liêm phía sau Thương Triệu, cùng nắm giữ quốc gia chuyện cơ mật tiểu tương hoàng đế sủng thần thân phận, liền rõ ràng. Nhân gia đã sớm chuẩn bị. Nhìn đáng đáp là bất động thì thôi, hơi động chính là lỗi đình vận quân. Đây là muốn xuống tay ác độc oa.

Trong lòng có quỷ nhất thời sốt sáng lên đến, cũng lại không còn tự tại thông dong, thậm chí dừng dừng như không tâm thái, âm thầm suy đoán Triệu Liêm sẽ đem sự tình làm tới trình độ nào.

Hấn lại là sủng thần, hung hăng đến đâu, cũng không dám một lần liền sửa trị trọng xử tận bọn ta những này các có chỗ dựa Thương Châu muốn viên chứ?

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 49: Tay Sắt Tri châu (Hạ)

Quỳ cái kia nguyên bản còn rất bình tĩnh Tổng Hán Thần kinh hãi đến biến sắc, cảm thấy không lành.

Hắn nhìn lên nhìn Triệu Liêm, thấy Triệu Liêm mắt lộ sát cơ, trong lòng biết không làm được chỉ sợ ngày hôm nay muốn rơi đầu, hơn nữa cả nhà gặp xui xẻo, ỷ vào trong triều có thân thích cấu kết quyền thần làm chỗ dựa, đơn giản quyết tâm, đứng dậy hô to: "Mặt tướng oan uổng. Mặt tướng muốn hưởng về triều đình. . ."

Triệu Liêm khinh thường theo dõi hắn, căn bản không để ý tới uy hiếp, đáp trên bàn tay khinh khê vẩy một cái.

Tiêu Đình đi ra khỏi, mãnh liệt tiến lên, cười gằn mạnh mẽ mấy quyền đánh vào Tổng Hán Thần trên mặt, ung dung đánh gấp đây ngã, đá rơi xuống mũi giáp, bám vào Tổng Hán Thần tóc tha sắp chết giãy dựa chó như vậy kéo ra ngoài.

Ngoài cửa nhanh chóng chết Tổng bản thân cũng bị đánh hạ.

Sau đó, Tiêu Nhượng tuyên bố những sĩ quan khác cùng gia thuộc tội trạng. Kể cả cấu kết đầu cơ quân tư kho tào muốn viên, cùng dân quân quan chức ở trong quân thân tín đồng lõa, toàn bộ đánh hạ.

Không lâu, tân nhiệm Tổng bộ đầu tiết lượng áp chur quan đồng lõa gia quyến ác nô mấy trăm người đến giao lệnh.

Quyền lực chỉ đứng sau Triệu Liêm mới thông phán cùng Giám quân đều giả câm vờ điếc, không chi một tiếng.

Vương Hoan nhất thời không mò ra Triệu Liêm ý đồ, cũng không dám một mình can thiệp vào giáo sự tình.

Lần thứ hai nổi trống tụ binh.

Triệu Liêm đi tới điểm tướng đài, nhìn quét tại gió lạnh tuyết đọng bên trong miến cường liệt trận ăn mây dân quân lớn tiếng nói: "Đều nhìn rõ ràng, bản quan chính là tân nhiệm Tri châu kiêm Phòng ngự sứ Triệu Công Liêm, các ngươi hẳn là đều nghe nói qua, sau đó quyết định."

Dân quân rối loạn tung bùng, xem trên khán đài kiên cường oai hùng cao nhất thủ trưởng, lại nhìn bị tóm thượng quan đồng sự, có hung phấn chờ mong chút gì, tuyệt đại đa số nhưng là tê liệt, chỉ lo run.

Triệu Liêm ép một chút tay, gây rối đồn dừng.

"Bản quan phụng chỉ chinh bị Thương Châu quân chính, bảo cảnh an dân, lấy ứng cường địch. Dân quân thân là quân đội một bộ, chủ lực sau đó cũng là chiến trường chính quân, đãi ngộ ngang ngửa Cẩm quân. Các ngươi đều nhìn thấy, không coi các ngươi là người chur ác đều bắt được. không chức vị đem từ Thương Châu toàn quân chọn lựa, bao quát các ngươi. Hiện tại, ai có bản lĩnh càng chức, ai có lá gan giúp bản quan trừng phạt tội ác, đứng ra."

Lại là rối loạn tung bùng quan sát. Thật là có can đảm hoành.

Đội ngũ bên trong bỏ ra một cái ăn mặc rách rưới nát tàn khô gầy đại hán, quỳ lạy đem trước đài, lớn tiếng báo danh: "Tiểu nhân dân quân tiểu tốt lỗi bạo dám đâm đương."

Nói tới vang dội, âm thanh nhưng hơi run, hiển nhiên cũng sợ sệt, chỉ là khổ được rồi, biết Thương Triệu từ bị coi trọng chữ tín, vì ăn đói mặc rét người nhà mới mang trong lòng một kích.

"Được. Là cái hán tử."

Triệu Liêm sớm biết người này có thể dùng, chỉ tay còn đang phí công gây dựa Tổng Hán Thần: "Đánh đổ hắn, ngươi chính là bản bộ quan quân. Tổng Hán Thần trên người mang theo tất cả tiền tài trang bị đều là ngươi."

Lôi bạo đại hỷ, nhìn nhìn Tổng Hán Thần hoa lệ áo da, lóe sáng khôi giáp, trên tay bảo thạch ban chỉ, bên hông lẳng động lẳng động túi tiền, rống lên thanh: "Rõ."

Nhiệt huyết sôi trào, hai mắt tỏa ánh sáng, cả người tràn ngập trước nay chưa từng có sức mạnh cùng hy vọng.

Tuyết đọng bên trong, ngày xưa thấp hèn khuất nhục tiểu tốt cùng ngày xưa cao không thể coi đem chủ đầu cùng nhau.

Tổng tướng chỉ nói riêng võ nghệ, cơ bản đều là thật sự có tài, bằng không chỉ bằng vào quyền lực rất khó chấn phục trực tiếp tiếp xúc bộ hạ lỗ mãng binh lính. Đánh trận không được, khuyết chính là dùng khí cùng vì nước dân tận lực trái tim.

Tổng Hán Thần trong lòng biết khó có thể may mắn thoát khỏi, ngoan cố chống cự càng ngày càng hung ác, lúc bắt đầu thể lực dồi dào, đánh cho trong bụng đói bụng dinh dưỡng không đầy đủ lôi bạo liên tục bại lui, nhưng quen sống trong nhung lụa thanh sắc khuyến mãi thân thể hết rồi, không lâu liền mệt đến na bất động chân, bị hung tính bạo phát lá gan thả ra lôi hành hung đến kêu thảm thiết không ngừng. . .

Tại Triệu Liêm lần thứ hai khẳng định sau, lôi bạo giải hận mà đem Tổng Hán Thần bái đến chỉ còn dư lại một cái quần lót, cỡi xuống chính mình phá áo khoác gây rách cho Tổng Hán Thần mạnh mẽ tròng lên, cùng mấy cái xung phong nhận việc hán tử đồng thời đem Tổng Hán Thần quần vào doanh môn trên cọc gỗ cảm nhận bọn họ mấy năm gặp cực khổ tư vị, sau đó mừng khắp khỏi ôm chiến lợi phẩm, đi thanh râu mép cắt tóc rửa ráy trừ con rận, trực tiếp tròng lên Tổng Hán Thần quần áo khôi giáp. . . .

Lần này sương binh nóng lòng nhiều người lên. Không ít nóng lòng muốn thử.

Triệu Liêm mặc bọn họ ra tới khiêu chiến, phát tiết, cướp đoạt. . .

Bị đánh không thể động đây tham quan đều khoác ngày xưa bộ hạ phá y quần vào doanh môn cọc gỗ.

Bảng quan chur muốn viên nhất thấy Tổng Hán Thần chờ ở lạnh lẽo trong gió rét dần dần mất đi sức sống, ý thức được Triệu Liêm căn bản không có ý định một đao để những này quan quân sáng khoái giải thoát, cố ý muốn tươi sống đông chết những người này lấy lập uy. Cũng không khỏi sợ hãi cả kinh.

Một thoáng xử trí nhiều như vậy quan chức, vị trưởng quan này không chỉ dám làm, tâm cũng rất cứng đủ tàn nhẫn.

Quả nhiên, Triệu Liêm hạ lệnh: Phoi thầy đến thiên âm mới có thể thiêu hủy.

Vương Hoan cảm giác nhậm Triệu Liêm tùy ý xuống, chính mình không có quả ngon ăn, lúc này lạnh giọng chất vấn: "Tri châu đại nhân, những người này tuy có tội, nhưng cũng là mệnh quan triều đình, đại nhân như vậy xử trí, có phải là có sai lầm quan chức uy nghiêm, triều đình thể diện? Động tác này cũng không phải quân tử chính là. Chỉ sợ bị hư hỏng đại nhân nổi danh."

Triệu Liêm nhưng căn bản không phản ứng hấn, lại hướng về Tiêu Nhượng vẫy tay.

Chúng quan bắt đầu lo lắng.

Quả nhiên, Tiêu Nhượng lại móc ra sách vở, hồng thanh niệm hai quan chức tội trạng.

Lần này trực tiếp là Vương Hoan thân tín Cẩm quân tướng lĩnh.

Hai tướng xem Vương Hoan giận dữ, cảm giác rằng có dựa vào có cơ hội để lợi dụng được, còn muốn cổ động đồng liêu đồng thời phản kháng, sao sao vô cùng rút kiếm đối mặt, kết quả bị Tiêu Đình mang thị vệ trực tiếp vô tình giết chết, cũng bái thành lợn trần.

Triệu Liêm liếc chéo Vương Hoan, nhân nhạ nói: "Cho phản quốc ác tặc giảng thể diện? Cái nào trung thần tướng tài thể diện làm sao thể hiện?"

Vương Hoan lớn như vậy khi nào được qua bậc này ức hiếp khinh bỉ, huân quý công tử bột tự phụ cùng hung hăng tính khí bạo phát, trường ở trên mặt ngoài cười nhưng trong không cười nụ cười rất cục hoàn toàn biến mất.

Hắn lòi ra nửa đoạn bảo kiếm, hằm hằm nhìn Triệu Liêm, đối với những khác Cẩm quân tướng lĩnh rống to: "Bản tướng xem vị này mới Tri châu trẻ măng liền địa vị cao, đắc ý vênh vào dưới vui mừng điên rồi. Chư vị, chúng ta đều là Đại Tổng trung thần, không thể mặc hắn làm loạn tùy ý tàn hại chúng ta."

Các tướng lĩnh cái nào không phải một thân thi, tuy rằng cũng sợ Triệu Liêm thu tội trạng của bọn họ giết, thật là muốn phản kháng, chỉ nhìn một chút hai đồng liêu bị chết thảm trạng, ý thức được Tri châu thị vệ lãnh khốc cường hấn, giờ khắc này thủ hạ không có một binh một tốt, cái nào còn cổ nổi dũng khí. Chính là có binh, lẽ nào thật sự có thể đối kháng đang nhậm thủ trưởng, không phải tạo phản, có lý không có lý đều phải chết, đều người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, cũng không ai dám lộn xộn.

Triệu Liêm bước xuống đem đài, đứng ở Vương Hoan trước mặt, bằng cường tráng cao thẳng vóc người nhìn xuống Vương Hoan, cười lạnh nói: "Vương tướng quân, người hà không thử xem bản quan có phải là thật hay không điên rồi?"

Vương Hoan hơi ngưng lại, ngoài mạnh trong yếu, cũng nhát gan thật rút kiếm đối mặt.

Triệu Liêm bỗng nhiên một cước đá vào hắn trên chuôi kiếm. Bảo kiếm ca một tiếng vào vỏ.

Vương Hoan sợ đến lùi lại, hoảng sợ nhìn chằm chằm Triệu Liêm, chỉ lo Triệu Liêm vẫy tay tuyên bố tội trạng của hắn, thậm chí trực tiếp giết.

Triệu Liêm nhìn thấu loại này con dòng cháu giống vô năng nhát gan bản chất, áp sát Vương Hoan, làm cho hắn từng bước lùi về sau, rồi đi chur quan xa hơn một chút, mới cười gần thấp giọng nói: "Niệm tình người tổ tiên đối với Đại Tổng có công lớn, không muốn cho người tổ tiên hổ thẹn, bản quan mới không cùng người nhiều tính toán. Không ngờ người nhận sự tình không rõ, không biết tự lượng sức mình, lần nữa khiêu khích bản quan quyền uy, đập lên miệt thị thánh thượng ý chỉ nguyện vọng. Người nói, bản quan nên làm sao đối xử người?"

Nghe xong lời này, Vương Hoan hơi thở một hơi.

Nếu Triệu Liêm bản ý không phải trở mặt hạ sát thủ, hắn sao dám đối kháng đến cùng, dẫn đến thật tể cờ.

Chết liền xong, coi như trong nhà có thể trả thù, thậm chí có thể giết Triệu Liêm toàn tộc, thì thế nào?

Nuốt nước miếng một cái, hắn trên mặt cứng rắn, nói nhưng là: "Ta nếu phối hợp người hoàn thành thánh ý, người coi là thật không làm khó dễ ta?"

Triệu Liêm nở nụ cười.

"Người đến biên quan mạ vàng. Bản quan muốn cũng là chính tích. Chúng ta nguyên bản mục tiêu nhất trí, vốn nên đồng tâm hiệp lực. Người càng muốn cùng bản quan đối nghịch. Hiện tại, bản quan biết người trong lòng có oán, cũng không nói cái gì đồng sức đồng lòng, người phối hợp tốt chính đồn quân bị, đem Thương Châu làm thành như thùng sắt. Bản quan mặc người tiêu dao cũng bảo đảm người thăng chức."

Vương Hoan trong lòng biết Triệu Liêm là muốn hấn sau này khi trong quân con rồi thậm chí người cầm. Không cam tâm, cũng không dám hiện tại từ chối, không thể làm gì khác hơn là hàm hồ tán thành.

Triệu Liêm nhân nhát nói: "Người sáng mắt trước mặt không cần làm bộ. Hôm nay sự tình, trở lại cố gắng thỉnh giáo một chút người lớn nhà người bối. Là đối địch, vẫn là phối hợp. Bản quan chỉ xem người biểu hiện."

Người thoả thích lợi dụng trong nhà quan hệ hướng về hoàng đế phản ứng ta hung hăng rút hồ đi, nhìn có thể hay không đẩy đổ ta. Không làm ra kết quả này, người sao lại thật là thành thật.

Mang Vương Hoan quay lại, trở lên đem đài.

Thành tựu có bản lĩnh không có cơ hội xưng binh quân hán. Cái khác xưng binh không chiếm được chỗ tốt, không nhúc nhích lực, bản chất sẽ không có thay đổi. Cho chư quan lập uy cũng còn chưa đủ.

Triệu Liêm cũng không theo bình thường trình tự lên trước báo phê duyệt lại xử lý, thét ra lệnh trực tiếp đem kho tào tham quan muốn viên chặt đầu, cùng hai Cẩm quân tướng lĩnh đầu cùng nhau treo cao cột cờ thị chúng. Có tội gia thuộc cùng đồng lõa, kéo dài tới ngoài doanh trại, cùng cái khác vô tội được liên lụy gia thuộc nô tỳ cùng nhau lập tức phát mại.

Sớm chuẩn bị kỹ càng Thương Triệu có quan hệ nhân viên, đứng ra toàn bộ mua đi, được liên lụy cực khổ nô tỳ chuyển Triệu trang chỉnh huấn phân công, cái khác đều đưa Trâu Nhuận Trâu Uyên thúc cháu thủ hạ đào than đá mưu sinh đi tới.

Triệu Liêm lại tuyên bố: Sao không có tham quan ô lại đoạt được, toàn bộ dừng lập tài khoản, chuyên cung dân quân chi.

Tại một mảnh tiếng hoan hô bên trong, Triệu Liêm càng làm dân quân chia ra làm hai.

Không thích hợp chém giết xếp vào phụ binh, nhưng theo cựu tiêu chuẩn cung cấp, bình thường cùng dân quân gia thuộc Tùng sự nuôi trồng các nghề nghiệp, thay đổi chán nản sinh hoạt. Những người khác theo quân chính quy huấn luyện cung cấp, lưu cường thái liệt thành quân.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 50: Tân niên đọc diễn văn

Công nguyên 13 năm (Triệu gia trang bên trong theo Triệu Nhạc sinh ra lên kỷ nguyên), tại Triệu Nhạc thiết kế trong mật thất, Triệu Liêm mang theo Thương Triệu tập đoàn quân chính kinh tế nông cốt cùng đệ đệ khô cực mười năm bồi dưỡng được đến các tri thức lĩnh vực nhân tài nông cốt, nhìn trưng bày máy bay, đại pháo, xe tăng, quân hạm, hàng mẫu, ô tô, xe lửa. . . . Làm bằng gỗ mô hình cùng lấy Thái Dương hệ làm trụ cột tranh vũ trụ, thế giới địa đồ, giới thiệu tương lai thủ đoạn quân sự, chúng ta chân thực vật lý thế giới, chúng ta muốn bỏ cực thế giới này.

Hắn tại tân niên đọc diễn văn bên trong nói: "Tân niên đại hỷ sự là, ngọn nguồn động lực —— máy phát điện rốt cục bị công nhạc dẫn dắt chuyên gia tổ lợi dụng hơi nước động cơ giường làm ra đến rồi. Cứ việc thô kệch không chịu nổi, nhưng có nó, sẽ có điện lực khởi động hiệu suất cao máy móc, có thể làm ra càng hoàn mỹ hơn máy phát điện động cơ, khoa học kỹ thuật phát triển thì có căn cơ, mười triệu dặm trò chuyện điện báo điện thoại sẽ xuất hiện, không chế để quốc to lớn sẽ không còn khó khăn, hết thảy đều sẽ thực hiện. Chúng ta đem vứt bỏ ngọn đèn ngọn nến, ngênh tới một người quang minh thế giới."

Nhìn dưới đài mặt mày hớn hở tự hào chờ mong bà nội, cha mẹ mọi người, ở vào mộng du giống như hưng phấn trạng thái hoa nhò tư, Triệu Liêm trong lòng cảm khái, nhưng đáng tiếc đệ đệ không ở. Những thứ này đều là ý nghĩ của hắn công lao của hắn, hắn căm ghét chính trị, ta trở về, hắn liền lập tức thoát khỏi không hoan hỉ những này phạm trần tục sự tình, hát tay giao cho ta đây tới đoàn kết lãnh đạo cổ vũ đại gia.

Thăng tấp sống lưng, đề khí lớn tiếng nói: "Chư vị, lấy máy móc động lực vì là điểm tựa trang bị, chúng ta tại sinh thời liền có thể nhìn thấy rất nhiều. Ta ngực to nãi tám mươi tuổi, nhưng nỗ lực rèn luyện, tinh thần chấn hưng, nói lại muốn hoạt hai mươi, ba mươi năm, nhất định phải ngồi trên tiểu tôn từ chế tạo ô tô máy bay, cảm nhận cái gì là cuộc sống mới. Đang ngồi chư vị đều là chúng ta mới phát tập đoàn sức mạnh nông cốt, đều tuổi trẻ, là thế giới này tới có phúc người, càng hắn là vì là mỹ hảo ngày mai phần đầu."

Mới gia nhập không lâu tướng lĩnh, như Mộc Lan Tam Kiệt, Thủy hử Lương Sơn hảo hán các khiếp sợ choáng sau khi, cứ việc đã có nhất định kiến thức mới mới tư tưởng cơ sở, nhưng nhưng có chút khó có thể tin.

Nhưng nhìn Thương Triệu tập đoàn chủ yếu nhất sức mạnh, tới được Triệu Nhạc quý trọng những chuyên gia kia, nghiên cứu sinh học sinh từng cái từng

cái tràn ngập cuồng nhiệt tự tin biểu hiện mặt, lúc này mới ý thức được súng máy đại pháo thiết giáp chiến hạm tương lai không phải là không thể thực hiện, cũng chưa chắc cần quá lâu.

Tâm oanh oanh khiêu, kịch liệt đến tựa hồ muốn nhảy ra, phấn khởi tâm tình muốn núi lửa bạo phát, đồng thời cũng thấp thòm bất an: Như vậy vũ khí xuất hiện, võ nghệ còn có cái gì dùng? Bọn ta không phải trở nên vô dụng?

Triệu Liêm nghiêm túc nói: "Chúng ta tại làm không phải chính trị biến cách, mà là tư tưởng biến cách. Lật đổ Đại Tổng dễ như trở bàn tay, lãnh đạo chúa tể thế giới này không phải xa không thể vơi. Nhưng sạn không xong mấy ngàn năm hình thành hủ nho bá quyền tín ngưỡng, liền không cách nào thực hiện chúng ta chính trị lý tưởng, qua không lên chúng ta muốn sinh hoạt."

Chỉ vào trước mặt trên bàn chiến đấu cơ mô hình, "Những thứ đồ này tuy rằng lợi hại, nhưng chỉ là một cái quốc gia dân tộc bì, phóng tầm mắt lâu dài, phóng tầm mắt thế giới, then chốt vẫn là người. Có mới linh hồn người."

"Đại gia suy nghĩ một chút, nếu như thâm căn cố đế hủ nho giới trí thức giai tầng thâm thấu nhập chúng ta mới xây lập quốc gia, chậm rãi chiếm cứ các muốn hại cương vị. Những này ngoài miệng nói Khổng Tử xa thân mệnh lấy nghĩa các đường hoàng mà nói, kỳ thực ngũ cốc không phân, tứ chi không cần, trong mắt chỉ có làm quan mò quyền tranh chỗ tốt, chỉ muốn tư lợi hưởng lạc, chỉ có thể nhìn bách tính nhiệt thiên khổ làm lưng, chính mình đóng đưa cây quạt uống rượu chơi gái múa mếp khuê môi, chỉ có thể chỉ dăm gia đình bạo ngược, yêu nhất am hiểu nhất tính toán người mình nguy quân tử, có thể hay không tại tương lai không xa một lần nữa đem chúng ta khổ cực thành lập tất cả chôn vùi đi?"

"Đáp án là nhất định sẽ."

"Đại Tổng triều đình nào có chân chính bí mật có thể nói! Hủ nho bá quyền giáo ra đến nguy quân tử một khi nắm giữ quyền lực, nắm giữ bí mật, vì tiền tài hưởng lạc, không có cái gì là không thể bán đi."

"Chúng ta khổ cực nghiên cứu khoa học kỹ thuật thành quả có thể bảo vệ sao?"

"Tiết lộ đến nước ngoài, đặc biệt là tràn ngập dã tâm cùng cuồng nhiệt chinh phục muốn Châu Âu. Bọn họ nắm giữ mới kỹ thuật, càng tốt hơn phát triển lợi dụng, rất dễ dàng vượt qua biển rộng, dễ dàng hơn đem chúng ta cái này quên căn bản, kế tục chìm đắm tại đấu tranh nội bộ quốc gia tiêu diệt. Chúng ta tất cả văn minh thành quả liền thành bọn họ chinh phục thế giới vĩnh chiếm bá quyền lợi khí. Chúng ta bách tính dân tộc chỉ sẽ tạo ngộ đáng sợ hơn tai nạn."

"Công nhạc nói: Vừa muốn dã man thể phách, càng muốn văn minh đầu óc. Một cái quốc gia dân tộc muốn trường thịnh không suy đứng ngao nghệ thế giới đỉnh, là cần thiết huyết trụ cột tinh thần. Một cái không có dũng khí, tử thù oa không tha, khuyết thiếu thăm dò, mạo hiểm, chinh phục tinh thần lãnh đạo giai tầng cùng dân tộc là không có hy vọng. Cho dù nhất thời sáng tạo ra xán lạn văn minh, cũng nhất định là xem qua mây khói, tất cả nỗ lực cái tiện nghi người khác."

"Chúng ta phải làm sao?"

Dưới đài suy nghĩ sâu sắc chư quân chính muốn viên đều tròng bắt mắt.

Triệu Liêm chỉ vào trên bản đồ Đài Loan.

"Từ bố cục nói, 14 năm cũng chính là sang năm, chúng ta muốn chiếm lĩnh nơi này làm mở đầu căn cứ địa. Ở đây thành lập chính quyền mới khuôn, phổ biến thực tiễn chính trị quân sự kinh tế các một loạt mới thể chế, dùng tự chúng ta bồi dưỡng có mới tư tưởng, năng lực mới, có lý tưởng, có cảm xúc mãnh liệt, có lịch sử sứ mệnh cùng ý thức trách nhiệm nhân tài quản lý xã hội, thăm dò ra có lợi cho ngàn năm, thậm chí vĩnh cửu cường thịnh phát triển hình thức."

Dưới đài bầu không khí càng thêm nhiệt liệt, thậm chí có ồn ào tư thế.

Triệu Liêm tâm tình khoan khoái, phun một cái những năm này oa tại mục nát ích kỷ cực độ Đạo Quân bên người chịu đựng dày vò cùng uất khí, hãnh diện cười nói: "Nơi đó sẽ là cõi đời này cái thứ nhất tự do, công bằng, giàu có, hạnh phúc, mạnh mẽ tiểu thế giới. Muốn thể phát dịch phục, để sinh hoạt việc vật trở nên đơn giản hơn lưu loát, có càng đã lâu hơn tinh lực làm chuyện quan trọng nhất, tỷ như mở rộng chữ giản thể cùng kiểu mới giáo dục, tỷ như thành lập điện lực khởi động hàng mới... . Đánh cướp Đại Tổng có dũng khí muốn thay hình đổi dạng phần đầu bách tính, hiệu suất cao phát triển sinh sản, kế tục tích trữ lãnh đạo chinh phục thế giới chính quyền mới cần thiết các loại nhân tài thể đội..."

"Đại Tổng bản thổ, chúng ta có thực lực, nhưng không thể tự kiểm chế vung đồ đao mạnh mẽ diệt trừ toàn bộ mục nát giới trí thức giai tầng thống trị, không thể mạnh mẽ xoay chuyển quá lâu hình thành bách tính cổ xưa tư tưởng quen thuộc. Bằng không thu nhận oán hận đối lập tiêu cực, thậm chí là phản kháng, không có bách tính cơ sở, chính quyền mới khó có thể lâu dài gắn bó, càng không cách nào thực hiện chúng ta lý tưởng. Chúng ta phải tận lực thiếu giết người mình, chính quyền mới thành lập sau càng muốn kiên quyết ngăn chặn người mình giết người mình loại này kéo dài mấy ngàn năm thói quen, tránh khỏi xé rách dân tộc lòng người."

"Hơn mười năm trước, công nhạc tại tã lót bên trong liền nói Nữ Chân man tử sẽ quạt khởi mạnh mẽ, nhất định quét ngang Đại Liêu, hủy diệt Đại Tổng. Khi đó, ta người nhà đều không tin. Đứng là rất khó tin tưởng."

"Nhưng Triệu trang sinh tồn tại hiểm ác bên trong, ta tổ tiên đời đời có từ bi lòng dạ, Triệu trang người có đoàn kết nhất trí sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy truyền thông. Vì lẽ đó ta bà nội lúc đó nói: Dự thì lại lập, không dự thì lại phế, chúng ta người nông dân gia cầu chỉ là bình an sống sót, nếu như này điểm yêu cầu đều không đạt tới cũng quá đáng thương, nếu Tam Lang nói rồi, dù như thế nào chuẩn bị sẵn sàng không sai."

Hướng về sùng ái nhất hần thân bà nội được rồi cái chú ý lễ, Triệu Liêm lớn tiếng nói: "Bắt đầu từ đó Triệu trang phấn đấu. Mới có ngày hôm nay đại gia đoàn tụ một đường, sướng muốn tương lai."

"Hiện tại, các loại con đường tình báo biểu hiện Nữ Chân là đang đang nhanh chóng mạnh mẽ. Mà Liêu cùng Tống nhưng đang đang nhanh chóng suy nhược. Tai nạn trong vòng một hai năm sẽ tại Đại Liêu trình diễn. Tiên đoán hiện đang biến thành sự thật."

"Lịch sử chứng minh, chỉ có đầm máu hai tộc chiến tranh mới đúng hiệu suất cao nhất thay đổi cổ xưa lợi khí. Chúng ta muốn cứu vớt vô tri vô tội bách tính, cũng phải mượn dã nhân đồ đao phá hủy hủ nho giai tầng, cho chúng ta mới tư tưởng thanh để trống sạch sành sanh không gian phát triển. Cũng phải mượn lần thứ hai dân tộc tai nạn, phá hủy tê liệt, phù hoa, bảo thủ, nhu nhược, kích thích ra toàn bộ dân tộc huyết tính cùng chuyển biến dũng khí. Chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể một lần nữa đập nện một cái có khai thác tiến thủ dâng trào không sợ tinh thần dân tộc."

"Công nhạc nói: Nếu như hần tại thế giới này không làm, chúng ta này thế hệ không làm. Vậy chúng ta hậu thế tử tôn sẽ tiếp tục chìm đắm tại gia đình bạo ngược đấu tranh nội bộ hoang đường si nhục xã hội bên trong, đợi được lần nữa bị đánh thống, cho dù thức tỉnh rồi, có thể thế giới đã thay đổi quá nhiều. Vũ khí nóng cường thịnh, có thể hủy diệt thế giới vũ khí xuất hiện. Rất nhiều thứ, tỷ như quốc thổ tại tân thế giới chính trị vũ lực bố cục bên trong khó có thể thay đổi."

Bọn tử tôn cho dù lực khản đai lưng cống hiến tất cả toàn lực phấn đấu, quốc gia giàu có mạnh mẽ, cũng chỉ có thể oa ở mảnh này ngày càng cạn cỗi trên đất, người chen chúc người, người giẫm người sự bất đắc dĩ gây dụa.

Hắn nói quyết không cho phép tình huống như thế xuất hiện. Vì thế, nếu như chúng ta những này chí thân người không biết nỗ lực. Hắn sẽ đích thân dẫn dắt những đồng ý đi theo hắn mà chiến người, không tiếc hủy diệt thế giới, để may mắn còn sống sót số ít mở nhân loại sáng mắt hội tụ đồng thời, ảnh hưởng lẫn nhau, giao hòa tư tưởng, lại bắt đầu lại từ đầu cuộc sống mới."

Nói đến đây, Triệu Liêm nhìn quét mọi người, trầm giọng nói: "Ta đệ đệ phi phạm người, theo đuổi đồ vật rất đơn giản, rất đơn thuần, rất sạch sẽ, cũng rất ngạc nhiên chấp. Đại gia không cần nghĩ vấn đề nỗ lực của hắn cùng quyết tâm."

"Vì tự chúng ta, vì con cháu của chúng ta muôn đời hạnh phúc tự hào, có đại cục mưu tính, từ cá nhân tới nói, chúng ta, đặc biệt là chư vị các tướng quân muốn dùng chính mình vũ dũng không sợ ảnh hưởng mang ra hàng mấy chục, mấy trăm vạn thiết huyết hùng binh, chế tạo ra đánh không đổ tòa bất bại chúa tể thế giới tinh thần dân tộc sống lưng, chết rồi thành thần, được Vạn gia hương hòa, ban ơn cho tử tôn, vinh quang thiên thu."

"Kiến thức mới cổ nhiên trọng yếu, vũ khí nóng cổ nhiên càng hiệu suất cao hơn đáng sợ, cao cường võ nghệ đồng dạng không thể thiếu. Mở rộng đất đai biên giới, vạn dặm chinh chiến, thương pháo không thể cung cấp đến dùng mãi không hết vẫn cùng người đến chân trời, chiến đao mới đúng giết tới để vũ khí."

"Ta cũng tập võ, ngày ngày không xuýt, vì lẽ đó biết thân thù cao cường, đầu tiên có thể đánh bạo tự tin, thứ yếu so với thường nhân người yếu phản ứng càng nhanh nhẹn, tay mắt lanh lẹ, đối với nguy hiểm nhận biết phòng bị lực càng mạnh hơn. Cho dù giao chiến song phương đều nắm đồng dạng vũ khí nóng, người cũng sẽ là am hiểu nhất dùng nó người, cũng nhất định là chiến trường người tài ba, trong quân kiệt xuất tinh anh linh hồn, cũng là tôi khả năng khắc phục tất cả khó khăn, tại gian nguy hành trình bên trong tiếp tục sinh sống người. Chư vị tướng quân không nên cảm thấy chính mình võ nghệ vô dụng, càng không thể có chính mình lực đơn vị vô dụng tâm tư."

"Trước mắt điều kiện thực tế có hạn, tại thời gian ngắn bên trong, thương pháo vũ khí nóng không thể vũ trang quân đội. Chư vị tướng quân không thể thả lỏng võ nghệ, chuẩn bị chiến trường dương uy, mang ra bộ hạ thiết huyết vũ dũng, càng muốn nỗ lực tăng lên tăng mạnh tài năng chỉ huy, lấy vì tương lai đảm đương chức trách lớn."

Trận này cùng đệ đệ trừ tính tốt diễn thuyết, tiến một bước ngưng tụ lòng người, phấn chấn sĩ khí, Triệu trang tiến vào chiến trước tích cực chuẩn bị bên trong.

Triệu Liêm không có nói đúng lắm, chính quyền mới tại phản hủ trên sẽ độ cao coi trọng, cũng một bước đúng chỗ đánh tốt chính trị thể chế cơ sở, lấy lợi hậu thế khỏe mạnh diễn biến phát triển, hữu hiệu ách chế dục vọng phát sinh cơ hội.

Chỉ cần quốc gia đoàn kết cường đại đến thế gian các nước ngược nhìn, những bán đi quốc gia dân tộc lợi ích tham quan ô lại kẻ phạm pháp liền không chỗ có thể trốn, đừng hòng trăm phương ngàn kế lợi dụng sơ hở quyền của cải, trốn đến nước khác tiêu dao tự tại. Chạy đến chân trời, cũng sẽ bị nắm về bị trừng phạt. Thậm chí không cần đi bắt, vị trí quốc sẽ thành thật chủ động áp tải đến, để tránh khỏi bản quốc gặp xui xẻo.

Vàng thật không sợ lửa. Gió mạnh mới biết cỏ cứng. Hỗn loạn thức trung thần.

Không cần vào lúc này nói những này mất hứng mà nói, nhắc nhở cảnh cáo chuẩn bị thi thố tài năng mọi người.

Chính quyền mới, thể chế hoàn mỹ đến đâu, đang nhưng sẽ là đang. Tà nhưng sẽ không nhịn được tà.

Những có kia chính mình là người tốt tư tưởng thuần khiết, chỉ là thủ trưởng dục vọng, chính mình không thể không dục vọng quan chức viên chức, đừng hòng giảm bớt tội nghiệt chạy trốn trừng phạt, hưởng thụ đồng thời, chịu tội làm sao có thể bắt nhất lên cùng thủ trưởng trải nghiệm đau đến không muốn sống tư vị.

Đệ đệ nói đúng, tư tưởng, ai có thể nhìn thấu? Ai có thể đo lường? Đó là hư.

Sự thực là đo lường tất cả tiêu chuẩn.

Bất luận nguyên nhân gì, thấy được mò tội ác đều phải bị trừng phạt.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 51: Một quan một dã, hai huynh đệ bần bụ

Cầm quân quan quân do triều đình chặt chẽ không chế nhận đuôi, quan địa phương khó để điều chỉnh chương không.

Dân quân là địa phương chính phủ cũng không muốn cung đường lâm thời dân chạy nạn vũ trang, số lượng có hạn chế, thành viên không cố định, không phải sĩ quan cao cấp, địa phương cơ bản định đoạt.

Đời này Triệu Liêm tôi nói có rất lớn chỗ trống có thể lợi dụng.

Có đệ đệ chế tạo căn cơ, Triệu Liêm nắm chắc trong lòng, hùng tâm bùng bùng, vì là cấp tốc chương không Thương Châu, cùng Văn Hoán Chương trù tính được rồi, tiền nhiệm bất động, các ít ngày trên sở con nói với Đạo Quân, ta quá tuổi trẻ, chức quan không phục, thêm năm xưa gút mắc, không lấy lỗi đình thủ đoạn phi thường, khó có thể nhanh chóng chinh đốn tốt Thương Châu.

Được Đạo Quân tán thành, Triệu Liêm nhân cơ hội xuống tay ác độc, lấy dân quân vì là chỗ đột phá, bắt đầu nắm chắc quân quyền thanh lại trị, không gia nhập người trong nhà, tránh khỏi triều đình nghi kỵ, từ Cầm quân chọn lựa cơ sở nòng cốt điều vì là dân quân quan, tại chiến sự bên trong từng bước tăng lên nương nhờ vào có thể dùng, đào thải không chịu nổi, cũng suy yếu Cầm quân.

Tăng lên dân quân sức chiến đấu, triều đình tự nhiên tình nguyện, chỉ cần không hướng về trung ương đòi tiền.

Cầm quân cơ sở hảo thủ khổ nỗi không có tiền không liên quan, không đánh trận lập công không có cơ hội ra mặt, nhận được tin tức, rất nhiều người nóng lòng muốn thử, nhưng không biết mới Tri châu có thể hay không ngồi vững vàng, tạm thời không dám tham gia chọn lựa.

Triệu Liêm không vội, yên tĩnh chờ đợi chức phương hướng phản ứng.

Kinh thành Vương gia được bí báo, không ít con cháu mắng to Triệu Liêm ngông cuồng, dồn dập muốn lên bản tham Triệu Liêm.

Lão thái quân nhưng tức giận mắng tử tôn kẻ hồ đồ: "Quan gia người nào? Tu đạo hướng lạc, tùy hứng làm bậy. Triệu Liêm biết đánh nhau lý tốt Thương Châu, mang cho quan gia cần nhất lợi ích, rất được đề tâm, tất có bí tấu quyền. Ai có thể tham cũng hẳn? Lão quý thái cũng không được. Các người này mấy lần, cũng muốn cùng Triệu Liêm tranh tài?"

"Nhân gia nói không sai, là hoan không hiểu chuyện, không tự lượng sức. Nói cho hẳn thu hồi đại gia tính khí thành thật phối hợp, theo Triệu Liêm nói làm, làm quan tốt gia cơ sở ngầm, theo Triệu Liêm lập công thăng quan phái."

Con cháu không phục, nhưng không thể không nghe lão thái quân, chỉ được cường tự nhẫn nại, bàng quan trong triều động tĩnh.

Tham Triệu Liêm quan chức không ít, đặc biệt bị Triệu Liêm xóa sạch nửa bên hàm răng ngự sử Cao Đại Nghĩa cầm đầu ngôn quan tối sinh động, tham không phải một lần đồ tịch quan quân.

Thô bỉ vũ phu chết bao nhiêu, bọn họ cũng không quan tâm, hướng hồ là dân quân vũ phu.

Tham đều là Triệu Liêm không lên trả thù hạch các quan gia ý chỉ liên giết kho tào muốn viên, tùy ý đập lên phá hoại triều đình chế độ cùng quan gia không giết sĩ phu hiền ngầm.

Có thể liên cùng Triệu Liêm có đại thù vương tương lại đều không có nắm chắc cơ hội lần này tham chiến.

Các thần đều tập thể không nhìn Thương Châu sự tình. Trong cung cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Qua mấy ngày, Lương Sư Thành đem Cao Đại Nghĩa gọi vào trong cung một tỉnh thất, cầm Cao Đại Nghĩa một quyền tham tấu chương, phết miệng dùng nó vỗ tay một cái, lại ngả ngón ném vào cháy hừng hực chậu than bên trong. Nơi đó thiêu đốt một đồng tham chết.

"Cao đại nhân nhiều lần tham triệu Tri châu, thánh nhân thương người trung tâm, nói Cao khanh không lọt mắt Triệu khanh, tất có thống trị địa phương

điều pháp, làm một người ngôn quan khuất mới. Rất thả người Nhai Châu thông phán, trước tiên làm phó quan quan, biểu diễn năng lực làm tiếp Tri châu, lập tức lên đường, lúc nào hàm răng trường toàn, lúc nào trở về."

Nhai Châu chính là đảo Hải Nam, lúc này là lưu vong quan hoang dã.

Trung lão niên người không xong hàm răng là tốt lắm rồi, làm sao có khả năng lại trường toàn hàm răng.

Cao Đại Nghĩa mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt.

Này không phải thánh thượng yêu thích, rõ ràng là ác tham tấu dây dưa, biến tướng lưu vong hấn chí tử mới hưu.

Đã quên giúp cầu kết quyền thần tại triều đường mắng cái này cắn cái kia, chửi đến này, nhất thời hung hăng hí hửng nhanh miệng liền trong lòng khinh bỉ đại hại người đều tiện thể giẫm mấy lần, sau đó coi như khoe khoang khí tiết vinh quang tư bản, này sẽ không kiên cường vĩnh vào, trực tiếp phục sát đất quý gối, khóc rống cầu xin Lương Sur Thành hỗ trợ.

Lương Sur Thành quái gở nói: "Cao đại nhân phê bình qua, tạp gia không thể làm chính a."

Cười ha ha, bước con cua bước tới ở ngoài chậm rãi đi, trong miệng nhỏ giọng ghi nhớ: "Sự kiện lần này thú vị. Tham chiết là không ít, có thể không có một cái thực quyền quan lớn, nâng giết đều không có. Giới trí thức chính diện tiếng vọng tích cực nhiệt liệt, đặc biệt là tuổi trẻ có chí học sinh coi triệu Tri châu vì là người đọc sách thần tượng. Ai giẫm, quả thực chính là ô nhục chính bọn hấn, hợp nhau tấn công, thảo phạt không ngớt, Tề tán quan gia anh ninh vĩ đại, mặt sáng thức anh tài dùng anh tài. Quan gia thường thức Thương Châu xét nhà đưa tới mỹ ngọc trần chơi, hưởng thụ tán dương, cao hứng a, khuếch đại vương tương lòng dạ rộng lớn, lấy đại cục làm trọng, không mang oán trả thù, xác thực vì là trong bụng có thể chống thuyền Tề tướng tài năng. Người Cao Đại Nghĩa một mực mang tư nghịch trên, đây mới là ngông cuồng muốn chết.

Cao Đại Nghĩa, Cao Đại Nghĩa. . . . Là quá bất cần a. Muốn không làm sao biết nói hươu nói vượn. Nhìn người cái kia hồ đồ gia cho người lên hồ đồ tên, đây không phải là chú người sao?"

"Há, đúng rồi, thánh nhân rất ân chuẩn Cao đại nhân mang hết thầy thân thiết đi. Miễn cho tư thân cô quạnh, không thể an tâm đi làm."

Này thực tế là chính hấn thêm, càng ác hơn trả thù. Ngược lại không người có thể (dám) vạch trần.

Dương dương tự đắc hắc một tiếng, lại vờ vịt nói: "Văn Thành bá chính là Văn Thành bá. Cao thông phán, người nhìn, này đi làm hai chữ thừa tình tế luyện hình tượng. Còn có oa, Văn Thành bá quy nạp sáng chế hứa nhiều mối mề cao minh từ, bây giờ tại giới trí thức danh lưu bên trong đã thành lưu hành thời thượng, người đọc sách gấp mặt không kéo lên vài câu, đều thật không tiện nói mình là rất nhanh thức thời, theo sát thời đại bước tiến có thức sĩ tử. Quan gia lớn như vậy học vấn đều yêu thích sử dụng đây. Ha ha. . ."

Triệu Liêm chưa quên cái này trong kinh "Huỳnh đệ", cố ý nhằm vào Lương Sur Thành ham mê, chọn sao đến mỹ ngọc đồ cổ đưa tiền. Ngược lại hoàng đế cùng quyền yem cũng không thể chi tiêu, quyền trước tiên gửi ở kinh thành.

Lương Sur Thành đầy đầu đầy người là cổ đại phong kiến vương triều quan niệm tập tục, cùng Triệu trang người quả thực là người của hai thế giới, tư tưởng ý thức kém đến quá lớn, cùng cái khác quan liêu như thế một lòng một dạ đấu tranh nội bộ, cúi đầu mò quyền mò chỗ tốt, đến lợi cũng sắp nhấc, nào có biết Triệu Liêm tâm tư, thôi đi chỗ tốt, nhìn thấy là trong ngoài liên thủ hình thành uy lực cực lớn cùng tiền cảnh, làm sao có thể không đắc ý.

Triệu Liêm đúng hạn chỉnh đốn phong phú dân quân, vũ trang thành quân chính quy, cải thiện gia thuộc sinh hoạt, tăng mạnh vật tư cung cấp cùng thao luyện, nhưng không đoàn luyện chức vị, nói là các quan gia sắp xếp hoặc thực chiến chọn lựa.

Đại Tổng hết thầy nhân chức võ quan lại mù, cũng đoán được hấn đây là muốn thực chiến luyện binh, tại trời thu tất xảy ra thành chính diện ngạnh vừa tới phạm Liêu khấu. Không ai đồng ý vì là làm không có chỗ tốt mò tiểu đoàn luyện đi tìm cái chết.

Triệu Liêm thừa giết chóc mang đến hung hăng uy thế, lại bắt tay lại trị, chậm rãi đem quan văn thăm dò nắm chặt.

Loáng một cái liền đến xuân về hoa nở thời tiết.

Triệu Nhạc sắp xếp Thạch Dũng Đoàn Cảnh Trụ kế tục mang đội phiên mã, thuận tiện cùng mạng lưới tình báo đội tàu hỗ ứng, cướp Liêu Đại Tổng buôn lậu, gắng sức điều tra rõ Đại Tổng buôn lậu tập đoàn tình huống, chậm rãi lũng đoạn đối với Liêu ở ngoài mặt.

Dương Lâm đi tới Đông Kinh, làm một quán rượu nhỏ chủ quán, trong bóng tối hỗ ứng lưu thủ Đông Kinh phủ bá tước độn không vợ chồng, kết giao bảo vệ Vương Tiến Lâm Xung Từ Ninh các loại, chờ đợi Lỗ đại hòa thượng đến Đại Tướng Quốc Tự.

18 tuổi Đường Bản bồi phụ mẫu qua xong năm trở về, tỏ rõ về sâu dung, có vẻ không vui.

Thành niên. Năm nay, trẻ nhất trời thu nhất định phải phụng phụ mệnh về nhà tham quân.

Hấn muốn cùng Triệu Nhạc làm, tại Triệu Liêm thủ hạ cũng như thế sáng khoái.

Nhưng hấn gia căn là Tây Quân. Phụ thân hấn không lọt mắt những quân đội khác, muốn Đường Bản tại Tây Quân bên trong triển tài năng trẻ, có một ngày có thể bò đến Dịch Thanh vị trí. Đường Bản lại không thể với hấn ngoan cố cha nói thật.

Triệu Nhạc khuyên hấn nói: Trở lại cũng tốt. Không nghịch phụ mệnh, không nhạ cha mẹ bận tâm bốc lửa, tại tối có chiến trường kinh nghiệm Tây Quân bên trong mài giũa học tập, càng có lợi hơn tại trường thành. Chúng ta này quá khuyết chân chính hiểu lực quân thực chiến tướng lĩnh cùng kinh nghiệm, người có cơ hội này vừa vận. Đến lúc đó trở về, tự có biện pháp."

Đường Bản sao có thể tượng thực tế tuổi tác đã sắp năm mươi tuổi Triệu Nhạc như vậy nghĩ thông suốt liền có thể thả ra.

Người trẻ tuổi không có bạn tốt tiểu đồng bọn chơi nháo khoác lác, sinh hoạt có ý tứ gì, cái nào cam lòng rời đi.

Đại ca trở về tọa trấn đại bản doanh, Triệu Nhạc liền muốn đi Lương Sơn khai thác cùng cố cái thứ hai cư.

Hấn vừa nhìn Đường Bản này cúi đầu ủ rũ dạng,, ngược lại người bán lĩnh cũng học xong, còn lại chính là thực tiễn tôi luyện, cùng ta đi Lương Sơn đi, hỗ trợ làm điểm sự tình, quyền làm giải sầu.

Cười ngửa đi Lương Sơn. Không vội, một đường từ quan sát kỹ địa hình.

Thời đại này nhân khẩu không đủ thế giới kia một thành, Đại Tổng triều đình không trọng thị thổ địa thu vào, khuyết thiếu hữu hiệu nâng đỡ chính sách, quan địa phương nhưng đối với nông dân bóc lột lợi hại, khai khẩn đất hoang còn không bằng làm lưu dân dân quân bớt lo dùng ít sức, hiện tại càng có Thái Kinh làm quất ruộng, không ai ngốc đến khai hoang, hơi hẻo lánh địa phương liền khuyết thiếu khai phá, thậm thực vật cực kỳ um tùm, lộ hướng không phải như vậy kém cỏi, muốn đi chỗ nào thường thường muốn nhiều đường xa. Chẳng trách giặc cướp giặc cỏ bộc phát khó chế, chẳng trách Dương Chí áp Sinh Thần Cương đi Đông Kinh muốn quải đến Hoàng Nê Cương.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 52: Đạo tặc nổi lên bốn phía (Thượng)

Vạn Đầu Lĩnh Thông Thiên Tự.

Ngày xưa Thương Châu Tổng bộ đầu Vạn Thế Hưng lúc này trải qua rất tiêu dao khoái hoạt.

Lúc trước cùng đường mặt lộ bất đắc dĩ ôm nỗi hận lạc thảo là giặc, hấn rất nhanh ném trái ngon ngọt, lại tâm cảm trời xanh ám chỉ đại phú quý mệnh, lòng mang dã vọng, từ đây chấn hưng mười hai vạn phần tinh thần nỗ lực khuếch trương thế lực lớn.

Thân thủ không tệ, tại quan phủ nhiều năm rèn luyện, có kiến thức hiểu quản lý, mười mấy năm bộ khoái bộ đầu kinh nghiệm, tinh thông đối phó quan phủ chỉ đạo, thêm vào dũng mãnh chân chất đối với hấn rất là bội phục 'Thảo Đầu Thái Tuế' Vương Hùng một lòng đi theo, có em vợ Lý Kim Cường cùng đắc lực huynh đệ Hồ Chí phụ tá, hấn chiếm đoạt thu nạp phụ cận sơn tặc giặc cỏ cường nhân, đem đỉnh núi sửa trị đến rất thịnh vượng.

Chính mình làm lão đại, không cần tiếp tục phải làm ba tôn từ cường cười bồi mặt nịnh nọt thủ trưởng, không cần tiếp tục nhọc lòng chung quanh luôn cúi lạy quan hệ đi cửa sau tìm chỗ dựa, không cần tiếp tục cố nén đau lòng đem nhọc nhằn khổ sở phui đi đến này điểm tiền hiếu kính người khác, bỏ ra tiền còn muốn bị tùy ý khinh bỉ đập lên,

Bây giờ ta thủ hạ có hơn một ngàn tinh tráng tiểu đệ, dãy núi này ta định đoạt, chung quanh đây địa bàn, ta cũng định đoạt, những lỗ mũi thiên quan văn Đại lão gia bây giờ cũng phải thành thật xem ta sắc mặt, không thành thật liền trừng trị hấn cả nhà.

Đối với ngày xưa ân quan lại truy sát hấn diệt khẩu nguyên Thương Châu Tri châu, Vạn Thế Hưng nhớ mãi không quên cừu hận, liên tục nhìn chăm chăm vào, tại Tri châu sắp tới tân nhiệm, Vạn Thế Hưng phái thủ hạ đắc lực theo dõi mà tới, cả nhà giết cái tịnh ánh sáng, mang theo tài vật tẩy lược hết sạch, cũng tùy thời giết đoạt mấy cái Tri châu lang thang thân thích.

Đại thù đến báo, mắt thấy quan phủ khiếp sợ nhưng chỉ có thể còn ruồi không đầu giống như mù tìm hung thủ, Vạn Thế Hưng tự phụ hữu dũng hữu mưu, dương dương tự đắc, vuốt cướp đến Tri châu tài vật, hô to vẫn là làm cường đạo sáng khoái.

Hấn đồng dạng chưa quên khác một kẻ thù —— Thương Triệu, không phải là không muốn hung ác nhất trả thù.

Chỉ là hấn có thể hỏi thăm được mấy chỗ Triệu trang ở bên ngoài cửa hàng các sản nghiệp, đều có vũ lực bảo vệ, đề phòng nghiêm mật. Chớ nói chi là Triệu trang cùng người nhà họ Triệu.

Chơi đại đội phân tán tới gần, tập trung tập kích, thuần là muốn chết.

Liều quân Thiết kỵ cũng không được. Bộ hạ mình son tặc làm sao là đối thủ. Muốn lấy ám sát phá hoại, báo thù rửa hận, chỉ có thể làm đi chút phân tán trông trọt tá điền.

Có thể Vạn Thế Hưng lúc này tâm thái đại biến, tự giác là chân mệnh thiên tử như thế nhân vật, sớm muộn không phải đăng ngôi vị hoàng đế chí ít cũng là chấp chống đỡ quyền cao triều đình muốn viên, xem thường giết không quá quan trọng tiện dân.

Hơn nữa Thương Triệu không đến nơi đến chốn, còn cảnh giác lên, một khi đoán được trên người hắn, hoặc là có sát thủ bị tuần tra phòng bạo hung dân bắt được. Lấy Thương Triệu thế lực cùng hung hăng tác phong, khổ cực quản lý Vạn Đầu Lĩnh cơ nghiệp chỉ sợ nhất thời sụp đổ, bị nhìn chăm chăm tính mạng mình cũng khó bảo toàn, vinh hoa phú quý công dã tràng.

Không thể một lưới bắt hết, phải nhẫn nại, cho là nằm gai nếm mật ần núp tích góp thực lực kỳ.

Hữu tâm, đều sẽ có cơ hội.

Cơ hội tới.

Triệu Nhạc cùng Đường Bân, mang theo hai vệ chậm rãi xuôi nam, một đường lưu tâm, liền phát hiện từ Lương Sơn thành lập đến hiện tại, ven ven không tới một năm, ven đường bách tính sinh hoạt liền lại rất nhiều, kêu ca dân lên, lòng người di động, rất mà liều giết người cướp của nhiều người lên.

Bọn họ liền gặp phải mấy lần lưu tặc, chỉ là nhân số ít, nhiều nhất hai mươi, ba mươi người một nhóm, không ra thể thống gì, không đỡ nổi một đòn, đều thuận lợi giết tán hoặc dọa chạy.

"Tam Lang, không có nhà người. Đại Tổng cũng là muốn xong đời đáng về a! Không có nói cho người, ta về nhà đón Xuân Tiết, một cái qua lại liền giết không ít chặn đường hung tàn cường phi."

Đường Bân cảm xúc càng ngày càng sâu, đi ở yên lặng khúc chiết núi lộ, thấy núi u chim hót, cảnh sắc xanh ngắt liên miên, núi không thiếu đất ruộng, nhưng không thấy bóng người, trông trải suy yếu, không nhận được cảm khái.

Đột nhiên, một trận người hô ngựa hí thanh truyền đến.

Có chém giết.

Bốn người cảnh giác, chuyển qua một đạo sườn núi, liền nhìn thấy vô cùng chật vật hai mươi, ba mươi người, làm như nô bộc hộ vệ đồng nghiệp chúng loại, đang vung vẩy côn bổng phác đao, cùng truy kích khác một nhóm hơn trăm người một bên đánh một bên trốn.

Có một phú Thương viên ngoại trang phục tuổi trẻ hán tử máu me khắp người, cười ngựa đoạn hậu.

Người này dùng chính là chuôi búa nặng, phủ đại chuôi trường, đùa đến ung dung, sức mạnh không nhỏ, đánh cho hung ác, có thể võ nghệ không tinh, tuy rằng liều mạng ngăn trở địch, liên tục ném lăn dấm lên truy binh, nỗ lực yểm hộ bộ hạ đào tẩu.

Có thể đi đầu truy sát Lương Hán đều cười ngựa, dùng đại đao cái kia chòm râu nảy sinh, quái mắt trợn trừng, tướng mạo xấu xí dữ tợn, tráng kiện dũng mãnh, dùng thương cái kia hung tàn xảo quyết gọn gàng, không ngừng đuổi theo cuốn lấy hán giao thủ. Cái kia viên ngoại không chỉ không cách nào bảo vệ bộ hạ, chính mình còn ngàn cân treo sợi tóc.

Này rõ ràng là son tặc đánh cướp qua đường bán đạo.

Lư Thiết Ngưu đột nhiên chỉ vào cái kia dùng thương tặc mục nói: "Cái kia không phải vạn sự thông em vợ sao?"

Triệu Nhạc kinh ngạc nhìn hán: "Người biết?"

Này man tử tại Triệu trang lớn lên, chỉ cùng chính mình xuất hành, làm sao sẽ nhận thức nơi này son tặc?

Lục Thiết Tê nói tiếp: "Công tử, ta nghĩ tới. Tiểu trâu đều là nhớ lầm hán tên. Không phải vạn sự thông, là Vạn Thế Hưng. Nơi này là Vạn Đầu Lĩnh son mạch. Tên kia tất là Vạn Thế Hưng em vợ."

Thấy chủ nhân vẫn là một mặt mê hoặc, liền cười nói: "Chính là công tử chơi dân bức quan phản, bức phản cái kia Tổng bộ đầu."

"Ồ."

Triệu Nhạc lúc này mới bỗng nhiên nhớ lại.

Hán vạn sự quán quanh người, đầu óc chỉ ký đại sự chuyện quan trọng đều không giúp được, sớm đã quên người như vậy.

Lúc này, cái kia viên ngoại nhìn thấy bốn người bọn họ đều cười ngựa mang vũ khí, uy vũ bất phàm, nhất định không phải son tặc đồng bọn, lập tức hô to: "Bốn vị anh hùng, xin mời trượng nghĩa giúp đỡ giết son tặc. Tất có báo đáp lớn."

Đường Bân cười nói: "Hắn tử kia khẩn vì là bộ hạ liễu mạng, hiểm thấy. Khả kính. Ta yêu thích."

Nói gỡ xuống đao bộ, thúc ngựa chạy tới, đề như sấm nổ, thẳng thấn cướp trung gian, ba đao nhọn hô vung lên, răng rắc một tiếng, chặt đứt Lý Kim Cường trường thương, trở tay một đao lại bức lui cái kia dữ tợn xấu quỷ.

Lý Kim Cường đang giết đến đã nghiền, đột nhiên tao cường địch, thương đứt đoạn mất, tốt huyền bồi thêm điều cánh tay, sợ đến giục ngựa hốt hoảng lui lại, ném nửa đoạn mộc cán thương, rút đao một chút nhìn thấy Triệu Nhạc, nhất thời vừa kinh vừa vui.

Triệu Nhạc đang đang tuổi lớn, dáng dấp có biến hóa, hình thể cao lớn hơn không ít. Lý Kim Cường nhận không cho phép người, nhưng vĩnh viễn không thể quên được hoa lệ tinh mỹ đặc biệt khẩn trầm đầu thái thù hình tượng.

Chính là bộ này đẹp để đáng yêu trang phục, nhưng là ác độc hung hăng Thương Triệu tiểu ác bá, hung hăng vô cùng, ra mặt liền ép đến anh rể tốt đẹp tiền đồ mất sạch, tài sản hầu như hết sạch, cả nhà bị ép lưu vong.

Hiện tại hắn lại trang bị nhẹ nhàng ra ngoài, vừa roi xuống đan, đến bọn ta địa bàn, vừa vận bảo thủ rửa hận.

Tính toán rất tốt, lại nghe được ai nha một tiếng kêu sợ hãi, quay đầu nhìn lại, nhị đương gia Vương Hùng nặng nề đại đao bay ra thật xa, người cũng rơi xuống mã dưới.

Chặn ngang một đòn oai hùng hắn tử cũng không có nhân cơ hội một đao giết Vương Hùng, quyền mã mãnh liệt hướng về hắn đánh tới.

Lý Kim Cường kinh hãi đến biến sắc, trong lòng biết người tới đao nhanh lực mãnh, chớp mắt liền đánh rơi Vương Hùng, võ nghệ cũng cao cường đến khó mà tin nổi, anh rể cũng không ngăn nổi, nào dám cựa mạnh, vội vã giục ngựa bỏ chạy.

Hắn kỵ bất quá là cướp đến Đại Tổng đường đảm nhiệm quân mã ngựa chạy chậm.

Đường Bân kỵ nhưng là tiêu chuẩn chiến mã, bất kể là cất bước tốc độ, vẫn là chạy nhanh năng lực đều cường quá nhiều, chớp mắt đuổi theo, một đao quét đi Lý Kim Cường hoảng loạn bỏ tới eo đao, khinh thư tay vượn bắt sống.

Hai thiết vệ chạy tới, đúng lúc hợp lực hạn chế Vương Hùng, thét ra lệnh cường bức hắn ngăn lại son tặc chém giết.

Bọn son tặc thấy hai vị đầu lĩnh bị bắt, không dám làm dữ, đột nhiên kéo kéo chạy về đi mật báo.

Cái kia viên ngoại cùng bộ hạ được cứu trợ, tuy nhiều bị tổn thương, tài vật cũng làm mất đi nhưng đều thở dài một hơi.

Khả năng là làm ăn duyên có, hắn rất có nhãn lực, vội vã xuống ngựa trước tiên hướng về Triệu Nhạc đại lễ bái tạ, lại thịnh tình cảm tạ Đường Bân đúng lúc trọng nghĩa ra tay giúp đỡ.

Nào sẽ, hắn tại son tặc cản rỡ giáp công dưới, yếu không địch lại mạnh, chỉ sợ Đường Bân hơi một làm lỡ, tính mạng liền làm mất đi.

Đây chính là cứu mạng đại ân.

"Này ân vĩnh viễn khó quên. Ân công xin mời lưu lại địa chỉ. Hồ Thành nhất định đến nhà báo đáp."

Triệu Nhạc vì sững sờ, đảo đảo lỗ tai, nhìn viên ngoại: "Người gọi Hồ Thành? Cái nào Hồ Thành?"

Cái này Hồ Thành rất có gia giáo, lễ tiết chu đáo, lại lạy một thoáng.

"Kẻ hèn là Lương Sơn Bạc phụ cận Độc Long Cương dưới Hồ gia trang Thiếu trang chủ, nhân thường xuất ngoại kinh thương, phá qua mấy lộ chặn đường tặc, có cái hòn đảo 'Phi Thiên Hồ'. Ân công chẳng lẽ còn nghe nói qua một cái khác Hồ Thành?"

Triệu Nhạc chuyển này Lương Sơn, có cái mục đích chính là muốn đem hỏi thăm tốt 'Phốc Thiên Điều' Lý Ứng cùng Hồ gia kéo vào hỏa, trước tiên từ chuyện làm ăn tới tay, chờ hai nhà nương nhờ vào, liền lấy hai trang làm cơ sở chiêu nạp di dân nhân khẩu.

Có thể ở tình huống như vậy gặp gỡ, kết cơ duyên này, có thể thấy được sự tình sẽ thuận lợi.

Triệu Nhạc xuống ngựa cười nói: "Hóa ra là hồ Thiếu trang chủ."

"Ta nghe nói người chính là người. Đang muốn tìm người thương lượng sự tình đây."

Hồ Thành ngạc nhiên, "Không biết chư vị ân công tôn tính đại danh? Tìm kẻ hèn lại có gì sự tình?"

Đường Bân cười nói: "Ta là Đường Bân. Hắn là Thương Châu Triệu Nhạc, bây giờ tại Lương Sơn mở ra hàng vận trạm. Người hắn nghe nói qua. Tìm người nhất định là trên phương diện làm ăn sự tình. Thế nhân đều biết, Thương Triệu sản phẩm tất thuộc tinh phẩm. Hồ gia trang tới gần Lương Sơn, cái gọi là gần thủy lâu đài, hồ Thiếu trang chủ, nhà người muốn giàu to."

Hồ Thành nha nha, trên mặt nhưng mừng mừng ưu ưu nửa nọ nửa kia, không cao hứng nổi.

Hóa ra là Thương Châu 'Phổ Tế Lang', ngày xưa tiếng tăm lừng lẫy tiểu ác bá, bây giờ thương lương tiểu ác bá. Làm qua Vận Thành, nháo qua Đông Kinh. Này quá có tiếng.

Thiên hạ thức giả quả, ai có thể người không biết?

Hỗ Thành không phải trong nhà tọa, chỉ có thể lời truyền miệng kiến thức nông cạn hạng người, cùng Thương Châu cũng có chuyện làm ăn vãng lai, biết Triệu Nhạc cũng không phải là chân chính công tử bột kẻ ác, chỉ là trong lòng nhưng khó chân thật.

Thương Triệu sản phẩm là vô cùng, kinh doanh tín dự cũng vô cùng tốt, chưa bao giờ nghe ác tích. Thiên hạ không biết có bao nhiêu Thương gia dựa vào Thương Triệu phát ra đại tài, không biết có bao nhiêu Thương gia phí hết tâm tư muốn câu kết. Nhà ta có thể có cơ hội này tự nhiên là đại hỷ sự. Có thể cùng như vậy hưng hăng quan gia con cháu làm bạn. . . .

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 53: Đạo tặc nổi lên bốn phía (Thượng)

Triệu Nhạc nhìn ra Hỗ Thành lo lắng, cười nói: "Thiếu trang chủ sợ ta cường bá?"

"Ta cũng không nói nhà ta kính thương tuân thủ một cách nghiêm chỉnh song thẳng nguyên tắc. Tốt như vậy."

"Lương Sơn nhà xưởng đã bắt đầu sinh sản, gần đây cung hàng cho người. Nhà người thông qua chính mình thương mại con đường bán ra, có thể bán cái gì bán cái gì, bán xong lại phó tiền hàng. Ta cái gì đều không can thiệp. Có cái gì giải quyết không được khó khăn, thậm chí nhà người được bắt nạt, người cũng có thể bất cứ lúc nào cầu viện. Hữu cầu tất ứng."

Hỗ Thành sững sốt, tỏ rõ vẻ khó có thể tin.

Thiên hạ còn có chuyện tốt như vậy?

Thương Triệu sản phẩm, Thương gia có tiền, trước tiên phó, cũng rất khó làm đến. Không có thấy đều đánh vỡ đầu cướp sao?

Sự tình quá tốt, vô duyên vô cớ. Trái lại lại không dám dễ dàng tiếp thu.

Triệu Nhạc cười nói: "Thiên hạ đều nói ta hung hăng. Ít người biết ta ngôn ra tất tiến. Việc này không vội. Thiếu trang chủ sau khi về nhà cẩn thận thương lượng cân nhắc. Nếu là nguyện ý, có thể đi Lương Sơn tìm chủ sự Chu Quý liên lạc."

Không có cưỡng bức.

Hỗ Thành thở một hơi, nhớ tới nơi đây hiểm ác, còn đang ở hồ khẩu, chận lại nói: "Nhóm này sơn tặc không bình thường, nghiêm chỉnh huấn luyện, cùng kẻ hèn dĩ vãng gặp phải hoàn toàn không giống, chỉ sợ thế lực không nhỏ. Truy sát ta chỉ là thủ lộ giả. Một thoáng thất hai con mục, tất thu nhận chúng tặc vây công. Ân công, chúng ta có phải là trước tiên cần mau rời đi nơi đây, đem hai tặc đưa giao quan phủ lại nói?"

Giao quan phủ?

Một đao làm thịt nhiều bớt việc. Người có thể thật là thành thật.

Xem nơi đây hoang vu cùng sơn tặc hung hăng, chỉ sợ địa phương quan phủ ăn qua thiệt lớn, không dám đắc tội Vận Thế Hưng. Người chân trước đem người giải. Chân sau, chỉ sợ quan phủ liên lạng lẽ để cho chạy. Cho dù ta tự mình đứng ra, quan phủ bách tại nhà ta quyền thế, cũng cực khả năng là làm hai người chết thế trừ nợ.

Triệu Nhạc nhìn lướt qua sắc mặt trắng bệch Lý Kim Cường.

Cái tên này vốn là cảm giác mạng nhỏ muốn xong chơi, bị lạnh lẽo cái nhìn này sợ đến thiếu một chút tề ra quần.

Triệu Nhạc cười nói: "Hỗ huynh có chỗ không biết. Người này là sơn tặc lão đại em vợ, thật là nổi tiếng. Có hấn tại tay, sơn tặc không dám xằng bậy. Coi như xằng bậy, cũng giết cho hấn người ngã ngựa đỏ."

Hồ Thành cho dù không tin cũng không tiện nói gì, cũng không thể bỏ lại một mình rồi đi, ám đạo dám đại náo Đông Kinh thành tiểu ác bá là gan xác thực lớn, kiến thức Đường Bản cùng hai vệ võ nghệ, tâm cũng không phải quá hoảng, cáo kể tội, chỉ huy thuộc hạ mau mau xử lý vết thương.

Hồ gia nô bộc trang đình dùng thuốc trị thương lại là Thương Triệu dục vọng sản phẩm, ở trong chứa tam thất, phối liệu công tự rườm rà, chế tác không dễ, giá cả đắt giá. Triệu Nhạc không khỏi xem thêm Hồ Thành vài lần.

Người này tại Thủy hử bên trong liền không phải cứng rắn hung nhân vật hung ác, tại Tống Giang cùng Chúc gia trang hai con oan ức cầu toàn, cùng hấn cha bị chết oan uổng hồ đồ, muội muội Hồ Tam Nương lẻ loi hiu quạnh, bị ép gia nhập Lương Sơn, lại bị ép làm sắc quỷ chủ lùn Vương Anh lão bà, oan ức một hồi, cuối cùng cũng rơi vào không hề giá trị chết thảm.

Trước mắt sống sờ sờ Hồ Thành nắm chắc cái tặc còn đưa quan phủ xử quyết, không phải vì tiền thưởng (đề đầu như thế lĩnh thưởng), chứng minh người bán phẫn, không hiểu chiến thích giết chóc, chẳng trách thích hợp tập võ nhưng bán lĩnh thưởng thưởng, liền muội muội của hấn cũng không đuổi kịp, liều mạng bảo vệ gia đình cam lòng dùng tốt thuốc, nói rõ hấn tâm từ nhân ái.

Người này có thể treo lên người tốt thể. Tại giai cấp rõ ràng xã hội, rất hiếm có.

Cao liếc mắt nhìn. Cùng những người cổ đại này nói không rõ vì khuôn cảm hoá, tự mình giáo người bệnh làm sao thanh lý vết thương, làm sao bôi thuốc băng bó, không sợ tạt, không sợ phiền phức.

Điều này làm cho Hồ Thành đối xử tốt với hấn cảm tăng nhiều, tín nhiệm không ít.

Hết bận, Triệu Nhạc lại nhìn một chút Vương Hùng, hỏi tên hấn, phòng ngừa bỏ qua Lương Sơn hảo hán.

Hấn tử kia cũng có gan, không phải quá sợ sệt, còn dám hướng về Triệu Nhạc trừng mắt lớn tiếng báo hào, gọi đầu rơi mất to bằng cái bát ba, mười tám năm sau lại là hảo hán các khẩu hiệu.

Điện hình "Tức nước vỡ bờ" dân gian. Làm sơn đại vương có sống một ngày kiếm một ngày chuẩn bị tư tưởng.

Triệu Nhạc nở nụ cười, tâm có tính toán, không tính toán với hấn.

Không lâu, Vạn Thế Hưng quả nhiên lòng như lửa đốt đến rồi, mang Hồ Chí và mấy trăm lâu la bọc đánh tới. Chờ nhìn thấy em vợ còn chưa có chết, thở một hơi, kinh ngạc là ai như thế đảm đảm, lại dám đứng lại không trốn.

Đang chờ thả hào run uy phong hù dọa thả người, lời chưa kịp ra khỏi miệng nhưng bỗng nhiên dừng.

Hai mắt tròn tròn, nghi ngờ không thôi quát lên: "Triệu Nhạc?"

Triệu Nhạc cười hi hi nói: "Thế nào? Làm sơn đại vương so bị khinh bỉ điều bộ đầu cường có thêm chứ?"

Vạn Thế Hưng ngạc một thoáng.

Theo lý thuyết, kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt. Huống hồ là ở địa bàn của mình. Triệu Nhạc đang ở trước mắt, hơn nữa thế lực cô đơn. Vạn Thế Hưng lại không lập tức nhào tới trả thù lá gan.

Này hung hăng tiểu ác bá là trùng hợp đi ngang qua? Vẫn là có ý định tới đây?

Nghi thần nghi quỷ cấp tốc quan sát bốn phía một cái.

Quần sơn liên miên, cây thảo rậm rạp, khó có thể phán đoán phụ cận là có người hay không ám trùng mai phục giám thị.

Trong lòng cực kỳ kiêng kỵ, nhất thời không biết làm sao hỏi nói thế nào.

Triệu Nhạc nói rồi: "Ta không làm khó dễ ngươi. Đem cướp ta chuyện làm ăn đồng bọn đến đồ vật đều trả lại hấn, bồi thường tổn thất sau cổ về người của ngươi. Sau đó chớ chọc nhà ta chuyện làm ăn. Ngươi có thể an tâm khi ngươi đại vương."

"Đương nhiên, ngươi không đồng ý, lĩnh người đối ý, không ngại thử một chút xem."

Vạn Thế Hưng con ngươi cấp tốc chuyển động, gật đầu nói: "Phò Tể Lang' bá đạo nhưng nói lời giữ lời. Ta biết. Chỉ là, cái này bồi thường, ngươi muốn bao nhiêu?"

Thấy Triệu Nhạc sắc mặt hơi trầm xuống, không biết làm sao liền khiếp, lại vội vàng giải thích: "Trên núi đều là cùng khổ người, tuy cướp chút tiền tài, có thể nuôi sống nhiều người, tập hợp một khối miền cường mạng sống. Có thêm thật không bỏ ra nổi."

Triệu Nhạc nhìn Hồ Thành.

Hồ Thành ở bên ngoài kinh thương, luôn luôn bình thủ xá tài bảo mệnh, yêu quý bộ hạ, lúc đó vừa nhìn giật cướp thế chúng, lập tức bỏ lại xe ngựa mang bộ hạ lui nhanh, thoát được đúng lúc, nhân thủ bị thương lại không chết trọng thương.

Hắn không làm rõ được tình huống, theo Triệu Nhạc nói: "Có công tử tại, tự nhiên do công tử làm chủ."

Triệu Nhạc cười nói: "Đem người muốn nghèo, chỉ sợ người đây cái quạt khởi nhiếp thể vương nhất gan cướp nơi đây hoành tài nhà giàu, chỉ có thể gấp bội gieo vạ nhỏ yếu dân chúng vô tội. Liền một người mười lượng bạc đi."

Nghe trào phúng, Vạn Thế Hưng trong lòng tức giận, nhưng nổi mấy lần lá gan cũng không dám thật trở mặt.

Tự mình trải qua, nghe nói, một việc lại một việc, sự thực chứng minh dám giẫm tiêu ác bá, cảm giác ưu thế to lớn hơn nữa cũng phản gặp vận rủi lớn. Người này chính là cái Ôn Thần, không trừu chọc nổi a!

Vạn Thế Hưng tự than thở vẫn là thể lực quá nhỏ yếu, không đỡ nổi Thương Triệu lời đing đả kích, ước lượng đến ước lượng đi, cuối cùng vẫn là lựa chọn tin tưởng, nhận bạc.

Sáng khoái thả Lý Kim Cường cùng Vương Hùng, Triệu Nhạc một mình đoạn hậu, cười híp mắt đối với nổi giận muốn báo thù Vạn Thế Hưng thấp giọng nói: "Chớ cùng chính mình phân cao thấp. Người người nhiều hơn nữa cũng giết không được ta. Ta trước cùng người nói cũng đúng lời nói thật. Khách quan giảng, người đây người có đầu óc cũng có bản lĩnh, chỉ là võ nghệ còn phải gắng sức. Nói vậy người cũng thấy rõ, thời loạn lạc sắp tới. Làm sơn tặc cũng tốt nhất tích điểm đức. Người xem lịch sử, tạo phản, giết lung tung người nào có thành sự? Cái nào có kết quả tốt? Thiên hạ không cho, tuy mạnh tất vong."

Vạn Thế Hưng miệng trong nháy mắt trương đến có thể nhét vào cái đại trứng ngỗng: Tiêu ác bá đây là ý gì?

Triệu Nhạc giục ngựa thân nhiên rời đi.

Gió xuân thổi qua đến một câu nói: "Nội chiến, nhân giả vô địch. Cố gắng cân nhắc đi."

Lý Kim Cường thoán lại đây, nhìn chăm chăm cách đó không xa Triệu Nhạc mắng: "Chó má nhân giả vô địch. Đao bó ngành mới đúng tất cả."

"Anh rề, tiểu tử này lạc đàn, sợ chúng ta giết hắn, đem lời lừa gạt người đầu. Đuổi theo giết sạch rồi bọn họ, cái gì phiền phức cũng không còn, còn sáng khoái báo thù."

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 54: Đao tặc nổi lên bốn phía (Thượng)

Vạn Thế Hưng trừng em vợ một chút: "Người có thể thấy rõ. Ta nhìn không thấu?"

Xem em vợ không phục, con mắt đều đỏ, biết hắn thành hoạn quan, tâm lý vẩn vơ, báo thù sốt ruột, còn nói: "Cái kia dùng ba đao nhọn, chúng ta ai có thể chống đối? Cái kia hai thị vệ cũng không phải dễ chọc. Chỉ cần có một người chạy thoát, mảnh này khổ cực thành lập cơ nghiệp liền phá hủy."

"Rời đi Vạn Đầu Lĩnh, là có thể lại tuyển núi chiếm. Khả năng có bao nhiêu người đi theo? Bọn họ đều là người địa phương, quen thuộc tất cả, cố thổ khó rời, làm sao khăn đến xa lạ địa phương mù xông. Chỉ sợ bao quát Vương Hùng ở bên trong, tuyệt đại đa số đến lúc đó sẽ khì chúng ta nhưng chiếm giữ này. Tất cả tác thành cho bọn hắn."

"Còn có, tiêu ác bá hai tay tràn đầy cái kén, tuổi tuy ấu nhưng khổ người không nhỏ, không vũ mạnh mẽ, một điểm không giống cái chỉ có thể bằng gia thế hung hăng công tử bột rác rưởi, nhất định thân thủ bất phạm. Bằng không nhà hắn sẽ không tha hắn bảo bối này mụ nhọt như thế đi ra."

"Không phải anh rề tự tự uy phong nhuệ khí. Ở trước mặt hắn, luôn cảm giác hãi hùng khiếp vía. Chúng ta là bộ khoái xuất thân, ra sao cường hãn cuồng đồ không thu thập qua?"

Lá gan ma cũng ma lớn hơn, cũng ma ra cảnh giác. Chỉ có cực kỳ cá biệt cao thủ mới có thể làm cho ta có cảm giác này. Hắn không phải tốt như vậy giết."

"còn có, hắn nói, này, tính toán một chút, chính trị sự tình, nói rồi người cũng không hiểu."

"Trò về tăng mạnh canh gác, thám tử thả xa một chút, lưu tâm trình sát quan quân động tĩnh, chú ý Thương Châu phương hướng có hay không đại đội nhân mã lại đây. Nếu tiểu tử kia giữ lời nói, không đến hủy chúng ta cơ nghiệp. Chúng ta trước tiên nhẫn nhịn chờ đợi, không trêu chọc nhà hán đội buồn. Chờ thể lực lại làm đại chút, lại sửa trị hán không muộn. . ."

Một đường xuôi nam, Triệu Nhạc một nhóm cùng Hồ Thành đồng hành cùng hiết.

Giao lưu hơn nhiều, Hồ Thành đối với Triệu Nhạc cái nhìn cũng thay đổi, càng ngày càng tín nhiệm. Rất đáng yêu thiếu niên mà, có kiến thức có khí lượng, thông tuệ hiếm thấy. Làm sao liên truyền thành tiếng tăm lừng lẫy ác bá?

Muốn tiến một bước sâu sắc thêm quan hệ, nhưng muốn biệt ly.

Triệu Nhạc muốn đến xem Hoa Vinh, cho Hồ Thành cái thư tín thuận tiện đi Lương Sơn, cáo từ chuyển hướng Thanh Châu.

Thanh phong trại.

Từ khi muội muội đi tới Thương Châu, Hoa Vinh nằm trong chức trách, hai người không thể đi thăm viếng, liền đem muội muội gửi thư nhiều lần quan sát, bắt đầu là hy vọng từ bên trong quan sát một chút muội muội sinh hoạt đến thế nào, tốt yên tâm. Cũng may muội muội hiểu chuyện, chịu khó, viết thư rất nhiều lần, hai ba ngày một phong.

Rất nhanh, bọn họ cảm nhận được muội muội ở nơi đó không chỉ là sinh hoạt đến hải lòng khoái hoạt, Thương Triệu không tưởng tượng hào môn đại tộc gia nhiều quy củ như vậy, trưởng bối đều nắm Hoa Tư làm chính mình bảo bối vẫn bối thương yêu, đặc biệt là có nhiều thực quyền nhất chủ mẫu Ninh lão thái thái cùng Trương thị đặc biệt giữ gìn quan ái, bù đắp muội muội khuyết thiếu tình mẹ khuyết điểm.

Muội muội hoàn toàn là hạnh phúc tràn đầy, tinh thần dâng trào, đối với tương lai tràn ngập mãnh liệt chờ mong, liền như miêu dụ ngoạn tính tình cũng thay đổi chút, tình cờ giữa những hàng chữ sẽ lộ ra thiếu nữ hân là có đẹp dễ.

Yên tâm, nhưng đối với muội muội trong thư nói một kiện kiện việc ngạc nhiên bắt đầu tròn mắt ngoác mồm.

Hoa Tư không có tiết lộ Thương Triệu bí mật, nhưng này đã để Hoa Vinh vợ chồng cảm giác Triệu trang cùng Đại Tổng sinh hoạt là hai cái thế giới.

Dùng lời của muội muội nói, nơi này là thiên đường của nhân gian. Sống ở nơi này mới gọi nhân sinh.

Làm cho hai người trong lòng ngứa, hận không thể đi chứng kiến vì là nhanh.

Triệu Nhạc đột nhiên đến. Hoa Vinh lần này là xuất phát từ nội tâm, hoàn toàn mừng rỡ.

Nhận thức bạn mới mới hảo hán, tuổi còn xấp xỉ, có càng nhiều đề tài chung, tâm tình đặc biệt vui sướng. Từ muội muội sinh hoạt bắt đầu, mau mau tươi sống một trận tán ngẫu, nhưng chủ yếu là Đường Bân đang nói.

Hoa Vinh phát hiện Triệu Nhạc hầu như đối với Hoa Tư sự tình không biết gì cả.

Ta đem muội muội giao cho ngươi, ngươi tại sao có thể như vậy đây?

Đây không phải là huynh đệ tình nghĩa nên có chứ?

Đường Bân phát hiện Hoa Vinh kinh ngạc cùng một tia bất mãn, cười nói: "Hiền huynh, ngươi liền đừng hy vọng Tam Lang quan tâm ai. Chính hán vẫn còn con nít, đến mẫu thân tỉ mỉ chăm sóc, lại cả ngày bận bịu muốn chết, làm sao có thời giờ quản đồng quản tây.

Ta cùng hán đồng thời sinh hoạt nhanh mười năm, luyện võ đồng thời, ăn cơm đồng thời, rửa ráy đồng thời, có thể tổng cộng nói qua bao nhiêu thoại? So ngày hôm nay cùng ngươi nói nhiều không được bao nhiêu.

Hán nếu như đột nhiên nói nhiều, chuẩn là ngươi cái nào điểm để hán không lọt mắt, ác miệng tung bay, hán thông tuệ vô cùng, kiến thức không người có thể so sánh, có thể ghen chết ngươi. Còn không bằng không có thoại."

"Hắc? Ngươi còn đừng không tin. Hán không đúng ngươi lộ ác miệng, đó là mới vừa tiếp xúc, vì để cho ngươi đối với hán có hảo cảm. Nói trắng ra chính là vì hiệu suất cao để ngươi tiếp thu hán, tiết kiệm thời gian."

"Hán tính khí xấu cái kia. Trong nhà người nào không biết hán triệu ba cái.

Một cái, mệnh lệnh mở miệng, không nói hai lần. Đúng rồi sai rồi, đều muốn lập tức đi làm. Làm sai rồi, trời đất sụp đổ không làm ngươi sự tình, các hai lần liền không cần làm, cái nào mất mẻ cái kia đợi đi.

Điều thứ hai, nói sự tình, đặc biệt là báo cáo, lời rõ ràng, giản minh nói tóm tắt, có thể nói bao ngắn nói bao ngắn. Ai muốn là phí lời, khoe khoang học thức chồng hoa lệ, xa cổ, hàm hồ từ, ba phải cái nào cũng được, chơi cao thâm khó dò thể ngoại cao nhân, để hán phí đầu óc sai mê. Vậy người này cơ bản cùng hán cách biệt, không bị mắng không nói tiếng người rất may mắn. Tam Lang chưa từng đi học, mù chữ, nghe không hiểu Đại Tổng về nho nhã.

Điều thứ ba, rất chú ý ăn cùng vệ sinh. Nha, vệ sinh chính là sạch sẽ. Quần áo tốt xấu tướng mạo tuấn xấu, hán làm như không thấy, nếu như không sạch sẽ, hán liền khó chịu. Nói trắng ra là sợ thể nhược sinh bệnh làm lỡ thời gian.

Đối với Tam Lang mà nói, thời gian là tất cả."

Chỉ chỉ hai thiết, "Không tin, Hoa huynh hỏi bọn họ một chút cảm thụ."

Hai thiết đều khả khả cười lên.

Bọn họ có thể nghe nói, bị chỉ trích không nói tiếng người người số một vẫn là đại công tử. Khi đó chủ nhân còn vền vẹn một hai tuổi. Người ngoài mù đến, chỉ do tìm ngược.

Hoa Vinh một cân nhắc Triệu Nhạc trụ này đoạn thời gian đó, đúng là tranh thủ từng phút từng giây, không khỏi cười lên.

Đường Bân cùng Hoa Vinh xuất thân tương đương, được gia giáo tương đương, cảm giác cùng Hoa Vinh đầu tỉnh khí, cười nói tiếp: "Hoa nhỏ tư, tiểu Tiên nữ như thế, ôn ôn nhu nhu, người trong nhà ai không thích. Công chúa đãi ngộ. Không đúng. Công chúa cũng không có đãi ngộ đó. Thật nhiều đồ vật công chúa cũng không hưởng thụ được. Hiền huynh muốn đi xem. Ta thay người thủ mấy ngày nay. Xin nghỉ, giao Tam Lang chạy chuyến Thanh Châu giải quyết cho người."

Hoa Vinh là rất muốn cùng phu nhân đi, còn là lắc đầu một cái.

Không có cái gì không yên lòng.

Trước mắt cũng không thể tự ý rời.

Tiểu Hoa tướng quân là tốt thanh niên, tuy rằng không để ý cái này trại cấp phó vị, nhưng hay là muốn coi trọng chức trách, bảo vệ nơi đây bách tính.

Liên như Triệu Nhạc nói. Công tác muốn giảng nghề nghiệp phẩm đức.

Kéo tới công tác, nhớ tới phiền lòng sự tình, Hoa Vinh nói: "Thanh Châu thế đạo càng ngày càng không tốt. Quan chức tham bi. Quan quân sợ chết. Đạo tặc nổi lên bốn phía. Quen mặt càng ngày càng không yên ổn.

Ta nơi này là ba chỗ rẽ, một con đường thông Thanh Phong Sơn. Cái kia xuất hiện một nhóm cường nhân, 'Cầm Mao Hồ' Yến Thuận, 'Nữ Cước Hồ' Vương Anh, 'Lan Lộ Hồ' Hàn Bá Long ba cái tặc thủ được xưng Thanh Phong Tam Hồ, làm việc hung ác độc ác hung hăng, chuyên hại người mệnh, tụ mấy trăm người vào nhà cướp của, từng tới nơi này gieo vạ, bị ta một mũi tên dọa lui, từ đây không dám nữa đến."

Đường Bân nở nụ cười, "Ba người kia mao tặc a.

Bọn ta khi đến bị bọn họ từng cướp. Cái kia ải chân tặc giương nanh múa vuốt múa lấy cái súng rơm trên tới khiêu chiến. Bị ta một đao đứt đoạn mất cán thương, trên lưng giật một cái ói ra huyết, mặt khác hai tặc mục cũng cơ lĩnh, cũng coi như trúng nghĩa, đoạt hãn hốt hoảng trốn về trên núi."

Sự thực là, Triệu Nhạc nghe được báo hào, đánh giá ba người sau rõ ràng do dự một chút, chung không có để hạ tử thủ, bằng không bảo đao bắt đầu một đao đánh xuống chính là người thương hai nửa, nào có Vương Anh thổ huyết cơ hội.

Hoa Vinh thông minh, đoán được hẳn là Triệu Nhạc không biết vì là cái gì, buông tha ba tặc.

Hắn nếu như có ý vị nói: "Tam Lang quen thuộc nơi này địa hình. Một con đường khác thông Đào Hoa Sơn, ra cái 'Tiểu Bá Vương' Chu Thông chiếm núi làm vua.

Người này làm việc lỗ mãng, sẽ không so cái kia ba hồ hung ác ác độc, cướp đường nếu không tao phản kháng, không hại nhân mệnh, so với mà nói xem như là cái có nhân vị giặc cướp."

"Lại xa chính là Nhị Long Sơn. Có đặc biệt Đặng Long hòa thượng giết chủ trì, chiếm Bảo Châu Tự, mang theo cái khác hòa thượng làm nổi lên sơn tặc, ý vào địa thế hiểm ác địch thủ, huyền áo cũng rất càn rỡ."

"Thế lực to lớn nhất nhưng là Kê Minh Sơn. Có năm vị tặc mục, người cầm đầu được xưng 'Hoa Đao Tướng' Mạnh Phúc Thông, có người nói đao pháp tuyệt vời. Hai trại chủ 'Trần Sơn Thần' Vương Đăng Bảng, quân sư Mặc Kỳ Đức. Khác hai vị rất trẻ trung, một cái là 'Toàn Sơn Báo' Văn Báo, một cái là 'Cổn Địa Long' Đường Mãnh, có người nói thật là dũng mãnh."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 55: Không cam lòng bình thường Vương Luân

Tại ngày càng rách nát trong nhà, Thủy hử Lương Sơn khai sơn thủy tổ Vương Luân đột nhiên giận dữ mà lên, mạnh mẽ đem nhìn ra sách tập ở trên bàn, cả giận nói: "Đọc sách, đọc sách, đọc nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì?"

Nhi lập chí niên đều qua, vì công danh, hết sức chuyên chú đọc sách, lão bà không có cưới, gia nghiệp sa sút, tự giác đầy bụng kinh luân, không thể trạng nguyên thi đỗ, bên trong một giáp Tiến sĩ không thành vấn đề, làm không được Tể tướng, chấp chính một phương không thành vấn đề, cần chính một đời, lão làm sao cũng có thể xếp vào các thần, vinh quang đời này, on trạch tử tôn, có thể cốt cảm hiện thực là, năm ngoái giữa hè nhập kinh khoa thi, hẳn lại thi rớt.

Đứng đây, lại, bao nhiêu cái lại?

Khởi đầu thi rớt có thể nói là mình mới hoa không đủ, có thể tài hoa xuất chúng vẫn là thi rớt.

"Quyền gian giữa đường, luận dòng dõi xem lễ vật thủ sĩ, tài hoa là cái rắm! Thối đời nào có ta loại này không có tài không có thể người đọc sách ngày nổi danh?"

Wương Luân vỗ bàn đề nén rống to, mặt vẩn vọ. Sợ đến duy nhất lão bộc thiếu một chút nằm trên đất.

Hắn bản không phải lòng dạ trống trải người, phần thể nhanh tục dưới, càng ngày càng thiên hiệp, mắng to năm ngoái giám khảo trong triều chư quyền thần, phát tiết một trận lửa giận, ngược lại lại mắng lên Triệu Liêm đến.

"Văn Thành bá, ha ha, văn thành, ngươi là có tài hoa, có thể ngươi so ta Vương Luân có thể cường bao nhiêu?"

"Thừa cơ mà là, chỉ là từ điển thanh danh vang dội, thiếu niên đắc chí, vinh quang toàn tộc, gia đại nghiệp đại, tài đại thể hùng, tiền tài lóe đường, trong ngoại khai thông, xoay trái xoay phải, nịnh nọt tấu lên, gián tại để tâm, một khi trạng nguyên thi đỗ, từ đây thánh quyền tráo thân, thẳng tới mây xanh. 19 đã biết thượng huyện; chừng hai mươi liền thành cái gì đều có thể quản tiểu tướng, còn giới trí thức ngưỡng mộ; hai mươi bốn tuổi lại liền thành quan to một phương, quân chính nắm chắc, quyền uy chấn thiên hạ, liền Tể tướng các thần cũng phải thoái nhượng. Hẳn dựa vào cái gì?"

Mắng to Triệu Liêm phụ tá đế vương, thường bạn tả hữu, không khuyên hoàng đế cần chính thiện chính thống trị quốc gia, một mực thuận theo chống đỡ hoàng đế vui đùa yêu thích, quả thực là trợ Trụ vi ngược, gieo vạ muôn dân, độc hại thiên hạ, là mua danh chuộc tiếng loạn thần tặc tử, quyền gian đại ác, nên bầm thây vạn đoạn lấy tiết dân phần.

Nghĩ vẩn vì sao như vậy ác tặc còn có thể được tuổi trẻ tài cao, đạo đức danh sĩ, trị quốc năng thần tán dương?

Triệu Liêm thực sự là oan uổng.

Một cái tiểu thư ký không theo lãnh đạo tâm ý, phản đối lãnh đạo sinh hoạt thói nát hủ hóa, phản đối lãnh đạo hài lòng hưởng lạc, phản đối lãnh đạo tham ô nhận hối lộ, để lãnh đạo lúc nào cũng không thoái mái, sao có thể có đất dung thân?

Thật cái kia làm, đừng nói là phong kiến đế vương, chính là văn minh xã hội lãnh đạo cũng sớm đem Triệu Liêm mở ra. Đầu óc chậm chạp đồ không có mắt, chỉ cần ta tại vị một ngày, cái nào xui xẻo, ngươi đi đâu đi.

Đạo Quân chính là như thể cái ích kỷ cực độ thói nát đồ chơi, thân là chí tôn, ai cũng thay đổi không được.

Cứ việc là chuyên trách thư ký, Triệu Liêm sao có thể thật đại hoàng đế định đoạt đại sự, hưởng hồ là trị quốc phương lược.

Có thể chi phối triều cục cùng thiên hạ đại sự chính là Tể tướng các thần đại lão. Phụ tá đế vương, thống trị không tốt thiên hạ, đó là trọng thần thất trách. Khuyên nhủ đế vương cũng là trọng thần chức trách cùng quyền lực.

Một cái tiểu thư ký tính là gì? Đại sự trên có thể thay đổi cái gì?

Có thể thay đổi cũng không cần tạo phản.

Triệu Liêm tại hoàng đế bên người, đủ khả năng dưới, vô hình trung không biết bao nhiêu quân chính tệ nạn việc tệ hại bị ngăn lại, bao nhiêu trung thần tướng tài tiểu dân lúc tao ngộ tại bay vạ gió người vô tội vận mệnh thay đổi đến sinh. Nguyên nhân chính là như vậy, tượng Túc thái úy như vậy Lương Thần mới sẽ thường thức hẳn, tại thời khắc mấu chốt dừng cảm đứng ra chống đỡ hẳn.

Triều đình trên người ủng hộ ít, đơn giản là quyền gian chiếm cứ địa vị cao quyền thế mạnh lớn, ít có Lương Thần có tư cách nói chuyện. Triệu Liêm tại hạ tầng có chí quan chức bên trong là rất có sức hiệu triệu, là tuổi trẻ quan chức tám gương.

Wương Luân nhân sự tình, không quan tâm những chuyện đó, chính là hận, chính là mắng.

"Chưa đủ lòng đủ cánh tiểu tử liền có thể uy Rin Đại Tổng triều đường. Hoang đường a! Biết bao hoang đường!"

"Này là gì? Hoàng đế khôn nạn cái kia."

"Chính là cái này hôn quân tùy hứng hoang đường, vì lẽ đó quyền gian cả triều, ác lại hoành hành bá đạo. Quan thiên hạ ngày nay, dân sinh khốn khổ, kẻ sinh nhai ngày càng gian nan. Quan phủ không biết thương cảm, trái lại bóc lột càng ngày càng độc ác, chạy quan bức dân phản đi, đây là thiên hạ muốn loạn dấu hiệu a!"

"Lương Sơn Bạc a Lương Sơn Bạc, tốt như vậy cơ nghiệp, lại cũng gọi là Thương Triệu chiếm. Văn Thành bá, người chẳng lẽ muốn chiếm hết thiên hạ chỗ tốt sao? Vì sao liền cái vũng nước hoang dã cũng không buông tha? Vì sao cướp ta đặt chân phát tài nơi? Đáng trách! Đáng trách. . ."

Năm ngoái thi rớt sau, Vương Luân bị phần điền ung, hồi hương trên đường phát hiện thế đạo không tình, loạn tượng dần lên, đọc sách không có uống phí, nhìn chung lịch sử, một chút so sánh, cảm giác thiên hạ có bất ổn tư thế, có thể Đại Tông muốn vọng, cường đoạt cô nhi quả phụ giang sơn, đạo đức không có, thể nhân tro trên, cũng xứng đáng diệt vong, phần hận bên dưới liền nảy sinh tạo phản ý thức.

Một đường giải sầu, lưu tâm ở đâu là đặt chân lên thế nơi, trong lúc vô tình cuống đến Lương Sơn Bạc, nhất thời thần phục ngang dọc 800 dặm thủy bạc thiên nhiên phòng ngự, thật là trời ban tạo phản cơ nghiệp.

Có thể phần khởi hưng hực tâm lập tức liền bị rót một chậu nước lạnh.

Lại có thể có người nhanh chân đến trước, liền vừa tại hấn đến trước.

Thương Triệu thẳng nhóc không ở nhà hồ đồ, gieo vạ được rồi Thương Châu, dần vật đến Sơn Đông đến rồi.

Có tài đại thế hùng gia tộc sủng ái chỗ dựa, có quyền uy hiển hách Đại ca che chở, chiếm đoạt cái hoang dã vũng nước, ai có thể ngăn cản hấn?

Quanh thân quan phủ thấy lợi quên nghĩa, không không hoan nghênh chống đỡ. Vô tri tiểu dân thấy tốt phải dựa vào, dòn dập đi theo. Vững lặng không biết mấy ngàn năm Lương Sơn cấp tốc đầu người phun trào, phòng xá, sơn đạo, bến tàu. . . . Đại lực mở kiến. Như vậy thịnh cơ không có ta chán nản Tú tài Vương Luân phần.

Lại mê tít mắt phần hận chửi bới thì phải làm thế nào đây?

Khoa cử đều chơi không thông, cái nào có năng lực trực tiếp đối kháng hào môn con em quyền quý.

Chỉ còn dư lại càng cường liệt hơn phiên muộn phần hận bất bình.

Vương Luân tao ngộ bất quá là duy quyền chí thượng phong kiến khoa cử dưới, hạ tầng người đọc sách ảnh thu nhỏ.

Sách sử vô danh Triệu Liêm, không có có thần kỳ đệ đệ Triệu Nhạc xuất hiện, cũng là trầm luân tộc một thành viên, có chí có tài không có triển khai sân khấu, và toàn bộ Triệu trang chôn vùi vào quần Kim đồ đao dưới, hóa thành lịch sử bụi trần, liên thanh than tiếc đều đối không tới.

Lịch sử quá dài đằng đặc, chết oan chí sĩ có thể quá nhiều người, tiếc hận không tới, cũng là mất cảm giác.

Quần tử biết mà đứng hành.

Ngồi ở lậu thất, thực sự đọc không xuống sách, đối với khoa cử không ôm hy vọng, Vương Luân cảm giác rằng tạo phản muốn kịp lúc đánh cơ sở. Vì quần bách kẻ sinh nhai cũng đến lập tức chiếm núi ăn cơm.

Trừ ra đọc sách, cùng cùng sách trung học đến ngộ ra đùa quyền thủ đoạn, hấn cũng sẽ không cái khác.

Bán hết thầy tăng thư, đổi lấy chút tiền, bảo là muốn ra ngoài rèn luyện, treo lên Quân tử kiếm, khoá lên gia tộc, mang lão bộc thẳng đến Thương Châu, một là nhìn có thể hay không từ có đương đại Mạnh Thường Quân danh xưng Sài Đại quan nhân nơi làm chút lập nghiệp tài chính, thu được chút chống đỡ; hai là mở mang kiến thức một chút Thương Triệu quản lý dưới hương dã.

Quần tử lực nghệ. Cổ đại người đọc sách có tập võ nội dung, có công danh sĩ tử có bội nghi kiếm tập tục cùng tư cách. Vương Luân tự giác vẫn còn có chút phòng thân bản lĩnh, có thể lãnh đạo giặc cỏ son tặc làm phiên sự nghiệp.

Một đường lên phía bắc, ngày hôm đó qua một chỗ hoang dã rừng lâm.

Hai thổ dân cường nhân nhảy ra, một nắm đồn củi phù, một nắm tiểu bổng, tranh đấu kinh nghiệm phong phú, hung ác. Một phen tranh đấu, Vương Luân chỉ có mấy tay kiếm thuật, tiếc rằng đọc sách khuyết thiếu sức mạnh, hốt hoảng bại trốn.

Trung tâm lão bộc là cấp chủ nhân tránh lấy chạy trốn thời gian, phần đầu quên mình ngăn cản, ngã vào vũng máu.

Vương Luân bị cản đến hoảng không chọn đường, hướng về cò đại nơi sâu xa tán loạn để cầu ẩn thân.

Nguy cấp, đột nhiên quát to một tiếng. Một cái lớn lên hấn từ tại trong bụi cỏ hiện thân, trong miệng mắng: "Con mẹ nó. Cái gì điều thế đạo! Lão tử trốn này thuận tiện một thoáng cũng không được thanh tĩnh."

Quát mắng, duệ nhanh chân xông lên, một nắm chắc phách phù thủ đoạn, một quyền gấp mắt, đoạt được lưỡi búa vung lên hết nợ một cái, ném ra lưỡi

búa, ở giữa cướp đến dùng bồng giả ngực, cũng giết.

Suru cạo sạch sẽ hai cường nhân, không bao nhiêu tiền, hán tử mắng: "Cũng là cùng điên rồi. "

"A, cái kia thư sinh không cần sợ sệt, ta không phải cường nhân, bắt đồ tài hại mệnh."

Đại nạn không chết, tất có hậu phúc.

Vương Luân nghĩ đến đây, hốt hoảng tâm đi, trải qua này tao ngộ, chí khí đã tâm càng bức thiết, thấy hán tử một bộ chán nản chán nản dạng, nhưng một mặt chính khí chân chất, phán đoán không phải kẻ ác, thân thủ lại được, này không phải là ta cần gấp gây dựng sự nghiệp hộ pháp? Nổ lá gan lại đây bái tạ, bắt đầu xảo ngôn mời chào.

Trò chuyện một phen, hán tử gọi Tống Vạn, nhân thân thể lớn lên hơn người, có bá khí lực cùng võ nghệ, hồn hiệu 'Vân Lý Kim Cương', thể đạo không được, khổ không kén sinh nhai, chuẩn bị nướng nhờ vào hùng hồn Sài Đại quan nhân mạng sống.

Trời ban ta vậy!

Vương Luân đại hỷ.

Bởi vậy, kết bạn ra đi.

Vương Luân hữu tâm, không tiếc tiền tài, hào phóng quân Tống Vạn tiêu tốn, cũng khoe khoang học thức kiến thức. Tống Vạn bội phục cảm kích sau khi cũng sinh lạc thảo tạo phản tư tưởng, tự cảm thô bỉ, dần dần nhận Vương lão đại.

Sau lại gặp phải đồng dạng bọn Sài Tiến cầu sinh chán nản hán tử —— 'Mô Trước Thiên' Đỗ Thiên.

Tống Vạn thấy người này giống như chính mình thân thể lớn lên hơn người, võ nghệ tương đương, tính khí hợp nhau, hồn hiệu gần gũi, liền thành tâm kết làm bạn tốt. Tại hán khuyên bảo cùng tại Vương Luân có ý định lấy lòng mời chào dưới, Đỗ Thiên cảm giác ký sinh Sài Tiến môn hạ cũng không phải lối thoát, càng không phải kế hoạch lâu dài.

Nếu quan phủ không khiến người ta dễ chịu, không bằng đơn giản phản, bằng võ nghệ giết phú tế bản, cạn chén rượu đầy, ăn từng miếng thịt lớn, đại xưng phân này, rơi vào khoái hoạt, chết rồi cũng không uống công sống cả đời, cũng nhận lão đại.

Vương Luân cảm giác tả hữu kim cương hộ pháp có, đây là thiên ý tác thành, hết thấy đều sẽ có, càng thêm hùng tâm vạn trượng.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 56: Cảnh giới khác nhau

Thương Triệu tập đoàn có hai đại thiên sứ —— Vô Lượng đạo trưởng, Sài đại quan nhân.

Triệu trang không thể tự kiểm chế đứng ra làm tao kỳ sự tình, do hai đại thiên sứ hoàn thành.

Ở thời đại này, thần đạo tín ngưỡng sai biệt, nhưng chinh phục thế giới, cũng chắc chắn ảnh hưởng sâu xa.

Lấy cường thịnh thần đạo tín ngưỡng làm việc, không có so ảnh hưởng này lực, sức hiệu triệu càng to lớn hơn, cũng không có so này dễ dàng hơn khiến người ta tiếp thu tín tưởng.

Dường như trích bụi thần tiên vô lượng, bất kể là khí chất hình tượng, vẫn là lòng dạ khí phách kiến thức khẩu tài nhân lực thủ đoạn, đều là tốt nhất chỉ tuyền, thêm vào một thân cường hân võ công, do hán phụ trách thu thập thiên hạ thông minh có chí bản hàn hoặc khát vọng đọc sách hải tử, tại tử vong tuyền trên giấy dựa vị thành niên lang thang cô nhi, kẻ sinh nhai bị thăm cô nhi quả phụ, người giỏi tay nghề, có chí thay đổi xã hội người đọc sách. . . Không có gì bất lợi.

Triệu Nhạc nói: Đông Phương biển xanh đại địa đều là chúng ta. Thế giới tại chúng ta dưới chân.

Vì lẽ đó, những năm này, vô lượng đầu chân đạp khắp Đại Tống, sau đó là Tây Hạ, Đại Liêu, thậm chí Tây Vực càng xa, hơn có Thương Triệu mạnh mẽ tài lực vật lực nhân lực cùng mạng lưới tình báo chống đỡ, như từ bi độ thế tán tài thần tiên, coi trọng mục tiêu liên lượng lớn nâng đỡ, tất tiền giải cứu

cấp, chỉ điểm sai lầm cứu trợ lâu dài.

Một nhóm lại một nhóm khát vọng sinh hoạt thay đổi hạ tầng người tại vô lượng chỉ điểm dưới sự giúp đỡ, do Thương Triệu tập đoàn thương mại đoàn đội chuyển giao đến đại bản doanh, từ đây giải thoát cực khổ, thu được giấc mơ sân khấu.

Triệu Nhạc nói: "Mỗi người linh hồn đều là thần. Người nhất định phải tin tưởng chính mình giáng sinh thế gian này, trời xanh tất có thâm ý. Mỗi cái sinh mệnh đều có giá trị, phổ thông hơn nữa cũng không muốn ngưng ngừng phi bạc."

"Lâu cao do dân chúng thành lập. Lịch sử hoa chương do dân chúng soạn nhạc. Văn minh huy hoàng do dân chúng sáng tạo. Tích thủy hội tụ thành biển xanh. Chòm sao hồi tụ mới là xán lạn vũ trụ. Bình thường bên trong tự hiện ra vĩ đại. Không thể tượng mặt trời như vậy chói mắt. Phổ thông cũng có thể lóe sáng tinh không. Công tích vĩ đại là mỗi một cái vẫy vẫy nhiệt lệ huyết mô hôi hoan hô phấn đấu giả cộng đồng sáng tạo. Công thành danh toại danh sách bên trong có hết thấy khổ cực phấn đấu giả tên. . . . Tự tin, kiên cường, quý trọng thời gian, không có gì lo sợ, tin tưởng tương lai tại trong tay mình, tin tưởng mình có thể sáng tạo tương lai. Tin tưởng mình có thể vượt qua tự mình, vượt qua bình thường, quay về thần vị. Tin tưởng chính mình."

Ở cái này không có xe thể thao máy bay tư nhân du thuyền, kéo không ra hưởng lạc chênh lệch thời đại, Triệu Nhạc rất dễ dàng liền có thể thỏa mãn người theo đuổi cần, để mỗi người đều cảm giác được sinh mệnh ý nghĩa cùng hy vọng.

Cho dù là đến mấy bay ô tô chạy khắp nơi hậu thế, Triệu Nhạc cũng tự tin chính mình sáng lập bên trong thế giới, mỗi cái đi theo quốc dân cũng có thể cảm nhận đến khổ cực cống hiến ý nghĩa.

Thế giới chứa tể thành viên, tự nhiên hẳn là hưởng thụ đến Trái Đất nhất đẳng công dân nên có đãi ngộ.

Mở mắt xem thế giới, chu du thế giới, nắm giữ thế giới, cũng là đối với công dân vĩnh viễn phúc lợi quốc sách.

Triệu Liêm nói: "Đang làm việc trên, năng lực không địch lại thái độ; tại thành công trên, tài hoa không địch lại nhận độ; tại tri thức trên, uyên bác không địch lại chiều sâu; về mặt tư tưởng, nhạy cảm không địch lại độ cao; tại làm người trên, khôn khéo không địch lại khí độ; tại làm việc trên, tốc độ không địch lại độ chính xác. Chế tạo hạnh phúc từ tự mình làm lên."

Bọn nhỏ ở đây vui sướng an tâm đọc sách, tại nhân sinh đạo sự kiện tri chỉ điểm cho, chậm rãi tìm kiếm thích hợp sự phấn đấu của chính mình phương hướng, chuẩn bị lớn lên giương ra thân thủ, làm ngời cũng được, trụ cột cũng được, tại thích hợp cương vị trên phát sáng tỏa nhiệt, làm ra cống hiến, cũng thu được sinh hoạt tài nguyên, xã hội tôn trọng.

Thông minh cần lao nhưng khôn cùng chán nản ăn bữa nay lo bữa mai, hoặc địa vị thấp hèn người giỏi tay nghề ở đây thu được từ cổ chí kim chưa bao giờ có tôn trọng ca ngợi dựa vào trọng địa vị, mặc sức tùy ý, cuộc sống hạnh phúc.

Có chí người đọc sách ở đây một lần nữa nhận thức thế giới, học tập kiến thức mới, đáp nặn mới linh hồn, đi tới thích hợp bản thân bước đầu thực tiễn mới sân khấu.

Cũng không phải mỗi người đàn bà đều có Triệu Nhạc thân bà nội Ninh thị như vậy làm bằng sắt ý chí và thông minh có thể nhiệt tình. Trong nhà không còn trụ cột, dựa vào trống rỗng dột không cách nào nuôi nấng nhi nữ, không cách nào sinh tồn thể thảm tuyệt vọng quả phụ môn ở đây tiến vào nhà xưởng, từ đây liền có thể dễ dàng nuôi sống cả nhà, tìm tới bảo đảm, tìm tới tôn nghiêm, tìm tới tự tin, cũng có thể tìm tới bầu bạn cùng hạnh phúc.

Có Triệu trang toàn thể che chở trợ giúp, nơi này tất cả mọi người cũng không tiếp tục sợ cực khổ bất lực.

Nhìn thấu tàn khốc thế tục, tâm lạnh lẽo cứng rắn, huyết nhưng nhiệt vô lượng mỗi lần về Triệu trang, đều sẽ thu hoạch tràn đầy cảm động phản chấn cùng cảm xúc mãnh liệt. Làm được càng hằng say.

Dựa vào thân phận đặc thù, Sài Tiến chủ yếu phụ trách thu thập vũ lực, nắm giữ lực làm động thái.

Nghe được Vương Luân ba người tên, Sài Tiến lập tức mở ra Triệu Nhạc tả tở danh sách kia, nở nụ cười.

Rất nhiệt tình khoản đãi mấy tháng, cùng Vương Luân uống rượu nói chuyện trời đất, du ngoạn Thương Châu. Chậm rãi nhận rõ Vương Luân bộ mặt thật, Sài Tiến cười thán: Nhìn xuống kiểm điểm muôn dân. Giao hoạt tiểu Triệu Chân thần đồng vậy.

Vương Luân cuồng đến hải lòng, trải qua khoan khoái, nhất thời như phiêu đám mây, có chút vui đến quên cả trời đất.

Tổng Vạn Đỗ Thiên lại bị thôn trang hảo hán võ nghệ hấp dẫn, làm cường đạo muốn chém giết, muốn tại ánh đao bóng kiếm kim qua thiết mã bên trong sinh tồn, muốn ngồi ổn vị trí, cũng phải từng có ngành bản lĩnh, lưu phù tích cực học tập.

Chờ Vương Luân tiếp nhận tài trợ nặng trĩu trích bạc, hùng tâm bừng bừng bước lên tạo phản đại nghiệp lữ đồ, cũng không biết phân phối phác dao tả hữu kim cương hộ pháp đã thành Thương Triệu khác một cái nội tuyến.

Tại Sài phủ, có so sánh, hẳn cay nghiệt hẹp hòi ích kỷ cực đoan vô tình tính tình rất dễ dàng bị nhìn ra. Có cứu mạng hộ tống chi ân, Đỗ Tổng hai người cũng không nợ hẳn cái gì, phản bội không gánh nặng.

Ba người trở lại Sơn Đông, trước tiên đi tới Vương Luân coi trọng nhất Nhị Long Sơn, nhân Đặng Long cảnh giác không nạp, tặc chúng, sơn trại dễ thủ khó công, không thành sự, lại tìm chỗ đứng, gặp phải chặn đường 'Tiểu Bá Vương' Chu Thông.

Chu Thông cái kia tam lưu thậm chí bốn lưu thân thù, cười ngửa cũng không phải bây giờ Đỗ Tổng hai cự hán một người đối thù, huống hồ là song binh, bị Đỗ Thiên tìm cơ hội một cái miễn cưỡng duệ xuống ngựa đến.

Chu Thông rất thức thời, có Thanh Phong Tam Ác Hồ là lân, đang cảm giác sâu sắc thể đơn lực bạc, vừa nghe ba người muốn tìm núi lạc thảo, lập tức biểu thị chính mình nguyện lùi làm Tiểu Tứ nghênh ba vị hảo hán lên núi.

Vương Luân xem Đào Hoa Sơn hiểm ác, giao thông thuận tiện đánh cướp, đặt chân có thể, nhập bọn làm đại vương, Tổng Vạn lão nhị, Đỗ Thiên lão tam, tất bạc cấp tốc thu nạp trên núi đầu mục, không tưởng Chu Thông.

Hắn không biết không có kiến thức khuyết chủ kiến Đỗ Tổng hai thô hán nhưng là có ý định dẫn hắn đến đây, chìm đắm làm đại vương thích ý, đã quên tìm kiếm càng tốt hơn chỗ đứng sự tình, cũng phai nhạt dã tâm, triệt để bị trở thành họa thể giặc cỏ.

Triệu Nhạc mượn Sài Tiến tay mạnh khỏe này viên cái đỉnh.

Hắn quan tâm phong Vân đại nhân vật Tổng Giang rốt cục có động tĩnh.

Từ khi gián tiếp tại Triệu Nhạc này bị thiệt thòi, Tổng Giang bị kích thích đến không nhẹ, cảm giác sâu sắc sỉ nhục vô lực, mệnh như giun dế, cũng chịu đến dẫn dắt, quan trường không cách nào có thành tựu, tiền đồ vô vọng, vĩnh viễn so không được Thương Triệu, danh vọng cùng vũ lực thể lực đồng dạng hữu hiệu, hắn là có cơ hội nghiền ép Thương Triệu, chỉ ít tính mạng sẽ không cái kia dễ dàng bị người lấy đi. Hắn càng ngày càng coi trọng cùng người giang hồ kết giao, yên lặng mở rộng nhân duyên cùng lực làm sức ảnh hưởng.

Không cam lòng bình thường, tâm có chí lớn, trăm phương ngàn kế.

Son Đông 'Cấp Thời Vũ', hiểu nghĩa Tổng Tam Lang tên tuổi càng ngày càng vang dội.

Giao tiếp diện quảng đại, lại muốn làm hiệp nghĩa hào khí 'Cấp Thời Vũ', tương ứng, chi cũng lớn hơn, lợi dụng chức vụ chi liên làm đến đúng lúc nơi đều bồi tiến vào, có lúc còn còn thiếu rất nhiều, đến trong nhà cấp lại.

Tiếp tục như vậy không được. Liên lụy trong nhà là vì bất hiếu, cũng có vẻ quá vô năng.

Hắn cùng nghĩa khí trước tiên Tiểu Cái gia tăng quan hệ, trong bóng tối lợi dụng chính mình lực làm mạng lưới liên lạc cùng xã sẽ ảnh hưởng lực, khai thông tiêu tống con đường, càng nhiều hỗ trợ Tiểu Cái xử lý một ít hàng lậu, tìm chút trợ cấp.

Buôn bán không phải tốt lắm ra.

Tiểu Cái thân là cường hào, sức mạnh hơn người vũ lực cường hãn, có tâm phúc trang đỉnh tay chân mới kháng nổi.

Tổng Giang không được. Thủ hạ khuyết thiếu đặc lực giúp đỡ cùng trung thành tuyệt đối bảo tiêu liên thành vấn đề lớn.

Hắn đang ở nhà môn, không thể muốn lúc nào làm việc tư liên lúc nào làm, cũng bất tiện mọi chuyện đứng ra tự thân làm. Như vậy không chi phân, cũng dễ dàng bại lộ hoặc phát sinh nguy hiểm.

Nhất định phải khuấy lên mưa gió dân gian đại nhân vật, lúc bắt đầu nhất định muốn cái gì đến cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 57: Lão lạt Tổng Giang

Ngày hôm đó, lại một cái giang hồ hảo hán mộ danh mà tới.

Là cái cự tuổi trẻ hán tử, bồi cung nắm thương, nhưng rất chán nản.

Tổng Giang cho rằng lại là đến tống tiền, khách khí tiếp đón ăn cơm chuẩn bị đào bạc đưa đi.

Hán tử kia cảm chuyển động, muốn đem Tổng Giang do ngắn hạn cơm phiếu đổi thành trường kỳ.

"Nghe tiếng đã lâu Tổng Công Minh hiệp nghĩa nhân hiệu Đại Danh, tiểu nhân Vương Tứ nguyện đi theo hai bên ra sức trâu ngựa."

Không có rẽ không thức chán nản hảo hán nương nhờ vào tự nhiên hoan nghênh. Đang cần nhân thủ đây.

Chỉ là người bản lĩnh kiểu gì a?

Vương Tứ?

Chưa từng nghe nói.

Rác rưởi, ta Tổng Giang sao có thể thu nhận giúp đỡ?

Dùng người, còn chưa đủ mắt mặt tiền.

Ta bạc không phải đến không. Hoa bạc không thiệt thòi mới tốt. Người vẫn là nắm ít bạc xa xa rồi đi, đi được càng xa càng tốt, thay ta càng xa hơn đương danh lập vạn mới không phụ lòng ta mảnh này tâm.

Vương Tứ ở trong xã hội hỗn ít ngày, biết muốn có trường kỳ cơm phiếu, đến hiện ra bản lĩnh.

"Tiểu nhân hồi bé hảo thương bông bán tên, người đưa hồn hiệu 'Trại Bá Đường'. Nguyễn hướng về Công Minh ca ca hiện xấu."

Bá tướng là người nào?

Tùy mặt Đường sơ, thế lực to lớn nhất Ngõa Cương núi nghĩa quân thủ lĩnh Lý Mật thủ hạ có cái tâm phúc đại tướng gọi Vương Bá Đường, nhân xưng thương tên song tuyết, dũng mãnh hơn người, cũng có mưu kế, đối với Lý Mật không thể dùng trung thành tuyệt đối hình dung, hẳn là khẳng khái một mực. Lý Mật cũng phi thường tín nhiệm dựa vào tròng hấn. Cuối cùng hai người hàng Đường lại phản Đường, Vương Bá Đường giảng nghĩa khí, chí tử không phản chủ, chết ở một khối.

Tổng Giang rõ ràng cái này, vừa nghe nhất thời thấy hứng thú.

Thật muốn là Vương Bá Đường tự nhân vật, người không để lại, cũng phải nghĩ cách lưu lại người của người cùng tâm.

Tổng Giang tự tin có này thủ đoạn.

Ở trong lòng hấn có cái lý tưởng nhất Vương Bá Đường thức nhân vật, chính là kết bạn 'Tiểu Lý Quảng' Hoa Vinh.

Chỉ là Hoa Vinh là quan quân, xuất thân tướng môn, thân phận địa vị cao hơn hấn, căn bản thu không được.

Tổng Giang không phải như vậy yêu thích Hoa Vinh, sớm tính toán được rồi, hiện tại bày ra nhân nghĩa cùng kiến thức hoài bão, khiêm tốn thành lòng kết giao, sau đó vạn nhất đi tới một con đường khác, đương nhiên phải dùng tất cả thủ đoạn kéo Hoa Vinh nương nhờ vào, cũng vững vàng khóa chặt hấn làm ta Tổng Giang bản Vương Bá Đường.

Trước mắt có thể có cái thay thế phiên bản trước tiên dùng, cũng là việc vui một việc.

Khách khí vài câu, tìm thử một lần. Tổng Giang cao hứng.

Tài bản cung khá lắm!

Không sánh được Hoa Vinh, cũng đã rất hiếm có rồi. Này cung sẵn không sánh được quân đội chế tạo cung, cũng ảnh hưởng phát huy. Thương pháp tốt xấu không đoán ra được, xem đùa đến đẹp để uy phong, hẳn là không kém.

"Ha ha. . . Tổng Giang chỉ là bé nhỏ tiểu lại, không có cái gì tiền đồ, dùng tráng sĩ, chỉ sợ oan ức tráng sĩ. Tráng sĩ bản lĩnh như vậy, làm sao không đi đầu quân, kiến công lập nghiệp cũng bác cái vợ con hưởng đặc quyền?"

Vương Tứ thờ dài: "Tiểu nhân là Tây Bắc người, đầu Tây Quân rất thuận tiện. Có thể quân ngũ cơm cái nào ăn ngon như vậy? Ra trận đánh trận nguy hiểm không sợ, sợ chính là liều mình báo quốc, lập công lao cũng toi công, cái tiện nghi những cây lớn rễ sâu tướng môn. Tiểu nhân như vậy xuất thân, ở trong quân nào có ngày nổi danh. Một không lưu ý ác thượng quan, bị tùy tiện một đao chém, rất thông thường. Bị chết không đáng. Bị chết oan uổng."

"Công Minh ca ca đức tên lan xa. Tiểu nhân cùng nhau đi tới, không biết nghe qua bao nhiêu lần tán tụng, ngưỡng mộ không ngớt, nếu có thể tập trung vào môn hạ thường bạn ta hữu, chính là làm một người gã sai vặt, tiểu nhân cũng thích thú."

Tổng Giang lại nhìn Vương Tứ, tiểu tử tướng mạo thanh minh, không mang theo liệt tướng, miệng xảo cơ linh.

Có thể dùng. Có thể dùng. Đang thích hợp trợ giúp xử lý cái kia chút kinh doanh.

"Tráng sĩ nếu tâm ý đã quyết. Tổng Giang hà hạnh vậy."

Vương Tứ lập tức ngoan ngoãn quỳ lạy: "Tiểu nhân thề sống chết cống hiến cho chủ nhân."

Đây là nhận chủ tớ quan hệ.

Tổng Giang càng rót đầy hơn ý.

"Vương Tứ a, cũng đừng 'Trại Bá Đường'. Cỡ lớn liền khiến Vương Bá Đường là thích hợp."

Câu này ngữ khí tùy ý thân thiết mà nói, tại Vương Tứ nghe tới liền như là trong nhà anh minh trưởng bồi thân cận, tán thưởng, tán thành, yêu thích. Đây chính là đại danh鼎鼎 'Cấp Thời Vũ' nói, nhất thời kích động phi thường.

Tổng Giang dễ dàng liền dừng trái tim của hắn.

Cái này Vương Tứ chính là sách bên trong mê rượu say rượu thất tín, hại 'Cửu Văn Long' Sử Tiến cái kia gã sai vật.

Nhưng tương tự người, tại không giống lãnh đạo thủ hạ có thể phát huy không giống tác dụng.

Tổng Giang cùng Sử Tiến tại ghi nhớ dùng người trình độ trên cách biệt quá xa. Sử Tiến dùng không tốt Vương Tứ, đưa tới họa diệt môn. Tổng Giang nhưng dùng đến thuận lợi, không chế được bền chắc. Từ đây có thêm cái trung tâm đặc lực tôi tớ.

Ngày này, Tổng Giang biết được huyện Thi Văn Bản bí mật sai phái, thời điểm Huyện lệnh trên Đông Kinh tặng lễ.

Đồ đầu Chu Đồng hộ tổng, mang hai cái nha dịch đánh xe bồi hành.

Ngày đi đêm nghỉ, dọc theo đường đi gặp phải mấy nhỏ lông tặc, không cần Chu Đồng ra tay, Vương Tứ muốn biểu hiện trung tâm làm chủ cùng bản lĩnh, luyện thương thí tên liền giết tẩn đi.

Chu Đồng phúc hậu, tán thưởng Vương Tứ chịu khó trung tâm có bản lĩnh, chúc mừng Tổng Giang có này tôi tớ.

Tổng Giang trong lòng đắc ý, nhưng cười nghiêm mặt nói: "Hiện đệ chỉ nói đúng phân nửa. Tổng Giang có tài cán gì? Có thể cùng hiện đệ như vậy anh hùng đồng liêu cộng sự, ngày ngày ở chung, có thể có Bá Đường như vậy tráng sĩ làm bạn, Tổng Giang chỉ hạnh vậy. Trời xanh chờ Tổng Giang xác thực không tệ. Cảm ơn ông trời ân oán oán."

Nói tới hai người không khỏi nghĩ lại Tổng Giang nhân đức chỗ tốt, trong lòng cái kia nóng hổi a, đối với Tổng Giang lòng dạ càng ngày càng bội phục, càng ngày càng thân cận hoặc trung tâm.

Tới gần Đông Kinh, nhiệm vụ có thể hoàn thành rồi, đoàn người căng thẳng thần kinh nói lòng ra.

Đi ở râm mát Xích Tùng Lâm bên trong, Chu Đồng cảm thán: "Không nghĩ tới phồn hoa kinh thành lân cận lại cũng có thể có này tảng lớn cổ lâm. Công Minh ca ca mời xem, cây kia chỉ sợ đã mấy trăm năm tuổi rồi, thực sự là hiếm thấy."

Tổng Giang cười nói: "Huynh đệ là lần đầu tiên tới không khỏi ngạc nhiên. Ngược lại cũng không vội vã chạy về. Chúng ta không ngại ở thêm mấy ngày, cũng tốt kiến văn rộng rãi một phen Đế Đô phồn hoa."

Chu Đồng phù cần cười cợt, đột nhiên nói: "Tuyệt đối đừng gặp binh tai. Không phải vậy, mảnh này tốt lắm liền thành công thành lợi khí. Mát mẻ mỹ cảnh thành nhân gian thâm kịch đồng lứa "

Hung tự chưa lạc, trong rừng thoát ra hai che mặt hán tử, đều nắm phác đao, một tiếng không phát hung mãnh đập tới.

Kinh thành phụ cận lại cũng có giặc cướp? !

Mọi người kinh ngạc không thôi.

Chu Đồng nhiều năm cùng tội phạm giao thiệp với, phản ứng cấp tốc, nhận lại đao tại tay, một bên ngênh một bên hét lớn: "Hai tặc chỉ sợ bản lĩnh không kém. Một đường đều là Vương huynh đệ ra tay. Ta ngựa tay, đơn độc gặp gỡ bọn họ."

Đào mắt ánh đao soàn soạt, ba người chiến làm một đoàn.

Tổng Giang lúc này mới có đến thấy rõ hai tặc một đầu trực tự cái hòa thượng, một cái khác tự cái đạo sĩ.

Hòa thượng thân bằng đặc biệt tráng kiện, lộ ra nửa bên mặt, có được mi như tất quét, mặt tự mặc trang.

Lúc này bất quá cuối tháng tư, khí trời sạ ẩm còn hàn. Người này nhưng chỉ áo đơn, lòng dạ bán sườn, lộ ra loạn sinh đen thui lúi lổng ngực, gập ghềnh nhấp nhô một thân dữ tợn, bộ ngực dưới lộ ra hắc cái bụng đến.

Vừa nhìn chính là lực sĩ.

Đạo sĩ vóc người cao gầy, khuôn mặt ác xấu, hai mắt âm lệ linh hoạt.

Điều này cũng không phải cái thiện tra.

Hai người một cái lực mãnh đào trùng, đón đánh ngạnh khảm, đầu đá lung tung, đặc biệt hung mãnh; một cái thân thể nhanh nhẹn linh hoạt, bốn tung nhảy lên, linh hoạt du đấu, tận dụng mọi thứ, thảnh thơi không tập tập kích.

Bọn họ phối hợp hiểu ngầm, cùng dùng sở trường, tổ hợp lên lực sát thương rất cao.

Chu Đồng vừa lên tay, nhất thời không thích ứng, càng bị đánh cho liên lùi mấy bước, bị đặt ở hạ phong.

Tổng Giang lấy làm kinh hãi.

Chu Đồng, hẳn biết rõ, tướng mạo nghĩa khí tượng Quan Công, bản lĩnh cũng giống, tuyệt đối hảo thủ.

Lôi Hoành anh hùng, bản lĩnh lớn tính khí lớn, tỷ thí bình thường không gặp cái gì, thật náo lên căn bản không phải là đối thủ của Chu Đồng. Hai người này lại có thể giết đến Chu Đồng ngàn cân treo sợi tóc, coi là thật tuyệt vời.

Lục lâm thường thức: Tăng đạo ni dám luân dao hành hung, tất có bí kỹ kẻ bên người, đều không phải dễ chọc.

Mất thấy đến kinh thành, tuyệt đối đừng tại thời khắc sống còn có chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 58: Kiêu hùng cất bước

Tổng Giang không khỏi bắt đầu lo lắng.

Miết mắt thấy đến bên người Vương Tứ. Diệu tên ở bên, Chu Đồng vũ dũng, còn có hai có mấy lần nha dịch hảo thủ trợ trận, liều cũng không sao, tâm lại trầm ổn hạ xuống, bạo gan cẩn thận quan sát.

Đầu mấy hiệp, Chu Đồng dần dần thăm dò con đường, thích ứng đầu pháp, trường đao triển khai, dần dần xoay chuyển bị động cục diện, chỉ là thần phục hắc hán lực cánh tay mạnh mẽ người gây linh hoạt tàn nhẫn, tốc thắng rất khó.

Sách bên trong ám hiệu, hai tặc chính là 'Sinh Thiết Phật' Thôi Đạo Thành cùng bạn gay tốt 'Phi Thiên Dạ Xoa' Khâu Tiểu Át.

Bọn họ nại không được giáo môn kham khổ gò bó, ý vào một thân công phu đi ra tự do lưu lạc giang hồ, kết bạn sau ăn nhip với nhau gặp lại hận muộn, chặt chẽ cấu kết đồng thời, mượn người xuất gia thân phận chung quanh giả danh lừa bịp, nhân ước ao Đông Kinh phồn hoa sinh hoạt mà đến, đang ở nơi phồn hoa nhưng chỉ có thể trông mà thêm giương mắt nhìn, muốn trực thuộc hưởng phúc, giàu có kiêu ngạo trong kinh tự quan đều không tiếp nhận, lập không được chân còn tao ngộ khinh bỉ trào phúng, trong lòng phần hận bất bình, chỉ được ra khỏi thành mưu sinh, chiếm lấy Ngõa Quán Tự, theo đuổi hưởng lạc, muốn lợi dụng Xích Tùng Lâm trong bóng tối làm xăng làm bậy, vừa mới bắt đầu cướp đường, cái bụng vấn đề không có giải quyết, lúc này còn không có thời gian lưu lạc tới cướp phụ lãnh nhạc.

'Sinh Thiết Phật' một thân hoành luyện công phu, hung tàn, lỗ mãng, thích giết chóc, tự dùng đao Lý Quỷ, chỉ là không có đầu óc, đánh trận không bằng Lý Quỷ có đầu óc không sợ chết, càng không hiệp nghĩa. 'Phi Thiên Dạ Xoa' Khâu Tiểu Át nhưng giáo hoạt, là tổ hợp người tâm phúc, khinh thân công phu tuyệt vời, đao pháp cũng không sai.

Đôi này kẻ hồ tổ hợp một ngạnh một hoạt, hỗ trợ lẫn nhau, xác thực khó đối phó.

Sách bên trong, dùng mãnh như Lỗ Trí Thâm cũng từng tại trong tay bọn họ bị thiệt thòi. Tuy là bởi vì đối bụng, có thể đối bụng đại hòa thượng cũng là thể gian hiểm có cao thủ, có thể thấy được một tăng một đạo tổ hợp bất phạm.

Tổng Giang thấy Chu Đồng dần dần ổn bên trong trận tuyến, trường đao ngang dọc chém đánh, không chút hoang mang, tạm thời tinh thần chấn hưng, giết ra hứng thú, càng đánh càng hăng, hẳn tuy không nhìn ra có thể hay không thủ thắng, nhưng liệu định không ngại, tâm càng trầm ổn, mắt nhìn này kỳ diệu tăng đạo tổ hợp, đột nhiên trong lòng hơi động.

Hai người này nhưng là hiếm thấy hảo thủ. Không phải Vương Tứ thương pháp có thể so sánh.

Nhìn bọn họ quần áo cổ xưa, rối bù, hiển nhiên khôn cùng chán nản, làm cường nhân, trải qua cũng không như ý, hẳn là mới vừa đi tới con đường này không lâu, ác tích không chừng, thanh danh không nổi, hay là còn có thể cải tạo.

Bọn họ tính tình lỗ mãng không tuân thủ giáo quy, lang thang giang hồ, không nhà để về, tuy hung ác, nhưng trở về gốc rễ chỉ là ham muốn rượu thịt sắc đẹp hưởng thụ, nếu có thể thu rồi, những ta bất tiện thò đầu ra, Vương Tử một người lại khó có thể bảo vệ ứng đối tư thương buôn bán giao cho bọn họ giúp làm, ta có thêm hai cái cường lực tay chân, lại lợi cho sự tình, bọn họ có tin tức nấu thân, có tiền hạng tiêu dùng, không tiếp tục lang thang quần bách, chẳng phải hai liền?

Tổng Giang cùng lục lâm người giao thiệp với hơn nhiều, hiểu rõ vô cùng loại người này trời sinh tính thích tốt cùng làm việc hình thức, cũng không e ngại, đối với những này thô bỉ không thức hạng người, cũng tự tin có thể bắt bí được.

"Hai vị hảo hán bản lĩnh như vậy, nhưng chán nản có thể đánh cướp cầu sinh, thật khiến cho người ta thương tiếc."

'Sinh Thiết Phật' giết đỏ cả mắt rồi, cũng không có cái kia đầu óc, đối với Tổng Giang bắt chuyện mắt điếc tai ngơ.

Xoay một vòng tùy thời tập kích Khâu Tiểu Át nhưng đầu óc tỉnh táo, nhìn phải hiểu.

Này rút quan dê mang theo một xe hòm xiềng, nhiều người cưỡi ngựa mang gia hỏa áp giải, khẳng định đủ phi, cướp một cái đủ tiêu dao khoái hoạt đã lâu, nhưng đáng tiếc điểm quan trọng quá đậm tay.

Này một cái trường râu mép hán liền khó có thể trừng trị. Nói thành như vậy dừng mảnh cũng không ngăn được. Nhìn cái kia đeo thương nắm cung tư điều chỉ sợ cũng là cái có chút bản lĩnh thật sự, vẫn tại tìm cơ hội ném đá giấu tay. Bọn ta ba người triển đấu đồng thời, hán mới không thể dễ dàng bắn cung. Lâu dần, chỉ sợ không để ý liền ăn một mũi tên. Dây dưa xuống, khí lực hết sợ giật tiền không được phân muốn làm mất mạng.

Đang cảm thán điểm bối không thể oán giận xã hội, hữu tâm lui bước, bỗng nhiên nghe được Tổng Giang cảm thán.

"Cầu quan, người chẳng lẽ mơ hảo cuồng bọn ta đầu hàng, tốt nắm thắng quan phát tài?"

Có đáp lại liền không sợ người không mắc câu.

Tổng Giang ánh mắt sáng lên, vuốt râu cười nói: "Vị đạo trưởng này chỉ sợ là ăn qua quan phủ mấy người thiệt thòi, mới nghĩ như vậy. Ta Tổng Giang tuy tại công môn, nhưng cũng hiểu đạo nghĩa hai chữ, chưa bao giờ trái lương tâm hại người. Tán các người anh hùng tuyệt vời, thương tiếc chỉ có bản lĩnh, phát ra từ chân tâm."

"Tổng Giang?"

Khâu Tiểu Át cầm một đao lùi về sau vài bước, vừa đảo quanh vừa cân nhắc: Nghe quen tai. . .

Đột nhiên nói: "Người là Sơn Đông cái kia được xưng 'Cập Thời Vũ', Hiếu Nghĩa Hắc Tam Lang Tổng Giang?"

Tổng Giang nở nụ cười: "Tổng Giang làm người tín nghĩa làm đầu. Chỉ là chút danh mỏng, giang hồ nâng đỡ thôi."

Khâu Tiểu Át thấy Tổng Giang thân người lùn hắc phong độ nhưng giai, hẳn là không phải giả mạo, lại nói: "Này điều thế đạo. Thương tiếc lại sao? Tổng Giang có thể sao?"

"Tổng Giang bắt tài. Nếu hai vị khẩn từ bỏ cỗ này tiết tiểu việc, tin được Tổng Giang. Bằng các người bản lĩnh. Ta định có thể làm cho hai vị trải qua phong quang thể diện, hơn tại đây hoang vu hẻo lánh nơi lung tung sống qua."

'Cập Thời Vũ' sức hiệu triệu tại Hà Nam cũng là có chút. Cùng được rồi Khâu Tiểu Át tâm khê nhúc nhích.

Tổng Giang thấy rõ, tạm dừng mọi thời cơ.

"Đạo trưởng xin mời nghỉ, làm cường nhân nào có kết quả tốt. Lại không nói quan phủ lòng bất. Chỉ giống như ngày hôm nay gặp gỡ cao thủ, không bị giết, muốn toàn thân trở ra cũng khó chứ?"

"Các người toàn bằng võ nghệ ăn cơm, một khi thương tàn, làm sao mưu sinh?"

"Cùng các người giao thủ Chu Đồ đầu, là Tổng Giang huynh đệ tốt, tuy cũng tại công môn, nhưng là vang dội hảo hán tử, bản lĩnh các người đã được kiến thức. Hẳn không tham công thích giết chóc, cùng những công môn bại hoại hoàn toàn không giống. Ta bên người huynh đệ có thần tiễn diệu kỹ, giương cung mà không bắn. Có này hai người, các người mới có thể đấu đến hiện tại nhưng bình yên vô sự."

"Tổng Giang tuy không tinh võ nghệ, nhưng xem phải hiểu. Các người sở trường tại có sở trường riêng phối hợp hiểu ngầm. Muốn phá giải, coi như không bắn cung. Nếu ta huynh đệ này cùng hai đồng liêu gia nhập, kiểm chế lại người."

"Không cần ta nhiều lời chứ? Nghe Tổng Giang một lời khuyên, dừng tay đi."

"Kinh Phật có văn, bỏ xuống đồ đao, lập tức thành phật. Chỉ cần quyết tâm sửa đổi. Có ta Tổng Giang tại, định chu toàn đến hai vị hảo hán như ý."

. . .

Bọn họ tính tình lỗ mãng không tuân thủ thanh quy, lang thang giang hồ, không nhà để về, tuy hung ác, nhưng trở về gốc rễ chỉ là ham muốn rượu thịt sắc đẹp hưởng thụ, nếu có thể thu rồi, những ta bất tiện thò đầu ra, Vương Tử một người lại khó có thể bảo vệ ứng đối tư thương buôn bán giao cho bọn họ giúp làm, ta có thêm hai cái cường lực tay chân, lại lợi cho sự tình, bọn họ có tin tức nấu thân, có tiền hạng tiêu dùng, không tiếp tục lang thang quần bách, chẳng phải hai liền?

Tổng Giang cùng lục lâm người giao thiệp với hơn nhiều, hiểu rõ vô cùng loại người này trời sinh tính thích tốt cùng làm việc hình thức, cũng không e ngại, đối với những này thô bỉ không thức hạng người, cũng tự tin có thể bắt bí được.

"Hai vị hảo hán bản lĩnh như vậy, nhưng chán nản có thể đánh cướp cầu sinh, thật khiến cho người ta thương tiếc."

'Sinh Thiết Phật' giết đỏ cả mắt rồi, cũng không có cái kia đầu óc, đối với Tổng Giang bắt chuyện mắt điếc tai ngơ.

Xoay một vòng tùy thời tập kích Khâu Tiểu Át nhưng đầu óc tỉnh táo, nhìn phải hiểu.

Này rút quan dê mang theo một xe hòm xiềng, nhiều người cưỡi ngựa mang gia hỏa áp giải, khẳng định đủ phi, cướp một cái đủ tiêu dao khoái hoạt đã lâu, nhưng đáng tiếc điểm quan trọng quá đậm tay.

Này một cái trường râu mép hán liền khó có thể trừng trị. Nói thành như vậy dừng mảnh cũng không ngăn được. Nhìn cái kia đeo thương nắm cung tư điều chỉ sợ cũng là cái có chút bản lĩnh thật sự, vẫn tại tìm cơ hội ném đá giấu tay. Bọn ta ba người triển đấu đồng thời, hán mới không thể dễ dàng bắn cung. Lâu dần, chỉ sợ không để ý liền ăn một mũi tên. Dây dưa xuống, khí lực hết sợ giạt tiền không được phản muốn làm mất mạng.

Đang cảm thán điểm bối không thể oán xã hội, hữu tâm lui bước, bỗng nhiên nghe được Tổng Giang cảm thán.

"Cầu quan, người chẳng lẽ mơ hão cuồng bọn ta đầu hàng, tốt nắm thắng quan phát tài?"

Có đáp lại liền không sợ người không mắc câu.

Tổng Giang ánh mắt sáng lên, vuốt râu cười nói: "Vị đạo trưởng này chỉ sợ là ăn qua quan phủ mấy người thiết thời, mới nghĩ như vậy. Ta Tổng Giang tuy tại công môn, nhưng cũng hiểu đạo nghĩa giang hồ hai chữ, chưa bao giờ trái lương tâm hại người. Tán các người anh hùng tuyệt vời, thương tiếc chỉ có bản lĩnh, phát ra từ chân tâm."

"Tổng Giang?"

Khâu Tiểu Át cầm một đao lùi về sau vài bước, vừa đảo quanh vừa cân nhắc: Nghe quen tai. . .

Đột nhiên nói: "Người là Sơn Đông cái kia được xưng 'Cập Thời Vũ', Hiếu Nghĩa Hắc Tam Lang Áp ti Tổng Giang?"

Tổng Giang nở nụ cười: "Tổng Giang làm người tín nghĩa làm đầu. Chỉ là chút danh mỏng, giang hồ nâng đỡ thôi."

Khâu Tiểu Át thấy Tổng Giang quan y thân người lùn hắc phong độ nhưng giai, hẳn là không phải giả mạo, lại nói: "Này điều thế đạo. Thương tiếc lại sao? Tổng Giang có thể sao?"

"Tổng Giang bắt tài. Nếu hai vị khẩn từ bỏ cỗ này tiết tiểu việc, tin được Tổng Giang. Bằng các người bản lĩnh. Ta định có thể làm cho hai vị trải qua phong quang thể diện, hơn tại đây hoang vu hẻo lánh nơi lung tung sống qua."

'Cập Thời Vũ' sức hiệu triệu tại Hà Nam cũng là có. Cùng đủ cùng sợ Khâu Tiểu Át tâm khê nhức nhích.

Tổng Giang thấy rõ, biết người này là then chốt, tạm dừng mọi thời cơ.

"Đạo trưởng xin mời nghỉ, làm cường nhân nào có kết quả tốt. Lại không nói quan phủ lưng bắt. Chỉ giống như ngày hôm nay gặp gỡ cao thủ, không bị giết, muốn toàn thân trở ra cũng khó chứ?"

"Các người toàn bằng võ nghệ ăn cơm, một khi thương tàn, làm sao mưu sinh?"

"Cùng các người giao thủ Chu Đồ đầu, là Tổng Giang huynh đệ tốt, tuy cũng tại công môn, nhưng là thế gian vang dội hảo hán tử, nghĩa khí so Quan Công, bản lĩnh các người đã được kiến thức. Hẳn không tham công thích giết chóc, cùng những công môn bại hoại hoàn toàn không giống. Ta bên người huynh đệ có thần tiễn diệu kỹ, thương hai vị anh hùng chán nản, giương cung mà không bắn. Có này hai người, các người mới có thể đấu đến hiện tại nhưng bình yên vô sự."

"Tổng Giang tuy không tinh võ nghệ, nhưng xem phải hiểu. Các người sở trường tại có sở trường riêng phối hợp hiểu ngầm. Muốn phá giải, coi như không bắn cung. Nếu ta huynh đệ này cùng hai đồng liêu gia nhập, kiểm chế lại người, "

"Không cần ta nhiều lời chứ? Nghe Tổng Giang một lời khuyên, dừng tay đi."

"Kinh Phật có văn, bỏ xuống đồ đao, lập tức thành phật. Chỉ cần quyết tâm sửa đổi. Có ta Tổng Giang tại, định chu toàn đến hai vị hảo hán như ý. UU đọc sách (www.uukanshu.com) "

. . .

Đến đôi này tăng đạo nương nhờ vào, Tống Giang cấp hai người thay đổi quần áo sạch, tìm địa phương uống rượu, cấp bạc một trận dao động làm cái bạn tốt huynh đệ, đường đường sống sót, có phúc cùng hưởng. Khiến cho hai tặc vui lòng phục tùng.

Chờ trở lại Vận Thành, hai tặc đã đổi với Tống Giang phục sát đất.

Tống Giang mò đúng hai người, thuê nhà đưa bạc cung ở lại chi tiêu, trong bóng tối sắp xếp hai người thay hấn cùng Tiểu Cái sự việc. Hai tặc nếm trái ngon ngọt, làm được khoái hoạt, càng ngày càng đối với Tống Giang trung tâm.

Tống Giang không còn Lý Quỳ cái này khẳng khẳng một mực tốt tay chân, nhưng thôi đi một đôi tác dụng càng rộng hơn hung hoành giúp đỡ, khó nói thiệt thòi. Đây chính là thời loạn lạc kiêu hùng số mệnh, cũng bắt đầu rồi khuấy lên phong vân chuẩn bị.

Triệu Nhạc sau khi biết, cũng không có cười thoải Tống Giang thu rồi cái kia hai kẻ hồ bại hoại là tiểu đệ.

Hắn biết, Tống Giang ở phương diện khác là cái gần như Tào Tháo nhân vật. Lấy Tống Giang năng lực đảm lược cùng thủ đoạn, một đảm thả xuống thu nhận tiêu chuẩn, nếu như nhưng đi tới con đường kia, nhất định sớm muộn hội tụ một đoàn giúp đỡ, hay là thực lực so sách Trung Đô mạnh hơn.

Ai nếu coi khinh cái này lùn đen, chuyện cười hấn, cười đến nhất định là chính hấn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 59: Thành sự giả đương vi tất vi

Có người đánh giá rằng: Thủy hử phạm là dùng đến "Xuất quỷ nhập thần", đều là siêu cao thủ nhất lưu.

Độc Long Cương dưới trang chủ Lý Ứng, một cái hồn thiết điểm cương thương, sau lưng phi đao năm thanh bách bộ lấy người, xuất quỷ nhập thần. Triệu Nhạc nhìn thấy chân nhân, không biết Lý Ứng có tính hay không siêu nhất lưu, biết quả thật có ngành bản lĩnh.

Lý Ứng là Lương Sơn hảo hán bên trong là không nhiều người văn võ song toàn, có thể đảm chức trách lớn.

Triệu Nhạc bội phục nhất nhưng là Lý Ứng là tối hiểu sinh tồn người tài ba.

Có người chuyện cười nói: Chiến loạn, anh hùng hảo hán đều chết. Chẳng phải anh hùng hưởng thụ thành quả.

Lý Ứng không tranh không cướp, đứng hàng địa vị cao. Lũ kinh nguyệt chiến, chiến công không nhỏ, luôn có thể toàn thân trở ra.

Điều này nói rõ cái gì?

Người này mình lấy hay bỏ chi đạo, có xử thế đại nguyên thì lại đại trí tuệ, tại không có tiền đồ giặc cỏ tập đoàn thâm tàng bất lộ, tình nguyện chôn không có năng lực cùng hào quang, nhưng bách chiến đến sinh, sống cho thoải mái, cuối cùng cũng được thiện quả.

Triệu Nhạc một cho thấy hợp tác ý đồ đến. Lý Ứng lập tức vui vẻ tiếp thu, không chần chờ chút nào.

"Chính là tất là. Trang chủ là thật anh hùng. Đây là, trang chủ sẽ không hối hận. Ta càng sẽ không."

Triệu Nhạc lược dưới câu nói này liền rời đi.

Như vậy người rõ ràng căn bản không chi phí thoại, hợp tác sau rất nhanh sẽ thiết thiết người mình.

'Quỷ Kiểm Nhĩ' Đỗ Hưng hỏi suy tư chủ nhân: "Chủ nhân vì sao phải đáp ứng tiểu ác bá?"

Lý Ứng nói: "Thái sơn áp đỉnh sao có thể chống cự? Còn nữa, nghe đồn không hấn là thật. Cái này ác danh so với thiện tên vang tiểu công tử cùng đại ca hấn như thế không đơn giản a!"

Lúc này, Hồ gia trang trong diễn võ trường, Đường Bản cùng nữ nữ chân dài Hồ Tam Nương đang đấu làm một đoàn.

Đánh một lúc, Hồ Tam Nương đột nhiên khiêu ra ngoài vòng tròn, quyết miệng nói: "Không đánh. Chán."

Đường Bân kinh ngạc nói: "Khỏe mạnh, làm sao đã nổi giận?"

"Hừ! Ngươi làm ta kẻ ngu si hay sao? Ý vào bản lĩnh lớn, tận trêu chọc ta."

Đường Bân cùng Triệu Nhạc quá lâu, đầu óc có không ít hiện đại tư tưởng, đoạn chính tốt đẹp thanh niên sớm học 'Xấu'.

"Khà khà, bản lĩnh không lớn, có thể học a. Tam muội người đẹp dễ thông minh, tư chất tốt, lại chăm chỉ hiếu học, lo gì không thể thành cao thủ? Đến, để Đường ca ca cố gắng dạy ngươi mấy tay tuyệt hoạt."

"Ai nha, ngươi giáo sẽ dạy chứ, làm sao còn muốn kéo ta tay?"

"Ta môn công phu này phải tay lấy tay giáo. Ta sư phụ chính là cái dạng này giáo ta. Không tin, ngươi hỏi Triệu Tam Lang. Hắn xem thường nói dối, nói tuyệt đối tin cậy."

"Này, tay lấy tay giáo, cũng không cần áp sát như thế chứ?"

"Công nhạc nói, nếu muốn học được biết, đến cùng sư phụ ngủ. Bọn ta sư huynh đệ đều là cùng sư phụ đồng thời ngủ. Tam muội là cô gái, ta chỉ có thể gần điểm giáo. Miễn cho ngươi không học được."

". . . Phi. Kẻ xấu xa."

"Ha, công nhạc nói kẻ xấu xa là người tốt, bị đổ kị (tính) vô năng trò gian mỹ nam làm khảm danh tiếng, mới bối này ác danh. Hắn oan uổng cái kia. Tam muội là cô nương tốt, không thể lại khuất người."

"Hừ, kẻ xấu xa có phải là người tốt Tam Nương không biết. Nhưng ngươi Đường Bân tuyệt đối không phải thứ tốt."

"Ai? Lời này nói. Oan uổng a. Thiên cổ kỳ oan chớ quá như vậy. . . ."

"Oan? Kêu ngươi càng oan."

Tam Nương vung vẩy Thương Triệu xuất phẩm nhật nguyệt song đao, sao sao vô cùng truy sát Đường Bân, thấy Đường Bân chân càng dài chạy trốn nhanh, lại lấy ra tuyệt chiêu, không phải đồ miên bộ sách, mà là Thương Triệu xuất phẩm đồ ni lông bộ sách bắt.

Bộ sách không chỉ sách khó chặt đứt, trên cũng có hai mươi bốn thanh móc câu, chống phân huỷ chống gì càng thêm sắc bén, thấy thịt liền chui, thuộc về chân chính trong lên sau đó đối phương không dám động, không thể làm gì khác hơn là tùy ý kéo dài phiên.

Hai người tập võ đùa giỡn đấu võ mồm, tình ý dần thâm. Hồ lão thái công đồng ý. Hồ Thành càng không có ý kiến.

Cứ việc Hồ Tam Nương còn vị thành niên, Đường Bân tin thủ Thương Triệu hôn nhân truyền thống phải đợi mấy năm mới kết hôn, nhưng muốn sớm một chút định ra việc này, chạy về nhà cùng phụ mẫu đề.

Đường mẫu tin tưởng nhi tử ánh mắt, nhi tử hạnh phúc là tốt rồi, không có cái gì không đồng ý.

Nhưng Đường phụ kiên quyết phản đối.

Là có trợ nhi tử hoạn lộ, hẳn muốn tại Tây Quân tướng môn tìm vợ, đã nhìn được rồi một cái, chỉ là nhân thân phận không đủ, nhất thời không dám dễ dàng tới cửa nói, mọi thứ xuất chúng nhi tử trở về, vừa vịn kéo đi biểu diễn một cái cầu hôn, con trai của nhậm đem Hồ Tam Nương khuếch đại đến bầu trời, cũng sao có thể đồng ý.

Đường Bân bất đắc dĩ, chỉ được theo trước đó chuẩn bị Triệu Nhạc ý đồ xấu đến.

"Cha, ngươi nếu không gạt đầu. Cái kia hài nhi cũng không trở về Tây Quân. Công Liêm Đại ca bây giờ chấp chương Thương Châu, đang cần người. Ta nương nhờ vào hắn, không bị khinh bỉ, cái gì đều hài lòng, còn bảo đảm mấy năm liền có thể lên làm tướng quân. Công Liêm Đại ca là phải làm Tề tướng. Hài nhi làm không được Dịch Công, làm Đại tướng quân có cái gì khó?"

Đường phụ rất rõ ràng nhi tử nói chính là sự thực.

Thương Triệu coi Đường Bân là nhi tử dưỡng. Tại Triệu Liêm thủ hạ làm, cái kia quan thăng đến không muốn quá dễ dàng.

Hắn thổi râu mép trợn mắt nói: "Cùng Văn Thành bá làm là làm quan nhanh. Có thể ngươi quan thăng đến càng lớn, càng không hòa vào Tây Quân, dẫn dắt không được hồ lang chi sư, làm không được dịch tướng quân thành tựu, có cái gì dùng?"

Kiều ngạo Tây Quân, binh lính bình thường cũng đem Đại Tổng những quân đội khác làm cận vệ. Đường phụ càng như vậy.

Đường mẫu ở một bên phiên đảo mắt: Tây Quân, Tây Quân, Tây Quân có cái gì tốt? Quan hệ phức tạp, khó có thể làm rõ làm rõ. Lập công nhiều hơn nữa to lớn hơn nữa cũng là nhân gia. Lão già liều mạng nửa cuộc đời, nhọc lòng ba lực, kiếm ra cái gì đến rồi? Không có căn không có dựa vào không nói, còn cả ngày đồng bốn tây bảo đánh trận, ăn phong uống sa, quá cực khổ nguy hiểm. Là một cái như vậy bảo bối, vạn nhất có cái sơ xuất, có thể gọi

ta sống thế nào?

Nàng quan tâm chính là nhi tử một đời có thể bình an khoái hoạt hạnh phúc.

Theo Triệu Công Liêm thắng quan phát tài, bình an, thuận thuận lợi lợi, thắng thần đẳng cao vị, phú quý không xuống Địch Thanh, gia đình hạnh phúc như ý, còn có thể quang tông diệu tổ, có cái gì không tốt?

Tốt nhất lão già đột nhiên thông suốt, cũng điều đến Thương Châu.

Có căn cứ dựa vào, thắng quan không nói, làm được hài lòng. Người một nhà cùng nhau vui vẻ hòa thuận, vậy thật là tốt. Còn nữa, Thương Châu phồn vinh giàu có, hoàn cảnh lại được, so này căn cứ nơi hoang dã cường gấp trăm lần.

Đường phụ thấy nhi tử khó chơi, phát ra tốt một trận hỏa.

Có thể Thương Châu bên kia mê hoặc thực sự quá lớn. Tiền cảnh quá tốt quá dễ dàng được. Nhi tử lớn rồi, cánh cứng rồi, kỳ thực từ đi tới Thương Triệu tập võ, cánh liền cứng rồi, nếu chính là không điểm cái này đầu, nhi tử giận hờn gia nhập Thương Châu quân, hẳn vẫn đúng là nắm nhi tử không có cách nào.

Lại nhìn bạn già cũng tại khinh bỉ chính mình không ngừng khinh thường, bị cô lập, chỉ được thỏa hiệp.

"Cưới cô nương kia có thể do ngươi. Nhưng nhất định phải cấp lão tử trở về làm lính."

Lão gia tử ngoài miệng cứng rắn hung ác, trong lòng làm sao thật không quan tâm nhi tử hạnh phúc, cố ý xin nghỉ, một nhà ba người mang theo quà tặng đi tới Hồ gia trang.

Chờ thật nhìn thấy anh tư hiện ngang đẹp để hiểu chuyện Hồ Tam Nương, không nói Đường mẫu vui vô cùng, tướng môn quan niệm Đường phụ cũng không khỏi mừng tit mất: Tiểu tử thú thật tình mất a. Cô nương này nhất định phải là ta con dâu.

Định thân, Đường phụ căn dặn nhi tử: "Tại đây bồi bồi Tam Nương, nhưng trên thu nhất định phải về nhà."

Đường Bản có vẻ không vui, nhưng không thể thật sự không hiểu, cũng có Thương Triệu nhiệm vụ bí mật trên vai, đáp ứng nhất định đúng giờ trở lại tham quân.

Một cách tự nhiên tác thành Đường Bản cùng Hồ Tam Nương, Triệu Nhạc rất hài lòng.

Lương Sơn hảo hán không có đại hậu phượng, ngày ngày đối mặt sinh tử đại chiến, nói đi là đi, ánh đao bóng kiếm xông Cửu Châu, lập gia đình sinh con đúng là loại trời buộc. Thương Triệu tướng sĩ không cần có này lo lắng.

Triệu Nhạc nhưng không hy vọng trong nhà tướng sĩ tượng Lương Sơn hảo hán như vậy tranh tướng đánh sạch cơn, là dân vì nước chinh chiến một đời, uy chấn địch đảm, máu nhuộm cát vàng, trôi hết giọt cuối cùng nhiệt huyết, nhưng rơi vào liền cái phù quan tể lĩnh kế thừa vinh quang hậu nhân đều không có.

Miệng của hắn hiệu là: Sự nghiệp thành công. Gia đình mỹ mãn. Hai người gồm nhiều mặt, mới là thật anh hùng.

Mỗi cái gia nhập người mới, chỉ cần số tuổi thích hợp, đều sẽ có trong nhà trường bồi đắp xúc kết hôn.

Đường Bản nhân phẩm, tướng mạo, võ công tài học, thắng nông thôn xưng bá vô tri nông cuồng đồ Chúc Bưu gấp trăm lần. Hồ Tam Nương đến này lương duyên, nên mỹ mãn hạnh phúc thay đổi vận mệnh bi thảm. Như vậy cũng đứt đoạn mất Độc Long Cương dưới ba trang liên minh. Nếu Chúc gia không thức thời, còn dám thị chúng cường bá, hủy chi đơn giản hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 60: Chiêu tài tiến hạ

Đường Bản ở tại Hồ gia trang, vui đến quên cả trời đất.

Triệu Nhạc tự sẽ không làm kẻ ác quấy rối một đôi tiểu tình nhân tại nhập thu trước nhiều tăng cường chút cảm tình.

Hắn đang bận bận bịu bên trong đột nhiên nghĩ tới một chuyện, đem Lý Quỷ Đặng Phi kêu đến.

"Thiết Ngưu, người chịu tội chạy. Trong nhà lão mẫu chỉ sợ lo lắng tưởng niệm ngày ngày gào khóc. Bây giờ dần xếp lại, mạnh mẽ nuôi gia đình, làm mau trở về kể đó mẫu thân huynh trưởng, miễn bọn họ chịu khổ chịu tội."

Lý Quỷ nghe xong lời này sững sờ một hồi lâu, đột nhiên đông một tiếng ngã quỵ ở mặt đất khóc thét nói: "Tiểu lão đại, ta Thiết Ngưu không có cướp sai người a! Nên cướp a. Không cướp sao được a. Sớm một chút cướp thật tốt a. Đời này số may a! Ta muốn cùng người cả đời a. . ."

Triệu Nhạc biết hiểu, cảm xích thành chí tâm, nghe hắn ăn nói linh tinh, nhưng bị chọc phát cười.

Đưa tay duệ lên Lý Quỷ, cười mắng: "Làm sét đánh không mưa, tại đây gào khóc cái gì? Tịnh mù làm lỡ công phu. Mau mau chuẩn bị bọc hành lý lên đường là đoan trang. Nhìn thấy lão nương huynh trưởng nhiều bởi cái không phải, nhiều gào khóc vài tiếng, gào khóc cái đủ, ảm áp lão lòng của người ta."

"Ai."

Lý Quỷ chưa từng biết điều như vậy nghe lời qua, mặt thân liền chạy.

"Trở về. Ta lời còn chưa nói hết đây."

"Ai. Ạch khả khả. . ."

Lý Quỷ gãi quai hàm lạng lẽ cười lại trở về.

Triệu Nhạc nhìn Đặng Phi.

Đặng Phi cười nói: "Tam Lang nhưng là muốn gọi ta bồi Thiết Ngưu đi một chuyến?"

"Ừm. Thiết Ngưu có án tại người, tuy không khó giải quyết, ta cũng không muốn đặc biệt phiền phức. Hắn tính tình đơn thuần lỗ mãng, lại tham rượu sợ ý, dễ dàng hồng việc. Có người một đường quản giáo chăm sóc mới có thể thuận lợi."

Đặng Phi gật đầu, cười nhìn nhìn Lý Quỷ nói: "Huynh đệ nghe thấy? Ta nhưng là phụng mệnh quản giáo."

Lý Quỷ khả khả nói: "Ta nghe lời. Nghe lời vẫn không được sao?"

Triệu Nhạc cười nói: "Mặt khác, Chu Phú có cái sự phụ gọi Lý Vân. Phú quý không vong ân nghĩa, hắn mấy ngày trước đây gửi thư giao phó huynh trưởng Chu Quý cơ giúp đỡ báo lại một, hai. Chu Quý đề cập với ta vài câu. Cái này Lý Vân là huyện Nghi Thủy Đô đầu, có người nói đối nhân xử thế thanh liêm chính trực liêm khiết, là hiếm thấy lương lại, bản lĩnh cũng có thể, đáng giá kết giao. Chuyến này, các người vừa vặn đi xem xem, thuận tiện giúp Chu Quý trước tiên đưa chút bạc."

Đặng Phi tâm lĩnh thần hội, cùng Lý Quỷ tìm Chu Quý sau lập tức lên đường, thẳng đến huyện Nghi Thủy, rất dễ dàng tìm tới Lý Vân Đô đầu gia.

Giao nhạt một phen, người này quả nhiên là điều lỗi lạc hảo hán tử.

Lý Vân làm trưởng cục công an không nắm tiền đen, còn muốn thỉnh thoảng trợ giúp gặp nạn bộ hạ, trong tay rất căng, tháng ngày trải qua kham khổ, nhưng biết được Đặng Phi ý đồ đến, nhưng kiên quyết không muốn bạc.

"Ta cùng Chu Phú tên là thầy trò, thật là nghĩa khí hợp nhau huynh đệ. Lại nói, ta bản lĩnh không ăn thua, chỉ bảo không được Chu Phú bản lĩnh thật sự, cũng không có dạy cái gì. Nay lễ tuyệt đối không thể được."

Làm quan, đặc biệt là làm huyện Đô đầu có thể không tham bi ái tài, tại đây điều thế đạo xác thực quá hiếm có.

Đặng Phi tới kính có phẩm đức người, đối với Lý Vân hảo cảm càng ngày càng mãnh liệt, thành tâm thành ý muốn kết giao, trò cười: "Bằng hữu có thông tài tình nghĩa. Chu Phú ca ca phát đạt. Chỉ là bạc xem nhẹ."

Nói thầm trong lòng: Tam Lang coi trọng người. Lòng tốt của người tháng ngày còn ở phía sau đây. Chút tiền này tính là gì?

Hai người một cái thành tâm khuyên thu, một cái kiên quyết không thu, tranh chấp không xuống.

Lý Quỷ nóng ruột về nhà, nghe được thiếu kiên nhẫn, mở ra trên bàn ba lô lộ ra bọc lớn bạc, trừng mắt Lý Vân nói: "Có tiền còn không tốt? Nhiều tiền như vậy, người còn không muốn, là thật tốt người, hay là chê thiếu?"

Ngày càng rắc rối, lại là một phen giải thích thoái thác.

Lý Vân bộ hạ trâu mắt to trùng hợp đến tìm Lý Vân báo cáo sự tình, vừa vặn nhìn thấy, nhìn ra mê tín mắt.

"Nhiều như vậy bạc a? Ai hào phóng như vậy? Không nghe nói Lý Đô đầu có cái gì phú quý thân thích. . ."

Nói sự tình, trong bóng tối quan sát tỉ mỉ Đặng Phi Lý Quý.

Hắn không nhận ra Đặng Phi, nhưng cảm giác Lý Quý tựa hồ có hơi quen mặt.

Rời đi Lý Vân gia, hắn không bỏ xuống được bọc lớn bạc, một đường cân nhắc, đột nhiên ánh mắt sáng lên: Đứa kia hẳn là giết người đang đào phạm Lý Quý. Cửa thành còn dán chân dung của hắn. Giặc này tư râu tóc đoản rất nhiều, tướng mạo trong trẻo không ít, có thể đường viên cùng ác tướng khó nén. Đối với nhất định là hắn. Nay thẳng đen chạy trên đường cũng không thành thật, không biết ở đâu trộm một đôi cùi phù một đường uy hiếp vơ vét người qua đường tiền tài, thoát được nhanh, bắt hắn không được, lẫn lộn cái 'Hắc Toàn Phong' hồn hiệu, đúng là đáng sợ. Không nghĩ tới lại tại đây đụng tới. Khà khà, hẳn là ta trâu mất to quả nhiên mất to sáng sủa, thời cơ đến vận chuyển muốn phát tài?"

Đào mất có ý đồ xấu.

Cáo Lý Vân thông phi.

Không có thông, có Lý Quý tại, cũng có thể vu cáo thành công. Vừa vặn đẩy ra cái này điều này cũng phạm pháp không cho làm, vậy cũng thuộc thương thiên hại lý thanh cao đứa ngốc Đồ đầu. Thay cái người rõ ràng đến làm, tháng ngày mới có thể dễ chịu.

Chỉ là Lý Vân là huyện Đồ đầu, chức quyền đặt tại cái kia, tại bộ khoái bên trong nhân duyên được, có uy vọng. Bắt hắn rất dễ dàng để lộ phong thanh, nếu để hắn phát hiện trước thời gian đào tẩu, chuyện tốt thành không, phí công một hồi.

Không thể dựa vào bộ khoái thành sự.

Tìm mấy cái huynh đệ đồng thời nắm chắc đồng thời phát tài?

Cái kia Lý Vân bản lĩnh cao. Sợ là làm bất quá. Lại có Lý Quý tên sát tinh này tại, cái kia đồ mất hẳn từ cảm giác cũng không là gì thiện tra. Chỉ sợ phát tài không được, phản làm mất mạng.

Tục ngữ có nói: Một người dắc đạo, gà chó lên trời. Phong kiến vương triều, chuyện như vậy quá tầm thường.

Huyện Nghi Thủy thuộc Kinh Đông Đông Lộ Nghi Châu Lang Gia quận.

Tọa trấn Nghi Châu Tri châu là Cao Cầu bản gia huynh đệ Cao Phong. Người này có chút viết văn, nhưng giống như Cao Cầu văn là bán điều tử, vũ rầm chó không kêu, nhưng không tự mình biết mình, có Cao Cầu dựa vào, rất ngông cuồng.

Cao Cầu rất rõ ràng người huynh đệ này là món đồ gì, thả Cao Phong cách Đông Kinh không gần không xa Nghi Mông khu vực vừa thuận tiện dẫn vật mờ tiền cùng chăm sóc, lại không dễ dàng chọc lửa thiêu thân, nhưng nơi đây dân phong cường hãn, sợ tọa trấn có sai lầm, đối với quan gia không tốt bàn giao, vận dụng quyền lực, Nghi Châu vũ lực phối chế không thấp.

Bình mã Đồ giám là biết binh Lý Phi Báo, vẫn xứng bị đồ vật thành Phòng ngự sứ Nguyễn Kỳ Tường, Vạn Phu Hùng, dũng mãnh tướng lĩnh có bốn cái Đề hạt quan: Triệu Long, Tiền Phi Hồ, Tôn Lâm, Lý Phụng Minh.

Nghi Châu thông phán Mặc Kỳ Xuân cùng Cao Phong là cá mè một lứa, cấu kết chặt chẽ.

Hắn huynh đệ Mặc Kỳ Vinh ở tại huyện Nghi Thủy, dựa dẫm ca ca quyền thế chiếm rất nhiều lâu không ít tiền, xưng vương xưng bá, cùng Lý Vân không hợp nhau, yêu nhất thu nhận làm xằng làm bậy đồ. Từ phương đi giang hồ, cũng những không thành tài nhân hắn, đều đi nhờ vả hắn. Thủ hạ tay chân đông đảo.

Trâu mất to chính là Mặc Kỳ Vinh tiểu đệ một trong, chuyên vì bộ khoái cơ sở ngầm, trong bóng tối nhìn chăm chăm Lý Vân.

Này làm khâu, có tài ăn không vào, trâu mất to thực sự không có chiêu, chỉ được nhìn đau mượn Mặc Kỳ Vinh thế lực. Tiền đến không bao nhiêu, không còn có trừ gian nắm chắc cường phi người mang tội giết người công lao?

Đạp tốt Mặc Kỳ Vinh, lấy thế này lực, nói không chắc ta trâu gia vườn mình liền thành Đồ đầu, lại mờ mờ.

Đi tới Mặc Kỳ gia, may mắn thế nào, thông phán Mặc Kỳ Xuân trở về làm việc cũng tại.

Vừa nghe nói có bọc lớn bạc, Mặc Kỳ Vinh nhất thời trừng mắt, cũng không nghĩ cái khác.

Mặc Kỳ Xuân híp mắt vuốt râu cười nói: "Huynh đệ tạm thời đi thu thập ba tặc. Có này công lao. Hoạt động một thoáng, cấp huynh đệ làm cái Đồ đầu coong coong, cũng ném thử quan com tư vị, sao không vừa vận?"

Mặc Kỳ Vinh vui mừng khôn xiết, tự thân xuất mã, điểm đủ bộ hạ hơn trăm hảo thủ, mang theo dây thừng gia hỏa thập, mệnh mông cuộn cuộn lao thẳng tới Lý Vân gia.

Trâu mất to mặt báo có công, nhưng chỉ được vài câu biểu dương lời nói suông, mắt thấy lông cũng mờ không được, thất vọng ừ ừ không khỏi trong lòng phần hận bất bình, chỉ là không đỡ nổi Mặc Kỳ gia thế lớn, chỉ có thể cầm miệng, lại tâm không cam lòng, nghĩ có phải là có cơ hội đục nước béo cò trâu nắm chút bạc, cũng theo sát mà tới.

Mặc Kỳ Vinh cười ở cao đầu đại mã trên, tả hữu hai kỵ hộ vệ, dương dương tự đắc nhìn chăm chăm Lý Vân gia cao giọng hô to: "'Thanh Nhân Hồ' nghe, ngươi thân là công môn Đồ đầu, chưởng quản một huyện lỵ an, không tư thánh ân, lại cấu kết tội phạm, trong bóng tối làm xằng làm bậy. Ta thân là địa phương hương lão, sao có thể cho ngươi làm loạn."

Đem Lý Vân trước đây trách cứ lời của hắn trả lại, Mặc Kỳ Vinh tâm tình thật tốt, trong lúc nhất thời nhạc không thể chi, chưa từng như thế Hai qua.

Đám hung thần hò hét loạn lên cổ động.

"Lý Vân, ngươi tùy tiện thảng ngày đến cùng."

"Lý Vân, giả nhân giả nghĩa giả vô chính đáng. Ta phi. Ngươi chết kỳ đến, lăn ra đây nhận lấy cái chết."

"'Thanh Nhân Hồ', nay gia gia giết mổ chính là ngươi đây điều mất mùa hồ. Kêu ngươi tới tập chung thành hồ chết."

"Bên trong ác phi nghe, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại một con đường chết. Thành thật lăn ra đây đầu hàng. Bọn ta Mặc Kỳ đại gia tâm từ, một cao hứng nói không chắc có thể tha các ngươi mạng nhỏ. . ."

....

Chúng tay chân đem trước đây bộ khoái bắt bọn hắn trả lại, cũng cảm giác lần sáng khoái, càng ngày càng hăng say.

Trắng trợn không kiêng dè, chửi đến đắc ý, chúng ác ôn vô lại ha ha cười lớn.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 61: Đại náo Nghi huyện

Có bằng hữu từ phương xa tới, không cũng duyệt chẳng.

Trong viện, Lý Vân cùng Đặng Phi tán ngẫu đến hợp ý.

Uống một hớp rượu, cảm thán thế đạo gian nan. Lại uống một chén, cảm thán chính đạo tang thương, hoạn lộ vô vi tẻ nhạt uất ức. Nghe được Thương Châu thanh minh, Lương Sơn khoái hoạt, đối với chỗ này quan trường nhất thời nản lòng thoái chí.

Đối diện Lương Sơn cùng Thương Châu lòng sinh ngóng trông, đột nhiên nghe được ồn ào, Lý Vân đầu tiên là kinh ngạc, đầu óc mơ hồ, tiếp tục nghe bên ngoài la hét nhục mạ khiêu khích, bao nhiêu rõ ràng điểm nguyên nhân, quay đầu nhìn chỉ lo nhậu nhẹt Lý Quý, không khỏi cười khổ một cái, nhưng kìm nén u ám tâm bị này một kích, càng ngày càng đối với quan trường thất vọng, lâu dài tích trong lòng bất bình lửa giận nhất thời bạo phát.

Đặng Phi không chút kinh hoảng, thật không tiện đối với Lý Vân nở nụ cười: "Lý huynh, là ta không được, không muốn nhận uỷ thác mà đến, may mắn nộp Lý huynh như vậy anh hùng bằng hữu, nhưng cấp Lý huynh đưa tới tai bay vạ gió."

Lý Vân khoát tay chặn lại: "Đặng huynh nói lời nào vậy. Việc này cùng các ngươi vô can. Định là cái kia trâu mắt to thấy hơi tiền nổi máu tham, lại chế không được ta, lúc này mới cấu kết ác bá mưu toan làm hại mưu lợi. Là ta bất cần rồi."

Lý Vân có đảm đương. Đặng Phi càng ngày càng kính trọng: "Bên ngoài là người nào lớn lối như thế?"

"Mặc Kỳ Vinh. Một cái dựa dẫm không biết xấu hổ tham quan thông phán huynh nguy hại Nghi Thủy ác ôn thôi!"

". Việc đã đến nước này, không nói được, khó có thể dễ dàng. Lý huynh làm sao dự định?"

Không đợi Lý Vân nói tiếp, Lý Quý bỗng đứng lên đến, quái mắt tròn tròn, hét lên: "Cãi nhau, phiền chết người, để ta Thiết Ngưu nhậu nhẹt không được sáng khoái, hết thầy chém liên xong."

Không chia đều nói, sao đao tại tay chạy về phía cửa viện, mở cửa trước đột nhiên nhớ tới Triệu Nhạc nhiều lần căn dặn, vội vàng từ trong lòng lấy ra cái ác quỷ mặt nạ mang theo, lại quay đầu lại cười hắc hắc nói: "Các ngươi ngồi nói chuyện. Ta giết mổ ánh sáng tư điều, lại trở về thống khoái uống rượu."

Ác bá giết tới cửa, không còn cách nào.

Đặng Phi cũng không ngăn cản Lý Quý, chỉ nhìn Lý Vân nói: "Lý huynh?"

Lý Vân cắn răng một cái, vỗ bàn đứng dậy, giọng căm hận nói: "Đã sớm muốn diệt trừ này ác, để giải dân phần dân khó, chỉ là bị này thân quan y ràng buộc, không được triển khai. Hôm nay nếu bọn họ chuyên môn muốn chết, này uất ức quan cũng không cần làm, đơn giản một nhanh sát ý."

"Được. Sáng khoái!"

Đặng Phi cười nói: "Thu thập những này câu vật, Lý huynh tự có nơi đến tốt đẹp."

Lấy Thương Triệu thế lực, hộ ta cái nhỏ nhỏ Đồ đầu còn không dễ dàng. Lý Vân tâm nhất định, rút đao tại tay.

Hai người hơi thu thập một chút, đồng thời nhắm phía ngoài cửa.

Này nháy mắt công phu, Lý Quý đã giết đến máu me khắp người, trên đất nằm vật xuống một mảnh.

Hắn vốn là trời sinh sát thần, tập đến võ nghệ, sức chiến đấu tăng vọt, tuy dùng đao không bằng hai lưỡi búa thuận lợi, nhưng bảo đao sắc bén, bài bài chém tới như cắt rau gọt dưa, giết đến tính lên, người kia nhiều hướng về cái nào giết.

Chúng tay chân sợ hãi.

Mặc Kỳ Vinh cũng sợ, nhưng quyền tài gấp mắt, bị lợi ích làm mê muội, không chịu lùi bước, ý vào người đông thế mạnh, xả cổ họng thét ra lệnh thủ hạ xung phong.

"Các huynh đệ, chúng ta nhiều người. Ba mao tặc có cái gì khó thu thập? Hao cũng một mồi chết bọn họ."

Chúng tay chân theo hắn đơn giản là đồ chỗ tốt khoái hoạt, bắt nạt bách tính người yếu tự nhiên anh dũng tiên phong, ngộ này giết người không chớp mắt tên côn đồ, sợ chết nào dám cứng rắn lên. Chỉ dón dập tăn ra mù kêu to.

Mặc Kỳ Vinh thấy này khê cắn răng, nhin đau gào to: "Giết tặc có trọng thưởng. Một con đầu người, bạc trắng trăm lạng, làm bộ khoái xuyên quan y, cộng thêm dựa vào đồ viên đồ cô nương khoái hoạt một đêm."

Quyền tài sắc toàn có a. Chúng đồ nhất thời như hít thuốc lắc, anh dũng hơn nhiều.

Đãi cái phản quan mặt nạ Đặng Phi ném lăn mấy cái, đối với kẻ vai chiến đấu Lý Vân nói: "Trừ gian trừ thù ác. Bắt giặc phải bắt vua trước. Lý huynh, chúng ta hợp lực giết tới, trước tiên làm thịt tính Mặc Kỳ."

Lý Vân nhìn thấy lập tức dương dương tự đắc Mặc Kỳ Vinh, thù mới hận cũ xông lên đầu, cũng có ý đó.

Hai người đột nhiên gây khó khăn.

Mặc Kỳ Vinh núp tại mặt sau, tự cho là an toàn, không muốn hai cái con cạp dễ dàng xung thâu vây quanh, đảo mắt giết tới gần.

Mắt thấy hai hảo hán một thân đầm máu, nắm sáng loáng cương đao như sát thần giáng lâm, hắn hai cổ chiến chiến, lung tung giục ngựa lùi về sau, hô ra cổ họng kêu to tả hữu hộ vệ: "Nhanh, nhanh ngăn cản."

Hai cái cười ngựa hộ vệ cậy mạnh xông lên, nhưng chớp mắt bị giết.

Những hộ vệ khác thấy này, chỉ làm ác ma phụ hai hảo hán thể, má ối một tiếng, nhanh chân liền chạy.

Bảy bộ cận con ve, Yến Tử ba sao nước, truy phong cản nguyệt. . . . Có thể truy báo sẵn, chớp mắt chạy sạch sành sanh.

Lý Vân hồ gầm một tiếng: "Mặc Kỳ Vinh nhận lấy cái chết."

Chặn ngang một đao, vung là hai đoạn.

Sáng khoái! Giải hận!

Gấp lại sau Đặng Phi lên ngựa, đang một tay đao một tay xích sắt, như Địa ngục sứ giả dừng mãnh vô cùng, Lý Vân không khỏi nhiệt huyết sôi trào, nhảy tốt lên ngựa, thả ra tính tình rống to thúc ngựa xông vào đoàn người tận tình chém giết.

Mặc Kỳ Vinh chết. Chúng ác đồ mất đầu rần, nhất thời cả kinh chạy tứ tán, lúc này chỉ hận cha mẹ thiếu sinh chính mình hai cái chân.

Lý Quý giết đến đã nghiền, hai mắt đỏ chót, cái nào khăn buông tha, vất chân lên cổ truy sát.

Đặng Phi bắt chuyện không được, chỉ được theo kịp.

Lý Vân một chút nhìn thấy đưa tới tai hoạ trâu mắt to tới lúc gấp rút gấp trước bên, lên con giận dữ, khẩn thúc ngựa rất nhanh đuổi tới, "Đồ vô sỉ, chết đi."

Một đao tước mắt trâu mắt to đầu.

Thi thể không đầu tại mãnh liệt thoát thân ý chí và quán tính ảnh hưởng nhưng chạy vội vài bước, mới ầm ầm ngã xuống.

Ba cái hảo hán như quét ma kim cương, đuổi theo chúng ác mãnh khảm, lưu lại một đường thi thể, rất nhanh trực tiếp giết tới đến Mặc Kỳ Vinh gia, xông vào, thấy nam liền giết, là mang đem liền chặt, xuyên hào hoa phú quý liền chặt.

Thông phán Mặc Kỳ Xuân đánh thật hay bàn tính, thân nhiên tự đắc các tin tức tốt, không muốn chờ đến nhưng là diệt môn ba sát sao.

Hắn đối nhân xử thế gian hoạt cơ cảnh, nghe được tiền viện truyền đến từng trận kinh ngạc thốt lên kêu thảm thiết, cảm thấy không lành, không lo được người bên ngoài, lập tức mệnh gã sai vặt chuyển cái ghế chạy đến hậu viện tường, leo tường đào tẩu, hốt hoảng nhờ vả huyện nha. . .

Ba cái hảo hán giết sạch chúng ác, từ nữ bộc nào biết Mặc Kỳ Xuân cũng tại, nhưng không có tìm được.

Lý Vân nói: "Mặc Kỳ Xuân tên gian tặc kia là xưng tên xảo quyết cơ cảnh, tất là nghe tiếng trước tiên chạy trốn. Giờ khắc này định là chạy đi huyện nha tìm binh mã đến truy bắt chúng ta."

Đặng Phi gật đầu: "Này mà không thể ở lâu. Nhưng nếu đến rồi, cũng không thể tiện nghi hắn. Thiết Ngưu, đừng tìm giết. Mau nhanh cướp chút kim ngân châu báu dùng cái kia cầu quan xe kiểu ngã xuống rồi đi."

Ba người tại Mặc Kỳ Vinh bà nương chỉ điểm cho tìm tới tàng bảo thất, quấy tài bảo, giết cái kia ngựa la sát, đem cái khác không kịp mang đi, bắt chuyện nữ bộc môn phân cần mau rồi đi tìm tiềm tàng.

Mặc Kỳ Vinh gia nữ nô đông đảo.

Những này được đủ làm nhục nữ nhân mắt thấy hung hán tại châm lửa thiêu phòng, này mà sắp thành phế tích, Mặc Kỳ gia đồng lửa hoặc lại chết hoặc chạy trốn, không người chứng kiến, quyết tâm xông lên cướp phân tiền tài chạy.

Lý Quỷ giết cái sáng khoái, vui cười hớn hở vội vàng thu hoạch lớn tài bảo xe kiểu.

Lý Vân cùng Đặng Phi cười ngựa hộ vệ, xông lên phố lớn, mãnh liệt chạy vội tới cửa thành, không đợi vung đao, dữ tợn mặt nạ cùng một thân máu tanh sát khí đã sợ đến cửa thành đình tứ tán trở ra, dễ dàng lao ra thành ra.

Nhớ tới Triệu Nhạc cái giận nhất, Đặng Phi cảm thán: Nếu huyện lớn thành lại bị chúng ta ba người liền giáo cái long trời lở đất. Quả nhiên. Không dừng, binh nhiều hơn nữa cũng chỉ là đợi làm thịt cừu con. Đại Tổng họa không lâu rồi.

Chờ Huyện lệnh Huyện úy thật vất vả sửa lại binh Đinh bộ khoái tới rồi, ba người từ lâu đi đến xa.

Mặc Kỳ Xuân tức giận giục đuổi giai đoạn, không thấy bóng người, mắt thấy binh Đinh bộ khoái không phải tiêu cực lẫn công âm thầm cười trên sự đau khổ của người khác, chính là khiếp đảm sợ hãi, không có mấy cái nguyện khổ cực. Huyện úy bị đầy đường thi thể kinh, ngoài mạnh trong yếu, sao chẳng vang bất quá là biểu hiện cho hắn xem, như vậy đội ngũ, thật đuổi theo không hẳn có thể bắt được hung thủ, chính mình chỉ sợ cũng có hung hiểm, chỉ được từ bỏ, oán hận hạ lệnh mau mau phát văn truy nã.

Cái gọi là chiêu tài tiến vào bảo. Nhưng trình diễn chiêu tài tiến vào họa.

Tự cho là đưa tới hoành tài Mặc Kỳ Vinh cả nhà hủy diệt, trâu mắt to cũng rơi vào cái đầu một nơi thân một nẻo.

Đặng Phi tìm tới yên lặng nơi, thu thập một phen, liên lạc nơi đây tình báo điểm, xử lý tài bảo, sắp xếp Lý Vân dịch dung hoá trang trước tiên đi tới Lương Sơn, bởi Lý Quỷ kế tục tiếp mẫu.

Triệu Nhạc vốn định để Đại ca điều Lý Vân đi Thương Châu dân quân phụ trách quân kỷ, ra việc này, thuận lợi cái Lý Vân là Lương Sơn lưu thủ kiêm quân pháp quan, để cho phụ trách Lương Sơn trị an cùng quân kỷ.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 62: Tự đại vợ chồng

Đặng Phi Lý Quý thừa cướp đến mã, cố gắng càng nhanh càng tốt rất nhanh chạy tới Lý Quý quê nhà.

Là sợ bị người nhận ra kinh động hương lân, đưa tới phiền phức, hai người đi tắt, xuyên sơn đạo, dẫn ngựa đang phiên dầy núi, không muốn thoát ra cái mặt đen nõ cần đại hán, xách một đôi lưới búa to ngăn cản đường đi.

Lý Quý nghe được giặc cướp tự xưng là 'Hắc Toàn Phong' Lý Quý, nhìn nhìn đối phương rồi tung tóc dài tỏ rõ vẻ chòm râu, không khỏi sờ sờ quen thuộc thuận tiện mát mẻ gần đây tiến đến bán đầu trục, lại sờ sờ cũng không dài chòm râu, há mồm cười hắc hắc nói: "Người đây tặc tự điều là Lý Quý, cái kia gia gia ta "

Đặng Phi đánh gãy hán, giành trước cười nói: "Người đây Lý Quý lạc đơn vị. Đã ác tặc, vừa vận chém quan phủ lĩnh thưởng."

Lý Quý đầu óc không có quay lại. Đặng Phi đã xông lên phía trước, một cái uất ức chân đem cái kia Lý Quý thả ngã xuống đất, đang muốn đoạt búa giết.

Lý Quý một trận khóc gọi cầu xin, nói gia có tám mươi lão nương ba tuổi hài nhi, thể đạo không được, vạn bất đắc dĩ mới làm này làm ác, thường ngày chỉ ý vào 'Hắc Toàn Phong' hung danh vợ vết qua lại tiền tài, cũng chưa từng hại chết người.

Lý Quý muốn từ bản thân lão nương, nhẹ dạ.

Đặng Phi thấy Lý Quý như vậy mụ mụ, phỏng chừng cũng nhát gan giết người, phát tay để Lý Quý cút đi.

Đụng tới như vậy chuyện lý thú, hai người dẫn ngựa tiếp tục tiến lên, Đặng Phi trêu ghẹo nói: "Thiệt Ngu, không muốn người đã như vậy có tiếng."

Lý Quý khà khà vài tiếng, đột nhiên trợn mắt nói: "Kẻ này đáng chết."

Đặng Phi kinh ngạc: "Sao?"

"Hán phá hoại ta danh tiếng, này cách nhà ta gần, truyền tới ta nương trong tai, dọa sợ nàng sao làm?"

Đặng Phi cười nói: "Thiệt Ngu cả nghĩ quá rồi. Hán tử kia bản lĩnh lơ là, có thể sống đến hiện tại, tự nhiên không có truyền ra việc tệ hại, bằng không sớm bị người cầm gậy quan."

Lý Quý lúc này mới yên tâm, không nghĩ nữa truy sát.

Mắt thấy đến trưa, trong bụng, vừa vận nhìn thấy sơn đạo cách đó không xa trong rừng cây mơ hồ có gia đình. Đó là nơi mấy gian nhà tranh tạo thành phòng xá.

Lý Quý vui mừng, muốn đi làm cơm ăn.

Đặng Phi đánh giá xung quanh cau mày nói: "Thể đạo không yên. Núi có giặc cướp. Nơi này như vậy yên lặng, rời xa người ở nhưng có thể bình yên vô sự, chỉ sợ có quý. Không thể xem thường. Cần thận lật thuyền trong mương."

Để Lý Quý xem mã, hán mò tiến vào nhìn một cái.

Lý Quý cướp đoạt không được, lượm cái mạng đi tắt chạy về gia, giờ khắc này đang để trần trên người do hán bà nương bôi thuốc đỏ xanh tím ngực, tê thống, trong miệng còn hận hận chửi bới không ngừng.

"Ai, đúng rồi. Cái kia hai cường nhân xuyên núi, nhất định đi ngang qua nơi này. Nói vậy sẽ đi vào thảo ngụm nước ăn. Này không thì có cơ hội?"

"Bà nương, tượng thường ngày như vậy, người đem thuốc xuống tới trong nước, thả phiến bọn họ. Ta trở ra chém. Khả khả, chúng ta liền phát ra. Không nói tiền tài, chỉ là hai con ngựa cũng có thể trị không ít bạc."

Cái kia bà nương con mắt tỏa ánh sáng, cười nói: "Chủ nhà yên tâm. Liền coi như bọn họ không uống nước, nói vậy cũng đói bụng. Trong nồi còn đòn thịt gà thang, định có thể xin bọn họ uống một chén mỹ vị."

Hai người nói liền cười lên.

Đặng Phi nghe được rõ ràng, trong lòng tức giận, nhìn thấy cái kia phụ nhân trang phục đến yêu dã, dài đến có mấy phần sắc đẹp, nhưng một mặt tiện tướng, sơn dã chi phụ trên đầu lại cắm vào trăm cái, biết cũng không phải thứ tốt.

Quát một tiếng: "Không cần phiền phức như vậy."

Thăng thần xông tới đi, một đao một cái giết.

Lục xem một lần, lại tìm ra mấy trăm lạng bạc ròng cùng một bao đồ trang sức. Những thứ đồ này trên, không ít còn dính huyết, có thể thấy được hại

người không ít. Hai con chó này bị chết không oan.

.....

Đến Lý gia, Lý Quỳnh thấy trải qua thâm bị thương lão nương, nhất thời gào khóc.

Lý mẫu tư thường gào khóc, nhưng Lý Quỳnh trở về đến sớm, ánh mắt của nàng còn không có khóc mù, nghe được quen tai âm thanh, tuy rằng Lý Quỳnh đáng đáp đại biến sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, ăn mặc cũng thể diện, nhưng một chút liền biết đây là chính mình sáng nhớ chiều mong nhi tử, nhất thời nửa mừng nửa lo, một bên roi lệ một bên vuốt Lý Quỳnh đầu hỏi: "Con của ta, ngươi đây là xuất gia làm tiểu sa di tránh họa chưa từng?"

Lý Quỳnh nước mắt vẫn còn, nhưng cười lên.

"Nương, Thiết Ngưu có phúc. Ta gặp phải người tốt, bây giờ có tiền, sống vui sướng, trở lại đón ngươi cùng Đại ca cũng đi hưởng phúc."

Huynh trưởng Lý Đạt về nhà ăn cơm trưa, vừa vặn đi vào, nghe vậy cười gằn: "Ngươi là có tiền khoái hoạt. Làm cường đạo còn có thể không có tiền? Hưởng phúc? Ngươi để nương cùng ta cũng cùng ngươi làm cường đạo?"

Lý Quỳnh trừng mắt muốn phản bác, đột nhiên nhớ tới Triệu Nhạc căn dặn, lại nhếch miệng rộng khả khả hướng về Lý Đạt bời cái lễ.

Lý Đạt nhưng phải báo quan, miễn cho lại bị liên lụy bị kiện, lão nương chỉ sợ đến chết đói.

Có chuẩn bị Đặng Phi từ bên cạnh gian nhà chuyển đi ra, chặn cửa, cười nói: "Lý đại ca đừng vội trách oan Thiết Ngưu. Văn Thành bá, ngươi biết chưa?"

Lý Đạt thấy Đặng Phi không phải thiện tra, trong lòng sợ hãi, chỉ đành phải nói: "Tiểu thánh nhân, ai chẳng biết? Ta nhận biết đến vài chữ, là từ điển chỗ tốt, chính là tiểu thánh nhân ân đức."

Đặng Phi cười nói: "Ta cùng Thiết Ngưu chính là tại Văn Thành bá gia sản kém, tránh chính là sạch sẽ tiền, trải qua là quang minh chính đại tháng ngày. Lý đại ca đừng vội nắm chuyện đã qua xem người."

Lý Quỳnh nện bộ ngực mau mau làm chứng.

Lý Đạt không tin. Tiếc rằng lão thái thái tin tưởng, vui mừng không ngớt.

Mẫu thân bất công, Lý Quỳnh tốt bài bạc đùa nhạc, tổng gây chuyện thị phi, lão nương nhưng thương yêu. Lý Đạt thành thật khản lăm, chăm sóc lão mẫu, nhưng không được lão mẫu thương yêu, này oan ức còn không có nơi nói lý đi, không khỏi phiền muộn.

Đặng Phi khuyên nhủ: "Lý đại ca liền tin tưởng Thiết Ngưu một hồi, theo đi xem xem, một nhà đoàn tụ trải qua ngày thật tốt. Nếu không là thật, ngươi phải đi. Thiết Ngưu là huynh đệ ngươi, còn có thể giết ngươi hay sao?"

Lời này cuối cùng cũng coi như đánh động Lý Đạt.

Cùng nhau lớn lên, tự cái huynh đệ là người nào, đương nhiên rất rõ ràng, hung ác nhưng van xin hộ nghĩa, đoạn không làm được giết huynh sự tình. Tạm thời cùng đi xem xem? Nếu không đúng lắm, quá mức vô mộng rồi đi.

Đặng Phi giúp đỡ hạ quyết tâm, kéo hẳn đi mua xe kiệu, chuyển trên Lý mẫu, Lý Quỳnh cũng tàng trong xe bởi lão nương, Lý Đạt đánh xe. Đặng Phi cười ngửa, đoàn người rời đi, đến một chỗ thôn trấn, ăn đón tốt, không ai gọi đánh gọi nắm chắc. Lý Đạt cùng Lý mẫu cao hứng. Trở lên đường, Lý Đạt liền sáng khoái hơn nhiều.

Một đường tách ra thành trì quan đạo, chuyên đi tắt. Ngày này đi tới huyện Mông Âm cảnh nội, mắt thấy sắc trời đem muộn, phía trước có toà thôn trang, chạy đi đầu túc.

Đặng Phi hỏi một kháng cái cuộc về nhà hương nông: "Xin hỏi Đại ca, bọn ta hỏi hương tiếp lão nương, chạy đi bỏ qua túc đầu, nơi này không biết có thể có có thể thực túc khách sạn?"

Lão nông cảm giác Đặng Phi hung ác lại mang theo gia hỏa, rất cảnh giác.

Đặng Phi cười nói: "Đại ca chớ sợ. Ta dung mạo không đẹp, nhưng là đương đại tiểu thánh nhân gia hộ vệ, chắc chắn sẽ không hại người."

Lão nông nhìn nhìn Lý Đạt, ăn mặc không sai, tượng cái người giàu có, nhưng một mặt trung thực nông dân tướng. Yên tâm không ít, lại nhìn nhìn xe, rất phổ thông, bên trong tọa cái tháp sắt đại hán, nhưng thật sự có cái lão thái thái.

Lý mẫu ngồi xe lâu, hiềm bức mình, mần xe mở hé, thấy lão nông thăm chữa, cũng sắp hoạt giúp đỡ nói: "Đồng hương, đánh xe chính là ta con trai cả. Bên người chính là tiểu nhi tử. Tiểu nhi tại tiểu thánh nhân gia làm việc, đây là tiếp ta nương hai đi hưởng phúc đây."

Mẹ ruột ba ngũ quan tướng mạo đương nhiên luôn có chút tướng tượng nơi.

Lão nông lúc này mới tin, cười nói: "Đây là Triệu gia thôn, hẻo lánh cực kỳ, ít có lữ khách. Nào có khách sạn? Muốn thực túc. Các ngươi này lại là xe lại

là mã, chỉ có thể đầu bọn ta trang chủ gia."

Đặng Phi thấy người lão nông này nhắc tới trang chủ một mặt tự hào, lại cảm thấy thôn này tựa hồ cùng thông thường có chút không giống nhau, cảnh giới tâm không khỏi quá cao một chút, liền thăm dò cười nói: "Xem nơi đây u tĩnh, không màu mỡ, nhưng gia gia an cư lạc nghiệp, nói vậy quý trang chủ là cái đại danh鼎鼎 người tài ba chứ?"

Lão nông đắc ý cười ứng: "Đó là. Bọn ta trang chủ lợi hại, trang chủ phu nhân bản lĩnh càng tuyệt vời. Trong thôn hậu sinh đều đùa thương dùng bổng, chống trộm đề phòng cướp hộ vệ quê hương. Nơi này, đừng nói du côn ác bá sơn tặc, chính là huyện thành những quan lại dễ dàng cũng không dám tới này bóc lột vợ vét."

Đặng Phi nghe lời đoán ý, yên tâm, trôi chảy nâng vài câu, cũng sờ soạng trang chủ vợ chồng tình huống.

Trang chủ tên Triệu Hân, kỵ đến ngựa tòi, đùa đến hảo đạo, làm cho hảo thương. Vợ, tên gọi Cao Lương Thị, có được sắc mặt ánh sáng bạch như gương, mọi người gọi là "Mặt kính Cao Lương", võ nghệ so với hán nam nhân càng sâu, bình thường mang theo mười sáu khẩu phi đao. Phi đao ra, tất nhiên tiên huyết!

Lão nông thổi phai cao hứng nhắc nhở nói: "Đến này, các ngươi có thể tuyệt đối đừng gây sự. Không phải vậy không có quả ngon ăn. Đương nhiên, tiểu thánh nhân gia người sẽ không làm chuyện xấu. Ta chính là nói một chút. Miễn cho cũng phiền phức."

Nhiệt tình mà đem bọn hán tráng thần đưa đến một chỗ đại viện trước, cùng thủ vệ trang đình nói giỡn vài câu, giới thiệu khách tới, mới chỗi từ một phen sau nhận tạ ngân rên lên bài dân ca về nhà.

Đại khái là nơi đây hẻo lánh ít có người tới, khó tránh khỏi cô quạnh, cũng hay là nghe nói là đương đại tiểu thánh nhân gia người đến, trong lòng ngạc nhiên, trang chủ vợ chồng lại đi ra thân nghênh.

Thương Triệu thế đại hào phú. Gia đình dừng mảnh dám giết Liêu khẩu, trang phục cũng không bình thường, thiên hạ nhiều nghe.

Vợ chồng hai người thấy Đặng Phi Lý Quỷ tướng mạo hung ác, nhưng tự có một phen ngang nhiên anh hùng khí thế, ăn mặc không phải tục, trước tiên tin mấy phần.

Đặng Phi thì lại quan sát, vị này triệu trang chủ quả nhiên không vũ mạnh mẽ, tướng mạo đoan chính. Hán phu nhân Cao Lương thị da như bạch ngọc, thật có sắc đẹp.

Trò chuyện vài câu.

Đặng Phi biết là hiểu rõ, đối với chuyện nhà mình nào có không rõ ràng, tự nhiên đối đáp trôi chảy. Vợ chồng hai người càng tin, nhiệt tình tiếp nhập trong nhà, dặn dò hạ nhân giết gà giết mổ lợn cực kỳ khoan đãi.

Đặng Phi cảm giác đôi này vợ chồng không phải kẻ ác nhưng cũng chưa chắc là người lương thiện, ứng phó, trong lòng buồn cười nói thầm: Đây thực sự là đối với kỳ hoa lại tự đại vợ chồng. Làm truyền thống Đại Tổng người, đoan trang phụ nhân đối với nam khách không tuân thủ lễ lảng tránh, xuất đầu lộ diện không nói, hơn nữa tượng nam nhân như vậy nói chen vào làm việc. Vợ chồng bọn họ tiếp đón tuy được, nhưng biểu hiện trong lời nói tổng không tự chủ được toát ra vô cùng kiêu căng, phảng phất nam chủ là Ngọc Hoàng Đại Đế, nữ chính là Vương mẫu nương nương, vẫn là quân ngọc hoàng Vương mẫu, đều tự cao tự đại, khá coi anh hùng thiên hạ như không. Đây là tự cao bản lĩnh? Có thể thật sự có ngành bản lĩnh, là mai một dân gian người tài ba dị sĩ.

Đặng Phi Lý Quỷ vì Lý mẫu Lý Đạt an toàn, một đường cẩn thận, không muốn tại đây rồi lại chọc tới tai họa.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 63: Cấp hỏa lưu tình (1)

Được Thương Triệu văn hóa cùng Triệu Nhạc ảnh hưởng, Đặng Phi từ lâu không phải lúc trước dân gian thất phu son đại vương, kiến thức phi phạm, hiểu biết uyên bác, ăn nói thú vị, thiên nam địa bắc sự tình không ai không biết một, hai.

Oa tại huyện Mông Âm Triệu Hân vợ chồng mở mạng tầm mắt, càng tin khách tới thân phận, đàm luận hưng Cao Ngang, chiêu đãi đến ân cần, chính mình uống rượu đến cũng sáng khoái, cũng thẳng thắn tán tiểu thánh nhân gia người chính là không giống nhau.

Đặng Phi nghe lời đoán ý, thấy vợ chồng hai người ngôn từ lúc ẩn lúc hiện có thể đạo bất công anh hùng bất đắc chí tâm ý, liền uyển chuyển thăm dò vừa là cường giả kỳ nhân, vì sao không xuất thế giương ra thân thủ?

Vợ chồng hai người lại không hẹn mà cùng tề lộ xem thường tâm ý.

Triệu Hân cũng còn tốt một chút.

Cái kia Cao Lương thị uống rượu, ngọc diện ứng hồng, không chút khách khí nói thẳng: "Thiên hạ tầm thường hạng người sao phối bọn ta hai người ra sức? Cấp cái hoàng đế cũng không làm. Liền tại này tiêu dao tự tại."

Thực sự là tự lớn vô biên rồi!

Muốn cái kia Ma thần giống như ngang ngược vô cùng vô danh đạo trưởng, thiên cơ ngang dọc thần tiên giống như Vô Lượng đạo trưởng mới đúng thiên địa vô song kỳ nhân, không cũng bị hai công tử long trong tay, cũng thường thường bị hai công tử khiến cho đau đầu?

Đặng Phi buồn cười, biết người như thế rất khó nói phục, cũng không muốn ngày càng rắc rối, biết cơ xoay chuyển đề tài.

Lý Quý ăn thịt uống rượu sảng khoái, nhưng cũng nghe không được vợ chồng hai người như vậy tự đại, mấy lần không chịu được tính tình muốn há mồm, nhưng đều bị trong bóng tối quan tâm Đặng Phi giẫm hấn chân mạnh mẽ ngăn lại.

Khiến cho thẳng tính Thiết Ngu cực kỳ phiền muộn, càng ngày càng tàn nhẫn uống rượu thịt. Đúng là lẫn lộn cái com nước no nê.

Đêm đó, khách và chủ trò chuyện với nhau thật vui, tận hứng mà tán.

Cứ việc phán đoán nơi này nhân gia không phải ác, chính là ác cũng chưa chắc dám động Thương Triệu người, Đặng Phi nhưng duy trì cảnh giác, để tránh khỏi làm lỡ Lý mẫu Lý huynh tính mạng, cô phụ Triệu Nhạc nhờ vả.

Lý Quý nhưng là nằm vật xuống liền ngủ, tiếng ngáy thom ngot. Mà Lý mẫu Lý Đạt lữ đồ mệt nhọc, đã sớm ngủ.

Cũng may một đêm bình an vô sự.

Đặng Phi tự quy Triệu nhạc, phát hiện chính mình võ nghệ không ăn thua, Triệu Nhạc rồi hướng hấn vài phần kính trọng thường thức rất nhiều giao phó trọng trách, đối nhân xử thế vì bản thân, tu tập đặc biệt chăm chỉ, có sớm muộn luyện võ quen thuộc.

Mơ hồ đối phó một đêm, tuy rằng khôn đốn, nhưng nhưng đúng hạn tỉnh táo, xem ngoài cửa sổ sắc trời không rõ, nghe được cách đó không xa truyền đến tiếng đánh nhau tiếng nói chuyện, là tại tiền viện, biết là kỳ hoa vợ chồng tại thể dục buổi sáng.

Nơi này bất tiện tập võ, Đặng Phi hiểu kỳ, muốn nhìn một chút đôi này vợ chồng đến cùng có cái gì kinh người nơi, đơn giản đứng dậy. Hấn hơi động, Lý Quý cũng tỉnh rồi, theo lên.

Này kẻ lỗ mãng nghiện rượu dễ giết, vì chiến trường giết nhiều người si tốt tập võ, ở điểm này từ không lười biếng.

Hai người ra khỏi phòng, không muốn lập tức có tới tứ xuất hiện, thăm hỏi cũng hầu hạ rửa mặt.

Đặng Phi đối với đôi này tự đại vợ chồng hảo cảm tăng cường không ít.

Hấn đang cân nhắc tìm có gì đi diễn võ trường nhìn một cái. Không ngờ cái kia tới tứ nói nếu khách nhân cũng muốn sớm tập, chủ nhân nói tự tiện, mời hai vị đi luận bàn giao lưu.

Rộng lớn trên diễn võ trường không ngừng đánh cho kịch liệt vợ chồng, còn có cái hùng tráng hung dã hấn từ tại.

Đặng Phi đánh mắt liền đoạn tuyệt đối không phải người lương thiện, chí ít Từng sự việc không phải thiện hạnh, nhưng nhìn nhìn hấn từ kia võ nghệ, cũng là ném ở một bên.

Lại nhìn trang chủ vợ chồng đối luyện, nhất thời con mắt liền di không ra.

Triệu Hân dùng cái hồn thiết thương, nhìn phân lượng không nhẹ. Thương pháp cũng vừa lệ hung ác.

Cuồng ngạo Cao Lương thị dùng một đôi nhận linh đao.

Loại này đao phong hẹp dài, tuy rằng không giống đại đao dày nặng rộng rãi, nhưng Cao Lương thị đôi này đao rõ ràng so thông thường muốn trường muốn trũng. Mà nàng làm cho mềm mại mãnh liệt, cùng trượng phu đánh cho khó hoà giải.

Phụ nhân này quả nhiên không thể coi thường.

Triệu Hân nhìn thấy Đặng Phi Lý Quý, đình chỉ tranh đấu, thăm hỏi một tiếng, liền hỏi hai vị huynh đệ có hay không có hứng thú ra trận giao lưu một phen.

Đặng Phi hữu tâm thăm dò, cũng muốn biết mình đến cùng là gì trình độ, vui vẻ tiếp thu.

Hắn đao là Thương Triệu đặc chế đem đao, thật là bảo đao, sắc bén không phải bên ngoài thợ rèn chế tạo có thể so sánh. Tự Triệu Hân dùng hồn thiết thương, một đao chính là một cái lỗ thủng. Tồn người bình khí. Không thể dùng.

Đặng Phi từ bình khí giá trên chọn khẩu tương đối thích hợp, cùng Triệu Hân hơi khách sáo liên luận bàn lên.

Lý Quỷ bắt hòa nữ nhân đánh nhau, tọa vừa thạch trên ghế bàng quan.

Đao đến thương hướng về giao thủ mấy chục chiêu, Đặng Phi không khỏi thất kinh: Người này mạnh mẽ mạnh mẽ, tính tình quyết đoán, có thể tàn nhẫn quyết tâm, thương pháp cũng có chỗ độc đáo, không phải dã con đường, làm như chiến trường mải giữa thực chiến tổng kết, không có có danh sư, tất có tố tiên dũng tướng gia truyền. Chính mình năm gần đây đến cao minh chỉ điểm, chăm học khổ luyện, thực lực tăng mạnh mới có thể khắc chế chống đối.

Triệu Hân oa ở chỗ này, bình thường chỉ có thể cùng bà nương đã nghiền, chưa bao giờ gặp phải như vậy người ngoài đối thủ, đánh cho cũng hưng phấn, đại triển công phu, đem cái thiết thương làm cho tiếng rít thanh, hàn quang liên tục.

Luận võ luận bàn, hai người đều có bảo lưu, nhưng cũng sáng khoái tận hứng, cơ dừng tay nghỉ ngơi trò cười.

Cao Lương thị nhìn ra mê tít mắt tính lên, bắt chuyện Lý Quỷ kết cục.

Lý Quỷ loáng một cái đầu: "Ta mới bắt hòa đàn bà đánh."

Không nghĩ, Cao Lương thị nghe xong lời này liền nổi giận: "Hắc hán, ngươi xem thường nữ nhân? Cổ có anh thư Hoa Mộc Lan. Ta tuy là nữ tặc nhân gia, sẽ không so bất kỳ nam nhi kém. Cũng chính là luận võ, nếu kẻ thù sống còn chiến trường chém giết, tự ngươi đây giống như kẻ lỗ mãng, ta một thoáng liền có thể hết nợ."

Lý Quỷ tối hôm qua liền xem đôi này vợ chồng, đặc biệt là phụ nhân này kiêu ngạo không vừa mắt, lời muốn nói lần lượt bị Đặng Phi cường biệt trong lòng, giờ khắc này bị như vậy xem thường, nhất thời trừng mắt thẳng thần đồng đồng nói: "Ta biết ngươi sẽ ám khí hại người. Ta Thiết Ngưu sẽ không đánh không lại ngươi. Có thể ta tiểu lão đại mạnh hơn ngươi gấp trăm lần."

Lời này đâm đến tổ ong vò vẽ, đang thương bên trong Cao Lương thị tối tự phụ nơi.

"So ta mạnh, còn gấp trăm lần?"

Cao Lương thị cả giận nói: "Ngươi đem hán tìm đến tỷ thí một chút. Ta ngược lại muốn xem xem ngươi cái kia tiểu lão đại làm sao cái cường pháp?"

Lý Quỷ đúng là muốn đáp ứng, có thể vừa nghĩ Triệu Nhạc bận bịu muốn chết, làm sao để ý tới loại này tẻ nhạt sự tình, rung đùi đắc ý nói: "Ta Thiết Ngưu không nói láo. Ngươi chính là không được."

Đặng Phi đang cùng Triệu Hân tán gẫu đến hài lòng, nghe được tranh chấp, cau mày đang muốn quát bảo ngưng lại Lý Quỷ nhiều chuyện.

Bá.

Một ngọn phi đao đột nhiên khấn sát Lý Quỷ đỉnh môn mà qua, tước mất một mảnh thanh sắt giống như tóc ngắn. Dọa Lý Quỷ nhảy một cái. Một màn đa đầu. Tốt huyền đỉnh môn liền tước bị.

Cao Lương thị nhìn tức giận trừng mắt Lý Quỷ, cười lạnh nói: "Kiến thức ta phi đao, hắc hán, ngươi còn dám nói khoác không biết ngược?"

Lý Quỷ tính tình đồng thời, không phải Đặng Phi có thể ngăn được, rần căng căng nói: "Ám hại tính toán cái gì bản lĩnh? Tiểu lão đại nói cho ngươi muốn giết ngươi, ngươi bảo đảm cũng đến chết."

Triệu Hân mắt thấy bà nương hỏa lên, biết sự tình muốn hỏng việc, liền vội vàng tiến lên khuyên bảo.

Cao Lương thị bỏ qua trượng phu đối với Đặng Phi cứng rắn nói: "Cũng không ta cậy mạnh, ngươi huynh đệ này thả mạnh miệng cũng không dám ứng chiến, ta nuốt không trôi con giận này. Ngươi có thể mang cái kia bà bà cùng thành thật hán tử đi. Nay hắc hán nhất định phải lưu lại. Đi Lương Sơn, cho ngươi một tháng kỳ. Người kia không được. Ta liền cắt hán đầu lưỡi."

Nàng ở nhà hiển nhiên là có thể làm chủ. Trượng phu cũng không quản được.

Đặng Phi không khỏi âm thầm kêu khổ, quái Lý Quỷ lắm miệng nhiều chuyện toàn không muốn mẫu huynh an nguy Triệu Nhạc căn dặn.

Hắn không muốn cùng nhà này người trở mặt. Tạm thời, đôi này vợ chồng đều không phải dễ đối phó, nơi này lại là địa bàn của bọn họ, nhất hô bá ứng, có Lý mẫu cùng Lý Đạt liên lụy, cũng không thể trở mặt, nhất thời không kè.

Triệu Hân bắt đắc dĩ, mặt có chút đỏ, thấp giọng nói: "Tiểu thánh nhân người, nhà ta làm sao có thể gây tổn thương cho? Vị này thiết Ngưu huynh đệ chỉ là nhanh mồm nhanh miệng. Đặng huynh tạm thời an tâm đi. Ta bảo đảm thiết Ngưu huynh đệ không có chuyện gì, ngày ngày rượu ngon tốt thịt chiều đãi. Chờ ta bà nương bực bội hơi tiêu, tự thả hán rồi đi."

Khẩu lưu Lý Quỷ là định.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 64: Cấp hỏa lưu tinh (2)

Quan chức gia người sao lại là có thể tùy tiện khấu lưu?

Chụp hộ vệ gia đình cũng không được a.

Phạm pháp chỉ là phụ. Không quan tâm là cái gì. Đây đều là làm mất mặt.

Chụp dân chúng tầm thường cũng là thôi. Quan chức mặt là tốt như vậy đánh?

Đôi này vợ chồng quá ngông cuồng gan lớn, có bản lĩnh liền thật sự coi cường quyền bạo lực là ngồi không.

Đặng Phi không phải sống bức bối, mà là có chút không nói gì.

Hắn nhìn thấy gọi Thân Bột Nhi hán tử mục thiêm ánh sáng lạnh, mặt lộ vẻ ác tướng, bộ kia thức hắn là chuẩn bị bất cứ lúc nào tuân Cao Lương thị mệnh lệnh mạnh bạo, liền đoán được cái này triệu trang chủ không phải giấu diếm giặc cướp tà giáo đồ, nhưng nhất định trong âm thầm làm chút không hợp pháp việc, hắn là muối lựu chùng loại tư thương.

Bằng không lấy nơi đây chi căn cỗi, không thể có tốt như vậy trang viện, ăn dùng tốt như vậy, trong nhà còn có thể nuôi mấy chục điều nhân hán. Cái này Thân Bột Nhi nhất định là đắc lực giúp đỡ, ở bên ngoài đi đầu làm việc.

Suy nghĩ thêm triệu gia không có bất kỳ quan phủ bối cảnh, bất hòa quan phủ vắng lai, chính là chỉ là thảo dân trang đầu lĩnh. Tham quan ô lại lại cũng không dám dễ dàng tới đây trêu chọc.

Vì sao?

Các quan lại không sợ triệu gia đưa tới càng to lớn hơn cường quyền trừng phạt, nhất định là sợ chết.

Địa phương quan lại hắn là rất rõ ràng đôi này vợ chồng là người nào, không dám bức bách, chỉ định là sợ bức cuồng lên, triệu thị vợ chồng làm ám sát, thậm chí trực tiếp giết quan cướp thành chiếm núi xưng vương yết cái tạo phản.

Thoáng qua nghĩ đến rõ ràng, Đặng Phi trong lòng đột nhiên dâng lên cái ý nghĩ, có chủ ý, trước tiên đề lại muốn nổi lên phát tác Lý Quỷ, đem kẻ lỗ mãng duệ qua một bên nói thầm một trận.

Lý Quỷ về giận dữ dần dần diệt hết, khả khả cười vài tiếng, không tiếp tục náo loạn.

Dùng xong điểm tâm, Đặng Phi hống Lý mẫu Lý Đạt, nói Thiết Ngưu ở đây có việc muốn làm, mấy ngày nữa lại về, mang không biết gì cả nương hai xuất phát, sắp chia tay lại căn dặn Lý Quỷ an tâm đợi, ngàn vạn lần không thể gây sự.

Lý Quỷ gật đầu: "Ta sẽ không xấu tiểu lão đại sự tình. Bảo đảm chỉ ăn thịt uống ít tửu, không nói lời nào."

Đặng Phi mới không tin Lý Quỷ có thể chăm sóc miệng, lại xin nhờ Triệu Hân: "Triệu huynh, ta huynh đệ này thật là lỗ mãng, nhưng có viên xích tử chi tâm. Có không chu đáo nơi, tạm thời giữ nhà chủ trên mặt khoan dung một, hai."

Cao Lương thị ở bên tiết thoại nói: "Bọn ta vợ chồng tuy rằng không phải danh gia hào kiệt, nói chuyện nhưng vang dội chắc chắn, tự sẽ không làm khó hắc hán. Chỉ là người kia nếu không đến, có thể đừng trách ta ác độc."

Phụ nhân này cũng quá tự đại hiếu thắng.

Đặng Phi cũng không cùng với nàng tính toán. Tất cả tự có hai công tử làm chủ.

Liền cười cúi đầu, cảm ơn thịnh tình khoản đãi, từ trên ngựa bọc hành lý bên trong lấy ra cướp Lý Quỷ chiếm được cái kia thù lao nói: Ta huynh đệ này lượng cơm ăn lớn, còn phải không ngừng có rượu thịt. Những bạc này để cho Thiết Ngưu làm tiền ăn, dùng không được còn lại quyền cho là lần đầu đến nhà lại quấy rối đáp lễ.

Thật là lần thứ hai thăm dò đôi này vợ chồng phẩm tính. Bằng không thực khó yên tâm lưu Lý Quỳnh một người ở đây.

Triệu Hân cau mày nói: "Huynh đệ đây là nói gì vậy đến?"

Cao Lương thị không thèm nhìn một chút, trực tiếp khinh thường nói: "Một cái hắc hán, bọn ta còn dờng nói."

Đặng Phi càng ngày càng kết luận nhà này là buôn lậu súng, tìm được trước gần đây Thương Triệu thương mại điểm thu xếp Lý thị mẹ con, căn dặn chiếu cố thật tốt, không thể có một tia thất lễ, chính mình khoải mã bên Lương Sơn.

Lý mẫu Lý Đạt thấy thực sự là Thương Triệu gia buôn bán, đều triệt để yên tâm, cao hứng tạm thời ở lại.

...

Nghe được Đặng Phi báo cáo cái mới đầu, đang trên giấy câu tứ ba tiến vào chế máy vi tính thiết kế Triệu Nhạc, tư tưởng từ một thế giới khác trở về, tỉnh qua vị đến, bỗng nhiên đứng dậy.

"Thiết Ngưu bị khấu lưu?"

"Lâm hành ta làm sao nói cho người?"

"Thiết Ngưu chỉ ở chiến trường cơ linh. Phương diện khác liền như đơn thuần trẻ nhỏ, cần người chăm sóc. Đơn độc lưu lại hán, lấy hán cái kia sợ ý lỗ mãng, làm mất mạng, cái gì có thể bù đắp lại?"

Đặng Phi trong mắt Triệu Nhạc là thần kỳ mạnh mẽ vô cùng, sâu không lường được, tất cả đều ở trong lòng bàn tay, trời sập cũng có thể không chút hoang mang. Hân theo Triệu Nhạc lâu như vậy vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Triệu Nhạc tức giận hoảng hốt, cũng là lần thứ nhất bị quát lớn. Bất quá, hân không những không tức giận mâu thuẫn, trái lại cao hứng vui mừng.

Vẫn cho là Triệu Nhạc cũng không phải thật lưu ý Lý Quỳnh, vào thời khắc này, hân mới biết Lý Quỳnh cái này người chất phác tại Triệu Nhạc trong lòng phân lượng lại nặng như vậy.

Gây chuyện thị phi người chất phác cũng như này bị coi trọng giữ gìn. Bọn ta những này có thể đảm càng nhiều quan trọng hơn sự tình hảo hán tử tại hai công tử trong lòng lại làm sao có khả năng nhẹ nhàng.

Cam tâm tình nguyện rằm quỳ lạy trên đất: "Hai công tử, Đặng Phi bảo đảm Thiết Ngưu vô sự. Ta "

Triệu Nhạc kéo một cái hân, vội vàng nói: "Quỳ cái gì? Đi, trên đường nói."

Đặng Phi nghe xong lời này, chỉ cảm thấy một luồng nhiệt huyết xông thẳng đỉnh môn, kích động dưới, chảy máu không đồ lệ làm bằng sắt hán tử trong lúc nhất thời viên mắt ướt át, nghẹn ngào lớn tiếng đáp: "Duy."

Triệu Nhạc nghi hoặc mà nhìn nhìn Đặng Phi.

Nói người vài câu, người làm sao còn khóc? Đây là tiếng tăm lừng lẫy Lương Sơn hảo hán 'Hòa Nhân Toàn Nghê' sao?

Lý Quỳnh nói không chắc tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc. Không tâm tư hỏi nhiều, bắt chuyện hai thiết vệ lập tức xuất hành.

Vội vội vàng vàng đi ở dưới trên sơn đạo, trước mặt nhìn thấy Âu Bằng một mặt tức giận vội vàng mà tới.

Thường nói họa vô đơn chí, phúc không song đến. Sẽ không là lại có cái gì không chuyện may mắn chứ?

Triệu Nhạc tâm căng thẳng.

Phân thân thiếu phương pháp a! Hận không thể có Tôn hầu tử bản lĩnh.

Âu Bằng hướng về Đặng Phi một đầu, nói câu 'Nhanh như vậy sẽ trở lại', lại không các trả lời liền đối với Triệu Nhạc nói: "Hai công tử, chúng ta đội buôn tại Nghi Châu Thanh Vân Sơn bị cướp."

Triệu Nhạc chau mày: "Có thể có nhân viên thương vong?"

Âu Bằng lắc đầu nói: "Chúng ta hộ vệ nhân viên đều là tuổi trẻ lực tráng thích hợp chém giết hán tử, bình thường ăn cho ngon, huấn luyện khắc khổ, kỷ luật nghiêm minh, năng lực ứng biến mạnh, toàn thể tổ chất được, lại có năm chiếc liên nỗ bắn một lượt chóng đờ tặc chúng xung thế. Chỉ có mấy người mang thương. Chính là đưa Nghi Châu thành hàng toàn làm mất đi. Thuộc hạ đang muốn xin chỉ thị, lập tức mang binh đi vào tiêu diệt."

Triệu Nhạc suy nghĩ một chút nói: "Đường xa xa xôi. Không cần như vậy phiền phức. Ta đang muốn đi Nghi Châu cứu Thiết Ngưu. Vừa vặn cùng nhau giải quyết. Người cùng Mã Lâm bồi tiếp đi một chuyến liền có thể. "

Dặn dò thị vệ: "Thiết Ngưu, tốc lấy Thiết Ngưu lưỡi búa to đến."

Lời này có chút nhiều.

Lư man tử cũng hiểu được, vội vàng chạy đi Lý Quỷ gian phòng.

Triệu Nhạc lúc này đã cơ bản làm thanh Lý Quỷ sự tình, bao nhiêu yên tâm, nhưng nhưng không dám trì hoãn. Hắn cảm giác đến Triệu Hân Cao Lương thị quen tai, mơ hồ cảm giác tựa hồ gây bất lợi cho Lương Sơn, chỉ là muốn không nổi cái gì.

Kiếp trước xem lướt qua qua mấy quyển cùng Thủy hử tương quan tiểu thuyết, chỉ là ở kiếp trước liền quên đến gần đủ rồi, sống lại mười mấy năm, mọi việc quán quanh người, trọng điểm là khoa học kỹ thuật, Thủy hử nhân vật đọc đến khắp cả mấy nhiều, đến nay cơ bản có thể nhớ tới đã không sai, cái khác sớm quên đến sạch sẽ.

Còn nữa, Triệu Nhạc không biết những tác giả khác tả nhân vật ở cái này Đại Tống thật tồn tại. Thế giới này danh tác tại khác một thế giới không hẳn không phải chân thực lịch sử, không hẳn không có thần kỳ căn nguyên.

Hướng về bên dưới ngọn núi cần, hắn dành thời gian hỏi Âu Bằng: "Nói nói cho cùng chuyện gì xảy ra?"

Âu Bằng diện hiện vẻ xấu hổ: "Là thuộc hạ làm việc không rõ. Trước đây Nghi Châu một đường không có đại cổ sơn tặc, dòng nhỏ bị chúng ta giết sợ, cũng không dám trêu chọc ta. Lần này đi hàng không nhiều lắm, cũng chỉ chênh lệch tiểu đội hộ tống. Ai biết Thanh Vân Sơn đột nhiên bốc lên một luồng sơn tặc, nhân số đông đảo. Dẫn đầu bốn người hung mãnh khó địch nổi. Đột nhiên tao ngộ, chúng ta đi thương nguyên tắc là lúc cần thiết vật bị mất tồn người. Áp đội đầu mục là có kinh nghiệm tay già đời, vừa nhìn sơn tặc đông đảo, trong đó một tặc đầu đặc biệt là hung ác trước tiên, phảng phất cùng chúng ta có không giải được thâm cừu đại hận, tàn nhẫn không thể giết ánh sáng bọn họ. Hắn lập tức chỉ huy rút đi, mang liền nỗ tay đoạn hậu. Cái khác tặc đầu đoạt hàng hóa, cũng không truy sát. Chỉ cái kia tặc đầu mang chút cường đạo chết truy không tha, bị liên nỗ liền giết hai mươi mấy người, thấy chúng ta tên nỗ có thể liên tục không ngừng xạ kích kinh lực mạnh mẽ, có kiêng kỵ mới từ bỏ."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 65: Cấp hỏa lưu tinh (3)

Nghe nói khả năng là kẻ thù gây nên, Triệu Nhạc trở nên coi trọng.

"Biết tặc đầu đều là người nào sao?"

Âu Bằng nói: "Nhóm người này xuất hiện đến mức rất đột nhiên, tổ chức nghiêm mật, phòng bị cũng nghiêm mật. Nghi Châu thành tình báo điểm cũng mới phát hiện, biết có hạn. Chu Quý ca ca đem tặng lại tình huống tập hợp, chỉ nói tặc thủ được gọi là yêu đại vương gì gì đó, dùng hai thanh xích đồng chùy, sức mạnh mạnh mẽ, võ nghệ cũng phi phàm, tựa hồ còn tinh thông binh pháp, đem bộ hạ huấn luyện lấy được cướp cũng như quân đội đánh trận, ra dáng. Chính là trang bị không ăn thua. Nhị đầu lĩnh là cái dùng song đao hán tử, dùng mãnh như hổ. Tam đầu lĩnh dùng đại đao, ít nhất không thiếu sức mạnh. Bốn con lĩnh, chính là hung ác nhất cái kia dùng thiết thương, cưỡi ngựa rất tốt, cũng không phải dễ đối phó."

Đặng Phi rõ ràng Âu Bằng ý tứ trong lời nói, nhắc nhở Triệu Nhạc: "Tặc nhân thế đông. Hai công tử, chúng ta có phải là nhiều mạng những người này đi cho thỏa đáng?"

Triệu Nhạc lắc đầu: "Lớn như vậy cổ sơn tặc thức dậy đột ngột, nhưng làm như đã sớm chuẩn bị, tuyệt không là chấp vớ đám người ô hợp, không phải đoàn kết ở lâu đồng thời bị bức ép đến đồng thời tạo phản hưởng lân, chính là đã tâm bưng bưng giả sớm có dự mưu. Thật muốn tiêu diệt, trừ khi phải thành quy mô đại quân. Chúng ta Lương Sơn quân thành lập thời gian ngắn, tuy là vì tinh binh, trang bị được, có thể binh lực không nhiều, cùng đối thủ như vậy liều mạng tổn thất sẽ không nhỏ, cũng bất tiện hưng sư động chúng, miễn cho chọc người tai mắt tao phi nghị, cấp đặt chân chưa ổn Đại ca mang đến phiền phức. Còn nữa, diệt cướp là quan phủ sự tình. Chúng ta đi diệt trừ tử địch làm kinh sợ bọn họ, sau đó bọn họ không dám cướp chúng ta là được. Trước tiên đi đánh đánh nhìn kỹ hằng nói."

Lời nói tự đáy lòng: Đại Tống giang sơn, không ai trộn lẫn sao được? Loạn bên trong mới có thể thủ lợi. Bằng không tại Lương Sơn phát triển, nhất chỉ độc tú, rất dễ dàng trở thành chúng thi chi, không phản không cách nào hành đại sự. Nhóm người này nếu như có thể dùng, liền nghĩ cách thu rồi, nếu là giống như Thanh Phong Tam Hồ, cũng có thể để cho Tống Giang dùng. Tống Giang có thể làm lớn, triều đình tầm mắt tập trung trên người hắn. Lương Sơn ẩn ở sau lưng mới có thể lặng yên hoàn thành bố cục.

Bến Kim Sa bến tàu, 'Hoạt Thiêm Bà' Vương Định Lục đang dẫn người hướng về trên thuyền trang hàng, thấy Triệu Nhạc một nhóm muốn xuống núi, mau mau lại đẩy tự mình thao chu.

Thủy hử Lương Sơn hảo hán bất luận có cái gì thói quen, đều có cái điểm giống nhau: Trung nghĩa làm đầu, tri ân báo đáp. Đây là để Triệu Nhạc cảm

động yêu thích đồng tình nguyên nhân trọng yếu nhất.

Lần trước đến xem Hoa Vinh, buông tha ăn lòng người Yến Thuận các loại, đây là một rất trọng yếu nguyên nhân.

Mọi người tạo nghiệp mọi người đảm Đại Tổng làm tội nghiệt do Đại Tổng tự thường quả đáng.

Yến Thuận như vậy son tặc để quan phủ không được an bình, để tham quan ô lại không thể mặc sức bóc lột hưởng thụ mặc sức bừa bãi tàn phá, hội tụ đồng thời báo đáp phục quan phủ giết quan đoạt thành, quấy nhiễu hoàng đế quyền gian hoàng sợ đau đầu mới tốt.

Mọi người có cái tự duyên pháp tạo hóa.

Triệu Nhạc không ngờ bất luận cái nào Lương Sơn hảo hán chết ở trong tay chính mình.

Tại 108 đem bên trong lót đáy, bị lơ là Vương Định Lục tại Triệu Nhạc thù hạ càng là tốt thanh niên.

Ở trong lòng hán, không có Triệu Nhạc, tượng hán loại này tại Đại Tổng một chảo một đám lớn cùng khổ người chèo thuyền nào có ngày sống dễ chịu, ngày nổi danh liền đừng mơ tới nữa, mặt trời mọc đằng tây, cũng tuyệt đối không thể.

Gặp phải quý nhân, bắt được mỹ hảo tiền cảnh hy vọng, ăn cho ngon trụ đến được, hết thấy đều khoái hoạt như ý, Vương Định Lục bây giờ đã do quá khứ cao gầy gò nghèo khó hậu sinh biến thành có đám đương hán tử khỏe mạnh.

Độc nhất một cái, có cái gì có thể báo đáp ân nhân đây?

Liên như Triệu trang người tuyên truyền làm mẫu như vậy, làm tốt đủ khả năng sự tình, thực hiện tự mình giá trị.

Mỗi lần Triệu Nhạc đi thuyền, hầu như đều là hán tử mình thao chu. Mặc kệ Triệu Nhạc có ở hay không chẳng hán làm như thế, hán đều kiên trì không ngừng, chính mình cảm giác thỏa mãn khoái hoạt là được.

Hán cùng đuôi thuyền thủy thủ phối hợp, đem thuyền no đến mức vừa nhanh lại ổn.

Triệu Nhạc thu hồi suy tư, chú ý tới ngày xưa gầy gò mất cảm giác Vương Định Lục tỏ rõ vẻ vui vẻ, nhìn thấy hán cầu lên cường tráng bắp thịt, không khỏi nỉm cười lên.

"Định sáu, sau đó đừng làm bến tàu việc chân tay, đem kính dùng đang luyện võ trên. Sang năm, ta nghĩ để Tiết Vinh cùng người đi Giang Nam phụ trách chút sự tình."

Vương Định Lục không thích mà là ngạc nhiên: "Công tử là nói ta cũng có thể đảm đương một mặt?"

Triệu Nhạc cười nói: "Coi khinh chính mình?"

Thấy Vương Định Lục thật không tiện mà cúi thấp đầu, Triệu Nhạc khích lệ nói: "Không ai trời sinh liền có thể làm đại sự. Bảo đao cũng là ma ra đến. Vương Định Lục làm sao liền không được?"

"Người kỹ năng bơi tốt. Đây là cái thứ nhất ưu thế. Ta xem người hạ bàn kiên ổn, có thể thấy được một năm này chân công tiến rất xa, hai tay sức mạnh cũng tăng trưởng khả quan, chỉ là trên tay công phu yếu đi, cần gắng sức tăng mạnh, bằng không khó có thể phục chúng. Huống hồ Giang Nam không thiếu cường giả. Cho dù chúng ta vũ khí lợi hại, gặp phải hán không sợ chết cường địch, vũ lực không được cũng khó đảm lên."

"Đa tạ công tử bồi dưỡng. Định sáu nhất định nỗ lực."

Vương Định Lục biết Triệu Nhạc sốt ruột chạy đi, vì lẽ đó trên tay không tha kính, một lát sau lại không tự tin nói: "Ta chỉ sợ không làm xong, phụ lòng công tử nhờ vả, hỏng mất sự tình. Ta nếu là có một chút công tử bản lĩnh cũng không sợ. Định sáu năm mơ đều ở học công tử chăm chỉ chăm chú làm việc, lòng dạ thiên hạ vạn dân."

Triệu Nhạc nghe xong lời này phát ra sẽ ngốc, lắm bảm cười khổ nói: "Đừng học ta. Bằng không người một đời gặp qua đến cô độc cô quạnh, thất vọng so thu hoạch nhiều rất nhiều, thống khổ so vui sướng nhiều rất nhiều."

"Đây một đời ta mới rõ ràng, cõi đời này chỉ có như thế là chú trọng quá trình mà không phải kết quả, nó chính là sinh hoạt. Sinh mệnh hán là muôn màu muôn vẻ, có sự nghiệp, có sinh hoạt, có âm nhạc, có nô đùa, có tình bạn, có đắng cay ngọt bùi ngũ vị đầy đủ thần bí ái tình. Lãng phí thời gian có lúc cũng là loại vui sướng cùng thu hoạch. Quý trọng đời này nhân sinh mỗi đoạn duyên phận 'Quý trọng mỗi phân mỗi giây mỗi một loại mỗi một phần vui sướng. Quý trọng sinh mệnh từng tí từng tí. Đây mới là cuộc sống chân lý. Duy đại nam nhi tốt phương hướng bất phụ thử sinh chí khí."

"Nói cái gì lòng dạ thiên hạ, ta giấc mơ chỉ là muốn làm thanh thượng để bí mật, đó là điều không gì sánh được gian nan con đường, không có sắt thép ý chí, khó có thể kiên trì. Giải cứu muôn dân bất quá là tiện tay mà làm."

Trong lòng thống khổ muốn: Ta có cái gì tốt học?

Vì nó, kiếp trước phụ mẫu không được hiếu kính. Duy nhất yêu nhất bạn gái lại cái kia muộn mới phát hiện là giám thị gián điệp. Mất đi quá nhiều, đau xót hai đời khó bình.

Kiếp này thì phải làm thế nào đây?

Ta chỉ yêu nghiên cứu khoa học, chỉ muốn biết vũ trụ chung cực huyền bí. Đặc biệt cổ quái trở lại quá khứ, chuyển sinh ở đây. Ta nhất định phải làm thanh nguyên nhân, lại trở lại tương lai. Không có nghiên cứu khoa học, không thể thăm dò vũ trụ huyền bí, sinh mệnh đối với ta không có ý nghĩa, làm cái gì đều khuyết thiếu cảm xúc mãnh liệt động lực.

Này thế quý trọng tình thân. Mẫu thân trân ái ta như sinh mệnh, chỉ hy vọng nàng ấu tử có thể bình an cuộc sống vui vẻ tại trước mặt nàng, muốn làm chút gì liền làm chút gì, cao hứng là tốt rồi.

Có thể này chết tiết thế đạo, ta không thể không rời nhà làm việc. Làm hại mẫu thân mỗi khi dựa vào môn mà nhìn, khiến trằng quai đố, trông mòn con mắt.

Nếu muốn phiên thiên, đơn giản phiên cái đại.

Có một ngày có thể lợi dụng toàn thể giới sức mạnh phát triển khoa học kỹ thuật, trợ ta thực hiện giấc mơ. Để cha mẹ người hưởng hết vinh quang hạnh phúc, cũng làm cho mảnh này sinh ta dưỡng ta thổ địa không tiếp tục chịu đựng quá nhiều sỉ nhục tai nạn.

Nghĩ đến đây, Triệu Nhạc ánh mắt trở nên càng lãnh khốc hơn sâu thẳm.

Mà cùng thuyền người, Đặng Phi, Âu Bằng, Mã Lân, hai thiết vệ, Vương Định Lục cùng cái kia người chèo thuyền nhưng đều bị Triệu Nhạc cuối cùng cái kia đoạn thoại chấn động rồi.

Làm thanh thượng đế bí mật? Giải cứu thiên hạ chỉ là tiện tay mà làm?

Đây là cỡ nào tự tin mạnh mẽ? Cỡ nào theo đuổi? Cỡ nào hoài bão quyết đoán năng lực?

Đều dồn dập cười khò: Người với người coi là thật là không thể so sánh. Bằng không chỉ có thể rất sớm đập đầu chết.

Lên bờ, Triệu Nhạc nửa điểm không làm lỡ, tiếp nhận chiến mã phi thân mà lên, trước tiên hướng về Mông Âm chạy đi.

Vương Định Lục mắt nhìn cuộn cuộn bụi mù bên trong biến mất kiên nghị bóng lưng, chậm rãi bốc lên nắm đấm, lầm bầm lầu bầu: "Đại nam nhi tốt bất phụ thử sinh, ta cũng là đường đường hảo hán, có cái gì không được. . ."

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 66: Cấp hỏa lưu tinh (4)

Làm Triệu Hân vợ chồng nhìn thấy phong trần mệt mỏi Triệu Nhạc nghe được giới thiệu, không khỏi nhìn nhau ngạc nhiên.

Thương Triệu hai công tử? Đường như mới vừa mười tuổi ra mặt chứ?

Tiểu lão đại, coi là thật là tiểu lão đại, có thể không phải là đứa bé.

Triệu Nhạc cũng không khách sáo, nói thẳng cao giọng quát hỏi: "Ta Thiết Ngưu ở nơi nào?"

Đây là hấn quan tâm nhất.

Chạy như điên tới, xác định Lý Quỷ bình yên vô sự, các người mới có cơ hội nghe khách sáo. Chuyện khác mới để bàn. Bằng không. . .

Triệu Hân vợ chồng tự đại ngang ngược, bị Triệu Nhạc xem kỹ ác liệt ánh mắt quét qua, cũng không khỏi nuốt ngụm nước bọt: Thật là đáng sợ ánh mắt! Khí thế thật là mạnh!"

"Đây là nhất lưu hào môn hung hăng công tử uy thế? Vẫn là thân thủ khó lường lực uy hiếp?"

"Người có tên, cây có bóng. Cái này em bé không đơn giản. Không trách Lý Thiết Ngưu loại này người chất phác kẻ lỗ mãng đều kính trọng bội phục, coi là thật là Long huynh hô đệ. Sừng sững Thương Triệu lẽ nào liền không có một cái để chọc?"

Tự phụ Cao Lương hít sâu một cái, thẳng tắp thân thể, lên tinh thần dùng khí, trừng mắt cần cày mạnh phản kích khiêu khích, lại nghe Lý Quỳnh giọng nói lớn vang lên, chấn động đến mức lỗ tai đau, lời muốn nói bị cắt đứt.

"Công tử tiểu lão đại, ta Thiết Ngu tốt cái kia. Ta liền biết ngươi đau lòng ta. Ta liền nói ngươi rất nhanh sẽ đến. Bọn họ đều không tin. Triệu trang chủ, cường hãn bà nương, lần này đều phục ta Thiết Ngu chứ? Ta đã nói ta Thiết Ngu không nói láo. A ha ha. . ."

Nhìn thấy toàn đầy đủ chẳng, nhảy nhót tung bừng Lý Quỳnh, Âu Bằng, Mã Lâm cũng không khỏi bèn nhìn nhau cười.

Cái này Thiết Ngu chọc sự tình, làm hại công tử cùng bọn ta này thông lo lắng sốt ruột bốc lửa, này một đường gấp cân. Hắn ngược lại tốt, hồn không tự chủ, thư thư phục phục, mặt mày hồng hào, tự sướng.

Triệu Nhạc thở một hơi, ánh mắt biến nhu, tán dương: "Hai vị quả nhiên là người đáng tin."

Triệu Hân hoãn qua uy thế tạo thành không khỏe không vui, lại nhìn Triệu Nhạc liền cảm giác vừa mắt lên.

Một cái cao môn tiểu công tử ca có thể sốt sắng như vậy một cái tội tởm, đi cả ngày lẫn đêm không chối từ lao khổ, vẫn là đối với cái không thảo mừng lỗ mãng người chất phác, tại Đại Tổng chưa từng nghe thấy, thực sự là có tình có nghĩa ngạc nhiên hiếm thấy.

Nghe tiếng đã lâu Thương Triệu gia phong tốt đẹp, chủ từ bộ trung, trên dưới đồng lòng đoàn kết nhất trí, bên trong sức chịu nén đồ, ở ngoài kháng cường khẩu, hôm nay mới biết danh bất hư truyền.

Lý Thiết Ngu khẳng khái một mực, vô hiệu trung sai đối tượng. Này người chất phác não bản mất không mùi, có phúc khí!

Có này ấn tượng, Triệu Hân đề xuống tự phụ, đặc biệt khách khí, "Không cừu không oán, ở xa tới đều là khách. Hướng hồ là Thương Triệu anh hào. Ta vợ chồng tự nên như vậy. Triệu công tử quá khen."

Triệu Nhạc trở về cái cười, vỗ vỗ Lý Quỳnh làm bằng sắt vai, hướng về Đặng Phi khẽ gật đầu.

Đặng Phi cảm tạ Triệu Hân vợ chồng đối với Lý Quỳnh khoan dung chăm sóc, trực tiếp đưa ra tỷ thí.

Cao Lương thị ánh mắt nhất thời trở nên tự tin nóng bỏng.

Triệu Hân nhưng ngạc nhiên một thoáng: "Công tử cùng mấy vị anh hùng đường xa mà đến, an mã mệt nhọc, nói vậy có chút uể oải, như không chê thô lậu, có phải là trước tiên đi vào rửa mặt nghỉ ngơi một chút?"

Triệu Nhạc cười cười nói: "Hai vị hào kiệt vợ chồng là người đáng tin. Nhạc làm sao có thể không là Thiết Ngu thủ tín?"

Không nói Triệu Hân, chính là cuồng ngạo Cao Lương thị cũng không khỏi đối với Triệu Nhạc nhìn với cặp mắt khác xưa.

Có người như vậy đương chủ, Đặng Phi như vậy hảo thủ làm một người chỉ là hộ vệ cũng không thiệt thòi a.

Lại nghe Triệu Nhạc lại mỉm cười nói: "Ấm khí tỷ thí, nấy tức liền xong. Không tốn sức lực. Hoàn thành tín ước. Bọn ta còn muốn đi Thanh Vân Sơn cường đạo cái kia truy thảo bị cướp hàng hóa."

Lần này, hai vợ chồng đều sững sốt.

Người này làm sao như thế gấp a?

Coi như ngươi thân thủ vô địch. Bọn ta hoàn toàn không phải đối thủ của ngươi. Có thể ngươi khi các ngươi là làm bằng sắt?

Thanh Vân Sơn cách nơi này có hơn năm mươi dặm. Đường xá gồ ghề mệt nhọc. Cái kia sơn tặc gần nhất nhô ra, tuy là mới dựng, có thể nghe nói thế lực không nhỏ, mấy cái đầu lĩnh dũng mãnh hơn người, bộ hạ cũng nghiêm chỉnh huấn luyện, không phải đám người ô hợp. Các ngươi mệt nhọc mà đến, lại không ngừng không nghỉ mệt nhọc đi giết tặc?

Lại không nói đây là là binh gia tối kỵ. Liền các ngươi mấy người này liền có thể diệt cướp?

Đây căn bản là muốn chết. Diệt cướp không được ngược lại bị giết tiết tấu!

Triệu thị vợ chồng cũng không biết nói thế nào được rồi.

Bọn họ tự phụ bản lĩnh, chưa ngộ đối thủ, không coi ai ra gì, nhưng cũng không thì ra lớn đến trình độ như thế này.

Triệu Nhạc thờ ơ lạnh nhạt, thấy rõ vợ chồng hai người vẻ mặt vì diệu biến hóa, kết luận bọn họ cùng cái kia hỏa sơn tặc tuyệt không quai cát, cũng không giống là tà giáo đồ. Hắn là Đặng Phi kết luận buồn lậu súng chủng loại.

Thử lại tham một cái.

"Hai vị vợ chồng anh hùng tuyệt vời, thủ hạ lại có một đám gan lớn có thể chiến huy nhđ để trợ giúp phát tài. Phụ cận ra này cường tặc, tất sẽ lan đến nơi đây an nguy. Quý trang lúc nào cũng có thể bị tùy ý cướp đốt giết hiếp gieo vạ, liền coi như các ngươi biết đánh nhau, người nông dân muốn trồng trọt mưu sinh, lại sao có thể lúc nào cũng tự chúng đề phòng? Tặc ghi nhớ lên, thiên đường cuối cùng rồi sẽ biến đất khô cằn. Lẽ nào liền không ngờ chủ động xuất kích, ngăn địch tại ở ngoài, sớm trừ mối họa?"

Triệu Hãn mặt biến sắc: Cái này Triệu Nhị công tử là có ý gì? Nhìn thấu hoặc đã thăm dò ta lên lút buôn bán, muốn uy hiếp bọn ta giúp hãn một tay. . .

Cao Lương thị giương lên mi, cười lạnh nói: "Triệu công tử không cần đầu trí đem lời bộ bọn ta. Diệt cướp là quan phủ sự tình. Không phải vậy, bọn ta nạp lương nộp thuế, đối bụng chính mình cái bụng nhọc nhằn khổ sở đường bọn họ cần gì dùng? Đường bọn họ có thể ăn thịt. Nuôi chó còn có thể nghe và tiếng kêu to đấy."

"Lại nói, liền sợ bọn họ không dám tới. Nếu đến, ta để những tặc đầu chết hết ở này. Xem còn lại mao tặc có thể nài bọn ta thế nào."

Triệu Nhạc nở nụ cười.

"Phu nhân hào khí can vãn. Triệu Nhạc bội phục. Chúng ta tỷ thí đi. Sớm sớm các hành kỷ sự tình."

"Được. Sáng khoái. Triệu công tử xin mời."

Cao Lương thị đứng trước ngang nhiên dẫn đường.

Nàng liền không hiểu, cái này chưa đủ lông đủ cánh thiếu niên dựa vào cái gì tự giác ăn chắc chính mình, cũng không biết hãn từ đâu tới tự tin như thế.

Triệu Hãn đoán không được Triệu Nhạc tâm tư, so sánh vũ đã mất đi hứng thú, mất tập trung.

Trên diễn võ trường.

Triệu Nhạc dừng lại trung ương, đối mặt Cao Lương thị nói: "Ta bộ hạ mao muội quá rồi, nhiều thừa chăm sóc. Nhạc lĩnh phần ân tình này, định còn phần này nghĩa. Xin mời phu nhân xuất thủ trước đi, biểu diễn xong. Ta trở lại."

Cao Lương thị tâm nói: "Thằng nhóc này nói tới khách sáo có lý, kỳ thực không có đem ta để ở trong mắt."

Cuồng ngạo không có một bên người sao có thể khoan nhượng người khác như vậy đối với mình.

Tức giận dâng lên, Cao Lương thị vốn định hù dọa một thoáng, để Triệu Nhạc biết khó mà lui phải, giờ khắc này tâm tư biến đổi, quyết tâm để Triệu Nhạc thấy điểm huyết tiếp thu giáo huấn, biết năng lợi hại, âm thanh lạnh lẽo: "Triệu công tử, có câu nói đao thương không có mắt. Ta sợ vạn nhất tổn thương công tử. Không tốt bàn giao."

Triệu Nhạc nở nụ cười: "Cái này dễ bàn. Chúng ta viết biên nhận là bằng. Nói vậy các ngươi cũng đã từng nghe nói, nhà ta tín nghĩa đệ nhất. Có giấy ước, ta chính là chết ở chỗ này. Cũng sẽ không có người tìm người phiên phức."

Rồi hướng Đặng Phi bọn người nói: "Các ngươi cũng nghe được ta?"

Mấy người đều cười nói: "Công tử yên tâm. Thuộc hạ tất không dám vi phạm xằng bậy."

Triệu Hãn tiếp nhận Triệu Nhạc tả liền bằng chứng, nhìn một chút, lại tâm sự nặng nề nhìn lão bà.

Cao Lương thị ánh mắt thanh minh, khẽ gật đầu.

Triệu Hãn lúc này mới bao nhiêu thả điểm tâm Hung hãn bà nương không có bị kích được mất đi lý trí là tốt rồi.

Bằng không đừng nói thật giết Triệu Nhạc, chính là trọng thương. Thương Triệu sao có thể ngừng lại. Thiếu niên này có người nói là đánh vỡ gia tộc đơn truyền cát tường, Thương Triệu trưởng bối hòn ngọc quý trên tay. Một tờ bằng chứng để làm gì?

Lấy Thương Triệu thế lực, coi như là trên mặt thù tín không rõ trả thù, trong bóng tối làm cũng không chịu được a.

Mặc dù như thế, hãn nhìn thấy bà nương phi đao tại tay treu đùa, tâm nhưng nhắc đến cổ họng.

Ám khí này đồ chơi, ai dám cam đoan không có sơ hở nào.

Chính mình bà nương là có phi đao tuyệt kỹ. Có thể trực tiếp bắn nhau, nếu là Triệu Nhạc xui xẻo đáng chết, thí dụ như đột nhiên một luồng đại gió thổi tới, trùng hợp thổi đến phi đao thiên cách mục tiêu, giết hãn. Đây cái nào nói rõ được xếp đặt đến mức thoát tai nạn. Tốt nhất trước tiên hù dọa một thoáng liền có thể kết cuộc. . .

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 67: Cấp hỏa lưu tinh (5)

Cao Lương thị không chắc Triệu Nhạc là thật sự có hơn người bản lĩnh, vẫn có chút bản lĩnh, bị bộ hạ nâng đến không biết trời cao đất rộng ngông cuồng gan lớn. Xét thấy tuổi tác, năng nghiêng về người sau.

Nàng tuy hung hãn, cũng không muốn cùng Thương Triệu loại này không phải bình thường hung hăng gia tộc kết thù, đao thứ nhất bắn trước hướng về mười mấy mét ở ngoài một cây đại thụ. Đao như chớp giật, thẳng vào thân cây, hầu như không có đến gần gần chuôi đao.

Cùng hiện đại vận động điền kinh ba thiết tương tự, ám khí trình độ cao thấp bằng không chỉ là lực lớn, bấp thịt cùng bạo phát lực là then chốt. Cao Lương thị lộ này một tay, Triệu Nhạc âm thầm gật đầu.

Phụ nhân này xác thực bất phàm, cùng Lý Ứng cùng dùng phi đao, nhưng có sự khác biệt.

Lý Ứng phi đao khá lớn, chính là khẩu đoản đao, vì lẽ đó chỉ có năm thanh, lấy xạ đến xa thủ thắng, xa gần đều có thể, linh hoạt như thường, so cung tên thuận tiện mau lẹ đột nhiên, tập kích hiệu quả càng hiện ra.

Phụ nhân này phi đao nhỏ bé, hầu như tất cả đều là lưỡi dao gió, vì lẽ đó có thể phân phối mười mấy thanh. Đao khinh xạ không xa, nhưng càng nhanh, hơn chuôi phối sợi tơ, có thể bắt sợi tơ một lần nhiều phát, có quần sát kỹ năng.

Cao Lương thị nguyên hy vọng cả kinh Triệu Nhạc biết khó mà lui, hoặc là thiếu niên này biết lợi hại, bị ép bầu lại thì đầu xạ bia ngắm, chỉ ít chí ít người lùi về sau xa một chút, biệt ly ta như thế gần muốn chết.

Có thể Triệu Nhạc chỉ hướng về nàng làm cái đầu tay xin mời.

Cao Lương thị nghi ngờ không thôi, nhìn nhìn Triệu Nhạc người hầu.

Âu Bằng bọn người đứng ở ngoài vòng tròn, mặt không hề cảm xúc, xem ra tựa hồ cũng không quá lo lắng.

Cao Lương thị cắn răng một cái, nói tiếng đặc tội rồi, phi đao trong nháy mắt rời tay, bắn thẳng đến Triệu Nhạc mặt.

Người xem cuộc chiến tâm căng thẳng, con mắt không dám hơi chớp. Triệu Nhạc nhưng thấy rõ: Đây một đao vẫn giữ tay, xạ chính là trên đỉnh đầu, bất động cũng sẽ không bị thương.

Quả nhiên, phi đao kề sát vai màu xẹt qua.

Triệu Nhạc cười một tiếng nói: "Ước hẹn trước, cao Lương phụ nhân không cần lần nữa nương tay, bằng không so đến trời tối cũng không có kết quả."

Triệu Hân nhìn thấy chính là Triệu Nhạc gan lớn trấn định tự nhiên.

Cao Lương thị nhưng là trong nghề.

Ám khí coi trọng nhất chính là tinh chuẩn nhanh. Triệu Nhạc tuy không né không tiếp, nhưng biểu hiện tinh chuẩn nhãn lực sức phán đoán, chỉ điểm này liền có thể chứng minh hẳn là thật có cao thủ ám khí tố chất.

Cao Lương thị tâm mừng, lòng háo thắng lên, quát một tiếng: "Triệu công tử cẩn thận rồi."

Lần này là thật lắm, hai tay mỗi người nắm một cái phi đao trước sau tiếp theo bắn ra, thẳng đến ngực.

Triệu Nhạc hai tay vô lấy, hơi vung tay, hai cái phi đao quét, bắn vào cây đại thụ kia, cùng Cao Lương thị xạ xuyên cây đao kia vòn quanh một trục hoành sắp xếp.

"Được."

Nhưng là Cao Lương thị trước hết ủng hộ một tiếng, ở những người khác còn không có phản ứng, lại hai tay vung một cái, lần này là ba thanh phi đao. Hai cái phân xạ Triệu Nhạc tả hữu kiên, một cái thẳng đến yết hầu chỗ yếu.

Triệu Hân quen thuộc bà nương, chỉ xem lão bà động tác, tâm liền run run một cái: Bà nương, người thật là dám!

Những người khác nhìn thấy tam đao, tâm một kích lạnh, theo bản năng nín thở, hai mắt tròn lên tròn xoe.

Triệu Nhạc ngửa ra sau, tay phải từ kiên đến yết hầu nhanh như tia chớp quơ tới, đồng thời tay trái sao hướng về khác một cái, đem tam đao cùng nhau thu rồi, triển khai bàn tay nhìn một chút. Phi đao hẹp đến chỉ chỉ tay nhiều khoan, liền ngắn chuôi cũng bắt quá dài mười ba cen-ti-mét, tinh cương chế tạo, mài đến sắc bén, có thể nói xuy mao đoạn phát (thổi một cây tóc vào lưỡi là đứt) lợi khí.

Tam đao giao một tay, vung một cái, lại đâm vào cây đại thụ kia, cầm thẳng chuôi đao, thành hình tam giác.

Cao Lương thị con mắt vừa sáng, ngọc bạch quang khiết mặt ửng hồng. Cũng không biết là kích động, vẫn là khiếp sợ xấu hổ, chỉ là không có lại phát, cũng không nói cái gì, trộm cái kia tựa hồ có hơi do dự.

Bàng quan mọi người thờ phào.

Triệu Nhạc khẽ mỉm cười: "Cao Lương phu nhân, lại xin mời."

Cao Lương thị nhìn căng thẳng trương phu, chung lắc đầu nói: "Thôi. Ta tự phụ tuyệt kỹ, lại không công tử ngón này xuất thần nhập hóa tiếp đao bản lĩnh. Cái kia hắc hán nói không sai. Triệu công tử xác thực lợi hại."

Hôm nay mới biết nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn lời ấy không uổng. Là coi khinh anh hùng thiên hạ.

Nàng do tự xưng ta cái ta, đây là ngông cuồng tự đại giảm tiêu, chịu thua.

Cứ việc nàng còn có liên tục bắn cùng càng khó uy lực càng lớn quần phát tuyệt kỹ, nhưng không nghĩ thử lại.

Không phải sợ lại bị phá giải mà mất mặt, mà là thật bội phục Triệu Nhạc.

Từ kiên đến yết hầu một tay thu hai ngọn phi đao, cái này cần nhanh tới trình độ nào? Vẫn là người có thể làm được? Thiếu niên này như vậy tuổi nhỏ thì có bản lĩnh, thiên phú bình dị, khó có thể so với.

Triệu Hân càng thở một hơi.

Bà nương đánh bại nhân gia. Đến phiên nhân gia hoàn thủ. Lấy Triệu Nhạc tài năng như thần, chỉ sợ không ở bà nương bên dưới. Chính mình lão bà có thể không có Triệu Nhạc tiếp ám khí bản lĩnh, chỉ sợ gặp nạn. Chịu thua là tốt rồi.

Cao Lương thị gan lớn hung ác, nhưng cũng sáng khoái, hiểu đúng mực, tính được là lỗi lạc.

Triệu Nhạc thầm khen một tiếng cười nói: "Người có thể tự đại là bởi vì có bao nhiêu bản lĩnh thật sự. Hạng người vô năng sao dám tự phụ? Triệu phu nhân không cần khiêm tốn. Ta biết người có càng cao tuyệt hơn kỹ. Nếu là thiên quân vạn mã hỗn chiến, người hất tay một thanh phi đao liền có thể lấy vây công mấy đem tính mạng, như vậy mới lộ phu nhân tuyệt kỹ thần uy. Có thể lệnh bao nhiêu nam nhi tốt mặc cảm không bằng. Dùng cho tỷ thí đúng là đại tài tiêu dụng."

Cao Lương thị trên mặt kim nén ừ rừ quét một cái sạch sành sanh, hiện ra kiêu ngạo tia sáng, liền ôm quyền: "Công tử như vậy rõ ràng, cũng biết cũng có này có thể. Cao Lương thua tâm phục khẩu phục."

Triệu Nhạc nhưng lắc đầu nói: "Có cái gì có phục hay không? Tuyệt kỹ là giết địch trừ ác, luận võ mạnh hơn có ý nghĩa gì? Minh châu bị long đông thậm chí chôn dấu, không thể danh vọng hậu thế, cùng Ngoan Thạch có gì khác nhau đâu?"

Liền ôm quyền: "Đa tạ quý vợ chồng thịnh tình. Nhạc còn muốn đi Thanh Vân Sơn. Nay liền cáo từ."

Nói xong xoay người rời đi.

Yên tâm Triệu Hân vợ chồng đang suy tư, nghe nói như thế a một tiếng.

Trước đây cho rằng Triệu Nhạc chỉ nói là nói, không ngờ nhân gia thật như vậy làm.

Âu Bằng, Mã Lâm, Đặng Phi, hai vệ hướng về vợ chồng hai người liền ôm quyền, cứ việc uể oải, nhưng mỗi người mặt không sợ hãi, sải bước theo sát rời đi.

Lý Quỷ mang theo tiện tay hai lưỡi búa, vui cười hơn hờ bắt chuyện: "Triệu trang chủ, hung hãn bà nương, ta đi khám tặc. Các rảnh rồi, ta Thiết Ngưu lại tới tìm người môn uống rượu a. Khà khà. . ."

Người đi đường này làm đến vội vã, đi vậy vội vã, thẳng thẩn dứt khoát.

Sau đó?

Tạm biệt chỉ sợ vô duyên.

Cao Lương thị cắn môi, mắt nhìn Triệu Nhạc cấp tốc đi xa, đột nhiên cao giọng hô hoán: "Chậm đã."

Triệu Nhạc bước chân dừng lại, xoay người nhìn Cao Lương thị hỏi: "Triệu phu nhân còn có việc?"

Cao Lương thị nhìn trượng phu không có ngăn cản, này mới nói: "Triệu công tử nói không phải không có lý. Cái kia hòa tặc nhân cách bọn ta đây không phải xa, chỉ sợ sớm muộn là gieo vạ. Chồng đỡ tại ở ngoài, nhanh chóng diệt trừ là hơn. Ta nguyện cùng đi, trợ công tử một chút sức lực, cũng có thể nhìn công tử tại chiến trường thần kỳ."

Xem ta thần kỳ? Chỉ sợ là người ngựa tay, muốn biểu diễn một cái, chứng minh chính mình danh bất hư truyền chứ?

Cũng khả năng là không tin ta thực sự là đi diệt cướp.

Triệu Nhạc cười cọt liền ôm quyền: "Nếu có thể như vậy, nhạc cảm kích hoan nghênh."

Triệu Hân bị cường hãn bà nương ép một cái, rốt cục tỏ thái độ: "Công tử xin mời tại trong đình dưới trướng nghỉ ngơi, cùng chúng anh hùng uống ngụm nước, ăn ít thứ. Ta vợ chồng đi thu thập một phen liền đến."

.....

Triệu Hân vợ chồng gia nhập, nhưng lấy đường xá xa xôi thiếu ngựa làm lý do, cũng không có mang trang bên trong những hán tử. Chỉ vợ chồng hai người vũ trang đủ đi theo.

Triệu Nhạc biết đối phương nhưng hoài lòng đề phòng, sản sinh điểm nương nhờ vào ý nghĩ, cũng không nương nhờ vào quyết tâm.

Cũng không nói cái gì, chỉ trước tiên chạy về phía Thanh Vân Sơn phụ cận một toà thôn trấn.

Áp hàng tiểu đội quả nhiên chờ ở nơi đó.

Bởi vậy đội đầu mục bồi tiếp, Triệu Nhạc coi người bệnh, thấy người bị thương chỉ là da thịt thương đều không có gì đáng ngại, dặn dò này đội kế tục nghỉ ngơi, hấn lập tức lần thứ hai lên ngựa, một bên hành một bên hỏi tiểu đầu mục mò tình huống.

Tiểu đầu mục quả nhiên là tay già đời, không chỉ chăm sóc tốt người bệnh, còn liệu định Lương Sơn căn cứ địa sẽ không tha nhận chức này hòa cả gan làm loạn sơn tặc mặc kệ, chỉ sợ có động tác lớn, lưu này, những ngày qua không có nhàn rồi.

"Hai công tử, ta đám này hàng là vài vốc. Sơn tặc đơn giản bán hoặc tự dụng. Tiểu nhân thám thính trên núi tặc nhân, nhân phòng thủ nghiêm mật, không có kết quả, liên bố trí giám thị trên trấn giao dịch cùng qua lại yếu đạo. Có đối với nam nữ đến trên trấn lượng lớn chọn mua châm tuyền, phỏng chừng cùng sơn tặc có quan hệ, nắm thẩm vấn. Thật hỏi ra ít thứ."

Nắm bắt nam nữ. Trung niên phụ nhân kia phảng phất cùng Triệu gia có thâm cừu đại hận, liều chết không chiêu. Tiểu đầu mục cũng không có quá làm khó nàng. Cái kia nam không thể chịu được cực hình, nhận tội.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 68: Cấp hỏa lưu tinh (6)

Thanh Vân Sơn trước người hô ngựa hí.

Mã Lân cùng tự xưng 'Ngạ Đại Trùng' sơn tặc nhị đương gia, mã đánh xoay quanh, song đao đối với song đao giết đến đang liệt. Bốn cái tặc thủ nhưng chỉ xuất hiện ba vị. Không gặp cái kia cùng Thương Triệu có cừu oán như thế thù lĩnh.

Làm ruộng người Tống, không nói tại chiến đấu trên toàn thể tổ đường kém, chính là chỉ cần tổ chất thân thể cũng không bằng lưng ngựa dân tộc, càng kém xa cùng từng lâm dã thú giành mạng sống làm bạn bán thú người Nữ Chân.

Vì thế, Triệu Nhạc cực kỳ coi trọng cá nhân võ lực tổ chất, thường thường đốc xúc cổ vũ bộ hạ, đồng thời lấy mình làm gương, đối với bộ hạ thỉnh giáo hỏi gì đáp nấy, truyền thụ chỉ điểm không chút nào giấu làm của riêng.

Chiến tranh đánh cho là toàn thể, là phối hợp. Toàn thể cường mới có thể thắng. Vũ khí nóng thời đại đến. Võ thuật tuyệt hoạt bảo thủ vô dụng, phổ cập đại chúng, mới có thể không thất truyền thừa phát dương quang đại, vang danh hậu thế.

Người tại trí lực trên chênh lệch là rất lớn. Tại vũ lực trên cũng giống như thế. Cao thủ chính là cao thủ, đều có người bên ngoài khó đạt tới tổ chất sở trường. Không phải ai học cái gọi là tuyệt chiêu liền có thể sóng vai hiệu thắng.

Nếu như thế, người đây cao thủ còn lo lắng cái gì? Bảo thủ cái gì?

Tuyệt chiêu không tùy tiện truyền ra ngoài, ít nhất người muốn truyền cho thân cận huynh đệ.

Yên tâm, ai cùng ai thân cận, sẽ phân phối cùng nhau, đến lúc đó trên chiến trường càng thuận buồm xuôi gió, càng hữu hiệu lẫn nhau trợ giúp cộng đồng kháng địch, dạy dỗ huynh đệ, thời khắc máu chót liền cực khả năng bởi vậy được cứu trợ.

Bình thường nhiều chảy mồ hôi, thời chiến thiếu chảy máu.

Thương Triệu tập đoàn binh dừng đang giáo đầu chỉ điểm cho, người người nỗ lực tăng lên chiến kỹ. Các tướng lĩnh điên cuồng hơn.

Mã Lân tự quy Lương Sơn, chăm học khổ luyện, tại sức mạnh kỹ xảo tàn nhẫn các phương diện tăng lên không nhỏ.

Nhưng cái này tặc thủ nhị đương gia không hổ 'Nga Đại Trùng' đại danh, đánh trận coi là thật như đối bụng mãnh hổ xuống núi giống như đáng sợ, hung mãnh điên cuồng, hơn nữa võ nghệ không phải giang hồ con đường, là viên vũ dũng gồm nhiều mặt kiêu tướng.

Mã Lân thấy đối phương cũng dùng song đao, mới cướp tại đồng dạng tâm tư Cao Lương thị phía trước xuất chiến. Ác chiến hai mươi mấy hiệp, hấn dựa vào Triệu Nhạc chỉ điểm cao minh hơn đao pháp cùng bảo đao sắc bén, mới còn có thể chống đỡ.

Triệu Nhạc biết không đối địch tay lực mãnh điên cuồng, đang muốn thay đổi người, đột nhiên mãnh nghiêng người tay chụp tới.

Một cái tên bắn lên nắm ở trong tay hấn, tại bên tai run rẩy.

Hấn cười gần nhìn chăm chăm đối diện một chỗ rừng cây trào phúng hét lớn: "Bọn chuột nhất giấu đầu lòi đuôi, ta sớm chú ý tới. Chỉ này thấp hèn thủ đoạn, lẽ nào tự biết vô năng, không dám làm đối mặt trận, sợ đi ra hiện xấu?"

Song chùy tặc tướng mặt đỏ tới mang tai, xoay người hét lớn: "Lão tứ, đừng ném ta mặt mũi."

Hấn bên hông xách đao đại hấn kinh hãi mà nhìn Triệu Nhạc, lập tức vừa thẹn nảo nhìn chăm chăm rừng cây, lạnh giọng quát hỏi: "Thôi Hào, đối phó mấy người như vậy cũng bắn tên trộm. Đây sao lại là anh hùng gây nên?"

Trong rừng một trận cười gượng, chốc lát một cái tinh tráng hấn từ đi ra, xoay người lên ngựa, đi tới hai tặc tướng bên cạnh nói: "Bình bất yếm trá sao? Hai vị huynh đệ, cùng chúng ta kẻ địch cần gì giảng đạo nghĩa?"

Song chùy tướng nhú nhú mày, cấp huynh đệ mặt mũi, không có nói cái gì nữa, lại quan tâm trên sân giao phong.

Xách đao hấn từ nhưng hừ một tiếng: "Là không cần giảng đạo nghĩa. Có thể chúng kích quả, còn muốn tàng cánh rừng bắn tên trộm thủ thắng. Truyền đi ra bên ngoài, chỉ có thể bị người nhạo báng, Thanh Vân Sơn sau đó như có chỗ nào đặt chân giang hồ?"

Thôi Hào nghe xong lời này, trong mắt lộ ra một tia âm lệ, nhưng cười nói: "Huynh đệ nói đúng lắm."

Âu Bằng lo lắng huynh đệ có sai lầm, xuất trận thế cho Mã Lân.

Cái kia đại đao đem làm như không muốn cùng với Thôi Hào quan chiến, thúc ngựa mà ra mắng trận.

Triệu Hân bình thường tổng không có thích hợp đối thủ, lúc này sớm nhìn ra ngựa tay, lập tức ra tay ứng chiến.

Hai người đều tự phụ võ nghệ dừng lực, ra tay vô tình, một cái đao mạnh mẽ cái thương tàn nhẫn, chiêu nào chiêu nấy đoạt mệnh, hô quát, cường cường đụng nhau, nhất thời đánh đến lực lượng ngang nhau.

Triệu Nhạc hơi nhìn sẽ đã biết cái kia dùng đao tặc tướng tuy rằng đao trầm lực mãnh rất có dừng lực, nhưng tuổi trẻ đao pháp không đủ tinh, đánh lâu không phải tuổi dài sáu bảy tuổi, càng thành thực càng tàn nhẫn hơn Triệu Hân đối thủ.

Không ngờ cái kia song chùy tướng tuổi không quá lớn, nhưng nhãn lực bất phàm, Âu Bằng cái kia một đôi chém giết cùng nhau xác thực nhất thời khó phân cao thấp, chính mình dùng Đao huynh đệ sẽ không địch dùng thương hấn từ.

Hấn hiển nhiên không ngờ giảng co thậm chí thất bại, hét lớn một tiếng: "Ai tới chiến ta?"

Nhắc lên song chùy, thúc ngựa xông lại.

Chờ đến thiếu kiên nhẫn Lý Quý chỉ vì bộ hành không kịp cười ngựa nhanh, ba lần đều không có mò đến xuất chiến cơ hội, liên tục nhìn chăm chăm vào đối diện kim nén kính, này sẽ sợ có người sẽ cùng hấn cướp, lập tức vọt ra ngoài, một bên chạy, miệng còn không nhàn rỗi: "Tặc tư điều, dám cướp ta Lương Sơn đồ vật. Ta Thiết Ngưu chặt bỏ đầu người, để người tốt sinh nhớ kỹ ta Lương Sơn hảo hán. . ."

Triệu Nhạc khản nhìn chăm chăm song chùy tướng.

Người này hai tay các đề mấy chục cân con thoi hình búa lớn nhưng như xách bấc, tinh thông kỵ chiến, thuật cưỡi ngựa đặc biệt tinh thực, không cần hai tay nhưng ngựa mã như thường, thân thể tựa hồ sinh trưởng ở trên lưng ngựa, theo mã như thường nhấp nhô, thế tới mang phong, thế như sấm đánh, xem chiều thức hiển nhiên là muốn mượn mã lực xông tới cũng đánh giết Lý Quý.

Đây là một vũ lực kinh nghiệm gồm nhiều mặt kinh địch.

Mặc dù biết Lý Quý đánh trận có đầu óc am hiểu khám chân ngựa thuần sát đối thủ, Triệu Nhạc cũng không dám đánh cuộc.

Dù sao lúc này Lý Quý chỉ là chiến trường tay mơ, còn không phải kinh nghiệm lâu năm chiến trận mải giữa 'Hắc Toàn Phong'. Này đem nhân mã hợp nhất, hung mãnh như ra biển Giao Long hạ son ác hổ, chỉ sợ vừa đối mặt liền đánh giết Lý Quý.

Hắn không dám thất lễ, đột nhiên hét lớn: "Lấy mã bắt nạt bộ không công bằng. Tặc tướng xuống ngựa."

Tay giương lên, một khối trứng gà tảng đá lớn gào thét mà ra, ở giữa đầu ngựa trong hai mắt.

Chiến mã thống tê bạo gọi, móng trước vung lên, đem đột nhiên không kịp chuẩn bị song chùy tướng hiên xuống.

Tặc tướng không hổ khác thường loại con báo danh xưng, cực sự nhanh chóng nhanh nhẹn, tức thời từ mã đạp đánh hai chân, từ khuynh đảo trên chiến mã lưu loát nhảy xuống, mắt thấy Lý Quý xông tới gần luân hai lưỡi búa bổ tới, hồ gầm một tiếng vung chùy chống đối.

Chùy phủ đòn nghiêm trọng, đồng độ cứng không sánh được đặc chế hợp kim lưỡi búa to, bị chặt sâu sắc miệng lớn.

Tặc tướng lấy làm kinh hãi, tuy rằng vội vàng bị Lý Quý hung mãnh cuồng bạo liên tiếp mấy phủ phách lùi lại mấy bước, nhưng rất nhanh điều chỉnh trạng thái, lập tức gào thét như sấm giết ngược lại tới, dĩ nhiên bằng tinh xảo chùy pháp cùng dũng mãnh đem tráng như trâu lại hắn không sợ chết Lý Quý rất nhanh áp chế lại.

Chỉ là Lý Quý sức mạnh mạnh mẽ, hai lưỡi búa nặng nề lại đặc biệt sắc bén, đánh trúng giết người liền không hồn, phảng phất thay đổi cái đầu óc, hiểu lắm nghênh ngang tránh né công nhược điểm, thỉnh thoảng lấy lợi phủ uy hiếp dài nhỏ yếu đuổi đồng chùy chuôi. Tặc tướng kiêng kỵ chùy chuôi bị đánh đoạn không còn gia hỏa đối địch, không dám ép sát quá mức.

Song phương triển đấu cùng nhau.

Thôi Hào thấy phe mình cũng không có rõ ràng ưu thế, vung lên thiết thương hô to: "Các huynh đệ, những này quan phủ hào môn cầu tặc làm hại chúng ta vợ con ly tán ném nhà cửa nghiệp, bây giờ lại tới cướp chúng ta đồ vật, núi hoang cũng không cho trụ, không cho chúng ta sống tiếp. Chúng ta cùng tiến lên, giết cái kia ác bá tiểu nha nội. Giết nha ——"

Thúc ngựa thẳng đến Triệu Nhạc đánh tới.

Mấy trăm tinh tráng lâu la hai mắt bốc hỏa, hô quát cũng theo mãnh liệt xông lại.

Triệu Nhạc rất muốn biết người này vì sao như vậy hận chính mình, muốn lại phi thạch đánh hắn xuống ngựa bắt giữ. Không ngờ Cao Lương thị thấy Triệu Nhạc phi thạch hiển uy, có người vọt tới nhất thời ngựa tay khó nhịn, hất tay chính là vừa bay đao.

Thôi Hào vẫn độ cao cảnh giác, đột nhiên thấy hàn quang phóng tới, trường thương quét qua đánh rơi, không ngờ tiếp theo đón lấy lại là hai thanh áp sát, né tránh không kịp, hàn quang thẳng thẩn thấu ngạnh tăng yết hầu, lúc này mất mạng.

Mặt sau lâu la thấy dũng mãnh tứ đương gia liền dễ dàng như vậy chết rồi, nhất thời bước chân hơi ngưng lại.

Cao Lương thị cười gần hô to: "Không sợ chết tới ném thư ta phi đao quần phát tư vị."

Đặng Phi cùng hai thiết vệ, cùng với áp hàng đầu mục thúc ngựa tiến lên, lấy ra vũ khí tăng mạnh kinh sợ uy hiếp.

Bên kia, đại đao đem địch không được Triệu Hãn, trước tiên bại lui xuống đi.

Song đao 'Ngạ Đại Trùng' thấy tình thế không ổn, cũng bỏ quên Âu Bằng, lui về bản trận ngăn chặn trận giặc.

Triệu Nhạc cũng không tốt trách cứ Cao Lương thị giết người kia, thế cục đã minh, giương giọng đối với chúng tặc hét lớn: "Cùng ta có cừ oán, chủ mưu hại ta đã chết. Đại gia tất cả dừng tay. Chuyện gì cũng từ từ."

Hai đao đem thờ hớn hớn hai mặt nhìn nhau, nhất thời do dự không biết nên không nên cùng nhau tiến lên thủ thắng.

Không phải nghe Triệu Nhạc, mà là bộ hạ đều là sinh sống quá lâu thân cận hương lân, bị quan phủ bức có phải hay không bắt nhất lên tạo phản ôm đoàn cầu một con đường sống, đối thủ lợi hại, bọn họ không nỡ bộ hạ tử thương nặng nề.

Mà song chùy tướng nhân chết rồi bốn trại chủ huynh đệ, nhưng trở nên điên cuồng, song chùy múa như truy tinh cản nguyệt.

Lý Quý giết đỏ cả mắt rồi, không thể chịu được còn không phục, chết kháng không lùi, tính mạng tràn ngập nguy cơ.

Triệu Nhạc vội vã nhảy xuống ngựa, chạy tới giải cứu.

Hắn đề qua Lý Quý, quát lui, nghiêng bộ toàn thân tránh ra hung ác đập tới búa lớn, thuận thế lấy giờ lên bàn chân kia đập mạnh chùy tướng sau đầu gối loan.

Cấp tốc chạy chùy tướng chân mềm nhũn, không tự chủ được quỳ một chân trên đất, thân thể trước thương, vừa phân thân, bị Triệu Nhạc nhào tới bám cái cổ thuận thế theo ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Công Uớc Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 69: Cấp hỏa lưu tinh (7)

"Người họ Dịch, đánh cướp chỉ báo hiệu không lộ họ tên, là Dịch Công hậu nhân sợ ném tổ tông mặt chứ?"

Song chùy tướng dễ dàng bị cái tay không thiếu niên đánh hạ, nổi giận đan xen, gãy dựa vron mình, như lời rít gào: "Muốn giết muốn giảo sáng khoai ra tay, đừng hồng nhục nhả ta. "

Triệu Nhạc buông tay, khiêu qua một bên, cười nói: "Ngài Diệp Báo Tử' Dịch Lôi, 'Sáu Diện Hùng' Dịch Vân, 'Nga Đại Trùng' Diêu Thuận, nhà ta cùng các người không cừu không oán, chỉ là hàng hóa tính được là cái gì, vì sao phải giết người?"

Song chùy tướng Dịch Lôi sừng sốt một chút, lập tức đứng dậy vũ chùy hung mãnh đập tới, đỏ mắt lên rống to: "Người giết ta son trại huynh đệ, còn nói không cừu không oán?"

Triệu Nhạc lóe lên lại tách ra.

Dịch Lôi song chùy đông đưa đuôi sát không buông, không giết Triệu Nhạc thì không bỏ qua.

Hai thiết vệ chức trách chính là bảo vệ chủ nhân, mắt thấy Triệu Nhạc tay không, cuống lên liền muốn tới.

Triệu Nhạc thoáng nhìn, quát bảo ngưng lại bọn họ, lại hướng về giao tranh son tặc hét lớn: "Các người cũng đừng tới, bằng không ta thật giết đại ca các người."

Thân đại ca gặp nạn, Dịch Vân đương nhiên sốt ruột, đang muốn trên đến giúp đỡ, nghe xong lời này lại không dám khinh động. Triệu Nhạc có thể hay không giết Đại ca khó nói. Có thể chính mình đi tới, nhất định bị chặn đứng, là chuyện vô bổ, còn khả năng toi công cái tính mạng, phía sau đối bụng vô lực hương lân cũng nhất định gặp xui xẻo.

Dịch Lôi trong lòng có đối với vô tình vô nghĩa đề tiện không biết xấu hổ triều đình vô cùng hận, có đối với quê hương tham bí quan phủ ghi lòng tạc dạ cừu hận, gánh vác tại người tâm gánh nặng quá nặng, giờ khắc này bị lừa giận si nhục một kích, thù mới hận cũ đồng loạt bạo, thần trí che đậy, một lòng giết người, thế như hổ điên.

Triệu Nhạc cười nhạt trần trọc xê dịch, dẫn Dịch Lôi đông bốn tây căn mắt không khi lực.

Chờ Dịch Lôi khí tức trở nên ồ ồ, đột nhiên xuất kỳ bất ý, lại dễ dàng đem Dịch Lôi thả ngã xuống đất.

Như vậy năm lần bảy lượt, song phương quan chiến đều xem sững sờ.

Dịch Lôi mệt đến thở hồng hộc, bị roi đầu óc choáng váng, mũ giáp sớm chẳng biết lúc nào rơi mất, áo giáp cũng nghiêng lệch phân tán không chịu nổi, lửa giận trong lòng không giảm nhưng thần trí tỉnh táo, cuối cùng biết vô lực giết chết Triệu Nhạc, thực sự đùa bắt động búa lớn, dứt khoát nằm trên đất nhắm mắt bị ai mà quát: "Ta không giết được người. Người giết ta chứ? Chết rồi nên cái gì buồn phiền cũng không có."

Gào thét gào thét, khuất nhục bất đắc dĩ nước mắt dâng trào mà xuống, đem mặt trên tro bụi lao ra từng đạo từng đạo kênh mương, nhìn đặc biệt chặt vật thê lương.

Triệu Hân thấy rõ, bàng quan tâm bị như vậy dừng tướng bị ai tuyệt vọng bỗng nhiên mạnh mẽ xúc động.

Hắn nhìn bên người bà nương, nhưng ngạc nhiên hiện luôn luôn hung hãn cứng rắn lão bà lại rơi lệ. Hiện nhiên cũng là xem con cháu danh môn một đời

tuổi trẻ dũng tướng rơi vào thế thảm như thế, xúc cảnh sinh tình, tình khó tự ức.

Triệu Nhạc nhìn thấy Cao Lương thị vợ chồng biểu hiện, âm thầm gật đầu, sắc mặt nhưng hơi trùng xuống trùng.

Hắn nhìn quét hai mắt đỏ như máu Dịch Vân, hai mắt sát khí càng tăng lên Diêu Thuận, nhìn lại một chút bọn sơn tặc cái kia từng cái từng cái tức giận bị thương tuyệt vọng bất đắc dĩ mặt, khe khẽ thở dài, cao giọng nói đến: "Ta biết các ngươi tuyệt đại đa số chỉ là muốn an phận thủ thường sinh hoạt lương dân bách tính. Ta không biết các ngươi vì sao bị bức ép tới đây giãy dụa sinh tồn, nhưng có thể đại thể đoán được nguyên nhân."

"Ta muốn nói đúng lắm, trời không tuyệt đường người. Nếu như các ngươi khẩn cấp ta cái cơ hội giúp một cái. Triệu Nhạc bắt tài, có thể đem các ngươi oán giận tuyệt vọng hóa thành hạnh phúc cùng hy vọng."

Hắn nâng dậy Dịch Lôi, ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng nói thầm mấy câu.

Nhân lòng thoát chí một lòng cứu chết Dịch Lôi bỗng nhiên mở to hai mắt, gấp giọng hỏi: "Thật chứ?"

Triệu Nhạc một đầu: "Thật hay giả không được. Giả đến thật sự không. Ta tất yếu lừa ngươi?"

Dịch Lôi nỗ lực bình tĩnh, suy nghĩ một chút, gật đầu: "Cái kia lên núi ghi chép?"

"Đương nhiên muốn rồi. Ta từ Lương Sơn chạy như điên tới, không nói uể oải, Quang Khẩu khát cũng khó nhịn. Đến ngươi đây, làm sao có thể không đi lên uống một chén?"

Kéo Dịch Lôi lên, lại nhìn nhìn hai thanh bị lưỡi búa to chém vào nhe răng tròn mắt không chịu nổi dùng xích đồng chùy.

"Dịch huynh, ngươi vũ khí này uy lực là được rồi, chính là chất lượng không qua ải cái kia. Chờ ta đưa ngươi một đôi tuyệt thế lợi khí cũng tồn không được bảo chùy bảo đao. Đến lúc đó bảo đảm ngươi nắm lấy liền không nỡ lòng bỏ buông tay."

Dịch Lôi không quá tin tưởng.

Bảo vật sở dĩ là bảo, cũng là bởi vì yêu thích. Ngươi Thương Triệu có tiền cũng chưa chắc có thể lấy được.

Triệu Nhạc cũng không giải thích, chỉ chỉ chỉ Lý Quỷ lưỡi búa to, Mã Lân song đao.

Dịch Lôi vỗ đầu một cái, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Thương Triệu mới tiên thực dụng hàng hóa nghe tên thiên hạ, kỳ thực là lấy giới trí thức quý tộc trơ trên kỹ thuật thủ thắng. Triệu Nhạc thủ hạ tùy tiện hai tay chân bảo tiêu liền có thể sử dụng thần binh lợi khí, chỉ có thể có một cái nguyên nhân, nhân gia có thể chính mình chế tạo. Đáng thương chính mình dùng cự ảnh mắt xem sự tình, không nhọc lòng tư nghĩ vấn.

Diệt cướp không tiểu. Thanh Vân Sơn tặc có vẻ như muốn cùng Thương Triệu hợp lưu.

Triệu Hân vợ chồng do dự một chút, cũng theo lên núi. Bọn họ rất muốn biết Triệu Nhạc làm sao giải cứu đã bị quan phủ xếp vào nghịch tặc nên tiểu sát danh sách những người này.

Thông qua Triệu Liêm đề hoàng đế khai ân đặc xá, truy cứu bức phản dịch gia hậu duệ quan chức? Hay là muốn những người này cải danh đổi tính che dấu thân phận, lại lên hộ tịch, từ đây đảm nhiệm Thương Triệu hộ vệ tay chân lao lực?

Lên núi, vợ chồng hai người mắt choáng váng.

Đây là hẳn là cướp đến kim ngân tài bảo lương thảo chồng chất như núi tặc sào?

Giời ạ, chuyện này căn bản là là dân chạy nạn doanh.

Trên núi nam nữ già trẻ một hai ngàn người, từ đầu hoa râu nhưng còn khỏe mạnh lão nhân, đến tã lót bên trong trẻ con, như thế không ít, tuy rằng nỗ lực duy trì sạch sẽ, nhưng khó nén phá y lam lũ, rất nhiều người liền giấy rom đều không có, khả năng là lúc trước chạy trốn, đường quá xa, giấy phá mất rồi, đến thời gian này gần, còn không có đồ ra không biên. Trên núi hiển nhiên cũng nghiêm trọng thiếu lương. không ít người trạm vậy thì thẳng thắn đánh hoảng, không trách bên dưới ngọn núi giao chiến, như vậy nghiêm chỉnh huấn luyện sơn tặc cái kia dễ dàng liền bị đẩy lui, đối bụng đến phải thực sự không có khí lực, nằm cũng mệt mỏi, nào có tinh thần đầu tư tin cùng dũng khí đánh trận?

Phóng tầm mắt nhìn tới, từng cái từng cái vôi vàng dựng thành cư trú túp lều thấp bé không chịu nổi gió lùa lậu mưa, may là lúc này là đầu hạ, nếu là đuôi tới vào đông rét đậm, không cần mấy ngày, những người này ít nhất phải chết một nửa.

Nhìn thấy mà giật mình. Quá thảm.

Vợ chồng hai người chuyển ở trên núi, sắc mặt nặng nề, tâm sự nặng nề, nghĩ đến rất nhiều rất nhiều.

Nếu như có một ngày, bọn ta không chịu nổi ức hiếp, làm tức giận quan phủ, cũng không thể không rất mà liều. . .

Tại Dịch Lôi các lĩnh lâm thời trụ còn giống người trụ thảo trong phòng.

Thôi Hào mấy cái tâm phúc đầu lĩnh không thể chịu được trọng hình, đem biết đến đều bàn giao.

Này mười mấy cái tâm phúc tại Triệu Nhạc lúc lên núi cảm thấy không lành, bắt đầu chạy trốn, lại bị Đặng Phi các nhìn chăm chăm bắt được này mấy cái là. Cái khác đều giết sạch sành sanh.

Không trách Thôi Hào như vậy cừu thị Triệu Nhạc.

Nguyên lai vị này nương nhờ vào không lâu nghĩa khí có mưu bốn trại chủ là cừu nhân cũ con cháu, nhân lúc đó ở bên ngoài học nghệ không ở nhà, tránh được một kiếp, các thành tài lớn lên, lúc này mới phụng U Châu bản gia mệnh lệnh lại vào Đại Tổng báo thù. Chỉ là Thương Triệu hệ thống cùng ngoại bộ là hai cái thế giới, quan niệm không giống, tổ chức đặc dị mà nghiêm mật, trước đây những ám sát lần vào các thủ đoạn đều bị dễ dàng hiện mơ mơ hồ hồ tạng không mệnh, trần trọc không sách, trăm phương ngàn kế, bắt đắc đi muốn lấy son tặc đã kích Thương Triệu thương mại trả thù họa loạn Đại Tổng, lúc này mới tới đây nhập bọn.

Kỳ thực hần từ lâu đem mình chân thực nội tình ghi rõ. Phương bắc dân tộc đều tự xưng là là Thiên Lang tử tôn. Thiết Bối Thương Lang Thôi Hào, chính là nói ta là phương bắc thảo nguyên đến Thôi Hào.

Đánh cướp Lương Sơn hàng hóa là hần cực lực chủ trương. Nguyên bản Dịch Lôi các còn không muốn trêu chọc Thương Triệu.

Làm thanh cái này, Dịch Lôi mắng thanh đề tiện không biết xấu hổ tiểu nhân, không tiếp tục đối với Triệu Nhạc có hận.

Kính Triệu Nhạc cẩn thận nói rồi chút sự tình, ba người lộ ra nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 70: Cấp hỏa lưu tinh (Hoàn)

Nhiều một câu, nhắc lên phương tây, thông thường trước hết nghĩ đến đẹp, kỳ thực nước Đức người triết học tư duy truyền thống, nghiêm cẩn hiệu suất cao công tác tác phong, tinh xảo khoa học kỹ thuật, phần đầu phải cụ thể, dũng khí huyết tính đều là người có quyền cấp

... .

Đại Tổng tước vị là không thể truyền thừa.

Dịch Thanh công tích vĩ đại, lúc còn sống là tao triều đình kiêng kỵ hăm hại nguyên nhân, chết rồi, tất cả bị triều đình lãng quên, trực hệ hậu duệ rất nhanh sa sút, chớ nói chi là Dịch Lôi như vậy băng chi.

Gánh vác vinh quang truyền thống sa sút vũ phu nhà, tại hôn quân gian thần giữa đường niên đại, càng trở thành quan chức thậm chí tiểu lại khinh bỉ đã kích nóng lòng tại ức hiếp bia ngấm, còn không bằng tổ tiên người ngu ngốc khiến người ta không nhìn.

Dịch Lôi tạo phản chính là nguyên nhân này.

Triệu Nhạc đưa Triệu Hãn vợ chồng hạ sơn, phân biệt trước cười hỏi: "Hai vị hiền phu phụ còn muốn đem một thân bản lĩnh mai một tích đã, thỏa mãn kiếm một ít tiền, chờ có một ngày bị bức ép phải cùng dịch gia hậu nhân kết cục giống nhau?"

Triệu Hãn há há mồm, tựa hồ muốn hỏi cái gì, rồi lại nhắm lại.

Cao Lương thị nhưng trực tiếp hỏi: "Xin hỏi hai công tử, người làm sao sắp xếp những người này? Đây điều thế đạo, người có thể cứu bọn hần nhất thời, còn có thể cứu bọn hần một đời?"

Triệu Nhạc hướng về Cao Lương thị vẫy một cái ngón tay cái, khen: "Mỗi khi phu nhân như vậy, nhạc liền không khỏi nhớ tới trong nhà bà nội, mẫu thân và ta cân quắc mày râu đại tẩu. Ở trên người các người đều lóng lánh người quan trọng nhất một loại rất chất, cũng là Đại Tổng triều đình thiếu thốn nhất đồ vật, dũng khí."

Hung hãn Cao Lương thị bị thổi phồng đến mức có chút mặt đỏ, nhưng trừng mắt chờ đoạn sau.

Triệu Nhạc cười nói: "Muốn biết đáp án, muốn tìm đến lối thoát, muốn thăm dò cuộc sống tốt hơn, hiền phu phụ không ngại đi ta Đại ca cái kia giúp một tay. Hần cái kia đang cần hiền phu phụ cao nhân như thế."

Triệu Hân cắn răng một cái: "Được. Bọn ta không nghĩ ra làm sao có thể an ổn khoái hoạt sinh tồn, nói vậy tiểu thánh nhân thông tuệ tuyệt đỉnh, có thể cấp bọn ta chỉ một con đường sáng."

Lời nói tự đáy lòng, nếu là đại ca ngươi muốn ta làm vũ phu cấp hoàng đế bán mạng, lập công to lớn hơn nữa, cuối cùng khó tránh khỏi Dịch Thanh kết cục. Xin thứ cho bọn ta không phụng bồi. Trở về kế tục tiêu dao, tự tại một ngày là một ngày.

Triệu Nhạc xin mời hai vợ chồng ở nhà chờ một hai nhật, đến lúc đó hắn sẽ đích thân đưa đại gia đi Thương Châu. Hiện tại hắn muốn lập tức đi làm ít chuyện. Ít nhất muốn cùng huyện Mông Âm trước tiên chào hỏi, để tránh khỏi triệu thị vợ chồng không ở nhà, quan phủ nhân cơ hội đi làm khó dễ Triệu gia thôn.

Vợ chồng hai người trong lòng biết Triệu Nhạc làm việc có tình, đây là cho bọn họ để lại đường lui, cảm lòng dạ, cảm tạ Triệu Nhạc nghĩ đến chu toàn, lại mời Đặng Phi Lý Quý đi gia làm khách.

Triệu Nhạc trong lòng biết vợ chồng hai người là chủ động muốn giám thị, lấy này phương pháp cho thấy nương nhờ vào thành ý.

Hắn lắc đầu từ chối, giải thích nói: "Lương Sơn còn có thật nhiều sự tình muốn Đặng Phi xử lý. Lý Quý cũng phải hộ tống mẫu thân huynh trưởng đi Lương Sơn.

Cũng không thể phụng bồi. Ngày sau còn dài."

Triệu Nhạc cũng không sợ đôi này vợ chồng phản bội làm yêu thù thân.

Để Đặng Phi Lý Quý lập tức hộ tống Lý mẫu đi Lương Sơn an tâm sinh hoạt, Âu Bằng, Mã Lâm, Lư Thiết Ngưu lưu lại trợ giúp Dịch Lôi đem Thanh Vân Sơn mọi người mau chóng chuyển đến Lương Sơn Bạc. Chính mình không ngừng nghỉ chút nào, chỉ mang Lục Thiết Tê một người, hoá trang được, cùng ngày khoái mã thẳng đến Nghi Châu thành.

Nơi đó, Mặc Kỳ Xuân mưu hại Lương Sơn hảo hán, kế tục khoái hoạt làm quan. Triệu Nhạc sao có thể buông tha hắn.

Giết người đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền. Dám hại ta huynh đệ phải trả giá thật lớn. Có cừ oán, có thể báo lúc này liền báo. Người mình trong lòng sáng khoái. Dân chúng địa phương cũng ít chút tội được, sáng khoái một thoáng. Cao Phong nếu có đầu óc, chân kinh sau đó làm việc thu lại chút, cũng ít làm chút không có hậu môn sự tình.

Tiến vào Nghi Châu thành, đêm đó canh hai nhiều, chủ tớ hai người đối y phục dạ hành, mang theo mặt nạ, Lục Thiết Tê phụ trách ở bên ngoài canh chừng tiếp ứng. Triệu Nhạc lên vào Mặc Kỳ phủ sân sau, đang muốn tìm, liền nghe đến một tiếng hung ác tức giận mắng: "Tiền tỷ, ngươi muốn bồng chét bản quan?"

Lập tức chính là một cô gái kim nén kêu thảm thiết khóc cầu thanh.

Triệu Nhạc nhìn chăm chăm nơi kia hai tầng tiểu lâu, tiềm gần, giết chết dưới lầu hai thủ vệ ẩn giấu thi thể, vượt lên lầu hai. Nhân khí trời đã nhiệt, trên lầu cửa sổ đều sùng, Triệu Nhạc nhảy cửa sổ hộ mà vào, xoay chuyển cái loan liền nhìn thấy một người đàn ông trung niên đang vung vẩy một cái bán chường khoan trúc bản không đầu không đuôi đánh mạnh quỳ một người.

Đó là một tiểu cô nương.

Vốn là phụ mẫu thương yêu, tràn ngập huyền nghĩ tới thật đẹp tốt tuổi dậy thì, nhưng đang gặp vô tình đánh đập.

Cực lực tôn sùng đạo Khổng Mạnh lễ nghi liêm sỉ Đại Tổng, giới trí thức quan liêu môn nhưng thích nhất tàn phá tiểu cô nương, đùa bỡn muốn mười hai mười ba ấu trĩ, hơi lớn liền nói lão, bỏ đi; đánh đập dẫn vật yêu thích nắm cái tuổi này bé gái cho hả giận; đánh đập da dầy thịt béo đại hán, cái nào thú vị? Chỉ một mối gia môn. Nhìn tiểu cô nương miêu như thế tại đánh đập dưới run rẩy cầu xin, cái kia mới có thể làm cho gia môn cảm thấy đặc biệt thỏa mãn.

Triệu Nhạc tâm lạnh lẽo, giương tay chính là một tiêu.

Nam tử kia yết hầu trúng chiêu, gọi không ra, đảo mắt, ngã ngửa lên trời.

Đáng thương tiểu cô nương kia chỉ lo ôm đầu khóc gọi cầu xin, không biết người hành hung chết rồi, còn lên đỉnh đầu sàn nhà, run cầm cập bản năng nhắc tới: "Nô tỳ không dám, lão gia tha mạng, không dám, không dám. . ."

Triệu Nhạc đánh ngất tiểu cô nương, thu thập ba sao tiêu, thổi đèn khóa trái môn, đóng lại cửa sổ, đem tiểu cô nương đưa cho Lục Thiết Tê, để hắn đưa đến đặt chân bản gia thương mại nghiệm thu trị, mang điểm tiêu nhị đến chuyển tài bảo, chính mình quyết tâm làm về diệt môn cướp đoạt thổ phi.

Những năm này, hắn tại chính mình hệ thống bên trong tuyên truyền thần luận, chính mình kỳ thực cũng cho rằng có mấy người chính là yêu thú đầu người thai, cứ việc ngoại hình là người, linh hồn nhưng là dã thú, bằng không có thể nào như vậy tuyệt diệt nhân tính.

Này một nhà chính là hình người dã thú oa.

Chú khốc độc, đầy bụng ý nghĩ xấu. Nó bực tuần tra gác đêm nghe kêu thảm thiết, không có ít nhất đồng tình, ngược lại nói nói gở, say sưa ngon lành nghị luận lão gia trước đây là làm sao sửa trị tiểu nương bi. Ý tứ hận thân phận mình thấp hèn, không thể thay vào đó làm đờ đũa đâm uy, cực kỳ tiếc nuối.

Đời này tiếc nuôi, cái kia chết sớm sớm đầu thai được rồi.

Triệu Nhạc từng nhóm một giết đi, đột nhiên cảm giác mình thích hợp làm nhà khoa học, làm sát thủ cũng hẳn có tiềm chất. Tự giễu nở nụ cười, ra tay càng ngày càng vô tình cấp tốc.

Gian nịnh đều hiểu lắm đến bảo vệ mình, những phương diện khác khu môn, không tiếc tiền vốn nuôi dưỡng tay chân.

Triệu Nhạc thanh lý hai mươi, ba mươi phòng vệ, lại giết sạch Mặc Kỳ Xuân con cháu bà nương quán gia các ác nô, cùng Lục Thiết Tê hóa thân đạo tặc. Các chuyện xong, Triệu Nhạc chủ tớ từ lần đầu làm hiệp trộm trong hưng phấn tỉnh táo, mới cảm giác cả người ửng oải không chịu nổi, há mồm nói chuyện đều lười.

Ai có thể nghĩ tới chỉ là một cái cũng không giàu có Nghi Châu phó quan quan gia, ánh sáng kim ngân tài bảo liền không xuống 10 vạn quan. Lúc này mới làm mấy năm thông phán? Cái này cần tham tới trình độ nào? Cướp đoạt tới trình độ nào?

Càng tham lam Cao Cầu huynh đệ tuy rằng tới đây chấp chính thời gian không lâu, nói vậy cướp đoạt càng ác hơn. Triệu Nhạc sát tâm dâng trào, rất muốn lại đi làm thịt Cao Phong, chỉ là quá mệt mỏi, oán hận làm thôi.

Ngày thứ hai, chủ tớ hai người mang theo tiểu cô nương kia hỗn ở trong nhà đội buồn ra khỏi thành, tiểu cô nương đưa tới trong nhà thu dưỡng, chủ tớ thúc ngựa giờ rời trở về Mông Âm . . .

Nhân đại cửa đóng chặt, Mặc Kỳ thông phán gia không phải chết rồi chính là hôn mê, mãi đến tận chạng vạng, mới chấn động.

Cao Phong đến báo kinh hãi đến biến sắc, vừa chặt chẽ phòng thủ chính mình, vừa phong tỏa cửa thành, thét ra lệnh bộ đầu phá án.

Tra cái gì? Cái nào tìm hung thủ đi?

Cái kia chó săn Tổng bộ đầu cái mông bị đập nát, cũng mạnh không đầu tự, chỉ có thể kết luận hẳn là mấy ngày trước giết Mặc Kỳ Xuân đệ đệ đám người kia gây nên, hẳn là truy bắt Lý Vân các loại.

Chỉ là trên cái nào nắm chắc là cái không cách nào giải quyết vấn đề.

Cao Phong bị dọa cho phát sợ, nổi giận bên trong.

Những ngày xưa giúp hắn hành hung bộ đầu bộ khoái kẻ tục chịu đòn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2: Lương Sơn. Chương 71: Kinh sợ thương lộ

Triệu Hân vợ chồng bị Triệu Công Liêm thu ở trong nhà.

Trong nhà đang cần cái bản lĩnh cao cường nữ lĩnh.

Cao Lương thị trấn thủ bên trong, làm bạn Triệu Nhạc đại tẩu Chu thị.

Cho tới Nhị tẩu Tiểu Đậu Nha sinh nhi tử, cả ngày không phải chăm sóc nhi tử chính là mê muội tại hóa học thế giới, cửa lớn không ra cổng trong không bước, không nhìn tục vụ, phảng phất ẩn hình người, cũng chính là Triệu Liêm loại này mới tư tưởng có khí độ, lý giải chống đỡ nàng đại trượng phu mới có thể chứa nhẫn tiểu ông mặt lão bà khoái hoạt bận rộn.

Chu thị cùng Cao Lương thị quen thuộc sau, rất nhanh thành bạn thân giao, ra vào như hình với bóng.

Các nàng có tiếng nói chung, đều khát vọng cùng nam nhân như thế kiến công lập nghiệp quang nhiệt, là nam nữ bình đẳng người theo đuổi mở đường tiên phong. Bất quá Chu thị trong lòng là sáng tỏ. Cao Lương thị được chính là phong kiến lễ giáo ràng buộc, nhân cường hẳn dẫn đến không phục nam

nhân, chỉ tính là mông lung ý thức.

Xã hội phong kiến bên trong không có đường ra ngoài, cái nào chống cự thôi đi Thương Triệu hệ thống phân đấu mục tiêu mê hoặc.

Đôi này vợ chồng cùng nương nhờ vào Lương Sơn hảo hán như thế, rất nhanh khăng khăng một mực đầy cõi lòng hy vọng.

Triệu Hân trước tiên lập gia đình Tướng Ngưu hầu, sau đó là dân quân quân pháp quan, bản lĩnh cao cường, hiểu biết chữ nghĩa, có nhất định quản lý kinh nghiệm, càng có Tri châu chỗ dựa, chậm rãi vô hình trung liền thành có thực vô danh đoàn luyện.

Thủ hạ phụ trách cụ thể buôn lậu muối hung hán Thân Bột Nhi, kỹ năng bơi rất tốt, kể cả mấy chục thuyền hán tử nhập bọn Trương Thuận bộ hạ.

Địch Lôi, Địch Vân, Diêu Thuận cùng mười mấy cái đặc lực thân tín giấu ở Triệu trang bán bảo, vùng địch gia lưu truyền điều quân phương pháp, vừa hùng tâm bừng bừng học tập, vừa trợ giúp luyện binh.

Thương Triệu tập đoàn đang yên lặng nỗ lực triển. Đại Tổng nhưng càng trầm luân.

Theo Nam Phương Hoa Thạch cương cùng phương bắc quát bừa bãi tàn phá, dân sinh duy gian, kêu ca nhật phần, đạo tặc cường phi càng ngày càng nhiều. Đường xá càng ngày càng không yên ổn. Hàng hóa vận chuyển càng ngày càng gian nan nguy hiểm.

Hàng hóa quý hiếm Thương Triệu sản phẩm càng là cường nhân nóng lòng mục tiêu. Cướp một bút liền.

Dựa vào Thương gia chính mình đến đặt hàng vận hàng, rất dễ dàng người chết hàng hết sạch, nghiêm trọng nguy hại Thương Triệu chuyện làm ăn, chỉ được đem Thương gia tổ đoàn, tập trung hộ tổng qua nguy hiểm đường chính, lại phân tán đến từng người kinh doanh nơi.

Vì thế, Lý Trọng mang ức đến khó chịu Trần Trạch Tứ Sát: Thi Uy, Dương Liệt, Đặng Thiên Bảo, Vương Đại Thọ phụ trách đi vùng phía tây đại kiện hàng hóa, vắng lai mấy chuyến, giết đến chur tặc sợ hãi, cũng thu rồi chút lính.

Nam Phương có đại giang đại hà, Thương Triệu đội tàu mạnh mẽ, Thương gia duyên thủy lộ tiếp hàng không có vấn đề lớn.

Sơn Đông cùng quanh thân không tỉnh. Cường nhân do tiêu đội chuyển hướng tụ chúng chiếm núi đại đội gây án.

Đặng Phi, Lý Quý, Âu Bằng, Mã Lân, Tiết Vinh, Tào Chính các dôn dập điều động áp vận.

Đầu tháng bảy, Khẩu Châu (nay tán ngẫu thành một vùng) Khô Thụ Sơn 'Tang Môn Thần' Bảo Húc cướp hàng chiến Lý Quý.

Lý Bảo quả nhiên hữu duyên, đầu tính khí.

Thích giết chóc Lý Quý đánh cho Bảo Húc kiếm đoạn thảm bại, lại không tượng thường ngày như vậy một lưỡi búa chém, lại làm lên thuyết khách cũng thành công, mang 400 đến người nương nhờ vào Lương Sơn, mừng khắp khơi nói với Triệu Nhạc: Tiểu lão đại, ta Thiết Ngu có bạn, không còn là Lương Sơn xấu nhất hảo hán.

Có gọi sai tên, không có lên sai biệt hiệu.

Bảo Húc sắc mặt như nồi sắt, cặp mắt bạo đột, răng như răng cưa, quả nhiên là một bộ 'Tang Môn Thần' hình tượng.

Triệu Nhạc đương nhiên sẽ không chia rẽ Lý Bảo đôi này lục chiến sắt thép tổ hợp.

Theo Lương Sơn mãnh liệt hữu hiệu nghiêm khắc đã kích, cường phi sơn đại vương môn đối với quái thương lương lá cò hàng vận đội buôn thâm hoài kiêng kỵ. Yên Thuận, Vương Luân, Mạnh Thần Thông các mạnh mẽ sơn tặc cũng không dám dễ dàng đưa tay.

Thương lộ tình huống chậm rãi chuyển tốt. Cái khác Thương gia cũng theo được ích lợi không nhỏ.

Xú danh chiêu thương lương tiểu ác bá đột nhiên liền chuyển thành quan phủ Thương gia tán tụng trung lương người tốt.

Mà ở vào thời điểm này, luôn có người yêu thích thậm chí nóng lòng tại đánh thương lương mặt, bác ra vị.

Bản cư tại Lãnh Diễm Sơn một nhóm cường tặc, nhân số đông đảo, mỗi người ngang ngược hung tàn, trắng trợn không kiêng dè, địa phương quan phủ không dám chính diện đối mặt, tặc thế càng uy chấn lực lâm, phạm đi ngang qua hàng hóa, không một không cướp, đối với hàng vóc người cùng truy sát không tha. Lương Sơn hàng hóa chiếu cướp không làm, căn bản không đem thương lương để ở trong mắt.

Triệu Nhạc đến báo, đối với chur tướng nói: "Nhóm cường đạo này có nhân vật lợi hại dẫn dắt, danh tiếng vang dội, diệt trừ bọn họ, liền có thể cực kỳ chấn động mạnh nhiếp cái khác cường khấu."

Tự mình áp hàng đi một chuyến. Đi xem xem đến cùng là gì nhân vật không tầm thường tự tin như thế hung hăng.

300 tinh nhuệ bộ hạ, quân chia thành ba đường, chạy về phía Lãnh Diễm Sơn. Sắp đến rồi, Âu Bằng, Mã Lân là tiền bộ. Đặng Phi, Tiết Vinh là mai phục cánh tả. Lý Quý, Bảo Húc là mai phục hữu quân.

Lãnh Diễm Sơn tặc mục Vương Tuấn nhìn thấy thương lương đại đội hàng hóa mệnh mông cuộn cuộn mà đến, mừng rỡ.

Hoành tài giáng lâm, muốn làm lộ. Đánh lâu la xin mời hai vị đại vương.

Bị mấy trăm sơn tặc ngăn cản đường đi, Âu Bằng Mã Lĩnh hiếu kỳ đánh giá đối diện tặc, vừa nhìn giật mình.

Hai tặc tướng một cái râu đỏ lam mặt, dùng một cái nạy đỉnh lang nha bổng; một cái mụn nhọt mặt đỏ, dùng một cái chín hoàn tiết đầu đại khảm đao, ngồi trên lưng ngựa hình như ác ma lâm thế, lại như Quý Vương hiện nhân gian.

Âu Bằng kích chỉ quát hỏi: "Các ngươi là người nào? Dựa vào cái gì lớn lối như thế hung tàn?"

Cái kia mặt đỏ cự hán đầu tiên là ha ha cười lớn, lập tức sân mục rống to: "Ta là 'Nhiếp Hồn Tướng Quân' Sa Ma Hải. Ta Đại ca là 'Phi Thiên Nguyên Soái' Quảng Kim Long."

"Ngươi hỏi dựa vào cái gì?"

Một lần nặng nề thiết chuôi đại đao, chín hoàn soạt sừng sờ vang.

"Bằng ta phá núi đoạn hải đao. Bằng Đại đương gia quét ngang thế gian lão nha bổng. Ngươi dựa này điều nếu là biết điều, lưu lại hàng hóa binh khí ngựa tiền tài lã, bằng không giết ngươi cả nhân tài hai không, mệnh quy Địa ngục."

Âu Bằng Mã Lĩnh giận dữ, không tiếp tục phí lời, cũng lập tức trước.

Hai tặc tướng cười lớn bên trong nghênh chiến.

Giao thủ mấy hiệp, Âu Bằng Mã Lĩnh không khỏi gật đầu: Hai tặc lực lớn như trâu, bổng trầm đao trùng, thực khó mạnh mẽ chống đỡ, tạm thời mỗi người hung mãnh độc ác, dám hung hăng toả sáng cuồng ngôn, để quan phủ liếc mắt, là có tiền vốn."

Giấu ở đội bên trong Triệu Nhạc biết rồi hai tặc thân phận, vốn định tiện tay diệt trừ, thấy hai tặc cường hãn như vậy, lại trong lúc nhất thời đánh cho Âu mã liên tục bại lui, suy nghĩ một chút lại thay đổi chủ ý.

Như vậy hung tàn mạnh mẽ tên vô lại không để lại họa loạn Đại Tổng quan phủ, một phi tiêu giết không khỏi đáng tiếc.

Lục Thiết Tê lệnh kỵ vung lên.

Mai phục hai đạo nhân mã đồng loạt hò hét giết ra, người người anh dũng, mỗi người trước tiên, hàng trước liền nổ bắn mạnh, xếp sau vung đao thương tàn sát, mấy tức liền xung loạn sơn tặc phòng thủ, giết chết được thương khắp nơi.

Hai tặc tướng thêm mục nhìn thấy bộ hạ tổn hại hơn nửa, giật nảy cả mình, lại thấy Đặng Phi Tiết Vĩnh như hổ như sói đánh tới, mặt sau tên nổ kéo dài không ngừng xạ kích, không khỏi da đầu ma nhất thời hoảng rồi, quỳn mã bỏ chạy.

Vẫn bại lui đến sơn trại, thương Lương quân từng bước cắn chặt, ép sát không tha.

Cửa trại không kịp đóng phong tỏa, canh gác tặc chúng bị như mưa tên nổ đảo mất bắn ngã một mảnh, phòng thủ bị tan rã công phá. Hai tặc tướng mất thấy thương Lương quân điên cuồng giết vào không chống đỡ được, chỉ được giục ngựa hốt hoảng đào tẩu. Tặc chúng càng sợ run tim mất mặt, nào dám dừng lại chống lại chịu chết, theo đại vương liều mạng chạy hướng về sơn trại nơi sâu xa.

Loại hành vi này thuần túy là mù quáng theo.

Trốn nơi rất sâu liền không cần chết?

Còn không bằng phiên trại tường chuồn ra sơn trại, lên vào trong núi có thể sống.

Đám người ô hợp chính là đám người ô hợp, lĩnh dũng mãnh cũng không thể thay đổi không đỡ nổi một đòn bản chất.

300 thương Lương quân như đàn sói cắn dê giống như, đem may mắn còn sống sót gần 2,000 tặc chúng bức tiến nơi sâu xa góc chết.

Nhiều như vậy tráng lao lực, không công giết đáng tiếc. Cũng vì tránh khỏi ngoan cố chống cự.

Triệu Nhạc hạ lệnh chiêu hàng.

Vừa nghe bỏ đao hai tay ôm đầu quỳ xuống đất liền có thể miễn tử, nhất thời ở vào tối bên ngoài, trực diện tên nổ bắn mạnh tặc chúng trước tiên hàng rồi một mảnh, mặt sau hỗn loạn gào thét cầu xin gào khóc vang lên một mảnh. . . .

Quảng Kim Long, Sa Ma Hải, cùng với thân tín đáng tin đầu mục Vương Tuấn các mười mấy sơn trại sức mạnh nồng cốt sẽ không tại tặc quân bên trong.

Hai tặc không chỉ có bản lĩnh cường hãn, từ nhỏ làm xằng làm bậy, luyện được tâm tư cũng giao hoạt dị thường, sinh dừng đi tới tạo phản đường, tự

chúng làm ác hung, tuy nhất thời cường thịnh, nhưng sợ ngày nào đó bị quan phủ đại quân vây quét không có đường sống, vì lẽ đó tại trong sơn trại sớm chuẩn bị đào tẩu bí đạo, vào lúc này đang chạy trốn ở sau núi bên trong.

Chỉ là tuy được mạng sống, nhưng đột nhiên không kịp chuẩn bị hốt hoảng thất thố, bị cản vô cùng, là dễ dàng cho trà trộn chạy trốn, mã bỏ quên, gian phòng không có thời gian tiến vào, thu gom cướp đến tài vật không thể cuốn đi, hầu như rơi vào hai tay trống trơn, từ đây đối với thương lương sợ hãi không ngớt, các an toàn chậm rãi tâm ổn hạ xuống, vừa đau tiếc tiền tài. . .

Tặc không biết tung tích.

Triệu Nhạc liệu định hai tặc tướng trải qua này một lần nhất định sợ mất mặt, có đầu óc đào tẩu cũng sẽ hấp thủ giáo huấn, sẽ không lại ở lại Sơn Đông xưng vương cướp đường chờ lần thứ hai bị tiêu diệt truy sát, vì lẽ đó cũng không truy cứu.

Tự mình chạy chuyển địa phương quan phủ, thông báo một tiếng.

Cường tặc đến trừ, tự thân tính mạng lợi ích đều an toàn, chính tích không cần bị hao tổn.

Địa phương Tri phủ quan quân vui mừng khôn xiết, nghe xong Triệu Nhạc ý tứ, sao có thể không cho quan gia sủng thần mặt mũi, sợ Thương Triệu đăng báo triều đình nơi đây tặc hoạn nghiêm trọng, rơi vào vô năng đại danh hoạn lộ vô vọng, cũng không dám không nghe theo, Tri phủ vui vẻ đề bút làm áp, đem sơn tặc đưa cho Triệu Nhạc thu làm lao công cu li.

Ngược lại nhiều người như vậy lưu thủ trên, cũng không có thể đăng báo sung quân, cũng không cách nào xử trí, như vậy hai liên.

Chúng tặc bị phản trời, nối liền một chuỗi, mệnh mỏng cuộn cuộn áp hướng về miệng rồng mỏ than đá.

Lý Quỷ muốn phóng hỏa thiêu trại. Đặng Phi vội vã ngăn cản.

Lý Quỷ trừng mắt: "Giữ lại để tặc chiếm?"

Đặng Phi nở nụ cười: "Chính là để tặc chiếm."

Hắn chỉ vào thu hoạch từng xe từng xe tiền lương tiền hàng.

"Đội tặc mập, trở lại giết cái sáng khoái không được chứ?"

Lý Quỷ nạo nạo đầu to, khả khả nói: "Người đây người loan loan ruột nhiều, thật thẳng khôn. Bất quá ta Thiết Ngưu yêu thích."

Uy chán Sơn Đông Hà Bắc lục lâm Lãnh Diêm Sơn cường tặc, quật khởi mạnh mẽ, cường thịnh nhất thời, lại đào mất tan thành mây khói.

Tin tức nhanh chóng truyền bá đến lục lâm các nơi. Chư tặc kinh hãi sợ hãi.

Hà Bắc Điền Hồ tỏ rõ vẻ khó có thể tin, kinh ngạc hỏi thân tín: "Coi là thật là 300 phá gần ba ngàn, một cổ mà xuống?"

Đang uống rượu 'Thác Thập Thiên Vương' Tiều Cái đến báo, thả xuống bát rượu, than thở: "Triệu gia tiểu nhi lang coi là thật anh hùng."

Ngô Dụng lắc quạt lông vũ cười nói: "Thiên Vương ca ca không cần kinh ngạc than thở. Cái kia Thương Triệu nhưng là có thể diệt Liêu quân kỵ binh, điều chút tinh nhuệ, tiêu diệt chỉ là vô tri ngông cuồng sơn tặc tất nhiên là dễ dàng."

Tiều Cái khẽ gật đầu, chỉ là từ đây tập võ huấn luyện trang đình càng tàn nhẫn.

Giang Nam đang hùng tâm bừng bừng Phương Lạp thì lại xem thường: "Thế không anh hùng dùng thẳng nhai ranh thành danh."

Quay đầu nhưng gia tăng chiêu mộ hảo hán, chặt chẽ huấn luyện tâm phúc bộ đội tinh nhuệ, tăng nhanh mở rộng giáo lý.

Tổng Giang sau khi biết, chỉ cau mày trầm tư, thật lâu không nói.

Đào Hoa Sơn trải qua đến thích ý khoái hoạt Vương Luân thì lại một tuyến liên thanh phân phó: "Chúng ta đoạn không thể đánh cướp thương lương hàng hóa, thấy bọn họ trải qua, đều tăng giữ chặt kín."

Trong thành Đông Kinh có cái lưu manh tiểu quan quân Vương Khánh thì lại hăm mộ nói: "Làm sao nhân gian linh khí chỗ tốt cũng làm cho Thương Triệu chiếm? Ta Vương Khánh cũng là anh hùng hảo hán, không có tiền không có thế, sống được không khỏi quá oan uổng tẻ nhạt. . ."

Quyển 3: Tiêu yên khởi. Chương 1: Chiếm đoạt Nhật Bản châu

Tháng bảy bên trong

Triệu Đại Hữu nhìn quét quần hùng, khí phách phong nói: "Ta Công Liêm muốn tại nay thu thống kích Liêu khấu. Chúng ta tự nhiên to lớn chống đỡ, Nhượng công liêm đối với cầu hoàng đế có câu trả lời, lừa gạt trụ, phương hướng đứng vững gót chân."

Đánh Liêu khấu a? Đã sớm nghĩ đến, XXX mẹ hấn.

Quần hùng đều trừng mắt, mỗi người nóng lòng muốn thử.

Triệu Đại Hữu thoải mái cười nói: "Muốn làm liền làm cái đại. Gần như chỉ ở Thương Châu dẫn vật không khỏi quá không phóng khoáng. Chúng ta yên lặng khổ cực hơn mười năm, bây giờ chỉ tính nhuệ kỵ binh thì có hơn vạn, chỉ là thiếu ngựa khuyết đã chiến tới luyện. Lần này, chúng ta muốn quét ngang doanh, thương, kẻ ba châu, đã chiến vây quét truy sát phân tán đánh cướp Liêu khấu. Đến lúc đó, do chư vị phân công nhau mang đội, trang bên trong các tướng sĩ luân phiên xuất chiến, tiếp thu chiến trường thử thách, đánh ra uy phong sát khí, trường chút kinh nghiệm thực chiến, cũng tốt trở thành hợp lệ trong quân nòng cốt."

Quần hùng rất là phấn chấn, dồn dập làm nóng người.

Triệu Đại Hữu nhìn yên tĩnh ầu tử, lên tiếng nói: "Kế hoạch không bằng biến hóa nhanh. Nữ Chân tại phương bắc sẵn sàng ra trận, rục rà rục rịch. Thiên hạ sắp biến đổi lớn rồi. Chúng ta không thể lơ canh giữ ở này oa, nhất định phải mau chóng luyện được càng nhiều càng mạnh mẽ hơn kỵ binh, ít nhất đến chuẩn bị 10 vạn, chuẩn bị tương lai ác chiến. Trờ thu trận chiến này, chúng ta item hoàn mỹ sắc bén, mới ý thức có chuẩn bị công kiêu cũ niệm không bị, thử nghiệm trâu đao cũng tất thắng. Tất có thể được tối khan hiếm chiến mã."

"Xâm phạm biên cương Liêu khấu một châu chậm thì một ngàn, nhiều thì hai, ba ngàn, binh dân hỗn tạp. Tối cùng một ngựa, là tăng mạnh cơ động linh hoạt nhiều mang đi đánh cướp đồ vật, đa số song kỵ thậm chí ba kỵ bốn kỵ, đều là chân chính chiến mã. Trận chiến này nếu tiến hành thuận lợi, đến lúc đó có thể một thoáng thu hoạch hơn vạn thốt ngựa tốt, giải quyết chúng ta trước mắt khẩn yếu nan đề. Chỉ là này có một vấn đề. Không có địa phương nuôi trồng phi ngựa, không cách nào che giấu. Tạo to lớn chiến hạm cũng đến ẩn giấu bỏ neo. Chúng ta muốn lập tức cướp cái hải ngoại nơi nuôi ngựa thuần quân luyện kỵ binh."

Nguyễn Tiểu Thất đứng lên tới gọi nói: "Trang chủ, nguoi liền nói đi. Cướp cái nào? Ta Tiểu Thất này liền đi lấy cho nguoi dưới."

Vùng này đầu, cái khác Thủy quân tướng lĩnh mỗi người không chịu người sau, dồn dập thỉnh chiến.

Triệu Đại Hữu kéo dài trên tường hải đồ, thước dạy học chỉ tay Nhật Bản châu (đảo Tế Châu (Jeju)): "Nơi này hoàn cảnh cùng to nhỏ đều thích hợp, cũng là chúng ta có thể tìm tới giữ lấy lý tưởng nhất hòn đảo."

...

Cao Ly tự chiếm đoạt Nhật Bản châu sau, triều đình cũng không có đưa cái này cô huyền hải ngoại đại đảo coi là chuyện to tát, bởi vì nơi này chỉ có người khấu ít ỏi đối mặt tuyệt diệt tạm thời bản cùng lạc hậu Đam La (Tamna) bộ, không có cái gì đáng giá quý trọng coi trọng. Chiếm lĩnh nơi này chỉ là phòng ngừa hải tặc quân Nhật tụ tập thành họa lớn, đánh cướp uy hiếp Cao Ly bản thổ.

Đóng quân ở đây chỉ có một bộ Thủy quân, phòng thủ kiêm quản lý thu thuế. Không có chính thức quan phủ.

Ngày này, một cái lính gác lười biếng từ dưới bóng cây lên đi tiêu, vừa nhấc mắt liền nhìn thấy cách đó không xa trên mặt biển lộ ra một nhánh mệnh mông cuộn cuộn đội tàu, dẫn đầu một chiếc lớn đến mức kinh người, mặt sau tựa hồ còn có mấy chiếc như vậy cự hạm. Ngược lại hấn chơi cả đời nước, chưa từng gặp lớn như vậy thuyền.

Như thế khí thế đội tàu là từ đâu tới?

Quốc nội phái tới?

Không thể. Không có đến thu thuế vận chuyển lương thực thời điểm a.

Lại nói, bản quốc cũng không có này tạo thuyền kỹ thuật, hơn một nghìn liêu gần như phải từ Đại Tống mua.

Là Đại Tống?

Quân đội? Thuyền hàng?

Tựa hồ cũng không thể. Cái này tho đều không yêu chờ hẻo lánh địa phương nghèo, cũng là bọn ta xui xẻo, bị phối tại đây cô quạnh chịu tội. Giàu có

ngạo mạn Đại Tổng người đến nơi này, có cái rắm có thể đồ.

Nghĩ như thế, hán quân nhân bản năng nhưng không dám thất lễ, lập tức cảnh báo.

Chỉ là trên đảo Cao Ly quân tòng quân quan đến binh sĩ đều an nhàn nhàn tản quá lâu, phòng quân Nhật hải tặc công sự tu đến không sai, cũng lợi dụng nó thành công đã đánh bại mấy cỗ cường hãn kẻ xâm lấn, chỉ là quân Nhật hải tặc ý thức được nơi đây có Cao Ly làm chỗ dựa không thể chiếm cư, cũng không có gì có thể cướp, từ đây không có tới, lâu dần, chiến bị cũng là lỏng lẻo đến không ra hình thù gì, không đỡ nổi một đòn.

Còn nữa bọn họ có năm mơ cũng chẳng ngờ sẽ có cường đại như thế thể lực đến cướp đoạt, không hề phòng bị, đột nhiên không kịp chuẩn bị, các bộ đội tụ tập, nhưng liền lên thuyền nghênh chiến đều không có thời gian, có lúc đó, bằng cái kia bốn mươi, năm mươi con tiểu phá thuyền, cũng là bị ép thành cận bã, chịu chết uống nuôi cá phần, một đoàn liền tan nát.

Làm uống đến say khướt, nhảm chán đang sống mơ mơ màng màng trần thủ dùng bị lay tỉnh lên mặc giáp trụ, thương Lương quân đã nhảy vào trong đảo.
. .

Hơn một ngàn Cao Ly quân bị thương Lương quân hung mãnh sắc bén thể tiến công sợ vỡ mật, tại mấy cái nghênh chiến tướng lĩnh bị bắn thành con nhím hoặc khảm rơi đầu sau, lập tức thật biết điều thuận đầu hàng.

Tự mình dẫn đội Triệu Đại Hữu cười ha ha, cái đảo tên là Tế Châu, đánh tù binh đi mở điều nấu nước nê xây nhà làm cu li, triệu kiến người bản địa lĩnh tốt ngôn động viên, để cho tích cực cống hiến mở sức mạnh.

Triệu Nhạc đem đảo Tế Châu (Jeju) liệt vào thuần căn cứ quân sự, không di chuyển một cái cư dân, bằng không vẹn vẹn này đại địa bàn, luyện không được 10 vạn thậm chí nhiều hơn kỵ binh. Cần thiết cung cấp toàn bộ do bản bộ thuyền vận.

Tọa trấn quản lý này đảo chính là Đỗ Học, tên chính thức gọi Tế Châu Tổng đốc.

Vệ Hạc, Phong Thái, Địch Lô, Địch Vân, Điều Thuận các loại, cùng với Thương Triệu lục quân toàn bộ di chuyển nơi đây.

Trần thủ hải quân chủ tướng là 'Hỗn Giang Long' Lý Tuấn, quan xưng là Bắc Dương Tư lệnh hạm đội, suất lĩnh Bắc Dương chư hạm trưởng, Đồng Uy, Đồng Mạnh là trợ thủ.

Lý Tuấn rất rõ ràng, trước mắt đây là Thương Triệu đem nguy cấp bảo đảm gia đường lui giao cho mình, các chiếm Đài Loan, Thương Triệu Thủy quân chủ lực dịch chuyển, càng là hầu như lấy Triệu Công Liêm cả nhà gắn bó tính mạng.

Như vậy tín nhiệm, Lý Tuấn kích động không thôi.

Hán khổ tu bản lĩnh, đến trọng trách, rốt cục bộc lộ tài năng, cảm kích Thương Triệu tín nhiệm dựa vào trùng, âm thầm phân cao thấp nhất định phải làm tốt để báo đáp Triệu Nhạc phần này ơn tri ngộ.

Cái khác hải quân tướng lĩnh ước ao đồng thời, cũng đối với tương lai của chính mình càng chờ mong.

Triệu Nhạc nói rồi: Đại gia đừng nóng vội. Chúng ta không phải chỉ thủ oa, muốn thi hành biển lớn chiến lược, chinh phục thế giới, còn muốn thiết lập Đông Hải, Nam Hải cùng viễn dương chư hạm đội, hải quân nhân thủ chỉ có không đủ dùng, đại tướng tài năng sao lại bỏ không không có vị trí.

Hơn nữa sang năm liền công đài. Không cần oa.

Đến lúc đó kiến công lập nghiệp, đều có ra mặt thượng vị cơ hội.

'Cửu Vĩ Quy' Đào Tông Vượng đảm nhiệm đảo Tế Châu (Jeju) toàn thể quy hoạch nhà thiết kế.

Tại Thương Triệu học tập lâu như vậy, ngày hôm nay rốt cục có giương ra thân thủ cơ hội. Hơn nữa Thương Triệu lợi dụng thương mại, từ lâu đem này đảo địa hình địa vật thăm thực vật các nơi lý phân bố tra đến rõ rõ ràng ràng.

Hán tính trước kỹ càng, rất hưng phấn, làm được tập trung vào.

Triệu Nhạc nói cho hán, đây chỉ là luyện tập, sang năm chính là Đài Loan, lại sau đó chính là Đông Phương đại địa.

Trước tiên từ đảo trung ương hán nắm núi xung quanh hướng ra phía ngoài trồng trọt cỏ linh lăng các mục thảo, mở là bãi chăn nuôi.

Chiến mã là chạy đến, bằng không đường đến cho dù tốt cũng chỉ là nô mã.

Có chính mình không hề lớn nhưng đủ địa bàn, cuối cùng cũng coi như chiến mã có thể mặc sức chạy nhanh.

Thú vị chính là phía nam không xa quân Nhật phát hiện trên đảo trở trời rồi, không cách nào đi vào tìm rõ chân tướng, nhưng nhìn thấy chiếm đảo mọi người ăn mặc tốt thể diện uy phong, trông mà thèm của cải, tụ chúng đến cướp.

Kết quả, biết cơ đầu hàng có thể may mắn còn sống sót, chỉ là là trên đảo tăng thêm cu li.

Cao Ly không lâu nhận được tin tức, quần thần giận dữ.

Từ đầu tới hải tặc lớn mật như thế, lại dám khiêu khích đại Cao Ly đoạt đồ ăn trước miệng hổ.

Đại tướng lý thiên tư phụng mệnh xuất chiến, phải cố gắng giáo huấn nhóm này ngông cuồng hải tặc, đồng thời biểu diễn một thoáng đại Cao Ly mạnh mẽ Thủy quân, kinh sợ tổng mắt nhìn chăm chăm quân Nhật, suất lĩnh loại cỡ lớn hải thuyền ba mươi chiếc đánh tới.

Hải quân đại tướng Triệu Tín, Triệu Việt, Lưu Vũ, Lý Tuấn, Đồng thị huynh đệ, Trương Thuận Trương Hoàn huynh đệ, Nguyễn thị Tam hùng, Chiết Giang tứ long Thành Quý, Dịch Nguyên, Kiều Chính, Tạ Phúc, cùng với Thân Bột Nhi, Chu Tiểu Bát các trở nên hưng phấn, tại Triệu Đại Hữu ra lệnh một tiếng, giả thuyền nghênh chiến.

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3: Tiêu yên khởi. Chương 2: Hải chiến phát uy

Nhật Bản châu trong tầm mắt.

Cao Ly Thủy quân tổng chỉ huy Lý Thiên Tư nhìn quét chính mình hạm đội khổng lồ, không khởi dương dương tự đắc.

Hắn trông về cuộn sóng nhấp nhô biển rộng, nhìn long lanh bầu trời, thoả thuê mãn nguyện lớn tiếng quát: "Gió êm sóng lặng, ngày mai giữa trời, này chính là một lần tiêu diệt vô tri tội phạm, dương uy ta đại Cao Ly thời gian, chư tướng cùng nỗ lực, anh dũng giết địch, cướp thuyền cướp của cải đoạt lại mất đất, kiến công lĩnh trọng thưởng."

Chư tướng mừng rỡ, lớn tiếng đáp lại.

Có thể, không lâu bọn họ đều có chút há hốc mồm.

Ngoài khơi chậm rãi lộ ra mấy chiếc to lớn chiến hạm bóng người, phóng tầm mắt nhìn như từng cái từng cái nổi lên mặt nước cự long quái thú, theo gió vượt sóng mà tới.

Chờ khoảng cách gần chút, mới cảm thấy cự hạm trường đạt 50, 60 trọng (Tổng trọng) thân tàu bao có màu xám bạc sắt lá, đầu thuyền có chỉ thiết lạng va giác, trước sau nặng bao nhiêu tam giác phạm. Độ cao muốn ngưỡng mộ.

Khổng lồ như thế thuyền nhưng tiến lên thật nhanh. Phù đầu bốn chiếc phân công nhau bọc đánh, không đội Lý Thiên Tư đang kinh hải nghi hoặc bên trong làm ra quyết đoán, đã phía bên ngoài vài thành vòng vây, tựa hồ là muốn đem đến địch một cái nuốt lấy.

Lý Thiên Tư nhìn chính diện cái kia chiếc cự hạm, mặt trên treo cái âm trầm cờ đầu lâu xỉ, hẳn là hải tặc. Chỉ là ghi rõ cụ thể thân phận kỳ trên tiêu cái to bằng cái đầu đồng tự, không biết là có ý gì.

Nuốt ngụm nước bọt, Lý Thiên Tư hét lớn: "Đến địch nghe, đại Cao Ly Thủy quân ở đây. Các người rút cuộc là ai?"

Tiếng la tuy lớn, tại rộng lớn trên mặt biển nhưng không nổi bật. Huống hồ đối phương vẫn còn gần nghìn mét ở ngoài.

Đối diện căn bản không phản ứng.

Liên thấy hạm thất cổ đầu bên trong, một cái đỏ tươi lá cờ theo một loại nào đó quy luật vung vẩy mấy lần.

Nhất thời, tiếng rít lên, từng cái từng cái hắc tuyến từ bốn phía cự hạm cùng bạn đi theo ít hơn chiến hạm trên lạng không xuất hiện, như Rắn Độc yêu khí lít nha lít nhít phi tới.

"Xe bắn tên?!"

Có mắt sắc hoặc có kinh nghiệm sợ hãi hô to, dồn dập ngã xuống hốt hoảng nâng thuẫn hoặc tìm trốn.

Pháng phát mưa đá tập kích, ầm ầm một trận dày đặc vang rền.

Cao Ly quân ngoại vi trên thuyền đột nhiên xuất hiện rừng rậm. Trên thuyền Cao Ly quân trong khoảnh khắc không có mấy cái có thể đứng, bị đắm vào

nỏ thương dưới, tiếng kêu thảm thiết ồn ào.

Lý Thiên Tư giấu đi nhanh, may mắn tránh được tai nạn này, súc ở đầu thuyền bần mặt sau vừa nhìn bên người, nhất thời kinh hãi mặt như tro tàn. Mới vừa rồi còn vây quanh chính mình hơn mười người quan tướng hộ vệ, chỉ có bốn cái khoẻ mạnh, cái khác không phải tại gào thét sắp chết giãy dụa, chính là đã mất mạng.

Lại nhìn trên thuyền những địa phương khác.

Thô to nỏ thương, đáng sợ vết thương, dâng trào máu tươi, phân tán óc. . .

Lý Thiên Tư xuất thân Cao Ly đình cấp nhà quyền thế Lý gia, cũng là mang binh nhiều năm trải qua chiến sự, giờ khắc này lại bị trước mắt này khủng bố một màn cả kinh lở lòi.

Nhóm này hải tặc đến cùng là gì lai lịch?

Làm sao có thể phân phối nhiều như vậy đáng sợ như thế vũ khí tầm xa?

Lẽ nào là quân Tổng cai trang trang phục chiếm Nhật Bản châu, muốn đối với ta đại Cao Ly bất lợi?

Sẽ không.

Đại Tổng những tự đại nhu nhược hạng người nào có này nhuệ khí? Lại nói cũng không thể một chút phong thanh không lộ.

Then chót là, Đại Tổng Thủy quân cũng xa không có loại này cự hạm trang bị chứ?

Bọn họ đến cùng là ai?

Hắn đang sợ hãi bên trong nghi hoặc không rõ. Cự hạm mang hộ tống hạm đã nhanh chóng áp sát. Một ít giọng nói lớn chiến sĩ tại rống to: "Cảnh cáo, cảnh cáo. Đến địch lập tức đầu hàng, bằng không giết không tha."

Có Cao Ly hạm trưởng cảm giác rằng có cơ hội để lợi dụng được, chỉ huy ném thạch cơ oanh kích. Nhưng vừa mới động, lập tức gặp phải xe bắn tên chuẩn xác vô tình đã kích, từ thương một mảnh. Kêu thảm thiết làm người ta sợ hãi sợ hãi. Không người lại dám mạo hiểm điều khiển.

Song phương càng thêm tiếp thu.

Lý Thiên Tư ở bên người tướng lĩnh giục gỡ đề khẩu khí, tinh thần phấn chấn, thét ra lệnh bắn cung giáng trả.

Chính diện cự hạm trên lệnh kỳ liền bãi.

Đáng sợ hơn đến rồi.

Theo tiếng ông ông vang, mười mấy con thêm thuốc đặc chế nỏ thương bắn về phía một cái loại cỡ lớn Cao Ly chiến thuyền, đầu thương đâm vào boong thuyền đồng thời xúc động làm nổ khí, nỏ thương như ngư lôi như thế dồn dập nổ tung.

Oanh nổ vang bên trong, đại thuyền đầu nửa bộ đầu phân biến mất, mặt trên Cao Ly Thống quân tướng lĩnh cùng thị vệ tên lính bay đến giữa không trung, không có tan xương nát thịt khua tay múa chân hạ tiến vào biển rộng.

Trong biển bốc lên đỏ sẫm tán tỉnh, chốc lát khôi phục lại yên lặng.

Lập tức toàn bộ thuyền lớn hướng về đuôi thuyền quật lên, đầu thuyền hướng lên trời xen vào biển rộng. . .

Một thuyền hơn hai trăm người liền như thế cùng thuyền lớn đồng thời biến mất ở biển rộng vòng xoáy bên trong.

Cao Ly quân hoàn toàn gặp, chỉ cho rằng là thiên lôi đánh xuống đầu thần ma pháp thuật, kinh hãi gần chết, cái nào còn có nửa điểm đầu chí. Rất nhiều binh sĩ trực tiếp quỳ lạy, liên tục khấu đầu khẩn xin tha.

Mang đội tướng lĩnh cũng kinh hãi tuyệt vọng, chỉ là sợ bị tóm sau không chết từ tế được, cũng có có can đảm dùng khí không cam lòng dễ dàng thất bại đầu hàng, cảm giác rằng còn có đông đảo thuyền tướng sĩ. Có thể một kích sinh cơ, vì lẽ đó vung đao thét ra lệnh binh sĩ chống lại, chém giết điên cuồng chỉ lo quỳ lạy không nghe lệnh đồng bào.

Lúc này thương lương hạm đội đã áp sát xen vào Cao Ly hạm đội, tiếp xúc gần gũi, các tướng sĩ bắt đầu bắt đầu lạnh vũ khí súng tiểu liên—— liên hoàn nổ, nhìn thấy dựa vào nơi hiểm yếu chống lại liền bắn mạnh.

Cao Ly quân trên thuyền chuẩn bị đốt thuyền dầu hỏa vân vân trang bị, căn bản không có cơ hội ra tay.

Sắt thép rỗng tích, máy chạy bằng hơi nước khởi động bao thiết to lớn chiến hạm, là thiết giáp chiến hạm sơ cấp mô phỏng theo cùng thăm dò, tuy rằng chủ thể vẫn là làm bằng gỗ, nhưng kỹ thuật đã ra cái thời đại này cái khác thuyền quá nhiều, song phương căn bản không phải một cái ngang nhau cấp.

Cũng chính là Triệu Đại Hữu muốn thu rồi những này thuyền Cao Ly không thể làm gì khác hơn là dùng, đỡ phải dùng tiền tốn thời gian mua hoặc tạo, bằng không cự hạm trực tiếp va tới, đừng nói thuyền nhỏ, chính là Cao Ly đại hạm cũng đến bị ép vào biển rộng.

Xâm lấn Cao Ly Thủy quân đầu hàng, toàn quân diệt. Không một người một thuyền lọt lưới. Thuyền các thành thương Lương quân chiến lợi phẩm. Cao Ly quân, bao quát Lý Thiên Tư ở bên trong chur sắp trở thành mới dựng đảo Tế Châu (Jeju) nô lệ, tại cương đảo rơi da dưới là căn cứ quân sự kiến thiết mà ra sức góp một viên gạch.

Cao Ly triều đình đợi lâu không gặp đại quân khai hoàn trở về, không khỏi nghi ngờ không thôi, tiếp tục do thám, thuyền khó có thể tiếp cận đảo Tế Châu (Jeju), đa số một đi không trở lại, tra không rõ cái gì, chỉ biết đại quân không gặp.

Đại Cao Ly tinh nhuệ nhất mạnh mẽ nhất hạm đội không hiểu ra sao biến mất rồi?

Lý Thiên Tư quyết không có thể nào đi theo địch phản quốc.

Không phải chiến bại?

Không thể a.

Hải tặc có này thực lực sớm hoa kiến quốc, còn có thể đi cướp cái hầu như không còn gì cả hoang đảo?

Coi như bất cẩn khinh địch, thất bại, vậy cũng không thể không có một cái thuyền một người trở về.

Vậy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Muốn làm thanh bí đề, nhất định phải tái chiến Nhật Bản châu. Chỉ là chủ lực chiến thuyền tổn thất hơn nửa, tinh nhuệ Thủy quân cũng tổn thất không nhẹ. Không tiếp tục mua thêm càng tốt hơn chiến thuyền, cũng không có nắm đánh thắng.

Làm loại cỡ lớn chiến hạm phải đến Đại Tổng, cần lượng lớn bạc, càng đến chậm rãi các một hai năm thuyền tạo tốt.

Trong thời gian ngắn là không có cách nào.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Trừ ra đánh mất người thân Cao Ly gia đình còn nhớ truy tra hải chiến thần bí chân tướng của sự kiện, Cao Ly các đại thần tựa hồ đã quên đi rồi thần bí cường địch ở bên, tương bọn họ học tập lão sư quốc —— Đại Tổng triều đường như thể trước tiên chăm chú nóng lòng với bên trong đấu, nắm đại quyền ngoại thích Lý gia cùng bảo đảm vương đảng đánh đến đang hàm.

Bảo đảm vương đảng nói: Người Lý gia tang sự nhục nước mất chủ quyền. Lý Thiên Tư mang như vậy cường quân, không thể chiến bại, nhất định là mại quốc cầu vinh đi theo địch. Người Lý gia không hẳn sạch sẽ, chỉ sợ bụng dạ khó lường.

Lý gia chỉ trích bảo đảm vương đảng chỉ có thể quấy nhiễu, không chuyên tâm nhậm sự tình, chiếm hớ xí không sót, đồ phí quốc nô, một mực mị trên phi báng nhiễu loạn tai thánh, tham quyền ngộ quốc, phá hoại đại Cao Ly mỹ hảo an lành thống trị . . .

Cao Ly đại thần có tiền. Cao Ly vương không có tiền mua thuyền, không có hứng thú đoạt lại không có giá trị Nhật Bản châu, Lý Thiên Tư mất tích đáng đời, là Lý gia thiếu viên Đại tướng trụ cột âm thầm cao hứng, chỉ truyền lệnh tăng mạnh lực địa phòng giữ.

Thương Triệu tập đoàn những năm này lợi dụng thương mại thăm thấu, triệt để thăm dò Cao Ly nội tình, lúc này dứt khoát kiên quyết làm ra đoạt đảo quyết đoán cùng hành động, có chính trị báo lại, bước đầu đứng vững đảo Tế Châu (Jeju).

Bạn đang đọc truyện *Công Ước Lương Sơn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.